

4911 f 1 f 1 b

நை ந ட த ம்
மூலமும் உரையும்.

6. 11. 1941

V. B. SUT

YASARMA

TAMIL & HINDI.

۱۔ اگر کسی نے اپنے آپ کو

உண - புழுபயிற்சேடடி அண்ணு சம்பெனியாபாஸ

மலாந்நாகரம் என ஆம்

பு பு அசு அகாடம்திற் படுபடி அபபடி

உருவம் காட்டித் தருகிறேன்.

1896.

படல அகராதி.

		பக்கம், பாட்டு	
பாயிரம் - கடவுள்வாழ்த்து		க	க
ஐறபுப்பாயிரம்	..	உ	க
ஈ நாடூப்படலம்	..	ங	உஎ
ஐ நகரப்படலம்		கங	சுஉ
ஐ அன்னத்தைக்கண்ணுற்றபடலம்		சுங	எச
ஈ அன்னத்தைத்தனதுவிட்டபடலம்		கங	கஙசு
ஐ கைககோப்படலம்		கசுசு	உங
ஐ மாலைப்படலம்		உஓக	கஉ
எ நிலாத்தோற்றுபடலம்		உகஎ	உஓ
அ சந்திரோபாலம்பனப்படலம்		உஉஅ	ஙஎ
ஈ மன்மதோபாலம்பனப்படலம்		உஓங	கசு
கஓ இரதிரப்படலம்		உசுக	உக
கக உள்ளுதுதிப்படலம்		உஎங	கஙசு
கஉ சுயம்வரப்படலம்		ஙசுஉ	கஎஓ
கஙட போபுரிபடலம்		சசுக	எஅ
கச மணம்புரிபடலம்		சசுஓ	சுஅ
கஓ மீட்சிபடலம்		ஓஉக	கஓ
கங கலிதோற்றுபடலம்		ஓஉஎ	கசு
கஎ இளவேணிபடலம்		ஓங	கஓ
கஅ போதுகொயபடலம்		ஓஙஅ	கசு
கக புனல்விளையாட்டுப்படலம்		ஓசச	உஉ
உஓ சூதாடுபடலம்		ஓஓஉ	உஅ
உக நகாரீங்குபடலம்	..	ஓசங	சுக
உஉ கானபுகுபடலம்		ஓஅஉ	உக
உங பிரிவுறுபடலம்		ஓசுஓ	நஎ
உச வேற்றுருவமைந்தபடலம்		கஓஓ	கஅ
உஓ வீமனதேடிவிட்டபடலம்		சுகங	கங
உச கலிநீங்குபடலம்		சுஉக	கஎ
உஎ தேவியைக்கண்ணுற்றபடலம்	..	சுஉஅ	உக
உஅ அரசாட்சிபடலம்		சசுக	கஓ

கடவுள்துணை.

நைடதம்.

நைடதம் என்பது ஒரு சொல் நைஷதம் என்கிற ஆரியத்தின் திரிபு. அதன் வரலாறு என்னவெனில், நிகழ்தம் என்பது ஓர் தேயத்தின் பெயர், அதேதேயத்தை ஆளப்பவன் நைஷதன், அவனோடுள்ள அவனைக் குறித்துச் செய்யப்பட்ட நூல் நைஷதம்.

பாயிரம்

கடவுள்வணக்கம்.

[இதனால் எடுத்துக்கொண்டகாவியம் இடையூறினறி இனிது முடிதற்பொருட்டு உயாநோர் வழக்கத்தின்படியே கவி கடவுள் வணக்கஞ்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

அறுசீர்க்கழிநெடி ஸாகிரியவிருத்தம்.

தனழவிரி கடுககை மாலைத் தனிமுதல் சடையிற் சூழிம், குழவிவெணை டிங்க விற்ற கோட்டது குறையென் றெண்ணிப், புழைநெடுங் கரத்தாற் பறறிப் பொற்புற் றிணைத்து நோசுரும, மழைமதக களிற்றின செயய மலரடி சென்னி வைப்பாய்

(இ-ள்.) தழை - செழித்த, விரி - மலர்ந்த, கடுககை-கொன்றை மரங்களாலாகிய, மாலை - மாலையையுடைய, தனி முதல் - ஒப்பில்லாத பரமசிவனால், சடையில் சூழிம் - சடையின்கண் சூடப்பட்டிருக்கிற, குழவி வெள திங்கள் - குழந்தையாகிய வெள்ளிய சந்திரனே, இற்ற கோட்டது - ஒடிந்த (தன்) கொம்பினது, குறை என்று எண்ணி - சேஷமென்று நினைத்து, புழை நெடு கரத்தால் - தொளையையுடைய நெடிய துதிகையினாலே, பறறி - பிடித்து, பொற்பு உற - அழகு போருந்த, இணைத்து நோசுரும - (அதிக) பொருத்திப் பார்க்கின்ற, மழை மதம் - மழைபோல பொழுகின்ற மதத்தைபுடைய, களிற் றின - யானைமுகக்கடவுளுடைய, செயய மலர் அடி - செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை, சென்னி வைப்பாம் - (நாம்) தலைமேல் சூழிக்கொள்வாம், என்றவாறு.

(கருத்து.) சிவன்முடியிலிருந்த பிறையை ஒடித்த கொம்புக் கிண்பாக்கும் விராயகரை வணங்குவோ மென்பதாம்.

தழை விரி என்கிற வினைத்தொகை எடுக்கும் கொன்றை மல
 னென்கிற வினைமுதற்பெயர் கொண்டன. எல்லா அவயவங்களிலு
 முதனமையாகிய தலை யானைத்தலையா யிருத்தலபற்றி விராயகக் கட
 லுனை யானையென்றா. பலமலர்களிலுந் தாமமாமலா சிறந்தமைபற்றி
 மலனொனப்பட்டது “பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்பூவே” எனபதனா
 லறிக் தந்தைக்கு முததபிளையின்மேலுந் தாயககு இனையிள்ளை
 யின் மேலும் அனபுமிக்குத் துலகியற்கையாதலாற் பரமசிவனிடத்தே
 விராயகக் கடவுளுக்கு வினையாட்டுச் சொல்லப்பட்டது. “முத்தமக்
 கிடத்ததாவ மீனெறித்த பிதாமகற்கு முதிருமாறனால்” எனபத
 னாலு மறிக் பிறையைக் கொம்பின் குறையென்று மயங்கினமை
 யால் மயக்கவணிபாய். இது பெருமாவது முகந்தீரும நானகாஞ்
 சீரும் விளச்சொகளுமா மறறை நானசூம மாச்சொகளுமாகிய அடிகளால்
 வந்த ஆசிரியவிருத்தப.

சிறப்புப்பாயிரம்.

[இத்தொடர் ஆகசியோஸ்டெயா முதலானவை
 சொல்லப்படுகின்றன]

அறுசீக்கழிநெடி ஸாசிரியவிருத்தப.

நிலவுபொழி தனிகுகவிகை நிடதா கோன் புநழச்
 சரித நெடுநீர் வைப்பில், பலவர்க்கரி யமுதொழுகு புது
 மொழிசூட நினைத்தமிழாற் புனைதல் செயதான், வலனு
 யாதத வண்ணலஞ்சேல் வானெருடுபொற் கோட்டிமய
 வரையிற நீட்டி, அலாதலைமா நிலம்புரககு மதிவீர ராம
 னிக லரச றேறே

(இ-ள.) இகல் அரசா - பிறகுத்த மன்னராகிய (யானைகளுக்கு),
 ஏறு - ஆண்குகமாயுள்ளவனாகிய, வலன் உயாதத - வெற்றியினால்
 உயாததப்பட்ட, அண்ணல் - பெருமைபொருந்திய, அம் சேல் - அழ
 கியமீன்கொடியை, வான் தொடு - ஆகாசத்தை அளவிய, பொன்
 கோட்டி - பொன்மயமாகிய சிகரத்தையுடைய, இமயவரையில் - இம
 யமலையினிடத்தே, நீட்டி - (தனக்குரிய வெல்லுக்கல்லாக) எழுதி,
 அலாதலை - பரந்த இடத்தை யுடைய, மா நிலம் புரககும - பெரிய
 பூமியைக் காக்கின்ற, அதிவீரராமன் - அதிவீரராம னென்கிற இயற்
 பெயருடைய (பாண்டிய ராஜகுணவன்), நிலவு பொழி - சந்திரிகை
 யைப் பொழிகின்ற, தனிகுகவிகை - ஒப்பற்ற (முத்திக்) குடையை
 யுடைய, நிடதா கோன் - நிடத்தேசத்தரசனாகிய நளமஹாராஜனது,
 புகழ் சரிதம் - புகழையுடைய சரித்திரமாகிய, களி அமுது - களிப்
 பைத் தருகின்ற அமிரத்ததை, நெடுநீர் வைப்பில் - கடலாற் சூழப்
 பட்ட பூமியிலுள்ள, புலவா கூட்டின - புலவரானவா கொள்ளை கொள்
 ளும்படியாக, ஒழுகு - (அவ்வமிரதம்) பெருகுகின்ற, புது மொழி -
 புதிய காப்பியத்தை, தமிழால் புனைதல் செயதான் - தமிழ் மொழியி
 னாலே அலங்கரித்துப் பாடினான், எ-று.

(கருத்து) அதிவீரராம டாண்டியராஜனுனைவன் நளமகாராஜனது சரித்திரத்தைத் தமிழிலும் டாண்டியென்பதாம்.

புலவொன்பது தேவாக்கும் வித்தவான்களுக்கும் பெயர். இங்கே வாஸென்று நீல நிறமுள்ளதாகக் காலாட்டி மாகாசமரம் பின் வருவனவற்றையும் இடப்படியேகொள்க. கூட்டுண்டிருக்க கொள்ளையிட வென்பது 'நலமணிமுடந்தேடிச் செழுமொநிதிலில் கண்டொழிகைத் துவாடிச் சிந்தையோயுழறின மாதறவா கூட்டுண்டோமட போயினது' என்பதாயினிக. புதுமொழி—மொழியெனது தன்காரியமாகிய காட்பியத்தை புணர்த்து புதுவெனது அக்காட்பியத்தை விசேடித்து சிறகைபால் இருடையொட்டாடாடுபெயரா மென்றதிக

அதிவீரராம என்னவே ஆகியோன் பெயரும், நிடநாகோல் புகழ்ச்சரிதம் எனவே துதலிப்பொருளும், அக்காரைத் ததாலே தோலுதிருடைதம் என்கிற வடொழிப்பெயரே இத்தருபு பெயரொப்பதும், கூட்டுணவெனவே இத்தருவர்க்கு 'பயலும் பெறப்பட்டன' தமிழாற் புணர்த்தபயதா என்னவே முன்பு இவ் தமிழிலிளித்த வடமொழியிலிருந் தெழித்துத் தமிழின் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தென்பது குறிககப் படுகின்றது. நெடுநீரையடிற புலவாகார் யமுதொழுஞ் என்றதால் விலகின்ற புலவர்களுக் கடலமிர்தம்போல மணனிற புலவர்க்கு இச்சரித்திராமிர்த மணமபெயர்ந்த உலகையணி தொனிகின்றது 'இகலரசோறு' என்பதில் அதிவீரராமனிடத்தே சிங்கத்தன்மையை ஏற்றினதற்கேற்பப் பகைவரிடத்தே யாணத்தன்மையை யேற்றாமையால் ஏகத்தே வுருவகவரிபாம். இது பெருமொழி மீறாச்சீக விரணம் மாச்சீகாரும் மதத்தைநாட்டுங் காயச்சீகாரும்பகிய அடிகளால் வந்த ஆசிரியயிருத்தம்.

நாட்டுப்படலம்

அஃதாவது நளனுள்ளப்பட்ட நிடநாகாடிச் சுவரத்தைச் சொல்லுகிற படலம்.

[இதுமுதலிரண்டு பாட்டுகளால் மழைச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கவித்துறை.

கருவிமாமழைகலைமகனாருருவெனவிளங்கி
இருவிசுமபிடைப்படாநதுசென்றினமணிநொழிபுகும்
பரவைவெணடினாடேமயநதுயாபனிவனாயுயிரத்த
உருவவோடரித்தடயகணாருருக்கொடுமீண்ட.

(இ - ள்.) கருவி மா மழை - (உலகத்திறுத்த) துணைக்காரவாமாகிய பெருமைபொருந்திய மேகங்களானவை, கலைமகள் உருவு என்னவென - சரஸவதியினது வழவெமடோல (வெணமையாக) விளங்கி, இரு விசுமபிடை - பெரிய ஆகாசத்தினிடத்தே, படாநது சென்று -

பாறது போய, இனம மணி கொழிக்கும் - இனமாகிய இரத்தினங்
களை கொழிக்கின்ற, பாவை - கடலிலுது, வெள திரை - வெள்ளிய
அலைகளையுடைய (நீரை), மேயநது - குடித்து, உயா பணி வரை -
உயர்ந்த மலையரசனாக, உயிர்த்த - (புதல்வியாகத்) நரப்பட்ட, உருவ
ஒடு - (காதுகளுகளு) நெராக ஒடுகின்ற, அரி - இரோகைகளைப்பரந்த, தட்ட
கணை - விசாலமாகிய கணையையுடைய பாரவதியிலுது, உரு கொடு -
(கரு) நிறத்தைப்பெற்று, மீண்ட - திருமபின், எ-து

(உ-து.) மேகங்களானவை சரஸ்வதி வடிவமடோலத் தோன்றிக்
கடற்சலத்தைப்பூண்டு பாரவதி வடிவமடோலத் திருமபின் வெண்பதாம்.

முன்னுரு—வடிவு, பின்னரு — நிறம். “உருவே யட்டையுட
வடிவு நிறமும்” என்பதுஞ்ஞதிக. மழை கலைமக ன்ருவெனவிளங்கி—
இதில் கலைமகன்கு உபமானம், மழை உபமேயம், என - உருபு.
விளங்கல் - பொதுத்தன்மை. இவ்வாறும் விரிந்து நிறகையால் விரி
யுமையணியாம். தட்டகணை ன்ருகொடுமீண்ட—இதில் மழையா
கிய உபமேயத்திலே தட்டகணைஞ்ஞவாகிய உபமானத்தின் குணத்
தை யேற்றலால் பட்டபொருட காட்சியணியாம். இதுமுதல் பத்துத்
பாட்டுகளவனாகவுற பெருமடானு முதற்சுரு மீற்றுச்சுரும மாச்சு
களும் மறறைமூன்றாம் விளச்சுக்களுமாகிய அடிகளால் வந்த கவித்
துறைகள். (க)

அன்னங்களைபடுதண்பனைநிடநாடளிகரும
மன்னா மன்னவனமண்டமா கடந்தவொளவேலின்
மின்னியாங்கவன்முரசெனவிண்ணிடை யதிர்நது [நிறந்த
பொன்னங்குன்றின்மேலவனொடைபோனமென்ப பொ

(இ - ள்.) அன்னம் உடைபடு - அன்னங்களானவை தூங்குகின்ற,
தண்பனை - குளிர்ச்சிபொருந்திய கழனிகளையுடைய, நிடந நாடு
அளிகும் - நிடத்தேசத்தைக் காக்கின்ற, மன்னா மன்னவன் - அரசா
களுக்கு அரசருகிய (நளனது), மணி - நெருங்கிய, அமா கடந்த -
போனா முடித்த, ஒள வேலின் - ஒளளிய வேலப்பால், மின்னி -
மின்னுதலெய்து, அவன் - அவனது, முரசு என - முரசம்போல்,
விண்ணிடை யதிர்நது - ஆகாச்சுதினிடத்து ஒலிபது, பொன் அம்
குன்றின்மேல் - பொன்னையுடைய அழகிய இமய மலையின்மேல்,
அவன் - அவனது, கொடை போலும் என - ஈசையை ஒக்குமென்று
சொல்லுமபடியாக, பொழிந்த - (அமமேகங்கள் நீரைச்) சொரிந்
தன, எ-து. ஆங்கு—அசை.

(க-து.) அந்த மேகங்களானவை நளனது வேலைப்போலமின்னி
அவன் பேரிகையைப்போலச் சத்தித்து அவன் கொடையைப்போல
நீரைச் சொரிந்தன வெண்பதாம்.

இங்கே பொருமையென்றது இமயமலையாம். நிடத்தேசத்திற
ஞ்சு சம்பத்திற சிறந்தனது அதுவேயாதலால், பின்வரும் ‘கங்
கையென துலகேத்திய’ எனவும் பாட்டில் அமமலையிற்பிறந்துவருங்
கங்கையே அந்நாட்டிற்கு நதி எனப்படுவதுமறிக. மேகத்திற்கு மின்

னுதல்பற்றி வேலும், ஒலித்தலபற்றி முரசமும், அம்மேகத்தின் பெயதற்குக் கைமமாறு கோக்காமைபற்றி ஈகையும், உபமானஞ் செய்பபடுதலால் உவமையணிபாம். ஆகவே இக்கதைக்கு நாயகனாகிய நளமகாராசனுடைய வேனமுதலியவற்றி னுயாவு தொனிக் கின்றது போலும் என்பது போனம் எனத் திரிந்து வந்தது. (உ)

[இது முதல் மூன்றுபாடிகளால் வெள்ளசிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

விலகிவிலலுமிழ்விடிகதிர்மணிபலவரன்றிப்
பொலன்முகடடியிர் பொன்னெடுங்குன்றின் வீழருவி
குலவுவெணடிகாக்குரைகடலுநிததபாராமடந்தை
அலாமுலைத்தலைத்துயலவருமாரமொததுளதால்

(இ-அ.) உயா நெடு பொன் குன்றின் - (மலைகளில்) உயர்ந்த நெடிய இமயமலையினமேல், பொன்ன முகம் - அழகிய சிகரத்திலிருந்து, விலகி - இடைவிடிக், வில உமிழ - ஒளியை வீசுகின்ற, விரிந்திரந்திரவங்களைப்போலுடைய, பல மணி - பலவகைப்பட்ட முத்துக்களைபும, வரன்றி - வாரிக்கொண்டு, வீழ அருவி - வீழுகின்ற வெள்ளமானது, குலவு - வள்ளவாகிய, வெள தினை - வெள்ளிய அலைகளைப்போலுடைய, குரை கடல் - ஒலிக்கின்ற கடலாகிய (ஆடைமை), உடுத்த பாராமடந்தை - (மருங்கிற்) குழங்கொண்டிருக்கிற பூமிதேவியினுடைய, அலர் முலைத்தலை - அடிபரந்த (அமமலையாகிய) முலையினிடத்து, துயல்வரும் ஆரம் - புரளுகின்ற முத்துமாலையை, ஒத்து உளது - ஒத்திருக்கின்றது, எ-று. ஆ-அ-அகை.

(க - து) மலைவெள்ளமானது பூமிதேவியினது முலையினிடத்தினிக் முத்துமாலையைப் பொத்திருக்கின்ற தென்பதாம்.

பலவகை முத்துக்களாவன சூழிருக்கிறபொருளாகிய யானைக்கொம்பு, எறிப்பல், மூங்கில, இவை முதலியவற்றி னுண்டாகின்றமையாம். பூமிநிலைமடந்தைத் தன்மையையும் கடலிலே ஆடைத்தன்மையையும் மலையிலே முலைத்தன்மையையும் ஆரோபித்தலாகிய உருவகம் உறுபடாகவும் அருவியின்கண் ஆரத்தன்மையைச் சம்பாவித்தலாகிய தற்குறிப்பு உறுப்பியாகவும் வருதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணியாம். (ங)

வேழவெணமருபபெறிந்துவெண்ணித்தலைமவரன்றிக்
காழுகிறுணிசந் தொடுகையரிக்கொண்டு
கோழரைச்செழுங்குங்குமத்தடஞ்சினைசாடி
ஆழ்தினைக்கடலகடுகிணடொழுகியதன்றே.

(இ-அ) வேழம் - யானைகளுடைய, வெள மருப்பு - வெள்ளிய கொம்புகளை, எறிந்து - வீசிக்கொண்டும், வெள நித்திலம் - வெள்ளிய முத்துக்களை, வரன்றி - வாரிக்கொண்டும், காழ அகில துணி - வயிரம்பொருந்திய அகிளமரங்களுடைய துண்டங்களை, சந்தொடு - சந்தனமரங்களோடு, கையரிக்கொண்டு - சோத்துக்கொண்டும், கோழ்

அரை - வருவமுப்பாகிய அரையைபுடைய, செழு குங்குமம் - செழிப்ப குங்கும மரங்களுடைய, தடம் சினை - விசாலமாகிய கிளைகளை, சாடி - முறித்துக்கொணமும், ஆழ் திணை கடல் - ஆழந்த அலைகளையுடைய கடலினது, அகடு கிணை - வயிறறைக கிழித்து, ஒழுக்கிபது - (அவ்வெள்ளம்) சென்றது, எ-று. அன்று, ஏ, - அசைகள்.

(க-து.) அந்த வெள்ளமானது யானைதந்தத்தின் முத்துக்களையும் அகற்றருவையுஞ் சந்தனத்தருவையுங் குங்குமத்தருவையு முறித்துச் சமுத்திரத்துட சென்ற தென்பதாம்

அரித்தலென்பதற்குக் கையென்பது முன்னிடையாயக்கூடி அவ் வீரணமும் கைகூடல் காலசீதல என்பனபோல ஒருமொல்லாய நின்றன. மரங்களுக்குக் கோழரை, பொருட்டரை, பொரியரை, முள்ளரை என்று சொல்லப்பட்டவற்றுள்ளோ கோழரை - சருசுசரையில்லாத அணாயாம். பின் 'கோழரையரம்பையாகருங் குடக்கராடா'ளும் வேந்தே' என்பதனாலு மறிக. (சு)

கங்கையென்றுலகேத்தியது - அனையநதிவெண்சங்குக்குள்ளேந்தலறியத்தட மபனைதவழ்ந்து கொங்குயிர்த்தப்பூந்தட்டத்துலாய்குள்ளமபலநிரப்பி அங்குணமாரிலத்தகுமுதென்பபரந்ததையனேறே

(இ - ள்) கங்கை என்று - சங்காரதியென்று, உலகு ஏந்திய - உயர்ந்தோரால் துதிசெய்யப்பட்ட, உடவுமா மாநதி - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பெரிய நதியானது, வெண்சங்கு - வெள்ளிய சங்குகளானவை, குல உயர்ந்து - குலமுலே வருந்து, அலறிய - இளையுமபடியாக, தடம் பனை - விசாலமாகிய கழனிச்சரிவே, தவறுது - ஊர்து, கொங்கு உயிர்த்த பூ - வாசனைப் புகை ஏற மலாகையுடைய, தடத்து - தடக்கங்களில், உலாய - திரிந்து, பல குளம் நிரடப் - பலவகைப்பட்ட குளங்களையும் நிறைத்து, அமர்ந்து மாநிலத்து - அழகிய இடத்தையுடைய பெரிய பூமிக்கு, உழுது என பரந்தது - அமிர்தமென்று சொல்லுமபடியாகப் பரவ்றது, எ - று. ஐ - சாரியை, அன்று, ஏ, - அசைகள்.

(சு-து.) நதியானது கழனிச்சரிவாக் தடாசங்கையுங் குளங்கையு விரப்பிப் பூமிக்கு அமிர்தமாகப் பரவியதென்பதாம்.

உலகுக்கு உயர்ந்தோரால்பது 'உலகமென்பதுயர்ந்தோரமாட்டே' என்பதனுலிக் கங்காநதிக்குத் தெய்வத்தன்மையாவது தன்னின் முழுகியோரைப் பரிசுத்தமாகுகலாம். அலறிய வென்பது செயியவென வாய்பாட்டி வின்னயெச்சம். உயிர்த்தவென்பது சாலவழுவமைதி பலவகைக்குளமாவன ஏரி, கயம், ஓடை, குட்டம், மடு முதலியன. நிலத்தமுதலெனவெனவே தேவருக்குக்குக் கடல் மிரதம்போலெனது மூவமையணி தொனிகுகிறது. (நி)

ஒழுக்குமபுனலரிதைசெயுமோதையுமுழுங் குழுவின்கமமையுமுழந்தியாகுரவையினூபபும்

கழனிவாழ்கெனவான்முனைவித்துநர்கலிப்பும்
மழைமுழக்கொடுமாறுகொண்டொலித்தனமாதோ

(இ-ள்) ஒழுகு தீ புனல் - பெருகி யோடுகின்ற மதுரம்பொருள்
திய நீரை, சிறை செய்யும் ஒழையும் - கனாகோலித் தமிழ்தற்கணுண்டா
கின்ற ஒசையும், உழுநா குழுவின் சுமமையும் - ஏருழுகின்றவருடைய
கூட்டத்தினது ஒசையும், உழத்தியா குரவையின் ஆரப்பும் - கடைசி
யரது குரவைக்கூத்தினது ஒசையும், கழனி வாழ்க என - வயல்களா
னவை வாழ்கவேனென்று, வால் முனை - வெள்ளிய (நெல்) முனைகளை,
வித்துநா கலிப்பும் - விதைக்கின்றவருடைய ஒசையும், மழை முழக்
கொடு - மேகத்தினது ஒசையுடனே, மாறு கொச்சுடு - பகைமை
கொண்டு, ஒலித்தன - முழங்கின, எ-று. மாதா, ஒ, - அசைகள்.

(க - து.) அணை கட்டுதலா லுண்டா மோசையும் ஏருழுகின்றவ
ரோசையும் கடைசியா குரவைக்கூத்தோசையும் நெடவிதைக்கின்றவ
ரோசையு மழைமுழக்கத்தோடு மாறுகொண்டன என்பதாம்.

வாழ்கெனவான்முனை யொடுந்து கடை குறைந்தது குரவை -
கைகோர்தாடல் 'குரவை' என்பதற்குக் காட்டால் என்பதற்கு ஒலிபு
கனாகோலுத்தற்கு ணுண்டாகுப வொசை முதலியவற்றிற்கு மழை
முழக்கத்தோடு மாறுகொடுநதலாகிய சொபாத மிலலாதிருக்கச் சும்
பகத்தற்குக் கற்பித்தலால் பொடாபுரபு நவிரியணியாம். இதனால்
அவ்வொலிகளே பேசுவொலியை போலிருக்கிறதெனவென்று முவ
னமாவனி யொலிச்சு மட்டும் (சு)

வள்ளவாய்ச்செழுநகரமலத்திலவண்டுபாணமிழறறும்
அள்ளலாருளுசேதறினையாமைபண்புகரும
பள்ளநீர்ச்செழுநபணைபொறுமபணிலமுததுயிரிசரும்
சான்றாமைபாபபொதுமபரிதாபினியிலசவும.

(இ-ள்) வாய்ச் - வாய்க்காரானவை, வள்ளம் வாய - நீர்ணம்
போன்ற வாயையுடைய, செழு கமலத்தில் - செழிய தாமரைமலாக
நிலை, டாண் மிழறறும் - இசைக்கொடி டாடிக்கொண்டிருக்கும், ஆமை-
கூடாமங்களானவை, அள்ளல் - குடிமடங்கல், கரு சேதறினைய - கரிய
சேதறின்களை, கடைசியும - ஊங்கிக்கொடுமருக்கும், பணிலம் -
சங்குகளானவை, பள்ளநீர் - ஆரமாகிய நீரையுடைய, செழு பணை
தொறும் - செழிய கழனிகளில்லாமையும, முத்து உயிரிசரும் - முத்துக்
கொச்சு சொரியும், கரிமயிர் - சரிபடையுடைய மயில்களானவை, கள்
உலாம மலா - தேருண்ட நெருஞ்சிறை மலாகையுடைய, பொதும்ப
நில - சோலைகளிலே, அகவுட - அழகுகொண்டிருக்கும், எ-று அம-
சாரியை

(க - து.) வண்டுகள தாமரையிறடும், ஆமைகள் சேதறிலே
கிழறினையெயும், சங்குகள் கழனிகளில் முத்துக்களைச் சொரியும்,
மயில்கள் சோலைகளிலும் என்பதாம் (எ)

பண்ணைவாயத்தவழிபணிலங்களுயிர்த்தவெண்முத்தும்
கண்ணுடைக்கருமபிளவெண்முத்தமுங்கமழும்

தண்ணந்தாமரைசொரிந்தவெணமுத்தமுந்தயங்கி
வெண்ணிலாககதிர்விரித்தலிறகுமுதமவாயவிளநும.

(இ - ள்.) பண்ணைவாய் தவழ் - கழனிகளிடத்து தவழுகின்ற, பணில்கள் உயிர்த்த - சங்குகளால் தரப்பட்ட, வெள முத்தும் - வெள்ளிய முத்துக்களும், கண் உடை - கண்களை உடைய, கரும்பு ஈனற - கரும்புகளால் தரப்பட்ட, வெள முத்தமும் - வெள்ளிய முத்துக்களும், கமழும் - பரிமளிக்கின்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருளிய, அம தாமரை - அழகிய தாமரைமலர்களால், சொரிந்த - தரப்பட்ட, வெள முத்தமும் - வெள்ளிய முத்துக்களும், தயங்கி - விளங்கி, வெள நிலா கதிர் - வெள்ளிய சந்திரனது கிரணத்தை, விரித்தலின் - பரப்புதலினாலே, குமுதம் - அல்லிமலர்களானவை, வாய விளநும - (சந்திரோதயமில்லாத காலத்திலும்) மலரும், எ-று

(க-து) சங்கின் முத்துக்களும், கரும்பின் முத்துக்களும், தாமரை முத்துக்களும் கிரணங்களை விரித்தலால் அல்லிமலர்கள் மலரும் என்பதாம்.

சங்கு முதலாவவைகளிலே முத்துப் பிறக்குமென்பது “தந்திவராகமருப்பிப் பிழுகந்தழைத்தலி, நரதுபுஞ்சுலீனறலைகொக்குநளின் மினனா, கந்தரஞ்சாலிகழைகொனலாவினபலகடசெவிகா, நிறதுபுழும்புகதிர்முத்தம்வழிபுருபதுமே” என்பதனுலாக. முததாகிய புழமேயத்திலே சந்திரனாகிய புழமானத்தின் குணத்தை ஆரோபித்தலாறகாட்சியணி.

(அ)

விழுவதவஞ்சிறைவணமுனமிதிபபமெல்லருமபு
கிழிந்துவாரத்தருதேறலுங்கிளாசினைபபலவின
பழங்கனிந்துவீழ்தேறலுயபழனங்கடோறும்
வழிந்துபாயத்தினவாஹவளாவனசெந்நெல்

(இ - ள்.) விழுவத - (மேல்) விழுவத, அம சிறை - அழகிய சிறைகூடியுடைய, வணம் இனம் - வணங்களுடைய கூட்டங்களானவை, மிதிபப - துவைக்க, மெல் அருமபு - மெல்லிய அருமபுகளானவை, கிழிந்து - சிழிய, வாரதரு தேறலும் - (அவைகளிலிருந்து) ஒழுங்கிறத்தேறும், கிளா சினை பபலின் - விளங்குகின்ற கிளைகூடியுடைய பலாபாசங்களுடைய, பழம் - பழங்களானவை, கனிந்து வீழ - நைய (அவைகளிலிருந்து) விழுவின்ற, தேறலும் - தேறும், வழிந்து - பெருகக்கேடுதது, பழனங்களதோறும் - கழனிகளிலெல்லாம், பாயத்தலின் - பாயத்தலினாலே, வான் உற - ஆகாசத்தைத் தொய்மபடி, செந்நெல் - செந்நெற்பயிர்களானவை, வளாவன - வளரும், எ-று

(க-து) மலர்களின் தேறும், பலாபபழங்களின் தேறும், கழனிகளிற பாயத்தலினா செந்நெல் விளவன என்பதாம்.

கிழிய, கனிய என்பன கிழிந்து கனிந்து எனத் திரிந்து வந்தன ‘வானினறுல்கமவழங்கி’ என்பதில் நிற்பவென்பது நின்றெனத்திரிந்தமைபோல. செந்நெற்பயிருக்குந் தேறலுக்குந் சம்பந்தமில்லா

திரக்கச் சமடந்தத்தைக் கறவித்தமையால் தொடர்புபாவு நவிதல்
யணிபாம். (சு)

கூனிருமபினிறகுறைத்தரிசுமமையிறகொடுபேயா
மேனியாறுதுயாவனாபெனபேயாபலவேயாந்து
நீனிறக்கருமபகடடினாபெழித்ததுவைநீத்த
தூநிறத்தநெறபணடிநிறப்பறபல் தொகுப்பா

(இ-ள்) கூன இருமபினில் குறைத்து - (அரிவாளிஞ்சல்) ஆறுத்து,
அரி - (அவ்வறுக்கப்பட்ட) அரிகளா, சமமையில் கொட்டுடாய - சடை
களாய்க்க கொண்டுபோய், மேல் நிவந்து உயர் வனா என் - மேல்
ஒங்கிய மலையுளபோலத் (தோனது), பல லோ வேயந்து - டலவாகிய
போர்க்கூடபோட்டி, நீல நிறம் - நீல நிறமா ராநதிய, கருட்கடடி
னா - பெரிய கடாக்களினாலே, தெழித்து - துவைப்பித்து, வைநீத்த -
வைக்கோலைக் கழித்த, தூநிறத்த நெல் - பரிசுத்தமான நூல்தியை;
டைய நெறக்கோ, டண்டியில் - வண்டிகளாது (கொண்டுபோய்), டட
பலா தொகுப்பா - பலபல சாதியாபரும (காஞ்சியங்குளினே)
நிறைபடாக்கள், எ-று.

(சு-து) நெறக்கோபறுத்துக் கிடாக்களால் மிதிப்பித்து வைக்கோ
லைத்தனளி அநநெறக்கோப பண்டியிற் கொண்டுபோவாக்கள் எனப
தாம்.

கூனிருமபு—இருபெயரோடடாகுபெயர். சிவந்துயர்—ஒருபொ
ருளாக் குறித்த இருச்சாறுகள், இதற்கு 'ஒருபொருள்ருசொற பிரி
விலவனாயார்' என்பது விதி நீல—கடைக்கலமை. (க0)

[இதுமுதற் பதினாறுபாடிகளால் அநநாடடினானோ
சொலவமுதலிய சிறப்புகள் சொல்லப்படுகின்றன]

அதுசொக்கழிநெழடி அசிரியவிருத்தம்

குருமபைமெனமுலையாராடகூநதலீனறவநதோயந்த
இருமபுனலாறுபாயவெறிதொசுருட்குநதெண்ணீய
கருங்கடதடபுலவுநீங்கிநறுமணங்கமமுமெனறால்
முருந்துழமுரலாநமிகுதியமொழியலாமோ

(இ-ள்) குருமபை - தென்னமயிருசுபோனது, மெல் முலையார் -
மெல்லிய முலைகளையுடையமாதா, ஆட - முழுக, கூநதலில் - (அவா)
தலைமயிலுள்ள, நறுவம் தோயந்த - சாந்தத்தோய் கலந்த, இரு
புனல் - பெரிய நீரானது, ஆறுபாய - ஆற்றினாலே (போய்) விழ,
எறி திசை சுருட்கம் - வீசுகின்ற ஆலைகளை மடக்குகின்ற, தெள
நீர் - தெளிவுபொருதிய நீரையுடைய, கரு கடல் - கரிய கடலினது,
புலவு - புலாளுறத்தை, நீங்கி - நீங்கச்செய்து, நறு மணம் - நல்ல
மணமானது, கமழும் என்றால் - (அக்கடலிடத்தே) மணக்குமென
றால், முருந்து உறழ - மயிலிறகினடிபை ஒத்த, முரலார் மிகுதியை-
பறக்கையுடைய அவரது பெருக்கத்தை, மொழியலாமோ - (நான்)
சொல்லலாமோ, எ-று. தட—சாரியை, ஓ—எதிர்த்தை.

(க-து.) மாதாசனாடிய நீரிருளே கடலானது புலால் நாறத்
நீங்கி மனம் விசுமாருள அடமாநாடுருக்கத்தைச் சொல்லலாமோ
வென்பதாம்.

கறவமெனைய வரவேப்பெயர் அந்நையுடைய மயிலுச்சாதத்
தை யுணர் தலால் அருடெயர் நீங்கிப் பது பிறவியை டொருவாசு
தந்தது, “குடிபொன்றி உருது முமாய்க்குரும” என்பதிற டொன்றி
யென்பதுபோல். அந்நாடும்புகள்த செலவ் மிகுதியைச் சொல்லுத்
லால் வீறுகோளணிபாய் (கசு)

பூமலி தடயகடோறுமபுனலருடைமங்ளிநீட்டம
காமருழ்முனிதோறுங் கடைசியுஞ் சுவையீட்டம
தேமலிச்சேலைதோறுஞ்செழுநகுயிறெருமுதியீட்டம
கோமறுமிடங் கடைசியுந் குணியுபொருமுரசினீட்டம

(இ-ள) பு மலி நடங்கள் தோறும் - மலர்களால் நிறைந்த
குளங்களிலெல்லாம், பு ளல் குடை - நீர்விடாமாங்குலத, மகளிர் ஈட்
டம் - மாதாது கூட்டமுட, காமா ள், சிந்தோறும் - அழகிய வயல்
களிலெல்லாம், ஸுவை - கைகள்தாழ்த்தியுடைய, கடைசியா ஈட்
டம் - உழத்தியாது கூட்டமும், தேன் மலர் சேலைதோறும் - வா
சனைபொருத்திய மலர்களையுடைய சேலைகளிலெல்லாம், தொழுதி -
ஒலித்தலையுடைய, செழு மூயில் ஈட்டம் - செழிய முயில்களது கூட்ட
மும், கோ - அரசரது, மறுகு - கீதிகளுடைய, இடங்கள் தோறும் -
இடங்களிலெல்லாம், குணியு பொரு - குறுந்தடியால் அழகுபட்டு
கின்ற, முரசினீ ஈட்டம் - முரசங்கள் கூட்டமும், (இருக்கும்), எ-று.

(க-து.) குளங்கொங்கு, நீராழிமாநா கூட்டங்கள் வயல்களெங்
கும் உழத்தியா கூட்டங்கள் சேலைகளெங்குங் முயில்கூட்டங்கள்
இராஜவீதிகளெங்கும் பெரிக்கக் கூட்டங்கள் என்பதாம்

காமரு—உகரம் சாரியை. தொழுதி - புளொலி. கோ—சாதி
யொருமை. (கஉ)

கறுவொடு மொன்றே டொன்று காரண மினறிச
சிறிப, பொறியுடைக குறுமபூழ் தமமிந் போர்செய்ப
பொருத்து மோதை, செறிமயிந் தகா க டமமிந் தீயெ
ழத தாகக னேககி, அழைகமுல வீர ராரக்கு மமலையை
யவிககு மன்றே

(இ-ள.) பொறி உடை குறும்பூழ் - புளளியையுடைய காடைக
ளானவை, தமமில் ஒன்றோடொன்று - தமமுள்ளே ஒன்றுடனொன்று,
காரணமினறி - ஏதுவிலாமல், கறுவொடும சிறி - கறுவுதலுடனே
சிறிக்கொணந், போர் செய - சரையைச் செய்புமபடியாக, பொ
ருத்தம் - (அவறதை) கூட்டுத்தகணுண்டாகின்ற, ஒதை - (சிறுவ)
ரோசையானது, செறி மயிர் - நெருங்கிய மயிரையுடைய, தகா
கள் - ஆடுகக்கடாக்கள், தமமில் - தமமுள்ளே, தீ ஏழ் - நெருப்பா
னது தோன்ற, தாககல் மோக்கி - (ஒன்றையொன்றி) திடித்தலைப் பார

தது, அதை கழல் வீரா - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையுடைய வீரரானவர், ஆர்க்கும - (ஆசகரியப்படம்) ஒலிக்கின்ற, அமலையை - ஓசையை, அலிக்கும = அடக்கும, எ-று. ஏ—அசை.

(க-து) காடைகளைச் சண்டையெய்திகளுகு சிறுவர்கள் சத்தமா னது ஆடிக் கரடாகக் கொடு சண்டையெய்தித் துபடாக்கும் வீரா சத்தத் தையடக்கும் என்பதாம்.

தகுதி பறதிக காடைச்சண்டைக்குச் சிறுவனொபது வருவிக்கப் பட்டது. கழல் - வீரரானவன். “வீரத்திலீங்கியகழலே யாடவர் கானமிசை யணிவடம்” என்பதற்குலதிக. (கங)

மாதர் மென்முலையீன்றவரான முகையனையமூரல
கோத்துகருணை தீமபாலகொழுங்கனியிவற்றினோமும்
ஆதுலாயாவொன்னவநிஞரனமுரசிறசாற்றி
வேதியாககருத்திப்பினனவ்விருந்தாடுதுசாவர்மாதோ.

(இ-ள.) ஆதுலா - யாசகா, யாவா என்ன - யாவொன்று, அதிர் ஞால முரசின - அதிர்சகின்ற ஓசையையுடைய முரசினாலே, சாற்றி - வினாவி (வருவித்து), மாதா மெல் முலை என்ற - அழகிய மெல்லிய முலையெகொடியிலுள் தரப்பட்ட, வால் முகை அனைய - வெள்ளிய அரும்புகாடொலும், முரல் - சோறுப், சோத்து கருணை - குற்ற மறற் றெரிகுத்திறும், த் தால் - தித்திப்பாகிப் பாலும், கொழு லனி - செழிய டுமமும், இவற்றிற் குறும் - ஐகிய இவற்றோடு மறறையுணவு கட்டும், வேதியாகக் குறுத்தி - ஆந்தரணா (முன்னே) உண்பித்து, பின்னா - (அதன்) பின்னடி, வீருந்தொமம் - (சுற்றத்தாரா முதலியோ ரோடன்றி) வீருந்தின்னோயும், நுகாவா - (அகராட்டோ) உண்பா, எ-று மாதா, ஓ—அசைகள்

(ச-ங்) பாசகனா வருபபடி முரசுதைவித்து முனப்பிராமணனா உணர்வது பின் வீருதுடையுண்பார என்பதாம்.

உயமம் இரலாங்கு—எச்சம் வேதியாகக்—உருபுமயக்கம்.(கச)

முலலை பங்கோதை நல்லலா முகமதுவெயர்வுதோன்ற
வல்லி நுணமருங்குனாவவாலவனாவாயவிட்டாரப்ப
மெல் நிரலகாந்தடசேபபவெண்டயிரகடையுமோதை
கொல்புலிமுழக்கமென்னவயினறொறுங்குளிறுமாதோ.

(இ-ள.) முல்லை அம் கோதை நல்லா - முல்லைமலர்களைச் சூடிய அழகிய கூந்தலையுடைய இடைச்சியா, முகமதி - (தமது) முகமாகிய சந்திரனிடத்து, வெயாவு தோன்ற - வோவையானது உண்டாகவும், வல்லி நுண மருங்குல் நோவ - பூவகொடிபோலும் துட்பமாகிய இடையானது வருந்தவும், வால் வளை வாயவிட்டி ஆபப் - வெள் ளிய சுவக வளையல்களானவை (ஒன்றோடொன்று தாக்குகாமி) ஒலிக்க வும், மெல் விரல் - மெல்லிய விரல்கள், காந்தள சேப்ப - காந்தண் மலாபோல் சிவக்கவும், வெள தயிர் - வெள்ளிய தயினை, கடையும் ஓதை - கடைதலினுண்ணாக்கின்ற ஓசையானது, கொல் புலி - கொல்

ஹினற புலியினது, முழக்கம் என்ன - உறுமுதல்போல், வயின்றொ
றும் குளிறும் - (அவா) வீடுதோறும் ஒலிக்கும், எ-று. மாது, ஓ-
அசைகள்

(க-து) இடைச்சியா தயிராகடையரு சத்தமானது புலி முழக்
கம்போல் வீடுகளெங்குஞ் சத்திக்கு மென்பதாம்.

நிலைமத்திடமித் தயிராகடைகின்ற இடைச்சிகளுக்கு அப்போது
உண்டாகின்ற முகம் வெயாத்தலாகியாகிய சுபாவத்தைச் சொல்லுத
லாகிய தன்மை நவீரசியணியுங் கொல்புலிமுழக்கமென்னக் குளிறு
மென்னும் உவமையணியுஞ் சோநறுவருதலால் சோவையணியாம். ()

பூங்கரும்புடைந்ததீஞ்சாறம்புகைபுயலென்றெண்ணி
மாங்குயிறற்றொகுதியாவுமவாயவிடாதொழிந்தமஞ்ஞை
தூங்கிவை வண்கிறதேனுஞ்சுரும்பொடுநிமிறுமபாடத்
தேங்கமழ்சோலைதோறுஞ்சிறைவிரித்தாமிமாதோ

(இ - ள்) உடைந்த பூ கரும்பு தீ சாறு - (ஆலையிற்) சிதைந்த
அழகிய கரும்புகளினிடைய தித்திப்பாகிய சாறதை, அந் புகை -
காயச்சுமிடத்தெழுநின்ற அமரத்தை, புயல் என்று எண்ணி - மேக
மென்று நினைத்து, மாங்குயில் - மாமரங்களிலுள்ள குயில்களுடைய,
தொகுதியாவும் - கூட்டங்களெல்லாம், வாயவிடாது ஒழிந்த - கூவா
தொழிந்தவைவாக, மஞ்ஞை - மயில்களானவை, தூங்கு இசை - நாட்
டிய ராகத்தை, வண்கிற - கருவண்கிறகரும், தேங்கும் - தேனவண்ணி
களும், சுரும்பொடு - பொறிவண்ணிகளுடனே, நிமிறும - பொன்
வண்ணிகளும், பாட - பாடிதலெய்ய, தேன கமழ் சோலைதோறும் -
தேனாறு மணக்கூற சோலைகளிலெல்லாம், சிறை விரித்த - கலா
பத்தை விரித்துக்கொண்டி, ஆம் - கூத்தாடும், எ-று. மாது, ஓ-
அசைகள்.

(க-து) கருப்பஞ்சாறதைக் காயச்சுக்கையி னெழும் புகையை
மேகமென்று குயில்கள் கூவாத்தல்கின, வண்குகள் பாட மயில்கள்
நடனமாடும் என்பதாம்.

ஒழிந்தவென்பது முறதெச்சமாய வந்தது, “பாயுமாரிபோற பக
ழிசிறிது, ராயாமத்தெதி தயிரினியினா” இதிற சிறிதினொன்பது
சிற்தவெனலும் பொருள்த தந்தமைபொல். வண்கி, தேன, சுரும்பு,
நிமிறு, இந்நான்கும் வண்குகளின் சாதிபேதம், “மங்கைநல்லவா
கண்ணுமனமுமபோன, நெங்குநாடியிதனுஞ் சுரும்புகாள, வண்கி
காணமகிழ் தேனினங்காண்மது, வண்கிதேக்கிடு மொண்ணிமிறீட்டங்
காள்” எனப்பதனால்கி. தேன தேம எனாது திரிந்தது. மேகத்தைக்
காணும்போது குயில்களுக்குத் துன்பமு மயில்களுக்கு இன்பமும்
உண்டாகுகை சுபாவம். புகையை மேகமென்று மயங்குதலினாலே
மயக்கவணியாகும். (கசு)

அரக்கெறிசுமுதச்செவ்வாயலர்முலையந்நலார்தம்
திருக்கிளர்கமலம்பூத்தசேயரிககண்ணும்வாவி

உருக்கிள் குவளைப்போதுயவேறுமையுணராததுற
வரிசசிதைததுமடியோடுவணடினமருளமுடோ

(இ - ள்) அரசுத் தனி குழுதம் - சிவப்புகிறதாத வீசுகின்ற அல்லிமலாபோலும், செம் வாப - செய் வாயையும், அலா முலை - அழிபரந்த முலைகையுமுடைய, அகலா - அகாட்டி மாதருடைய, திரு கிளா கமலம் - அமுதிரு விலங்குகின்ற தாமரைப்பூவாகிய (முகங்கொண்டது), பூத்த - மலாத்த, செய அரி கண்ணூம் - செய்ய இலாக்கையுடைய கண்களுக்கும், (கமலம்) - தாமரை மலர்களுக்கு மீயில் பூத்திருக்கும், உரு கிளா - அமுதிரு விலங்குகின்ற, குவளை போதம் - நீலேந்திர மலாருக்கும், வாவி - குளத்தின்கண், வேற நாம உணராத - பேதத்தை அறியமாட்டாமல், உதற - (பேதனை) அடைந்த, வரி சிறை தயாப்யாபி - பதுக்கோடுபடிய சிறை கையுடைய அம்பிகளுடன், வண்டு இலம் - வண்டிகளுடைய கூட்டம், பருரும - மயங்கும், குள - மாதிரி, - அடைகண்.

(1-து) ஆராய்ச்சுப்பணிகளில் பல்கலை நிறுவனங்களில் புவியியல் நிலையம் ஏற்பட அறிமுகம் அமரிகளால் வலங்கிளம மயங்கு மெய் தோம்

[illegible]

அலலிப்புகை நைதமா, தலாபெயர் உலளா, ததமுலலை
பெல்லமுடா சினாறு, தெனாவிழாவய்யா முழங்கினேடு
பல்லுயா, தெனிகே, தலாமை, தமங்கையா, வறுவையா, தலும்
பல்லிப்புகை நைதமா, தலாபெயர் உலளா, ததமுலலை

(இ - எ) அ லி அம் கோதை மாது - அகலித்தகளுலாகிய
துடி மீது பரவலாய்ப்புண்ட மக ரீராயன்வர், அன்பொம் - அன்புடனே,
வாரித்த முல்லை - (பு மொல) வளரக்கப்பட்ட முலைக்கொடியானது,
மெல் அருமபு - மெல் விப அருமபுகள், என்மது என்மது - தந்ததென்று
புரத்தது, விபா அபா - (அதற்கு) திருவிபாவைச் செய்யுமிடத்துண்
டாகின்ற, முழுவீரோம் - வாத்தியத்திய வொலியோம், மல் உபர்
திணி தோள் - மறவோரில் உபாகத் வலிமைபொருதிய தோள்களை
புடைய, மைத்தா - காண்பாரானவர், மங்கையா - மங்கைப்பருவப்
பெண்கள், வதுமை ஆறதும் - விவாகஞ் செப்தற்க ணுண்டாகின்ற,
பல்லியம் முழக்கம் - பலவகை வாத்தியங்கள் ஒசையானது, ஆக்
கும பரவையோம் - ஒலிக்கின்ற கடலொலியோம், இகலும் - பகைக்
கும, எ -து. மாது, ஒ - அசைகள்.

(க-அ) மூல்லை மலாபத்தென்று திருவிழா நடத்துகின்ற வாத் தியவோசையும், விவாக நடத்துகின்ற வாத் தியவோசையும், கடலோ சையோமி மாறுபடு மென்பதாம்.

கற்புடையமாதருக்கு முல்லைபூ உரித்தாதலால் அன்பொழி வளாதத முல்லை யென்றா. இது “முல்லைந் தொடையருந்திமுத ஸெழுமுனிவ, ரில்லறம்புரிதுணைவியா” எனபதனுமறிக. அதற்கு விழாவாவது பருவப்பெண்ணுக்கு முதறழப்பிலே செய்யப்படுஞ் சிறப்பை அதன் முதறழப்பிலே செய்தல். வாந்திய வோசைக்கும் கடலோசைக்கும் பகையிலலாமையிலே பகையைக் கடப்பித்தமையி னாலே தொடர்புயாவு நவிரசியணிபாகும். (கஅ)

அவிரிழைசுமக்கலாற்றாதநல்லார்பரிந்துநீத்த திவளொளிமணியுமுததுஞ்சிறந்தியமுன்றிநேறாம குவிமுலைநயவாயசெய்கடகுடம்புணாசெருத்தனமேதி கவையடிபெயர்பபமாழ்க்ககாறளாந்தொதுவாகுமன்றே.

(இ-அ) அ நல்லா - அததேசத்து மாதரால், சுமக்கல் ஆற்றாது - சுமக்கமாட்டாமல், பரிந்து நீத்த - வருந்திக் களைந்தெறியப்பட்ட, அவிரி இழை - ஒரிசெய்கின்ற ஸ்பர்சையக்கிரமடைய, திவள ஒளி - அசையாநின்ற ஒளியையுடைய, மலரியும் முதலும் - பல்லிதாமணிகளும் முதலுக்கும், சிறிய முள்ளில் தொறும் - இறைநய கிடக்கின்ற வீடம் முன்னிடம் நோறும், குவிமுலை - குவிந்த முலை யாயும், நய வாய - பெரியதாகிய வாயையும், செய கண் - செய்ய கண்டாயும், குடம் புணா செருத்தல் - குடமடோறும் மடிபையுமுடைய, மீதி - எருமைக் ளானவை, கவை அடி - பிளப்பையுடைய அடிகள், பெயர்பப மாழ்கி - எறித்துவைக்க வருத்தி, கால தளாந்து - காலகாலானவை சோரந்து, ஒதுங்கும் - (பக்கங்கடரிலே) விலகும், என்று அறது, ஏ, - அசைகள்.

(க-து) பெண்கள் களைந்தெறிந்த ஆடரணங்களின் ஈவுபணிக ளின்மேல் எருமைகள் பிளவடி வையாமல் விலகப்போ மென்பதாம்.

இலமுன் முன்தில் என் நிலைமாதிரி பொலிபாயவந்தது. அடி - கீழ்க்கால். தளாந்து என்றுஞ் சின்னின் ஒதுங்குமென்று முதலவினையோம் முடிந்தது இதற்கு “அமருக்கிளவியுஞ் சின்னின்னேதோன்றிற் சின்னொழிமுடிபா முத்தொழிமுடியிடம் வினையோரணைய” என்பது விதி. அமருக்கிள முத்தக்களுங் குளம்பிளசுந்தி லேறுண்டால் நோ மென்றஞ்சி ஒதுங்குமென்பது கருத்தாயிற்று. செல்ல மிடுகியைச் சொல்லுதலால் வீதுகொள்ளணியாம். (கசு)

பொரிப்பதைதேமாநெற்றிபழங்கனியிழிந்ததேனும விரிதலையரம்பையின்றமென்பழனுக்குத்தேனும முருகவிழுகளைவாய்வினடமுட்புறக்கனியினறேனும குருகுபாய்தடமுமியாறுங்குறைவறப்பெருகுமன்றே.

(இ-அ) பொரி அனாதேமா - பொருக்குகளோம் கூடிய அனாயையுடைய தித்திப்பு மாமரத்தினது, பூ கனி - அழகிய பழங்களானவை, நெற்றி - முகிர, இழிந்த தேனும - (அவைகளிலிருந்) தொழுகிய மதுவும், விரி தலை அரம்பை - விரிந்த தலையையுடைய வாழைகளால், ஈன்ற - தரப்பட்ட, மெல் பழன - மெல்லிய பழங்கள், உருத்த தேனும - சொரிந்த மதுவும், வினட - வெடித்த, முட்புறக்கனியின் -

பலாபபழங்குளினுடைய, முருகு அவிழ் சுளை வாய - பரிமளமானது விரிகின்ற சுளைவாயிலிருந் (தொழுதாய்), தேனும் - மதுவும், குருகு பாய - பறவைகளானவை டாய்கின்ற, தட்டும் - ஏரிகளிலும், யாதும- நதிகளிலும், குறைவு அற பெருகும் - குறைவுநீர்ப் பெருகிடடாயும், எ-று.

(க-து.) மாங்கனித்தேனும், வாழையகனித்தேனும், பலாக்கனித் தேனும், ஏரிகளிலும் நதிகளிலும் பெருகும் என்பதாம்.

தொழி-விவையெழுந்திரிபு முடபுதகனியெனது முள்ளு களைப் புதத்திலுடைய கனியாம் குறைவு-வெயிலா திகளாலுண்டா வது முக்கலிகளின் சாத்திரம் ஏரிகளின்குற்ற சமபந்த மில் லாமையிலே சமபந்தத்தைக் காப்பித் தவிருகில் தொடர்புயாவு நவிற சியணியாம். (உ0)

அருமறைகிறிவருள் ளத்தவா மெ ட வனபினலகும் பெருநிதி குகுபபையோ முடபுனலபெருகியோ பு வரிவலையலறியினா ணியின நி லவுகா லும திருவநீள சமுனிதோ றுருசெந்நெலைவளப குமாதோ

(இ-ள) அருமறை கிறுவா - அரிய வேதத்திற்குரிய பாபபா ருடைய, உளவந்து அவா செட - மனத்திலுள்ள (தொரு) ளையா னது அழி, அன்பின் கரும - பத்தியிடுகில் கொடுக்கப்படுகின்ற, பெருநிதி குகுபபையோ - பெரிய பொருள்களுடைய குவியல்களோடு, பெய புனல் - (கந்தட்டி) வாகக்கடங்குன்ற நீரானது, பெருகி ஓடி - பெருக்கெடுத்தது (வினாந்து) போய், வரிவலைய - இளகைகண்டுகுடைய சங்குகளால், அலறி ள்ளது - கூவித் தரப்பட, மணி - முத்துக்களா னவை, இள நிலவுகாலும் - இளமைபொருந்திய சந்திரிகையை வீசுகின்ற, திரு - அழகிய, நீள - நீண்டிருக்கின்ற, கழனிதோறும் - கழனி கள்லெல்லாம், செம நெலலை வளாகும் - செந்நெடயினா வளாவிக்கும், எ-று. மாது, ஓ, - அசைகள்.

(க-து.) டாபடாருக்குப் பொருட்குவியலைத் தத்தம் பண்ணு நீரானது செந்நெலை வளாகும் என்பதாம்.

திருவ-அகரம் - சாரியை. ஆச்சரியப்படத்தக்கதாயும் பொய் யாகியும் இருக்கிறதானப புகழ்ச்சியாகிய மிகுநிறநிசியணியானது தான் நீருக்கும் பயிருக்குஞ் சமபந்தத்தை உண்டாக்குகையாகிய தொடர்புயாவு நவிறசியணிக் கு அங்கமாக வருதலால் உறுபபுதுடபிக் கலவையணியாம். (உக)

நிலவுவெண்முத்துமபொன்னுநீநிறமணி||ஞ்சாநதும் தலைமயக்குறறவாறறாறனமதிதவமுஙகோடடு மலைவளமபெரிதெனகோயானவாலவளைபரந்துமேயும் அலைவளமபெரிதெனகோயானயாதெனவறைவன்மாதோ.

(இ-ள) நிலவு வெண் முத்தும - சந்திரிகையுடைய வெள்ளிய முத்துக்களும், பொன்னம் - கனகங்களும், நீல நிறம் மணியும் - நீல

நிதந்தையுடைய மணிகளும், சாந்தம் - சந்தனக்கட்டைகளும், தலை மடக்கு, உறற ஆற்றால் - கலந்துகிடக்கருந தன்மையால், தலை மதி தக மும் - தண்ணீர சந்திரனால் உராயந்து செல்லப்படுகின்ற, கோடு - சிகரத்தையுடைய, மலை வளம் - மலையினது வளத்தை, யான் பெரிது என்கோ - நான் அதிகமென்று சொல்லுவேனோ, யான் வான் - வெண்மை பொருந்திய சங்கு களானவை, பரந்து பெயும் - பரவி மேயப்பெய, அலை வளம் - அலைகளையுடைய கடலினது வளத்தை, யான் பெரிது என்கோ - நான் அதிகமென்று சொல்லுவேனோ, யான் வான் - (இவற்றுள்ளே) எதை (அதிக) மென்று, அதைவான் - (யான்) சொல்லுவேன், எ-று. மாது, ஓ, - அசைகள்

(க-து.) மலைவளத்தைப் பெரிதென்று சொல்லுவேனோ கடல்வளத்தைப் பெரிதென்று சொல்லுவேனோ என்பதாம்

முத்து முதலியவற்றை விரவி கூட்டிப் போடும் நிலைமையில் கடலுக்கு முதலில் நிலமணிபும், மலைக்குப் போன்றது சாந்துவ் கூட்டப்படும். நிலமணி கூட்டிப் பிறவாழ்த்துவ கடல்குத்துள்ள வேறு தீவிரபிறத்தல் பற்றி அதன் வளமென்பபாட்டது. மலைக்குப் கடலுக்கும் விசேடனங்களை மிகுத்துச் சொன்னமையால் அன்ற முதலிய மதறை மலைவளங்களும் பவளமுதலிய மதறையுடைய வளங்களுள் கொள்ளப்படும். நாவிலங்களின் முதலிலவளமுதல் கடைமில்வளமுதல் கூறவே மதறை நிலவளங்களுந் கூறமுடியாமையும் இதில் ஐயவணியினால் அப்பலவளங்களு மிகுத்திருக்கின்றன வென்பதும் பெருந் தொனிக்கின்றது. (உஉ)

உளங்கனிகந்தாயருதுமவேயிசைசெய்யினேரந்து
துளங்குவெள்ளருயிககுன்றிப் பேரோகைகண்மிவ்ருந் தென
வளங்கெழுமருதவேயிலவனநிதாலாட - நெய்தல் [ணீர்
இளங்கனிககுமரியன்னமின்றுயிலகருமாநீதோ

(இ-எ.) ஆயா - (முலையினத்தினால்) இடையா, உளங்கனித்து உள்தம் - மனமிகுந்து உள்துகின்ற, வேய இயை - புளையாங்குமுடிசுருடைய இராகத்தை, செய்யின ஓங்கு - காதுகளிடுவே கேட்டு, துளங்கு - அசைக்கின்ற, வெள அருவி - வெளவிய வெள்ளங்கையுடைய, குறைய - குறிஞ்சி நிலத்தில், தோகை - மயில்களானவை, கண் துஞ்சம் - தூங்கும், தென நீர் வளம் கெழு - தெளவிய நீரினது வளமானது பொருந்திய, வேலி - வேலியையுடைய, மருதம் - மருத நிலத்தில், வணிக் தால் ஆட்ட - வணிகளானவை தாலாட மிசையைப்பாட, நெய்தல் - நெய்தனிலத்தில், இள கனி குமரியன்னம் - இளமைபொருந்திய களிப்பையுடைய பெட்டையன்னங்களானவை, இளதயில் கூரும் - இனிய நித்தினாமிசும், எ-று. மாது, ஓ, - அசைகள்.

(க-து.) இடையா புளையாங்குமு லோசைகேட்டு மலையில் மயில்கள் நித்தினா செய்யும், மருதநிலத்தில் வணிகள தாலாடமிசைப்பாட நெய்தநிலத்தில் அன்னங்கள் நித்தினா செய்யும் என்பதாம்.

முல்லையோடு குறிஞ்சிக்கும் மருதத்தோடு நெய்தலுக்கும் அணிமை சொல்லப்பட்டது. (உங)

கொடியனமகளிர் தங்கள் குழையு துண்மருங்கேவாளா
படுகொலைபுரிவமாதா படைநெடுங்குவளைக்கண்ணே
அடிமிசைமுறையிடடெனறுமரற்றுவசிஸம்பேகுழந்து
கடிமதுதுகாவவன்னோர்கருங்குழற்காமர்வண்டே.

(இ-ள.) மகளிர் தங்கள் - மாதருடைய, குழையும் துண்மருங்கே -
வாடுகின்ற துண்ணிய இடைகளே, கொடியன - கொடுமை யுள்ளன
வாம், (அன்னோ) - அவருடைய, மாதா - அழகிய, படை - வாரும்,
குவளை - நீலோதபஸமும (பேரோத), நெடு கண்ணே - நெடிய கண்
களே, வாளா - வீணாக, படு கொலை - கொடுமையான கொலைதொ
ழிய, புரிவ - செய்வனவாம், சிஸம்பே - தூபூங்களே, (அன்னோ)
அடிமிசை முறையிட்டி - அவருடைய அடிகளினமேல் (விழுந்து தங்
குறையு) முறையிட்டி, என்றும் - எந்நாளிலும், அரதறுவ - புலம்பு
வனவாம், அன்னோ கரு குழல் - அவருடைய கரிய கூந்தலிலுள்ள,
காமா வண்டே - அழகிய வளங்களை, குழந்து - குழந்து, கடி மது
துகாவ - (வெட்டி திடுகலை) விலக்கப்பட்ட கள்ள குழப்பனவாம்,
எ-து.

மருங்கே கொடியன என்பதற்கு—மருங்கே - இடைகளே, கொ
டியன - கொடிபோலவன் எனவும், கண்ணே வாளா படுகொலைபுரிவ
என்பதற்கு—கண் - கண்களே, வாளா - காரணமில்லாமல், படு -
வரு துகின்ற, கொலை - வருத்தத்தை, புரிவ - செய்வன எனவும்;
சிஸம்பே யடிமிசை முறையிட்டெனறு மரதறுவ என்பதற்கு—சிஸ
ம்பே - சிஸம்புகளே, அடிமிசை - அடிகளின்மேல், முறை - முறை
பாக, இட்டி - நிரிககட்டி, அரதறுவ - ஒலிப்பன எனவும், வண்
டே குழந்து கடிமதுதுகாவ என்பதற்கு—வண்டே - வளங்களை,
குழந்து - மொத்தது, கடி - பரிமாணம் பொருந்திய, மது - பூந்தேனை,
துகாவ - குழப்பன, எனவும் பொருள்கொள்ளலாம்.

(க - து) அந்நாடு மனிதர்களிலே கொடியவரும், வீணாக இறக்
தும்படியான கொலைதொழிலைச் செய்பவரும், பிறரடிகளின்மேலே
விழுந்து தங்குறையு முறையிட்டிப் புலம்புவோரும், வேதத்தினுலே
விலக்கப்பட்ட கள்ள குழப்பனவரும் இவ்வேயென்பதாம்.

இடைமுதலியவைகளை அம்மனிதரிற் பிரித்தலால் ஏகாரங்கள்
யானதும் பிரிவிலேகா. கொடுமை முதலானவற்றை மனிதர்களினு
ழித்து இடைமுதலானவற்றிற் காட்டலால் ஒழித்துக் காட்டணியாம்.

கடல்படுமமுதுமல்லற்கானபடுமமுதுமோங்கும்
தடவளையமுதுமொன்றித்தலைமயகஞ்ஞவாறறால்
உடைநிலையமுதுமொன்றேயுடையவிண்ணுகொலலோ
விடதநாடதற்குநேராநிகழத்தலாததைமைததமமா.

(இ-ள்) கடல் படும அமுதம் - கடலின்கண் உண்டாகிய (உப்பு
முதலாகிய) அமுதமும், மல்லல் - வளம்பொருந்திய, கான படும
அமுதம் - காட்களின்கண் உண்டாகிய (பால் முதலாகிய) அமுதமும்,

ஒங்கும் - உயாந்த, தடம் வரை அமுதம் - பெரிய (மலையின்கண்) உண்டாகிய (தேன முதலாகிய) அமுதமும், ஒன்றி - பொருந்தி, தலைமயக்கு உற ஆற்றால் - கலந்துகிடக்கிற காரணத்தால், உடை தினை - (கனையை) உடைக்கின்ற அலைகளையுடைய (கடலின்கண் உண்டாகிய), அமுதம் ஒன்றே உடைய - ஓரமிாதத்தையே (தன்னிடத்தி) லுடைய, விண் நாடோ - தெய்வநாடோ, ரிடத நாடதற்கு - ரிடத்தேசத்திற்கு, நோ ஆ நிகழத்தலாம் தகைமைத்து - ஒப்பாக சொல்லுதற்கேற்ற குணத்தையுடையது, எ-று. கொல் - அசை, ஒ - எதிர்மறை.

(க - து) கடலிலும் மலையிலும் காட்டிலு முண்டாகின்ற திரவியம் பொருந்தியிருப்பதால் இந்நாட்டைப் பொன்னாடிக் கொப்பாகச் சொல்லலாம் என்பதாம்.

அமுது உணவூறுதற்குரிய அறுதையை புணவுகளுக்கு தேவருண விற்குஞ் சிலைடை, “அமுதுபா மேவருண்டி யாபுனல் சதைசுவைப் போ” என்பதனுலிக. உபம்மயமாகிய ரிடதநாட்டிற்கு உபயானமாகிய வோரமுதமுடைய தெய்வநாட்டையும் பல்வமுத முடைமையாகிய விசேஷத்தைச் சொல்லுதலால் மேற்றுமையானியாம். (உரு)

நலனுறுகுமரரியார்க்குநண்ணிய விருந்தோடுநெடும பலகலைகளே வியாயநதும்பசர்பொழுதினிதுநீங்கும் அலா முலையநல்லாதமலத்தசமலா ததானீவிப புலவிகடா த்துஞ்சோநதுநளளிருட பொழுதும்பேரமால்

(இ-ள.) நல்ல உறு முரையாகவும் - நற்புணவாகிய பொருந்திய ஆடவொல்லாருக்கும், நண்ணிய விருந்தோடு - (துமமிடத்து) வந்த விருந்தினரோடு, உணவும் - (அறுதையையு சமிக்ஞ) புண்ணல்லாம், பலகலைகளே வியாபதம் - பல்வகையாகிய கலைகளாக கேள்வியினுலே ஆராய்ச்சிசெய்தாலும், பகல் பொழுது - பகல்காலமானது, இனிது நீங்கும் - இனியதாகக் கழியும், அலா முலை அம் நல்லா - அடிபரந்த முலைகளையுடைய அழகிய மங்கையருடைய, அடத்தகம் மலா தாள - செமிருளுடைய தாமரை மலாபோலும் அடக்கின், நீவி - தடவி, புலவிகள் தாதும் - ஊடல்களை நீக்குதலாலும், சோந்தும் - (அவரை) சோதலாலும், நள இருள பொழுதும் - நடுவிராககாலமும், போம் - (இனியதாகக்) கழியும், எ-று தம் - சாரியை, ஆல் - அசை.

(க-து) வாவிபார்களுக்குப் புகழ்பொழுதானது விருந்துண்ணுதலாலும், கலவிப பயிற்சிறிதும் நீங்கும், இராப்பொழுதானது பொண்கள பிணக்கை நீக்குதலாலும், அவாகண் போதலாலும் நீங்கும் என்பதாம்.

உணமி, ஆயந்த, தீர்த்து, சோந்த, இந்நாளும் வினையெச்சத் திரிபுகள். பலகலைகளாவன - வேதவேதாங்கமுதலிய அறுபத்துநான்கு கலைகளாம். இரவின்முதற்பங்கு உண்ணலாதிக்காலம், கடைப்பங்கு ரித்தினாயினும் கழிதல் பற்றி நளளிருட்பொழுதென்றா. (உசு)

[இதனால் அந்நித தேசத்துள்ளே நளராஜனுக்கிடமாகிய
மாவிரத நகரத்தின சிறப்பைப் புகழ்த் தொடங்
கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கொல்லுலைவேற்கணலலா கொழுநரோடேநீத்த
விலலுமிழகலனகளியாவுமிளிர்சுடரொறிகுமாத்நூல்
எலலியுமபகலுநதோன்றாதிமையவருலகமேயகரும்
மலலன்மாவிரதமென்னுமவளநகா கூறலுறமும

(இ-ள்) கொல உலை - கொல்லுனது உலைகளத்திலே (காயச்சப்
பட்ட), வேல கண - வேலகோலும் (சிவாது) கணகையுடைய, நல்
லா - மாதாக்கள், கொழுநரோடி ஊடி - (தமமுடைய) கணவரோடு
விணங்கி, நீதந - உலாவெழுகி, வில உமிழ கலனகள யாவும் - காந்
திபை வீசுகின்ற ஆபரணங்களெல்லாம், மிளிர் சுடா எறிகும ஆத்
நூல் - விளங்குகின்ற கிரணங்களை வீசுகின்ற காரணத்தால், எலலி
யும பகலும் தோன்றாது - இரா (இது) வென்றும் (விது) வென்
றும் அறியப்படாமல், இனமயவா உலகம் - தேவரது உலகத்தை,
ஏய்கரும் - ஒத்திருக்கின்ற, மலல - வெலவதையுடைய, மாவிரத
மென்னும் - மாவிரதமென்று சொல்லப்படுகின்ற, நகா வளம் - பட்
டணத்தினது சிறப்பை, வறல உறம - (யாரு) சொல்லத்தொடங்கி
னோம், எ-து.

(க-து) மாதாக்கள் சமுத்தரி யெழுகு ஆபரணப் பிரகாசத்தினால்
வெய்வலோகத்துக்கொட்டாரு மாவிரத நகரவளப் ததைச் சொல்லு
வாம் என்பதாம்.

கலாஹமேத கொடந்திலே க கள சிவந்தலிற் காயச்சப்
பட்டவேலை யுவமான மாககிலு! இரயயாசுனூ தோன்றாமையை
ஆபரணகாதியுட்கு சாகி பராகி செய்யுட்குதியை அங்கமாகக்
கொண்கு இனமயவருலக மென்குமொன்று முவமை வஞ்சுகாற் கல
வைபணியாம். (உஎ)

நீட்டிப்படை முற்றம்

ந க ர ப ப ட ல ம்

அஃதாவது உள்ளது இராஜதாஸியாகிய மாவிரதநகரத்தின
சிறப்பைச் சொல்லுகின்ற பட்டலம்.

[இதனால் மாவிரதநகரத்தின சிறப்பைச் சொல்லப்படுகின்றது]

கலிங்கத்துறை.

குடவளை நகுலமவயிறுநோதினமணி கொழியும்
மடுவிலவானகருருவுகா டியதுபோலமதிலகும
கழகொணமாநகரநிழலகதுவிரா தநுன்ற
புடை கொணர்நகருதிதலைபொங்குபேரகழி

(இ - ள்.) மதில குழ - மதில குழந்தை, கழ கொள் - காவலைக்
கொண்டிருக்கிற, மா நகா - பெருமைவொருநதிய (முனசொல்லல்)

பட்ட மாவிற்கு) நகரமானது, குடம் வளை குலம் - குடம்போலும் சங்குகளது குலமானது, வயிறு உட்கரது - வயிறுநொந்து, இனம் மணி கொழிக்கும் - (ஒன்றறகொன்) நினைமாகிய முததுக்களை சொரிதற்குடமாகிய, மடுவில் - ஒருதடாகத்ததுள, வான நகா உருவு - அமராவதி பட்டணத்தினசாயலை, காட்டியது போலும் - தோன்றச்செய்ததை யொக்கும், நகா உடுத்து - அநகரத்தினுல் உடுக்கப்பட்டு, அலை பொங்கு - அலைகளால் விளங்குகின்ற, போ அகழி - பெரிய அகழியானது, அநகரில் கதுவிடாது - அநகரிலினுல் பறறப்படாமல், அகன்ற - நீங்கிய, புடை கொள் - சுற்றுப்பக்கத்தை (தனக்கிடமாகக்) கொண்ட, நீ (போலும்) - நீரை யொத்திருக்கும், என்று.

(க-து.) மாவிற்குநகரமானது ஒரு தடாகத்ததுளனே தோன்றிய தேவநகரமோலு மிருந்தது, அம்மாவிற்கு நகரத்தி னசுழியானது அததடாகத்திற றேனறிய தேவநகரையுழந்த சல்ததைப்போலு மிருந்தது, எடபடியெனில், கல்குடியுள்ளே முகந் தோன்றியவிடத்தில் கல்குடியிலுந் தோன்றது, அம்முகம் தோன்றவிடத்தில் அக்கணனுடி வடிவந் தோன்றும், இதுபோலவே தடாகத்ததுளனே தேவநகரந் தோன்றியவிடத்தில் சலந் தோன்றது, அததேவநகரந் தோன்றவிடத்தில் சலந் தோன்றும், ஆகையால் தேவநகரத்தின் பிரதிபிம்பத்தை யே மாவிற்குநகரமாகவும், பிரதிபிம்பத்தைக்குழந்த சல்ததையே மாவிற்குநகரத்தி னசுழியாகவுங் கொள்க என்பதாம்.

“குடவளைகுலம் வயிறுநொது தினமணி கொழிக்கும்மில்” என்ற தனூ வானகரத்தின் பிரதிபிம்பம் உள்ளடங்குகுந்த, தருந விசாலமுள்ள தென்புராயிற்று. சங்குகள் முததுக்களை மிஞ்சியாகத் தருதல் தோன்றா நுமெனலது கொழிக்கு, மென்றா. போலுமெனலுஞ் செய்யுமென வாய்ப்பாட்டு முறையினே ஈற்றயலுக்காகெட்டு லகரமென லகரமெய்யாகத் திரிந்தது, இதற்குவிதி “அவற்றுள் செய்யுமெனலு மெய்யொருக்கொய்சகு” என்றருஞ் சூத்திரவரையிற காண்க” போனமென்பது புடைகொண்டக்குங் கூட்டப்பட்டது, உடுத்து, கதுவிடாது என்பவை ‘எழுதிவந்தவோலை’ எவகிறவிடந்தே எழுதியென்பதுபோலச் செய்ப்பாட்டு வின்பபொருளை, தந்தன அந் மாவிற்குநகரத்தை அமராவதியின் பிரதிபிம்பமாகவும், அந் மாவிற்குநகரந் குழந்த அகழியை அநகரிலே குழந்த நீராகவுங் குறித்தலால் தற்குறிப்பணியாகும்

(க)

[இதனூ அசுழியின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கண்ணான்றபேரகழியிலுழங்கியகரிகள்
தண்ணந்தாடமரைதநர் னெனத்தடக்கையாறபிலத்தில
மண்ணுஞ்சேடனையெடுத்ததன்கடிகையிறு
உண்ணிவநதொளிராமணியினுலுறகையென்றெறியும்

(இ-ள்) கண் அகன்ற - இடம்பரந்த, போ அகழியில் - பெரிய அகழியின்கண், உழக்கிய கரிகள் - கலக்கிய யானைகள், தண் அம் தாமரை - தண்ணிய அழகிய தாமரையினுடைய, தான் என - நான்

மென்று நினைத்து, தடம் சையால் = டெரிய துதிசையிலுலே, பில்த
தில் நண்ணும சேடனை - டாதாநாததிலே வாசஞ்செய்கின்ற சேட
னென்னும பாம்பை, எடுத்து - மேலெடுத்தது, அதன் சமிகையில் -
அப்பரம்பினது உச்சியின்கண், உள் நிவந்து - (அந்) ஓளளிநுந்து
மேலெழுமபி, நாறி - காண்டபட்டி, ஒளர் மணியிலுள் - ஸ்ளங்குகின்ற
இரத்தினத்தினுல், உறகை எடுத்து - கொள்ளியொன்றஞ்சி, எறியம் -
(அதன்) வீசம், எ-று.

(க - து) அகழிற் கல்கிப யானெள்ள தாமரைதண்டெ - றுதி
சேடனை யெடுத்து அதன் முடியில் மலையொளி பால் கொள்ளி க்கட
டையென் றெறிபுற என்பதாம். இது அகழிச்சிறப்பு.

நல்ல சாதிப் பாம்பிற்று வாரும்போதுய ள்விருந்து மேலெழுப
பிக்கொப்பி வந்து தப்பிப்பாறுவதிலே உச்சியிற் புறட்டிக் கா
ண்டபித்தால் உலகவிவந்தொளியை யென்றா சரிகளென்று
பலமைபாற் கூறலால் தனித்தேரி யெடுத்தென்று கொள்க. சேட
னைத் தாமரைநாமென்றுங் கொள்ளியொன்றம் மயங்குதலால் மயங்க
கவணி பாண்குன்று சேடங்குன்று சமர்த்துக்கை ஏதபித்தாகிய
தொடாபுயாடகின்றது யணியிருலே அகழி டாதாமவானாகும அழா
துள்ள தென்தமலொரு ளொலிவென்றது (உ-)

[இதனாலே மதிவினது சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒழைப்பாழியநதேரவனுய்மநிலாடகடப
பெற்றறிவாமையிற்பிறயகுபெய்நாதவயாழ்நாசும
அறநதோககுவுவனநல்லரியல்புறவணியம்
கறறைவெண்மதிசாளரதாழியிறநாட்டிம்

(இ-ள்) ஒழை ஆழி அம் தேரவன் = ஒருநாள்வாயுடைய ஆழ
கிய தேரையுடைய சூரியனானவன், உயர் மதில் டடக்க - (தன் வழி
யின்மேல்) உயர்ந்த மதிலைத் தாண்டித்தேறி, பெற்றறிவாமையின் - (வல்
லன்மை) பெற்றறிவாமையால், பிறங்கு பொன் கதவங்கள் - விளங்கு
கின்ற பொன்மயமாகிய (அம்மதிலையழிக்) கதவுகளை, திறக்கும் அற
தம் தோக்குவன் - திறக்கும் சமயத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பான்,
அந்நல்லா - அழகிய மகளிரானவா, இயம்பு உற - திருநாழண்டாக,
அணிய - (திலக முதலானவற்றைத்) தரித்துக்கொள்ள, கதறை வெள்
மதி - (சூரணக்) கதறையைபுடைய வெள்ளிய சந்திரனானவன், சாள
ரத்து - (அம்மதிலுமே) பல்கணியின் புறத்திருந்து, ஆடியின் காட
டம் - நிலைக்கண்ணாடிபோல (அவருக்குத் தன்னைக்) காட்டுவான், எ-று.

(க - து) சூரியனானவன் மாவீரதக்கர மதிலைக்கட்டிக் காட்டாமல்
கதவுகளைத் திறக்கும் சமயம் பார்த்திருப்பான், சந்திரனானவன்
பெண்கள் திலகமுதலிய பணிக ள்ளறிந்துகொள்ளத் தன்னை நிலைக்
கண்ணாடிபோலக் காட்டுவான் என்பதாம்

நிலைக்கண்ணாடி - நிலையாக முன்னவைக்கப்படுங் கண்ணாடி.

அறநெடு சமயமென்பது “அறநெடு மனைவுஞ்சோவு மவகாசந தானு மாஞ்ஞ” என்பதனாகியது. சமயநெடுமதி யெனவழிநறு பூரண சந்திரனெனக் கொள்க சந்திரன் சாளரத்தினுள் நுழைந்த கிடம்பெற்றமற புறத்தே சிறையுடைய ஆழியிற் காட்டுமென்றா னுரி யனெடு மதிலவாய்துக்குற சந்திரன் மதிசாளரத்திறஞ் சம பந்தஞ் சொல்லுதலால் சொடாபுயாவுவீட்சியனியாப. இதுணை அநங்கரந்த மதினெடு அநிக உயர் சொன்கிறதும். (12)

[இதுமுதல் முட்டி அநாது டாடங்கனால் வீடுகளுமுதலிய வற்றின் சிறப்பிற் சொல்லப்படுகின்றது]

மறுவிகந்தவெணமதி வெணவியங்கியுடையதி செறியுடையவள்ள வெணசதி பரப்பிடுச்செவியி நறவுயிர்த்தபைநடுணட்டலி பரப்பாட்டை வெறுவிறுத மெனவெண்ணை புரிவது போலும்

(இ-ள்.) மறு இ-ள் - பரப்புகதினென்றும் நீங்கிய, வெள மதி ள் - வெளவிய சந்திரன் போல, வயங்கிய - விளங்கிய, பிறதி செ றியும் - பனிகஞ்சு) சுவாகளானவை மெருங்கிப், மாடங்குள - மான் கைகளானவை, வெள மதி பரப்பிடு - வெளவிய கிரகங்களு வீடுக ளின்ற, செவிய - அழகுநெடு, நறவு உயிர்த்த பைநடுண - தேனெத் தருவி ஏம டிய பூங்கொத்துகளால், டலி கரப்பகம் நாட்டை - நிறை ந்த கற்பகத்தருக்கையுடைய சுவாககத்தை நுறித்து, வெறுவிறுத ம ள் - வறுமையுடையதென்று, வெள நகை புரிவது போலும் - வெளவிய சிரிப்பை செய்வதை ஒக்கும் (அநங்கரம்) என்று

(க-து) மாடங்குளானவை கிரகங்களு வீடுகளுடைய வறுமையெ லெனக்கரத்தைப் பார்த்துப் புலனாக புரிவனபோலும் மிருககி றன என்பதாம்

விருமப்பங்கிற உணர் அணி ஓடை முதலியவற்றைக் கற்பித் தின்ற கற்பகத்தருவையுடைத்தாய மறவெல்லாவுக்கங்களாலும் புகழ்மட் படுகை தோன்றக் கற்பககாடென்றா. அப்படியிருந்தும் அது தன் பெருவளத்திற்குச் சிறிதளவுக் காணப்படுதலால் மாவிற்தம் அதனை யிகழ்ச்சியெய்து சிரிப்பதென்ற தாயிற்று. சொப்பதற்குத் தெரு வாயா கவும் மாடவரிசைகள் பலவரிசைகளாகவும் கொள்க பனிகஞ் மாடங் களின் வெள்ளொளி வீசலாகிய தருமசம்பந்தத்தினால் மாவிறத்த தைச் சிரிப்பதாகக் குறித்தலாற பொருட்டற்குறிப்பணி யாகும். இத் தனாலே மாவிறத்தின் வளஞ் சுவாகங்களாத்திணு மிருகதுள்ளதென்பது தொன்கின்றது (சு)

வழிகொளவெணசதை திறநியமாட நீள்கமுதலில் படியமைமழுகிலகதி விடுபாநிலாகமுழவி முடியின்மீதுறத்தவழதலான முழுமெயும்வெள்ளைப் பொடியணிந்தருள்கறைமிடற்றனணலைப்பொருவும்

(இ-ள்) வழிகொள வெள சதை - வழித்துக்கொள்ளப்பட்ட வெளவிய சண்ணச்சாந்தை, திறநிய மாடம் - பூசிய மாளிகையானது,

கீள கழுத்தில் - நீட்சிபொருந்திய (அதன்) கண்டத்தின்கண், மை
முதல் படிய - கரிய மேகமானது படிந்திருக்க, கதிரா விழி பால் நிறா
குழவி - கிரணங்களை வீசுகின்ற வெண்பிறையானது, முடியின்மீது
உற தவழ்தலால் - (அதன்) முடியின்மேலே பொருந்த ஊர்தலால்,
முழு மெய்யும வெண்பொடி அணிந்தருள் - திருமேனிமுழுதிலும்
விபூதியை பூசிபருவிய, கறை மிடறு - (நஞ்சு) கறைபொருந்திய
கண்டத்தைபுடைய, (நிலாக் குழவிமுடியின்மீது) - பிறையானது முடி
யின்மேல், (2 உ) - பொருக்க, (உயர்) - ஊரகின்ற, அண்ணலை - பரம
செவனை, பொருவும் - ஒத்திருக்கும், எ-று

(க-து.) மாணிகையாளுக்கு வரலாற்றின் சுபவாசகமும் கருத்திற் கரிய மேகமும் முடிவில்லாமாயிதையும் தொருநதியிருந்தலாற்பரம சிவரூப கொப்பாடும் என்பாராம்

நிலாக் குழவி மடியில் மீதுறந்தவ, தல பரமசிவனுக்கும் கூட
பட்டது பாண்டியினது வழங்கிது பூசிய சண்ணைச்சாந்து பரம
சிவனது வழங்கிது பூசிய யிசு பாவம, அதனது கருத்திலே
முக்த கயிரமேசம அல்ல கருத்திலே பாவம் கருக்க கருப்பாவம்,
ததன் முடிமேல் தவமில் மடபிமை அவன் முடிமேலே, வழங்கினது
பிறைடோர் வந்ததோர் துதலாவே, அது பரமசிவனுக்கு ஒப்பாக இருந்
தெனவந்தார் இது உவகையணி மதவல்ல அம்மாதங்கள் சந்திர
மன் ஸ்திரை பளாயிற்று இது உவகையணி மதவல்ல அம்மாதங்கள் சந்திர

மதுரைக் கணமங்கையாடபுரிதாராசுதமணியின
இழைத்த, உசெய்குளின்னைபட்டிபெள்ளினிழைத்தயதக்
குழைத்தனைவந்தருநீழலிழைவுவாணினைகள
ததுரைத்தபுல்லெனவினாபெறுதனித்தனிகறிகுற

(இ-அ.) மன உண்மையை - பரிசுசிப்பொருதிய கண்களை
முடைய பகிராணவா, பரிசுத்த - (ஏறி) விடாமாந்தருக்கு, மரகத மணி
யின் இழைத்த - மரபுதம் எனினாலே பதிக்கப்பட்ட, செய்குறியின்-
விடாமாடர் மலைக்குடைய, பைமகதிரா - பரிபிராணங்களுளவை,
பாணலிதது என்பத - தேவசகாகத்தின்கண் அடைய, முழைத்த
நந்தரு - தனிரத்த பஞ்சதமிகுகளது, நீழலில் குலவும் - நிழலின்கண்
தலவுதின்றி, ஆன் இளங்கா - பஞ்சக்குடைய கூட்டங்களானவை,
தழைத்த புல என் - செறித்த புறகன்னென்று நினைத்து, வினாவொடு-
ககிரமராக, தனித்தனி கறிகுடம் - ஓவ்வொன்றாக (அகிராணங்க
ளாக) கொளவும், எ-து.

(க-து) செய்குனறிலிழைத்த மரகதக் கிரணங்களைத் தெய்வப்
சூக்கள புறகளுென்று கழிக்கும் எனபதாம்.

மறறை மல்களபோலப் படைப்புக்காலத் துண்டாயதன்றி
வினையாடுதற்காகச் செய்யப்பட்டமையாற் செய்குன்றென்றா. மர
தமனியின் கிரணத்தைப் புல்லென்று மயங்கின்மையான மயக்க
புணியாகும். இதற்கு அக்ககிருகக்ரு தெயவிலோகத்திற்குந் சம்பப்

ததைக் கறவித்ததாகிய தொடர்புயாவு நவீற்சியணி அங்கமாதலால்
கலவையணியாம். (சு)

புதுமணத்தொன்மகளி ரசாளர தநிடைப்பொருந்து
மதியையினனுயிரப்பாங்கியா மறைந்தன ர்நோககும்
கதிரகொளவாண முகமென்று நங்காதலா பபுலலும
பதுமமெனகர நீககிநீள படைவிழிபுதைப்பாரா

(இ-ள்.) புதுமணத்த - புதிய விவாகத்தைபுடைய, மெல்லமக
ளிர - மெல்லிப் பங்கையரானவா, சாளரத்திடை - (மேலவீட்டின்)
பலகையினின்புறத்து, பொருந்து மதியை - சோந்த சந்திரனை, இன்
உயிர பங்கியா - இனிப் உயிர்போலச் சிறந்த தோழியரானவா, மறைந்
தனா - மறைந்தவராகி, நோககும் - பார்க்கின்ற, கதிர கொள வாள
முகம் என்பது - மிரண்டதைக் கொண்டு ஒரிறையுடைய முகமென்று
நின்றது, தய - தம்முடைய, உதலா புல்லும - நாயச்சாத தழுவிக்
கொண்டிருக்கின்ற, பதுமம் மெல்ல கரம் - தாமராமலாபோலும் மெல்
லிய சூகன, நீககி - (அவரினிடம்) நீசன, நீள படை விழி - நீண்ட
வாளோலும் கண்களை, புதைப்பாரா - மூடிக்கொள்வாரா, என்று

(சு-து.) புதிதாக விவாகஞ்ஞெய்தகொண்ட பெண்கள் பலகணி
யின்புறத்துத் தொழிய சந்திரனை உடைத்துபார்க்குந் தோழியா
முகம்மெனெனவென நாயகனை, பழுவிய கைகளால் கண்களை மூடிக்
கொள்வார்களா எனவந்தாள்.

மறைந்தென்கூற வினயெச்சம் முறையுற நிமித்தது இதற்கு
விதி. “வினயெஞ்ஞெனவெனவெனப் புகழிய” என்பது குறிக்க இன்
னுயிர பங்கியா என்றதனால் அந்த புரட்செய்கையைப் பார்த்து
குற உரிமை தோன்றுவின்ற புதுமணத்தராதலால் இவ்வுயிரப்
பங்கியாகடங் கண்டதே தவிர நாயகன் சொல்லப்பட்டது.
மதியைப் பங்கியா முகம்மென்று மயங்கிநடவால் மயங்கவெனியாம்.
இதனால் அபரக ரி முகஞ் சந்திரனை சிறந்ததென்பதும் அபரகஞ்
சந்திரமென்பதும் உயர்த்துகொடுபதும் ஒலிக்கின்றன. (சு)

வள்ளவாயமலா முந்ததிய வநியுமேனிலையில்
களன்றாமலாந் தறியசுருங்கையிற கதிரகள்
உளநுறப்புகுந்துவா மதியு - லுரிஞ்சுதலால்
பிள்ளைவெனமதியா தன்னெனப்பெரிதுவககும்

(இ-ள்) உவா மதி - பாவகாலத்திலே தோன்றுகிற சந்திரனான
வன, வள்ளம் வாய மலா முந்ததியா - தாமராமலாபோலும் முகத்
தையுடைய மாதரானவா, வதியும மேலநிலையில் - வாக்குசெய்கின்ற
மேலவீட்டில், கள அற மலா - தேனானது நீங்காத மலாகளை, நாத
றிய - தொங்கக்கட்டிய, சுருங்கையில் - துழை வாயிலிலே, கதிரகள்-
கிரணங்களானவை, உள உற புகுந்து - உள்ளே பாய துழைந்து,
மதி உடல் - (யாவராலும்) மதிக்கப்படுகிற (தன பெரிய) வடம்பு,
உரிஞ்சுதலால் - தேயதலினாலே, பிள்ளை வெனமதி ஆதல் - குழந்தை

யாகிப வெள்ளிய பிறைச்சந்திர நாதலே, நன்றென-தனக்கு நல்லதென
று நினைத்து, பெரிது உவகுகும் - மிகவும் (அப்பருவத்தை) விரும்பு
வான், என்று.

(க - து.) பூரணசந்திரனானவன மேனமாடச் - சாளரவாயிலில்
நழைந்து உடலானது தேயதலினாலே இளம்பிறைப்பருவமே நன்
தென்று மகிழ்வான் என்பதாம்.

வள்ளவார்ப மலா—கிண்ணப்போலும் வாயையுடைய மல்லொன்க.
ருகை - திடழுவாயில், 'சுருங்கை யென்பது கரந்தகற்படையு
நழைவாயினு மென நவனுமிருபையா'. மகிழ்தலென்னும் பொரு
நாத துருளி உவந்த வெள்ளத்து விருட்டத்தை யுண்டாததனால் அருப்பெ
யா. கல் குறைகூறிய ஞ்றுமந்தி றலே தாராளமாகச் - சுருங்கையி
யுண்டா நுழைபுறந்து மிருத்த வகல்கி அருகுமறத்தை வேண்டித்
தலே வேண்டி லெய்யாம.

(அ)

உருவியானொத்தரி லவேலிலவேடருடை - குமரிலலை
பொருளில 11 மளிதமுன நனைப்பொருளிலாரிலலை
தெருவினமர மளிதசேட விறகுஞ் குமரிலலை
அருளில 11 மளிலை மருதி மர மளாரிலலை

(2) - ள) உருவியானொத்தரி - அரு (சமமிடது) திலலாத
மரையருள, வேலில வேடரு - உவந்தகற்படையுடைய மனமத
ருக்கு, உடை - மர இலலை - தோறுண்ட இலா, பொருள இலாக
ரிட - பொலபவாருள (சமமிடது) திலலாத மருள, தனதென - குபெ
ரகூ, பொருளிலாரிலலை - ஒவ்வாதவா இலா, தெருள இல மரக்க
ரில - மலியபயிவு (சமமிடது) திலலாத மனிதருள, சேடனில -
குதிசேடனில, தாபுண்ட இலலை - குறைபயா இலா, அருள இலா
மளில - மலபகாருள (சமமிடது) திலலாத மருள, ஐது தரு - பஞ்ச
சருகமருக்கு, மிளா மலா இலலை - ஒப்பகாதவா இலா, என்று.

(3 - 4) அருளிலா ரில மலபதனித மறைந்தவரிடலை, வறியவரில்
குபேரனித மருமந்த ரிலலை, மடரில பூசுசேடனித குறைந்தவரிடலை,
கொடாருவரில பஞ்ச சருகுகனித குறைந்தவரிடலை என்பதாம்.

அநகரத்திலே மனமதன்போ லழகுள்ளவாகளை அழகில்லாத
வாக்கொன்றும், குபேரன் போலச் செல்வமுள்ளவாக்கொச் செல்வ
மில்லாதவாக்கொன்றும், ஆதிசேஷனபோலக் கலவிபுள்ளவாக்கொக்
கலவியில்லாதவாக ளொன்றும், பஞ்சதருகுகளபோல ாகையுள்ளவா
களை ாகை மில்லாதவாக்கொன்றும் கொளளுதலால், அமமனமதன
முதலான பொருளகளின மிபுந்த அழகு முதலானவை யுள்ளவாக்களே
சிறந்தவாக்க கொள்ளப்படுவ னென்பதாயிற்று.

(க)

பளிககுமேனிலத்தனபா பாறபயிலவுறுகலவி
தினைத்துமார்பிடைத்துயிலபவாமுகத்திலவெண்ணிங்கள்
கினைத்ததனகதிபரபபுதலகிளர்ந்தசாளரத்தின்
ஒளித்துவாண்முகச்செவ்வியைக்கவாவதொத்துளதால்.

(இ - ள்.) வெள திங்கள் - வெள்ளிய சந்திரனானது, பளிக்கு மேல நிலத்து - பளிங்கினாலாகிய மேலவீட்டினுள், அன்பா பால் - நாய கரிடத்திலு, பயிலவுறு கல்வ - (நாளதோறும்) பழகிய புணாச்சியை, தின்தது - அனுபவித்தது, மாாபிடை துயிலபவா முகத்தில் - (அவா) மாாபிணிததே தூயகுதிற மகளிரது முகத்தினிடத்தே, கிளத்த தண் கதிா - தழைத்த தண்ணிய கிரணங்கள், பரப்புதல் - விரித் தலினுலே, கிளாந்த சாளரத்தினு - விளங்குகின்ற பல்கணியின் புறத்து, ஒளித்து - மறைத்துகின்று, வாள் முகம் - ஒளிபொருந்திய (அவா) முகத்திலுள்ள, செயலியை கவாவது - அழகை திருவிவதை, ஒத்து உளது - ஒத்திருக்கும், எ-று புல-அரசு.

(க - டு) மே மமாளிகையிற் கணவருடன் புரொந்து அவா மாாபிணிமேல் அங்குமிரு பெண்களின் முகத்தில் சந்திரன் கிரணங் களை விரித்து, அப்பெண்கள் முகத்திழைகத் திருவிவதை ஒத்திருக் கும எனபதாம்.

பிறரிடத்துள்ள டொருவர்த் திருநாட்டுச் சமயம் அங்குமேவனே யாதலால் துயிலபவ்வொன்றிற் சந்திரன்க் கவாவதற்குத் துயிலு னுலே டொருட்டாட்டிப்பெரி புத்தலால் முகத்துக்குச் சந்திரனி லுமி அதிக ஈகத்தியைச் சொல்லியதாகிப் பெறுமையணி தோனிக் கின்றது. (க0)

கணவர்கொணமாாமணிசூழிநிறியொண சதி செயமேனிலையி கணங்குஞ் சந்ணிபருமித்ததுணைமுலைமகளிர் [ல மணங் கொணமாாமுகமுமொணநதியருமறியா தணங் கொணநிமருணபுபாருதலையுறவெய்தும

(இ - ள்.) கணம் கொள் மா மணி - டட்டித்தெக கொண்ட பெ ரிய மணி ளாணவை, குயிறறி - பழிக்கட்டி, ஓள சதி செய மேல் நிலையில் - ஓளரிய கிரணங்களைச் செயலிற் மேலவீட்டில், கணங்கு ஞ்ந்து - தேமல் படாந்து, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பருமிதம் - பருத்த அளவையுடைய, துணை முல் மகளிர் - இரண்டாகிய முலை கன்னியுடைய மாதரது, மணம் கொள் தா ளா - வாசனையைக் கொ ண்ட தாமமாமலாடோலும், முகமும் - முகத்தையும், ஒள மதியமும் - ஓளரிய சந்திரனையும், அறியாது - அறியமாட்டாமல், அணங்கு ஆரா - கெப்பத்தனமை பொருந்திய இராசுவானது, மதி மருணி - புத்தி மயங்கி, பாருத்து - நோக்கி, ஐயுறவு எய்தும் - (இவற்றுள் முகம் யாதோ சந்திரன் யாதோ வென்றிற்) சந்தேகத்தை அடையும், எ-று.

(க - டு) இராகு எனனும் பாம்பானது மேலவீட்டில் உலாவும் பெண்கள் முகமென்றும் சந்திரன் என்றும் அறியாது சந்தேகம் அடையும் எனபதாம்.

அணங்கு - தெய்வம், “அணங்குநோ யழகுதெய்வம்” என்ப தாலறிக. ஒப்புமையினுலே முகத்திற்குஞ் சந்திரனுக்கும் விசேடங் தோன்றாததாகிய பொதுமையணி ஐயவணிககு அங்கமாதலாம் வையணி. இதனால் அம்மேலவீடுகள் சந்திரமண்டலத்தை யளாவி

ஹுடைய, செழு கதிரகள் - செழிய கிரணங்கள், தங்கி - தங்க, வீழ் புனல் பெருக்கொறி - (அதிலிருந்து) வீழ்விட மற நீரினது வெள்ளத் தோடு, தலைப்பெயது - கருது, ஆழ கடல் தலைமகள் - ஆழமுள்ள கடலாகிய (தன்) கணவனாவான், கனிப்பு உற - (அப்போது) கனிக்க, கனிதது - (தானும்) கனிந்து, பொங்கு கம்பு தூல் உரைத்தவை - விளங்குகின்ற கற்பிலக்கண நூலினால் சொல்லப்பட்ட விதிகளை, புகா அற விளக்கம் - குற்றமற விளக்குவான், ஏ-று.

(க - து) ஆகாய கங்கையா வள சந்திரகாந்தக் கற்களாதித்த மேல்வீட்டில் சந்திரகிரணங்களால் வீழ்கின்ற வெள்ளத்தோடு கலந்து கடலாகிய அவ்வான் கனிக்கத் தாழ்ந்து கனிததுத் துஷையாகச் சென்று சமயிலக்கணவிதிகளை விளக்குவான் என்பதாம்.

கணவன் - சந்திரபோது உடல் கனிந்ததும் அவன் அயருதும் போது உடல் தயர்நுறுதலும் கற்பிலக்கணநூலால் ஆகாய கங்கையும் பூரண பூதிகளாய்காலத்தில் தன் கணவனாகிய சமுத்திரம் பெருஞ்நீரால் அப்போது அந்தச் சந்திரகிரணமடங்கிச் சந்திரகாந்தத்தினிருந்து வீழ்கின்ற நீர் வெள்ளத்தோடு கலந்து தானும் பெருகி அக்காப்பில்கா, உற பிறருக்குங் காட்டிமென்பதாம். தந்தியென்பது வீரபெயர், திற்பு இவ்வே கனிந்தல் - முன்னையவனின் மிகுதல். கங்கை தன் செருகயினால் கற்பிலக்கணமாகிய நற்பொருள்க் காட்டினால் நற்பொருள்கள் - சிவனியாம். இதற்குச் சந்திரகாந்த நீருக்குங் கங்கைக்கு சம்பந்தங் கற்பித்ததாகிய தொடர்புபடி நல்லது அங்கமாநலாற கலவையணி இதனாலே அந்நகரத்து வீழ்க நீர் மேலிலாவான் ஆகாயகங்கையினமே உயர்ந்திருக்கின்றமை தெளிவிக்கின்றது. (கரு)

தடங்கொட்டாமரைத்தளிர்நியலுறையுமிருநகரம்
இடங்கொட்டாம பூதலங்கொட்டாமென்றனமினிவான்
அடங்கவெல்லுதுமென்னவோவருசினமறையாப்
படங்கணுதறியபேரென்றுளபரியபொருகொடிகள்

(இ-ள.) டசிய பொன் கொடிகள் - பசுமையுள்ள பொன்மயமா சிய கொடிகளானவை, தடம் கொள் நாமரை - விசாலதந்தக் கொண்ட தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற, தளிர் இயல் - தளிர்போலு மெல்லிய வடிவுடைய சீரேவியானவள், உறையும் இருநகரம் - வாசஞ்செய்தியுற இருந் மாவிறத் நகரமானது, இடம் கொள் பூதலம் - இடத்தைக் கொண்ட பூமியிலுள்ள, நகரொளம் - எல்லாநகரங்களையும், வென்றனம் - வென்றோரும், இனி - இனிமேல், வாள் - தெய்வலோகத்தை, அடங்க வெல்லுதம் என்ன - (எங்கு) சீழ்ப்பட வெல்லுவோம் என்று, ஓர் வஞ்சினம் அறையா - ஒரு சபதத்தைச் சொல்லி, நாற்றிய படங்கள் - (எழுதித்) நொங்கவிடப்பட்டனவாகிய படங்களை, போன்று - ஒத்திருக்கும், ஏ-று

(க-து) கொடிகளானவை மாவிறத் நகரம் எல்லா நகரங்களையும் வென்றோம் இனித் தேவநகரத்தை வெல்லுவோ மென்று படங்க ளெழுதித் கட்டியதுபோலு மிருக்கின்றன என்பதாம்.

எல்லா நகரங்களையும் வென்ற தன்னுயாவுதோன்ற வென்றனம்
வெல்லுதும் எனப் பன்மையாற் சொல்லியதாகக் கூறினார். தன பகை
வன் அஞ்சுவானுயின் வந்துவணங்கவும் அஞ்சினுயிற் போகக் கரு
விகளைக் கூட்டவுஞ் சமயமுண்டாகவேண்டி முன்னே படமெழுதி
யறிவித்தல் வெல்லக்கருதிய அரசர்களுக் கட்டுதலால் 'படங்கண்
றிய' என்றார் துகிற்கொடிகளை அடப்படிப்பட படங்களாகக் குறித்
தலாலே பொருட்டறகுதிப்பணியாகும் (கங்)

அகனிலாமணிவர் டீனரிமதாமழைக்கண்
மகனிரவாணமுந்நதிநனைநீமடபுன்னமலைய
புகரிநெனமலைநறுவருபுகரிவருபுந்நோயவை
பாருமின்னுயிர்ப்பாடபிணைபுடமுனபகவா

(இ-எ) நீள அரிமதாமழை கல் - நீண்ட திரோகைகளையும்
செருகுகையும் குளாசனையுமுடைய கண்களையுடைய, மர்னிர-மாத
ராணவா, வாட்டம் அகல் நிரமணி - வட்டமாவிய பரந்த சந்திரகாந
தக் கல்லாண்டுவாடா புகமமதிசனாய் - சாதிபொருந்திய (அவா) முக
மாகிய உத்திரவாகாணலால், தீபுபலமலக - மதுரமாவிய நீராந்து
(அகில) நிழைய, புகா இல தெனமலை - குறையிலாத நோதிய
மலையிலுண்டாகிய, நறு குழி - கல்வட்டைகளை, பிஞ்சு - (அதனி
டத்தே) தேயதலுடாகப்பட்ட, துதேயவை - அழகிய உருவத்த
தை, பகரும் - புறப்பட்குன்ற, இவ உயிர்ப்பால் - ஆனிய சுவாசத்
தினலே, வினா உடமுனா - வாசனையை ஏற்றினவராகி, பகவா -
விதபா, எ-று.

(ஈ-அ) உத்தமசாதி - வெண்கலாசனாகாள் உத்திரகாந்தக்கல்லில்
கந்தனத்தை உரைத்துச் சுவாசத்தினால் வாசனையுடைய விதபாசன
என்பதாம்.

கலவென்பது வினாவெச்சத்தினிபு, அச்சத்தினம் விநிதந மக
னரிடத்தே யியற்கைவாச சொல்லுதலால் உத்தமசாதியா ரென
பது தோன்றுகின்றது இது "ஒரு மனம் பாடல்களுடைய துண
ணை முனரிமலையாக நறுபட்ட உடைய பொருளெனவாகும்" என
பதஞ்சுபிசு. (கங்)

சுவீலுத்தம்.

நீங்கரியகடையாணிநீணமறுகுதேபுறம்
மாநகுமிலின்மொகுதலைபலைபகாபாபா
தேவகமமுயிர்ப்பிணையினாசேந்தனபாபாபிபுகும
போகமலையசனாபகமொபோதையினுங்கொளவார்.

(இ-அ) நீங்க அரிய - ஒதுங்குந் திடமின்றாத, மாநி - நவமணி
கண்புடைய, நீள வட்டம் மறுகுதேபுறம் - நீ சிவொருந்திய கடைத்
தெருவெல்லாம், மாநியிலின் - மாமரத்திலுள்ள குயிலிசைதோலும்,
மெல குதலை - மெல்லிய மறலை - சொப்பனபுடைய, மாலை பகா மா
தா - மாலைகூடியதிற மகையைராணவா, தேம சுமழ உயிர்ப்பின் -

வண்ணமுலைமாதரபகர்வறியசெழுஞ்சாந்தங்
கண்ணொளிகள்பாயசைநதங்கலந்ததென்றும்
வெண்ணகைபரத்தலகருப்பூரமவிரவிறறென
றெண்ணியுநறுங்கலவையென்றிளைஞர் கொள்வாரா.

(இ-ள்) வண்ணம் முலை மாதா - அழகிய முலைகையுடைய மங்கலகையரால், பசு - விழாபயிசினத, செழு வறிய சாந்தம் - செழிய கலப்பில்லாத சந்தனத்தில, கண் ஒளிகள் பாயல் - (அவா) கண்களினொளிகள் பாய்கலினுறே, கருத்தம் சலந்தது என்றும் - கலநாரியா என்று எட்டப் பட்டதென்றும், வெண்ணகை பரத்தல் - வெள்ளிய பல்வெள்ளிகள் பாய்கலினுறே, கருப்பூரம் விரவிறு என்றும் - பசுசைககரப்பூரமானது எட்டப்பட்டதென்றும், எண்ணி - நினைத்து, நறு கலவையென்று - நல்ல கலவையென்று, இன்னொரு கொள்வாரா - அதுவா (அதுவாயினின்று) வந்தாரா, எ-று

(க - து) உருத்தபாதி வெண்களால் வந்தபட்டுரு சந்தனத்தை அவர் பாதுகாது நிறமா பாய்ந்தால் களத்தி லுருத்தென்றும் டல்வெள்ளியா பாய்ந்தால் கருப்பூரம் கலந்தென்றும் வாலிடாமல் பாதுகாவாக்கா என்பதாம்

ஒப்புமையினுலே கண்ணொளியையும் பல்வெள்ளியையும் கண்ணிபெயர்வாய்முட்டாமலாமுமயங்குதலினுலே மயங்குகுணியாமம் ()

பரிபாறைபுருந்தனாபாபொள்ளியினவாயில
வெள்ளிப்படுகலையிறிமருணமேவிரிநுனறித
நாந்தறாபரி - துணியினாதேயருதுவருநென்ற
றிளை நதுவெள்ளிடை யினவாயிறொளிகிற்பார

(இ-ள்) பரிபு அழை புருந்தனாகா - பரிங்காலாகிய அதை வினாமல் நுகழ்வாக்கா, பாய ஒளிரா - பரந்த ஒளியினுலே, பாயில் - வாயிலானது, வெள்ளிப்படுதலினி - அழகப்படுதலல்லாமல் பால், மருளா வெளி - மயங்கத்தை அடைத்து, துளகடு அறம் இடத்து - வெள்ளிப்படுதலினுது, விரா நாமம் - (சுந்தம்) வாசனையில் பழித்து, மருத்தம் - (இடத்து) தெட்டாமல், சிவந்தாதி - முள் பங்கியோடு (நாந்தறி, விளக்க - அமைத்து, உலகு வெள இடைவிள - சஞ்சிககிபெயர்வாயினின்று, வாயில் - வந்த வாயில், தெளிகிற்பார - அறிந்துகொளவாரா, எ-று

(க - து) பரிபாறைபுருந்தனாபாபொள்ளியினவாயிலவாயிந்திதது மயங்குத தெட்டாமல்வாயிலந்தனாகா என்பதாம்.

மலைவழிபாறையால் அசுமெனப் படுதலெனந்த துளக்கறுமிடமென்பட்டது. சூழ்ந்துவினத பனிகஞ்சு சுவரானது வாயிலின்காப்பெனவாய்ந்ததுள்ளொருளக்காகாட்டி வெள்ளெனத்திராயி திடுக்கடால் வாயிலகானது மயங்கினென்பதாம் ஒப்புமையினுலே தெருவப்படைத்த டுளிகிறதும் வாயில் வெளிக்குத் தெனததுவாய் அசுமென காரணத்தினுலே சிறப்புத தோனறுதலினுலே சிறப்புகாபுகம்

(௨௧)

தோன்றுதலாற் காரணப்பனைவிலி புகழ்ச்சி. இது அங்கம், முலைகளின் பாரத்தை யுண்டாக்கினமைக்குப் பயனாகாத மேகத்தினகட் போகா மையைப் பயனாகக் குறித்தலாலே பயனற்ற குறிப்பணியாகும். இது அங்கி. ஆதலாற் கலவையணி.

இதுமுதற் பதினெருபாடிகள் பெரும்பாலும் முதற்சீர் மாச் சீரும் மததை மூன்றாம் விளக்கோகருமாகி வருகிற அளவடிகள் நான்கு கொட்ட கலிவிருத்தங்கள் (௨௫)

வெண்கதிர்சகடா மேவியதோப்பரித
தங்குவனஞ்ஞாமபிறற் பாரதிட்டன
தெங்கிவெண்பழையெனொழுந்ததினம்
பங்கமெயதுமறுகின்பாப்பெலாம்

(இ - ள்) வெண்கதிர் சகடா - வெவ்விய கிரணங்களைப்போல குறிப்பதன்வாய், மேவிய - தயாபுட, தென்பரி - தெரிநிபுட்டிய குதினாகளுடைய, வங்குவனஞ்ஞாமபிறற் - வண்ண தங்கிய குளம்புகளாலே, பங்கதிட்டன - டட்டத்தாலாவிய, கொகிளா - தென்னமரங்களுடைய, ஞாபுடய - ஞாலிபகாவிட்டது, த்கள அமுத்ததினால் - தெளிவு பொருட்டைய சரிமுலை, மறுகிவ் டட்டப்பெலாம் - வீதிகளினுடைய விரிவுக்காலாய், மறுகிவ் டட்டம் - மீசுருத்தலை அடையும், என்று

(ச-து) குறிப்பத தெரிநிபுட்டிய குதினாகளுடைய வனகாற் றுளமடைய உடட்டத் தென்பரிபுடைய சரிமுலை வதிகள் சேறடை யும் என்பதாம்

தென்னமரத்திற டுந் குறிப்பதெனத் தெரிநிபுடைய சமநகரத்ததைக் கவியித்ததினாலே தொடர்புபாடி வந்தியணியாகும். (௨௬)

நிலவுவெண்கதிர்நீணமணிமாடமேற்
குலவுபாதிமதியை மெல்கொம்பனா
சிலைகொளவாணுதலசேபதிபுவாடவ
குலகமேததுமுயாமதியென்பரால்

(இ - ள்) நிலவு வெண்கதிர் மணி - நிலவைச்செய்கின்ற சந்திர னுடைய மணிகளாலாகிய, நீண மாடமேல் - நீண்டவீட்டினமேலே, குலவு பாதி மதியை - விளங்குகின்ற பாதிச்சந்திரனை, மெல கொம்ப னா - மெல்லிய பூக்கொம்புபோன்றஸதீசுகள், சிலை கொள - வில்வடி வத்தைக் கொண்ட, வாள் துதல் - ஒளி பொருந்திய (தமது) நெற்றி யோடு, சோத்திய - கூட்ட, ஆடவா - (அதுகண்ட) நாயகரானவர், உலகம் ஏததும் - உயாந்தோரால் துதிகப்படுகின்ற, உவாமதி என் பா - பூரணசந்திரன் என்று சொல்லுவாரா, என்று.

(ச-து.) வீட்டினமேலிடத் துலாவிய பெண்கள் பாதிச்சந்திர னைப் பிடித்துத் தங்களுடைய நெற்றியோடு சோக்க அதுகண்ட கண் வாகள பூரணசந்திரனென்று சொல்லுவார்கள் என்பதாம்.

பாதிமதி—எட்டாங்கிதியிற சந்திரன். சோததவென்னும் வினை
யெச்சம் சோததியவெனத் திரிந்தது ஆடவரை வஞ்சித்துப் பரிகா
சஞ்செய்தற்கு அங்கனஞ் செய்தானாக. ஒப்புமையினாலே அந்
நெறியுக்கும் பாதிமதிக்கும் விசேஷத் தோன்றாமையால் பொதுமை
பணி. (உஎ)

புலவிரீ கிபபுணா முலைமாநா தந்
நிலவுநூல்குலாடலா நீ நகலு
நலமயினோதனா நானி வெணமுங்கனின்
கலைபைமெல்ல நலையெனச்சேர்த்துவார்

(இ - ள்) ஆடவா - கூடாரானவா, புலவி நீகனி - விசேஷகைத்
தாது, புணா முலைமாநா - பெருந்திய முலைகளைப்போல மகளிரது,
நிலவு - சந்திரனைப்போலியது, நகலு - புதுநில நீயல்லாம - அழகிய
ஆடையை அணிந்தவளாயின, நானி - வெட்டப்படநீ, நலம் விட்டத
பா - உயிரியை (அவாசம்) உடையாக்கினவா, வெண நிறகா கலை
யா - வெள்ளிய சந்திரன் சிலனை, மெல்ல அகல் எ - மெல்
லிய அலகாடைபொதுநிலையது, போத்துவா - (அவா அலாமினே)
சொப்பார, எ-று.

(ந-து.) கனவாநவாகா நகலா ததாநா கலையை அணிந்த
மாத்திரத்தில் அவரையாடலா மெல்லிய நகலா கலைமெல்லு நகிர
பலையை அணியிற் போடாகா என்பதாம்

புலவி நீவதிபடுக தாநா மேலி மா அவிழுககடபட்ட கலை
மை நீயிருந் போகவா தாயிதா உது எட்டலா செவந்த தடை
பாங்குமையால் நம் விநாநா நொன்றா உத்திரை கைக்கடப
டாததாயிலா மெல்லிய நுடததாது மச்சகலாபட்டபொதும டரிசு
தோன்றாத வாடைபென்று மயங்கிச் செபத்து உல - ஆகுபெயா.
மென்மை, வெண நெழுநலிய பொதுபட்சரி பெருப்புரைநிலை
ஆடையை நிலவென்று மயங்கலால் மயக்கவாசி (உஅ)

பொருந்தருதனபூஞ்சி நயபாபபற
கரநுதமமுயிலகா தலாபாநசெலவா
திருநதவாணமுநகநிகளென்னநிலா
வருநதவந்தபுள்ளா ததலாநூறுறுமால்

(இ - ள்) அன்னம் பொருந்தருது - அன்னங்களானவை (தம்
மருகி) லடையாதிருக்க, பூ சிலம்பு ஆரப்பு - அழகிய சிலம்புகளது
ஒசையானது, அற - நீங்கும்படியாக, கரந்து - மறைத்து, தம் உயி
காதலாபால் - தம்முயிர்போலும் அன்பரிடத்து, செலவா - (மெள்
ளச்) செல்லுகின்ற மயக்கையாது, திருந்து - திருத்தமாகிய, வாள்
முகம் - வொளிபொருந்திய முகத்தை, நிகளென்று - சந்திரனென்று
நினைத்து, அநிலா - அதனது நிலவை, அருந்த வந்த - உண்ண வந்த,
புள் - சகோரங்க ளானவை, ஆத்து அலா துறதும் - ஒலித்து
வெளிப்படுத்தும், எ-று.

(க-து.) நாயகமாரிடத்து மறைந்து செல்கின்ற மாநாகள் முகத்தைச் சந்திரனென்றெண்ணி அச்சந்திர கிரணங்களை உண்ணவந்த சகோரங்களுனவை சத்தித்து அவரை வெளிப்படுத்தி யலாதுறறும் என்பதாம்.

சிலம்புகள் அன்னமபோ லொலித்தலாலே அதுகேட்டு அவ்வன் னங்கள் தம்மினமென்று வரின மறைந்து செல்லுதல் வெளிப்படு மென்று அச்சிலம்பொலியாமல் பெள்ளாநடந்து செல்லுவா னென்க. சிலம்பு அன்னமபோ லொலிகுமென்பது பின்னே “அனமென மிழந் தும் பரிபுரமுணிகு” எனபதனாலு மறிக. பெருமாண முடைமையாற் கணவரிடத்து கரந்து செல்லுவாராயினா. சகோரம் நிலைவ யருங் துதல் “வெண்டியகணிகலு வாயிடைப்புகிணுஞ் சகோரமெனு மென்பு ளுளநி யுண்டியுருவாழ நருமுளாகொல்லோ” எனபதனாலு மறிக. முகத் தைச் சந்திரனென்று மயங்குதலால் மயக்கவணி. இது அங்கம். மறைந்து செல்லாநீய விரும்பப்பட்ட பொருளைக் குறித்து முயற்சி செயய அது வெளிப்படுதலாகிய அதன் பகைப்பொருள் கிடைத்த லால் துன்பவணி. இது அங்கம். ஆதலாற் கலையவணியாம். (உக)

மலயமா தவனுணைமணி கருவைத
குலவுவா ரகடனே சொலிதருதமே
யலகிலபலவளஞ்சே ர்ததியவாவண
முல்கமுண்ட ருணமாலவயிரொகருமே

(இ-ள்.) மலயம் மாதவன் உண்ட - தொதியமலையி லிருக்கின்ற அகஸ்தியமுனிவருள் குடிக்கப்பட்ட, பணி குவை குலவு வா ரகடல் - மணிகளது கூட்டத்தையுடைய வயாவாகிய கெடிய கட்டை, அலகு இல் பல் வளம் - கண்களில்லாத பலவகையாகிய வளங்கொழும், சோத்திய ஆவணம் - (தன்னுள்) அடக்கிய கடைக்கு, நோ சொலின் - ஒப்பென்று சொன்னால், குதமே - (அபடிச்சொல்லுதல்) குதமமேயாம், உல கம் உண்டருள் - உலகத்தை விழுங்கியருளிய, மால் வயிறு - திருமாலி னது வயிறறை, ஒக்கும் - (அது) ஒத்திருக்கும் (ஆதலால்), எ-று.

(க-து.) கட்டைக் கடைக்கு ஒப்பென்று சொன்னதை குதமமாம்; அக்கடை திருமால் வயிறறை ஒத்திருக்கும் என்பதாம்.

முத்துப் பவள முதலிய கடல்வளமேயன்றி நான்கு நிலவளங் களையுந் தன்னிடத்தே கொண் டிருக்கையாற் ‘கடனோசொலிற் குற்றம்’ என்றா. பிரளயத்திலே திருமால் வயிறறுட்சென்ற மாக் கண்டேயரால் உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் காணப்பட்டன வென்பது புராணகதை யாதலால் அப்படியே அக்கடையிலுங் காணப் படுதல் பற்றி ‘மால்வயிறொக்கும்’ என்றா. ‘உலக முண்டருண்மால் வயிறொக்கும்’ என்னும் வாக்கியத்தினை கட்டை ஒப்புச்சொல்லுதல் கூடாமை சாதித்தலாலே செய்யுட் குறியணியாம். (௩௦)

நீடுமாவணரித்திலப்பந்தருட்
கேடில்கம்பலையாவிசைகேட்கிலார்

பாடலவண்டொடுநானம்பகாந்திடம்
தோடலசெயவாநிறைகுறைவின்றென

(இ-ள்.) நீமும் நீண்டிருக்கின்ற, நிறுதில்ப பந்தருள் - முத்துப் பந்தல்களிலுள்ள, ஆவணம் - கடைகளிலே, பாடல வண்டொடு - பாடுதலையுடைய வணிகர்களோடு, காணம் பகாந்திட - கஸ்தூரியை (நிறுத்து) விறக, கேட்கு கம்பலையால் - (எப்போதும்) நீங்காத (கள கள வென்னும்) வெவ்விதமான, இசை - (அப்பாடல்) ஒலியை, கேட்கிலா - கேட்கின்றிலிருமாகி, நிறை குறைவு - இக்கிறுக்கப்பட்ட பொருளிலே யாதொரு குறைவும், இன்று என் - இல்லையென்று நினைத்து, தோடல செயவா - (விலைக்கு) கொள்ளுவார்கள், எ-று.

(க-து) கடைகளிலே வாங்குகருடனே கஸ்தூரியை நிறுத்து விறக நிறைகுறை விலையென்று சொன்னவர்கள் என்பதாம்.

‘இசைகேட்கிலா’ என்பதனால் கருநிறுத்தாலும் வாசனை விநிப் பங்கொண்டு மொய்யுதட்டி உசைவிசைநிக கிடத்தலாலும் வணிகன் வடிவத்தைப் பார்த்துநிறுதில் ஒன்பது பெறுபட்டது. வண்டொலி சிறுநெலியாசலிற கடை, தெருவின பேரொலியுண்ட மறைந்த தென்க. இக்காணத்தோடு குறைபுண்டாகவு மியமெனக் கருதி விலை குக் கொள்வாராயினா. ஒப்புமையினால் கஸ்தூரிக்கும் வணிகக்கும் விசேஷம் தோன்றாமையினால் பொதுமையனிடாம.

(௩௧)

குளிர்பனிகுநீண்ட மாடம் - குளிர்பனிகு
வெளிமுகட்டியா வெணமதிதோயவன்
வெளிகொள் வெவ்விதம் வெவ்மையொழித்திட
நளிகொடண்சுதைந் நகுவபோலுமே

(இ-ள்) குளிர்பனிகு நீண்ட மாடம் - குளிர்பனிகு பொருந்திய பனிகுளாயிய நீண்ட மாடிகைகளானவை, வெளிமுகட்டி - ஆகாச வெளியினது முகட்டிலாக, உயர் வெவ்வித தோயவன் - உயர்ந்த சந்திரன் தடவுவன வாகிய, கொழுகளால் - கொழுகளினாலே, ஒளி கொள் வெவ்விதம் - குளிர்பனிலிருந்து (தம்மேற) கொள்ளப்பட்ட உஷண கிரணத்தாலாகிய, வெவ்மை ஒழித்திட - வெப்பத்தை நீக்கும்படியாக, நளி கொள் - பெருமையைக்கொண்ட, தண் சுதை - குளிர்பனிகு பொருந்திய (அச்சந்திரனிடத்துள்ள) வழுத்ததை, நக்குவ போலும் - (நாகுகுகளினாலே) நக்குவவாறுறை ஒத்திருக்கும், எ-று.

(க-து.) மாடங்கள் சந்திரனை அளவிய கொழுகளான வெவ்விதம் காங்கை நீங்கிடத் தண்கதிரை நக்குவபோன நிருத்தன வென்பதாம்.

ஆகாசமத்தியத்தில் வந்தபின்னன்றித் தோயதல் கூடாமையால் ‘வெளிமுகட்டியா’ என்றா. சந்திரனிடத்தே கலை வளருந்தோறும் அமிர்தம் பெருகுமென்பது புராண சித்தாந்தம். பகல் முழுதும் வெவ்விதம் வருவதோன் இரவிலே சீதளோபசாரஞ் செய்துகொள்ளுவாறுதலின் மாடங்கள் ‘வெவ்மை யொழித்திடச் சுதைநக்குவ போலும்’

என்றா. 'கொடிகளால்' என்றதனாலும் 'நகருவ' என்றதனாலும் நாக்கொன்பது வருவிக்கப்பட்டது. கொடிகளாலே சந்திரனைத் தோயு மாளிகைக்கா அப்படி நடவருவனவாக்க குறித்தொரு பொருட்டை குறிப்பணி. (நஉ)

பத்திமாடமணிப கொடிபாணுவின
மொத்தமுடமுததைவரலவெங்கதி
கைத்தலங்களிதகாளிந்தியைமடி
வைத்திருந்ததாலாட்டுதனமானுமே

(இ-ள) பத்தி மாடம் - நுழையுமாட்டாள் மாளிகையினது, மணிக கொடி - நீலக்கொடியானது, பாதுகவின மெய - சூரியனது உடம்பிலே, தழுமபு உததைவரல - தழுமபு கொருந்த தடவுதல், வெம கதி - அச்சூரியனானவன், காளிந்தியை - (காடித்தலவியாகிய) காளிந்தி யென பவலா, கைத்தலங்களின் - கைகளினுற (பத்தி), மடி வைத்து இருந்த - மடியின்மேல் வைத்துக்கொண்டிருந்து, தாலாட்டுதல் மானம் - தாலாட்டுகிறதை ஒக்கும், எ-து

(உ-து) நீலக்கொடியானது சூரியனது தடவுதல் சூரியன தன் மகளாகிய காளிந்தியைத் தாலாட்டுதல்போலு மிருந்து என்பதாம்.

மணி கருமையெய்து 'மணிவெமணியே கண்டை வனப்பொடு கருமைசெய்தம்' என்பதனாற எழிக. 'மடிவைத்திருந்து' என்றதனால் குழந்தைப்பருவ முறையிருந்த காளிந்தி யெனப்பதாயிற்று காளிந்தி கருந்தித்தவ னாதலாலே நீலக்கொடி அவளபோலத் தோன்றிற்று. தாலாட்டுதல் தொடர்விலேனது, மடிவிலேனுங் கிடத்தி மெல்லென அசைத்தும் பாடியும் பாசுகப்படுத்தலாம். நீலக்கொடி தடவுதலாலே சூரியனைக் காளிந்தியைத் தாலாட்டுகிறவனாக குறித்தலாலே பொருட்டை குறிப்பணி (நங)

யாணாமேயவிரவியைநண்பகர
காணுந்தோறுங்கண்ணுமிழ
கோணவெமமணிககொமமையெயிறபுறம்
வாணனாழலகுழெயினமானுமே

(இ-ள) இரவியை - சூரியனை, நண்பகல் - கிட்டப்பகலிலே, காணு தோறும் - பார்க்குந்தோறும், கண்ணு - எரிந்து, கணல் உமிழ - நெருப்பைச்சொரிவின்ற, புறம் - புறத்தையுடைய, கோண வெம் மணி - அழிபாத சூரிய காந்தத்தாலாகிய, யாணா மேய - தச்சரால் விருமபிச செயப்ப்பட்ட, கொமமை எயில் - வலயமாகிய மதிலானது, வாணன் - வாணசுரனது, ஆர் அழல் குழ - மிகுந்த நெருப்பால் குழந் திருக்கப்பெற்ற, எயில் மானம் - (சோணித் புரத்தினுடைய) மதிலை பொக்கும், எ-து.

(உ-து) சூரியகாந்தக் கற்களாற்செய்த மதிலானது சூரியனைக் கண்டகணிக் கக்கலால் வாணசுரன் கோட்டையை ஒக்கும் என்பதாம்.

யானா தச்சொன்பது “யானோ புதுமை தச்சொய்திய வனப்பு நன்மை” எனபதனூல்திக, அழகெனினுமாம். சூரியகாந்தம நெருப்பையுமிழுவது “சூரியனெளியிழந்தக்காலசலாகை சூரியகாந்தமெனப்பெயா பெறுமே” எனபதனூல்திக. மாவிரத்ததின் மதில் முன சொல்லப்படுதலால் இது அரசரானமனை மதிலெனக் வாணசரன சிவபூசையாலே நெருப்புகோட்டை பெற்றிருந்தானென்பது புராணகதை. இது உவமையணி. (நசு)

உள்ளமொன்றுதங்காதலரோதிய
களளநேயக்கலவியினவாயமையை
வள்ளவாயமுதுண்டுவளா மடக
கிள்ளைமெல்லகிளத்தலுநாணுவார.

(இ-ள.) உள்ளம் ஒன்று - ஒருமனப்பட்ட, தம காதலா ஓதிய - தம்முடைய நாயகரால் சொல்லப்பட்ட, களளம நேயம் கலவியின் வாய்மையை - (தம் மிருவருக்குள்ளே) மறைக்கத்தக்க அன்புபொருந்திய புணர்ச்சிசூரிய சொல்லுகபோ, வள்ளவாய அமுது - கிணைத்தினிடத்தே தங்கிய பாலை, உண்டு வளா - குடித்து வளாகின்ற, மடம் கிள்ளை - இளங் கிளிகள், மெல்ல கிளத்தலும் - மௌன (பிறரறியச்) சொல்லுதலும், நாணுவார - (மங்கையா) வெட்கப்படுவார, எ-று.

(க - து) தங்கள் புருஷாகாசொல்லிய புணர்ச்சிசொற்களைக் கிளிகள் சொல்லக்கேட்டு மாதர்கள் நாண மடைவார்கள் என்பதாம்.

களளநேயமாவது பிறர்க்கு வெளிப்படாமல் மறைக்கப்பட்ட வன்பு. கலவியின் வாயமை - காமவிகார மேலிட்டுத் தம்மை மறந்து சொல்லப்பட்டவையாம். இதனாலே அங்கேயுள்ள கிளிகள் தமக்கு ஒருவா ஒன்றைப் பலதரஞ்சொல்லி வருந்திக் கறபிக்கவேண்டாது தாமே வினாவிற கறகின்றன வென்பது தோனுகின்றது. (நடு)

வாணிலாமணிமாடத்தொளித்தெமைக
காணுகெனபவர்மெயநிழல்கண்ணுநீஇப
பூணுலாமுலையார்புலவியின்மையி
னாணிநின்றுநகைமுகங்கோட்டுவார.

(இ - ள.) பூணு உலாம முலையார - ஆபரணங்கள் புரளுகின்ற கொங்கையுடைய மகளிரானவா, வாள் நிலாமணி மாடத்து - காந்தி பொருந்திய சுந்திரகாந்தத்தாலாகிய வீட்டினுள்ளே, ஒளித்து - மறைத்து, எமை காணுக என்பவா - எங்கோ காண்பீராகவென்ற கணவரது, மெய நிழல்கண் உநீஇ - உடம்பினது சாயையைக் கண்டு, புலவி - (அச்சாயையைத்) தழுவி, இனமையின் - கைக்கப்படாமையினாலே, நாணி நின்று - வெட்கப்பட்டு நின்று, நகை முகம் கோட்டுவார - நகையோடுகூடிய முகத்தை வளைப்பார, எ-று.

(க-து.) நிலாமணிமாடத் தொளித்துக்கொண்ட கணவர்களது நிழலைக் கணவனாறு தழுவிய மாதர்கள் நாண மடைவார்கள் என்பதாம்.

காணுகென்பவா—கடைக்குறைவிகாரம். ‘மகளிர் நாணி முகங் கோட்டுவார’ எனத்தலை ஒளித்தவ ராடவொன்பது பெறப்பட்டது. நிழலைக் கணவொன்று மயங்கலால் மயக்கவணி. (ந.சு.)

சாந்தமுழ்கிவளர்ந்ததடமுலைக
காந்தபனமணிமேகலைககாழலகு
லேந்திவிண்ணிலியங்கலரிதெனப்
போந்தமங்கையரிநகரப்பொன்னனா

(இ - ள்.) இநகா பொன் அன்னா - இஃத நகரத்துள்ள சீதேவி போல்வார, சாந்தம் முழுகி - சந்தனத்துள் முழுகி, வளர்ந்த தடம் முலை - பருத்த மலைபோலும் முலைகளையும், காந்த பல மணி - விளங்கா நின்ற பல மணிகளாலாகிய, மேகலை காழ - மேகலையின் சரங்களையு டைய, அலகு - சகந்ததையும், ஏந்தி - சுமந்துகொண்டு, விண்ணில் இயங்கல் - வானத்திலே உலாவுதல், அரிது என - (எமமாலே) முடிவ தனமென்று நினைத்து, போந்த மங்கையா - இறங்கிவந்த தெய்வமக ளிளோ, எ-று.

(க-து.) தனத்தையுஞ் சுகனத்தையுஞ் சுமந்துலாவ லரிதென்று பொன்னகர மாதாகளே இந் நகரமாதாகளாக வந்தார்கள் என்பதாம்.

காழ்சரமென்பது “காழென்ப மணியின் கோவை” என்பதனு ஸ்ரிக. மேகலை என்ன கோவையுள்ளது. “என்கோவை மேகலை காஞ் சியிருகோவை, பண்கொள்கலாப் மிருபத்தொன்று - கண்கொள, பரு மம்பதினாறு முடபத்திரண்டு, விரிசிகையென துணரம்பாறு” என் பதனுஸ்ரிக. இப்பட்டணத்து மங்கையரை அப்பாரதத்தைச் சுமந்து ஆகாசத்திலே சஞ்சரிககமாட்டாமல் வந்த தெய்வமகளிராகக் குறித்த லாலே பொருட்டற குறிப்பணி.

நளமகாராஜன் அரசாட்சி செய்திருந்தகாலங் கிரதயுகமாயிருக்க இதுவரையிலே நாடுநகரங்களின் சிறப்புகள் பலவற்றைச் செய்யுமென் வாய்பாட்டி நிகழ்கால வெதிரகாலங்களுக் குரிய முறறுவினைகளாலும் எதிரகாலத்திற்கேயுரிய முறறுவினைகளாலும் கூறலவேண்டிவ தென் னையெனின், அவ வினைநிகழ்ச்சி அந்த யுகத்திலே நெடுங்காலம் நிகழ்ந் தன வென்னும் பொருள் படித்தற்கு அங்கனங் கூறினா னொரு. இவர் பண்டிப்பொழில்கத்து வினையாடுவா, இவள் பண்டிப்பொழில்கத்து வினையாடும், என்பனபோல இவற்றிற்கு “இரப்பே யெதிரவே யாயி ருநாலமுந், சிறப்பத்தோன்று மயங்கு மொழிகுளவி, ஏனைக்காலமு மயங்குதல்வனையா” என்பன விதி. பின்னிப்படி வருவனவு மன்ன.

[இதுமுத லைந்துபாட்டுகள் ஒருதொடர். இவ்வைந்து பாட்டுக் ளாலும் அநநகரத்திலிருந்து உலகத்தையாண்ட நளமஹா ராஜனுடைய வியக்கத்தக்க பலவகைகளுக்கொன்றைக் கொல்லப்படுகின்றன.]

கலிவிருத்தம்.

வளமலியிருநகர்மன்னர்மன்னவன்
றனையவிழ்நறுமலர்த்தண்ணந்தாரினான்

களைகணயுகொருமூன்றுங் காத்தரு
ணளன்னப்பெயரியநாமவேலினுன

(இ-ள.) உலகு ஒரு மூன்றும் - (தன்னை யுச்சரிக்கின்ற) மூன்றால்
கத்தானாயும், களைகணய - ஆதாரமாய், காத்து - (ஆபத்தி னின்றும்)
காத்து, அருள் - (விருமப்பட்டுவற்றைத்) தருகின்ற, நன்ன என்ப
பெயரிய - நன்னென்ப பெயர் பெற்ற, வளம் மலிஇ நகர் - செல்வத்தி
னாலே நிறைந்த இம்மாவிர்த நகரத்திலுள்ள, மன்னர் மன்னவன் -
அரசராக் கரசனுவன், தனை அவிழ் நறுமலர் - கட்டவிழ்ந்த நல்ல
மலர்களாலாகிய, தன் தாரினுன - குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலையை
யுடையவன், நாமம் வேலினுன - அச்சு செய்கின்ற வேற்படையை
யுடையவன், எ-று. அம் - அசை

(க - து.) இம் மாவிர்த நகரத்தையொரும அரசரகரசன் மூன்
றுலகத்தையுங் காத்தருளசெய்யும் நன்ன என்னும் பெயரையுடைய
வன் என்பதாம்.

பெயரியமன்னவன், இந்நகர் மன்னவன், மன்னர் மன்னவன்
எனக் கூட்டிக். மூன்றுலகம் பூமியும் வானமும் டாநாள்முமாம் எவ்
வுலகத்துள் யாவராயினும் நன்னென்ற பெயரை யுண்ககிலும், நினைக்
கிலும் அவர்க்கு நினைத்துமுற்று மென்பது புராணசித்த மாதலாலே
அவவிசேஷனம் அப்பெயர்க்குக் கூறப்பட்டது இது மகாபாரதத்
தினங் கானக, இதனால் அவனது மகாமகத்துவாகிய தெய்வத்
தன்மை விளங்குகின்றது. அவன் மாலையைக் கண்டோர் கண்களுக்கு
க்கு கருத்துக்கும் மலர்ச்சியுங் குளிர்ச்சியுந் செய்யும், அதன் சிறப்புத்
தோன்றத் 'தன்யவிழ் நறுமலர்த து ன்ணந்தார்' என்றார். பகைவரக்
குச் செருக்கு விளையுநோறு மச்சஞ்செய்து அதனை யொழித்தலின்
'நாமவேல்' என்றார். நாமமென்பதில் அம்முச்சாரியை நாம அச்ச
மென்பது "பேராமருமென் வருகுகிளவி யாமுறைமூன்று மச்சப்
பொருள்" என்பதனால் இதுமுத லேதுபாட்டுகள் பெருமபாலும்
மூன்றாஞ்சீர் மாச்சீரும் மறறை மூன்றும் விளக்கொருமாகி வருகிற
அளவடிகள் நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (ந-அ)

ஒன்னலா மணிமுடியுரிஞ்சு தாளினுன
கன்னயிரோளிணைகமலககணணிணை
றன்னுயிராமெனவுலகிறறங்கிய
மன்னுயிரனைததையுமபுரக்குமாட்சியான்.

(இ - ள்.) ஒன்னலா - பகைவருடைய, மணி முடி - நவமணிகளை
யுடைய மகுடங்கள், உரிஞ்சு தாளினுன = தேயத்தற்குக் காரணமாகிய
அடிகளை யுடையவன், கல் நவில் தோளிணை - மலைபோலச் செய்யப்
பட்ட புயங்களை யுடையவன், கமலம் கணணிணை - தாமரை மலர்
போலும் நெத்திரங்களை யுடையவன், தன் உயிர் ஆம் என - தன்னு
உயிர்போல நினைத்து, உலகில தங்கிய - உலகத்தின்கண்ணே பொருந்
திய, மன உயிர் அனைத்தையும் - நிலைபுள்ள எல்லா வுயிர்களையும், புரக்
கும் மாட்சியான் - காப்பாற்றுகின்ற பெருமையையுடையவன், எ-று.

(க - து.) பகைவா முடி படுந் தாடகனாயும், கல்லோடு பழகிய
தோடகனாயும், தாமனாரிகா கண்களையுமுடையவன், தன்னையினைப்
போலு மன்னுயிராககாட்பவன் என்பதாம்.

பகைவா தம்மேற கருணை பிறப்பிக்கவேண்டிப் பலமுறையாகத்
தம்முடிகள் அவாடிகளிதப்பட வொங்குதலாலே அம்முடிகளுக்குத்
தேய்வு கூறப்பட்டது. அவாடிகள் வணங்குதற்குக் காரணமாகச் சொல்
லப்பட்ட ஊர்த்துவனோகா திகளையுடைய தாளென்பதுங் குறிக்கப்படு
கின்றது. தின்மையும் பருமையும் திரட்சியும் பற்றித் தோள்களுக்கு
மலையும், மலாட்சியுங் குளிர்ச்சியுங் கண்டோரை மகிழ்வித்தலும் பற்றிக்
கண்களுக்குத் தாமனாமலும் உபமானமாகப்பட்டன. உடம்பழி
யினும் உயிரழியாது வேறுடம்பு பெற்று நிறுமாநிலின் 'மன்னுயிர'
என்றா. அது பதிபசுபாச மூலதம யிதியமென்கிற சைவாகமத்தா
னானாக. 'உயிரகோத்தையம்' என்றதனற பிறவை விலங்கு முதலிய
வுங் கொள்க இவ்வுக புரட்சியைப் பகை பிணி முதலியவற்றை துன்பம்
வாராமற் காத்தல்

(ருக)

பொருசிலவேனிலவேனையெொறபிண

னருவரையாமெனவானறடாபிணன்

கரைபொருமுடை - தநினா கருடலந், தநையான்

நிருபவஞ்சனககளிநையசிறுததான்

(இ - ள்) பொரு சில - போர் செய்கின்ற (+ருடபு) விலலை
படைய, வேனில வேன அடைய - வசந்தகாலத்திறுதிய மனமதனைப்
போலும், பொறபிணன் - அழகியையுடையவன், அருவரை ஆம் என -
அரிய மலையைப்போலும், அகன்ற மாரபிணன் - பரந்த மாரபிணையு
டையவன், கரை பொரு - கரையோடு டோர்செய்கின்ற, முடை -
புலாளுறறம்பொருந்திய, தினா கடல் - அகோகையுடைய கடல்போ
லும், தானையான் - சேனையையுடையவன், திருநடுஞ்சென்ம - மாறு
பட்ட கபடத்தையுடைய, களிநு அடைய சிறுததான் - பாண்போ
லும் கோபத்தையுடையவன், எ-று, அம் - அசை.

(க - து) மனமதனைநிக ரூகையும், மலையைநிகா மாரபையும்,
கடலைநிகா சேனையையும், யானையையே கோபத்தையுமுடையவன்
என்பதாம்.

மனமதனுக்கு வேனிறகாலத்திலே போரத்தொழிறகண்ணே
ஊகமுங் களிப்புமுண்டாதல் பற்றி அட்போது அவ்ஊடம்பு புரித்து
அழகுசிறந்த விளங்குமாதலாற் 'பொருசிலவேனிலவேன்' என்றார்.
'அருவரையாமென்' என்றமையாற் பகைவா படைக்கலங்களா லுற
டையாத திடபமுங் குறிக்கப்படுகின்றது. அளவு காணப்படாமையும்
பூமி முழுதஞ் சூழத்தலும் பற்றிச் சேனைக்குக் கடல் உவமையாக்கப்
பட்டது. அக்கடலைகளையோலச் சேனையி லணிவகுப்புகள் ஒன்றன்
பின் ஒன்றாக வெழுமபி யிரைந்துகொண்டு பின்வாங்காது சென்று
பகைவரை மோதுதலாலும் புலாளுறறம் பகைவ ரிதைச்சியு முதிர
முந் தோயந்த படைக்கலங்களின் மாறுமையாலும் 'கரைபொருமு

டைத்தினா' என்னுடைகள் கடலுக்குச் சோக்கப்பட்டன. யானை போல மறைத்தற்குரிய காலத்தே மறைத்து வெளிப்படுத்தற்குரிய காலத்தே வெளிப்படுத்தலாற சிறத்ததற்கு யானை யுவமான மாக்கப் பட்டது "பொள்ளெனவாங்கே புறமவேரா காலம்பாரத்துளவோப் பரொளியவா" எனபதனு லறிக. யானையினக ணக்குணமுண்டென் பது "யானையறிந்தறிதும் பாகனையேகொலலும்" எனபதனு லறிக.

வெங்கலியிருள்கெடவெண்ணிலாவுமிழ்
திங்களங்கவிகையான்றிகிரியொன்றினு
லங்கணமானிலமுழுதளிகுமாற்றலான்
மங்குலினெழுமடங்குதவும்வணகையான

(இ - எ.) வெங்கலி - தீய வறுமையாகிய, இருள கெட - இரு ளானது அழிய, திங்கள - சந்திரனபோல, வெள நிலா உமிழ் - வெள னிய நிலவை வீசுகின்ற, கவிகையான - குடையையுடையவன், திகிரி ஒன்றினு - ஏக சுகிரத்தினுலே, அம கண் மா நில முழுதும் - அழ கிய விடதையுடைய பெரிய பூமி யனைதையும், அளிகளும் ஆற லான - அரசாருகின்ற வல்லமையை யுடையவன், மங்குலின் எழு மடங்கு உதவும் - மேகத்திலும் ஏழுபய சதிகமாகக் கொடுக்கின்ற வள கையான - வளமொருந்திய கையையுடையவன், எ-று.

(க - து.) உலகெல்லா மொருகுடையி லாள்பவன் மேகத்தைப் பாககிலும் ஏழுபய கதிகமாகக் கொடுக்குவகையை யுடையவன் என் பதாம்.

நிலாவுமிழ் குடையெனக் குடையின விளக்கத்தைச் சொல்லுத லாலே அவனரசாட்சி விளங்குதலுங் கூறப்பட்ட தாயிற்று. அவ் வரசாட்சியே யாவரும் வறுமையோய தீர்த்து பெருஞ்செல்வத்த ராய வாழ்த்தற்குக் காரணமாகையால் 'வெங்கலியிருள்கெட வெண் ணிலாவுமிழ் திங்களங்கவிகை' என்றா. 'மானிலமுழுதளிகு மாற்ற லான்' என்றதனாற பல தீவுகளையுங் கண்டங்களைவும் வென்று தன் னையின சீழ்ப்படுத்தி வாழ்ந் சுகிரவாததி யென்றதாயிற்று. இதனாலே பேராற்றலுடைமையும் விளங்குகின்றது. ஏழென்பது ஒரு தொகைச்சொல்லாயினும் இங்கே பலவென்னும் பொருளதாம். மே கம் நீரொன்றையே ஒரு பருவத்திலே தரும், இவன் கைகளோ எல்லாப் பொருள்களையு மெல்லாப் பருவங்களிலும் தருமென்றதா யிற்று. கைக்கு வளமாவது உததமோகைகள் பொருந்தி முழந்தா ளளவு நீண்டிருத்தல். (சக)

அருளினதுறையுணலலறத்தின்வேலிசொற
நெருளுறுகல்வியந்தெய்வமாக்கடல்
குரைகடம்புவிபுகழ்குணக்குன்றஞ்சுட
பொரிதவழலங்கலவேலரசோறனுள்.

(இ-ள்) அருளினது உறையுள் - கருணைக்கு வீடாயுள்ளவன்; நல் அறத்தின் வேலி - நல்லதருமமாகிய (பயிருக்கு) வேலியாயுள்ளவன்;

சொல் - தூல்களாலே, தெருளுறு கல்வி - (பலவகைப் பொருள்களையும்) அறிந்த கல்விக்கு, தெய்வம் மா கடல் - தெய்வத்தன்மைப்பொருந்திய பெரிப கடலாயுள்ளவன், குரை கடல் புவி - ஒலிக்கின்ற கடலாதகுந்த பூமியிலுள்ளோரால், புஷ்ப குணம் - புகழப்படுகின்ற நற்குணங்களெல்லாஞ்சேர்ந்த, குணம் - மயையாயுள்ளவன், சுடா ஏரி தவழ - ஒளியையுடைய நெருப்பானது தவழுகின்ற, அலங்கல வேல் அரசர் - மாணையையுடைய வேல்ததரித்த (பகை) யரசராகிய (யாசைகளுக்கு), ஏறு அண்ணன் - ஆண்குங்குமப் போலவன், என்று.

(க-து.) கிருபைக்கு வீடானவன், தருமத் திறன் வேலியானவன், கல்விக்குக் கடலானவன், குணத்திற்குக் குணமுள்ளவன், பகைமன்னிடஞ்சு சிங்கமானவன் என்பதாம்.

ஆளுவது பிறவுயிர்க்கு வந்த வருத்தத்தைக் காண்கின்றபோது மனம்பொறு திரங்கலாம், ததற்கு வீடெனவே அது அவனிலே நியையிருக்குமென்ற தாயிற்று. அமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தோரும் பிரமசாரிமுதலிய வாசிரமத்தோரும் வேத முதலியவற்றில் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்தலும் விசக்கப்பட்டவற்றைச் செய்யாமைபு மாம, 'கலஹம்' என்று அடைகொடுத்திருக்கலால் அது புறச்சமய தூல்களிற கூறுந் தீயவறங்களை யொழிந்து நிறைவுகாண்க. 'அறத்திலேவேலி' எனவே அவர்களை அவற்றிற் பிறழாது நடத்துவ னென்றதாயிற்று 'கல்வி' எனப் பொதுப்படக் கூடலால் வேதம் - ச, வேதாங்கம் - சு, மீமாம்சை - க, தருக்கம் - க, புராணம் - க, தருமநூல் - க, ஆகிய பதினான்கு விதத்தைக்குறும்புக் கொள்க. அக்கல்விக்குக் 'கடல்' எனவே அது யாவராலும் உணரப்படாத ஆழமுங் கடக்கப்படாத விரிவு முடைத்தென்றதாகும் 'குரை கடற் புவிபுகழ்' என்றதனாலே கடலி னையொலிப்போலப் புவியிலே புகழொலி பெப்போது மெழுதல் சொல்லப்பட்டது. இங்கே குணமெனப் பட்டவை இவ்வைந்து பாடமுனுஞ் சொல்லா தொழிந்த உயாசுலப பிறப்பும் சதுரப்பாடுடைமையும் முறபுகழ்ச்சி வேண்டாமையும் ஆழ்கருத்திடைமையும் பிறவுங் கொள்ளப்படும். 'எரி தவழலங்கலவேல்ரசர்' என்றதனால் பகையரசர் என்றதாயிற்று. அவரை அங்கனஞ் சிறு பித்தமையால் இவ்வேடு பகைத்தற்குத் தகுதி யுடையராதல் தோன்றுகின்றது. 'புவிபுகழ் குணக்குணமென்றதனால் பெருங் கோத்திரம் 'அரசோற்றான்' என்றதனா பெருமபிரதாபமும விளங்குகின்றன வளமலியெனனும் பாடமுல மன்னா மன்னவனென்னு மெழுவாய் நின்று அப்பாட்டுமுத லிப்பாட்டுவகையுமுள்ள பயனில்களைத் தனித்தனி கொண்டு முடிந்தது இவற்றாலே தெய்வத்தன்மை பெருங்கொடை பெருஞ்செல்வம் ஒப்பிலமுரு நிறைபுலமை உயாசுலபபிறப்பு விளக்கமுடைமை சதுரப்பாடு அறவழிநிறைவு இவை முதலிய குணங்கள் சொல்லப்படுதலினாலே இவ்வரசன் உத்தமநாயகனெனப்பது பெறப்பட்டது. (சஉ)

நகரப்படலமுற்றும்.

அன்னத்தைக் கண்ணுற்றபடலம்

நள்ள பூஞ்சோலைவிரசென்று ஆத்னவளத்தைக் கண்டதை யும், அவ்வனத்தி னினையிலுள்ள ஓர் நடாக்கத்தில் அரசு வன்னத்தைப் பதறி எதைபுறம், அஃது துயரத்தைக் கண்டு அதைவிட்டுத் தரையுய மொட்டகின்றது.

[இதிமுதற் சொல்லது பாட்டுகளால் தமயந்தியினது காட்ட விருப்பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி இதற்குள் வீரகிகளுக்கே சொல்லப்பட்ட காட்சிமுதலாகிய பத்து அவஸ்தைய னுள் காட்சி யென்பது கேள்விக்கும் உபலக்ஷணையாத லால் அவள் நரபட்டா ராட்டைய உயாவாகிய குணங் களாக கேட்டு அமுதப்பாடிய ஒன்பது அவஸ்தைகளை யடைந்து வருந்திவந்தமை பொதுவாகையாத சொல்லப் படுகின்றது]

கவிசேஷை

இன்னதன்மையினையேயெடுத்திழறிணிதேர்வா மன்னா மன்னவன்மா னெழிலவகைநலங்கேட்டுங் கன்னலஞ்சுவைகனிந்தசொற்றமயந்தியெனனும பொன்னங்கொம்பனாமயலொடுமவைகலுமபுலமபும

(இ - ள்) கன்னல் அம் சுவை - சாகுகரைபோல மதுரசுவையி னாலே, கனிந்த சொல் - முதிர்ந்த சொல்லெட்டைய, தமயந்தி என் னும் - தமயந்தியென்கிற, பொன்னம் கொம்பு அன்றான் - கற்பகப் பூங் கொம்பு போல்பவன், இன்ன தன்மையன் ஆகிய - இப்படிப்பட்ட குண திசயங்களை யுடையவருகிப், ஏறது - (பூமிநாரத்தை) தாங்குகின்ற, எழில் திணிதோள் - அழகு வலிமையும் பொருந்திய தோள்களை யுடைய, மன்னா மன்னவன் - அரசர்களுக்கும் அரசனாகிய நளனுடைய, மாண் - குணங்களையும், எழில் உயை - அழகினது வகையையும், நலம் - செல்வத்தையும், கேட்டு - (அறிந்தோர்சொல்லக்) கேட்டு, மயலொ டும் - மயங்குதலோடும், வைகலும் புலம்பும் - திளைத்தோறும் புலம்பு வாள், என்று.

(க - து.) தமயந்தியானவன் நானது குணதிசயங்களைக் கேட்டு மயலுற்றுப் புலம்புவான் என்பதாம்.

மயலொடுமென்னுமமை கீழப்போன வேடகை முதலாகிய ஏழவஸ்தைகளையுந் தழுவ நின்றது அவஸ்தை பத்தாவன, —காணு தல், பெறல்வேண்டல், இடை விடாது நின்றதல், உடம்பு வாடல், தன்வருத்தம் பிராக்குச் சொல்லல், நானத்தினெல்லையுடத்தல், தன் னைக் காண்படுகின்றவையெல்லாம் அவவிரும்பப் பட்டவைபோலு தல், பித்தாதல், ஞாபகித்தல், இறத்தல் என்பன. இவற்றுட் காட்சி யொழிந்த வொன்பதும் “வேடகை யொருநிலை புளருதன மெலித, லாக்கஞ்செப்பனுவனா யிறத்த, னோக்குவ வெல்லாமலையேபோ றன், மறத்தன மயக்கஞ் சாகுகா டென்றிச, சிறப்புடை மரபினவை

களவெனமொழிப்” எனபதனுலிக. வடநூலாருள் ஆககஞ் செப்
பலையும் நோக்குவ வெல்லாமையே டோறலையும் நீக்கி சாகரமென்
கிற விழி துயிலாமையும் ஓரதிரென்கிற வேறதுபுலவெறுப்புந கூட்
முப பததென்பாராலெனின் அவ்விரண்டும் உள்ளுதலி லடக்கிக்கொள்
ளப்படுமென்க. ‘கண்ணலஞ்சுவை கணிந்த சொல்’ ஆவது கேட்டோரை
மகிழ்விக்கும் பொருளாய் மமைந்த மொழியாம். ஆகவே அவளது
குறைவற்ற புலமை கூறியவாறுயிற்று. வாடாமையாலு மொளி
பாலும் கண்டோர் கண்களிகூரச் செபதலபற்றிப் பொன்னங்கொம்பு
உபமான மாக்கப்பட்டது. ஆகலவியழ் குன்றி சிறந்த நமயந்தியால்
விரும்பப்படுதற்கு இரப்பது பட்ட தோள்களே முக்கியகாரணமென்
பது தோன்ற ‘ஏதெழிற நி னிதோ’ என்றா கலவி யறிவுடைய
மவசையா ஆடவரிடத்தே முன்னே குணங்கூறும் அதன்பின்னே
அழகையும் அதன்பின்னின் அவ்விரலாயிடு கொண்டு காம்பினபுத்தை
யனுபவித்தற்குத் துணக்கார நாமகிய செல்வத்தையும் விரும்புவரா
தலால் அமமுதையே ‘மாபெழில் வகைகலங்க கேட்டான்’ என்க அழ
கின் வகையாவன, கை கால் கண் முதலிய அவப்பாங்குகள் னளவையு
கிறத்தையும் பற்றிய இயற்கை யழகின் கூறாடும் ஆடையணி முத
லியவற்றை செயதுகொள்ளப்படுஞ் செயற்கை யழகின் தூதராய்
மாம்.

[இதனால் இடையிடையாக நின்றவன் தனது உள்ளதும்

V.B. SUBRAMANIAM, NIVASARIMPAI, (க)
தமிழ்நாட்டினாய்வு சொல்லியறிந்தான்.]

நாதனைத்தினவண்டு கண்களினுற்றைய
லேதமற்ற கண்ணெழிற் கண்ணைய மெனவெண்ணி
யாதநாதின் வேளாணையிற் பபி னுநெஞ்சு தனைத்
தூது விட்டன டோன்றலபாற்றாறநதன யியிலே.

(இ-ள்) இனம் வகை - கூட்டமாகிய வகைகளானவை, தாது
ஆனேக - மலாடபொழியை பூசிக்கொண்டு, கண்படு முதல் - அங்கு
கின்ற கூடுகளையுடைய, தையல் - தமயந்தியானவள், ஏதம் அற்ற -
குற்றமற்ற, தன் எழிறகு - தனது அழகுக்கு, இணை ஆம் என -
(இவ்வழகு) தகுதியாமென்று, எண்ணி - நினைத்து, ஒதரத்தின் -
ஆசையினாலே, வேள ஆணையில் - மனமதந்து ஆகநினைவிலே, பபி
லும் - தங்குகின்ற, நெஞ்சத்தினை - (தன்) மனத்தை, தோன்றல்பால் -
அரசனிடத்திலே, தூது விட்டனள் - தூதாக அனுப்பினவளாகி,
துயிலே துறந்தனள் - நித்தினாயை இழந்தாளா, என்று.

(க - து.) தமயந்தி தன்மனதை நாளனிடத்துத் தூதுவிட்டனள்,
அதனால் நித்தினாயை விட்டனள் எனபதாம்.

அழகினாலே தனக் குயாகதவளையெனறி யொப்பவ னொருத்தி
யிருக்கிறும் அதுவே தன்னழகுக்குக் குறைவாமென்று கொள்வளாத
லால் அக்குறைவு மில்லையென்பது தோன்ற ‘ஏதமற்ற தன்னெழிற்கு’
எனச் சொல்லப்பட்டது. இங்கே யினையென்பது மாறதுயாகத்
பொன்னுக்கும் மாசிலலாத மணிக்கும் போலத் தன்னழகுக்கு மவ

னழகுக்கு முள்ள தகுதியாம். வேளாண்யிற பயிலுதல் தன்னுரிமை கெடமி மனமதன எவவழியிலே நடத்துகின்றனனோ அவவழியிலே நடத்தல். நெஞ்சைத் தூதுவிடுதல் நாளிடத்தே மிகுமுதச் செலுத்துதலாம், அதாவது இடைவிடாது நினைத்த லெனக. இனவன்மி தாத்நேந்து கணபடு குழற மையல் துயிலைத் துறந்தனனெனவே தன் னையிடுதத் அஃறிணையுயிரகளுக்கும் நித்தினைசெயதற கிடமாயுள்ள வள தான் அத்நையிழந்தனனோ வெனனு மிரக்கத்தைத் தோற்று கின்றது. (உ)

[இது முதன மூன்று பாட்டால் கேள்வி விருப்பஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

மின்னிலங்குவேளாளனபெயர்கேட்டிடுமவிழைவாற்
பொன்னின்வராகழலவிதாபபா கோன்பேரவைபோந்து
மன்னரியா ரி நுமவந்தியா நி - தனேந்தெடுபப
வன்னவன்புநடுக்கேட்டலுமபுளசமுற்றயரும

(இ-அ.) மின் இலங்கு வேல - மின்னல்டோல விளங்குகின்ற வேலையுடைய, நான் பெயர் - நாளுபாராணது நாமத்தை, கேட்டிடும விழைவால் - கேட்கவேண்டுமென்ற ஆசையினாலே, பொன்னின் - பொன்னாலாகிய, வராகழல் - நீட்சி பொருந்திய வீரகழலையுடைய, விதாபபா கோன் - விதாபபதேசத்தாருடைய அரசனது, போ அவை போந்து - பெரிய சபையின்கரை (அவனைத் தொழுதறஞ்சு சொல்கின்றவா போலச்) சென்று, மன்னா யாரினும் - பல அரசரினும், சிதநன் - சித்ததேசத்தரசனை, வந்தியா - புகழுவோரானவா, ஏதது எடுப்ப - அதிகமாகப்புகழ், அன்னவன் புகழ் - அப்பழிப் புகழ் பெற்ற அரசனது கொத்தியை, கேட்டலும் - கேட்ட வளவிலே, புளகம் உற்று - மொமமயிர சிவாந்தலை அடைந்து, தயரும் - (தமயந்தி) வாடுவாள, எ-று.

(உ-து) தமயந்தி தனித்தாவின் அவையிறசென்று வந்தியா நள னைப்புகழக்கேட்டு வருந்துவாள என்பதாம்.

நள்ளபெயர் கேட்பவெனனது 'கேட்டிடும விழைவால்' என்றதனால் போந்து என்றதற்குத் தந்தையைத் தொழச் சொல்கின்றவள் போலச் சென்றென்று பொருள்கூறப்பட்டது. நற்குல மகளிர்க்கு விவாகமளவும் தந்தையைத்தொழுதலும் விவாகத்தின்பின் கணவனைத் தொழுதலும் நித்தியவீதியா மென்க. நள்ளபெயர் கேட்டிடும விழைவினாலே வந்திய ரவனைப் புகழுஞ் சமயநோக்கிச் சென்றனெனக. ஒரு பெரிய வரசனமுன்னே பலதேசத்தரசர் குணங்களை யும் உள்ளவாறு புகழ்ந்துணாததல் வந்தியா கடனாத்தலால் அவர் நளன்குணத்தை யுயர்த்திப் புகழ்ந்தா ளென்க. புளகத்தால் அவனமே லவளுக்களை மிகுந்தமை வெளிப்படுகின்றது. புளகத்தால் உலகைச் சுவையைப் பற்றிய விறலாம். இப்பழிப்பட்டவனை எனக்குக் கணவனாகப் பெற்றிலே நெனனு முள்ளநிகழ்ச்சியே அயாதற்குக் காரணமாதல் தோன்றுகின்றது. (ங)

அனங்கனையொழியாமண்ணிலாடவற்றெரிதிரொன்னு
கனங்குழையவரான்மன்னர்கோரொருகுற்றங்காட்டி
யினஞ்செயவண்டியிருந்தண்டார்நளனலதிலையென்று
மனங்கனிததுரைப்பக்கேட்டுமம்மாநோயுழகுமாதோ.

(இ - ள்.) அனங்கனை ஒழியா - மனமதனை நீக்கி, மண்ணில் - பூமியின்கண்ணுள்ள, ஆடவன் - (ஒரு) கானையை, தெரிதிரா என - ஆராயந் தெடுங்குள்ளென்றுசொல்லி, கனம் குழையவரால் - கனம்பொருந்திய காதணியையுடைய மகளிரால், மன்னாக்கு - (மறறை) அரசாக்குக்கு, ஒரொரு குற்றம் காட்டி - ஒவ்வொரு குற்றத்தைச் சொல்வித்துக் கொண்டு, இனம் செய வண்டு இயிரும் - கூட்டமாகக்கூடி வண்டிக ளானவை ஒலிக்கப்பெற்ற, தன தா - குளிர்ச்சிபொருந்திய மாலை யையுடைய, நளன அலது - நளராஜ வல்லாமல், இலலை என்று - (ஒருவனு) மில்லையென்று, மனம் கனித்து - நெஞ்சத்தில் மகிழ்ந்து, உரைப்ப - (அவா) சொல்ல, கேட்டு - (தான் அதைக்) கேட்டு, மமமா நோய - மயக்கமாகிய நோயிலே, உழக்கும் - (தமயந்தி) வருந்து வாள், என்று.

(க - து) நளனே அழகுள்ளவனென்று மாதாசொல்லக் கேட்டுத் தமயந்தி வருந்துவாள் என்பதாம்.

மனமதனுக்கு அழகு நிறைந்திருந்தது காரணத்தக்க அங்கமில் லாத குறையுளதென்பது தோன்ற 'அனங்கன்' என்றும், அக்காரணத் தினாலே அவனதழகு பயன்படுவ தனதென்பது கருதி 'ஒழியா' என் றும், விண்ணவரிதிறந்த மனமதனை யொழிக்கவே தண்டாபூபிக்நியா யத்தினாலே மறறை விண்ணவரும் ஒழிக்கப் பட்டமையினாலே 'மன ணிலாடவன்' என்றும், சொல்லினாள். எல்லா வவயங்குள்ளழகு மொ ருவனாகக்கே யமைத லரிதாதலால் ஒவ்வொ ரரசனுக்கு மொவ்வொரு குற்றங்கனி நளனிடத் தெல்லா வவயவங்குள்ளழகும் இருத்தல்பற்றி நளனேக்கனி அதனைப்பின்னும் வலியுறுத்ததற்கு உளனெனனது 'அல திலலை' என்றா. அவன் குணங்களைச் சொல்லும்போது சொல்கின் றோக்கே மனமகிழ்ச்சி யுடைதலால் 'மனங்கனித் துரைப்ப' என் றா. 'எனனாக காட்டிக் கேட்டுழக்கும்' என முடிக்க. அனங்கனென் னும் விசேஷியம் அதன் பொருளாகிய மனமதனை விலக்குதற்குத் தகுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருத்தலாலே கருத்தடைகொளியணி. (ச)

பாளைவாய்க் முகிற்றாவிப்படுபழஞ்சிதறிவாளை
தாளதாமரையிற்றுஞ்சுந்தண்பனைநிடதநாட்டின்
நீள்வளங்கேட்பாள்போலத்தாதார்பாரிருபன்சோகேட் [ம
டாளிமொய்ம்பின்னையெண்ணியணிமுலைநோக்கிச்சோரு

(இ - ள்.) பாளை வாய் கழுகின் தாவி - பாளைகளானவை பொருந் திய பாகுமரத்தின்மேலே பாய்ந்து, படு பழம் சிதறி - குலைகளி லுள்ள கனிகளை உதிர்த்து, வாளை - வாளைமீன்களானவை, தாள தா மரையில் துஞ்சும் - நாளதையுடைய தாமரைமலர்களிலே தூங் கப்பெறுகின்ற, தண் பனை - தண்ணிய கழனிகளையுடைய, நிடதநாட

முன் நீள்வளம் - நிததேசத்தினது பெரியவளத்தை, கேட்பாள் போல - கேட்பவளபோல, தூதாபால - (அங்கிருந்து வந்த) தூதரிடத்து, நிருபன சீர கேட்டு - அரசனது கீரத்தியைக் கேட்டறித்து, ஆளி - சிங்கம்போல்பவனுடைய, மொயம்பு - தோள்களாகிய, இன்ன - இனத்தை, எண்ணி - நினைத்து, அணி முலை நோக்கி - ஆபரணங்களுடைய (தன்) முலைகளைப் பார்த்து, சோரும் - (தமயநதியானவள்) வாடுவாளா, எ-று.

(க-து.) தமயந்தி புகழாளரிடத்து நிதநாட்டுவளம் கேட்பவள போல நளன் கீரத்தியைக்கேட்டு அவனைச் சேரக் கனதனங்களைப் பார்த்து வருந்துவாளா என்பதாம்.

அந்நாட்டின் வளத்தைக் கேட்பாள்போல நளன் சீரைக் கேட்ட லாவது நளனை முக்கியப்பொருளாகக் காட்டாமல் அந்நாட்டையே முக்கியப்பொருளாகக் காட்டி அதைத் தொடர்ந்து வருகிற அவனது சீரைக் கேட்டலாம். அதைக் கேட்கும்போது மறறை நாட்டு வளம் கனிந்து மிது பெரிதாதலின் அவற்றையொழித்து இதனைக் கேட்கின்ற னென்று கொள்ளுதலால் அவ்விடத்தே ஐயமுற்றிலானபது தோன்ற 'நீளவளம்' என்றா. இவள முலைகளோடு சோதற்கு அவனோடு கூட தஞ்சியான வினமாதலால் 'இன்ன' எனப்பட்டது. பொருத்தம் பார்த்ததற்குத் தோள்கள் காணப்படாமையாலும் தன் முலைகள் காணப்படாதலாலும் அவற்றை மனத்தா லெண்ணி இவற்றைக் கண்களாலே பார்த்தா னென்க. அவ்விருவரும் பொருத்தமுண்டென மறித்தாலே அவ்விருவருக்கு சோதலால் வரு மின்பத்தைப் பெற்றிலே னென்று வாடினா னென்க. நாட்டுவளம் கேட்கையாகிய கபடத்தினாலே நளன் சீர கேட்கையாகிய தன் விருப்பத்தைச் சாதித்தலாலே பிறிதின்விமசிவணி.

(ரு)

[சித்திரக்காட்சி கனவிற்காட்சி முதலியவை விரகிகளுக்கு வினோதோபாயங்க ளாகையாலே இதளுலே சித்திரக் காட்சி விருப்பம் சொல்லப்படுகின்றன]

ஓவியத்துறைகைபோய்வொருவனையுருவின்மிகக் காவலனொருவன்மற்றோர் கன்னிநீதிட்டுகென்னத் தாவருமெழிலிற் கோட்டத்தானும்நள்ளுமாக மேவரவினிது நோக்கி மெய்மமயிற் பொடிக்கும்மே.

(இ-ள்.) ஓவியம் துறை கைபோய் - சித்திரவீதத்தையினது வழியிலே வல்லவனாகிய, ஒருவனை - ஒருவனைப் (பார்த்து), உருவின் மிக்க - அழகினாலே (யாவரினும்) மேறப்பட்ட, காவலன் ஒருவன் - ஒரு ராஜகுமாரனையும், மற்று ஓர் கன்னி - வேறொரு கன்னிகையையும், நீ தீட்டுக எனன் - நீ யெழுதுக வென்றுசொல்ல, தாவரும் - வருத்தஞ் சோதலில்லாத, எழிலில் - சித்திரசாலையிலே, கோட்ட - (அவ்விருவா வடிவங்களையும் அவன்) எழுத, தானும் - (விரும்பிய) தானும், அ நளனும் ஆக - (விரும்பப்பட்ட) அந்நளராஜனுமாக, மேவர - பொருந்த, இனிது நோக்கி - இனிதாகப் பார்த்து, மெய் மயிர் - உடம்பி

துள்ள மயிரகளானவை, பொழிக்கும் - சிலிக்கப்பெறுவாள (தமயந்தியானவள்), எ-று. அனறு, ஏ - அசைகள்.

(க-து.) சித்திர நெழுதிகொடுத்த இருபடங்களையு தமயந்தி பார்த்துப் புளகமடைந்தாள என்பதாம்.

ஒருவனையென்பது பாரததென்னுஞ் சொல் வருவித்து முடிக்கப்பட்டது, இது சொல்லெச்சம் "சொல்லெச்ச முன்னுமயி ன்னு, சொல்லளவல்ல தெருநதலினறே" எழில் - வண்ணமும் அழகுமாய்கைபோதல் - சிறுமைபோதல், அதாவது மிக்க தோச்சியடைதல் விரும்பத்தன்படி யெழுதவேண்டலால் ஒவியத்தறை கைபோயவொருவன் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டான். மனமதன் முதலியோனா யொழித்து நாற்றிசையினும் புகழ்பெற்ற நானென்று உபததுசாந்து கொள்ளுதற்கு உருவின்மிகவ னென்னது 'உருவின்மிக காவலெருவன்' என்றும், அதுவனையி லவனேடு சம்பந்தமில்லாதவனும் கண்ணிகையுமாகிய தன்னக சூழிப்பித்தற்கு ஒருத்தி யெனனது 'மற்றோகன்னி' என்றுங் கூறினா நானையு தன்னையும் வெளிப்படையாகச் சொல்லாமைக்கு யாரனய நானமேயாம். அவனெழுந்ததில் அவனுக்கு மனங்கு முண்டாததற்பொருட்டு வேண்டிக்கோடல் பொருட்படத் தீட்டெனனது 'தீட்டிக்' என்றாள். அவ்வெழுதப்பட்டவை விபரிதப்படாமல் தன் விருப்பத்தின்படியே அமைதலால் 'தாடி ம அந்நளனுமாக நோக்கினாள்' என்க. தன்னருவங் காணப்பட்டு நிறைவிலும் நளனுருவஞ் செவிப்புல வுணர்ச்சியைக்கொண்டு பார்த்துப் பிவேண்டிதலாலும் முன் சொல்லப்பட்ட முறைப்படி அந்நளனு தாடிமாக வந்தித் 'தாடிமந்நளனுமாக' கண்டா னென்றா. அன்றியும் இப்பாட்டுக்கு அழகினுலே மிக்க வொருவனையு மொருத்தியையும் ஏழு தென்னு பின்னே அவருவங்களை அழகான மிக்கவா தாமிருவருமையாதலால் அவற்றைத் தாமாகக் கண்டாளெனினும் அமையம். உண்மையாகவே தாமல்லா திருந்தாலும் வினோதமாக அவற்றைத் தாமாகப் பாரித்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தாளென்க. மயிர்பொடித்தல் உலர்ச்சு வைப்பதறிய விறலாம்.

(11)

[இதுமுத ல்ரண்டு பாட்டுகளால் கனவிற்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

வள்ளதாரகலந்தன்னிலவனமுலைநிலைக்க வெண்ணு முள்ளததாள் கனவிற்காணுகாழிந்தநாளுளதோகங்கு னள்ளிற் கூட துயிலிறகாணுண்பொருள்காணுங்கொல்லோ மொளததாள் விதியாறகாட்டுஞ்செயலின விலக்கலாமோ

(இ - ன்.) வளவல் - நளமஹாராஜனது, தா அகலம் தன்னிலை - முலைக்குடிய மாபினகண்ணே, வனம் முலை நிலைக்க - சித்திரத்தையுடைய முலைகளானவை அழகுநாறிக, எண்ணம் - (அவனை) இடைவிடாது நினைக்கின்ற, உள்ளததாள - மனத்தையுடைய தமயந்தியானவள், கனவில் காணுது - ஸவப்பனத்திலே காணுதிருக்க, ஒழிந்த நாள உளதோ - கழிந்தநாளும் உண்டோ, [இலலை], காணு நன்

பொருள் - (முன்) காணப்படாமல் தங்கிய ஒருபொருளை, கங்குல் நள
 எரி - இரவினது நடுவிலே, கூட துயிலில் - செய்யப்பட்ட நித்திரை
 யினால், காணுங்கொல் - (ஒருவன்) காண்பானே (வெனின்), விதி
 யால் - ஊழினால், காடும் - (அதனை) காட்கின்ற, செயலின் -
 (அநித்திரையின்) செயல்கைய, மௌனத்தான் - விரையாமலேனும்,
 விலக்கலாமோ - (அசம்பவமென்று) விலக்கலாமோ (ஆகாது), எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நளனை கணவிற காணுதொழிந்த நாளிலலை
 கண்ணிறகாணுத பொருள் கணவிற காணுது, காணுத நளனை கணவிற
 கண்டது விதிசூட்டுருசெயல் எனபதாம்.

தினக்கவென்னும் வினையெச்சம் காணுதென்னு மெதிமமையின்
 முதனிலைதொழில் கொண்டது முன்னே துயிலைத் துறந்தனளென
 பத்தேறி இங்கே பலநாள்களிலுந் துயின்றபின் வருவதாகிய கண்ட
 கண்டா ளென்றது மாற்றேறவெனின் அவனை இடைவிடாது சிறித
 திருப்பவருக்கு நெடுங்கால வாசனையாற சிறிது கண்ணுறக்கம் வருவ
 தன்றிப் பழையபடி நித்திரை செய்தில் ளெனக். நளனைத் தனக்கு
 நாயகனாக இடைவிடாது சிறிதிக்கின்றவளாகிய தமயந்தியானவள்
 தினந்தோறும் கணவிலே தனனைப் புணாகின்றவளுக் அவனைக் காண்
 கின்றாளென்றும், ஒருபோதுங் காணப்பட்டிலாத ஒருபொருளை
 இரவிலே நித்திரையினாலே காணுதல் அசம்பவமன்றே வென்கிற சக
 கைக்கு அந்த நித்திரையானது தன்னாலேயன்றி ஊழ்வலியினாலே அப
 படிப்பட்ட பொருளையுங் காட்டுதலால் அதனை அசம்பவ மென்னலா
 கா தென்றுஞ் சொல்லியதாம். இங்கே காணுதலுக்குக் கடபொறி
 மாத்திரத்தாலன்றி மறமைப் பொறிகளா லுண்பவித்தலுங் கொள்க.
 'விதியாற காட்குரு செயலின் விலக்கலாமோ' என்னும் பொதுப்பொ
 ருளாலே நளனைக் கண்டிலாத தமயந்தி கணவிலே அவனைக் காணுத
 லாகிய சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலால் வேறறுப்பொருள்வைப்பனி.

கட்புலனென்னுந்தாயகதவடைத்திதயமேய
 வுட்புலனொடுங்கநோக்கியுறுதுயிலென்னுந்தோழி
 புட்குலஞ்சுழலுமவைவேலிறையெழிறபொலிவுகாட்டு
 முட்பொதிபசுந்தாட்செய்யமுளரிபோன்முகத்தினுடகே.

(இ-ள்.) தாய் கண் புலன் என்னும் கதவு அடைத்தது - (நீர்த்துளி
 களைத்) தூவிய கண்ணிமைகளென்கிற கதவுகளைச் சாத்திக்கொண்டு,
 இதயம் மேய - நெருசமாகிய (தனவீட்டிள்) தங்கிய, உள் புலன் ஒடுங்
 ■ நோக்கி - மனமானது அடங்க (அச்சமயம்) பார்த்து, உறு துயில்
 என்னும் தோழி - அடைந்த நித்திரையென்கிற பாங்கியானவள்,
 புள குலம் சுழலும் - பறவை யினமானது வட்டமிடப்பெறுகின்ற, வை
 வேல் இறை - கூமைப்பொருந்திய வேலையுடைய நளமகராஜனாகிய,
 எழில் பொலிவு - அழகினது பெருக்கத்தை, முள் பொதி பசு தாள்
 செய்ய முளரிபோல - முள்ளுகளாலே நிறைந்த பசிய தண்டையுடை
 ய செந்தாமரை மலாபோலும், முகத்தினுட்கு - முகத்தையுடைய தம
 யந்திக்கு, காடும் - காண்பிப்பாள, எ-று.

(க - து) நித்தினாயென்னும் பாங்கியானவன் நளனது அழகைத் தமயந்திக்குக் காட்டிவாள என்பதாம்.

துவதல் வினைக்கு அவாய நிலையாலே நீர்த்துளிகளென்கிற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பிறா தனக் கெதிராகா திருக்கக் கதவடைத்து வீட்டினளே தனித்திருந் தெண்ணுவோன்போல மனமானது உருவங்கள் தனக் கெதிராகாதிருக்கக் கட்பொறிவாயிலி னிமைக் கதவடைத்து நெஞ்சமாகிய தனதிடத்தே தங்கி நெடும்பொழு தெண்ணியதாற் சோராத தெனக். 'உட்புலனெடுங்க' என்றதனால் மறைமெய் வாய் மூக்குச் செவி யென்னும் பொறிகளிற செல்லாமையும் பெறப்படுகின்றது ஒருத்திக்கு அரிதான வொரு மறைப்பொருளைப் பிறரறியாமற் கொணர்து காட்டிந் தோழிடோல் நித்தினாயானது தமயந்திக்கு அவள கண்களும் அந்தக்கரணமும் அறியாமல் மறைத்து நளன்க்காட்டிய தென்பதாம். கணவிற காட்சி யறிவும் மனத்தாலன்றி யுண்டாவதிலையே அப்படி யிருக்க அதற்கு எவ்வாறு மறைத்துக் காட்டிய தெனின் இங்கே டொறிகளோடு கூடிய மனத்துக்கே மறைத்ததென்று கொள்க. எதுகைக்காகவே யன்றிப் பறிக்கப்பட்டு மலாச்சி யும் அழகுங் கெட்டிப் போகாத மலர்வனபது தோன்றற்கு 'முட்பொதி பசுந்தான்' என்னும் அடை சொல்லப்பட்டது டோலும். உருவகவணி.

(அ)

[இதனால் நினைதலாலுண்டாகிய துயிலாமை சொல்லப்படுகின்றது]

தாமரை முகங்கள் வாட்டிந்தண்பனிககாலந்தன்னிற்
காமாவெம்பகனீட்டித்தவண்ணமுங்கணவாததீர்தோ
ரோமுறுவேனிறகாலமிரவுநீட்டித்தவாறுந்
தாமமென்கூந்தற்செவ்வாயத்துடியிடைதுயரவனறே.

(இ-ள்.) தாமரை முகங்கள் வாட்டிம் - தாமரை மலர்கள் போன்ற முகங்களை வாட்செய்கின்ற, தண்பனி காலத்தனனில் - குளிர்ச்சியான பனிக்காலத்தில், காமா வெம் பகல் - அழகிய வெப்பத்தைத் தரும் பகற்பொழுதானது, நீட்டித்த வண்ணமும் - அதிகரித்திருப்பதும், கணவா தீர்தோ - (தமமுடைய) நாயகரினன்று நீங்கின மாதா, ஏம் உறு வேனில் காலம் (தனனில்) - மையலை யடைதற்குக் காரணமாகிய வேனிறகாலத்தில், இரவு நீட்டித்த ஆறும் - இராப்பொழுதானது அதிகரித்திருப்பதும், தாமம் மெல் கூந்தல் - (அகிற) புகையூட்டிய மெல்லிய அளகபாரத்தையும், செம் வாய் - சிவந்த வாயையும், துடி இடை - உடுக்கைபோலும் இடையையுமுடைய (தமயந்தியானவள்), துயர அனறே - வருந்தும்படியாகவே யல்லவா? [ஆம் என்றபடி], எ-று.

(க-து.) பனிக்காலம் பகலேநீட்டித்ததும் வேனிறகாலம் இரவை நீட்டித்ததும் தமயந்தி துயரப்படத்தான் என்பதாம்.

தைமீன் ஸ்ரீவ தொடங்கி ஆனிமீன் முடிவு வரைக்கும் பகற்காலம் உஅ - நாழிகையி லிருந்து ௩௨ - நாழிகை அளவாக வளர்தும்,

இதற்கேற்க இராக்காலம் நட - நாழிகையிலிருந்து உஅ - நாழிகையளவாகத் தேயந்தம் வரும், இப்படியே ஆடிமீன் ழூஉ தொடங்கி மாகழிமீன் முடிவு வரவரும் இராக்காலம் உஅ - நாழிகையிலிருந்து நட - நாழிகையளவாக வளங்கும், இதற்கேற்கப் பகற்காலம் நட - நாழிகையிலிருந்து உஅ - நாழிகையளவாகத் தேயந்தம் வரும், இது சூரிய சித்தார்த்த முதலிய கணிதநூல்களாலும் அனுபவத்தாலும் அறியப்படும். உஅ - நாழிகைப் பகலுள்ள மாகழியும் தையுமாகிய முனப்பிப் பருவத்தையே 'தனப்பனிக்காலம்' என்றொன்றும், உஅ - நாழிகையிரவுள்ள ஆனியும் ஆடியும் ஆகிய முதலேனிற பருவத்தையே 'வேனில்' என்றொன்றும் கொள்க. 'தாமரை முகங்கள் வாடமீம்' என்றதனாலும் 'கணவாத தீர்த்தோ றோமுறு' என்றதனாலும் அவ்விருவகைக் காலங்களுக்குக் கொடுமையே சொல்லப்பட்ட நாயிறும். பனிக்காலத்திலே குறைந்த பகலும் வேனிதகாலத்திலே குறைந்த இரவும் மிகுந்து தோன்றுதல் சாஸ்திரத்திற்கும் அனுபவத்திற்கும் விரோதமன்றோ வெனின் விரிவகளுக்குக் கணப்பொழுது கெடுங்காலமா மெனப்பதனால் விரோத மில்லை யென்க (1)

[இது முதற் பதினொரு பாடிகளால் நளராஜனுடைய காமவிருப்பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி அவன் தமயந்தியி னுயரவாகிய குணத்தைக் கேட்டமையை இதனா சொல்லுகிறார்.]

மணியெழுவனையதோளார்மனவலியகற்றாதுததிப்
பணவரவலகுற்செவவாயபபைநதொடிகுணனூலாக
வணிசினர்சோததிமுத்தங்கோத்தனனரசாசெனனி
நணவறவிளங்குபைமபொற்றாமரைத்தாவினனே.

(இ - எ.) அரசா செனனி - அரசருடைய தலைகளிலே, தனையு அற விளங்கு - ஒழிவில்லாமல் விளங்குகின்ற, பசுமை பொன தாமரை தாளினான - பசிய பொற்றாமரை மலர்களாகிய அழகையுடைய நள மஹாராஜாவானவன், அரவு - பாம்பினது, துத்தி பணம் அல்குல் - கரும் புளளிகையுடைய படம்போலும் அல்குலையும், செம வாய - சிவந்த வாயையும், பைந தொடி - பசுசைவனையல்கையும் உடைய தம யந்தியினது, மணி எழு அனைய தோளார் - மணித் தூண்போலும் தோள்கையுடைய காணையாது, மனம் வலி அகற்றும் குணன் - தைரியத்தை நீக்குகின்ற குணமானது, நூலாக - இழையாக, அணி கிளா சோததி முததம் - (தன்) அழகினாலே விளங்கா நின்ற கீததிகளாகிய முததுகளை, கோத்தனன் - (அவ்விழையிலே) கோத்தான், எ-று.

(க-து.) நளமகாராஜன் தமயந்தி குணமே நூலாகவும், தன் கீத தியே முததுக் ளாகவும் கோத்ததுக்கொண்டிருந்தான் என்பதாம்.

அரசா தமது முடிகளின்மேலே பொற்றாமரை மலரைப்போல மகிழ்ந்து கொள்ளுதலால் அவாமுடிக்கு இவையடி பொற்றாமரை மல லொணப்பட்டது. படத்திற்குக் கரும்புளளிகள்போல அல்குலுக்கு ரோம மென்க, 'பைந்தொடிகுணன்' மனவலி யகற்றுவ குணன்

எனக்கூட்டிக். 'மணியெழு வளையதோளா' அரளிளங் காணையா. மன வலியகற்றலாவது கூற்றங்கொடுத்தது மேல்வரிணைய கலங்காத வவ ரது மனநிலையைக் கேட்கப்பட்டவளவிலே கலங்கச் செயதலாம். குணமென்ப பொறுப்பைக் கூறுதலால் அழகு முதலான பலவுங் கொள்ளப்படும். அரசு வழிகு லுண்டாகிய கோத்திகளாகிய முத லுக்கு அளவு குணம் தூலாகவெனவே முதலுக்கு தூல் போல அக்கோத்திகளுக்கு அவள குணம் இவ்வி யமையாத சிறப் புடைத்தெனப்பது பெறப்பட்டது. சீர்தி முததங்ககாக லுண்ணாவிற கோத்தல் அவள தனக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற அவள குணத்தினாலே தன் கோத்தி விளங்குதனமையை நினைத்தல் குணத்திலே தூலையம் கோத்தியிலே முததையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி (க0)

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் நளமகாராஜனை வெல்லுதற் கெண்ணிய மனம்தன் செய்கையைக் காட்டி அவனமேலவ ஹக்குண்டாகும் விருப்பம் குறிப்பிக்கப் படுகின்றது]

வனப்பினிலவென்றவேந்தைவயங்கொருங்காலமென்றாங் கனை, தவணைடிவருங்கூந்தல்கருதியவிலக்கந்தப்பாத தனிப்படையாகவேற்றகெண்ணினன்றரளஞ்சிறந்தக [ன. குணக்குமென்கருமபானமேருவிலலியைவெல்லுங்கோளா

(இ-ள.) தரளம் சிற்த - முதலுக்களானவை உதிராநிற்க, குணிக் கும மெல் கருமபால் - வளைக்கப்பட்ட மெல்லிய கருப்பு விலலினாலே, மேரு விலலியை - மேருவை விலலாக்கக்கொண்ட சிவனையும், வெல் லும கோளான் - வென்ற (பெருமையையுடைய) மனமதனுனவன், வயம் கொளும் காலம் என்னு - வெற்றியை கொள்ளுதற்கேற்ற காலம் (இதுவே) என்று, வணிகனைத்து இவரும் கூற்தல் - வணிகளான வை ஒலித்து ஏறுகின்ற கூத்தலையுடைய தமயந்தியானவள், கருதிய இலக்கம் தப்பாத - (தன்னாலே) குறிக்கப்பட்ட குறியினின்றும் தப் பாத, தனி படை ஆக - ஒப்பற்ற ஆயுதமாக, வனப்பினில வென்ற வேந்தை - அழகினாலே (தன்னை) வென்ற நளமகாராஜனை, வேறட்கு எண்ணினன் - (அப்படையால்) வெல்லுதற்கு ஆலோசித்தான், என்று.

(க - து.) மனமதனுனவன் தமயந்தியைப் படையாக்கக்கொண்டு நளனை வெல்ல நினைத்தான் என்பதாம்.

மூன்றே மேருவில்லியால் வெல்லப்பட்டவனுயிலும் பின்னே உமாதேவியை மணமுணர்ச்சு செய்தமையினாலே 'கரும்பான மேரு விலலியை வெல்லுங்கோளான்' என்றார்.

“மாதாமை நிமித்தமாக மழுவலா னனங்களுக்கும் கோதநெரு கூற்றற்சீரிக் கொண்களே பிமைக்குமேனி பாதிசெய தவரைத்தண்டம் பண்ணித்தன் வச்சமாச்செய்த நாதனே புலகுக்கெல்லா நாதனைன தேத்துவாமே”

என்பதனுமறிக். வல்லவனுக்குப் புல்லுமாயுத மென்றபடியே ப எ மதன் ஆற்றலை மெச்சியவா றுயிற்று. 'வயங்கொளுங் காலம்' என்றது

கோத்தி முததங்களைக் குணநூலிற் கோத்தகாலத்தைச் சுடமுந்
றது. வனப்பினில் வெல்லுதலாவது அழகின் மேற்பட்டு நிறறலாம்.
தமயந்தி மனமதனுடகு அவனுலே குறிக்கப்பட்ட அரசனாகிய சூரி
யிலே தப்பாது சென்றுதாகும் ஒப்பற்ற படைக்கல மாயினள் என்க.
தன்னே யழகிலவென்ற அரசன்மேல் உள்வயிரங்கொண்டு அவனை
வெல்லுதற்கான காலமும் படைக்கலமும் தேடிக்கொண்டிருந்து அவை
கிடைக்கப் பெறுதலினுலே 'வேற்ற கெண்ணினுள்' என்க. வயங்
கொள்ள நினைத்தற்கு ஏதுவாகாத வனப்பினில் வென்றமையை யேது
வாக்க சூரித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி. 'கருமபான மேருவில்லி
யை வெல்லுங்கோளான்' என்க காரணத்தினது தருமங் குறைவா
யிருக்க காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலால் உ = வது பிறிதாராயச்
சியணி. இவ்விரண்டுஞ் சோதலாலே சோவையணி. (கக)

அணங்கினுக் கணங்கு செய்யு மணிகள ரஞ்சில லோ
தி, குணங்கமழ குருதி வைவேற கொற்றவன் செவியுறு
முன், மணங்கமழ தென்றற் றேரோன வாங்குபைங் கழை
விற பூட்டிங், குணஞ்செவிப் பட்ட தன்னோன் வன்மை
யார் குணிககற் பாலார்.

(இ-ள்.) அணங்கினுக்கு அணங்கு செய்யும் - தெய்வமக்களுக்கு
வருத்தத்தைச் செய்கின்ற, அணிகளா அம் சில ஓதி - அலங்கரித்த
லாலே விளங்குகின்ற அழகிய பொனவட்டத் தக்கட்டணி பொருந்திய
கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, குணம் - குணமானது, கமழ குருதி
வை வேல் கொற்றவன் - நாறுகின்ற உதிரத்தையுடைய கூர்மைபொ
ருந்திய வேலையுடைய களமகாராஜனது, செவி உறு முன் - காதிலே
அடைவதன்முன்னே, மனம் கமழ தென்றல் தேரோன் - வாசனை
யானது மணக்கப்பெற்ற தென்றலாகிய தேரையுடைய மனமதனாலு,
வாங்கு பைங்கழை வில் - வளைக்கப்பட்ட பசிய கருப்புவில்லிலே, பூட்
டும் குணம் - ஏறிடப்பட்ட நாணனது, செவி பட்டது - (அம்மன
மதன்) காதிலே அடைந்தது, அன்னோன் வன்மை - அப்படிப்பட்ட
மனமதனது வல்லமையை, யார் குணிக்கற்பாலார் - யாவா அளவு
செய்ய வல்லவா? என்று.

(க-து.) தமயந்தி குணநிசயமானது நளன் காதில்விழுமுன் மன்
மதனானவன் விற்பூட்டிம் வல்லமை யார் சொல்லவல்லார் என்பதாம்.

அணங்கு - சாதியொருமை. "அணங்குஞ்சுருந் தெய்வப்பெண்
பொதுப்பெயர்" என்பதனுலிக. அணங்கினுக் கணங்குசெய்தல் தன்
பேரழகினால் அவாக்குப் பொறுமை வருத்தஞ் செய்தலாம்; அல்லாம
லும் அழகுக்கமழ் செய்கின்றவெனினுமாம். தமயந்தியின்குணம் அழ
குமுதலிய பண்பாம். கருமபுவிற குணம் அதனது நாணம். "குண
மெனப் கயிறும் பண்புங் கும்பம்வின னுணுகாற்போ" என்பதனுலிக.
தமயந்தியின குணம் நளன் செவியி லடைவதன் முன்னே கருமபுவில்
லின் குணம் மனமதன் செவியிலடைந்த தென்க. நளன் செவியி
லடைதலாவது கேட்டறியப்படுதல். மனமதன் செவியி லடைதலா

வது இடதுகையால் வில்லைப்பிடித்து நின்று வலதுகையால் அம்பைத் தொடுத்து நாரியை யிழுக்குமபோது அந்நாரி காத்தளவிற சென்று படுதலாம். தமயந்தியின் குணத்தை நாளா கேட்பதற்கு முன்னே மனம்தன் அம்பெய்யத் தொடங்குதல் கூடாமையாலே ‘செவியுறமுன்’ என்பது செவியுறறையி லென்னும் வினாவைக் காட்டியது. தமயந்தியின்புகை யாசனகேட்டறிதலாகிய காரணத்துக்குமுன்னே மனம்தன் விலவிர்த்தலாகிய காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலால் மிகையுயர்வுவிழையணியாகும். (சஉ)

கலவியின்றுறைகைபோயகாவலன்றன்னையின்னே
வெல்குவலென்னநெடுசின்விழைவுறுகருப்புவிவல்லான்
மல்லலமடவுளமுன்றுமவென்றதன்வரமபிலசீர்த்தி
யலகலிலையமென்னுமாழியிலுருத்ததுநின்றன

(இ-ள.) கல்வியின் துறை கைபோய - கலவியினது வழியில் வல்வலனாகிய, காவலன்றன்னே இன்னே வெல்குவல் என்ன - அரசனே இப்போதே வெல்வேனென்று, நெடுசில் விழைவு உறு கருப்பு வில்லான் - (தன்)மனதில் ஆசைப்பெருக்கத்தைக்கொடை கருப்பு வில்லையுடைய (மனமதனுவன), அம் புலனம் மூன்றும் வென்ற - அழகிய உலக மூன்றையும் (அதுவரையில்) வென்று சம்பாதிக்கப்பட்ட, தன்-தனது, மல்லல வரமபு இல் சீர்த்தி - வளம்பொருந்திய அளவில்லாத கீர்த்தியை, அலகலில் ஸ்ரீயம் எனனும் ஆழியில் - சுருங்கவில்லாத சந்தேக மென்கின்ற கடலுள், உருத்தது நின்றன - முழுகச்செய்து (திகைத்து) நின்றன, எ-று.

(ச-து.) நள்ளைவெல்ல விருப்புற்ற மனமதனுவன தனகீர்த்தியைச் சந்தேகக்கடலிற்சொரிந்து மயங்குகின்றன என்பதாம்.

‘கலவியின்றுறை கைபோய காவலன்’ எனவே வேதாகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட விதிவிலக்குகளை ஐயந்திரிபினறி யறிந்து அவற்றி னினால் மனத்தைத் தளவசப்படுத்தி நிற்பவன் என்பது பெறப்பட்டது. அவனை வெல்லுதல் அவன் மனநிலையைக் கெடுத்திக் காமத்திற் கலங்கச்செய்தல். அக்கலவியறிவி னுயர்ந்தோரை யிப்போதே வெல்லுவேனென்ற றாசைக்காதல் சாகச மாதலாலே மனமதனுக்கு இவனை வெல்ல மாட்டிவேனோ மாட்டேனோ வென்கிற வுள்ளனிகழ்ச்சிபிறந்து அதனால் இதுவரையில் மூன்றுலகங்கனையம் வென்று சம்பாதிக்கப்பட்ட கீர்த்திகளும் நிறகுமோ நீங்குமோ வென்று சந்தேகித்தா னென்க. புதிதாகச் சம்பாதிக்க விரும்பிய ஊதியத்தைக் குறித்து முயன்று அதுவரையிலே சம்பாதித்து வைத்திருக்கப்பட்ட முதலையும் இழந்துபோதல் அறிவிலானசெயல் ஆதலால், “ஆககங் கருதி முதலிழக்குஞ் செயலினை யூக்கா ரறிவுடையா” என்பதனா லறிக ‘கலவியின்றுறைகைபோய’ என்னுமடை அரசன் மனமதனுக்கு ஐயந்தரவல்லென்னெங் கருத்தை யுட்கொள்ளுதலால் கருத்தடையணி அங்கம், மனமதனுக்குச் சந்தேகமில்லாதிருக்கச் சந்தேகத்தைக் கற்பித்தலால் தொடாபுயர்வு நவிராசியணி அங்கி, ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணி. (சஉ)

[இதனால் மனமதனுக்கு விதித்துணையாற பூவம்பைக்கொண்டே ஆண்மை பயன்பட்டமை சொல்லப்படுகின்றது]

தண்ணருத்துளிகுருங்குந்தற்றமயந்திமுலையுமபோர்வே
லண்ணாருபுயமுங்கூட்டுமெவிதிவலியழுகிறறமமா
மண்ணமைமுழவுத்தோளாண்மனவலிக்கவசமாச
னெணமலாவாளியாஹுமுரன்றபபிளந்ததனே

(இ-ள்.) தண்ணருதுளிகுருங்குந்தற்றமயந்திமுலையும் = தண்ணிய (மலாக்) தேனேததுளிகளுள் கூந்தலையுடைய தமயந்தியினுடைய முலைகளையும், போர்வேல் அண்ணல் புயமும - போர்கமுரிய வேலையுடைய ஊமலுமாராஜ்யுடைய தோள்களையும், கூட்டிம - சோகசும், விதிவலி - தெய்வத்தினது நினைப்பானது, அழகிறறு - பயனுடைத்தாயிற்று, மண அமை முழவு தோளாண் - னுடைத்தல் அமைந்த மத்தளம்போலும் தோள்களையுடைய அவ்வரசனது, மணம் வலி கவசம் - தைரியமாகிய கவசமானது, மாசன் - மண்மதனது, ஓன் மலாவாளியாஹம் - பிரசாசமாகிய பூவம்பைஹம், உரன் அற பிளந்தது - உரங்கெட்ட கிழிந்தது, என்று

(உ-ம்.) தமயந்தி முலைகளையும் நன்னிருதோள்களையும் சோகசும் விதிவசம் வலுமையுள்ளது, நன்னது தைரியமாகிய மணக்கவசமானது மண்மத்பாணத்தாற கிழிந்தது என்பதாம்.

மனவலியில் வலியென்பது தல விசுதிஞன்றிய பொழிப்பெயர். அது நீண்டதென்பது, “உயந்துபோமாறே வலிகுமாமாண்டார் மனம்” என்பதனுலாக. தமயந்தி முலையும் நான் புயமுங் கூட்டி ஸ்லாசத்தற்கு அவர் இவனுக்கு மனைவியாகச் செய்தலென்பது பொருள். கொடிய படைக்கலங்களால் ஊறுபடாமற் காக்கும் கவசம்போல அரசனது மனவலி காமத்தினாலே ஊறுபடாமற் காத்தலாலே ‘மனவலிக்கவசம்’ என்றார் அது பிளந்தல் - நிலைகலங்குதல். தெய்வ சங்கடத்தினாலே எந்தக்காரியத்தான் முடியாதென்றதாயிற்று. மலாவாளியாஹம் கவசம் பிளந்ததெனான விசேஷம் விதிவலியாற பிளந்த தென்றதினாலே அழிதலால் முரணவின்றதழிவென. இது ‘மனவலிக்கவசம்’ என்று முருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்டு வந்தது. (கசு)

[இதனாலே முதற்கட்டவுளளையும் வென்ற மனமதனுக்கு வெல்லுத்தகரிய நியாதென்று சொல்லப்படுகின்றது.]

தேய்கமழ்துளவினாநானமுதத்தேவுநாநுந்
தாங்கருங்காமவெமமைதரிககிலராகியன்றே [எ
வாங்குதண்டினாயிறறண்ணென் மலர்வயினைவதிந்தார்மன்
நீயகருநிழலிறறேன்றுமதனையெவ்வாறுநீங்கும்

(இ-ள்.) தேன்கமழ்துளவினானும் - தேனானது மணக்கடபெற்றதுளியுடைய விசேஷமும், நான்குமுகம் தேவும் - நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாவும், நானும் - எந்நானும், தாங்கு அருகாம

வெமமை - (யாவராவூ) தாக்குதறசரிய மனமதனூல்டாகிய வெப் பததை, தரிகனிலா ஆகி - பொதுக்கமாட்டாதவா ஆகி, வாங்கு தண தினாயில் - வீனாத குளிரச்சிபொருந்திய பாறகடலின்கணனும், தண என மலாவயின் - குளிரச்சிபொருந்திய தாமமாட்டபுலின்கணனும், வதிரதா அனரே - வாசஞ்செய்கின்றாரனரே, மன்னன் - அரசனான வன், நீங்க அரு நிழலின் தோன்றும் மதனே - நீங்காத (தனது) சாயை வடிவமாகத் தோன்றுகின்ற மனமதனினின்றும், எவ்வாறு நீங்கும் - எவ்வுபாயத்தினாலே நீங்கமாட்டிவான்? என்று.

(க - து.) பிரமமும் விட்டுணுவும் காமக கனலுக் காற்றமல கட லிலும் மலரினும் மிருகவிராகுகள் ஆகையால், நான் மதனேவிட டெவ வாறு நீங்குவான் என்பதாம்.

காமவெமமை—நிலைமொழியீறு விசாரப்பட்டது, குமரகோட்ட மெனப்பதுபோல். காமனூலாகிய வெப்பம்பொற்றமல அதைத் தணித துக்கொள்ளாததற்குத் திருமால் பாறகடலினும், நானமுகன் தாமரைப் பூவிலும் வாசஞ்செய்கின்ற ரென்றா, படுக்கையிடம அசனமும் அசலபற்றி யெனக். முத்தகடவுளோ மனமதனாக கடக்கமாட்டா திருக்கையில் ஒருமணிதருகிய அரசன் தனது சாயை வடிவாயத் தொடாநத நிறகின்ற அவனை யெப்படிக்க கடக்கமாட்டிவ நென்ற தாயிற்று. 'நிழலிறேனும்' என்றதற்கு மன்னனது கார்திபோலங் காரதியுடையருகத் தோன்றுமெனப்பது நோபொருளாகவும மன்ன னது சாயையின் வடிவாயத்தோன்று மெனப்பது பயன்படு பொரு ளாகவுக் கொள்க. நிழல் காரதியுஞ் சாயையுமா மாநிலின் கார்தியென பது "ஊம நிழலச்சி வளரொளியாகும்" என்பதனுடிக உடம்பி னிழலை யொருவருங் கடக்கக்கூடாமை யறிக. மனமதனாலே கடவுளா படுமபாட்டைச் சொல்லவே நான் படுமபாடு தோன்மலாலே செய யுட பொருட்பேறணி கார்திபோலங் கார்தியெனப்பது தொகையு வமை, இது அங்கம், கடக்கமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகாத நிழலிறேனும் தலை பேதுவாகக் குறித்தாலு ஏதுத்தற்குறிப்பணி, இது அங்கம், அத லாத கலவையணி.

(கரு)

[இதனால் உள்ளதும் நானுவரை யிறத்தலுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

மானநீரணஞ்சூழ்ந்தமன்னவனுளததினாடு
தூநலப்பருவமென்னுந்தோழியன்பொழுகலரு
நானமும்புழுகுங்கொட்டிநகைமணிமுத்தஞ்சூடு
நீனிமணிககட்கொங்கைக்குடத்தினுள்நிப்புககாள்

(இ-ள்.) மானம் - நாணமாகிய, நீர் அரணம் சூழ்ந்த மன்னவன்- அகழியினாலே சூழப்பட்ட அரசனது, உளத்தினாடு - மனத்தினுள்ளே, தூநலப் பருவம் என்னும் தோழி - குற்றமற்ற மனகட்பருவமென கிற பாங்கியினாலே, அன்பு ஒழுக நல்கு - (அவன்மே) லன்பு பெருகக் கொடுக்கப்பட்ட, நானமும் புழுகும் கொட்டி - கலதாரியையும் புழுகையும் அப்பி, நகைமணி முத்தம் சூடும் - கார்திபொருந்திய அழ

சிய முத்துவடத்தை சூட்டப்பெற்ற, நீல் நிறம் மணி கண் கொங்கை-
நீலமணிபோலும் சூசகத்தையுடைய முலைகளாகிய, சூடத்தினால் -
சூடங்களினால், நீந்தி புகுள்ள - (அவ்வகழியைக்) கடந்து சென்
றாள், ஏ-று.

(க - து) தமயந்தியானவள் எனது மான மெனனும் மகழியைக்
கொங்கைக் சூடங்களாலே நீந்தி அவ ளுள்ளத்துட புழுந்தாள் என
பதாம்.

ஒரு நகரத்திலே பகைவா புகாமற் காக்கும் அகழிடோல் நாணம்
அரசனுள்ளத்தே காமம் புகாமற் காத்தலாலே 'மான நீரரணம்'
என்றா. "மானமும் வெள்கலும் வடகலுஞ் சமழப்பு நாணமுணர்த்து
நடையவாரும்" புதியகாமவின்பத்தை யனுபவித்தற் குறித்தாய முன
னும் பின்னுமுள்ள பருவங்க ள்ளேத்தினுஞ் சிறந்து நிற்கையால் மவ
கைப் பருவத்தைத் 'தூநலப்பருவம்' என்றா. அது பன்னிரண்டாண்டு
களின்மேல் வருவது. அதிலே பெண்மைக்குரிய சிறந்த முலைகளும்
புதல்பற்றி அதன்மேல் அன்பு பிறத்தலால் 'அன்பொழுக' என்றா.
மார்பிலே சூடத்தைக்கொண்டு அழநீனாகக்கடந்து அக்கொசோலோ
போல்த் தமயந்தி தன் முலைகளால் அரசனது நாணத்தைக் கடந்து
அவனது மனத்திலே புருந்தா ஸ்க. இப்படி அவள் செயலாகக்
கூறப்பட்டதாயினும் அரசன் அவளுடைய முலையழகைக் கேட்டுத்
தன் னுணத்தை யிழந்து அவன் நினைத்திருந்தா னென்பது கருத்
தாகக் கொள்க. உயாவொப்பில்லாத வழகுடைய மகளிராயினும் யென
வனமுற்று முலை யருமபுதற்கு முன்னே அவரை விருமபுதல் பொருந்
தாக் காமமா மாதலின், விருமபுதற்கு முலைகள் வியற்கையழகோடு
செயற்கையழகுங் காரணமாதல் தோன்ற 'நானமும புழுங்குகொட்டி
நகைமணிமுத்தஞ் சூட்டு நீநிறமணிக்கட கொங்கை' என்றா. மானம்,
பருவம், கொங்கை, இம் மூன்றிலும் நீரரணம், தோழி, குடம், இம்
மூன்றின் அபேதங்களை ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (கசு)

[இதனால் துயிலாமைத் துன்பஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]

சிறையளிகுடைந்துபாடுந் தேமலர்ப்பகழிமாரி
நறையிரியலங்கன்மார்பிறறினே த்தலினையுந்துன்பம்
கறைமதிவிளங்குங்கவகுறகாலையுமணையுமலலாற
பிறறறியாமலுள்ள ததடக்கினன்பிறங்கறறேறாளன்.

(இ-ள.) பிறங்கல் தோளான்-மலைபோலும் தோள்களையுடைய நள
மலர் ராஜனுனவன், சிறை அளி குடைந்து பாடும் - சிறைகளையுடைய
வண்டிகளானவை தோளைத்துப் பாடப் பெறுகின்ற, தேன மலர்
பகழி மாரி - பரிமளம் பொருந்திய பூ வம்புகளது மழையானது, நறை
விரி அலங்கல் மார்பில் - தேனையுடைய மலர்த் பூ மாலையையுடைய
மார்பின் கண்ணே, தினைத்தலின் - படுதலினாலே, நையும் துன்பம்-
இளைத்தலாலுண்டாகின்ற (தனது) துன்பத்தை, கறை மதி விளங்
கும் கவஞல் காலையும் - சந்திரனாலே விளங்காநின்ற இராக்காலமும்,
(கறைமதி விளங்கும்) அணையும் - சந்திரன்போல் விளங்காநின்ற

பாயலும், அல்லால் - அல்லாமல், பிறா அறியாமல் - மறறொருவரும் அறியாதிருக்க, உள்ளத்தி அடக்கினன் - (தன்) மனத்தின்கண் மறைத்தான், எ-று.

(க - து) ம எமதபாணத்தா லுண்டான் துன்பத்தை நளமகா ராஜன் பிரதியாம லடக்கினுன் எனபதாம்.

வெண்மை தன்மைகளாலே மதிசயனத்திற்கு முபமான மாக் கப்பட்டது. இரவும் அணையும் உணாவில் பொருளாக ளாயினும் “உறுப் புடையதுபோ லுணாவுடையதுபோல மறுத்துரை பதுபோ னெஞ் சொழி புணாதுதுஞ் சொல்லாமரபி வைற்றொக்கெழிஇச செய்யாமா ிற றொழிற்பித்ததெய்கியும்” எனவும் சொன்னியற நூத்திரவிதியால் உலாத்தமனமையை உலாத்தியெழறினா இங்னலே அரசனிரவிலே உலாபவிதம் துணைபுனை தலைநிரம்பாற சிறந்த நடடாளாக்கும் வெளிப்படத்தில வெளி ளாயிற்று. சால்மு மிடமுமாகிய கங்குலிலே நகரத்திலே வர்த்தி எமையால் தையை யறித்தவர்க்க கூறப்பட்ட னா

(ங)

இரவொரு தாமதமிதழைத் தருசுவெ ளா இரவாமைக்குக .

[சொல்லு கொட்டி க்குறித்தது.]

தனிவெரு தாவித்தம வையத் தனிபுருடை நிழற் றம் பைமபெறு, எனவொளிப புணா விமல பாவை யய கோட்டி சொல்லா, எனவியன் வயிரை யுணமை யுறத்தினை யறப்பி டுது, மிளிவென் வெண்ணி மாளம் புணா விரிபபி டுடலோ

(இ - ளு) வையம் - பூமிக்கு, தனி புருடை - ஒப்பற்ற குடையி ளுடைய, நிழற்றம் - நிழற்பெருகின்ற, வையமொலி மா ளுறி புணாள் - தம் சொன்னொலிய விாகசாபிதம் குறியையுடைய அபரணத் தையுடைய வரப்ப, தாமதொளி வெளிதம் - (உளத்த) தாரச்சி யோழி (உடம்பு) நாடிபுட, மீமை டாறையை - மீமராசு உடைய (புதல் வியாகிய) தமயந்தியை, அறி என்குடடல் பெயரான - தருகவென்று (அவன்) யாசித்தில ள், இனிவு என் ன டலி - (ஏறு அ) இகழ்ச்சியென் ன டலின், து, மாளம் பூண்டவா - மா ள மாகிய (பூனை) தரித்தவா, உயி ளா - பிராணனையும், உலா தம் அறத்தினை - பிராணனாதாகிய தருமத் தையும், அறவிட ாலும் - பிறழ்க சைவிட்டாலும், இரப்பாகொல் - இரப்பாரோ? (இரவா), எ-று.

(க - து) மானமுள்ளவா இரவார்போல் களமஹாராஜன் மீம ராஜன்மக்கைகளான் எனபதாம்

தனிக்குடை சிழறக னிருந்து விளங்கு மவனராட்சியே யுலகு யிாகளெல்லாம் இன்புறுத்தற்குக் காரணமாதலால் ‘வையத்தனிக்குடை நிழற்றம்’ என்றா. பின்மெலிக் தென்றமையால் தளாவு மனத்திற் கேற்றப்பட்டது. அளியினையுயிரை யெனப்பாடங்கூறுவாரு முணடி; அளியும் அறத்தினுடங்கு மென்க. உயிர் - பஞ்சபிராணன்கள்.

பிராணன்களை யிழந்தபின்னு மழியாது நிறைந்தபற்றி 'உண்மையறம்' எனறா. பலதுன்பங்களினு யிறத்தற றுன்பமும், அதனினும் அறத்தை யிழத்தற றுன்பமும், அதனினும் இரப்புத துன்பமும் கொடியன வென்று கூறியதாயிற்று. "ஆவிறகுநீரோன்றிரப்பினு நாவிற - இரவினினிவந்தில்" எனபதனாலும் இரத்தல இழிவென்ப தறிக. மானம் பூண்டவ ரிரவா னொளும் பொதுப்பொருளால் வீமனைத் தமயந்தியை யிரவாமை சாதிககப்படுதலால் வேறுதடபொருள் வைட்பணி. (கஅ)

[இதனால் காமநோயை மறைக்குமாறும் அது உண்மாரத்தாலே மறைப்பாடையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

நிறங்கிளர் வயிரத் தோளா னெட டுயிர்ப பெறியுந் தோறும், பிறங்குதல் சிறிதுமின்றி வேற்றொன்றான் மறைக்கும் 'பெட்பாண்', பறங்கிளர் வேறுபாட்டிடு னுருவெளி வயத்த னொந், சமங்கிளொடு நழுத வன்னாட டுரைப்பது கரகம் மாட்டான்

(இ-ள்.) நிறம் கிளர் வயிரம் தோளான் - காட்சிவிடுவே விளங்கா நிறைவுசிறக்கறவன் உடா ப் தோளச் சாடியுடைய அரக்குவன், (நெடு உயிர்பு எந்நிழல் தாறும் - நெடுகுதல்க்கம் ப் பாண் மா, பிறங்கு, தல்கிழிதா டுந் தி - (அஅநி) கரகம் பாடிப் காட்டா) 'வெளி' படுதல் சிறியாட்டம் ப் பாண், மேறுவென்ற மறைக்கும் - வெற்றுகாரணத்தால் (பிறங்கு அரகா) மறைப்பான், மறம் கிளர் வல்கண் மாதுன் - வரகத் தல்கம் மூல விளங்காந் தி 'வெட்பாண்' தல்கண் களைபுடைய தமயந்தியை அது அருவெளி வயத்த னொ - (பிராணியால்) வெளியிலே தாண்டுகிற அருவத்திக்கு எட்டல் - வெட்பு, சமங்கிள நெடுந் உதல் - சமங்கிளொட மறைப்பது நழுத, அருகுடரு - அப்பொயமாகத் தோன்றுகிற தமயந்தியுட, மெட்டால் - ஆசையால், உரைப்பது கரகம்மாட்டான் - சொல்வதைப்பாத்திரம் மறைக்கமாட்டான், எ-று.

(க - அ.) பிறநியாமல் காமத்தை மறைக்கும் மரணமாரணம் உருவென்றதோற்றத் தமயந்திப்போடு டென்டத்தை மறைக்கமாட்டான் என்பதாம்.

நெடுயிர்ப்பென்னது 'நெடுயிர்ப் பெறியுந் தோறும்' என்றதனால் அருகிலுள்ள மந்திரி முதலியோர்களு ஒருகாற கொன்றாக வேறு வேறு காரணத்தோன்ற அபினயித்து அவதாரின் காரணமாகிய காமத்தை மறைப்பா னென்க. வேறுபாடல்களாய்வு பகைவாடேற கோபஞ்செய்கை முதலியனவாம். அப்படி மறைக்க வல்லவரு யிருந்தும் பிராந்தியினாலே தமயந்தியுருவெளியாகக் காணப்படுதோறும் அவள் வசப்படத்த தனை மறந்துநிறகையினாலே அவளுக்குச் சொல்வதை மாதிரி மறைக்கமாட்டா னுயினுனென்க. அவளுக்குச் சொல்வதாவது அவளழகின் சிறப்பையும் அதுபற்றித் தனக்குண்டான விருப்பத்தையும் அவ்விருப்பங் காரணமாகத் தான்பதும் வருத்தத்தையும் அவ்வருத்தத்தை யொழித்தற்கு அவள் இரக்கஞ்செய்யவேண்டுதலை

புஞ் சொல்லுத்தலாய், காமகச்சாரண மாக வுண்டாடும் டெரூபுச்சுக்களை வேறுகாரணங்களால் மறைந்ததன்மையிலே வஞ்சகவிறகியணி. (கக)

[இது முதலியவற்றிற் தவிரிந்து கைகூப்பித்தன உதவி யாகும் என்பவையென்றதைக் காட்டும்படியாக காரணமாகப் பொழிய விளையாட்டப் பொலவட்டகினதது]

பொறிவழியுள்ளமபோல அப்படிதவ்வென்றாய்கோயை
மறைச்செய்யமுடியா, தாடியமுரினாறு, (1) தாள்
வழையழுவவனினேயென, உருவமுடையவனேயென
உறைமமுதலோலேச்செய்யவாறு, துதிசெய்யமுதலே

(இ-ஊ) பொது விழி உள்ளவன் லீரகநா டுமவனா - ஓய்வுபெற்றிக
ளது விழிப்பை மயக்கம் செல்லு, தாழ் அரங்குமலம், காம்பெனாப
மறை செய் - (நன்) காமவல பாதிப்ப (வலதுகாரணவகாரால்) மறைக்க,
மம்மரிஸ் மறையா தாக - உலமாத்தி திருவல் (அது) மறையாமல் வெ
ளிபட்ட, நா... உட்கொள்ளா - நாடாத்த உலகொகொண்டி, அந்
கழல் அமனி (உந்நா - ஒலிக்கிற) வீரக்கழலுடைய பூமியிலுள்ள
அரசர்களாகாகுள், நெருஞ்சு - அதுவாய், நீங்கி - நெருங்கப்பெற
திருக்கிறை பெரிய சண்டியிலுள்ள நீங்கி, நறை கழழ் சோலை செல்
வாள் - நேருஞ்சு மலர் கழல் பெட்டி (நீலம்) சிங்காரடனத்திறகுப
பொகுமபடியாக, உளத்திலே நயத்தல் செய்தால் - மனத்திலேகொ
(அவன்) விருமபிணை, ஏறு

(க-தி.) நளமலூராஜன் காமத்தை மறைக்க அக்காமம் வெளிப்பட வெட்கங்கொண்டு சபையைவிட்டு நக்தவனத்துக்குப்போக விரும்பினான் என்பதாம்.

பொறிவழி யுள்ளமபோக்காமையாவது மனத்தை அத்விரும
பியவாறு பொறிகளில் செலுத்தாது நிறுத்தலாம். முடிபாடடிசை
வேறொன்றன் மறைக்கு மென்றதனால் காமரோயை மறைக்கு
மாறும் உலாபத்து கரக்கமாட்டா னென்றதனால் அதுவெளிப்படு
மாறும் வகுத்துச்சொல்லப்பட்டமையால் இப்பாடடிசை 'மறைசெய
மறையாதாக' எனத் தொகுத்துக் கூறினா. அமைகழல்வனிவேந்தா
நெருங்குபேரவையாதலின் அதுனகத்தே தனது காமரோய வெளிப
படுதல் தன் னின்றமைக்குணங்களுக்கு கிழக்காமென்று நாணிநா
னென்க. அந்நாண்ம பிதாக்கு வெளிப்பட்டாது உலாநாண்ம யடிக
கட்டிடத்தென்பது தோன்ற நாணி என்னுது 'நாணுட்கொள்ளா' என
னா. அந்நாண்மதால் அச்சுநடையனிகதி தனித்திருக்கவேண்டிச் சிற
கார வனத்துக்குச் செல்ல விரும்பிடுவென்க (உஅ)

[இதனால் சூதினாகொணாக வென்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

கொட்புற வுலவுந் தோறுங் குரத்தடை துக்ளிள குப்
பை, நாட்பமா ரணுக்க ளென்னு நுவலரு மனத்தின கூட்
டங், கடபுலன் கதுவல செலலாக கடுப்பினேக கறபான்

காலேப, பெடபுரப பிடித்தல் போலப் பிறங்குமாக வெணர்மி னென்றான்.

(இ-ள) கொடபுர உர உலவுமதோறும் - சுழற்சிபொருள், சஞ்சரிக ளுத்தோறும், ஞரத்து உடை துகளின் ளுடன் - ளுளம்புகள் னின்றும் (கால்களை) யடைகின்ற பூழுதிரின்து கூட்டமாபது, கடபுரல் கது வல் செல்லா உட்பிழை கறடால் - உணவற்றிவிட்ட உறுதல் கூடாத வேகத்தைக் கட்டுமடொருடல், காலே - கால்களா, பெடபுர பிடித்தல் - ஆசைமிக் பிடித்தலென்கைய, துட்டம் ஆர் ஆளுதலா என்கும் - துணை மை டொருநதிய உணுகல் உடல், துவல் - உரு மயத்தில் கூட்டப் போல் பிறங்கு - (எண்ணிச்) சொல்லுககூடாது மனங்கொண்ட கூட்டத் தை ஒத்துத்தோளருந்திக் கிலங்குகொட, மா கொண்மியல் - ஞானை யைக் கொண்மொருங்கொ, என்னால் - என்னு மொருபு (உரகம்) என்று.

(க-து.) மனன் ஞானாவையக் கொண்டு வர வென்றான் என்பதாம்.

கொடபுர புலவல் - கொள்குவட்டம் தோன்று மடைவலத்துச் செலுத்தல். “இருவரகசுபாரிபு மெதிரந்தவட்டமாய், வருவதினெ ளுழிபோல் மறுக்கொடொரு, துரத்தென்கில நின்றதோற்றமொத, தொருவநடத்தினு ரொருகணத்தினே” என்கிற கால்க நியாய தூலார மதமடநறி மனத்தை உணுவென்றார், “இன்பமுதலிய பண் புறத்தருடங், கருவியாமபொறி மனமஃதுயிர்தோ, நின்றியமை யாது வேண்டலிற்பலவா, யணுவாயநிதரு மெல்லமொபுலவா” என பதஞ்ஞலிக. போலுதல் துகளின்செயல், பிறங்குதல் ளுணிக்செ யல். ஆசிரியனைத்தொழுது கறகவேண்மிதல் மாணுககாது கடனா தலாலே ‘சுமடானகாலேப பெடபுரப பிடித்தல்’ என்றார். அத் துகளின் கூட்டத்தை அபபடிடப்பட மனக்கூட்டமாகக் குறித்தாலே பொ ருட்டம் குறிப்பணி.

(உச)

[இதனால் அக்குதினாமேல் ஏறினது சொல்லப்படுகின்றது]

பன்னகற் சுமந்த வைப்போர தோளினிற் பரிக்கு மன்னர், மன்னனைப் பரிப்பல் யானே வருகதி நிரவிதன்னை, யென்னைநீர் தாங்கு மாநென தேழ்பரி யினைநக கெனன, மின்னொளி விரிக்கும் வெண்பற் கூடதன்மா மேற்கொண் டானே

(இ-ள.) பன்னகம் சுமந்த வைப்பு - ஆதிச்செஞ்ஞலே (ஆயிரத் தலைகளாலே) சுமக்கப்படுகின்ற பூமியை, ஓர் தோளினில் பரிக்கும் மன்னாமலானனை - (தனது) ஒரு தோளினாலே தாங்குகின்ற அரசாக் கரசனை, யானே பரிப்பல் - நான் தனியாகச் சுமக்கவல்லேனே, வரு கதி இரவ் தனனை நீர் தாங்கும் ஆறு எனனை - வருகின்ற கிரணங்களை யுடைய சூரியனை (பலவாகிய) நீங்கள் தாங்குஞ் செடவை எத்தனை மைத்து, என்று - என்று (பழித்து), ஏழ் பரியின் நககல் என்ன - (அசு சூரியனுடைய) ஏழு குதினைகளைப்பார்த்துச் சிரித்தலுடோல், வெண் பல்மின ஒளி விரிக்கும் கூந்தல் மா - வெள்ளைப் பற்களது விளங்கா

நின்ற ஒளியைப் பரப்புகின்ற புறமயிையுடைய குதிரையின்மேல்,
மேற் கொண்டான் - (அரசன்) ஏறினான், எ-று

(க - அ.) நளமது நாராஜன் அந்தினைமே லேறினான் என்பதாம்.

பன்னகளு சுயந்த வென்றவனவிலே ஆவிரமுடிகளாற் சுமக்கப்
படுதல் விளங்குதலால் அப்படிப்பட்ட பூமிபாரத்தை ஒரு தோளாற்
சுமக்கு மரச்சுன் யான் றுரிய சுமக்கின்றே னென்று தனது மிக்க
வலிமையைக் காட்டி அப்படிப்பட்டவ னல்லாத குறிப்பை நீங்க
ளேழாகக் கூடிச் சுமக்குமா றெனவென்று அச்சுரியன் குதிரை
யின் வலிமைக் குறையைச் சொல்லுதற்பொருண்மை தோன்ற
அவமதித்துச் சிரித்தல் ய்காங்க அரசன் ஒரு தோன்ற பரித்தலாவது
ஒரு தோளாவலையைக் கொண்டு கைவனா வவனது காட பாறுதுதலாம்.
பரித்தல் - சுமத்தலுக்குங் காத்தலுக்குஞ் சிலைடை “பரிபரிசுமத்
தல்வேகம் பாதுகாததில்” இடமுலிங்க. குரியானது தோக்குகிறா
கள் ஏழென்றால் தொகையின்வாழி ஏழென்ப பெயாபெற்ற குதிரை
யொன்றை யெனலாரும், ஏழென்றால் ஐந்து அவதான ஏழென்ப
பெயாபெற்ற தொன்றை னலாரும் உளா நக்கவென்பது ஈறுகெட்
-து, குதிரையின் பல்லொளி விரித்தல் அப்படிச் சிரித்தலாகக் குறித்
தலானே தற்குறிப்பாயினாகும். (உஉ)

[இதனால் வனத்திறஞ்ச் செல்துததிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது]

கொய்யுளைப் பரியிற செல்லுங் குரிசிலவான் முகத்
திற செவ்வியச, செய்யபங் கயமென றெண்ணித் தெரிவை
யர் முகத்துலாய, வையரி பரந்த மைக்க ணளியினம் தொ
டர்ந்து வீழ, மையலங் களிற்று வேந்தர் மலரடி பரவச்
சென்றான்.

(இ - எ.) கொய் உள பரியில் - கொய்யப்பட்ட சுழுத்து மயி
ரையுடைய குதிரையில், செல்லும் குரிசில் - போகாநின்ற அரசனது,
வாள முகத்தில் - காந்திபொருந்திய வதனத்தில், செவவி செய்ய பங்
கயம் என்று எண்ணி - பருவமுள்ள செந்தாமரைப்பூ வென்று (அத்
னை) நினைத்து, தெரிவையா முகத்து உலாய - மங்கையருடைய முகங்
களிலே உலாவுகின்ற, ஐயரி பரந்த மை கண் அளி இனம் - பஞ்சவரி
கள் பரவப்பெற்ற அஞ்சனத்தையுடைய கண்களாகிய வண்டுகளது
கூட்டமானது, தொடர்ந்து வீழ - சென்று வீழாநிற்கவும், மையல்
களிற்று வேந்தர் - மதயானேபோலும் அரசர்களானவர்கள், மலர்
அடி பரவ - தாமரைமலர்போலும் பாதங்களைத் துதிசெய்யாநிற்கவும்,
சென்றான் - (அரசன்) போயினான், எ-று. அம் - அசை.

(க-து.) நளமது நாராஜன் அரசர்கள் வணங்கச் சோலையிற் சென்
றான் என்பதாம்.

பிடரியின் மயிகள் ஒன்றற்கொன் றளவொத்திருப்பக் கத்தரிக்
கப்படுதலாற் ‘கொய்யுளை’ என்றா. தெரிவையா உலாக்காவந்த

அந்நகரத்துமகளிரொன்கு. நாணுட்கொண்டு வேர்தா நெருங்கு பேரவையின்குத தனித்திருக்க வனத்திறஞ்சு செல்வோனோடு வேந்தர் உடனசெல்லுதற்கு இயையுமோ வெனின் மன்னா மன்னனாதலின் வழிவிடச்சென்றா னொக அல்லது ஈனஞ்சுரு உயிர்டோட்ச சிறந்த மட்டரசொன்று கொள்க. 'கலாநியினம்' என்னும் உருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்டு 'செய்யாங்கயமென்கொள்ளி' எனப்படும் மயக்கவணி வந்தது. (உங்)

[இதனால் வனஞ்சோந்தமை சொல்லப்படுகின்றது]

சுழிகொளவாமபரிபிழிந்து துன்னலாமெனலிதேயகஞங் கழல்களிற் கழல்களசோந்தகாட்சி முன்வெருவிததோற்ற தழனிற் ததளிநுஞ்செய்யதாமினாமலருமல்கி [ந விழைவுறுவனமெனமெண்ணி விசித்தபொற் கவசமபோன்

(இ - ள்) சுழி கொள வாம பரி இழிந்து - கல்ல சுழிகொண்டு கூடிய தாவாரின்ற முதியிலிருந்து இறங்கி, துன்னலா மெனலி தேயகஞம் கழல்களில் - பகைவரது மருட்டத்தைத் தேய்க்கின்ற அடிகளிலே, கழல்கள சோந்த காட்சி - செருட்புகளைப் பூட்டியிருக்கும் தோற்றமானது, முன் வெருவி தோற்ற - முன்னே அருளி தோற்றுப் போன, தழல் நிறம் தளிரும் - தீயினது நிறத்தையுடைய சூன்சூனம், செய்ய தாமரை மலரும் - செந்தாமரை மலராகனும், மல்கி - (மீண்டும்) பெருக்கமடைந்து, விழைவு உறு வன்மென்று என்னி - (அவற்றாலே தமக்காண்மாக) விருமப்பபட்ட பொழிலெனறும் நீரெனறும் ஆலோசித்து, விசித்த - (அவ்வடிகளாற்) டோர்ப்பதுகொள்ளப்பட்ட, பொன்கவசம் போன்ற - பொலம்பமாகிய சவசங்களை ஒத்திருந்தன, என்று.

(க - து) கால்களினிற் செருட்புகளா கவசங்களை ஒத்திருந்தன எனத்தாம்

சுழி—கழுத்திலுள்ளது, அதற்குத் தேவமணியென்று பெயர். தோற்றவா வனத்தை யடைவராதால் அரசாடிகளுக்குத் தோற்ற தளிகளுக்குத் தாமரைமலர்களுக்கும் வனவாசக கூறப்பட்டது. 'தழனிற் ததளி' என்றதனால் மாந்தளிர் அசோகம் தளிர் எனக் தோற்றெளித்தாரோயி பொருத்தஞ்சு செல்லல் அறநிலைப்போரனறே யெனின் அவா தோற்றநிலையினின்று மீண்டும் பெருக்கமடைந் திருப்பராயிற் பொருதல் அறநிலைப்போரோயாம். அவற்றிற்குப் பெருக்கமாவது நிலவளத்தாலும் நீர்வளத்தாலுஞ் செழுமையு மொளியுங்கொண்டிருத்தலாம் வனம் சோலையும் நீரும், "வனமேநீமிகுதிகாடுவளர் சோலை" எனப்பதனாறிக. அக்கழல்களை அப்படிப்பட்ட கவசங்களாகக் குறித்தலாலே பொருட்டறகுறிப்பணி. (உசு)

[இது முதலியவற்றால் வனங்காண்கின்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

வயிரியாபாடறந்தேனசெவிப்புலத்தினிதுமாந்திக் கயிரவமனையவாயார் கவரிகாலசைப்பக்காமப்

பயிரொனப்படருமாதர்வெள்ளடைப்பாருநலகச்
செயிரறுவனங்காப்பாளர்செறிவளங்காட்டக்கண்டான்

(இ-ள.) வயிரியா பாடல் தீ தேவ - பாடசரது ' பாடலாகி மது
ரத்தேனே, செவி புலத்து இனிது மாநதி - செவியறிவாகிய (வாயி)
ஞலே இனிதாகக் குடித்து, செயிரவம் அய வாயா - செவ்வலிமலர்
போலும் வாயையுடைய மாநாகன, கவரி கால அடைப - சாமரத்தி
ஞலே காற்றை எழுப்பவும், காமன் டியா என - மனமதந்து பயிர்
போல, படரும் மாதா - உடன்கொகிற மாதரானவா, வெள்
அடைபாடும் நலக - வெற்றிலை, சுருதியும் பாககுப்பினைவையும் கொடுக்
கவும், வனம் காப்பாளர் செயிர அறு - குற்றமற்ற வனத்தைக் காப்
பவாகள, செறி வளம் காட்ட - செருங்கிய (சொலை) வனத்தைக் காண்
பிக்க, கண்டான் - (அரசன்) பாரத்தான், எ-று.

(க-து.) காவலரார வலவாப்பரத்தைக்காட்ட நளன் கண்டான்
என்பதாம்.

காமடபிரியில் நிலமொழி நறு கெட்டது ஆசுவகப்பள்ளியிற்
போல. அது காப்பாக்கு இடப்பா யன் வினவித்தற்குக் காமனால்
வளக்கப்பட்ட பிள்ளை. வனப்பாடல்களாகொண்டே வனச்சிறப்
புகளை முறையிற் டாக்க வேண்டியதாலே 'காட்டக்கண்டான்' என்
றா. (உரு)

மோங்கின முலைக டாங்கிக் சொடியிடை நுடங்கக்
கூவு, மாயகுயிற கிளவி தன்னால் வருகென முகமன்கூறித்,
தேவநமழ வனமான் புண்ணைப் பூம்பொரி சித்திச் செவவி,
தாங்குமொ தளிர்களை தன்னாற் சரிதர, தகவிற் கண்
டான்

(இ-ள.) தேன் கமழ வனம் மான் - மிளமானது (தன்கண்)
மணக்கின்ற அவவனமாகிய மலையாளவா, கோங்கு இள முலைகள்
தாங்கி - கோங்கும்புகளாகிய இளமை பொருதிய முலைகளைச் சுமந்து,
கொடி இடை நுடங்க - பூங்கொடியாகிய இடையானது அசைய,
கூவும் மா குயில் கிளவி தன்னால் - கூவுகின்ற மாமரத்திலிருக்கின்ற
கோகிலத்தினது இசையினால், வருக என முகமன் கூறி - (அரச
னே) வாவென்று இன்சொற் சொல்லி, புண்ணைப் பூ பொரி சித்தி -
புண்ணையினுடைய மலர்களாகிய பொரிகளை இறைத்தது, செவவி தாங்கு
மெல் தளிர் கை தன்னால் - அழகைத் தாங்கிய மெல்லிய தளிர்கைய
கையினாலே, கனி தர - பழத்தைத் (தனக்குக்) கொடுக்க, தகவின்
கண்டான் - தகுதியாக (அரசன்) பாரத்தான், எ-று.

(க - து) வனமெனும்பெண கனிகொடுக்க நளன்கண்டான்
என்பதாம்.

தனவரவைக் கண்டவளவிலே முலைகளின் பாரத்தைச் சுமந்து
இடையசையாதற்கு அன்பிற் கடையாளமாக நல்வாரத்தை சொல்லி
மங்களத்தின் பொருட்டுப் பொரியிதைத்துக் காணிக்கையாகக் கனி

கொடுத்தது காண்கிற பொரு சுமங்கலைபோல் வனமானது கோங்
கருப்புகழைத் தாங்கிக் கொடியசையாநிறப்பகுயிற்சொற்களைக்காட்டிப்
புண்ணெட்டுக்கண் யிழைத்துத் தனிநிலைத் தொங்குகிற கணியைத் தரு
கின்றது டோலத் தோன்ற அரசன் காணுதற்குரிய தகுதியின்படியே
கண்டா னென்க. வனமுதலியவற்றில் மானமுதலியவற்றின் அபே
தத்தை யாரோபிடிதலாலே உருவகவணி (உசு)

[இதுமுதற் பத்துப்பாட்டுகளால் வலத்தின் முல்லைப்பாடிகளின்
சிறப்புச் சொல்லப் படுகின்றது.]

அருமபிள நகையிற ரோன்ற வழிநரு வெயர்விற
ரோன்றச், சுருமபிமிர் முல்லை வீசுந் தென்றலாற் றுவனந்
தோற்றம், வீருமபினாப் புணர்ந்த மாதா மெய்யெழில்
காட்டக் கண்டு, பொருநதலா வணங்கும் வேலாற் கச்சமு
மகிழும் பூதத்

(இ-பா.) அருமபு இள நகையிற் தோன்ற - அருமபுகனி (ஹெளி)
சிறு நகைபோல் விளங்கவும், அழி நரு வெயாவின் தோன்ற - சூழிய
தேன (துளிகு) வெயாவுடோலத் தோன்றவும், வீசும் தென்றலால் -
எழிலின்ற தென்றலாகாறால், துவனந் தோற்றம் - அகச்சினை தோற்
றத்தைபுடைய, சுருமபு இமிர் - கண்ணின் ஒலிக்கப்படுத்தி, முல்லை -
முல்லைக்கொடி பாலத்து, வீருமபினா புணர்ந்த மாதா - வீருமபிய
ஆடவனாக கூடிய மாதருடைய, மெய் எழில் காட்ட - மழவங்களு
அழகைக் காண்பிக்க, கண்டு - (அதன்ப) பாத்தது, பொருநதலா வணங்
கும் வேலாற் - பகைவரால்வா தொழப்பெறுகின்ற வேலையுடைய
அரசன்கண், அச்சமும மகிழும் பூதத் - அஞ்சத்தலும் மகிழத்தலும் உண்
டாயின, எ-று.

(சு-து.) முல்லைக் கொடியானது புணர்ந்த மாதனா டோலங்
குறிகள் காட்ட நனங்கு அச்சமுமகிழும் உண்டாயின என்பதாம்.

அருமபு அதஹெளியை புணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். புணர்ந்த
மங்கையாக்கு உடனே பிறரைக் காணும்பொழுது தமது புணர்ச்சி
நிகழ்ந்தமை குறிகளாலே வெளிப்பட்டுமெனவும் நாணத்தாற் புன்சிரிப்
பும புணர்ச்சியருத்தத்தால் வெயாவும் உடமபு துவனந் தலும் வண்
முறைபோன்று சொல்லிவை பிறத்தலு முளவா மென்க. தனது காமத
தை யெழுப்பதால் அச்சமும், தனகாதலிபோலுதலால் மகிழும்,
அரசன் அடைந்தனை அச்சமுமகிழும் அகத்தியும் வகுளமும் பூத்
தன் வென்னும் பொருளுங் குறிக்கப்படுகின்றது. முல்லைக்கொடி
தனசெய்கையினாலே புணர்ந்தமகளிர வழுவத்தழகைக் காட்டுதலா
லே நற்பொருட் காட்சியணியாகும். இதற்கு இளங்கையிற ரோன்று
கை முதலிய உவமை யங்கம். (உஎ)

வீரும்பிய கணவர்க் கண்டார் மெய்புள குற்ற வென்
ன, வரும்புகண் டகத்த வாரு மாதுளை பருவத் தன்றித்,
தருமபுகை யிடையிற் ரோன்றுங் கனிதம் யந்தி கொங்

கைக, குருமபையை நிகர்ப்பப பெர்னெங் குடந்தவ முயலவ போன்ற

(இ-எ.) வீரும்பிய கணவா கருடா - (புறமாய்) வீரும்பிய பட்ட நாயகரைக் கண்டமக நருடைய, புளூ உறற பெய் என்ன - மயிக்குச்சுத உடய புடோல, அருமப கண்டகததவாரு மாதனை - அருமபிய முளருக்காபுடைய, வாஜா மாதனாமரகசெய், உருதது அனை தரும - உருதததருமபா காமமபாத் கா த்தில நூட்டு கிலை, புசை இடதேதானம கசை - புசையில அருவிலே தோன றுநின்ற கனிகளானவை, தமய நி மோகனகுருபனைய நிகர்ப்ப - தமயநியிலுடைய முலைகளாய் குருமபையா ஒட்டலய, தவம முயலவ - தவத்தைச் செடகிலதோவாதிட, டோன டுடய டோன - பொறகுடங்கு ஒத்தத்தோல நிலை (அரசு-சுரு), எ-அ அம் - சா ரியை.

(க - து.) மாதளங்கனிகளானவை தமயநி முலைகளை ஒட்டி த தவம்பண்ணும் பொறகுடங்கு ஒத்திருக்க என தாம.

வீரும்பிய கணவரைக்கண்ட மகளிர் மெய்யிற புளகருமடல் உவ கையைப்பறறி புண்டாவது மாதனைக்கு உரிதலலாத வேறுபுருவத் திலே அதிற பயனுண்டாகக்கவேண்டி ஆட்டுத்தோலுந்நீர்ப் பாய்ச்சி அதனை மயிப்புக்கை பூட்டப்படு மென்க. மாதளங்கனிகள் தமயநி முலைகளின் சாருப்பியத்தைப் பெறுதற்குப் புகைத்தீயிடைத் தலை கீழாக நின்று தவஞ்செய்யும் பொறகுடம்போன்ற நிருந்தன வென்க. பெரும்பயன வேண்டினோ உக்கிரதவஞ் செய்வானெக. அம்மாதளங் கனிகளை அபட்டப்பட்ட பொறகுடங்குளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப் பணி. (உஅ)

தண்ணறாக் கொழிகுருஞ் செய்ய சம்பக கனைகள் வே னி, லண்ணலபா சறைவி ளககம் போன்றன வவைமேல வண்டு, நண்ணிய தாமம போன்று நசையுநா சலபங் கொன்றீட, டெண்ணரும் பழிகள போன்றும் தனித்தனி யிருந்த மாதோ.

(இ-ஊ.) தன் நறு கொழிக்கும் - குளிர்ச்சிபொருந்திய தேனைச் சொரிசின்ற, செய்ய சம்பகம் நனைகள் - சிவப்பாகிய சம்பகத்தினுடைய அருமபுள்ளானவை, வேனில் - வசந்தகாலத்திற்குரிய, அண்ணல பாசறை விளக்கம் - தலைவனது (சொலையாகிய) படைவீட்டினுள்ளே வைக்கப்பட்ட தீபங்களை, போன்றன - ஒத்திருந்தன, அவை மேல் - அவ்வரும்புகளின் மேலே, வண்டு - (விழுந் தற) வண்டிகளானவை, நண்ணிய தாமம போன்றும் - பொருந்திய புகையை ஒத்தும், நசையுநா சலபம் கொன்று ஈட்டு - காமிகளாகிய விட்டில்களைக் கொலை செய்து (அவ்விளக்குகளாலே) சம்பாதிக்கப்பட்ட, என்ன அரு பழிகள் போன்றும் - எண்ணுதற்கரிய பாவங்களை ஒத்தும், தனித்தனி இருந்த - வேறுவேறுக இருந்தன (அரசனுக்கு), எ-று.

(க - து.) சண்பகத நருமபுகளானைய தீடங்களை ஒத்திருந்தன; அவ்வருமபுகள் மனமதப்பாணங்களை ஒத்திருந்தன என்பதாம்.

சண்டகமும வேங்கையும் உலகிடு மொமரம் என விருக்கச் சண்பகத்தினிடையிலே வண்டு சோடந்தாசு சொலிய தெனையெனினு, அதற்கு வண்டுசோந்து தேனையுண்டா விடந்து மெடபடுத்த கருத தாதலின் மறறை மலர்போல அழகாக உலகு சருமெனச் மனமத னுக்குப் படடைவீடு சோலையெடாடலின் 'வேனிலெடாடாசறை' எஸ் றா. "தொடையிலுசி மருபு ிளரு சோலப்படையீடு" என்பதலு லறிக. "நசையுமாதுமாவலீட்டி உலகமும உழட்டொலுது" என்பாடமு முணர் முதுனாலுடு பாறுபடியம் உலகங்கள் அம்புகள போன்று அவற்றின் மேலிருந்த சுவட்டி பறிநிறதலுங்காலாக பழியைக் கரிதென்பது செய்புளமுதலு சம்பகபருமபுகள் அலவீனக் குகளாகவும் அவ்வருமபுகளில் மெல மொபதத வண்டுக்கோ அவலினக் குகளின்மேற நங்கிப்புகைகளாகவும் அடப்பட்டுபட்ட பழிகளாகவுங் குறித்தாலே தற்சுதிட்ட ணியாடமு பழியாகவுறித்தநருசையுமாச சலப மெனலும் உருவகம் அங்கம். (உக்)

பூங்கழைக் குமா னேவாற புலம்புகொண் டினேவா னுன்ப, மாங்குயி லுணாபப மூசும வரியளி முரலவ வாசத, தேங்கமழ் பொழிலவாய விட்டிக கேட்பது சிவணக் கூறு, மாங்கதற கனறி லோதை யதிசயித தரற்றல் போன்ற

(இ-ள.) பூகழை குமா ன ஏவால் - அழகிய கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது அம்பினுலே, புலம்பு கொண்டு இனேவா துன்பம் - துன்பத்தை அடைந்து இனக்கினைவரது துன்பத்தை, மா குயில் உணாபப - மாவினுள்ள குயில்கள் சொல்லாநிறக, வரி முரல மூசும அளி வாசம் - இசைபாடுவனவாகிய மொய்க்கின்ற வணங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய, தேன கமழ் பொழில் - தேனூல மணக்கின்ற சோலையானது, வாய விட்டு கேட்பது சிவண - உலகொடுத்த கேட்பதுதோன்றிருக்க, கூறும் - சொல்லப்படுகின்ற, ஆங்கு - அவவிடத்தே, அதற்கு - அச்செய்திக்கு, அன்றில் ஓதை - அன்றிபுடறவைகளுடைய ஒலிகளா னவை, அதிசயித்து அரற்றல் தோனத - ஆச்சரியப்பட்டு கூவுதல் போன்றிருந்தன (அரசனுகு) என்று.

(க - து.) காமிகள் துன்பத்தைக் குயில்களசொல்ல வண்டுகள பாடுஞ்சோலை கேட்பதுபோலும் மிருந்தன, அன்றில்களின் சத்தங்கள் அதிசயித்தாரப்பன தோலும் மிருந்தன என்பதாம்.

குயிலுணாபபவென்றோ லுது குயிலினது கூவுதல் அதன் துணாதல்போலத் தோன்றிநட வென்பது பொருளாகக் கொள்க இடைவிடாது நிகழும் வண்டொலி இடைவட்டங்கிலும் உலகொடுத்தல் போலுதற கியையுமோ வெனின் அவவணமுனது சிறவ்ருவி குயிலினது பேரொலியில் இடையிடை மறைந்து அங்குந் தோன்றுதலாலியையு மெனக். திடப்பயிலாத கருப்புவில்லையுடையவ னம்பாலவருந்துதல் ஆச்சரியத்திற்குக் காரணமா மெனக். அக்குயில்களைச்

சொல்வனவாகவுஞ் சோலையைக் கேட்பதாகவும் அன்றில்களினொவி
களை அவற்றி னதிசயவொலிகளாகவுந் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி.

வெண்மதிக கவிகை வேந்தன விழாவயர் வனமான்
பைந்தாட், டண்மலர்க் காந்த ளங்கை மறித்தளி ததைவ
போன்ற, வெண்மலர்ப் பொதுநூற் தேமா தளிரவிர ல
சைததுள் னூறுங், கண்ணுக் வணடி னர்ப்பாற் காழுகர்ச்
சினைப் போன்ற

(இ - எ) வெண்மதிகவிகை வேந்தன் = வெள்ளிய சூதிரனைக்
குடையாகவுடையமனமதனது, விழா அயர் வனம் மான்-உறச்சுவத்தை
ச் செய்தற்கிடமாகிய வ மாகிய மங்கையை, காந்தன் - காந்தன்களான
வை, பைந்தாள் - டசிப் காமனையுடைய, தன் மலர் அங்கை மறித்து-
தண்ணிய மலர்களாகிய அழகுப கைகளாலே (அச்செய்தியைக் கேளே
லென்று) தந்தது, அளி - கருணையுடைய, ததைவ போன்ற - சிறை
கின்றன போன்றன, ஓட மலர் டொடரும தேமா - ஒளிய மலர்க்
ளாலே சிறைநிற்குகின்ற தேமா மரங்களானவை, தளிர் விரல் அசை
தது - தளிராகிய விரல் ஆடடி, உள ஊறும் - உளொழுதுகின்ற,
கள துகர் வண்டின் சூட்டால் - தேமா உளவொன்ற வண்டிகளது ஒலியி
றலே, காழுகா சினைப் போன்ற - காமிகள உங்காருஞ்செய்து) கோ
டிக் கின்றன போன்றன (அச்சுவை), என்று

(க - ட) காந்தன்களாய்வை வளம்மனஹய பெண்ணை மலொன்
றுகுகரங்களாலே அச்சுவில்கள் சொற்களாக்களாதே என்று தந்த
துக் கிருபைகிறைந்தனப்போலும் மித்தன், மாமரங்களானவை தளிர்
வொழை விரலையாதது வண்டிகளாட்டால் காழுகளைக் கோவிப்பன
டொலுமிருந்தன என்பதாம்.

மனமதனது விழாவாகது ஆடவருமகனிரஞ் சென்று சோலையின்
கண்ணே டுகுகொய்தும் புல்ல விளையாடியுங் காமவின்பத்தை யனுப
வித்தலாம். அல்லல் மனமதனது கெடுப்பதோ சிறப்பெனினுமாம்.
இன்னும் வெண்மதிபோலவ் கவிகையுடைய நளராசனது விழாவெ
னினும் மனமபும் முண்டாடில் குடில் சொல்ல வந்ததாற கேட்கப்
பட்டசெய்தி சொழிநாதலின் அவ்வந்ததநோக்கி நீயதைக் கேளறக்
வெனக் காந்தலாமலாக் கைகளாலே விலக்கினவெனக். அளி ததைத்த
குச் சிலேடையாற கருணைகாத் லென்றும் வண்டிக் கணிறைதலென்
றும் பொருள்கொள்க. இக்காந்தன் விலக்குதலை யிதனமுதனூலிற்
சொல்லப்பட்டபடியே முன்பாடிலே யடக்காமல் வேறுமுடிபு செய்
தற்கு ஏதுவென்னெயெனின் அமமுதனூலு வில்லாத அன்றிலி னதி
சயித்தாறறழை அதிலே மிகுத்துச்சொல்லியவதனா விதனை வேறு
முடிபு செய்தாபோலும். இப்பாடிலே காந்தனது தோற்றமும்
மாவினது தோற்றமும் சொல்லப்பட்டன. காந்தச்செடிகளை அங்ங
னந் தடுப்பனவாகவும் மாமரங்களை அப்படி வெருட்டுவனவாகவுந்
குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாகும். (நக)

பொன்னிதழ்ச்சண்பகத்திற்புரிமுறுக்கவிழத்தூங்கி
யின்னருத்துளியினோடுமகரந்தமிறைப்பலுதித

தென்னிடுங்களிகொள்வண்டுசேர்ந்தமைகாமவெந்நோய்
துன்னினர்க்கின்னலகாட்டுந்தாமகேதுவினைப்போன்ற.

(இ-ள்) புரி முறுக்கு அவிழ் தூங்கி - கட்டினது முறுக்கானது விரிய ஆடி, இன்னரு துளியினோடு மகரந்தம் இளைப்ப ஊதி - இனிதா கிய தேனினது துளியுடனே மகரந்தப்பொடியை உதிராக (வாயினால்) ஊதி, தென இடம் களி கொள் வணம் - இசைபடுகின்ற களிப்பைக் கொண்ட வணிகளானவை, பொன் இதழ் சண்பகம் சோந்தமை - பொன்னிறம் பொருந்திய இழைகூடியுடைய சண்பகப்பூக்களிலே சோந்தமையால் (அம்மலாகள்), காமம் வெம் நோய் துன்னினாககு - காமமாகிய வெப்பநோயை அடைந்ததாககு, இன்னல காட்டும் - (பின்வருந்) அன்புததைக் காண்பிக்கிற, தாமகேதுவினை போன்ற - வானபீகை ஒத்துத்தோன்றி ய (அரசனுக்கு), எ-று.

(க - து) வல சிகளசோத சண்பகமலாகளானவை வானபீகை ஒத்திருந்தன எனப்படும்.

வகைகள் சண்பகத்திலே சேஷவட்டவளவிலே இறந்துபடு மாத லால் அப்படி ஆழ்ந்த மதனமட பிலென்று கொள்க. சளிபி னாலே தயக்கைக் கருதுது சோந்தன வெனினு மமைபு மெய்பதற் றுத் 'வெதாசரிமங் களிவொள வணம்' என்றா சோதல் மாலேபோ லொன்றையின் றென்றாக வந்துவீழ்தல். தாமகேது உலகத்தார்க்குப் பெரு அன்புததைச் செய்த டோல வலவொழுங்கோடு கூடிய சண்பகமலா காமிசஞ்சகு 'பெருநுணர்'ததைச் செய்வொலும் வளவொ ழுங்கு வாட டால்வரு சண்பகமலா அதனையுடைய பீனபோலவு நிறம் லாவித் தாம சிவவிடைய டோலுமென்றா தாமகேது பின்வரும் பஞ்ச முநலியவழிநற்கு உறபாத மாதலாத பெருநுணர்த்திற கேது வா மொக. சண்பகமலாநாமி சோத வளவொழுங்கை அப்படிப் பட்ட தாமகேதுவாகக் குறித்தாலே தருவிடபணி. (நஉ)

குளிர் நறுஞ்சாந்தநா நுகரசுவிளங் சனிமுளளே நுண்
'மொளிர வன்கணிகை மாது வரிமுலைக்குவடைசான்ற
தனைபயிழ்பாட்டலத்தின்கவரிணா சம்பராரி
யுளைவுறுவருவம்மேலுமுடறநின்பபகழிபோன்ற

(இ-ள்) முள ஏறு உணம் ஒளிரவன் - முளரிவிலே கிழிக்கப்பட்டு விளங்குகின்றவையாகிய, குளிர் நறுஞ் சாந்தம் நாமுப கூவிடம் கனி- குளிர்ச்சி பொருந்திய நல்ல சந்தனம்போல மணக்கின்ற விலவப்பழங்க ளானவை, கணிகைமாதா - பரததையருடைய, (சாந்தம் நாமும்)வரி முலைக்கு - சந்தனத்தினாலே மணக்கின்ற நக்ககுறிகையுடைய முலைக ளுக்கு, உவமை சான்ற - ஒப்புமையில் சிறந்தன, தனை அவிழ் பாட லத்தின் - கட்டவிழ்த பாதிமரங்களுடைய, கவா இணா - கவர் தற்குரிய பூங்கொத்துகளானவை, சம்பராரி உளைவு உற - மனம்தனான வன் வருந்தும்படியாக, இருவாமேலும் - நாபக (நாபிகள்) இருவர் மேலும், உடறது இனம் பகழி போன்ற - கோபித்தற்கு (வைத்திருக் கப்பட்ட) அம்புக்கூட்டம் போன்றன (அரசனுக்கு), எ-று.

(க - து.) வில்வப்பழங்களானவை வேசைகள் முலைகளை யொப் பாயிருந்தன, பாதிரிமரங்களின் பூங்கொத்துக்களானவை மனமதன் பாணங்களை யொப்பாயிருந்தன எனபதாம்.

சாந்தநாறுதல் முலைகளுங் கூட்டப்பட்டது. குலமங்கையர் முலைகளுக்கு நக்கமுதி விசேடித்ததுச் சொல்லுதல் தருதியன்ற மா த லிற 'கணிகைமாதா வரிமுலை' என்றா. அன்றியும் அவா பலரை யும் புணாத்தலின் நக்கமுதி மிகுத்ததோன்று மெனக். அவ்விலவக் கணிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட கணிகைமாதா முலைகளை யுலமித்தலா லுவமையணி யாகும் இன்பபகழி யென்றதற்கு அதற்கிடமாகிய அம்புறு துணியென்பதும், இருவளொன்றதற்கு விரும்பிய ஆடவரும் 'மகளிரு மென்பதுங் கருத்தாக்க கொள்க. "கவரிதழ் சம்பராரி யுளைவு ற விருவாமேறு முடற்றினைப் பகழிபோன்ற" எனப் பாடமுமுண்டு. இருபின்பாகிய விதழ் ததற்கினமைபாலும் இரட்டம்புகளை யொன் றாகச் சோத்து இருவாமேற செலுத்ததல் கூடாமையாலும் இதன் முதலானமுடிபிட்டு வேறுபடுதலாலும் பொருந்தாமை புணாக. அப் பாதிரிப் பூங்கொத்துக் கூவவப்பறத்தாணியாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. வில்வமும பாதிரியுங் கூறப்பட்டன. (ஙங)

பாசிலையி டையிற் பூத்தபைந்துணரகத்திதாய
மாசுறுநிலவுகா ளுமநியினை விழுங்கு வாளிற்
றேசுறு லைகளியாவுந்நில றுதின்றுமிழுந்தத்திக
காசுறுகடினைச் செங்கட நுநிறப்பா நதளபோன்ற.

(இ - ள்) பாசிலை - பசுசிலைகளையும், இடையில பூத்த பைந் துணா - நயிலிலை மலர்ந்த பூநிரச்சிடொருடைய மலர்களையுமுடைய, அகத்தி - அகத்திமரங்களானவை, தாய - பரிசுத்தமாகிய, மாசு அறு நிலவு காலம் - குற்றமற்ற சூதிரிகையை வீசுகின்ற, மதியினை விழும் கும காளில் - சந்திரனை உடனொளங்குந் தாளிலே, தேசு உறு - காரதி பொருத்திய, கலைகள் யாடும் - கலைகள் யெல்லாம், தின்று தின்று - ஒவ்வொரு சிலையாகத் தின்று, உமிழும் - உமிழ்ந்துகொண் டிருக் கின்ற, துத்தி - பட்ட புளளிகளையும், காசு உறு சுழிகை - இரத்தினம் பொருத்திய உச்சிகளையும், செமகள் - சிவந்த கண்களையும், கரு திறம் - கரிய நிறமுடைய முடைய, பாந்தள போன்ற - பாம்பாகிய இராகு போன்றன (அரசர்க்கு), எ-று.

(க-து) அகத்தி மரங்களானவை கரும்பாமபிற கொப்பா யிருந் தன என்பதாம்.

துணாமலொன்பது "போதுவீதுணாமலா" இதலையிக. 'தாயமா சறு நிலவு' என்னுமடையை அம்மலாக்குங் கூடிக். மதியினை விழங் குநாள் அப்பக்கத்தது பதியின்றது நாடகளு மெனக். அவற்றுள்ளே சந்திரனுக்குத் தினம் ஒவ்வொரு கலை குறைதலை இராகுவினாலே அவ் வுணர் தினனப்படிக் குறைதலாகக் கற்பித்து அப் பொருண்மை தோன்றத் தின்றுதின மென்றா. அன்றியும் சந்திரகிரகண காலமென னுமாம். தேவநாக மாகிய இராகுவென்பது தோன்றற்குக் 'காசுறு

சுழிகைச் செங்கண்' என்னு மடைகொடுத்தாபோலும். இராகு கரி தெனபது "இராகுகளை கரும்பாம்பு" என்பதனு லறிக கருமைக் கும் பசுமைக்கும் மிக்க வேற்றுமைதோன்றாமையிற் பச்சென்ற தழை களாற் சூழப்பட்ட வகத்தி கரிய விராகுபோலுதலும் அதன் மலர்கள் அவ் விராகுவால் மென்றுமிழ்ப்பட்ட சந்திரகண்டங்கள் போலுத் தலுக் கொள்க. அவ்வகத்தியை அவ்விராகுவாகக் குறித்தலாலே தற் குறிப்பணியாம். (௩௪)

கலிவிருத்தம

விண்புகுவினசினேததருக்கணமேவிய
தணகனிப்பொறையினுறலேவணங்கின
தெண்கடற்கலைபுனைசெலவமாநிலப்
பெண்கொடிதாடொழும்பெற்றிபோன்றவே

(இ-ள.) மேவிய - விருமப்பபட்ட, தண கனி பொறையினால் - குளிர்ச்சியான பழங்களது பாரத்தினாலே, தலை வணங்கின - தலை கள் வளைந்தனவாகிய, விண்புகு - ஆகாசத்திலு றுழைந்த, வியன சினே தருக்கள் - விசாலமாகிய கிளைகளையுடைய மரங்களானவை, தெள கடல் கலை புனை - தெளளிய கடலாகிய ஆடையை யுடுத்த, செலவம் - செலவத்தையுடைய, மா நிலம் பெண்கொடி - பெரிய பூமிதேவியின்று, தாள் தொழும் - பாதங்களை வணங்குகாசின்ற, பெற்றி போன்ற - தன்மையுடையன போன்றன (அரசனுக்கு), எ-று.

(க-து.) மரங்களானவை பூமிதேவியி னடிபை வணங்குகின்றன போலும் யிருந்தன என்பதாம்.

பெற்றியன வென்பது இறுதி நிலைகெட்டது தமமைப் பெற்று வளர்த்த தாயென்று வணங்குதல் கொள்க. அவ்வணங்கிய மரங்க ளைப் பூமிதேவியைத் தொழுவனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி யாம். (௩௫)

அளிமுரலணிமலரசோகமபூத்தன
தெளிவருகாரணப்பெயரின செவ்வியா
லெளிவருகாமுகாகிரங்கிவேணுந்
தளிர்மறையழற்கணைதரித்தபோன்றவே

(இ-ள.) பூத்தன - மலர்ந்தனவாகிய, அளி முரல் - வண்டிக ளானவை ஒலிக்கப்பெற்ற, அணி மலர் அசோகம் - அழகுபொருள்கிய மலர்களுையுடைய அசோகமரங்களானவை, தெளிவரு - தெளியவந்த, காரணப்பெயரின - காரணப்பெயரினது, செவ்வியால் - அழகினாலே, எளி வரு காமுகாக்கு - எளிமையோடு (தமமிடத்திலே) வருகின்ற காமிகளுக்கு, இரங்கி - மனமிரங்கி, வேள் அழல் கணை - மன்மதனது நெருப் பம்புகளை, நறு தளிர் மறை - நல்ல தளிரகளிலே மறைத்து, தரித்தபோன்ற - தரித்திருக்கின்றவை போன்றன (அரசனுக்கு) எ-று.

(க-து.) அசோக மரங்களானவை அக்நிலை கணைகளைத் தரித்தல் போலும் யிருக்கின்றன என்பதாம்.

அசோகரு சோக மில்லாததாம், சோக மில்லாத தாகையால் எம் மையுரு சோக மில்லாதவ ராக்குமென்று சரண மடைகிலு ரு னெனக், தமக் கடைக்கல் மாயினோரைக் காவாதுவிடல் மகா பாதக மாதலால் இரங்கின வெனக், அந் நெருப் ட மபுகளை யஞ்சினோருக்கு அவறறை வெளிப்படுத்தாம லிருக்கை காததற்கு உபாயமென்பது கருத்து மல ருக்குச் சொல்லப்பட்ட அளிதோல் அழகனைக்குப் புகை குறிக்கப் படுகின்றது. அசோகமலா அழல்போல் சிவந்து தோன்றலின் 'அழற கனை' என்றா. மறைத்தென்பது மறையென ாறு கெட்டுநின்றது. "வரிப்புனைபந்தொடு பாவைதுங்க" என்பதில் வரிந்தென்பதுபோல் அசோகமெனனும் பெயாக்கு வேறுபொருளைக் கற்பித்தலாற் பிரிநிலை நலிற்சி யணியாம். இது அங்கம். அவ வசோகத்தை அவநன்ற தரித தனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப் டணியாம் இது அவகி (௩௬)

[இதுமுத னான்கு பாட்டுகளால் தாழமபூவை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசோக்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மணங்கமழ்முடவெண்டாழைமலரினவார்நறவமாந்திக கணங்கொள்வணமுநதேனுங்களித்திடைவதிந்ததோ மணங்கரவசைத்தோனீத்தவரும்பழிசுமந்ததென்ன [ற்ற நிணங்கமழ்வேலான்கண்டுநெஞ்சறவிழித்துச்சொலவான்.

(இ - ள்.) நிணம் கமழ - (பகைவரது) கொழுப்பானது நூறுதற கிடமாகிய, வேலான - வேலையுடையவன், முடம் தாழை - முடமாகிய தாழையினது, மணம் கமழ் - மணக்கின்ற, வெள மலரின - வெண்மை பொருந்திய பூவினின்றும், வார் நறவம் மாந்தி - ஒழுகாநின்ற தேனைக் குடித்து, கணம் கொள்வண்டு இனமும் - கூட்டத்தைக் கொண்ட கருவணிகளின் சாதிகளும், தேனும் - தேனவணிகளும், களித்து - மகிழ்ந்து, இடை - (அதன்) நடுவில், வதிந்த தோற்றம் கண்டு - தங்கிய தோற்றத்தைப் பார்த்து, அணங்கரவசைத்தோன் நீத்த - பரமசிவனால் தள்ளிவிடப்பட்ட, அருபழி - நீக்கக்கூடாத பழியை, சுமந்தது என்ன - (இம்மலா) சுமந்ததென்று, நெஞ்சற - நினைப்பண்டாக, இழித்து சொலவான் - இகழ்ந்து கூறுவான், எ-று.

(க - து.) நளமஹராஜன் தாழைமலரைப் பார்த்து இகழ்ந்து சொலவான் என்பதாம்.

நான்முகன் அன்னவடிவங்கொண்டு நெருப்பு மலையாய நின்ற பரமசிவனது திருமுடியை நெடுங்காலந் தேழிக் கண்டிலாது மீள்கையில் அம் முடியினின்றும் வீழ்கின்ற தாழமபூவைக் கண்டு தான் கண்டானாகப் பொய்க்கரி கூறுதற்கு உடனபுத்த அதற்கு உடன படுத்தலால் அம்மலா பரமசிவனாற் கோபித்து இன்றுமுத லெனக்காகா யென்றிகழ்ந்து தள்ளப்பட்டதென்பது புராணகதை. சிறந்தோனுக்குப் பெரியோரால் தள்ளப்படுதலே பழிவிளைக்கு மென்பது கருத்து. அததாழமபூவை அப்பழிசுமந்ததாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம் (௩௭)

நாகிளவரிவணடுணடுநறவுகொப்புளிகருங்கைதாய
பாகுறுகழைவேளெயயிறப்பறிப்பரிதாயுள்ளாவி
யேகமெயதளநதோர்நெஞ்சமீர்திடுமுள்ளமபென்றே
வாகையின்மதனைச்செற்றோன்வனைநதிடாதிக்கழந்தவாதே

(இ-ள்) நாகு இள வரி வணடு - இளமைபொருந்திய இசைபாடு
கிணற வணடுகளானவை, நறவு உலாடு கொட்டாளிகளும் - தேனைக் குடி
த்து உமிழ்தற்கிடமான, கைதாய - தாழ்மட்டவே¹, டாகு உறு கழை -
சாரானது பொருந்திய கருப்புவிட்டுஞ்ஞை, வேள் - மனமதனுனவன்,
எயயின் - எய்தால், பறிப்பு அரிது ஆம் - பிடுங்கப்படாததாகி, உள்
ஆவி ஏக - உள்ளிருக்கும் உயிரானது நீங்க, மெய தளநதோர்
நெஞ்சம் - உடம்பு தளர்ந்த வீரகிருஞ்ஞைய மனத்தை, நார்திமம் -
அறுக்கின்ற, முள் அம்பு எய்தே - முள் அம்பென்று (உன் கொடுமை
யை நினைத்தே), வாகை வில் மதனை - வெற்றிப்பொருந்திய வில்லை
யுடைய மனமதனை, செற்றோன் - வென்ற பரமசிவன், வனைநதிடாது -
குடாமல், இக்கழந்த ஆறு - (உள்ளே) இக்கழந்ததற்குக் காரணமாம்,
எ-று.

(க - கூ.) தாழ்மட்டவே நீ முள்ளமபென்று சிவன் அனியா
திக்கழந்தான் என்று நளன் சொன்னான்.

நாகின் வெண்பன ஒருபொருள் குறித்த இரு சொற்கள். தாழ்ம்
பூவினுடைய நடு முட்களும் இருபுடை முட்களும் எதிரிட டடுக்கி
நிறலால் அதனடிதுலிகளில் யாதொன்றைப்பற்றி யிழுகுகினும்
அறுக்கு மாதலாற 'பறிப்பரிதாய' என்க. 'வாகைவில்மதனைச் செற
றோன்' என்றமையாலே தன் பகைவனுக்கு உபகரணமா யிருப்பதே
பொறுக்கக்கூடாதா யிருக்குமாயிற கொல்லுபாடி யிருந்தாற சொல்
வானேனெ ன்றதாயிற்று. கடவு ளிகழத்தற்கு ஏதுவாகாத அப்படிப்
பட்ட முள்ளமபா யிருக்கையை ஏதுவாகக் குறித்தலாலே ஏதுத்தத
குறிப்பணியாம். (ந-அ)

பசியநெட்டிலையதாழைமடலெனுமீ வாள்பற்றி
வசையறுகாமததச்சுனமையலாமவளியினாளு
மசைவொடுதளாந்துகலவியருந்தழையுருத்தாநிறகு
நசையுநர்நெஞ்சத்தாருநிவுறப்போமூமாதோ

(இ - ள்.) பசிய நெடு இலைய தாழை - பசுமைபொருந்திய
நெடிய இலைகளை யுடையனவாகிய தாழம் பூவே¹, மடலெனும் -
(உன்) இதழென்கிற, நாவாள் பற்றி - பலவாளைப் பிடித்து, வசையறு
காம தச்சுன - பழியற்ற மனமதனாகிய தச்சுனாவன், மையல் ஆம்
வளியின் - மயக்கமாகிய காற்றினாலே, நாளும் - பலநாளும், அசை
வொடு தளாந்து - அசைத்துடனே வாடி, கல்வி - கலவியறிவாகிய,
அரு தழை உருத்தி - அரிய தழையை உதிர்த்து, நசையுநா - காயிக
ளுடைய, நிற்கும் நெஞ்சம் தாரு - நிற்கின்ற மனமாகிய (உலாந்த)
மரத்தை, நடு உற போமும் - நடுவிலே பின்ப்பான், எ-று.

(க-து.) தாழ்மபூவே! உன் விதழெனனும் வாளாலே மன்மதனாகிய தச்சன் காமிகளுடைய செஞ்சுமராகிய மரத்தை யறுப்பான் என்று நான் சொன்னுன எனப்பரம

தாழை அலாமை விளி. காமத்தச்சு என்பதில் நிலைமொழி யறுக்கெட்டது. காம மேலிவராகக்கு கலியபறிவு குறையு மாதலால் 'மையலாம் வளியிற கலவி யருந்தழை யுருது' என்றா. மடலாதி களிலே யீரவாளாதிக்களின் அபேதங்களை யாரோபித்தலாலே உருவக வணியாம். (ஙக)

விழையுந்ராவியோடு மடவேனில்! விதழெனனும் வாளாலே மன்மதனாகிய தச்சன் காமிகளுடைய செஞ்சுமராகிய மரத்தை யறுப்பான் என்று நான் சொன்னுன எனப்பரம

(இ-ள) விழையுந்ராவியோடு மடவேனில்! விதழெனனும் வாளாலே மன்மதனாகிய தச்சன் காமிகளுடைய செஞ்சுமராகிய மரத்தை யறுப்பான் என்று நான் சொன்னுன எனப்பரம

(க - து.) தாழ்மபூவே! உன் விதழெனனும் வாளாலே மன்மதனாகிய தச்சன் காமிகளுடைய செஞ்சுமராகிய மரத்தை யறுப்பான் என்று நான் சொன்னுன எனப்பரம

அத தாழ்மபூவில் மற்ற மலர்களிடும் மிகு தாளிருத்தலபற்றி அவ்வனவ கூறப்பட்டது. (சு0)

[இதனால் முருககமழுவை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது]
குனிசிலேவேனில்! உன் விதழெனனும் வாளாலே மன்மதனாகிய தச்சன் காமிகளுடைய செஞ்சுமராகிய மரத்தை யறுப்பான் என்று நான் சொன்னுன எனப்பரம

(இ-ள.) குனி சிலே வேனில்! உன் விதழெனனும் வாளாலே மன்மதனாகிய தச்சன் காமிகளுடைய செஞ்சுமராகிய மரத்தை யறுப்பான் என்று நான் சொன்னுன எனப்பரம

(இ - ள) நஞ்சு உமிழ வேலினுள் - விஷத்தைக் கக்குகின்ற வேலையுடைய நளராஜனைவன, சோத்தி - (தன்) சோத்தியை, நாடொறும் - தினந்தோறும், அம் சொல்லா - அழகிய சொற்களையுடைய மகளி ரானவா, பயிற்றலால் - கற்பித்தலாலே, அம் தன் காவினில் - அழகிய தண்ணிய சோலையிலே, மஞ்சரி - பூங்கொத்துகளுடைய, இடை இடை வதிகத பூவையும் - நடுவே நடுவே தங்கிய நாகனவாய்ப் பறவைகளும், பைஞ்சிறை கிளையும - பசிய சிறுக்களையுடைய கிளிக ளும், பாட - படிக்க, கேட்டனன் - (அரசன்) கேட்டான், என்று.

(க - து) நளமயாராஜன் தன்கீர்த்தியைப்படை பூகரும கிளிக ளும் பாடக் கேட்டான் என்பதாம்.

அரசனை மகிழ்வித்ததற்பொருட்டி அவனது புகழைப் பூவைகளுக்கு விரிசுநுக்குய் கற்பித்து அவனாசனத்தில் விட்டிவைப்பா லெனக். அப்பறவைச் சொற்களின் மூலமாகவென்றே 'அஞ்சொல்லா பயிற் றலால்' என்றா, காரணத்தின் குணங் காரியத்திற் றுமுதலாதலால்.

[இதனைத் தென்றலின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

தேவகம்முமல்லாந்ருவருநிசசோகெழு
தூங்கிசையளிமுரல்குணைபாடிமென
பூங்கொழிபுடையதயராடப்பேராவன
மாங்குயிலுனைசெயவசந்தெனயதினான்

(இ - ள) தேவன் கமழ மலர் - பரிமளிகளினத மலர்களது, நற்ற அருத்தி - தேய் உயிர், சோகெழு - சிறப்புப் பொருந்திய, தூங்கு இசை - நாட்டிய ராபத்தை, அளி முரல் - உயிர்கள் டாட, சுணை னம் ஆடி - பரிமாடப் படியைப் பூசிக்கொண்டு, மென மு கொடி - மெல்லிய பூவ்காழ்க்காகிய, மடந்தையா ஆட - மகளிர் நடத்தாட, போர வளம் - போரகாரிய வளத்தை, மா குயில் உரை செய - மாவி லுள்ள குயிலாகிய (மந்திரி) சொல்ல, வசந்தன் எய்தினான் - தென் றலாகிய (பகைவன்) வந்தான், என்று.

(க - து) சோலையிற் தென்றல்காற்று வந்தது என்பதாம்.

முரல் என்பது முரல் என்றது கெட்டது போரவளம் — கால தேசங்களின் சிறப்பு இங்கு சமயந்தியை நிகைசிற காலமும் பொ ழிலிடமு மாம் மதுவுடைய பரிமாடப்பொடி பூசிக்கொண்டு ஆடல் பா டல்களின் மகிழ்வுத் துமச்சுடராதென னிப் போசெய்தற்கு அரசன் கண் வந்தா னெனக். இப்படி வந்தானெனவே அரசனை வெல்லுதற்கு அவனை எரியுக்க கருதலால் செருக்கோடு வந்தானென்பது தொ னிகளினதது. பூங்கொடியாட என்றதனாலே மெல்லியடையும், நற்ற வருந்தி என்றதனாலே தன்மைக்கண்ணும், சுணைமாடி என்றத னாலே நறுநாறமும், ஆகிய தென்றல்குரிய மூன்று குணங்களுஞ் சொல்லப்பட்டன.

(சுசு)

மிடைந்திருவிசும்புறையமரர்வெற்பிறை
கடைநதுதனவளனெல்லாங்கவர்வராமெனாக

குடைந்துவனாழிமி பொழிவிடையிறகொள்கட
லடைந்தனவாவிபையணைனோககிணை

(இ - ள்) இரு விசுமடி - பெரிய விண்ணுலகத்தில், மிடைந்து
உறை - மெருங்கி வாசஞ்செய்கின்ற, அமரர் - தேவரானவா, வெறு
பினுல - மந்தரகிரியிலுலே, கடைந்து - (இனையிவந்து) கடைந்து,
தன் வளர் எளம - தன் செலவத்தை யெல்லாம், கவாங்கா ஆம் எழு -
வெளையுயரான நெண்ணி, ஞ்டைந்து - கிணடி, உணர் இமிர் - வண்
டுகளானவை ஒலிக்கா பெறுகின்ற, தொழில் - வந்ததெனது, இனி -
யில் அடைந்து - நடுவிலே அடைந்ததாகிய, கொளி - (அவ்வளங்க
யோக) கொடை, காலை அளவ வாய்வை - பாடகடல் போலகிற்
தடாகத்ததை, அண்ணல கொகிறு - அரண் டாத்தநாள், எ-று.

(க - து.) நளராஜன் தடாகத்ததைக் கண்டான் என்பதாம்

முட்காலத்தே தேவர்கள் கடைந்து ஐராவதாதிக்கோக கொண்டு
டோதலாலே மீளவும் வாழ்மறறை வளங்கூடியு கொண்டு போய்
ஆம் போவானை நஞ்சியதென்க ஒருகா போரிடத்தே தன்வளங்
கோ யெல்லாவ கொள்ள கொடுத்தோன் ஷவவிடமவிடிக் வேறிடத்
துச் செவ்வானென்க அடைந்து என்பது அடைந்து எ- விகாரப
பட்டு நின்றது. அத்தடாகத்தை அப்படி யஞ்சி யடைந்த கடலாக்க
குறித்தபாடல் தற்புதி டு. (சுஎ)

[இதுமுத லேமுடாடிகளால் முன் டாடிய வளவெனமென்றா
அவை இவையெனச் சொல்லப்படுகின்றன.]

தூவியஞ்சிறையனநதுயிலுநாணமலா

வாவியுடாமரைவனையந்தோன்றுவ

பூவலா தகற்பகப்பொதுமபாநாட்டுநறு

மேயினங்களிமறன்ககோடுபோன்றமே

(இ - ள்.) தூவி அம் சிறை அண்ணம் - இறகையும் அழகிய
சிறகையு முடைய அண்ணங்கள்ளாவை, தூய்வும் - தூய்வுற்ற கிட
மாகிய, நாள மலா வாவியுள் - அன்றுபூத்த மலாகளையுடைய தடா
கத்தினுள்ளே, தோன்றுவ - தோன்றுகின்றவையாகிய, தாமரை -
தாமரைகளுடைய, வனையம் - நளிர்சுருள்களானவை, பூ அலா -
அழகிய மலையுடைய, கற்பகம் பொதுமபா - கற்பகச் சோலையை
யுடைய, நாடு உறை - நாட்டின்கண் வாசஞ்செய்கின்ற, கோ - அர
சனாகிய இரதிரனுடைய, இள களிநு இனம் - (அதிஞ்ஞளிருககிற)
இளமைபொருந்திய யானைகளு இனத்தினுடைய, வெள கோடு
போன்ற - வெளக்க கொம்புகளபோன்றிருந்தன, எ-று

(க - து.) தடாகத்துள்ளே தோன்றிய தாமரைவனையங்களான
வை தேவலோகத்தின் யானைகள் கொம்புகளை ஒத்திருந்தன என்ப
தாம்.

வனையம் “விரித்திடுஞ் சுருளினுமம் விசியொடு வளையமாகும்”
இதனுடிக, இரண்டுபிரிவாகிய அச்சுருள்கள் இரட்டைத் தந்தவ

கள் போலுதல் காண்க. ‘பூவலாக கறப்பகப்பொதும்பா நாட்டிழை கோவிளங்குநிறு’ இவற்றை யொருமொழியாகக் கொண்டு அதற்கு ஐராவதமெனப் பொருள்கொள்க களிநென்னும் பொதுப்பெயர் ஐராவதமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர்ப்பொருளைத் தருதற்கு அவ்வடை சொக்கப்படுத்தலாலே, பல ஐராவதங்கள் நீருள்ளே மறைந்துநிற்க நீர் மேலே வெளிப்பட்டித் தோன்றுகிற அவற்றி னிரட்டைக் கோடுகள் போலுதல் கொள்க. “தாமரைமுனையுடையது” என்ப பாடங் கூறின இதன் முதலான முடிபெயர்த்து முடியும். அவ்வனையங்களை அக்கோடுகளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி அதிலே யோ ராராவதம் இதிலே பல விராவதங்கள் தோன்றலாலே வேற்றுமையணி யாம் (சஅ)

ஏந்தலோடவ்வுழியிறுத்தவெண்ணெறுங்
கூந்தன்மாநிறுமடத்திடைகுலாவுவ
காந்தளங்கரத்தரமகளிரகாமுறு
வேந்தனற்புரவியினவெள்ளம்போன்றவே

(இ - ள்.) ஏந்தலோடு - அரசனோடு, அவ்வுழி - அவ்விடத்தே, இறுத்த - அடைந்த, என் அறம் - எண்ணிலலாத, கூந்தல் - மயிரா யுடைய, மா - குதிரைகளுடைய, தடத்திடை - தடாகத்தின்கண், குலாவுவ - தோன்றுவனவாகிய, நிறு - சாயைகளானவை, காந்தள - காந்தண் மலர்போலும், அம் கரத்தி - அழகிய கைகையுடைய, அர மகளிர காமுறு - தெய்வமங்கையரால் இச்சிக்கப்படுகின்ற, வேந்தன் - இறந்தானுடைய, நல் புரவியின - நல்ல - குதிரைகளுடைய, வெள்ளம் போன்ற - (அதிலுள்ள) கூட்டம் போன்றன, என்று.

(க - து.) தடாகத்தில் தோன்றிய குதிரைகளின் சாயலானவை இறந்தான குதிரைகளை ஒத்திருந்தன.

‘காந்தளங் கரத்தர மகளிர காமுறும வேந்தனற்புரவீ’ இவற்றையும் முன் ஐராவதத்திற்குச் சொல்லப்பட்டதுபோலே ஒருமொழியாகக்கொண்டு உச்சைசிரவமென்று பொருள்கொள்க. குலாவுதல் அந்நிறங்கள் அலையினாலே ஒன்றையொன்று தொடர்வனவாகத் தோன்றுதல். அந்நிறங்களை அவ்வுச்சைசிரவங்களாகக் குறித்தலாலே தற் குறிப்பணி. அக்கடலிலே ஒருச்சைசிரவம் இதிலே பலதோன்றுதலாலே வேற்றுமையணியாம். இதனாலே அரசன் குதிரைக் கொலையாம் உச்சைசிரவம்போ லிருக்கின்றன வென்பது தொனிக்கின்றது.()

வரிச்சிறைத்துமபிகளுமுநலவளவாய்
விரித்தவெண்டாமரைவிளங்கித்தோன்றுவ
தரித்திடுகளங்கமெய்தயங்கத்தண்ணென்னுந்
திருக்கிளர்நிலவுமிழ்திங்கள்போன்றவே

(இ-ள்.) விளங்கி - பிரகாசித்து, தோன்றுவ - (தடாகத்திலே) காணப்படுகின்றவையாகிய, வரி சிறை துமபிகள் - கீற்றுகள் பொருந்திய சிறைகையுடைய வண்டிகளால், உழு - கிண்டப்படுகின்ற,

நல் - நல்ல, வள்ள வாய - இண்ணம்போலும் வாயை, விரிதத் - திறந்திருக்கின்ற, வெள் தாமரை - வெண்டாமரை மலர்களானவை, தரித்திரி - தாங்கப்பட்ட, களங்கம் - களங்கங்களானவை, மெய்தயங்க - வடிவங்களிலே தோன்ற, தன் எனும் - குளிர்ச்சியாயிருக்கிற, திரு கிளா - அழகினாலே விளங்குகின்ற, நிலவு - சந்திரிகையை, உமிழ - கக்குகின்ற, திங்களபோன்ற - (அதிலுள்ள) சந்திரர்கள் போன்றிருந்தன, எ-று.

(க - து) தடாகத்தத்தோன்றிய வெண்டாமரை மலர்களானவை சந்திரர்களை ஒத்திருந்தன என்பதாம்.

வளமி களங்கமும் வெண்டாமரைமலர் சந்திரனும் போலுதல் கொள்க. தண்மையுந் திருக்கிளா நிலவுந் தாமரைக்குமாம். அப்படிப்பட்ட வெண்டாமரைமலர்களை அடம்படிப்பட்ட சந்திரர்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம் இதிலும் வேற்றுமையணி கொள்க. ()

சேயிதழ்குருவனை மென்னனை கடுணமுரைத்
தூயநறறடத்திடைத்தோன்றுகின்றன
மேயவாகணகவா வனப்பினமிககவாய்ப
பாயொளிசிறந்தசெம்பவளம்போன்றவே

(இ - ள) தோள் திரை - தெரியுள்ள அலைகளையுடைய, தூய - பரிசுத்தம்பொருதிய, நலி தடத்திடை - நல்ல தடாகத்தினுள்ளே, தோன்றுகின்றன - காணப்படுகின்றவையாகிய, செம் இதழ் குருவனை - சிவப்பான இதழ்களையுடைய உறப்பலங்களுடைய, மெல் நனைகள் - மெல்லிய அரும்புகளானவை, மேயவா கவா - அடைந்தவருடைய பாவையை, கவா - வெளவுகின்ற, வனப்பில் மிகக் ஆய - அழகில் மிகுந்தனவாகி, ஈராய ஒளி - வீசிந்த வொளியால், சிறந்த - விசேஷித்த, செம் பவளம் போன்ற - (அதிலுள்ள) செம்பவளங்கள் போன்றன, எ-று.

(க-து) தடாகத்தத்தோன்றிய செவகுருவனை அரும்புகளானவை பவளத்தை ஒத்திருந்தன என்பதாம்

அச செவகுருவனை யரும்புகளை அப் பவளங்களாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.

(ருக)

வெண்ணிறத்தாமரைமலரும்வேரியந்
தணகருங்குருவனையுந் தடத்துடோன்றுவ
வெண்ணிருகலைமதிநிலவினீட்டமு
முண்ணிலியவிடத்தொளியும்போன்றவே.

(இ-ள்.) தடத்துள் தோன்றுவ - தடாகத்தினுள்ளே தோன்றுகின்றவையாகிய, வெள் நிறம் - வெள்ளை நிறம்பொருந்திய, தாமரை மலரும் - தாமரைப் பூக்களும், வேரி - தேனையுடைய, தன் - தண்ணிய, கரு குருவையும் - நீலோற்பல மலர்களும், உள் - (அத) னுள்ளே, நிலவிய - விளங்குகின்ற, என் இரு கலை - பதினாறுகலைகையுமுடைய, மதி - சந்திரனது, நிலவின் ஈட்டமும் - ஒளிச்செறிவும்,

பொன்னுலகத்திலுள்ள, நிறம் - ஒளிபொருந்திய, சிறகரால் தழீஇ -
சிறைகளினாலே தழவி, விருப்பொயிம் - ஆசையுடனே, உள - (அதன்)
உள்ளத்தே, மகிழ் கூாதர - மகிழ்ச்சியானது மிகுமபடி, உவந்து -
(தானும்) மகிழ்ந்து, புல்லிறறு - புணராதது, எ-று.

(க - து.) அரசு வன்னமானது பெட்டையன்ன மகிழ்த தானு
மகிழுகது புணராதது என்பதாம்

முன்பாடமில் கலவியின சூழிப்புண காடமுறமென்ற பேடைக்கு
ஊட லெபட்டி புண்டாயிற மென்றால் நாயகனை முன்னே நன்னிடத்து
விரும்புவரசு செய்தாலும் வந்தபின் பு ஊந்தலும் நாயகிக்கு இயலடா
மெனக. ஊடலில்லையாயிற புணாச்சி யின்படு சிறவாதாம், “ஊநி
தல் காமத்திற கின்ப மதற்கின்பங் கூடி முயங்கப் பெறின” இதனு
லறிக. (ருசு)

[இதனால் அரசன் செய்ய விருப்பியது கைகூடல் காரிய
முகத்தாற் சொல்லப்படுகின்றது.]

விழைவுறு கலவியினமெலெந்தோர தாளினின்
மெழிநிகழ பொன்னிறவெருத்தங் கோட்டுபு
தழைவுறுநி ககரானமுடித்தனைன்ற
வழிமலாச சேககையினென்றதுஞ்சிறுநூல்

(இ - ள்.) விழைவு உறு - விருமப்பட்ட, கலவியில் மெலெந்து =
புணாச்சியால் இடத்து, லா தாளிட ரின்று - ஒரு காலினால் நின்ற,
எருத்தம் கோட்டுபு - பட்டி பைவாத்து, தழைவு உறு - தழைத்த,
சிறகரால் முடி - சிறையால் (தல்லை) மறைத்துக் கொண்டு, தன்
நூ வழி - தன்னையே தன்னுள் வழிப்பெற்ற, மலா சேககையில் -
நாமரைபூவாகிய சயனத்தில், எழில் திகழ - அழகுநூல் விளங்கா
நின்ற, பொன் - பொன்வடிவமாகிய, நிறம் - காந்தியுள்ள, அன்னம்
துஞ்சிறுநூ - அவ்வன்னமானது அடங்குநூ, எ-று

(க - து.) அவ்வரசவன்னம் நாமரையிடத்து நிறத்தினையெய்தது
என்பதாம்.

இப்படி அங்குதலாகிய பறவையின் சாத்திதன்மை சொல்லுத
லாலே தன்மை நவிரகியணி. (ருள)

[இதனால் அவ்வன்னத்தைப் பிடித்ததற்குக் காரணமும்
பிடித்தமையும் சொல்லப்படுகின்றன.]

சூழ்வளியுடன் சூழலசருகிறேனறிய
சூழ்வழிமனஞ்செல்லுண்மையன்றுகொ
ருழ்புலன்வழிமனஞ்சாரவோதிமம்
பாழியந்தோளினன்கையிற்பறறினான்

(இ - ள்.) சூழ வளியுடன் - அலை காற்றுடனே, சூழல் - சூழன்று
செல்கின்ற, சருகின் - சருகுபோல், ஊழ் வழி - விதியின் வழியிலே,

தோன்றிய - (அதன்பயன்) உண்டாக, மனம் செல்ல = (உயிர்களது) மனமானது செல்லுதல், உண்மை அன்றுகொல் - சத்தியமன்றோ, தாழ்புலன் வழி - அறப்பலிவாயமாகிய (அவ்வண்ணத்தின்கண்), மனம் சார - மனமானது (ஊழினால்) அடைய, ஓதிமம் - அவ்வண்ணத்தை, பாழி - வலிமைபொருந்திய, அம் தோளிஞன் - அழகிய தோள்களை யுடைய நளராஜன், கையில பற்றினான் - கையினாலே பிடித்தான், எ-று

(க - து.) நளமஹாராஜன் விதியின்படி மதியுஞ்செல்ல அவ்வண்ணத்தைப் பிடித்தான் எனத் தாம்.

அவ்வண்ணம் பெறுதற்கரிய பொருளாயினும் அரசனது பெருந்தன்மைகள், அந்தத் தூங்குமடோது பறந்துதல் நகரத் செயலென்பதுதோன்ற அதனைத் 'தாழ்புலன்' என்றும், அவனைப் 'பாழியந்தோளிஞன்' என்றும் கூறினார். அறபகாரியத்திலே தீரோதாதத்வகிய அரசனுக்கு மனஞ்செல்லுமோ வென்கிற சங்கைக்கு உயிர்களுக்கு மனம் விதிவழிபட்டிருந்துகொண்டிருந்த செல்லுமென்பது சொல்லப்பட்டது ஊழுவழி மனஞ்செல்லுமெனும் பொதுப்பொருளை அவ்வண்ணம் பறந்துதற்கு அரசனமனஞ் சென்றதென்கூறும் சிறப்புப் பொருளாலே சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருளவைப்பணி. இதில் உவமையுஞ் சோதனா சோவையணி. (ருஅ)

கைப்படுகிறையனங்கலங்குவாயவெரீஇத
துப்புறந்தோலடிதுடிப்பததுன்பமுற
றெயப்பொடுகிறையடித்தேகலாமையின்
மைப்புயலனையகமமலரிற்சொத்திறு

(இ - ள) கை படு - (அரசனது) கைக்கு அகப்பட்ட, சிறை அன்ம் - சிறைக்கூடியுடைய அன்னமானது, கலங்கி - அறிவழிந்து, வாய வெரீஇ - அச்ச வெரிகளசெய்து, துப்பு உறழ - பவளமடோலும், தோல் அடி துழிப்ப - தோலையுடைய அடிகளானவை நடுங்க, துன்பம் உறழ - துயர மடைந்து, சிறை அடித்து - சிறைகளால் லடித்து, ஏகலாமையின் - டோகமாட்டாமையால், எயப்பொடு - இளைப்புடனே, மை புயல அனைய - (கொடையால்) கரிய மேகம்போலும், மலரில் - (அவன்) கையாகிய மலரில், கொத்திறு - கொத்தியது, எ-று.

(க - து) அன்னமானது வருத்தமுற்று நளன் கையைக் கொத்திறு என்பதாம்.

வலியவன்கையி லகடப்படோன முன்னே தப்பிப் போதற்கு முயற்சியெய்தும் அது கூடாதபோது தன்னு லானமட்டும் அவனை வருத்தத்துஞ் செய்வா னென்க. பிடிப்பட்டபோது கலங்குதலாகியாகிய அதன் சாதித்தன்மைகளைச் சொல்லுதலால் தன்மை நவீனியனியாம். (ருக)

[இதுமுதலிரண்டு பாட்டுகளால் அவ்விடத்து நிகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது]

இரைத்தயாப்புள்ளினுககிரங்கிப்புக்குலம்
விரித்தெழுசிறைவளிவிசமெலவிதழத
திருத்தருதாமரையலேதலசோதடம்
வருத்தலையெனறுகைமமறித்தலபோன்றதே

(இ-ள்.) புள குலம் - பறவைக கூட்டமானது, விரித்து - பரப்பி, எழு - எழுமபுகையில், சிறை - சிறைகள், வடரி வீச - காற்றை எறிதலால், மெல இதழ - மெல்லிய இதழுகளையுடைய, திருத்தரு தாமரை - அழகு பொருந்திய தாமரை மலர்களானவை, அலேதல் - அசைதலானது, சோ தடம் - சோவிடமாகிய தடாகமானது, இரைத்து - கூவி, அயா - வருந்துகின்ற, புள்ளிதழகு - அவ்வனனத்திறகு, இரங்கி - இரக்கமுற்ற, வருத்தலை என்று - (அதனை) வருத்தாதேயென்று, கை - (தலை) கைகளினாலே, மறித்தலபோன்றது - தடுத்தல போன்றது, என்று.

(க - து) பறவைக ளெழுந்தால் தாமரைக ளசைதலானது நான வருத்தானென்று தடுத்தலபோன திருத்தது எனபதாம்.

இரங்கி யெனனும் விளையெச்சம் கைமமறித்த லெனனும் விளை கொண்டது. தன்னைச் சோந்திருந்த தாதலால் அதற்குத் தடாக மிரங்கித் திறைக்க. அத்தாமரை மலர்களி ளசைதலை அத்தடாகத்தின் கைம் மறித்தலாக்க குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (சு0)

வள்ளவாய்த் தாமரைவதிருதுபோதரு
புள ளொலந்தனித்தனிபுலம்பலவா யியி
னுள்ளுறுவறுமைகண்டொதுங்குபூமக
டெள்ளரிச்சிலம்புகள சிலம்பலபோன்றதே

(இ - ள்.) வள்ளம் வாய - இணைமபோலும் வாயை யுடைய, தாமரை வதிருது - தாமரைமலர்களில் வாசஞ்செய்திருந்து, போதரு - (அப்போது) போகின்ற, புள ளொம் - பறவைக ளனைத்தும், தனி தனி - வேறுவேறாக, புலம்பல் - புலம்புதலானது, வாலியிள உள் - தடாகத்தினுள்ளே, உறு - றேரிட்ட, வறுமை கண்டு - (அரசவன்னம்) இல்லாமைபயப பார்த்து, ஒதுங்கு - விலகுகின்ற, பூமகள் - திருமதி னுடைய, தெள அரி - தெள்ளப்பட்ட பருகைக்க கலலுகளையுடைய, சிலம்புகள் - பாதச்சிலம்புகளானவை, சிலம்பலபோன்றது - ஒலித்தல் போன்றது, என்று.

(க - து) பறவைப புலம்பலானது தடாகத்தைவிட மிகக்குமி நீங்கும் பாதச்சிலம்பொலிபோ லிருந்தது எனபதாம்.

இதகே விளக்கத்தைத் திருமகளெனரு ராதலின் அத்தடாகம் அரசவன்ன மிலுளாமையினாலே சந்திரனிலலாத இரவுபோல விளக்கத்தை இழந்த தெனறதாயிற்று. அஞ்சிப்போகிற வனனங்களினாலைய அச்சிலம்புகளினாலியாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. ()

[இதனாலே சில நியாயங்கள் கூறத் தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

இன்னபொன்னிறவனங்கண்டிலேனெனு
மன்னர்மனைவன்மதிவதனநோக்கியே
யன்னவன்கரமலரமர்ந்தவோதிம
நன்னயமொழிசிலநவிறலுற்றதே

(இ - ள்.) இன்ன - இப்படிப்பட்ட, பொன் - பொன்மயமாகிய, நிறம் - ஒளிபொருந்திய, அன்ம - அன்னத்தை, கண்டிலேன் எனும் - (இதுவரையில்) பார்த்திலேன் என்பது (விபக்கின்று), மன்னர் மனைவன் - அரசாக்கரசனது, மதிவதனம் நோக்கி - சந்திரனபோலும் (விளக்கம்பொருந்திய) முகத்தைப் பார்த்து, அன்னவன் - அப்படிப்பட்டவனது, கரம் மலர் - கையாகிய தாமரைப்பூவில்கண், அமர்ந்த - தங்கிய, ஒதிமம் - தன்னமானது, நல - நல்ல, நயம் - நீதிநூலைப் பற்றிய, சில மொழி - சிலசொல்லுகள், நவிறல் உற்றது - சொல்லத் தொடங்கிறது, என்று.

(க - து.) நளனாகையிலிருந்து வரன்மாவது அவன் முகத்தைப் பார்த்துச் சிலநீதி சொல்லத்தொடங்கினது என்பதாம்.

‘மதிவதனம்’ என்றதனாலே அந்நேப பாகங்களில் அவனோடு பேசுதற்கு ஊக்கமுண்டாயிற்று. நென்றதாயிற்று. கைப்பிடியினாலே அதற்கொரு வருத்த மில்லென்பது ‘கரமலர்’ என்றதனும் குறிக்கப்படுகின்றது. நயம் - நியாயம், “நயமென்ப நியாயநனி” இதனாகிய (சுஉ)

[இதுமுதல் மூன்று பாடிகளாலே முன் கூறப்பட்ட
நயமொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

சிறையொளிர் பொன்னிறை செல்வநலகுமோ
வறைகடல்பனியினினை வைவதாங்கொலோ
கறைகெழுமேலினையசருத்தினுள்ளுற
நிறைதருவிழைவினை நீதலவேண்மிமால்

(இ - ள்.) கறை கெழு வேலினைய - உதிரம்படிந்துள்ள வேலை யுடைய நளராஜனே!, சிறை - (என்) சிறைகளிலே, ஒளிர் - விளங்கா நிறம், பொன் - பொன்னானது, நிறை செல்வம் நல்குமோ - குறைவில்லாத செல்வத்தை (உனக்குத்) தருமோ? அறை கடல் - ஒலிக்கின்ற (பெரிய) கடலானது, பனியினில் - (அப்பமாகிய) பனியினாலே, நிறைவதாங்கொலோ - நிறையுமோ?, கருத்தினுள் - (உன்) மனத்தினுள்ளே, உற - பொருந்த, நிறைதரு - நிறைந்த, விழைவினை - அப்பொன்னுசையை, நீதல வேணும் - (நீ) ஒழிக்க வேணும், என்று.

(சு-து.) நளமஹாராஜனே! என் பொன்னிறமானது செல்வந்தருமோ, கடலானது பனியால் நிறையுமோ, நீ உன்னுசையை நீக்க வேண்டுமென்றனங் கூறியது என்பதாம்.

முன்பாடிலே 'இன்ன பொன்னிறவனங் கண்டிலேன்' என்ற னாகச் சொல்லப்பட்டமையால் தன்னைப் பொன்னுக்காகக் கொல்வா னென்று நினைத்து இவ்வாறு சொல்லியதெனக், 'கதைகெழுவேலினாய்' என்றதனாலே நீகொலையிறகொடியோ யென்றதாயிற்று. இச்சிறிய பொன்னிலே உனபேராசை பழிக்கப்பட்டதக்க தாதலால் 'நீததல் வேணமும்' என்றது. முன்னிரண்டு வாக்கியங்களிலுஞ் சாதாரண தருமத்தைச் சொல்லுதலால் தொடர்முழு துவமையணி, (சுடு)

கோறலசெய்தா லுயிரி ககொலையொன்றேயலாற
தேறினாபபிழைத்தவனபழியுஞ்சேருமாய்
முறுபாயகவுணமத்ததற்குணயானையாய்
மாறுகொளபசைஞ்சுருமிதுமனயமொளார்

(இ-ள்.) தாறுபாய - முட்கோல்களாய்ப் பெறுகின்ற, கவுள-
கதுப்பையும், மதம் - மதத்தையும், தறு கண் - கோபக் கண்களை
யுமுடைய, யானையாய் - யானை போலப்படுவனே!, கோறல் செய்-
தால் - (உண்ண விசுவாசத்திருந்து எய்தா நீ) கொல்லவாய் யானால்,
உயிரி கொலை ஒன்றை அறால் - உயிரைக் கொல்லுதற் பாதக் கொன்ற
யல்லாமலும், தேறினா - நம்பின்வாகுத், பிழைத்த - தீங்குசெய்த,
வல் பழியும் சேரும் - கொடிய பாதகமும் (உண்ண) யடையும்,
மாறு கொள - மாறுபாடுகொண்ட, பகைஞ்சாகும் - வீரராதிகளுக்
கும், இது - இவ்விசுவாசசாதல் செய்தலை, மனம் கொளார் - நினை
யார், என்று

(சு-து.) நளமஹாராஜனே! என்னைக்கொன்று லுயிரிக்கொலை,
அல்லாமலும் நம்பின்வாகுத் தீமைச்செய்த பழியு முன்ன யடையு
மென்றன்னவகூறியது என்பதாம்.

'தேறினாபபிழைத்த' என்பதற்குள்ளே எனக்கு ஒரு தீங்குஞ் செய்
யாயென நான் உண்ண நம்பியிருந்தே னென்றதாயிற்று. "நன்றாகு
மாக்கம் பெரிதெனிலுஞ் சான்றோர்க்குக், கொன்றாகு மாக்கங்கடை"
என்றவாறே எல்லாப் பாவங்களிலும் கொலைப்பாவங் கொடுத்தி, அதி
ஸூம விசுவாச காதங் கொடிய தென்பது தோன்ற 'வன்பழி' எனப்
பட்டது. மதச்செருக்கும் வ கணமையும் உடையை யாதலால் இத்
தகாதசெயல் செய்கின்றாயெனபது அறிப்பித்தற்கு 'மதத்தறுகண்
யானையாய்' என்றது. நம்பின் பகைவாக்குத் தீங்குநினைத்தலும் பாவ
மாயிருக்கப் பகைவனல்லா திருந்து விசுவாசத்த என்னைக் கொலைசெய்
யப் பற்றலாமோ வென்றதாயிற்று, (சுசு)

செரு ககளத்தேற்றவச்செருத்தலன்றியுன
னருடகிடனுமெனையடாததன்தியோ
முருக்கிதழமடநதையர்முலைதினைத்தியு
குருக்கிளர்மணிபுனைகுவவுத்தோளினாய்

(இ-ள்.) முருக்கு இதழ - முருக்கம்ஹப்போலும் உதிகளை
யுடைய, மடநதையா - யாதருடைய, முலை - முலைகளானவை, தினைத்

திடீம் - அழைத்தபெறும், குரு கிளா - நிறத்தினாலே விளங்காநின்ற, மணி புனை - இரத்தினபுரணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, குவவு தோளினாய் - திரட்சியையுடைய தோள்களை யுடையவனே!, செரு களத்து - போகுகளத்தில், ஏற்றவா - (உன்னோடே) பெய்தாதவனை, செகுத்தல் அனறி - கொல்லுதல் (நீதியாம) அனறி, உன் அருடரு - உனது கருணைக்கு, இடனம் - பாததிரமாயி, என் அடாத்தல் - (ஒரு புல்லிய பறவையாகிய) என்னைக் கொல்லுதல், நீதியோ - நீதியா மோ, எ-று.

(க - து) அரசனே! பேரரி ஸ்திரீததவனாக கொல்லுதல் நீதி உமமையிதத்த வெண்ணைக் கொல்லுதல் நீதியோ என்று அன்னஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்

எனையெனது அறபமாயிய பறவையாயிருக்கிற வெண்ணஞ் சொல்லி விசேடணமாகவேண்டி நின்றது நீதியோவென்னும் லகா ரம் அநீதியையா மெல்லும் பிறிதுப்பொருளைத் தந்தது. முயலினித் திடீம் தோளினு பெயறத்தாலுப் பெண்டிரோடு கூடிவாழ்நீ அப்ப டுப்பட்ட என்வாழ்வைக் முயலுதற்கு எப்படித் துணிந்தாயென்ப தைக் குறிப்பித்ததாயிற்று (கரு)

[இதனாலே பகதுயா மொழிகள் கூறத் தொடங்கினமை சொல்லப் படுகிறது]

கலவியின் கலாநிதி ருணையோடு நின்ற
தொல ருணையு முன்பட்டதே னன்றிட
வலகலின் மொழிபெய்வதைத் துணைநரும
பலபலதுயா மொழிபகர வுறந்தே

(இ - ள) கலவியின் - கலவியறி புடைய, அகலாநிதி - பெருகத் தையடைந்திருக்கிற, கருணை வேறது - அருளையுடைய நன்றாஜ னது, உளத்து - உளத்தின்க, ஒக்கலம் - நாண்மும், கருணையும் - அருளும், உட்பு - மகிழ்ச்சியும், தொடர்நிட - (ஏக்காலத்தில்) உண் டாக, அலகலின் - (மொழிநாடி) சுருங்குதலின்போது, சிலமொழி அறைந்து - சிலசொற்களைச் சொல்லி, பின்பு - (அந்ந) பின்பும், பலபல துயா மொழி - பலபலவாகிய (அரசர்களுக்கு) துன்பத்தை யுண்டாக்குகின்ற சொற்களை, பகரவந்தது - (அன்னம்) சொல்லத் தொடங்கிற்று, எ-று.

(க - து.) அன்னமொன்று நன்னுள்ளது நான்முடி கிருபையு மகிழ்ச்சியு தோன்றிடச் சிலமொழிகூறிட பல துயாமொழிகூறத் தொடங்கிற்று என்பதாம்

ஒல்கல் - அசைதல், அது இங்கே நாணத்தை உணரத்திறின்றது. முன்னிலையிலிருந்து நித்தித்தலால் நாண்மும், அதன வருத்தத்தைக் காணுதலால் கருணையும், அது கற்ற வல்லோர்போலப் பேசுதலால் மகிழ்ச்சியும் அரசனுக்குண்டாயின. சில மொழிகளாயினும் நீதிதாலின் லப்பொருள்களைத் தழுவிச் சுருங்கச் சொல்லல் விளங்குவதென முத

விய வழகமைந்து நிறகையால் 'அல்கலின் மொழிசில்' என்றா. "அல்கலு சுருங்கல் வைகல்" இதனால்திக. (கூசு)

[இதுமுத லாறுபாட்டுகளால் முன் கூறப்பட்ட
துயாமொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

பெருகியமூப்பினிறறளாந்துபேதுறு
மிருமுதுகுரவருமெனசெய்கிறபரோ
கருவுயிரததயாவுறுகாதறபேடையுள்
நருகுமேயெனளெட்டுயிரப்புவிகிறறே

(இ - ள்.) பெருகிய மூப்பினில் தளாந்து - நிறைந்த முதுமை யான மெலிந்து, பேது உறும - மதிமயக்கங் கொண்டிருக்கின்ற, இரு முது குரவரும் - (என்னுடைய) தாயுந் தகப்பதும், என செய்கிற பரோ - (இனி) யாது செய்வரோ, கரு உயிரத்து - கருப்பத்தை ஈன்று, அயா உறு - சோராவடைந்திருக்கின்ற, காதல் பேடை - (என மேல்) அன்புடைய மனையியானவள், உள் உருகுமே என்ன - மன முருகுவாளோ என்று, பெரு உயிர்ப்பு வீங்கிற்று - பெருமூச்சு விட்டது, என்று.

(க - து.) அரசனே! என தாயுந் தகப்பதும், மென செய்வார்களோ எனமனைவி மனமுருகுவாளோ என்று அன்னம் சொல்லிற்று என்ப தாம்

'என செய்கிறபரோ' என்றதனால் நான் அவர்களுக்கு ஏக புத்திர னென்றும் இனி மூப்புத துன்பத்தோடும் எனனை இழந்த துன்பமும் இனாகொடுப்பா ரில்லாத துன்பமும் கொண்டு இறந்துவிடுவா னென றுஞ் சொல்லியதாயிற்று. 'கருவுயிரத் தயாவுறும' என்றதனால் அவ னீன்று அதிககாலங் கழிந்ததில்லையென்றும், 'உள்ளுருகுமே' என்றத னால் அத்துன்பத்தோடு இனாடெறத் துன்பமும் எனனை இழந்த துன்பமும் கூடிதலால் எடப்படி பிழைப்பாளென்றுங் குறிப்பித்தது.

அனனைமூப்பழிதரவார கொலாற்றுவார
மனன்னெறப்பித்தலுமவெருவிவாவியிற
றுன்னியாங்கிருந்தபுளசொற்றமபோழ்தினி
லினன்னலங்கடவளாழந்திறக்குமேகொலாம

(இ - ள்.) அனனை - (என்னுடைய) தாயானவள், மூப்பு - முது மையினாலே, அழிதரவு - வருத்துதலை, ஆர் ஆற்றுவார - எவா ரீககு வார், மனனை - இவ்வரசனானவள், எற பித்தலும் - (என்னைப்) பிடித்தவளவிலே, வாவியில் - தடாகத்திலிருந்து, வெருவி - அஞ்சிப் போய், ஆங்கு - அவவிடத்தே, துன்னி - நெருங்கி, இருந்த - தங்கிய, புள - பறவைகள், சொற்ற போழ்தினில் - (இச்செய்தியைச்) சொன்ன போது, இன்னல் - துன்பமாகிய, கடலுள் - சமுத்திரத்தினுள், ஆழ்து இறங்குமே - அமிழ்ந்து (அவள்) இறந்துபோவாளோ, என்று.

(க-து.) அரசன் என்னைப் பிடித்துக் கொண்டானென்று பறவை கள் சொன்னவளவில் எந்தாய் இறக்குமென மனனஞ் சொல்லியது என்பதாம்.

ஆங்கென்றது வினாஹுலகத்தின் மானசத்தாகத்தைச் சுட்டிவிட்டது. ஒருவேளை மூப்புத துயரத்தை யாற்றுவாரா கிடைக்கிலும் புத்திரசோகத்தாற் சாவாதிராளென்ற தாயிறது. (சு-அ)

புல்லுவிட்ட ஞ்சிதைநெகிழினுமபொரு
தல்லல்கூட பெடையவாயாங்குறாருளொளி
சொல்லருமபுடகுலங்கலுமுநதுன்பமாயு
தெல்லையிறுயரொடுமிநசகுமேசொல்லம்

(இ-ள.) புல்லு விட்டு - தழுவுதலை விட்டு, அம் சிதை நெகிழ்ந்
தம் - (என) அழகிய சிதைகளானவை விளக்கினும், பொருது -
மனம்பொருமல், அல்லல்கூட பெடை - துன்ப மிழுகின்ற (என)
மனைவியானவள், அவா - எல்களவா, யாங்கு உற்று றொலிய - எவ
விடத்தே வாதொன்று விடவில், சொல்லரு - (அ)தரு உத்தரம்)
சொல்லமாட்டாத, புள புலய கதழ்மும் - பழைக்கட்டமானது
ஜழாநிடும், துன்பம் - அத்துன்பத்திலுலே, ஆயுதம் - (எனசெய
செய) ஆலோசித்திறந்து, எல்ல இல துயரொடும் - அளவில்லாத
துன்பத்துடலே, இரகருமே - (அவள்) இறந்துடோவாளே, எ-று.
பொல - ஆம் - அசைகள்.

(க - து) என் மனைவியானவள் என பெய்திபைக்கேட டிறந்து
பாவாளென நன்னாடு சொல்லியது என்பதாம்.

புல்லுதல் என்கிற தொழிம்பெயா இறுதிரில்கெட்டு வந்தது.
நிதிதம் பிரியப்பொருத இதற்கு இக்கொடியசெய்தியைச் சொல்
யாமாயின இறந்துவிடுமென்று சொல்ல நாவெழாமல் அழுமென்க.
நவவழுக்கையே அசெய்தியைக் குறிப்பி ஓரொத்துகிற உத்தரமாம்.

அனிச்சமெனமலரினுநொயயவாயசிதைத
தனிப்பெடையமைக்குமென்றளிர்கையாலயன
றுனிப்படுபிரிவெனுஞ்சுடுசொலென்றலை
நினைத்துமுன்னெவ்வண்ணிலலககோட்டினுள்

(இ - ள.) அனிச்சம் என மலரினும் - அனிச்ச மெனனப்பட்ட
தவினும், நொயய - மெல்லிய, ஆய சிதை - தேடத்தக்க சிதைகளை
புடைய, தனி பெடை - ஒப்பற்ற (என) மனைவியை, அமைக்கும் -
டண்டாகருவதாகிய, மெல் தளிர் கையால் - மெல்லிய தளிர்மொலும்
நகயினுலே, அயன - நானழகக்கடவுள், துனி படு - துன்பம் வீளை
நற்குக் காரணமாகிய, பிரிவு எனும் - பிரிவென்கின்ற, சுடு சொல் -
புடாநின்ற சொல்லை, நினைத்து - கருதி, முன் - முன்னே, என தலை -
நானது தலையில், எவ்வண்ணம் - எவ்விதமாக, நிலவ கோட்டினுள் -
நிலங்க எழுதினாள், எ - று

(க-து.) பிரம் பெடடிகுக்கு எந்தலையி லெழுதினாள் என்பதாம்.

“தனிப்பெடையமைத்த” எனப் பாடங்கூறிக் பெடையைப்
படைத்தபின் அதனைப்படைத்தா னென்பது தோன்றுதலாலே முறை
பிறழ் வென்னுந் குற்றம் தன்கும். ‘அனிச்சமெனமலரினும்’ என்றமை

யாலும், 'மென்றனிககையால்' என்றமையாலும் காரணமாகிய கைக
கும், காரியமாகிய பெடைக்கும் மெனமையுந் தணமையுந் சொல்லப
பட்டன. மெல்லிய தனிககையாகிய காரணத்திலிருந்து சுடுசொல்
லெழுதலாகிய பகையான காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலால்
உ - வது தகுதியின்பையணி. (எ0)

வீழுமெறபடுதற்கிக கொடுஞ்சொன்மென்னிறத
தாழ்சிறைமடபபெடைசெவியிறசா தலு
மாழதுயாககடலினை யாழநதியானிலாப
பாழ்படுதிசையெலாமருணாடுபாபாருமே

(இ - ள்.) வீழும - (தன்முல்) இச்சிககப்பட்ட, என படுதத -
எனனைப் பிழத்த, இ கொடுங் சொல் - இக் கொடுமையை யுணர்த்து
கிற சொல்லானது, செவியில் சாத்தலும் - (தன்) காதில் சோந்தவள
விலே, மெல் நிறம் - மெல்லிய ஒளிபொருதிய, தாழ - நீண்ட,
சிறை - சிறைகளையும், மடம் - பேதைமையையுமுடைய, பெடை -
(என) மனைவியானவள், ஆழ - ஆழம்பொருந்திய, துயா - கடலிடை -
துன்பமாகிய கடலுள்ளே, ஆழந்து - முழுகி, யான் இலா - நான் இல்
லாமையால், பாழ படு திசையெலாம் - பாழடைந்த திசைகளனை
தையும், மருண்டு பார்க்குமே - மயங்கிப் பாடப்பாளே, எ-று.

(உ - து) என மனவியானவள் துன்பக்கடலுள்ளே மூழ்கி நானில்
லாமையால் பாழடைந்த திசைகளைத்தையும் மயங்கிப் பாடப்பாளேன
றனனஞ் சொல்லிது எனபதாம்

'திசையெலாம்' என்றதற்குக் கிழக்காதி யெடும் மேலுங்கீழும
ஆகிய பரத்து திசைகளுங் கொள்க இப்பறவை யொன்றிலலாமை
யால் திசைகளெல்லாம் பாழ்படுமோ வெனின் அத்திசைகளில் மற
றெல்லாப் பொருள்களு முண்டாயிருந்தும் தனனை யமிழத்தியது
சமுத்திரமென்கிறபடி உயிர்த்துணைவ னிலலாமையினாலே பாழ்பட்
டனவாகத் தோன்றுமென்க. (எக)

பிரிவெனுமழலகடபபெடையிறகருமே
யரிதினிறபெறறவெம்பாபபெலாமயாந
தினாபெறாக்குடமபையுளரறறியெயதிய
பரிவினிறசாமெனப்பதைத்துச்சோந்ததே

(இ - ள்.) பிரிவு எனும் அழல் கட - பிரிவென்கின்ற நெருட
பானது (தனனைச்) கட, பெடை இறக்குமே - (என) மனைவியான
வள் இறந்துபோவாளே, அரிதினில் பெறற - அரிய தவத்தினாலே
சுன்ற, எம் பாபபெலாம் - எம்முடைய ஞாநுகளெல்லாம், அயாந்து -
தளாந்து, இனா பெறா - இனையை எடுக்காமல், குடம்பையுள் -
கூண்டுகுள்ளே, அரற்றி - கூவி, எய்திய பரிவினில் - (தமக்கு) நே
ரிட்ட துன்பத்தினாலே, சாம் என - இறுதுடோமெனது, பதைத்து
சோந்தது - துடித்து (அனைம்) மூச்சித்தது, எ-று.

(உ-து.) பெண்சாதி பிள்ளைகள் இறக்குமென றனனம் மூர்ச்சித்
தது எனபதாம்.

‘பெடையிக்குமே’ எனறதனால் இனித தாயததைக்க எிரண்
டபு மிழந்த அக குஞ்சுகளுக்கு இனாகொடுப்பாரில்லை யென்பதும்,
இனா பெருக குடம்பையிற் சாம்’ எனறதனாலே அவை பறக்கமாட்
றத மிழந்த விளமைப் பருவமுடையன வென்பதுஞ் சொல்லப்பட்ட
ன. புத்திரசோக மெல்லாவற்றிலுங் கொடிதாதலாலும் சந்ததியற்
பப் போவகாலம் நேரிட்டதெனலுந் துபரத்தாலும் மூர்ச்சையடைந்த
தனைக (எஉ)

[இதனால் அவ்வாறான அரகன் கருணையைக்கண்டு
கனித்தமை சொல்லப் படுகின்றது.]

அளிக் கொருகடலுனை தனைக கணகிகளை
மிளிகதிடுதனை! துறையாவலையீழ்நலிற
றளிரத்தமெனசிறையெனநதளர்வுநீங்கியுட்
கனித்ததுகாவலனகருணைகோங்கியே

(இ-ள) அளிகு - அருளுக, ஒரு கடல் அனனா - ஒரு கடல்
பாலவன், அதனை கண்டு - அமரோச்சையடைந்தமையைப் பார்த்து,
என - (பார்த்த) கண்டாலால், துளித்திடும் - (அவனாலே) சொரியப்
படுகின்ற, தனை புனல் துவல் - முரிதச்சிப்பொருதிய நீரினுடைய
மதையானது, வீழ்நலிற - (தனையால்) வீழ்நலிஞ்ஞலே, தளிரத்த -
டலாவடைந்த, மெனசிறை அனா - மெல்லிய சிறைகய்யுடைய அன்
ளானது, தளர்வுநீங்கி - வியாசத்திற், துளிநகி, காவலன் கருணை
கோங்கி - அரகனது அருளிற் (மெருக்கங்களைப்) பார்த்து, உளகனித்
து - (தன்) உள்ளே மகிழ்ந்தது, ௪-று.

(க - டு) அன்னமா நது உர - கிருகை நயக்க கண்ட காமகிழ்
து என்பதாம்

மூர்ச்சை யடைந்தோருக்குத் தனையிய நீர்த்துளிகளே மேலே
வதனிக் குமேலாது அதி நீங்கு மாநாலால் அததுளிகளாலே மூர்ச்சை
வகிறது கண்ணாத்துளிகள் அவ் உச்சவையையடையுமறிய விதலாம்.
அத்துளிகளால் அவ்வாறே நிரந்த கருந் தாயை அறிந்த தெனக. (எங்)

[இதனால் அன்னத்தை விடமை சொல்லப்படுகின்றது.]

ஆகுலத்துடனமடவன ததைநோக்கினினை
சேகுறுபொன்னிறச்சிறகாரோசகுறு
மோகமேபிடித்தன்னமுழுதுநோக்கின
னேகுழியேகெனவிதைவிடுத்தனன

(இ - ள) இறை - நளராஜனுனவன், ஆகுலத்துடன் - துன்பத்
துடனே, மடம் அனத்தை நோக்கி - இளமைபொருதிய அவ்வன்
னத்தைப் பார்த்து, நின் - உனது, சேகு உறு - மாநறுயானத, பொன்
நிறம் சிறகா - பொன்மயமாகிய ஒளிபொருதிய சிறைகளை, நோக்
தும் - பார்க்கவேண்டுமென்கிற, மோகமேபிடித்தனன - ஆசையி
னாலேயே (உண்ணை) பிடித்தேன, முழுதும் நோக்கினன - முழுதை
யும் பார்த்தேன, ஏகு உழி - (நீ) போகத்தக்க விடத்திற்கு, ஏகு என -
போ வென்று, விடுத்தனன் - (அதனை) விட்டான், ௭-று.

(க - து.) அரசன் அன்னத்தை விட்டான் என்பதாம்.

என்னாலே பிடிக்கப்பட்டமையால் இப்பறவைக்கு இப்படிப் பட்டதுனபம் விளைந்ததென்று அரசனுக்கு வியாசுலம் உண்டாயிற் றென்க. 'நோக்குறு மோகமே பிடித்தனன்' என்றமையால் உன்றற் சொல்லப்பட்டபடி பொன்னுக்காக உன்னைக் கொல்லுதற்குப் பிடித் திலே னென்றதாயிற்று (எசு)

அன்னத்தைக்கண்ணுறற்படலம் முறநிறறு

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலம்.

அன்னமானது நளன் தன்னை யாரொரு துன்பமுஞ் செயயா மல் விடுத்ததைப்பற்றி அவனிடத்து வந்த தமயந்தியின் அழகு முதலியவற்றைச் சொல்லியதையும், அவனிடத்து விடைபெற்று அவனிடத்தூட்டோடி அவனை அவனுக்கு மனை வியாக இசையுமபடிச் செய்ததையும் சொல்லுகின்றது

[முன்படலத்திலே தமயந்தியும் நளனும் ஒருவா குணங்களை யொருவாக்கேட்டு வருடதின் விதமும், அவன் அவவருத்தம் டொருது பூங்காவனத்திற சென்றதும் அவகே தெய்வவன் னத்ததைப் பிடித்துவிட்ட விதமுஞ் சொல்லி, இரத்தப்பட்டத தில் அவவன்னம் அரசனிடத்துவந்து தமயந்தியின் மழகைப் புழமுடி அவளுல் தூதுவிட்டபட்டப போய அவளுடன்பாடு பெற்றுவந்த வித்ததை யுணர்த்தத்தொடங்குகிறார். அவற றுள இப்பாட்டால் அன்னந் தவனிடத்திற சோந்தமை சொல்லப்படுகின்றது]

எழுதூக்கழிகெழிலடியார் ரியவிருத்தம்.

பிறைவடங் கிடந்து சுணங்குபூத தொளிரும் பேரிள வனமுலை திளைப்ப, நறவுகொப் புளிகஞ் தெரியலசூழ் மாப னுணமலா பொருவுமென கரத்திற, துறவுகொண் டெழுந்த பொலன்றிறை யன்னந் தொலவினைத் தொடர றுத திளைப், நிறைவடந் திளைக்கு மவரினின் புறறு நீடினா வாவிபுக் கதுவே.

(இ - ள்.) நறவு கொப்புளிகஞ் - தேனைக் கட்டுகின்ற, தெரியல சூழ் - பூமாலையினால் சூழப்பட்ட, மாபன - மாபையுடைய நள மஹாராஜனுனவன், பிறை வடம் கிடந்தது - சுந்திரஹாரமானது தங்கி யும், சுணங்கு பூத்தது - தேமலானது படாந்தும், ஒளிரும் - விளங்கப் பெற்றுள்ள, போ இள வனம் முலை திளைப்ப - பெருமையு மிளமையு மழகும் பொருந்திய (தமயந்தியினுடைய) முலைகளை அனுபவிக்கும் படியாக, நள மலா பொருவும் - அன்று பூத்த தாமரைமலர்போ லும், மெல் கரத்தின் - மெல்லிய (அவன்) கையினின்றும், துறவு கொண்டு - நீங்கி, தொல் வினை தொடர அறுதது - முன் செயலது

சம்பந்தத்தை யொழிந்து, எழுந்த - புறப்பட்ட, பொன்ன சிறை - பொன்னமயமாகிய சிறைகளையுடைய, அன்னம் - அன்னமானது, (துறவுகொண்டு) - துறவறத்தைக் கொண்டு, தொல் வினை தொடா அதுத்து - டமுவினையாகிய சங்கிலியைக் கட்டித்து, இன்பம் சிறை கடல் - பேரின்பக்கடலில், தினாக்கும் அவரின் - முழுகியோரா போல, இன்பு உற்று - இரப்பதினாலே மிகுந்து, நீள திரை வாவி - நீண்ட அலைகளையுடைய தடாகத்தின்கண், புகுகது - சென்றது, எ-று.

(க - து.) அன்னமொன்று தடாகத்தினிடத்துச் சென்றது என்பதாம்.

சுருங்கு பொன்னமோர சிநிதும் பெரிதுமாகப் படாவது. பிறைவடங்கிடந்து சுண்ணகுத்துத் தொன்றும் என்றதனால் அவமறஸ் விளங்குகிற மறைமகனார் முலைகா போலாது தமயந்தி முலைகள் அவமறை விளக்கின்றன அமரமுலைகளி னியற்கையழகின் சிறப்பைக் குறிப்பிடுத தாய்மறு டேரினவா முலையை அன்னமொழித தொகை யாகக் கிடமிடப்பட்ட முலைகளையவளாகிய தமயந்தி யெனினு டாம் அபகிப்பட்ட முலைகள் அருவித்தமிழியது அரசனது நறவு நாப்புகிக்குத் தெரியவந்த மாரபாயாத மால் அதன் எடுத்துக் கூறினா. அவன் மால் பழைய சைமனா நகத் துப்பாத்தியைக் கூட்டுதலால் தினாபு, குட்டிதொன்று கல் சார மாக்கப் பட்டது திரைபொருந்தியவையாகத் துறவுகொண்டது வாகிய பிறையா கொடா மயத்தால் புறப்பட்டு அரசனோடு நீங்குதல், வீட்டைத் தாரா போல எத்து சென்ற பதற்குப் பாகித்தல். தெரவின், தோடரறு து அபகித்த முலை பிடிப்பட்ட புலம் பிசெய்வித தமயந்தி யொழிதல், வீட்டைத் தோர்க்கு அனுகியாகத் தொடந்ததும், அப்பொழித்தல், சையருகத்ததை 'இன்ப சிறைகடல்' என்றோ உன்னமயனி விதுமுதல் முட்டி, வீட்டிப்பாட மிகுப் பெருமயாதும முட்டி, பன்னகுக்கு மை, நாக்கு மாராஞ் ன்ரும் விளக்காகளும், மலைமயமுதும் மச்சையருபாகி வருகிற எழுச்சாகுதிவெழுத்து நா ன்ருமகாண்ட விசிரியவிருத்தங்ககா. (க)

[இதற்கு அன்னம் விட்டபட்டின்பு சிகழ்ந்தமை சொல்லப் படுகின்றது.]

பொன்னிறத் தூயிப் பவளவாயச் செகராற பொற் புறு பசியகுட டரசு, வன்னமெய யுதறிச் சிறையுள்ள தய ல்கு முன்குமுறத் திடைவதி தரலுய, கன்னமி நிரடோ ளிறைகரத் தழுத்துஞ் சிறையினைக் காண்டலும் வெருவி, முன்னைய தன்னென நிருந்தபுட குலங்கன முளரியந் தடத் தகன் றனவே.

(இ-ள்.) பொன் நிறம் தூயி - பொன்போலும் காரதிபொருக் கிய இறகையும், பவளம் வாய - பவளம்போலும் வாயையும், செம் கால - சிவப்புநிறம்பொருதிய அழகையும், பொற்பு உறு - அழகான் மிகுந்த, பசிய குட்டி - பசுமைபொருதிய உச்சிக்கொண்டையையு

மூடைய, அரசு அன்னம் - அரசு வன்னமானது, மெய உதறி - தன் னுடம்பை (சிலிர்த்து) உதறி, சிறை உள்ளாகு - சிறைகளை (முககிடுகை) கிறிக்கொண்டு, அயல சூழ - (தன்னைக்கருகில்) பக்கத்தில்வந்து குழ்ந்த, அன்னம் குழாத்து இடை - அன்னங்களது கூட்டத்தினது நடுவில், வதிதரவும் - தங்கியவளவில், இருந்த புள குலங்கள் - (அங்கு) இருந்த அப்பறவைக கூட்டங்களானவை, கல நவில் - மலைபோலச் செயரப்பட்ட, திரள தோள - மூவந்த தோளகையுடைய, இறை கரத்து அழுகும் - அரசனது கையினால் அழுகிய, சிறையினே காண்டலும் - (அதன்) சிறகுக்கூடப் பார்த்தவளவில், முன்னையது அன்று என்று - அரசுமுற சொல் மீடாகட்டட்ட வரசவன்னம் அன் றென்று நினைத்து, வெருவி - அஞ்சி, முளரி நடத்து - தாமதையை மூடைய தடாசு, தினின்றும், அகலநின் - நீங்கிப்போயின, எ-று.

(க - ஆ) தடாசுத்தி லிருந்த வன்னங்களானவை இவ்வன்ன முன்னைய தலலவென்று நீங்கிப் போயின என்பதாம்.

மெயபுறம் புழுதி உதிர்ந்தது, சிறையுறந்து திரையுறந்தது. அரசு வன்னமானது பற்றுவது கூட்டத்துக்கு நடுவே தங்கிய தென்க முன்னைய தலலெ றென்று வந்துவென்று பறவையென்று நினைத்தது வெளிர்த்தாயிற்று. ஆகவே வெந்து பறவையைக் காணும் போது அஞ்சி பறந்துகொண்டு பறவையென்று கியடா தலால் 'வெரு வின' என்ற பறவையிற் சாதி, தன்னமையச் சொல்லுதலால் தன்மை நல்கியினி.

(உ)

[இதற்கு அம்மைய அரசுவிடத்துள்ள நினைவினது பேசத் தொடங்கிய மம சொல்லப்படங்கின்றது]

புள்ளின் மிரிய மதுக்குடம் விரிந்தாற் போலுமென் மலாநறும் பொருட்டி, னுள்ளுறை யானையு கொலைத்தொழில் சிறிது முஞ்ஞறில் னிறையெனத் தேற்றிக், கள்ளவிழ் கமல மலகான் வகன்ற கரத்தினின் மீட்டுமவந் தெயதி, யாளிலை நெடுவே லண்ணு னுளத்தி லதிசய மிகவிளைத் துறையும

(இ - ள்) புள இன்ம இரிய - பறவைகளது கூட்டமானது அஞ்சியோட (அதன்பின்), மது குடம் - மென் குடமானது, விரிந்தால் போலும் என - வாய்மலாந்ததாயின் ஒக்குமென்படங்கின்ற, மலா - தாமரைப்பூவினது, நறு பொருட்டினுள் உறை - பரிமளம் பொருந்திய கொட்டையின்கண்ணே தங்கிய, அன்னம் - அவ வன்னமானது, கொலை தொழில் - கொலைபாகிய தொழில், சிறிதும் - சிறிதாயினும், இறை - அரசுமுறவன், உருற்றிலன் என தேறி - (என்னிடத்தே) செய்தினைன்று தெளிந்து, கள அவிழ் கமலம் மலா என - தேனையுடைய மலாந் தாமரைப்பூ வென்று (மயங்கியதுபோல), அகன்ற (முன்ன்தான்) நீங்கப்பெற்ற, கரத்தினில் - கையின் கண்ணே, மீட்டும வந்து எயதி - திருமபியும் வந்தடைகது, அள் இலை நெடு வேல் - கூமைபொருந்திய இலைபோலும் நெடிய வேலை

புடைய, அண்டஸ் - அவ்வரசனது, உளத்தில் - மனத்தின்கண்ணே,
அதிசயம் மிக விளைந்து - ஆச்சரியத்தை மிகுதியாக உண்டாக்கி,
உணாகடும் - சொல்லும், என்று - அஃது.

(க - து) அன்னமானது திரைப் புற நன்னகையிலே நதியம்
விளைவித்துச் சொல்லும் எனத் தாம்.

கொலைத்தொழில் சிறிது முழுதில்லை என்பதனால் தை - பிரயி
ஞாலம் வருத்திச் சொல்லுதலால் மீட்டல்மொழியை விரிவின் தன்
விளைபொருளின் வகைது. 'கொலைத்தொழிற்' என்பதுமேலால்
நெடுகாட்டி முற்றியிருக்கை மட்டும் சொல்லுதலால் விளைபொருள் வந்த
மையால் அரசுக்கு ஆச்சரியமுண்டாயிற்றெனவந்து வருத்தம். அங்
றியுப 'கொலைத்தொழில்' என்பதனால் ஆபத்தானவியாலிய வரணி
படுத்த அடையவருந் சிறிதும்கூடத் தாவிடமாத்தலால் 'மிகவிளைந்து'
என்பார். மதுகூட்டத்திற்கு வராமல் 5 விடையையால் இவ்வொரு
ஞவமையானி அரசன் மையையன் - தமது புகழ்வாத அம்மையர்கு
தலை யேதுவாகக் குறித்தொன்று புகழ்தற்குநினைப்பன மயங்கியது
தோலெய்தற்கு சொச்சன் சொல்லுவதால் (ங)

[இதற்குச் சொச்சன் சொல்லுதலால் அது அரசன்முடைய
புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

அளிப்பின் முரன்று துளிகளு வநுநது மையப்பணைக
கிழவநன் னென்ற, படவியிரு நூலேயா வேட பபன் னவா
தஞ் சொந்தாழி வெண்பொது படுதது, மெளவியரு மெனந
னயாங்னை நோய்கி வீடுததலி னிரங்குநீத ததநாக, நளிர்
கட லுடுதத புடவியிழ நரும நாட்டிய துனதுபே ரளியே

(இ - எ.) அளி இயை முரன்று - வலையுமனானது ஒலித்து,
துளி நறு அருதும் - அளிக்கப்பட தேர்வ உதவையென்றுவந்து,
ஐங்களைச் சேயு - பஞ்சுடாண்டிது லுரிய மடமதனை, நல நெறி
கள் - நல்ல வந்தகை, பெய்கிரு - ஐயத்தின்பி வறிபு ராத்த, தூலோர -
தருமநூலை புடைமொராகிட, பபன் - அரசரும், வேட்டம் -
வேட்டையை, தம செய தொழிற் என்பார் - தமக்குச் செய்கிற
சூரிய தொழிற்செய் என்று சொல்லுவார், (அட்டயிருக்க), இரங்கு
நீ தநாகம் - ஒலிக்கின்ற குழைமொருநிய அலைக்காயுடைய, நளிர்
கடல் - லுளிரச்சி பொருந்திய கடலை, உடுத்த புடவியை - மருங்கிற
கொண்ட புதிய வகை, என படுத்தும் - (நீ) என்னிட பிழத்தும்,
எளி வரும் - எளிதிய விடைத்த, என் அபாவினை சொக்கி - என்ன
வருத்தத்தைப் பார்த்து, வீடுததலின் - வீததலால், தரும நாட்டி
யது - (இந்தத்) தருமத்தை (உயர்விடந்தே) நினைப்பது, உன்னு பொ
அளியே - உன்னு பெரிய கருவின் மே (இந்தக்கையிலே), என்று.

(க - து.) அன்ன மரச்சொட்புக்குச் சொல்லிற்று என்பதாம்.

'அளியின் முரன்று துளி நறுவநது மையகணைக்கிழவ' இவற்
றை ஒருமொழியாகக் கொண்டு மனமதனைன்று பொருள்கொள்க,
அவ்வடைகள் அப்பொருளை விளக்குதற்குக் கூடி வருதலால். மன்ன

வரும் என்றும் உயாவு சிறப்புமமை தொக்கது. தூலோரை மஹமுத லியோரொன்று கூறி அவர் வேடடைமலர்னவா தொழிலென்ப ரென் னுமாம். மிருகங்கள் பயிர்முதலியவற்றை யழித்தலாலும் பறவை கள் மலமுத திராடிகளாலே பூஞ்சோலை பூந்தடாக முதலியவற் றைக் கெடுத்தலாலும் அவற்றைக் கொல்லுதல் சூதறவாளியைத் தண்டித்தலுட்போலு மாதலால் அரசராக முறித்தென்று அறநூல் கூறு மென்க. 'புடவியில் விடுத்தலின்' என்றதனால் எனக்கொட்பான அரிட பொருள்களை வருந்திச் சம்பாதிப்பாராய்வி அவை யெளிதித கிடை பிற கைவிடவா சொருவருமில்லாத பூமியி லென்றதாய்ந்தது. விழுத லுதத்தை நாட்டியது, பேராளியென்று எப்படியறிந்தாயென்ற புனை யினாலே நெருப்பை யறிதலுட்பால் அறநூல் விதியையு நோக்காது என்னயாவைநோக்கி விடுத்தலால் அடமிதித் தறிந்தத் தெளிந்தாயிற்று. ஏகாரம் - சூதறப்பொருளில் வந்தது. அரசனாகிய பெய்யைத் தை ஐங்குணை கிழவருகிய புப்பாணசெல்லிஞ லாருடையராகச் சொல் லுதலால் உருவகவ்யாவுகவிதசி யணி அரசு மழைகையிங்கே சிறுபி தித்ததற்கு அவர் வழிவழியானறிச் செய்கையு மழகி தெளிபது கருத்தாம் (சு)

[இதனாலே ஆயின் நீண்டது கேணவந்தா யொன்றுமவினாற்றி
உத்தரஞ் சொல்லுடங்கினதது]

வருகமுன் புகன்ற கொடியவென மொழியின வரு பிழை யனைததையு மினனே, திருந்தலாக கடந்தோய மகி ழுமா செயது திராகுலம் நின்றுசெயவோன வெயதா, விரிந்ததன் கதிரி னலைகட லுடுத்த மேதினி இடத்ததைப் பூ கழ்கள், கரிந்தன தளிப்ப வெள்ளி வீழ்னன சணமழை பொழிவது கடுப்ப

(இ - ள்.) திருந்தலா கடந்தோய - புகைகளை வெளிறவனே!, முன் - நான் பிற்ப - மருத்தோது, வருந்த - (நீ) வருந்துமபடி, புகன்ற - சொல்லப்பட்ட, என சொடிய மொழியின - எனது கொடிய தாகிய சொல்லினால், ஒரு பிழை அனைத்தையும் - உத்த சூதறமுழு தையும், மகிழுய ஆ - (வருதிய நீ) மகிழுமடடியாய், செய்து - (ஒர பெரியவுபகாரத்தைச்) செய்து, அலை கடல் உடுத்த - அலைகளையுடைய கடலை மருங்கிடகொடை, மேதினி இடத்த - பூமியி லுள்ளனவா கிய, பைங்குழகா - பவிகளாலவை, (வருந்த - வருந்துமபடி,) தினம் செய்வான் - குரியனாவான், வெயது ஆ - கொழுதாக, விரிந்த தலை கதிரின - விரிக்கப்பட்ட தனது கிரணத்தினால், (வரு பிழையனைத் தையும் - வந்த சூதறமுழுதையும்,) கரிந்தன - வாடிய அடப்பிரிகள், தளிப்ப - செழிகுமபடியாக, வெள்ளி வீழ் அன்ன - வெள்ளி வீழ் துகளபோலும், சணம் மழை - தளிகளாயுடைய மழையை, பொழி வது கடுப்ப - பொழிவதுடோல், இன்னே தூக்குவன - (நான்) இட போதே தூப்பேன், என்று.

(க - து.) அரசனே! நான்செய்த சூதறத்தை நீ மகிழுமபடி தூப்பெனென் றன்னஞ்சொல்லியது என்பதாம்.

விரித்து வெளியு எதுகைகோகதி மெலிது நின்றது. உபமா
 உருபமேயவகளி வென்றதென நியங்கவேண்டி ஒரு சொற்கள்
 கூட்டப்பட்டன எட்டி நிரிபு தள சுநிபுத்திரால் வருந்திய பயி
 னைத் தானே மெய் துணிவி னாடு அமையே என கொ
 ம்ருசொல்லால் வருந்திய புண்ணியா ம ஒருபகாரஞ்செய்து மகிழ்விப்
 பேர் கொண்டு பொருள் நிரிபு கிரகித்தாற் புயிர் லுள்ள நீரணுக்
 கள் வாணத்திற் கொண்கடோட்டப் பிடுகையாய் மடை பெய்யுமாந்
 விற் நிரிபு எமனைக்கு நிமித்த காரணமாந் லீறிய “நீர் நியங்கிரப்
 பிற்மனாற் றித்ததன்மொ டொழியல் வென்றிற், ழூகநிரிசுசை
 டி எதிபேராரி பொநிமனாக் கதிநிரூர பொழியா, வாகுகிணியிற
 டொருந்தியநிழல் யலராநி லாமைநைத் தொழித்துத், தூங்கிக
 ரத்தால் வெய்ச்சிராண் தொலைத்துத் தன்னுடாக குதலப்போல்”
 இத்தொழிற் றெளியிதற் றக மறைவென்று முபமானமுத
 தாலு துட்டுப் பெய்யப் பிடுகாரம் பெரிதாமெனத் தூர சாடடி
 யது அவை வெளியிடப் பெல்லிச் சமயுபபியா மாதலின் எப
 டொன் செய்வுமொ யெனப் பாய்மொழித்த, ப “இன்னவே” என்றது.
 இத்துவமைய ி (கு)

[இது உலக சுகிரவ, திராபெய்க்கு உயர்வுத்
 பெய்யுட்பெய்யுட்கு உயர்வுத்
 உயர்வுத் சொல்லுப் பிடுகிற்றுத்]

மலர் உயர்வுபெய்யுட்கு உயர்வுத் துறாபு மன்னவா மன்
 னாநின் னன்னோர், புல்லிப் பழகை நியுந் துறாபு மன்ன
 ன நியுந் துறாபு மன்ன பழகை நியுந் துறாபு மன்ன
 நியுந் துறாபு மன்ன பழகை நியுந் துறாபு மன்ன
 நியுந் துறாபு மன்ன பழகை நியுந் துறாபு மன்ன
 நியுந் துறாபு மன்ன பழகை நியுந் துறாபு மன்ன

(இ - ன்) மலர் ஆம் புலன் - வரம்பொருந்திய அழகிய பூமி
 யை, பொது அபு பரக்கும் - பொதுமைவிடாமல் நீங்கக் காகுகின்ற,
 மன்னவா மன்ன - ராஜாதி ராஜனே, நின் தனக்கு - உனக்கு, லூர் புல்
 லியுந் துறாபு - ஒரு சிறிய பறவையால், இயற்று சைமமாறு ஒன்று -
 செய்பதற்கும் ஒ கொதிநின்ற இலது என்னு புணர்ப்பு - இல்லையென
 கிளர்நியாயத்தை, அநிந்தாநம் - (யாஸ்) அநிந்திருத்தும், ஒல்லையில் -
 வினாவிலே, கைமமாறு இயற்றுகின்ற எனவும் அருத்தி - ஒத்தா நன்றி
 யைச் செய்பென நேவுகின்ற அத்தியானது, என உள்ளத்தினது ஆதி -
 எனது மனத்திலுள்ளதாகி, அல்லல் உற்று - துன்ப மிகுந்து, அழகித்
 தரும் - (அகில) அழகிதும்படியாக அதுகுகின்றது, அடிகள் - சுவாமி,
 அதன் - அந்நிதியை, கேட்டி அருடி என்று - கேட்டருளு மென்
 னு, அதையும் - (அன்னஞ்) சொல்லும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து) சுகிரவாதியே! எனவாதத்தையைக் கேட்டருளு
 மென தன்னரு சொல்லிற்று என்பதாம்.

பொதுவறப் புரத்தலாவது பல் வரசாக்கும் பொதுமையைக்
 கருத்துத் தனக்கே சிறந்ததாகக் கொண்டாளுதல். நீதியால் எல்லா

வரசுருமடோலனறி விசேடமாகப் புரத்தலெனினுமாம். பறவை யென்னும் படாக்கைப்பெயர் தன்மையில்வந்தது இடவழுவமைதி. உடம்பு நிலையாமைபற்றி ஒல்லையினென்றது. “மறற்றிவாநல்லினை யாமினைய மெனலுது, கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய் மின், முற்றியிருநத கனியொழியத தீவளியா, னைகாபுகிரதலு முண்டு” இதனாலறிக. இயற்றுகி, அருடி எனனு முன்னிலை வினை முறறுகள் ஏவறபொருளில் வந்தன. ஆததியெனகிற வடமொழி அருத்தியெனத தற்பவமாயிறறு, அதாவது தன்னார் செயயப்பட்டதைப் பின்னே தீதென்று அறிந்த வருதுதல் புல்லிய பறவை அல்லலுறறமுத வீரும என்றவறறால் அவவுபகாரஞ் சிறிதா யிருந் தாலும என வருத்த றோக்கிப் பெரிதாகப் பாலிதது ஏற்றுகுகொள்ளு தல் உனக்குக் கடனா மென்றதாயிறறு. (சு)

[இதனால் அன்னந் தனசொல்லை விரும்பிக் கேட்கவேண்டு மெனல் சொல்லப் படுகின்றது.]

பொன்னினிற செயத வள்ளவா யமுதம் பூவையைக் கிள்ளையை யருத்திக, சன்னலி னமிழ்திற் கனிந்தமென் சொற்கள் பயிறறியுங் கேட்டுளங் களிப்பார, மன்னவர் ம ன்ன நின்னுளத தேறா மடமொழி யாயினு மீதோ, ரன்ன மென் சொல்லென றத்சயஞ் சிறப்ப வகமலாந் தினிது கேட டருளாய

(இ-ள.) பொன்னினில் செயத - கனகத்தினாலே செய்யப்பட்ட, வள்ளவாய அமுதம் - கிண்ணத்திலுள்ள அமிர்த்ததை, பூவை யை - நாகணவாயப் புள்ளையும், கிள்ளையை - கிளியையும், அருத்தி - குடிப்பித்தி, கண்ணலின் - சாக்கனாயினும், அமிழ்தின் - அமிர்த்தத் தினும், கனிந்த மெல் சொற்கள் - மதுரமுதிர்ந்த மெல்லிய சொற்களை, பயிறறியும் - கறபித்தும், கேட்கி - (அவை பேசுக) கேட்கி, உளம் களிப்பார - (உலகத்தார) மனமகிழுவார (ஆகையால்), மன்னவா மன்ன - ராஜாதிராஜனே!, ராது - இச்சொல்லானது, நின் உளத்து ஏறு - உளது மனத்தில் ஏறமாட்டாத, மடம் - அறியாமையோடு கூடிய, மொழி ஆயினும் - சொல்லாயினும், ஓர் அன்னம் - ஓரன் னத்தினது, மெல் சொல் என்று - மெல்லிய மொழியென்று, அதி சயம் சிறப்ப - ஆச்சரியமானது சிறந்ததோன்ற, அகம் மலாந்து - மனமகிழ்ந்து, இனிது கேட்கி அருளாய - (ஈ) இனிதாகக் கேட் டருளு, எ-று.

(க - து.) தனசொல்லை விரும்பிக் கேட்கவேண்டுமென்று அன் னஞ் சொல்லியது என்பதாம்.

‘பயிறறியுங் கேட்டுளங் களிப்பார’ என்றதனால் அம்முயற்சி செய் யாதிருக்க அவை தாமாகவே வந்தது பேசுமாயின் யார்தான் செவி கொடா என்பது தோன்றுகின்றது. ‘நின்னுளத்தேறா மடமொழியா யினும்’ என்றதனால் என்சொல் பயனறறதாகத் தோன்றினாலும் பூவைக்கிளிகளின் சொற்களபோல உன செவியறிவிற கின்பஞ் செய்

தற்பொருடாவது இனிதாகக் கேட்கவேண்டு மென்றதாயிற்று. கேட்டருளாய என்கிற முன்னிலை யெதிர்மறை வினைமுற்று உடன் பாட்டுப் பொருளில் வந்தது, வேண்டிக் கேடல் பொருள் பற்றி. இதற்கு “விதிசெய்யாயென்னு முன்னிலை வினைச்சொற் செய்யென் னினவியாகிடனுடைத்தே” என்பதாம். அப்பரவைகளின் சொல்லி லே தீஞ்சுவை மிகுவித்தற்குக் காரணமாகாத பொன்னினிற் செய்த வள்ளவாயமுதம் அருத்துதலை அதற்குக் காரணமாகச் சொல்லுத லாத கற்றோ டலிற்சியணி உலகத்தாரா பூவைகளின்களின் சொல்லைக் கேட்கலாகிய பொதுப்பொருளால் அன்னத்தின் சொல்லையுங் கேட்க லாமென்னுஞ் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்ததால் வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. (எ)

[இதுமுதலிய பாடல்களால் முன்னே அடிகள் கேட்டருடியென்று சொல்லப்பட்டதில் அதையென்று சுட்டப்பட்டது சொல்லப்படுகின்றது.]

குடவளை யினங்கள் வயிறுளைந் தீன்ற குருமணி கரு வென வயிர்த்து, மடனமுறுக கவிழுக கமலமென பொ குட்டில் வரிச்சிறை குருகடை கிடகஞ், தடநிறை வா னை பகடின் முகஞ் தண்பனை விதாப்பநா மிடையோ ன், விடுசுடா பரப்பி விளங்குபொற் கழலான வீமனென் றுளனொரு வேந்தன்

(இ - எ) குடம் வளை இனங்கள் - குடம்போலும் சங்கினக ளால், வயிறு உயர்ந்து ஈன்ற - (தம்) வயிறு நொந்து தரப்பட்ட, குருமணி - சிறம்பொருந்திய முத்துக்களை, கருவு என அயிர்த்து - முட்டைகளென்று மயங்கி, மடல் முறுக்கு அவிழும் - இத்தகையது கட்டவிழ்ந்த, கமலம் - தாமரைப்பூவின்து, மெல் பொகுட்டில் - மெல்லிய கொட்டையின்களணை, வரி சிறை குருகு - நீட்சிபொருந் திய சிறைகளையுடைய நான்களானவை, அடை கிடக்கும் - அவயங் காக்கப்பெறுகின்ற, தடம் - தடாகத்தையும், நிறை வாளை - பருத்த ஆணை வாளைகளானவை, பகடி இளம் - எருமைக்கடாக்களுடைய இனத்தின்மேல், உகஞ் - குதிக்கடப்பெறுகின்ற, தண் பனை - தண் ணிய கழனிகளையும் உடைய, விதாப்பநாமி உடையோன் - விதாப்ப தேசத்தை உடையவனும், விடு சுடா பரப்பி - வீசப்படுகின்ற கிரணங் களை விரித்து, விளங்கு - விளங்காநின்ற, பொன் கழலான - பொன் னாலாகிய வீரக்கழலை யுடையவனும் ஆகிய, ஒரு வேந்தன் - ஓ ரரச னானவன், வீமன் என்று உளன் - வீமனென்று சொல்லப்பட்டிருந் திருந், எ-று.

(க - து.) விதாப்பதேசத்தை யாளும் வீமராஜனென்னுமோ ரரச னிருக்கிறு நெனந்து என்பதாம்.

விதாப்பநாட்டி நிலவள நீரவளங்களைப் புகழ்தலால் வீமனது செல்வச்சிறப்பும், அவன் வீரக்கழலின் விளக்கத்தைச் சொல்லுதலால் அவ னரசாட்சிசிறப்பினைச் சொல்லியவாரும். ஆகவே பின் அவன்

மகளைக்குறித்துச் சொல்லப்படுகு சம்பந்தத்திற்கு அவனைத் தனக்குத் தருதவனாகக் கொள்ளுதற்கு அடிப்படை செய்ததாயிற்று. குருகு-நானாயென்பது “குருகுலவண்டான மெனப்பொய்யடி நானாயினபோ” இதனுடிக். அந்நானாகள முத்துகளைத் தம் முட்டைகளென்று மயங்கலால் மயக்கவணி.

(அ)

அருந்தவத் தமன முனியருள் வரத்தா லாயிழை யரம்பையர் தமமின், முருந்திள முறுவ னாகமங் கையரின் முகிழ்முலைப் புவிமடந் தையரின், வருந்தியு முவமை கூறுதற் கரிதா வனப்பொரு வடிவெடுத தனைய, கருந்தட நெடுங்கட கதிாமுலைத் துவர்வாயக் கன்னியை யருதினிற் பயந்தான்.

(இ - ள்.) அரு தவம் - அரிய தவத்தையுடைய, தமன முனி - தமனமுனியினின்று, அருள வரத்தால் - அருளாற பெறப்பட்ட வரத்தினாலே, ஆய இழை - ஆராடந்தெடுக்கப்பட்ட ஆபரணங்களுடைய, அரம்பையா தமமின் - தெய்வ மங்கையருள்ளும், முருந்தி இள முறுவல் - மயிலிறுகின்றபோதும் சிறிய பல்லுங்களுடைய, நாக மங்கையரின் - நாகலோக மங்கையருள்ளும், முகிழ் முலை - தாமனாயருமபுபோலும் முலைகளுடைய, புவி மடந்தையரின் - பூலோகத்து மங்கையருள்ளும், வருந்தியும் - வருத்தமுற்று, கூறுதற்கு - சொல்லுதற்கு, உவமை அரிதா - உபமானம் இல்லாததாக, வனப்பு ஒரு வடிவு - அழகானது ஒரு (மங்கை) வடிவத்தை, எடுத்தால் அனைய - எடுத்தாற்போலும், கரு - கரிய, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, நெடுகண் - செடிய கண்களையும், கதிா முலை - காதிபொருந்திய முலைகளையும், துவா வாய - பவளம்போலும் வாயையுமுடைய, கன்னியை - ஒரு பெண்ணை, அரிதினில் பயந்தான் - அரியசெயலால் (அவமீராஜன்) பெற்றான், எ-று

(க - ள்.) தமனமுனிவரத்தால் வீமராஜன் ஒரு பெண்ணைப்பெற்றுன் என்பதாம்.

‘அருந்தவத் தமனமுனி’ என்றதனால் அவன் மேலான வரத்தைத் தருதற்கு வல்லவனென்பது குறிக்கப்படுகின்றது. தமனமுனிவர மெனனது தமனமுனியருள வரத்தாலென்றதனாலே அம்முனி தனக்குச் செய்த வழிபாட்டின் மிகுதியால் வீமன்மேற கருணை கூர்ந்து கொடுக்கப்பெற்ற தென்றதாயிற்று. அரம்பையாக்கு ‘ஆயிழை’ என்றும், நாகமங்கையாக்கு ‘முருந்திள முறுவல்’ என்றும், புவிமடந்தையாக்கு ‘முகிழ்முலையென்றும்’ அடைகள் கொடுக்கப்படுதலால் அவ்வவ்வுலகத்திற் சிறந்த அரசமகளி னென்றுகொள்க. வருந்தியுமுவமை கூறலாவது அவா குணங்களையெல்லா மாராயந்து ஒருபுடை யொப்பாகக்கூறுதல். இங்கே அரிதென்றது இன்மைப்பொருளில் வந்தது. வடிவெடுததா லெனபது ஈறுகெட்டி வந்தது. மூன்றுலகங்களினும் உபமான மில்லாமையால் ‘வனப்பொருவடிவெடுததனைய’ என்றது. கண்களு முலைகளும் வாயும் போகத்திற சிறந்தவையாதலால் அவை சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டன. அரசனுக்கு அவன்மே லானை பிறப்

பித்தற்கு இன்னும் விவாக மில்லையென்பது தோன்றக் 'கன்னி' என
மது. அரிதினிறப்பததல் - நெடுங்காலம் மகவல்லையென்று வருந்தி
நோற்றமையாப. (க)

களைகழிந் தொதுங்குங் கடைசியா நெடுங்கண் காவி
மென் மலொனக கருதி, விளரிவண டினங்க ளலமருங்
கழனி விதாபபர்கோன றவத்தினிற ரோன்றி, முளரியந்
தவிசி வினிதுவீற நிருக்கு முகிழமுலை மதர்விழித் திரு
வே, தளிர்நலங் கவற்று மலத்தக மலர்த்தாட டமயந்தி
யெனுமபெயர் தரித்தாள்.

(இ-ள்) முளரி அம் தவிசில - தாமரைபூவாகிய அழகிய ஆத
னத்தில், இனிது வீறறிருக்கும் - இனிதாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற,
முகிழ முலை - தாமரையரும்புபோலும் முலைகளையும், மதா விழி -
மதாத் தகன்களையுமுடைய, திருவே - சீதேவியே, களை கழிந்து -
(பயிாக) களையைப் பிடிங்கி, ஒதுங்கும் - நடக்கின்ற, கடைசியா - உறுத
தியருடைய, நெடு - - நெடிய கண்களை, காவி மெல் மலா என
கருதி - நீலோற்பலங்களுடைய மெல்லிய மலாகளென்று நினைத்து,
விளரி வண்டு இனங்கண் - விளரி ராகத்தைப்பாடுகின்ற வண்டிகளு
டைய இனங்களானவை, அலமரும் - சுழல்கின்ற, கழனி - கழனிகளை
யுடைய, விதாபபா கோன் - விதாபபதேசத்தாருக்கு அரசருகிய வீம
னது, தவத்தினில தோன்றி - தவத்தினிலே பிறந்து, தளிர் நலம் -
தளிர்களிற சிறந்ததை, கவறறும் - வருத்துகின்ற, அலத்தகம் - செம்
பஞ்சுக்குழம்பையுடைய, மலா தாள - செந்தாமரை மலாகளபோலும்
பாதகளையுடைய, தமயந்தி எனும் - தமயந்தியென்கின்ற, பெயா
தரித்தாள - பெயரைத் தரித்திருக்கிறாள், எ-று.

(க - து.) இலக்குமியே தமயந்தியென்னுமடெயரைத் தரித்திருக்
கிறாள் எனபதாம்.

'கடைசியா நெடுங்கண் காவிமென்மலொனக கருதி' என்று அந்
நாடழிவள்ள சாதாரணமான மகளிரழகைச் சிறப்பிக்கவே அரசன்
மகளாகிய தமயந்தியின்கு இதனமையதென்று விளங்குமா றறிக.
திருவேயெனஹ தேற்றேகாரத்தால் பெயாமாததிரமே வேறு மற
றைக் குணங்களிற சிறிதும் வேறுபாடினலை யென்றதாயிற்று. கண்
களைக் காவிலல் லொன் மயங்குதலால் மயக்கவணி, தமயந்தியென்னும்
பெயரினலே புகழ் பொருளினது தனமையை ஒழித்து அல் பொரு
ளினது தனமையை ஆரோபித்தலால் வஞ்சக வொழிபணி. (௧௦)

[இதுமுதற் பதினைந்த பாட்டுகளால் ஆனனம் அவ்வுபகாரப்
பொருளாகிய தமயந்தி தலையிராமுதல் அடியளவும்
புகழ்தலால், இதனாற் கூந்தற் சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

நீனிற முகிலோ பசியசை வலமோ நெடுந்திரை கொ
ழித்ததென் ளறலோ, பானலங் கொண்ட பணிமொழித்

துவாவாய்ப் பைந்தொழி கரியமென் கூந்த, தேனின முர
ன்று துதைந்துதா தாடுஞ் சினைமலாத தொடையொடும்
வேய்ந்து, நானமும் புழுகும் கமழ்தர நீவி நள்ளிருள் குடி
யிருந் ததுவே.

(இ-ள்) பால் நலம் கொடை - பாலினது தித்திப்பை (தன்னி
டததே) கொண்ட, பணி மொழி - வணக்கம்பொருந்திய சொல்லை
யும், துவா வாய - பவளம்போலும் வாயையும் உடைய, பைந்தொழி -
தமயந்தியினது, கரிய மெல் கூந்தல் - கருமை பொருந்திய மெல்
லிய கூந்தலென்று சொல்லப்படுகிற பொருள், நீல் நிறம் முகிலோ -
நீலநிறம் பொருந்திய மேகமோ, பசிய சைவலமோ - பசுமைபொ
ருந்திய கொடிப்பாசியோ, நெடு திணை கொழித்த தென் அறலோ -
நெடிய கடலைகளாலே கொழிக்கப்பட்ட தென்னிய கருமணலோ,
தேன இனம் - வண்டிகளின் கூட்டமானது, முரன்று - ஒலித்து, துதை
ந்து - நெருங்கி, தாது ஆயும் - மகரந்தத்தில் விளையாடப் பெறு
கின்ற, சினை மலா தொடையொடும் - கோட்டுப் பூக்களாலாகிய
மாலையையும், வேய்ந்து - சூடப்பெற்று, நானமும் - கஸ்தூரியையும்,
புழுகும் - புழுகையும், கமழ்தர - பரிமளிக்க, நீவி - தடவப்பெற்று,
நள இருள் - பாதியிரவி நிருளானது, குடி இருந்தது - குடியிருக்கப்
பெற்றுள்ளது (அப்பொருள்), எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) அன்ன தமயந்தி கூந்தற்சிறப்பைச் சொல்லியது.

வெள்ளைமேகத்தை ஒழித்தற்கு 'நீனிறமுகில்' என்றா. பசிய
சைவலம் - முறையிகொடிப்பாசி. நெடுந்திணை யென்றதனால் கட
லையென்பது பெறப்பட்டது. தெள்ளறலென்றதனால் மாசொழித்
துத் தூயதாகப்பட்டமை தோன்றுகின்றது. "கொண்டலுங் கூந்
தற்பனையுங் கொன்றைக்காயும் மிருஞந், தண்டலையுங் காமண
லுஞ் சைவலமும் - வண்டினமும், தண்ணீரில் யொப்பாம்" என்ற
வாறே உபமானங்களாகிய முகில் முதலியவற்றில் ஐயந்தோன
றில் நெனக் கூந்தலென்றதற்குப் பின் அதனிடத்தே சந்தேகம் பிறக்
குமோவெனின இங்கே பெயர்மாத்திரை கூந்தலென்ப படுவதனறிப்
பொருள் அம்மேகமுதலிய மூன்று ளொன்றென்பதே கருத்தா
மென்க. இவ்வுரையின் வருவனவற்றிற்குங் கொள்க. கோட்டுப்பூ,
கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, புத்தப்பூ என்னு நாணகளுளளே கோட்டுப்பூச்
சிறந்ததாதலிற் 'சினைமலா' என்றது, அவை சண்பகம், மகிழ், புன்குக்
முதலியவாம். தொடையொடும் என்றதில் ஓடுவருபு செய்யப்படுபொரு
ளில் வந்தது, உருபு மயக்கம், "யாதனுருபிற கூற்றறையிலும் பொ
ருள்செனமருங்கின வேற்றுமைசாரும்" என்பது விதி தொடை
யொடு மென்னும் உம்மையால் மறறைக் கொடிப்பூ முதலியனவுங்
கொள்ளப்படும். நள்ளிருளென்றது சந்திரனது தேய்வுக்கும் வளர்ச்
சிக்கும் கெடுகளாகிய அமாவாசையி னிருளெனினுமாம், ஒளிகுமுன்
நீங்காது விளங்கலால் குடியிருந்த தென்றது. இருந்ததுவேயெனக்
கூற்றியவர்கரத்தின் முன வகரவுடம்பெய்ய வந்தது. கூந்தலின் கரு
மையொளியை அப்படிப்பட்ட இருளாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்

பணியாம். முதல்வாகியத்தில் வந்த ஐயவணியும் இதுவுஞ் சோத
லால் சோவையணி. (௧௧)

[இதனால் நெற்றிச்சிறப்பும் புருவங்களின் சிறப்புஞ்
சொல்லப்படுகின்றன.]

கணகவர் வனப்பிற சிந்தூரம் தீட்டிக் கவின்கெய்
பொன் னிறத்ததாய்ச் சிறந்த, தண்பிறைக் கொழுந்தொ
ன் றுளதெனிறி றிலகத தையலவா னுதலினை நிகாக்குந்,
தெண்கட லமிழ்திற் கனிந்தவந் தீஞ்சொற சேயிழை மு
கத்தொளிர் புருவம், வெண்கதிராக குடையி லிரதியு மத
னும வைத்தகை விலலினை பொருவும்.

(இ - ள்.) கண் கவா வனப்பின - கண்களின் பாவையை
(தன்னிடத்தே) இழுத்துக்கொள்ளுகின்ற அழகையுடைய, சிந்தூரம்
தீட்டி - (திலகத்தை) எழுதப்பெற்று, கவின்கெய் - அழகைச் செய்
கின்ற, பொன் நிறத்தது ஆய - பொன் நிறத்தையுடையதாகி, சிறந்
த - உயர்ந்த, தண் பிறை கொழுந்து ஒன்று - குளிர்ச்சிபொருந்திய
ஒளிமயிதையானது, உளது எனின் - உளதாயின, தையல் - தமயந்
தியினது, திலகம் - (சிந்தூர) திலகத்தையுடைய, வாள் றுதலினை
நிகாக்கும் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியை (அது) ஒக்கும், தெள கடல்
அமிழ்தின் - தெளிந்த பரதகடலினது அமிர்தம்போல, கனிந்த -
முதிர்ந்த, அம் தீ சொல் - அழகிய மதுரம்பொருந்திய சொற்களையு
டைய, சேயிழை முகத்து - தமயந்தியினது முகத்திடத்தே, ஒளிர்
புருவம் - விளங்குகின்ற (இரண்டு) புருவங்களும், இரத்திபு மதனும் -
இரத்திதேவியாலும் மனமதனாலும், வெள்கதிரா - சந்திரனாகிய, குடை
யில் - குடையின்கண்ணே, வைத்த - வைக்கப்பட்ட, கை வில் இனை -
(அவா) கை வில் விரண்டையும், பொருவும் - ஒத்திருக்கும், எ-று.

(௧ - து.) நெற்றிச்சிறப்பும் புருவங்களின் சிறப்புஞ்சொல்லியது
என்பதாம்.

சிந்தூரம் அதனாலே செய்யப்பட்ட திலகத்தை யுணர்த்தலால்
ஆகுபெயர். உளதெனினிகாக்குமென்றதனால் இப்போதுள்ள பிறைக்
கு அபபடிப்பட்ட திலகமும் பொன்னிறமு மில்லாமையால் ஒவ்வா
தென்றதாயிற்று. அபபடிப்பட்ட பிறை ஒன்றுளதாயி னென்றத
னாலும் றுதலினை நிகாக்குமென உபமேயத்தை உபமான மாககுத
லாலும் இப்பொரு ளெதிரிடையணி. மனமதனுக்குச் சந்திரன் குடை
யாதலால் 'வெண்கதிர்க்குடையில' என்றது தமயந்தியின் முகத்தைச்
சோந்த விரண்டு புருவங்களையும் அக்குடையைச்சோந்த அவவிரண்டு
விழ்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (௧௨)

[இதனால் கண்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

குமிழ்மிசை மறிந்து குழையெதிர் நடந்து கொலைத்
தொழின் மறலியைப் பயிற்றி, யமிழ்தினின் விளர்த்து
ணஞ்சினிற் கருகி யையரி சிதறிமை தோய்ந்து, கமலமெ

ன் மலரை வனம்புகுத் தியவேற் கணாணினை மான்மரு
ணைக்கந், தமதெனக் கவர்ந்து கொண்டவோ மடமான்
றடங்கணின் செயலகவர்ந் தனவோ.

(இ - ள்.) குமிழ் மிசை மறிந்து - குமிழுமபூவினது மேறபக்
கத்தினால் தடையுறது, குழை எதிர் நடந்து - குழையெனப்படுகின்ற
காதணிக்கு முன்பாகச் சென்று, கொலை தொழில் மறலியை பயிற்றி -
கொல்லுதலாகிய தொழிலை யமனுக்குக் கற்பித்து, அமிழ்தினில்
விளாத்து - அயிர்த்ததைப்பாக்கிலும் (சுறதிடம்) வெளுத்து, உள -
நடுவில், நஞ்சினில் கருகி - விஷத்தினும் கறுத்து, ஐ அரி சிதறி -
அழகிய றோகைகள் சிதறப்பெற்று, மை தோயந்து - அஞ்சனத்திலே
முழுதி, கமலம் என மலரை - தாமரையெனப்படுகிற பூவை, வனம்
புகுத்திய - காட்டிலே [நீரிலே,] போருமபடிசெய்த, வேல் - வேல்
போலும், கண இணை - (தமயந்தியின்) கணகளிரண்டும், மான - மா
னினது, மருள நோக்கம் - மருட்சிபொருந்திய பாவையை, தமது
என - தம்முடையதென்று, கவாந்து கொண்டவோ - வெளவிகொண்
டனவோ, மடம் மான - தமயந்தியினுடைய, தடம் கணின் செயல் -
விசாலம்பொருந்திய கணகளினது செயல்கையை, கவாந்தனவோ -
(அம் மான்கண்கள்) வெளவிக் கொண்டனவோ, எ-று.

(க - து.) கண்களின் சிறப்புச்சொல்லியது எனபதாம்

குமிழென்னு டுபமானச் சொல்லால் மூககென்னு முபமேயஞ்
சொல்லடபிதலால் உருவகவுயாவு நவிறசியணி. மேனமூக்கி னிரு
பக்கத்திலுந் தடையுண்டு சொல்லமாட்டாமையால் 'மறிந்து' என்றது.
எதிர்நடந்தெனத்தலை குழை காதைச் சூழவிடப்பட்ட பொருகா
தணி யெனக். அன்றெனின் ஆகுபெயராகிக் அந்நேயுடைய காதென
று கொள்க, மறிதலும் எதிர்நடத்தலும் கண்களுக்குச் சுபாவமாத
லால் தன்மைநவிறசியணி கொலைதொழில் மறலியைப் பயிற்றுத
லில்லாதிருக்கப் பயிற்றுதற் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால் தொடா
புயாவுநவிறசியணி. இதனாலே கொலைசெய்தலில் யமனிலும் வலி
யன வென்னும்பொருள் தொனிக்கின்றது. அமிழ்தும் நஞ்சுஞ் சோத்
துச் சொல்லப்படுதலால் அவை பாரகடலிற் பிறந்த தேவாமிரதமும்
ஆலாகலமுமாம். கமலத்தை வனத்திலே புத்ததலாகிய சம்பந்தத்
தைக் கற்பித்தலால் தொடாபுயாவுநவிறசியணி இது சிலேஷையை
அங்கமாகக்கொண்டு வந்தது. வேறுகண் உவமைத்தொகையணி. மரு
ணைக்கம் - அஞ்சியனபோற் பாராததல். கொண்டனவோ கவாந்தன
வோ எனச் சந்தேகத்தைச் சொல்லுதலால் ஐயவணி. இவ்வுணம் பல
வணிகளுக்குச் சோதலால் சோவையணியாம். (கந)

[இதனாலே கபோலங்கள் மூக்கு இவற்றின் சிறப்புச்
சொல்லப்படுகின்றது.]

வேனிலவேள் வனப்பு நோக்குதற் கமைத்த விளங்
குக்கண் ணடியோ வெள்ளிரும், பானலங் கண்வா டீட்டிய
கிடந்த சாணையின் படிவமோ கபோலங், கான்வழிந் தொ

மூகுஞ் சண்பகமலரைக் கழந்துமென் குமிழினைத் தூரத்
துள், னுனையு முருக்கு மொழுகுபொற் கொடிமூக் குவ
மையா முரைக்குமா றரிதே.

(இ-ள்) ஒழுகு - நோமைபொருந்திய, பொன் கொடி - பொன்
மயமாகிய பூகொடி போல்பவளது, கபோலம் - கதப்பென்று
சொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை, வேனில் வேள் - வசந்தகாலத்
திறகுரிய மனமதனுனவன், வனப்பு நோக்குதற்கு - அழகைப்பார்த்
தற்காக, அமைதத் - (நானமுகனால்) உண்டாகப்பட்டு, விளங்கு
கண்ணடியோ - விளங்காநின்ற கண்ணாடிசுளோ, ஒளிரும் - விளங்கா
நின்ற, பாணலம் கண் - கருங்குவளை மலர்போலும் கண்களாகிய,
வாள் - (அவனுடைய) வாள்களை, தீட்டிய கிடந்த - தீட்டுதற பொ
ருட்டுத் தங்கிய, சாணையின் படிவமோ - சாணைக்கல்லினுடைய வழி
வங்களோ, கான் - வாசனையானது, வழிந்து - பெருகப்பெறறு, ஒழு
கும - நீண்ட, சண்பகம் மலரை - சமபகப் பூவை, கழந்து - கோ
பிதது, மெல் குமிழினை - மெல்லிய குமிழும் பூவை, தூரது - தூரத்தி,
உள் - (கண்ணோ) உள்ளத்தையும், னுனையும் - உடம்பையும், உருக்
கும - உருக்காநின்ற, மூகுகு - (அவளது) மூகுக்கு, உவமை - உப
மானத்தை, யாம - நாம, உரைக்கும் ஆறு - சொல்லும் வழி, அரிது -
இல்லை, எ-று.

(க - து.) கபோலங்கள் மூக்கு இவைகளின் சிறப்புச் சொல்லி
யது என்பதாம்.

ஒழுகு பொன் - மாறறுயாந் தினகிய பொன்னெனினுமாம். மன்
மத நழுகிசிறந்தவ னுதலால் 'வனப்பு நோக்குதற்கு' என்றும், கண்
னினருகே யிருக்கையால் 'கணவாடிடய' என்றும், சொல்லிற்று.
காமன் சமபக்தமான பொருள்களெல்லாவும் காமநோயை வளரக்கு
மாதலால் அவன் சமபக்தமான கண்ணாடியுஞ் சாணைக்கேலு மென்
றது. கபோலங்களை அப்படிப்பட்ட கண்ணாடிகளுக்கு சாணைக்கல்லு
களு மாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இதனை யுறுப்பாகக்
கொண்மி ஐயவனின் வந்தது. சண்பகமணம் மூகுகின்சுவாசத் திருக்
கினறமையால் அதற்கு 'கான்வழிந்து' என்கிற அடை கொடுக்கப்
பட்டது. சண்டகத்தைக் கழதலுங் குமிழைத் தூரத்தலு மில்லா
கிருக்க அவைகளைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயாவு நவீநசியணி. உவ
மை இல்லை யெனறதனால் உபமானந்தொக்க தொகையுவமையணி.
இப் பலவுஞ் சோதலால் சோவையணியாம. (கசு)

[இதனால் காதலன் வாய் பல்வரிசைகள் சொல்

இவைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

வள்ளைவார் காது நோக்கின றுள்ள மகிழ்ந்தினி தாடு
பொன் னூசல், கள்ளனி ழாம்பற் செய்யவாய பவளக் கடி
ணகையொளிர் தரளந், தெள்ளிதிற் கோத்துப்
பவளவள் ளத்திற் சேர்த்திய தாகுமஞ் செறிசொல், கின்

ளையக் கிளவி குயின்மொழி யலதி யாதெனக் கிளக்கலா வதுவே.

(இ-ள்.) வள்ளை வார காத - வள்ளையிலேபோல்கின்ற நீட்சி பொருந்திய (அவள்) காதுகளானவை, நோக்கினா உளளம் - பார்த்தவருடைய மனமானது, மகிழ்ந்த - களித்தது, இனிது ஆடு - இனிதாக ஆடப்பெறுகின்ற, பொன்னாசல் - பொன்னாஞ்சல்களாகும், கன் அயிழ் ஆம்பல் - தேனையுடைய மலாந்த அல்லிமலாபோலும், செய்ய வாய் - சிவப்பு நிறம்பொருந்திய (அவள்) உதடானது, பவளக்கடி - பவளத்துண்டாகும், வாள் நகை - காதற்பொருந்திய (அவள்) வாயைச்சோந்த பல்வரிசையானது, ஒளிர் தரளம் - விளங்குகின்ற முத்துக்களை, பவள வளளத்தில - பவளக் கிண்ணத்திலுள்ளே, தெள்ளிதின் கோத்து கோத்தியது ஆகும் - தெளிவுடையதாகக் கோத்துச் சொக்கப்பட்ட கோவையாகும், அம் செறி சொல் - அழகானிறைந்த (அவள்) சொல்லுக்கு, கிளவி கிளவி - கிளியினது சொல்லும், குயில் மொழி - குயிலினது சொல்லும், அலது - (உபமானங்கள்) அல்லாமல், யாது என - (வேறே) யாதென்று, கிளக்கல் ஆவது - சொல்லுதல் ஆகும், எ - று.

(கீ - து.) செவி வாய பல்வரிசை சொல் இவைகளின் சிறப்புச் சொல்லியது என்பதாம்

வாளைவாரகாத - உவமையணி. காதுகள் தோள்களின் னளவு தொங்கி ஊசல்போல அசைவுறறுக் கண்டோமனந் தம்மைச்சோந்து களிகூர நிடுக்கப்பெறுதலாலே 'நோக்கினருள்ள மகிழ்ந்தினி தாடு பொன்னாசல்' என்றது. காதை அப்படிப்பட்ட ஊசலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. 'களளவிழாமல்' என்றதனால் ஆம்பலிலே தேன போல வாயிலே நீருசுவைநீர் கொள்ளப்படும். உதட்டிலே பவளத்துண்டையும், வாயைச்சோந்த பல்வரிசையிலே பவளக்கிண்ணத்தைச் சேர்த்த முத்துக்கோவையையும் ஆரோபித்தலால், அவ் விரண்மும் உருவகவணிகள். உபமானத்திற் கேறகப் பல்வரிசைக்கு வாயைச்சோந்த வென்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. சொல்லுக்கழகு சுருங்கச்சொல்லல் முதலியன. கிளவியங்கிளவி சுரமபறறியுஞ் சொற்பறறியும் உபமானமாதலாலும், குயின்மொழி சுரமொனறையே பறறி உபமானமாதலாலும் அதுமுன்னும் இது பின்னும் வைக்கப்பட்டன.()

[இதனாலே முகத்தின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒழுக்கொளி விரிந்த கதிர்மணி வண்ண னுந்தியந் தாமையுறைவோன், முழுமதிக் கலையு ணிறைந்தபே ரழகை மொண்டுகொண் டரிபரந் தகன்ற, மழைமதர் நெடுங்கட்டமயந்தி வதனம் வகுத்தனன் கரத்தினு லெடுத்த, புழைபுழித் தோன்றும் விசுமபினை யன்றோ களங்கமென் தின்னமும் புகலவார்.

(இ - ள்.) ஒழுக்கு ஒளி - நீளகின்ற காந்தியையுடைய, விரிந்த கதிர் மணி வண்ணன் - பரந்த இரணங்களை யுடைய நீல மணிபோல

தும் நிறத்தையுடைய திருமாலது, உந்தி - நாபியிலுண்டாகிய, அம் தாமரை உறைவோன் - அழகிய தாமரைப்பூவிலே வாசஞ்செய்கின்ற கானமுகக்கடவுள், முழு மதி கலையுள் - பதினாறுகலையுள் நிறைந்த சந்திரனிடத்தே, நிறைந்த - கிரம்பிய, போ அழகை - உயாவாகிய சாரத்தை, மொண்டு கொண்டு - (கையினாலே) மொண்டு கொண்டு, அரி பரந்து - இரோகைகள் படரப்பெற்று, அகன்ற - விசாலமாகிய, மழை - குளிர்ச்சிபொருதிய, மதா - களித்திருக்கின்ற, நெடு கண் - நெடிய கண்களையுடைய, தமயநதி வதனம் - தமயநதியினது முகத்தை, வகுத்தனன் - படைத்தான், கரத்தினால் எடுத்த - கையினால் எடுக்கப்பெற்ற, புழை வழி தோன்றும் - துவாரத்தின் வழியிலே காணப்படுகிற, விசுமபிணை அன்றோ - (நீலநிறமுள்ள) ஆகாசத்தை யன்றோ, களங்கம் என்று - களங்கமென்று, இன்னமும் - இப்போதும், புகல்வாரா - சொல்லுவாரா (உலகத்தாரா), எ-று.

(க - து.) தமயநதியினது முகத்தின் சிறப்புச் சொல்லியது என்பதாம்.

மணியென்பது நவமணிகளுக்குப் பொதுப்பெயராகியும் சில விடங்களிலே நீலமணிகளுக்கும் சிறப்புப்பெயராகியும் வருதலாலே நீல மணியென்ப பொருள் கூறப்பட்டது. ஒரு பிரளய முடிவிலே நான் முக்ககடவுள் திருமால் வயிறுநட சென்று அவனது நாபியிலே தோன்றிய கமலத்தினவழியாக வெளிப்பட்டு அதிலிருக்கின்றனென்பது புராணகதை. 'பேரழகு' என்றது இங்கே சந்திரனது சிறந்த பங்கு. 'அரிபரந்தகன்ற மழைமதா நெடுங்கண்' என்றும் அடையை முகத்துக்குக்கொள்ளாது தமயநதிக்குக் கொள்க. காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட சந்திர சாரத்தினாலே உயாவுடைய முகத்தழகாகிய காரியத் தோன்றலாலே காரணப் புனைவிலி புகழ்ச்சி யணி. 'புழைவழித் தோன்றும் விசுமபிணையன்றோ களங்கமென நின்னமும் புகல்வாரா' எனவே, அது களங்கமென்று அப்பங்கு எடுபட்ட பள்ளத்தே தோன்றுகிற நீல வாகாச மென்றதாயிற்று. களங்கத்திலே அவ வாகாசத் தன் ஆரோபித்தற்கு அதனது தன்மையை ஒழித்தலாலே ஒழிப்பணி. இப் பலவுரு சோந்து வருதலாற் சோவையணியாம். (கசு)

[இதனால் தோள்கள் முன்னங்கைகள் கைகள் இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

செய்யுறு மமுதப் பசுங்கரும் பேய்ப்ப்பத் திரண்டழ கொழுமுமென் றடந்தோள், பெய்வனே முன்கைக் கிணையயன் வகுத்த பொருள்களிற் பேசுவ தெவனே, வெய்ய வன் கதிர்க ளலர்த்துசெங் கமல மெல்லழிக் குடைந்தன வென்றும், கையிணை மலருக் கிணையென வுரைத்தல் கழி மட னலதுவே நிலையே. *

(இ - ள்.) மெல் தடம் தோள் - மெல்லிய பெரிய (தமயந்தியி னுடைய) தோள்களானவை, செய உறும் - கழனியிலிருக்கிற, அமு தம் - அமிர்த்தையுடைய, பசு கரும்பு ஏய்ப்ப - பசிய கருமப்புணை,

கிரண்டு - திரட்சிபொருந்தி, அழகு ஒழுகும் - அழகு பெருகப்பெற்றிருக்கும், பெய வளை - இடப்பட்ட வளையல்களையுடைய, முன்கைக்கு - (ஆவள்) முன்னங்கைகளுக்கு, இணை - உபமானம், அபனவகுத்த பொருள்களில் - பிரமனால் படைக்கப்பட்ட பொருள்களுள்ளே, பேசுவது எவன் - சொல்லத்தகுவது யாது, வெய்யவன் கதிராகன் - சூரியனுடைய கிரணங்களால், அலாதது - மலாத்தப்படுகின்ற, செம கமலம் - செந்தாமரை மலர்களானவை, மெல்ல அழகு - மெல்லிய வழகளுக்கு, உடைந்தன என்றால் - தோற்றனவென்று சொன்னால், இணை - இரண்டாகிய, கை மலருக்கு - கைகளாகிய மலர்களுக்கு, இணை என உரைத்தல் - உபமானமென்று சொல்லுதற்குக்காரணம், கழி மடன அலது - மிகுந்த அறியாமையன்றி, வேறு இலை - மற்றொருகாரணம் இல்லை, எ-று. ஏ-அசை.

(க-து.) தோள்கள முன்னங்கைகள் கைகள் இவைகளின் சிறப்புச் சொல்லியது எனபதாம்.

செழுமையும் கிளாச்சியும் நல்லநிறமும் உபமேயத்திலே சூறிப் பித்தறகு 'செய்யுறு மழுதப்பசங்கருடபு' என்றது. பசங்கரும் பெயப்ப—உவமையணி. எவனென்பது இனமைப்பொருளில் வந்தது. அபனவகுத்த பொருள்களில் ஒருபமான தோன்றாமையால் தொகையுவமையணி. செங்கமலத்திற்கு 'வெய்யவன் கதிராக ளலாதது' என்ற அடை, அது தம்மியலபின் மலாச்சியையுடைய மெல்லழகருக்குத் தோற்றறகுரிய குணத்தை யுடையன வென்னுங் கருத்தை யுட்கொண் டிருத்தலாலே கருத்தடையணி. இதனாலே உபமேயமாகிய அவ வழகளுக்கு விசேஷந தோன்றுவதாகிய வேற்றுமையணி தொனிக்கின்றது. கமலம் கீழ்ப்பட்ட வழகளுக்குத் தோற்ற மையைச் சொல்லவே மேறப்பட்ட கைகளுக்கணையாகாம தோன்றுத்தலாலே செய்யுட பொருட்பேறணி. இவை பலவுஞ் சோதலாலே சோவையணியாம்.

(கஎ)

[இதனால் முலைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

இழையிடை புகாது மாப்பிடங் கொண்ட வேரின் ■
 னமுலை வள்ளைக, குழைபொருங் கண்ணி யெழிற்கடற்
 பிறந்த குமிழியோ வதனிடை நீந்த, விழைவுறு மதனும்
 பருவமு மமைத்து விளங்குபொற் குடங்கொலோ வத
 னிற், றழைசிறை நேமிப் புட்கொலோ கமல முகைகொ
 லோ வென்கொலசாற் றுவதே.

(இ-ள்.) வள்ளை - வள்ளைபோலும் (காதுகளைச் சூழ்ந்த), குழை பொரும் - குழைகளோடு போசெய்கின்ற, கண்ணி - கண்களை யுடையவளது, இழை - னுலும், இடை புகாது - நடுவிலே துழையாதிருக்கும்படி, மாபு - மாபை, இடம் - (தமக்கு) இடமாக, கொண்ட - கவாந்த, ஏா இள வனம் - அழகும் இளமையும் சந்தனக்கொலமும் பொருந்திய, முலை - முலைகளென்று சொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை, எழில் கடல் பிறந்த - அழகாகிய கடலின் கண்ணே உண்டாகிய,

குமிழியோ - குமிழிகளோ, அதனிட - அக்கடலின் கண்ணே, நீந்த - நீந்துதற்கு, விழைவு உறு மதனும் - ஆசை கொண்ட மனமதனும், பருவமும் - மங்கைப் பருவத்தினாலும், அமைத்து - உண்டாக்கப் பட்டு, விளங்கு பொன குடம் கொல் - விளங்காநின்ற பொற்குடங்களோ, அதனில் - அக் கடலிலிருக்கின்ற, தழை சிறை - தழைந்த சிறையையுடைய, நேமி புளகொல் - சக்கரவாகப்பறவைகளோ, (அதனில்) - அக்கடலிலே தோன்றிய, கமல முகைகொல் - தாமரை யருமபுகளோ, என - (இவற்றுள்ளே) யாது, சாறுவது - (என்றோ) சொல்லப்படுவது, எ-று. ஓ - கொல் - அசைகள்.

(க - து) முலைகளின் சிறப்புச் சொல்லியது என்பதாம்.

‘இழையிடை புகாது மாபிடங் கொண்ட’ என்றதனாலே அம் முலைகள் அடிபரக துயராகு ஒன்றோடொன்று வருங்குவி விளங்குகின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நீந்துதல் - புனல்விளையாட்டைக் குறித்தெனக். ‘பருவம் என்ப பொதுப்படக்கூறிலும் எல்லாப்பருவங்களிலுஞ் சிறந்த மங்கைப் பருவமென்று கொள்க. ஆழநீரி லிரங்க வஞ்சி யோகுட முதலியவற்றைப் பற்றி யிரங்குதல் உலகவழக்கம். முலைகளை அக குமிழி முதலியனவாகக் குறித்தாலே தற்குறிப்பணிகள் இந்நான்கு தற்குறிப்புக்களையும் அங்கமாகக் கொண்டு ஐயவணி வந்தது. இது தற்குறிப்புகள் எழிற்கடலென்ற வருவகத்தாலே பிழைப்பிக்கப்பட்டன.

(கஅ)

[இதனால் வயிற்று மயிரொழுங்கின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

மாலபுரி முலைமென் கமலநாண் முகையில் வணமி வீழ் மாலையோ பசும்பொற், சேலையீ தணிக்த மேகலை மணியி னொருசுடா செவ்வனின் றதுவோ, நூலினு நுடங்கு மருங்குற தனங்க னுண்ணிதற சலாகைசோத தியதோ, வாலினித் தளிரி னழகுவிற் றிருந்த வவ்வயி ரணரி மயி ரொழுங்கே.

(இ - எ.) ஆல் இளம் தளிரின் - ஆலமரத்தினது சிறு தளிரினது, அழகு வீறு இருந்த - அழகானது கொலு விருக்கப்பெற்ற, வயிறு - அததமயங்கி வயிறறை, அணி - அலங்கரித்ததுகொண் டிருக்கிற, மயிர் ஒழுகு - மயிரொழுங்கென்று சொல்லப்படுகிற பொருளானது, மாலபுரி - ஆசையைச் செய்கின்ற, முலை - முலைகளாகிய, நாள மெல் கமலம் முகையில் - மலரும் பருவத்தையுடைய மெல்லிய தாமரையினுடைய அரும்புகளில், வீழ் வணமி - (வந்து) விழுகிற வண்களது, மாலையோ - வரிசையோ, பசும் பொன் சேலையீது - பசிய பொன்மயமாகிய புடவையின்மேல், அணிந்த - தரிக்கப்பட்டிருக்கிற, மேகலை - மேகலாபரணத்தினது, மணியின் - நீலமணியினது, செவ்வன் நின்றது - நேராக மேலெழுந்து நின்றதாகிய, ஒரு சுடரோ - ஒரு கதிரோ, நூலினு - இழையினு மதிக்கமாக, நுடங்கும் மருங்கு - அசைகின்ற இடையானது, இறுது - ஒடியாதிருக்க,

அனங்கன் - மன்மதனால், நுண்ணிதின் சோத்தியது - நுண்ணிதாகச் சோக்கப்பட்டதாகிய, சலாகையோ - இருபபுகம்பியோ, எ-று.

(க - து.) வயிறறு மயிரொழுங்கின் சிறப்புச் சொல்லியது என்பதாம்.

ஆடவாக்கு மற்றை யவயவங்களிலும் அதிக விருப்பஞ்செய்தல் பற்றி 'மால்புரிமுலை' என்றது. மணமுந் தேனும் வெளிப்படாமையால் வண்டுமீழ்த்தற கியையிலலாத விளமுக்கைளை யொழித்தற்கு 'நாண்முகை' என்றது. அதாவது அன்றைக்கு மலரும் பருவமுடைய வரும்பாடம். வண்டுமாலையாவது வண்டுகள் இடைவிட்டுப்போகாம லொன்றன்பின் னொன்றாகத் தொடருந் தொடரச்சி செவ்வனின்ற லாவது சாயவின்றி மேலே நிவந்திருத்தல். நூலிணு நுடங்கு நுண் ணிய விடைக்குத் தகுதியாக 'நுண்ணிதிற சலாகை' என்றது. செவி முதலிய வறுபபுகளுக்குக் குழைமுதலியனபோல வயிறற்ற கணியா யழகு செய்தலின் 'அணிமயிர்' என்றது. வயிறறு மயிரொழுங்கை அவ் வண்டுமலை முதலியனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இதனை அங்கமாகக்கொண்டு ஐயவணி வந்தது. உபமானமாகிய ஆலத் தளிரினது தன்மையை உபமேயமாகிய வயிறறிலே ஆரோபித்தலாலே காட்சியணி, இதனாலே அம் மயிரொழுங்குக் கிடனசொல்வதுபோன்று வயிறறுச் சிறப்புஞ் சொல்லியதாயிற்று. (கக).

[இதனால் வயிறறுமடிபுகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

படைப்புழி வேதன் கமலமென் மலரைப் பழிக்கு மென் கரத்தினு னடுவைப், பிடித்தலும் விரலக ளுமுந்திய வனாயோ பெட்புறு மங்கையம் பருவ, மடித்தலஞ் சேர்த் தி யேறுதற் கமைத்த படிகொலோ வவ்வயி றணிந்த, மடி ப்புறு வனாயி னழகினுக் குவமை மறறுநா முரைக்குமா றெவனே.

(இ - ள்.) அவ வயிறு அணிந்த - அத் தமயந்தியின் வயிற்றினால் தரித்திருக்கிற, மடிப்பு - மடிப்புகளென்று சொல்லப்படுகிற பொ ருள்களானவை, படைப்பு உழி - (அவனைப்) படைத்தபோது, வே தன் - நானமுகக் கடவுளானவன், கமலம் என் மலரை - தாமரை யெனப்படுகிற பூவை, பழிக்கும் - நிந்திக்கின்ற, மெல் கரத்தினால் - மெல்லிய கையினாலே, நடுவை பிடித்தலும் - இடையைப் பிடித்தவன் விலே, விரல்கள் - (அவன கை) விரல்களானவை, அமுந்திய - அமுத் துதலா ஹண்டாகிய, வனாயோ - மடிப்புகளோ, பெட்பு உறு மக் கையம் பருவம் - விரும்பப்படுகின்ற மங்கைப்பருவமாகிய (பெண்), அடி தலம் சோத்தி - அடித்தலங்களை ஊன்றி, ஏறுதற்கு அமைத்த - ஏறுதற்காக (அவனாலே) உண்டாக்கப் பட்ட, படிகொல் - சோடா னங்களோ, வனாயின் - அம்மடிப்புகளது, உறு அழகினுக்கு - மிகுந்த செளந்தரியத்துக்கு, உவமை - உபமானம், நாம் உரைக்கு மாறு - நாம் சொல்லுமாறு, யாது, எ-று.

(க - து.) வயிற்று மடிப்புக்களின் சிறப்புச் சொல்லியது என்பதாம்.

‘கமலமென் மலரைப் பழிக்குமென் கரம்’ என்றதனால் அவன் மெல்லிய விடையைப் பிடித்தற்கு அக்கர தகுதி யுடையதென்ற தாயிற்று. நடுவைப்பிடித்தல் அதனைவை யறிதற் கெனக், ‘விரல்க ளமுந்தியவனா’ என்றதனால் அமுத்திப் பிடித்தானென்பதும், அங் கனம் பிடித்தபோது அவகுடம் பின்புறத்திற் செல்ல மறறைச் சுட்டுவிரல் முதலிய நாளவிரல்களும் முன்புறத்துச் சென்றழந்த லால் அவற்று ளொறைமகொன் றிடைவெளிகளி லெழும்பி மூன்று வகை ஞண்டாயின வென்பதும் தோன்றுகின்றன. வயிறுமடிப்பு களை அவ்விரல்க ளமுந்திய வகைகளாகவும், அப்பழிகளாகவும் குறித் தலால் தற்குறிப்புகளாக, இவை ஐயவணிக கககம். இங்ஙனஞ் சிறப் பிக்கப்பட்டது வரையின் வடிவமேயாதலால் வரையி னழகிலுக் குவ மையென்று பின் வேறுசூறப்பட்டது. மறறும் - அசைநிலை, எவ னென்பது இன்மைப் பொருளில் வந்தது. அழகிலுக் குவமையில்லை யெனலால் உபமானத் தொக்க தொகையுமையணி. (உ௦)

[இதனால் இடையின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

கணங்குஞ்சுத் தொருகாழ் மணிவடங் கிடந்த துணை யிள வனமுலை சுமந்து, வணங்கிநா டோறுந் தேயந்ததோ பெருகும் வனப்பெனுங் கடலுளாழ்ந் ததுவோ, கணங் கொள்வண டார்க்குங் கணைமதன் கண்ணே மெய்தலுங் கழிந்ததோ வன்றி, யணங்கர வலகுற றோமிசை வதியு மனங்கனோ விடையறி கிலேமால்.

(இ - எ.) இடை - (அத்தமயந்தியினது) இடையென்று சொல் லப்படுகிற பொருளானது, கணங்கு ஞ்சுத்து - தேமல் படரப்பெற்று, ஒரு காழ் மணிவடம் கிடந்த - ஓரளவாகிய சரங்கையுடைய ரத்த ஹாரம் கிடக்கப்பெற்ற, துணை இள வனம் முலை - இரண்டாகிய இளமையுஞ் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய முலைகளை, சுமந்து - சுமத்தலால், வணங்கி - வணங்கி, நாள் தோறும் தேய்ந்ததோ - தினந் தோறும் (சிறிதசிறிதாகத்) தேய்ந்துபோயிற்றோ, பெருகும் - பொங் குகின்ற, வனப்பு எனும் கடலுள ஆழ்ந்ததுவோ - அழகென்கிற கட லுள்ளே முழுகிப்போயிற்றோ, கணம் கொள் வண்டு - கூட்டத்தைக் கொண்ட வண்டிகளானவை, ஆககும் - ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, கணை - (ஈ) அம்பையுடைய, மதன் கண் ஏறு எய்தலும் - மன்மதனது பாவைக் குறறமானது அடைந்தமாதிரித்திலே, கழிந்ததோ - இறந்து போயிற்றோ, அன்றி - அல்லாமல், அனங்கு அரவு - அழ காகிய பாம்பின் படம்போலும், அங்குல் தோமிசை வதியும் - அங்கு ளாகிய தேரினமேலே இருக்கின்ற, அனங்கனோ - அங்கமில்லாத மன் மதனோ, அறிகிலேம் - (யாம்) அறிகிலேம், எ-று.

(க - து.) இடையின் சிறப்புச்சொல்லியது என்பதாம்.

இடையாளது துண்ணிதாய்க் காணக் கூடா திருததல்பற்றி அதனை அதன்மேலே கனங்கொண்டிருக்கிற விரண்டு முலைகளாலும் அழுத்தப்பட்டிருந்த தேய்தற்கு வினைமுதலாகவும், அளவறறிருக்கையால் அழகைக் கடலாக உருவகஞ்செய்து அக்கடலிலே மூழ்குதற்கு வினைமுதலாகவும், ஒருவ னொருபொருளை வியந் துற்றுப்பார்த்தால் அப்பொருள் அப்பாவைக் குறமந்தாங்கி யழிதல் உலகியல் பாதலால் மனமதனது அப்படிப்பட்ட பாவைக்குறமந் தாங்கி அழிதற்கு வினைமுதலாகவும், அரசனுக்குத் தோபோல மனமதனுக்குப் பகை வெல்லுதற்குத் துணைக்கருவி யாகையால் அலகுலைத் தேராக வருவ கஞ்செய்து அதன்மேலிருக்கிற உருவமில்லாத மனமதனாகவும், குறித்தலாலே இந்நான்கு தற்குறிப்பணிகள். இவற்றை அங்கமாகக் கொண்டு ஐயவணி வந்தது. இவற்றுள் மூன்றைய மூன்றும் வினைப் பொருட் டற்குறிப்புக்கள். பின்னது வடிவப்பொருட் டற்குறிப்பு. இவ்வேறப்பா டறிதற்கு 'அவற்றிடை அணி' என்னுஞ்சொல் வைக்கப்பட்டது. இரண்டாவது தற்குறிப்பு உருவகத்தா லுயவிககப்பட்டது.

[இதனால் அல்குடிசிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

வெங்கதிக கடவுள் கொடிஞ்சியங் தேர்க்கு வியப்புற வாழிபொன் றமைத்த, பங்கமி றொழிலின் பயிற்சியாலனங்கன் பைங்கிளிக் கூந்தன்மான தோககுச், செங்கரம் வருந்த மலரயன் வகுத்த திகிரியோ செய்யபொற் றட்டோ, வங்கர வலகு லதளை வினாககி னுடவ ரவானின தளவே.

(இ - ள்.) அங்கு - அவ்வளையிடத்தைச் சேர்ந்த, அரவு - பாம்பின் படம்போலும், அல்குல - அல்குலென்று சொல்லப்படுகின்ற பொருளானது, மலர் அயன் - தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற நான்குக்கடவுளானவன், வெம கதிர கடவுள் - சூரிய தேவனது, கொடிஞ்சி அம் தோககு - மேனமொடையுடைய அழகிய இரத்தத்திற்கு, வியப்பு உற - ஆச்சரியப்பட, ஆழி ஒன்று அமைத்த - ஒருருளையே அமைவித்த, பங்கம் இல் தொழிலின் பயிற்சியால் - பழுதில்லாத தொழிலினது பழக்கத்தினாலே, அனங்கன் - மனமதனது, பைங்கிளி கூந்தல் மான் தோககு - பச்சைக்கிளியாகிய குதிரையையுடைய இரத்தத்திற்கு, செம் கரம் வருந்த - செய்யகைகளானவை வருத்தமுற, வகுத்த திகிரியோ - (அவனாலே) படைக்கப்பட்ட ஒருருளையோ, செய்ய பொன்றட்டோ - (அக்கடவுளாலே அம்மனமதனுக்குப் படைக்கப்பட்ட) செம்பொன்னினுற்செய்த தட்டோ, அதன் அளவு உணக்கின் - அவ்வல்குலினது (பரப்பின்) அளவைச் சொன்னால், ஆடவா - காளையரது, அவாவினது - (அதன்மேலுள்ளதாகிய) ஆசையினது, அளவே - அளவே யாகும் (அது), என்று.

(க - து.) அல்குடிசிறப்புச் சொல்லியது என்பதாம்.

கொடிஞ்சி - தோமேன்மொட்டி, "கூவிரங்கொடிஞ்சி கூம்புதோ மொட்டே" இதனால், பல வருளைக் எின்றியமையாத தோக்கு

ஒருருளை அமையும்படியாகச் செயதல் அரிய செயலாதலால் 'வியப்புற' என்றும், அவனைஞ் செயயப்பட்டது நெடுங்காலமாக நிலைபெறுதலாலே 'பங்கமிறெழில்' என்றும், கூறிற்று. பின்செய்யப்பட்ட விதற்கு 'செவகரம் வருந்த' எனலால் அதிலுமிது சிறந்ததாகச் செய்யப்பட்டமை தோன்றுகின்றது. அங்குலே அபடடிப்பட்ட உருளையும் பொறறடடுமாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணிகள். இவற்றையுறுப்பாக்கக்கொண்டு ஐயவணிவந்தது. அதனைவு 'ஆடவரவாலினதளவு' எனவே அவ்வவாவி னளவைப்போலவே அல்குற பரப்பி னளவைக காணக்கூடா தென்றதாயிற்று. "ஐயோவகல்லுக் குழுவருத்தம் காழித்தோ வெய்யோாக கனேகநாள வேண்டிமே" என்றா பிறரும். அங்குலி னளவு யாது, அது ஆடவரவாலினதளவென்பதுபடத்தொன்று கிற விரணி வாக்கிப்ப பொருள்களுக்கு ஐக்கியத்தைச் சொல்லுதலாலே காட்சியணி. (உஉ)

[இதனால் தொடைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

மாந்தளிர் மேனி யரம்பையை வனப்பின் வென்ற மான் நிரண்மணிக் குறங்கு, கூந்தலம் பிடியின் கொழுங்கரம் துரந்து குலவிய கவின்குடி யிருந்து, சேந்ததுண்பஞ்சின் மென்மைய வாகிச் செழுமணி மேகலை தாங்கி, யேந்தெழிற கனனி யரம்பையின் குலங்க ளியாவையு மெளிதினவென நனவே.

(இ - ள்.) மா தளிர் மேனி அரம்பையை - மாவினது தளிர்போலும் வடிவதையுடைய அரம்பை யென்பவளை, வனப்பில் வென்ற - அழகினாலே வென்ற, மான் - தமயந்தியினுடைய, திரள மணி குறங்கு - திரட்சியும் அழகுமபொருந்திய தொடைகளானவை, கூந்தல் - கூந்தலையுடைய, அம் பிடியின் - அழகிய பெணயாளையினது, கொழு கரம் துரந்து - செழிய துதிகையைத் துரத்தி, குலவிய - விளங்குகின்ற, கவின குடி யிருந்து - காந்தியானது குடியிருக்கப்பெற்று, சேந்த - சிவந்த, நுண பஞ்சின் - நுண்ணிய பஞ்சிஐ, மதிமான், மென்மைய ஆகி - மெல்லியகுணத்தையுடையனவாகி, செழு மணி மேகலை தாங்கி - செழிய நவமணிகளாலாகிய மேகலையைச் சுமந்து, ஏந்து எழில் - ஏந்தப்பட்ட அழகையுடைய, கனனி அரம்பையின் - இளவாழைகளுடைய, குலங்கள் யாவையும் - குலங்களை யெல்லாம், எளிதில் வென்றன - வருத்தமில்லாமல் வென்றன, எ-று.

(க - து.) தொடைகளின் சிறப்புச் சொல்லியது என்பதாம்.

'மாந்தளிர் மேனியரம்பை' என்றதனாலே அவ எழுகிற சிறந்தவ ளென்றதாயிற்று. அரம்பை - தேவகனனிகையரு ளொருத்தி. வென்ற வென்னும் பெயரொச்சுக் குறங்கென்னும் பெயராகொண்டது. 'அரம்பையை வனப்பின்வென்ற குறங்கு' எனவே அவளுடைய வெல்லா வவயக்கனி னழகுக்கூடி இவளது தொடையழகுக்குக் குறைந்த தென்றதாயிற்று. அரம்பைக்கு அவயிருபொருள்களும் "அரம்பை தெய்வப்பெண்வாழை" இதனால்க. அவ்விரண் டரம்பைகளையும்

வெல்லுதலும், பிடியின கரத்தைத் துரத்தலும் இல்லாதிருக்க அவற்றின் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலாலே தொடாபுயாவு நவீரசியணி.

[இதனால் கணைக்கால்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

பூங்கழை குழைக்கும் வேனில்வேள் பகழி பொதிந்தபொன் னாவமெவந கொடுப்ப, வாங்கவன் வெற்றி குறித்திட விரிஞ்சு னமைத்தகா களமவெரீஇ யரற்றத், தேங்கமழ் வாவி நீரிடைக குளித்ததுச் சினைவரான் மறைந்திட வராயிற், றாங்குதேன் பெய்த பச்சிளங் கழையைத் தோழமை கொண்டன கணைக்கால்.

(இ - ள்.) கணைக்கால் = (தமயந்தியினுடைய) கணைக்கால்களானவை, பூ கழை குழைக்கும் - அழகிய கருப்புவிசில்லை வளைக்கின்ற, வேனில் வேள் - வசந்தகாலத்திற்குரிய மனமதனது, பகழி பொதிந்த - பூவம்புகளால் நிறைந்த, பொன் ஆவம் - பொன்மயமாகிய அம்புக்கூடானது, வெந் கொடுப்ப - (தோற்றப்) புறங்கொடுக்கவும், ஆங்கு - அந்தக்காலத்தில், அவன் வெற்றி குறித்திட - அம் மனமதனது வென்றியை குறிக்கும்படியாக, விரிஞ்சுன அமைத்த - நானழகனால் படைக்கப்பட்ட, காக்களம் - காளமானது, வெரீஇ அரற்ற - அஞ்சி யொலிக்கவும், தேன கமழ - தேன் மணக்கப் பெற்றிருக்கின்ற, வாவி நீரிடை - தடாகத்திலுள்ள நீரின்கண்ணே, குளித்தது - மூழ்கி, சினைவரால் மறைந்திட - சூழையுடைய வராலானது ஒளித்துக்கொள்ளவும் (செய்து), வராயில் றாங்கு - மலையின்கண்ணே தங்கிய, தேன் பெய்த - தேனைவார்த்து வளர்க்கப்பட்ட, பசு இளம் கழையை - பசுமையு மிளமையும் பொருந்திய மூங்கிலோடு, தோழமை கொண்டன - கட்டைபக்கொண்டிருந்தன, எ-று.

(க - து.) கணைக்கால்களின் சிறப்புச் சொல்லியது எனப்படாம.

ஆவத்திற்குப் 'பகழிபொதிந்த' என்றும் 'பொன்' என்றும் அடைகள் சோததமையாற கணைக்காலில் ஆடவரது மனவலியைக் கெடுக்கின்ற குணமும் பொன்னிறமுங் கொள்க. மனமதனாகக்ள மெனப்பட்டது குயிலாம். "கடிமுரசங் கங்குல் களிறுகுயில் காணு, கொடிமகரந் திங்கள் குடை" இத்தொல்கி. குயில் வடிவத்திற்குங் காழ்க்கரை வருத்தத்தற்குங் கொள்ளப்படும். சினைவராலுக்கு வயிறுபோலக் கணைக்காலிற்குப் பின்புற மேறபங்கு பருத்திருத்தல் கொள்க. வெந் கொடுப்ப, வெரீஇயரற்ற, மறைந்திட, இவவினைபெச்ச வரிக்கை மூடித்தற்குச் செய்து என்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. ஆவமுதலியவை வெங்கொடுக்கச் செய்கை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலாலே தொடாபுயாவு நவீரசியணி. மூங்கிலுக்குக் கண்டோரால் விரும்பப்படுகிற அதன் செழுமை முதலிய குணங்கள் தோன்றற்கு 'வராயிற்றுங்கு தேன்பெய்த' என்னுமடை கொடுக்கப்பட்டதுபோலும். தோழமை கொண்டன வென்றதற்கு அவைகளை யொத்திருக்கின்றன வென்பது கருத்தி. (உச)

[இதனால் அடிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

முருகவீழ் செய்ய கமலமுன் னென்கிழந்து முகமலர்ந்
துறுகணீர் சிந்தி, யொருபுகர் தாளின் வனத்தினின் றரிதி
னுளுறிய தவத்தினு லன்றோ, விரிமல ரகோகின் றளிர்
நலங் கவற்றி மென்சிறை யனமென மிழற்றும், பரிபுர
மணிந்து பஞ்சிபூட் டியபொற் பதத்தினைச் சிறிதுபோன்
றனவே.

(இ - ள்) முருகு அவிழ் - பரிமளமானது விரியப்பெற்றிருக்
கின்ற, செய்ய கமலம் - செந்தாமரை மலர்களானவை, உள் நெகிழ்ந்து-
மனமுருகி (உட்கட்டிவிட்டு), முகம் மலர்ந்து - முகக்கிளாசிக்கொண்டு
(துணி விரிந்து), உறுகணீர் சிந்தி - மிகுந்த ஆனந்தக் கணணீரை
(தேனாகிய நீரை) பொழிந்து ஒரு பசு தாளில் - பசிய ஒரு ஊலினாலே
(ஒருமாளத்தினாலே), வனத்தில் நின்ற - காட்டிலே (நீரிலே) நின்ற,
அரிதின உளுறிய - அரிதாகச் செய்த, தவத்தினால் அன்றோ - யோ
கத்தினாலன்றோ, விரி மலா - விரிந்த மலர்களையும், அசோகின் தளிர்
நலம் - அசோகத்தினது தளிர்கள் லுயர்ந்ததையும், கவற்றி - தன்
படப்படுத்தி, மெல் சிறை - மெல்லிய சிறைகளையுடைய, அனனம்
என - அனனம்போல, மிழற்றும் - ஒலிக்கின்ற, பரிபுரம் அணிந்து -
சிலம்பைத் தரித்து, பஞ்சி ஊட்டிய - செம்பஞ்சை அப்பப்பெற்ற,
பொன பதத்தினை - பொன்னிறம்பொருந்திய அடிகளை, சிறிது போன்
றன - சிறியவளவில் ஒத்தன, எ-று.

(க - து.) பா தங்களின் சிறப்புச் சொல்லியது எனபதாம்.

தாமரைக்கு முகமலாதல் சூரியன்முன்னே யாதலால் அது
தவத்திற்குங் கொள்க. வனத்திறச்சென ரெரு தாளினின்ற மனங்
குழைந்து சூரியனே நோக்கி யானந்தக் கணணீர் பொழிந்து செய்
யப்படுகிற யோகம் தாமரைக்குச் சிலைவாழையாற் சொல்லப்பட்டது.
'பதத்தினைச் சிறிதுபோன்றன' என்றதற்கு அந்த யோகத்திற்குப்
பயனாகத் தமயந்தியின் பத் சாருப்பியத்திற் சிறிது பெற்றன வென்
பது பொருள். சரியை - கிரியை - யோகம் - ஞானம் - இவற்றிற்கு
முறையே சாலோககியம் - சாமீப்பியம் - சாருப்பியம் - சாயுச்சி
யம், இவை பயன்களா மென்பது சைவாகமத்திற் காண்க. பதத்
தினைச் சிறிதுபோலுதற் கேதுவாகாத் அத தாமனாவின்து அப்படிப்
பட்ட நிலைமையாகிய தவத்தை யேதுவாகக் குறித்தாலே ஏதத்
தற் சூரிப்பணி தாமரை தன்னாலே விரும்பப்பட்ட பத் சாருப்பிய
முழுது மடையாமையைச் சொல்லுதலால் தகுதியினமையணி. ஆத
லாற் சோவையணி. (உரு)

[இதனால் நீ அவனை எங்கேகண்டாய் எனகிற வினாவோடு
கூடிய வுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இத்தகை வனப்பின் மடவா றன்னை யெவ்வுழிக் கண்
டனை யென்னிற், பைத்தபாம் பல்கு லரம்பையார் வதியும்

பதிதுறந் திம்பரிந் போந்து, மொய்த்தபூம் பொய்கை காணிய தேய முழுவதுங் குறுகின னவற்றுட், கைத்தல மமர்ந்த நெல்லியங் கனியிற் கண்டனன் விதர்ப்பர்கோனகரில்

(இ - ள்.) இ தகை வனப்பின் மடவரல்தன்னை - இப்படிப் பட்ட அழகிளையுடைய மங்கையை, எவவுழி கண்டனை எவனின் - எவ்விடத்தே பாரத்தாயென்று வினாவினால, பைத்த பாம்பு அல் குல் - படம்விரித்த பாம்புபோலும் அலகுலையுடைய, அரமபையா வதியும் பதி - தெய்வமாதா தங்கப்பெற்றறிருகுகின்ற நகரத்தை, துறந் து - விடநீங்கி, இமபரில் போந்து - இவவுலகத்தினகண் வந்து, மொயத்த பூ பொய்கை - நெருங்கிய மலாகையுடைய தடாகங்களை, காணிய - பாரக்குமபடியாக, தேயம் முழுவதும் - தேசங்க ளினைத் தையும், குறுகினன் - அடைந்தேனாகி, அவற்றுள் - அததேசங்களுள் ளே, கைத்தலம் அமர்ந்த நெல்லி கனியின் - உள்ளங்கையில் தங் கிய நெல்லிப்பழத்தைப்போல, விதாப்பாகோன நகரில் - மீமராஜ னது பட்டணத்தில், கண்டனன் - (அவனை) பாரத்தேன், எ - று. அம் - அசை.

(க - து.) இவவழகுள்ள தமயந்தியை மீமராஜன் பட்டினத்திற கண்டேனென றன்னரு சொல்லியது எனபதாம்.

பூம்பொய்கைகாணுதல் வினையாடுதல் பொருடடெனக். அவ னிடத்தே சில குறைவுகள் உன்னு லறியப்படா திருடகலாகாதா வெ னின் அப்பழக்கிலை யென்றகு 'கைத்தலமமர்ந்த நெல்லியங்கனி' என்றது. நெல்லிக்கனியை யுள்ளங்கையில் வைத்துப் பாரப்போருக்கு அதனுருவ முழுவதும் நன்றாய்க் காணப்படுத லறிக. அன்றியும் அக் கனியின் புறவகைகளாலே அகத்துவித்து வகைகளையும் அளவறிதல் போல அவளபுறத்துக் குணங்களாலே அகத்துக் கருத்தின் குணங் களையும் அளவறிதற்கும் சொல்லப்பட்ட தென்னுமாம். (உசு)

[இதனாலே அப்படி யுனன்ற காணப்பட்டவளை இங்கே நினைத்தற்குக் காரணம் யாதெனகிற வினாவிற்கு விடை சொல்லப்படுகின்றது.]

காண்டலு மவடகு நிகர மகளிர் தமயிலுங் கண்டி லேன் கதித்துப், பூண்டயங் கிளைய வனமுலை தினைக்கும் புயமுடை யினைஞன்யா னென்னுத, தேண்டினன் மும்மை யுலகினுங் காணேன் றிருந்தலர்க் கசனியே றன்ன, வாண் டகாய் நின்னைக காண்டலு நினைந்தே னவ்வளைத் தோள ணங் கினையே.

(இ - ள்.) திருந்தலாக்கு - பகைவருக்கு, அசனி ஏறு அன்ன - இடியுஞ் சிங்கமும்போலும், ஆண்டகாய் - ஆண்மையுடையவனே! காண்டலும் - கண்டவளவிலே, அவட்கு நிகா - அவளுக்கு நிகாவாளை, அரமகளிர் தமயிலும் கண்டிலேன் - தெய்வமங்கையருள்ளும் பாரத்

நிலேன, கதித்து - பருத்து, பூண் தயங்கு - ஆபரணங்களால் விளங்
காரின்ற, இனைய - இளமைபொருந்திய, வனம் முலை நனைக்கும் - சந்
தனக் கோலத்தையுடைய முலைகளைத் தழுவுதற்குத் தகுதியுள்ள,
புயம் உடை இளைஞன் - தோள்களை யுடைய காளை, யார என்னு -
எவ்வென்று, தேனமுன்ன - தேடினேன், மும்மை உலகிலும் கா
ணேன் - மூன்றுலகங்களிலும் கண்டிலேன், நினனை காண்டலும் -
உன்னைப் பார்த்தவளவிலே, அ - அந்த, வளை தோள் - வளையலையணிந்த
கைகளையுடைய, அணங்கனை - கண்ணியை, நினந்தேன - நினந்தே
னேன், எ -று.

(க-து.) இவளுக்கு நாயகன் மூன்றுலகிலும் காணேன் உன்னைக்
கண்டவளை நினந்தேன என்பதாம்.

முன்பாட்டிலே 'அரமபயா வதியும்பதி துறந்தி' என்றதனாலே
தனக்கிடந்தேவலோகமென்பதும், தேவமகளினாயெல்லாம் தானநிந்
திருக்கையும் மூறிப்பித்தலினாலே 'காண்டலும்வடகு நிகராமகளிர்
தமமிலும் கண்டிலேன்' என்றது. நிகராவானென்பதன்றுகெட்டு
நின்றது. அரமகளிர் தமமிலும் மென்றவுமமை உயர்வுசிறப்பு. தேடின
மென்னும் வளை எதுகைத் தொடைநோக்கி விரித்தல் விகாரமாய்
வந்த ணகரம் பெற்று நின்றது. யானென்னு மெழுவாய வருவிக்க.
'மும்மையுலகிலுங்காணேன்' என்றதனால் தேவா - உரகா - மனிதா -
இம் முததிறத்தாளுந் தகரவ னிலை யென்றதாயிற்று. 'நினனைக்
காண்டலு நினந்தேன' என்றதனால் நெய்நங்காலத்தின முன்னே
அவலோக கணம் இன்றளவும் அவளுக்குத் தக்கவனைக் காணாமையால்
அவன் மடந்திருந்து இப்போது உன்னு டேரமுது அவன் நனைப்பிக்க
நனைத்தே யென்றதாயிற்று அழகொப்புமையால் நளனைக்கண்டு தம
யந்தியை நனைத்தலால் நனைப்பணி.

(உஎ)

[இதனாலே நீ அவளுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினை யென
பதம் அவளும் உனக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பின
வென்பதுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

கேழ்கிளா தரள வடமிள முலையிற கிடப்பினன் றோ
சிறப் பெயது, மாழையொண கண்ணி மாற்பிடங் கொண்
டு வளரிள வனமுலை நினது, பாழியந் தடந்தோட குலட்
டினை நெழுமங்கப புலலினன றோபயன் பயக்கு, மாழியா
ய் நினக்கு வனப்பவ ளிலளே லலர்ந்தபா டலநிக ராமால்.

(இ - ன.) ஆழியாய - சக்கரவாததியே!, கேழ்கிளா - நிறத்தி
னாலே விளங்காரின்ற, தரள வடம் - முதது மாலையானது, இள முலை
யில் - இளமைபொருந்திய முலையின்கண்ணே, கிடப்பின அன்றோ -
கிடந்தா லன்றோ, சிறப்பு எய்தம் - விளங்கும், மாழை ஓள கண்ணி -
மாவகிப்போலும் ஒளிபொருந்திய கண்களை யுடையவனது, மார்பு
இடம் கொண்டு - மாறாப் இடமாகக்கொண்டு, வளா - வளாகின்ற,
இள வன முலை - இளமையுஞ் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய முலை
களானவை, நினது - உன்னுடைய, பாழியம் தடம் தோள் - வலிமையும்.

விசாலமும்பொருந்திய தோள்களாகிய, சூவட்டினை - மலைகளை, நெருங்க - அழுந்த, புல்லின் அன்றோ - சோந்தாலன்றோ, பயன் பயக்கும் - விளங்கும்; நினக்கு - உனக்கு, வனப்பு - அழகானது, அவன் - அததமயநதி, இலளேல் - இலளாயின, அலாந்த - மலாந்த, பாடலம் - பாதிரிப்பூவிறகு, நிகராம் - ஒப்பாகும், எ-று.

(க - து.) சுககிரவாத்தியே! தமயந்தி முலைகளானவை உன்னுடைய தோளைச் சோந்தாற பயனடையும், அவ எல்லாவழில் உனக்கு பயன்பாடாது என்பதாம்.

இளமுலையிற சிறப்பெய்து மென்றந் தோட்டுவட்டினைப் புல்லிற பயன் பயக்கு மென்றந் கூறவே மறறை யிடங்களிலே வீணுமென்ற தாயிறறு, இதனாலே நீ அவளுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினை யென்பது காட்டப்பட்டது. அன்றோ இரண்டும் உலகறிதேற்றத்தில வந்தன. இங்கே தாளவடமும் வனமுலையுமாகிய உபமாஸூபமேயங்களை யுடைய விரண்டு வாக்கியங்களிலே இளமுலைக்கும் அரசனாகும் பிம்பப் பிரதிபிம்ப பாவத்தைச் சொல்லுதலாலே எடுத்துக்காட்டியவமையணி. பாதிரிமல்லிலே தஞ்சுத காயுண்டாகாமையறி 'அலாந்தபாடலநிகராம்' என்றது இதன் முதலாலிலே அவகேசியென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது அததிமுதலிய பூவாதுகாயக்கு மரங்களுக்கெல்லாம் கொளியென்பதுபோலப் பூத்துக்காயாத மரங்களுக்கெல்லாம் பொதுப்பெயராம். இங்கே அவற்றுள்ளொன்றாகிய பாதிரி சொல்லப்பட்டது. "அலகியுந் தீங்குணிக காக்கும் பல்லினலா, பலகியும் பாடல்ப் பூப பாழாகு - நல்கிசைசூா, நல்லோபாற செலவஞ் சிறிது நலம் பயக்கு, மல்லோபே ராக்கமுமவீ னும" என்பதற்கு மறிக. தமகிழமைப்பொருளாகிய அழகைக்கூறவே பிறிதின்மீதுமைப் பொருளாகிய அரசாட்சி செலவமுதலியவையும் வீணுமென்பது தானேதோன்றுமென்க. இதனாலே அவள் உனக்குக் கிடைப்பாளாயின உன்னழகுமுதலியன யாவும் பயன்படுமென்பது தோன்றலால் அவள் உனக்கின்றியமையாச் சிறப்பினளென்பது காட்டப்பட்டது. அரசனாகிய புகழ் பொருளைத் தமயந்தியாகிய ஒருபொருளில்லாமையினாலே தாழ்வடைவதாகக் கூறலால் இளமை நவிறசியணி. இதுவும் பாடல் நிகராமென்ற உவமையணியுஞ் சோந்தவருதலால் சோவையணியாம். (உஅ)

[இதனால் தன்னுதவி வேண்டிமென்பதைக் காட்டுதற்கு அவளருமைகூறலும் ஆனால் எப்படி அவளை அடையலாமென்றதற்கு உத்தரமுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

கரும்புயன் மறைக்கு மதிககதிர் வேட்டல் மலர்பெறு ததுபோ, லரும்பிள முறுவ விளமுலைப் போகமையநீ யெய்துதற் கரிதால், விரும்பின ராகி யமரநு மிருந்தார் விண்ணவ ரிடத்தவ ளார்வம், புரிந்திடா பேபொழி லவட னுளத்திடைப் பொறிப்பல்கா னுதியால்.

(இ-ள்.) ஐய - அரசனே, அமரரும் - தேவர்களும், விரும்பினர் - ஆக இருந்தார் - (அத்தமயந்தியை) விரும்பியிருந்தார்; மலர் -

அல்லிமலரானது, கரு புயல் மறைக்கும் - கரிய மேகத்தினாலே மறைக்
கப்பட்டிருக்கின்ற, மதி கதிா - சந்திரனது கிரணத்தை, வேட்டல் -
அனுபவித்தலை, பெருது - பெறமாட்டாது, அதபோல் - அம்மலா
போல, அரும்பு இள முழுவல் - அரும்புகின்ற புண்கிரிப்பை யுடையவ
னாகிய (அத்தேவரால் விருமப்பட்டிருக்கின்ற) தமயந்தியினது, இள
முலை - இளமுலையினது, போகம் - அனுபவமானது, நீ எய்துதற்கு
அரிது - நீ அடைதற்கு அரிதாயிருக்கும், விண்ணவரிடத்து - அத்
தேவரிடத்தே, அவள் - அம்மங்கையானவள், ஆரவம் புரிந்தாது -
ஆசையைச் செய்யாதிருக்கும்படியாக, உனது போ எழில் - நின்று
ஒப்புயாவில்லாத அழகை, அவள் உளத்து இடை - அவளது மனத்தின்
கண்ணே, பொறிப்பல் - (யான) எழுதிவைப்பேன், காணுதி - (நீ என்
வல்லமைப்பை) பாா, எ-று. ஆல், தன், - அசை.

(க - டு) உன்னழகை தமயந்தி உள்ளத தெழுதுவேனென் றன
னஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

அமரா - இந்திரனமுதலியோர். அமரரு மெனதும உமமை உயா
■ சிறப்பு. தான் முன்னறிந்தமையைச் சொல்லுதலால் இருக்கின்ற
னொன்று இருந்தாலொன் றிறந்தகாலத்தாற் கூறிற்று. 'விருமபினரா
கியமரருமிருந்தா' எனஹும பதப்பொருளால் எய்துத லரிதெனப்
பட்டதைச் சாதித்தலாலே செய்யுட்குறியணி. இதனை அங்கமாகக்
கொண்க உவமையணி வந்தது. 'உனது பேரொழி லவடனுளத்திடைப்
பொறிப்பல்' எனவே உன துயாவொப்பில்லாத அழகைக் குறித்து அவ
ளிடத்தே பல்வித்ததாலும் புகழ்ந்து அவளது நினைப்பைவிட்டு நீ
காதிருக்கச்செயவே னென்றதாயிற்று. இஹுனஞ் செய்தல் அரிதாத
னாலே தகுதிபறிப் பானொன்றதற்கு வல்லமை யெனனுஞ் செயப்படு
பொருள் வருவிக்கப்பட்டது. (உக)

[இதனால் அப்படியே செய்யலாமே என்னோடு சொல்லுதலாற்
பயனென னென்றதற்கு உத்தரமும் அரசன அதற்குக்
காதல்கூர்மொழி சில சொன்னமையுஞ்
சொல்லப்படுகின்றன.]

செய்தொழில் பயனு லுணைப்போ யன்றித் தெளிஞந்
ருளாயின லுணையா, னாயமுற் றுடன்பா டெய்துவான்
முன்ன ரறைந்தன னெனமட வன்னம், பெய்தசொல்
முத முள்ளெல்லாம் பார்து பெருகிமேல் வழிதலபோ ன
கையாக், கையினுற் பசுமபொற் சிறகர்தை வந்து காதல்
கூர் மொழிசில புகன்றான்.

(இ-ள்.) ஐய - அரசனே!, தெளிஞநா - விவேகிகள், செய் தொ
ழில் - (தமமாற்) செய்யப்படு முபகாரத்தை, பயனூ லுணைப்போ
அன்றி - (அதன்) காரியத்தினாலே சொல்லுவதோ யல்லாமல், உணாயி
னூல் உணாயா - வாக்கினூல் சொல்லா; முறறு - முழுதும், உடன்
பாடு - (உன்) சம்மதியை, எய்துவான் - அடையும்பொருட்
கவே, முன்னா அறைந்தனன் என - முன்னாகச் சொல்லினனென்று

சொல்லியதாக, மடம் அனனம் - இளமைபொருந்திய அன்னத்தினு
லே, பெய்த சொல் அமுதம் - பெய்யப்பட்ட சொல்லாகிய அமிரதமா
னது, உள எலாம் பரந்து - உள்ளிடமெல்லாம் பரவி, பெருகி - பெருக்
கெடுத்தது, மேல் வழிதல் போல - மேலே (வாய்வழியால்) வெளிப்படு
தல்போலும், நகையா - நகைசெய்து, கையினால் - கரத்தினாலே, பசு
பொன் - பசிய பொன்வடிவமாகிய, சிறகா தைவந்த - சிறகுகளைத்
தடவி, காதல் கூர் மொழி சில - ஆசைமிகுந் சில மொழிகளை, புகன
றான - (அரசன்) சொன்னான, எ-று.

(க - து.) அரசன் அன்னத்தைத் தடவிக்கொடுத்து ஆசையோடு
சிலவாரத்தை சொல்லுவான் என்பதாம்.

முற்ற மென்பதனும்மை தொக்கது. அம் முற்றமென்னுந்
சொல்சிறிதும் பிறிதொன்றைக் குறித்ததனென்னும் பொருள்பட
நின்றது. உடன்பா டெய்தாமற்செய்தால் அவனுந் செய்ப்பட
டதை நீ அவகீகாரஞ் செய்யாமற் போவாயின் என முயற்சி
வீண்ப்த் தீராப் பழித்தரு மென்னும் பொருளைக்காட்டுதற்கு 'உடன்
பாடெய்துவான் முன்னரறையதனை' என்றது. இதனாலே பின் செய்
யப்படு முபகாரத்தை முன்னே சொல்லுதல் தகா தென்றதாயிற்று.
"செய்தொழிற்பயனே யுணர்ப்பதையன்றி, ஐயமுற்றிடுகி யெனப
தான முன்னா" எனவும் பாடமுண்டு, அப்பாடத்திற்கு இப்பொருள்
அமையாமை காண்க. அன்றியும் ஐயமுற்றிடுகி என நிறுவி நீ அவகீ
காரஞ் செய்வாயோ செய்யாயோவென்று நான் சந்தேகமுற்று எனப்
பொருளகூறினும் அமையும். முதலடியிற்சொல்லப்பட்ட பொதுப்
பொருளாலே இரண்டாமடியிற் சொல்லப்பட்ட முன்னரறையதல் தகா
தென்னுந் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலாலே வேறுபுப்பொருள்
வைப்பணி. "பெய்தசொல்லமுதம்" குடவனையினங்கள வயிறுனைந்
தென்னும் பாட்டு முதலியவற்றை சொல்லப்பட்டவை. சொல்லமு
தம் - உருவகவணி. தெள்ளமுதமென்ப பாடகூறின் உருவகவுயாவு
நவ்றசியணியாம். அமுதத்தை அதிகமாகக் குடித்தவனுக்கு எதிர்த்
துச் சிறிது வெளிப்படுமாதலின் வெணமைபற்றி அவனது நகையை
அவ்வெளிப்படு மமுதமாகக் குறித்தலாலே தம்முறிப்பணி. இது அவ்
வருவகத்தா லிய்விக்கப்பட்டது 'காதல் கூர்மொழி சில' என்றதற்கு
அன்னத்தினாலே விரும்பப்படுகிற சில மொழியெனவும் தனது ஆசை
மிகுதியை வெளிப்படுத்துகிற சில மொழியெனவு மிருப்பொருள்
கொள்க.

(ந.0)

[இதுமுதலிய சிலபாட்டுகளாலே முன் காதலகூர் மொழிசில
வெணப்பட்டவை சொல்லப்படுகின்றன.]

பொலன்சிறைப் பலளக கழகைவா யனரின் பொற்
பினுக் குவமைவே நின்று, நலங்கெழு குணனு முரைப்ப
தற் கரிது நல்லெழில் பகருமுன் னாலோ, ரிலங்கெழி
லளவு குணமென வுரைப்ப ரிதற்குமேற் கோளென நின்
னைத், துலங்குமக் கண்டேன் விரகநோய் தீர்க்கு மருந்து
நின் சொல்லின்வே றுளதோ.

(இ - ள்.) பொலன் சிறை - பொன்வழுவாகிய சிறைகளையும், பலளம் கழிகை வாய - பலளத் துண்டுபோலும் வாயையுமுடைய, அன்னம் - அன்னமே, நின் பொறியினுக்கு - உனது அழகுக்கு, உவமை வேறு இன்று - வேறுவமை இல்லை, நலம் கெழு குணமும் - நன்மைபொருந்திய (உன்) குணமும், உரைப்பதற்கு அரிது - சொல்லுதற்கு அரிதாகும், நல் எழில் பகரும் - நல்ல வழகி லிலக்கணத்தைச் சொல்லுகின்ற, முன் தூலோ - பழைய தூலோ, இலங்கு - (ஒரு பொருளிலே) விளங்குகின்ற, எழில் அளவு - அழகி னளவாகவே, குணம் என - குணமும் (அதிவிருக்கும்) என்று, உரைப்பா - சொல்லுவா, இத்தற்கு - இந்த சித்தாந்தத்திற்கு, மேற்கோள் என - உதாரணமாக, துலங்கு உற - விடங்காநிற்க, நின்னை கண்டேன் - உன்னை (நான்) பார்த்தேன், விரகம் நோய் தாக்கும் மருந்து - விரகத்தாலாகிய காமவிபாதியை நீக்குகின்ற ஓளவுதம், நின் சொல்லின் வேறு உளதோ - உனது சொல்லப்பார்க்கிலும் (எனக்கு) வேறு இருக்கின்றதோ, என்று.

(க - து.) அன்னமே! என் விரகநோய்க்கு மருந்து உன் சொல்லையல்லாது வேறுண்டோ என்றான் என்பதாம்.

‘உவமை வேறின்று’ என்றதனால் அதற்கு அதுவே ஒப்பென்றதாயிற்று. ‘எழில்ளவு குணமெனல்’ எதிலே பெவவள வழகிருக்குமோ அதிலே யவவளவு குணமிருக்கு மென்றால், நின்னை மேற்கோளெனக் கண்டே னென்றால் ஒட்டியலாத அவவிரண்டிற்கும் நீ இடமாயிருக்கின்ற பென்றதாயிற்று. எழில்ளவு குணமென்பட்டதைச் சாதித்தற்கு முன் வாகியபொருள் ஏதுவாகையால் செய்யுட்குறியணி. ‘விரகநோய் தாக்கும் மருந்து நின் சொல்லின் வேறுளதோ’ என்றதற்கு அவனாக கூட்டுதல் உனனானறி முடியா தென்பது கருத்தி. (நக)

வெண்ணகைத் துவர்வா யணங்கெழில் பலரும் விளம்பினா நின்மொழி யவனென், கண்ணெதிர்ப் பட்டாள் போலுமெயத் துணையாற கருத்தினுற் காண்டலே காண்ட, னண்ணிமுற றேன்றும் பொருளுதண் ணியதே னுட்தற கரியலா முகத்திற், பண்ணிய நோக்க நோக்குநர்க் கழுகு பயப்பதை யன்றிவே றுளதோ.

(இ - ள்.) வென் நகை - வெள்ளிய பறகளையும், துவா வாய் - பலளம்போலும் வாயையுமுடைய, அணங்கு எழில் - தமையரத்தியினது அழகை, பலரும் - (விதாபத்தேசத்தி லிருந்துவந்த) பலரும், விளம்பினா - (எனக்குச்) சொன்னா (ஆயினும்), நின் மொழி - உன் சொற்களாலே, அவள் - அம்மங்கை, என கண் எதிர்ப்பட்டாள் போலும் - எனது கண்முன் பார்க்கப்பட்டவள் போலுகின்றான்; மெய் - மெய்மையாக, துணையால் - நட்பாளனாலும், கருத்தினுல் - (தன்) மனத்தினாலும், காண்டலே - (எல்லாவற்றையும்) காணுதலே, காண்டல் - காட்சியாகும், முன் நண்ணி - எதிரிடத்தே பொருந்தி, தோன்றும் பொருளும் - தோன்றுகின்ற பொருளையும், துண்ணியதேல் -

துட்பமானதாயிருக்கின், நாடுதல் கரியலா - காணுதற்குச் சான்றாகாத, முகத்தில் - முகத்திடத்தே, பண்ணிய - உண்டாகக்கப்பட்ட, நோக்கம் - கண்ணினது, நோக்குநாக்கு - (அப்படித் துணைவனுடன் கருத்தினுடன்) காண்கின்ற அறிவுடையோருக்கு, அழகு - அழகை, பயப்பதை அன்றி - (அம்முகத்துக்குச்) செயவதல்லாமல், வேறு உளதோ - மற்றொருபயனைச் (செய்தற்கு) இருக்கின்றதோ, எ-று.

(க - து.) அன்னமே உன் சொல்லானது தமயந்தி என்முன் வந்தாற்போலு மிருக்கின்றது என்ற னனை என்பதாம்.

ஆப்தவாக்கியப் பிரமாணத்தினாலே 'நினைமொழியவ னென்கண் ணெதிர்ப்பட்டாளபோலும்' என்றனெனக் 'மெய்' எனலால் சந்தேகவிபரீதங்க ளொழிக்கப்பட்டன. துணையெனநமபெயா அமர்ச்ச வேந்து என்பவைபோலப் பண்பிக்காயிற்று, தன்மனம்போலவே துணைவனுமென்று அவனிடத்துள்ள நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தத் தற்குக் கருத்தினுடனென்பது சொல்லப்பட்டது. இதனாலே தன்காட்சியிலுந் துணைவன்காட்சியே உயர்வின தென்றதாயிற்று. எவருமுள்ள வெல்லாவறமையுந் துணைவன் வாய்மொழியையுந் தன்கருத்தையுந் கொண்டு காணக்கூடமாத்தலால் அவற்றை காணுதலே காட்சியென்றும், தூரத்தி லுள்ளவற்றையெயன்றிச் சமீபத்திலுள்ள அணுமுதலிய நுண்ணியபொருள்களையுங் கண்ணைக்கொண்டு காணக்கூடாமையால் அவற்றை காண்பாக்கு இக்கண்ணை பயனிலையென்றொரு சொல்லப்பட்டன. "நண்ணிமுறறோனறும் பொருளுளம் பிரியினுடுதற்கரியவான் முகத்திற்பண்ணியநோக்கம்" என்பபாடங்கூறி அதற்கு எதிரோயுள்ள பொருளை மறை தன்னைவிட்டுப் பிரிந்தாற் காணமாட்டாத கண்ணென்ப பொருள்கூறுவாருமுனை. அது இதன் முதலுண்முடிபின் வேறுபட்டிம அததுணைச் சிறப்பினி நிற்றலதிக (நஉ)

முருந்திள முறுவ லழகுரைத் தெவரு மூட்டிய காம வெந்தீயிற், சொரிந்திடு நெய்யிற குணனெலா முரைத்தி சொல்லுமல் வழலிடைப் பெய்து, கரிந்தபைந் தளிரின் வாடுமெம் குறித்துக் கனன்றுகூற றுறுதிசை யமர்ந்து, வருஞ்சிறு தென்றன் மலையவெவ விடங்கால வாளர வுயிர்ப்பென லாமால.

(இ-ள்.) முருந்து இள முறுவல் - மயிலிறகினடிபோலும் சிறிய பற்களை யுடையவனது, அழகு - அழகை, உரைத்து - (எனக்குச்) சொல்லி, எவரும் - (விதாபத்தேசத் திருந்துவத) பலராலும், மூட்டிய - (அச்சொற்களாகிய விறகிலே) மூட்டப்பட்ட, காமம் வெந்தீயில் - காமமாகிய வெப்பம்பொருந்திய நெருப்பிலே, சொரிந்திடு நெய்யின் - சொரியப்பட்ட நெய்யாக, குணன எல்லாம் உரைத்தி - (அவ) எழகையெல்லாம் சொல்லினை; சொல்லும் - சொல்லப்பட்ட, அழலிடை பெய்து - அக காமநெருப்பில் இடப்பட்டு, கரிந்த - கருகின, தளிரின் வாடும் - பசிய தளிராக வாடுகின்ற, என் குறித்து - எண்ணக்குறித்து, கனன்று - சுட்டுக்கொண்டு, கூறறு உறு திசை -

யமனுனவன் வாசஞ்செய்யப்பெற்ற தென்றிசையில், அமாந்த - பொருந்தி, வரும் சிறு தென்றல் - வருகின்ற இளந்தென்றலை, மலையம் - பொதியமலையிலுள்ள, வாள் அரா - ஒளிபொருந்திய டாமபுகளது, வெம் விடம் கால் - கொடிய நஞ்சைப் பொழிக்கிற, உயிர்ப்பு எனல் ஆம் - ஊதுகாற்றென்று சொல்லலாம், எ-று.

(க - து.) தென்றற் காற்றைப் பாம்புகளினது உயிர்ப்பென்று சொல்லலாம் எனபதாம்.

அவாடோலத் தமயந்தியி னழகுமாத்திரமே யன்றி நீ அவன் பிறப்பு முதலியவற்றையுஞ் சொன்னா யென்றற்குக் 'குணன்' என்றும், அவற்று ளினி யறியவேண்புவது சறிதுயிலே யென்றற்கு 'எலாம்' என்று கூறின னெனக் 'கூற்றறு திசையமாந்து வருஞ் சிறு தென்றல்' என்றது சகவாசஞ்ஞம பற்றி உயிரகொலையெய்யுந் தன்மைத் தென்பது தோன்றற் கெனக். பொதியமலையிலே சந்தனமரங்களின் மணம்பற்றிப் பாம்புகள் அதிகமா யிருத்தலால் 'மலையவெவ விடம் கால் வாள்ரா' என்றான். விற்கிலே ஸ்ருபு மூட்டி நெய்வாரத்து அதனை யெரிவித்தற்கு ஊதுதல் உலகவழக்க மாநல்ல அவயனஞ் சொல்லப்பட்டது. தென்றலை அவனுக்காற்றாகக் குறித்தலாலே தற் குறிப்பணி. இது உருவசத்தை அங்குபாக்ககொண்பி வந்தது. (நக.)

வெண்குதிர பரப்பித் தணந்தவ ரிதய மெழுகென வருகும்வெண் டிங்கள், கண்கவா வனப்பி னெணங்குணை நினைந்து கவலுமென னுளத்கினைக் கன்றறத், தண்குதிர பெறுவென றழறறுவெவ கதிராக டனித்தனிக் கவாவதற் கன்றே, வெண்குட ரிரவி யிடத்திறிற் றிங்க டொறு மினி துறவுசெய குவதே

(இ-ள.) வெள்குதிர பரப்பி - வெள்ளிய கிரணங்களை விரித்து, தணந்தவா இதயம் - பிரிந்தவாது மனதை, மெழுகு என உருக்கும் - (தீயிர்ப்பட்ட) மெழுகெனஹம்படி உருக்காரின்ற, வெள்குதிரங்கள் - வெண்மையான சுகிராளுது, ஒள்குடா இரவியிடத்தினில் - ஒளிய கிரணங்களை யுடைய சூரியனிடத்தே, திங்கள் தொறும் - மாதந்தோறும், இனிது உறவு செய்குவது - இனிதாக நட்பைச் செய்துவருவது, கண் கவா வனப்பின அணங்குனை - கண்களைக் கவாகின்ற அழகையுடைய அத்தமயந்தியை, நினைந்து - எண்ணி, கவலும் என உளத்கினை - துன்பப்படுகின்ற எனது மனத்தை, கன்றற - சுமீதற்கு, தண்குதிர - சீதள கிரணங்கள், பெறு என்று - (வல்லமை) பெறுவனவல்லவென்று, அழறறு வெம் குதிரகள் - சுமீகின்ற உஷண கிரணங்களை, தனித்தனி - ஒவ்வொன்றாக, கவாவதற்கு அன்றே - வெளவதற் கன்றே, எ-று.

(க - து.) சந்திரன் என்னைச் சுமீதற்கோ மாதந்தோறுஞ் சூரியனிடத்தில் உறவுசெய்கின்ற னென்று னான் எனபதாம்.

சீதளகிரணத்தினாலே தணந்த பலையுஞ் சுடாநின்ற சந்திரன் தன்னுள்ளத்தைச் சுமீதற்கு அகிரண முதவாதென்று சூரியகிரணத் து வாங்குகிறதாகச் சொல்லால் தன்னை அவரின மேறப்பட்ட மன

வலியை யுடையவனென்று அவனைஞ் செய்கின்ற னென்பது சூரிப் பிக்கப்பட்டதாயிற்று. சந்திரன் அமாவாசைதோறஞ் சூரியனே நிறவு செய்தற்குப் பயனாகாத அழற்றுவெங்கதிக டனித்தனிக் கவா தலைப் பயனாகக் சூரித்தலாலே பயனற்றசூரிப்பணி. (கஉச)

[இதனால் அன்னத்தைத் தூதுவிடுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

காதலங் கடலின் கரைபெற்ற கயனாற காரண மின்றி யே காட்டப், போதரும் புணைய தாதியென் னுள்ளம் புலம்புகொண் டினைவது தவிப்பான, தூதுநீ போயமுன் னுரைத்தவா முடித்த நேரமறு புகழறினக கென்ன, வாத ரம பெருக நனமொழி புகன்றவ வனத்தினை மடநதை பால விடுத்தான

(இ-ள) காதல் அம கடலின் கரை பெற்றது - ஆசையாகிய அழ கிய கடலினின்று கரையை (ரான) பெறுதற்கு, காரணம் இன்றி - ஏது வில்லாமல், காட்ட - (அதனைக்) காண்பிக்க, அயனல் - விதியினால், போதரும் புணையது ஆதி - வந்த தெப்பமாகு, என உள்ளம் - என மனமானது, புலம்பு கொண்டு - துன்பத்தைக்கொண்டு, இனைவது - வருந்துதலை, தவிப்பான - தீர்க்கும்படியாக, தூது - தூதாக, நீ போய - நீ சென்று, முன உரைத்த ஆறு - முன்னே (உன்னா) சொல் லப்பட்டபடி, முடித்தல் - நிறைவேற்றல், நினக்கு - உனக்கு, தோம அறு புகழ் - குறமற்ற கீர்த்தியாகும், என்ன - என்று, ஆதரம் பெ ருக் - அன்பானது வளர, நல மொழி புகன்று - முகமனசொறகளைச் சொல்லி, அ அன்னத்தினை - அந்த அன்னத்தை, மடநதைபால விடுத் தான - தமயந்தியிடத்து அனுப்பினான், என்று.

(க - து.) நளமஹாராஜன் அன்னத்தைத் தமயந்தியிடத்துத் தூ துவிட்டான் என்பதாம்.

காதல் - தமயந்திமேலாசை - கரைபெறுதல் - அவனையடைதல். இங்கே காரணமின்மை - தன்முயற்சி யில்லாமை. காரணமின்றி அய னாற்போதரும் புணையெனவே என்முயற்சியாலன்றி முன்னே நலவினை யாற கிடைத்த புணையென்றதாயிற்று. இம் முதலவாகியும் உருவக வணி. 'முன்னுரைத்தவா முடித்தி' எனவே நீதானே இதுகாரியத்தி லே முயலாநிறக நான் உன்னை முயலவித்தல் பிசைபட்ட மாவைப் பிசைதல் போலுமா மென்றதாயிற்று. முடித்தல் புகழெனக் காரண காரியங்களுக்கு ஓற்றுமையைச் சொல்லுதலால் ஏதுவணி. தோமறு புகழ் - உலகமுள்ளவம் அழியாது நிற்கும் புகழ். (கஉரு)

[இதனால் போம்போது அதற்குச் சொல்லப்பட்டவையும் பின் வருகி யிருக்கின்றபடியுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

போதரு நெறியி னன்மைகள் பயக்க பொருந்தாது கிளையொடு புல்லி, யாதரம் பெருகு மளியனை மறவே லாயிழை யருண்முகம் பெற்றுத், தீதற வினாவில் வருகி

யென் றுலாத்துத் திங்களி னருஞ்சுதை தீற்று, தாதவிழ்
தாம மாடமேற றுணுந் தனியுமா யிருந்துட றளர்ந்தான்.

(இ-ள.) போதரும் நெறியில் - டோகின்ற வழியில், நனமைகள் -
சுபங்களானவை, பயக்க - (உனக்கு) உண்டாகுக, பொருந்து உறு கிளை
யொடு புலி - டொருந்திய (உன்) சுறத்ததுடனே கூடி, ஆதரம்
பெருகும் அளியனை - ஆசையானது வளரப்பெற்றிருக்கின்ற எளி
யேனை, மறவேல் - மறவாதே, ஆயிழை - தமயந்தியினது, அருள
முகம் பெற்று - அருளோடுகூடிய வாகக்கை அடைந்து, நீது அற - குற்ற
மற, வினாவில் வருதி என்று உரைத்து - சீக்கிரத்தில் வாவென்று
சொல்லி, திங்களின் - சந்திரனபோலும், அரு சுதை - அரிய சணணச்
சாந்தை, தீற்று - தீற்றப் பெற்றுள்ள, தாது அவிழ் தாமம் - பொடி
யையுடைய மலர்ந்த பூமாலைகையுடைய, மாடமேல் - மேல்வீட்டிலே,
தாணம் - தாணம், தனியம் ஆய இருந்து - ஒருவரு முடனில் அமையு
மாகி இருந்து, உடல் தளர்ந்தான் - உடம்பு தளரப்பெற்றிருந்தான்,
எ-று.

(க - து) நளன அன்னத்தைத் தூதுவாவாவென்று சொல்லி
யனுப்பித் தனித்திருந்து உடல் வருந்திஞன் என்பதாம்.

நனமைகள் பயக்க வென்றது வாழ்ந்து, மறவே லென்றது
வேண்டிக்கோடல், வருதியென்றது விதி. முகம்—ஆகுபெயர். நீ
மீன்மீவருத்தருக காலநீட்சியுண்டாமாயின் அதுவரையில் என்னுயிர்
நிறகமாட்டாது, உன்முயற்சி வீணாய் பழிபடுமென்பது தோன்ற
ருத் 'தீதறவினாவில் வருதியென்றான்' என்க. விதித்தபின் னுரைத்தல்
பொருந்துமோவெனின், டோகத் தொடங்குகையில் ஆசைமிகுதியாற
சொல்லுதலும் உலகவழக்க மாதலாலே பொருந்துமென நறிக 'தா
ணுந் தனியுமாயிருந்து' என்றதனால் உயிர்போற சிறந்த நடபாளளை
யும் விலக்கியிருந்தா னென்றதாயிற்று (ருசு)

[இதமுத லிரண்டு பாடிகளால் அன்னத்தின்
செலவு சொல்லப்படுகின்றது.]

ரங்கிவன் மாழாந் தன்னமென சொல்லா லின்னுயிர்
தாங்கின னிருப்பத, தீங்கரும் பனுக்கு மாகருயிற கிளவி
செவ்விகண் களிப்புற நோக்கி, யாங்கணுற நிறறைப்
பகலைநற் பகல தாகருவ லெனமனம் வலியாப, பூங்களி
நிறைநீர்ப் பொற்குட மெதிரப் போயது பொலன் சிறை
யனனம்

(இ-ள.) ரங்கு - இவவிடத்தே, இவன் - இவ்வரசன், மாழாந்து -
அறிவுகலங்கி, அன்னம் - அன்னத்தினது, மெல் சொல்லால் - மெல்
விய சொல்லால், இன உயிர் தாங்கினன் - இனியதாகிய வுயிரைத் தாங்
கினவனாகி, இருப்ப - இருக்க, தீ கரும்பு - மதுமாகிய கண்ணை,
அணுகும் - கெடுக்கின்ற, மா ருயில் - மாங்குயில் (இசைபோலும்),
கிளவி - சொல்லையுடையவளது, செவவி - அழகை, ஆங்கண் உற்று -
அவளிருக்கின்ற இடத்தை அடைந்து, கண் களிப்பு உற நோக்கி -

(என்) கண் களிகூரப் பார்த்து, இம்மை பகலை - இத்தினத்தை, நல் பகலது ஆக்குவல் என - நல்லதின மாகருவனென்று, மனம் வலியா - மனத்திலெண்ணி, பூ கனி - அழகிய பழமும், நிறை நீர் - நிறைந்த கீரையுடைய, பொன் குடம் - பொற்குடமும், எதிர - தனக கெதிர்ப் பட, பொலன் சிறை அனனம் - பொற்சிறைகளையுடைய அனனமானது, போயது - போயிற்று, எ-று.

(க-து.) அன்னமானது நரசுருங்க காணச் சென்றது என்பதாம்.

அன்னமெனசொல்லா லினனுயிரதாங்குதல் அது தன விருப்பப் பொருளைப் பெறுதற்கு உபாயமாகையாலே தைரியவகொண்டிருந்த தல். பூங்கனி - அவ்வனத்தி னோமரத்தின் பழம். பழமும் நிறை நீர்க்குடமும் எதிர்ப்படின அவை விரும்பப்பட்ட காரியங் கைகூடி மென்பதை முன்னறிவிக்கின்ற நல்ல நிமித்தங்களாம். இது நிமித்தநூலிலே சொல்லப்படுவது. (ந.எ)

கட்புலன் கதுவா துயர்ந்துபின் னெவருங் காண்வர வெள்ளிடைப் பறந்து, புட்செறி வாவி புகாதகல விசும் பிற் பொன்னுடைத் தாலெனப் போகி, துட்பமாய் குநா க்கு மதிசயம் பயப்ப நொழுவரைப் புருந்ததல் வன்னம், வடகிவெண் மதியஞ் சவிகெட வெள்ளிரு மாடமார் குண் டின புரமே.

(இ - எ.) அ அனனம் - அவ்வனமானது, கண் - கட்பொறிக ளுக்கு, புலன் - விஷயமாக, கதுவாது - பறப்படாமல், உயர்ந்து - மேலெழும்பி, பின் எவரும் காண்வர - (அதன்) பின்பு யாவரும் (தன் னைக்) காண, வெள்ளிடைப் பறந்து - ஆகாசத்திற் பறந்து, புள் செறி வாவி புகாது - பறவைகளானவை நெருங்கப்பெற்ற தடாகங்களிலே செல்லாமல், அகல விசம்பில் - விரிவுள்ள ஆகாசமாகிய (உரை கல் வில்), பொன் உடைத்தால் என - (தனசிறைகளின்) பொன்னை உடைத் ததுபோல, போகி - சென்று, துட்பம் - காலதுட்பத்தில், ஆய்குறாக் கும் - ஆராய்கின்றவருக்கும், அதிசயம் பயப்ப - ஆச்சரியமுண்டாக், நொழி - நொடியளவில், வெள் மதியம் - வெள்ளைச் சந்திரனா னது, வடகி - காணி, சவி கெட - அழகுக்கெட, ஒளிநுட - வினங்கா கின்ற, மாடம் ஆர் குண்டினபுரம் - மாளிகைகளால் நிறைந்த குண் டினபுரத்திலே, புருந்தது - சென்றது, எ-று.

(க-து.) அன்னமானது குண்டினபுரத்திற் சென்றது என்பதாம்.

மேலெழும்புகிற விசையாற் காணப்படாமையாற் 'கட்புலன் கது வாதுயர்ந்து' என்றும், பின் மேலிருந்து வழி நிதானித்துச் செல்லுஞ் சிறிது காலத்திலே யாவராலுங் கண்களிகூரக் காணப்படுதலால் 'எவ ருங் காண்வர வெள்ளிடைப் பறந்து' என்றும், சமரத்தோடு கூடி வுன்புறுதலையும் வழியிடையிற் சமரே தங்கி இளைப்பாறுதலையும் விட்டு அரசன் காரியத்தையே பெரிதாக நினைத்துப்போதலால் 'புட் செறி வாவிபுகாது' என்றும், சொல்லப்பட்டன. உடைத்ததென்னும்

வினைமுற்று உணர்த்தாலெனத் திரிந்தது. பறத்தல் வேகத்தினாலே அதன் பொன்னொளி தானாயாகவிழுதல் பறழிப் பொன்னுணர்த்ததெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி- 'துட்பமாயகுநா' கீழே அந்நிழலைப் பார்த்து அக்கணத்திறுநானே மேலே பார்ப்பவா. (௩௮)

[இதனால் வனக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

மன்னுமாநகர்மேயவளனெலா
மன்னங்கண்ணுற்றதிசயிததேகலு
முன்னங்கண்டதுமுகவண்டார்த்தெழப்
பொன்னநதாதவிழபூந்துணர்ச்சோலையே.

(இ-ள) அன்னம் - அன்னமானது, மன்னும் - நிலைபெற்ற, மாநகா - பெருமைபொருந்திய குண்டின்புரத்தில், மேய வளன் எல்லாம் - தங்கிய சிறப்புகளையெல்லாம், கண்ணுற்று - பார்த்து, அதிசயித்தது - ஆச்சரியப்பட்டு, ஏகலும் - போமளவிலே, முன்னம் - (தன்) எதினோ, முக வளசி - மொய்க்கின்ற வளங்களுளவை, ஆர்த்து எழ - ஒலிசெய்து எழும்பாநிற்க, டொன தாது அவிழ - பொன்னிறம் பொருந்திய பொடியுடனே விரிவின்ற, டு துணா - மலாக கொத்துகளுடைய, சோலை - (தமயந்தியின்) வளத்தை, கண்டது - பார்த்தது, எ-று.

(௧ - ௩) அன்னமானது குண்டின்புரத்தைப் பார்த்துப் போம்போது தமயந்தி வளத்தைக் கண்டது என்பதாம்.

அரும்புகளா யிருக்கும்போது மொய்தத வண்டிகள் விரியும்போது அஞ்சியெழு மாதலால் ஆர்த்தெழவென்னும் வினையெச்சம் அவிழென்னும் வினைகொண்டதெனக் அன்றி துளிகைக்காற்றால் அஞ்சியெழக் கண்டது என முடிக்கிறது மமையும. (௩௯)

[இதனால் அச்சமயத்திலே தமயந்தி அங்கே வருதற்கு நிமித்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

சோலைவாயிற்குடருநிலாமணி
யாலவாலத்தவிர்மதியாற்புனல்
காலவாயந்தகதிர்மணிமுலையின்
கோலநாண்மலர்கொய்வதற்கெய்தினுள்.

(இ - ள்.) சோலைவாயில் - அச்சோலையின்கண்ணே, ஆலவாலத்து - பாத்திகளில், சுடரும் நிலாமணி - விளங்குகின்ற சந்திரகாதங்கள், அவா மதியால் - விளங்காநின்ற கிரணத்தினாலே, புனல் கால - நீரைக் கக்க, வாய்ந்த - (அதனால்) நிலைபெற்ற, முல்லையின் - முல்லைக்கொழுகளுடைய, கதிர் மணி - கிரணத்தையுடைய முத்துப் போலும், கோலம் - அழகிய, நாள் மலா - அன்றுபூத்த மலாகளை, கொய்வதற்கு - பறிப்பதற்கு, எய்தினுள் - (தமயந்தி) வந்தாள், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி மலா கொய்தற்குச் சோலைக்கு வந்தாள் என்பதாம்.

இப்பாட்டின் பொருள் செல்வமிருதியைச் சொல்லுதலென்னுமில்லக்கணத்தால் வீறுகொள்ளியும், சந்திரகார்த்ததின அவவளவு நீர்ப்பெருக்குக்கு முல்லைக்குஞ் சம்பந்த மில்லாமையிலே சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலென்னுமில்லக்கணத்தால் தொடர்புடைய நவிறசியனியும், ஆதலால் ஒரு தொடர்பொருட்கலவையனியாம். (சு0)

[இதனாலே காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

மீதுலாயவெண்டாரகைநாப்பணிற்
சீதவொண்கதிர் ததிநகர்கண்டாலென
மாதர்நோக்கினமடநதையர்நாப்பணிற்
காதலகூதமயநதியைக்கண்டதே

(இ-ள.) மீது உலாய - ஆகாசத்திலே திரிகின்ற, வெள் தாரகை நாப்பணில் - வெள்ளிய நகரத்திரங்குந்து நடுவில், சீதம் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, ஒள்கதிர் - ஒளளிய நிரணயகலையுடைய, திங்கள் - சந்திரனை, கண்டால் என - கண்டதுபோல, மாதா நோக்கின - அழகிய பாரவையையுடைய, மடநதையா நாப்பணில் - மாதாக்களின் நடுவில், காதல் கூ - விருமப்படுகிற, தமயந்தியை - தமயந்தியென்பவளை, கண்டது - (அவ்வன்னமானது) டாத்தது, எ-று

(க - து.) அன்னம் தமயந்தியைக் கண்டது என்பதாம்.

இவ வுலமையினாலே தமயந்தியினுடைய தோழிக ளெல்லாரும் ஒரு நிகரான அழகுடையவாகளாய விளங்கலும் அவள் அவர்களுக் குள்ளே நடுநாயகமாய விளங்கலும் காண்க. (சுக)

[இதனால் அவள் வியந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கண்ணுங்கையுமுகமுங்கமலமா
நண்ணஞ்சண்பகநாண்மலாமேனியா
வண்ணலவேளை வழிபடறகாற்றிய
வண்ணமாலேகொலென்றுமருண்டதே

(இ-ள.) கண்ணும கையும் முகமும் - கண்களும் கைகளும் வதனமும், கமலம் ஆ - தாமரை மலர்களாகவும், மேனி - வடிவமானது, நண்ணம் - பொருந்திய, நாள் சண்பகம் மலா ஆ - அன்றுபூத்த சண்பகத்தினுடைய மலர்களாகவு நின்றது, அண்ணல் - தலைவனாகிய, வேளை - மனமதனை, வழிபடற்கு - பூசித்தறபொருட்டு, ஆற்றிய - செய்யப்பட்ட, வண்ணம் மாலே என்று - அழகிய மாலையென்று, மருண்டது - மயங்கிற்று (அன்னம்), எ-று. கொல் - அசை.

(க - து.) அன்னமானது தமயந்தியை மாலையென்று மயங்கியது என்பதாம்.

கமலமாக மலராக வெனகிற செய்வென் வாய்பாட்டு வினையெச் சங்க ளீறுகெட்டு வந்தன. அவற்றை முடித்தற்குத் தோன்றலா

லென்றுஞ் சொல் வருவிக்கப் பட்டது. நாலுசாதிகளிலுஞ் சிறந்த பதுமினி சாதிக்கு “சண்டிக மலனெனச் சிவந்த மேனியாள்” என்று சொல்லப்பட்டமையால் பதுமினிசாதியாள் என்றதாயிற்று. தமயந்தியை அப்படிப்பட்ட மாலைபென்று மயங்குதலால் மயக்கவணியாம்()

[இது முதன் மூன்று பாட்டுகளால் பின் அன்னத்தின் செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வழிந்துதெள்ளமுதூறவளர்ந்துமா
சொழிந்ததியகளை யூர்வளைந்தாலெனச்
செழுந்தனைகோதைதிருமுகமுள்ளுறச்
சுழன்றுதாழ்ந்ததுதாச்சிறையனனமே.

(இ - ள்) தூ சிறை அன்னம் - பரிசுத்தமாகிய சிறைகளை யுடைய அன்னமானது, வழிந்து - பெருகுகெடுத்தி, தெள அமுது ஊற - தெள்ளிய வமிதமாகுது சுரக்க, வளர்ந்து - நிறைந்து, மாசு ஒழிந்த - குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய, திங்களை - சந்திரனே, ஊர் வளைந்தால் என - பரிசுடமாகுது சூழ்ந்ததுபோல, கோதை - தமயந்தியினது, செழுந்தன் - செழுமையுங் குளிர்ச்சியும் பொருந்திய, திருமுகம் - அழகிய முகமானது, உள் உள் - மீனில் பொருந்த, சுழன்று தாழ்ந்தது - சுற்றி வருது இறங்கிற்று, என்று

(க - து.) அப்பமானது தமயந்தியைச் சுற்றிவந் திறங்கிற்று என்பதாம்.

‘மாசொழிந்த திங்களை’ என்றதற்குக் களங்கமில்லாத சந்திரன் ஒன்றுண்டாவிட ஆகன யெனப் பொருளகூறி இப்பொருளுவமையாகியும் மமையும். சந்திரனுக்கு அமிதமடோல் முகத்திற்கு மதூரவாகுக் கொள்க. ஊர்வளைந்தாலெனச் ‘சுழன்று’ எனவே சுழற்சி வேகத்தினால் அப்ப பொன்னெளி வலயமாக வீழ்ந்த தென்பது தோன்றுத லறிந் பதவைக்கு ஆகாசத்திலிருந்து கீழே யிறங்கும் போது தங்குத்தகுத்த தகுந்த இடத்தைச் சுழன்றுகொண்டே பார்த்தல் கூடாவம். உவமையுந் தன்மைவிரிசெய்து சோதலால் சோவை பணி. (சாந)

தெய்வத்தாமரைப்போதுறைசெல்வியுங்
கொவ்வைவாயயிராணியுங்கூறுமிந்
நவ்விரோகடுககிணையெனநாட்டுத
லெவ்வமென்னவிகழ்ந்துவியந்ததே

(இ - ள்.) தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, தாமரை போது உறை செல்லியும் - தாமரைப்பூவின்கண் வாசஞ்செய்கின்ற திருமாதும், கொவ்வை வாய் அயிராணியும் - கோவைப்பழம்போலும் வாயையுடைய இரத்திராணியும், கூறும் - சொல்லப்பட்ட, நோக்கிக்கு - மான்கண்போலும் கண்களையுடைய இவளுக்கு, இணை - உபமான மாவொன்று, காட்டுதல் - நிறுத்துதல், எவ்வம் என்ன

குற்றமென்று, இகழ்த்த - (அவ்விருவனாயும்) இகழ்த்த, வியத்தது - (அன்னம் இவளழகைக்குறித்தது) ஆச்சரியப்பட்டது, எ-று.

(க - து.) அன்னமானது இலக்குமியையும் இந்திராணியையும் இகழ்த்த தமயந்தியைப் புகழ்த்தது என்பதாம்.

உபமானங்களுக்குக் குறைவைச் சொல்லுதலால் எதிரினை யுவ மையணி. (சச)

வேறு.

சுலவுற்றெதிர்போகியதுவியனங்
குலவுற்றபொலன்சிறையைக்குவியா
நிலனுற்றெறிநீள்சிறைமெலவளியா
லலைவுற்றமருங்கினளாடுகினளால்.

(இ - ள்) சுலவு உற்று - சூழ்ந்து, எதிர் போகிய - (தமயந்தி) முன்பு சென்ற, தூவி அன்னம் - இறக்குண்டாயுடைய அன்னமானது, குலவு உற்ற - வளைவு பொருந்திய, பொலன் சிறையை குவியா - பொன் மயமாகிய சிறகுகளைக் குவித்தது, நிலன் உற்று - பூமியின்கண் பொருந்தி, எதிர் - (அப்போது) உதறப்பட்ட, நீள் சிறை மெலவளியால் - விரிந்த (அதன்) சிறகுகளது மெல்லிய காற்றோசையால், அலைவு உற்ற மருங்கினள் - அசைவுற்ற இடையையுடைய தமயந்தியானவள், அஞ்சினள் - அச்சமுற்றாள், எ-று

(க - து) தமயந்தியானவள் அன்னத்திறகுகளின் காற்றோசையால் சச்சமுற்றாள் என்பதாம்.

வேறொன்றிற கருதபவைத திறகுகின்றவளுக்குமுன்னே அன்னஞ் சோலென நிறங்குஞ் சமயத்தில் விரித்த தழைத்துக்கொள்ளுஞ் சிறைகளின் காற்றோசை ஆகஸமிகமாக வுண்டாதலால் அச்சமுண்டாயிற் றென்க. அனையும 'அலைவுற்ற மருங்கினள்' என்னால் காற்றால் இடை முரியுமென றஞ்சினு னெனினுமாம். தன்னமெவ்விடையணியாம். இதுமுதற் பத்தொன்பது பாடம்கள பெருமபாலும் முதற்கோ புளி மாச்சீரோனும் தேமாச்சீரோனும் பெற்று மறறை மூன்றும் புளிமாச்சீராக ளாகி வருகிற அளவடி நான்குகொண்ட கலிவிருத்தகுகள். (சரு)

[இதனால் மங்கையாகரு அதனிடத்துண்டான விருப்ப மிகுதி சொல்லப்படுகின்றது.]

பொறியின்வழியெஞ்சுபுகுத்தியிடா
ரறிவின்னறிவாயவருமபொருளைப்
பிறிதொன்றறநோக்குதலபோற்பிறமு
மறியுண்கணின்மங்கையர்நோக்கினரால்.

(இ - ள்) பொறியின் வழி - ஐம்பொறிகளின் வழியிலே, செஞ்சு புகுத்தி இடா - மனத்தைச் செலுத்தாததொருகுகள், அறிவின் - ஞானக்கண்ணினுலே, அறிவாய - அறிவுருவாகிய, அரு பொருளை - பிரமத்தை, பிறிது ஒன்று அற - மற்றொருவிஷய சம்பந்தம் நீக்க, நோக் குதல் போல் - பார்த்தல்போல், மங்கையா - தோழிகளானவா, (பிறிது

ஒன்று அற) - மறநெரு விஷயசம்பந்தம் நீகை, பிறமும் - புரளு
கின்ற, மறி - மானகண்போலும், உண் கணினை - (மை) யுண்ட (முகக)
கண்களாலே, (அறிவாய -) அறிவையுடையதாகிய, (அரும்பொருளை -)
அபூர்வமாகிய அன்னத்தை, நோக்கினா - பார்த்தாரா, எ-று. ஆல் -
அசை.

* (க-து.) டாகுகிடாராக ளன்னத்தைப் பார்த்தாராக ளன்பதாம்.

அறிவினனறிவாய வென ஒற்றிரட்ட வேண்டா விடத்துச் சந்த
நோக்கி யிரட்டித்தது. உலகம் அருளுநாமைய மாகியும் பிரமம் ஞான
மய மாகியு நிறநலின் 'அறிவாய' என்றா. "அகரவ்யாபோ லறிவாகி
யெவ்வு, நிகரிலிறைநிறகு நிறைநது" என்பதனாலு மறிக. 'பிறிதொன்
றற' அப்பிரம மன்றி யிரண்டாவ தொருபொரு ளிலலையாக வெனினு
மாம். உவமை. (சசு)

[இதனால் தமயநதி அதனை விருமபிப் பிடிக்கத்தொடங்
கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

அணித்தாயரிதாயவருமபொருளைப்
பிணிப்பானசைவைத்தமாபெற்றியர்போ
லணித்தாயவனங்கவர்வானசையான்
மணிப்பூணசையாதுவதிந்தனளால்

(இ - ள) அணித்து ஆய - தேகத்தினு ளிருக்கின்றதாய், அரிது
ஆய - (பெறுதற) கரிதாகிய, அரு பொருளை - பிரமத்தை, பிணிப்
பான - கலாபி பிடித்தறபொருட்டி, நசை வைத்து - (அதனிடத்தே)
ஆசைவைத்து, அமா பெற்றியா போல - அசைவறறு நிறகின்ற மனச்
செய்கையையுடைய முனிவாபோல், அணித்து ஆய அன்னம் கவா
■■■■ - சமீபத்திலே வகத அன்னப்பறவையைப் பிடித்தற்பொருட்டி,
நசையால் - (அதனமேல் வைக்கப்பட்ட) ஆசையினாலே, மணி பூண்
அசையாது - நவமணிகளாலாகிய ஆபரணமானது அசையாதிருக்கும்
படி, வதிந்தனள் - (தமயநதி) தங்கினள், எ-று.

(க - து.) தமயநதி அன்னத்தைப் பிடிக்கும்படி யசைவற நிறுந்
தாள் என்பதாம்.

பிரமம் உடம்புதோறும் உயிக்குயிராய்க் கலந்து நிறநலின்
அணித்தா பெனறதற்குத் தேகத்தினு ளிருக்கின்றதாயெனப் பொருள்
கூறப்பட்டது. 'பூணசையாது' எனவே வடிவ மசையாமை கூறப்
பட்ட தாயிறறு. யோகிகள் மன மசையாமல் வைத்துப் பிரமத்தைக்
காணுமாறு "வாயுநிறப் மனரின்று மனநதானிறப்ப பொறிரின்று,
பாயபொறிக ணிற்பவிடா படுபுனபுலனக ணினறனவா, லாயபுலனக
ணின்றமையா லகிலந்தோனறு துள்ளத்தே, தூயபரமானநத பரஞ்
சோதி தோன்றக்கண்டிருநதாரா" என்பதனாலிக. உவமை. (சஎ)

[இதனால் அப்போது அன்னத்தின்செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அவிர்பூணுவியாமலடக்கினளாய்க்
கவர்வான்வரல்கண்டுமகன்றிலதாய்க்

துவார்வாய்மயிரெட்டிடலாகுமெனு
நவைதீரனமெல்லநடந்ததுவே.

(இ - ள்.) அன்னம் - அன்னமானது, அவிர பூண் ஒலியாமல் - விளங்காநின்ற பூண்களை ஒலியாதிருக்க, அடக்கினன ஆய - அடக்கினவளாகி, கவாவான் வரல்கண்டும் - (தனனைப்) பிடிக்குமபடியாக வருதலைப் பாராததும், அகன்றிலது ஆய - (தெரியத்திருல)" ஒழிப்போகாததாகி, துவா வாய - பவளம்போலும் வாயையுடைய, மயில் - மயிலபோலபவளாலே, தொடட்டல் ஆசும் எனும் - பிடிக்கக் கூடுமென்கின்ற, நவை தீர - இகழ்ச்சியானது தீர, மெல்ல நடந்தது - மெள்ள நடந்தது, எ-று.

(க-து.) அன்னமானது தமயந்தி தனனைப்பிடிக்கும்படி மெள்ள நடந்தது என்பதாம்.

‘தொட்டிடலாகுமெனு நவைதீர’ என்றலிற் பிடித்தற் கெளி தென்னு மெண்ணத்தை அவனாக் குண்டாககி அவளகை தனமேல் விழ வருந்தோறும் தன குதிப்பினலே தப்பித்துக்கொண்டு அவன் முயற்சியை வீணுக்கிற நெனக். தீரவென வினையெச்சம் றாறுகெட்டது. வினாந்து நடப்பிற் பிடிப்பதென்று தொடராளென அவணடைக்கேறப் மெல்லநடந்த தெனக். (சஅ)

புளினத்தடமேவியபோருமன
மெளிதிற்றனகைம்மலரொயதுறுமோ
வுளம்வைத்தமையென்னெனவொண்ணுதலார்
நளினக்கைபுடைத்துநகைத்தனரால்

(இ - ள்.) ஒன் துதலார் - காந்திபொருந்திய நெறியையுடைய தோழிகள், புளினம் - மனறகுனறுகையுடைய, தடம் - தடாகத்திலே, மேவிய போரும் - வாசஞ்செய்யும்படியாகப் போகின்ற, அன்னம் - அன்னமானது, எளிதில் - எளிதிலே, தன மலா - தன்னுடைய கைகளாகிய தாமரை மலர்களிலே, எய்துறுமோ - அடையுமோ, உளம் வைத்தமை என என - (எம்பிராட்டி அதனிடத்தே) மனம் வைத்தமைக்குக் காரணம் யாதென்று, நளினம் கை - தாமரைமலரோபோலும் (தம்) கைகளை, புடைத்து - தட்டி, நகைத்தனா - சிரித்தாரா, எ-று

(க - து.) தமயந்தி அன்னத்தைப்பிடிக்க மனம் வைத்ததைப் பாங்கியாகண்டு கைத்தட்டி நகைத்தாராக் என்பதாம்.

புளினமென்றதற்குப் பறவைகளி னினத்தையுடைய வெனிணுமாம். தமயந்தியின முயற்சி வீணுதலைக்கண்டு இவ்வனம் பரிகாசஞ் செய்தா ளெனக். (சக)

[இதுமுத ளுன்குபாட்டுகளாலே பிடித்தற்குச் செய்யு முயற்சி சொல்லப்படுகின்றது]

புனைமேகலையீர்கைபுடைத்துநகைத்
தனமேகவியற்றுதலன்புகொலோ

தனியே குவனின்மினெனத்தகையாத்
துனியோடு சொசெயதுதொடர்ந்தனளே.

(இ - ள்.) புனை மேகலையீ - அலங்கரிக்கப்பட்ட மேகலாபரணத்தை யுடையவளோ, கைபுடைதது நகைத்து - கைதட்டிச் சிரித்து, அன்னம் ஏக இயற்றதல் - அன்னத்தை ஒழிப்போகச் செயதற்குக் காரணம், அனபோ - (எனமேலுள்ள) அனபோ, தனி ஏகுவன் - தனியாக (நான்) போவேன், நினமின் என - (நீ) நிலநுமென்று, துனியோடு உரை செய்து - கோபத்தோடு சொல்லி, தகையா - ஆணையிட்டு, தொடர்ந்தன - (தமயந்தியானவள்) அதன்பின் போளுள், எ - று. கொல் - ஏ - அசைகள்.

(க - து.) தமயந்தியானவள் பாங்கிமானா நிறுத்திவிட்டுத் தனியே அன்னத்தின்பின் போளுள் என்பதாம்.

கைபுடைத்த லொலியோடு மேகலையொலியு மெழுதல்தோன்றப் புனைமேகலையீ' என்றனெனக். 'அன்புகொலோ' எனலால் என்மேல் அன்பிலீ ராதலால் இவ்வுருவஞ் செய்கின்றீ' என்றதாயிற்று. தகைதல் என்பினினை தொடருவீராயின் எனக்குத் துரோகஞ் செய்தவ ராக்கக்கடவீரொ றுணைகூறல். (௧௦)

முகிழ்மென முலைவாணுதன்மொயகுழலார்
நகைசெயலதுகண்டுநாணிள்ளா
யகல்கின்றபொலன்சிறையன்னநிழ்
னிகரானனவொதுங்கினேனரிழையே.

(இ - ள்.) நோ இழை - தருந்த வணியையுடைய தமயந்தியானவள், முகிழ் மொ முலை - தாமரை யரும்புபோலும் மெல்லிய முலைகளையும், வாள் துதல் - ஒளிபொருந்திய நெறியையும், மொய்குழலார் - நெருங்கிய கூந்தலையும் உடைய தோழிகள், நகை செய்வது கண்டு - பரிசாகஞ்செய்தலைப் பார்த்து, உளம் நாணிள்ள ஆய - மனத்திலே வெட்கமுற்றவளாகி, அகல்கின்ற - நீங்குகின்ற, பொலன் சிறை அன்னம் - பொன்மயமாகிய சிறைகளையுடைய அன்னத்தினது, நிழல் - நிழலானது, நிகர என்ன - (தனக்கு) நிகராமைன, ஒதுங்கினன - நடந்தாள், என்று.

(க - து.) அன்னத் தன்னிழல் தன்னோடு செல்லுதல்போல தமயந்தி அன்னத்தின்பின் சென்றாள் என்பதாம்.

தகையப்பட்ட தோழிகள் தனது பிடிக்கமாட்டாமையைக்கண்டு சிரித்தலால் நாணங்கொண்டா ளெனக். 'அன்ன நிழனிகொன்னவொதுங்கினள்' எனவே அந்நாணம் அவளது முயற்சியை எழுப்பலால் அதன் சாயைபோல விடாதுசென்றா ளென்க. உவமையணி. (௧௧)

வடியுண்கணிமா முலைதாங்கியதா
லிடுகும்மிடையென்படுமேகலெனப்
பிழ்மென்னைடமங்கையர்பேசமறுத்
தழ்மென்மலர்பேர்த்தனளாயிழையே.

(இ - ள்.) வடி உண் கணி - கூமைபொருந்திய (மை) யுண்ட கண்களையுடையவனே, மா முலை தாங்கியதால் - பெரிய முலைகளைச் சுமத்தலால், இமிகும் இடை - துவருகின்ற (உன்) இடையானது, என் பமும் - (நடத்தலாலே) என்ன பாழ்ப்பதும், ஏகல் என - போகாதே யென்று, பிடி மெல் நடை - பெண்யானைபோல மெல்லிய நடையை யுடைய, மங்கையா பேச - தோழிகள் சொல்ல, மறுதது - (அதை) மறுதது, ஆய் இழை - ஆராய்ந்து கொள்ளப்பட்ட வணியையுடையவ ளாகிய தமயந்தியானவள், அடி மெல் மலா - அடியருக்கொண்ட மெல்லிய தாமரைமலாகளை, போத்தனன் - எடுத்தான், எ-று.

(க - து.) தோழிமா தடுக்கக் கேளாது தமயந்தி யன்னத்தைத் தொடர்ந்தாள் என்பதாம்.

‘என்பதும்’ என்றதற்கு இப்படியிருக்கிற இது யான நடந்துசெல் லின் மிக வருந்துமென்று நீதானே அறிவா யென்பதுபொருள். முன் னே எளிதிற மனக்கைமலம் சொதுறுமோ என்று பிடிபடாமை கூறிக் கேளாமற் போகையாலே பின்னும் வருத்தங்கூறி மறுத்தா னெனக். தகாததொழில் செய்யுமபோது விலக்கல் தோழியா கடனாதின “நகுதற் பொருட்டன்று நடன மிசுதிக்கண், மேற்செவ றிடித்தற் பொருட்டி” என்பதனாலு மறிக. ‘அடிமெனமலா’ என்னால் அடிவருந் துதுவங் கொள்க. ஏக—முன்னிலை யேவனொருமை யெதிர்மறை வினைமுறறு. மலராகிய வுபமாமை நடத்தற்செய்கையிலே உபயோ கித்தற்கு அடியாகிய உபமேயத்தி னுருவங்கொண்டு வேறுபட்டதா கச் சொல்லால் திரிபணி. (இஉ)

செய்யப்பட்ட செழுங்கமலத்திலுள்ள
கைப்பட்டதுபட்டதெனக்கருதா
மைப்பட்டமலர்ப்பொழிநமா தவிவாய்ப்
பொய்ப்பட்டமருங்கினள் புகுகளளே

(இ-ள்.) பொய் பட்ட மருங்கினள் - பொய்கூறுதற்கிடமாகிய இடையையுடைய தமயந்தியானவள், செய் பட்ட - கழனியிலுண்டா கிய, செழு கமலத்தில் - செழியதாமரைப் பூவிலிருக்கின்ற, அன்னம் - அன்னமானது, கை பட்டது பட்டது எனக்ருதா - (என்) கையிலே அகப்பட்டது அகப்பட்டதென்று நினைத்துக்கொண்டு, மை பட்ட - மேகத்தையளாவிய, மலா பொழில் - மலாகளையுடைய சோலையிலே, மாதவிவாய் - குருக்கத்தியினிடத்தே, புகுகளள் - சென்றாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி அன்னமகப்பட்டதென்று குருக்கத்திமரத்தி னிடத்தே சென்றாள் என்பதாம்.

இருநதஞ் சிறுத்துக் காணப்படாமை பற்றி இல்லையென்று கொள்ளப்படுதலாலே ‘பொய்ப்பட்ட மருங்கு’ என்று சொல்லப்பட்டது. ‘கருதாபுக்களள்’ என்றதனால் அடிபெயாக்குந் தோறும் அப்படி நினைத்தா னெனக். பட்டதென்பது வினாவுபறறி அறிக்கி இறந்த காலத்திலே வந்தது. புகுகள னென்றதற்கு அன்னம் அவளை அப்படி

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலம்.

நினைக்கச்செய்து வருகிததுக் குருக்கத்தியின்கீழ்த் தனிப்படக்
கொண்டிபோயிறறெனபதே கருத்தாகக் கொள்க. (ருந)

[இதனால் அன்னம் நனமொழிகள் பேசத்தொடங்
கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

தொடர்ந்தாளாகவழிதூமுகமவேரொழுக
நடந்தாயிழையெய்த்தனொன்னாயந்
திடந்தோநதவளினபுறுநன்மொழிகண்
மடந்தாழிளவனெனமவழங்கியதே.

(இ - ள்.) மடம தாழ் - அறியாமை போகிய, இள அன்னம் -
இளமைபொருந்திய அன்னமானது, தொடர்ந்தாள - (என்பின்னே)
தொடர்ந்தவளாகி, கலிழ - விளங்குகின்ற, தூ முகம் - பரிசுத்தமாகிய
முகத்தினினறும், வோ ஒழுக - வேராகையானது ஒழுகாநிற்க,
நடந்த - நடந்தது, ஆயிழை எய்த நன் னான் - தமயந்தியானவன்
இடத்தானென்று, நயந்த - விருமபி, இடம் தோந்து - (தகுதியான)
இடத்தை யறிந்து, அவா - அத்தமயந்தியானவன், இன்பு உறு -
இன்பத்தை அடைந்திருக்க காரண மாவனவாகிய, நல மொழிகள் -
நல்ல சொற்களை, வழங்கியது - சொல்லிவந்து, எ-று.

(க - து.) அன்னமானது தமயந்தி பின்பமடைய நல்லவாத்தை
கொச்ச சொல்லிவந்து என்பதாம்.

இடந்தோநல் தனித்துப் பேசுதற்கா மிடத்தை யறிதல். (ருச)

[இதுமுதல் விரல்களோடிகளாலே முன்கொல்லப்பட்ட நன்
மொழிகள் இவைபொன்று சொல்லப்படுகின்றன.]

கோடுந்தியக்காமமைமுலைப்பொறையால்
வாடுமமிடைமாமயிலவாரலெனத
தோடுணகுழன்மங்கையறிநறுணாமா
வாடுந்தளிரங்கைமறித்தனபார்.

(இ - ள்.) துணாமா - பூங்கொத்துகளையுடைய மாமரங்க
ளானவை, கோடு உந்திய - யானைக்கொம்புகளைக் கீழ்ப்படுத்திய,
கொம்மை முலை பொறையால் - திரட்சிபொருந்திய முலைகளது,
பாரததினாலே, வாடும் இடை - வாய்கின்ற இடையை யுடைய,
மாமயில - பெருமைபொருந்திய மயிலே, வாரல் என - (நடந்து)
வராதே யென்று, தோடு உண் குழல் - மலரிதழ்களை உட்கொண்ட
கூந்தலை யுடைய, மங்கையரின - (உணவூடைய) தோழிகள் போல்,
ஆடும் தளிரா அம் கை - அசைக்கின்ற தளர்களாகிய அழகிய கைகளாலே,
மறித்தன - (உன்னை) விலக்குகின்றன, பார - (நீ அவற்றைப்) பார்,
எ-று.

(க - து.) மாமரங்களானவை தளர்களாகிய விரல்களாலே வர
ாதே என்று விலக்குகின்றன பார என்பதாம்.

‘வடியுண்கணி’ என்ற பாட்டிலே மங்கையா மறுத்தமையைச் சுட்டி இதிலே மங்கையரினென மறுவழிக் கப்பட்டது. மாமரங்களை அங்ஙன மறிக்கினறனவாகக் குறித்தலினாலே தற்குறிப்பணி. இதற்கு மங்கையரினென்னு முவமையும் தளிரங்கையென்னு முருவகமும் அங் கங்கள்.

(௩௩)

விண்ணின்னியங்குமமெனேமேவரநீ
மண்ணின்னடந்தெவ்வணமவெளவுதியா
லெண்ணின்னிதுகண்டவாயார்நகையார்
பெண்ணின்னமுதேவரலபேதைமையே.

(இ - ள்.) பெண இன அமுதே - பெண்களிலே இனிய வயிரதம் போல் விளங்குகின்றவளே! விண்ணில் இயங்கும் - ஆகாசத்திலும் திரிகின்ற, என் மேவர - எண்ண அடைதற்கு, நீ - நீ, மண்ணில் நடந்து - பூமியின்மேல் நடந்துவந்து, எவண்ணம வெளவுதி - எவ் வித்ததினாலே பிழக்கமாடுவாய், எண்ணின - ஆலோசிககுமிடத்து, இது கண்டவா - இச்செய்கையைப் பார்த்தவளுள், யார் நகையார் - யாவா சிரியார், வரல - (மங்கைப்பருவமடைந்த வுனது) வருதல், பேதைமை - பேதைப்பருவத்தின் செயலா யிருக்கின்றது, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே ! நீ எனனைப்பிழக்க வருத லறிவீன்மென் றன்னரு சொல்லிற்று என்பதாம்.

‘விண்ணி னியங்கு மெனே’ யென்றதற்குப் பூமியிலன்றி ஆகாசத்தி லுஞ் சஞ்சரிக்கவல்ல வெண்ணெ யென்றும், ‘மண்ணினடந்து’ என்றதற் குப் பூமியொன்றிலே மாத்திரஞ் சஞ்சரிகின்ற நீ அப்பூமியிலே நடந் தென்றும், விரித்துரைத்துக் கொள்க. ‘பெண்ணின்னமுதே’ என லாலும், ‘வரலபேதைமை’ எனலாலும் மங்கைப்பருவ முடைமை சொல்லப்பட்டது. ‘விண்ணினியங்கும’ எனலும் பதப்பொருளாலும் ‘மண்ணினடந்து’ எனலும் பதப்பொருளாலும் வெளவககடாமையும் இம்முதல் வாக்கியப்பொருளாலே ‘வரல பேதைமை’ என்றதையுஞ் சாதித்தலாலே இவ்விரண்டு செய்யுட் குறியணிகள் கலந்துவந்த கலவையணி.

(௩௪)

[இதனால் அரசன் காரியததுக்கு உபயோகியாகிய தன்வரலாற் றின சிறப்பை யுணர்த்தத்தொடங்கிச் சுற்றமுமிடமு முணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்றின்மரபோதுமிவட்கியையப்
பின்னமொழிபேசுவலென்றயனூ
ரன்னந்தனதன்புறுசுற்றமியாம்
பொன்னின்னகர்யாங்கன்பொருந்திடமே.

(இ-ள்.) என்று-என்றுசொல்லி, இவட்கு இயைய - இவனுக்குப் பொருந்த, பின் - பின்பு, அ மொழி - அவ்வரசன் காரியத்தை, பேச வல் என்று - சொல்வேனென் றெண்ணிக்கொண்டு, இன் மரபு

ஓதம் - இனிதாகிய (தன்) வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றது, யாம - யாவர்கள், அயன் - நானழகுகடவுளால், ஊர் - செலுத்தப்படுகின்ற, அன்னம் தனது - அன்னவாகுந்தின்று, அனபு உறு - அனபுமிசூந்த, சுற்றம் - உறவ்னேம், யாவர்கள் - நாவர்கள், பொருநது இடம் - தவ கபபெற்ற இடமானது, டொன்னின் நகர் - தேவநகரமாகும், எ-று.

(க - து) அன்னமானது தன்னாநியையும் இருக்கு மிடத்தையும் கூறிற்று என்பதாம்.

எனறெனது முன்னிரண்டு பாடடையுஞ் சுடமுரின்றது. பின் சொல்லப்படுவதாகிய அரசன் காரியத்திற்கு உபயோகி யாதலால் 'இன்மரபு' என்றது. 'அனபுதசுற்றம்' என்றதனால் நெருங்கிய ம பந்த முடைமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று 'டொன்னின்னகர் டொருந திடம்' எனலால் எம்மோடு பயிலுதல் மனிகாக்கு அரிதெனறதாயிற்று. தன்னினத்தையுந் தழுவிக்கொண்டு யாமென்றும் யாவர்களென்றும் கூறிற்று. (ருஎ)

[இதனால் தனவடிவம் பொன்மயமா யிருக்கக்கூகு காரணமுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

மலர்மேலயன்மானதவாவியினுட
பொலன்மெலவிதழ்ப்புத்தசெழுங்கமல
நலனார்வனையம்பலநாளுமயின
றுலவாதொளிரபொன்னிறமுற்றனமால்.

(இ-எ.) மலர் மேல் அயன் - தாமரைப் பூமேலுள்ள நானழக னது, மானத வாவியினுள் - மானச தடாகத்திலுள்ள, பொலன் - பொன்மயமாகிய, மெல இதழ் பூத்த - மெல்லிய இதழ்கள் விரியப் பெற்ற, செழு கமலம் - செழிய தாமரை மலர்களையும், நலன் ஆர் - நலம்பொருட்கிய, வனையம் - இளவிலைச்சருள்களையும், பல நாளுந் அயின்று - பல தினமும் தின்று, உலவாது - அழியாமல், ஒளிர - விளங்குகின்ற, டொன் நிறம் - பொன்னுருவத்தை, உறநன்ம் - அடைந் தேம், எ-று.

(க - து.) அன்னமானது தனவடிவு பொன்னிறமுற்ற காரணஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

மானதவாவி சததியலோகத்தி லுள்ளது காரணஞ்ணம் காரி யத்தில உளதா மென்பதுபற்றிப் பொருக்கமலமாகிய தம்முணவின் ஞ்ணந் தமக்குண்டானமை சொல்லிற்று. (ருஅ)

[இதனால் பூமியில் வந்தமைக்குக் காரணமுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

களிமாமயிலன்னவர்காதலுறு
மனிநாண்மலனாங்கணைவேளனையா
ளளன்மாநகர்நாண்மலர்வாவியினல்
வளநோக்குமண்ணிடைவந்தனமால்.

(இ - எ.) களி - களிப்பைத்தருகின்ற, மா - பெருமைபொருள் திய, மயில் அன்னவா - மயில்போலுஞ் சாயலுடையவராகிய மகளி ரால், காதல உறும் - விரும்பப்படுகின்ற, அளி நாண் - வண்டுகளி னெழுங்காகிய நாரியையும், மலா ஐககளை - மலாகளாகிய பஞ்சபா ணத்தையுமுடைய, வேள அனையான - மனமதன்போ லழகினனாகிய, ■■■ - நளமஹாராசனது, மா நகா - பெரிய பட்டணத்திலேயுள்ள, நாள் மலா - அன்றுபூத்த மலாகளையுடைய, வாவின - தடாகத்தி னது, நல வளம் - நல்ல வளத்தை, நோக்கு உற - பாரததற்பொருட் டு, மண்ணிடை - பூமியினிடத்துக்கு, வரதனம் - (யாம வானுலகத்தை விட்டு) வந்தோம், எ-று.

(க-து.) நளனது வாவினையப் பார்க்கப் பொன்னுலகத்தைவிட்டு இவ்வுலகிற்கு வந்தோமென, நனனஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

நளனமேல் அவளுக்கு ஆசையை யெழுப்புதற்கு அவனழகை இங்ஙனஞ் சிறப்பித்துச் சொல்லியது. 'வளநோகமு' என்றதற்கு அதில் வினையாபிதற்பொருட் டெனப்பது கருத்தது. (ருசு)

[உலகமெங்கு மொழிவிலலாத திரிவிலேயும் தளாவுதோன்ற மைக்குக் காரணமுணாததல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விண்ணம்புவிபாதலமேவுகினு
நண்ணுந்துயரின் நெனநலவரமுன்
றண்ணங்கமலத்திறைத்தனன்மைக
கண்ணென்றயிலகொண்டகனங்குழையே.

(இ - எ) மை கண் என்று - மையெழுதப்பெற்ற கண்களென்று (பெயர்வைத்து), அயில் கொண்ட - (நஞ்சம் பூசப்பெற்ற) வேல்களைக் கொண்டிருக்கிற, கனம் குழையே - கனம்பொருந்திய காதணியை யுடையவளே!, தண் கமலத்து இறை - குளிர்ச்சிபொருந்திய தாம னாப்பூவிலிருக்கின்ற தலைவன, [பிரமா], விண் அம் புவி பாதலம் - தேவலோகம் அழகிய பூலோகம் பாதாளலோகம் இவ்வனைத்தையும், மேவுகினும் - (ஒழிவினறி யடைநது) திரியினும், நண்ணும் - (உனனை) யடையக்கடவதாகிய, துயா - (தளாச்சித்) துயரமானது, இன்று ■■■ - இல்லையென்று, நல் வரம் - நல்ல வரத்தை, முன் தந்தனன் - முன்பு (எனக்குக்) கொடுத்தான, எ-று அம் - அசை.

(க - து.) தமயந்தியே யாங்கள் மூவுலகிற சென்றாலும் துன்ப மில்லையென்று பிரமன் வரங்கொடுத்தானென் றனனஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

ஒருகாலத்தில் நானமுகனுக்கு வாகனமா யிருந்ததற்காகக் கொடுத்தா னென்க. இவ்வரத்தால் தளாச்சியினி இப்பூமியிலுள்ள தே சங்கனையெல்லாம் ஒழிவினறினோக்கித் திரிகின்றே னென்பது இசை யெச்சம். கண்ணிற்கு மைபோல வேலிற்கு நஞ்சம் வருவிக்கப்பட்டது.

[இதனால் வேட்டைக்காரா முதலானவா பிடிப்பொன்னுமச்சம்
எனக்கில்லையெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கௌவைக்கடல்சூழ்தருகா சினியிற்
மெய்வத்திறமேவியசீர்நளனே
வெளவுற்றிடினன்றியிம்மானிடர்தா
மெவ்வெப்படிவெளவினுமெய்துவனே.

(இ-ள்.) கௌவை கடல் சூழ்தரு - ஒலியையுடைய கடலாலே
சூழப்பட்ட, காசினியில் - பூமியிலே, தெய்வம் திறம் மேவிய - தேவ
போகத்தை பொருந்திய, சீர் நளன - பாகியத்தை யுடைய நள
மகாராஜன், வெளவுற்றிடின - அனறி - பிடித்தாலன்றி, இ மானிடர்
தாம் - இம்மனிதாதாம், எவ்வெப்படி வெளவினும் - எந்தெந்தவித
மாகப் பிடித்தாலும், எய்துவனே - அகப்படுவனே, எ-று.

(க - து.) அன்னமானது யாம நளனாகையி லகப்படுவதன்றி மற்
றவாகையி லகப்படேமெனது என்பதாம்.

நளன் பிறப்பினாலே மானிடனுயிருந்தும் போகத்தினாலே தேவ
னாகத் தோன்றலின் அவனிடத்தே மாததிரம் என்னேப் பிடித்தற்கு
வல்லமையுண்டென்று கூறிமறையாது கருத்தது. மானிடனென்ப
பொதுப்படக் கூறினாலும் தகுதிபற்றி வேட்டைக்காரா முதலியோ
ரென்று கொள்க. வலை கண்ணி படைக்கல முதலியவற்றைக்கொண்டு
பறவைகளை வெளவுமாறுபலவு மடங்குத்தற்கு 'எவ்வெப்படி வெளவி
னும்' என்றது. (சூக)

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளாலே அததெய்வபோகம்
இதவெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒளிர் பொன்னுலகத்துறையும்பாபிரா
னளியாறபுகலேவலுமாறறுகிலேம்
வளாபூவுறைவானவனேவலுமிந்
நளனேவலுமேநனிசெய்குவமால்

(இ - ள்.) ஒளிர் பொன் உலகத்து - விளங்குகின்ற தெய்வ
லோகத்தின்கண், உறை - வாசஞ்செய்கின்ற, உம்பா பிரான் - இரத்திர
னது, அனியால் - அன்பினாலே, புகல் - சொல்லப்பட்ட, ஏவலும் -
ஏவலையும், ஆறுறுகிலேம் - (யாம) செய்யோம், வளா - வளாகின்ற,
பூ உறை - தாமரைப்பூவின்கண் இருக்கின்ற, வானவன் - நான்முகக்
கடவுளது, ஏவலும் - ஏவலையும், இ நளன் - இரத்திரனது, ஏவலுமே -
ஏவலையுமே, நனி - மிகுதியாக, செய்குவம் - (யாம்) செய்வோம், எ-று.

(க-து.) பிரமனேவலும் நளனேவலுஞ் செய்வேமென் மன்னஞ்
சொல்லிற்று என்பதாம்.

தனக்கடங்கினவென் தேவும் வல்லமை யில்லாமையால் 'அளி
பாற் புகலேவலும்' என்றது. நனி செய்தல் - அவாசொன்ன வளவினு

மதிகமாகச் செய்துமுடித்தல். இங்ஙனம் கூறலால் இந்திரனைக் காட்டிலுஞ் சிறந்தவன் நளனென்று குறிப்பித்த தாயிற்று. (௬௨)

துளி தூங்கியவானதிதோய்ந்துநறுங்
குளிர் தூங்குகுறுந்துளிமென்சிறையாற்
களிதூங்கியகாமவிடாயகல
நளன்மேனியில்வீசுவநன்குறவே.

(இ - ள்) துளி - துளித்தலோடு, தூங்கிய - தங்கிய, வான் நதி தோய்ந்து - ஆகாசகங்கையிலே முழுகி, நறு குளிர் - நல்ல குளிர்ச்சி யானது, தூங்கு - கிலேபுறப்பெற்ற, குறு துளி - சிறிய துளிகளை, மெல் சிறையால் - மெல்லிய சிறைகளினாலே, களி தூங்கிய - களிப்பானது தங்குமபடியாகவும், காமம் விடாய அகல - காமத்தாலாகிய தளர்ச்சி யானது நீங்குமபடியாகவும், நளன் - நளனது, மேனியில் - உடம்பில், நன்கு உற - நன்றாகப்பட, வீசுவம் - (யாம்) வீசவேம், எ-று.

(க - து.) ஆகாயகங்கையிலே முழுகித் துளிகள் பொருந்திய இற குகளினாலே நளனது திருமேனியில் வீசவேம் என்பதாம்.

வீசுவமெனது எதிகால முறையிலும் எதிகாலமுறறுகள் இப் படிபட்ட விடங்களிலே செயலுமாததிரமே யுணர்த்துமென்க. நள னுக்கு வேறு மகளிரோடு கூட்டுறவும் இவை அப்படி வீசதலும் பொய் யாதலிற் குற்றமன்றேவெனின் அன்று. “பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புணர்நாத, நன்மையககுமெனின்” என்று சொல்லப்பட்ட மையின. புணர்நாத நன்மையாவது இதனால் அவனை வசப்படுத்தித் தஞ்சை நாயகனோடு சேர்த்தலாம். (௬௩)

[இனி நளனுடைய பலவகைப்பட்ட குணங்களையுஞ் சொல்லத் தொடங்கி இதனுலே செல்வமும் அழகும வேலின் சிறப்பும் உணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலித்தொறை

தெள்ளாரமுத்ததெளிவொத்தவநதீஞ்சொனலலாய
வள்வார்முரசங்கறங்குமமணிமுன்றிலவேந்தன்
கள்வாயுமிழ்ப்புகளைபேருநியகாமனன்ன
னள்ளார்வணங்குநளனென்னுமோர்நாமவேலான்.

(இ - ள்.) தெள ஆர் அமுதம் - தெளிவுபொருந்திய தேவாமிா தத்தினது, தெளிவு ஒத்த - சாரம்போனற, அம் தீ சொல் நல்லாய - அழகிய தித்திப்பாகிய வாககையுடைய தமயந்தியே!, வள் வார் முரசம் - வலிபொருந்திய வாரினாலிடுக்கப்பட்ட முரசவாத்தியமா னது, கறங்கும் - ஒலிக்கப்பெற்றிருக்கின்ற, மணி - நவமணிகளையு டைய, முனறில் - வீட்டின் முன்னிடத்தையும், நளன் எனும் - நளனென்று சொல்லப்படுகிற, ஓர் நாமம் - ஒப்பற்ற நாமதேயத்தையும் உடைய, வேந்தன் - அரச (னெருவன்), கள் - தேனை, வாய் உமிழ் - இதழ்வாயினால் கக்குகின்ற, பூ களை - மலரம்புகளை, ஏர்கிய - தாங்கு

கின்ற, காமன் அன்னன் - மன்மதன்போ லழகுடையவன், நள்ளார் - பகைவா, வணங்கும் - (தன்னை) வணங்குதற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற, வேலான் - வேறபடையை யுடையவன், எ-று.

(க-து) தமயந்தியே! மனமதனுகொப்பான்வன நளனென்னும் பெயரையுடையவன் என்பதாம்.

‘மணிமுனில்வேந்தன், காமன்னனான, நள்ளார் வணங்கு வேலான்’ என முறையே செல்வம் அழகு வேறபடை இவற்றின் சிறப்புக் கூறியவாறு காண்க. மணி - பலதேசத்தாராலும் திறையளக்கக் குவிக்கப்பட்டவை. இலமுன முனறிலென் நிலைமாதிய இலக்கணப்போலி. இதுமுதல் கசு - பாடிகள் பெருமபாலும் இடையி லொருபுளிமாவ் கனிச்சீரும் ஏனோனதும் மாச்சோகளுமாகி வருகிற நெடிவடி நான்கு கொண்ட கவித்துறைகள். (சுசு)

[இதனாலே பின்னும் அழகின்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

வணடார்வஞ்செய்துமதுவுண்டுமிழ்மலைமார்பன்
நிண்டோளொழிலகேட்டவரம்பையச்செமமனமார்பர்
தண்டாதுபுல்லப்பெறாதாறபெயாச்சார்புநாடி
யொண்டார்புணையுந்கூபரனறனையுறாள்.

(இ-ள) வண்டு - வண்டிகளானவை, ஆவம் செய்து - விரும்பி, மது உண்டு உமிழ - தேனாககுடித்து உமிழப்பெறுகிற, மலை மார்பன் - பூமாலையையணிந்த மார்பையுடைய நளமகாராஜனது, திண்டோள - வலிமதோள்களது, எழில் - அழகை, கேட்டு - (எமமிடத்திற்) கேட்டு, அ அரம்பை - அந்த அரம்பையானவள், அ செமமல - அவ்வரசனது, மார்பம் - மார்பை, தண்டாது - நீங்காமல், புல்ல பெறாதல் - தழுவுதற்குப் பெறாத காரணத்தால், பெயா - (அவன்) பெயரினது, சார்பு நாடி - சம்பந்தத்தை ஆராய்ந்து, ஓன தார புனையும் - ஓளையிப் பொன்னரிமாலையைச் சூழுகின்ற, நளகூபரன் தன்னை - கூபரனை, உறாள் - அடைந்தாள், எ-று.

(க - து) நளனழகை யரம்பைகேட்டு நளனைக் கூடப்பெறுமையால் நளன் பெயாகொண்ட குபேரனாகனாகிய நளகூபரனைச் சோந்தாள் என்பதாம்.

அரம்பைக்கு அகரசுட்டு அழகிற சிறந்தவளென்று பெயாபெற்று விளங்குகின்றமையைக் காட்டுகின்றது. தண்டாதுபுல்லல் = தனக்குக் கணவனாகப்பெற்று எந்நாளும் புணர்தல். தண்டாமை - நீங்காமை, இது “ஆனமை தண்டாமையா யிரண்டு நீங்காமை” என்பதனாலாக. நளகூபரன் - குபேரன்மகன். நளகூபரனைச் சோதற்கு ஏதுவாகாத நளனது பெயாச்சார்பு நாடிதலை ஏதுவாகக் சூறித்தலாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணி. இதனாலே அவனழகுக்கு ஒப்பு இல்லையென்பது குறிப்பிக்கப்படுகின்றது. (சுரு)

[இதனாலே இசைபாடற் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

ஏகாவிசம்பினளன்பாடலையாங்களுக்கூற
மாகாதிபனில்வரிபாடலவருங்கொவென்று
பாசூறவிணைபயிலவேன் முகம்பார்த்துணைப்ப
வாகாவெனலாலவற்கப்பெயர்ச்சேர்த்தினாரே

(இ-ள்.) யாங்கள் - யாம், விசம்பின ஏகா - பொன்னுலகத் திறகு (இவ்வுலகத்திருநது) போய், நளன - நளராசனது, பாடலை கூற - இசைபாடித்தற சிறப்பைச்சொல்ல, மாகாதிபன - தேவேந்திரன், வரி பாடல் - இப்பாட்டுப் பாடுதல், வருங்கொல் என்று - (உனக்கு) வருமோவென்று, பாசூற - பாசினசுவை (போலுஞ் சுவை) பெருக, விணை பயிலவேன் - விணைபாடுகிற ஒரு கந்தாவனது, முகம் பார்த்து உரைப்ப - முகத்தை நோக்கிச்சொல்ல, ஆ ஆ எனலால் - (யாம்) ஹா ஹா வென்று இகழ்த்தலால், அவறகு - அக்கந்தாவனுக்கு, அ பெயா - அந்த ஹாஹா என்கிற பெயரை சோத்திலா - வைத்தார், எ-று.

(க - து.) இத்திரனமுன் நளன பாடலை யாங்கள் சொல்ல இந்திரன் கந்தருவனைப் பாராத திப்பாடல்பாட வருமோவென, கந்தருவனென்னு லாகாவெனலால் அவனுக்கு ஆகாவென்றுபோ கொடுத்தார்கள் என்பதாம்.

மாகம் என்னும் ஆகாசத்தின்பெயா ஆகுபெயராய்த தேவலோகத்தை புணர்த்துகின்றது. அது வருமொழியோடு மரம+அடிமரம எனப்படுபோலப் புணர்த்துகின்றது. கொல் வினப்பொருளில் வந்தது. வரி - பாட்டு. அது “வரிசுணங்கெழுத்துப்பாட்டு” எனப்படுவதற்கு. ஆகாவெனலா லென்றதற்கு அக்கந்தருவன் என்னு லாகாவெனலா லெனப்பொருள் கூறுவாருமுண்டு. அவனுக்கு அப்பெயர் அங்ஙனந் தற்பவமாய் வந்த வடமொழிப் பெயராதலால் அது சிறப்பனமெனக். வடமொழிப்பெயராதல் அமரத்திலுங் காண்க. ஆகாவெனலும் பெயாக்கு வேறுகாரணத்தைக் கற்பித்தலால் பிரிவிலே நவிரசியணி. இதனால் நளன இசைபாடலில் அக்கந்தருவனிலும் வல்லவனென்னும்பொருள் தோன்றுகின்றது. (க-க)

[இதனால் நற்குணப் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

உலஹாறுசெய்தவுயர்மாமணித் தூண்செய்தோளா
னலன்யா முரைபபநசைகூரயிராணிகொம்மை
முலைமேற்பொடித்தபுளகத்தினைமொய்த்தசெங்கண்
மலர்நீரரும்புவதிற்கண் டிலன்வானவேந்தன்

(இ-ள்.) உலன - திரண்டகல்லை, ஹாறு செய்த - பொடிசெய்த, உயா - உயாவாகிய, மா மணி தூண் - பெரிய வச்சிரத்தூண்கள் போல, செய் - செய்யப்பட்ட, தோளான் - தோள்களையுடைய மகாராஜனது, நலன் - நற்குணத்தை, யாம் உரைப்ப - யாங்கள் சொல்லக் (கேட்டு), கூா - (அவன்மேல்) ஆசையிடுக, அயிராணி-

இந்திராணியினுடைய, கொம்மை முலை மேல் - இளமைபொருந்திய முலைகளினமேலே, பொடித்த - உண்டாகிய, புளகத்தினை - மயிர் சிலிர்த்தலை, மொயத்த - (தன் வடிவத்திலே) நெருங்கிய, செம் - செவ்விய, கண் மலர் - நேத்திராவநதவகளில், நீர் அருமபுவதின் - ஆனந்த நீரானது தோன்றலால், வான வேந்தன் - தேவேந்திரனுன் வன், கண்டிலன் - பாரதிலன், எ-று.

(க - து.) நளன் கோதிரியைக்கேட் முந்திராணி முலைகள் பூரித் ததை இந்திரனுக் கானந்தக்கண்ணீர் தோன்றலாற் கண்டிலன் எனப் தாம்.

வசசிரமணி மந்தைப்பலமணிகளையும் பேதிக்கு முறுதியுடைய தாதலின் 'உயாமாமணி' எனப்பட்டது. நளன் - அவன் பலகுணங்க ளும். புளகம் - உவகைச்சுவையைப் பற்றிய விதம். இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்களாதலின் 'மொயத்த செங்கண்' என்றது. புளகத்தைக் கண்டால் உள்ளபுணர்ச்சியின சூறநோக்கி மனைவியைத் தண்டிப்ப னென்பதுகருத்து. (சுஎ)

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளாலே முகப்புழம்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

முருகுண்டிவண்டுபயிரார்நளன்வாண்முகத்தைப் பெருவெண்மதியநிகரொயதப்பெறுமையன்றோ கருதுங்கமலத்துறைநான் முகன்கைவருந்த வருதிங்கடோறும்புதிதாகவகுத்தலசெய்வான்.

(இ - ள்) கருதும் - நினைக்கின்ற, கமலத்து உறை - தாமரைப் பூவின் கண் இருக்கின்ற, நானமுகன் - நானமுகக்கடவுள், வண்டு - வண்டிகளானவை, முருகு உண்டு - தேனைக்குடித்து, பயில் - வாசஞ் செய்யப்பெற்ற, தாராளன் - மாலையையுடைய நளமகாராசனது, வான் முகத்தை - கார்திபொருந்திய வதனத்திற்கு, பெரு வெள் மதியம் - கலிலிறைந்த சந்திரன், நிகர எய்த - ஒப்பை அடைய, பெ ருமை அன்றோ - பெருமையாலன்றோ, கை வருந்த - (தன்) கைகள் நோவ, வரு திங்கள் தோறும் - வருகின்ற மாதந்தோறும், புதிதாக - தூதனமாக, வகுத்தல் செய்வான் - உண்டாக்குகிறான், எ-று.

(க - து.) நளன் முகத்துக்குச் சந்திரனெவ்வாமையாற பிரமன் அச்சந்திரனை மாதந்தோறும் புதிதாகப்படைக்கின்றான் எனபதாம்.

கருதல் - நளன் முகத்துக் கொப்பாவ தொருசந்திரனைச் செய்ய னினைத்தல், வல்லவனெருவன் தன்னாலே தொடங்கப்பட்டது பல முறை கெடுமாயினும் அது செவ்வையாக முற்றுப் பெறுமளவும் தன் முயற்சியை விடாதுதலால் 'வருதிங்கடோறும் புதிதாக' வகுக்கின்ற னென்க. நானமுகன் மாதந்தோறும் சந்திரனைப் புதிதாகப் படைத் தற்கு ஏதுவாகாத அந்நிகரொய்தப்பெறுமையை ஏதுவாகக் குறித்தல் னாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணி. இதனாலே நளன் முகம் சந்திரனைப் பார்க்கிறான் சிவந்து விளங்குகின்றமை தோன்றுகின்றது. (சுஅ)

கோணைக்களிற்றுநளன்வாணமுகங்கூறுகென்ன
யாணர்த்திருமாலருள் செய்தலுமயாங்குகூற
நாணிக்கமலமயனோடுமுகிழ்ப்பநாடிப்
பூணிற்பொலிந்தமுலைப்பூமகட்புலலுமன்னே.

(இ - ள்.) கோணை களிற்று - மாறுபாடுபொருந்திய யானைகூறு
டைய, நளன் - நளமகாராஜனது, வாள் முகம் - காந்திபொருந்திய
முகச்சிறப்பை, கூறுக என்ன - சொல்லக்கடவீனென்று, யாணா - அழ
கிய, திருமால் - மஹாவிஷ்ணு, அருள் செய்தலும் - சொல்லியவள
விலே, யாங்கள் கூற - யாம சொல்ல, நாணி - வெட்கி, கமலம் -
நாபிக்கமலமானது, அயனோடு - நானமுகனோடு, முகிழ்ப்ப - குவிய,
நாடி - (அத்தருணம்) பாதது, பூணின் பொலிந்த - ஆபரணத்தினாலே
விளங்குகின்ற, முலை - முலைகளையுடைய, பூமகள் - திருமாதை, புல்
லும் - (அக்கடவுள்) கூடுவான், எ-று. ஐ - சாரியை.

(க - து.) விஷ்ணு நளனமுகத் தழகைகசொல்லென நாங்கள்
சொல்லத் தமது நாபிக்கமலம் பிரமனாடன மூட, அதைக்கண்ட விஷ்
ணுவானவ ரிலக்குமியை அணைந்தாரா என்பதாம்.

திருமால் நளன முகத்தைப் புகழ்வித்தலாகிய கபடத்தினாலே
நாபிக்கமலத்தைக் குவிவித்து நான்முகனை மறைத்து மனைவியைப்
புணாதலாகிய விருப்பத்தை முடித்தலால் பிறிதினவிடையணி. இத
னாலே நளன்முகம் அக்கமலத்தினுஞ் சிறந்தமை தோனறுகின்றது. ()

[இதனாலே பொறுமை பூபாரந்தாங்குதல்களின்
புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

சிறைவண்டுதண்ணென்முகைசூழ்ந்துபைந்தேறன்மாந்தி
யறைகின்றதண்டார்புனையுந்திறலாடலவேந்தன்
பொறைதேரினங்கட்புவிமாதிரின்பொங்குசெஞ்சூட்
டிறைவாளாவைரிகொன்னவியம்பலாமே.

(இ - ள்.) சிறை வண்டு - சிறைகளையுடைய வண்டிகளானவை,
தன் என் முகை சூழ்ந்து - குளிரச்சிபொருந்திய அரும்புகளைச் சுற
றிக்கொண்டு, பைந்தேறல் மாந்தி - டசிய தேனைக்குடித்து, அறை
கின்ற - ஒலிக்கப்பெற்ற, தண் தார புனையும் - குளிரச்சிபொருந்திய
மாலையைத் தரித்திருக்கின்ற, திறல் - வலிமையாலுண்டாகிய, ஆடல் -
வெற்றியையுடைய, வேகதன் - நளமகாராஜனுடைய, பொறை - (கூற்
றம்) பொறுத்தலையும் பூபாரந் தாங்குதலையும், தேரின - ஆராயந்தால்,
அம் கண் - அழகிய இடத்தையுடைய, புவி மாதிரி - பூமிதேவியை
யும், பொங்கு - விளங்காநின்ற, செம் சூடு - சிவப்பாகிய சூடையு
டைய, வாள் - காந்திபொருந்திய, இறை அரவை - (பாம்புகளுக்
கெல்லாம்) தலைவனாகிய ஆதிசேஷனையும், நிகா என்ன - (அவனுக்கு)
உபமானங்களாக, இயம்பலாம் - (அறிவுடையோருக்குச்) சொல்லு
தல் கூடும், எ-று.

(க - து.) நளன பொறுமையிலே பூமிதேவியையும் ஆதிசேஷனை யும் ஒப்பானவன எனபதாம்.

குமரம் பொறுக்குங் குணத்துக்குப் பூமியும், பூபாரந் தாங்குத லுக்கு அனந்தனுமென்று கொள்க. முன்னதற்கு “அகழ்வாராத தாந் குகிலம்போலத் தமமை, யிகழ்வாரப் பொறுத்தறலை” எனறிருக்கையா லும், பின்னதற்கு இரதாலிலே “பன்னகளு சமந்த வைப்போர தோ ளினிற் பரிக்கு மன்னாமன்னனை” என்று வருதலாலும், அவை உப மானமாதற் கேற்றல் காண்க. பொறையி னிருபொருளும் புகழ்பொ ருளாதலிற் புகழ்பொருட் சிலேடை. (எ0)

[இதனால் நளமகாராசனிடத்து உத்தம மங்கைய ரிருக்கையைக் குறிப்பிததல் சொல்லப்படுகின்றது.]

புற்றுகுமாவமுறைவாளிபபுயங்க முணைச்
செற்றாந்மாவிறுகர் விககுஞ்சிலைக்கையாறகுக்
குறறேவல்செயபுயகொடியன்னவற்பானடக்கக
கற்றாடாமபையிலவானடைகாட்டுகிறபேன்

(இ - எ.) ஆவம் ஆகும் - தானியாதிய, புறறு உறை - புறறியுள் இருக்கிற, வாளி - அம்புகளாகிய, புயங்கம் - பாம்புகளானவை, உண் ண - உண்ணும்படியாக, செற்றா ஆவி - பகைவாது பிராணவாயுவை, நுகாவிக்கும் - உண்பிக்கின்ற, சிலை - விலையுடைய, கையாறகு - கை யையுடையவளுதிய நளமகாராஜனுக்கு, குறு ஏவல் செய்யும் - சிறிய ஏவல்களைச்செய்கின்ற, கொடி அன்னவா பால் - பூங்கொடி போலப்ப வரிடத்தே, நடக்க - நடத்தற்கு, கறறு - (யான) கறறுக்கொண்டு, ஆடு - (தெய்வச்சபையில்) ஆடுகின்ற, அரம்பை - அரம்பையானவள், பயிலவான - கற்கும்படியாக, நடை - அந்நடையை, காட்டுகிறபேன் - கறப்பிப்பேன், எ-று. தம் - அசை.

(க - து.) யாங்கள நளனிடத் தேவல்செய்யும் பெண்களிடத்து நடைபயின்று அரம்பைக்குக் கறப்பிப்போம் எனபதாம்.

வாயு அருவ மாயினும் அதனை யுண்ணுதல் பாம்பிறகு இயல்பாத லால் ‘ஆவிநுகாவிக்கும்’ என்றது. ஆவ முதலியவற்றிலே புறறு முத லியவற்றி னொறுமையை ஆரோபித்தலாலே உருவகவணி. ‘கறறுக் காட்டுகிறபேன்’ என்றதனால் எனது நடையினும் அரம்பை நடையி னும் சிறந்துளது நளன குறறேவல் செயபு மகளிர் நடை யென்றதா யிற்று. குறறேவல் - சாமரம் வீசுதல் அடைப்பை யேடுதுதல் முத லியன. இங்கே நளனுக்குச் சொல்லப்பட்ட விசேஷணத்தால் அவன் யுத்த பராகிரமமுஞ் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (எக)

[இதனால் நள னந்தப்புரத்திலே தனக்குப் பழக்கமுண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறைபொற்கழற்காலாசன்னகரஞ்சொனல்லார்
மறைசொற்களையாவுமறையாமலெனகருணாப்பார்

பொறிமுற்றடககிப்புலன்போம்வழிபோக்கலசெய்யா
நெறியிறபிறர்க்குப்புகலாதெனநெஞ்சிலெண்ணி.

(இ - ள்.) அதை - ஒலித்தின்ற, பொன் கழல் - பொன்னாலாகிய
வீரககழலணிந்த, கால் - பாதத்தையுடைய, அரசன் - நளமகாராஜன்
து, நகா - அரண்மனையிலுள்ள அம் சொல் நல்லா - அழகிய சொல்லை
யுடைய மாதரானவா, பொறிமுற்ற அடக்கி - ஐம்பொறிகளையும் அடக்
கி, புலன் போம் வழி - ஐம்புலன்களையும் செல்லும் வழியில், போக்
கல் செய்யா - (அவற்றைச்) செலுத்தாத, நெறியின் - ஒழுக்கத்தி
னாலே, பிறாக்கு - அயலாருக்கு, புகலாது என - சொல்லாதென்று,
நெஞ்சில் எண்ணி - மனதிலே நினைத்து, மறை சொற்கள் யாவும் -
மறைக்கத்தக்க எல்லாச் சொற்களையும், மறையாமல் - ஒளிக்காமல்,
எனக்கு உடையபா - எனக்குச் சொல்லுவாரா, எ-று.

(க - து) நளன அரண்மனைப்பெண்கள் இரகசியங்களை என்னி
டத்திற சொல்வார்கள் என்பதாம்.

அகதப்புரமாதா சொல்லுவா னொன்னு பொதுப்பொருளினாலே
உன கருத்தைச் சொல் லென்னுஞ் சிறப்புப்பொருள் தோன்றுதலால்
பொதுப்புனைவிலி புகழ்ச்சியணி. (எஉ)

[இதனால் அவளுக்கு நளனமேற காதலை யெழுப்புதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

திங்கட்கலையின்செழுமபூங்கதாசெவ்விவரப்பக
கங்குற்கமலமலாதோய்நதுகளிப்புறமற
பைங்கட்குமுதமுறலபோ லுநீபாாததிவன்றன்
றொங்கற்புயந்தோய்நதுறம்பிறமாததுயத்தல.

(இ-ள்.) திங்கள் கலையின் - சந்திர கலையினது, செழு - செழிய,
பூ - அழகிய, கதா - (அமுத) கிரணத்தை, செவ்வி வாய்ப்ப - அழகா
னது பொருந்த, கங்குல் - இரவின்கண, கமல மலா - தாமரை மல
ரானது, தோய்நது - சோந்து, களிப்பு உறமல் - மகிழ்ச்சியை அனு
பவியாதிருக்க, பைங்கள் - பசிய தேனையுடைய, குமுதம் - (அத்தா
மரை மலரிருகறைந்த) அல்லிமலரானது, உறல் போலும் - (அப்படி
அம்மகிழ்ச்சியை) அனுபவித்தல் போலும், நீ - நீ, பாாதிவன தன் -
அரசனது, தொங்கல் புயம் - மாலையையுடைய தோள்களை, (செவ்
வாய்ப்ப) - அழகானது பொருந்த, தோய்நது - சோரது,
(களிப்பு) - மகிழ்ச்சியை, உறமல் - அனுபவியாதிருக்க, பிறமாத -
(உன்னிற் குறைந்த) மறறொருதி, துய்த்தல் - (அப்படி அம்மகிழ்ச்
சியை) அனுபவித்தல், எ-று.

(க - து.) னுன்னையல்லாது பிறமாதனைச்சேருதல் சந்திர
னைத் தாமரைசேராது அல்லிசேருதல் போலிருக்கும் என்பதாம்.

தாமரை மலர்களினுஞ் சிறந் தழகாய்நிறநலிற் 'செவ்விவாய்ப்ப'
என்றது. "பூவினுக்கருங்கலம்பொங்குதாமரை" என்பதனுள் மறிக.

கமலமலாகளிப்புறுதல் - மலாச்சியுறுதல். நீ மகளிரா பலரினுஞ்சிறந்த அழகுடையவளா யிருந்தும் உனக்குத் தகுந்த நளனைப்பெறுதற்கு முயற்சிசெய்யாது உன்னிறகுமைந்தவள அவனைச்சோந் தின்புற விட்டிருந்ததல் மடமையெனப்பது கருத்தது. “பைங்கடகுமுத முறல்போல நின்றாலுறாமற, நெருங்குமபுயத்தான பிறமாததைத்தோயதன்மாதோ” எனப் பாடங்கூறி, சந்திரகிரணங் கமலத்தைச் சோந்தி களிப்புறாமல் அல்லியைச் சோந்து களிப்புறுதல் போலும் நளன் உன்னைச்சோந்து களிப்புறாமற் பிறமாததைச் சோந்து களிப்புறுதல் எனப் பொருளுரைப்பாரு முணர். களிப்புறுதல் மலாகளுக்கணதிக கிரணத்திற்கு இயையாமையாலும் அரசனுக்குக் குடைவு தோன்றலாலும் அது முது லூன் முடிபின் வேறுபட்டும் பயன்படாமை யறிக.

(எங்)

[இதனால் அவளுக்கு நளனைப்பெறுதற்கு அனுகூல மிருக்கின்றபடி யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

மயிர்வாயச்சிற்று கட்டிழிமென்னடைவாயந்தநல்லாய்
செயிரா தீர் விதியினிறமயாராகொற்றெளிந்தநீரா
ரயிலவேனென்றனழகுனெழிலொத்தவாற்றற
பயினேயவின்பநினக்கன்றிபயன்படாதா ல

(இ - ள்.) மயிர வாய்சிற்று கண் - மயிர பொருந்திய சிறிய கண் களையுடைய பிழி - பெண்பாளை (நடைபோலும்), மெல் நடை வாய்ந்த - மெல்லியநடை பொருந்திய, நல்லாய - தமடந்தியே!, அயில வேல்கூமைபொருந்திய வேலையுடைய நளன் அழகு - நளமகாராஜனது அழகும், உன் எழில் - உனது அழகும், ஒத்த ஆற்றல் - (தம்மில்)ஒத்திருக்கின்ற காரணத்தினால், பயில தங்கிய, நேயம் - (ஒப்புடை) அன்பா லுண்டாகும், இன்பம் - இன்பமானது, நினக்கு அன்றி - உனக்கல்லாமல் (மற்றொருத்திக்கு), பயன்படாது - கிடைப்பதில்லை, (அழகொத்திருந்தாலும் விதிசங்கடபம் பிரதிகூலமா யிருந்தாலோ வெனின்) செயிரா தீர் - குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய, விதியின் - விதியினது, திறம் - கருத்தை, தெளிந்த - அறிந்த, நீரா - குணத்தையுடையவா, யா - எவா, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே உனைழகும் நளமகாராஜனழகும் ஒத்திருக்கிறதால் அவனின்பமுனக்கே கிடைக்கும், வேறொருத்திக்குப் பயன்படாது, விதிவசமெவவாரே எனபதாம்.

இங்கே அழகும் எழிலும் ஆண்மைவடிவும் பெண்மைவடிவும் பிறழ்ச்சியின்றி யமைந்த வனப்பாம். அன்றியும் உயாருழப்பிறப்பு, சல்லொழக்கம், பருவம், அறிவு, செல்வம் முதலியனவும் ஒரோவழி அழகெனவும் படுமாதலின் அவையுமிங்கே யடக்கிக்கொள்ளப்படும. நம்மிருவருக்கும் அழகொத்தலால் அன்புமொத்தது இன்பஞ் சிறக்குமென்பது தோன்ற “நேயவின்பம்” என்றது. இருவாக்கும் அன்பொக்கு மாயி னின்பஞ்சிறக்கு மென்பது “தாம்வீழ்வா தம்வீழப்பெற்றவா பெற்றாரே, காமத்துக்காழில்கனி” எனபதனாலு முணாக. நினக்கன்றிப் பயன்படாதெனவே நீயே அவனுக்கு மனைவியாவை யென்ற

தாயிற்று. விதியென வாளா கூறாது 'செயிதீர்விதி' எனச் சிறப்பித்
துக் கூறுதலால் விதி சங்கற்பமும் இஃ நற்காரியத்திற்கு அனுகூலித்
தே யிருக்குமென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது யாரொன்றை ஒருவரு
யிலையெனனும் பொருளில் வந்தது. (எசு)

[இதனால் அழகொத்திருக்கையினாலே விதிசங்கற்பமும் அனு
கூலித திருக்குமென்று துணிதற்கு உதாரணமுண்டோ
வெனின உண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வினாசேர்கமலவிதியுந்தகக்கூட்டுமென்க
திருவோடுசெய்கட்டிருமாலினைச்சேர்த்தலானும்
வரைமானைமுககட்பெருமானிடமவைத்தலானு
மிரவோடுதிணனென்கதிர்ந்ததிங்களியைத்தலானும்.

(இ - ள்) திருவோடு - திருமாதோடு, செம் கண திருமாலினை -
செய்ய கண்களையுடைய விஷ்ணுவை, சோததலானும் - கூட்டினமை
யாலும், வரை மானை - பாவதி தேவியை, முககண் பெருமானிடம்
வைத்தலானும் - மூன்றுகண்களையுடைய கடவுளிடத்தே இருத்தின
மையாலும், இரவோடு - இராததிரியோடு, தண என்கிற திங்கள் -
குளிர்ச்சிபொருந்திய கிரணங்களுடைய சூதிரனை, இயைத்தலா
னும் - பொருத்தினமையாலும், வினா சோ கமலம் - வாசனைபொருந்
திய தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற, விதியும் - நானமுகனும், தக - தகுதி
பாக, கூட்டிடும என்க - (ஒருபொருளோ டொருபொருளைக்) கூட்டுகிற
னென றறியக்கடவாய், ஏ-று.

(க - து) பிரமதேவன திருமகளுயுதிருமாலையும் பாவதியை
யும் பரமசிவனையும் இரவையுஞ் சூதிரனையும் சோததமையாலும்
தகுதியாகவே ஒன்றோடொன்றைக் கூட்டுகிறான் எனபதாம்.

ஒருவாக்கொருவா தகுந்தவராகத் திருவோடு செங்கட்டிருமா
லினைச் சோககை முதலிய உதாரணங்களால் விதி சங்கற்பமும் இது
காரியத்திலே அனுகூலத்திருக்குமென்று அறியப்படுகின்ற தென்
பது கருத்து. 'வினாசோகமல நறுமபோதினில் வீற்றிருக்கும்' எனப்
பாடங்கூறி இதனைத் திருவுக் கடையாககுதலு முண்டு. அப்போது
இப்பாடமுற்கு முடிக்குஞ்சொல் இல்லாமையாற் பின்பாட்டோடே
னும் முன்பாட்டோடேனுஞ் சோததுக் குளகமாககி முடிக்க வேண்
டும், அவ்வன முடித்தற்குப் பொருளியையாமையாற் பொருந்தாமை
யறிக. (எடு)

[இதனால் அவ்வனுமானமேயன்றி இதற்கு ஆகமப் பிரமாணமு
முண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

போர்வேனளன்றன்புனைதாரகன்மார்புபுல்லு
மேரார்மகள்யாரொனயானயனோடுகேட்பக்
காரோதிரின்பேர்கழறுற்றனன்போலுமாங்குத்
தேரோதைதன்றொறளிவுற்றிடக்கேட்டிலேன்யான்.

(இ - ள்.) கார ஓதி - மெகம்போலும் கூந்தலையுடையவனே!, போர வேல் நன்ன - போரசெய்தற்குரிய வேலையுடைய நளமகாராஜனது, புனை தார - சூடப்பட்ட மாலையையுடைய, அகல மாரபு - பரந்த மாரபை, புலலும் - தழுவத்தகும், ஏர் ஆர் மகள் - அழகினால் நிறைந்த மங்கை, யார என - எவளென்று, யான - நான், அயனோடு கேட்ப - நான்முகனை வினாவ, நின் டோ - நினது நாமதேயத்தை, கழறுமறனை போலும் - (அவன்) சொன்னானபோலும், ஆங்கு - அப்போது, தோ - (அவனது) தேரினது, ஓதை தன்னால் - ஒலியினால், தெளிவு உறநிட - ஐயந்தீர, யான கேட்டிலேன் - நான் (அதைக்) கேட்டதிலேனென, எ-று.

(க - து.) நன்னுக்கு மனைவியானொன்று பிரமனை யானகேட்க அவனுன்போ சொற்றன்னபோலு மிருந்தது, தேனோசையாறமெளிவுறக் கேட்டிலன் என்பதாம்.

நுள-ம் பாட்டில் “அயனாரன்னநதன தன்புறுசுறமயியாம்” என்றவின அயனை வினாவுதற்கு இயையுடைமை பெறப்பட்டது. யாரொன்றது பெண்பாலில் வந்தது. அது வயாதினை முப்பாறதும் பொதுவாதலின், இதற்கு “யாஅனொன்னு வினாவின கிளவியத்தினை மருங்கின முப்பாறகு முரித்தே” என்பதுவிதி. அயனோடென்பது உருபமயக்கம், இதற்கு “பாதனுருபிற் கூற்றறியினும் பொருள சென்மருங்கின வேறுமைசாரும்” என்பதுவிதி. ஒருவேளை மறறொருவனமே லவளுக்கு விருப்பமுண்டாயிருப்பின் தனசொல்லைப் பொய்யென்று கொள்வனென்று ‘நின்போ கழறுமறனைபோலும்’ ‘தெளிவுறநிடக் கேட்டிலேன்’ என்றது. (எசு)

[இதனால் விதியின் செயலுரு சொல்லும் அப்படியிருந்தாலும் அவன் சுதந்தரனாகையால் இப்போது வேறு விதமாகச் செய்யலாமே யென்றால் அதற்குத் தடையுண்டெனல் சொல்லப்படக்கூடாது.]

குயின்மென்குதலைத்திருவேநினைக்கூடுமின்ப மயிலகொண்டவொள்வேனளறகாகவமைத்திலானே லியைபெண்ணியன்றிவிதிக்கூட்டலனென்னுஞ்சீர்த்தி பயனின்றிமாறிப்பழியாகப்பயக்குமன்றே

(இ - ள்.) குயில் - குயிலிசைபோலும், மெல் குதலை திருவே - மெல்லிய மழலைச் சொற்களையுடைய தமயநதியே!, நினை கூடும் இனபம் - உன்னை அனுபவித்ததடைவதாகிய இனபத்தை, அயில் கொண்ட - கூர்மைகொண்ட, ஒள் வேல் - ஒளளிய வேலையுடைய, நளற்கு ஆக - நளமகாராஜன்பொருட்டு, அமைத்தது இலானேல் - படைத்திலனாயின், இயைபு - தகுதியை, எண்ணி அன்றி - நினைத்தல்லாமல், விதி - நான்முகனுனவன், கூட்டலன் எனனும் - (ஒருவரோடொருவரைச்) சோக்கல னென்கின்ற, சோத்தி - சோத்தியானது, பயன் இன்றி - பயனில்லாமல், மாறி - வேறுபட்டு, பழியாக - நிகையாக, பயக்கும் - (அவனுக்கு) விளையும், எ-று. அன்று - ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தியே, உன்னை நன்னுக்காகப் படைத்திலனனால் பிரமனுக்குப் பழிவிடையுமென் றன்னனாகுநிற்று என்பதாம்.

இங்ஙனங் கூறவே நன்னை நீ நாயகனுக் ப் பெறுதற்கு விதியினால் தடையுண்டாவதில்லை யென்று வலியுறுத்திக் கூறியவா ருயிற்று.

[இதுமுத லீரணமிபாட்டுகளால் இப்படி அவனுக்கு ஆசையை வளராதத அன்னம் அவள கருததை அறிதற்காக வேறொன்றைச்சொல்லி முன்கொல்லப்பட்டதை முடித்தமை சொல்லப்படுகின்றது]

கருந்தாநாவாய்வாள் பொருவுங்கயற்கண்ணிகேண்மோ
பொருந்தாதனயான்புகன்றேனதுநிறகபூந்தாள்
வருந்தாவொதுங்கப்பிழைசெயதனனமாதவள்ளம்
பரிந்தார்வமுற்றப்பிரிவேனென்பணித்தியென்னு

(இ-ள்.) கரு தானா வாய் - கருவிழிபொருந்திய, வாள் - லாளை யும், கயல - கெண்டையையும் பொருவு - நிகாக்கின்ற, கண்ணி - கண்களையுடையவளே!, கேள் - (நீ) கேளு, யான் - நான், பொருந்தாதன - (இப்போதைக்கு) வேண்டாத சொற்களை, புகன்றேன - சொல்லினேன், அது நிற்க - அதுநிற்பதாக, ஸ்ர தாள - மலாபோல (மெல்லிய உன்) அடிகளானவை, வருந்தா - வருந்தி, ஒதுங்க - (என்பின்னே) நடந்துவரும்படியாக, பிழை செயதனன் - குற்றத்தை (உனக்குச்) செய்தேன், மாற - (அது) தீர, உள்ளம் பரிந்து - உள்ளத்தில் அன்புறறு, ஆரவம் - (உன்) விருப்பத்தை, முற்ற - நிறைவேற, புரிவேன் - செயவேன், என - (அவ்விருப்பம்) யாது, பணித்தி என்னு - (நீ) சொல்லென்றுசொல்லி, எ - று. மோ - முன்னிலையாகச்.

(க - து.) தமயந்தியே, விருப்பத்தொற்களைச் சொன்னேன் அவைநிற்கட்டும், உன்விருப்பத்தை, நிறைவேற்றுவேன் நீசொல்லென்றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம்.

‘வருந்தா வொதுங்க’ என்றதற் கேற்பப் ‘பூந்தாள’ என்றது. இப்பாட்டும் பின்வரும் பாட்டுங் குளகம். “குளகம் பலபாட்டொரு வினையொள்ளும்” என்பது விதி. (எஅ)

தோளாமணியைநினைத்தன்னமென்றாயமுரற்
கோளார்மதிவாண்முகத்தாளுட்குறிப்பிடுமாடித்
தாளான்மையுள்ளங்குறிப்பிற்றெரிதன்மையோரின்
வாளாவதிந்ததணிப்பொற்சிறைவாய்ந்தவன்னம்.

(இ - ள்.) அணி பொன் சிறை வாய்ந்த - அழகிய பொன்மயமாகிய சிறைகள் பொருந்திய, அன்னம் - அன்னமானது, தோளாமணியை - தொலைக்கப்படாத முத்துகளை, நினைத்தது அன்ன - ஒழுங்குபடுத்ததுபோலும், மெல் - மெல்லிய, தாய - பரிசுத்தமாகிய, மூரல் - பல்லொழுங்கையும், கோள் ஆ - பெருமைபொருந்திய, மதி - சந்திரன்போலும், வாள் முகத்தாள் - காதலிபொருந்திய

முகத்தையுமுடைய தமயந்தியினது, உள் குறிப்பு நாடி - உட்கருத்
தை ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டு, ஆண்மை உள்ளம் - ஆழமாகிய
(ஒருவா) கருத்தை, குறிப்பின் - அறியின், தாள் - (தமது) முயற்சியை,
தெரி - (அதன் பின்பு) தெரிவிக்கும், தன்மையோரின் - குண
முடையவாபோல், வாளா வதிரதது - சுமமா இருந்தது, எ-று.

(க - து.) அன்னமானது தமயந்தி யுட்கருத்தை அறிந்தது பேசா
திருந்தது என்பதாம்.

‘தோளாமணியை நிறைத்தன்ன னாயமூரல்’ என்றும் ‘கோளாந்
மதிவாணமுகம்’ என்றும் சொல்லப்பட்டமையால், நளன்செய்திகேட்
டுத தமயந்திக்கு நகையும் முக்ககிளாச்சியூர் தோன்றினமை குறிப்
பிக்கப் பட்டதாயிற்று ‘ஆண்மை’ இங்கே உள்ளக கருத்தை வெளிப்
படுத்தாது ஆளுதறன்மை யாதலின் ஆழ மெனப் பொருள் கூறப்
பட்டது. பெரியோர் அப்படிப்பட்ட பிறாகருத்தைத் தாமறிவதன்
முன்னே தமது காரியத்தைக் கெடினுங் கெடுமென்று சொல்லா
ராதலால் அன்னம் அவள கருத்தையறிந்த பின்னே தனவரவின காரி
யத்தைச் சொல்லுதற கெண்ணிச் சுமமா விருந்த தெனக. தெரி
யெனறது தனவினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாதலின் இங்கே பிற
வினைப்பொருளில் வந்தது ‘உட்குறிப்பு நாடித் தாளான்மையுள்ளங்
குறிப்பிற் றெரிதன்மையோரின்’ என்றதற்கு முயற்சியையுடைய உள்
ளத்தை முக்ககுறிப்பினு லாராயந் தன்மையோரோலத் தமயந்தி
யுட்கருத்தை முக்ககுறிப்பினு லாராயந் திருந்ததெனப் பொருள் கூறு
வாருமுனடு. அது முத்தனூற கருத் தன்மென்க. (எக)

[இதனால் தமயந்தி பேசத்தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது]

இவ்வாறு செங்கான்மட வன்னமிருத்தலோடு
மைவ்வாணெடுங்கட் டமயந்திமனத்தினோந்து
செவ்வாம்பலூறுஞ்செழுந்தேறறுளித்தலின்றி
யொவ்வாததிஞ்சொலகுயினாணவுகாக்கவற்றாள்.

(இ - ள்.) இ ஆறு - இவ்விதமாக, செம் கால் மடம் அன்னம் -
செய்யகால்களையுடைய இளமைபொருந்திய அன்னமானது, இருத்
தலோடும் - இருந்தவளவில், மை வாள் கெடு கண் - அருகன மெழு
தப்பெற்ற லாள்போலும் நீட்சிபொருந்திய கண்களையுடைய, தம
யந்தி - தமயந்தியானவள், மனத்தின் - மனத்தின்கண், ஓர்ந்து -
ஆலோசித்தது, செவ் வாய்பல் - செவ்வல்லிப் பூவிலிருந்து, ஊறும் -
சூரக்கின்ற, செழு தேறல் - செழியதேனானது, துளித்தல் இன்றி -
துதல் (தன்னிடத்) தில்லாமல், ஒவ்வாத - நிகராகமாட்டாத, தீ சொல் -
(தன்செவ்வாயி லிருந்துவருகிற) மதுரவாரத்தையை, குயில் - கோ
கிலமானது, நாண - வெட்கமுற, உணாக்கல் உற்றாள் - சொல்லத்தொ
டங்கினாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி குயிலும் நாணச் சொல்லத்தொடங்கினாள்
என்பதாம்.

செவ்வாம்பலுக்கேற்பச் செவ்வாய் வருவிக்கப்பட்டது. 'ஆம்பலூறஞ் செழுந்தேறுளித்தலினிற் பொவ்வாத திஞ்சொல்' எனவே அல்லமலரிவருந்து வெளிப்படுந் தேன்போல் வாயிலிருந்து வெளிப்படுதலுந் திஞ்சுவையு முடைய சொல்லென்ற தாயிற்று. உவமையணி. (அ0)

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளாற பூர்தாள் வருந்தா வொதுக்கப் பிழைசெய்தன னென்றதற்கு மாறான உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(கலிவிருததம்)

பேதைநீர்மையிறபெட்டிநினயாங்கணு
மேதமெய்துறுமெனபர்சரதமே
யாதலானிற்றொடாநதருறொய்துறத
திதிழைத்தனன்யானுன்றிறததினே

(இ-ள்.) பேதை நீர்மையில் - பேதைமைகருணை ததினாலே, யாங்கணும - எல்லாவிடங்களிலும், பெட்டிநின - விருமபினால், ஏதம் - குற்றமும் (அதனால் விளைவதாகிய) துன்பமும், எயதுறம - அடையும், எனபா - எனதுசொல்வாரா (பெரியோரா), சரதமே - (அது) சத்தியமே, ஆதலால் - ஆகையால், நின் தொடாநது - உன்னையினினைச் சென்று, அஞா எயதுற - துன்பமானது (எனனை) அடைய, யான் - நான், உன திறத்தின் - உன்னிடத்தே, தீது இழைத்தனன் - குற்றத்தைச் செயதேன, எ-று.

(க - து.) தமயாந்நியானவள் அன்னமே உன்னிடத்திற குற்றஞ் செயதேனென்றாள் எனபதாம்.

பேதைநீர்மையாவது - செய்தத்குவதுந் தகாததும் பகுத்தறிய மாட்டாத்தனம். அது பெண்மைகருசு சிறந்தருணமாய நிறமலிற் 'பேதைநீர்மையிற பெட்டிநின' என்றாள். அது பெண்மைகருசு சிறந்த தென்பது. "நுண்ணறிவுடையோ னாலொழிபழகினும் பெண்ணறி வென்பது பெரும்பேதைமைதே" எனபதனுலிக. இரட்டிற மொழிதலென்னு முத்தியால் ஏதத்திறகுக் குற்றமும் அதனால் வருந்தன்பமு முனாக்கப்பட்டன. அவ்விருடொருளும் "ஏதநதுன்பங் குற்றப்போ" எனபதனுலிக. 'எனபாசரதமே' யென்றான், "பேதை மையுள்ளெல்லாம் பேதைமை காதனமை கையல்ல தனக்கட்செயல்" என்பவாகலின். பேதைமையினாலே விஷய நியமமில்லாமல் எல்லாப் பொருள்களிலும் விருப்பம் வைத்தால் அதனாலே தான் பிறருக்கு அபகாரஞ் செய்யவும் பின்பு அதைக்குறித்துத் தான் மனம் வருந்தவு நேரிடும், அதையெண்ணிடத்துத தானே காணலா மென்பது கருதது. முன் வாக்கியத்தின் பொதுப்பொருளாற் பின்வாக்கியத்தின் சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேறதுப்பொருள்வைப்பணி. (அக)

பளிங்கிற்றுன்னியபலபொருண்மற்றதில்
விளங்கித்தோன்றலபோலயான்செய்தவெம்பிழை
களங்கமறறவுன்னுள்ளத்திற்கண்டுகொற்
றுளங்கயான்பிழைத்தேனென்றுசொற்றதே.

(இ - ள்.) (களங்கமறற) - மாசற்ற, பளிங்கில் - கண்ணாடி யிடத்து, துன்னிய - கிடடி யிருக்கின்ற, பல் பொருள் - பலபொரு ளும், அதில் - அதனுள், விளங்கி தோன்றல் போல - பிரதிபிம்பித் துத தோன்றுதல்போல, (துன்னிய) - (உன்னிடத்துக்) கிடடியிருக் கின்ற, யான் - நான், செயத - (உனக்குச்) செய்த, வெம பிழை - கொடிய பிழையானது, களங்கம அறற - மாசற்ற, உன உள்ளத்தில் - உனது நெஞ்சுள், கண்டு கொல் - பிரதிபிம்பித்ததுத தோன்றியோ, யான் - நான், துளங்க - நடுங்குமபடியாக, பிழைத்தேன் என்று - (உனக்குக்) குற்றஞ்செய்தேனென்று, சொற்றது - (நீ) சொல்லி யது, எ-று.

(க - து.) கண்ணாடியானது தனமுன்னுள்ள பொருளைத் தான் காட்டுதல்போல என்குறறத்தை நீயேற்றுக்கொண்டெடுத்துக்காட்டி னுயென நன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம்.

பெரியோர் தமக்கொருவ றொருபிழை செய்தவிடத்து அவனை நோக்கி நானா னுனக்குப் பிழைசெய்தேனென்று கண்ணாடியானது தனமுன்னுள்ள பொருளைத் தன்னிடத்தே காட்டுதல்போல் அவ னிடத்துள்ள பிழையைத் தம்மிடத்தே காட்டுவா ராதலால் அவர் கண்ணாடிபோற் களங்கமின்றி விளங்குவார், நீ யவாகளிற் சோந் துளாயாதலால் அவனைஞ் சொன்னுயென்பது கருத்து. கண்டுகொல் - தோன்றலைக்கண்டோ வெண்ணு மாம. சொற்றதென்றது இறந்த காலம் பற்றிவந்த தொழிற்பெயர். இது உவமையணி. (அஉ)

[இதனால் மாற வுள்ளம்பரிந் தாவமுறறப் புரிவே னெனறதற்கு உத்தரஞ்சொல்லப் படுகின்றது.]

வேண்டலசெயவலென்றய்விழைவானினைக்
காண்டலன்றியெனவேணாடுங்கதிர்மதி
யீண்டுநோக்குநர்கண்களிப்பெய்துறச்
சேண்டயங்குவதன்றியென்செய்யுமால்.

(இ-ள்.) வேண்டல் - வேண்டப்பட்டதை, செய்வல் என்றய் - செய்வே னென்றுசொன்னய், விழைவால் - ஆசையினாலே, ினை - (அழகிய) உன்னை, (கண்களிப்பு எய்துற) - நேத்திரானந்தத்தை அடைய, காண்டல் அன்றி - காணுத லல்லாமல், என வேண்மம் - (எனக்கு) யாதுவேண்மம், கதிர் மதி - கிரணத்தையுடைய சந்திர னைவன், ஈண்டு - இவ்விடத்திற்குந்து, நோக்குநர் - பாப்பவர், கண் களிப்பு எய்துற - நேத்திரானந்தத்தை யடைய, சேண் - ஆகாசத்தி லிருந்து, தயங்குவது அன்றி - விளங்குவதல்லாமல், என் செய்யும் - யாதுபயனை (அவாக்குச்) செய்வான், எ-று.

(ச-து.) தமயந்தியானவள் அன்னமே யான்விரும்பியதைச் செய் வேனென்றாய், உன்னைக் கண்டதேயல்லாமல் எனக் கென்னவேண்டு மென்றாள் என்பதாம்.

வேண்டல்—வேண்டப்படுபொருளை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். அவ்வன்னத்தைக் காணுதலினுஞ் சிறந்தபொருள் தனக் கில்லையென் பது தோன்ற 'நினைக்காண்டலன்றி யெனவேண்டும்' என்றாள். சந் திரன் இவகேயிருந்து பாரப்பவாக்குக் கண்களிப்பைச் செய்வதன்றி வேறே விசேஷமாகச் செய்யக்கிடந்த தொன்றில்லை; அதுபோல நீயும் எனக்குக் கண்களிப்பைச் செய்வதன்றி வேறே விசேஷமாகச் செய் யக்கிடந்ததொன்றில்லை என்பது கருத்து அன்னதையுஞ் சந்திரனை யுஞ்சுறித்துச் சொல்லப்பட்ட விரன்யிவாக்கியவர்களுக்குப் பிம்ப பிர தி பிம்பபாவம் தோன்றலால் எழுத்துக்காட்டுவமையணி. (அங்)

[இதனால் விரும்பப்பட்ட பொருள் எப்படிப்பட்ட தாயினுஞ் சொல்லலாமெனின் அது கூடாதெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொச்சுக்கலிப்பா.

விழையுமன்த்ததுமனத்தைவிட்டகலவதெனினன்றோ
தழையவுரைதருநாவாற்சாற்றலாந்தகைமைததா
மெழுபுவிவாழ்கன்னியரிலிருவிசுமபிற்றருவினறுங்
கொழுநனைநலகுதியெனறுகூறுநருமுள்ளகொலலோ.

(இ - ள்) விழையும் - விரும்பப்படுகின்ற, மனத்தது - மனத்தி லுள்ளதொன்று, மனத்தை - அமமனத்தை, விட்டி அகல்வது எனின் அன்றோ - விட்டி வெளிப்படுவதாயி னன்றோ, தழைய - பெருக, உரைதரும் நாவால் - பேசுகின்ற நாவிலுலே, சாற்றலாம் தகை மைதது ஆம் - சொல்லப்படுக தகுதியுடையதாகும், எழு புவி வாழ் கன்னியரில் - ஏழு தீவுகளிலேயும் வாழ்கின்ற பெண்களுள், இரு விசுமபில் தருவின - பெரிய வானுலகத்துள்ள கற்பக தருவினது, நறு கொழுநனை - பரிமளம்பொருந்திய செழிய அரும்பை, நல்குதி என்று - (கொணாநது) கொடுவென்று, கூறுநரும் - சொல்வாரும், உள்ளகொல் - இருக்கின்றனோ, [அப்படியே, தருவின - கற்பகதருப் போலும், நறு - நறகுணம்பொருந்திய, கொழுநனை - நளராஜனை, நல்குதி என்று - கொணாநதுகொடுவென்று, கூறுநரும் - சொல்வா ரும், உள்ளகொல் - இருக்கின்றனோ,] என்று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் கொழுநனைத் தாவென்று சொல் பவனு முண்டோவென்று சிலேடையாகச் சொன்னாள் என்பதாம்.

மனத்தைவிட் டகலாமைக்குக் காரணம் மனம் அதனை யுறுதி யாகப் பிடித்திருத்தலேயாம். 'கொழுநனை' எனவே மலரும் பருவத் துப் பேரரும் பென்றதாயிற்று. மலாமேல் விருப்ப மகளிர்க் பாதலால் அதனை பெயித்துக் காட்டினாள். கொழுநன் - தலைவன். பிரானேகொழுந னரசனாதி யெனப்பதினைந்து முறைசெய்யப்

பொருட்கு மிறைவன்மேறே” எனபதனாலறிக. அது சிறப்புப்பற்றி நன்கு யுணர்த்திற்று. கணவனென்பாரு முனா. கிடைத்தற்கரிய பொருவனைப் பெறவேண்டுதல் கிடைத்தற்கரிய கற்பகவரும்பைப் பெறவேண்டற கொப்பாதலாற பழிப்புக்கிடமாதல் பற்றி முடையவ னெப்பழிக் கூறுவனென்பது கருதது. சிலேஷையி னிரு பொருளுக்கும் பிம்ப பிரதிபிம்ப பாவததால் எடுத்துக்காட்டுவையணி. இதுமுத லிருபத்துநாலு பாட்டுகள் பெரும்பாலுந் காயச்சீராகான்குபெற்றுக் கலித்தனையிக்கு வருகிற அளவடி நான்கு கொண்ட தரவு கொச்சக்கலிப்பாக்கள். (அச)

[இதனாலே தமயந்தியின சொல்லைக்கேட்டு அனனம் பேசத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

தழைசிறையமடவனமேசாற்றுதியென்றிவ்வாறு குழைகிழிக்குமதர்நெடுங்கட்கொம்பர்மகிழ்நாணிநெடு மொழிவதுகேட்டையுற்றுமுகிழ்நகைவாணுதலுளத்தில் விழைவுறுநன்மொழிகள்சிலமடவன்னமவிளம்புமால்.

(இ - ள்.) தழை சிறைய மடம் அனமே - தழைத்த சிறகுகளை யுடைய இளமைபொருந்திய அனனமே, சாறுறுதி என்று - சொல் லென்று, இவ்வாறு - இவ்விதமாக, குழை கிழிக்கும் - குழையை யுடைய (காதை) கிழிக்கின்ற, மதா நெடு கண் - மதாதத நீண்ட கண் களையுடைய, கொம்பா - பூங்கொம்புபோல்பவன், மகிழ் - மகிழ்ச்சி யோடும், நாணிநெடும் - வெட்கத்தோடும், மொழிவது கேட்டு - சொல்வதை (ததான) கேட்டு, ஐயுற்று - சந்தேகிதது, முகிழ் - (முல்லை) யரும்புபோலும் பறகளையும், வாள் றுதல் - காரதிபொருந் திய நெற்றியையு முடையவனது, உளத்தில் - உள்ளத்தினகண்ணே, விழைவு உறு - விரும்பப்பபடும், சில நல் மொழிகள் - சில நல்ல சொற் களை, மட அனனம் - இளமைபொருந்திய அனனமானது, விளம்பும் - (அவளுக்குச்) சொல்லும், என்று.

(க - து.) தமயந்தி சொற்களைக்கேட்டு டன்னஞ் சொல்லியது என் பதாம்.

கொம்பு கொம்பொனாறுதிரிந்தது. மகிழ்—தன்விருப்பத்தை முடித்தற்கு உபாயங் கிடைத்ததென றுண்டாகியது. ஐயமுற்றென் பது ஐயுற்று என விகாரப்பட்டது. ஐயம்—நளனமே லிவளுக்கு விருப்பமுண்டோ வில்லையோ வென்னுஞ் சந்தேகம். (அரு)

[இதனால் அது நான் கேட்கத்தக்கதாதா நெனஸ் சொல்லப்படுகின்றது.]

தருவின்றுங்கொழுநனையார்தருகவென்வுரைப்பளெனு மரியமறைப்பொருளதனையான்கேட்கலாகாதோ தெரியவருமறைப்பொருளைச்செவிப்புலத்திலுறநான்காம் வருணமுடையவர்கேட்கலாகாதவாறேபோல்.

(இ - ள்.) தருவின் - கற்பகதருவினது, நறு - பரிமளம் பொருந்
திய, கொழுநனை - செழிய அரும்பை, யா - எவள, தருக என - கொடி
வென்று, உடைப்பள எனும் - சொல்வா னென்று சொல்லப்பட்ட,
அரிய மறை பொருள அதனை - அரிதாகிய இரகசியப் பொருளை, யான
கேட்கல் ஆகாதோ - நான கேட்கத்தகாதா, தெரிய அரு மறை பொ
ருளை - அறிதற்கரிய வேதப்பொருளை, செவி புலத்தில் உற - காதி
னாலே பொருந்த, கரனகாம வருணம் உடையவா - சூத்திரா, கேட
கல் ஆகாத ஆறே போல் - கேட்கத்தகாத விதம்போல், எ-று.

(க - து.) அனனமானது தமயந்தியே நீ சொன்ன இரகசியப்
பொருளை யான கேட்கலாகாதோ வென்று சொல்லிற்று என்பதாம்.

அம்மறைப்பொருளைக் கேட்டறகுச் சூத்திராபோல இம்மறைப்
பொருளைக் கேட்டறகு யான அனதிகாரியல்லேன, அதிகாரியே, அதனை
நன்றாகச் சொல்லென்பது கருத்து. பின் மறைப்பொருள் - வேதவாக
கியம்; அன்றி வேதத்தினது அாததமெனினுமாம். (அசு)

[இதனால் அப்பொருள் பெறுதற் கரியதாகையாற் சொல்லு
தற்கு நாணுகின்றேனெனின் அதற்குத்தரு முததரஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

மனமுறுமோர்பொருளடைதலரியதோமனத்தாலு
நினைவரியபொருளினையுநிறையுடையோரடைகுவராத்
புனைமணிமேகலைதாங்கிப்புடையகனறவகலலகுந்
கனியனையவந்திஞ்சொறகற்பகப்பூங்கொம்பன்னய்.

(இ - ள்.) புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, மணி மேகலை தாங்கி -
இரத்தின மேகலையைச் சூழ்ந்து, புடை அகன்ற - புடைபரந்த, அகல்
அஞ்சுல - பரப்பையுடைய அரைக்கீழிடத்தையும், கனி அனைய - முக்
கனிபோலும், அம் தீ சொல் - அழகிய மகரம்பொருந்திய சொல்லையு
முடைய, கற்பகம் பூ கொம்பு அன்னாய - கற்பகத்தின் மலாக்கொம்பு
போலவளே!, மனம் உறும் - மனத்தின்கண் இருக்கின்ற, ஓர்
பொருள் - ஒருபொருளை, அடைதல் - பெறுதல், அரியதோ - (கற்பக
வரும்பை) யடைதல்போல அரியதோ, [அரியதனது], (அரியதென்
றென் சொல்லக்கூடாதெனின்) நிறை உடையோ - யோகிகள், மனத்
தாலும் நினைவு அரிய - அம்மனத்தினாலும் நினைத்தற் கெட்டாத, பெர
ருளினையும் - பரப்பிரமத்தையும், அடைகுவா - பெறுவா, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! நினைத்ததையடைதல் அரிதன்றென் றன்
னஞ் சொல்லியது என்பதாம்.

‘மனமுறுமோர் பொருளடைத லரியதோ’ எனறதற்கு அப்
பொருள் கட்பொறி முதலியவற்றிற்குப் புல னாகாதிருப்பினும் மன
மொன்றற்காவது புலனு யிருக்கையால் உனக்கு அதனை யடைத லரி
தன் றென்பது கருத்து. ஆணவமலர் தடையா யுயிரைச்செறிந்து
மிகையாற் சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய பரப்பிரமத்தை நினைத்தல்
மனத்திற்குக் கூடாமை யறிக. நிறை - அம்மனத்தைப் பொறிகளிற்

செலுத்தாது சமாகியினிந்துதல். நில் என் முதனிலை நிறுவெனப் பிறவினையாயப் பின்பு நிறையெனத் தொழிற்பெய ராயிற்று. மனத்திற கெட்டாததையும் அடைவானென மொருபொருளைச் சொல்லத் தண்டாபூபிக நியாயத்தினாலே மனத்திற கெட்டியபொருளையடைதல் சொல்லவேண்டிவதிலை எனனு மறொரு பொருள் தோன்றலால் செய்யுட்பொருட்பேறணி. (அஎ)

[இதனால் இது பொய்சொல்லுவதென்று சொல்லாதிராதே யெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொய்மமைமொழிபுகன்றறியேம்புகலமனமெண்ணுகினு மெயம்மையலதுரையாநா வேதநவிலபயிற்சியாற் கொமமைவருமுலைவாய்மையுடையோரைக்குறித்துரைப்பி னெம்மைமுதலெடுத்ததுரைப்பரீங்கமலத்திறைமுன்னும்.

(இ-ள) கொம்மை வரு முலை - இளமைபொருந்திய வளம் என்ற முலைகளை யுடையவளே!, பொய்மமை மொழிபுகன்றறியேம் - அசத்திய வாரத்தையைச் சொல்லியறியேம், புகல் - (ஒரு சமயத்திலே) சொல்லுதற்கு, மனம் - அறிவு, மனம் - முனமானது நினைத்தாலும், நா - (எம்முடைய) மனக்குகலானவை, நவில பயிற்சியால் - வேதநவிலபயிற்சியைப் பற்றுகின்ற பழக்கத்தினாலே, மெயம்மை (மொழி) - சத்தியவாக்கையையல்லாமல், உரையா - சொல்லாவா, ராம கமலத்தி - குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைப் பூவிலுள்ள, இறை முன்னும் - நானமுகக்கடவுண்முன்னும், வாயமை உடையோரை - சத்தியத்தையுடையவரை, குறித்து உரைப்பின் - கருதிப் பேசின், எம்மை - எம்மையே, முதல் எடுத்தது - முதலில் குறித்து, உரைப்பா - சொல்லுவாரா, என்று.

(க - து) தமயநதியே! பொய்வாரத்தைகள் சொல்லியறியோம், சொல்லினைகளில் வேதப்பயிற்சியால் நாகுகள எழாவாம் எனபதாம்.

தன்னினத்தையுந் தழுவிப் 'புகனறியேம்' 'எம்மை' என்றது. புகலமனமெண்ணுகினு மென்னு முமமை மனமும் அப்படி எண்ணுகின்றதிலை எனனும் பொருளைப் பயத்தலால் எதிமறை. சத்தியத்தைச்சொல்லுகிற வேதத்தோடு பழகலால் நாவிற்கு அப்பழக்கக் குணம் விடாதென்க. "பழக்கங்கொடியது பாராபாறையிலுங்கோழி, கிழிக்கும் பொலியைக் கிளறும் - விழித்துங், குருடாக் கொளிபகையாக் கூசிக்கோல்போடா, ருளைப்பகுக்குமானமா" என்பதனாலுமறிக. தேவலோகத்துப் பறவையாதலின வேதமோதுதற் குறித்தாயிற் றென்க. கமலத்திறை முன்னு மென்னு மெச்சப்பொருளில்வந்த வ்யாவசிதர்ப்பும்மையால் இந்திரன முதலியோரிடத்து முரைப்பொன்பது தோன்றுதல் காண்க. (அஅ)

[இதனால் ஆனால் நீ என்ன செய்யமாட்டிவா யெனின் அதற்குத்தர முத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

பாட்டுவரிச்சுரும்புமுரல்பங்கயமெல்லரும்பேய்க்கு மோட்டிளவெம்முலையெனக்குமுடியாதபொருளுளதோ

சூட்டரவின்மேற்கிடந்ததொடிகடன்றூலத்திடைநீ
வேட்டதுகூறுதிகொணர்வீல்வினாவினெனக்கூறியதால்.

(இ-ள்.) வரிசரும்பு - இரோகைகனையுடைய வண்டிகளானவை, பாட்டி முரல் - பாட்டைப் பாடப்பெற்றிருக்கின்ற, பங்கயம் மெல் அரும்பு ஏய்க்கும் - தாமனாயினது மெல்லிய அரும்பை நிகாக்கின்ற, மோட்டி இள வெம் முலை - உயாச்சியும் இளமையும் விரும்பப்பெறும் குணமும் பொருந்திய முலைகளை யுடையவளே!, எனக்கு முடியாத பொருள் உளதோ - எனனால் முடிவுபெறாத காரியமானது (ஒன்று) இருக்கின்றதோ, சூட்டி - உச்சிக் கொண்டையையுடைய, அரவினமேல் - ஆதிசேஷனமேல், கிடந்த - தங்கிய, தொடிகடல் - தோண்டப்பட்ட கடலாற சூழப்பட்ட, ஞாலத்திடை - பூமியின்கண், வேட்டது - (உனனால்) விரும்பப்பட்ட பொருளை, கூறுதி - நீ சொல்லு, வினாவில் கொணாவல் - சீக்கிரத்தில் (யான் அத்தைக்) கொண்டுவருவேன, என கூறியது - என்று (அன்னந் தமயந்திக்குச்) சொல்லியது, எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) தமயந்தியே! நீ இச்சித்ததைச்சொல் வினாவிற்கொண்டு வருவேனென நனனரு சொல்லிற்று என்பதாம்.

சரும்பு முரலுதலைப் பங்கயவரும்பிறகு அடையாக்கியது மலரும்பருவத்துப் பெரியவரும்பென்று தோன்றுதற் கெனக். 'எனக்கு முடியாதபொரு ளுளதோ' எனவே அறபமான பறவையென்று நினை யாதே சிறிய வச்சாணி பெரிய தேரை நடத்துதல்போல் எப்படிப்பட்ட பெரிய காரியத்தை யு முடிக்கின்ற வல்லமை யெனக்குண டென்ற தாயிற்று. (அக)

[இதனால் வேட்டது கூறுதி யென்றதற்குத் தரு
முத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

மருவுபுரிநரம்பிசைக்குமாடகநல்லியாழிசைகேட்
மிருகினளன்பாலவேட்கையுற்றனளென்றறிகிலலா
யரியபசும்பொன்னிறத்தவாய்தூவிமடவனமே
தெருமரலுற்றேன்விழைவுசெப்புமாறெவனென்றாள்.

(இ - ள்.) அரிய - பெறுதற்கரிய, பசும் பொன் நிறத்த - பசிய பொன்னினது உருவமுள்ள, ஆய் - தேடத்தக்க, தூவி - இறகுகளையுடைய, மடம் அன்னமே - இளமைபொருந்திய அன்னமே!, மருவு புரி - சோந்த வலிக்கட்குகளையும், நரம்பு இசைக்கும் - தந்திகளை இசைவிக்கின்ற, மாடகம் - முறுக்காணிகளையுமுடைய, கல் யாழ் - கல்ல லீனை யிசைபோல்கின்ற, இசை கேட்டு - (என்) சொல்லை (இவன்) கேட்டு, உருகினள் - மனக்குழைந்தவளாகி, அன்பால் - ஆசையினாலே, வேட்கை உறறனை என்று - (அச்சொல்லையே) கேட்க விரும்புகொண்டாளென்று, [இன்றுஞ் சிலைவையால், உருகு' மருகாநின்ற, இன் - இனிமைபொருந்திய, நளன்பால் - நளனிடத்தே, வேட்கை உறறனை என்று - ஆசையிருந்தாளென்று,] அறிகில்லாய் -

அறியாயா, தெருமால் உற்றேன் - மனச்சுழற்சியை யடைந்த நான், விழைவு - அவ்வாசையை, செபபும் ஆறு - (வெளிப்படையாகச்) சொல்லும் விதம், எவன் என்றான் - யாது என்று சொல்லினான் (தமயந்தி), எ-று.

(க-து.) அன்னமே யிசைக்கேட்டுருகி னளன்பா லாசை யுற்ற
மற்ற மறியாயா என்பதாம்.

வீணையிசை போல்கின்ற என்சொல்லையிவள்கேட்டு மனங்குழைந்
தவளாகி ஆசையினாலே இன்னுமச்சொல்லையே கேட்கவேண்டுகின்ற
னென்றறியாயா வெனலால் உனசொல் கேட்குநதோறுஞ் செவிகுகின்
பஞ் செய்தலால் நான் இன்னும் அதனையே கேட்கவேண்டுகின்றே
னல்லது பிற்தொன்றை வேண்டுகின்றிலேனென என்று னெனபதாயிற்று.
இப்பொருளிலே வேட்கைப்பெறலவேண்டுதல், வீணை யிசைபோலு
மென்சொல்லையிவள் கேட்கி உளமுருக ரிளற வினிமைபொருந்திய
நளனிடத்தே விருப்பமுற்றாளென மறியாயாவெனலால் உனசொல்லி
னாலே நளனுடைய குணங்களை நனுகவறிந்து அவனிடத்தே விருப்ப
முற்றேன என்று னெனபதாயிற்று. இப்பொருளில் தமயந்தியை
வீணைமுதலாகவுடைய உருகென வீணைத்தொகை நளனென்பெயர்
கொண்டுமுடிந்தது உறேனெனறது வீணையாலையுமபெயா. (க0)

[இதனால் அன்னமே பேசத்தொடங்கினமை
சொல்லப்படுகின்றது]

வேட்கைதன துளத்தடக்கி மெயநாணன் மறைத்திக
லும், வாட்படைபோ னெடுங்கண்ணை வழங்கியசொற்
பொருடேர்ந்து, நாட்கமல வள்ளவாய் நறும்போதி லமர்
செய்ய, தாட்பவளக கழிகைவாய மடவன்னஞ் சாற்றுமால்.

(இ-ன.) நாள் கமலம் - அன்றுபூத்த தாமரையினது, வள்ளம்
வாய் - கின்னம்போலும் வாயையுடைய, நறு போதில் அமா -
சல்ல மலரில் வாசஞ்செய்கின்ற, செயய தாள - சிவப்பு நிறம்
பொருந்திய அடிகளையும், பவள கழிகை வாய - பவளத்துண்டம்
போலும் வாயையும் உடைய, மடம் அன்னம் - இளமைபொருந்திய
அன்னமானது, இகலும் - போசெய்தறகுரிய, வாள படை போல் -
கட்காயுதம்போலும், நெடு கண்ணாள் - நெடிய கண்களையுடையவள்,
வேட்கை - (நளன்மேலுண்டாகிய) ஆசையை, தனது உளத்து அடக்
கி - தன்னுடைய மனத்தின்கண் வெளிப்படாமல் வைத்து, நாணல் -
வெட்கத்தினால், மெய் - அவ்வாசை கொள்ளப்பட்டபொருளை, மறைத்
து - (சிலேஷையால்) மறைத்து, வழங்கிய - சொல்லிய, சொல் பெ
ருள் தோந்தி - வாக்கியார்த்தத்தை யறிந்து, சாற்றும் - சொல்
லும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) தமயந்தி நளனிடத் திசைசைவத்து மறைபொருளாகச்
சொன்ன சொல்லையறித் தன்னஞ்சொல்லும் என்பதாம். (கக)

[இதனால் நீ எனனாலே மறைத்துச் சொல்லப்பட்டபொருளை
யறிந்திலையா வென்பாயாயின அறிந்தானெனெனல்
சொல்லப்படுகிறது.]

தருவினறுங்கொழுநனையார்தருகென்பாரொன்றதுவு
மருவுபுரிநரம்பிசைகருமாடகநலலியாழிசைகேட்
டுமிகினளன்பாலவேட்கையுற்றனளென்றுரைத்ததும்யான்
கருதினனாற்பலகலையும்கற்றுணர்ந்ததெளிவினால்

(இ - ள்.) தருவின - கற்பகத்தருவினது, நறு கொழுநனை - வாச
னைபொருந்திய செழிய அருமபை, யாவா - யாரா, தருக எனப்பா - தரு
கவென்று சொல்லுவாரா, எனறதுவும் - என்று சொன்னதும், மருவு
புரி - சோந்த வலிக்கடிகளையும், நரம்பு இசைகரும - தருகளை இசை
விகுகின்ற, மாடகம் - முருக்காணிகளையுமுடைய, நல யாழ் இசை
கேட்டு - நல்ல வீணையின் இசையைக்கேட்டு, உருகினள அன்பால் -
ஆசையால் மனங் குழைந்தவளாகி, [மனமுருகநின்ற நளனிடத்தே],
வேட்கை உற்றனள் என்று - ஆசை மிகுந்தாளென்று, உரைத்ததும் -
சொன்னதும், யான - நான், பல கலையும் - பலவகை நூல்களையும்,
கற்றுணர்ந்த - கற்று (அவற்றின்பொருளை) அறிந்த, தெளிவினால் -
தெளிவைக்கொண்டு, கருதினன - (நளனைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்
டவையென்று) அறிந்தேன, எ-று.

(க - து.) தமயநதியே நீ சிலேடையாகச்சொன்னதை யானறிந்
தேனென்றனனாரு சொல்லிற்று என்பதாம்.

நளனைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டவைகளைப்பது இசையெச்
சம். கருதல்—இங்கே அறிந்தபொருளைப் பயந்தறினறது. பலகலை—
வியாகரணம், தருக்கம், முதலியன. (கஉ)

[இதனால் இருவிசம்பிற தருவினறுங்கொழுநனை முதலிய
வாகுகியப்பொருளை நீ அறிந்திருந்தால் அறியாய்போற
சொல்லியதற்குக் காரணம் யாதெனின அதனை
புணர்த்தல் சொல்லப்படுகிறது.]

மறங்கிளருமதாநெடுங்கட்கண்ணியாதமனமொன்றிற்
செறிந்துமுடன்பிரியுமெனத்தெளிவுடையோர்செப்புதலா
னறுந்துணரொண்சிலலோதிரயப்புறுநிள்குறிப்புகை
ளறிந்துமறியேன்போலவையுறவுற்றிருந்தனன்யான்.

(இ - ள்.) நறு துணா - நறியமலர்களையும், ஒள் சில் - ஒள்ளிய
பொனவட்டத் தகட்டணியையுமுடைய, ஒதி - கூந்தலையுடையவளே!,
மறம் கிளரும் - கொலைத்தொழிலால் விளங்காநின்ற, மதா நெடு கண் -
மதாதத நெடிய கண்களையுடைய, கண்ணியாதம் - கண்ணியாகளுடை
ய, மனம் - மனங்களானவை, ஒன்றில் செறிந்தம் - ஒருபொருளில்
அழுந்தியும், உடன பிரியும் - வினாவில் (அந்நிலையில்) நீங்குமென்
று, தெளிவுடையோர் செப்புதலால் - அறிவுடையோர் சொல்லுத

வினாலே, நயப்பு உறு - விரும்பப்படுகின்ற, நின் குறிப்பு உரைகள் - உன்னுடைய குறிப்புச் சொற்களின் பொருளை, யான அறிந்தும் - நான் தெரிந்தும், அறியேன போல - அறிந்திலேன போல, ஐயுறுவது உற்று - சந்தேகமடைந்து, இருந்தனை - இருந்தேன, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! பெண்கள் மனங்கள் விளைவிற பிரியுமென அறிவுள்ளோர் சொல்லுதலால் உனகுறிப்புச் சொற்களை நானறிந்தும் அறியாதுபோலச் சந்தேகித்தேன என்றது அன்னம் என்பதாம்.

மனமொன்றில் அழுந்தல - ஒருபொருளைப் பெறலவேண்டுமென்று மிகவிரும்பி அதனையே நினைத்திருந்தல். தெளிவுடையோர் செப்புதல் “இனம்போன நினைமல்லார கேண்மை மகளிர், மனமடோல வேறு பரிம” என்பதனு லறிக. கன்னியாமன மொன்றி லழுந்தியும் உடனே நீங்குமெனச் சொல்லுதலாலே உன்மனமும் நளனிடத்தே இப்போது அழுந்தி நிற்பனும் இன்னுஞ் சிறிது பொழுதிலே விட்டு நீங்கும், ஆதலால் உனது நிச்சயம் அறியப்படாமைபற்றி அறியேன் போலச் சந்தேகித் திருந்தே னென்றதாயிற்று. (கூட)

[இதனால் அனறியும் நளன் அரசாக்கரசனா யிருக்கையால் அவனுக்கு நிச்சயமல்லாத செய்தியைச் சொல்லலாகாதெனச் சொல்லப்படுகின்றது.]

உலகமெலாம்பொதுநீக்கியோராழிதனையுருட்டி
யலகிலபுகழ்ப்பட்டாம்போர்ததவரசாபிரான் றிருமுனனர்
மலர்பொதுளஞ்சிலலோதியையுறுறுமடநாணை
சிலமொழிசொற்றன்னென்னஞ்செப்புவதுஞ்சீர்மைத்தோ

(இ - ள்.) உலகம் எல்லாம் - பூமி முழுதையும், பொது (பலவரசாக்கும்) பொதுமையினின்றும் நீங்குவித்து, ஓர் ஆழிதனை உருட்டி - ஒரு சக்கரத்தைச் செலுத்தி, அலகு இல் - அளவில்லாத, புகழ்ப் பட்டம் போர்த்த - புகழாகிப் ஆடையை (அந்தப் பூமியின் மேற்) போர்த்திய, அரசா பிரான் - ராஜாதி ராஜனது, திரு முன்னா - சந்திரானத்தில், மலா பொதுள் - மலர்கள் நெருங்கப்பெற்ற, அம் சில் - அழகிய பொனவட்டத் தகட்டணியையுடைய, ஓதி - கூந்தலை யுடையவள், ஐயுறு - சந்தேகித்து, மடம் - அறியாமையோடுகூடிய, நாணல் - வெட்கத்தினாலே, சில மொழி - (உணைக்குறித்துச்) சில சொற்களை, சொற்றன்ன என்னு - சொல்லிவருவது, செப்புவதும் - சொல்லுவதும், சீர்மைத்தோ - சிறப்புடைத்தாமோ, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே, நளராஜன் திருக்கொலுவின முன்னே யான்போய் அரசனே உணைக்குறித்துத் தமயந்தி-வெட்கத்தாற் சில சொற்கள் சொன்னான் என்று சொல்லுவது சிறப்பாகுமோ என நன் னஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

எலாமென்பது எஞ்சாப் பொருளில் வந்தது, மேனியெலாம் பசுலையாயிற் றென்பதிற்போல். ஆணையைச் சக்கரமாகச் சொல்வது

செய்யுள்வழக்கு. 'புகழ்ப்படாம் போத்த' எனவே அவன் புகழ் பூமியெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற தெனறதாயிற்று. பெண்களுக்கு விவாகமளவும் தகப்பனுடைமையா யிருக்கவேண்டுதலிற் கருத்தின படி முடியுமோ முடியாதோவென்று சந்தேகித்தல். 'சோமைத்தோ' எனவே ஐயம், மடம, நானம், சொற்குறைவு இவற்று ளொன்றே சொல்லுதற்குத் தடையாமெனின இந்நானஞ் சோந்த இக்காரி உத்தை நான் அதனாலவரும் பழிக்கஞ்சாது எப்படிச் சொல்லமாட்டி வே னென்றதாயிற்று. (கசு).

[இதனால் அப்படி தான் சொல்லிஹ குறறம் யாதெனின அதற்குத்தகு முததரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கந்தமிகிம்புரிக கோட்டுக்கழைகளியுங்கடாயாணை மந்தரத்தாற்பகைக்கடலைமதித்ததடையும்வயவேந்தன் சிந்தையைநின்பாற்பிணிப்பிற்றெள்ள முதத்திருவேயுன் றந்தைபிறற்களித்திடினென்வாய்மைதவறுகாதோ.

(இ - ள்.) தென் அமுதம் திருவே - தெளளிய பாற்கடலிற் பிறந்த திருமாதே!, கதது அழி - கட்டுத்தறியை ஒழிக்கின்ற, கிம்புரி கோட்டு - பூண்கட்டியிருக்கிற கொம்புகளையுடைய, கழை சளியும் - கரும்புகளை முறிக்கின்ற, கடா யாணை - மதயாணையாகிய, மந்தரத் தால் - மந்தரகிரியினாலே, பகை கடலை - பகைவரது (சேனையாகிய) பாற்கடலை, மதித்து - கடைநது, அடையும் - அடையப்பட்ட, வயம் - வெறறி (ததிருவை) யுடைய, வேந்தன் - நளமகாராஜனது, சிந்தையை - மனத்தை, நின்பால் - உன்னிடத்தே, பிணிப்பின் - (யான்) கட்டி வைத்தால், உன் தந்தை - உன்னுடைய தகப்பனானவன், பிறற்கு - மற்றொருவனுக்கு, அளித்திடின் - (உன்னைக்) கொடுப்பானே யானால், என் வாயமை - எனது வாய்ச்சொல்லின றனமையானது, தவறுகாதோ - வழுவாகாதோ, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே நளனமனதை யான் உன்னிடத்தில் வசப் படுத்திவைத்தால் உன பிதா உனனைப் பிறருக்குக் கொடுத்துவிட் டால் எனசொற் பழுதாமென றனனஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

பகையென்னும் பண்புப்பெயா பண்பிக்காயிற்று பகைக்கட லோடு ஆரோபித்தற் கிடமாகிய சேனையும், வயத்தோடு ஆரோபிக் கப்படுபொருளாகிய திருவும், வருவித்துக் கூட்டப்பட்டன. நளனுக் குன்மே லாசைபிறத்த லெளிதன் மெனபது தோன்ற இப்படிப்பட்ட வெற்றிச்சிறப்பை யடையாக்கியது. உன்னைக்குறித்துப் பலவாறு புகழ்ந்தன்றி அவன் மனத்தை உன்னிடத்தே திருப்பதல் கூடாதென் பது படப் 'பிணிப்பின்' என்றது. அரசன் மனத்தை யுன்னிடத்தே திருப்பியபின் உன்றந்தை யுன்னை மற்றொருவனுக்குக் கொடுத்தால் அவனுக்கு நம்பவைத்து மோசஞ்செய்தவ னாவென்பது தோன்ற 'என்வாய்மை தவறுகாதோ' என்றது. சந்தேகத்திற் கிடமில்லாத பொருளையே சொல்லவேண்டுமெனபது கருத்து. யாணை முதலிய வற்றிலே மந்தர முதலியவற்றை யாரோபித்தலால் உருவகவணி. (1)

[இதனால் அது சந்தேகத்திற கிடமாகையால் அதனைவிட்டு என் பிரதிக்கினை வழுவாமல் வேறுபகாரஞ் செய்வெனெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்னுளத்திலேயுறல்போல்யார்க்களிப்பான்மற்தையென வுன்னுளத்துமையமுளதாதலாலிஃதொழிக
பின்னொவையுரைத்தடினுமுடிப்பலெனப்பேபொழில்கூ
ரன்னமடவரலுள்ளமறியுமாறுரைத்துவே.

(இ - ள்.) பெரு எழில் கூட - பெரிய அழகினால் மிருகத, அன் னம் - அன்னப்பறவையானது, என உளத்தில் ஐயுறல்போல் - எனது மனத்தில் சந்தேகமிருத்தல்போல், தந்தை - தகப்பனானவன, யார்க்கு அளிப்பான் என - யாருக்குக் கொடுப்பானேவெனறு, உன உளத்தும் ஐயம் உளது - உனது மனத்திலும் சந்தேகமானது இருக்கின்றது, ஆதலால் - ஆகையினாலே, இஃது ஒழிக - இக்காரியம் நீங்கக்கடவது, பின்னா - அதுவன்றி, எவை உரைத்திடினும் - எந்தக் காரியங்களை (நீ யெனக்குச்) சொல்லினாலும், முடிப்பல என - (யான்) முடிப்பே னெனறு, மடவரல் உளளம் - தமயந்தியினது கருத்தை, அறியும் ஆறு - உணரும்படியாக, உரைத்தது - சொல்லிற்று, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே எனமனதிற சந்தேக மிருக்கிறதுபோல உன்மனதிலுஞ் சந்தேகமிருக்கிறது, இது நீங்க வேறுகாரிய மிருகதாற் சொல் முடிப்பேனென மனனஞ் சொல்லிற்று எனபதாம்.

யார்க்களிப்பானே வெனனும் ஓகாரந் தொக்குவந்தது. உனக்கே சந்தேகத்திற கிடமாகிய விக்காரியத்தி லெனனைத் தூண்டிதல் நன் மன்றெனபது தோன்ற 'இஃதொழிக' எனறது. இஃதொன்று நீங்க லாக வேறே பலகாரியங்க ளுளவாயினும் உனக்கு முடிப்பேனென்றஞ் 'எவையும்' எனப பன்மையாற கூறியது. (கூக)

[இதனால் தமயந்தி நாணம்விட்டுப் பேசுத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது]

கன்னிமனஞ்ஞழ்கிடந்தநாணென்னுங்கடியரண
மன்னமொழியெனும்படைகள்வழங்குதலுமழிந்ததான்
முன்னியுளந்தனிற்சிறிதுமுறுவலித்துமுகங்கோட்டி
பின்னமுதமுருப்பதுபோலவெளிப்படையினியம்புமால்.

(இ - ள்.) கன்னி - தமயந்தியானவள், மனம் ஞுழ் கிடந்த - மனத்தைச் ஞுழ்ந்துகிடந்த, நாண் என்னும் - நாண்மெனகின்ற, கடி அரணம் - காவலாகிய மதிலானது, அன்னம் - அன்னத்தினது, மொ ழியெனும் படைகள் - சொற்களென்கிற ஆயுதங்கள், வழங்குதலும் - மேற்சென்றவனலில், அழிந்ததால் - கெட்டமையால், சிறிது - சிறிது பொழுது, உளத்தனில் முன்னி - (தன்) மனத்திலே ஆலோசித்து, முறுவலித்து - சிரித்து, முகம் கோட்டி - முகங் கவிழ்த்து, இன் அமுதம் உருப்பது போல் - இனியவமிாதத்தைச் சொரிவதுபோல, வெளிப்படையின் - வெளிப்படையினாலே, இயம்பும் - சொல்லு வாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் வெளிப்படையாகச் சொல்லுவாள் என்பதாம்.

மனத்திலுள்ள பொருள்களை வெளிப்படாமற் காத்து நின்றலால் அண்ணனுங் 'கடியரணம்' எனப்பட்டது. முன்னுதல் அதிரகசியமாய் விக்கருததை பெப்படி வெளிப்படையாற் சொல்வதென் றாலோ தத்தல். நாணமழியினும் அதன் பழக்கவாசனே சிறிதுநிற்கையாற் றிரிப்பும், முகங்கோட்டலும், உண்டாயின. நாணமுதலியவற்றிலே ருணமுதலியவற்றை யாரோபித்தலால் உருவகவணி. (கௌ)

[இதனால் நளனே தனக்குத் தலைவனென்று நிச்சய முறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

சினாயுயிர்க்குந் தாமரைக்குவெய்யவனுஞ்சேதாம்பன்
பருவுயிர்த்துநாண்மலர்க்குமாமதியுமல்லாம
லுரைபெறுநற்றலைவர்பிறருளர்கொல்லோ பொலன்சிறைய
பரசமடவனமெனையுமன்னளாயெண்ணுதியால.

(இ - ள) பொலன் சிறைய - பொன்மயமாகிய சிறைகளையு டைய, மடம் - இளமைபொருந்திய, அரசு அன்னம் - அரசுவன்னமே!, ிரை உயிர்த்தும் தாமரைக்கு - வாசனையை வீசுகின்ற தாமரைப் பூவிற்கு, வெய்யவனும் - சூரியனும், சேதாம்பல் - செவ்வல்லியி ாது, மரு உயிர்த்தும் - வாசனையை வீசுகின்ற, நாள் மலாக்கு - பரு முள்ள பூவிற்கு, மா மதியும் - பெரிபசுந்திரனும், அல்லாமல் - ழுன்றி, பிறா - அன்னியாகளாகிய, உரை பெறு - புகழ்பெற்ற, நல் லைவா உளாகொல்லோ - நல்ல நாயகா இருக்கின்றாரோ?, [இல்லை], றன்னையும் - என்னையும், அன்னன் ஆய - அப்படிப்பட்டவளாய், எண் னுதி - (நளனன்றி நாயகனில்லை யென்று) எண்ணக்கடவாய், எ-று.

(க-து.) அன்னமே! தாமரைக்குச் சூரியனும் அல்லிக்குச் சந்திர னும் அன்றி வேறுநாயக னில்லாதுபோல எனக்கு நளனையன்றி நாயக னில்லையென் றெண்ணக்கடவாய் என்றாள் என்பதாம்.

எப்படித் தாமரைமலாக்குச் சூரியனும் அல்லிமலாக்குச் சந்திரனு ான்றி வேறுநாயகரில்லையோ அப்படியே எனக்கு நளனன்றி வேறு ாயகனில்லை யென்று தன்னிச்சயத்தைக் கூறியவாறாயிற்று. (கௌ)

[இதனால் விபரீதம் பிரமாதம், சாதனக்குறைபாடு, வஞ்சகவிருப்பு இவற்று ளொன்றும் பிறனைத் தான் கணவனாகக் கொள் ளாமையை வலியுறுத்தித் தன பிதாவினாலும் அது முடியாமையை யுணர்த்துதல் சொல்லப் படுகின்றது.]

புயமுதேனளன்மாற்பிலணியலணிகுவனன்றி
நமயல்புரிவேள்வரினுமன்றலந்தார்சூட்டுவனே
நய்யொழுகுவேற்றாதபிறற்களிப்பநேர்குவனேன்
வய்யதழற்புகுந்தாவிவிட்டுனுரைநிறுத்துவனல்.

(இ - ள்.) ஐயம் உறேல் - (அன்னமேரி) சந்தேகப்படாதே, ளன் மாபில் - நளராஜனது மாபின்கண், அணியல் அணிகுவன் ழன்மி - மாலையைச் சூட்டுவனே யல்லாமல், மையல் புரி வேள் வரி நம் - மயக்கத்தைச் செய்கின்ற மன்மதனுவன் வந்தானுயிலும், ழனமல் அம் தார சூட்டுவனே - வாசனைபொருநகிய அழகிய ாலையை (யான்) சூட்டுவேனே, நெய் ஒழுகு - நெய்யானது ஒழுகப் பெற, வேல் - வேலையுடைய, தாதை - (என) தகப்பனாவன், ழிறற்கு அளிப்ப நோருவனேல் - மற்றொருவனுக்கு (என்னைக்) கொடுக்க உடன்படுவானுயின், வெய்ய தழல் புருநது - வெப்பம் பொருந்திய நெருப்பினுள் முழுகி, ஆவி விட்டு - உயிலாவிட்டு, உன் டனா - உனது சொல்லை, நிறுத்துவன - (நளனிடத்தி) நிலைபெறுவிப் பேன், எறு.

(க-து.) அன்னமே! யான் நளனுக்கே மாலையிடுவேன், என்பிதா ழிறனுக் கென்னைக் கொடுக்க வுடன்பட்டால் அக்கினியுள் வீழ்த்திறக் தனசொல்லை நிலைநிறுத்துவேன் எனமுள் தமயந்தி என்பதாம்.

முன்றுலகத்திலும் அழகாற சிறந்த மன்மதனை யொழிக்கவே மற்றை யாடவாகையு மொழித்ததாயிற்று. 'வெய்யதழற்புருநதாவி விட்டு' என்றதனால் கொடுநதுயா வினைக்கு மரணமே நளனையன்றி மற்றொருவனை மணத்தலிலும் இனிதெனறதாயிற்று. அரசனுக்குத் தனனைக்குறித்து அன்னத்தாற சொல்லப்படுஞ் சொல்லை 'யுனனு' எனமுள். (கக)

[இதனால் தனக்குள்ள நிச்சயத்தை யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஊழியஞ்செய்திறம்வேந்தைவேட்டுள்ள முருகுமெனை வாழிமடவனங்கூட்டலரிதென்னைமதித்திடேல தேக்குளர்தாமனாயின் முகைகிளரொளித்தண்ணோற்கலரா தேழ்பரித்தேரவற்காணினலாந்திடுதலியல்பன்றே.

(இ - ள்.) மடம் அன்னம் - இளமைபொருந்திய அன்னமே!, வாழி - வாழக்கடவாய், ஊழியம் செய் திறம் - அடிமைத்தொழில் செய்யும்படிக்கு, வேந்தை - நளமகாராஜனை, வேட்டு - விரும்பி, உள் ளம் உருகும் எனை - மனமுருகாரினற என்னை, கூட்டல் - (அவ னுக்கு) மனைவியாக்குதல், அரிது - பெரிய வுபகாரமாகும்; என்னை மதித்திடேல் - (இனி) என்னை விசாரியாதே; (இப்படிப்பட்ட பிடி வாதமேன், குணமுள்ள மற்றொரு நாயகனைப் பெறிற் குற்றம் யா தென்றால்), கேழ் கிளா தாமனாயின் முகை - நிறத்தினுலே விளங் காரின்ற தாமனாயினது அரும்புக்கு, கிளா ஒளி தன்னோற்றகு - விளங் காரின்ற சீதளகிரணத்தையுடைய சந்திரனால், அலராது - மலரா மல், ஏழ் பரி தேரவன் காணின் - ஏழு குதிகைகள் பூட்டிய ரதத்தை யுடைய சூரியனைக் கண்டால், அலர்ந்திடில் - மலாதல், இயல்பு அன் மே - சுபாவமன்றே, எ -

(க - து.) தமயந்தியானவன் வெளிப்படையாகச் சொல்லுவான் என்பதாம்.

மனத்திலுள்ள பொருள்களை வெளிப்படாமற் காத்து நிறமலால் நாணென்னுங் 'கடியரணம்' எனப்பட்டது. முன்னுதல் அதிரகசியமாகிய விக்கருத்தை பெப்படி வெளிப்படையாற் சொல்வதென றுலோசித்தல். நாணமழியினும் அதன் பழக்கவாசனை சிறிதுநிறைகையாற் சிரிப்பும், முகங்கோட்டலும், உண்டாயின. நாணமுதலியவற்றினே அரணமுதலியவற்றை யாரோபிததலால் உருவகவணி. (கௌ)

[இதனால் நளனே தனக்குத் தலைவனென்று நிச்சய முறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வினாயுயிர்க்குந்தாமகைக்குவெய்யவனுஞ்சேதாம்பன் மருவுயிராகுநாண்மலர்க்குமாமதியுமல்லாம லுரைபெறுநற்றலைவர்பிறருளர்கொல்லோ பொலன்சிறைய வரசமடவனமெனையுமன்னளாயெண்ணுதியால்.

(இ - ள்) பொலன் சிறைய - பொன்மயமாகிய சிறைகளையுடைய, மடம் - இளமைபொருந்திய, அரச அன்னம் - அரசவன்னமே!, வினா உயிரிக்கும் தாமகைக்கு - வாசனையை வீசுகின்ற தாமரைப் பூவிற்கு, வெய்யவனும் - சூரியனும், சேதாம்பல் - செவ்வல்லியினது, மரு உயிரிக்கும் - வாசனையை வீசுகின்ற, நாள் மலாக்கு - பருவமுள்ள பூவிற்கு, மா மதியும் - பெரியசந்திரனும், அல்லாமல் - அன்றி, பிறா - அன்னியாகளாகிய, உரை பெறு - புகழ்பெற்ற, நல் தலைவா உளாகொல்லோ - நல்ல நாயகா இருக்கின்றாரோ?, [இல்லை], என்னையும் - என்னையும், அன்னன் ஆய - அப்படிப்பட்டவளாய், எண்ணுதி - (கௌனனி நாயகனில்லை யென்று) எண்ணக்கடவாய், என்று.

(க-து.) அன்னமே! தாமகைக்குச் சூரியனும் அல்லிக்குச் சந்திரனும் அன்றி வேறுநாயக நிலல்லாதுபோல எனக்கு நளனையன்றி நாயகனில்லையென் நெண்ணக்கடவாய் என்றாள் என்பதாம்.

எப்படித் தாமரைமலாக்குச் சூரியனும் அல்லிமலாக்குச் சந்திரனும் அன்றி வேறுநாயகரில்லையோ அப்படியே எனக்கு நளனன்றி வேறு நாயகனில்லை யென்று தன்னிச்சயத்தைக் கூறியவாறுயிற்று. (கௌ)

[இதனால் விபரீதம் பிரமாதம், சாதனக்குறைபாடு, வஞ்சகநிரப்பு இவற்று ளொன்றும் பிறனைத் தான் கணவனாகக் கொள்ளாமையை வலியுறுத்தித் தன பிதாவினாலும் அது முடியாமையை யுணர்த்துதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐயமுதேனளன்மார்பிலணியலணிகுவனன்றி மையல்புரிலேள்வரினுமன்றலந்தார்குட்டுவனோ நெய்யொழுகுவேற்றதைபிறற்களிப்பநேர்குவனெல் வெய்யதழிப்புக்குந்தாவிவிட்டுனுரைநிறுத்துவனூல்.

(இ - ள்.) ஐயம் உறேல் - (அன்னமேரி) சந்தேகப்படாதே, நளன் மாபில் - நளராஜனது மாபின்கண், அணியல் அணிகுவன் அன்றி - மாலையைச் சூட்டுவனே யல்லாமல், மையல் புரிவேள் வரினும் - மயக்கத்தைச் செய்கின்ற மன்மதனவன் வந்தானாயினும், மணறல் அம் தாரா சூட்டுவனே - வாசனைபொருந்திய அழகிய மாலையை (யான) சூட்டுவேனே, நெய் ஒழுகு - நெய்யானது ஒழுகப் பெறற, வேல் - வேலையுடைய, தாதை - (என) தகப்பனவன், பிறற்கு அளிப்ப நோகுவனேல் - மற்றொருவனுக்கு (என்னைக்) கொடுக்க உடன்படுவானாயின், வெய்ய தழல் புஞ் தி - வெப்பம் பொருந்திய நெருப்பினுள் முழுகி, ஆவி விட்டு - உயினைவிட்டு, உன் உரை - உனது சொல்லை, நிறுத்துவன - (நளனிடத்தி) நிலைபெறுவிட்பேன், என்று.

(க-து.) அன்னமே! யான் நளனுக்கே மாலையிடுவேன், என்பிதா பிறனுக் கென்னைக் கொடுக்க வுடன்பட்டால் அகனியுள் வீழ்ந்திறநதுனசொல்லை நிலைநிறுத்துவேன எனறாள் தமயந்தி என்பதாம்.

மூன்றுலகத்திலும் அழகாற சிறந்த மன்மதனை யொழிக்கவே மற்றை யாடவாகனையு மொழித்ததாயிற்று. 'வெய்யதழற்புஞ்ந்தாவி விட்டு' என்றதனால் கொடுகதுயா வினைக்கு மரணமே நளனையன்றி மறொருவனை மணத்தலினும் இனிதெனறதாயிற்று. அரசனுக்குத் தன்னைக்குறித்து அன்னத்தாம் சொல்லப்படுஞ் சொல்லை 'யன்னுண' எனறாள். (கசு)

[இதனால் தனக்குள்ள நிச்சயத்தை யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஊழியஞ்செய்திறம்வேந்தைவேட்டுள்ள முருகுமெனை வாழிமடவனங்கூட்டலரிதென்னைமதித்திடேல கேழ்கிளர்தாமரையின முகைகிளரொளித்தண்ணேற்கலரா தேழ்பரித்தேரவற்காணினலர்ந்திடுதலியலபன்றே.

(இ - ள்.) மடம் அன்னம் - இளமைபொருந்திய அன்னமே!, வாழி - வாழ்க்கடவாய், ஊழியம் செய் திறம் - அடிமைத்தொழில் செய்யும்படிக்கு, வேந்தை - நளமகாராஜனை, வேட்டு - விரும்பி, உள் ளம் உருகும் எனை - மனமுருகாநின்ற என்னை, கூட்டல் - (அவனுக்கு) மனைவியாக்குதல், அரிது - பெரிய வுபகாரமாகும்; என்னை மதித்திடேல் - (இனி) என்னை விசாரியாதே; (இப்படிப்பட்ட பிடிவாதமேன், குணமுள்ள மற்றொரு நாயகனைப் பெறிற் சூற்றம் யாதென்றால்), கேழ் கிளா தாமரையின் முகை - சிறத்தினுலே விளங்காநின்ற தாமரையினது அரும்புக்கு, கிளா ஒளி தண்ணேற்கு - விளங்காநின்ற சிதளகிரணத்தையுடைய சந்திரனால், அலராது - மலராமல், ஏழ் பரி தேரவன் காணின் - ஏழு குதிகைகள் பூட்டிய ரதத்தை யுடைய சூரியனைக் கண்டால், அலர்ந்திடுதல் - மலாதல், இயல்பு அன்றே - ஈபாவமன்றே, என்று.

(க - து.) அன்னமே! விதியின் சம்பந்தத்தினாலே களையிச்
சித்து மனமுருகு மென்னை அந்நளனோடு கூட்டுவித்தல் உனக்குப்
பெரிய காரியமல்லவென்று சொன்னான் என்பதாம்.

வாழிய வென்னும் வியக்கோளி னீற்றின் யகா வுயிமெய்கெட்டு
வாழி யென நின்றது. 'ஊழியஞ்செய் திறம்பேந்தை வேட்டுள்ள
முருகுமெனவாழிமட வனங்கூட்டலரிது' எனவே, தனக்கு நானாழி
யக்காரியாம் பதத்தைப்பெற விரும்பும்படி யிருக்கின்ற வப்படிப்
பட்ட நளனுக்கு மனவிதம்பதம் எனக்குக் கிடைத்தால் அது எப்ப
டிப்பட்ட பெரும்பேறு யிரா தெனறதாயிற்று. 'என்னை மதித்தி
டேல்' எனவே இப்படிப்பட்ட நிச்சயத்தை அறிவிக்கப்பட்ட நீ
என்னை யினிச் சோதித்தல் அரைபட்டமாவை யனைத்தல்போலுமாம்;
ஆதலால் கூட்டுதற்கு வேண்டு முயற்சி செய்யென்றதாயிற்று. தாம
னையைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட வுபமான வாக்கியத்தால் எப்படி
தாமனையரும்பு குரியனையன்றிச் சீதளகிரணத்தை யுடையவனு யிருந்
தாலுஞ் சந்திரனை விரும்புகிற தில்லையோ வப்படியே நான் நளனை
யன்றிக் குணமுடையவனு யிருந்தாலும் மற்றொருவனை விரும்பே
னென்னும்பொருள் பெறப்பட்டது. களனிற் சிறந்த குணமுடையவ
னொருவ னில்லாதிருக்கவுந் தனது நிச்சயத்தை கம்புவித்தற்கு இங்
னவன கூறினான். தாமரைச்செய்தியாகிய அல்பொருளி னெப்புமை
யின் சம்பந்தத்தால் தமயந்தி செய்தியாகிய புகழ்பொருள் தோன
றுதலால் ஒப்புமைப் புனைவிலி புகழ்ச்சியணி. "ஊழியல் பிறறிநல்
வேந்தைவேட்டுள்ள முருகுமெனவாழிமட மனங்கூட்டலரி தென்ன
மதித்திடேல் கேழ்கிளா தாமனையின முகைகிளரளி தண்டேனாகா'
என வழங்குகின்றபாடம் இதன்முதலால் முடிபிற்குச் சிறிதும் ஒவ்
வாமற பொருட்சிறப்பு மிலதாய் நிற்கின்றது. (400)

[இதனால் தனது நிச்சயத்தை யறிவித்து அன்னத்தினது
நிச்சயத்தை வினாவுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வாடமுறல்சேர்வயவேந்தின்மணிப்புயத்தென் முலைதினைப்
கூட்டுதியேலுயிர்வாழ்வல்கூட்டாயேலுலகறிய [பக்
மூட்டழிந்புகுந்தாவிமுடித்திடுவலொளிகெழுசெஞ்
சூட்டுமடவனமிவற்றுளென்செய்வான்றுணிந்தனையால்.

(இ-ள்.) ஒளி கெழு - காந்திபொருந்திய, செம் சூட்டு - செய்ய
வுசிக் கொண்டையையுடைய, மடம் அன்னம் - இளமைபொருந்
திய அன்னமே!, வான் திறல் சோ - வாளினது போரினால் சேர்க்த,
வயம் வேந்தின் - வெற்றியையுடைய களமகராஜனது, மணி புயத்து-
அழகிய தோள்களிடத்து, என் முலை தினைப்ப கூட்டுதியேல் - என்
னுடைய முலைகளானவை அழுத்தும்படியாக (என்னை அவனோடு)
சோப்பாயானால், உயிர் வாழ்வல் - உயிர்வைத்திருப்பேன்; கூட்டா
யேல் - சோக்காயானால், உலகு அறிய - உலகத்தாறறிய, மூட்டு
புயல் புகுந்த - மூட்டப்பட்ட நெருப்பினுள் முடி, சூவி முடித்
திடுவல் - உயினை விட்டுவிடுவேன்; இவற்றுள் - (கூட்டவல் கூட்

டாமையுமாகிய) இவ்விரண்டினுள், என் செய்வான் துணிந்தனை - எது செய்யும்படியாக (நீ) நிச்சயித்தாய், என்று.

(க-து.) அன்னமே ! நீ என்னை நளனோடு சேர்த்தால் உயிரைத் திருப்பேன, சோக்காவிட்டால் உயிரை விட்டுவிடுவேன் என்றாள் என்பதாம்.

‘கூட்டுதியே ஹியாவாழ்வல்’ என்றும், ‘கூட்டாயே ஹலகறிய மூட்டழலிற் புகுந்தாவி மூடித்திடுவல்’ என்றும், கூறுதலாலே கூட்டிப் பிழைப்பிக்கவுங் கூட்டாம லிறப்பிக்கவும் வல்லமை உனக் குண்டாயிருத்தலால் உன்னையே தஞ்சமாக நம்பியிருக்கிற வெண்ணைப் பிழைப்பித்தாற் புகழும் புண்ணியமும் உண்டாமென்றும், அது செய்யாயாகிற் பழியும் பாவமும் உண்டாமென்றும், சூறிப்பிதவாறாயிற்று. தனது தீப்பாய்தலை யாவரும் புகழ்தற் பொருட்டுத் தன்னுத்தமசிந்தையை வெளிப்படுத்தவேண்டு மென்பதுபற்றி ‘உலகறிய’ என்றாள். (௧௦௧)

[இதனால் அக்கூட்டலுதலியின் பெருமை கூறல்

சொல்லப்படுகின்றது.]

உயிருதவிசெய்தவர்க்கொன்றுற்றக்காலுணர்வுடையோர் செயிரறுதம்முயிரளித்துச்செய்நன்றிக்கடன்கழிப்பார் மயர்வறவென்னுயிரினுஞ்சீர்வாய்ந்தளான்றனையளிப்பி னயர்வறுமோ திமமதற்குக்கைம்மாறேதறிகிலன்யான்.

(இ-ள்.) அயாவு அறு ஒதிமம் - (மனச்) சோவறற அன்னமே!, உணாவு உடையோர் - அறிவுடையோர், உயிர் உதவி செய்தவாக்கு - (ஆபத்துவந்தபோது தம்) உயிரைக் காப்பாற்றினவாக்கு, ஒன்று உறறக்கால் - ஓராபத்து வந்ததாயின், செயிர் அறு - சூற்றமறற, தம் உயிர் அளித்து - தம்முடைய உயிரைக் கொடுத்தது, செய்நன்றி கடன்கழிப்பார் - (அவரார்) செய்யப்பட்ட வுபகாரமாகிய கடனைத் தீர்ப்பார், மயாவு அறு - மயக்கமானது நீங்க, என உயிரினும் - எனது உயிரைக்காட்டிலும், சோ வாய்ந்த - சிறப்புப் பொருந்திய, நளன்றனை அளிப்பின் - நளராஜனைக் கொடுப்பாயானால், அதற்கு - அவ்வுபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு - எதிருபகாரம், ஏது - யாது, யான் - நான், அறிகிலன் - (அதனை) அறியேன், என்று.

(க - து.) அன்னமே ! உயிர்க் குதவிசெய்தவாக்கு உயிர்க்குதவி செய்வாராகள் உணாவுடையவாகள்; என்னுயிரினுஞ் சிறந்த நளனை நீ எனக்குக்கொடுத்தால் உனக்கென்ன பிரதியுபகாரஞ் செய்வேன் என்றுள் என்பதாம்.

யாது அறியேனெனவே யில்லை யென்றதாயிற்று. கடன்கழிப்பாரொன உலகத்தின்மேல் வைத்துக்கூறிலும் நீ எனக்கு உயிருதவிசெய்யின் உன்பொருட் டென்னுயிரைக் கொடுத்து அக் கடனைத் தீர்ப்பேன் என்பதே கருத்தாகக் கொள்க. அதற்கு ‘கைம்மாறே தறிகிலன்யான்’ என்றதற்கு உயிர்க்குயிரோ யீடாமாதலின் என்னுயிரின்

மேற்பட்ட நானுக் கிடாக நன்னிற் கீழ்ப்பட்ட வென்னுவினாக் கொடுத்து அக்கடனைத் தீர்க்கக் கூடாமையால் நீ அவனை எனக்குக் கொடுத்து என்னை உனக்கு இனி யெனறென்றைக்கும் தீரக்கமாட்டாத கடன்பட்டவ னாக்கென்பது கருத்து. (௧0௨)

[இதனால் எழில்லாதவுதவி செய்தலாற் பயன் யாதெனின் அதற்குத்தரு முத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கைம்மாறுநினக்காற்றலரிதெனினுங்களிப்பினுளஞ் செம்மாந்துன்செயிரறுசீரோவாதுசெப்புவலயா [த்
னெம்மாவியிறந்துபடாதிருக்குங்கொல்வினாவினிற்போய்
தெம்மாறுசுடர்வேலானறிருவருள் பெற்றிடாயெனினே.

(இ - ள்.) கைம்மாறு - பிரதியுபகாரத்தை, நினக்கு ஆற்றல் - உனக்குச் செய்தல், அரிது எனினும் - இல்லையாயினும், களிப்பின - மகிழ்ச்சியினாலே, உளம் செம்மாந்து - உள்ளத்தில் இறுமாந்து, உன் செயிரா அறுசீர - உனது குறமற்ற குணத்தை, ஓவாது - இடைவிடாமல், யான் செப்புவல் - நான் சொல்லுவேன, (ஆனால் அதை நன்றாக வாலோசித்து விரையாமற் செய்வே னென்பாயாயின்) வினாவினில் போய் - சீக்கிரத்தில் சென்று, தெவ் மாறு - பகைவரும் (நடபினராய்) வேறுபடுதற்குக் காரணமாகிய, சுடா வேலான - ஒளியையுடைய வேலையுடையவனது, திரு அருள் பெற்றிடாயெனின் - அழகிய வருளைப் பெறாயின், எம் ஆவி - எம்முடைய வுயிர்களானவை, இறந்தபடா - நீங்கிப்போகாமல், இருக்குங்கொல் - இருக்குமோ, எ-று.

(க - து.) அன்னமே! நானுனக்குப் பிரதியுபகாரஞ்செய்த ளரிதென்றாலும் உன்புகழ்ச்சியை இடைவிடாது சொல்லுவேன, நீவினாவிற்போய் ■■■ வருளைப் பெறுவதில் எவக ஞாயிரா களிருகருமோ என்றான் என்பதாம்.

எழில்லாத வுபகாரத்தைச் செய்யுஞ் சீராதலாற 'செயிரறுசீர' என்றான். 'உன் செயிரறு சீரோவாது செப்புவல்' எனவே என்னாலே யுலகத்திலே பெரும்புக முண்டாதலே யுனக்குப் பய னென்றதாயிற்று. அன்றியும் "எந்நனி கொன்றாக்கு முய்வுண்டா முய்வில்லே, செய்ந்நனி கொன்ற மகற்கு" என் திருக்கையால் பின்னே தான் செய்யக் கடவதாகிய நன்றி பாராட்டலைக் காட்டித் தீரின் அவுபகாரத்திற்குப் பாத்திரமா யிருக்கையைக் குறிப்பித்தவா றுயிரறுதா னிறக்கும்போது அது பொறுது தாயரும் பாக்கியரும் இறப்பொன்பது கருதி அவரையுந் தழுவி 'எம்மாவி' எனப் பன்மையாற் கூறினான். பகைமைப்பொருளை யுணர்த்துந் தெவ் வென்பதின் வகாமெய்வருமொழி மகரத்தைநோக்கி மகாமெய்யாயிற்று. "தூங்குகதூங்கிச் செயற்பாலதூங்கற்க, தூங்காதசெய்யும்வினை" என் திருக்கையால் வினாத்து செய்யத்தகுவதாகிய இக் காரியமுயற்சியில் ஆகசியஞ் செய்யாதே யென்னுங் கருத்தால் வினாவின்றிப்போய் அருள்பெற்றிடாயெனின் 'எம்மாவி யிறந்துபடா திருக்குங்கொல்' என்றான். (௧0௩)

[இதுமுத னன்குபாட்டுகளால் பின்பு அன்னஞ் செய்ய்த்தகு
மவற்றை யறிவித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

என்குறைநீவயவேந்தற்கியம்புதியேவ்வடங்கிடந்து
பொன்பிதிர்மின்கணங்கார்ந்தபொம்மலிளமுலையினர்பா
லன்புறுநல்லமயமதிலறையற்கவறைகுதியே
னன்குறாதீங்காமவர்பானயப்புற்றதன்மையினால்.

(இ - ன்.) என்குறை - எனது குறையை, நீ - நீ, வயம் வேந்
தற்கு இயம்புதியேல் - வெறுறியையுடைய நளமகாராஜனுக்குச் சொல்
வாயாயின், வடம் கிடந்து - முததுவடமானது தங்கப்பெற்று,
பொன் பிதிர் மின் - பொன்பொடிபோல விளங்குகின்ற, சணங்கு
ஆந்த - தேமலால் நிறைந்த, பொம்மல் இள முலையினர்பால் -
பொலிவும் இளமையும் பொருந்திய முலையினரிடத்து, அன்பு உறு -
அன்புறறிருக்கின்ற, நல் அமயமதில் அறையற்க - நல்ல சமயத்தில்
(அதனைச்) சொல்லாதே, அறைகுதியேல் - (அப்போது) சொல்வை
யேயானால், அவாபால் - அவரிடத்தே, நயப்பு உறற தன்மையினால் -
இனபமுறற குணத்தினாலே, நன்கு உரை - (உனது) நல்லசொல்லும்,
கீங்கு ஆம் - (அவனுக்குக்) குறறமுள்ளதாகும், ஏ-று.

(க - து.) அனனமே! நீ என்குறைகளை அரசனிடத்திற் சொல்லு
வையேயானால் அரசன் பெண்களிடத்திற் புள்ள சமயத்திற் சொல்
லாதே, சொன்னால் நல்வாாததையும் குறறமாய்விடும் என்றான் எனப
தாம்.

பொம்மலுக்கு அப்பொருள் “பொம்மலேபொலிவுஞ்சோறும்”
என்பதனாலிக. எப்படி நீரைக்குடித்து அதனுலே திரிபதியடைந்தி
ருக்கிறவருக்கு அப்போது தெளிவுந் தீஞ்சுவையும் பரிமளமுஞ் சேதள
மு முடையதா யிருந்தாலும் வேறுநீர் விரும்பப்படாதோ அப்படியே
ஒருதகியைப் புணர்ந்த அவளாலே திரிபதியடைந் திருக்கிறவனுக்கு
அப்போது பல குணங்களு முடையவளா யிருந்தாலும் வேறொருத்தி
விரும்பப்படா ளாதலால், ‘நன்குறா தீங்காமவாபா னயப்புற்றதன்
மையினால்’ என்றான். (௧௦௪)

வேற்றரசர் திறைகொணரும்வேலையி லுஞ்சொல்லற்க
மாற்றரசர்பால்வெகுளமமயத்தும்வகுத்துனாயே
றேற்றமுடைமதிவல்லோர்தேர்ச்சியிலுந்தெரிந்துனாயேல்
சாற்றினுனாத்தனவெல்லாந்தவறுதலறிதியே.

(இ - ன்.) வேறு அரசா - பிற வரசருடைய, திறை - இரைப்
பொருளை, கொணரும் வேலையிலும் - வருவிக்கின்ற காலத்திலும்,
சொல்லற்க - சொல்லாதொழிக; மாறு அரசர்பால் - யரசரிடத்
து, வெகுளும் அமயத்தும் - கோபஞ்செய்கின்ற காலத்திலும், வகுத்
து உரையேல் - சொல்லாதே; தேறலும் உடை - தெளிவை உடைய,
மதி வல்லோர் தேர்ச்சியிலும் - மந்திரிகளோடு ஆலோசனைசெய்யுங்
காலத்திலும், தெரிந்து உரையேல் - சொல்லாதே; சாற்றின் - (நீ)

சொல்லின், உணத்தன எல்லாம் - (உன்னும்) சொல்லப்பட்டனவெல்லாம், தவறு ஆதல் - குற்றமுடையன வாதலை, அறிதி - (நீ) அறிவாய், என்று.

(க - து.) அன்னமே! அரசர் திறை தரும்போதும் பகையரசனைக் கோபிக்கும்போதும் மந்திரிகள் மதிசொல்லும்போதும் என்வாத்தைகளைச் சொல்லாதே, யான் சொன்னதெல்லாஞ் சொல்லென்றான் என்பதாம்.

செல்வப்பொருளிலே சென்றிருக்கிற மனமானது தத்துவப்பொருளிலே சென்றிருக்கிற யோகிமனம்போற் பிறிதொன்றிலே வினாஃ திரும்பக் தாதலாலும், கோபத்தாற கலங்கிய மனத்திற்கு நற்செய்தியும் பித்தத்தாற் குணம்போலப்பட்ட வாய்க்குச் சர்க்கரைபோற் கசக்கு மாதலாலும், மந்திரிகளோடு செய்யும் ஆலோசனைவேளையிலே சொல்வது கனவுவேளையிலே சொல்வதுபோற் செவியிலே றுழையாதாதலாலும், அப்படிப்பட்ட சமயங்களிலே சொல்லலாகா தென்றான். வகுத்துரை, தெரிந்துரை, இவை ஒருசொற்றன்மைப்பட்டி வந்தன. ()

பொறிசெறித்த மாண்பினராய்ப் பொருந்தலர்ச்செற்றிருந் செறிதருமாநீட்டியருவினைவாங்குசெயலினரு [தியுந் முறுபிழையுட்சிறிதியற்றினொறுத்திடுவியவயவேந்த ரறுதிபெறநீமொழியுமமயமறிந்துரைத்தியால்.

(இ - ள்.) பொறி செறித்த - ஐம்பொறிகளையும் அடக்கிய, மாண்பினர் ஆய் - நற்குணமுடையவராகி, பொருந்தலா செற்று - பகைவரை வென்று, இரு நிதியம் - அதிக திரவியத்தை, செறிதரும் ஆறு - நெருங்குமாறு, நீட்டி - சோதனை, அரு வினை - பெரிய தொழில்களை, வாங்கு செயலினரும் - (தம்மிடத்து) வாங்கிய செய்கையை யுடையவரும், உறு பிழையுள் - (பலவாய்) உறுகின்ற சூற்றங்களுள், சிறிது இயற்றின - சிறிய பொருளுற்றத்தைச் செய்தாலும், வயம வேந்தா - வெற்றியையுடைய அரசராயினோ, அறுதி பெற - (தம்மின்) ஒழிவை அடைய, ஒறுத்திடுவா - (அப்படிப்பட்டவனாயும்) தண்டிப்பாரா; (ஆதலால்) நீ - (விவேகியாகிப்) நீ, மொழியும் அமயம் அறிந்து உணாத்தி - சொல்லுதற்குரிய காலத்தைத் தெரிந்து சொல்லு, என்று.

(க - து.) அன்னமே! பகைமன்னரை வென்று பாக்கியஞ் சம்பாதித்தத்தரும் வல்லவர்களும் அறப் சூற்றஞ்செய்தால் அரசா தண்டிப்பாராகையால் சூற்றமினிக்காலமறிந்து கூறென்றான் என்பதாம்.

பொறிசெறித்தலாவது அரசு நெருவரோடு ரகசியம் பேசும் போது தான் செவிகொடுத்தக் கேளாமையும், கண்ணாம்பாராமையும், முதலியன. “எப்பொருளுமோராரா தொடரார்மற் றப்பொருளை, விட்டக்காற் கேட்கமறை” என்பதுணு மறிக. கல்லகுணத்தையும் வெல்லு முபாயத்தையும் பொருள்சேர்க்கு முத்தியையும் எவரிடத்தே காண்கின்றாரோ அவரை அரசர் பெரிய வுத்தியோகத்தில் வைப்பான்க. பெரிய தொழில்களாவன—மந்திரித்துவம், சேனாதிபத்தியம்

ரியாயாதிபத்தியம் முதலியனவாம். அப்படி பலவிதத்தாலும் தமக்கு உதவிசெய்தவனாயே சிறிது பிழையா லொறுத்தல் அரசாக்குச் சுபாவகுண மாதலால் அச்சயமயத்திலே சொன்னால் நமதுகாரியம் எப்படி முடியும் என்பது கருத்து. (௧0௬)

உளத்தனவாண் முகத்தனவாயுதிக்குமவைகுறிப்பினும் மெளித்துரைத்தல்சீர்மைத்தே தூதர்செயலிற்றாகும் விளக்கமுறநீயலதியாரறிவரிவைமெலியுமெனையளித்திதிவினாவினிற்போயாய் தூவிமடவனமே.

(இ - ள்.) ஆய் தூவி - மிக மெல்லிய இறகையுடைய, மடம் அன்னமே - இளமைபொருந்திய அன்னமே! உளத்தன - (ஒருவா) மனத்திலுள்ள குணங்களானவை, வாள் - ஒளிபொருந்திய, முகத்தன ஆய் - முகத்திடத்தனவாகி, உதிக்கும் - தோன்றும்; அவை - அக்குணங்களை, குறிப்பினால் தெளித்து - (அம்முகக்) குறிப்பினாலே அறிந்து, உரைத்தல் - சொல்லுதல், சோமைத்தே - சிறப்புடைத்ததாகும், தூதர் செயல் - தூதரது தொழிலானது, இற்று ஆகும் - இததன்மைததாகும், இவை - (நான் மனத்திலுள்ள) இவற்றை, விளக்கம் உற - விளங்குதலுற, நீ அலது - நீயல்லாமல், யார அறிவா - (வேறே) யாவா அறியவல்லவா; வினாவினில் போய - சீக்கிரத்தில் (நளமகாராஜனிடத்துப்) போய, மெலியும் எனை - வருந்துகின்ற என்னை, அளித்திதி - காப்பாற்று ஏ-று. ஆல் - ஆசை.

(௧ - து.) அன்னமே! அகத்திலுள்ளவை முகத்திற காட்டும், முகக் குறிப்பறிந்து சொல்லுதல் தூதர் திறமாகும், நளனமனத் துள்ளவை நீயல்லாமல் யாரறிவாகள் சீக்கிரம்போய என்னைக் காப்பாற்று என்னுள் என்பதாம்.

உளத்தன—விருப்பு வெறுப்பு முதலியன. அவை முகத்தனவாயுதிக்குமென்றது, “அடுத்ததுகாட்டும் பளிக்கேபோனெஞ்சம், கடுத ததுகாட்டி முகம்” என்பதனாலும், இவை குறிப்பினால் ‘தெளித்துரைத்தல் சோமைத்தே’ என்றது, “குறிப்பிறகுறிப்புணாவானாயுறுப்பினுள், யாதுகொடுத்துக் கொளல்” என்பதனாலும் அறிக. தெளிந தெனறபாலது தொடை நோக்கித் தெளித்தென விகாரப்பட்டது. விளக்கமுறல் = ஐயந்திரிபின்றி யறியநிறமல். ‘நீயலதியாரறிவா’ எனவே விவேகியாகிய நீயே யறியவல்லா யென்றதாயிற்று. (௧0௭)

[இதனால் பின்பு அன்னஞ் சில சொற்கள் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெடிநெடியாசிரியவிருத்தம்.

என்ன வாங்கு வெளிப்படையிற் குயிலு வின் னமிழ்திற், கன்னற் பாகிற் கோற்றேனிற் கனியிற் கணிந்த மொழிகுவினும், பொன்னம் பாவை யன்னாடன் னுள்ளந் தேர்ந்து மகிழ்புரியா, வன்னங் கண்ணு லருந்துதல்போனோக்கிச் சிலசொல் லறையுமால்.

(இ - ள்.) என்ன - என்று, அன்னம் - அன்னமானது, ஆங்கு - அந்தச்சோலையினிடத்து, வெளிப்படையின் - வெளிப்படையினாலே, குயிலும் நாண - கோகிலமும் வெட்கமுற, இன் அமிழ்தின் - இனிதாகிய வமிர்த்தத்தினும், கன்னல் பாகின் - சாக்கரைக் குழம்பினும், கோல் தேனின் - கொம்புத் தேனினும், கனியின் - முக்கனியினும், கனிந்த மொழி - சுவையிருந்த இந்தச்சொற்களை, நவிலும் - சொல்லிய, பொன் - பொன்மயமாகிய, அம் - அழகிய, பாவை அன்னாள் - பாவைபோல்பவளது, உள்ளம் தோந்து - கருததை யறிந்து, மகிழ் புரியா - மகிழ்ந்து, கண்ணல் அருந்துதல்போல் - கண்களால் விழும் குதல்போல், நோக்கி - (அவனைப்) பார்த்து, சில சொல் அறையும் - சில சொற்களைச் சொல்லும், என்று.

(க - து.) அன்னமானது தமயந்தியைப்பார்த்துச் சிலசொற்களைச் சொல்லும் என்பதாம்.

பொன்னம்பாவை யன்னுடன் னுள்ளம் - நளனிடத்துப் பற்றிப் பவளது மனோநிச்சயம். தன்னைத் தூதனுப்பிய வரசன காரியங்கைக் கூடுதலால் மகிழ்ந்ததென்க. கண்ண லருந்துதல்போலேகுகல் - அதிக விருப்பத்தோடு பார்த்தல், இது உலக வழக்கச்சொல் லாதலால் உலகவழக்கு நலிந்தியணி. இதுமுதல் விருப்பத்தாறு பாட்டுகள் பெரும்பாலும் மூன்றாஞ்சீரும் காய்ச்சோகளும் மற்றை நான்குசீகளும் மரிச்சோகளும் ஆகி வருகிற கழிநெடிவடி நான்குகொண்ட ஆசிரிய விருத்தங்கள். (க0அ)

[இதனால் நிச்சயமிருந்தாம் காரியம் எளிதின் முடியுமெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

சுணங்கு பூத்துக் குலிசச்செப் பெனலாய்ச் சுருங்கி நுழைதுசுப்பு, வணங்கித் தேம்ப வருமுலையா யுரைத்த மாற்ற மெய்யாமே, விணங்கு வாயில் யார்வேண்டு நளற்கு நினக்கு மிதயத்து, ளணங்கு நோய்செய் தலர்தூற்று மனங்க னொருவ னிருக்கவே.

(இ - ள்.) சுணங்கு பூத்து - தேமலானது படரப்பெற்று, குலிகம் செப்பு எனல் ஆய் - இங்குலிகத்தினாலாகிய செப்புகளெனற்காகி, நுழைதுசுப்பு - நுண்ணிய இடையானது, சுருங்கி - இளைத்து, வணங்கி - வணந்து, தேம்ப - வருந்த, வரு முலையாய் - வளாகின்ற முலைகளை யுடையவளே!, உரைத்த மாற்றம் - (உன்னாற்) சொல்லப்பட்ட சொல்லானது, மெய்யாமேல் - சத்தியமாயின், நளற்கும் நினக்கும் - நளராஜனுக்கும் உனக்கும், இதயத்துள் - மனத்தின்கண், அணங்கு நோய் - வருத்தஞ்செய்கின்ற (காம) நோயை, செய்து - உண்டாக்கி, அலா தூற்றும் - பழிமொழியைப் பரப்புகின்ற, அணங்கன் ஒருவன - மனமதொருவன், இருக்க - உளதாக, இணங்கு - (உயிருவரையும்) பொருந்துதற்கு, வாயில் - சந்திசெய்வோர், யார்வேண்டும் - (உங்களுக்கு) எவா வேண்டும், என்று.

(க - து.) தமயந்தியே, நீ சொன்னசொல் மெய்யானால் இருவரையும் கூட்டிவைக்க இடையில் மனமதனொருவனிருக்க வேறேயொருவரே வேண்டுமோவென வன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம்.

இங்குலிக் மெனறபாலது குலிகமென முதறகுறைந்தது. இங்குலிக்செப்பை உபமானமாகியது செந்நிறமும் ஒளியும் பறநியெனக். அனங்கனொருவனிருக்க இணங்குவாயில் யாவேண்டும் எனவே உம்மிருவரையும் கூட்டித்தற்கு மனமதனொருவனே போதமாகையால் இதகாரியத்திலே யானசெய்யக்கிடந்த வுபகாரமொன்றுக் கண்டிலே னென்றதாய்ற்று. இணக்கென்னும் பிறவினை தொடைநோக்கி இணங்கென விகாரமாய்ற்று. (௧௦௯)

[இதுமுத லொன்பது பாட்டுகளால் அன்னம் நனனுடைய காட்சிமுதலிய அவததைகளை யுணர்த்தத்தொடங்கி இதனாலே செவிடபுலக்காட்சி யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கடலசூழ் புலியிற் பாதலத்தி லமர ருலகிற் கவின்றி கழுங், கொடிநே ரிடையாள் யாொன்ன நின்னை யாங்களா கூறுதலும், படியேழ் புரக்கும் வேந்துளததுப் படைவேள் பகழி புகுவழிபோய், மடமா னோககி நீயுறைதந் மறந்தாய் கொல்லோ மறைத்தனையோ.

(இ - ள்.) மடம் - இளமைபொருந்திய, மான் நோக்கி - மான (கண்) போலும் கண்களையுடையவளே!, படி ஏழ் புரக்கும் வேந்து - ஏழு தீவுகளையும் காக்கின்ற நளமகாராஜனவன, கடல் சூழ் புலியில் - கடலானது சூழப்பெற்ற பூலோகத்திலும், பாதலத்தில் - நாகலோகத்திலும், அமரர் உலகில் - தேவலோகத்திலும், கவின திகழும் - அழகினாலே விளங்காநின்ற, கொடி நோ இடையாள் - கொடிபோலிடையையுடைய மகை, யார் என்ன - எவனென்றுவினாவ, யாங்குள் - நாய்களா, நின்னை கூறுதலும் - உன்னைச் சொல்லுதலும், படைவேள் - படையையுடைய மனமதனது, பகழி - பாணமானது, புகுவழி - சென்ற வழியால், போய் - சென்று, உளதது - (அவன்) மனத்தின்கண், நீ உறைதல் - நீ இருக்கையை, மறந்தாய் கொல் - மறந்தாயோ, மறைத்தனையோ - (எனக்கு) ஒளித்தனையோ, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே நளமஹாராஜன் அழகுள்ளடெண் யாரொன் றெங்களைக்கேட்க யாங்களுவினைச் சொல்லுதலும் மன்மதடா ணஞ் சென்றவழியே நீ போயிருந்ததை மறந்தாயோ அல்லது மறைத்துச் சொல்லுகிறாயோ வென் றனனஞ் சொல்லியது என்பதாம்.

நாய்கள் உன்னுடைய குணதீசயங்களைச்சொல்ல என்றுகேட டறிந்தானோ அன்றுமுதலாக வுண்மேலானசொல்கொண்டு மன்மதபாணங் களினாலே வருந்தி உலகை நினைத்திருக்கின்ற னென்பது கருத்து. மறத்தற்குப் பேதைமையும், மறைத்தற்கு நாணமும், காரணங்களாகும். கேட்டறிதலும் பார்த்தறிதலோடொத்தலிற் காட்சியாதலாகும். (1)

[இதனால் சித்திரக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

ஈட்டு மணிகள் பலதெளித்துன் நெழுதம் கரிய திரு வுருவங், கோட்டிங் கிழிதான் முலைகோட்டப் பரப்பின் றென்னுங் கொடியிருங்கு, நீட்ட வளைகோ னுதிதுண்மை யிலதென் றெண்ணித் திகைக்குமுளம், வேட்டு நெடுங்க ண் ணிமையாம னோக்கித் தளரும் வேல்வேந்தே.

(இ - ள்.) வேல் வேந்த - வேற்படையையுடைய ஈளமகாராஜ னானவன், உன் - உனது, எழுதற்கு அரிய - (சித்திரக்காரர) லெழுது தற்கரியதாகிய, திரு உருவம் - (உனது) அழகிய வடிவத்தை, ஈட்டு - (தன்னாற) சம்பாதிக்கப்பட்ட, பல மணிகள் - பலவகையாகிய மணி களை, தெளித்து - பதித்து, கோட்டிங் - எழுதுகிறான்; முலை - (உன்) முலைகளை, கோட்ட - எழுதுதற்கு, கிழி - படத்தில், பரப்பு இன்று எனனும் - அகலம் இல்லையென்கிறான், கொடி - பூங்கொடிபோலும், மருங்கு - (உனது) இடையை, நீட்ட - எழுதுதற்கு, வளை கோல் - னாரிகைக்கோலினது, நுதி - நுனியிலகண், நுண்மை இலது என்று எண்ணி - கூாமையானது இல்லையென்று நினைத்து, திகைக்கும் - திகைக்கிறான், உளம் - மனத்தில், வேட்டு - விரும்பி, நெடு கண் இமையாமல் - நெடியகண்களானவ இமையாதிருக்க, நோக்கி - (அவ் வடிவத்தைப்) பார்த்து, தளரும் - வருகுகிறான், எ-று.

(க-து.) ஈளமஹாராஜன் உனது திருவுருவத்தை யெழுதுகிறான், உன் கனதனங்களை யெழுதப் படமகல மில்லையென்கிறான், உனதிடையைய எழுதுதற்குத் தாரிகைக்கோல் கூாமையிலையென்கிறான், உன்னு ருவத்தை இமையாது நோக்கி வருந்துகிறான் என்பதாம்.

மணிகள் பலதெளித்தலாவது ஒன்பதுவகை மணிகளிலே எவ் வெம்மணி யெவ்வெவ் வறுப்பிற்கு ஒத்திருக்குமோ அவ்வம் மணியை அவ்வவ் வறுப்பைச் செய்யு மிடத்துப் பதித்தலாம். அவையாவன சுண்ணாக்கு நீலமும், பல்லுக்கு முத்தமும், அதரத்துக்குப் பவளமும் போல்வனவாம். வினோதோபாயமாகத் தமயந்திக்குச் சமானமாக வெழுதப்பட்ட சித்திரமாதலால் அதனைப் பார்த்தலுங் காட்சிபா மெனக்.

(௧௧௧)

[இதனால் வேட்கையும் உள்ளுதலும் சொல்லப்படுகின்றன.]

பருந்துங் கழுகுங் கொடியினமு மருந்தப்பகைஞ் சூ டறழந்து, விரந்து செய்யுந் சுடர்வடிவேல வேந்த னாயி ரு நீயென்னும், பொருந்துங் காமப் பிணிரீக்கிப் புலம்பு நீ ர்த்தின் னாயிரளிக்கு, மருந்து நீயே யென்றெண்ணி மகிழ் துங் குளத்தோ டிருந்தயரும்.

(இ - ள்.) பருந்தம் - சேனங்களும், கழுகும் - எருவைகளும், கொடி இனமும் - காக்கைக்கூட்டங்களும், அருந்த - தின்னும்படியாக, பகைஞா - பகைவருடைய, உடல் தழீத்தி - உடம்புகளைத் துணித்து,

விருந்து செய்யும் - (அவற்றிற்கு) விருந்துசெய்கின்ற, சுடா வடிவேல் - ஒளியும் கூாமையும் பொருந்திய வேலையுடைய, வேந்தன் - நளமகா ராசனாவன், உயிரும் - (தன்) உயிரும், நீ என்னும் - நீயாக வேண் டுகிறான், பொருந்தும் - (தனனைப்) பற்றிய, காமம் பிணி - காமநோ யை, நீக்கி - ஒழித்து, புலம்பு தீர்த்து - (அதனால்கின்ற) துன்பத் தைத் தீர்வித்து, இன் உயிர் - (தன்) இனிதாகிய வுயிரை, அளிகரும் - காப்பாற்றும், மருந்தும் - ஓளவுதரும், நீயே என்று எண்ணி - நீயே யாக (இடைவிடாது) நினைத்து, மகிழ் துங்கு - மகிழ்ச்சியில் பாவ சப்பட்டிருக்கின்ற, உளத்தோடு - மனத்துடனே, இருந்து - தங்கி, அயரும் - வருந்துகிறான், எ-று

(க - து.) தமயந்தியே நளமஹாராஜன் உன்னைத் தன்னுயிராக நினைக்கிறான், அன்றியுந் தன்காமநோயைத் தீர்த்து உயிரைக்காப்பாற்றும் மருந்தும் நீயே என்றெண்ணுகிறான் என்று சொல்லிற்று என்பதாம்.

அரசனுக்குச் சொல்லப்பட்ட வெகுளிச் சுவையைப்பற்றிய விசே டணம் உவகைச்சுவை சொல்லப்படு மிவவிடத்திற்குப் பொருந்து மோ வெனின் அரசனது நிகரற்ற பராக்கிரம தைரியத்தைக் காட்டி இப்படிப்பட்ட தைரியமும் உன் பொருட்டு இப்போது அழிந்த தென்று அறிவித்ததற்கு அவவிசேடணஞ் செயதலாற் பொருந்து மென்க. இதபோல வருவன பிறவும் இப்படியே யமைததற்குமொளக. அவனைத் தன்னுயிர்போற் சிறந்தபொருளாகப் பெறல்வேண்டுதலால் வேட்கையும், அவளாலன்றித் தன்காமநோய் தீராதென்று அதற்கு மருந்தாக இடைவிடாது நினைத்திருந்ததால் உளஞ்சுதும் ஆயின. ()

[இதனால் உன்னுதலாலாகிய வேறுபுலவெழுத்துச் சொல்லப்படுகின்றது.]

தேற்ற ரொளிரு மணிமௌலி யிடறித் தேயந்து விளங்குகக்க, கூற்ற மென்னு மாலயானைப் பிடரிற் றே ன்று மெழிலகுறியா, வாற்ற ராகி யாடவரும் பெண்மை விரும்பு மடல்வேந்தன், வேற்றோர் பொருளி லைம்புலனு ம் விழையா வாக மெலியுமால்.

(இ-ள்.) தேற்றா - பகைவரது, ஒளிரும் மணி மௌலி - விளங் காரின்ற நவமணிகளாலாகிய மகுடத்தில், இடறி - தாக்குண்டு, தேய்ந்து விளங்கும் - தேய்தலால் விளங்காரின்ற, நகம் - நகங்களை யுடைய, கூற்று ஆம் என்னும் - (கொலையிலே) யமனெனப்படுகின்ற, மால் யானை - பெரிய யானையினது, பிடரில் தோன்றும் - எருத்தத் தில் காணப்படுகின்ற, எழில் குறியா - (தனது) அழகை நினைத்து, ஆட வரும் ஆற்றார் ஆகி - புருஷரும் பொறுக்க மாட்டாதவராகி, பெண் மை விரும்பும் - பெண்வடிவத்தை விரும்பப் பெறுகின்ற, அடல் வேந்தன் - வெற்றிவேந்தனாவன், வேறு ஓர் பொருளில் - (உன்னிடத்தன்றி) வேறொருபொருளிடத்து, ஐம்புலனும் - பஞ்சவிஷயங்க ளும், விழையா - விழைவோடும் - விரும்பப்படாதனவாக, மெலியும் - தளர்கின்ற ன், எ-று.

(க - து.) நளமஹாராஜனுனவன் உன்னையல்லாமல் வேறொரு பொருளிடத்தி லிச்சைவைத்திலன் என்று சொல்லிறது என்பதாம்.

ஆ-வருமென்னு மும்மை வுபாவுசிறப்பு. தம் தாண்வடிவத்திற் றுழந்த பெண்வடிவமாகிய குற்றத்தால் நளனைப் புணாதலாகிய குணம் உண்டாதல்களாடு அதனைப்பெறல் வேண்டுதலால் வேண்ட லணி. வேறறோ பொருளி லைம்புலனும் விழையாவாக மெலியுமென வே உணவு முதலியவற்றையும் வெறுத்து உன்னையே விரும்புகின் றன நென்றதாயிற்று. ஐம்புலன — சுவை - ஒளி - ஊறு - ஓசை - நாற்றம் என்பன. ஐம்புலன்களும் ஒருத்தியிடத்தே யுளவென்பது “கண்டுக்கேட்டுண்டுபித்த துற்றறியுமைம்புலனு, மொண்டொடி கண் ணையுள்” என்பதஞ்ஞாழிக. விழையா வென்னுஞ் செயலினை செய்ப பாட்டுவினைப் பொருளிலே வந்தது. (ககங)

[இதனால் மெலிதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கார்க்கும் வெண்மை யளித்திருண்ட கரிய கூந்தற் கனங்குழையா, யாபாக்குஞ் சுரும்பு மிசைத்தேனும் வண மிஞ் கழலு மைங்கணைவேள, போர்க்கு மெலிந்தோ வெ ணடிங்கள் பொழியு நிலவிற தேம்பியோ, பாபாக்குந் தோ றும் புதிதாக வுடல் மெலியும் பார்வேந்தே.

(இ - ள்.) காபகும் - மேகத்திறகும், வெண்மை அளித்தி - வெள்ளை நிறத்தைக் கொடுத்தது, இருண்ட - கறுத்த, கரிய கூந்தல் - பெரிய கூந்தலையும், கணம் குழையாய் - கணம்பொருந்திய குண்டலத் தையு முடையவளே, டாா வேந்து - பூமியையுடைய நளமகாரா சன், ஆபாக்கும் சுரும்பும் - ஒலிசெய்கின்ற பொறியிவண்டிகளும், இசை தேனும் - இசைபாடுகின்ற தேனவண்டிகளும், வணம் - கருவண்டு களும், சுழலும் - சுழலப்பெறுகின்ற, ஐங்கணை வேள - பஞ்சபாணத் தையுடைய மன்மதனது, போர்க்கு மெலிந்தோ - சண்டையினால் இளைத்தோ, வெள திங்கள் - வெள்ளிய சந்திரனது, பொழியும் - சொ ரியப்பட்ட, நிலவின் - நிலாவினாலே, தேம்பியோ - வருந்தியோ, பாபாக்குந்தோறும் - காணுந்தோறும், புதிதாக - நூதனமானதாக, உட லம் - உடம்பு, மெலியும் - இளைக்கப் பெறுகின்றன, எ-று.

(க - து.) தமந்தியே! நளமஹாராஜனுனவன் மன்மதன் போரி னாலேயோ சந்திர கிரணங்களாலேயோ உடலிளைக்கப்பெறுகின்றான் என்று சொல்லிறது என்பதாம்.

‘கார்க்கும் வெண்மை யளித்திருண்ட’ என்றதற்கு மேகத்தைப் பார்க்கிது மிகக் கறுத்த வெண்பதுபொருள். பார்க்குந்தோறும் புதி தாக வுடல் மெலிதலாவது மூன்பார்க்கப்பட்ட வளவிற பின் பார்க்கப் படுகிறவளவு குறைந்து போதலாலே வேறுபட்டுத்தோன்றல். ()

[இதனால் நானுவரை யிறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலர்வார் பகழி துரந்துதுரந் தாக மெலிவித் திடுத லன்றிச், சிலவேள் வேந்த னியல்பனைத்துங் கவர்ந்தான்

போலுந் தீங்கிழைத்துன், முலைமேற் கூடப் பெறுமெனிலோ வதுவு மியற்று முதுக்குறைவற், துலையாக் காமங் கொடுன்றொழும்பு முழப்ப நாணு மிழக்குமால்

(இ - எ.) சிலை வேள் - கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனுனவன், வார - செடிய, அலா பகழி - மலர்களாகிய பாணங்களை, துரந்து துரந்து - செலுத்திச்செலுத்தி, ஆகம் மெலிவித்திடுதல் அன்றி - உடம்பை இளைப்பித்த ஸல்லாமலும், வேந்தன் - அரசனுடைய, இயல்பு அனைத்தும் - (பாவத்தையஞ்சுதல் இழிதொழிணைல் முதலாகிய) சுபாவகுணமுழுகையும், கவாந்தான் போதும் - வெளவிகொண்டானோ, (ஏனென்றால்) தீங்கு இழைத்து - பாவத்தைச் செய்து (அதனாலே), உன் முலைமேல் - உன் கொங்கைகளின்மேலே, கூட பெறுமெனிலோ - கூடப்பெறலா மென்றாலோ, அதவும் - அப்பாவத்தையும், இயற்றும் - (அஞ்சாது) செய்வான்; முதுக்குறைவு அற்று - பேரறிவற்று, உலையா - கெடாத, காமம் கொடு - காமத்தைக் கொண்டு, உன் தொழும்பும் - உன்னிடத்தே (செய்யப்படுவதாகிய) அடிமைத்தொழிலிலும், உழப்ப - முயலுதற்கு, நாணும் - நாணத்தையும், இழக்கும் - விட்டுவிடுவான், எ-று.

(க-து.) தமயந்தியே! நான் பாவஞ் செய்தாவ துன்னைக் கூடப் பெறுவானாகில் அதுவுஞ்செய்வான், பேரறிவிழந்து காமத்திலுழந்து நாணத்தையும் விடுகிறான் என்பதாம்.

பாவம் கொலை முதலியன. பெண்ணேவல் இழிதொழிலாதல் “பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னுணுடைப்பெண்ணே பெருமையுடதது” என்பதனாலறிக, ஆயினும் அது காமமிகக வாடவார்க்குரித்தாதல் “மடுக்கோ கடலின விடுதிமி லன்றி மறிதினாயின், படுக்கோ பணிலம் பலகுலிக் கோபரன் நிலைமுன்றிற், கொடுக்கோ வளைமற்று தும்மையாக காயகுற்றேவல்செய்கோ, தொடுக்கோ பணியீ ரணியீ மலாதுஞ் சரிசுழற்கே” என்பதனாலறிக. மனமதனை வேந்தனியல்பினததுக கவாந்தவனாகக் குறித்ததனால் தற்குறிப்பணி. ‘உலையாக காமகொடுந் துயரமுழந்த’ என்றும் பாடமுண்டு. ஆகக்ஞ் செப்பறகுத தடையாகிய நாணத்தினிழப்பை யிங்ஙனங் கூறவே அதுவுந் தோன்றுத லறிக. (ககரு)

[இதனால் மறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

நின்சீ ருருவு வெளிப்படுத னோக்கி நோக்கி நிலைதள ரு, மென்பு மிருக விளமுலைமேற் புலவ் முனீந்தா யென வருந்து, மன்போ டே நீர்த்தனன்போ னகைக்கு மகன்றா யெனவெளியிற், பின்போ தருநல் லுணர்விழந்த பித்தர் போலப் பேதுறுமால்.

(இ - எ.) நின் சீா உருவு - உனது சிறப்புப்பொருத்திய வடிவமானது, வெளிப்படுதல் - தோன்றுதலை, நோக்கி நோக்கி - பார்த்துப்பார்த்து, தளரும் - (தன்னறிவு) தளருகின்றான்;

என்பு ஊடு உருக - எலும்பும் உள்ளுருக, இள முலைமேல் - இளமை பொருந்திய (அவ்வடிவத்தின்) முலைகளினமேல், புல்லும் - தழுவுகின்றான்; முனிந்தாய் என - ஊடினாயென்று, வருந்தும் - வருந்துகின்றான்; அன்போடு - ஆசையினால், ஊடல் - அவ்வுடலை, தீர்த்த னன்போல் - நீக்கினவன்போல், நகைக்கும் - சிரிக்கின்றான்; அகன்றாய் ■■■ - நீங்கினாயென்று, வெளியில் - வெறுவெளியில், பின் - (அவ்வடிவத்தின்) பின்னே, போதரும் - போகின்றான்; நல் உணர்வு இழந்த - நல்லறிவைத் துறந்த, பித்தாபோல - பித்தம்பிடித்தவர் போல், தேதும் - மறவியும் நிருக்கின்றான், எ-று.

(க - கூ.) தமயந்தியே! நளன உன்னுருவெளி தோற்றத்தைக் கண்டு நிலை தளருகிறான், உன்னுருவெளியைத் தழுவுகிறான், பின்ன்கிணையென்று வருந்துகிறான், பிணக்கு நீக்கினவன்போல நகைக்கிறான், உருவெளியின்பின் போகிறான், நல்லறி விழந்திருக்கிறான் என்பன சொல்லிற்று என்பதாம்.

உருவு வெளிப்படுதல் - விருப்பததா லிடைவிடாது சிந்திக்கப் பட்ட வருவுபோலவது புத்தி விகாரத்தினாலே வெளியிலே தோன்றுதல். பகையிலலாமையால் ஒருகாலத்திலே கூட்டத்தக்க இத்தளர்தல், புல்லுதல், வருந்தல், நகைத்தல், பின்போதல், என்கிற பலவற்றிற்குக் கூட்டத்தைச் சொல்லுதலினாலே கூட்டவணி, வெறு வெளியிலே அவ்வுருவு தோன்றுதலைச் சொல்லவே நோக்குவ வெல்லா மவையே போலுதலுஞ் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (ககக)

[இதனால் மயக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

புலவுநாறும்வேலவேந்தர்சேனேப்புணரிகடந்தெதிரற்
றுலவுநிடதக்கடாயானையுனதுவிரகப்பேராற்றி
னலையினிலைகாண்பரிதாசியந்தோவாழ்ந்துமயங்கியதாற்பு
சிலைகொணுதலாய்பினனர்வரு மவத்தைசேராதருள்புரியா

(இ - ள்.) சிலை கொள் றுதலாய் - வில்வடிவத்தைக் கொண்ட நெற்றியையுடையவளே!, புலவு நாறும் - (பகைவா) ஊனல் நாறுகின்ற, வேல் வேந்தா - வேலையுடைய அரசரது, சேனே புணரிகடந்து - சேனையாகிய கடலைத் தாண்டி, எதிராற்று - எதிரியில் லாமல், உலவும் - திரிகின்ற, நிடதன் கடாயானை - நளனாகிய களிறுனது, உனது - உன்சம்பந்தமாகிய, விரகம் போ - விரகமென்கின்ற பெயரையுடைய, ஆற்றின் அலையின் - ஆற்றினது அலையில், நிலை காண்பு அரிதுஆகி - நிலையைக் காணமாட்டாததாகி, ஆழ்ந்து - முழுகி, மயங்கியது - மூர்ச்சித்தது; அந்தோ - ஐயோ, பின்னர் வரும் - (அம் மயக்கத்தின்பின்) வருவதாகிய, அவத்தை - (சாக்காடாகிய) அவஸ்தையை, சேராத - அடையாமல், அருள் புரியாய் - அருள்செய்வாயாக, எ-று.

(க - கூ.) தமயந்தியே! நளனென்னும் யானையானது உனது காமக்கடலாற்றில் முழுகி மயங்கியது; அதற்கு மரணமாகிய புத்தா

மவத்தைச்சாரா தருள்புரிவாயாக என் நன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம்.

நிடதன் கடாயாணை நிடதக் கடாயாணையென விகாரப்புணர்ச்சியா விற்று. பல்லாயிரவீரா சுட்டததாறறோன்றிய தென்னும் பெருமை பற்றிச் சேனையை ஆறெனனாது கடலென்றும், ஒருத்தியாற றோன் றியதென்னுஞ் சிறுமைபற்றி விரகத்தைக் கடலென்னாது ஆறென்றும், உருவகஞ் செய்ததென்க. ஆற்றளவாகிய காரணத்திற்குப் பெருமை யாகிய தருமங் குறைவா யிருப்பக கடலைக் கடந்த யானை முழுகுத லாகிய காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலாலே பிறிதாராயச்சியணி. இதற்கு உருவகம் அங்கம். கொடுமை பற்றிக்கூற நாவெழாமையாற் சாக்காட்டைப் பின்னா வருமவத்தை யென்று கூறிற்று. (கக௭)

குடங்கை யணையிற் பகைவேந்தர் துயிலுங் கொற்ற முற்றத்து, மடங்க லணைய போர்மீளி யின்ன வாறு மதிம யங்கித், தடங்கொண் முலையா யெனைத்தூது நிற்பால் வி டித்தான் தளர்ந்திடேன், முடிந்த ததுவு மிருவீரு முன் னர்ச் செய்த தவப்பேற்றால்.

(இ-ள்.) தடம் கொள் முலையாய் - மலைவடிவத்தைக் கொண்ட முலைகையுடையவளே!, பகை - தன்னோடு பகைத்து, வேந்தர் - அரசர் ஆனவா, குடங்கை அணையில் - உள்ளங்கையாகிய தலையணையில், துயிலும் - சித்தினைசெய்யப்பெற்ற, கொற்றம் - வெற்றிபொருந்திய, முற்றத்து - முற்றத்தையும், மடங்கல் அணைய - ஆண்சிங்கம்போலும், போர் - போர்த்தொழிலையுமுடைய, மீளி - அக்காணையானவன், இன்ன ஆறு - இப்படிப்பட்டவிதமாக, மதி மயங்கி - அறிவு கலங்கி, நிற்பால் - உன்னிடத்து, தூது - தூதாக, எனை விடுத்தாள் - என்னை அனுப்பி னான், தளர்ந்திடேல் - (நீ) வருந்தாதே, இருவீரும் - நீங்களிருவரும், முன்னர் - முற்பிறப்பிலே, செய்த தவம் பேற்றால் - செய்த தவத் தின்பயனாலே, அதுவும் - அக்காரியமும், முடிந்தது - முடிவுபெற்றது, எ-று.

(க - து.) தமயங்கியே! நளமஹாராஜனானவன் இவ்வாறு மதிம யங்கி உன்னிடத் தென்னை யனுப்பினான் நீவருந்தாதே, முற்பிறப்பி லிருவருளு செயப்பெற்ற தவத்தா லதுவு முடிந்தது ■■■ நன்னஞ் சொல்லிற்று என்பதாம்.

ஒருவாக்கொருவா பெறுதற் கரியபொருளாக நிற்கலால் 'இரு வீரு முன்னர்செய்த தவப்பேற்றால்' என்றது. 'அது' என்றது தூதற் குப் பயனாகிய விவாகத்தைச் சுட்டினின்றது. விவாகப்பற்றி முடிபு மென்றது 'முடிந்தது' என இறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்டது. (கக௮)

[தன்முயற்சி பயன்பட்டமைபற்றி அவனைப்புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

முருகன் வேலு முக்கண்ணான் முடித்த புனிற்றுப் பி றைக்கொழுந்தூர், திருவின் கொழுநன் பாயலுங்கண் டில

கறுதல்பேரகல்கு, லுருவமாகத் தனிக்கவர்ந்த வுனக் குக் கலுழி மதமொழுகும், கரடக் களிற்று நளனுள்ளங் கவரு மாறு வியப்பாமோ.

(இ-ள்.) முருகன் வேலும் - அப்பிரமணியனது வேலையும், முக்கண்ணுன் முடித்த - பரமசிவன் முடியிறறித்த, புனிற்று பிறை கொழுந்தும் - புதிய பிறைச்சந்திரனையும், திருவின் கொழுநன் - திருமாலினது, பாயலும் - (பாம்பாகிய) சயனத்தையும், கண் - கண்ணினதும், திலகம் துதல் - பொட்டையுடைய நெறியினதும், போ - பெரிய, அகல் அல்குல் - பார்த்த அல்குலினதும், உருவம் ஆக - வடிவங்களாக, தனி கவார்த - தனித்து வெளவிய, உனக்கு - நினக்கு, கலுழி - கான்யாறுபோல், மதம் ஒழுகும் - மதரீரானது இழியப் பெற்ற, கரடம் களிற்று - கதுப்பையுடைய யானைபோலும், நளன் உள்ளம் - நளமகாராசனது உள்ளத்தை, கவருமாறு - வெளவுமாறு, வியப்பாமோ - ஆச்சரியமாமோ, ஏ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! நளமஹாராஜனது மனதை வெளவுத லுனக் காச்சரியமாமோ என நன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம்.

முருகன்முதலிய மூவாகளுந் தலைமைக் கடவுளராதலே யன்றி 'முருகன்' எனவே கட்டிளமையோ னென்பது தோன்றலால் அவன் பெரும்பொருளிய கைப்படையையும், 'முக்கண்ணன்' எனவே பகை யெரிக்கு நெறிககண்ண னென்பது தோன்றலால் அவன்முடிக்கணிகலமாகச் சூடப்பட்ட பிறையையும், 'திருவின்கொழுகன்' எனவே பெருஞ்செல்வச் சிறப்பினென்பது தோன்றலால் அவனறி துயிற்குரிய பாயலையும், கவாதலரித்தால் காட்டப்பட்டமை யறிஉ. அவா பன்மையும் இவ னொருமையுந் தோன்றத் 'தனிக்கவார்த' என்றது. கடவுளராகிய அம்மூவாகளுடைய அப்பொருள்களைக் கவாதலாகிய வொருபொருளைச் சொல்லத் தரையாபூபிக நியாயத்தினாலே ஒருமனிதனாகிய நளனதுளத்தைக் கவாதல் சொல்லவேண்டியதில் லையென்னு மற்றொருபொருள் தோன்றுதலால் செய்யுட் பொருட் பேறணி. இங்ஙனங் கூறவே அவ்வேறபடை முதலியவைபோற சிறந்து விளங்கும் கண் முதலியவற்றை யுடையயாதலின அரசன் உன்னமு குக்கு எளிதிலே மயங்குவா னென்றதாயிற்று. (ககக)

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளால் காரியமுடிவை அதன் பின்விளைவைக் காட்டி வலியுறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னே யமுதே மொழிககரும்பே பூந்தா மனா யிற் றிருவேநின், மினனே ரிடைதேய்ந்த தறவருந்த விம்மு முலையி லலலாம, லென்னே தொயயிற் றொழிலனைத்து மெழுத லாமே யென்றெண்ணி, மன்னே யுரைக்கு மெங்க ளுடன் மதுவார் பொழிலி னிடையிருந்தே.

(இ - ள்.) பொன்னே - தங்கமே!, அமுதே - அமிாதமே!, மொழி கரும்பே - சொல்லாகிய (சாரத்தை) யுடைய கன்னலே!,

தாமமாயில் திருவே = அழகிய தாமமாமலரிடத்துள்ள சீதேவியே!,
நின் = உனது, மின் நோ இடை = மின்போலும் இடையானது, தேய்
ந்து = இளைத்து, அற வருநத = மிகவும் நோவ, விம்மும் முலையில்
அல்லாமல் - பருக்கின்ற முலைகளிடத் தல்லாமல், தொயயில் - சந்தனக்
கோலத்தினது, தொழில் அனைத்தும் = வேலை முழுவதும், என்னே =
என்னாகும், எழுதலாமே என்று = (மறறெனநில) எழுதலாமோ
வென்று, எண்ணி = ஆலோசித்து, மனனே = நளமகராசனே, மது
ஆ = வண்டிகளானவை ஒலிசெய்யப் பெற்றிருக்கின்ற, பொழிவி
னிட = சோலையினகண், இருந்து = தங்கி, எங்களுடன = எங்களோடு,
உரைக்கும் = (இனிச) சொல்லுவான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! உன்னை நளன மணந் துன் முலைகளிற்
றெய்யி லெழுதிப் பார்த்து வியந்து சொல்வான் எனபதாம்.

இனி வினாவிலே புனை மணந் துன் முலையிலே தொய்யி லெழு
திப்பார்த்து அவவிரண்டிறஞ் தஞ் திருக்கிறபடியை யாலோசித்து
அதனை வியந்து சொல்வா னெனறது. (கஉ0)

இன்பக கலவிக்க கரணங்க எரியாவு மியற்றி யிருவீரு,
மன்புற் றவச முறுமேனி யயாதீர் வதற்கெம் பொலன்சி
றையான், முன்புற் றயர்வா னதிப்புனலின் மூழ்கித் தண்
னென் குறுந்திவலை, நன்கிற் றெறிப்ப வீசுதற்குக் கால
மணிததாய் நண்ணியதே.

(இ - ள்) இருவீரும் = நளமகராசனும் நீயும், இன்பம் = சுகத்
தைத் தருகின்ற, கலவி - புணர்ச்சியினுடைய, கரணங்கள் யாவும் -
கரணங்கள் யாவற்றையும், இயற்றி - செயது, அனபு உற்று - (ஒரு
வாமே லொருவா) அனபுமிஞ்ந்து, அவசம உறும - பரவசப்படுமா றுண்
டாகும், மேனி அயா - (உங்கள்) உடம்பினுடைய தளர்ச்சியானது,
தீவதற்கு - நீங்குதற்பொருட்டி, உயா வான் ரதி - உயாவாகிய ஆகாச
கங்கையினது, புனலில் மூழ்கி - நீரினகண் முழுகிவந்து, முன்பு
உறறு - முன்னிருந்து, எம் பொலம் சிறையால் - எமது பொன்
ஹருவமாகிய சிறைகளினாலே, தண் என குறு திவலை = குளிர்ச்சிபொ
ருந்திய சிறிய துளிகள், நன்கின தெறிப்ப - நன்றாகப் பட, வீசுதற்கு -
வீசுவதற்கு, காலம் - காலமானது, அணித்தாய் நண்ணியது - சமீ
பிதது வந்தது, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! நீங்க எருவரும் புணர்ந் தினைப்புறுந்
திருமேனியிலே ஆகாயகங்கை நீர்த்துளிபொருந்திய என் னிறகுகளி
னல் வீசுதற்குக் காலஞ் சமீபமாயிற்று என்றது.

கலவிக்கரணங்களாவன — ஆலிங்கனம் = நு, சும்பனம் = கக,
அமிாதிலை = கசு, நகக்குறி - அ, பற்குறி - அ, குரல் - அ, தாட
னம் - அ, ஆட சுசு. இவை. “ஆலிங்கனமெந்தும் மிதழ்ப்பானம்
பதினென்றும் மயிர்தம் பதினாறும் முகிழுதுத் குறியெட்டுக், கோ
ண்புனை தந்தக்குறி யெட்டுக் குரலெட்டுக் குவிதாடன மிரு நான்

கொழுகுமில் கலவிக்கே.” என்பதனாலறிக. இவற்றினியல்பு கொக் கோக முதலிய தூல்களிற்காண்க. (கஉக)

[இதனால் ஆற்றுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொல்லும் வேலும் கூர்வாறும் கூற்றுங் கொடிய கடல்விடமும், வெல்லு நெடிய கருங்கண்ணாய் வேல்வேந்திடத்தி யான்வினாவிற், செல்லு மளவு நீவருந்தேல செல்லிற் றிகழ்பூண் வனமுலைகள், புல்லும் வேட்கைத் தேருந் து வேந்துன் னகரம் புகுவாறால்.

(இ - ள்.) கொல்லும் வேலும் - கொலைசெய்கின்ற வேலையும், கூர்வாறும் - கூரிய வாறையும், கூற்றும் - யமனையும், கடல் - கடலிற்பிறந்த, கொடிய விடமும் - தீய ஆலகாலத்தையும், வெல்லும் - வெல்லுகின்ற, நெடிய - நீட்சிபொருந்திய, கரு கண்ணாய் - கரிய கண்களையுடையவளே!, யான் - நான், வேல் வேந்திடத்தி - வேலையுடைய அரசனிடத்தே, வினாவில் - சீக்கிரத்தில், செல்லுமளவும் - போமளவும், நீ வருந்தேல் - நீ வருந்தாதே, செல்லின் - போனால், திகழ் பூண் - விளங்காநின்ற ஆபரணத்தையும், வனம் - சந்தனக் கொலத்தையுமுடைய, முலைகள் - முலைகளை, புல்லும் வேட்கை - தழுவுதலைக் குறித்த துண்டாகிய ஆசையினாலே, வேந்து - அரசனானவன், தோ ஊரது - தேரைச் செலுத்தி, உன் நகரம் - உனது பட்டணத்தில், புகுவான் - வருவான், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) தம்பந்தியே! நீ வருத்தப்படாதே, நான் போனால் நான் உனது நகரத்திற்கு வருவானென மனனஞ் சொல்லிற்று எனபதாம்.

வேந்தன்னகரம் புகுமளவும் வருந்தா தென்னது ‘வேல்வேந்திடத்தி யான்வினாவிற் செல்லுமளவும் வருந்தேல்’ என்றமையால் கேட்டவளவிலே வருவா னென்றதாயிற்று. (கஉஉ)

[இதனால் அன்னம் விடைபெறுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

மடைவாய்த் தவமுஞ் சூற்சங்கம் வனசப் பொருட் டின் மணியுயிர்ப்பப், பெடைநா னாகடங் கருவென்ன வ டைசோ ரிடதப் பெருமான்பால், விடைதா வென்ன மட வன்னரு சிறகர் நீவி விருப்பினொடும், படைவா னெடுங் கட் பசுந்தோகை முகம னுனாகள் பணித்தனளால்.

(இ - ள்.) மடைவாய் தவமும் - மடையின்கண் ஊரகின்ற, சூற் சங்கம் - கருப்பத்தையுடைய சங்குகளானவை, வனசம் பொருட் டின் - தாமரைமலர்களுடைய காணிகையில், மணி உயிர்ப்ப - முத்து களை ஈன்றிட, பெடை நானாகள் - பெண்ணானாகளானவை, தம் - என்னு - தம்முடைய முட்டைகளென்று, அடை சோ - அவயங்காக் கின்ற, ரிடதம் - ரிடத்தேசத்தையுடைய, பெருமான்பால் - அரசன்கட் (செல்ல), விடை - உத்தரவை, மடம் அன்னம் - இளமைபொருந்திய

அன்னமானது, தா என்ன - கொடுவென்று சொல்ல, சிறகர் நீவி - (அதன்) இறகைத் தடவி, விருப்பினுமும் - ஆசையோடும், படைவாள - வாட்படைபோலும், நெடு கண் - நெடிய கண்களையுடைய, பசுதோகை - பச்சைமயில்போலபவன், முகமன உரைகள் - உபசாரவார்த்தைகளை, பணிததனள - சொல்லினுள், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) அன்னமானது நளனிடத்துச் செல்ல உத்தரவு தா வென்று கேட்கத் தமயந்தி உத்தரவு கொடுத்தாள என்பதாம்.

உபசாரவார்த்தைகளாவன - அன்னத்தினுடைய நற்குண நற் செய்கைகளைப் புகழுஞ் சொற்களும் அதற்குத் தன வணக்கத்தைக் காட்டுஞ் சொற்களுமாம். (கஉ௩)

[இதனால் அன்னஞ் சென்றவாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

இவ்வாறு நின்மொழிக ளியம்பு வேலையமுதா றுஞ், செவ்வாய மடந்நை சேறடியின சுவடு நோக்கிச் சில தியரு, மைவா நெடுங்கட் டோழியரும் வரக்கண் டயிர் ப்ப ரிவொன்னு, வெவ்வாய் வடிவேல வேந்தன்பா லன் னம் வினாவி லேகியதே

(இ-ள்.) இவ்வாறு இருந்த - இவ்விதமா யிருந்து, நல் மொழிகள் - நல்லவார்த்தைகளை, இயம்பு வேலை - சொல்லிமுடித்த சமயத்தில், அமுது ஊறும் - அமிதமானது சுரக்கின்ற, செவ்வாய - செய்ய வாயையுடைய, மடநதை - தமயந்தியினது, சிறு அடியின் சுவடு நோக்கி - சிறிய வடிகளது சுவடடைப் பார்த்துக்கொண்டு, சில தியரும் - தாதிகளும், மை - அஞ்சனமொருந்திய, வாள நெடு கண் - வாளபோலும் நெடிய கண்களையுடைய, தோழியரும் - பாங்கிகளும், வர கண்டு - (தேடிக்கொண்டு) வர (அவர்களைப்) பார்த்து, இவா - இம்மல்கையா, அயிப்பா எனது - சந்தேகிப்பாரொன்று நினைத்து, வெம் வாய - வெவ்விய வாயினகண், வடி - கூாமையையுடைய, வேல் - வேலையுடைய, வேந்தன்பால் - அரசனிடத்து, அன்னம் - அன்னமானது, வினாவில் ஏகியது - வினாவிலே போயிற்று, எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) தமயந்தி இவ்வாறு சொல்லுகையில் பாங்கியருக் தோழியரும் வருதலைக்கண்டு அன்ன மிவாகள் சந்தேகிப்பார்களென்று களனிடத்துச் சென்றது என்பதாம்.

‘இவ்வாறிருந்து’ என்றது அன்னத்தின் சிறகு நீவிக்கொண் டிருந்தபடியைச் சுட்டிநின்றது. அயித்தல் - இவ்வன்ன மிதவனாக்கு மிவளிடத்தே தனியாகவிருந்துகொண்டு என்னகாரியத்தைப் பேசிய தோ வென்று சந்தேகித்தல். (கஉ௪)

[இதனால் அதன்பின் தமயந்திலை சொல்லப்படுகின்றது.]

அன்ன முனாத்த மொழியமுத மருந்தித் தெவிட்டா வாரமுதக், கன்னம் குதலை யிருகண்ணுங் கருத்து மதன் பின் றொடர்ந்தேகப், பொன்னம் பாலை தழற்பெய்தா

லென்ன வருகிப் புலம்புகொண்டாம், கின்னற் கடலின் கணாகாண திருந்தா ளிருந்த வேலைதனில்.

(இ - ள்.) அன்னம் உடைத்த - அன்னத்தினால் சொல்லப்பட்ட, மொழி அமுதம் அருந்தி - சொல்லாகிய அமிாதத்தை உட்கொண்டு, தெவிட்டா - வெறுக்காத, ஆர் அமுதம் - உண்டறகுரிய அமிாதமும், கன்னல் - சாக்கையும போலும், குதலை - மழலைச்சொற்களை யுடையவன், இரு கண்ணும் - (தன்) இருகட்பாறாவையும், கருத்தும் - மனமும், அதன் பின் - அவ்வன்னத்தின்பின், தொடர்ந்து ஏக - பறமிக் கொண்டு போக, பொன் பாவை - பொன்மயமாகிய பாவையை, தழல் பெய்தால் என்ன - நெருப்பின்கண் இட்டால் (அது) போல, உருகி - கரைந்து, புலம்புகொண்டு - இரங்கி, ஆகரு - அவவிடத்து, இன்னல் கடலின் - துன்பமாகிய கடலினது, கரை காணாது - கரையைக்காணாமல், இருந்தாள் - இருந்தனள், இருந்த வேலைதனில் - (அப்படி) யிருந்தசமயத்தில், எ-று. அம - அசை.

(க - து.) தமயந்தி கருத்துங் கண்ணும் அன்னத்தின்பின் செல்லத் துன்பக்கடலின் கரை காணாதிருந்தாள் என்பதாம்.

அன்னத்தின் வாகரு அமிாதம்போல மதரிதது எவ்வளவு கேட்பிலும் போதுமெனலு மமைதியைத் தாராததா யிருக்கையால் 'அன்ன முனாத்த மொழியமுத மருந்தித் தெவிட்டா' எனப்பட்டது. இன்னல் - அன்னத்தால் வளாகக்கப்பட்ட நளஞ்சையைப்பறமி யுண்டாகிய துன்பம். இன்னற்கடலின் கணாகாணமை அக்கடலினுட்பட்டிருந்தல்.

[இதுமுத விரணம்பாட்டுகளான மகளிர் தளர்ச்சியைக்குறித்து வினாவுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

ஆய வெள்ளம் புடையெய்தியனிச்ச மலரின றுது ஹைப்பச், சேய நிறமாஞ் சேறடிகள் கன்றச் செங்கா லன்ற தொடர்ந்து, மேய தென்ன மதிக்காலலோ முருகு விம்ம நறவுமிழர், தூய மலர்ப்பங் கயப்போதைத் துறந்தெம் மனையிற் புகுந்திருவே.

(இ - ள்.) ஆய வெள்ளம் - வெள்ளம்போல மக்கையா கூட்டமானது, புடை எய்தி - பக்கத்தில் அடைந்து, முருகு விம்ம - வாசனையானது பெருக, நறவு உமிழும் - தேனாக கக்குகின்ற, தூய மலா - பரிசுத்தமலராகிய, பங்கயம் போதை துறந்து - தாமரைப்பூவை விட்டு, எம் மனையில் புகும் திருவே - எமது வீட்டின்கண் வந்த சீதேவியே!, அனிச்சம் மலரின் - அனிச்சப் பூவினது, தாது - மகரத் தமானது, உறைப்ப - உறுத்த, சேய நிறம் ஆம் - சிவப்புநிறமாகின்ற, சிறு அடிகள் கன்ற - சிறியவடிகள் வாட, செம் கால் அன்னம் - செய்ய கால்களையுடைய அன்னத்தை, தொடர்ந்து - (பிடிக்கும்படியாகப்) பின்சென்று, மேயது - (இங்கே) அடைந்ததற்குக்காரணமாயது, என்ன மதி - என்ன அறிவு, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே! அன்னத்தைத் தொடர்ந்து சென்ற தென்னமதி என்றார்கள் பாங்கிமாராகள் என்பதாம்.

மூன்பாட்டிலே இருந்தவெலிதனில், என்றதனோடு 'ஆயவென் னம்புடையெய்தி' என்றதைக் கூட்டுக. எய்தியென வினையெச்சம் வருந்தாது கமமுமென்னும் பாடமுல் என்னவென வினையென்கொண்டது. 'என்னமதி' எனவே நல்லறி வனமென்ற தாயிற்று. (கஉசு)

மையன்மதவெங்குளியானைவீமன்வரத்தாலவருந்திருவே கையுமுகமுமரிபரந்தகண்ணுமுருகுகொப்புளிகுஞ் செய்யகமலமெனவீழுமளிகளோச்சுந்திறத்தானே [வே. தொய்யிலெழுதுதடமுலைகள் சுமந்தோமேனி துவண்டது

(இ - ள்.) மையல் - மயக்கஞ்செய்கின்ற, மதம் - மதத்தாலுண் டாகிய, வெம் களி - வெவ்விய செருக்கையுடைய, யானை - யானையையுடைய, வீமன் வரத்தால் - வீமராஜனது வரத்தினாலே, வரும் திருவே - (மகளாய்ப்) பிறந்த திருமாதே!, கையும் - (உன்) கைக ளையும், முகமும் - முகத்தையும், அரி பரந்த கண்ணும் - இரகையா னது படரப்பெற்ற கண்களையும், முருகு கொப்புளிக்கும் - தேனை உமிழ்கின்ற, செய்ய கமலம் என - செந்தாமரை மலாகளென்று மயங்கி, வீழும் அளிகள் - (வந்த) வீழ்கின்ற வண்டிகளை, ஓசகம் திறத்தானே - ஓட்டிஞ் செயலாலோ, தொய்யில் எழுது - சந்தனக் கோலத்தை எழுதப்பெற்ற, தடம் முலைகள் சுமந்தோ - மலைபோலும் முலைகளைத் தாங்கியோ, மேனி துவண்டது - உடம்பானது வாடி யது, ஏ - ஏ. ஏ - அசை.

(க - து.) வீமராஜன் பெற்றெடுத்த தமயந்தியே! உன் தவயவத் தாமரைகளில் விழாத வண்டிகளை ஓட்டிமவகையினாலோ, உனது கண் தனங்களைச் சுமந்தோ திருவுருவந்தளாவடைந்தது என்றாகுள் என பதாம்.

ஒரு தொழிலை யிடைவிடாது செய்வோக்கும் அதிபாரஞ் சுமப் போகுகும உடம்பு வாடியினைக்குமாதலால் அவமனம் வினாவினா.

அன்னம் தொடரு மயர்வதுவோ வயலார் விழியுற டைந்ததுவோ, பன்னும பொழிலவாய்ப் பலவலகை யெ திரந்தே மருட்டப் பயந்ததுவோ, பொன்னம் கிளியே ம டமயிலே புகலவாய்க் குயிலே பூங்கமல, மன்னும் திருமா னேயன்ன வணங்கு வாய்ந்த மரகதமே

(இ - ள்.) பொன் அம் கிளியே - அழகிய பொற்கிளியே!, மடம் மயிலே - இளமயிலே!, புகல் வாய் குயிலே - கூவும் வாயையுடைய குயில்போல்வாளே!, பூ கமலம் மன்னும் - அழகிய தாமரையில் நிலை பெற்றிருக்கும், திருமானே அன்ன - இலக்குமிக்கொப்பான, அனங்கு வாய்ந்த - அழகு பொருந்திய, மரகதமே - மரகதம் போல்பவளே!, அன்னம் தொடரும் - அன்னப்பறவையைப்பற்றித் தொடர்ந்து, வயாவதுவோ - வருத்தமோ, வயலார் - வயலவர்களது, விழி னுறு - ன்ணேறு, அடைந்ததுவோ - சோந்ததுவோ, பன்னும - சொல் டும், பொழில் வாய் - சோலையினிடத்து, பல அலகை - பல பேய்கள்,

எதிர்த்து மருட்ட - எதிர்ப்பட்டு வெருட்ட, பயந்ததுவோ - பய
மடைந்ததுவோ (அம்மேனி), எ-று.

(க-து.) தமயந்தியே! அன்னத்தின்பின் சென்ற வருத்தமோ,
அயலார்கணப்பட்டதோ, பேயால்வந்தகோளோ என்பதாம்.

[இதனால் அவள் மனையிற் சோக்கப்பட்டவாறு
சொல்லப்படுகின்றது.]

தாதுகமமூமலர்த்திருவேயென்னச்செவிலித்தாயாபலர்
பூதியணிந்தாங்கயினிரீர் சுழற்றித்தெய்வம்பராய்ப்போற்றி
காதன்மயிலைக்கொடுவந்துகடிமாமனையிற்பகந்தேறற் [க்
சீதமலர்மெல்லனைமீதுசேர்ததாரவருஞ்செயலிழந்தாள்.

(இ - ள்.) தாது கமமும் - மகரந்தமானது மணக்கப்பெற்ற,
மலர் திருவே எனன - தாமரைபூவினுள்ள திருமாதே! என்று
சொல்ல, பலா - பலராகிய, செவிலித்தாயா - வளாதத தாய்மாரான
வர், பூதி அணிந்து - திருநீறறை (நெற்றியில்) இட்டு, அயினிரீர்
சுழற்றி - ஆலாத்தியைச் சுற்றி, தெய்வம் பராய - குலதெய்வத்தைப்
பிரார்த்தித்து, போற்றி - துதிசெய்து, காதல் - ஆசையைத் தரு
கின்ற, மயிலை - மயில்போல்பவனை, கொடு வந்து - கொண்டுவந்து,
கடி மா மனையில் - காவலையுடைய பெரிய மாடத்தின்கண், பசு
தேறல் - பசியதேனையும், சீதம் - குளிர்சசியையுமுடைய, மலர் மெல்
அணைமீது சோததா - மலர்களாகிய மெல்லிய சயனத்தின்மேல்
கிடத்தினா, அவளும் - அத்தமயந்தியும், செயல் - (தன்) செய்கை
களை, இழந்தாள் - இழந்தனள், எ-று.

(க - து.) வளாதத தாய்மாராகத் தமயந்திக்கு விபூதியணிந்து
ஆலஞ்சுற்றிக் குலதெய்வத்தைப்போற்றி மனையிற்கொண்டுவந்து மலர்
அணையிற் சோததாக்கள் எனபதாம்.

செவிலித்தாயா - அவளுக்கு நல்லறிவும் நல்லொழுக்கமும் உற
பித்து வளாதத மாதாக்கள். செயலிழத்தல் - உண்ணல், உயித்தல்,
அணிதல் முதலிய செயல்களை மறத்தலாம். பூதியணிதலும், அயனி
ரீர் சுழற்றலும், அச்சமுதலியவற்றா லுண்டாகிய சூற்றங் களைதற்
கென்க. (உகக)

[இதனால் அனனம் அரசனெக்கண்டமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

சங்கிவ் வாறு மயிலவருந்தி யிருப்ப வினவண் டிசை
மிழற்றுந், தேங்கொள் பொழில்வாய் முகையவிழ்ந்து செ
ந்தே னிறைக்கு மலர்வாவிப், பாங்க ரமளி மிசைவிரித்த
பனிமென் போது கரியவள, ரோங்கற் றிணிதோள்
வேந்தை யன்னங் கண்ணுற் றுவந்ததால்.

(இ - ள்.) மயில் - மயில்போல்பவள், ஈங்கு - இக்குண்டிபுரத்தி
ன்கண், இவ்வாறு - இவ்வண்ணமாக, வருந்தி இருப்ப - (காமநோ

யால்) வருந்தி இருக்க, அன்னம் - அன்னமானது, இனம் வண்டு - சுட்டமாகிய வண்டிகளானவை, இசை மிழ்ந்தும் - இராகத்தைப் பட்டப்பெற்ற, தேன் கொள் - வாசனையைக் கொண்ட, பொழில்வாய் - சோலையின்கண், முகை அவிழ்ந்தது - அரும்புகளானவை விரிந்து, செம் தேன் நிறைக்கும் - செய்ய தேனினாலே நிறைக்கப் பெறுகின்ற, மலா வாவி பாங்கா - மலாகளையுடைய தடாகத்தின் பக்கத்தில், அமளியிசை விரித்த - சயனத்தின்மேல் பரப்பப்பட்ட, பனி மெல் போது - குளிர்ச்சிபொருந்திய மெல்லிய மலாகளும், கரிய - கருகும்படியாக, வளா - படுத்திருக்கின்ற, ஓங்கல் தினிதோள் - மலை போலும் திடமுற்ற தோள்களையும், வயம - வெற்றியையு முடைய, வேந்தை கண்ணுற்று - நளமகாராசனைப் பார்த்து, உவந்தது - மகிழ்ந்தது, எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) இவ்வாறு தமயந்தி குண்டினுபுரத்தில் வருத்தமுற்றிருக்க அன்னமானது நளனைக்கண்டு மகிழ்வடைந்தது என்பதாம்.

‘பனிமெல்போது கரியவளா’ எனவே அதிக காமவெப்பம் கொண்டிருந்தபடி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. அரசன் காமநோயாற் பழிம்பாட்டைநோக்கி அவன் தான் வரும்ளவு முயிப்பொறுத் திருந்தமையைக்குறித்து மகிழ்தலால் ‘அன்னங் கண்ணுற்றுவந்தது’ என்றார். ()

[இதுமுதலிரண்டுபாடிகளால் அப்போது அரசுநிருப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

பொன்னஞ் சிறைய மடவன்னம் போது முன்னர் வேலவேந்து, தன்னந் தனியோ துணையென்னுந் தடங்கண் பொருந்தா தோவென்னு, மின்னுந் தூதே கியவன்ன மீளா திருந்த தென்னென்னு, மின்னி னுருவு வெளிப்படுத்தி நோக்கி நோக்கி வெய்துயிராகும்.

(இ - ள்.) வேல் வேந்து - வேலையுடைய நளமகாராஜனாவன், பொன் அம் சிறைய - பொன்மயமாகிய அழகிய சிறகுகளையுடைய, மடம் அன்னம் - இளமைபொருந்திய அன்னமானது, போதுமுன்னர் - செல்லுதற்குமுன், தன்னந் தனியோ - தன்னந்தனியாக விருக்கையோ, துணை எனலும் - (எனக்குத்) துணை யென்று சொல்லுவான்; தடம் கண் - விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடையவன், பொருந்தா தோ என்னும் - உடன்படாளோவென்று சொல்லுவான், தூது ஏகிய அன்னம் - தூதாகச் சென்ற அன்னமானது, இன்னும் மீளாது இருந்தது - இதுவரையிலும் திரும்பிவாராமைக்குக் காரணம், என் எனலும் - யாதென்று சொல்லுவான்; மின்னின் உருவு - மின்னல் போல்பவளது வடிவமானது, வெளிப்படுதல் - வெளியிலே தோன்றுதலை, நோக்கி நோக்கி - பார்த்துப்பார்த்தது, வெய்து உயிக்கும் - சுழிமூச் செறிவான், எ-று.

(க - து.) அன்னம்போகுமுன்னம் நளனாவன் எனக்குத்தனித் திருந்தலோ துணை, தமயந்தி யுடன்படாளோ, அன்னம் வாராதிருந்த

தென்னவோ என்று உருவெளியைநோக்கிச் சுழிமுச்செறிவான் என்பதாம்.

தனியென்பது சிறப்புப்பற்றித் 'தன்னந்தனி' என வந்தது. தடங் கண் சொன்னோக்கத்தால் அஃறிணைமுடி பேற்றது. அன்னம் விலா விலேதானே திரும்பியதாயினும் அரசனுக்குக் கணமும் நெடுங்கால மாகத் தோன்றலால் 'இன்னும்' என்றான். (௧௩௧)

மீண்ட தன்ன மெனவெண்ணி வினவு மொருகாழ் மணிமுத்தம், பூண்ட பொம்மன் முலையென்றே புகன்ற தென்னு மருந்தாமற், காண்டல் செயினுங் கேட்பினுமெ ன் னுள்ள மயக்குங் களிநறவைத், தூண்டல் செய்யா ம ணிவிளக்கைக் கொணர்ந்தாய் கொல்லோ வெனச்சோ ரும்.

(இ - ள்.) அன்னம் - அன்னமானது, மீண்டது என எண்ணி - திரும்பிவந்ததென்று நினைத்து, வினவும் - வினாவுவான், மணி முத் தம் - அழகிய முத்துகளையுடைய, ஒரு காழ் பூண்ட - ஒருசரத்தை மேற்கொண்ட, பொம்மல் முலை - பொலிவுபொருந்திய முலைகளை யுடையவள், என்னே புகன்றது - என்னசெய்தியையோ சொல்லி னாள், என்னும் - என்றுசொல்வான், அருந்தாமல் - உண்ணப்படா மல், காண்டல்செயினும் - கண்டாலும், கேட்பினும் - கேட்டாலும், என உள்ளம் - எனது மனத்தை, மயக்கும் - மயக்காநின்ற, களி நற வை - தேன் குழம்பை, தூண்டல் செய்யா - தூண்டப்படாத, மணி விளக்கை - இரத்தினத்திபத்தை, கொணர்ந்தாய் கொல்லோ என - கொண்டுவிந்தாயோவென்று, சோரும் - தளருவான், ஏ-று

(௧-து.) நளனாவன அன்னம் வந்ததெனபான், தமயந்தி யென்ன சொன்னு ளென்பான், தமயந்தியைக் கொண்டுவிந்தாயோ வென்பான் என்பதாம்.

'அருந்தாமற் காண்டல்செயினும் கேட்பினு மென்னுள்ள மயக் குங் களிநறவை' எனவே அருந்துங்கால் உள்ளமயக்குதல் சொல்ல வேண்டாவாறுயிறது. இவ்வாதே "உளளககளித்தலுங் காணமகிழ்த லும், களருகுகில் காமத்திற்குண்டு" என்றமை யறிக்க மணிவிளக்கெ னவே மறறைத் திவிளக்குபோல 'மழுங்குதலின்றி யெப்போதும் விளங்குதல் கொள்க. (௧௩௨)

[இதனால் அன்னஞ் சொல்லுதலும் அரசன மகிழ்தலும் சொல்லப்படுகின்றது.]

திருந்தார் மௌனி மணியுரிஞ்சித் திகழும் கழற்காற் றேர்வேந்தே, வருந்தேல் வருந்தே னீவேன்டின வாறாத னவு முளகொல்லோ, முருந்தேர் முறுவன் முகம்பெற்று வந்தே னெனலு மூர்ச்சைதெளிந், தருந்தா வமுத மருந் தினன்போற் பலகாற் கேட்கு மகமகிழும்.

(இ - ள்.) திருந்தா மெளலி - பகைவருடைய மகுடத்திலுள்ள, மணி உரிஞ்சி - நவமணிகளைத் தேய்த்து, திகழும் கழல் கால் - விளங்காநின்ற வீரக்கழலையுடைய பாதத்தையும், தோ - மகாரதத்தையுமுடைய, வேந்தே - அரசனே!, வருந்தேல் வருந்தேல் - வருந்தாதே வருந்தாதே; நீ - (இப்படிப்பட்ட) நீ, வேண்டின் - பெற விரும்பினால், வாராதனவும் - (உனக்குக்) கிடையாதபொருள்களும், உளகொல் - (உலகத்தில்) உண்டோ; முருது ஏ - மயிலிறகி னடிபோலும், முறுவல் - பற்களையுடைய தமயந்தியின், முகம் - முகத்தை, பெற்று வந்தேன் எனலும் - அடைந்த வந்தேனென்ற வளவில், அருந்தா - (முன்) உண்ணப்பட்டிலாத, அமுதம் அருந்தினன்போல் - தேவாமிரதத்தை உண்டவன்போல், மூர்ச்சை தெளிந்து - மூர்ச்சைத் தீர்த்து, பல கால் கேட்கும் - பலதரம் கேட்பான், அகம் மகிழும் - உள்ளத்தின்கண் களிப்பான், எ-று.

(க - து.) நளச்சக்கிரவாதியே! வருந்தாதே வருந்தாதே, நீ வேண்டினால் வாராதபொருள்க ளுளவோ தமயந்தி திருமுகம்பெற்று வந்தேனென மன்னஞ் சொன்னவுடன மூர்ச்சைதெளிந்த தெழுந்த நளன பலகால்கேட்டி மன மகிழுவான் எனபதாம்.

அரசன் தன தொப்பற மனவலிமையை மறந்து வருந்துதலை நோக்குதலால் அதனை நினைப்பித்தற்குத் 'திருந்தாமெளலி மணியுரிஞ்சித் திகழங்கழற்கால்' எனலும் விசேடணங் கொடுத்தாக் கூறியது. 'வருந்தேல்' என்பது ஆறறுதற பொருளி லமிக்விவந்தது; இதற்கு "இசைசிறை யசைநிலை பொருளொழி புணர்தலென் மவைமுனறென்ப வொருசொல்லுமிகே" எனபது விதி. மேற்சொல்லப்பட்ட மனவலி யுடையவனுக்கு எண்ணப்பட்ட பொருள்கள் யாவும் எளிதிறகைகூழிமென்றற்கு "நீவேண்டின் வாராதனவு முளநொல்லோ" என்றது. "எண்ணியவெண்ணியாய் கெய்துபவெண்ணியார, தின்னிய ராகப்பெறின்" என்றாராகலின். அதனாலே அவ ளுடன்பட்டமை குறிப்பிக்கப்பட்டதாயினும் பின்னும் அதனை நன்றாக அறிவித்தற்கு 'முருந்தோ முறுவன் முகம்பெற்று வந்தேன்' என்றது. முகம்பெறல் ஒருவர் தஞ்சொல்லை மற்றொருவா முகத் திருப்பயிநி விருப்பத்தோடு கேட மிடன்படப் பெறலாம். (உருஉ)

[இதனால் அரசனது செய்தியை நிறுத்திப் பின்வருந் கைக்கிளைப்படல முதலியவற்றால் தமயந்திக்கு நேரிடட காமநோய்த் துன்பமும் அதுபற்றிப் பின்னடைந்த செய்தியும் சொல்லப்படுகின்றன.]

அன்ன முனாத்த வின்சொல்லி னாவி தாங்கி யதனோடு, பின்னு மடமான் பேரமுகம் பெருகு துயரும் விளம்பியது, மின்னு முனாத்தி யுனாத்தியெனக் கேட்டிங் கிவ்வாறிவனிருப்ப, மின்னுண் மருங்கு துயரமுமேல் வினைந்த வாறும் விளம்புவாம்.

(இ - ள்.) அன்னம் உனாத்த - அன்னத்தினுற் சொல்லப்பட்ட, இன் சொல்லின் - இனிய சொற்களால், ஆவி தாங்கி - உயிரைப்

பொறுத்திருந்து, பின்னும் - (அதற்குப்) பின்னும், மடம் மான் - இளமைபொருந்திய மான்போல்பவளது, போ அழகும் - பெரிய வழகையும், பெருகு துயரும் - (காமத்தா லவளிதத்தே) வளாகின்ற துன்பத்தையும், விளம்பியதும் - (தன்னைக்குறித்து அவளாம்) சொல்லப்பட்ட செய்தியையும், இன்னும் - இன்னமும், உணாததி உணாததி எனன - சொல்லு சொல்லென்று, கேட்டு - வினாவிக்கொண்டு, அதனே - அவ்வன்னத்தோடு, இங்கு - இவ்விடத்தே, இவ்வாறு இவன இருப்ப - இவ்விதமாக இந்நளன் இருக்கும்போது (உண்டாகிய), மின் துண் மருங்குல் - மின்போலும் துண்ணிய இடையையுடைய வளாகிய தமயந்தியினது, துயரமும் - துன்பத்தையும், மேல் வினைந்த ஆறும் - பின்பு நடந்த செய்தியையும், விளம்புவாம் - (யாம்) சொல்லுவாம், எ-று.

(க - து.) அன்னஞ்சொன்ன இனிய சொற்களால் நளமஹாராஜ னைவன் உயிரா விடாதிருந்து தமயந்தி யென்னசொன்னா ளின்னஞ சொல்லு சொல்லென்று கேட்டு நளனிருக்கத் தமயந்திபடு துயரத் தைச் சொல்லுவாம் எனபதாம்.

அன்னத்தின் சொல்லைக் கேட்டு அரசன் இனி எப்படியும் அவனைப் பெறலாமென்று நிச்சயங்கொண்டு உயிர்பொறுத் திருத்தலால் 'அன்ன முறைத்த வின்கொல்லி னாவி தாங்கி' எனறா. கேட்கப்பட்ட தொருபொருள தமமால் விரும்பப்பட்டதா யிருப்பின அவ்விருப்ப மிகுதியாற பிணைம் பின்னுங் கேட்பராதலால் பின்னும் 'இன்னு முறைத்தி யுரைத்தி' எனற நென்க. அன்றியுங் கேட்குநதோறுந் தன காமனோய்க்கு மருந்தாய் நிற்தலின், அவ்வனங் கேட்டா நெனினுமாம். (ககசு)

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடல முற்றும்.

*கைக்கிளைப் படலம்.

கைக்கிளையெனபது ஒருதலைக் காமம்; அது ஆண்பாற் கைக்கிளையும் பெண்பாற் கைக்கிளையும் என விருவகைப்படும்; அவற்றுள் இது பெண்பாற் கைக்கிளையாம்.

[இப்படலத்தில் இதுமுதலிய பாட்டுகளால் தமயந்தி தந்தையாற் பின் செய்யப்படும் சுயம்வரத்திற்குக் காரணமாக அவள் காமனோயிற் படும்பாடு சொல்லப்படுகின்றது.]

எழுசோக்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

கொங்குவிம்முகோதையோடுகோதைதாழ்வாண்முகம் பங்கயத்தைமற்றொர்பங்கயத்துவைத்தபான்மைபோ லங்கைசேர்த்திமைக்கணிலவாலிசிற்தவைகிய மங்கைமெனமுலைத்தடத்துமாரன்வாளியேவினான்.

(இ - ள்.) கொங்கு விம்மு - வாசனையானது விரியப்பெற்ற, கோதையோடு - பூமாலையோடு, கோதை தாழ - கூந்தலானது அவிழ்ந்து தொங்கவும், பங்கயத்தை - (ஒரு) தாமரைப்பூவை, மற்றொரு பங்கயத்து - மற்றொரு தாமரைப்பூவிலே, வைத்த பான்மைபோல் - வைத்த தன்மைபோல், வாள் முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தை, அங்கை சோத்தி - உள்ளங்கையிலே வைத்து, மை கண் - மை யெழுதப்பெற்ற கண்களிலிருந்து, நீலம் ஆவ் சிறத - கரிய நீர்த்தனிகளானவை உதிரவும், வைகிய - இருக்கின்ற, மங்கை - தமயந்தியிருடைய, மெல் முலை தடத்து - மெல்லிய முலைகளிடத்து, மாரை வாளி ஏவினான் - மனமதனானவன் பூவம்புகளைச் செலுத்தினான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி கனதனத்திடத்து மனமதன் கணைதொடுத்தான் என்பதாம்.

முகமுங் கையுந் தாமரை மலர்போலுதலால் 'பங்கயத்தை மறறொ பங்கயத்து வைத்த பான்மைபோல்' என்றார். கண்ணா மையைக் கனாததுக்கொண முழிதலின் 'நீல வால்' எனப் பட்டது. வைகிய வெள்ளத்தைச் செய்யிய வெனனும் வினையெச்சமாக்கி இருக்கும் படியாக வெளப் பொருள்கூறினு மமையும். இப்படலத்துப் பாட்டுகளெல்லாம் பெரும்பாலும் ராறுசோ விளச்சீரும் ஏனைச்சோகை மாச்சோகைகளாகி வருகிற எழுச்சோகையெழுவடி நான்குகொண்ட ஆசிரியவிருத்தங்கள். (க)

செப்புநேர்முலைக்கண்வேனிலவேடொடுத்ததேமல ரப்புமாரிகாமவெம்மைசெய்யவாற்றலாமையா
லெப்புவிக்கும்வேந்தெழிற்கடற்படிந்துமீண்டுமால
வெப்புநேயார்நீரின்மூழ்கின்வெம்மையாறுமேகொலாம்.

(இ - ள்.) வேனில் வேள் தொடுத்த - வசந்தகாலத்திற்குரிய மனமதனால் எய்யப்பட்ட, தே மலா - வாசனைபொருந்திய மலராகிய, அப்பு மாரி - அம்பாகிய (நீரினது) மழையானது, செப்பு கோ முலைக் கண் - செப்புப்போலும் முலைகளை யுடையவளாகிய தமயந்தியிடத்து, காம வெம்மை செய்ய - காம சுரத்தை யுண்டாக்க, ஆற்றலாமையால் - பொறுக்கமாட்டாமையால், எ புவிக்கும் - எல்லாத் தேசங்களுக்கும், வேந்து - அரசனாயுள்ள களமகராஜனது, எழில் கடல் படிந்தும் - அழகாகிய கடலுள்ளே முழுகியும், ஈண்டும - (அக்காமசுரமானது அவளுக்கு) மிகும்; வெப்பு கோயா - சுரவியாதியை யுடையவா, நீரில் டூழ்கின - நீரினால் முழுகினால், வெம்மை - அச்சுரமானது, ஆறுமேகொல் - திருமோ, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் காமாக்கினியால் நள னழகென்னுங் கடலும் படிந்தும் அவளுக்குக் காமக்கனல் மிகும் என்பதாம்.

"மெல்லொறுத்துத் தொடாமொழி மெல்லொற் றெல்லாம், வல்லொற நிறுதிக்கியெழுத் தாகும்" என்பதனால் அம்பு அப்பு என விகாரப்பட்டது. அப்பென்பது நீருக்குப் பெயராதலால் அம்பாகிய நீரோன விருபொருள் கூறப்பட்டது. மழையிலே நனைந்தவர்களுக்குச்

சுரமுண்டா மாதலால் 'அப்புமாரி காமவெம்மை செய்ய' என்றா. அழகாகிய கடலிலே படிதலாவது அவ்வழகை யிடைவிடாது நினைத் தல். காய்ச்ச னோயாளிகள் நீரிலே முழுகினால் பின்னும் அதிக விஷயிப்பது வைத்தியதூலிற் சொல்லப்பட்டபடி அனுபவசித்த மாதலின் 'வெம்மையாறுமேகொல்' என்றா ஈற்றடியின் பொதுப் பொருளால் மூன் மூன்றடியின் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாம். இதற்கு எழிலாகிய கடல், அம்டா கிய நீர் என்கிற வருவகைகளும், கடற் படிதலாலே வெப்பற் கீத லாகிய விருப்பத்தைப் பெறாமல் அவ வெப்ப மிகுதலைப் பெறுவதா கிய தகுதி யின்கை யணியும் அகங்கள் ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணி. (உ)

அல்லலுற்றமுங்கும்வாடுமாவிகோருமெல்லிதழ்ப்
பல்லவங்கடையுமாறுபாயலிற்படுததிடு
மொல்லையிற்பதைக்குநெட்டுயிர்ப்புவிங்கும்வார்கழை
விலலிவாளிதன்னையார்விலக்குவார்கொலென்னுமால்.

(இ - ள்.) அல்லல் உற்று - துன்பமுற்று, அழுங்கும் - வருந்து வாள், வாடும் - வாடுவாள், ஆவி சோரும் - உயிசோவாள்; மெல் இதழ் - மெல்லிய பூவிதழ்களும், பல்லவங்கள் - தளிரகளும், தீயும் ஆறு - (தன்னுடல் வெப்பத்தாற்) கருகும்படியாக, பாயலில் படுத் திமீ - சயனத்தின்கண் படுப்பாள், ஒல்லையில் பதைக்கும் - வினா வில் துடிப்பாள்; நெயி உயிாப்பு வீங்கும் - பெருமூச் செறிவாள்; வார கழை வில்லி - நெடிய கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது, வாளி தன்னே - அம்பை, யார விலக்குவா என்னும் - யாவா விலக்கவல்ல வா என்று சொல்லுவாள், ஏ-று. கொல், ஆல் - அசைகள்.

(க - டு.) தமயந்தியானவன் மன்மத பாணத்தை யார விலக்கு வாரகள் என்று சொல்லுவாள் என்பதாம்.

ஒன்றற்கொன்று பகை யில்லாமையால் ஒருகாலத்திற் கூடத் தக்க அழுங்குதல், வாடல், ஆவிசோதல், படுத்திடல், நெட்டுயிர்ப்பு வீங்கல், மன்மதனம்பை யார விலக்குவாொன்று சொல்லுதல் என்கிற பல பொருள்களுக்குக் கூடுதலைச் சொல்லுதலால் கூட்டவணியாகும். அச்சுரத்தாற் படுமபாடு சொல்லப்பட்டது. (ங)

மைம்மறந்தநீலவொண்கண்வாற்புனற்சொரிந்தியாழ்
கைம்மறந்தகூடலெண்ணிமெல்விசுரல்கள்கன்றின
பொம்மல்வெம்முலைத்தடங்கலன்றுறந்தபூமறந்
தம்மெலோதிசோர்ந்ததுள்ளமார்வமோடழிந்ததே.

(இ - ள்.) நீலம் - கருங்குவளை மலாபோலும், ஒள் கண் - ஒள் றிய கண்களானவை, வார புனல் - தானையாயிழுகின்ற நீரை, சொரிந் து - பொழிந்து, மறந்த - அஞ்சுனத்தை மறந்தன; கைக ளானவை, யாழ் மறந்த - வீணை (வாசித்தலை) மறந்தன; கூடல் - கூடற் (சுழிக்கை), எண்ணி - (தொட்டு) எண்ணி, மெல் விசுரல்கள் கன்றின - மெல்லிய விசுரல்களானவை வாடின; பொம்மல் - பொலிவு

பொருந்திய, வெம் முலை தடம் - விருப்பத்தைத் தருகின்ற முலைகளினிடங்களானவை, கலன் துறந்த - ஆபரணங்களை நீத்தன; அம் - அழகிய, மெல்லுதி - மெல்லிய கூந்தலானது, பூமறந்து சோரந்தது - மலம் மறந்து தளர்ந்தது; உள்ளம் - நெஞ்சமானது, ஆவமோடு - ஆசையோடு கூடி, அழிந்தது - நினைகெட்டது; எ-று. ■ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி கண்கள் மை மறந்தன, கைகள் வீணைய மறந்தன, விரல்கள் கூடற்குறி பெண்ணி வாடின, முலைகள் ஆபரணங்களை நீத்தன, கூந்தல பூமறந்து சோரந்தது, நெஞ்ச மாயையிலழிந்தது என்பதாம்.

மறத்தற்கு ஒழிந்து நிறமலென்பது கருத்து. கூடல்—ஆகுபெயர், கூடறசுழியாவது தலையோடுகடைவந்து கூடுமாயின் தம் மெண்ணை கைகூடுமென்று குறிப்பாததற்கு மகளிரார் கண்மூடி விரலாலே நிலத்திலே வலயமாகச் செயப்படுவது. அது பல செய்து அவற்றைக் கூட்டி. இத்தனையென் றறிதற்கு விரலா லொவ்வொன்றாகத் தொட்டெண்ணினு ளென்க. “ஆழிதிருத்தம் புலியூருடையா னருளினளித், தாழிதிருத்து மணற்குனி நீத்தகன் றாவருகென், றாழிதிருத்திச் சுழிக்கனக் கோதிகை யாமலைய, வாழிதிருத்தித் தரக்கிறி யோவுள்ளம் வள்ளலையே” என்பதனாலிக. அவை செய்தற்குப் பொறுமற் பல விரல்களுங் கொள்ளப்பட்டமை தோன்றற்கு விரலென்னுது மென்மையும் பன்மையுங்கூட்டி. ‘மெல்விரல்கள்’ ■■■ றா. (ச)

மழைமதர்க்கண்முலைகள்செய்யமார்பனைத்துமென்மைநேரிழைபுகப்பெறுதுவிம்மியேர்பெறக்கவார்த்ததாம்
கழைகுழைத்துமாரனய்தகணையினுள்ளமுடுபோய்துழைவதற்கிடம்பெறுதுநொய்துதைத்துமீளுமால்.

(இ - ள்.) மழை மதா கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய செருக்கையுடைய கண்களையுடையவளது, முலைகள் - முலைகளானவை, செய்ய மாபு அனைத்தும் - சிவப்பாகிய மாபிட முழுதையும், மென்மை நோர் - மென்மையு நோமையும் பொருந்திய, இழை புக பெறுது - ஒருதூலும் துழைதற்குச் சந்தில்லையாக, விம்மி - பருத்தது, ஏா பெற - அழகு பெற, கவார்த்தால் - வெளவினதால், கழை குழைத்து - கருப்பு (வில்லை) வளைத்து, மாரன் எய்த - மன்மதனால் செலுத்தப்பட்ட, கணையின் - அம்புகளால், உள்ளம் - நெஞ்சமானது, ஊடுபோய் - உளருடைந்து, துழைவதற்கு - (அவ்விரு முலைகளுக்கும் மடுவே) புகுந்து வெளிப்படுதற்கு, இடம் பெறுது - வழிபெறுமல், நொய்து - சிறிது, உதைத்து - (அவற்றினடியை) உதைத்து, மீளும் - திரும்பிவிடும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) தமயந்திமுலைகள் மிகவும் பூரித்ததால் மன்மதபாணந்தைக்காமற்றிரும்பும் என்பதாம்.

ஓரிடத் தொருவனுக்குப் பகைவன் அம்புகளால் வருத்தமுண்டாம்போது அவ்விடம்விட் டோடிப்போளதிரா துதலின் மாபி

னுள்ளே மன்மதபாணம்பட்டு வருந்திய நெஞ்சம் அவ்விடம்விட்டுப் பலமுறை யோடி முலைகளினடியை முட்டித் திரும்பிய தென்க. நெஞ்சம் படபடவென்று அடித்துக்கொள்வதை அங்கனம் கூறினா. இங்கே அம்புகள்பட்டும், நெஞ்சம் வெளிபட்டுப் போகாமைக்கு ஆயுண்மிகுதியேதுவாயிருப்ப முலைகளின் செறிவை யேதுவாகக் குறித்தமையால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி, 'கணைகளுள்ளமுடிபோய் துழைவதற் கிடம்பெறாது நொய்துதைத்து மீளும்' எனப் பாடங்கூறி முலை நெருக்கத்தால் மாபிலே துழையமாட்டாமல் மன்மதபாணஞ் சிறிதுதைத்துத் திரும்பிவிடுமென்று பொருள் கூறுவாருமுண்டு. அது முதலாம் கருத்துக்குச் சிறிதும் ஒவ்வாமற் போவதமன்றிக் காமநோயை மிகுதியாக வற்றில னென்னும் கருத்தை யுட்கொண் டிருத்தலாற் பொருந்தா தென்க. முதலான் முடிபுக்கு முழுது மொத்திருக்கவேண்டின் "தழைதலுற்ற காமவெம்மை சாாதலாற் பிளப்புறீஇ - விழைதலுற்றநெஞ்சகம் வெளிப்படாதிருத்தே" எனப் பாடங் கூறல்வேண்டு மென்க. (டு)

சுழித்தகூடல்கூடுறாநீர்சொரிந்துநாடொறு
மழித்தகண்கடுவிலும்வேலையணிதயங்குமார்பகத்
திழைத்தவாரமுலையினைப்பவெய்துபோழ்திலிறைவனை
விழித்துநீரடக்குமாயமென்கொலென்றுமெலியுமால்.

(இ-ள்.) சுழித்த - சுழிக்கப்பட்ட, கூடல் - கூடம் (சுழியானவை), கூடுறாது - கூடாமற்போக, நீர் சொரிந்து - நீராப பொழிந்து, நாளதோறும் - தினந்தோறும், அழித்த கண்கள் - கெடுத்துக்கொண்டிவந்த கண்களே, தயிலும் வேலை - ஊங்கப்பெறுகின்ற காலத்திலே, அணிதயங்கும் - ஆபரணங்களாலே விளங்காநின்ற, மார்பகத்து - (என்) மாபிலுள்ள, இழைத்த ஆரம் முலை திளைப்ப - தேய்க்கப்பட்ட சந்தனத்தையுடைய (என்) முலைகளைத்தழுவு, எய்து போழ்தில் - அடைகின்ற சமயத்தில், விழித்து - இமைகளைத்திறந்து, நீர் - நீங்கள், இறைவனை - (என்னுடைய) தலைவனாகிய நளமகாராசனை. அடக்கும் மாயம் - மறைக்கின்றதாகிய வஞ்சவித்தையானது, என் கொல் என்று - எத்தன்மைத் தாருமென்று சொல்லி, மெலியும் - தளாவான், எ - று. ஆல் - அசை.

(க - து.) கண்களே! நித்திரையிலே நளனைக் கூடுஞ் சமயத்திலே விழித்துக்கொண்டு அந்நளனை யடக்கும் வஞ்சனை யென்னவென்பாள் என்பதாம்.

கண்கள் கூடற்சுழிகளை யழித்தற்கன்றித் தன் வருத்தத்திற்காகவே நீர் சொரியினும் அந்நீரால் அச்சுழிகள் குலைதல்பற்றிப் பின்னும் வருத்த மிகுதலால் தனக்குத் தீங்கு செய்தனவாகக்கொண்டு அவற்றிற்கு நிர்த்தோன்ற 'சுழித்தகூடல் கூடுறாது நீர்சொரிந்துநாடொறுமழித்த கண்கள்' என்றாள். தான் காணுதற்குக் கருவியாயுள்ள கண்கள் அவற்றானன்றித் தானாகவே காணப்பெற்ற தலைவனை விழித்து மறைத்தல் பெரியதோர் மாயைவித்தை யாதலின் 'மாயமென்' என்றாள். அன்றித் தான் தலைவனைக்காணாது தயாரும்போது தன்மே லன்புடையனபோன்று அழுது நீர்சொரிந்து அவனைக் கண்டபோது

பகை யுடையனபோன்று விழித்து மறைத்தலின் அங்ஙனங் கூறினா னெனினுமாம். “துஞ்சங்காற்றேண்மேலராகி விழிக்குங்கா னெஞ்சத் தராவா வினாந்து” என்றவாறே இது கனவுநிலை. (சு)

வாட்டடங்கண்மாளையாவிவாட்டமாரன்வார்சிலை
பூட்டியெய்தபகழிதைத்தபுழைதுழைந்துதென்றல்போ
யீட்டுகின்றகாமவெந்தழற்பிழம்பையெரியெழ
மூட்டிமேலெழுந்ததாருநெட்டுயிர்ப்புழுடிவினே

(இ-ள்.) நெடு உயிர்ப்பு - பெருமூச்சானது, மாரன் - மன்மதனா கிய வேடனானவன், வாள் - வாள்போலும், தடம் - விசாலம்பொருந் திய, கண் - கண்களையுடையவளாகிய, மாலை - மாலை, ஆவி - உயிரின கண், வாட்ட - வருத்துதற்கு, வாரா சிலை - நெடிய விலலிலே, பூட்டி- எய்த - தொடுத்துச் செலுத்தப்பெற்ற, பகழி தைத்த - அம்புகளா னவை தைத்தலாலாகிய, புழை - தொலைகளில், துழைந்து போய்- (ஒருவரு மறியாமற்) புழுந்து சென்று, ஈட்டுகின்ற - (நட்பாகச்) சோக்கப்படுகின்ற, காமம் - காமமாகிய, வெம் - வெப்பம் பொருந திய, தழல் பிழம்பை - நெருப்பினது செறிவை, எரி எழ - எரிய, மூட்டி - மூள்வித்து, முழுவின் - (அச்செய்கை) முழுவில், மேல் - புறத்தே, எழுந்தது - புறப்பட்டதாகிய, தென்றல் - தென்காற்றே, ஆகும் - ஆகும், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி பெருமூச்சானது மன்மதபாணம் தைத்த புழையிலே தென்றற்காற்றானது துழைந் தக்கினியை மூள்வித்து மேலெழுந்ததற் கொப்பாளும எனபதாம்.

மாலை யென முதற் பொருளில் ஐயுருபு வந்தமையால் ஆவிக்குக் கண்ணுருபு விரிக்கப்பட்டது. இதற்கு “முதன் முனைவறிந் கண்ணென் வேற்றுமை சினைமுன்வருத மெள்ளிதென்ப” என்பது விதி. தீயிடு வோர் பிறரறியாமற் கள்ளவழியார் செல்வ ராதலின் ‘புழை துழைந் தது’ என்க. காற்றிற்கு நெருப்பு நட்பாதலால் மூட்டியது. நட்பாதல் “எரிசசிசிகியேயார லிறைவன்காற நின்சகாயன்” என்பதனால்க. அக்காற்றுப் பின்பு தனக் குரியவழியாகிய மூக்கினும் புறப் படுதலால் முன் பிறரறியாமற் புழைவழியார் சென்றமை அனுமிதிக்கப்பட்டது. தமயந்தியை மாணாக வருவகன் செய்ததற் கேற்ப மாலை வேடனாக வருவகன் செய்யலாயிற்று. பெருமூச்சை அப்படிப்பட்ட தென்றலா கக் குறித்தலால் பொருட்டம் குறிப்பணியாம். (எ)

செயிர்ப்பின்மாரனெய்யவாவிடில்லையுண்டுசிறிதென
வயிர்ப்பவாடிவிரகவெம்மையழலின்மூழ்கியருளுதும்
பயிர்ப்பில்லேகா தைநெஞ்சுணைய்கள்பரிவினோடுமழலுநெ
யிர்ப்புரைத்ததோடுக்கமுற்றதுத்தரீயமேல். [ட்

(இ - ள்.) மாலை - மன்மதனானவன், செயிர்ப்பின் எய்ய - கோ பத்தினால் (அம்புகளைச்) செலுத்த, ஆவி - உயிரானது, இல்லை - இல்லை யெனவும், உண்டு சிறிது என - சிறி துண்டெனவும், அயிர்ப்ப - ஐயங்

கொள்ள, வாடி - தளர்த்து, விரகம் - விரகமாகிய, வெம்மை அழலின் மூழ்கி - வெப்பம்பொருந்திய நெருப்பினுள் முழுகி, அஞா உறும் - வருத்தத்தை யடைந்த, பயிப்பு இல் - அருவருப்புக் குணமிழந்திருக்கின்ற, கோதை - மங்கையினது, நெஞ்சுள் கோய்கள் - நெஞ்சத்தினுள் ண்டாகிய கோய்களை, பரிவினோடும் - இரக்கத்தினாலே, அழலும் நெடு உயிப்பு - சூரிபொருந்திய பெருமூச்சானது, உரைத்தது - சொல்லியதனால், மேல் - (அந்நெஞ்சத்தின்) மேலிடத்துள்ள, உத்தரீயம் - உத்தரீயமானது, நடுக்கம் உற்றதோ - நடுக்கத்தை அடைந்ததோ, எ-று. [ஓகாரம் - உற்றதில் கூட்டப்பட்டது.]

(க - து.) தமயந்தி நெஞ்சகோய்களை நெட்டுயிர்ப்பானது காட்டியது என்பதாம்.

இல்லையோ வுண்டோ வென வருகிற ஐய வோகாரங்கள் தொக்கு வந்தன. அந்நாளும் என்ற பெயரொச்சவினை நெஞ்சென்னும் வினை முதற் பெயராகொண்டது. நெஞ்சென்பது மனத்திற்கும் அம்மனத்திற்கிடமாகிய மாாபிற்கும் பெயராதலால் அவ்வொற்றுமைபற்றி 'நெஞ்சனோய்கள்' என்றா, "நெஞ்சென்ப மனமார்பின்பேர்" இதனாலறிக. அரசமகளிர் அனாயிற் பாவாடையுடுத்து மார்பின்மே லுத்தரீயஞ் சோப்பது வழக்கம். ஒருவரிடத்திற்கு இடையூறு நேரிடக்கண்டோர்க்கு இரக்கமுண்டாமாதலின் 'பரிவினோடும்' என்றா. தனக்காதாரமாகிய நெஞ்சிற்கு கோயுண்டானமையால் ஆதேயமாகிய வுத்தரீயம் அஞ்சி நடுங்கிய தென்க. உத்தரீயத்தினது நடுக்கத்திற்கு ஏதுவாகாத பெருமூச்சுரைத்தலை யேதுவாகக் குறித்தலாலும் உரைத்தலாகியவிடயம் இல்லாமையாலும் இல்புலவேதத் தற்குறிப்பணி. பயிர்ப்பில் கோதை காமநோய்களெனவும் பாடமுண்டு. (அ)

மையரிக்கண்வதனமங்கைவடிவமைந்தசீரழிச்
செய்யபங்கயங்களுண்மியிழந்தசெய்யகதிர்கொலோ
தொய்யில்வெம்முலைத்தடஞ்சுமந்துநொந்துவாடிய
வையதுண்மருங்குன்மெய்யழன்றெழுந்தவெம்மையே.

(இ - ள்.) தொய்யில் - சந்தனக் கோலத்தினையுடைய, வெம்முலை - விருப்பஞ்செய்கின்ற முலைகளாகிய, தடம் சுமந்து - முலைகளைத் தாங்கி, நொந்து - வருந்தி, வாடிய - இளைத்த, ஐயம் - (உண்டோ வில்லையோவென்னும்) சந்தேகத்தைத்தருகின்ற, துண் மருங்குல் - துண்ணிய இடையையுடையவளது, மெய் - உடம்பிலிருந்து, அழன்று எழுந்த - சுட்டுக்கொண்டு புறப்படுகின்ற, வெம்மை - வெப்பமானது, அரி கண் - அஞ்சனத்தையும் இரோகைகளையும் உடைய கண்களும், வதனம் - முகமும், அங்கை - உள்ளங்கைகளும், வடிவு அமைந்த - அழகால் நிறைந்த, சிறு அடி - சிறிய அடிகளுமாகிய, செய்ய பங்கயங்கள் - செந்தாமரை மலாகளாலே, உண்டு - (அதற்கு முன்) உட்கொண்டு, உமிழ்ந்த - (அப்போது) கக்கப்படுகின்ற, செய்ய கதிரகொல் - சூரியகிரணமோ, எ-று.

(க - து.) தமயந்தி உடம்பி லெழுந்த சூடானது இவளது அவயவத் தாமரைகள் உண்மியிழந்த சூரிய கிரணமோ என்பதாம்.

‘செய்யகதிரா’ எனவே சூரியகிரணமென்பது பெறப்பட்டது. அக் கிரணத்தைத் தங்களுக்கு நாயகனாகிய சூரியனுலே தரப்பட்ட தென்கிற விருப்பத்தாலுண்டன வென்க. காமவெம்மையை அப்படிப்பட்ட கிரணமாகக் குறித்தலாலே பொருட்டற்குறிப்பணி, இதற்கு உருவகம் அவகம், ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி. (௯)

அலைத்தடங்கணருவிபாயவாரவண்டலழியுமென்
முலைத்தடத்தினூமிதோன்றுமுகமுநீலவொண்ணுந்
சிலைத்தடககைமாரன்மாதுசிந்தைமீதமுந்திட
வுலைத்துவிட்டகமலம்வெய்யவுற்பலததையொத்தவே.

(இ - எ.) தடம் கண் - விசாலம்பொருந்திய கண்களிலிருந்து, அலை அருவி பாய - அலையையுடைய வெள்ளமானது பாய்தலினாலே, ஆரம் வண்டல் - சாதனக் குழம்பானது, அழியும் - அழியப் பெற, மெல் முலை தடத்தினூமி - மெல்லிய முலைப்பரப்பிலுள்ளே, தோன்று - காணப்பட்ட, முகமும் - முகத்தினது (நிழலும்), நீலம் - கருமைபொருந்திய, ஒள் கண்ணும் - ஒள்ளிய கண்ணினது (நிழலும்), சிலை - (கருப்பு) வில்லையுடைய, தடம் கை - பெருமைபொருந்திய கையையுடைய, மாரன் - மனமதனால், மாது - மங்கையினது, சிந்தை மீது அமுந்திட - நெஞ்சின்கண் அமுராத, உலைத்து விட்ட - இழுத்து விடப்பட்ட, கமலம் - தாமரைப்பூ (அம்பையும்), வெய்ய உற்பலத்தை - கொடிய நீலோற்பலப்பூ (அம்பையும்), ஒதத - ஒத்திருந்தன, எ-று.

(க - து.) தமயந்தி முலையினிடத்துத் தோன்று முகமும் கண்களும் மனமதனது தாமரைப்பூக் கணையையும் நீலோற்பலக் கணையையும் ஒத்திருந்தன எனபதாம்.

முகமும் கண்ணும் அவற்றி னிழல்களுக்காதலால் ஆகுபெயாகள். நீலோற்பலக் கொல்லுஞ்ஈற பாணமாதலால் ‘வெய்யவுற்பலம்’ என்றா. “முல்லை கிடைகாட்டி மாதே முழுநீலம், கொல்லுமத னம்பின குணம்” என்பதனு லறிக. அவள் தலை வளைத்திருக்குமபோது முகமும் கண்களும் முலைமேற் பாய்ந்த கண்ணீரிலே பிரதிபிம்பித்தன வென்க. அந்நிழல்களை அப்படிப்பட்ட மனமதபாணங்களாகக் குறித்தலால் பொருட்டற்குறிப்பணி. முகத்தையும் கண்களையும் வைத்த முறையே கமலத்தைப் முற்பலததையும் வைத்தலால் கிரணியைவணி. இவ்விரண்டுஞ் சோதலால் சோவையணி. (௧௦)

வேயைவென்றபசியதோளணங்குகாமவெம்மையாற்
றியின்மேயதளிரின்வாடியழிதல்கண்டுசுந்தியா
நேயநெஞ்சமழியமைக்கணீரிறைப்பநிலைதளர்ந்
தாயவெள்ளம்விரகவெம்மையாற்றுவான்றுணிந்ததே.

(இ - எ.) ஆய வெள்ளம் - (வெள்ளம்போலும்) மகளிர்கூட்டமானது, வேயை வென்ற - மூங்கிலை ஜயித்த, பசிய தோள் - பசுமை பொருந்திய தோள்களையுடைய, அணங்கு - தெய்வப்பெண்போல்

பவள், காமம் வெம்மையால் - காமத்தினது வெப்பத்தால், தீயில்
மேய - நெருப்பில் விழுந்த, தளிரின் வாடி - தளிர்போல் மெலிந்து,
அழிதல் கண்டு - வருந்துதலைப் பார்த்து, சிந்தியா - (இதற்கு நாடு
செய்யக்கூடவ தியாதென்று) ஆலோசித்து, நேயம் நெஞ்சம் அழிய -
அன்பையுடைய மனமானது வருந்தவும், கண் - மையையுடைய
கண்களானவை, நீ இறைப்ப - நீரைப் பொழியவும், நிலை தளர்ந்து -
நிலைசோர்ந்து, விரகம் வெம்மை - விரகத்தாலாகிய (அக்காம) வெப்
பத்தை, ஆறுவான் - தணிக்கும்படியாக, துணிந்தது - நிச்சயித்
தது, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியினது காம வெப்பத்தைத் தணிக்கும் பொ
ருட்டுப் பெண்கள் கூட்டம் புறப்பட்டது என்பதாம். (கக)

மதுப்பிலிற்றுசோலைவாயின்மணி தெளித்தநீர்தாம்
புதுப்புனற்றடத்திலிந்துகாந்தவேதிகைப்புறத்
துதித்ததிங்கள்வாண்முகத்தணங்கைமாரனொண்கலை
வெதுப்புகின்றதொழியவாசமெல்லனைக்கிடத்தினார்.

(இ - ள்.) மது பிலிற்று - தேனைத் துளிக்கின்ற, சோலைவாயில் -
பொழிலின்கண், மணி தெளித்த - முதல்களைத் தெளித்தலாகாகிய,
நீரது ஆம் - குணமுடையதுபோல்வதாகிய, புது புனல் தடத்தில் -
புதிய நீரையுடைய குளக்களையில், இஃது காந்தம் வேதிகை புறத்து-
சந்திரகாந்தத்தாலாகிய மேடையினமேல், வாசம் மெல் அனை உதி
த்த - பரிமளம் பொருந்திய மெல்லிய (பூ) அணையின்மேல் உதய
மாகிய, திங்கள் - சந்திரனபோலும், வாள் முகத்து - காந்திபொருந்
திய முகத்தையுடைய, அணங்கை - தெய்வமாதபோல்பவளை, மாரன்-
மன்மதனது, ஒள் கணை - ஒள்ளிய அம்பானது, வெதுப்புகின்றது
ஒழிய - சுமிகின்றது நீங்கும்படியாக, கிடத்தினா - படுக்கவைத்தா
கள், எ-று.

(க - து) பாங்கியர் தமயந்தியைச் சோலையிற் றடாகக்களையில்
சந்திரகாந்தமேடைமேற பூவணையிற கிடத்தினார்கள் என்பதாம்.

‘திங்கள் வாண்முகத் தணங்கு’ என்றதனால் திங்கள்போல் விளங்
குகிற அவள் முகத்தொளியைச் சோந்து தண்ணீர்சொரிந்து வெடப
மொழிக்கு மென்பதுபற்றிப் பகற்காலத்திலே சந்திரகாந்த மேடையி
லே சோத்தினு ளென்க. பகலென்பது பின் குரவவிழ்ந்த வெண்ணும்
பாட்டாலறிக. ‘வாசமெல்லனை’ எனலால் பூவணையென்பது பெறப்
பட்டது. (கஉ)

மலயவெற்புயிர்த்தோர்காதம்வாசநாறுமாரமு
மலைகடற்பிறந்திலங்குமணிகொள்கோவையாரமு
முலையின் வெப்பினீரதாகிமுழுமெயும்புதைத்தலாற்
சிலைமதற்குவெருவியிசனுருவெடுத்தலகிவனுமே.

(இ - ள்.) மலயம் வெற்பு உயித்து - பொதிய மலையினால் தரப்
பட்டு, ஓர் காதம் - ஒரு காதமளவாக, வாசம் நாளும் - வாசனை

வீசுகின்ற, ஆரமும் - சந்தனமும், அலை கடல் பிறந்து - அலைகளையுடைய கடலின்கண் உண்டாகி, இலங்கும் - விளங்குகின்ற, அணிகொள் - அழகைக்கொண்ட, கோவை ஆரமும் - வடங்களிலுள்ள முத்துகளும், முலையின் வெப்பின் - முலைகளது (காமசுர) வெப்பத்தினால், நீரது ஆகி - சாம்பலாகி, முழு மெய்யும் புதைத்தலால் - (தமயந்தியின்) உடம்பு முழுதையும் மறைத்தலால், (தமயந்தியானவள்) சிலை மதறகு - வில்லையுடைய மன்மதனுக்கு, வெருவி - அஞ்சி, ஈசன் உருவு - பரமசிவனது வடிவத்தை, எடுத்தல் சிவனும் - எடுத்தவன்போலும், எ-று.

(க - து.) சந்தனமும் முத்துகளும் தமயந்தி முலை வெப்பதினால் நீராகித் திருமேனிமுழுதையு மறைத்தலால் மனமதனுக்குப் பயந்து சிவனைப்போல வடிவெடுத்தான்போலும் மிருந்தது என்பதாம்.

சந்தனமும் முத்தும் முலைகளின்மேலே தரிக்கப்பட்டு அவற்றின் வெப்பத்தால் அவ்விடங்களிலே நீராவியும் அநீறு அவள கிடை பொருந்தாது புரளும்போது சரீரமுழுதும் பழுதலால் 'முலையின் வெப்பி னீரதாகி முழுமெயும் புதைத்தலால்' என்றா. பரமசிவன் முன்னொரு காலத்திலே மன்மதனை பெரித்தலால் தன் வடிவ முழுது முள்ள நீற்றைக்காணின் தன்னை அவனென்று அஞ்சுவானென்று அப்பரமசிவ னுருவெடுத்தாளாகக் கூறினா. எடுத்தலென்னுந் தொழிற பெயர் ஆகுபெயராய் வினைமுதலுக் கூயிற்று. அக்காரணத்தினாலே தமயந்தியை ஈசனுருவெடுத்தாளாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பினி ()

வளைத்தடக்கைவெம்மைதீரவாரமேல்வளைத்ததிற்
றெளித்தவாசரீர்நிறைத்துமுத்தணிந்தசெவ்விவான்
முனைத்தநிலங்கடாரகைக்குலங்களோடுமொய்த்துமா
துளத்தவேளையார்வமோடுகாணவந்ததொத்ததே.

(இ - ள்.) வளை - வளையல்களையுடைய, தடம் கை - பெரிய கைகளையுடையவனது, வெம்மை தீர - (காமசுர) வெப்பானது நீங்க, ஆரம மேல் வளைத்து - சந்தனத்தால் (மாரபின்) மேல் (கணா) கோலி, அதில் - அதனடுவில், தெளிந்த வாசரீர் நிறைத்து - தெளிந்த பனி நீரால் நிறைவித்து, முதது - முத்துகளை, அணிந்த செவ்வி - (சுற்றிலும்) அணிந்தமையாலுண்டாகிய அழகானது, மாது உளத்த - தமயந்தியினது நெஞ்சிலிருக்கின்ற, வேளை - மன்மதனை, காண - பார்க்க, வான் முனைத்த - ஆகாசத்திலே தோன்றுகின்ற, திங்கள - சந்திரனானவன், தாரகை குலங்களோடு மொய்த்து - உடிக் கூட்டங்களுடனே நெருங்கி, ஆவமோடு வந்தது - (அங்கே) ஆசையோடு வந்திருத்தலா லுண்டாகிய அழகை, ஒத்தது - நிகாத்தது, எ-று.

(க-து.) தமயந்திமார்பில் சந்தனத்தைவளைத்துப் பனிரீனாவிட்டு முத்துகளையணிந்த அழகானது சந்திர நட்சத்திரங்களோடு தமயந்தி யுள்ளதது மன்மதனைக் காணவந்ததை ஒத்திருந்தது என்பதாம்.

தெளிந்த வென்பது எதுகை ரோக்கி வலித்தல்விக்கார மாயிற்று. அப்பனிரீர் சந்திரன்போன்றும், அதனைச் சூழ்ந்த முத்துக்கள் சந்திர

னைச் சூழ்ந்த விடுக்கள் போன்றும், தோன்றின வென்க. சந்திரன் உடுக்களுக்குத் தலைவனாதலால் 'தாரகைக் குலங்களோடு' என்றா. "வீபத்துடுபதி யமுத கிரணன்" என்பதனாலு மறிக. சந்திரனுக்கு மன்மத னட்பாளனாதலால் ஆவமோடு காணவந்த தென்றா. அவ் வணிந்த வழகை அபபடி சந்திரன் வந்த வழகாகக் ஸ்ருதித்தமையால் தற்குறிப்பணியாம். (கசு)

பூசுசார்தமெய்யினிற்பொருக்கெழுந்துதீந்தன
வீசுமாலவட்டநெஞ்சில்விசுவெம்மைமூட்டின
வாசம்வீசுநெட்டுயிர்ப்பின்மாலேதீந்துவாடின
வாசைநோயின்வெம்மைதன்னையாற்றலாகுமேகொலாம்.

(இ - ள்.) பூசும் சார்தம் - பூசப்பட்ட சந்தனமானது, மெய் யினில் - உடம்பின்கண், பொருக்கு எழுந்த - பொருக்காக எழும்பி, தீந்தன - கரிந்தன; வீசும் ஆலவட்டம் - வீசப்பட்ட சிவிறிகளா னவை, நெஞ்சில் - நெஞ்சிலுள்ள, விசுவம் வெம்மை மூட்டின - விசு கத்தாலாகிய நெருப்பை மூள்வித்தன, மாலே - மால்களானவை, வாசம் வீசம் - வாசனையை வீசுகின்ற, நெடு உயிர்ப்பின் - பெரு மூச்சினாலே, தீந்து வாடின - கருகிப் புலாந்தன; ஆசை நோயின் - காமநோயினது, வெம்மைதன்னை - வெப்பத்தை, ஆற்றல் ஆகுமே கொல் - (ஒருவரால்) ஆற்றலாமோ, ஏ-று- ஆம் - அசை.

(க - டு.) சந்தனங்கள் தீந்தன, ஆலவட்டங்க ளக்கினியை மூட் டின, பெருமூச்சால் மால்கள வாடின, ஆகையால் காமாக்கினியை யவிக்கலாகுமோ என்பதாம்.

வெம்மையென்னும் பண்புப்பெயா பண்பியாகிய நெருப்பிற் காத லால் ஆகுபெயா. சிவிறியின் காற்றுப் படுந்தோறும் நெருப்பு மூளு தல்போல இவள்காம மூளுதலால் 'மூட்டின' என்றா. தமயந்தி பது மினியாதலால் அவள் மூச்சிற்கு வாசனை சொல்லப்பட்டது. 'நெட்டு யிர்ப்பின் மாலே தீந்து வாடின' எனவே அப்பெருமூச்சு மிகவும் வெப் பமுடைத் தென்றதாயிற்று. (கடு)

ஐயரிககண்மாதின்மெய்யழன்றவெம்மையாற்றலாத்
தொய்யில்வெம்முலைப்புதைத்ததோடவிழ்ந்ததாமரை
மையன்மாமதத்தயானைநளன்மணந்திவ்வாறுதன்
கையினாற்பிடிப்பனென்றுகாட்டுமாறுபோன்றதே.

(இ-ள்) ஐ அரி கண்-பஞ்சவரிகளை யுடைய கண்களையுடைய, மா தின் - மங்கையினது, மெய் அழன்ற வெம்மை - உடம்பிற சுடுகின்ற (காம) வெப்பத்தை, ஆற்றலா - பொறுக்கமாட்டாமல், தொய்யில் - சந்தனக்கோலத்தை யுடைய, வெம் முலை - விருப்பஞ்செய்கிற முலை களை, புதைத்த - சுருங்கி யழுக்குகின்றனவும், தோடு அவிழ்ந்த - இதுகளானவை விரியப்பெற்றனவும் ஆகிய, தாமரை - தாமரை மலா கள், மையல் - மயக்கத்தைத் தருகின்ற, மா மதத்த யானை - பெரிய மதத்தையுடைய யானையையுடைய, நளன் - நளமகாராசனானவன்,

மணந்து - (உன்னை) விவாகஞ்செய்து, இவ்வாறு - இவ்வண்ணமாக, தன கையினால் - தன்னுடைய கைகளாலே, பிடிப்பன் என்று - பற்று வானென்று, காட்டும் ஆறு போன்ற - காட்டுத்தன்மையன போன்றன, எ-று.

(க - து.) தமயந்திமுலைகளைப் பாங்கியரால் அமுக்கப்பட்ட தாமரைமலர்களானவை நளன்விவாகஞ்செய்து அவன்கையா விவவாறு பிடிப்பானென்று காட்டல்போன நிருத்தன என்பதாம்.

அத்தாமரை மலர்கள் நளன கைகளபோன்றும், அம்மலர்களினிதழ்கள் அக்கைகளின் விரல்களபோன்றும் இருததலால் அவை காமசுர வெப்பததால் சுருங்கி முலைகளை யழுத்ததல் கையினுற பிடித்தல்போன்ற தென்க. 'வெம்மையாறறுவான' எனவும் பாட முண்டு. அத்தாமரைகளை அப்படிக்க காட்டுவனவாகக் குறித்தலால் பொருட்டற் குறிப்பணி. (கசு)

குரவவிழ்ந்தகோதைவாண்முகங்குளிர்ந்ததிங்களென்றுருகியிந்துகாந்தநீருகுப்பவெம்பியுரைசெய்வாளிரவுதிவகளென்றுபேர்மறைத்தெழுந்தவிரவியும் வருதலினிநியிரவிகாந்தமழலவதென்னவாறென.

(இ - ள்.) அவிழ்ந்த - மலாந்த, குரவு - குராமலைகளைக்கொண்ட, கோதை - கூந்தலையுடையவளது, வாள் முகம் - காந்தி பொருந்திய முகத்தை, குளிர்ந்த திவகள் என்று - சீதளமபொருந்திய சந்திரனென்று மயங்கி, இந்து காந்தம் - (தனக்கிடமாகிய) சந்திரகாந்தமானது, உருகி - உருகி, நீர் உகுப்ப - நீரைப் பொழிய, வெம்பி - வெந்து, இரவு - இரவில், திங்கள என்று - சந்திரனென்று சொல்லப்பட்டு, போ மறைத்து - (சூரியனென்கிற தன்னியம்) பெயரை மறைத்து, எழுந்த இரவியும் - உதயமாகிக்கொண்டிருந்த சூரியனும், வருதல் இனி - வாராதிருக்க, இரவிகாந்தம் - இச்சூரியகாந்தமானது, அழல்வது என்ன ஆறு என - தீயைப்பொழிவது என்னகாரணத்தால் லென்று, உரை செய்வாள் - சொல்லுவாளானாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் காமமிசுதியால் சந்திரனைச் சூரியனென்றும், சந்திரகாந்தத்தைச் சூரியகாந்தமென்றும், நீர்பொழிதலைத் தீப்பொழிதலென்றுஞ் சொன்னாள் என்பதாம்.

தனது தாபமிசுதிக்குக் காரணமாதல்பற்றிச் சந்திரனைச் சூரியனென்றும், சந்திரகாந்தத்தைச் சூரியகாந்தமென்றும், நீர்பொழிதலைத் தீப்பொழிதலென்றும் கூறினாளென்க. முகத்தைச் சந்திரனென்று மயங்குதலால் மயக்கவணி. பேபொன்கிற சொல்லினாலே சந்திரன் சந்திரகாந்தம் இவற்றின தன்மையை யொழித்தலாலே வஞ்சக வொழிப்பணி. (கசு)

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் மன்மதன் போசொல்லப்படுகின்றது.]

உருவிலானெதிர்த்துவெய்யகன்னல்விற்குனித்துடனருணவொண்ணிறத்தசோகவனலவம்பிறைத்தலும்

புரிநரம்பிரங்குசொல்லிபுருவவிற்குனித்துநீர்
வருணவாளிவிடுதல்போன்மழைக்கணம்பிறைக்குமே.

(இ-ள்.) உருவிலான் - மன்மதனுனவன், எதிர்த்து - முன்னுற்று,
வெய்ய கன்னல் வில் குனித்து - கொடிய கருப்புவில்லை வளைத்து,
உடன் - உடனே, அருண ஓள் நிறத்து - சிவப்பாகிய வொள்ளிய நிறத்
தையுடைய, அசோகம் - அசோகமலர்களாகிய, அனல் அம்பு இறைத்
தலும் - ஆக்கியோஸ்திரத்தைச் செலுத்திய வளவில், புரி நரம்பு -
கட்டையுடைய (வீணையினது) தந்தியானது, இரங்கு - இரங்கப்பெறு
கின்ற, சொல்லி - சொல்லையுடையவன், புருவ வில் குனித்து - (தன்)
புருவமாகிய வில்லை வளைத்து, கோ - (அவ்வாக்கியோஸ்திரத்துக்கு)
எதிராக, வருண வாளி விடுதல் போல் - வருணஸ்திரத்தைச் செலுத்
துதல்போல, மழை கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்களால், அம்பு
இறைக்கும் - நீரைப் பொழிவாளானான், எ-று.

(க - து.) மன்மதனக்கினியாஸ்திரம் தொடுத்தவளவில், தமயந்தி
புருவமாகிய வில்லைவளைத்துக் கண்ணீராகிய வருணஸ்திரம் தொடுத்த
தாள் என்பதாம்.

ஆக்கியோஸ்திரம் அக்கினியைத் தெய்வமாகக்கொண்டது.
வருணஸ்திரம் வாயுவாஸ்திரம் எனபவற்றுக்கும் அப்படியே பொருள்
கொள்க. அனலையவிப்பது நீராதலாலே ஆக்கியோஸ்திரத்துக்கு
எதிர வருணஸ்திரஞ் சொல்லப்பட்டது. அசோகமலராகிய ஆக்கியோ
யாஸ்திரம் தாங்கப்பெறுது தமயந்தி கண்ணீர் பொழிதலை அதற்கு
எதிர வருணஸ்திரஞ் செலுத்துதலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி.
இதன் முதலாலிலே சந்திரன் ஆக்கியோஸ்திரமாகச் சொல்லப்பட்ட
முருக்கின்றது. இதிலே நிலத்தோற்றம் பின் சொல்லப்படுதலால்
அது பொருத்ததாயிற்று. (கஅ)

தூயதிங்கள்வெண்குடைக்கருப்புவில்லிதொடுமலர்ச்
சேயதேறல்வருணவாளிமுனிவினிறசெலுத்தலும்
வேயைவென்றதோளினுள்வெதும்பியுள்ளம்விம்முறு
வாயுவாளிபோலநெட்டுயிர்ப்பெறிந்துவாடுமே.

(இ - ள்.) தூய திங்கள் வெண் குடை - பரிசுத்தமாகிய சந்திர
னாகிய வெள்ளைக்குடையையும், கருப்பு வில்லி - கருப்பு வில்லையுமு
டைய மன்மதனால், தொடு - எய்யப்பட்ட, மலர் - மலர்களது,
சேய தேறல் வருண வாளி - செந்தேனாகிய வருணஸ்திரத்தை,
முனிவினில் செலுத்தலும் - கோபத்தாம் செலுத்தியவளவில்,
வேயை வென்ற தோளினுள் - மூங்கிலை ஐயித்த தோள்களையுடைய
வன், வெதும்பி - வெம்பி, உள்ளம் - உள்ளத்தில், விம்முறு - வருந்தி,
வாயு வாளி போல் - வாயுவாஸ்திரத்தை (ச்செலுத்துதல்) போல,
நெடு உயிர்ப்பு எறித்து - பெருமூச்சு விட்டு, வாடும் - சோர்வா
ளானான், எ-று.

(க - து.) மன்மதனுனவன் மலர்த்தேனாகிய வருணஸ்திரம்
தொடுத்தபோது தமயந்தியானவன் பெருமூச்சாகிய வாயுவாஸ்திரம்
தொடுத்தான் என்பதாம்.

மழையைத் தூர்ப்பது காற்றாதலால் வருணஸ்திரத்துக்கு வாயு வாஸ்திரம் பகையாத லறிக. பூநதேனுகிய வருணஸ்திரம் பொருமல் தமயந்தி பெருமூச்சுவிடுதலை அதற்கு எதிரா வாயுவாஸ்திரஞ் செலுத்துதலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. (கக)

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளாலே தமயந்தி காமநோயின் கொடுமையை மகளிராசுக்குக் கூறுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

கூறுமங்கையீருளங்கொதித்துவெம்புகாமநோய் தேறுகின்றிலீரிதென்கொறேவியைப்பிரிந்ததா லாறணிந்துமவிரகவெம்மையமுலவெடித்ததன்றுகொ னீறணிந்தகடவுளுக்குநெற்றியிற்கணுனதே.

(இ-ள்.) கூறு மங்கையீர் - (என்னிடத்தே குறைவைச்) சொல் லுகின்ற மாதரோ!, உளம் கொதித்தது - (என்) உள்ளமானது கொதிப் புற்று, வெம்பு காம நோய் தேறுகின்றிலீர் - வெம்புதற்குக் காரணமாகிய காம நோயின் (கொடுமையை) அறிகின்றிலீரே, இது என் - இது என்னபேதைமை, நீறு அணிந்த கடவுளுக்கு - விபூதி யைப் பூசிய பரமசிவனுக்கு, நெற்றியில் - நெற்றியினிடத்து, கண் ஆனது - (நெருப்புக்) கண்ணானது, தேவியை பிரிந்ததால் - (தன்) மனைவியை நீங்கியதால், ஆறு அணிந்தும் - கங்கையை (முடியினமே லே) தரித்ததும், வெடித்தது - (அந்நெற்றியைப்) பிளந்து தோன்றிய தான், விரகம் வெம்மை - காமமாகிய வெப்பத்தையுடைய, அழல் அன்றுகொல் - நெருப்பன்றோ, என்று.

(க - து.) பெண்களே! காமக்களற கொடுமையை நீங்க ளறிய வில்லை, சிவன் உமையைப் பிரிந்தகாலத்துக் கங்கையைத்தரித்தும் அக் காமாக்கினி நெற்றிக்கண்ணாக வெடித்த தல்லவோ எனபதாம்.

தேவியையென்னும் ஐயுருபு நீக்கப்பொருளில் வந்தது. தக்கன் கடவுளை யிகழ்ந்து வேள்விசெய்தபோது அவன் மகளென்னு முறை பற்றிவந்த தாஷ்டாயணியெனகிற பேரை யொழித்துப் பார்வதியென் கிற பெயரைக் கொள்ள மலையாரசனிடத்து வளாந்தபோது அவளைப் பிரிந்திருந்தமை கொள்க. தலைமேற் கங்கையிருக்கவும் காமத்தி யடங் காமல் உள்ளே பொங்கி யெழுந்த நெற்றியளவுரு சென்று அக்கங் கைத்தடையா லுச்சியைப் பிளந்து செல்லமாட்டாமல் நெற்றியைப் பிளந்து வெளிப்பட்ட தென்கு கடவுளுக்கே அப்படி நேரிட்டதாயின் மெல்லிய வொரு சிறு பெண்பாலாகிய எனக்கு எப்படி விராதென்ற தாயிற்று. கடவுள் காமத்தாற் படும்பாட்டைச் சொல்லித் தண்டா பூபிக நியாயத்தினாலே தான் படும்பாடு தோணச்செய்தலாற் செய் யுட் பொருட்பேறணி. (௨௦)

பண்ணமைந்ததீஞ்சொலீர்பழிப்பதென்னைமாரிலத் துண்ணயந்ததலைவரவீயினுயிரையன்னமாதரா ரொண்ணுகின்றகாமமென்னுமெரியமுற்குவெந்தமு றண்ணிதென்றுமுழுகியந்தவெம்மையைத்தணிப்பரால்.

(இ - ள்.) பண் அமைந்த - பாடமுசைபோல் நிறைந்த, நீ சொலீ - மதுரம்பொருந்திய சொற்களை யுடையவோ! பழிபபது என்னை - பழிப்பதற்கு யாதுகாரணம், மா நிலத்த - பெரியபூமியின்கண், உள் சுயந்த தலைவா வியின - உள்ளத்தில் விரும்பப்பட்ட (தங்) கணவரா னவா இறந்துபோனால், உயினை அன்ன மாதரா - (அக்கணவா) உயிபோலும் மங்கையரானவா, எண்ணுகின்ற - சிந்திக்கப்படுகின்ற, காமம் எனனும் எரி அழற்கு - காமமாகிய நெருப்புக்கு, வெம் தழல் - வெப்பம் பொருந்திய நெருப்பானது, தண்ணிது என்று - குளிர்ச்சி யுள்ளதா யிருக்கின்ற தென்று நினைத்து, மூழ்கி - (இருநெருப்பி னுள்ளே) மூழ்கி, அந்த வெம்மையை - அக்காமநெருப்பின் வெப்பத்தை, தணிப்பா - நீக்குவார்கள, எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) மாதர்களே! உலகிற பெலர்கள் தங்கள் கணவராக எரிற் தபோது காமாகனிககுப பயந்தல்லவா தீப்பாய்கிறார்கள் என்பதாம்.

‘உயிரையன்ன மாதா’ எனவே கறபுடைமகளி றொன்றதாயிற்று. வெந்தழ மண்ணிதென்று மூழ்கல் - உடன்கட்டை யேறல், அல்லது தீப்பாயதல். கணவருடனிறந்தவா வானுலகத்திலே பழையபடியே அவருக்கு மனைவியரா யிருந்து காமசுகத்தை யனுபவிப்பொன்பது அறநூலிற் சொல்லப்படுதலாலே அவ்வெம்மையைத் தணிப்பொன் றாள். காமநோய் பொறுமை மகளிராகக்கல்லாம இயல்பா யிருக்க நீங்கள் பேதைமையால் என்னை பழிக்கின்றீ றொன்றதாயிற்று. அப்படி மரணமடைதற்கு ஏதுவாகாத அததண்ணிதென்று முழுகலை யேது வாகக் குறித்தலால் ஏதுததற்குறிப்பணி. (உக)

என்று கூறி நுழைநுசுப்பி நுங்கொலென்ன வினமணிக றுன்றுபோலெழுந்தவீங்கு கொம்மைவெம்முலை தடம் பொன்றயங்குபசலைபோர்ப்பமம்மர் நோய்பொறுக்கலா மன்றலோதிதுயருழந்துமதிமயங்குகாலையில்.

(இ - ள்.) என்று கூறி - என்று சொல்லி, நுழை நுசுப்பு இறும் என்ன - நுண்ணிய இடையானது ஒடியுமென, இனம் - இனமாகிய, மணி குன்று போல் எழுந்த - மணிகளின் மயமாகிய மலையோல் உயர்ந்து, வீங்கு - பருத்திருக்கின்ற, கொம்மை வெம் முலை தடம் - இளமைபொருந்திய விருப்பத்தைத் தருகின்ற முலைகளினிடங்கள், பொன் தயங்கு பசலை போப்ப - பொன்போல் வீளங்காந்நற பசப்புநிறத்தினால் மூடிக்கொள்ள, மம்மா நோய் - காமநோயை, பொறுக்கலா - பொறுமல், மன்றல் ஓதி - வாசனைபொருந்திய கூந்தலை யுடையவள், துயா உழந்து - துடைத்தினால் வருந்தி, மதிமயங்கு காலையில் - அறிவு கலங்கப்பெறுகின்ற காலத்திலே, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் காமவிரகத்தைச் சகியாமல் அறிவு கலங்குங் காலத்தில் என்பதாம்.

இப்பாட்டிம் பின்பாட்டிம் குளகம்.

(உஉ)

நையுதுண்மருங்குல்காமவெம்மைபற்றுநாண்மலர்
கையிலங்குவாண் முகங்கருந்தடங்கண்மெல்லடித

துய்யபங்கயந்தொழிற்சுடுங்கொலென்னவெண்ணியோர்
வெய்யவன்கரஞ்சுருக்கிவேலைபுகுகொளித்ததே.

(இ - ள்.) கையும் துண் மருங்குல் - தேய்கின்ற துண்ணிய இடையை யுடையவளது, காமம் வெம்மை - காமத்தியினது வெப்பத்தை, பற்று - கொண்டிருக்கின்ற, கை - கைகளும், இலங்கு வாள் முகம் - விளங்காரின்ற ஒளிபொருந்திய முகமும், கரு தடம் கண் - கரிய விசாலம்பொருந்திய கண்களும், மெல் அடி - மெல்லிய அடிகளுமாகிய, நாள் மலா - அனறுபூத்த மலாகளாகிய, துய்ய பங்கயம் தொழில் - பரிசுத்தம் பொருந்திய தாமரை மலர்களைத் தொட்டால், சுடும் என்ன எண்ணியோ - சுடுமென்று நினைத்தோ, வெய்யவன் - சூரியனுனது, கரம சுருக்கி - (தன்) கிரணமாகிய கைகளைச் சுருக்கிக் கொண்டு, வேலை புகு ஒளித்தது - மேற்கடலுள்ளே முழுகி மறைந்தது, எ-று.

(க - து) சூரியனுனவன் தமயந்தியினுடைய அவயவத்தாமரைகளைத் தொட்டால் சுடுமென்று நினைத்தோ அஸ்தமனமாயினான் என்பதாம்.

சூரியன் தாமரைக்கு நாபகனாதலால் அவற்றைத் தொடுத்தல் அவனுக்கு சூரித்தாயிற்று. சூரியன் எல்லாவற்றுக்கும் வெப்பஞ் செய்பவனுயிருந்தும் தமயந்தியின் காமவெப்பத்துக்கு அஞ்சினானெனவே அவ்வெப்பத்தின் கொடுமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. கரஞ்சுருக்கு தற்கு ஏதுவாகாத அவ்வெண்ணத்தை யேதுவாகக் குறித்தால் ஏதுத் தற்குறிப்பணி. (உங்)

கைககிளைப்படல முற்றும்

மா லே ப் ப ட ல ம்.

[இப்படலத்தால் முன்சொல்லப்பட்ட தமயந்தியின் காமகோய்

மிகுதற்குக் காரணமாகிய மாலையின் வரவு

சொல்லப்படுகின்றது]

கலிலிலைத்துறை

ஒற்றையாழியான்படமெனவுறுபகற்சிறுவன்
கற்றைவார்கதிரக்கயிற்றினாலவிடுதலுங்கதித்து
முற்றுறுமுலைநெட்டுயிர்ப்பெறிதலான்மொத்துன்
டற்றுவிழ்ந்தபோற்குடதிசைக்கடலுளாழ்ந்ததுவே.

(இ - ள்.) ஒற்றை ஆழியான் - சூரியனுனது, படம் என (தனக்குக்) காற்றாடியாக உறப் பெற்ற, பகல் சிறுவன் - பகலாகிய சிறியோனுனவன், கற்றை - திரளாகிய, வார் கதிர கயிற்றினால் விடுதலும் - நெடிய கிரணமாகிய கயிறைக் கொண்டு (அதை யாகாசத்தின் கண்) விட்டவளவில், கதித்து - பருத்து, முற்று உறு முலை -

மூற்றது முலைகளையுடைய தமயந்தியானவள், நெடு உயிர்ப்பு எறித லான் - பெருமூச்சை விடுத்தலினால், மொத்தது உண்டு - தாக்குண்டு, அற்று வீழ்ந்தபோல் - (அக்கயிறு) அற்று வீழ்ந்ததுபோல, சூட திசை கடலுள் - மேற்குத் திசையிலுள்ள சமுத்திரத்தினுள், ஆழ்ந்தது - (அது) மூழ்கிறது, எ-று.

(க - து.) பகல் என்னுஞ் சிறுபிள்ளை சூரியனைக் காரற்றடியாகக் கிரணக்கயிற்றும் கடடிவிட்டவளவில் தமயந்தியின் பெருமூச்சால் கயிறற்று அக்காற்றாடி மேற்கடலில் வீழ்ந்து மூழ்கிறது என்பதாம்.

வீழ்ந்தது என்பது வீழ்ந்த எனத் துவ்விழுதி குறைந்தறின்றது. இதனால் மாலைப்பொழுது வருதற்குக் காரணமும், அப்பொழுது உள தாஞ் தமயந்தி வருததமும் சொல்லப்பட்டன. பிரிந்தோரை மாலை வருத்துமென்பது “காதலரில்வழி மாலையெகளைக்களத், தேதிலாபோல வரும்” என்பதனா லுணர்க. சூரியனிற டட்டும், பகலிற சிறுவனும், கதிரிற கயிறும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. சூரியன் மேற்கட லுள் இயல்பாய் வீழ்தலைக் கதிராகயிறற்று வீழ்வதாகக் குறித் தமையால் முன்னுருவகத்தை யறுப்பாக்கக்கொண்ட பொருட்டற் குறிப்பணி. (க)

புதைத்தகாரிருட்படமொழித்தித்துணைப்போது முதித்தகீழ்த்திசைமகடபுணர்தாயெனலுழக கொதித்துமேற்றிசையணங்கலத்தகப்பதங்கொடுமே லுதைத்ததாலெனச்சிவந்ததுவெய்யவனுடலம்.

(இ-ள்.) புதைத்த - மறைத்த, கார இருள் படம் ஒழித்த - கரிய விருளாகிய போரவையைக்களைந்து, இத்துணை போதும் - இவ்வ ளவுகாலமும், உதித்த - உதயஞ்செய்யப் பெற்ற, கீழ்த்திசை மகள் புணர்தாய் என - (நீ) கீழ்க்குத்திக்காகிய மாதை கூடிக் கொண் டிருந்தாயென்று, மேல் திசை அணங்கு - மேற்குத்திக்காகிய மாதான வள், ஊழி - பிணங்கி, கொதித்து - வெப்பமுற்று, அலத்தகம் பதம் கொடி - செம்பஞ் சூட்டப்பெற்ற அடிகளைக்கொண்டு, மேல் உதைத்தது ஆம் என - வடிவத்தினமேல் உதைக்கப்பெற்றதுபோல், வெய்யவன் உடலம் சிவந்தது - சூரியனது வடிவஞ் சிவப்பையடைந் தது, எ-று.

(க - து.) மேற்குத்திசைப் பெண் காலுதை பட்டது போலுஞ் சூரியன்மேனி சிவந்தது என்பதாம்.

சூரியனுக்குச் செந்நிறம் இயற்கையாயினும் காலையினு மாலை யினு மிகுந்து தோன்றுமென்க. மாலையிற சிவத்தற்குக் காரணம் மேற் றிசைமாதினுடைய அலத்தகப்பதது துதையெனவே காலையிற சிவத் தற்குக் கீழ்த்திசைமா துதையாமெனக் கொள்க. தலைவனோ மேதற் குப் பலகாரணங்க ளுளவேனும் பிறமாதனா நயந்தானெனப் பிணங் குவதே மகளிர்க்கு இயல்பாமென்பது தோன்ற ‘கீழ்த்திசைமகட் புணர்தாயென லுழி’ என்றா. தாயைப் புணர்தோ னென்பது தோன்ற ‘உதித்த கீழ்த்திசைமகட் புணர்தாய்’ என்றா. அவனைக்

கண்டுழி ஊடுதல்மாத்திரத்தி னடங்காது அழற்சினமு மிருமாதலால் ஊடியென்றொழியாது 'கொதித்து' என்றா. திசைகளை மாதராகச் சொல்லியது உருவகம். சூரியன் அப்போ தடைந்த சிவப்பை அவ் வுதையின் சிவப்பாகக் குறித்தலால் பொருட்டம்குறிப்பன. (உ)

சகரர்தொட்டவெண் டியையெறி தடங்கடற்புகுதும்
புகரில்வெங்கதிர் டுகடவுண முனபோக கியகதிராக
ணிகரினித திலங்குளிப்பவனீர் நிலையறிவா
னகநெடுங்கடலயிடுததபொற கழையெனலாமால்

(இ-ள்.) சகரா தொட்ட - சகரான்னப்பட்ட வரசாகளாலே தோண்டப்பட்டிருக்கிற, வெள தினா எறி - வெளரிய அலைகளை வீசுகின்ற, தடம் கடல் புகுதும் - விசாலம்பொருந்திய கடலினகண் புகுகின்ற, புகா இல் - குறையிலலாத, வெம் கதிரா கடவுள் - சூரிய தேவனாலே, முன போக்கிய கதிராகள் - முன்னே செலுத்தப்பட்ட கிரணங்களானவை, நிகா இல் நித்திலம் - ஒப்பில்லாத முததுக்க லைக் (குறித்து), குளிப்பவன் - (அக்கடலிலே) மூழ்குவோன், நீரா நிலை அறிவான் - நீராழத்தை யறியும்பொருட்டு, அகல நெடு கடல் விடுத்த - விரிந்த நெடிய கடலிலே விடப்பட்ட, பொன் கழை எனலாம் - பொன்மூங்கில்களென்று சொல்லலாம், எ-று.

(க-து.) கடலிற சூரியனாற் செலுத்தப்பட்ட கிரணங்களானவை அக்கடலின் முததெழிக்க மூழ்குவோர் ஆழம்பாக்க விடுத்த மூங்கில் களபோன் நிறுந்தன எனபதாம்.

சகரவரசனால் வேள்வியின்பொருட்டு விடப்பட்ட குதியை இந்நிரன்பற்றிப் பாதாளலோகத்திற் றவஞ்செய்திருந்த கபிலமுனி வன் புறத்துக் கட்டிவைக்க, அதைத் தேடுமொருட்டு அவனுடைய புதல்வராகிய சகரா அறுபதினாயிரவராலுந் தோண்டப்பட்ட படியால் சகராதொட்ட கடலென்றா. கடலைச் சாகரமெனபதும் இதனாலென வறிக. இரவியினமுன செல்லுகின்ற கதிராகளில் நீராழம் பார்க்கும் மூங்கிலே ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. (ங)

மையுண் கண்ணியைமதிவரின்வருத்துமென்றிரங்கி
யையபோகலென்றாமபலவாய்மலர்ந்தனவாவி
வெய்யவன்செழுங்கரங்களைவிழைவொடுந்தமது
கையினுலுறப்பிடித்தெனக்குவிந்தனகமலம்.

(இ-ள்.) மை உண் கண்ணியை - அஞ்சனத்தைக்கொண்ட கண் களை யுடையவளாகிய தமயந்தியை, மதி வரில் - சந்திரனானவன் வந்தால், வருத்தும் என்று இரங்கி - வருத்துவானென்று மனமிரங்கி, ஐய போகல் என்று - சாயி (இவனைக் கைவிட்டுப்) போகாதேயென்று (சொல்லவன்போல்), வாவி - குளங்களிலே, ஆம்பல் வாய் மலர்ந்தன - அல்லி முகைகள் முகமலர்ந்தன, வெய்யவன் - சூரியனது, செழு கரங் களை - செழிய (கிரணங்களாகிய) கைகளை, விழைவொடும் - ஆசை யோடும், தமது கையினால் - தம்முடைய கைகளால், உற பிடித்த என -

பொருந்தப் பிடித்தனபோல, கமலம் குவிந்தன - தாமரைமலர்கள் கூம்பின, எ-று.

(க - து.) சந்திரன்வரின் தமயந்தியை வருத்துவானென்று சொன்னதுபோல ஆம்பல்க ளலாந்தன, சூரியனைப் போகாதேயென்று கையாற பிடித்தல்போலும் கமலங்கள் குவிந்தன என்பதாம்.

வாவியில் ஆம்பல் வாய்மலாந்தன தாமரை குவிந்தனவெனக் கூட்டுக.

சூரியனது இருததல் தனனாய்கன் வரவிற்குத் தடையாயினும், தமயந்தியின வருத்தத்திற கிரககி யிருக்க வேண்டுகொண்டா ளென்பது தோன்ற 'ஆம்பல் வாய மலாந்தன' என்றும், தனனாய்க னென்னுஞ் சதந்தரம்பற்றிக் கையினாற பிடித்துத் தடுத்தாளென்பது தோன்ற 'கமலம் பிடித்தன' என்றும் சொல்லினா. மாலைப்பொழுதில் அல்லி தாமரைகடரு இயல்பாகிய மலாதலையுங் குவிதலையும் சொல்லுதலும் பிடித்தலுமாகக் குறித்தமையால் பொருட்டறகுறிப்பணி. (ச)

பொருவிலாழியொன்றுருட்டியெப்புவனமும்விளக்கு
மிரவிமன்னவனிறத்தலுமெதிரந்தபுன்மலை
பரவைமாரிலமுழுவதும்பரிப்பவனிறப்ப
விரவுவெந்தொழிற்குறுநிலவேந்துபோன்றுளதே.

(இ-ள்.) பொருவில ஆழி ஒன்று உருட்டி - ஒப்பில்லாத ஒருசக் கரத்தைச் செலுத்தி, எ புவனமும் விளக்கும் - எல்லா வுலகங்களை யும் ஒளிரவிகின்ற, இரவி மன்னவன இறத்தலும் - சூரியனாகிய அரசன இறத்தவளவில, [அஸதமித்தவுடனே], எதிரந்த - தோன்றிய, புன்மலை - புல்லிய மாலைக்காலமானது, பரவை மா நிலம் முழுவதும் - கடல் சூழ்ந்த பெரியவுலக முழுவதையும், பரிப்பவன் இறப்ப - காப்பாற்றுகின்ற அரசன இறந்துபோக, விரவு - (அத்தருணத்திலே) வியாபிக்கின்ற, வெம் தொழில் - கொடிய செயல்கையையுடைய, குறு நில வேந்து போன்று உளது - சிறியநிலத்தை யாளு மரசனபோ லிருந்தது, எ-று.

(க - து.) சூரியன் சென்றவளவிலே மாலைக்காலம் வந்து சம்பவித்தது தனிச்செய்கோல்வேந்த னிறந்தபின்பு குறுநில வேந்தன் பெருநிலமான வந்தது போலும் என்பதாம்.

"இறப்பேசா மிகுதிபோக்காம்" என்றதனால் ஈண்டு சூரியன் இறத்தல் போதலும், அரசனிறத்தல் சாதலுமாகப் பொருள்கொள்க. உலக முழுவதும் புரத்தல்செய்த அரசன் நீங்கிய வளவிற றேன்றி ஏழைகளை வருததுதலால் 'வெந்தொழிற குறுநில வேந்தி' என்றும் சூரிய னீங்கிச் சந்திரன் றேன்றுதற கிடையே தோன்றிச் சிறிது பொழுதுநின் றழிவதாதலிற் 'புன்மலை' என்றும் சொல்லினார். ■■■
லைக்குக் குறுநிலமன்னரை ஒப்புமை சொல்லலால் உவமையலி. (ரு)

காலமென்னுமோர்வணிகன்மேலகன்றவான்கல்வின்
ஞாலகீளிருள்சீப்பவனலங்கொள்பொன்னாக

வேலுமாறுதாதெனவொளிகெககர்வானிருண்ட
நீலவார்குழலுயிர்சுடவெழுந்தசெந்நெருப்பே.

(இ-ள்.) காலம் எனவும் ஓர் வணிகன்-காலமாகிய பொருவைவசிய
னாவன், மேல் அகன்ற - மேலாகப்பரந்த, வான கல்லின் - ஆகாச
மாகிய (உரை) கல்லிலே, ஞாலம் நீள இருள் - பூமியினிடத்து மிக்க
விருளை, சீப்பவன் - கெடுப்பவனாகிய சூரியனை, நலம் கொள் பொன்
ஆக - கற்குணத்தைக்கொண்ட கனகமாக, ஏலும் ஆறு - பொருந்து
மாறு, உரைத்தது என - உரைத்ததுபோல, ஒளிர் வான் செக்கா -
விளங்குகின்ற செவ்வானமானது, இருண்ட நீலம் - இருளற்ற நீல
நிறம்பொருதிய, வார குழல் - நெடிய கூரதலையுடைய தமயரதியி
னது, உயிர் சுட - ஆவியைச் சுடுதற்பொருட்டு, எழுந்த - தோன்றிய,
செம் நெருப்பு - செந்தீயே (ஆம்), எ-று.

(க - து.) செவ்வானம் தோன்றியது தமயரதியுயிரைச் சுடவெ
ழுந்த செந்தீக்கொப்பா யிருந்தது எனபதாம்.

காலத்தில் வணிகனையும், ஆகாயத்தில் உரைகல்லையும், சூரிய
னின் பொன்னையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி, செவ்வானத்
திற்பொன்னுனாத்தாலென்னும் தற்குறிப்பணி மேறசொல்லிய
உருவகவணியை உறுப்பாகக் கொள்ளுதலால் உறுப்புறுப்பிக்
வையணி. செவ்வானத்திறு செந்தீக் குறிக்கப்பட்டமையால் பொருட்
டறகுறிப்பணி. இதனுள் இரண்டணிகள் சோந்து வருதலாற சோ
வையணி. (சு)

செய்யவெங்கதிறத்தலுமவனுழைச்சிறந்த
மொய்கொள் பேரொளிவனிதைககுமூட்டுசெந்தழுவின்
வெய்யநீரதாய்ப்பரந்தெழுசெக்காவான்மெலிந்த
வையறுண்ணிடையணங்கினுககென்கொலாயமையும்.

(இ - ள்.) செய்ய வெம் கதிர் இறத்தலும் - செந்நிறம்பொருந்
திய சூரியனுாவன் அஸ்தமித்த வளவில், அவனுழை - அவனிடத்தே,
சிறந்த - சிறப்புறநிறந்த, மொய் கொள் - மொய்ததல்கொண்ட, போ
ஒளி வனிதைக்கு - பெரிய சாயாதேவிக்கு, மூட்டு - மூட்டப்பட்ட,
செம் தழுவின் - சிவந்தநெருப்புபோல், வெய்ய நீரது ஆய - கொடிய
குணத்ததாய், பரந்து - விரிந்து, ஒளிர் - விளங்கா நின்ற, செக்கா வான் -
செவ்வானமானது, மெலிந்த - காமநோயா லினைத்த, ஐயம் துண்
இடைஅணங்கினுக்கு - உண்டோ வில்லையோ என்று சந்தேகித்தற்கிட
மாகிய துண்ணிய விடையையுடைய தமயரதிக்கு, என்கொல
ஆய் அமையும் - எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும், எ-று.

(க - து.) சூரியனிறந்தவுட னவன் மனைவி சாயாதேவிக்கு மூட்டு
நெருப்பைப்போ லிருக்குஞ் செவ்வானமானது தமயர்திக் கெவ்வாறு
யிருக்கு மென்பதாம்.

இருவகைப் புணர்ச்சியுள் உள்ளப்புணர்ச்சியின் வழித்தாகிய
மெய்யுறுபுணர்ச்சி யுற்றோக்கு விருப்பின் திண்மை சிறிதொழிந்து

கிழ்ஞமாயினும், தலைவன்கியவளவி லிவாகளும் பொறுது சககமனஞ் செய்வொன்பது தோன்ற 'ஒளிவனிதைக்கு மூட்டி செந்தழலின்' என்றார். "மருவுகாதலராருயிர் மாய்ந்திடி, லெரியின் மூழ்கியிற்று படுவதறி, கருநெறித்தலை வைக்குமடிக்கடி, புரவிநன்மகப்பேறு பொருந்துவார்." செக்காவானத்தை ஒளிவனிதைக்கு மூட்டிசெந்தழலாகக் குறித்தமையால் தமகுறிப்பணி. (எ)

தணத்தலெண்ணிமெயதளர்வுறுநேமியம்பறவை
புணர்த்தவஞ்சிறைப்புல்லுவிட்டொழியநெட்டுயிர்ப்பாற்
றுணர்த்தமெளவலவண்ணேநீள்கவகுனமுன்றோன்றிற்
பணைத்தவெம்முலைப்பாசிழையலகுலென்படுமே.

(இ - ள்.) தணத்தல் எண்ணி - பிரிவை நினைத்து, மெய் தளர்வு உறு - உடம்பு தளர்ச்சியடைகின்ற, நேமி பறவை - சக்கரவாகப் பறவைகள், நெடு உயிர்ப்பால் - பெருமூச்சோடு, புணர்த்த - கலந்த, அம் சிறை - அழகிய சிறகுகளின், புல்லு விட்டி ஒழிய - தழுவுதலை விடுத்தி நீங்கவும், வண்டு - வண்டிகளானவை, துணர்த்த மெளவல் ஊத - கொத்துகளாகப்பூத்த முல்லை மலரிலே ஆரவாரிக்கவும், நீள்கங்குல்முன் - நெடியமாலையானது, தோன்றின் - உதிக்குமாயின், பணைத்த வெம் முலை - பருத்த விருப்பஞ் செய்கின்ற முலைகளையும், பசு இழை அல்குல் - பசிய வாபரணத்தைக்கொண்ட அல்குலையுமுடைய தமயந்தியானவள், என்படும் - என்னபடுவாளா, என்று. அம்-அசை.

(க - து.) சகோரங்கள் புணர்ச்சிவிட்டி நீங்கவும், வண்டிகள் சத திக்கவும், மாலுக்கால முதிக்குமானால் தமயந்தி என்னபாடுபடாள் என்பதாம்.

ஒழிய ஊத வென்னும் வினையெச்சங்கள் தோன்றியவென்னும் வினையொன்றி முடிந்தன. புணர்த்த புணர்த்தவென எதுகைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இடைவிடாமற கூடுதலுறற பகுப்பறிவில்லாத சக்கரவாகப் பறவைகள் பிரியவும், மன்மதனது அம்பாய்ப் பிரிந்த வர்க்குக்கிடையாட்டும் முல்லைமலரில் வண்டிகளாகிய வின்னுண்போர்க் குறியாகிய ஒலியைச் செய்யவும், மாலுப்பொழுது துண்டாகுமளவில் படுந்தன்பம் அளவிற்ற தாகலின் 'என்படும்' என்றார். மாலையிற காம நோய் மிகுமென்பது "காலையரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாது, மாலு மலருமிந்நோய்" என்பதனும் காண்க (அ)

அங்கண்வானகமுழுவதுமவிரொளிபரப்பிக்.
கங்குல்வாயடர்தாரகையெழுந்தனகடலுட்
பொங்குவெங்கதிர்மணிவிழுந்தெனத்திசைபுரப்போ
பொங்குநாடுதற்கெடுத்தவஞ்சுடரொனவியையும்.

(இ-ள்.) கங்குல்வாய் - இரவின்கண், அம் கண் - அழகிய விடத் தையுடைய, வாகனம் முழுவதும் - ஆகாயத்தினிடமெங்கும், அவர் ஒளி பரப்பி எழுந்தன - விளங்குகின்ற ஒளியை விரித்துக்கொண்டு தோன்றினவையாகிய, அடா தாரகை - கெருங்கிய உடுக்களானவை,

கடலுள் - சமுத்திரத்தினுள், பொங்கு - விளங்காநின்ற, வெம் கதிர் மணி - சூரியனாகிய மணியானது, விழுந்து என - விழுந்ததென்று, திசை புரப்போ - திக்குப்பாலகா, எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், நாடு தறகு - தேடுதற்பொருட்டு, எடுத்த - ஏந்திய, அம் சுடா என - அழகிய தீபங்கள்போல், இயையும் - பொருந்தும், எ-று.

(க - து.) நட்சத்திரங்களின் தோற்றங்களானவை சூரியனாகிய மணி கடலில் விழுந்ததென்று திக்குப்பாலக ரம்மணியைத் தேட எடுத்த தீபங்களைப் போன்றிருந்தன என்பதாம்.

திக்குப்பாலகாது காப்புப் பெரும்பாலுஞ் சந்திரசூரியாபொருட் டாதலால் அவருக்குத் தேடல் சொல்லப்பட்டது. 'கங்குல்வாயடர் தாரகை' எனலால் பகலிற் சூரியனெனியால் மழுங்கிநிற்கு மென்க. 'வெங்கதிர் மணி' என்பது உருவகவணி. தாரகைகளில் தீபங்களைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.

(க)

கருத்தினூடெழுகாமமென்கொடுங்கனல்கனற்ற வருத்தியுற்றவராருயிர்க்குளகினையயில்வா னுருத்துவெங்கதிர்ப்பாகெறிந்துடுப்புக்ர்முகத்த விருட்கடாககளிறிருநிலத்திறுத்ததையன்றே.

(இ-ள்.) உடு புக்ா முகத்த - தாரகைகளாகிய புள்ளிகளையுடைய முகத்தினையுடைய, இருள் கடா களிறு - இருளாகிய மதயானை, உருத்த - கோபித்து, வெம் கதிர் பாகு எறிந்து - சூரியனாகிய பாகனை வீசி, கருத்தினூடு - நெஞ்சினுள், எழு காமம் என - வளாகின்ற காம மெனகிற, கொடும் கனல் கனற்ற - கொடிய தீயானது சுடாநிற்க, அருத்தி உறறவா - ஆசையைப்பொருந்தினவருடைய, ஆர் உயிர் குள கினை - நிறைந்த உயிராகிய தழையை, அயிலவான் - உண்ண, இரு நிலத்த - பெரிய பூமியினிடத்து, இறுத்தது - தங்கியது, எ-று. அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க - து.) இருளாகிய மதயானையானது சூரியனாகிய பாகனைக் கொன்று காமிகளது உயிராகிய தழைகளை யுண்ணும்பொருட்டுப் பூமியில் வந்தது என்பதாம்.

'ஆருயிர்க்குளகினை யயில்வான்' என்பதினால் இருள் பிரிந்தவர்க்கு மாணவேதனையொத்த வேதனையை விளைக்குமென்க. குளகு - விலங் குண்ணும் தழை. "இலையகாலிலங்கி னுணவுகுளகெனப்" உயிற் குளகையும், வெங்கதிரிற் பாகனையும், உடுவிற புகையும், இருளிற் களிற்றையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.

(க0)

தோட்டுமென்மலர்ப்பூங்களைதுரப்பமெல்லளினாண் பூட்டுபைங்கழைகுழைத்தெதிர்வேனிலான்புகழைத் தீட்டுதாரகையெழுத்தொளிசிறந்திடவணிவான் கூட்டுமையெனச்செறிந்ததுகூறிருப்பிழம்பே.

(இ - ள்.) தோடு மெல் மலர் - இதழ்களையுடைய மெல்லிய பூக்க ளாகிய, பூ களை தூர்ப்ப - அழகிய வம்புகளைச்செலுத்த, மெல் அளி னாண் பூட்டு-மெல்லிய வண்டிகளாகிய நாரியைப் பூட்டிய, கழை

குழைத்து - பசிய கருப்புவிட்டை வளைத்து, எதிரே வேனிலான் புகழை-
எதிராகின்ற மன்மதனது கோத்தியை, தீட்டி - எழுதப்பட்ட, தார
■ ■ ■ எழுத்து - உடுக்களாகிய எழுத்துக்களினது, ஒளி சிறந்திட - ஒளி
விளங்குதற்கு, அணி வான் - அழகிய வாகாயமானது, கூட்டும் ■ ■ ■
என - கூட்டிய மை போல், கூர் இருள் பிழம்பு - மிகுந்த இருளினது
திரட்சி, செறிந்தது - நெருங்கியது, எ-று.

(க - து.) இருட்கூட்டமானது மன்மதனது கோத்தியை எழுதப்
பட்ட நட்சத்திர வெழுத்தொளி சிறப்படைய ஆகாயத்தினுள் கூட்
டிய மைபோல விரிந்தது என்பதாம்.

வேனிலானை எழுவாயாக்கி அவன் தனது புகழைத்தீட்டிய தார
கையாகிய எழுத்தொளி சிறந்திட அணிவதற்குக் கூட்டு மையெனப்
பொருள்கொள்ளினு மமையும். தாரகையிலெழுத்தை யாரோபித்தலா
ஊருவகவணி. இருளில் மையைகருவித்தலால் தருமிப்பணி. இது
முன்னுருவகத்தை யுறுப்பாகக் கொண்டமையால் கலவையணி. (கக)

பட்டகாரிருட்கங்குல்போதரப்பட்டிதிசைக
ளெட்டினுள்ளனபொருள்கவாந்தேகிலனென்னு
விட்டிலங்கொளிலெய்யவன்றனதுமெல்விரலாற்
சுட்டியெங்கணுங்காட்டல்போற்சுடர்வனசுடர்கள்.

(இ-ள்.) பட்ட - உண்டாகிய, கார இருள் கங்குல்போதர - கரிய
இருளையுடைய இரவானது வர, பட்ட திசைகள் எட்டின் - பரந்த
எட்டித்திக்குகளிலும், உள்ளன - இருக்கின்றனவாகிய, பொருள்
கவாந்து - பொருள்களை யபகரித்துக்கொண்டு, ஏகிலன் எனது - (நான்)
போகவில்லையென்று, ஒளி விட்டி - காந்தியைவிட, இலங்கு - விளங்கா
நின்ற, வெய்யவன் - சூரியனானவன், தனது மெல் விரலால் - தன்
னுடைய மெல்லிய விரலினால், சுட்டி - குறித்து, எங்கணும் - எவ்
விடங்களிலும், காட்டல் போல் - காட்டுதல்போல, சுடர்கள் சுடாவன-
திப்புகள் விளங்குவன, எ-று.

(க - து.) சூரியன் எண்டுககிலுமுள்ள பொருள்களைக் கவாந்
தேகிலனென்று இரவினுக்குத் தன்விரலாற் சுட்டிக்காட்டல்போல்
பிரகாசிக்கின்றன திப்புகள் என்பதாம்

பிராபொருளைப் பாதுகாப்போர் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கு
மிடத்துப் பினகாப்பவாக்குத தங்காப்பிலுள்ள பொருள்களை யொப்
பித்தல் உலகவழக்கமாதலிற் பகலிற்காதத சூரிய னீங்குமிடத்து இர
விற்காக்குஞ் சந்திரன் வருதற்குப் பொழுது நீட்டித்தலால் அவ்வுடை
மையைக் காத்தற்கூரிய அவன் மணையாகிய இராமடந்தைக்கு ஒப்
பிக்குமிடத்துச் சொன்மாத்திரததாற புலப்படாதென்பது தோன்ற
“வெய்யவன் தனது மெல்விரலாற் சுட்டிக்காட்டல்” என்றா. அம்
மாலைக்காலத்திலே உண்டாகிய திப்புகளில் சூரியன் விரலை யாரோ
பித்தலால் தற்குமிப்பணி. (கஉ)

மாலைப்படலம் முற்றும்.

நிலாத்தோற்றுபடலம்.

[இப்படலத்தால் அம்மாலுக்குப் பின்வரும் நிலவின்து
தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிநிலைத்துறை.

வெவ்வராவின் விண்டொடர் மந்தரம் பிணித்துக்
கவ்வை மிக் கெழக்கடவுளர்கடைந்திடுங்காலேப்
பவ்வெண்ணையுயிர்த்தசெம்பதுமைவாண் முகம்போற்
றெய்வவொண்கதிர்பரப்பி மீதெழுந்தது திங்கள்.

(இ - ள்.) கடவுளா - தேவர்கள், வெம் அராவின் - வெவ்விய
வாசுகியென்னும் பாம்பை, விண் தொடர் - ஆகாயமுகட்டை அளா
விய, மந்தரம் - மந்தரமலையின்கண், பிணித்து - கயிறு கக்கட்டி,
கவ்வை - ஒலியானது, மிக் கு எழ - அதிகரிக்க, கடைந்திழும் காலே -
மதிக்குக் காலத்தில், வென் திரை பவ்வம் - வெள்ளிய அலைகளையுடைய
பாற்கடலானது, உயிர்த்த - ஈன்ற, செம் பதுமை - சிவந்த நிறத்தை
யுடைய இலக்குமியினது, வாள் முகம் போல் - காந்திபொருந்திய
முகத்தைப்போல், தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, ஒள் கதிர்பரப்பி - ஒளிபொருந்திய கிரணங்களை விரித்து, திங்கள் - நிலவானது,
மீது எழுந்தது - ஆகாயத்தின்கண் உதித்தது, எ-று.

(க - து.) திருப்பாற்கடல் கடையும்போ ததிற்பிறந்த திருமகள
திருமுகத்தைப்போலுஞ் சந்திர னுதயமாயிற்று என்பதாம்.

கடவுளரு முடிவுகால மடைந்ததென்று நடுநடுக்கக் கொடிய
கடுவைத் தந்ததென்பார வெவ்வராவென்றும், பெரியமலையென்பார
விண்டொடர் மந்தரமென்றும், மறையராத கடைதற கரிதென்பார
கடவுளா கடைந்திடுமென்றும், ஒருவா கருப்பத்திற் றேன்மின்னல்ல
ளென்பார பௌவவெண்ணையுயிர்த்தவென்றும், மாதா முகத்துக்கு
உபமானமாகு மதி யிவன்முகத்துக் குவமேயமாகுமென்பார பதுமை
வாண்முகம் போலென்றும், நெயிர்தாரத்தற்று மிருளையோட்டு மென
பார தெய்வவொண்கதிர்பரப்பியென்றும், இவ்விடத்தி லுதித்ததென்
பார மீதெழுந்ததென்றும் சொல்லினா. திருவிண்முகத்தை உபமான
மாகவும் சந்திரனை உபமேயமாகவும் சொல்லுதலால் உவமையணி (க)

செறிந்தவாழ்கடற்செல்வனுமவனுழைச்சிறந்தாந்
குறைந்தவாருயிர்த்துணைவியர்பலருமுள்ளுவந்து
நிறைந்ததெண்டிரைநீர்குடைந்தாடலினிகளி
யெறிந்தமென்மலர்ப்பந்தெனவெழுந்தது திங்கள்.

(இ - ள்.) செறித்த - மிகுந்த, ஆழ் கடல் செல்வனும் - ஆழ்ந்த
சமுத்திரராஜனும், அவனுழை - அவனிடத்து, சிறந்து - சிறப்பை
யடைத்து, ஆழ் கு உறைந்த - அச் சமுத்திரத்தின்கண் தங்கிய, ஆர்
உயிர் - நிறைந்த உயிர்போன்ற, துணைவியா பலரும் - மனைவிய ரனை
வரும், உள் உவந்து - மனமொழிந்து, நிறைந்த - நிறைவையடைந்த,

தெள் தினை நீர் - தெளிந்த அலைகளையுடைய நீரில், குடைந்த - குளித்து, ஆடலின் இகலி - விளையாடற்கண் பகைத்து, எறிந்த - வீசிய, மெல் மலர் பந்து - மெல்லிய பூச்செண்டுபோல, திங்கள் எழுந்தது - நிலவானது தோன்றிற்று, எ - று. இகலியென்பதை வலிர் தெனினு மொக்கும்.

(க - து.) சமுத்திரராஜனு மவன் மனைவியரும் நீராமும்போது அவர்கள் பகைத்தெறிந்த பந்தைப்போலு மெழுந்தது சந்திரன் எனப் தாம்.

கடல்வேந்த னென்றமையால் அவனுயிர்த்துணைவியா நதிமாத னொனக் கொள்க. உதயமாகிய சந்திரனிடத்து மலாப்பந்தைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (உ)

கதிர்செய்நித்திலங்கறங்குதெண்டினைக்கரத்தெறியு முதிர் பணிக்கடன்முகட்டினின்முனைத்தொளிர்திங்கள் விதியின்மாலையாந்துணைவியைவீங்கிருட்டலைவன் வதுவையாற்றுவான்வைத்தபொற்குடமெனவயங்கும்.

(இ - ன்.) கதிர் செய் நித்திலம் - கிரணத்தைச் செய்கின்ற முத்துகளை, கறங்கு - ஒலிக்கின்ற, தெள் தினை கரத்து எறியும் - தெளிந்த அலைகளாகிய கைகளால் வீசுகின்ற, முதிர் பணி கடல் - முதிர்ந்த குளிர்ச்சியையுடைய கடலினது, முகட்டினில் முனைத்து - உச்சியில் தோன்றி, ஒளிர் திங்கள் - விளங்காநின்ற நிலவானது, விதியின் - விதியினால், மாலையும் துணைவியை - மாலேக்காகமாகிய மனைவியை, வீங்கு இருள் தலைவன் - மிகுந்த இருளாகிய நாயகன், வதுவை ஆற்றுவான் - மணஞ் செய்யும்பொருட்டு, வைத்த - வைக்கப்பெற்ற, பொன் குடம் என - பொன்னாகிய குடத்தைப்போல், வயங்கும் - விளங்கும், எ - று.

(க - து.) சந்திரனுதயமானது இருளாகியநாயகன் மாலேக்காலமாகிய மனைவியைக் கலியாணஞ்செய்யும்பொருட்டு வைத்த பொறகுடம்போலு மிருந்தது என்பதாம்.

விவாகத்தில் கரணம் பிழைக்கின் மரணம் தருமென்பது அற நூலிற் சொல்லப்பட்டதாகலின் விதியினவைத்த பொற்குட மென றா. மாலப்பொழுதிற் துணைவியையும், இருளின் மலைவனையும், ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. சந்திரனிடத்துப் பொறகுடத்தைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. இத்தற்குறிப்பு உருவகத்தை யங்கமாக வுடைமையின் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணி. (ங)

தெள்ளுதெண்டினைக்கருங்கடலெழுந்தவெண்டிங்கள் புள்ளவாங்களைமதனைப்பூம்புனலாட்ட வள்ளிதழ்க்கருங்குவளைபெய்திரவெனுமடந்தை வெள்ளிவெண்குடமேந்தினளாமெனவிளங்கும்.

(இ - ன்.) தெள்ளு - கொழிக்கின்ற, தெள் தினை - தெளிந்த அலைகளையுடைய, கரு கடல் எழுந்த - கரிய கடற்கண் தோன்றிய,

வெள் திங்கள் - வெள்ளிய சந்திரனானது, புள் அவாம் - வண்டிகளா
வையை விரும்புகின்ற, கண்ணை - மலாககண்ணையுடைய, மதனனை - மன்
மதனுக்கு, பூ புனல் ஆட்ட - அழகிய நீரினாலே ஆபிடேகஞ்செய்ய,
இரவு எனும் மடந்தை - இரவாகிய மடந்தையானவள், வள் இதழ்
கரு குவளை - கூரிய இதழ் கணையுடைய நீலோற்பலமலரை, பெய்து -
மேலேசூட்டி, வெள்ளி வெள் சூடம் - வெள்ளியினாலாகிய வெள்ளிய
சூடத்தை, ஏந்தினள் ஆம் - ஏந்தினனென்று சொல்லும்படியாக,
விளங்கும் - (களங்கத்தோடு) விளங்கும், எ-று.

(க - து.) சந்திரனாதயமான திரவென்னும் பெண்ணானவள் மன்
மதனுக் கபிவேகஞ்செய்ய நீலோற்பலஞ் சூட்டி வெள்ளிக்குடத்தை
யேந்தினள்போலும் விளங்கும் என்பதாம்.

புள் - வண்டு, "புள்ளுவண்டவிட்டம்புட்போ" என்பதனுலதிக.
அவாவும் என்பது அவாமென உகரங் குறைந்தது. இரவு மன்மத
சுக்குரிய காலமாதலால் பட்டாபிடேகமில்லாமல் அரசசெய்யக் கூடா
மையின், 'புனலாட்ட இரவெனுமடந்தை வெள்ளிவெண்குட மேந்தி
னள்' என்றா. மடந்தையா அவன் நெழிற்குக் காரணமாகையால்
இராமடந்தைக் கபிடேகஞ்செய்ய முயாவு சொல்லப்பட்டது. இ
வெனுமடந்தை யென்றது உருவகவணி. களங்கமெனும் முவமேயத்
தைவிட்டிக் கருங்குவளையெனனு முடிமானமாதிரத்தை கூறுதல்
தல் உயாவநவிரசியணி. சந்திரனிடத்திலே வெள்ளிக்குடத்தைக்
குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (ச)

புலவுநாறுவெஞ்சுறவென்பாருதினாமுகட்டி
னிலவுகொப்புளித்துயரியநிகரிலவெண்மதிய
மலகிராரகையின்பயிலாரிருட்கடவி
லுலகமாழ்தலுமெழுந்தபுற்புதமெனவொளிரும்.

(இ - ள்) புலவுநாறு - புலாணாற நாறுகின்ற, வெம் சுறவு எறி -
வெவ்விய சுறாமீன்களை எறியும், பொரு தினா - களாயின் மோதுகின்ற
அலைகையுடைய கடலினது, முகட்டின் - உச்சியில், நிலவு கொப்பு
ளித்து - சந்திரிகையை உமிழ்ந்து, உயரிய - எழுந்த, நிகா இல் வெள்
மதியம் - ஒப்பில்லாத வெள்ளிய சந்திரனானது, அலகு - தாரகை
மீன் - கணக்கில்லாத உடுக்களாகிய மீன்களானவை, பயில் - சஞ்சரிக்
கின்ற, ஆர இருள் கடலில் - நிறைந்த அந்தகாரமாகிய சமுத்திரத்தில்,
உலகம் ஆழ்தலும் - உலக முழுவிப்போதலும், எழுந்த - அதிலிருந்து
மேலெழுந்த, புற்புதம் என - குமிழியைப்போல, ஒளிரும் - விளங்
கும், எ-று.

(க - து.) சமுத்திரத்திடத் துதித்த சந்திரனானது இருட்கடலெ
ழுந்த நீர்க்குமிழியை ஒக்கும் என்பதாம்.

வான்மீனில் மீனையும் இருளில் கடலையும் ஆரோபித்தலால் உரு
வகவணி. சந்திரனில் நீர்க்குமிழியைக் குறித்தலால் பொருட்டற்
குறிப்பணி. இத்தற்குறிப்பு உருவகத்தை அங்கமாக அடைமையால்
கலவையணி. (ரு)

தினாநெடுங்கடல்வயிறுனைந்தின்றவெண்டிங்க
ணினாசெழுங்கதிர்க்கரங்களாலம்பரநீவ
விரவுகின்றபுன்மாலையாந்தெரிவையுள்வெள்கி
யருணவெங்கதிர்ச்சுடரினையொளியறவவித்தாள்.

(இ-ள்.) தினா நெடு கடல் - அலைகளைபுடைய மெடிய கடலானது, வயிறு உனைந்து ஈன்ற - வயிறு கொந்து பெற்ற, வெள் திங்கள் - வெள்ளிய சந்திரனானவன், ணினா - வரிசையாகிய, செழு கதிர் - செழுமை யுள்ள கிரணங்களாகிய, கரங்களால் - கைகளால், அம்பரம் - ஆகாய மென்னுந் தனதாடையை, நீவ - தடவ, விரவுகின்ற - கலங்கின்ற, புல் மாலே ஆம் தெரிவை - புல்லிய மாலேக்காலமாகிய பெண்ணானவன், உள் வெள்கி - உள்ளத்தில் காணி, அருணம் - சிவப்பாகிய, வெம் கதிர் சுடரினை - சூரியனாகிய தீபத்தை, ஒளி அற - ஒளி நீங்க, அவித்தாள் - அவித்தவள், எ-று.

(க - து.) சமுத்திர மீன்ற சந்திரனானவன் கிரணக்கரங்களால் மாலேக்காலமாகிய பெண்ணின் வஸ்திரத்தைத்தடவ அப்பெண்வெட்டுச் சூரியனாகிய விளக்கை அவித்தாள் என்பதாம்.

அம்பரமென்பது ஆகாயமும் ஆடையும். “அம்பரங்கடல்வின் சோம்” என்பதனும் காண்க. தினமுங் கலந்து நீங்குந் தன் புருடன யினும் காணிகெடாது என்றும் ஒருதன்மைத்தாய்ப் பழகுங் குண முள்ள குலமடக்கைபோல் சந்திரன் கதிர்க்கரங்களால் ஆகாயமாகிய கலையைத் தடவ மாலேமாதா காணந் தலைக்கொண்டு சூரியனாகிய தீபத் தை யவித்தா ளென்றா. கதிரிற் கரங்கனையும் மாலேப்பொழுதிற் றெ ரிவையையும் வெங்கதிரிற் சுடரினைபு மாரோபித்தலால் உருவகவணி. அம்பரமென்றது முன் சொல்லப்பட்ட உருவகம் ஏதுவாகக்கொண்டு அம்பரமென்னும் அம்பரமெனப் பொருள்கொள்ளுதலிற் றொடர்புரு வகவணி.

(சு)

குறைவில்வெண்மதிதோன்றமென்குமுதநாண்முகையிற்
சிறகர்வண்டுபாண்முரலனும்முயிரினிற்சிறந்த
விறைவன்வார்தினாக்கடன்முகட்டெழுந்தனனென்னு
வறையவந்ததுதார்கள்சொலிற்றோன்றியதன்றே.

(இ - ள்.) குறைவு இல் வெள் மதி - கலைகணிதம்பிய வெள்ளிய சந்திரனானவன், தோன்ற - உதயமாக, மெல் குமுதம் - மெல்லிய அல்லிகளுடைய, நாள் முகையில் - புதிய அரும்புகளில், சிறகா வண்டு - இறகுகளைபுடைய வண்டிகள், பாண் முரலல் - இசைகளைச் செய்தல், நும் உயிரினில் - உம்முடைய உயினைக்காட்டிலும், சிறந்த - சிறந்திருக்கின்ற, இறைவன் - காயகனானவன், வார் தினா கடல் - மெடிய அலைகளைபுடைய கடலினது, முகடு - உச்சியில், எழுந்தனன் என்னை - புறப்பட்டா ளென்று, அறைய வந்த துதர் - சொல்லவந்த துதர்களுடைய, சொலில் - சொல்லிப்போல், தோன்றியது - தோன்றியது, எ-று.

(க - து.) சந்திர னுதயமாக அல்லிமலரில் வண்டிக ளொலிசெய்தல் உங்கள் நாயகன் புறப்பட்டானென்று சொல்லவந்த தாதர் சொல்லிப்போது மிருத்தது என்பதாம்.

ஒருவாபால் காடோறும் பயன்பெற்று வருபவா தம்மா ஸடுக் கப்பட்டவ ருயிற் சிறத்தபொரு ளடைவது தாம் முன்னாததெரிந்து அதை யவாக்கு வினாந்து சொல்லி யவ்வின்பத்தைத் தாமுமடைவா, அதுபோல் என்றும் அல்லிமலரில் ரேனுண்டு வண்டினம்பாடல் அவற நிற்குத் தலைவன் வரவுகூறுந் தாதாசொல்லிற் றேன்றிய தென்றா. எந்தத் தாதுகளினும் வண்டு தாதிற்குச் சிறத்தென்பது வண்டுவிடு தாதிர காண்க. வண்டினிசையிற றாதாகள் சொல்லைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (எ)

தென்பனிக்கடற்றினாயினிதுயிர்த்தவெண்டிங்க டண்புனற்றடத்தாம்பன்மெல்லிதழ்த்துகிறைவந் தொண்கரத்தினுனெகிழ்த்தலுநாணமீ தூரக் கண்புதைத்தெனக்குவிந்தனகடிகமழ்கமலம்.

(இ - ள்.) தென் பனி திரை கடல் - தெள்ளிய குளிரச்சிபொருந்திய அலைகளையுடைய கடலானது, இனிது உயர்த்த - இனிதாகானற, வெள் திங்கள் - வெள்ளிய சந்திரன், தன் புனல் தடத்து - தண்ணிய நீரையுடைய தடாகத்திலுள்ள, ஆம்பல் - அல்லியினுடைய, மெல் இதழ் துகில் - மெல்லிய இதழ்களாகிய ஆடையை, ஒள் கரத்தினால் - ஒள்ளிய (கிரணமாகிய) கையினால், நைவந்த-தடவி, நெகிழ்த்தலும் - அவிழ்த்தவளவிலே, கடி கமழ் கமலம் - வாசனை மணக்கின்ற தாமரை, நாணம் மீது - (அச்செய்கையைக்கண் டெண்டாகிய) நாணம் அகிகரிக்க, கண் புதைத்தது - கண்களை மூடிக்கொண்டனபோல், குவிந்தன - முகிழ்த்தன, எ-று.

(க - து.) கடலின்ற சந்திரனானவன் கிரணக்கரங்களால் அல்லிகளினிதழாகிய வஸ்திரங்களை யவிழ்த்தவளவில் தாமரைகள் வெட்கிக் கண்களை மூடிக்கொண்டனபோலுங் குவிந்தன என்பதாம்.

புலவா தொன்றுதொட் கோக்கு முறைப்படி சந்திரன் அல்லி மணலியினது இதழ்த்துகிலை நெகிழ்த்தலு மென்றதற் கேற்பச் சூரியன் மணலியாகிய தாமரை குவிதலை நாணிக் கண்களை மூடிக்கொண்டனபோல் முகிழ்த்தன வெனக்கொள்ச. இதழ்த்துகிலென்றது உருவகவணி. கரத்தினால் என்றலிற் கரமாகிய கரமென்று முன் னுருவக வேதுவாகப் பொருள்கொள்ள வேண்டலில் தொடாபுருவகவணி. லம் கண்புதைத்தென வென்றல் தூறகுறிப்பணியாம். (அ)

களிசெய்காமோநாய்வினைத்திடுமிரவெணுங்களன்னி ரளிகொள்வெண்மதிநலங்கிளர்வாண் முகமதனாற் றெளிநிலாக்கதிர்த்தேறல்கொப்புளித்தலுஞ்சிறந்த வெளிகொள்வாண்மகிழ்பூத்தெனவிளங்கினவுமிக்கள்.

(இ - ள்.) களி செய் - களிப்பினைச் செய்கின்ற, காமம் நோய் வினைத்திடும் - காமமாகிய கோயை உண்டாக்கும், இரவு ஏனும் கண்

னி - இரவென்னு மங்கையானவன், களி கொள் - குளிர்ச்சியைக் கொண்ட, வெள் மதி - வெள்ளிய சந்திரனாகிய, நலம் கிளா - கன்மை விளங்காநின்ற, வாள் முகம் அதனால் - காந்திபொருந்திய முகத்தைக் கொண்டு, தெளி - தெளிந்த, நிலா கிளா - ஒளிபொருந்திய கிரணமாகிய, தேறல் - மதுவை, கொப்புளித்தலும் - உமிழ்தலும், சிறந்த - சிறக்கப்பெற்ற, ஒளி கொள் - ஒளியைக்கொண்ட, வான - ஆகாயமாகிய, மகிழ் - மகிழ்மரமானது, பூத்தது என - மலர்ந்ததுபோல, உடுக்கள் - தாரகைகள், விளங்கின - ஒளி செய்தன, எ-று.

(க - து.) இரவாகிய பெண்ணானவன் சந்திரனாகிய முகத்தைக் கொண்டு கிரணமாகிய தேனைக் கொப்புளிக்கச் சிறப்பும் வாகாயமாகிய மகிழ்மரங்கள் பூத்தனபோலும் நட்சத்திரங்க ளுதயமாயின என்பதாம்.

மாதா சுவைக்க மகிழ்மர மலாவ தென்பதுபற்றி இரவென்னுங்கன்னி மதிமுகத்தாற் சுவைக்க வான்மகிழ்ந றாரகைமலா பூத்தன வென்றா. உருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்ட பொருட்டறகுறிப்பணி.

நள்ளிருட்குறும்பெறிந்தெழுநளிர்மதிச்செலவன்
விள்ளுமாம்பல்வாய்க்கங்குலாந்தெரிவையையேட்ப
வள்ளிவான்மகள்சிதறுவெண்பொரியெனவமைந்த
புள்ளியீனினமகளிருவிசும்பினிற்பொடித்த.

(இ-ள்.) அமைந்த - நிறைந்த, புள்ளி - பொறிகளாய, மீன் இமை-தாரகைகளுடைய கூட்டங்களானவை, நள் இருள் - மிக்க இருளாகிய, குறும்பு - குறுநிலமன்னன், எறிந்து - அழித்து, எழு - தோன்றிய, களிர் மதி - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனாகிய, செல்வன் - அரசினங்குமரணவன், விள்ளும் ஆம்பல் - மலாகின்ற செவ்வல்லிப்பூவாகிய, வாய் - வாயையுடைய, கங்குல் ஆம் தெரிவையை - இரவாகிய மங்கையை, வேட்ப - மணஞ்செய்ய, வான் மகள் - ஆகாயமாகிய மாதா எனவள், அள்ளி சிதறு - (கைகளா)லள்ளி இறைத்த, வெள் பொரி என - வெள்ளிய பொரிக்களைப்போல, அகல் இரு விசும்பினில் - அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தின்கண், பொடித்த - தோன்றின, எ-று.

(க - து.) சந்திரன் இரவென்னும்பெண்ணை மணஞ்செய்ய வாகாயமென்னும் பெண்ணானவள் அள்ளித்துவிய பொரிக்களைப்போல நட்சத்திரங்க ளுதயமாயின என்பதாம்.

மணமுதலிய செய்யும்போது பொரியிறைத்தல் விதியென்பது விவாக கற்பத்திற் சொல்லப்பட்டது. ~~பொருட்டறகுறிப்பணி.~~ (1) திங்கள் வேந்துவெண்டாரகைத்துணைவியர்செறிய வங்கண்வானகத்தெழுதலுமாரமுதுகுக்கும் பொங்குவெண்கதிர்வெள்ளியம்பிரம்புயார்போர்த்த துங்கவல்லிருட்குறுநிலவேந்தினைத்துரந்த.

(இ - ள்.) திங்கள் வேந்து - சந்திரனாகிய அரசனானவன், வெள் தாரகை - வெள்ளிய உடுக்களாகிய, துணைவியர் செறிய - மணையா

(தன்னோடு) செருங்கிவர, அம் கண் - அழகிய இடத்தையுடைய, வான
கத்து - ஆகாயத்தின்கண், எழுதலும் - தோன்றிய வளவில், ஆர
அமுது உருக்கும் - நிறைந்த அமிதத்தைச் சிந்துகின்ற, பொங்கு வெள
கதிர் - மிகுந்த வெள்ளிய கிரணங்களாகிய, வெள்ளி பிரம்பு - வெள
ளிப் பிரம்புகளானவை, பாபோத்த - பூமியை மூடிய, தங்கம் -
உயாவுள்ள, இந்ந் - வலிய இருளாகிய, குறுநில வேந்தனை -
குறுநிலமன்னனை. தாரத்த - தாரத்தின, எ-று. அம் - சாரியை.

(க - து.) சந்திரனாகியவரசன் நட்சத்திரங்களாகிய மனைவிக
ளோடு வானத்திலுதித்தவளவில் அவன் கிரணமாகிய பிரம்புகள்
இருளாகிய குறுநிலவரசனைத் தாரத்தின என்பதாம்.

கிங்கொழ அவனது கிரணத்தால் இருணங்கின தெனபாபா கதிர்
வெள்ளிப்பிரம்பு இருளைத் தாரத்த வென்றா. சந்திரனில் வேந்தனை
யும் கிரணத்திற் பிரம்பினையும் இருளிற குறுநிலவேந்தனையும் ஆரோ
பிததலால் உருவகவணி. (கக)

தாமும்வண்டிமிர்தண்மலர்ததடஞ்சினைத்தருவி
னீழலெங்கணுந்துயலவருகின்றனெடுநீ
ராழிவெண்டினாமுகட்டெழுமவிரமதிககதிர்வாள்
போமும்வல்லிருட்டுணிபலபதைப்பனபோலும்.

(இ - ள்.) வண்டு இயிர - வண்டிக ளொல்கின்ற, தண் மலா -
குளிர்ச்சிபொருந்திய மலாகையுடைய, தாமும் - தாழ்ந்த, தடம் சினை
தருவின் - விசாலம்பொருந்திய கிளைகளையுடைய மரத்தினுடைய,
நீழல் - நிழல்களானவை, எங்கணும் - எவ்விடத்தும், துயல்வருகி
றன் - அசைகின்றன, எடுநீர் ஆழி - நெடிய நீரையுடைய கடலினது,
வென் தினா முகடு - வெள்ளிய அலைகளினுடைய உச்சியில், எழும் -
தோன்றும், அவிர் மதி - காந்திபொருந்திய சந்திரனைவன், கதிர்
வாள் - கிரணங்களாகிய வாளினாலே, போமும் - பிளக்கப்பட்ட, வல்
இருள் தணி - வலிய இருளினது துண்டங்கள், பல பதைப்பன போ
லும் - அசேகம் பதைப்பனவற்றை யொக்கும், எ-று.

(க-து) தருக்களினி முல்களசைவன எவைபோலவெனின் சந்திர
கிரணங்களென்னும் வாட்களால் வெட்டுப்பட்ட இருட்டுண்டங்கள்
பதைப்பனபோலாம் என்பதாம்.

தாமுந் சினைபென முடிக்க. நிலவீனற் காற்றினு லலைகின்ற
மரத்தினிழல் நிலத்திலசைவதில் வெட்டுப்பட் டெயிறிக்கும் இருளின
பதைப்பைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கஉ)

செருவின்மாண்டவரம்பையர்ச்சேர்குவரன்றே
பொருவில்வெண்மதிபொழிகதிர்வாளினற்போழ்ந்த
விருளுயின்னகிற்கொழும்புகையுருவெடுத்தெழில்சே
ராமடந்தையர்கருங்குழற்கற்றைசென்றடைந்த.

(இ - ள்.) செருவில் மாண்டவா - போரின்கண் இறந்தவர்,
அரம்பையா சோகுவா அன்றே - அரம்பையரை அடைகுவ ரன்றே,

பொரு இல் வென் மதி - ஒப்பில்லாத வெள்ளிய சந்திரனுனவன், பொழி கதிா - பொழிஇன்ற கிரணமாகிய, வாளினால் - கத்தியினால், போழ்த்த இருளும் - வெட்டப்பட்ட அந்தகாரமும், இன் அகில் கொழும்புகை - இனிய அகிற்கட்டைகளினது கொழுமிய தாமத்தினது, உருவு எடுத்த - வடிவெடுத்தி, எழில் சோ - அழகுபொருந்திய, அரமடந்தையா - தெய்வ மங்கையருடைய, கரு குழல் கற்றை - கரிய மயிமுடியை, சென்று அடைந்த - போய்ச் சோகதன், ஏ-று.

(க - து.) போரின்மாண்டவ ராம்பயணாச் சோருவர் ஆகையால் சந்திர கிரணவாளால் வெட்டப்பட்ட இருளும் அகிறபுகை வடிவெடுத்த தரம்பையரின் கூந்தலை யடைந்தன என்பதாம்.

போர்க்களத்திற பகைவரோடெதிரத் திறந்தவாகள் தேவ ரூப சரிக்கத் தமக்குரிய வரம்பையரோடுகூடி வீரசுவாக்கத்தில் மகிழ்ந்திருப்பவராகையால், அவ்வாறு மதியோடு எதிர்த்திறந்த விருளும் தனக்குரிய குழறகற்றையை யடைந்ததென்க. முறகூறப்பட்ட பொதுப்பொருளாற பிறகூறப்பட்ட சிறப்புப்பொருள் ஷாதிக்கப்படுதலால் வேறதுப்பொருள் வைப்பணி. (கங)

களிகொள்வண்டினமாம்பல்சேர்ந்திசைபயில்காட்சி யொளிரும்வெண்மதி துரத்தலுமுடைந்தகாரிருள் போயளியின்மெல்லுருவெடுத்தவனருந்துணைவியர்பா லெளிமையின் னுரையிரங்கிவீழ்ந்திசைப்பன வியையும்.

(இ - ள்.) களிகொள் வண்டு இனம் - மகிழ்ச்சியைக்கொண்ட வண்டுக்கூட்டங்கள், ஆம்பல் சோந்து - அல்லமலாகளை யடுத்தி, இசைபயில் காட்சி - இராகத்தைப் பாடுகின்ற தோற்றமானது, ஒளிரும் வென் மதி - விளங்காநின்ற வெள்ளிய சந்திரனுனவன், துரத்தலும் - துரத்தியவனவிலே, உடைந்த கரா இருள் - சிதைத்த கரிய இருளானது, போய் - (தன்னுருவ) நீங்கி, அளியின் - வண்டிகளுடைய, மெல்லுரு எடுத்த - மெல்லிய வுருவங்கொண்டு, அவன் - அச்சந்திரனுடைய, அரு துணைவியாபால் - அருமையாகிய மனைவியரிடத்து, எளிமை இன் - எளிமையாகிய இனிய சொற்களை, இரங்கி - புலம்பி, வீழ்ந்து - அடிபணிந்து, இசைப்பன இயையும் - சொல்வனவற்றை யொக்கும் ஏ-று.

(க - து.) அல்லமலாக்களில் வண்டுகள்சேர்ந்திசைபாடுங் காட்சி யானது சந்திரன் துரத்தியவனவிலே சிதைபட்ட விருட்களானவை வண்டுருக்கொண்டு அச்சந்திரன் மனைவியரிடத் திரங்கிச் சொல்வன போது மிருத்தது என்பதாம்.

ஒருவரா லிடுக்கணுற்றவர் தங்குறை முடித்தற்கு நினைத்து அவன் ஈட்பாளர் முதலியோரினும் அவனுயிர்த்துணைவியனை யடுத்து எளிதின் முடிப்பளென்பது தோன்ற 'அவனருந்துணைவியர்பா லெளிமை இன் னுரையிரங்கி வீழ்ந்திசைப்பன வியையும்' என்றார். வண்டுகளிசையும் இருளின் வேண்டுகோளாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கச)

முள்ளைச் செழுமுளரியுமுருகுகொப்புளிக்கு
முள்ளலங்கயத்தாம்பலுமுறவெனவறிந்தேன்
கள்ளுலாமலர் முகிழ்த்தவக்கடிமலர்க்கமலப்
பிள்ளைவன் டுனுக்கூறுதேன்பெரிதளித்ததனால்.

(இ - ள்.) கண் உலாம் மலா - தேனெழுருகின்ற அல்லிப்பூவா
னது, முகிழ்த்த - குவிந்த, கடி மலா - அப்படிப்பட்ட வாச
னையுள்ள தாமமாமலரினது, பிள்ளை வன் டுனுக்கு - பிள்ளையாகிய வண்
டுக்கு, னுறு தேன் - சுரக்கின்ற தேனை, பெரிது அளித்ததனால் - மிக
வுங் கொடுத்ததனால், அள்ளல் - சேற்றையுடைய, அம் கயத்து - அழ
கிய தடாகத்திலுள்ள, முள் அனா - முட்சுருள்ள தானையுடைய,
செழு முளரியும் - செழிய தாமரைப்பூவும், முருகு கொப்புளிக்கும் -
தேனை உமிழ்கின்ற, ஆம்பலும் - அல்லிப்பூவும், உறவு - தம்மு
ருறவுடையனவென்று, அறிந்தேம் - (நாம்) அறிந்துகொண்டோம்,
எ-று.

(க - து.) அல்லிமலாகளானவை தாமரைகளிலுள்ள வண்டிகளுக்குத்
தேன்கொடுத்தமையால் இரண்டுமுறவென் றறிந்தோம் எனப
தாம்.

தாமரையின் பிள்ளையாகிய வன் டுனுக்கு அல்லி தேனைக்கொடுத்த
தலால் மலாகின்ற காலவேற்றுமைபற்றிப் புறத்தே பகையுடையன
போலத் தோன்றினும் அகத்தே நட்புடையனவென்பார 'உறவென
வறிந்தேம்' என்றார். முளரியும் ஆம்பலும் உறவெனவறிந்தேமென்றது
தற்குறிப்பணி. இவ்வாக்கியப் பொருள் கமலப் பிள்ளை வன் டுனுக்கு
அல்லி தேனளித்த தென்னும் பின் வாக்கியப்பொருளாற் சாதிக்கப்
படுதலாற் செய்யுட்குறிப்பணி. (கரு)

கங்குலெய்தியகாரிருட்கருங்கடறெளியத்
திங்குளென்சுடர்த்தேற்றினுந்தேற்றலுஞ்சிறந்து
பொங்குவெண்ணிலா தெளிந்தநன்னீரொனப்பொலிந்த
பங்கமென்னநீடருநிழல்படியினிற்படிந்த.

(இ - ள்.) கங்குல் எய்திய - இரவில் அடைந்த, கார் இருள் கரு
கடல் - கரிய இருளாகிய கறுத்த கடலானது, தெளிய - கலக்கத்தீர,
திங்கள் என் - சந்திரனென்னும், சுடர் தேற்றினால் - காந்தியையுடைய
தேற்றாமலித்தினாலே, தேற்றலும் - உரைத்துத் தெளிவித்தவளவில்,
சிறந்து - சிறப்புப்பெறறு, பொங்கு வெள் நிலா - விளங்குகின்ற
வெள்ளிய சந்திரிகைகள், தெளிந்த - தெளியையடைந்த, நீர் என் -
நல்ல நீர்போல், பொலிந்த - பொலியையடைந்தன, தரு நிழல் -
கெடிய மரங்களுடைய நிழல்களானவை, படியினில் - பூமியின்மேல்
பங்கம் என்ன - சேறுபோல், படிந்த - படிந்தன, எ-று.

(க - து.) இருட்கடலானது தெளியச் சந்திரனென்னுந் தேற்றும்
வித்தினாலே உரைத்துத் தெளிவித்தவளவில் அவன் இரணங்களை நீர்
போலிருந்தன தருக்களி நிழல்களானவை சேற்றைப்போலிருந்தன
என்பதாம்.

இருளில் கடலையும் திங்களில் தேற்றும்வித்தைபு மாரோபித்த லால் உருவகவணி. நிலா நன்னீரெனத் தருநிழல் பங்கமென்ன என றலால் உவமையணி. (௧௬)

அகல்விசும்பெனுமாவின்மென்மடியெனத்தோன்றித் திகழும்வெண்மதியுமிழ்தருசெழுங்கதிர்த்தீம்பான முகைநெகிழ்ந்துதேன்பிலிற்றியமுல்லையம்புறவி னுகள்புனிற்றிளங்கன்மெனச்சகோரநின்றனனும்.

(இ - ள்.) அகல் விசம்பு எனும் - அகன்ற ஆகாய மென்கிற, ஆவின் - பசுவினது, மெல் மழ என - மெல்லிய மழையப்போல், தோன்றி - உண்டாகி, திகழும் வெள் மதி - விளங்காநின்ற வெள் றிய சக்திரன், உமிழ்தரு - சொரிகின்ற, செழு கதிர் - செழிய நில வாகிய, தீ பால் - மதுரம்பொருந்திய பாலை, முகை நெகிழ்ந்து - அரும்புகள் விரிந்து, தேன் பிலிற்றிய - தேனைத் துளித்த, முல்லை - முல்லைக்கொடியையுடைய, அம் புறவின் - அழகிய முல்லைநிலத்தின் கண், சகோரம் - சகோரப் பறவையானது, உகள் - தள்ளுகின்ற, புனிற்று இள - மிகுந்த இளமையையுடைய, கன்று - கன்று போல், நின்று - நிலைபெறறு, உண்ணும் - குடிக்கும், எ-று.

(க - து.) ஆகாயமென்னும் பசுவினது மடியாகத்தோன்றுஞ் சந் திரனது கிரணமாகிய பாலை முல்லைநிலத் திளங்கன்றைப்போற சகோ ரங்க ஞண்ணும் எனபதாம்.

ஆகாயத்திற் பசுவினையும் சந்திரனில் மடியையும் நிலவினிற் பா லையு மாரோபித்தலால் உருவகவணி. சகோரங் கன்மென வென்ற லால் உவமையணி. (௧௭)

நன்கமைந்தசாளரத்ததுநகைநிலாக்கொழும்பைத் தயன்பினீடுகூர்வாயினும்சகோரங்களுருந்தன் மின்செய்வெள்ளிவெண்கம்பியைவிளங்குதூலச்சிற் பொன்செய்கம்பியர்குறட்டினூல்வாங்குதலபோலும்.

(இ - ள்.) நன்கு அமைந்த சாளரத்த - அழகுபொருந்திய பல கணியினுள், உறு - அடைகின்ற, நிலா கொழும்பை - ஒளிபொ ருந்திய சந்திரனுடைய இளங்கிரணங்களை, அன்பின் - ஆசையோடு, நீடு கூர்வாயினால் - நீண்ட கூரிய வாயினால், சகோரங்கள் - சகோ ரப்பறவைகள், அருந்தல் - உண்ணுதல், மின் செய் - காந்தியைச் செய் கின்ற, வெள்ளி வெள் கம்பியை - வெள்ளியினாலாகிய வெள்ளிய கம்பி (மாட்டி), விளங்கு தூல் அச்சில் - விளங்காநின்ற கம்பியச்சென் னுக் கருவியில், பொன் செய் கம்பியா - பொன்வேலைசெய்யுங் கம் மாளா, குறட்டினூல் - குறட்டினூற்பற்றி, வாங்குதல் போலும் - இழுத் தலை பொக்கும், எ-று.

(க - து.) பல்கணியுட் பொருத்துஞ் சந்திரகிரணங்களைச் சகோ ரங்களுண்ணுதல் எதுபோலெனின் பொற்கொல்லர் வெள்ளிக்கம்பி யைக் கம்பியச்சிற்றுகுறட்டால் இழுத்தல்போலும் என்பதாம்.

தூல்போல் வெள்ளிக்கம்பியைச் செய்தலாற் கம்பியச்சை தூலச் சென்றா. சாளரயிடமாகச் சகோரப்புள் சந்திரிகையை யுண்ணல் அக்கம்மாளா கம்பியச்சில் வெள்ளிக்கம்பி யிழுப்பதுபோ லெல்லால் உவமையணி. (க௭)

தூலங்குவெண்மதித் தூநிலநக்கதிரினின்றிலங்கு பொலங்கொண்மாடமேற்புதுநிலாமணிபுனல்பொழித னலம்பெய்நேமியம்புட்குலம்பிரிவுளநலியப் புலம்புமாறுகண் டெள்ளநெக்குருகுதலபோலும்.

(இ-ள்) தூலங்கு வெள் மதி - விளங்குகின்ற வெள்ளிய சந்திர னது, நிலா கதிரில் - பரிசுத்தமாகிய சந்திரிகையில், நின்று இலங்கு - நிலைபெறறு ஒளிருகின்ற, பொலம் கொள் - அழகினைக்கொண்ட, மாட மேல் - உப்பரிகைமேற்பதித்த, புது நிலா மணி - புதிய சந்திரகார்தம் கள், புனல் பொழிதல் - நீரைச் சொரிதலானது, நலம் பெய் - சுகத் தைத்தருகின்ற, நேமி புள் குலம் - சக்கரவாகப பதவைகளின் கூட் டத்தினது, பிரிவு - ஆண்பெண்களின் பிரிவானது, உளம் நலிய - (அவற்றின்) மனத்தை வருத்த, புலம்பும் ஆறு - (அவை) வருகதந்தன் மையை, கண்டு - (அச்சந்திரகார்தங்களை) கண்டு, உள்ளம் - (தம்) துள் ளம், நெக்கு உருகுதல் போலும் - கணநதுருகுதல் போலும், எ-று. அம் - அசை.

(க-து.) சந்திரகிரணங்களால் சந்திரகார்தம் நீரைப்பொழிதலா னது சகோரங்கள் பிரிதலைக்கண் டிருகுதலபோலும் என்பதாம்.

நிலாமணி புனல் சொரிதலில் உள்ள நெக்குருகுதலைக் குறித்த லால் தற்குறிப்பணி. (க௯)

இன்னகாரிருட்கங்குலுக்கெல்லைகாண்கிலளாயக கன்னலஞ்செழுங்கழனிசூழ்விதர்ப்பநாடளிககு மன்னர்மன்னவனருந்தவபேற்றினுல்வந்த பொன்னவாஞ்சுணங்கணிமுலைபூவகொடிபுலம்பும்.

(இ-ள்.) கன்னல் - கரும்புகளையுடைய, அம் - அழகிய, செழு - செழுமையுள்ள, கழனி சூழ் - வயல்கள் சூழ்ந்த, விதர்ப்ப நாட் - விதர்ப்ப தேசத்தை, அளிக்கும் - காக்கின்ற, மன்னா மன்னவன் - அரசாக்கரசனாகிய வீமனது, அரு தவம்பேற்றினுல் வந்த - அரிய தவப பலத்தினுல் தோன்றிய, பொன அவாம் - பொன விரும்புகின்ற, சுணங்கு அணி முலை - தேமலணிந்த தனத்தினையுடைய, பூ கொடி - மலாக்கொடி போல்பவளாகிய தமயந்தி, இன்ன - இத்தன்மைத்தா கிய, கா இருள் கங்குலுக்கு - கரியவிரும்பையுடைய இரவிற்கு, எல்லை காண்கிலன் ஆய் - அளவு காணாதவளாகி, புலம்பும்-புலம்புவான், எ-று.

(க-து.) தமயந்தியானவள் இவ்விராக்காலத்தினளவு காணாதவ ளாய்ப் புலம்புதலுறுவா ளாயினுள் என்பதாம்.

நிலாத்தோற்றுபடல முற்றும்.

சந்திரோபாலம்பனப் படலம். *

[இப்படலத்தான் மேலுதித்த சந்திரனை விரகநோய்கொண்ட தமயந்தியானவள் நித்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறுசீர்க்கழிநெழிலடி யாசிரியவிறுத்தம்.

விரிதென் டினாரீர்க் கருங்கடல்வான் முகட்டிலெ ழுந்த வெண்டிங்காண், மருவு தினாரீர்ச் சுவற்றுசிகை டவை யிடத்தோ மைவிளர்ப்பக், கருகும் கொடிய வெவ் விடத்தின் கண்ணோ தணந்தா ருயிர்பருக, வெரிவெங் கதி ரா லுடல்வெதுப் ப யாண்டுக் கற்ற யறியேமால்.

(இ - ள்.) விரி தென் தினா - விரிந்த தென்னிய அலைகளை யுடைய, நீர் கரு கடல் - நீரையுடைய கரியகடலினது, வான் முகட் டில் - உயர்ந்த உச்சியில், எழுந்த - உதயஞ்செய்த, வெள் திங்காள் - வெள்ளிய சந்திரனே, தணந்தா - பிரிந்தவாகளுடைய, உயிர் பருக - உயிரைக் குடிக்க, எரி வெம் கதிரால் - எரிகின்ற வெவ்விய கிரணத்தி னால், உடல் வெதுப்ப - உடலைச்சுட, மருவு - பொருந்துகின்ற, தினா நீர் - அலையையுடைய நீரினே, சுவற்று - சுவரச் செய்கின்ற, சிகை - கொழுந்தினையுடைய, வடவையிடத்தோ - வடவைத் தீயிடத்தோ, மை விளர்ப்ப - அஞ்சனமும் வெள்ளிதாக, கருகும் - கருகிய, வெம் விடத்தின்கண்ணோ - வெவ்விய விடத்தினிடத்தோ, யாண்டு கற்றாய் - (இவ்விரண்டினுள்) எதனிடத்துக் கறறுக்கொண்டாய், அறியேம் - (யாம் அதனை) அறிந்திலேம், என்று.

(க - து.) சந்திரனே வெவ்விய கிரணங்களாலே பிரிந்தவருடலைச் சுட வடவாமுகாக்கினிபிடத்துக் கற்றயோ விஷத்தினிடத்துக்கற்ற யோ எவ்விடத்திற்கற்றாய் என்பதாம்.

ஆல் - அசை. திங்களென்பது உயர்திணைப்பெயராதலில் திங்கா ளென விளித்தற்க ணீற்றயனீண்டது. மைவிளர்ப்பவென்பதில் உயரவு சிறப்பும்மை தொக்கது. கடலினிடத்து வடவைத்தீயும் விடமுந் தோன்றுதல் பற்றி அதிறுறேன்றிய சந்திரனுக்கு அவற்றினிடத்திற் கறறுக்கொள்ளுதல் சொல்லப்பட்டது. அவனதுகதிா தண்ணியவா யிருத்தும் பிரிந்தவரைச் சுடுதல்பற்றி எரிவெங்கதி ளெனப்பட்டது. அறியேமென்பது தனபோலியோனாயுந் தன்னுடன்படுத்தக் கூறிய உளப்பாட்டித தன்மைப்பன்மைவினைமுற்று. வடவையிடத்தோ விடத் தின்கண்ணேவென்றது ஐயவணி. அறியோமென்றது தற்குறிப்பணி.()

செய்ய கமல மலர்கூம்பச் - சேர்ந்த கொடிய வெண் டிங்காள், வெய்ய கதிர்வாள் யுயிர் வீட்டி யதனும் புகழ் பெறுக, பொய்யி றவத்தி னிற்பயந்த யுணரி வேந்தின்

* தென்றல் செக்கர் முதலியவற்றை வெறுப்பனவாகச் சொ லையு ளிருப்பினும் சந்திரனை நித்தித்தல் பெரும்பான்மைபற்றி கழு க் தோட்டமென்றும்போல இப்படலத்துக்கு அப்பெயரிடப்பட்டது.

குலம்வாழ்க, மையல் கூடொன் றனைநாளும் வருத்தா தொழியல் வேண்மொல்.

(இ - ள்.) செய்ய கமலம் மலா கூம்ப - சிவந்த தாமரைப் பூக்களானவை சூவிய, சோந்த - அடைந்த, கொடிய வெள் திங்கள்-கொடிமை பொருந்திய வெள்ளிய சந்திரனே, மையல் கூட - மயக்கமிருந்த, என்றனை - என்னை, நாளும் - எந்நாளும், வருத்தாது ஒழியல்வேண்டும் - வருத்தஞ்செய்யாமல் தவிரவேண்டும், வெய்ய கதிர் வான் வீசி - வெவ்விவிரணமாகிய வானே வீசி, உயிர் வீட்டி - என்னுயிரைக்கொன்று, அதனால் - அக்கொலைத்தொழிலினாலே, புகழ் பெறுக - கோத்தியைப் பெறக்கடவாய், பொய் இல் - பொய்தவிராத, தவத்தின் - தவத்தினால், நின் பயந்த - உன்னைப்பெற்ற, புணரி வேகதின் குலம் - கடலரசனுடைய மரபு, வாழ்க - வாழக்கடவது, எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) கொடிமையுள்ள சந்திரனே! என்னை வருத்தா தொழிவாயாக; கிரணவாளால் வெட்டிப் புகழ்பெறுவாயாக; உன்னைப் பெற்ற வருணராஜன் குலமும் வாழ்க என்பதாம்.

பலநாளும் துன்பப்படுதலில் இறத்தல் ஒருநாளைத் துன்பமென்பாள் உயிர் வீட்டியதனால் புகழ்பெறுக வென்றாள். “சாத - லொருநாளொருபொழுதைத் துன்பமவைபோ, லருகவையாற்றுவதலின்று” நீ புகழ்பெறுக, நின்குலம் வாழ்க, என்றாளேனும் நீ நிர்த்தையடைக, நின் குலன கேடடைக வென்பது கருத்து. வருத்தாது உயிர்வீட்டிப் புகழ்பெறுகவெனப் பொருள்படலால் வஞ்சபுகழ்ச்சியணி. (உ)

விரவு கரிய கூரிருள்வாய் வெய்யோ னென்னக் கதிர் பரப்பி, மருவு கொழுநாப பிரிந்தானா வருத்தா நிற்கு மா மதியே, திசைசெய கடல்பொன் னுருக்கியபோற் செங்கே நெய்தப புலரியெழு, மிரவி கதிராற் சவிமழுங்கி யிருத்தல் யானே காண்குவனா.

(இ - ள்.) விரவு - (உலகமெங்கணும்) கலந்த, கரிய கூர் இருள்வாய் - கறுத்த மிகக் விருளிவிட்டதில், வெய்யோன் எனன - சூரியனென்றுசொல்ல, கதிர் பரப்பி - கிரணங்களை விரித்து, மருவு கொழுநாபிரிந்தானா - (தம்மை) மணந்த தலைவரைப்பிரிந்த மாதரை, வருத்தா நிற்கும் மா மதியே - வருத்துகின்ற பெரிய சந்திரனே, திசை செய்கடல் - அலைகளை யுண்டாக்குகின்ற கடலானது, பொன் உருக்கிய போல் - பொன்னை யுருக்கியதுபோல, செம கேழ் எய்த - செந்நிறமடைய, புலரி எழும் இரவி கதிரால் - விடியற்காலத்தில் எழுகின்ற சூரிய கிரணத்தினால், சவிமழுங்கி - ஒளிகெட்டு, இருத்தல் - இருக்கையை, யானே - நானே, காண்குவன் - பாாப்பேன், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) மகிழ்நாப்பிரிந்த மாதரை வருத்துகின்ற சந்திரனே! நீ சூரியகிரணத்தா லொளிமழுங்கியிருத்தலை யானே காண்பேன் பதாம்.

உருக்கியது உருக்கியவெனக் கடைகுறைத்தது. ஒருவாக்குத் திங்கிழைப்பவ ரவா கண்முன்னே கேடுறுவொன்பது கருத்து. வெய்யோனென்ன வென்றது உவமையணி. கடல் பொன்னுருக்கியபோலென்றது தற்குறிப்பணி. (ங)

கன்று குணிலாக் கனியுருத்தோன் கடலி னமுதங் கடைந்தெடுப்பக், குன்ற மிடலுங் கலையனைத்துந் தகர்ந்துள் ளாவி குறைந்திலையே, துன்று கதிர்வெண் கலையினியே சுலவு திரைநீர்க் கடல்குடித்த, வன்று கலச முனிவயிற்றி லற்றா யென்னி லழலாயே.

(இ-ள.) துன்று கதிர் வென் கலை மதியே - நெருங்கிய கிரணங் களைபுடைய வெள்ளிய கலைகளைபுடைய சந்திரனே, கன்று குணில் ஆபசவின்கன்றை குறுந்தடியாகக்கொண்டு, கனி உருத்தோன் - விளங்கனியை உதிர்த்த நாரணனானவன், கடலின் - பாறகடலிலே, கடைத்து - மதித்து, அமுதம் எடுப்ப - அமிரதத்தை எடுத்தலவேண்டி, குன்றம் இடலும் - மந்தரமலையை நாட்டியவளவில், கலை அனைத்தும் தகர்த்து - பதினாறுகலைகளும் உடைந்து, உள ஆவி - உள்ளேயிருக்கின்ற உயிர், குறைந்திலை - நீ குறைந்தாயில்லை, கடல் - கடலினுடைய, சுலவு திரை நீர் - சுழல்கின்ற அலைகளைபுடைய நீர்மூழுவதையும், குடித்த - பானம்பண்ணின, அன்று - அந்நாளில், கலச முனி வயிற்றில் - அகத்தியமுனிவனுடைய வயிற்றினிடத்தில், அற்றாய் எனினில் - நீ சேணித்தராயானால், அழலாய - (இன்று) சுடமாட்டாய், என்று.

(க-து.) வெள்ளிய சந்திரனே! திருமாலானவா திருப்பாற்கடலிலமுதங் கடைந்தெடுக்க மந்தரமலையை யிட்டவளவில் கலைகள் கெட்டாவி குறைந்திலை, அந்நாளில் கலைககுடித்த அகத்தியாவயிற்றிற் சேரணித்தராயென்னில் என்னைச்சுடாய என்பதாம்.

கண்ணன் கன்றுமேயததுக்கொண் டிருந்தபோ தவனை வஞ்சித்துக் கொல்லும்படி கனறி னுருக்கொண்டிருந்த தேனுகாசர நென்பவனைக் குறுந்தடியாகக்கொண்டு விளவினுருவாயிருந்த வசுரனை விளங்கனி யெறிதலபோல வடித்த தவ்விருவனாயுங் கொன்றானென்ப பாகவதத்திற் சொல்லப்பட்டது. உருமாறிவந்த பகைவனாயுங் கொன்ற சூழ்ச்சியுடைய நாரணன் கடலிலே மந்தரமலையிட்டிக் கடைந்ததும் தனது உதராக்கினியில் வாதாவியைச் சேரணிக்கச்செய்த அகத்திய முனி கடனீரோடுண்டும் நீ நசியாமலிருப்பது எனது தவக்குறையென்பது கருத்தாகக் கொள்க. (ஈ)

மட்டு விரியு மலர்வாளி வருந்துந் தமிழே னுயிர்சோரப், பட்ட புழையி லழலுமிழுங் கதிர்கள் சுருக்கிப் பார்வேங்கி, னெட்டு வரையு மிகழ்ந்துபொலங் கிரியோ டிகலுமிருதல்தோ, டொட்ட கதிர்மென் கரத்தாலென் லந் தொடுவாய் சுடர்த்திங்காள்.

(இ-ள்.) சுடா திங்காள் - ஒளியையுடைய சந்திரனே, (நீ) வருந்தும் - (விரகத்தினால்) வருந்துகின்ற, தமிழேன உயிர சோர - தனியேனாகிய வென்னுடைய ஆவிசோர, மட்டு விரியும் மலா வாளி - தேனெழுருகின்ற மலரம்புகள், பட்ட புழையில் - தைத்த துவாரத்தில், அழல் உமிழும் - அகினியை யுமிழுகின்ற, கதிராக சுருக்கி - கிரணங்களை யடக்கிக்கொண்டு, பாா வேந்தின - புவிகரசனாகிய நளமகாராசனுடைய, எட்டு வரையும் இகழ்ந்த - அட்டகுலகிரிகளையும் இகழ்ச்சியெய்து, பொலம் கிரியோடு இகலும் - மேருமலையுடனே பகைக்கின்ற, இரு தடம தோள் - இரண்டாகிய பெரிய புயங்களை, தொட்ட - திண்டிய, கதிர மெல் கரத்தால் - கிரணங்களாகிய மெல்லிய கைகளால், என உடலம் - என்னுடைய தேகமுழுவதையும், தொடுவாய - திண்டிவாயாக, எ - று.

(க-து.) சந்திரனே! களனைத்தொட்டகரத்தா லென்னைத் தொடுவாயென்றாள், எ-ம.

மேருமலை எல்லா மலைகளினும் பெரிதாயும் அட்டகுலவகைகள் அதனிற் சிறியவாயும் நிறமலால் நளன் புயங்கள் இகலுமென்றும் இகழ்ந்தென்றுஞ் சொல்லப்பட்டன. அழலுமிழ் நினகதிராக நளன் றோட் பரிசுத்தால் தண்ணியவாகுமென்பான “தொட்ட கதிமென்கரத்தாலென்னுடலந் தொடுவாய்” என்றாள், கதிமென்கரமென்றது உருவகவணி, இருதடந்தோள் தொட்டமென்கரத்தால் என்னுடலம் தொடுவாயென்பது அச்செய்கையால் குளிர்ச்சிபெறு மென்பது கருத்தாகவின வல்லோநவிரசியணி. (நி)

அலலி னிருணமாக கடலசுவற்றி யளியன் முலைமேலழலுறறிக், கொலலும் கொடிய வெண்டுகாள் கொழிககு நினது கதிர்சிறிது, புல்லும் பொழுதி லொழியாது புனலகான் றிந்து காந்தமெனுவ, கலலு முருகு மெனிலுலகி லெவவோ யாவி ககாயாதார்.

(இ-ள்.) அல்லின இருள் - இரவினகல் இருளாகிய, மா கடல் சுவற்றி - பெரிய கடனீரைச் சுவற்செய்து, அளியன் முலைமேல் - எளியளாகிய (வென்னுடைய) தனத்தினகலை, அழல் ஊற்றி - அகினிச் சொரிந்து, கொலலும் - கொல்லாநின்ற, கொடிய வெள திங்காள் - கொடுமைபொருந்திய வெளளிய சந்திரனே, கொழிக்கும் - கொப்புளிக்கின்ற, நினது கதிர் - உன்னுடைய கிரணங்கள், சிறிது புல்லும் பொழுதில் - கொஞ்சம் பொருந்தும்பொழுதும், ஒழியாது - ஓயாமல், இந்துகாந்தம் எனும் கலலும் - சந்திரகாந்தமெனுவ கல்லும், புனல் கான்று - நீரைக்கக்கி, உருகும் எனில - களையுமேயானால், உலகில் - உலகத்தில், ஆவி ககாயாதார் - (மெனமையாகிய) உயிரககாயாதவா, எவா - யாவா, எ-று.

(க-து.) சந்திரனே! உன்கிரணங்களாற் கல்லு முருகுமானால் உலகத்தில் யாதா முருகாதவா என்றாள் என்பதாம்.

உலகமுடிவி லாயிரங் கிரணங்களோடு தோன்றிக் கடனீரனைத
தையுஞ் சுவற்றி மலைகளையுருக்கிச் சீவகோடிகளையெல்லா மழிக்கின்ற
சண்டபானுவின் விரத்தார்த்தத் தொனிக்கச் சந்திரனுக்கு இருட்கடலைச்
சுவாசச்செயதலும், மலைக்கொப்பாகிய முலைமே லழலூற்றுதலும்,
காமிகளைக் கொல்லுதலும் கூறப்பட்டன. நெருப்பு முதலியவற்றா
லுருகப்பெறுத வனமைபொருநதிகல்லுஞ் சந்திரகிரணத்தா லுருகு
மெனில் மெல்லிய மக்களுயி ருருகுதல் வியப்போ வெனபாள் “எவ
ரோயாலிகனாயாதா” எனறாள். வனமையுள்ள கல்லே யுருகுமளவில்
மென்மையுள்ள உயிருருகு மென்னும்பொருள் வினாவினறிப பெறப
படுதலால் தொடாநிலைச்செய்யுட் பொருட்பெறணி. (சு)

பணந்தா ழரவுண் மிமிழ்மதியே யமிழ்தி னோடும் பல
தேவ, கணந்தாம் வெருவும் விடத்தொடும்வந் ததன லன்
ரோ கணவர்புய, மணந்தா ருள்ளங் குளிர்ப்பேறத் தண்
னென் கதிர்கள் வழங்குவதுந், தணந்தா ருள்ள மிகவெ
தும்பத் தழல்போ லுருககுந் தன்மையுமே.

(இ - ள்.) தாழ் பணம் அரவு - வளைந்த படத்தையுடைய சாப்ப
மானது, உண்டு உமிழ் மதியே - விழுங்கி உமிழ்ப்பெற்ற சந்திரனே,
கணவர் புயம் - தலைவருடைய புயத்தை, மணந்தா ளுள்ளம் - சோந்
தவாகளுடைய மனமானது, குளிர்ப்பு ஏற - குளிர்ச்சியை யடைய,
தண் என் கதிர்கள் - குளிர்ச்சியாயிருக்கின்ற கிரணங்களை, வழங்குவ
தும் - கொடுப்பதும், தணந்தா ளுள்ளம் - பிரிந்தவாகளுடைய
மானது, மிக வெதுமப - மிகவும் வாட, தழல் போல் - அக்கினியைப்
போல், உருக்கும் தன்மையும் - உருக்குகின்ற குணமும், அமிழ்தி
னோடும் - அமிரதத்துடனேயும், பல தேவ கணம் - பலவாகிய தேவ
கூட்டங்கள், வெருவும் விடத்தொடும் - பயப்படுகின்ற நஞ்சுடனும்,
வந்ததனால் அனரோ - பிறந்ததனால்ன்றோ, எ-று.

(சு - து.) அரவுண்டு கக்கிய சந்திரனே! மணந்தாக்குத் தண்கதி
களும் தணந்தாக்கு வெங்கதிகளும் வழங்குவது அமிரதத்துடனும்
விஷத்துடனும் பிறந்த குணமோ எனாள் என்பதாம்.

மணந்தாக்குந் தணந்தாக்கும ஒரு தன்மையவாகச் செய்
புரின குற்றமன்று, நீ பழகுதற்கிடமாக நினனுடன வந்தவைக
ளுடைய குற்றமெனபது கருத்து. அமிழ்தினோடும் விடத்தோடும்
என்னு முறையே குளிர்மேற் மிகவெதுமப வென்றமையால் நிரனி
றையணி. (எ)

வடவா நலத்தி னுடன்பிறந்தாய் வளர்நூல் கலையொன்
றெய்தியபின், படர்வார் சடையோ னழல்பரப்பு துதற்க
னோடு பயின்றிருந்தாய், சுடர்கால் கலைக ணிறைந்துமுழு
மதியாந் காலேத் தொடராவின், விடவா யுறைந்தாய் மதி
யேநீ வெம்மை கால்வ தரிதேயோ.

(இ-ள.) மதியே - சந்திரனே, வடவா நலத்தினுடன் பிறந்தாய் - வடவாழகாக்கினியுடனே உதித்தாய், வளா - வளாகின்ற, பூ கலை ஒன்று எய்திய பின் - அழகிய கலையொன்றனை அடைந்தபின்பு, படா - படாகின்ற, வாரா சடையோன - நெடிய சடையினையுடைய பரமசிவனது, அழல் பரப்பும் - அக்கினியை விரிக்கின்ற, றுதல் கண் ணேமி பயின்று இருந்தாய் - நெறிக்கண்ணுடனே பழகிக்கொண் டிருந்தாய், சுடா கால் - கிரணங்களை யுமிழ்கின்ற, கலைகள் நிறைந்து - பதினாறுகலையு நிறைந்து, முழு மதி ஆகும் கலை - பூரணசந்திரனை பொழுது, தொடா - தொடருகின்ற, அரவின - பாம்பினுடைய, விடம் வாய - விடமுள்ள வாயிலே, உறைந்தாய் - தங்கினாய், (ஆகையால்) நீ - நீ, வெம்மை கால்வது - வெப்பத்தைத்தருவது, அரிதேயோ-அரி தாகுமோ, எ-று.

(க - து.) சந்திரனே! வடவாழகாக்கினியுடன் பிறந்தாய், ஒரு கலைபெற்றபின் பரமசிவ னெற்றிக்கண்ணேமி பழகியிருந்தாய், பாம்பின் வாயி லுறைந்தாய், நீ அக்கினியைக் கசுத்த லரிதோ என்றாள் என்பதாம்.

ஒருவனுக்குப் பிறகுமிடமும் பழகுமிடமும் உறையுமிடமும் நல்லிடமாயிருக்கில் நற்குணமும், தீயிடமாயிருக்கில் தீக்குணமு முண்டாகும், ஆதலால் இம்ஸாவிடமும் உனக்குத் தீயவா யிருத்தலினால் பிறாக்குத் துவடஞ்செய்கின்றா யென்றாள். பிறகுமிடம் பழகுமிடம் உறையுமிடமென்னு மூறனு ளொன்று கொடிதா யிருந்தாலு மவன் செயபுக கொடுமை யளவற்றதா யிருக்க வமமுன்றிடமும் கொடியன னுடைய நீ செயபுக தீமை கூறவேண்டாவென்பது தோன்ற “வெம்மைகால்வதரிதே” என்னப்பட்டது சந்திரனுக்குப் பிறத்தல் பழகல் உறைத லென்பவைகள் முறையாகச் சொல்லப்பட்டமையால் முறையிற படாச்சியணி.

(அ)

தொய்யின் முலைகள் பசப்பூரத் துணைவர்ப் பிரிந்து துயிறுறந்த, மைபன் மடவா ருயிர்கவர்வான் கூற்றம் போல வருமதியே, யைய மிலையுன் னுடறகளங்க மழலுங் கொடிய விடமன்றே, வெய்ய பருவாய்க் கரும்பாந்தள் விழுங்கி யாற்றா துமிழ்ந்ததுவே.

(இ-ள்.) துணைவா பிரிந்து - கணவரைப் பிரிதலினாலே, தொய்யில் முலைகள் - சந்தனங்கோலத்தை யெழுதப்பெற்ற தனங்களானவை, பசப்பு - வேறுபட்டிறத்தையடைய, துயில் துறந்த - நித்தினை யொழிந்த, மையல் மடவா - மயக்கத்தையுடைய மங்கையரது, உயிா - ஆவியைக் கொள்ளையிடும்பொருட்டி, கூற்றம் போல - எம்னைப்போல, வரு மதியே - வருகின்ற சந்திரனே, ஐயம் - (அதற்குச்) சந்தேகமில்லை, உன் உடல் களங்கம் - உன்னுடைய உடலிலுள்ள கறையானது, அழலும் - சுடாரின்ற, கொடிய - கொடுமை பொருந்திய, விடம் அன்றே - நஞ்சமென்றன்றோ, வெய்ய பருவாய் - வெவ்வித பிளப்பாகிய வாயையுடைய, கரு பாந்தள் - இராகு

வென்னும் பாம்பானது, விழுங்கி - (உன்னை) உண்டு, ஆற்றாது - தாங்க மாட்டாமல், உமிழ்ந்தது - கக்கியது, எ-று.

(க - து.) மாதருயிகைக் கவரும்பொருட்டு யமனபோல்வந்த சந்திரனே! உன்னுடற்களங்கம் கொடிய விடமென்றல்லவா கரும்பாம்பு உன்னை விழுங்கி யுமிழ்ந்துவிட்டது என்றானு என்பதாம்.

துணைவரைப் பிரிந்து ஊனுறக்கமற்ற மாதருக்கு மாணவேதனை யொத்த துண்டாடு செயதல்பற்றிச் சந்திரனுக்கு கூற்றுவனை யுடமை கூறப்பட்டது. சந்திரனுடைய களங்கத்தை விடமாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி (க)

சுடர்கான் நெழுந்த வெண்டிங்கா ளென்னே சுமீதி யாரமுதத், துடன் பிறந்த பாற்கடலின் றன்மை யுணராயானாலு, மடலார் கமலப் பொருட்டுறையும் புத்தேள் காண மறைக்கொழுந்தின், படர்வார் சடையில் வீற்றிருக்கும் பான்மையேனு மறிந்திலையே.

(இ - ள்.) சுடா கான்று எழுந்த - சுதிரகளை வீசிக்கொண்டு உதித்த, வெள் திங்காள் - வெள்ளிய சந்திரனே, என்னே சுமீதி - யாது காரணத்தால் சுமிகின்றாய், ஆ அமுதத்துடன் - நிறைந்த அமிதி னுடனே, நீ பிறந்த - நீ புதித்த, பால் கடலின் தன்மை - பாற்கடலினுடைய குணத்தை, உணராயானாலும் - அறியாயெனினும், மடல் ஆ - இதழ்க ணிறைந்த, கமலம் பொருட்டு உறையும் - தாமரை மலர்க்கொட்டையில் தங்குகின்ற, புத்தேள் காணு - பிரமன் காண்க் கூடாத, மறை கொழுந்தின் - வேதத்துச்சியிலிருக்கும் பரமசிவனுடைய, படர்வார் சடையில் - படர்ந்த நெடிய சடாபாரத்தில், வீற்று இருக்கும் - சிறப்புடனே யிருக்கின்ற, பான்மையேனும் - தன்மையை யானாலும், அறிந்திலை - அறிந்தாயில்லை, எ-று.

(க - து) சந்திரனே! ஏனே சுமிகுறாய்? தேவாமிரத்ததோடு திருப பாற்கடலிற் பிறந்ததன்மையை யறிந்தாயில்லையாயினும் சிவனது திருமுடியில் வீற்றிருக்குமதன்மையு மறிந்திலையோ என்றான் என்பதாம்.

கற்குலத்தில் நல்லோருடன் பிறந்து பெரியோரைச் சோந்து பெருமைபெற்றிருக்கின்ற நீ யாதொரு பயனுமின்றி இத்தீச்செய்கை செய்வது தகாதென்பது கருத்தது. பாற்கடல் அமுது, பரமசிவன் இவைகளி னுறவுண்டாகியுஞ் சந்திரனுக்கு அக்குண முண்டாகாமை சொல்லப்பட்டமையால் இகழ்ச்சியணி. (க)

தருவு மணியு மிருந்தியுந் தண்ணங் கமல மலர்த்தணி சிற், நிருவு முயிர்த்த பாற்கடலிற் நெள்ளா ரமுதத் துடன்பிறந்தாய், பெருவெண் மதியே நீயுறைதல் பெம் மான் மௌலி கதிரமிழ்தி, னுருவ மனங்க னுறவொன்றும் விடுத்தி யேன்மற் றுனைநிகரார்.

(இ-ள்.) பெரு வெள் மதியே - பெரிய வெள்ளிய சந்திரனே, தருவும் - கற்பகவிருகைத்தையும், மணியும் - சிந்தாமணியையும், இரு நிதியும் - சங்கிதி பதுமசிதி யென்னு மிரண்டினையும், தன் - குளிர்ந்த, அம் - அழகிய, கமல மலா தலிசில் - தாமரைமலராகிய ஆசனத்தி லிருக்கின்ற, திருவும் - திருமகளையும், உயிர்த்த-பெற்ற, பால கடலில் - பாற்கடலினிடத்தே, தெள ஆர் அமுத்ததுடன பிறந்தாய - தெளளிய நிறைந்த அமிர்த்ததுடனே தோன்றினாய், நீ உறைதல் - நீ வாசமபண் ணுமிடம், பெம்மான மௌலி - பரமசிவனுடைய சடைமுடி, கதிரா - (உன்னுடைய) கிரணங்கள், அமிழ்தின் உருவம் - அமிர்த்ததினுடைய வடிவம், (ஆகையால்) அனங்கன் - மனமதனுடைய, உறவு ஒன்றும் - சம்பந்த மொன்றனையும், விடுதலியேல் - விடப்பெற்றாயானால், உனை நிகா - உன்னை நிகராவா, ஆர் - யாவா, எ-று.

(க-து) சந்திரனே ஐந்தரு கௌநவமணி இருசிதி அமுது திரு மாதா இவற்றோடு பாற்கடலிற பிறந்தாய், நீ வாசம பண்ணுதல் சிவ னது திருமுடி உனது கிரணங்க ளமிர்த்ததி னுருவம், மனமதனு லொன்றைமா திரம விடுத்ததால் உன்னை நிகாட்பவா யார் என்றொன் னபதாம்.

நிகாவானஹ முற்றவிருதி நிகொனத தொக்குரின்றது. பிறப் பிடத்தினாலும் உறையுமிடத்தினாலும் உனக்குண்டாபிருக்கின்ற மேன் மையை விரகிகளைத் துன்பஞ்செய்வதற் கேதுவாயிருக்கிற பழகுமிட மொன்ற லிழக்கின்ற யெனபாள் 'அனங்கனுமவொன்றும் விடுத்தி' யென்றாள். ஒருவனுக்குக் குடிப்பிறப்பு முதலிவற்ற ஊளதாகும் குணத்தினும் பழகுமினத்தா ஊளதாகும் குணமே பெருமபாலென் பது "நிலத்திபலபா னீரநிரிந்தற்றுகு மாந்தாக, கினத்தியலப தாகு மறிவு." எனபதஞ் ஸ்ரீரிக. அனங்கனு லொன்றின் விடுகையில் சந்திர னுக்குச் சிறப்புச் சொல்லப்படுகையால் இனமைவிறசியணி. (கக)

திங்கட் புலியை வீழ்த்தியுயிர் செகுப்ப மடவீ ரரமி யத்திற், தங்கப் படிமக் கலஞ்சேர்மி னதனுட் புகுதுந் தா ழாமே, துங்கக் கருந்தா துகப்புடைகருந் தொழிலோர்க் கூவிக் கூடமெடுத்த, தங்கைத் தலத்தா லறைதினொனப் பணிப்பீ ராமி யளிப்பீரே.

(இ-ள்.) மடவீர - தோழியோ, திங்கள் புலியை - சந்திரனாகிய புலியை, வீழ்த்தி - வீழ்செய்து, உயிர் செகுப்ப - உய்நா நீக்க, அர மியத்தில் - நிலாமுற்றத்தில், தங்கம் படிமம் கலம் சோமின் - தங்கத் தினால் வரம்புசெய்யப்பட்ட கண்ணாடியை வையுங்கள்; அதனுள் - அக்கண்ணாடியினுள், புகுதும் - (திங்கட்புலி) துழையும், தாழாமே - தாமசிபாமல், துங்கம் - உயர்ச்சிபொருத்திய, கரு தாத - இரும்பை, உக புடைக்கும் - உகிர அடியாநின்ற, தொழிலோர் - தொழில் செய் வோராகிய கொல்லரை, கூவி - அழைத்து, கூடம் எடுத்த - சம்மட்டி யெடுத்தி, அங்கை தலத்தால் - அழகிய கையினாலே, அறைதீர் என - அடியுங்களென்று, பணிப்பீர் - சொல்லுவீர்களானால், ஆவி - துயினை, அளிப்பீர் - காப்பவராவீர், எ-று.

(சு-து.) தோழிமாகளே | சந்திரனென்னும் புலியை நிரா முற்றத் திற்பள்ளிக் கண்ணாடியைச் சேருங்கள் அதற்குள்ளப்பலி வந்துபுகும். கொல்லரைக் கூப்பிட்டுச் சம்மட்டியெடுத்தித் தடிக்கச் சொல்லுங்கள் என்னுயிரைக் காடபீகர்கள் எனருள் என்பதாம்

எதிர் நின்று கொல்லுதற்குக்கூடாத புலியைப் போனுட்படுத்திக் கொல்லுதல்போல அம்புலியையுஞ் செய்கவென்பான், 'தங்கப்பழமக் கலஞ் சோமின்' என்றான். கறுதுணர்ந்த தமயந்தியானவன் திங்களைக் கொல்லுதற்கு இவ்வளவு உபாயஞ்சொல்லியது வண்டு முதலியவற்றைத் தூது அனுப்புதல்போலக் காம மயக்கத்தாற கூறியதெனக் கொள்க, திங்களைப் புலியென்று உருவகஞ்செய்து கண்ணாடியைப் போனென உருவகஞ் செய்யாமையால் ஏகதேச வருவகவணி. (கஉ)

சுடரும் வடவை யுலகழலத் தோன்றா தமைத்த தினா யாழி, படரு மழன்மா மதியதனை யாற்றா தாற்றி விடுதத தெனின், படரு மிதழிப் புரிசடையெம் பரம னமர ருயிர் புரப்பான், கொடிய விடமுண்ட துபோல வுண்டா லத னுற் குறையுண்டோ.

(இ - ள்.) சுடரும் வடவை - பிரகாசியாநின்ற வடவைத்தீயா னது, உலகு அழல - உலகத்தைச்சுட, தோன்றாது - வெளிப்படாமல், அமைத்த - (அதைத்) தன்னுளடக்கிய, தினா ஆழி - அலைகளையுடைய கடலானது, அடரும் - நெருங்கிய, அழல் - சுடாநின்ற, மா மதியதனை - பெரிய சந்திரனை, ஆற்றாது - பொறுக்காமல், அரற்றி-அழுது, விடுத்த தெனில் - விட்டதானால், டடரும் இதழி - படராநின்ற கொன்றை மாலையையணிந்த, புரி சடை - கட்டப்பட்ட சடாபாரத்தையுடைய, எம் பரமன் - எம்முடைய கடவுள், அமரா உயிர் புரப்பான் - தேவாக ளுடைய ஆவியைக் காக்கும்பொருட்டு, கொடிய - கொடுமைபொருட் திய, விடம் - விடத்தை, உண்டது போல - புசித்ததுபோல், உண்டால் - (இதனையும்) புசித்தால், அதனால் - அச்செய்கையால், குறை உண்டோ - குறைபாடுண்டோ, என்று.

(சு-து) வடவாக்கினியுள்ள கடலும் கனலாகிய சந்திரனைக் கங்கி விட்டது, பரமசிவன் தேவாகளைக் காக்கும்பொருட்டு விடத்தை யுண்டதுபோலச் சந்திரனையுண்டாற் குறையுண்டோ வென்றான் என்பதாம்.

அரற்றலாவது அழுதலும் ஒலித்தலுமாம் "அரற்றலே யழுகை யோசை" என்பதனு லறிக. சந்திர னுக்கிக்கும் காலத்திற் கடன மிக வொலித்தலி னங்கனங் கூறப்பட்டது. வடவைத்தீயைத் தன்னு ளடக்கிய கடலானது திங்களை விடுத்த தென்பதனால் அதனினுமிது பெருந்தீ யெனக்கொள்க. தேவருயிரைப் புரக்கக் காளகூடத்தை யுண்ட பேரருளையுடைய பரமசிவன் விரகிகளுடைய வுயிரைப் புரக்க விதினை யுண்ணாத தவாகள் தவக்குறை யென்பது கருத்தது. (கஉ)

விரிந்த தினாப்பாற் கடற்பிறந்த விடமோ நிரண்டி லோர்கடவுன், மருந்தி னுகர்ந்த கரியவிட மீட்டு முலகில்

வந்ததோ, பார்த்து கனலு மதிக்கலையாம் வெள்ளை விடத்
தைத் தேவர்பல, ருந்த வருந்த நாணனும் வளர்வ
தெவன்கொ லறியேமால்.

(இ-ள்) விரிந்த திரை பால் கடல் - விரியப்பெற்ற அலைகளையுடைய பாற்கடலிலே, பிறந்த - தோன்றிய, விடம் ஓர் இரண்டில் - இரண்டு விஷங்களில், ஓர் கடவுள் - ஒப்பற்ற பரமசிவனுனவன், மருந்தின் துகாந்த - அமிதத்தைப்போல் புசித்த, கரிய விடம் - கறுத்த விஷமானது, மீட்டும் - மீளவும், உலகில் - ததோ - உலகத்திலே தோன்றியதோ, பார்த்து - பரவி, கனலும் - சுடாரின்ற, மதி கலை ஆம் - சந்திரனது கலையாகிய, வெள்ளை விஷத்தை - வெண்ணிறத்தையுடைய விடத்தை, தேவா பலா - தேவர்களேகா, அருந்த துருத்த - புசிக்கப் புசிக்க, டாள் டானும் - நாடோறும், வளாவது - வளருகின்றது, எவன்கொல் - என்னகாரணமோ, (யாம்) அறியேம் - அறிகிலேம், எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) சிவனுண்டவிட மீண்டு முலகில் வந்ததோ? வெள்ளை விடத்தைத் தேவாக ளுந்த வருந்த வளாவ தெவன்கொலோ வென்றான் என்பதாம்.

கடலிலுண்டாகிய விரண்டி விடங்களுள் கரியவிடம் ஒருவனுண்ண நசிக்க இவ்வெள்ளைவிடம் தேவா பலருண்ண நசித்தும் பின்னும் வளாவதனால் அதனினுமிது கொடிதென்க. ஒருவனசெய்கை முற்றுப்பெறுதலும் பலாசெய்கை முற்றுப்பெறுமையும் ஆச்சரியத்திற் கேதுவாகலின் எனப்பபட்டது. அறியேமென்பது விரகிகளுடைய ஜூழ்வினையின் கொடுமை இவ்வளவென வறியேமெனக் கொள்க. மதிக்கலையாம் வெள்ளைவிடமெனது உருவகவணி. வெள்ளை விடத்திற்கு மீட்டிக் தோன்றுதல் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டமையால் வேறறுமையணி.

(கச)

நிராத்தண் டரளக் கோவையென நிலவு காலும் வெண்ணகையிர், விராத்தண் கலவைச் செழுஞ்சேறென் றழலை யிறைத்து மெய்வெதுப்பித், திருத்து மலர்ப்பூஞ் சேக்கையென விலவேள் பிரிந்தா ருயிர்செருக்கு, மரத்தந் தோய்ந்த வாளியனை கிடத்த லென்மே லன்பேயோ.

(இ-ள்.) நிரை - வரிசையாகவிருக்கின்ற, தண் தாளம் கோவை என - தண்ணிய முத்துக்கோவையைப்போல, நிலவு காலும் - ஒளியைத் தருகின்ற, வெள் கையிர் - வெள்ளிய பறகளையுடைய மகையோ, விரை - வாசனைபொருந்திய, தண் - தண்ணிய, செழு-செழிய, செறு என்று - கூட்டிவருக்கஞ்சோந்த சந்தனக்குழம்பென்று, அழலை இறைத்து - தீயை வீசி, மெய் வெதுப்பி - தேகத்தைச்சுட்டு, திருத்தும் மலா - காம்பு கணையப்பெற்ற மலரினாசெய்யப்பட்ட, பூ சேக்கை என - அழகிய மெத்தையென்று, வில வேள் - வில் லெந்திய மண்மதனுனவன், பிரிந்தார் - பிரிந்தவாகளுடைய, உயிர் செருக்கும் - ஆவி போக்குகின்ற, அரத்தம் தோய்ந்த - உதிரத்தோய்ந்த, வாளி

அணை - பாண மெததையின்மேல், கிடத்தல் - படுக்கவைத்தல், என
மேல் - என்னிடத்து, அன்பேயோ - அன்புதானோ, எ-று.

(௧-து.) முததுவரிசையை யொத்த பறகையுடைய பெண்களே!
கலைவச் சாந்தென்று கனலையிறைத் துடலைச்சுட்டு மலாச் சயன
மென்று மன்மத பாணத்தி லெனனை வளர்த்த லன்புதானோ வென்
றாள் என்பதாம்.

கோயொன்றிருக்க மருந்தொன்று கொடுப்போரைப்போல விரக
கோயைத் தீர்ப்பதற் கேற்றவைகளைச் செய்யாமையா லதை விரத்தி
செய்வதற் கேற்றவைகளைச் செய்வது அன்புடையாசெய லன்றென்
பது தோன்ற 'அன்பேயோ' எனப்பபட்டது. சேறென்றழலையி
றைத்து என்றதும் மலாச்சேக்கையென வாளியனைகிடத்த லென்ற
தும் ஒழிப்பணி. (௧௫)

பணந்தா ழுட்கும் பைந்தொடியீர் பதுமத் திறைக்கும்
வானவர்க்குங், கணஞ்சே ருலகின் மன்பதைக்குங் காலங்
கணித்த கலைவல்லோர், மணந்தார் தமக்கோ ரிமைப்பொ
ழுது மாறாக் காதன் மகிழ்நர்புயந், தணந்தார்க் கூழி யாகு
மெனச் சாற்றா திருந்த தகையென்னே.

(இ-ள்.) பணம் - பாம்பின்படம், தாழ் - வணங்குகிறை, அங்குல் -
அங்குலையுடைய, பைந்தொடியீர் - பசிய பொன்னாசெய்த வய்யலை
யுடைய மங்கையோ, பதுமத்து இறைக்கும் - தாமரைமலரிவ்ருககின்ற
பிரமனுக்கும், வானவாகடும் - தேவாகளுக்கும், உலகின் - மண்ணு
லில், கணம் சோ - கூட்டமாகச் சேரப்பெற்ற, மன்பதைக்கும் - மனி
தாக்கும், காலம் கணித்த - வாழ்நாளை கிச்சயித்த, கலை வல்லோர் -
சோதிடனால் வல்லோர், மாறு காதல் - நீங்காத விருடபுள்ள, மகிழ்கா
புயம் - தலைவா புயங்களை, மணந்தாரதமக்கு - கூடினவர்களுக்கு, இா
இமை பொழுது - ஒரு மாதநிளையிருந்த காலம், தணந்தார்க்கு -
(அப்புயங்களைப்) பிரிக்தவாக்கு, ஊழி ஆகும் என - ஊழிக்கால் மாரு
மென்று, சாற்றாது இருந்த தகை என்னே - சொல்லாதிருந்த முறை
யென்னகாரணம், எ-று.

(௧-து.) பெண்களே! பிரமனுக்கும் தேவாகளுக்கு மக்களுக்குங்
காலத்தைக் குறித்த கலை வல்லோர் மணந்தார்க கிமைப் பொழுதா
தணந்தார்க கூழிகால் மாருமென்று சொல்லாதிருந்த தென்ன
வென்றாள் என்பதாம்.

பிரமாவுக்கு ஒருநாள் மனிதாக்குப் பிரளயமும், தேவாக்கொரு
நாள் மனிதாக்கு வருஷமுமா யிருக்குங்கால் வேறுபாடுகளைக் கணித
துச்சொல்லிய கணிதா இதனைச் சொல்லாதது அறியாமையே யென்
பதுதோன்ற என் னெனப்பபட்டது. (௧௬)

குதலை மொழியீர் மெய்வெதுப்புங் கொடுத்தி யாற்ற
வேண்டுகிறோம், பொதிய வரையி னறுஞ்சாந்தம் பூசி முலை
மேற் புகைந்தழலக், கதளி யிளம்பூங் குருத்ததனால் வீசி

வீசிக் கனற்றுவதென், மதியின் றழலை யவிப்பதற்கோர்
மருந்துண் டாகிற் செய்வீரோ.

(இ-ள்.) குதலை மொழியீ - மழலைச்சொற்களையுடைய மங்கையோ, மெய் வெதும்பும் - உடலததைச் சுமிகின்ற, கொடு தீ ஆற்ற - கொடிய வெப்பத்தைத்தணிக்க, வேண்டுகிறோம் - விரும்புவோர்களானால், பொதிய வணயின் - பொதிய மலையிற்பிறந்த, நறு சாந்தம் - பரிமளம் பொருந்திய சந்தனத்தை, பூசி - பூசுதல்செய்து, முலைமேல் - தனத்தின்மேல், புகைத்து அழல் - புகைவிட்டெரிய, கதலி இள பூ குருத்து அதனால் - வாழையிலுடைய அழகிய இளங்குருத்தால், வீசி வீசி - இடைவிடாமல் வீசுதல்செய்து, கனறறுவது - சுமும்படி மூள்விப்பது, என் - என்னகாரணம், மதியின் தழலை - சந்திரகிரணமாகிய நெருப்பை, அவிப்பதற்கு - தணிப்பதற்கு, ஓர் மருந்து உண்டு - ஒரு மருந்து உள்ளது, ஆகில் - உம்மாற செய்யக்கூடுமானால், செய்வீர் - (அதனைச்) செய்வீர்களாக, எ-று.

(உ-து.) பெண்களே! காமாக்கினியை நீக்க விரும்புவோர்களானால் முலைமேற் சூதனததைப் பூசி வாழைக்குருத்தால் வீசிச் சுமுவதெனனீ சந்திர கிரணமாகிய நெருப்பை யவிப்பதற் கோமருந்துண்டு; உங்க ளாற் கூடுமாகிற் செய்புகுகள எனபதாம்.

மொழியாலன்றிச் செயலாற பயனிலீனொனபது தோன்றக் குதலை மொழியீ னென்றும், விரகாக்கினியைத் தணிப்பதற்குத் தக்கவாறு செய்யுந் திறத்திரால் னொனபது தோன்ற வேண்டுகிறோ லென்றும், எண்ணியபய னெய்தடபெறுத முயற்சியான் மெய் வருந்தவது வீணென்பது தோன்ற என்னென்றும், இத்தீ கடனீர் முதலிபவற்ற லவிக்கப்பெறுத பெருதீயெனடது தோன்ற நெருப்பவிப்பதற்குச் சாதனமாகிய நீலாக் கூறுத மருந்தென்றும், தலைவனைப் பொருத்த லன்றிப் பிறிது மருந்துண்டென்பது தோன்ற உண்டாகிற் செய்வீ னென்றுங் கூறினான். ஓர் மருந்துண்டென்று குறிப்பிக்கவேண்டிய தைக் குறித்தலால் குறிப்பினை.

(கஎ)

அந்தா மனையின் மடநலலீர் மலய முயிர்ப்ப வலர் பொதுளூர், சந்தா டவியிற் றவழந்துவந் தண்ணெ னருவி தோய்த்துமலர்ப், பைந்தா தாடி முருகுயிர்த்துப் பசும்பொற் சிறுசா ளரதுழையு, மந்தா னிலமின றழல்வ தெல்லார் தமியே னிழைத்த வலவினையே.

(இ-ள்.) அம் தாமனையின் - அழகிய தாமனாமலரி லிருக்கின்ற, மட நலலீர் - திருமகனையொத்த மங்கையோ, மலயம் உயிர்ப்ப - பொதியமலையானது பெற, அலர் பொதுளும் - மணிகள் கிதைத்திருக்கின்ற, சந்த அடவியில் - சந்தனக்காட்டிலே, தவழ்த்த - ஊர்த்த, பை - பைல், தன் என் அருவி தோய்த்த - குளிர்ச்சியாயிருக்கின்ற அருவிநீரில் படித்த, மலர் பை தாது ஆடி - மலர்களிலுடைய மகரத்தகை பிளந்தகொண்டு, முருகு உயிர்த்த - வாசனையை, மந்தா பொன் - பசும்பொன்னுஞ்செய்த, சிறு சாளரம் - சிறிய பலகணி

வழியால், துழையும் - துழைகின்ற, மந்தானிலம் - தென்றற்காற்றானது, இன்று அழல்வதெல்லாம் - இன்று சுடுவதெல்லாம், தமிழேன் இழைத்த - தனிமையுடையேனாகிய யான் செய்த, வல் வினையே - தீவினையே, எ-து.

(சு-து.) இலக்குமிக்கொப்பான பெண்களே! தென்றற்காற்றானது பலகணி வாயிலில் துழைந்து என்னைச் சுடுவது யான் செய்த கொடு வினையாகும் என்று ளென்பதாம்.

பிறப்பு முதலியவற்றால் தண்மையே யியல்பாகவுடைய தென்றலானது என்னவிற சுடுத லதன் குற்றமன்று, என்குற்ற மென்பான் 'தமிழேனிழைத்த வல்வினையே' என்றுள். தென்றற்குப் பிறத்தல் தவழ்தல் நீராட்டுப் புழுதியாட்டு என்னும் பிள்ளைப்பருவச்செயல் தோன்றச் சொல்லுதலால் சுருங்கச்சொல்லணி. (கடி)

கொங்கு விரியு மலர்க்குழலீர் கொழுநர்ப் பிரிந்தார் வருந்துறவா, னெங்குங் குருதி யிறைத்ததுபோற் குடபாற் றிசையி னெழுஞ்செக்கர், பொங்கு வடவைக் கொழுந் தீயே யதனு லன்றோ பூசராக, ளங்கை நிறையப் புனல் வாரி யிறைத்து நாளா மவிப்பதுவே.

(இ - ள்.) கொங்கு விரியும் - வாசனையானது விரியப்பெற்ற, மலா குழலீர் - மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையோ, கொழுநா பிரிந்தார் - கணவரை நீக்கினவர்கள், வருந்து உற - வருத்தத்தை யடைய, எங்கும்-ஆகாயமுழுவதும், குருதி இறைத்தது போல்-உதிரத்தை வீசுபெற்றதுபோல், குடபால் றிசையின் - மேறகுத்திசையிலே, எழு-எழுதின்ற, செக்கா - செவ்வானமானது, பொங்கு-மிருத்த, வடவை கொழுதீயே - வடவையென்னும் பெயரையுடைய செழிய அக் கினியே, அதனால் அன்றோ - அதனால்லவா, பூசராகள் - பிராமணர்கள், அம் கை நிறைய - அழகிய நிறைய, புனல் - சலத்தை, வாரி இறைத்தது - அள்ளிச் சொரித்து, நாளும் - நாடோறும், அவிப்பது - அத்தியை யணைப்பது, எ-து.

(சு-து.) கூந்தலையுடைய பெண்களே! கணவரைப் பிரிந்த மாதரை வருத்தும்பொருட் டெழுந்த செவ்வானமானது வடவாழகாக் கினியே, அதனால்லவா பிராமணர்கள் காள்தோறு நீனாவாரி இறைத் தவிக்கிறார்களென்று ளனபதாம்.

பூமிக்குச் சராகளாக விருப்பவர்கள் சேவகாருண்ணியமுடைய அந்தணராதலா லவளோ விரகினைச்சுட வெழுந்ததீனியும் அவிக்க வேண்டிதலின் பூசராக்கு அதி யவிப்பது கூறப்பட்டது. கொடுப்பையவிப்பதற்குச் சாதனம் நீரின்றிப் பிறிதொன் றன்றென்பது தோன்றப் புனலாவாரி யெனப்பட்டது. குருதி யிறைத்ததுபோ லெழுஞ் செக்கொன்றது தற்குறிப்பணி. செக்கைத் தீயென்றது பூசராகள் நீரிறைத்தது அவிப்பதனால் சாதிக்கப்படுதலால் தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறிப்பணி. (கக)

புனைமென் கொடியீர் நிலவருந்தென் புள்ளின் பார்ப்பை யருட்கலச, முனிவன் றன்பா லலைபுரட்டு முந்நீர் குழக்கும் விஞ்சையினை, யினிதி னுணர வைத்திடுமின் வைத்தாற் குணபா லெழுந்துவெய்தாய்க், கனலும் கொடிய வெண்டிங்கட் கதிர்வெங் கடலை யருந்தாதோ.

(இ - ன்.) புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, மெல் கொடியீர் - மெல்லிய மலாக்கொடிபோன்ற மங்கையோ, நிலவு அருந்து - சந்திரிகையைப் புசிக்குன்ற, என் புள்ளின் பார்ப்பை - என்னுடைய சகோரக் குஞ்சினை, அருள் கலச முனிவன்பால் - கிருபையுடைய கும்பத்திற் பிறந்த அகத்திய முனிவனிடத்து, அலை புரட்டெம் - அலைகளைப் புரட்டி கின்ற, முந்நீர் குழக்கும் விஞ்சையினை - கடற்சலத்தைப் பாணம்பண்ணுகின்ற கல்வியை, இனிதின் உணர - இனிதாக அறிய, வைத்திடுமின் - வைப்புகள், வைத்தால் - வைக்கப்பெற்றால், குணபால் எழுந்து - கீழ்த்திசையில் உதயமாகி, வெய்து ஆய் - வெவ்விதாய், கனலும் - சுமிசின்ற, கொடிய - கொடுமைபொருந்திய, வெள திங்கள் - வெள்ளிய சந்திரனாகுடைய, கதிர் வெம் கடலை - கிரணமாகிய வெய்ய சமுத்திரத்தை, அருந்தாதோ - (அது) குடியாதோ, எ-று.

(க - து.) டெண்டுகளே! எனது சகோரக்குஞ்சினை அகத்தியரிடத்துக் கடலைக்குழக்கும் விதையைக் கறப்பிப்புகள, கறப்பித்தால் சந்திரகிரணக் கடலைக் குடியாதாவென்றான் என்பதாம்.

யாதொன்றைக் கறக்கெவன்மீவது இளமைப்பருவத தாதலால் புள்ளின்டாப் டெனப்பட்டது. காமந்தகமெனலும் பொருணாவில் விஷததைக் கண்டவளவிய கஞ்சிவக்கு மியலப்பினையுடைய சகோரத்தை விஷசோதனையின்பொருட்டு அரசா வளாகக் வேண்மிமென்று சொல்லப்பட்டபடி தன் வீட்டில் வளாகப்பட்டதாதலின் என்புள்ளின்பாப் டெனப்பட்டது. கடனீனாக குழக்கககந்த சகோரப்பறவைக்குத் தண்டாஸூபிக நியாயத்தால் சந்திரகிரணத்தைக் குழப்பது எனிதிற சித்திபபதாகச் சொல்லப்பட்டமையால் தொடாநிலைச் செய்புட் பொருட்டெறணி.

(உ0)

பதம மலர்மெல லணைகிடத்திப் பனிநீர் தெளித்துச் சாந்தணிந்து, முதிர்வெங் காமக் கனலவிப்பான் முயலாநின்ற மொய்குழலீ, ரதிரும் கடல்வான் முகட்டிலெழுந் கழற்றுங் கொடிய கதிர் பரப்பு, மதியங் குளிர மருந்தழியீர் வடனைத் தழுவ மளிப்பிரோ.

(இ - ன்.) பதம மலர் - தாமரை மலரிதழ் பரப்பிய, மெல் அணைகிடத்தி - மெல்லிய மெத்தைவில் படுக்கவைத்து, பனி நீர் தெளித்து - பனி நீரை இறைத்து, சாந்து அணிந்து - சாந்தனத்தைப் பூசி, முதிர் - முதிர்ந்திருக்கின்ற, வெம் காமம் கனல் அவிப்பான் - வெவ்வித காமத்தியைத் தணிக்கும்பொருட்டு, முயலாநின்ற - முயலுகின்ற, மொய்குழலீர் - கெருங்கிய கூத்தையுடைய மங்கையோ, அதிரும் கடல் -

தலிங்கின்ற கடலினது, வான் முகட்டில் எழுந்து - மேலாகிய உச்சி யிலே உதித்து, அழறதும் - சுமிகின்ற, கொடிய - கொடுமைபொருட் டிய, கதிர பரப்பும் - கிரணங்களை விரித்தின்ற, மதியம் - சந்திரன், குளிர - குளிர்ச்சிபெற, மருந்து அறிவீர் - மருந்தை அறிவீர்கள், தழுவும் அவிப்பீர் - வடவாமுகாக்கினியையுந் தணியச்செய் வீர், ஏ-று. ஏ - ஈற்றகை.

(க - து.) தாமரையணியிற்றிடத்திப் பணிவீர் தெளித்துச் சந்த னத்தைப் பூசிக் காமாக்கினியை யவிகுரும்பொருட்டு முயற்சிசெய்யும் பெண்களே! சந்திரன்குளிர மருந்தறிவீர்கள், வடவாமுகாக்கினியையு மவிப்பீர்கள் என்றான் என்பதாம்.

ஒரு கரும் முடித்தறகேறறகருவி இதுவென்று யிதுவனவென்று முணராது செய்பவாகளைப்போல, விரகத்தியை யவிப்பதறகேறற தலைவற் கூட்டத்தைவிட்டு அதனை மிகுவிக்கின்ற மலாசசேகரை கிடத்தன்முதலிய ஏலாதவைகளைச் செய்கின்றோனபது தோன்ற “காமக கனலவிப்பான முயலாநின்ற மொய்குழலீர்” என்றான். வரு மனுபவசித்தமா யறியப்படுகின்ற மதியைக் குளிர்விக்கும் இறை வற்கூட்டமாகிய மருந்தை முன்ன ரறியாக நென்பான், அறிவீரென் றான். இதனை முன்னரறிந்தால் பின்னா வடவைத்தழலை யவிகுரும் அரிய வகையையு மறிவீர்களென்பான், “வடவைத்தழலு மவிப்பீர்” என்றான். இவனோயைக் காமத்தினதாக வறியாது தணித்தறகு முயலு மவகையனா “மதியங்குளிர மருந்தறிவீர் வடவைத்தழி மவிப்பீர்” என்று வஞ்சகமாகப் புகழ்தலால் வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி. (உக)

துணர்த்தா ரளக மடநலலீர் சுமுவெங் காமக கொடுங் தியைத், தணிப்பா நெண்ணிக கொடுவந்த தண்ணென் கதிர்கால வெண்டரள, மணிததாழ் வடமுய வியன்சினைத் தே மாவின் றளிநு மெஞ்ஞானது, மணிததா யிருந்த வட வையும்வெங் காளிற் றீயு மமைத்தனவே.

(இ-ள்.) துணா தா-பூகொத்துகளுையுடைய மாலையையணிந்த, அளகம - கூந்தலையுடைய, மடம் நலலீர் - இளமைபொருந்திய மங்கை யோ, சும - சுமிகின்ற, வெம காமம - வெவ்வித ஆசையாகிய, கொடு தியை தணிப்பான - கொடிய தியைத் தணிக்கும்பொருட்டு, எண்ணி - கருதி, கொடு வந்த - கொண்டுவந்த, தண் என கதிர கால் - குளிர்ச்சி பொருந்திய கிரணங்களை வீசுகின்ற, வெள் தரளம் மணி - வெள்ளிய முத்தங்களாலாகிய, தாழ் வடமும் - தொங்கிய கோவையும், வியன் - பருத்த கிண்கணையுடைய, தேம் மாவின் தணிரும் - வாசனை பொருந்திய மாங்கொழுந்தும், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், அணித்தாய் இருந்த வடவையும் - சமீபமாயிருக்கப்பெற்ற வடவா முகாக்கினியாக லும், வெம் காளில் தீயும் - வெவ்வித காட்டுத்தீயாகவும், அமைந் - ஆயின, ஏ-று. ஏ - ஈற்றகை.

(க - து.) கூந்தலையுடைய மாதார்களே! காமாக்கினியைத் தணிக்கும்பொருட்டுக் கொண்டுவந்த முத்தாரங்களு மார்தளிர்களும்

முகாக்கினிபோலும் காட்டுத்தியைப்போலு மிருத்தன எனமுள் என் பதாம்.

சைத்தியோபசாரத்தின்மேலுட்டு மேலே அணிவதற்குள கீழே பரப்புதற்குமான மணிததாழ்வடமும் மாவின்மளிரும் சமீபத்திலே கொண்குவரும்பொழுதே அவைகள் தமயந்திகுருப் பெருகத்தீப்போன் றிருத்தன வெனக். அவைக் ளப்போது கொண்குவரப்பட்டனவாயி னும் மிருத்த துன்பத்தை வினைததலால் எஞ்ஞாணு மெடைபட்டது. தமயந்தி விரகவெப்பத்தைத் தணிக்கவெண்ணிக் கொண்குவரத் தரண வடமும் மாவின் மளிரும் அதைச்செய்யாவழிமும் வீணாகாது வெப் பத்தை மிகச்செய்தலாகிய வனிடடங் கிடைத்தலால் தருதியின்மை யணி. (உஉ)

மழலைத் தீஞ்சொன் மதர்நெடுங்கண் மடவீர் கொடுக் தீக் கடவுளும்வெஞ், சுழல்கட் பருவாய் நிருதியுங்கா ரிருள்போ னிறத்த சுடர்க்குஞ்சி, யழல்கட் கூற்று முவந் துறையுந் தென்பாற் றிசைநின் மசைந்துவருங், குழவித் தென்ற லாருயினாக் குடியா தன்பு கூராதே.

(இ - ன்) தீ மழலை சொல் - மதுரம்பொருந்திய சூதகைச்சொல் லையும், மதா நெடு கண் - களிப்புப்பொருத்திய கெடிய கண்ணையுமு டைய, மடவீர் - மங்கையோ, கொடு தீ கடவுளும் - கொடிய அக்கினி தேவனும், வெம் - வெவவிய, சுழல் கண் - சுழல்கின்ற கண்களையும், பரு வாய - பிளப்பாகிய வாயினையுமுடைய, நிருதியும் - நிருதி யெனனு மாகக்கூழும், கா இருளபோல் நிறத்த - கரிய இருளைப்போ ன்ற நிறத்தினையும், சுடா குஞ்சி - செகநிறச் சிகையையும், அழல் கண் - அழலைச் செய்கின்ற கண்களையுமுடைய, கூற்றும் - யமனும், உவந்த உறையும் - மகிழ்ந்து வசிக்கின்ற, தென்பால் திசை நின்ற அசைந்து வரும் - தென்றிசையிலிருந்து உலாவிலருகின்ற, குழவி தென்றல் - இளத்தென்றலானது, ஆர உயிரா குடியாது - நிறைந்த விரகிகளுடைய வுயிரைப் பானம பண்ணாமல், அன்பு கூராத - அன்புமிகாத, எ-று.

(உ - து.) மங்கையோ! தீக்கடவுளும் நிருதியும் யமனும் வாசம் பண்ணுந் தென்றிசையிலிருந்து வரும் இளத்தென்றலானது என் னுயிரைக் குடியா தன்புகொள்ளாது எனமுள் எனபதாம்.

தன்னைச் சொந்தவாகனைக் கொல்லுதல்பற்றித் தீக்கடவுளுக்குக் கொடிய தீயென்றும், தன்னைக்கண்டோகை கலங்கி யஞ்சும்படி அரக் கஞ யிருத்தல்பற்றிச் சுழல் கட பருவாயென்றும், எவ்வளவு லி யுடையோர்களையும் உயிரைப்பிரிகளுங் காலத்தது கடுக்கச்செய்யும் உருவினையுந் நிறப்பென்பதுபற்றித் கூற்றுவனுக்குச் சுடாக்குஞ்சி யழற்கண் ணென்றும் அடைகொடுத்தாரா. பாம்பு குட்டியாயிருப்பினும் கொல்லுதல்போலக் காறது குழவித்தென்றலா யிருப்பினுங் கொல்லு மென்பதுபட ஆருயிரைக்குடியாதன்புகூரா தென்பட்டது. தணக் தாண வருத்தத் தென்றலின கொடுமைக் கேதுவாகாத தீ கூறது நிருதி யுறையின்ற தென்றிசையை யேதுவாக்கிக் கூறுதலால் உறறோர் கவிஞ்சியணி. (உஉ)

விளரிச் சுரும்பர் பாண்முரல விரிதண் படலைத்
துழாய்மாற்ப, னெளிருந் திகிரிச் கடர்ப்படையென் றேற
ரா துள்ளம் வெருவியதோ, குளிர்வெண் மதியை நஞ்சு
யிர்க்குங் கூர்முள் னெயிற்றுக் கரும்பாந்த, னெளிதிற்
கவாந்தம் விழுங்காம லென்னே வாளா வுமிழ்ந்ததுவே.

(இ - ள்.) விளரி சுரும்பா - விளரி ராகததைப்பாடுகின்ற வண்டிக
ளானவை, பாண் முரல - இசையைப்பாட, விரி தண் துழாய் படலை
மாடபன் - விரித்த தண்ணிய தளபமாலையையணிந்த மாடப்பையுடைய
காரணனது, ஒளிரும் - பிரகாசியாநின்ற, திகிரி சுடா படை என்று -
சக்கரமாகிய ஆயுதமென்றெண்ணி, ஓராது - இன்னதென்றறியாமல்,
உள்ளம் வெருவியதோ - மனம் பயந்ததோ, குளிர வென் மதியை -
குளிரச்சிவொருந்திய வெள்ளிய சந்திரனை, நஞ்சு உயிராகும் - விடத்
தைத்தருகின்ற, கூர் முள் எயிறு கரு பாந்தன் - கூரிய முட்கள்
போன்றபற்களையுடைய இராசுவெள்ளும் சுருட்டாம்பானது, எளிதில்
கவாந்தம் - இலேசாகப் பறையும், விழுங்காமல் - உட்கொள்ளாமல்,
உமிழ்ந்தது - வீணா உமிழ்ந்து விட்டது, என் - என்னகார
ணம், எது. ஏ - ஆகை.

(க - து.) கரும்பாம்பானது சந்திரனைத் திருமாலின் சக்கர
மென்று பயந்ததினாலோ விழுகிடும் உமிழ்ந்தவிட்டது என்றான்
என்பதாம்.

இராசுவானது திருமாலுடைய சக்கரப்படையானது தன்னை
விடுக்கப்பட்ட பகைவாகளைச் சேதியாமல் விடாதென்பதை யனுப
வத்தா லறிந்துளதாதலின் வெருவியென்றும், சந்திரனை அதன் வடிவா
யிருப்பினும் தன் வாய்க்குடப்பட்டபின்பு சந்திரனெனனு முணர்ச்சி
யுண்டாகவேண்டியிருக்கவும் டண் டைப்பயத்தா லுண்மை யுணராத
உமிழ்ந்தபடியால் வாளாவெடைபட்டது. தீயவனைத் திகிரிப்படை
வாக மயவகுதலின் மயக்கவணி. (உச)

முழைவாய் திறந்து தெழித்தடரு மூரி யெருமைப்
பெரும்பகடேர், தொழியா துவரி குழங்கிடந்த வுலகில் வாழ்
பல் லுயிர்கவாந்த, பழிகூர் வெய்ய கரும்புற்றைத் தரும
னெனப்பேர் பகார்திமிலோர்க், கழன்மா மதியைத் தண்
மதியென் றுறாக்கு மாற்ற மரிதேயோ.

(இ - ள்.) முழை வாய் திறந்து தெழித்து - குகையையொத்த
வாயைத்திறந்து பேரொலிசெய்து, அடரும் - போர்செய்கின்ற, மூரி -
வலிமைபொருந்திய, பெரு எருமை பகடு ஊர்ந்து - பெரிய எருமைக்
கடாவைச் செலுத்தி, ஒழியாது - நீங்காமல், உலகி குழ் கிடந்த - கட
லுக்கு குழப்பெற்றிருக்கின்ற, உலகில் - உலகத்திலே, வாழ் - வாழ்
கின்ற, பல் உயிர் கவாந்து - பலவாகிய வுயிர்களை வெளவி, பழி கூர் -
அக்தை மிகுந்த, வெய்ய - வெவ்வித, கரு கூற்றை - கரிய பமனை, தரு
மன் - பேர் பகார்திமிலோர்க்கு - தருமதாசனென்று பேர் சொல்லுது

வோர்க்கு, அழல் மா மதியை - வெம்மையைச் செய்கின்ற பெரிய சந்திரனை, தன் மதி என்று உணாகும் - குளிர்ந்த சந்திரனென்று சொல்லுகின்ற, மாறம - சொல்லானது, அரிதேயோ - அரிதோ, எ-து.

(க - து) உலகம் பல்லுயிர்க்கொல்லும் யமனைத் தருமராஜனென்று போசொல்லவோ வெம்மதியைத் தன்மதியென்று சொல்ல தரிதோ வென்றாள் என்பதாம்.

முழைவாய் மற்றவாங்களிலும் பெருவாயாம். “முழைவாய்திறந்து தெழித்தடரு மூரியெருமை” என்றதனால் தன்னெலியினாலும் பகை கொல்லுகின்ற கொடிய தென்றதாயிற்று. “வாழ்பல்லுயிர் கவாந்து பழிகாவெயய கூறுகூற்று” என்றதனால் எத்தனையும் கண்ணோட்டமின்றி யாவனாயும் கொல்லும் கொடியோ நென்றதாயிற்று. பிராரத்தாஸ்பவாந்தத்தி லுயிர்பை பிரிப்பவனும் அவாவாகள் செய்த புண்ணியடாவங்கட் கிடாக நீதிக் கிபையத் தண்டிப்பவனும் யிருப் பினும் கொல்லும் தொழிலை தன்றெழிலாக வுடையவ னாதலால் அவ னுக் கப்பெயர் கூறலாகாதென்தான் “கூற்றைத் தருமனென்ப பேர் பகாந்திரவோ” என்றான் எவ்விடத்திலுள்ள வெல்லாவுயிரையும் கொல்லுகின்ற யமனைத் தருமனென்று சொல்லுவோர்க்குத் தண்டா ஸூபிக ரியாயத்தால் தனக்கெதிரப்பட்டவைகளை மாத்திரம் கொல்லு கின்ற அழன்மதியைத் தன்மதியெனல் எரிதென்பது தோன்றுத லால் தொடாநிலைச் செய்யுடொருட்பேறணி.

(உரு)

அறுகான் முரலு நறுங்கூந்தற் சீதை யொருந்தி யாவி யுய்யப், பெறுவான் வனாக ளனைததுவெடுங் கடல்வாய்ப் பெய்த பெருங் கவிகள், சிறுகா லுயிர்க்குந் தாழ்வனையை முநீரகத்திற் சேர்த்தியவே, லுறுகா தலரைத் தணந்து றையு மடவார் பலரு முய்வாரே.

(இ-ள்.) அறுகால் முரலும் ஐறு கூந்தல் - வண்டிகளானவை ஒலிக் கப்பெற்ற வாசனைபொருத்திய அளகததையுடைய, சீதை ஒருத்தி - சீதை யென்னு மொரு மவகையானவள், ஆவி உய்ய பெறுவான் - உயிர் பிழைக்கப் பெறுமொருபு, வனாகள் அணத்தும் - மலைகள்யாவும், வெடு கடல்வாய் பெய்த - வெடிய கடலினிடத்தே இட்ட, பெரு கள் - பெரிய வானரங்கள், சிறு கால் உயிர்க்கும் தழிற் வனையை - இளம் தென்றற்கூற்றைக் கொடுகின்ற பொதியமையை, முநீரகத் தில் - அங்கடலினிடத்து, சோத்தியவேல் - சோத்தனவாகில், உறு கா தலரை தணந்து உறையும் - பொருத்தப்பெற்ற துணைவரை நீக்கி வசிக்கின்ற, மடவார் பலரும் - பலமாதர்களும், உய்வார் - பிழைப் பார்கள், எ-து.

(க - து) சீதைவின்பொருட்டு மலைகளைக் கடலிற்போட்ட ரூக் குடன் பொதியமையையும் கடலிற்போட் டிருக்குமாயின் கணவரைப் பிரித்த மாதர்கள் பலரு முயிர்வாழ்த்திருப்பார்கள் என்பதாம்.

“வணக்கஞ்செய்து கெடுக்கடல்வாய்ப் பெய்த பெருங்கடல்” என்றதனால் இவ்வுலகில் வாழும் வானரங்களைப் போல்வனவல்ல, தெய்வத்தன்மையுள்ள வானரங்களென்றதாயிற்று. அவை பெய்வளவு உயர்ந்தவைகளாயினும் குரங்கினினமாதலால் ஒருத்தி யுயிரிழைத் தற்பொருட்டு அநேகமலைகளைக் கடலிடத்தேபோட்டு அநேகருயிர் பிழைத்தற்பொருட்டு இவ்வொருமலையை அதனிடத்திற் போடாது விட்டவென்க. வானரங்கள் சிறுகாலுயிராகுந் தமிழ்வளையையுந் கடலினிடத்துப் போட்டால் மடவாபலாக்கு முயதல் கூடுமென பூகித்தலால் உய்த்துணாவணி. (உசு)

சீதை யொருத்தி காதலனைத் தணந்து ளாரிற் சிறப்பு டைய, ளாத லுணர்ந்தே மருகிருந்தோ ரரக்க மாத ராதலி னாம், காத லுளர்போற் றேழியர்க்குந் திவ்வா நியற்றிற் கழிதயரா, லேத முழந்துள் றுயிர்சோரு மென்போ லயர் வுற் றிருப்பாளே.

(இ - ன்.) சீதை ஒருத்தி - சீதையென்னு மொருத்திமாத் திரம், காதலனை தணந்துளரில் - கணவனை நீங்கினவாகளில், சிறப்புடைய ஆதல் - சிறப்புடையனாதலை, உணராதேம் - அறிந்தோம், அருகு இருந்தோ - பக்கத்திலிருந்தவர்கள், அரக்க மாதா ஆதலினால் - இரக்க த மன்கையராகையினாலே, தோழியா - தாழியர்கள், காதல் உளர்போல் - ஆசையை புடையவர்களைப்போல், குழந்து - சுற்றிக்கொண்டு, இவ்வாறு இயறில் - இந்தப்பிரகாரஞ் செய்தால், கழி தயரால் - மிகுந்த துன்பத்தினாலே, ஏதம உழந்து - வருத்த மிகப்பொருத்தி, உள் உயிர சோரும் - உள்ளேயிருக்கின்ற ஆவி சோராவையடைந்திருக்கின்ற, என் போல் - என்னப்போல், அயர்வுற்று - துன்பத்தைப்பொருத்தி, இருப்பாள் - இருப்பாள், எ-று.

(க - து.) கணவரைப் பிரிந்தவரிற் சீதையொருத்தி காமச்சாந்தியால் வருத்த மடையாதவள், தோழியா என்கஞ்ச் செய்தல்போ லவ னுக்குஞ் செய்யில் வருத்த மடைந்திருப்பாள் என்பதாம்.

விரகிகளுக்குச் செய்யப்படுஞ் சைத்தியோபசாரங்கள் நெருப்பிற் பெய்த கெப்போல் அவர்களுறறளேயை மேல்மேலும் வளரச்செய் வனவாதலின் அவ்வாறுசெய்யு மியல்பிலராகிய அரக்கமாதராம் குழப் படமிருந்த சீதைக்கு அத்துயர் முள்ளவளவில் அதிகரியா திருத்த ளால் “சீதையொருத்தி காதலனைத் தணந்துளாரிற் சிறப்புடையன்” என்றான். அரக்கர் தேவனை மானிடனைக் கொன்றதினின் விரும்பு வதன்றி அவர்களுக் குபசாரஞ் செய்யாொன்பது கருத்து. கொடுஞ் செயலையுடைய அரக்கமாதா குழ்தலாறுண்டாகிய சீதையின வருத் தத்தைக் குற்றமாகவுஞ் சொல்லுதலால் இலேசவணி. (உஎ)

கொங்கிற் பொலிந்து நறவுயிர்க்குங் கொன்றைத் தொடைய லணிக்குழகன், நிக்கட் கலைக ளனைத்துமொளிர் செம்பொற் சடையிற் கார்த்தனனோ, வெங்கட் மினைவா

னெயிற்றாவம் விழுங்கி யுமிழா திருந்ததோ, கங்கும்
பொழுதுந் தனியாழி செலுத்தா நிற்கும் கதிரோனே.

(இ - ள்.) கொங்கில் பொலிந்து - வாசனையினாலே பிரகாசித்து,
நறவு உயிர்க்கும் - தேனைத் துளிகுகின்ற, கொன்றை தொடையல்
அணி குழகன் - கொன்றைமலராதசெய்த மாலையைத் தரிக்கப்பெற்ற
பரமசிவன், திங்கள் கலைகள் அனைத்தும் - சந்திரனுடைய பதினாறு
கலைகளையும், ஒளிர் செம் டொன் சடையில் கர்த்தனனே - பிரகாசி
யாகின்ற சிவசுத பொன்வடிவமாயிருக்கின்ற சடாபாரத்தில் ஒளித்து
வைத்தானே, வெம் கண் - வெவ்விய கண்களையும், வாள் - ஒளிபொ
ருந்திய, தினை எயிறு அரவம் - தொனையையுடைய பறக்கையுமுடைய
பாம்பானது, விழுங்கி உட்கொண்டு, உமிழாது இருந்ததோ - கக்காம
விருந்துவிட்டதோ, கங்கும் பொழுதும் - இராததிரி காலத்திலும்,
தனி ஆழி - ஒப்பற்ற சக்கரத்தை, கதிரோன் - சூரியனுனவன், செலுத்
தாநிற்கும் - செலுத்துகின்றான், எ-று.

(க - து.) இரவிலுஞ் சூரியனுனவன் சக்கரத்தைச் செலுத்தி
நிற்கின்றான், சந்திரகிரணங்க ளனைத்தையும் பரமசிவன் சடையி
லொளித்துவைத்தானே கரும்பாம் புண்மீழாதிருந்ததோ என்றான்
என்பதாம்.

இரவிறோன்றி வெப்பத்தைச் செய்கின்ற சந்திரனிடத்தில்
சடையிற் கர்த்தனனே உமிழாதிருந்ததோவென ஏதுவைக்கூறி அவன்
தன்மையை பொழித்து இரவின் தன்மை கூறுதலால் ஒழிபபணி. ()

வடுக்கண் மிழிலா தறவருந்து மடவார் தமையும்
படைத்தவரைத், துடைக்கும் படிவெவ் விடங்காலுஞ்
கூடர்மா மதியு மமைத்தழன்ன், விடுக்கும் கதிர்க் கொழிற்
கனற்றும் வெம்மைக் காற்றா திழ்க்கதவ, மடைக்குள்
கமலத் திடையொளிக்கு மருமா மறையோன் வாழியவே.

(இ-ள்.) வடு கண் துயிலாது - மாவடுபோன்ற கண்கள் நித்திரை
செய்யாமல், அற வருந்தும் - மிகவும் வருந்தப்பெற்ற, மடவார்தமை
யும் படைத்து - மகளிரையும் உண்டாக்கி, அவரை துடைக்கும்படி -
அம்மகளிரை யழிக்கும்படி, வெம் விடம் காலும் - வெவ்வியவிடத்தைக்
கக்கப்பெற்ற, கூடா மா மதியும் அமைத்து - காத்திபொருந்திய பெரிய
சந்திரனையும் டடைத்து, அழலின் - தீயைப்போல், விடுக்கும் கதிர்
கள் - (அவனால்) விடப்பட்ட கிரணங்களை, தொழில் - தொட்டால்,
கனற்றும் வெம்மைக்கு - அடுகின்ற வெப்பத்திற்கு, ஆற்றாது - தரிக்
காமல், இத்த கதவம் அடைக்கும் - இத்தழாகிய கதவுகளை அடைக்
கப்பெற்ற, கமலத்திடை ஒளிகளும் - தாமனாவீட்டில் ஒளித்துக்
கொள்ளும், அரு - அரிப, மறையோன் - பெரிய வேதனாற்
சூரிய பிரமன், வாழிய - வாழ்க்கடவன், எ-று.

(க - து.) பெண்களையும் படைத்து அவர்களை யழிக்கச் சந்திரனே
யும் படைத்த அவன் கிரணம்படிற் அடுமெனது தாமனாவி
கும் பிரமதேவன் வாழ்க்கடவன் என்றான் என்பதாம்.

கான்முகனுவன் மடவாரையும் படைத்து, வறுத்தும் படிச் சந்திரனையும்படைத்து, அச்சந்திரன் தன்னையும் வறுத்துமென்று கமலத்திடை யொளித்தா நெனறதனால் பிறருக்குக் கேடுவிளைப்பவை களை யமைத்தவன அவைகளே தனக்குக் கேட்டை விளைக்குமென்று அஞ்சுவ னென்பதும், இன்னது செய்யி னினைது பயக்குமென்றும் அறிவிவி யென்பதும் பெறப்பட்டன. இப்படிச்செய்தோ னுசமடைக வென்பாள் மறையோன் வாழியவெனறதனால் வஞ்சபபகழ்ச்சியணி.()

தண்ணங் கதிர்வெண் மதியென்பார் தழலாய் முடிந் த தென்னளவும், வரிவின் மதன்பகழி மலரா மென்பா ரவையுமுழி, ருண்ணு மாவக் கணைபோல வுடற் று நின்ற வொருபாவிப், பெண்ணென் றயறாற் றிடப் பிறந்தேற் கினனு மேதாம் பேருலகே.

(வி - ள்.) (சந்திரனை) தண் அம் கதிர் - தண்ணிய அழகிய கிர ணங்கனையுடைய, வெள மதி எனபா - வெள்ளிய சந்திரனைன்று சொல்லுவா, என அளவும் - என மட்டும், தழலாய் முடிந்தது - (அது) அககினியாயவிட்டது, வண்ணம் - அழகிய, வரி வில் - கெடிய கருப்பு வில்லையுடைய, மதன பகழி - மனமதனுடைய புணைகள், மலர் ஆம் என்பா - மலரென்று சொல்லுவார்கள, அவையும் - அம்மலர்களும், உயிர் உண்ணும் - உயிரை புண்கினை, அரவம் கணை போல - சாப்ப பாணைகளபோல, உடற்றுகின்ற - கொல்லுகின்றன, ஒரு பாவி பெண் என்று - ஒப்பற்ற பாவியாகிய பெண்ணென்று, அயல துற்றிட - அய லார பழக்க, பிறந்தேற்கு - பிறந்த எனக்கு, போ உலகு - பெரிய இவ்வுலகி லுள்ளவைகளில், இன்னும் ஏது ஆம் - இனி ஏது ஏதுவாமோ (யான) அறியேன, எ-று.

(க - து) சந்திரனைக் குளிரச்சியென்பார்கள, அதென்னளவில் நெருப்பாயிற்று, மன்மதபாணைகளை மலரொனடார்கள, அவை யென் னுயிரைக் கொல்லு மரவககணையாயின என்னுள எப்பதாம்.

அறியேனென்பது சொல்லெச்சம். மனிதர் பிறவியிற் பெண்பிறப் பிழிந்ததென்பாள், பாவப்பெண்ணென்று பிறந்தேற்கென்றும், வுலகோ தண்ணிய வெப்பவைகள் வெச்செனவாயிருக்கின வெச் செனவா யிருப்பவைகள் எப்படியிருக்குமோ வென்பாள் “இன்னு மேதாமபேருலகு” என்றுஞ் சொல்லினாள். (கூடு)

திரைசெய் கரிய கடற்பிறந்த திங்கட் கொழுந்துந் தமிழ்ப்பொதிய, வரையில் வளர்ந்த நறுஞ்சாந்தும் வய வாள் வேந்தர் மார்பேற்குந், தரள வடமு முருகுயிர்க்குந் தண்ணென் மலரும் பைந்தொடிதன், விரக வானலை மேன் மேலு மூட்டும் விறகு போன்றனவே.

(இ-ள்.) திரை செய் கரிய கடல் பிறந்த - அலைகளைச் செய்கின்ற கறுத்த கடலினிடத்தே தோன்றிய, திங்கட் கொழுந்தும் - பால் சந் திரனும், தமிழ் - தமிழ்தோன்றிய, பொதிய வளர்ந்த -

பொதியமலையில் வளரப்பெற்ற, நறு சாந்தம் - வாசனைபுள்ள சந்தனமும், வயம் - வலிமைபொருத்திய, வாள் வேந்தா - வாட்படையை யுடைய அரசாக்குடைய, மாபு ஏறகும் - மாபுகள் ஏற்றறகுரிய, தாள வடமும் - முதலுமாயையும், முருகு உயிர்க்கும் - வாசனையைத் தருகின்ற, தண் என் மலரும் - குளிர்ச்சியாயிருக்கின்ற மலரும், பைத் தொழ்தன் - பசியவனையலணிந்த தமயந்தியினுடைய, விரக அனலை - காமததினனுண்டாகிய தீயை, மேல் மேலும் - மேலுமேலும், மூட்டிம் - அதிகரிக்கச்செய்கின்ற, விறகு போன்றன - விறகுகளைப்போலிருந்தன, எ-து.

(க - து.) சந்திரனும், சந்தனமும், முதலுவடமும், மலாகளும், தமயந்தி காமாக்கினியை மூட்டிம் விறகுகளைப்போலிருந்தன என்பதாம்.

சந்திரன் சந்தனம் தாளவடம் மலா அடைமொழிகளோடு கூறப்பட்டமையால் மிகவும் குளிர்ச்சியெய்வனவெனக் காட்டுகின்றன. இப்படிப்பட்டவைகளாயினும் விறகுகள் கெடுப்பை விரைவில் செய்வன போல இவைகள் விரகத்தின்பதை விரைவியெய்வன வெனக்கொள்க. எப்படியென்னில் தலைவனைக்கூடி மின்பத்திற்குத் துணையாபுள்ள நான்கு மிருக்கின்றனவே அவனில்லையே யென்னுந்நினைப்பை யுண்டாக்கி அத்துயரத்தை மிகுவித்தலாம். சந்திரன் முதலியவற்றில் விரகாக்கினியை விரைவியெய்வன விறகுகளைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.)

நறைகொப் புளிக்கு மலர்வாளி நலிய வாற்றா துார்ப பொறைகொண், நிறைதற் கரிதென் நிகல்வேழ முண்ட கனிபோ லுள்ளுடைந்து, மறுவற றொளிரு மதிமுகத்து மானேர் னோக்கி விடுத்திடவும், பெறுதற் கரிய வருவிதெ னப் பிரியா திருந்த தின்னுயிரே

(இ - ள்.) நறை கொப்புளிக்கும் - தேனை உமிழ்கின்ற, மலா வாளி - மலாக்களைகளானவை, நலிய - வருத்த, ஆறாது - பொறுதவ ளாகி, உயிர் பொறை கொண்டு - உயிர்ப்பாரஞ் சுமந்த, உறைதற்கு அரிது என்று - வாழ்தற்கு அருமையதென்று, இகல் வேழம் உண்ட கனி போல - பகைமைபொருந்திய யானையுண்ட விளங்கனிபோல், உன் உடைத்து - மணந்தளாகது, மறு அறறு ஒளிரும் - கணக்கமறு விளங்காவின்ற, மதி முகத்து - சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய, மான் கோ கோகி - மானையொத்த பாவையையுடைய தமயந்தி, விடுத்திடவும் - (தன்னை) விட்டுவிடவும், பெறுதற்கு அரிய உரு இது என - இஃது பெற்றியிவதற்கு அரிய வடிவமென்று, இன் உயிர் - என்னிய வுயிரானது, பிரியாது இருந்தது - விட்டு நீங்காமலிருந்தது, எ-து.

(க - து.) மலர்க்களை வருத்த தமயந்தி வேழமுண்ட கனிபோல மணம்வருத்தியும் பெறலரிய திருவுருவென்று உயிரை விடாதிருந்தாள் என்பதாம்.

உள்ளுடைத்தும் விடுத்திடவும் என்னும் உம்மைகள் கீழ்ப்போன வேட்கைமுதலிய எட்டவததைகளைபுந் தழுவிநின்றன. உள்ளுதல் - மூர்ச்சிததலாம், விடுத்திடல் - சாக்காடாம். இவ்வவததைகள் பததும் இவனுடைதலால் இனி மெய்யுறுபுணாச்சி நிகழாவிட்டால் இவ னுயிர பிரியா திராதெனபா, “பெறுதற்கரிய வருவிதெனப் பிரியாதிருத்த தின்னுயிர்” எனரா. தமிழ்நூலிற் பததவததைகளில் தலைமகடஞ்ச் வவததைமாததிரம சொல்லியிருக்கின்றன வெனனில் இத்தூல் வடநூலினின்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தாதலின அரையம்பற்றிக் கூறினானாக. (௩௨)

தார்வாய் முரலு மினவண்முன் சிறைமெல் வளியா விடைதளர்ந்து, சோர்வா முதலை பரந்தமுலைத் துணையி னாப்பண் மைதோய்ந்த, கூர்வா னெயிங்க ணீர்வார்தல் கொற்ற மாரன் விரகமெனு, மீர்வாள் கைக்கொண் டியிர் போழ்தற் கெற்று நூல்போன் றிருந்ததுவே.

(இ-ள்.) தாவாய் முரலும் - மலாமாலையினிடத்தில் ஒலிக்கின்ற, இனம் வண்முன் - கூட்டமாயுள்ள வண்டுகளுடைய, சிறை மெல் வளி யால் - இறகினுடைய மெல்லிய காற்றால், இடை தளர்த்து சோவான் - இடைவருதி சோபவளாகிய தமயந்தியானவன், திதலை பரந்த - வேறுபட்ட நிறத்தையடைந்த, முலை துணையின் நாப்பண் - இரண்டு தனங்களின் கடுவே, மை தோயந்த - அஞ்சனமானது கலந்த, கூர் வான் நெடு கண் - கூரிய வாட்டடையை யொத்த நெடிய கண்களி னினதும், நீர் வாதல் - நீரொழுதுதல், கொற்றம் மாரன் - வெற்றி பொருத்திய மனமதனுனவன், விரகம் எனும் ஈர் வான் - பிரிவென் றின்ற அரிவான், கைக்கொண்டு - கையிற்கொண்டு, உயிர் போழ் தற்கு - உயிரைப் பிளத்தற்கு, எற்று நூல் போன்று - ஏறிய நூலை யொத்து, இருந்தது - இருந்தது, என்று.

(க - து.) தமயந்தி இருதனவகளினடுவே மைக்கண்ணின் நீரொ ழுதுதல் மனமதனுனவன் வானை கைக்கொண்டு உயிரைப் பிளத் தற்கு நூல்போட்டதை ஒத்திருந்தது என்பதாம்.

“சிறைமெல்வளியா விடைதளர்ந்து சோவான்” என்றதனால், மிகவு மெல்லிய விடையின் னெனராயிற்று. எற்று நூலாவது மறுப்போர் கோணுதலன்றிச் செவவிதா யறுததற்பொருட்டுச் செய் யப்பட்ட கரிகோடாம். தோய்த்தொழுகிய கண்ணில் மனமத னது எற்றுநூல் குறிக்கப்பட்டமையால் தற்சுறிப்பணி. (௩௩)

புலவுந் திரைகுழ் நிலவலயம் புரக்கும் வேந்தை பிப் பிறப்பி, னலமுற் றுறவின் டுணைவதற்கு நவைதீர் தவ முன் னியற்றாது, னிலவத் துவர்வாய் மடநல்லீ ரின்னும் பிறந்து புணர்வனென, நிலவுத் தழுவிற் புருந்திறப்ப யா நிற்கு நேரிழையே.

(இ - ள்.) புலவும் திணை சூழ் நிலம் வலயம் - புலாண்மற்றத்தை யுடைய கடல்கூழ்த்த பூமண்டலத்தை, புரக்கும் வேந்தை - இன்ற நளமகாராசனை, இப் பிறப்பில் - இந்தப்பிறப்பில், நலம் முறைய உற - இன்பமானது நிறைவுபெற, ஈண்டு அனைவதற்கு - இவ்விடத்தில் தழுவுதற்கு, நவை தீர தவம் - குற்ற நீங்கிய தவத்தை, முன் - முற்பிறப்பில், இயற்றாதேன் - செய்யாத யான், இலவம் துவா வாய் - இலவிதழ்போன்ற சிவந்த வாயையுடைய, மடம் கல்லீர் - இளமை பொருந்திய மடவீர், இன்னும் பிறந்து - இன்னமும் உதித்தாவது, புணாவன் - கூடுவேனென்று, நிலவு தழல் புகுத்து - சந்திரிகையாகிய தீயின் மூழ்கி, இறப்ப - உயிரை நீக்க, நோ இழை - தமயந்தி யானவன், நினையாநிற்கும் - நினைக்கின்றான், எ-று.

(க - து.) நளனை இப்பிறப்பிற் கூடுதற்கு முற்பிறப்பிற் தவஞ் செய்யாத தமயந்தியானவன் இனிப்பிறந்து நளனைப் புணர்வனென்று சந்திரகிரணத் தணலிற புகுத்திறக்க நினைக்கின்றான் என்பதாம்.

செருப்புமுதலியவற்றில் தாமாயிறபடவாகள் அப்பொழுது கரு தியபடி மறுமையி லடைவனெனபது புராணசித்தமாதலின், “இன் னும் பிறந்து புணர்வனென நிலவுத்தழலிற் புகுத்திறப்ப நினையாநிற்கு நேரிழை” எனறா. (உச)

மன்றற் குழலார் வளிலிலக்கி வயங்கு சுடர்காத் தெனமாரன், வென்றிக கொடியி னுருவமைந்த மடமான் முலையில வீசாமற், குன்றிற் பிறந்து தாதனைந்து குளிர் துவ கருவி தோயுதுநிறுந், தென்றற் குழவி துழைந்து வருஞ் சிறுசா ளரங்க டாழ்செறித்தார்

(இ - ள்.) மன்றல் குழலார் - பரிமளம்பொருந்திய கூந்தலை யுடைய மகளிர், வளிலிலக்கி - காற்றிழுத்துண்டாகு மிகைபூமறை நீக்கி, வயங்கு சுடர் காத்தது என - பிரகாசிப்பாநின்ற விளக்கைக் காத்தாற்போல, மாரன் - மன்மதனுடைய, வென்றி கொடியின் - வெற்றி பொருந்திய கொடியைப்போல, உருவு அமைந்த - வடிவமானது அமையப்பெற்ற, மடமான் முலையில் - தமயந்தியினுடைய தனத்தில், வீசாமல் - மோதாமல், குன்றில் பிறந்து - பொதியமலையில் தோன்றி, தாது அனைந்து - மலாபபொடியைப் பூசிக்கொணமி, குளிர் துங்கு - குளிர்ச்சி பொருந்திய, அருவி தோய்த்து - அருவிரீரில் முழுகி, கறு தென்றல் குழை - கறிய இளந்தென்றல், துழைந்துபுகுது, வரும் - வருகின்ற, சிறு சாளரங்கள் - சிறிய பலகணிகளினுடைய, தாழ் செறித்தார் - தாளைப் பந்தித்தார்கள், எ-று

(க - து.) பாங்குமார்கள் தென்றற்காற்று துழையுஞ் சாளரவாயிற் கபாடங்களைச் சாத்தினார்கள் என்பதாம்.

வளி [] சுடர்காத்தலாவது விளக்கு நிலைபெறும்படித் திணை முதலிய போடுதலாம். இவளுருவைக் கண்டனவில் துறவிவர் முதலிய பகைவரும் மன்மதனுக் கிணங்கலின் “மாரன்வென்றிக் கொடியி னுருவமைந்த மடமான்” என்றார். (உரு)

வெந்தி யதனிற் பெய்தளிர்போன் மெலிந்து விளை யாட்டயர்செழும்பும், பந்தோடரிய கழங்கணிகள் பல வுந் துறந்து மலர்மகளை, யந்தா ரகலத் திருத்தியபோர் வேந்தன் பெயரே யறைகுதலாற், செந்தார்ப் பசிய கிள்ளை யொன்றுந் துறவா திருந்தாள் சேயிழையே.

(இ-ள்.) வெம் தீயதனில் - வெவவிய நெருப்பினில், பெய்தளிர் போல் - போடப்பட்ட தளிணைப்போல, மெலிந்து - (விரகாக்கினியால்) வாடி, விளையாட்டி ஆயா செழு பூ பந்தோடு - விளையாடுவதற்குரிய செழிய அழகிய பந்துடனே, அரிய கழங்கு - அரியவாகிய அம்மனைகளையும், அணிகள் பலவும் - பலவாபரணங்களையும், துறந்து - நீக்கி, மலர் மகளை - திருமாதை, அம் தாரா அகலத்து - அழகிய மாலையணிந்த மாபி னிடத்திலே, இருத்திய போர வேந்தன் - இருக்கச் செய்த போரை விரும்பிய நளமகாராசனது, பெயரே அறைகுதலால் - பெயரினையே சொல்லுதலால், செம் தாரா - சிவந்த இரோகையையுடைய, பசிய - பசு மைநிறத்தைப்பொருந்திய, கிள்ளை ஒன்றும் - கிளியொன்றையும், சே யிழை - தமயாதிபானவள், துறவாது இருந்தாள் - நீக்காமல் இருந் தனள், எ-று.

(க - து.) தமயாதிபானவள் தீயிற்போட்ட தளிணைப்போல மெலிந்து பந்துவாபரண முதல்யவைகளை நீக்கி நளன பெயரைச் சொல்லுங் கிளியொன்றைமாதிரி நீக்காதிருக்காள என்பதாம்.

தீயதனிற் பெய்தளிர்சொறமையாப் மெலிதற்கு விரகாக்கினியும், மெலித்தென்றமையால் தளிருக்கு வாய்தலும், வருவிக்கப்பட்டன. மலாமகளை “அந்தாரகலத் திருத்திய போரவேந்தன்” என்றமையால் பெருஞ் செல்வத்தையும் பெருவிறலையு முடையோ னென்றதாயிற்று.

அலைவாய் விடத்தி னுடன்றோன்றி யாவி ஈயரும் வெண்ணெருப்பே, யுலையாப் புவன மனைத்துமழ லொ ருங்கு கொளுத்து துதற்கண்ணன், நலைமே லுனது கலை யொன்றே தரித்தா னென்றான மிகவுமுயிர் உ, கொலைகுழ் குநரி னின்போலுங் கொடியா ருளரோ கூறென்றான்.

(இ-ள்.) அலைவாய் - கடலினிடத்தே, விடத்திதுடன் தோன்றி- விடத்திதுடனே பிறந்து, ஆவி கவரும் - உயிரை வெளவுகின்ற, வென் நெருப்பே - (சந்திரனெனப்பட்ட) வெள்ளிய நெருப்பே, உலையா புவனம் அனைத்தும் - கெடாத உலகம் யாவையும், அழல் - தீயால், ஒருங்கு கொளுத்தும் - ஒன்றாய்க் கொளுத்துகின்ற, துதல் கண் ணன் தலைமேல் - நெறறிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன தலைமீது, உனது கலை ஒன்றே - உன்னுடையபங் கொன்றனையே, தரித்தான் என்றால் - தரிக்கப்பெற்றானையாகில், மிகவும் - அதிகமாக, உயிர் கொலை குழ்குதரில் - உயிரைக்கொல்லக் கருதுவோர்களில், இஃ போ கொடியா ளளரோ - உண்ணப்போலும் கொடுமையை யுடைய வர்கள் இருக்கின்றார்களோ, கூறு என்றான் - சொல்லென்றான், எ-று.

(க - து.) விஷத்திடன்பிறந்து உயிணக்கவரும் சந்திரனே! கம்யாவையுங் கொளுத்தும் பரமசிவன் தலைமே லுன்கலை பொன் னைத் தரித்தானென்றால் உயிணக் கொல்பவர்களி லுன்போலுங் கொடியவ ருண்டோவென்றான் என்பதாம்.

உலகமனைத்தையு மொருங்குகொளுத்தும் ணழித்தீயைத் தன் ண்ணிற் தரித்த பரமசிவனுக்கு உடலல்லாத் தலையினிடத்தில் உன் பதினாறுபங்கி னொருபங்கன்றி அதிகமாகத் தரிக்கக் கூடாதாயின் உன் முன் மெல்லியராகிய மாத ருயிவாழ்தல் கூடாதென்பது கருத்து. ()

சந்திரோபாலம்பனப்படலம் முற்றும்.

மன்மதோபாலம்பனப்படலம்.

[முன்னே சந்திரனை நிக்ந்த தமயந்தியானவன் இப்படலத்தால் மன்மதனை நிக்ந்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(கலிவிருத்தம்.)

மங்குலாடுமறைந்துயிர்வாட்டுமித்
திங்கடன்னவெறுத்ததுதீங்கென
வங்கமூடொளித்தாருயிர்கூட்டுணுந்
துங்கவேளைவெறுக்கத்தொடங்கினான்.

(இ - ன்.) (தமயந்தியானவன்) மங்குலாடு மறைந்த - மேகத்தி னிடத்திலே ஒளித்திருந்து, உயிர் வாட்டும் - ஆவியை வாட்டுகின்ற, திங்கடன்னவெறுத்தது - இந்தச் சந்திரனை வெறுத்ததுப்பேசினது, தீங்கு என - சூற்றமென்று நனைத்து, அங்கமூடு ஒளித்து - தேகத்தி னுள்ளே மறைந்துகின்று, ஆர் உயிர் - நிறைந்த ஆவியை, கூட்டுணும் - கொள்ளை கொள்கின்ற, துங்கம் வேளை - உயாவுபொருத்திய மன் மதனை, வெறுக்க தொடங்கினான் - வெறுததல்செய்ய ஆரம்பித் தான், எ-து.

(க - து.) தமயந்தியானவன் சந்திரனை வெறுத்தது சூற்ற மென்று மன்மதனை வெறுக்கத்தொடங்கினான் என்பதாம்.

‘மங்குலாடு மறைந்துயிர் வாட்டுமித் திங்கடன்னவெறுத்தது தீங்கு’ என்றது தாரத்திலிருந்து தன்பஞ்செய்கின்றவனை வெறுப்பது காட்டி கழுவதபோலப் பயின்றென்றும், புறப்பகைக்கு மிகவும் அஞ்சவேண்டுமென்று நினைந்து மாயிற்று. ‘அங்கமூடொளித் தாருயிர் கூட்டுணுந் துங்கவேளை வெறுக்க’ என்றதனால் அகத்திலிருந்து தன் பஞ்செய்கிறவனை வெறுப்பதினாலே சிறிதுபய லுண்டென்றும் உட் பகைக்கே அஞ்சவேண்டுமென்று மாயிற்று. “வான்போற் பகைவனை யஞ்சற்கவஞ்சக, கேள்போற் பகைவர் தொடர்பு” என்பதனா லறிக.

கையுமென்னுயிர்நாமற்பூங்கனை
யெய்யும்வேனொன்றியம்புவல்கேட்குயால்

வெய்யசெந்தழலேந்திவெண்ணிறணி
யையன்முன்னுறி லாண்டொழில் காண்பனூல்.

(இ - ள்.) கையும் என் உயிர் - வாடுகின்ற என்னுடைய ஐயிரி
னது, காமம் அற - பெயரற, பூ கணை எய்யும் - பூவம்பை பெய்கின்ற,
வேன் - மன்மதனே! ஒன்று இயம்புவல் கேட்டி - ஒன்றுசொல்லு
வேன் கேட்பாயாக, வெய்ய செம் தழல் - வெவ்வித சிவந்த தீயை,
ஏந்தி - தாங்கி, வென் றீறு அணி - வெள்ளிய விபூதியைத் தரித்திருக்
கின்ற, ஐயன் முன் - பாமசிவனெனினோ, உறில் - (அம்பெய்யப்) பொ
ருத்துவையானால், ஆண் தொழில் - நின்னுண்மைச் சேவகத்தை, காண்
பன் - காணுவேன், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) என்னுயிர்ப்பெயர் கீங்க மலாக்கணை பெய்யு மன்மத
னே! கேள், சிவனிடத்திற் சென்று கணை செலுத்துவாயானால் உன்
சேவகத்தைக் காண்பெனென்றான் என்பதாம்.

குறுசையிற் குதிரை நடததுவோனைப் போலத் தன்கீழ்வாரும்
விரகிகளிடத்தே தன்னுண்மையைக் காட்டுகின்றவ னென்பது
தோன்ற, 'சைபுமென்னுயிர் காமறப் பூங்கணை பெய்யும வேன்' என்
றான். தன் பகைவா முன்னே நிற்க வஞ்சுகின்றவ னென்பது தோன்ற
'ஐயன் முன்னுறி லாண்டொழில் காண்பன்' என்றான். ஆண்
டொழில் - அஞ்சாமை, வீரம், ஊக்க முதலியவாம். அவாமுன்
ஆண்மைசெல்லாதென்பதாம். அக்கடவுளை யொழிந்தவர்க்கு முன் செல்லு
மென்பதன் கருத்து. காமமென்பது காம எனக் கடைகுறைத்தது. (உ)

அலரின்மீதுறையந்தணெய்திட
மலரையன்றிவடிக்கணைநல்குமேற்
சிலையெனக்கழைக்கொண்டதிறலினோ
யுலகில்யாவருளிர்கொண்டிருப்பதே.

(இ - ள்.) அலரின்மீது உறை அத்தணன் - தாமரை மலரின்
மேல் வசிக்கின்ற பிரமனானவன், எய்திட - எய்யும்படி, மலரை
அன்றி - பூங்கணையல்லாமல், வடி கணை = வடிக்கப்பெற்ற (இரும்பு
முதலியவற்றா லாகிய) பாணங்களை, நல்குமேல் - கொடுப்பானேயா
னால், கழை - கரும்பினே, கொண்ட - வில்லாகக்கொண்ட,
திறலினோய் - வலிமைபொருத்திய மன்மதனே, உலகில் - உலகத்
தில், யாவர் - எவர்கள், உயிர் கொண்டு - சேவனுடன், இருப்பர் -
இருப்பார்கள், எ-று.

(க - து.) மன்மதனே! உனக்குப் பிரமதேவன் மலர்க்கணையல்
னது வடிக்கணை கொடுத்திருப்பானாகில் உலகத்தில் யாவரோ யுயிர்
வைத்திருப்பார்கள் என்றான் என்பதாம்.

தன்மார்க்கத்தையறித்த ளன்முன் இப்படிச் செய்தா
னென்பது கருத்து (உ)

அருவமாயனுவாயமனத்தையும்
விசைகொள்வாளிவிடுத்துப்பிளத்தலாற்
பொருவில்வேள்கட்புலனிற்புலப்படு
முருவுபோழ்தனுனக்கரிதன்றரோ.

(இ - ள்.) அருவம் ஆய் - அருபமாகியும், அனு ஆய் - வாயு மிருக்கின்ற, மனத்தையும் - மனத்தினையும், வினை கொள் - வாசனையைக்கொண்ட, வாளி விடுத்து - மலரம்புகளை எய்து, பிளத்த லால் - பிளக்கின்றபடியால், பொருவில் வேள் - ஒப்பில்லாத மன்மத னே, கண் புலனில் - சேத்திரோத்தியத்திற்கு, புலப்படும் - விடயப் படுகின்ற, உருவு - வடிவங்களை, போழ்தல் - பிளத்தல், உனக்கு அரிது அன்று - உனக் கெளிதாம், ■ - று. அரோ - அசை.

(க - து.) மன்மதனே! அருவத்தைப்பிளக்கு முனக்கு உருவத் தைப் பிளத்தலரிதோ என்றாள் என்பதாம்.

மனத்தையு மென்றது உயாவு சிறப்பும்மை. கட்புலனுக்கு விட யப்படாத மனத்தையும் பிளத்தலால் என்னுடைப் பிளத்த லெனினி தென்பாள் 'கட்புலனிற் புலப்படு முருவுபோழ்த னுனக்கரிதன்று' என்றாள். உருவைப் பிளத்தல் மனத்தைப் பிளத்தலா லெனச் சா திக் கப்படுதலால் செய்யுட் குறிப்பணி. (ச)

மன்றனாறுமதுமலர்வாளிகொண்
முன்றெனாருயிரீருந்தகைமையாற்
குன்றவில்லிகொடுத்தழற்கண்ணில்வேள்
பொன்றினுனெனல்பொய்பெனவேண்டிமால்.

(இ - ள்.) மன்றல் காறும் - வாசனையானது மணக்கின்ற, மது மலர் வாளி கொண்டு - தேனையுடைய மலரம்புகளைக் கொண்டு, இன்று - இப்பொழுது, என் ■ உயிர் - என்னுடைய சிறைத்த ஆவி யை, ஈரும் தகைமையால் - அறுக்கின்ற மூறைமையினாலே, குன்றம் ■ - மேருவில்லேந்திய பாமசிவனுடைய, கொடு தழல் கண்ணில் - கொடிய நீ விழியில், வேள் - மன்மதனுனவன், பொன்றினுன் எனல் - இறந்தானென்று சொல்வது, பொய் ■ வேண்டி - பொய்பென்று சொல்லவேண்டும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) மன்மதனுனவன் பூவம்புகொன் டென்னுயிரைப் பிளத் தலால் இவ னெறறிக்கண்ணு லெரிந்தானெனல் பொய்பென்றுன் னன்பதாம்.

பொய்பென் றொழியாத எனவேண்டி மெனதனூல் இநிகாச புராணங்கள் பொன்றினுனெனக் கூறுதலால் பொய்பென லாகாது மெய்பென வேண்டிமென்றும், ஆயின் அவமிர்த்தவை படைத்தபடி லால் பிகாசுவி பென்றை வருத்ததின்றி னெனவேண்டி மென்றும், கூடித்துப்பத்திக்குக் காசனானுடிய காமதேவனுதலால் பிசாசுவிதல் கூடாதென்றும், பாமசிவனது தழற்கண்ணால் மடித்தவன் ■

யும் பிழைத்தானெனல் அசம்பவமென்றும், அவன் பிழைத்து என்னை வருத்துவது அவருடைய ஆற்றல் குறைவாலன்று விரகிகளுடைய பாவத்தினாலாதலின் அசம்பவ மன்றென வேண்டுமென்றும் பொருள் படுத்தல் காண்க. வே ளிறவாமையை யிருந்தகைமையாற் சாதித்த னால் செய்யுட்குறிப்பணி. (இ)

கூற்றமென்னக்கொலைபுரிவேனிலா
ஊற்றிதழ்க்கமலத்திறைநொன்மைய
வாற்றல்சான்றமலர்க்கணையைந்தல
தேற்றநல்கினுலகினையென்செயான்.

(இ - ள்.) கூற்றம் என்ன - யமனென்னும்படி, கொலை புரி வேனிலான் - கொலைத் தொழிலைச் செய்கின்ற வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதன், இத்தழ் கமலத்து இறை - தூறிதழ்க்கையுடைய தாம னாமலரி லிருக்கின்ற பிரமணுவன், நொன்மைய - தூட்பமாகிய, ஆற்றல் சான்ற - வலிமையுள்ள, மலா கனை - பூவம்புகளை, ஐந்தி - ஐந்தன்றி, ஏற்றம் - அதிகமாக, நல்கின் - கொடுத்தால், உல கினை - உலகத்தை, என் செயான் - என்ன துன்பஞ் செய்யமாட் டான், என்று.

(க - து.) யமன்போற் கொலைசெய்யு மன்மதனுவன் பிரம ணைக்கணமே லதிக கணைகளைத்தரி லுலகத்தை யென்செய்யமாட் டான் என்றான் என்பதாம்.

எல்லாவற்றையும் நியதி செய்கின்ற பிரமணுவன் மன்மதன் கொடுமையைக்கண்டு உலகத்திற் கிரகி மெல்லிய பூவைக் கணையா கச்செய்து, அவையும் ஐந்தன்றி அதிகமாகக் கொடுத்தில னென்பது கருத்து. (சு)

அருவமாயுமென்னாவிபதைத்துளம்
வெருவுமாறுவினைசெயும்வேனிலான்
கருமிடற்றிறைகண்ணிலெரிந்திடா
துருவமெய்தினுலகமுமுய்யுமே.

(இ - ள்.) அருவம் ஆயும் - அருவமடைந்தும், என் ஆவி பதைத்து - என்னுடைய உயிா பதைத்து, உளம் வெருவும் - மனம் பயங் கொள்ளும்படி, வினை செய்யும் வேனிலான் - (மலாக்கணைகளைத்) தொடுக் கின்ற வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதனுவன், கரு மிடறு - கண்ணில் - நீலகண்டத்தையுடைய பரமசிவனது நெறிக் கண்ணி னால், எரிந்திடாது - எரிக்கப்படாமல், உருவம் எய்தில் - வடிவத் தைப் பெற்றிருப்பானானால், உலகமும் - உலகமும், உய்யுமே - பிழைக் குமா, என்று.

(க - து.) அருவமடைந்திருந்தும் என்னாவி பதைக்க வம்பெய்யு மன்மதனுவன் மடைந்தா லுலகம் பிழைக்குமா என்னுள் என்பதாம்.

“உலகமென்ப துயர்ந்தோர் மாட்டே” என்பவாகலின், உலகமென்றது சிதேந்திரியராகிய முனிவனாவெனக் கொள்க. சரீர யில்லா திருக்கும்போதும் இவ்வளவு தன்பஞ் செய்கின்றவன் மற்ற வீராகன்போலச் சரீரமுண்டா யிருக்குமாயின் சிதேந்திரிய னென்ப தில்லாமற்போய்விடு மென்பான் ‘உருவமெய்தி னுலகமு முய்யுமே’ என்றான். (எ)

விரிந்தவேணிவிமலன்வெகுளியா
லெரிந்துளாரிற் பிழைத்தவர்பாவரே
கரிந்தவேள்பிழைத்தெய்வதுகன்னியர்
புரிந்ததீவினையின்புணர்ப்பாகுமே.

(இ - ள்.) விரிந்த வேணி விமலன் - விரிப்பெற்ற சடையை யுடைய பரமசிவனுடைய, வெகுளியால் - கோபத்தினால், எரிந்து ளாரில் - எரிக்கப்பட்டவர்களிலே, பிழைத்தவா யாவர் - பின்னும் பிழைத்தவர்கள் எவா, கரிந்த வேள் - சாம்பலான மன்மதன், பிழைத்து - (பின்னும்) பிழைத்து, எய்வது - பாணங்களை பெய்வது, கன்னியர் புரிந்த - மாதர்கள் செய்த, தீ வினையின்புணர்ப்பு ஆகும் - பாவத்தினுடைய சம்பந்தமாகும், என்று.

(க - து.) சிவன் கோபத்தா லெரிந்தவரிற் பிழைத்தவா யாவர்? மன்மதன் பிழைத்தெய்வது மாதர்கள்செய்த தீவினையின் சம்பந்த மாம் என்றான் என்பதாம்.

பரமசிவனுடைய வெகுளியால் எரிந்த திரிபுரா முதலியோர் பின்னுழ் பிழைத்தில னென்க. ‘கன்னியாபுரிந்த தீவினையின்புணர்ப்பு’ என்று மாதரைப்பழித்தலில் மிகவுங் கொடியனென மன்மதன் பழிப் புத் தோன்றுதலால் வஞ்சப்பழிப்பணி. (அ)

சமூலமன்றுபைந்தார் குழற்பின்னல்கார்
மிடறுதோன்றல்விடமன்றுநானமே
யுடல்விளர்ப்புவெண்ணீறன்றுருவிலா
யடர்வதென்னையரனலன்காண்டியால்.

(இ - ள்.) உருவிலாய் - வடிவமில்லாத மன்மதனே, அடர்வது என்னை - (என்னுடன்) போசெய்வ தென்ன, சமூலம் அன்று - சடையன்று, தார குழல் பின்னல் - பசிய பூமாவையையணிந்த கூத்த லின்று வேணி, கார் - கருமை, மிடறு தோன்றல் - கழுத்தினிடத்தில் தோன்றுதல், விடம் அன்று - நஞ்சமன்று, நானமே - கத்தாரியாம்; வென் தீறு அன்று - வெள்ளிய விழுதியன்று, உடல் விளர்ப்பு - கத்தினது வெண்ணிறமாம்; அரன் அலன் - (ஆதலால்) பரமசிவனல் லன், காண்டி - (கீ) காண்டியாக, என்று.

(க - து.) மன்மதனே! சடையல்ல கூத்தலின் பின்னல்; கண்டி கூறுப்பு விஷமல்ல கண்டரி; பூதம் வெண்ணீறல்ல உடல்வெண்ப்பு; கார் சிவனல்ல என்னிடத்தி லேன்போர்செய்கிறாய் என்றான் என்ப தாம்.

தேந்நதலாக் து தின்னல் விரும்பப்பட்ட னாய்களை நீபெறுவையு
உன்றிதையும் உன் விரும்பிற்கு மாறாகச் செய்வான் என்பன
மனவருத்தத்தைப் போக்கல். தெய்வதம் போற்றுதலாகத்
தாம் வழிபடுங் கடவுளோடு இவளுக்கிஷ்டஞ் சித்தியாகவும் தன்
பக் கீட்கவும் அருள்செய்கவென்று வேண்டிக் கோடல். (கௌ)

இன்னவாறு மகளிரியற்றவும்
கன்னன் மாசன்கணையுயிரீரவும்
பொன்னின்வார்முலைமுத்தம்பொரிந்திடத்
தன்னையும் மறந்தாடமயந்தியே.

(இ - ள்.) இன்ன ஆறு - இவ்விதமாய், மகளிர் இயற்றவும் -
தோழிகள் உபசாரஞ்செய்யவும், கன்னன் மாசன் - கருப்புவிடிலைக்
கிய மன்மதனுடைய, கண்ண - பாணங்கள், உயிரீரவும் - ஆலையைப்
பிளக்கவும், பொன்னின் வார் - பொன்னினுற்செய்த கச்சையணிந்த,
முலை - தனங்களின்மீ தணிந்த, முத்தம் பொரிந்திட - முத்துக்கள்
நீறாகவும், தமயந்தி - தமயந்தியானவள், தன்னையும் மறந்தான் -
தன்னையு மறந்துவிட்டான், எ-று.

(க - து.) இவ்வாறு பெண்கள் செய்யவும், மன்மதன் பாண்
மெய்யவும், முத்துக்கள் பொரிந்திடத் துறந்தான் தமயந்தி தன்னையு
மறந்தான் என்பதாம்.

மன்மதபாணஞ் செய்கின்ற வெம்மையானது தோழியர்கள்
செய்கின்ற சைத்தியோபசாரத்தினாலும் தணியாமல் மூர்ச்சித்தா
ளென்க. இயற்றவும் ஈரவும் பொரியவும் என்னுமெச்சங்கள் மறந்தா
ளென்னும் வினையொண்டன. (கஉ)

நாவிமென் குழனன்னுதற்றோழியர்
நாவி யங்கட்கதிர்முலைக்கன்னியைப்
பூவின்மெல்லணைசேர்த்திப்புடையிருந்
தாவி யுண்டுகொலோவென்றமுங்குவார்.

(இ - ள்.) நாவி மெல் குழல் - கத்தாரியணிந்த மெல்லிய கூட்
தலையும், கல் துதல் - கல்ல கெற்றியையுமுடைய, தோழியா - தோழி
கள், காலி - கருங்குவளைபோன்ற, அம் - அழகிய, கதிர் - காத்திபொ
ருத்திய, முலை - தனங்களையுடைய, கன்னியை - தமயந்தியை, பூவின்
மெல் அணை - மலரினாற் செய்யப்பட்ட மெல்லிய மெத்தையின்மேல்,
சேர்த்தி - படுக்கச்செய்து, புடை இருந்த - பக்கத்திலிருந்த, துவி
உண்டுகொலோ என்று - உயிரானது உண்டோ இல்லையோவென்று,
அமுங்குவார் - வருத்துவார், எ-று.

(க - து.) தோழிமர்கள் தமயந்தியை மலரணியில் கிடத்தி
உயிருண்டோ இல்லையோவென் றமுலாகள் என்பதாம்.

மூர்ச்சையுந் சாக்ஷோ டொக்குமாதலின் அவளுவினைக் குறித்
துச் சந்தேகித்தற் கிடமுண்டாகிற் றென்க. சைத்தியோபசாரத்தி

லே மதுப்பிலிற்றென்னுஞ் செய்புளில் மெல்லிணக்கிடத்தினு னென்
தும், சந்திரோபாலம்பனப் படலத்திலே பதுமமலர் மெல்லிணக்
கிடத்தி யென்றுக்கறி யீண்டுப் பூவின்மெல்லிணசேர்த்தி யென்றுங்
கூறல் கூறியதுகூற லாமெனின் பெருஞ்செல்வாக்குப் பூ வணிகள்
பாப்பப்பட்டிருத்தலும் ஒவ்வொன்றும் சிறிதுசிறிதுகாலம் படுத்த
லால் வாடி கழிபடுதலு மியல்பாதலால் கூறியதுகூற லாகாது. அன்றி
யும் முன்னுள்ள வணியினும் மெல்லியவணியிற் கிடத்தினொன்று
மாம். ஆவியுண்டுகொலோ வென்றதனால் இல்லையோவென்பது வற
விக்கப்பட்டது. (கக.)

எண்ணியெண்ணியிரங்குவதென்னுயிர்ப்
புண்ணிகழ்ந்ததுயிர் துறந்தாளலள்
வண்ணமென்றுவரவாய்துடிக்கின்றது
கண்ணிமைத்தனகாணுமென்பார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - (அத்தோழிகளிற்) சிலர், எண்ணி எண்ணி -
நினைத்து நினைத்து, இரங்குவது என் - புலம்புவதென்ன, உள்
உயிர்ப்பு நிகழ்ந்தது - உள்ளே மூச்சு அசைந்தது; உயிர் துறந்தான்
அலள் - ஆவி நீங்கினவளல்ல, வண்ணம் - அழகிய, மெல் துவர் வாய் -
மெல்லிய பவளம்போன்ற வாயாஸ்து, துடிக்கின்றது - துடியாகின்
றது; கண் - கண்களானவை, இமைத்தன - இமைத்தல் செய்கின்
றன; காணும் என்பார் - பாருமென்பார்கள், எ-று.

(க - து.) தோழிகளிற்சிலர் அழவேண்டியதென்ன? உயிரிடுக்
கின்றது, வாய் துடிக்கின்றது, கண்களினுமிக்கின்றன பாரொன்பார்
கள் எனபதாம்.

இகநிகழ்ச்சிகளால் அம்மூச்சை தெளிந்தன வெனவறிதல் இத்
தூற் கூறப்பட்டது. எண்ணி யெண்ணி யிரங்கலாவது இவள் சாக்கா
டுறின் இவளாற் செய்யப்பெற்ற சிறப்பு முதலியவெல்லாம் இழக்கப்
படுவோ மென் றிரங்கலால் தன்மை உவமையெனினி. (கசு)

மைத்தடங்கணீர்மாற்றுமின்சோர்ந்துவீ
முத்தரீகமுயர்முலைசேர்த்துமின்
கொத்துநாண்மலரோடுங்குலைந்துசோர்
மொய்த்தகூந்தன்முடிமினென்பார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - (தோழிகளிட) சிலரானவர், தடம் கண் நீர் -
அஞ்சனத் தீட்டிய விசாலம்பொருத்திய கண்களினீர், மாற்றுமின் -
மாற்றுங்கள்; சோர்ந்த வீழ் உத்தரீகம் - சோர்வை யடைந்த
வீழ்கின்ற மேற்போர்வையை, உயர் முலை - உயர்ந்த தனத்தின்மேல்,
சேர்த்துமின் - சேருங்கள்; கொத்து - கொத்தாகிய, நாண் மலரோ
டு - அன்றலர்ந்த பூக்களுடனே, குலைந்து சோர் - அவிழ்த்து சோர்
கின்ற, மொய்த்த கூந்தல் - கெருங்கிய குழை, முடிமின் என்பார் -
முடிபுக்களென்று சொல்லுவார், எ-று.

(க - து.) தோழிகளிற் சிலா கண்ணீரைத் துடையுங்கள், மேற போலவையால் மூலையை மூடுங்கள், அவிழ்த்த கூந்தலை முடியுங்கள் என்பார்கள் என்பதாம்.

இனி ஏற்பாடு அணித்தாகலின் இவளுடைய தந்தை முதலியோர் வருதற்குமுன்னமே முன்போல ஆடையணிமுதலியவற்றைத் திருத்த முயல்கின்றாள்படி வருத்தும். இதுவும் தனமையிதரையணி. (கடு)

சுடரும்வெண்மதி தூற்றுந்தழல்சுட
விடரின்மூழ்கியிறந்துபடுமுன
மடவாற்கிடர்மாற்றுவனயானெனக்
கடன்முகட்டிற்குதிரவன்றோன்றினான்.

(இ - ன்.) சுடரும் வெண் மதி - பிரகாசியாகின்ற வெள்ளிய சந்திரனாவன், தூற்றும் - தூற்றுகின்ற, அழல் சுட - தீயானது சுடுதல்செய்ய, இடரில் மூழ்கி - துன்பத்தில் முழுகி, இறந்து படும் முனம் - உயிரிக்குமுன்னே, மடவாற்கு - தமயந்திக்கு, இடர் - துன்பத்தை, யான் - நானே, மாற்றுவன் - ரீக்குவன் என்பவன் போல், கடல் முகட்டில் - கடலினதுச்சியில், கதிரவன் - சூரியன், தோன்றினான் - உதயமானான், எ-று.

(க - து.) சந்திரனாகிய நெருப்புச்சுட தமயந்தி துன்பத்திலழுந்தி யிறக்குமுன் சூரிய ஓதயமாயினான் என்பதாம்.

சந்திரனாவும் மன்மதனாவும் இரவின் மிகுதின்ற தமயந்தியின் துயரம் பகல்வா கொருபுடை ரீங்குமென்பார, 'இடா மாற்றுவன் யானெனக் கடன்முகட்டிற்கு கதிரவன் ரோன்றினான்' என்றார். இரவியுதயத்தில் தமயந்தி வருத்த ரீக்குவிப்போன் தன்மையைக் குறித்த லால் தற்குறிப்பணி. (கக)

மன்மதோபாலம்பனப்படலம் முற்றும்.

இந்திரப்படலம்.

[இப்படலத்தால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்கு இந்திரன் முதலிய தேவர்களால் சொல்லப்படுகின்றது.]

(உலிவிருத்தம்.)

இடுக்கணைய்தவிகந்துகளித்துளார்
நடுக்கமெய்தநலிதருவேந்தரின்
விடுத்தண்கதிர்த்திங்கள் விளங்கொளி
கெடுத்துவெய்யவன்கீழ்த்திசைத்தோன்றினான்.

(இ - ன்.) இடுக்கண் எய்த - துன்பத்தை (அங்காட்டிலுள்ளோர்) அண்டல, 'இதை' - அதிகாரியித்து, களித்துளார் - செருக்கடைத்த குறுகியமனத்தி, நடுக்கம் எய்த - நடுக்கத்தை யடைய, நலிதரு வெ

தரின் - வருத்தகின்ற அரசரைப்போல, விடுத்த - (தமயந்தி வருத் தும்படி) விடுக்கப்பெற்ற, தன் கதிர் திங்கள் - சூரியன்பொருந்திய கிரணங்களைபுடைய சந்திரனுடைய, விளவகு ஒளி கொடுத்த - புகை குளின்ற காந்தியை அழித்து, வெய்யவன் - சூரியனுனவன், கீழ்த் திசை - கிழக்குத்திசில், தோன்றினான் - உதித்தான், ஏ-று.

(க - து.) குறுநிலமன்னர் தன்மனையப் பெருநிலமன்னர் புறப்பட்டாற்போலச் சந்திர பிரகாசத்தைக் கெடுத்ததுச் சூரிய னுதய மாயினான் என்பதாம்.

ஏழையனா வருத்தியவாக்குக் கெடு தாமே வருமாதலில் தம யந்தியை வருத்திய சந்திரனும் ஒளிவிழந்தா னென்க. கெடுதாமே வருதல், “பிராகுகின்ன முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா, பிற்பகற் றுமேவரும்” இதனாலிக. வேந்தரைப்போல வெய்யவன் கீழ்த் திசைத் தோன்றினு னென்றமையால் உவமையணி. (க)

வையமேழுடைமன்னனிறுத்தலும்
வெய்யபாசறைவிட்டகல்வேளிரி
னையசெங்கதிராதவன்றோன்றுமுன்
செய்யவான்விட்டகன்றதுதிங்களே.

(இ-ள்.) வையம் ஏழ் உடை மன்னன் - ஏழு தீபங்களைபுழுடைய அரசனானவன், இறுத்தலும் - வந்து தங்கினமாத் திரத்தில், வெய்ய பாசறை விட்டு - வெவ்வித படைவீட்டைவிட்டு, அகல் - நீங்குகின்ற, வேளிரின் - குறுநில வேந்தரைப்போல், ஐய செம் கதிர் ஆதவன் - அழகிய சிவந்த கிரணங்களைபுடைய சூரியனுனவன், தோன்றுமுன் - உதிக்குமுன்னே, செய்ய வான் விட்டு - சிவந்த ஆகாயத்தைவிட்டு, திங்கள் அகன்றது - சந்திரனுனது நீங்கியது, ஏ-று.

(க - து.) சூரிய னுதயமாகுமுன்னே சந்திர னீலகினான் என்ப தாம்.

இதவும் உவமையணி.

(உ)

அன்னகாலையிலாய்வளைத்தோழியர்
கென்னல்வாட்டுநிலவுக்கதிர்மதி
யின்னுமெய்திலிறந்துபடுமென
வுன்னியன்னையொடுற்றவைகிறினர்.

(இ - ள்.) அன்ன காலையில் - அப்பொழுதில், ஆய் - தோழி யர் - ஆராய்ந் தெடுக்கப்பட்ட வையகாலையணிந்த தோழிகள், வாட்டு - கேற்றைப்பொழுதில் வாட்டிய, நிலவு - பிரகாசம்பொ ருந்திய, கதிர் மதி - கிரணங்களைபுடைய சந்திரனுனவன், இன்னும் எய்தில் - இன்னமும் வந்தால், இறந்து படுமென - (தம யந்தி) மரணத்தை படைவாளென்று நினைத்து, அன்னையெடு - தா ளுடனே, உற்றவை கூறினார் - அடைந்த காரியங்களைச் சொல்லினார்.

(க - து.) தோழிமார்கள் தமயந்தி தாயாகிய காஞ்சனமாலை பிடத்து ஈடந்த காரியங்களைச் சொன்னார்கள் என்பதாம்.

‘தோழியா’ என்றது உயிர்த்தோழியனா. செவிலியும் நற்றாயும் அன்னைய சாதலின் ஈண்டு ‘அன்னை’ என்றது செவிலியையெனக் கொள்க. தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடுகின்றதும், பாங்கி கறத்தொடுகின்றதும் செவிலி நற்றாய்க் கறத்தொடுகின்றதும், நற்றாய் தந்தையன்னையாக் கறத்தொடுகின்றதும் விதியென்க. (ங)

அத்திறந்தெரிந்தாய்மலர்க்கோதைவெண்
முத்தமூரன்முதுக்குறைந்தாளென
வயத்துரைத்தனளோடைப்புக்ரமுக
மத்தமாஸ்கரிமன்னவர்மன்னற்கே.

(இ - ள்.) திறம் தெரிந்து - அச்செவிலிசொல்லிய திறத்தைத் தெரிந்துகொண்டு, ஆய் மலர் கோதை - ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட மலர் களையணிந்த கூத்தலையுடைய நற்றாயானவள், வெள் முத்தம் மூரல் - வெள்ளிய முத்துக்களையொத்த பற்களையுடைய தமயந்தியானவள், முதுக்குறைந்தாள் - பேரறிவடைந்தாளென்று, ஓடை - பட்ட மணிந்த, புகா முகம் - புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடைய, மத்தம் மால் - மன்னவா - மதங்கொண்ட பெரிய யானையையொத்த மன்னற்கு [விமராசனுக்கு], உய்த்து - அவ்விடத்திற் கருத்தைச் செலுத்தி, உரைத்தனள் - சொல்லினாள், எ-து.

(க - து.) காஞ்சனமாலை யதையறிந்து தமயந்தி பேரறிவடைந் தாளென்று தன்கண்வனாகிய விமராசனுக்குச் சொன்னாள் என்பதாம்.

தடங்கொள் வெம்முலைசாற்றியமாற்றமு
துடங்குசிறிநிடையாக்கமுநோக்கிய
மடங்கலேறனையான்மணநாட்டிய
முடங்கல்போக்கினன்மொய்கழல்வேந்தர்க்கே.

(இ - ள்.) தடம் கொள் - பெருமையைக்கொண்ட, வெம் முலை - விருப்பத்தைத்தருகின்ற தனத்தையுடைய துணைவியானவள், சாற் றிய மாற்றமும் - சொல்லிய சொல்லையும், துடங்கு சிறு இடை - வனையாகின்ற சிறியவிடையையுடைய தமயந்தியினது, ஆக்கமும் - பருவத்தையும் கண்ட, மடங்கல் ஏது அன்னயான் - ஆண் ிங்கத்தையொத்த விமராசனாவன், மணம் நாட்டிய முடங்கல் - விவாகமானக் குறிக்கப்பெற்ற ஓலையை, மொய் கழல்வேந்தர்க்கு - பெருங்கிய வீரக்கழலினையுடைய அரசர்க்கு, போக்கினன் - செலுத்தி னான், எ-து.

(க - து.) விமராசன் தன்மனைவி சொன்னசொல்லையும் தமயந்தி யனுபந்தையும் பார்த்துத் திருமணவோலையைத் தேசத்தரசர்களுக்குக் கொப்பினான் என்பதாம்.

தலைவியின் சொற்குறியாலும், தமயத்தியின் மெய்க்குறியாலும், அந்தப்புரத்தி னிகழ்த்த ஆரவாரத்தினாலும் இங்கோய்க்குக் காரணங் கண்ட வீமராசன், வடிவும் அழகும் கற்குணமும் கற்புக்கையும் கிறைந்த தன்மகளின் கருத்துக்கிசைந்த அரசன் இன்னுனென்பது தெளியக்கூடாமையால் சுயம்வரம் காட்டிய விவாகவோலையை அரசர்யாவருக்கும் விடுத்தானென்க. (இ)

வேலைசூழ்புவிமன்னர்க்குவேந்தர்கோ
வேலைபோக்கியதோர்ந்துயர்கற்பக
மாலேதாழ்முடிவாசவற்கோதுவான்
ஞாலமேத்திசைநாரதன்போயினான்.

(இ - ள்.) வேந்தா கோன் - வீமராசனுனவன், வேலை சூழ் புவி மன்னாக்கு - கடல்கூழ்த்த பூமண்டலத்தையாளுகின்ற வராசாக்கு, வேலை போக்கியது - ஓலையைச் செலுத்தியதை, ஓர்ந்து - அறிந்து, உயர் கற்பக மாலே - உயர்ந்த கற்பகத்தினுடைய மலாமாலே, தாழ் - தாழ் கின்ற, முடி வாசவற்கு - மகுடமணிந்த இத்திரனுக்கு, ஒதுவான் - சொல்லும்பொருட்டு, ஞாலம் எத்த - உலகத்தாா அறிக்கின்ற, இசை - புகழையுடைய, நாரதன் - நாரதமுனிவன், போயினான் - போனான், என்ற.

(க - து.) நாரதமுனிவனுனவன் வீமராசன் அரசருக் கோலே விட்டதையறிந்து தேவேந்திரனுக்குச் சொல்லும்பொருட்டுப் போனான் என்பதாம்.

திரிலோக சஞ்சாரியாகிய நாரதமுனிவன் இச்சுயம்வர அதிசயத்தை இத்திரனுக்குச்சொல்லி அவனையும் இதற்கு வருவித்தல் சிறப்பென்று நினைத்துப் பொன்னுலகத்திற்குச் சென்றானென்க. (க)

[இதுமுதலாக பாட்டுகள் ஒருதொடர். இவ்வைந்து பாட்டுகளாலும் இத்திரலோகத்தின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றன.]

அறுசோக்கழிநெடினாகிரியலிருத்தம்.

வானவரொண் கடரெறிக்கு முடிதாழ்த்து வணிகழற் கால் வணங்கி யேத்தத், தேனிமிருங் கற்பகநாண் முகையுடைந்து பசியநறுந் தேறலூற்ற, மேனகைசா மகாபி ராட்ட வருப்பசுவெள் ளடையுதவ விளறித் தீஞ்சொற், பானலங்கட் டிலோத்தமைமென் சதிமுறையிற் பதம் பெயர்க்கும் பாணி தூங்க.

(இ - ள்.) வானவர் - தேவர்களுடைய, ஒன் கடர் எறிக்கும் - ஒள்ளிய காத்தியை வீசுகின்ற, முடி - மகுடத்தை, தாழ்த்த - தாழ்ச் செய்து, கழல் எல் - வீரக்கழலையணிந்த பாதத்தை, கதி எத்த - தாழ்த்த புகழவும், தேன் இயிரும் - வண்டுகளானவை ஒலிக்கின்ற, கற்பகம் - கற்பகத்தினுடைய, நான் முன் உடைத்து - அன்

துப்பிதழ்மடங்கைப்பாற்றுதுபோகெனச் =
செப்பியதெவன்கொலெஞ்சிந்தையோர்ந்தமே.

(இ - ள்.) எப்பொருள் ஆயினும் - எத்தப்பொருளானாலும், யாவன் உள்ளமும் - எவர்களுடைய மனமும், கைப்படு நெல்லி கணியில் - உள் ளங்கையிற்பட்ட நெல்லிப்பழத்தைப்போல, காணும் - அறிவின்ற, நீர் - நீவிர், துப்பு இதழ் - பவளம்போன்ற அதரத்தையுடைய, மடங் கையால் - தமயந்தியிடத்து, துது போக என - துதுபோவென்று, எம் சிந்தை ஓர்ந்தம் - எங்களுடைய மனதைத் தெரிந்தம், செப்பி யது - சொல்லியது, எவன்கொல் - என்கொல், எ-து. அம் - அகை.

(க - து.) எல்லாமறிந்த நீர் தமயந்தியிடத்துத் துதுபோவென்று சொல்லிய தென்னவோவென்றான் என்பதாம்.

என்னுள்ளம் அவனிடத்தும் அவளுள்ளம் என்னிடத்தும் ஒரு மித்து நின்றதென்பது தோன்ற எஞ்சுகதை யோர்த்துமெனத் தன் மைப் பன்மையாகச் சொல்லினா. "ஒருதலையா வின்னது காமம் காப்போலு. விருதலை யானு மினிது" விருத்தலால் ஒத்தகாம முள்ள வெண்கன்கறி ஒருதலைக்காமமுள்ள வுன்குச் சந்துபொருந் தாதென்பது கருதது. சொல்லியவர்களியி லென்றமையால் உவமை பணி. (கஉ.)

[நீயே செல்கென்ற இந்திரனுக்கு நான் சொல்லல்.]

வழங்கியதும்முனாமறாதுசென்றியான்
மொழிந்தனனாயினுமுன்னோயெனை
விழைந்தவத்தளிரியலவென்றொருதுளங்
குழைந்துறும்பான்மணம்பொருந்தல்குமோ.

(இ-ள்.) வழங்கிய தும் உரை - சொல்லிய உம்முடைய சொல்லி, மறாது - மறுக்காமல், யான் சென்று - யான்போய், மொழிந்தனன் ஆயி னும் - சொன்னே னாலும், முன்னோ எனை விழைந்த - முன்னமே என்னை விரும்பிய, அ தளிரியல் - அத்தமயந்தி, வென் றொருது - நானு மல், உளம் குழைந்து - மனங் கரைந்து, நும்பால் - உம்மிடத்தில், மணம் - விவாகத்திற்கு, பொருந்தல் குமோ - சம்மதிப்பாளோ, எ-து.

(க - மி.) உமதுசொல்லை நான் சொன்னேனாலும் என்னைவிரும் பிய தமயந்தி உம்மை விரும்புவாளோ என்றான் என்பதாம்.

யான் விழைந்தவென்னில் தன்னறிவுக் கேலாதென்பது பத்தி 'எனை விழைந்த' என்றான். விழைந்தவனாதலால் யான் மொழிந்தது தற்கு எதிர்மொழி கொடுத்தற்கே காணும்; அவ்வமை காண்பவன் எங்காது - விவாகத்திற்குச் சம்மதிப்பாளென்பது கருத்தது. (கஉ.)

[என்னும் முத்தமோவென்ற கணனுக்கு இந்திரன் சொல்லியது.]

என்னனோத்தரைத்தலுமிசைத்தவெனவரு
நீயெனமெய்ப்பகலிசைத்தவெனவரு

னபுள்ளானது, முன் உரைத்தவை அனைத்தும் = (தூதபோய்வந்து) முன் சொல்லியசெய்தி யாவையையும், என்னும் - நினைப்பான், எ-து. ஆல் - அசை.

(க - து.) இவ்வாறுகொல்வான் பேசாது துன்பப்படுவான் மயங் குவான் தன்னையுமறப்பான் நல்ல தருமமென்று சிரிப்பான் வெதும்பு வான் அன்னஞ் சொன்னவற்றை நினைப்பான் என்பதாம்.

காமபீர நடைபுடையவ னாதலால் 'விள்ளா தயாநதிருக்கும்' என் றும், செய்வதுத் தவ்வதுந் தோன்றாமையால் 'ஏழுமாம்' என்றும், இப் பழிப்பட்ட சிந்தையுடையவ னாதலின் 'தன்னையு மறக்கும்' என்றும், சத்தியமில்வாறு வருத்ததுவதாதலின் வஞ்சப புகழ்ச்சியாத் 'தரும நன்றொப புன்னகை கோடமு' என்றும், இதனால் அகத்தில் அதிக தாப முண்டாகையால் 'மெப்புமுக்கும்' என்றும், தருமத்திற் குடன் பட்டவனாகையால் இனி தனக்குக் கிடையாமென்னது நிச்சயத்தால் 'வெய்துயிதது' என்றும், பெருந்தொருளினமேல் விருப்பம் அதிகரித் தலால், அன்னமுன்னுரைத்தவை யனைத்துமென்னும்' என்றுஞ் சொல் லினா. வருத்தமிகுதியின் நகைசெய்வது "இந்நகன் வருங்கா னருக வதனை, யித்தாவு தலைதொப பதிட" இத்தனா லறிக. பகையிலலாமல் ஒருகாலத்திலே கூடத்தக்க என்னும் அடாநதிருககு முதலிய பலவற் றிற்குக் கூட்டத்தைச் சொல்லுதல்கூடல் கூட்டவாணி. (௩௦)

முற்றிழைவன முலைமுயங்குநன்னலம்

பெற்றறிவனெனினுமவேள பெயயும்வா னியான்

மற்றுயிரிற் படுனும்வான வேந்தாமி

சொற்றதுமறுககிலெனன்று சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) முறது இழை - முறது. முற்றிய ஆபரணங்களைபணி க்த தமயங்கியிந்து, வயல் முலை - அழகுடையவர்களை, முடங்கும் நன் னலம் - தழுவுகின்ற நல்ல சுகந்தை, பெற்றறிவன எனினும் - பெருமற் போனெனியினும், வேள் - மலையுடையவன், பெய்யும் வானியால் - சொரிந்த பாணங்களாலுலு, உயர் இரட்டினும் - ஆவட்டியினும், வேந்தொடு - இந்நிரட்டின, சொர்த்து - சொல்லியதை, மறுக்கி லன் என்று - தங்க்கமட்டெனன்று நிச்சயத்துக்கொண்டும், சொல்லு வான் - சொல்லுவான், எ-து.

(க - து.) தமயந்தி இன்பத்தைப் பெற்றறிவது மன்மதன் கண் டுவிடபொயினும் இத்திரட்டென சொன்னதை மறுக்கிலென் என் றான் என்பதாம்.

மற்று - அசைகிலை. இம்மைப்பயனைத் தரும்பென நினைத்த இம் மைப்பயனை விரும்பிய காமபீர யுடைய ததியசத்தனாகையால் இவ்வாறு கூறினா மென்க. (௩௧)

[தூதபோகச்சொல்லிய இத்திரட்டென்குறித்த கனன் சொல்லல்.]

எப்பொருளா யினும்யாவருள்ளமுல்

கைப்படுகெல்லியங்கனிபிற்கவணபீர

தலர்த்த அரும்புகள் உடைபட்டு, பசிய - பசுமைபொருத்தியு, நதும்
தேதல் ஊற்ற - கதிய தேனைச்சொரியவும், மெனகை - மெனகையா
வவன், சாநீரை இரட்ட - கவரிகளை அசைக்கவும், உருப்பசி - உருப்ப
சியானவன், வெள்ளடை உதவ - தாம்பூலத்தைக் கொடுக்கவும், வினரி -
வினரியென்று மிசையையொத்த, நீ சொல் - மதரம்பொருத்திய
சொல்லையும், பானல் அம் கண் - நீலோற்பலம்போன்ற அழகிய
கண்புமுள்ள, திலோத்தமை - திலோத்தமையானவன், மெல் -
விய, சதிமுறையில் பதம் பெயாக்கும் - தானவொத்தின் முறைப்படி
பதம் பெயாததற்குரிய, பாணி துவக - அஸ்தாபியங்கு செய்யவும்,
எ - து.

(க - து.) தேவாகள வணக்கவும், கற்பகத்தருக்கள் தேன்சொ
ரியவும், மெனகை சாமனாபோடவும், உருப்பசி தாம்பூலம் கொடுக்க
வும், திலோத்தமை யபிமஞ்சேயவும் என்பதாம். (எ)

தண்டரள மணிமுறுவ லயிராணி வரிபரந்த தடங்
கட் காமர், வண்டுபகட் டெழின்மார்பின் மந்தார நறுந்
தெரியன் மலரின் விழிப், புண்டரிகச் செழுங்காடி பூத்த
தென விழிமலர்கள் பொலிந்து தோன்றத், தென்முகை
வா யமிழ்தாமனத் தெள்விளித்தே னாமகளிர் செவியி
னூற்ற.

(இ - ன்) தன - குளிர்ந்த, தரளம் - முத்துக்கள் போன்ற,
மணி முறுவல் - அழகிய பற்கண்புடைய, அயிராணி - இத்திராணியின்,
வரி - இரேகைகளானவை, பரந்த - பரவப்பெற்ற, தடம் - விசாலம்
பொருந்திய, கண் காமா வணம் - கண்களெனனும் அழகிய வண்டு
களானவை, பகம் - பெருமைபொருத்திய, எழில் மார்பின் - அழகிய
மார்பிலணிகிற, மந்தாரம் நதும் தெரியல் - மந்தாரத்தின் கல்ல மாலை
யினுடைய, மலரின் வீழ் - பூவில் மொயக்கவும், புண்டரிகம் - தாமரை
யின், செழு காடி பூத்தது - செழுமைபுள்ள பூத்ததென்
லுப்படி, விழி மலர்கள் பொலிந்து தோன்ற - தேதிராமலர்கள் பிர
காசித்தது வினங்கவும், தென - தெள்ளிய, திரைவாய் - கடலிடத்துண்
டாகிய, அமிழ்தம் என - அமிழ்தம் என்று சொல்ல, தெள்விளி தேன் -
தெள்விளியென்று மிசைத்தேனை, அாமகளிர் - அரம்பையரானவர்
கள், செவியின் ஊற்ற - காதினிடத்திலே சொரியவும், எ - து.

(க - து.) இத்திராணி கண்கள் மந்தாரமலை மலரில் வீழவும்,
அயிரக்கண்கள் வினங்கவும், அரம்பையர்கள் பாடவும் என்பதாம். (அ)

மருவுயிர்க்கு நறுத்துணர்மென் மலர்பொதுளும் பொ
லந்தருவு மணிபு மாணு, மிருகிதியும் விழிக்கடையி னரு
ணோக்கி முறைமுறைநின் தேவல் கேட்பக், கருகினர்கண்
கண்களணப்பிற் கத்தருவ மடமகளிர் கனிந்த பாடற், கருதி
பிறழாமன் மாடகயாழ் கரம்புளருக் துழனி யாப்பிய

(இ - ன்.) மரு உபாக்கும் - வாசனையை வீசுகின்ற, நதும் - உதிய, துணா - கொத்தாடிய, மெல் மலா - மெல்லிய மலர்களானவை, பொருளும் - செருங்கிய, பொலம் தருவும் - பொன்மயமாகிய ஐத்தருவும், மணியும் - சித்தாமணியும், ஆதும் - காமதேனுவும், இரு சித்யும் - சங்கிதம் பதமசிதியென்னு சிதிகளிரண்டும், விழி கடைபினை அருள் கோக்கி - கடைக்கண்ணினுடைய அருளைப் பார்த்து, முறை முறை தின்று - வரிசை வரிசையாக தின்று, ஏவல் கேட்ப - ஏவலைக் கேட்கவும், நரு தினர் - சினைத்தவர்களுடைய, கண் - வனப்பின் - கண்களைப் புழங்கி கொங்கின்ற அழகியையுடைய, கத்தருவ மடம் மகனா - இளமைபொருந்திய கத்தருவ மாதாகள், கனிந்த பாடல் - முதிர்ந்த பாடல்களாலே, சுருதி முறை பிறழாமல் - ஒலியினுடைய வரிசைகள் வேறுபடாமல், மாடகம் பாழ் கரம்பு - முறையாகாணிபோலக் கூடிய வீண்பிழைபுடைய கரம்பின், உளரும - தடவுகின்ற, தழனி ஆர்ப்ப - ஒலியானது ஒலிக்கவும், ■ - ■

(க - து.) ஐத்தருவும், சித்தாமணியும், காமதேனுவும், சங்கித்யும், பதமசிதியும், ஏவல்கேட்கவும், கத்தருவமாதாகள் வீணவாசிக்கவும் என்பதாம். (க)

மருங்கினொரு புடை விசித்த குற்றடைவாள் வட்டி கடைபின் வயங்க வேர்ப்பால், பொருவருச்சிப் படைகமஞ் சூன் முகிலினிடை விளங்குமின்னிற் பொலிவு காட்டச், சுருமபிரிசூர சிலலோதிப புலோமகைசெம பஞ்சடிமென் கவகி தோய்த்து, விரிந்ததடம் புயம்பவனக கொடிபடர்ந்த சூலவகையின் விளங்கித் தோன்ற

(இ - ன்.) மருங்கின் - இடையில், ஒரு புடை விசித்த - பக்கத்தில் கட்டிய, குறு உடைவாள் - குறியவாளானது, உட்டிகடையின் வயங்க - அதைக்கவசத்தினையீது பிரகடிக்கவும், தோ பால் - ஒரு பக்கத்தில், பொரு - போரெய்கின்ற, குலிசப்படை - வச்சிராபுதமானது, கமம் - சிறைவுபொருந்திய, சூன் - கருப்பத்தைபுடைய, முகிலினிடை - மேகத்தினிடத்திலே, விளங்கு மின்னின் - பிரகடிக்கின்ற மின்னலைப்போல், கொலிவு காட்ட - காத்தியைக் காண்பிக்கவும், சுருமபு இமீர - வண்டிகளானவை ஒலிக்கின்ற, அம் சில் ஒதி - அழகிய பொன்வட்டத் தகட்டியையணிந்த கூத்தையுடைய, புலோமகை - இத்திராணியினுடைய, செம் பஞ்ச அடி - செம்பஞ்சுக் குழம் பணிந்த பாத்தங்களினுடைய, மெல் கவகி தோய்த்து - மெல்லிய தழும்பு பொருந்தி, விரிந்த - விரிப்பெற்ற, தடம் புயம் - விரைம பொருதிய தோள்களானவை, பவனம் கொடி படர்ந்த - பவனம் கொடுகள் படரப்பெற்ற, சூலம் வகையின் - சூலவிகினைப்போல, விளங்கி தோன்ற - பிரகடித்ததத் தோன்றவும், எ-து.

(க - து.) ஒருபக்கத் துடைவாள் பிரகடிக்கவும், மற்றொரு பக்கத்தில் வச்சிராபுதம் பிரகடிக்கவும், இத்திராணி காத்தையிட்ட புயங்கள் பிரகடிக்கவும் என்பதாம். (க)

விஞ்சையர்க்கிற் கரவுண ருசகர்புவி முழுதாரும்
வேந்தர்யாரு, மஞ்சலிசெய் திருமருக்கும் புடைநுழ
முனிவர்முறா மாசிகூற, வெஞ்சலில்பல வளஞ்சிறப்ப வரி
யினையில் வீற்றிருக்கு மிமையோர் வேந்தை, கஞ்சமல
சயனளித்த மறைபயின ரதனிருகண் களிப்பக் கண்டான்.

(இ - ன்.) விஞ்சையா - விச்சாதாராகும், கிஞ்சரா -
ராகும், அவுணா - அகாரும், உரகா - ராகும், புவி முழுதும்
ஆளும் - ஸ்ரீலோகமுழுதையு மாட்சிசெய்கின்ற, வேந்தா யாரும் -
அரசர்கள் யாவரும், அஞ்சலி செயது - வணக்கஞ்செய்து, இ
மருங்கும் - இரண்பக்கத்திலும், புடை நுழ - நெருங்கிச்சுழையும்,
முனிவர குறாம் - முனிவா கூட்டங்கள், ஆசிகூற - ஆசுவதிகையும்,
எஞ்சல் இல் - குறைவில்லாத, பல வளம் சிறப்ப - பலவாகிய வளம்
மிக்க, அரி அணியில் வீற்றிருக்கும் - சிங்கவாசனத்தில் வீற்
றிருக்கின்ற, இமையோர் வேந்தை - இந்திரன், கஞ்சம் மலர் அபன்
தாமரைமலரி லிருக்கின்ற பிரமணுவன், அளித்த - பெற்ற, மறை
பயி - வேதத்தைப் பபிற்செய்கின்ற, ராரதன் - ராரதமுனிவன்,
கண் களிப்ப - தன்னிருகண்களும் களிப்பையடைய, கண்டான் -
பார்த்தான், ஏ-று.

(க - து.) விஞ்சையாகளும் கிஞ்சராகளும் அரராகளும் கர
களும் புலியரசர்களும் புடைகுழவும், முனிவாக னாசுவதிகையும்,
சிம்மாதனத்திலிருக்கு மிந்திரன் ராரதன் கண்டான் என்பதாம்.

வானவரெனவும் பாட்டிமுத லைத்தபாட்டிலும் வந்த ஏத்த
வென்பதுமுதலிய வினையெச்சவகை வீற்றிருக்கு மென்றும் பெய
ரெச்ச வினையையும், இமையோர் வேந்தெனவும் பெயரையுங்
கொண்டி முடித்தன. (க)

பொன்னகரத் தனிபுரக்கும் புரந்தரன ரதமுனிவன்
புகுதலோடி, முன்னரியற் றியதவத்தி னெய்துபய னிப்
பிறப்பின் முடிந்ததாமென், நன்னமுனி வரணுவப்ப வருக்
கியபாத் தியமுதலா வனைத்துலகி, பின்னமுத முருவன்
போ லினிதுரைக்கு முகமனெடு மிருக்கை யித்தான்.

(இ - ன்.) பொன் கரம - அமராவதியை, தனி புரக்கும் -
ஒப்பறக் காக்கின்ற, புரந்தான் - இந்திரனுடன், தமுனிவன்
புகுதலோடும் - ராரதமுனிவன் அடைத்தமாதிரத்தின், முன்னர்
இயற்றிய - முற்பிறப்பில் பான்செய்த, தவத்தின் எய்த பரும -
தவத்தினாலே அடையவேண்டிய பிரயோசனம், இ பிறப்பில் முடித்
ததாம் என்று - இந்தப்பிறப்பில் முற்ப்பெற்றதாமென்று, அன்ன
முனிவான் உயப்ப - அந்த ராரதமுனிவன் மகிழ்ச்சியடைய, அருக்
கியம் பாத்நியம் முதல் ஆ - அருக்கியபாத்நியமுதலாக, அனைத்தும்
கண்டு - யாவையும் கண்டு, அமுதம் - இனிமையித்தமாவ
போல் - சொரிவனபோல, உணக்கும் -

தாசன் சொல்லுகின்ற, முகமனெடும = உபசாரத்தடன், இருகைக
ஈந்தான் = ஆசனத்தைக் கொடுத்தான், எ-று.

(க - து.) தேவேந்திரன் காரதன கந்தமாத்திரத்தில் ஆசனக்
கொடுத்தான் என்பதாம். (கஉ)

உருகியுள் களிசிறப்ப வாயிரங்கண் மலராலு மொ
ருங்கு நோக்கி, யருமறையோ யிவணங்கி நெடுங்கால மெ
வ்வுலகி லடைந்தா யென்னப், பொருவரிய தவமுனிவன்
வானவர்கோன் முகநோக்கிப் புணரி சூழ்ந்த, விருநிலத்திற்
கடவுணகிப் புனலாடி யித்துணைநா னிறந்த தென்றான்.

(இ - ள்.) உருகி உளம் - மனமுருகி, களிசிறப்ப - களிப்புமிச,
ஆயிரம் கண் மலராலும் - ஆயிரங்கண் னாகிய தாமதாமலராலும்,
ஒருங்கு நோக்கி - ஒருமிக்கப்பாத்தது, அருமறையோய - காரதமுனி
யே, இவன் நீக்கி - இவ்விடமிடத்து, நெடு காலம் - நெடுகாலமாக,
எ உலகில் - எந்தவுலகத்தில், அடைந்தாய என்ன - டோயினுயென்று
கேட்க, பொரு அரிய - ஒப்பில்லாத, தவமுனிவன் - தவத்தை
புடைய காரதமுனிவன், வானவா கோன் முகம நோக்கி - இவ்வா
னுடைய முகத்தைப் பார்த்து, புனர் ஞாபக இரு நிலத்தில் -
சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பெரிய பூமியினிடத்தில், கடவுள் உதி புனல் ஆம் -
தெய்வத்தன்மையுள்ள உதிநாதசங்கனிபெ னைமொடு செத்த, இத்
தனை கான் - இவ்வளவுகான், இறந்தது ■■■■■ (ரு - ள்) உதித்ததென்றான்,
எ-று.

(க - து.) தேவேந்திரன் காரதனாட்டார்த்த இவ்வளவுகானைக்
கே போனொன்று கேட்க, காரதன ஸ்ரீகோகத்திற நீரத்தமாட் போ
னெனென்றான் என்பதாம். (கக)

என்றுமுனி வரனுரைப்பக் கடல்புடைகுழி நிலவல
யத் திகல்வேன் மன்னர், துன்றுசமர் துறந்தனர்கொல்
கடர்க்கதிர் போழ்ந் தாமகளிர் துணைமென் கொங்கை,
மன்றல்விழைந் திங்கெமக்கோர் ல்விருந்தாய் வரலொ
ழிந்த வாரேதென்றான், குன்றினிருஞ் சிதையரிந்த கடர்
வயிரப் படை சுமந்த குவவுத் தோளான். .

(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று, முனிவரன் உரைப்ப - காரத
முனிவன் சொல்ல, குன்றின் - பாவதங்களுடைய, ■■■■■ சிறை
அரிந்த - பெரிய இறங்குநீர் அறுத்த, கடர் வயிரம் படை சுமந்த - பிர
காசம்பொருத்திய வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கிய, குவவு தோளான் -
திரட்சிபொருதிய புயல்விழையுடையவருகிய இத்திரை, கடல் புடை
குழி - கடலாறு புடைகுழிப்பட்ட, நிலம் உலர்த்து - பூமண்டலத்தில்,
இடம் - போர்செய்தின்ற, வேல் மன்னர் - வேற்படையெந்திய அரச
ரானவா, துன்று சமர் - செருங்கிய போனா, துறந்தனர்கொல் - கடுத்
தனரோ, கடர் உதிர் போழ்த்த - குரியமண்டலத்தைக் கிழித்த

கொண்டு, அரமுகளிர் - அரமங்கையருடைய, தனை மெல் கொங்கை -
இரண்டாகிய மெல்லிய தனத்தினுடைய, மகமல் விழைத - மணத்
தெய்வம், இவரு - இவ்விடத்தில், எமக்கு - எமக்கு, ஓர்
விருது ஆப - ஒப்பற்ற நல்லவிருந்தாகி, வரல - வருதல், ஒழிந்த
புது - நீங்கியவீதம், ஏது எனருன் - என்னகாரணமெனருன், எ-று.

(க - து.) இப்படி காரதனசொல்லாத தேவகதிரன் உலகத்தா
யுத்தத்தை விட்டாகக்ளா, வீரசொதகததக்கு வாராதிருந்த
வகையெனன வெவருன் எனபதாம்

புண்ணியத்தினுடைய கடைத்த சமத்தாக குறைவுபடாத சத்
பாததிரமாயிருந்து வளரப்பவராதலால் விருதென நொழிபது 'கல்
விருது' என்றா. பொய்சொல்லாது பொருவருஞ் சேராததுபோல்
பூலோகத்தில் அரசுகளே அரசுமையுமனித்தேகமவிரித்தது திவ்வி
யதேகமென்று விருந்தாய வாராமல் தன்னுடைய சமத்ததைத்தா
னே யனுபவித்தழிக்குமபடி கிரமலால் 'வரலாற்றிவதவாதேது' என்
ருன. தான் யனுபவித்தல் இன்னுதெனது "இரத்தவி வினனது
மன்ற கிரமிய தாமத மயி ருணல்" இதனு லறிங். (கச)

கன்னலகமு தெழிலகாட்டுந் தண்பனைசூழ் விதர்ப்
பகந் சாவல் பூண்ட, மன்னனருந் தவப்பேற்ற லுலகில்
வனப் பனைத்துமொரு வடிவ மாகி, யன்னடை வாய்ந்து
மதர் விழியெனவாண முகத்தினிரண் டயில்வே ருங்கிப்,
பொன்னவிர்ப்பூண் முலையென்னப் பொருப்பேந்தி யிரு
கிலத்திற் பொலிந்த தன்றே.

(இ - ன்.) கன்னல் - கருமபுகளானவை, கருகு - கழுகைப்போ
லும், எழில் காட்டிம - அழகுடையதாய் வளராத காட்டிலின்ற, தன்
பனை சூழ் - தன்னிய வயல்களாற சூழப்பட்ட, விதர்ப்பகந் -
விதர்ப்பதேசத்தை, காவல் பூண்ட - காக்குத்தொழிலு யடைத்த,
மன்னன் - வீமராசனுடைய, அரு தவம் டேற்றல் - அரிவதவப்பேற்
திருலே, உலகில் - உலகத்திலிருக்கின்ற, வனப்பு அனைத்தும் -
கெல்லாம், ஒரு வடிவம் ஆகி - ஒருருவாகி, அன்னம் - வாய்த்து -
அன்னத்தினுடையப் பொருத்தி, மதா விழி - மதாத்தகன்
என்று சொல்லும்படி, வான் முகத்தின் - ஒளிபொருத்திய முகத்தி
விடத்திலே, இரண்டு அயில் வேல் தாங்கி - கூரியவிரண்டு வேற்படை
களைத் தாங்கிக்கொண்டு, பொன அகிர பூண் - பொன்னினுற் செய்யப்
பட்டுப் பிரகாசித்தின்ற ஆபரணங்களை யணிந்த, முலை என்ன - தனங்க
என்று சொல்லும்படி, பொருப்பு ஏத்தி - இரண்டுமலைகளைத் தாங்கி,
திருவிதத்தில் - பெரிய பூவுலகில், பொலிந்தது - பிரகாசித்தது, எ-று.

(க - து.) விதர்ப்பதேசத் தாசனாகிய வீமன்வந்தால் உலகத்
தழகெண்ண மொருவடிவாகித் தமயந்தி உதித்தாள் என்பதாம். (கஇ)

ஆங்கவண்மேல் விழைவின்றாய் நின்னுலகிற் போக
முயின் னமிர்து மன்னுண், மாங்குயிலின் தீங்குதலை மொ

ழிக்கினையாச் சிறிதேனு மதிக்க கில்லார், பூங்கமல முகை
யணைய பொறிகணங்கா ரிளமுலையின் பூசல வேட்டு, ~~பூ~~
குதடம் புயமெலிய விளைத்திடும்வா ளமர் துறந்தார் வேந்த
சொல்லாம்.

(இ - ள்.) ஆவது - அவயி ததில், அவன்மேல் - அத்தமயந்தி
பென்னு மாதிரியெல்ல, விழைவீனா ஆய - விடுப்பையுடையவராகி,
~~பூ~~ உலகில் - உலகுடைய வுட்கத்தில், போசுமம் - போசுததையும்,
இன் அமரதம் - இனிய உயிர்த்ததையும், அனலுள் - அவளுடைய,
மா குயிலின - மாமரத்திலுள்ள குயிலொழியையெய்தத், நீ குதலை
மொழிக்கு - மதுரமொருநதிய மழலைச்சொல்லுக்கு, இரீன ஆக -
ஒப்பாக, சிறிதேனும் - அறமாயினும், மதிகுக்கிலலா - மதியாதவர்க
ளாய், பூ கமலம் முகை அணைய - அழகிய தாமரை யரும்பையெய்தத்,
பொறி - புனளினைபோன்ற, கணகரு ஆ இள முலையின் - தேமல்
கிறைந்த இளமைமொருநதிய தனகைள்ளுடைய, பூசல் வேட்டு -
போரை விருப்பி, வீலகு - பருத்த, தடம் புயம் - வீசலம்பொருந்திய
தேராளகன, மெலிய - வாட, விளைத்திடும் வான அமா - செய்கின்ற
வாட்படையார் செட்டும் டோரை, வேந்தா எல்லாம் - அரசராவ
ரும், துறந்தார் - விட்டனாகன, எ-று.

(க - தி.) அரசர்கள் தமயந்தியின் கனதடைபோரை விரும்பி
வாட்போரை விட்டார்கள் என்றான ஸைத்தாம். (கக)

அத்தகைய மடவரலோ ராண்டகையை யுளத்தமைத்
தா ளவளை யின்ற, முத்தகெடுங் குடைவேந்த னிலவலய
மினிதனிகரு முதலவாககெல்லா, முய்த்துணர்ச் கயம்
வரமென் றோலைபோக கிணைதனை யுனாப்பா னெண்ணி,
மித்தலைபெய் தினென்றா னின்னிசைதான் முழுதுணர்ந்
த யாழ்வல் லோனே.

(இ - ள்.) அ தகைய மடவரல் - அப்படிப்பட்ட குணத்தை
யுடைய தமயந்தியானவன், ஓர் ஆண் தகையை - ~~பூ~~ ஆண்மகனின்
மெத்தவகை, உளத்த அமைத்தான் - மனத்தினுள் வைத்தான்;
அவன் என்ற - அவனப்பெற்ற, முத்தம் கெடு குடை வேந்தன் -
முத்தினும்செய்த கெடிய குடைவையுடைய கீமராசனானவன், ~~பூ~~
வலயம் - பூண்டலததை, ~~பூ~~ அளிக்கும் - இனிதாபு புரத்
கின்ற, முதல்வர்க்கு எல்லாம் - தலைமையுடைய வரரானவர்க்கும்,
உய்த்த ~~பூ~~ - கருத்தைச்செலுத்தி அறிய, சுயம்வரம் என்ற -
சுயம்வரர னிங்கெனென்று, ஓலை போக்கினன் - எழுதப்பட்ட ~~பூ~~
கையச் செலுத்தினான்; அதனை - அச்செய்தியை, உணர்ப்பான் ~~பூ~~
உணரும்படிக்கு கிளைத்த, இதனை எய்தினான் என்றான் - இவ்விடத்
தில் வந்தெனென்று சொன்னான், ~~பூ~~ தான் முழுது உணர்ந்த
இவியுநிசைதான் முழுவதையும் அறிந்த, யாழ் ~~பூ~~ - யாழிற்
~~பூ~~ ராதமுனிவன், எ-று.

(க - து.) அத்தமயந்தி களனை பிச்சித்தான், அவனைப்பெற்ற கீமன் உலகத் தரகாக்கெல்லாம் சுயம்வரமென றேனைவிட்டான், அதைச் சொல்லும் பொருட் முவருவத்தேன என்பதாம்.

மனம் பரமாரணுருபமாகையால் அந்நுனடங்கிய புருஷனை காணும் அவனை வெளிப்படுத்தல்வாயைமால் தூரண்டகையென்றும், போகியும் அநுமாதிரிமனநி அகநுள்ளி டறியாராதலால் அவராலும் அறியக்கூடாமையால் சுதேகித்து கீமராசன் சுயம்வரகாட்டிய வேலைபோகிஞ் சென்றும் சொல்லிஞா யாவராலும் அறியக்கூடாமை "அததி மலரா மருவகாகை வெண்ணிறமாய், மததபுனன் மீனபதமுங் கண்டாலும் = பித்தரீ, காலா தெரிபற கடவுளருள் காண்பேரே, மாபா வழியா மலம்" இத்தகூற் காண்க. (கை)

விண்ணாததும் பெறற்கரிய விழுபடப்பாருணீ பெற வேண்டிய விரிநீர் சூழ்ந்த, மண்ணாதது வருந்தியன மக பதிவாண முடையாக் பகிர்ந்து கூறப், பண்ணமைத்த தீவகுதலை தமயந்தி சுயமவரத்தி, பாரில் வேந்தர், கண்ணியமர் விளைபபரது காண்குவல்லன் ருசிபல கவின்று போனான்.

(இ - ன்.) விண் அகத்தும் - தெவருவத்ததும், பெறற்கு அரிய விழு பொருள் - பெறுதற்கருமைமாகிய சிறப்புட்பொருள், ■ பெற வேண்டிய - கீ பெறவிரும்பிடையாயின, விரி நீர் சூழ்ந்த மண் அகத்து வருதி என - கடலாற சூழ் பட்ட பூவுலகத்தின் உருவமென்று, மகத்தி - இத்திரனுடைய, காண மு+ கோகி = ஒளிபொருத்திய முகத்ததர்ப்பார்த்து, மகிழ்த்த கூறி - மகிழ்ச்சியடைத்து சொல்லி, பண் அமைத்த - பண் சொடுத்தி, தீ சூழலை தமயந்தி - தித்திப்புள்ள மழலைச்சொல்லியுடைய தமயந்தியினது, சுயமவரத்தில் - சுயம்வர காளில், பாரில் வேந்தர் - ஸ்மியிலிருக்கின்ற அரசரானவர்கள், கண்ணி- அடைத்த, அமா விடைபா - டோததொழிலைச் செய்வார்கள, அதி- அப்போனா, காண்குவல் என்று - பாபப்பெனென்று, ஆசி பல கவி என்று - அகேக ஆசிரவாதங்களைச் சொல்லி, போனான் - (காரதமுனி வன்) போயினான், ஏ-று. அ-று - ■ - அசைகள்.

(க - து.) விண்ணிற பெறுதற்கரிய பொருள் மண்ணிப்பெற விரும்புவவாயின் வாவென்று வாழ்த்திப் போகாக்காண்பெனென்று காரதன்போனான் என்பதாம். (கை)

அருந்தவனே கலுமிறைவ னடன்மாரன் பகழிபொர வாற்றா னாகிக், கருந்தடவ்கட் டமயந்தி கதிர்முலையும் வார் காதல் கழைமென்றோரு, முருந்தினிள முறவலும்வான் முகமதியு முருவெனியாய் முன்னர்த்தோன்ற, வருந்தியவி ராணிமுத லாம்பையர்பா முறமது மறந்தா னன்றே.

(இ - ன்.) அருந்தவன் ஏதும் - காரதமுனிவன் போனவன கிள், திறைவன் - இத்திரனுவன், அடன் மாரன் பகழி பொர -

வலிமை பொருத்திய மன்மதனுடைய பாணங்கள் போர்செய்ய, ஆறாறு ஆதி - பொறுக்கமாட்டாதவனாய், கருதடம் கண் தமயபதி - விசாலம்பொருத்திய கண்ணையுடைய தமயத்தியனுடைய, கதிர் முலையும் - காந்திபொருத்திய தன்வாளும, வாராகாதம் - கெழியசெவி களும், கைழ மெல தோளும் - மூங்கிட்டுடோன்ற மெல்லிய தோளும், முருகின் இன முறுவலும் - மயிலிறகின் முதனமுள் போன்ற சிறிய பற்களும், வான் முகம மதியும் - ஒளிபொருத்திய முகமாகிய கந்திர னும், உருவெளி ஆய - உருவெளித் தோற்றமாய், முன்னா தோன்ற - எதிரோ தெரிய, வருத்தி - வருத்தப்பட்டம், அயிராணி முதல் - இந்திராணி முதலாகிய, அரமபையாபால் - அரமகளிரிடத்தில், உறுதல லும் - மிகுந்த உலகத்தையும், அனதே மறகதான - அவதமுதல் மறகத விட்டான், எ-று.

(க - து.) தேவேந்திரன் மனமதபாணத்துக்குச் சகியாதவனாய்த் தமயபதி யுருவெளிபாகத் தோற்ற வருத்தப்பட்ட முகதிராணி முதலி யோ ரின்பங்களை மறகதான என்பதாம். (கக)

மண்ணுலகின் மடவரலை விழைந்தனனம் மிறைவ னென வருத்தி மாழாந், தெண்ணினம தெழினலனு மின மையுடன் றுயலென விழ்ந்து சுறி, வெண்ணிலவு பொழி தரள முறுவலி ராணிமுதல் வண்ணில வாழு, மொண் ணுதன்மங் கையிமடநாண் மீதார வோவியம்போன் றுணர்வு தீர்த்தார்.

(இ - ள்.) மண் உலகின் மடவரலை - பூவுலகத்தி லிருக்கின்ற ஒரு பெண்ணைய தமயபதியை, விழைந்தனன் - க்ளும்பிடுவான், கம் இறைவன் - கம்முடைய அரசன்மென்று, வருத்தி - வருத்தப் பட்டு, மாழாகது - மயக்கமடைகது, எண்ணின் - எண்ணுமிடத்தில், கமது எழில் கலனும் - கம்முடைய அழகிதனுடைய கலமையும், இளமையும் - இளமைபருவமும், கன்று ஆய என் - கல்லதாயவென்று, இகழ்த்த கூறி - பழித்துச்சொல்லி, வெள சிவடி பொழி - வெள்ளிய பிரகாசத் தைப் பொழிவின்ற, தரளம் முறுவல் - முத்திரையொத்த பற்களை யுடைய, அயிராணி முதல் - இந்திராணி முதலாகிய, வண்ணில் வா ழும் - தெய்வலோகத்தில் வாழ்கின்ற, ஒள நுதல் - ஒள்ளிய கெற்றி பையனுடைய, மங்கையா - மாதாகன், மடம் - அறியாமையும், காண் - காணும், மீது ணர் - அதிகரிக்க, ஓவியம் போன்று - சித்திரத்தை யொத்த, உணர்வு தீர்த்தார் - அறிவு கீங்கினாக்கன், எ-று.

(க - து.) இந்திராணி முதலான மங்கையாகன் கமதரசன் தமயத்தியை இச்சித்தானென்று சித்திரத்தைப்பொத் தறிவிழ்த்தார்கள் என்பதாம்.

அயிராணிமுதல் கின்மாத னென்றமையால் அச்சபையிலிருத்த மேனகை உருப்பதி தினோத்தமை அரம்பை முதலிய தெய்வ மங் கையாரும் இவர்கள் முறையிலவற்றில் மிக்கவென்று மதித் திருத்த தம்மைத் தாமே வெறுத்தங்கொண்டே மாணமுடையவ ராகும்.

யால் புறத்திற் சொல்லாமல் சித்திரம்போல அசைவற்றிருத்தன
ளென்க. ஒவியம்போ லென்றமையால் உவமையணி. (௨௦)

மதர்நெடுங்க ணரமகளி ரிவ்வாறு துயருழப்ப மனத்
தினோராத், ததைமலர்க்குற் பகருநகதார் மணரிமார்பன்
றுயர்கூர்ந்து தருமன்வெய்ய, கதழ்மரிப்புத் தேள்வருண
னுடனோகக் கொடிஞ்சியத்தேர் கடித்திறுண்டி, யதிரு
நெடுங் திரையாழி சூழ்புவியி னொலையிலவந் தடைந்
தான் மனோ.

(இ - ன்.) மதா நெடு கண - மதாதத நெடிய கண்களையடைய,
அரமகளிர் - அரம்பையரானவர்கள், இவ்வாறு - இவ்வுதப் பிரகாரம்,
துயர் உழப்ப - துன்பப்பட்ட, மனத்தின் ழூர் - மனத்தினிடத்திலே
எண்ணுமல், ததை மலர் - நெருங்கிய மலையுடைய, கதடகம்
தார - கழிய கற்பகமாலையணிந்த, மணி மார்பன் - அழிய மாறாப
யுடைய இரத்திரன், துயர் கூர்ந்து - துயரமிகுத்து, தருமன் - யமனும்,
வெய்ய = வெவ்விய, கதழ் எரி புத்தேள் - வேகம்மொருகதிய அங்கினி
தேவனும், வருணன் - வருணனும், உடன் - உடனாகவா; கொ
டிஞ்சி - மேன்மோட்டையுடைய, அம் தோ - அழகிய இரத்ததை,
கடிதில் துண்டி - சீக்கிரத்திலே செலுத்தி, அதிரும் - அதிரின்ற,
நெடு திரை ஆழி சூழ் - நெடிய அலைகையுடைய கடலார் சூழப்பட்ட,
புவியின் - பூவுலகில, ஒலையில வகது அடைந்தான் - விளாவில் வந்து
சோகதான், எ-து. மன - - அசை.

(௧ - து.) இரத்திரன் அரம்பையர் முதலானவர்கள் துன்பப்படு
தலை யறிவாமல் துன்பப்பட்டல் யமன, அங்கினி தேவன், வருணன்,
இவர்களுடன் தேரிலேறிப் பூமியிலவந்தான் என்தாம். (௨௧)

இந்நிராப்படல முற்றும்.

ஆ பரடல - ௪0௭.

ந ள ன் று து ப் ப ட ல ம்.

[இப்படத்தால் இத்திரன் முதலிய கால்வாபொருட்டுத் தமயாதியி
னிடத்து ளென்றதுசெவறமை சொல்லப்படுகின்றது]

(கவிருத்தம்.)

அண்டருலகத்திறைவனவ்வுழியிறப்ப
மண்டுபுனல்வானாவளர் பூகமடல்கீறுந்
தண்டலையுடுத்தரிடதந்தனிபுரக்கு
மொண்டிறலுடைக்குரிசில்செப்திறமுரைப்பாம்.

(- ன்.) அண்டர் உலகத்து இறைவன் - தேவருலகத்தை
குணை இத்திரன், அழ்வுழி இறுப்ப - அல்லிடத்தில் தகக, மண்டு

புனல் வாலை - கொஞ்சிய கீரிவிருக்கின்ற வாலையின் காலகை,
வாலு பூகம் - வாலினத அமுதிருகைய, மடல் தோம் - பாலைகளைக்
கிழிக்கின்ற, தண்டலை உடுத்த - சோலைகளை உடுக்கப்பெற்ற, கிடதம்-
கிடத்தெசத்தை, தனி புரையும் - ஒப்பறக காக்கின்ற, ஒன் திரல்
[] குரிசில் - ஒள்ளிய வலிமையையுடைய கணமகாராசன், செய்
திரம் - செய்தவாரிபத்தை, உடைபாம்-(பாம்) சொல்லுவோம், எ-து.

(க - து.) தேவேந்திர னவ்விடத்திருக்க களன் செய்கையைச்
சொல்லுவாம் என்பதாம். (க)

அன்னமுதாசெய்தவெழில்லாயிழையைகெஞ்சத்
துன்னியயர்வோடுமுயிருணாழிகொலென்னக்
கன்னன்மதனைவர்களைக்ருத்திடைகுளிப்ப
மன்னவர்கண்மன்னன்மதிமாழ்கியயர்கால்.

(இ - ன்.) அன்னம் உரை செயத - அன்னப்புள்ளியது சொல்
லிய, எழில் ஆயிழையை - அழகிய தமயகதியை, கெஞ்சத்து உயனி-
மணத்தினிடத்து கிணைத்து, அயாவோமம் - சோலையுடனே, உயிர் -
உயிரானது, உண்டு இலகொல் எனன் - உண்டோ வில்லையோ []
ந்து சொல்ல, கன்னன் மதன் ஐவகளை - கருபுகில்லேகதிய மன்னத
[] பஞ்சபாணவாணம், கருத்திடை குளிப்ப - கருத்தி னிடத்
தத் தைக்க, மன்னவார்கள மன்னன் - இராஜாதி ராஜ்யான கணமகா
ராசன், மதி மாழ்கி - அறிவுமயங்கி, அயர் கால் - தன் பட்டஞ் []
யத்தில், எ-து.

(க - து.) [] தமயகதியை கிணைத்து கருத்தப்பட்டில்லாததில்
என்பதாம்.

மன்னதபாணம் பிரயோகிகுடியிடம் வெய்க்கொ புனதேனும்
துன்பப்படுவது கருத்தொன்றை யாதலால் 'கருத்திடைகுளிப்ப'
என்றா. "கெஞ்சி தாங்கத் தீருதவ யகாகையினம், கஞ்சம்
விழியி லசோகமாம் - கஞ்சியசோ, சென்னிம்கை முல்லைத திகழ்
கை மல்குலிலே, வினையிலேவெ ளையவா னினவ" இதனால் அவ்விடம்
கள் காண்க. (உ)

பூகமடல்கீறிவிளவாளை புனலகாலு
மேகயிகைதாவிடுமணிதர்ப்பகார்மன்ன
ஞோகையொடளித்தவுயிரோலியநிகர்க்குந்
தோகைமணவோலை சகாடுதுதுவுடைத்தார்.

(இ - ன்.) பூகம் மடல் தீறி - கழைமடலையைக் கிழித்து, []
வாலை - இளமைபொருத்திய வாலையின்காலகை, புனல் காலும் -
கிணைச்சொரிக்கின்ற, மேகயிகை தாங்கும் - மேகத்தின்மீது தாவுகின்ற,
விதர்ப்பகார் மன்னன் - விதர்ப்பதேசத்தைவாணுகின்ற கமரகாணா
வன், ஓகையொடு அளித்த - மழிச்செயுடனே பெற்ற, உயிர் ஓலியம்
கிள்க்கும் - உயிரைபுதுடய சித்திரத்தை ஒப்பாவிருக்கின்ற, []

மன ஓலை கொடு - தமயத்திவினாடைய கலிபாண வோலையைப் படி
ண்டு, தமய அடைந்தா - அநாகன் சேர்ந்தார்க்குள், எ-று.

(க - து.) அநாகன் தமயத்தி கலிபாண வோலையைப் படி
வந்தாகன் என்பதாம். (க)

முடங்கலின்வரைந்தவுரைமுற்றுமுணராமுன்
றடம்புயம்வளர்ந்தனவரைகருவமைசாலக்
குடங்கையினகன்றவிழிகேரகரிசெல்வான்
மடங்கலையாணுளமகிழ்ச்சியொடெழுந்தான்.

(இ - ன்.) முடங்கலின் வரைந்த - ஓலைச்செருளில் எழுதப்பட்ட,
முணரா - சொல்லுகின்ற, முற்றும் உணராமுன் - முழுமையும் அறிவா
முன்னே, தடம் புயம் - பெரிய தோள்களானவை, வரைக்கு உவமை
பாவதங்களுக்கு உவமைபொருத்த, வரைந்தன - பருத்தன;
குடங்கையில் உள்ளவகைபோல, அகன்ற விழி - பரந்த கண்ணி
யுடைய தமயத்திவினாடு, கோரகரிசெல்வான் - குன்றின் புரத்தக்
குச் செல்லும்பொருட்டி, மடங்கல் அணையான் - சிங்கவெற்றிலை
யொத்த களமகாராஜன், உளம மகிழ்ச்சியொடு - மனக் களிப்பினுட
னே, எழுந்தான் - எழுந்தான், எ-று.

(க - து.) திருமணவோலையின் செய்தியறிபுமுன் புயம்
கன் பூரித்தன, விதாபபதேசத்துக்குச் செல்லும்பொருட் டெழுந்
தான் என்பதாம். (ச)

கொய்யுணவையப்புரவிகோடியுழைபோத
மையன்மதவாரணமருங்குநடுருங்க
வெய்யதிறலவாளுழவார்வேலைபுடைகுழ
மொய்திரையாக்கரினியம்பல்முழங்க.

(இ - ன்.) கொய உண - கொயதுகட்டிய புறமயிரையுடைய,
வயம் புரவி கோடி - வலிமைபொருத்திய கோடிருதினாகன், உழை
போத - பக்கங்களிலேவரவும், மையன் - மயக்கம்பொருத்திய,
வாரணம் - மதயானைகள், மருங்கு உற நெருங்க - பக்கத்திலே
ருங்கிவரவும், வெய்ய திறல் - வெவ்வித வலிமைபொருத்திய, வான்
உழவா வேலை - காட்டபடையையுடைய காலாக்களாகிய கடலானது,
புடை குழ - பக்கங்களிலே சூழ்த்துவரவும், மொய் - மொய்க்கப்
பெற்ற, திரை அளக்கரின - அலைகளையுடைய கடல்போல, இயம்
பலவாததிவங்கன், முழங்க - ஒலிக்கும், எ-று.

(க - து.) கோடிருதினாகன் குழ, யானைகள் நெருங்க, சுத்த
கிராகன் கடல்போல வாதிய முழங்க என்பதாம்.

இப்பாட்டில் போத வென்பதமுதலிய வினைபெச்சங்கள் பின்
பாட்டில் போதுவென்று முறதவினையைக்கொண்டு முடிந்தன

விரிகதிர்ந்திக்குமதிவெண்குடைநிழற்றத்
தானகைமாதர்பலர்சாமனாயிரட்ட

வெரிமணியிமைக்குமுடிமன்னவரிதைஞ்சத் :
திருவளருமார்பனுயர்தேரின்மிசைபோனான்.

(இ - ள்.) விரி கதிரா எறிக்கும் - விரியப்பெற்ற கிரணங்களை வீசுகின்ற, மதி - சந்திரனைப்போதது, வென் ருடை சிழந்த - வெள்ளிய ருடைகள் சிழலைச்செய்யவும், தாளம் கைக மாதா பலா - முத்திரை யொத்த பற்களையுடைய அகேகமகளிராகன், சாமண இரட்ட - கவரி கள்வீசவும், எரி மணி இமைக்கும் முடி மன்னவர் - காந்தியையுடைய மணிகள் பிரகாசிக்கின்ற மகுடத்தையுடைய அரசராகன், இறைஞ்ச - வணங்கவும், திரு வளரும் - திருமாதானவன் வளாகின்ற, மாபன் - மாற்பையுடையவனாகிய களமகாராஜன், உயா தேரினமிசை - உயர்த்த தேரின்மேல், போனான் - போயினான், எ-று.

(க - து.) வென்குடை பிழக்க, பெண்கள் சாமணாவீச, மன் னவாவணங்க, கனன் தோமேற சென்றான் என்பதாம். (க)

தேர்நடவுகமபலைசெனிப்புருதலோமும்
வார்கடன்முழககொலிசொலோமழைமுழக்கோ
சார்வதெனவைபமுறும்வானவர்கடம்மு
னோக்கெழுமுடாடகிடத்ததிசையெதிர்ந்தான்.

(இ-ஈ.) தோ நடவு கமபலை - தோரை செலுத்துகின்ற ஒலியா னது, செனி புருதலோமம் - காதினிடத்து நுழைந்த மாதிரித்திஸ், கடன் முழக்கு ஒலிக்கொல்லா - அடிய கடலொலியோ, மழை முழக்கோ - மேகத்தி ளெலியோ, சார்வது என - அடைவதென்று, ஐயம் உறும் வானவர்களை முன் - ஐயமுடையவர்களைத் தேவர்களுக்கு முன்னே, ஏர் கெழுமு மாடம் - அழகானது பொருந்திய மாளிகையி யுடைய, கிடத்தது இறை - கிடத்தேசத்தரசன், எதிர்த்தான் - எதிர்ப் பட்டான், எ-று. கொல் - ஐயப்பொருள்.

(க-து.) தேவர்களுக்கு முன்சென்றான் என்பதாம். (எ)

வேறு.

பொற்றடந்தேர்மிசைப் பெரினிந்துதோன்றிய
மறறடந்தோளினுவனப்புநோக்கினு
ருற்றதோர் வியபபினுகுள்ளமீந்துதாம்
வெற்றுடம்பாயினாவிண்ணுளோர்வல்லாம்.

(இ - ள்.) பொன் தடம் தோமிசை - அழகிய பெரிய தேரின் மீது, பொலிவது தோன்றிய - பிரகாசித்தது வகை, மல் தடம் தோனி னுள் - மற்போர் செய்கின்ற பெரிய தோள்களையுடைய களமகாராஜ னுள், வனப்பு நோக்குரை - அழகைப் பார்த்தாள், உற்றது ஓர் வியப் பினுக்கு - அதனுடைந்தநாயிய ஒப்பற்ற ஆச்சரியத்துக்கு, உள்ளம் ஈத்த - மனத்தைப்பெடுத்தது, உள்ளோர் எல்லை - இந்திரன் முதலிய காள்வரும், வெறு உடம்பு ஆயினார் - உயிர்த்திய வுடம்பு போனாரா, எ-று.

(க - து.) இத்திரன் முதலானவர்கள் தேரின்மேலேறிய நன்னழகைக் கண்டு மனதை நன்னிடத்திற் செலுத்தி வெறிய ஷடம்பின் ராணுகள் என்பதாம்.

ஆச்சரியத்தால் அபகரிக்கப்பட்ட மனத்தை யுடையவராயினு ரென்பது கூறுத்து. (அ)

மாயிருஞ்ஞாலத்துவந்துமன்னர்கோ
நேயபேரழகு கண்டிமைப்பினுட்டமோ
ராயிரம்பெற்றபேரடைந்துளேனெனச்
சேயுயர்விசம்பினுக்கிறைவன்செப்பினுன்.

(இ - ன்.) மா இரு ஞாலத்து வந்து - மகத்தாகிய பெரிய பூமியில் வந்து. மன்னர் தேரன் - நன்னழகைய, ஏய போ அழகு கண்டு - பொருத் திய பெரிய அழகின் பாராத்து, இமைப்பு இல் - இமைத்தலில்லாத, நாட் - ம் ஞா ஆயிரம் - ஆயிரங்கண்களை, பெற்ற பேறு - பெற்றபேற் றினை, அடைந்துள்ளன என - இன்று அடையப்பெற்றேனென்று, சேய் உயர் விசம்பினுக்கு இறைவன் - தரமாக உயர்ந்த சுவாசத்தாகக் கரச னாகிய இத்திரன், செப்பினுன் - சொல்லினுன், என்று.

(க - து.) இத்திரன் பூமியில் வந்து நன்னழகைக்கண்டு தான் ஆயிரங்கண் பெற்றதற்கு இன்று பயன்பெற்றேனென்றான் என்பதாம்.

இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருஷனைக் கண்டதில்லை யென்பது கூறுத்து. (க)

மண்டமர்கடந்தவேன்மன்னர்மன்னனைக்
கண்முகம்ஒருருவத்தோள்காமுற்றீர்க்குதொடை
தொண்டை வாய்மடமயில்குட்டிமோவெனாத்
தெண்டினாக்களைகடற்செல்வன்கூறினான்

(இ - ன்.) மன்னி அமா கடந்த - வருங்கிய போரைச் செய்த்து, வேல் மன்னர் மன்னனை கண்டு - வேற்புடையை யுடைய அரசாக்கர சனாக, நன்மகாராஜனப் பார்த்து, மூன்று ஒருவா தேரன் - வேறொருத் தா புயங்களை, காமுற்று - ஆசைப்பட்டி, தொண்டை வாய் - கொவைக் கணிபோன்ற வாயை யுடைய, மட மயில் - தமயந்தியானவன், நீர்க் கொடை - குளிர்ச்சிபொருத்திய மாஸையை, குட்டிமோ என - தரிப்பா னோவென்று, தென்நிறை - தென்னிய அலைகையுடைய, கடல் செல்வன் - ஒலிக்கின்ற கடலுக்கரசனாகிய வரனன், கூறினான் - சொல்லினான், என்று.

(க - து.) நான்கைக்கண்ட தமயந்தியானவன் வேறொருவனுக்கு மாஸையிலானோ வென்று சமுத்திரராஜன் சொன்னான் என்பதாம். (1)

பார்த்தன்மேற்கிடந்தபார்பரிக்குந்திண்டிறல்
வேந்தனுக்கேதொடைவேயந்திலாளெனி
லேந்தினழயெழினலெமன்கொலாமெனக்
காந்துவெங்கதழெறிக்கடவுள்சாற்றினான்.

(இ - ன்.) பார்த்தன்மேல் கிடந்த - ஆதிசேடன்மீ திருத்த, பாப - பூமியை, பரிக்கும் - சுமக்கின்ற, தின் திறல் வேந்தனுக்கே - தின்னிய செளரியத்தையுடைய பாப ராஜனுக்கே, தொடை வேய்த்திலான் எனில் - மாணியைச் சூட்டானே யானால், ஏந்திழை - தமயத்தியிடுடைய, எழில் கலம் - அழகினது நன்மை, என்கொல் ஆம் - என்னபிர யோசன மாகுமென்று, காத்து - காத்துகின்ற, வெம் கதழ் - வெவ்விய வேகத்தையுடைய, எரி கடவுள் - அக்கினத்தவன், சாற்றினான் - சொல்லினான், எ-று. கொல் - அசைநினைவு.

(க - து.) களனுக்குத் தமயத்தினை யிடானேயானால் இத்தம யத்தி யழகு என்ன பயனபரிமொழி உக்கினிதேவன் சொன்னான் என்பதாம். (கக)

கழைகளிபுகர் முகக்களிகளியானையா
னிழைகட வெய்ப்பவத்திறுததேந்திழை
விழவினுதற் பின்பு மீண்போதலே
யழகினை நற்குணறைந்திட்டானேரோ.

(இ - ன்.) களிகள் - கரும்புகளை முறிகின்ற, புகா முகம் - புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடைய, களிகல் பாணையான் - களிப்புப்பொ ருத்திறுதில்ல யானையையுடைய னளமகாராஜன், இழை - ஆபரணங்கள், ஏந்திழை - காத்திழை வீசு, வந்து இறுத்தது - வந்து தங்கியது, ஏந்திழை - தமயத்தியிடுடைய, விழவினுதற்காயின் - விவாந்ததுக்கானால், யாம் மீண்போதலே - நாம் திருமயிச் சென்றுதலே, அழகிது என்று - அழகையுடையதென்று, அந்தன் - யமமுனவன், அநைந்திட்டான் - சொல்லினான், எ-று. அனேரோ - அசை.

(க - து.) களன் தமயத்திக்கு தாயகலுஞ் சாம் மீண்போத லுத்தமமென்று யமன் சொன்னான் என்பதாம். (கஉ)

போர்த் தொழிலவயிரவாட்பொருவிண்ணல்செந்
தார்ப்பசங்கினியனடார்பெருதுபோய்க்
கார்க்குமுலரம்பைவர் சமலவாண்முகம்
பார்ப்பதெவ்வாறெனப்பரிவிர்கூறினான்.

(இ - ன்.) போ தொழில் - போசெய்கின்ற தொழிலையுடைய, வயிர வான் - வசசிராயுத மேந்திய, பொருவில் அண்ணல் - ஒப்பில்லாத இத்திரானவன், செம் - சிவந்த, தா - ஈகையையுடைய, பகம் - அஞர் - பொருந்திய இளியை நிகர்த்தவனாகிய தமயத்தியி டுடைய, தா பெருது - மாணியைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல், போய் - சென்று, கா குழல் அரம்பையா - கரிய கூந்தலையுடைய அரமாத ருடைய, கமலம் வான் முகம் - தாமரை மலர்போன்ற ஒளிரொருந்திய முகத்தை, பாப்பது - கோக்குவது, எவ்வாறு என - எவ்வாறென்று, பரிவில் - தன்பத்தினால், கூறினான் - சொல்லினான், எ-று.

(க - து.) இத்திரன் தமயத்தி மாணியைப் பெருதுபோய் அரம் பை முதலியோர் முகத்தை எப்படிப் பார்ப்பதென்று சொன்னான் என்பதாம்.

சந்தேகத்தா லீந்திர னிவ்வாறு கூறினான்.

(கஉ)

அரத்தமுண்டொளிரும்வாளவுணர்ச்செற்றுநங்
திருத்தகுசெல்வமுஞ்சிறப்புநல்கிய
வினாத்துணைரலவகலாள்விரசேனன்போன்
நிருத்தலாவிவனளன்னவேண்டுமால்.

(இ - ள்.) அரத்தம் உண்டி - உதிரத்தைப் பாணம் பண்ணி, ஒளி
ரும் வான் - பிரகாசிக்கும் வாயுடையபுடைய, அவுணர் செத்
து - அசுரர்களைக் கொன்று, நம் - எம்முடைய, திருத்தகு - திருத்தி
ருத்தக்கு, செல்வமு - செல்வத்தையும், சிறப்பும் - சிறப்பையும்,
நல்கிய - கொடுத்த, வினா துணை - வாசனாகொருந்திய பூக்கொத்து
கையுடைய, அலங்காரம் - மாணியை யுடையவளுகிய, வீரசேனன்
போன்று - வீரசேன ராஜனை யொத்தவளுகி, இருத்தலால் - இருத்திட
லால், இவன் - இவனை, கனன் என்னவேண்டும் - களமகாராஜனென்று
சொல்லவேண்டும், எ-று.

(க - து.) அசுரர்களைக்கொன்று உமது செல்வத்தைக்கொடுத்த
வீரசேனனை ஒத்திருத்தலால் இவன் அவன்மகனாகிய கனனெனச்
சொல்லவேண்டும்மென்றா னீந்திரன் என்பதாம்.

மிஞ்ந்த வலிமையுடைய ஸ்கந்ததேவன் 'அரத்தமுண்டொளி
ரும் வாளவுணர்' என்றும், அவர்களால் முழுவது யிழந்தமைதோன்
மத் 'திருத்தகு செல்வமுஞ் சிறப்பும்' என்றும், 'வெற்றிமாணிய
யணிந்தோனென்பது தோன்ற 'வினாத்துணை'ரலவகலான்' என்றும்
சொல்லினா. முன் கொற்காலத்திலே தன்கைப் புறங்கொண்ட அசுரர்
களைவென்று தெய்வகொருகத்தை நினைந்துத்தி இழந்த செல்வத்தை
புஞ் சிறப்பையுந் தந்த வீரசேனனைப் போலுதலால் அவன் குமார
னாகிய கனனென்று இந்திரன் நிச்சயத்தான. தந்தைபோலும் புதல்
வனென்பது "செர்சொல்லாய செழுமுனை மற்றுமக, செர்செய்யாதி
வினைதலா - ஸ்கந்தை, வயனிதையக காய்க்கும் வளவயலுந், மகனறிவு
தந்தையறிவு." - இதுகுறி காண்.

(கச)

சேற்றிதழ்த்தாமரைமலரத்தென்கட

ரோற்றுச்செக்கதிவொனததோன்றுநின்னையா

மேற்றலலலோனாவி லெழுந்ததால்ன்றோ

வாற்றெதிர்ப்பட்டனமலக்கலவேலினாய்.

(இ - ள்.) அலக்கல் வேலினாய் - வெற்றிமாணியணிந்த வேற்
படையெந்திய களமகாராஜனே, சேறு - சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ்
தாமரை = இதழ்கையுடைய தாமரைகள், மலர - விலகிக்க, தென்
கடல் - தெள்ளிய கடலினிடத்து, தோற்று - தோன்றுவன்று, செம்
கதிரா என - சூரியனைப்போல, தோன்றும் நின்னை - வந்தவுன்னை, யாம் -
யாங்கள், ஏற்ற - தக்க, கல் ஓளாயில் - கல்ல இராசியில், எழுந்ததால்
அன்றோ - புறப்பட்டபடியா லல்லவா, சூறு - வழியில், எதிர்ப்பட்ட
னம் - எதிர்ப்பட்டோம், எ-று.

(க - து.) சூரியன்போலத் தோற்று முன்னே நல்ல இலக்கினத் திற் புறப்பட்டபடிபால் வழியிற் கண்டனமென்றாகள் என்பதாம்.

ஓரை - இராசி "ஓராயே மாதாகுடி வினாயாட ஹ்ருனிராசி" உவமையணி. (கரு)

இவனழற்கடவுண்மற்றிவன்வெங்கூற்று வ
னுவனெறிகடற்கிறையொழிந்துநின்றயான்
கவனவாம்பரியுளமுணருங்காவல
வவிரொளிமணிமுடியமரர்வேந்தனே.

(இ - ள்.) கவனம் - வேகத்தைபுடைய, வாம் பரி உளம் - தாவு
கின்ற குதிரையினுடைய கருத்தை, உணரும் காவல - அறியும்
காராஜனே, இவன் அழல் கடவுள் - இவனக்கினிதேவன், இவன் வெம்
கூற்றுவன் - இவன் வெப்பம்பொருந்திய யமன், உவன் - அவன், எறி
கடற்கு இறை - அலையை வீசுகின்ற கடற்கரசனாகிய வருணன்; ஒழி
ந்து நின்ற யான் - இவரொழியநின்ற யானோவெனில், அவர் - பிரகா
சிக்கின்ற, ஒளி மணி - காந்தியையுடைய மணிகளா லிழைக்கப்பட்ட,
முடி - கிரீடதையுடைய, அமரர் வேந்தன் - தேவாக்கரசனாகிய இந்
திரன், எ-று.

(க - து.) குதினாக் கருத்தை யறியு நளராஜனே, இவன் அக்கினி
தேவன், இவன் யமன், இவன் வருணராஜன், யான் இந்திரன் என்
ருன் என்பதாம். (கக)

உன்னுழைவேண்மெவதொன்றுண்டாங்குது
பின்னர்பாங்குறுதுமென்றுபெட்டபுறம்
பொன்னகர்க்கிறையவனிருந்தபோதின்
மன்னவனவரமுடிவணங்கினாரோ.

(இ - ள்.) உன்னுழை வேண்மெவது - உன்னிடத்தில் (யாம்) விரும்
புவது, ஒன்று உண்டு - ஒருகாரியமுண்டு, அது - அதனை, பின்னா
யாம் கூறுதம் என்று - பின்பு யாம் சொல்லுவோமென்று, பெட்டி
உறம் - விரும்பமடைந்த, பொன் நகாககு இறையவன் - இந்திரனான
வன், இருந்த போதின் - இருந்தபோதும்கூட, மன்னவன் - நளமகா
ராசன், அவர் அடி - இந்திரன்முதலிய அந்நால்வா பா தங்களுடும்,
வணங்கினான் - வணங்குதல்செய்தான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) உன்னிடத்தில் வேண்மெவ தொன்றுண்டு, அதைப் பின்
னே சொல்வேனென் றிந்திரன்சொல்ல நள னிந்திரன் முதலியோரை
வணங்கினான் என்பதாம். (கக)

[இனி ஆறுபாட்டால் நளனுடைய சிந்திப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

உண்ணெகிழ்ந்திறைஞ்சியவுலங்கோடோளினான்
விண்ணுலகாள்பவர்க்கரியமேம்பொருள்

மண்ணுலகாள் பவர்மாட்டுவைகுமோ

வெண்ணின்மறவிவருளம்யாவதாங்கொலோ.

(இ - ள்) உள் நெகிழ்ந்து - உள்ளம் குழைந்து, இறைஞ்சிய - வணங்கிய, உலம் கொள் தோளிஞன் - திரள்கல்லினுடைய வலிமையைக்கொண்ட தோள்களையுடைய நளமகாராசன், வின் உலகு ஆள் பவர்க்கு - தெய்வலோகத்தை யாளுகின்றவர்க்கு, அரிய மேல் பொருள் - அருமையாகிய மேன்மைப்பட்ட பொருள், மண் உலகு ஆள் பவர்மாட்டி - மண்ணுலகாள்பவரிடத்து, வைகுமோ - இருக்குமோ, எண்ணில் - எண்ணுமிடத்தில், இவா உளம் - இவருடைய மனம், யாவது ஆம் கொலோ - யாதாருமோ, எ-று. கொல் - ஐயம், ஒ - அசை.

(க - து) அவ்வாறு வணங்கிய நான் விண்ணுட் டரசாக் கரிய பொருள் மண்ணுட் டரசாகுக்கு கிடைக்குமோ, இவா கருத்தென்னவோ என்றான் என்பதாம்.

மண்ணுலகத்தோ வருந்தித் தவருசெயது பெறற்குரியது பொன்னுலகம், அதனை யாளுகின்ற தலைமைபெற்ற இந்திரனுக்கும் அரிய பொருளுண்டோ, ஆயின் அது நம்பா லுளதாருமோ, ஆதலின் இஃதியாதோவென ஐயுறமன னென்க. மண்ணுலகென்றதனால் விண்ணுலகைப் பொன்னுலகெனக் கொள்ளப்பட்டது. (கஅ)

குறிப்பறிந்திதலேகொடைமற்றின்றென
மறுத்தலேகேட்டபின்வழங்கலாதவிற்
பெறறகருமாவியுமபெட்டினீசுவன்
றிறப்படவிவருளந்தெரிந்ததிலையால்.

(இ-ள்.) குறிப்பு அறிந்து - (ஒருவர்) குறிப்பினைத் தெரிந்து, ஈதலே - கொடுத்தலே, கொடை - கொடுத்தலாகும், கேட்ட பின் - கேட்ட பின்பு, வழங்கல் - கொடுத்தல், இன்று - மறுத்தலே - இல்லையென்று தடுத்தலே யாகும், ஆதலின் - ஆகையினாலே, பெறற்கு அரும் ஆவியும் - பெறுதற்கரிய உயினாயும், பெட்டில் - அன்பினாலே, ஈசுவன் - கொடுப்பேன், திறப்பட - நிச்சயமாக, இவா உளம் - இவருடையமனம், தெரிந்ததில்லை - தெரியவில்லை, எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) குறிப்பறிந்து கொடுத்தலே கொடையாகும், கேட்ட பின் கொடுத்தல் மறுத்தலாகும்; ஆகையால் என்னுயிரையும் கொடுப்பேன் உண்மையாக இவருள்ளத்தை யறிந்திலேன் என்றான் என்பதாம்.

உம்மை - உயாவசிறப்பு. குறிப்பறிதலாவது தன்னிடத்தொன்றை விரும்பிவருபவனது முகக்குறிகளா லவன் கருத்தையறிதல். “உயிர்க்கொலை, புரிந்தவா முகக்குறி, யுணர்க்கும்” என்பதனு ல்லிக. அஃதறிந்திலாவது “இலவென்னு மெவ்வ முனையாமை யீதல், குலனுடையான் கண்ணே யுள்” இதனுலிக. கேட்டுமிடத் துண்டாம் மானமிழத்தல் அச்சப்படுதல் முதலியவருத்தம் இல்லையென்னும்பொதுண்டாகும் வருத்தத்தோ டொப்பாதலின் இவ்வென மறுத்தலே

கேட்டபின் வழங்கலென்றா. கொடுக்கும் பொருளின் முழுவாயி ஆவியெனினும் அனபோடு கொடுப்பே னென்றதாம். (கக)

ஒளிமுகமிழப்பவந்துற்றநாணமீக்
கிளர்தர விலலெனக்கிளகருமூர்ச்சனை
தெளிதர முகத்தினிற்றெளிததற்கன்றுகொல்
நளிபுனல்பொருளொடுநலகுகின்றதே.

(இ - ள்.) முகம் - முகமானது, ஒளி இழப்ப - ஒளிநீங்க, வந்து உற்ற நாணம் - வந்து மிகுந்த நாணமானது, மீ கிளர்தர - அதிகரிக்க, இல் என கிளக்கும் - இல்லையென்று சொல்லும், மூர்ச்சனை - மூர்ச்சையானது, தெளிதர - தெளியும்படி, முகத்தினில் - முகத்தினிடத்தில், தெளிததற்கு அன்றுகொல் - தெளிததற்கல்லவா, நளி புனல் - குளிரந்த நீரை, பொருளொடு - திரவியததுடன், நல்குகின்றது - கொடுக்கின்றது, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) அகமலநது கொடுத்தல் முக மலரும்பொருட்டி என்பதாம்.

நாணந தலைக்கொண்டு எனக்கில்லையென்று சொல்லும் பொழுதுண்டாகு மூர்ச்சைதெளிததற்கு முகத்திற மெரிப்புத தண்ணீரைப் பொருளொடு கொடுப்ப தென்க. விதிப்படி கொடுக்கு நீரில் மூர்ச்சை தெளிதற் பொருட்டெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (உ௦)

ஐந்தருநீழலினரசுவையி
விந்திரன்முதலினோகென்றென்னுழை
வந்துயர்பெரும்புகழ்வழங்கினுரிவர்
சிந்தனைமகிழ்வறவென்கொலசெய்வதே.

(இ - ள்.) ஐந்தரு நீழலின் - பஞ்சதருவி னிழலிடத்து, அரசுவையி - அரசிருக்கின்ற, இந்திரன் முதலினோ - இந்திரனானியோ ராகிய நால்வரும், ஈக என்று - தருவாயென்று, என்னுழை வந்து - என்னிடத்தில் வந்து, உயா பெரு புகழ் - உயர்ந்த பெரிய கீர்த்தியை, வழங்கினா - கொடுத்ததாகன், இவா - இவர்களுடைய, சிந்தனை - மனங்கள், மகிழ்வு - உற - மகிழ்ச்சிபொருந்த, என் செய்வது - யாது செய்வது, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) இந்திரன் முதலானவாக என்னிடத்தில் வந்து ஈந்தருள்செய் என்றாகள், இவர்கள் மனமகிழும்படி. என்செய்யலாமென்றான் என்பதாம்.

யாது விரும்பிலும் இந்திரனுக் கொருகுறை யில்லையென்பது நோன்ற 'ஐந்தருநீழலினரசுவையி' வென்றாக. யாசகாகள் எதைக் கேட்க நினைத்தார்களோ அதைக் கொடுத்தாலல்லாமல் அவராத் தரப்பட்ட புகழ் நினைதென்பது கருத்து. (உ௧)

உரவுகீர்க்கருங்கடலுடுத்தமாரிலத்
தருளுடனிமையினனித்தவான்பொருண்

மருவியமறுமையில்வழி் குபான்மையா
விரவலர்தமரினுமினியராவோ.

(இ - ள்.) உரவு நீர் கரு கடல் - ஒலிககின்ற நீரையுடைய கரிய கடலை, உடுத்த - ஆடையாகத்தரித்த, மா நிலத்து - மகத்தாகிய பூமியில், அருளு - ன - கருணையு - னே, இம்மையில் அளித்த - இப்பிறப்பிற் கொடுத்த, வான் பொருள் - மேலாகியபொருளை, மருவிய மறுமையில் - பொருதிய மறுபிறப்பிற், வழங்கு பாசமையால் - கொடுக்கின்ற தன்மையால், இரவலா - யாசகாகள், தமரினும் - தம்மவரினும், இனியா ஆவா - இனிமையுடையவராவா, எ-று.

(க - து.) இடபிறப்பிற் கொடுத்தபொருள் மறுபிறப்பில் வருமா தலால் யாசகாகள் உறவனரைபடராசகிலும் இனிமை யுடையவர்களாவாகள், என்பதாம்.

தம்மவா - உறவோ. இப்பிறப்பிற் கொடுப்பதை மறுபிறப்பிலவரிருக்கு மிடத்திற்குச் சென்று தருவ ராதலால் யாசகனாத தம்மவரினும் இனியனொன்றா “அற்ற ரழிபிசி தாதத் லஃதொருவன், பெற்றான் பொருளவைப்புழி.” அது கொடுப்பவருக்கு ஆஸ்தி பென்பது இதனாஸ்திக.

(௨௨)

உடைப்பெரும்பொருளினையுலகிலுதியம்
கிடைப்பதற்களித்தலீர்கிளர்நிரப்பினு
லமித்துவந்தேற்குநர்ககாவமீதுறக
கொடுக்கிலொன்றேபலகோடியாகுமால்.

(இ - ள்.) உடை பெரு பொருளினை - தமதாகவுடைய பெரிய திரவியத்தை, உலகில் - உலகத்தில், ஊதியம் கிடைப்பதற்கு - இலாபம் கிடைக்கும்பொருட்டி, அளித்தலில் - கொடுப்பதிலும், கிளர்நிரப்பினால் - மிகுந்த வறுமையினால், அமித்து வந்து - அனுசரித்துவந்து, ஏற்குநர்க்கு - யாசிப்பவர்க்கு, ஆவம் மீதுற - ஆசை அதிகரிக்க, கொடுக்கில் - கொடுத்தால், ஒன்றே பல கோடி ஆகும் - ஒருபொருளை பலகோடிப் பொருளாகும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) தமக்குள்ள பொருளை இலாபம் கிடைக்கும்பொருட்டிக் கொடுப்பதிலும் யாசகருக்குக் கொடுக்கு மொன்றே பலகோடியாகும் என்பதாம்.

உலகத்திலே ஒருவருக்கு இலாபத்திற்குக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் யாசகாக்குக் கொடுப்பதில் அநேகமகோடி இலாபம் உண்டென்பதாம்.

(௨௩)

[நளன்சொல்லுதல்.]

என்றுமற்றினையன வெண்ணிவண்ணவான்
குன்றெனப்பண்ணத்துயர்குவவுத்தோளினை
வன்றிறல்வாசவன்வதனேநாககிமம்
ருளுந்துநீகேட்டிபென்றுரைத்தன்மேயினுள்.

(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று, இனையன் எண்ணி - இத்தன்மையவாக நினைந்து, வண்ணம் வான் குன்று என - அழகிய மேலாகிய மலையைப்போல, பனைத்து உயா - பருத்து உயர்ந்த, குவவு தோளி னான் - திரட்சிபொருந்திய தோளையுடைய நாடகாராசன், வன் திறல் வாசவன் - மிகுந்த வலிமைபடைத்த இரத்தினனுடைய, வதனம் நோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து, ஒன்று நீ கேட்டி என்று - ஒருசெய்தி நீ கேட்பாயாக வென்று, உரைத்தல் மேயிஞன் - சொல்லத்தொடங்கினான், என்று. இரண்மீ மறறும் அசைநிலைகள்.

(க - து.) ■■■ நிவ்வாறு நினைத்துத் தேவேந்திரன் முகத்தைப் பார்த்துச் சொல்லத்தொடங்கினான் என்பதாம். (உச)

என்னருந்தவத்தினனெனதுதொல்குல
முன்னையோ ரருந்தவமுயன்றபானமையார்
பொன்னகர்துறந்துநீர்போதப்பெற்றனன்
சொன்னவைமறுகிலன் சொல்கவென்றனன்.

(இ - ள்.) என் அரு தவத்தின - எனனும்செய்யப்பட்ட அரிய தவத்தினுலே, அன்று - அன்றாகும், எனது தொல்குலம் - எனனுடைய பழைய குலத்திற்குளைய, முன்னையோ - பெரியோர்கள், அரு தவம் முயன்ற பானமையால் - அரியதவத்தை முயன்று செய்தபடியினுலே, பொன்னகர துறந்து - தெய்வலோகத்தை நீங்கி, நீர்போத பெற்றனன் - நீவிர் இங்கே வரப்பெற்றேன, சொன்னவை மறுக்கிலன் - சொல்லிய செய்திகளை மறுக்கமாட்டேன், சொல்க எனறனன் - சொல்லக்கடவீ னென்றான், என்று.

(க - து.) என் மவத்தாலல்ல, என்குலத்தோர் செய்தவத்தால் நீங்கி எங்கேவரப் பாக்கியம்பெற்றேன, தாங்கள் சொல்பவற்றைத் தடுக்கேன் சொல்லுங்க னென்றான் என்பதாம்.

மேன்மையுள்ள நீவிர் வருதற்கு ஏற்றநவம் யானொருவன் செய் தது போதா தாதலால் எனக்கு முறப்பட்டவா செய்த தவயாகு மென் னான். (உரு)

[நளனுக்கு இரத்திரன் சொல்லுதல்.]

ஆங்குகேட்டவானரசன்பொற்பினால்
விங்குதோண்மாரனைவென்றநீயலால்
யாங்குளாவன்றெடுத்தெய்யுமின்னரூப்
பூங்கணையால்வருந்துயரமபோக்குவார்.

(இ-ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அது கேட்ட - அம்மொழியைக் கேள்விப்பட்ட, வான் அரசன் - இரத்திரனாவன், பொற்பினால் - அழகினால், விங்கு தோண் மாரனை - பருத்த தோளையுடைய முன்மதனை, வென்ற - வெற்றிகொண்ட, நீ அலால் - ■■■ யொருவனல்லாமல், அவன் நெடுத்து எய்யும் = அம்மன்மதனாவன் நாரியிற்றெடுத்த பிரயோகஞ் செய்கின்ற, இன் நரூ - இனிய தேனெழுதுகின்ற, ■■■ கணையால் -

மலரம்பால், வரும் துயரம் - வருகின்ற துயரத்தை, போக்குவா - நீக்குவா, யாங்கு உளா - எவ்விடத்திலுளா, எ-று.

(க - து.) அவ்வாறதையைக் கெட்ட இரத்திரணுவன் உன்னை யல்லாது மன்மதபாணத்தை நீக்குபவா யா எனானுள் என்பதாம்.

பருத்ததோனையுடைய மன்மதனை அழகினால் செய்தத ரீயல் லாமல் அவன வானியால் வந்துநெபத்தை நீக்குவோ பிராயா. அழகினுள்ளென்றதை வீங்குதலோடுங் கூட்டுக. அன்றி வென்ற வென்ப தோடுங் கூட்டிப் பொருள்கொளின் மிகுந்த வழகுளளவன்னனும். பொருள்படுதலால் துன்பம் நீக்குதற்கு வல்ல ஏதுவிலை யாயிற்று. மூற்படியாயின் காமனை வென்றவன்னென்றலில் சிதேந்திரியன் எனனும் பொருள் படலால் அததுன்பம் நீங்கியவன பிறாக்கும் அததுன்பத்தை நீக்குவானென்பது பெற்றும். (உ௬)

வெயில்விரிமணிமுடிமீமனலகிய
மயிலியன்மதர்விழிவளைக்கைமங்கைபாற்
செயிரறுதுநாநீசெல்லவேண்டுமென்
றுயிரிசப்போரினுமுனையக்கூறினான்.

(இ - ள்.) வெயில் விரி - பிரகாசம விரிகின்ற, மணி முடி - மணி கள் பதித்த முடியையுடைய, மீமன லகிய - மீமராசன் பெற்ற, மயில் இயல் - மயிலையொத்த சாயலும், மதா விழி - களிப்புமிகக் கண்களும், வளை - வளையலையணிந்த கைகளையுமுடைய, மங்கைபால் - தம யந்தியிடத்திலு, செயிா அறு - குற்றமற்ற, துது நீ செல்லவேண்டும் எவறு - நீ துதுபோகவேண்டு மென்று, உமா இரப்போரினும் - உயி ரைக்கொடுவென நிரப்பவனாப் டாக்கிலும், உனைய - வருந்த, கூறி னான் - சொல்லினான், எ-று.

(க - து.) இரத்திரன் நளன்பாராதுத தமயந்தியிடத்துத் செல்ல வேண்டுமெனானுள் என்பதாம்.

நளனால் விரூபப்பட்ட உயிரினுஞ் சிறந்த தமயந்தியினிடத்து அவனே துதுசெல்லுதலில் ஒருவ ருயிரிததற்க ணுளதார் துன்பத்தி னும் அதிக வருத்தமிருத்தலால் 'உயிரிசப்போரினு முனையக்கூறினான்' என்றான். (உ௭)

திருத்தகுசெவியிடைச்சிவையினாடுற
வருககியசெம்பினைபூற்றினலென
மருத்துவன்நீமொழிகேட்டுமன்னாகோன்
கருத்தழிந்தாருயிர்கலங்கினுனரோ.

(இ - ள்.) திரு தகு செவியிடை - அழகுபொருந்திய காதலினிடத் து, சிவையினாடு - உலமூக்கில், உற - பொருந்த, வருககிய செம்பினை - உருக்கப்பெற்ற செம்பை, ஊற்றினால் - ஊற்றியதுபோல, மருத் துவன் - இரத்திரனுடைய, த் மொழி - தீயையொத்த சொல்லை, கேட்டி - கேள்விப்பட்டி, மன்னாகோன் - நளமகாராசனுலவன், கருத்து

அழிந்து - நிகைவுமறந்து, ஆர் உயிர் - நிறைந்த ஆன், கலங்கினான் - கலக்கமுற்றான், எ-று.

(க - து.) நான் உருக்கியசெம்பினைக் காதி லூற்றினும்போதும், இத்திரன் கொடுமொழிகேட்டுக் கருத்தழிந்து உயிரக்கலக்க மடைந்தான் என்பதாம்.

தான் விரும்பிய தமயந்தியை யபகரிக்கத் தனனையே துதுசெல்லச் சொன்னதாதலால் நானுக்கு இத்திரன் சொல்லியது தீமொழியாயிற்று. செம்பைப்பூற்றினாலென வெனலால் உவமையணி. (உஅ)

குருமணிமேகலைகருவனைக்கண்கொலோ
பொருமதன்பகழியோபொயம்மைதிதெனூர்
தருமமோவுயிர்நிலைதளர்த்துவாடுமென்
மருமமீதுன்றியவாளிற்போழ்வதே.

(இ - ள்.) குரு மணி - நிறம்பொருந்திய இரத்தநகன் பதிக்கப் பெற்ற, மேகலை - மேகலாபரணமணிந்த தமயந்தியினது, குவணை கண்கொலோ - நீலோற்பலம்போன்ற கண்ணை, பொரு மதன பகழியோ - போரசெய்கின்ற மனமதனுடைய பாணமோ, பொயம்மை திது எனும் - பொய்யுரை குறறமென்று சொல்லும், தருமமோ - அறமோ, உயிரிலை தளர்த்து - சீவநிலையானது தளர்ச்சியடைந்து, வாடும் என் - மெலிவேனாகிய வென்னுடைய, மருமமீது - மாபினிடத்தில், ஊன்றிய வாளில் - தைக்கச்செய்த வாளாயுதத்தைப்போல், போழ் - பிளக்கின்றது, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியின் கண்ணை, மன்மதன் பாணமோ, பொய்யுரை தீதென்னுள் தருமமோ, எனனுடைய மாபில் வாளாயுதம்போலும் பிளப்பது என்றான நான் என்பதாம்.

மேகலை - எட்டுச்சரமுள்ளது. தமயந்தி கண்ணை மன்மத பாணமோ பொய்யுரை தீதென்னுள் தருமமோ எனமாபினிடத்தில் வாட்படைபோலும் பிளப்பதெனக் கூட்டுக. கண்கொலோ பகழியோ தருமமோ வெனலால் ஐயவணி. வாளிற்போழ்வதே யெனலால் உவமையணி. இவ்விரண்டு கலந்து வருதலால் கலவையணி. (உக)

என்னும்விள்ளாதயர்ந்திருக்குமேமுறுந்
தன்னையுமறகருமெய்த்தருமநன்றெனபு
புன்னகைகோட்டுமெய்புழுங்குமவெயதுயிர்த்
தன்னமுன்னுரைத்தவையனைததுமென்னுமால்.

(இ - ள்.) என்னும் - இப்படி. யென்று சொல்லுவான்; விள்ளாத - பேசாமல், அயர்ந்திருக்கும் - துன்பப்படுவான்; ஏழுறும் - மயங்குவான்; தன்னையும் மறக்கும் - தன்னையுமறப்பான், மெய்தருமம் - உண்மை பொருந்திய அறம், நன்று என - நல்லதென்று, புல் - கோட்டும் - புன்சிரிப்புக் கொள்ளுவான்; மெய் புழுங்கும் - உடல் வெதும்புவான்; வெய்து உயிர்த்து - அச்சமடைந்து, அன்னம் - அன்

முன்னினுநினைத்தவையனைத்துமுற்றுமா
லன்னநீயேகிலேதரியதாகுமே.

(இ - ள்.) என்ன - இப்படியென்று, வேந்து உரைத்தலும் - மகாராசனானவன் சொல்லலும், இசைத்த சொல் - சொல்லிய சொல்லினை, மறு நினை - மறுகூறாத உன்னையும், மெய் பரதனை - உண்மையையுடைய பரதனையும், நிகா இல பாரதத்தை - ஒப்பில்லாத அருச்சுனனையும், முன்னினும் - நினைத்தாலும், நினைத்தவை அனைத்தும் - நினைத்த காரியங்க ளியாகும், முற்றும் - முடியும், அன்ன நீ - அதன் மையையுடைய நீயே, ஏகில - போனால், ஏது - எந்தக்காரியம், அரியது ஆகும் - அருமையை யுடையதாகும், எ-று. ஆல் - அசைநிலை.

(க - து.) உன்னையும் பரதனையும் அருச்சுனனையும் நினைத்தால் நினைத்தகாரிய முடியும், நீயேபோனால் காரியமரிதோ என்று விந்திரன் என்பதாம்.

பரதன் அரசுசனன் எனப் பொதுப்படக்கூறிலும் சஞ்ஞதலை புத்திரனாகிய பரதனும் ஏகையபுத்திரனாகிய காததவீரிய அரசுசனனுமெனக் கொள்க. பரதனை இராமறகிளவலெனதும், பாரதனை வீமற் கிளவலென்றும், பொருள் கொளவாருமுண்டு. அவ்வாறுகொள்ளிற் காலவேற்றுமைப் படலாலும் வடநூலுடையுடன் மாறுபடலானும் சான்றோ ராட்சி யல்லாமையானும் மரபுபழு வாத்தலானும் இழக்காமெனக்.

“தரைதிருத் தியசீர வைனிய னென்னுந் தனிக்குடைப பிரிது வேந் தினையும், விணாமலாத தொடையே கையன்றா காதத வீரிய வருச்சுனன் றனையும், உரைசூர தலைபுத் திரனெனும் பரத நாடு நளையு மொருசெயற்குப், புணையரசு சொல்லும் பொழுதுமுன் னினரப பொருளபெறிஇ வினாந்தமீன குவரால்”.

இச்செய்யுள் வடநூலுடைய மேற்கோளின்மூலம் இவ்வாறு காரரால் மொழிப்பயக்கப்பட்டது. பிறாக்கும் உன்னினைப்பால் முடியுங்காரியம் நீயேசென்றால் முடித்தருசு சந்தேகமில்லை யென்றாலு செய்யுட் பொருட்பேறணி.

(நசு)

[நளன் றா துசெல்லச சம்மதித்தது.]

இனையனவாசவனியம்புமெல்லையின்
வனைமலர்க்கோதைதன்வயத்தனாகியுந்
தனியறனிமுககுறுத்தகையனாதலி
னனையதற்கியைநதனனலங்கலவேலினுன்.

(இ - ள்.) வாசவன் - இந்திரனானவன், இனையன இயம்பும் எல்லையில் - இத்தன்மையவாகிய சொற்களைச் சொல்லுகின்ற பொழுதில், வனை மலா கோதைதன் - மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய தமயங்கியினது, வயத்தனாகியும் - வசப்பட்டவனாயிருந்தும், தனி அறன் - ஒப்பற்ற தருமத்தினின்றும், இழுக்கு உறு தகையன் ஆதலின் - கெடுத்தலடையாத குணத்தை யுடையவனாதலால், அனையதற்கு - அங்கித்திரன் உரு

சொன்னதற்கு, அலங்கல் வேலினான் - வெற்றிமாலைபைத்தரித்த வேற்
பண்டையேந்திய நளமகாராசன், இயைந்தனன் - உடன்பட்டான், எ-று.

(க - து.) நளன் துதுபோகச் சம்மதித்தான் என்பதாம். (நடு)

[நீ செல்லத் தடையுளதோ வென்ற இரத்தினுக்கு
நளன் சொல்லியது.]

பொருந்தியமன்னர்கோள்பொம்மல்வெம்முலைத்
திருந்திழைகடிநகர்ச்சேமமாகிய
வருந்திறல்வாயிலோரறிவுறுதுபோய்
வருந்திறன்பாதெனமறித்துக்கூறினான்.

(இ - ள்.) பொருந்திய மன்னர்கோள் - சம்மதிப்பட்ட நளன்,
பொம்மல் வெம் முலை - பொலிவுபொருந்திய விருப்பத்தைத் தருகின்ற
தனங்கனையும், திருந்து இழை - திருத்தமாகிய ஆபரணங்களைப் மணிந்
த தமயந்தியினுடைய, கடி நகர் - புதுமைபெற்ற நகாக்கு, சேமம்
ஆகிய - காவலாகிய, அரு திறல் வாயிலோர் - அரிய வல்லமையை
யுடைய வாயில் காப்பவா, அறிவு உறுது போய் - அறியாமற் புருத்து,
வரும் திறன் யாது - வருகின்றவிதம் எப்படியென்று, மறித்தும்
கூறினான் - மறுபடியுஞ் சொல்லினான், எ-று.

(க - து.) நளன் தமயந்தி யரண்மனைக்காவலாள ரறியாது போய்
வரும்வித மெப்படியென்றான் என்பதாம். (நடு)

[மறைந்துசெல்வதற்கு உபாயமுளதோவென்ற
நளனுக்கு இரத்தினுளியது.]

விட்புலந்தனிபுரந்தருளுமவேந்தர்கோ
னட்பொடுமினியனநவின்றியாவர்க்கும்
கட்புலனுலுரீக்காண்கிலாததோர்
துட்பதால்விஞ்சையைதுவன்றிட்டானரோ.

(இ - ள்.) விண் புலம் - விண்ணுலகத்தை, தனி - ஒப்பற, புரந்
தருளும் வேந்தர்கோள் - காக்கின்ற இரத்தினானவன், நட்பொடும் -
சினேகத்துடனே, இனியன நவின்ற - இன்சொற்களைச் சொல்லி, யாவார்க்கும் -
எவாகளுக்கும், கண் புலனால் - கண்ணறிவினால், உரு காண்
கிலாது - வழுவததை அறியப்படாததாகிய, ஓர் துட்பதால் விஞ்சை
யை - ஒருதண்ணிய தூலிற்சொல்லும் மந்திரத்தை, துவன்றிட்டான் -
சொல்லினான், எ-று.

(க - து.) இரத்தினன் நளனுக் கருபமாகும் வித்தையைக் கம்பித்
தான் என்பதாம்.

விஞ்சை - மந்திரத்துக்காதலால் ஆகுபெயர். (நடு)

பெறலரும்விஞ்சையும்பெற்றுநாணவர்க்
கிறையவண்ணையடிவிறைஞ்சிவண்டியிர்

நதைமலர்க்கூந்தலாணகரிண்ணுவா
நதைகழலிலவகுதாளரசனேகினான்.

(இ - ள்.) பெறல் அரும் விஞ்சையும் - பெறுதற்கரிய மந்திரததையம், பெற்று - பெற்றுக்கொண்டு, வானவாக்கு இறையவன் இணை அடி - இரத்திரனுடைய இரண்டுதாதங்களைபுடும், இறைஞ்சி - வணங்கி, வண்டு இயிர் - வண்டுகள் ஒலிகளின்ற, நதை மலர் கூந்தலாய் - தே நெழுக்குகின்ற மலையாணிநத அளகபாரததையுடைய தமயந்தியினது, நகரி நண்ணுவான் - குண்டிண்புரத்திலே சேரும்பொருட்டு, அறை கழல் - ஒலிகளின்ற வீரக்கழலானது, இலங்கு தான் - பிரகாசிக்கின்ற பாதத்தையுடைய, அரசன் - நளன், ஏறினான் - போனான், எ-று.

(க - து.) நளன் மந்திரததைக்கமறு இரத்திரனை வணங்கிச்சென்றான் என்பதாம்.

நெடுநான் தவஞ்செய்த யோகிகளும் அடைதற் கரிதாதலிற் 'பெற லரும் விஞ்சை' எனப்பட்டது. எடுத்தகருமம் இடையூறின்றி யினிது முடியும்பொருட்டு உலகவழக்கப்படி கடவுளனை வணங்குவது முறை மையாதலின் 'வானவாக்கினையவ னிணையடியிறைஞ்சி' எனப்பட்டது. இதுமுதல் நூபாட்டுகளால் குண்டிண்புரத்துக்குச் செல்லுதல் சொல்லப்படுகின்றன. (நா)

பண்ணமைகூந்தன்மான் தோரிப்பார்புக
முண்ணலுமிமையவராவம்பின் செல
மண்ணிடைவானவார்மகளிர்தம்மொடும்
விண்ணிழிந்திருந்தன நகரமேயினான்.

(இ - ள்.) பண் அமை - கல்லணையமைந்த, கூந்தல் - புறமயினா யுடைய, மான் - குதிகைகட்டிய, தேரில் - இரத்தத்தில், பார்புகழ் அண் ணலும் - பூமியிலுள்ளாரா புகழ்க்கின்ற நளமகாராசனும், இடையவா ஆவம் - தேவாருடைய ஆசையானது, பின் செல - பின்னோடு தொடர, மண்ணிடை - மண்ணுலகத்தில், வானவா மகளிரொடும் - அரம்பையருடன், விண் - சவாககமானது, இழிந்து இருந்தது அன்ன - இழிந்திருந்ததையொத்த, நகரம் - குண்டிண்புரத்தை, மேயினான் - பொருந்தினான், எ-று.

(க - து.) நளன் குண்டிண்புரத்திற் போயினான் என்பதாம்.

இது குண்டிண்புரமென்னும் பெயரினாலேமாத்திரம் வேற்று ராகத் தோன்றுவதன்றிச் சகலசம்பதது நிறைந்திருக்கின்ற படியால் அமராவதி யென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை யென்பது கருத்து. ஆவம் பின்செல வென்றது உடனிகழ்ச்சியணி. மண்ணுலகத்துள்ள இந்நகரை வானவா மகளிரொடு மண்ணினிழிந்த விண்ணெனக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (கா)

வாம்பரித்தேரினின்றிழிந்துவண்ணெள்
தேம்பொதிரதுமலர்த்தேரியுள்மார்பினான்

**காம்புறத்தோளிஞன் செவ்வி காண்குற
மேம்பலிழ்கோநகரெய்தினுனரோ.**

(இ-ள்.) வாம் பரி தேரினின்று இழிந்து - தாவுகின்ற குதிரை யையுடைய தேரினின்று மிறங்கி, வன்மி உளா - வண்டுகளானவை ஒலிக்கின்ற, தேன் பொதி - வாசனை நெருங்கிய, நறு மலா - பரிமளம் பொருந்திய மலராமற்செறித்த, தெரியல் - மாலையணிந்த, மாபினை - மாறாபையுடையவனாகிய நளமகாராசன், காம்பு உறத் தோளிஞன் - மூங்கிலை ஒத்த தோளினையுடையவளாகிய தமயந்தியினது, செவ்வி காண்குறும் - அழலகக் காணவேண்டுமென்கிற, ஏட்பலின் - ஆசையினாலே, கோ நகா - குண்டினப்புரத்தை, எய்தினுன் - அடைந்தான், எ-று.

(க - து.) நளன் தமயந்தியைக்காண வாசையால் குண்டின புரத்தையடைந்தான் என்பதாம். (சு0)

[இதுமுதல் உரு-பாட்டுகளால் நளன் செல்லுகையி
னிகழ்ந்தவை சொல்லப்படுகின்றது]

**உருகுதங்கொழுநர்பா லாடி நீத்தநல
விரைகமழ்தெரிய லுமினசெயாரமுங்
குருமணிககலன்களுங்குலவுவிதிவா
யெரிமணிப்பூணினுனிதறியேகினுன்.**

(இ - ள்.) உருகு - விருப்பத்தால் தளாகிற, தம் கொழுநாபால் - தம்முடைய கணவரிடத்து, ஊடி - பிணங்கி, நீத்த - நீக்கிய, நல் வினா கமழ - நல்ல வாசனை வீசுகின்ற, தெரியலும் - மாலைபூம், மின் செய் ஆரமும் - பிரகாசத்தைச்செய்வனென பதக்கமும், குரு மணி கலன்களும் - நிறம்பொருந்திய ரத்திலுபரணமும், குலவு - பிரகாசிக்கின்ற, விதிவாய் - விதியினிடத்தில், எரி மணி பூணினுன் - ஒளியையுடைய மணிகள் பதித்த ஆபரணத்தையுடைய நளமகாராசன், இடறி ஏகினுன் - காலிடறிகொண்டு போனான், எ-று.

(க - து.) நளன் பூமாலை இரத்திலுபரண மிவற்றை இடறி நடந்தான் என்பதாம்.

மிகுந்த அன்புடையோ ளென்றதற்கு 'உருகுதங்கொழுநா' என்றும், அவரிடத்தும் ஊடினானறி இன்பம் பயவாமையால் 'ஊடி' என்றும், ஊடலில் தம்மெய்யி லணிவனவற்றில் வெறுப்புண்டாதலில் 'நீத்த' வென்றும், செல்வசெருக்கினால் நாடோறுங் கழித்தெறிவதாடலில் 'குலவுவிதிவாய்' என்றும், காலால் நடந்தது செல்வோனாதலில் 'இடறியேகினுன்' என்றும் சொல்லினா. செல்வ மிகுதியைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளணி. (சுக)

**மனங்கவர்வனப்பமைவடிவினன்றியுங்
கனம்பயில்வாயிலோர்காண்குறாவகை
சினங்கொள்கூரிலையவேற்செய்மல்போதசா
லனங்கனென்றுரைப்பதற்கையபிலையே.**

(இ-ள்.) மனம் கவர்-மனத்தைக் கவாந்துகொள்ளுகின்ற, வனப்பு அமை வடிவின் - அமகு அமைந்த வடிவினாலும், அனறியும் - அல்லாமலும், கனம் பயில் - மேகங்கள் சஞ்சரிகுகின்ற, வாயிலோ - வழியிலிருக்கும் காவலாளர்கள், காண்கு உற வகை - காணாதவிதம், சினம் கொள் - கோபக்கொண்ட, கூா இலைய வேல் - கூாமைபொருந்திய இலையையுடைய வேற்படையேந்திய, செம்மல் - நளமகாராசன், போதலால் - செல்கிறபடியால், அனங்கன் என்று - அருவத்தையுடையவனாகிய மன்மதனென்று, உடைபதற்கு - சொல்லுவதற்கு, ஐயம் இல்லை - சந்தேகம் இல்லை, எ-று.

(க - து.) நளன அருமமாப்ச் செல்லுதலால் மன்மத நென்று சொல்லுவதற்குச் சந்தேகமில்லை, எனபதாம்.

இது தற்குறிப்பணி.

(சஉ)

கண்ணகன் மணி ககடைக்காவலாளர்தா
நண்ணின ரெவ ரென வெவகாநாடினும்
தண்ணறுந்தெரியலான்றன்னை யாமென
வெண்ணி வெம்மடங்கலினெருத்தங்கோட்டுமால்.

(இ-ள்.) கண் அகல் - இடமகனற, மணி கடை - அழகிய வாயிலிலிருக்கின்ற, காவலாளாதாம் - காவல்செய்வோர், நண்ணினா - எனவந்தவர்கள் யாவனொன்று, எவனா நாடினும் - யானாராடிப் பார்க்கினும், தண் நறும் தெரியலான் - தண்ணிய பரிமளம்பொருந்திய மாலையையுடையவனாகிய நளமகாராசன், தண்ண ஆம் என எண்ணி - தன்னை யாகுமென்று நினைத்து, வெம் மடங்கலின் - வெவ்வித சிங்கத்தைப் போல, எருத்தம் கோட்டும் - திரும்பிப்பார்ப்பன், எ-று.

(க - து.) வாயில்காப்பார யாராயான, நளன் தன்னையென்று திரும்பிப் பார்ப்பான், என்பதாம்.

இவாகள் நம்மை எவ்வாறு பாரததாகளென்கிற ஆச்சரியத்தினாலே திரும்பிப்பாரததா என்க. சிங்கத்தாக்குத தான வந்தவழியைத் திரும்பிப்பாரதத வியறகை யென்க. மடங்கலி நென்றமை யால் உவமையணி மறைந்துசெல்லு பவனியல்பு கூறுதலால் தன்மை மலிந்தியணி. இவ்விதன்கிங் கலத்தலால் கலவையணி. (சந.)

மலர்பயில்வாவிதோய்மாதர் நன்மிகி
லலைபுனவனைதலுமல்குறேன்றலாற்
கலைவலான்கண் முகிழ்த்தேகக்காண் குறாண்
முலைமுகடபூந்துறவொருத்திமுட்டினான்.

(இ - ள்.) மலா பயில் - மலர்கள் நெருங்கிய, வாவி தோய் - தடாகத்தில் முழுகிய, மாதா - மடவாருடைய, நுண் துகில் - நுண்ணிய ஆடையானது, அலை புனல் நனைதலும் - அலைவீசுகின்ற நீரிலே நனைத்தவளவில், அல்குல் - நிதம்பமானது, தோன்றலால் - தெரிதலால், கலை வலான் - ஆறநூலில் வல்லவனாகிய நளமகாராசன், கண் முகிழ்த்த ஏக - கண்களை முடிக்கொண்டு போக, காண் குறாள் - காண

ளாகி, முலை முகம் - தனங்களினுடைய உச்சி, அழந்தம் - அழந்தம் படி, ஒருத்தி - (எதிர்ப்பட்ட) ஒருமங்கை, முட்டினான் - முட்டினான், எ-று.

(க - து.) நளன் வாகியிலாடி மாத ரஸ்ஸுலக்கண்டு கண்மூடிச் செல்லுதலால் எதிரில்வரு மொருத்தி முலைமுகடமூர்த முட்டினான் என்பதாம்.

அறத்தின்வழி நிற்போனதலால் பிறா மாதாகளுடைய மறைநீ தற்குரிய உறுப்புக்களை நோக்குதலிற் பாவம் உண்டாகுமென் றஞ்சிக் கண்களை மூடிக்கொண்டான், பின்பு எதிர்ப்பட்டவருக்கு இவனுருத் தெரியாமையாலும் இவன கண்களை மூடிக்கொள்ளுதலாலும் அவன் வருவது தெரியாமல் மூட்டிக்கொண்டன னென்க. (சச)

காமுறுமொருத்தி தன்வதனங்கண்டகண்
கோமகன் முகிழ்த்தலாறகோதைமார் முக
மாமதியென்பதுமன்னென செய்யகண்
டாமரையென்பதுந்தககவாயவே.

(இ - ன்.) காமுறு - விரும்புதற்குரிய, ஒருத்தி - ஒருமங்கையி னுடைய, வதனம் - முகத்தை, கண்டகண் - பார்த்தகண்களை, கோ மகன் - நளமகாராசன, முகிழ்த்தலால் - மூடிக்கொள்ளுதலால், கோதைமா முகம் - மாதருடைய முகம், மா மதி என்பதம் - பெரிய சந்திரனென்று சொல்வதும், மன்னன் - இந்த நளமகாராசனுடைய, செய்ய கண் - சிவந்தகண்கள், தாமரை என்பதம் - தாமராமலர் என்று சொல்வதும், தக்க ஆய - தகுதியாயின, எ-று. தன் - அசை.

(க - து.) நளன் ஒருபெண்முகத்தைக் கண்டகண்களை மூடலால் பெண்கள்முகஞ் சந்திரனென்பதும் நளன்கண்கள் தாமரையென்பதுஞ் சரியே என்பதாம்.

இவன் விரகமுடையோ னுதலால் அந்த மங்கையா முகத்தைக் கண்டு மனமயங்கிற் பாவமுண்டென்று மூடிக்கொண்டான். அவர் முகத்தைச் சந்திரனென்பதையும் இவன் கண்களைத் தாமரை யென்பதையும் நிச்சயப்படுத்தியது. தக்கதாயவெனலால் தகுதியணி()

செய்யகண்முகிழ்த்திடல்விழித்தறிதென
வையனுங்கடைக்கணுனோக்கவன்பிதென்
றெய்யும்வேள்கணைமலரிதயமோர்ந்துமால்
பொய்யெனவருச்சனைபுரிதல்போன்றதே.

(இ - ன்.) செய்ய கண் முகிழ்த்திடல் - சிவந்தகண்களை மூடிக் கொள்வதும், விழித்தல் - விழிப்பதும், தீது என - சூற்றமென்று நினைத்து, ஐயனும் - நளமகாராசனும், கடைக்கணுல் நோக்கி - கடைக் கண்ணினாலே பார்க்க, அன்பு இது என்று - இது ஆகையினாலே பார்ப் பதென்று, எய்யும் - பிரயோகஞ் செய்கின்ற, வேள் - மன்மத னுடைய, கணை மலர் - பாணமலர்கள், இதயம் - கருத்தை, ஓர்ந்து

அந்தது, மால் - மயக்கமானது, பொய் - பொய்யென்று, அருச்சுனை - பூசை, புரிதல் போன்றது - செய்வதுபோலுமாயிற்று, எ - து.

(க - து.) நளன் கடைக்கண்ணுற்பாக்க அன்பான பாவையென்று மன்மதனறிந்து பாணந்தொடுக்க அப்பாணம் அருச்சுனை செய்த மலருக் கொப்பாயிற்று என்பதாம்.

கண்களைமூடில் எதிர்ப்படுமாதா தெரியாமல் முட்டிக்கொள்வதாலும், திறக்கில் அவாகளது அழகியவழிவ நோக்குதலிற் பாவமுண்டாதலானும் இப்படியுன்றிக் கடைக்கண்ணை நோக்கினான். அங்ஙன நோக்குவதை அன்புநோக்கென்று நினைத்து மன்மதன்றொடுத்த மலரம்புகள் அவன் மனத்தையறிந்து மயக்கமில்லாமையால் வீணாகாது அர்ச்சுனை செய்வதாயிற் றென்க. (சுசு)

தெரிவையென்றுருவெளியோடுசெப்பிய

வரசனதுரையசரீரியாமென

வெருவியமாதர்சொற்கேட்டுவெள்ளுரு

வுருவெளியிதுவெனவுள்ளந்தேறினான்.

(இ - ள்.) தெரிவை என்று - தமயந்தி யென்று, உரு வெளியோடு - உருவெளித்தோற்றத்துடனே, செப்பிய - சொல்லிய, அரசனது உரை - நளமகாராசனாடைய சொல்லி, அசரீரி ஆம் என ஆகாய வாணி வாக் - கென்று, வெருவிய மாதா - பயந்த மாதருடைய, சொல் கேட்டு - சொல்லைக்கேட்டு, (அந்நளமகாராசனாவன்) வெள்ளுரு - நாணி, உரு வெளி இது என - உருவெளித்தோற்ற மிதுவென்று, உள்ளம் தேறினான் - மனத் தெளிவை யடைந்தான், எ - து.

(க - து.) உருவெளியோடு சொல்லிய நளன்சொல்லி மாதா அசரீரிவாக்கென்று சொல்ல நளன் தெளிவடைந்தான் என்பதாம்.

உருவெளித்தோற்றமாவது தன்னால் விரும்பப்பட்ட பொருள் போல் எதிரோதோன்றுதல். செப்பியவுரையென்பது இந்திராடிகள் தமயந்திக்குச் சொல்லும்படி தன்னொடு சொல்லிய செயதிகளாம். அவனைக்கண்டிற் தன்விருப்புக் குரியவற்றைப் பேசாமல் இவ்வாறு சொன்னவென்று பொருள்கொள்வா னென்னெனில். அறத்தின்வழி துதுசெல்வோர்க்கு வழுவாதலானும் இதற்கு முன்னாலாகிய வடமொழியு ளிருத்தலானு மெனக்கொள்க. மாதர்க்கு அச்ச மியற்கையாதலின் இது தெய்வமோ மாயமோவென அசரீரிக்கு வெருவினா றென்க. அவாக ளுளையால் உருவெளித்தோற்றத்தோடு சொன்ன ரகசியமான தன் சொல் வெளிப்பட்டதென்று தெளிந்து நானுற்றா னென்க. (சுஎ)

விழைவெனும்பாகெறிந்தமரர்விஞ்சையார்

தழைமுகபடாத்தமைதறுகண்வா ரணங்

கழைமதனியற்றியகருங்கண்மங்கைய

ரழகெனும்படுகுழியாழந்ததில்லையால்.

(இ - ள்.) விழைவு எனும் - ஆசை யென்கிற, பாரு - பாக்கினை, எறித்து - தள்ளி, அமரர் விஞ்சை ஆம் - தேவர்களுடைய மந்திரமா

கிய, தழை - தழைந்த, முகப்பாதது - முகப்போவையினாலு, அமை - பொருந்திய, தறு கண் - அஞ்சாமையையுடைய, வாரணம் - யானையானது, கழை மதன் - கருப்புவிடையிலே கிய மன்மதன், இயற்றிய - செய்த, கரு கண் மங்கையா - கரிய கண்களையுடைய மாதருடைய, அழகு எனும் - அழகென்று சொல்லும், படுகுழி - பள்ளத்தில், ஆழம் தது இல்லை - அழகியதில்லை, ■ - று. ஆல் - அசை.

(க - து.) நளனென்னும் யானை மாதரழகென்னும் படுகுழியில் வீழ்ந்ததில்லை என்பதாம்.

நளனை யானையாகவும், விழைவைப் பாகனாகவும், விஞ்சையை முகப்படாமாகவும், ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. தாது செல்லுமிடத்து அறத்தின்வழி மகளிர்விழைவை நீக்கிப்போனதில்லை அவர்கள் அழகில் மயங்கவில்லை யென்பது கருத்து. (சஅ)

அங்கலுழ்மேனியவணங்கைநாடொறு
மெங்கணுங்கர்ணகுறுமயக்கமேனைய
பங்கயவாண்முகப்பாவைமாரையம
மங்கையென்றெண்ணுறுமயக்கந்தீர்த்ததே.

(இ - ள்.) அம் கலுழ் மேனிய - அழகானது ஒழுக்கின்ற மேனி யுடைய, அணங்கை - தமயந்தியை, நாடொறும் - எந்நா ளும், எங்கணும் - எவ்விடத்திலும், காண்குறும் மயக்கம் - (உரு வெளித்தோற்றமாகக்) காணுகின்ற மயக்கமானது, ஏனைய மற்றைய, பங்கயம் - தாமரை மலர்போன்ற, வாள் முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய, பாவைமாரை - மகளிரை, அமங்கை என்று - அந் தத் தமயந்தியென்று, எண்ணுறும் மயக்கம் - நினைக்கின்ற மயக்கத் தை, தீர்த்தது - நீக்கியது, எ - று.

(க - து.) நளனுக்குத் தமயந்தியென்கிற மயக்கமற்றது என்ப தாம்.

அழகு மிகுதிபற்றிக் கலுழெனப்பட்டது. உருவெளித்தோற்றத் துக்கு நிகராகிய அநதப்புரத்தமங்கையா வடிவங்களில் நளனுக்குத் தமயந்தியெனனு மயக்கம் ஏனுண்டாகவில்லையெனில் அதனுறுதியா லென்க. (சக)

கணங்குழைமுகத்தியர்கதிர்த்துவிம்மிய
கணங்கவிரிளமுலைச்சுவடுதாக்கியு
மணிர்த்தகுக்குமமெழிலகலமுழ்கியு
மணந்தனர்போன்றனன்மன்னேரறனான்.

(இ - ள்.) மன்னா ஏறனான் - அரசாருக்கு ஆண்கிங்கத்தை யொத்த நளன், கணம் குழை - கூட்டமாகிய மணிபதித்த குண்ட லுத் தரித்த, முகத்தியர் - முகத்தையுடையவராகிய மாதா, கதிர்த்து - காந்திபொருந்தி, விம்மிய - பருத்த, கணங்கு அவி - தேடிவானது பிரகாசியாநின்ற, இள முலை - இளமைபொருந்திய தனங்களுடைய, சுவடு - தழுமடிகள், தாக்கியும் - மோதப்பெற்றும், அணிந்த குக்கு

மம் - தரித்த குங்குமக்குழம்புகள், எழில் - அழகிய, அகலம் மூழ்கி
யும் - மார்பினிடத்து மூழ்கப்பெற்றும், மணந்தனா - கூடினவாகளை,
போன்றனன் - ஒத்தனன், ■ - று.

(க-து.) நளன் மார்பில் மாதா தனங்க ளுழர்த்தப்பெற்றும் குங்கும
மூழ்கப்பெற்றும் புணர்ந்தவரை ஒப்பாயினான் என்பதாம்.

கூடினவாக்குள்ளானும் இவனிடத்துண்டாதலின் 'மணந்தனா
போன்றனன்' என்றா. இது உவமையணி. (110)

விளங்கிழையொருத்திபேரணியிலவேந்தெழி
றுளங்கலுமதிசயந்தோன்றநோக்கினுள்
வளங்கெழுபுகழினன்மறையககாண்கிலா
ளுளம்புகுந்தொளித்ததவ்வுருவென்றெண்ணினுள்.

(இ - ள்.) விளங்கு இழை ஒருத்தி - ஆபரணத்தை யணிந்த ஒரு
மாதானவள், போ - பிரகாசியாநின்ற, அணியில் - பெரிய தன்னாபர
ணத்தில், வேந்து எழில் - அரசனுடைய அழகானது, துளங்கலும் -
பிரகாசித்தலும், அதிசயம் தோன்ற - ஆச்சரியம் உண்டாக, நோக்
கினுள் - பார்த்தாள், வளம் கெழு புகழினன் - வளம்பொருந்திய
கீர்த்தியையுடைய நளன், மறைய - மறைந்துபோக, காண்கிலாள் -
காணாதவளாகி, உளம் புகுந்து - மனத்தினிடத்து றுழைந்து, ஒளித
த்து - ஒளித்துக்கொண்டது, அ உரு என்று - அவ்வடிவமென்று, எண்
னினுள் - நிகழ்த்தாள், எ - று.

(க - து.) ஒருத்தி தன்னாபரணத்தில் நளன் வடிவு தோன்றப்
பார்த்தாள், நளன் மறைய அவ்வடிவு தன்னுளத்திட் புகுந்ததென
மெண்ணினுள் என்பதாம்.

உளம்புகுந்தொளித்த தெனளால் நளனுடைய நிழன்மாத்திரம்
அவ்ருடைய அணியினின்றும் நீங்கியதல்லது அந்நளன் அவன்மனத்
தைவிட்டு நீங்கவில்லை யென்பது கருத்து. மறைதலில் உளம் புகு
தலைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (111)

வாட்டிறன்மன்னவன்வனிதைபேரெழி
நீட்டியொண்கதருமிழ்செய்யவார்வடஞ்
சூட்டினனகலவிவ்வுருவுதோன்றயார்
கோட்டினொனச்சிலர்குறிப்பினுவார்.

(இ - ள்.) வாள் திறல் மன்னவன் - வாளாயுத்தத்திலே வல்
லமைபெற்ற நளமகாராசனவன், வனிதை - தமயந்தியினுடைய,
போ எழில் நீட்டி - பெரிய அழகை எழுதி, ஒள் கதிர் உமிழ் -
ஒள்ளிய கிரணங்களை உமிழ்கின்ற, செய்ய - சிவந்த, வார் - கெடிய,
வடம் - ரத்நமாலைகளை; சூட்டினன் - தரித்தனனாகி, அகல - நீங்க,
இ உருவு தோன்ற - இந்த வடிவந்தெரிய, யார் கோட்டினர் என-
ளவர்கள் செய்தாரென்று, சிலா - சிலா, குறிப்பின் - குறிப்பினாலே,
காவொன் - தேய்வார்கள், எ - று.

(சு-து.) நளன் தமயந்தி வடிவத்தையெழுதிய இரத்தினபரணஞ் சூட்டிப்போக வடிவத்தை யாடுமுதினொன்று சிலா தேடுவாக்கள், என்பதாம்.

விஞ்சையைவிட்டு உருத்தெரிய நிற்பினும் ஒருவராலும் வெல்லக் கூடாமைதோன்ற 'வாட்டிறுமன் மன்னவன் என்றும், உருவெழுத்துவ திலுங் கைபோயவ னெனப்பது தோன்ற 'வனிதைபெரெழிறீட்டி' என் றும், அவளித்தத்தில் மிகுந்த அண்டளவ வனெனப்பதுதோன்ற 'வடஞ் சூட்டினன்' என்றும், அறிவினால் அவ்வன்பையும் நீக்கினுனெனப்பது தோன்ற 'அகல்' என்றும், இப்படிப்பட்ட உருவெழுத்தினனாக் காண வேண்டுமென்கிற அவாவினாலும் இவனுருத் தெரியாமையினாலுஞ் 'சிலா குறிப்பினிவா' என்றுஞ் சொல்லினா. ஒருநாளாகாணைவடிவை இவன் எவ்வா மெழுதினெனினில் முன்னே வெண்ணகைத்துவாவா யணங்கெழில் பலருமவிளம்பினா நினமொழியவளென கண்ணெதிர்ப் பட்டான்' என்றிருப்பதாலும், அனைப்புள்ளானது தாமமாயிலையி லெழுதிக்காட்டியதென்று வடநூலி லிருத்தலாலுமென்க. (ருஉ)

பூந்துகள் செறிந்தகோமறுகிறபோகிய
வேந்தருள முந்துமவ்விடங்ககைகருா
மாந்தளிர்மேனியர்வையங்காவலசெய
வேந்தர்தாளிலககணமேயதென்னென்பார்.

(இ - ள்.) பூ துகள் செறிந்த - மகரந்தப்பொழிகள் நெருங்கிய, கோமறுகள் - அரசவீதியில், போகிய ஏந்தல் - சென்ற நளமகாரசர னுடைய, தாள் அழகுதம் - பாதங்கள் அழந்துகின்ற, அ இடங்கள் - அந்தவிடங்களை, நோக்கு - பாடிது, மா தளிர் மேனியா - மாந்தளிர் போன்ற வடிவத்தையுடைய மங்கையா, வையம் காவல் செய் வேந் தா - உலகத்தைக் காத்தல்செய்கின்ற அரசருடைய, தாள் - பாதங் களிலிருக்கும், இலக்கணம் - இலக்கணங்கள், மேயது - (இவ்வடிச் சுவட்டிற்) பொருந்தியது, என எனபா - என்ன ஆச்சரியமென்பா கள், எ - று.

(சு - து.) மகரந்த நிறைந்த இராஜ வீதியில் நளன் அடிவைத்த விடத்தை மாதாக்கள் கண்டு அரசாக ளடிச்சுவடி பொருந்திய தென்ன வென்பாக்கள், என்பதாம்.

வேந்தாதாளிலக்கணமென்பது சக்கிரரோகை முதலியவாம். அம் மாதா சாமுத்திரிகநூலிலும் வல்லவராகையால் இது அறிந்தன ரென்க.

கள்ளவிறுக்கோதையொறிந்தகந்துகம்
வள்ளன்மார்புற்றெதிர்மறிந்துவீழ்தலுந்
தள்ளருமதிசயமெய்தித்தத்தமில்
வெள்ளிடைப்பட்டிவண்மீண்டதென்னென்பார்.

(இ-ள்.) கள் அவிழ் - தேனெழுக்குன்ற, கோதையா - மாலை யணிந்த மாதா, எறிந்த கந்துகம் - வீசிய பந்துகள், வள்ளல் - மகாரசரனுடைய, மாப்பு உற்று - மாப்பிடைத்திலே பொருந்தி, எதிர மறிந்து வீழ்தலும் - எதிராக மறிபட்டு வீழ்த்தவனில், தள்ள

அரும் - தன்னுதற்கரிய, அகிசயம் எய்தி - ஆச்சரியத்தை யடைந்து, தத்தமில் - தங்கள் தங்களுக்குள்ளே, வெள்ளிடை பட்டு - வெளியிடத் திறப்பட்டு, இவண் மீண்டது - இவ்விடத்தில் திரும்பியது, என் என்பா - என்னவென்று சொல்லுவார்கள், எ - று.

(க - து.) மாதாகளெறிந்த பந்துகள் நளன்மாரிப்பட்டுத் தெரிக விழுந்தமாதிரிததில் பெண்க ளிதென்ன வாசசரிய மென்பார்கள் என்பதாம். (ருச)

எதிர் முகமாயிருந்திருவர் பைந்துணர்ப்
புதுமலர் தொடுத்த லுநடுவட்புக்கவன்
கதுமெனவே கலுமறைப்பக்கன்னியர்
மதிமயக்குற முசுமறைத்த தென்னென்பார்.

(இ - ள்.) எதிர் முகமாய் இருந்து - அபிமுகமாகவிருந்து, இரு வா - இரண்டுபோ, பைதுணா - பசிய பூங்கொத்துகளி லிருக்கின்ற, புது மலா - அன்றலாந்த மலரை, தொடுத்தலும் - கட்டலும், நடுவண் புக்கவன் - அவருக்கிடையில் புருந்த நளன், கதும் என ஏகலும் - விரைந்து போனவளவில், மறைப்ப - மறைக்க, கன்னியா - அம்மாலை தொடுத்த மாதாகள், மதிமயக்கு உற - புத்தி மயக்கத்தைப்பொருந்த, முகம் மறைத்தது - முகத்தை மறைத்துவிட்டது, என் என்பா - என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவார்கள், எ - று.

(க - து.) மாலைகட்டு மாதிரிவா நடுவே நளன்போனவளவில் அம்மாதாகள் முகத்தை மறைத்துவிட்ட தென்ன வென்பார்கள் என்பதாம்.

மறைத்ததற்குக் காரண மில்லாதிருக்க மறைப்பைச் சொல்லுத லால் பிறிதாராயசசியணி. (ருரு)

அண்ணன் மார்பகத்தணிந்த பேரணி
மண்ணியமணிவயின் வடிவுதோன்றலும்
கண்ணுறநோக்குவாள் கன்னிமாரொடும்
விண்ணிடை யெனதுருவிளங்கலென்னென்பாள்.

(இ - ள்.) அண்ணல் தன் - நளமகாராசனுடைய, மார்பகத்து - மார்பினிடத்து, அணிந்த போ அணி - தரித்த பெரிய ஆபரணங் களிலுள்ள, மண்ணிய மணிவயின் - தெளிந்த மணியினிடத்தில், வடிவு தோன்றலும் - உருவமானது தெரிதலும், கண் உற நோக்குவாள் - கண்ணினும் பொருந்த பாபபவளாகிய வொருத்தி, கன்னிமாரொடும் - மாதாக்குடன், விண்ணிடை - ஆகாயத்தினிடத்து, எனது உரு விளங்க - எனது வடிவம் பிரகாசித்தல், என் என்பாள் - என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவாள், எ - று.

(க - து.) நளனுபரணத்தில் ஒருத்தி தன் வடிவுதோன்றிய வள என்வடிவு வெளியிற் ரோன்றியதென் னென்பாள் என்பதாம்.

வடிவுதோன்றற்கு உரிய கண்ணடி முதலியவையின்றி நீழலின் ரோற்றஞ் சொல்லப்படுதலால் சிறப்புநிலையணி. (ருக)

வெற்பினதெழில்கெடவிளங்குதோளினை
பொற்பொளிர் பித்திகைப்புறத்திற்றேன்றலு
மற்புதமிதுவெனநோக்கியன்பினம்
கற்புடைமகளிருநிலைகலங்கினார்.

(இ - ள்.) வெற்பினது - மலையினது, எழில் - கெட - அழகு
கெடுமப்படி, விளங்கு தோளினை - பிரகாசிக்கின்ற தோளினை
டைய நளமகாராசனது, பொற்பு - அழகானது, ஒளிர் பித்திகை
ப்புறத்தில் - பிரகாசிக்கின்ற சுவாததலத்தினிடத்து, தோன்றலும் -
தோன்றுதலும், அற்புதம் இது என - ஆச்சரிய மிதுவென்று, நோக்கி -
பார்த்து, அன்பினால் - ஆசையினால், கற்புடை மகளிரும் - கற்புடைய
மாதார்களும், நிலை கலங்கினா - மயங்கினார்கள், எ-று.

(க - து.) நளன்வழிவு சுவரிற்றேன்ற கற்புள்ளமாதரும் நிலை
கலங்கினார்கள் என்பதாம்.

உம்மை - உயாவுசிறப்பி. கற்புடைமகளிரிலை கலங்கலுண்டோ
வெனின் அழகிற்சிறந்த ஆண்மக்களைக் காணின் உண்டாம். அது “தந்
தையா யினும்விழைவித றன்னுடனே யொருவயிற்றிற் சாராதா ரோடு,
மைந்தரா யினுமிகவும் வனப்புடைய ரெனிலவாமென் மடநல்லா
தஞ், சிந்தைநடர் திமிததனற் சாம்பன்மலாக் கணைவேளிற செவ்வி
வாய்ந்தோன், பைந்தொடியா ரினிதமரு முவளகத்திற் றனிவருதல்
பான்மையன்றே” இதனாலறிக. (ரு)

இழைவளர் முலையினொருவனேர்பெறு

நிழலிலனேககினனெனவுநீளிடை

மொழிவனகேட்டனனெனவுமொயம்புறத்

தழுவினனெனவுநதம்மிறகூறுவார்.

(இ - ள்.) இழை - ஆபரணத்தோடுகூடி, முலையினா -
ஐளாகின்ற முலையையுடைய மாதர்கள், ஒருவன் - ஒரு ஆண்மக
னுடைய, ஏா பெறு நிழல் - அழகைப்பெற்ற நிழலை, இவன் - இவ
விடத்தில், நோக்கினான் எனவு - பார்த்தேனென்றும், நீள் இடை -
இந்நீண்டவிடத்தில், மொழிவன் - பேசுவனவற்றை, கேட்டனன் என
வும் - கேட்டேனென்றும், மொயம்பு உற - தோள்களபொருந்த, தழு
வினன் என்னவும் - தழுவினெனென்றும், தம்மில் - தனக்குக்குள்ளே,
கூறுவார் - பேசிக்கொள்ளுவார்கள், எ-று.

(க - து.) மாதர்கள் ஒருவனிலுமே கண்டேனென்றும் ஒருவன்
சொல்லிக் கேட்டேனென்றும் ஒருவன்த தழுவினெனென்றும்
சொல்லிக்கொள்வார்கள் என்பதாம். (ரு)

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டால் வழியில்கண்ட தமயந்தி

யோடு நளனுக்குண்டாகிய செய்கை சொல்

லப்படுகின்றது.]

இன்னிசையளிபயில்பொழிபினைந்தன்முன்

பொன்னவிரமுலைத்தமயந்திபோதலு

மன்னமுன்சுதியவற்றைநாண்முதன்
முன்னுறுமுருவெனமுன்னினானேசா.

(இ-ள்.) இன் இசை - இனிய இசையைப்பாரும், அளி பயில் - வண்டிகளைச் சஞ்சரிக்கின்ற, பொழிவினை - சொல்லியுட்ததில், ஏந்தல் - நளமகாராசன், முன் - தனனெனினோ, பொன் அவிர் முலை - பொன்னையொத்த பிரகாசியாகின்ற முலையையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியநவனவன், பொதலம் - வருதலும், அன்னம் முன் கூறிய - அன்னப் புன்னானது முன் சொல்லிய, அற்றை நான் முதல் - அன்னமுதற்குள் முதலாக, முன் உறும் உரு - எதிரே தோன்றுகிற உருவெனின் தோற்றமென்று, முன்னினான் - நின்றதான், எ-று. அநோ & அநோ.

(க - து.) சொல்லில் நளன்முன்னே தமயந்தி வருதலும் அவ னுருவெளியென மெண்ணினான் என்பதாம்.

அன்னத்தின் சொல்லால் நாடோறும் காண்கின்ற தமயந்தியி னுருவெளித தோற்றத்திற்கும், மெய்யாகக்கண்ட தமயந்திக்கும் அங் கனம் வேற்றுமைதோற்றமை கூறப்படுதலால் மறைவணி. நாடோ றும் கண்டது பொய்யாகவே யிக்காட்சியிலு மில்லாது மதியுண்டாயிற் றென்க.

(ருக)

மடவர லுருவெளிமன்னன்றேண்டினை
மிடையறுவிழைவுடனென்றுஞ்சூட்டல்போன்
மிடைமலர்ப்பூந்தொடைசூட்டமேவிய
சுடரிலேவேவினானேளில்விழந்ததே.

(இ - ள்.) மடவரல் - தமயந்தியானவன், உருவெளி - உருவெ ளியாயத்தோன்றிய, மன்னன் தோன்மிசை - நளமகாராஜனுடைய தோளின்மேல், இடை அறு விழைவுடன - இடைவிடாத ஆசை யுடனே, என்றும் - என்றைக்கும், சூட்டல்போல் - சூட்டித்தல்போல, மிடை மலா பூ தொடை சூட்ட - நெருங்கிய மலராத்நெருத்த பூமல லையைத் தரிக்க, மேவிய - அங்கிருக்கின்ற, சுடா இலை வேவினான் - கார்திபொருந்திய இலைபோன்ற வேற்படையையுடைய னுடைய, தோளில் விழந்தது - புயங்களில் விழந்தது, எ - று.

(க - து.) தமயந்தியானவன் உருவெளித்தோற்றமென்று மாலை சூட் அம்மாலை நளனுடைய தோளில் விழந்தது என்பதாம். (கூ0)

உருவெளியாகயான்கண்டவொண்ணுதன்
மருமலர்மாலிகைவனைந்ததென்னென
வரசனுமெண்ணினவனஞ்சூட்டிய
தெரியல்காண்கிலெனத்தெருமந்தாளேரா.

(இ-ள்.) உருவெளி ஆக - உருவெளித்தோற்றமாக, யான் கண்ட ஒன்றுதல் - என்னுமாகாணப்பட்ட ஒன்னிய நெற்றியையுடைய தம யந்தியானவன், மரு மலா மாலிகை - வாசனைபொருந்திய பூமலையை, வனைந்தது என் - சூட்டிய தென்னகாரணமென்று, அரசனும டீசு.

எண்ணினான் - நளமகாராசனும் நினைத்தான், அவனும் - அத்தமயந்தியும், சூட்டிய தெரியல் - தரித்த மாலைபை, காண்கிலன் - கண்டிலேனென்று, தெருமந்தான் - மனஞ்சுழன்றான், எ-று. அரோ-அசை.

(க - து.) உருவெளியாகக் காணப்பட்ட தமயந்தி மாலைசூடிய தென்னவென்று நளன் எண்ணினான், தமயந்தியு மாலைபைக் காணெனென்று மயங்கினான் என்பதாம்.

நளன் காள்தோறும் ஸ்ண்டவிடத்திலுலாம லிப்போது சூடியது புதுமையாதலால் இது என்னவென வியந்தான். தமயந்தியும் நாடோறுஞ்சூடிய மாலை தெரிய இதுமாத்திர மறைதலால் என்னமாயமென்று திகிக்கிட்டா ளென்க. (கக)

முருகவிழ்முழலினுடனையுமுன்னுறு
முருவெளியென விறையுபந்துபுல்லினு
னரிவையுமுன்னவா மெண்ணியாகுகெதிர்
புரவலன்மாற்புறப்புல்லினுளரோ.

(இ - ள்.) முருகு அவிழ் - வாசனை வீசுகின்ற, முழலினான் தனையும் - கூந்தலையுடைய தமயந்தியையும், முன உறும் உருவெளி என - முன்னே தோன்றுகின்ற உருவெளித தோற்றமென்று, இறை - நளமகாராசன், உவந்து புல்லினான் - மகிழ்ச்சியை யடைந்து தழுவினான்; அரிவையும் - தமயந்தியும், அன்ன ஆறு எண்ணி - அந்தப்பிரகாரம் நினைத்து, ஆங்கு எதிர் - அவ்விடத்திலே எதிரோ வந்த, புரவலன் - அரசனுடைய, மாாபு உற - மாாபுபொருந்த, புல்லினான்-தழுவினான், எ-று.

(க - து.) நளன் உருவெளித தோற்றமென்று தமயந்தியைப் புணர்ந்தான், தமயந்தியு மப்படியேநினைத்து நளனைப்புணர்ந்தான் என்பதாம்.

தமயந்தியை யுண்மையாகக் கண்ட நளன் உருவெளியென மயங்கினானென்றும் அவ்வாறின்னி உருவெளியாகக்கண்ட தமயந்தியானவன் நளனை உண்மையென்றுன்னி புல்லினானென்றுங்கொள்க. தெய்வவரத்தினு லிவனுருவை யறியாளாகலின் ஒருவாககொருவா மயக்கஞ் சொல்லப்பட்டமையால் மயக்கவணி. (கஉ)

சொல்லருமின்பமீதுரததோன்றலும்
புல்லுவிட்டவ்வுருப்பொலிவுநோக்கினுன்
மெல்லியலவ்வுருவிழியிற்காண்குரு
தல்லலுற்றணிவனையங்கைநீக்கினுள்.

(இ - ள்.) சொல் அரும இன்பம் மீது - சொல்லுதற்கரிய இன்பமானது அதிகரிக்க, தோன்றலும் - நளனும், புல்லு விட்டு - தழுவுதலை நீக்கி, அ உரு பொலிவு - அந்த வடிவிலுடைய காந்தியை, நோக்கினுன் - பார்த்தான்; மெல்லியல் - தமயந்தியானவள், அ உரு - அந்த வடிவத்தை, விழியில் காண்குருது - கண்ணினால் காணாதவளாகி, அல்லல் உற்று - பயத்தையடைந்து, அணி வளை - அழகிய வளைபலையணிந்த, அங்கை நீக்கினுள் - அழகிய வளைபலையினைத் தான், எ-று.

(க - து.) நளன் இன்பந்தோன்றப்புணாந்து தமயந்தி வழுவத் தைப் பார்த்தான். தமயந்தி அவ்வழுவததைக் காணுது கையை விட்டாள், என்பதாம்.

மாதாகட்டு அச்சம் உரியகுணமாகலின உருவு கண்ணிற்றோன் று கையிலகப்படலா லிவ்வாறு வெருவி விடுத்தன னென்க. (காங்)

[இனி ஒவ்வொருபாட்டா லவ்விருவா செய்கையும் வெவவேறு சொல்லல்.]

பொன்னடிபூஞ்சிலம்பொலிப்பமேகலை
யின்ன ரிக்கிண்கிணியிகலியார்ப்பெழ
மின்னடைகற்பதுபோன்றுமெல்லெனத்
தன்னமர்கோயிலுட்டையுலையினான்.

(இ - ள்.) பொன் அழகு சிலம்பு - பொன்னினுற்செய்த பாதத்தி லணந்த அழகிய சிலம்புதான். ஒலிப்பு - ஒலித்தலைச்செய்ய, மேகலை - மேகலையிலிருக்கின்ற, இன் அரி கிண்கிணி - இனிய பருக்கைக்கல்லை யுடைய சதவழிதான், இகல் - ஒன்றோடொன்று தாக்கப்பட்டு, ஆர்ப்பு எழ - ஒலியெழும்ப, மின் - மின்னல், நடை கற்பது போன்று - நடத் தலைக் கற்பதொத்தது, மெல் என - மிருதுவாக, தன் - தன்னுடைய, அமா - அமாகின்ற, கோயிலுள் - கன்னிமாடத்தில், தையல் - தமயந்தி யானவள், எய்தினான் - அடைந்தான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி கன்னிமாடத்திற் சோந்தான் என்பதாம். தற்குறிப்பணி. (காச)

கருந்தடங்கண்ணியைக்கையிற்புலவியும்
பொருந்தியவுருவெளியென்றுபோக்கிநல
லருந்தனமபெற்றிழந்தாரிலையனும்
வருந்திவெந்துயரொடுமதிமயங்கினான்.

(இ - ள்.) கரு தடம் கண்ணியை - கரிய விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய தமயந்தியை, கையில் புல்லியும் - கையினுலே தழுவி யும், பொருந்திய உருவெளி என்று - பொருந்தப்பெற்ற உருவெளித் தோற்றமென்று, போக்கி - விட்டு, நல் அரு தனம் - நல்ல அரிய தீர வியத்தை, பெற்று இழந்தாரில் - எளிதிற்பெற்று இழந்தவர்களைப் போல, ஐயனும் - நளமாகாரானும், வருந்தி - வருத்தமடைந்து, மென் துயரொடு - வெவ்வித துன்பத்துடன், மதிமயங்கினான் - புத்திமயங்கி னான், எ-று.

(க - து.) நளன் கைப்பொருளிறுந்தவாகள் போலத் தமயந்தி னுள் புணாந்து துன்புற்று மயங்கினான் என்பதாம்.

பின் நடக்கைகளால் நளன் மெய்த்தமயந்தி யென்றறிந்து வருத் தினு னென்க. அருந்தனம் பெற்றிழந்தாரில் என்றமையால் உவமை யணி. (கரு)

[நான் கண்ணிமாடத்தடைதல்.]

பாணிகர்வண்முனம்பாடுஞ்சோலையுஞ்
சேனுறநிவந்தசெய்குன்றுந்தேடியுங்
காணலனாகியகனிநல்யானையான்
மாணியழையுறதருமாடமெய்தினான்.

(இ - ன்.) பாண் கிண - இசைப்பாட்டுக்கு நிகராக, வண்டு இனம்
பாடும் - வண்டுக்கூட்டங்கள் பாடுகின்ற, சோலையும் - சோலையிடத்தி
லும், சேண் உற நிவந்த - ஆகாயத்திற் பொருந்த உயர்ந்த, செய்குன்
றும் - கட்டுமலையினிடத்திலும், தேடியும் - தேடித் தல் செய்தும், காண
லன் ஆகிய - காணாதவனாகிய, கனிநல் யானையான் - மதத்த நல்ல யானை
யையொத்த நளங்காராஜாவானவன், மாண் இழை - தமயந்தி, உறை
தரும் மாடம் - வளிக்கின்ற கண்ணிமாடத்தை, எய்தினான் - அடைந
தான், என்று.

(க - ன்.) நான் தமயந்தி கண்ணிமாடத்திற் சோந்தான் என்ப
தாம்.

இவ்வளவுகூல மிவ்விடந்தோறும் தேடியறியாத நான் தமயந்தி
சென்ற நெறிபற்றியவனுறையுமிடத்துச் சென்றனென்க. மாணியழை
ஆகுபெயர். (கூ-க)

[தமயந்திக்காட்சி.]

மின்னிடையரம்பையர்குழாத்துண்மேவிய
கன்னமென்னடையபிராணியாமென
நன்னுதன்மடந்தையர்நாப்பணின்னகைக்
கன்னிவீற்றிருத்தல்கண்களிப்பநோக்கினான்.

(இ - ன்.) மின் இடை, அரம்பையா குழாத்துள் - மின்னலையொத்த
இடையையுடைய தெய்வமாதருடைய கூட்டத்துள், மேவிய - பொ
ருந்திய, அன்னம் - அன்னநடைபோன்ற, மெல் நடை - மெல்லிய
நடையையுடைய, அபிராணி ஆம் என - இந்திராணியாமென்று சொல்
வம்படி, நல் நுதல் மடந்தையா - நல்ல புருவத்தையுடைய மாதாக
னைய, நாப்பண் - நடுவே, இன் - இனிய புன்சிரிப்பையுடைய,
கன்னி - தமயந்தியானவள், வீற்றிருத்தல் - வீறுடனிருத்தலை, கண்
கிப்ப நோக்கினான் - கண்களிக்கப் பார்த்தான், என்று.

(ந - ன்.) தமயந்தியைக் கண்டான் என்பதாம்.

அபிராணியாமென வென்றமையால் உவமையணி. (கூ-க)

[தன்னுளத் தையுறல்.]

மண்டமர்கடந்தவேனளின்வந்தானெனத்
தொண்டைவாய்மடந்தையர்நாளுஞ்சொல்வன
பண்டருமொழிக்கிளியபின்றுகூறலுங்
கண்டதோலிவெனக்காணையெண்ணினான்.

நளன் றாதுப்பட்டலம்,

(இ - ள்.) மணி அமா கடந்த - நெருங்கிய போனாவென்று, வேல் நளன் வந்தான் என - வேற்படையையுடைய நளமகாராசன் வந்தான் என்று, தொண்டை வாய் மடந்தையா - கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுடைய மாதாகள், நாளும் - நாடோறும், சொல்வன் - சொல்வனவற்றை, பண் கரும் மொழி - இசையோமி பொருந்திய மொழிகளைப்பேசுகின்ற, கிளி - கிளிப்பிள்ளை, பயின்று கூடலும் - பழகிச் சொன்னவளவில், இஃது - இந்நகிகிளிப்பிள்ளை, கண்டதோ என - பார்த்ததோவென்று, காளை - நளமகாராஜன், எண்ணினான் - நினைத்தான், எ-று.

(க - து.) கிளி வழக்க மாக நளன் வந்தானென்று சொல்ல நளன் இது தன்னை யறிந்ததென்று சந்தேகித்தான் என்பதாம்.

தமயந்தி * வருதுங்காலத்து அதுதீர்த்து மனங்களிக்க நளன் வந்தானென்று தோழிகள் சொல்லுஞ் சொல்லுக்கேட்டு அவள் கையிலிருக்கு கிளிப்பிள்ளை சொல்லுவதாகலினிவவாறு கூறிற்று. தெய்வ வரத்தால் மறைந்துவந்த நமமை யிது எவ்வாறு கண்டதென்று தித்தா னென்க. யா எதை யுடையினுட குறமுடையோர தம்மையாமென்று எண்ணுவானபது கருத்து. தன்மை நவீந்தியணி. (சுஅ)

[இனி இரணம்பாட்டால் நளன் மகிழ்ச்சியடைதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒருத்தியானனெனவிருப்பவுள்ளும்
விருப்பினுலொருத்தியான்வீமன்மாதென
மருக்கமழ்பூந்தொடை - சூட்டமன்னவன்
பொருப்புறமுத்தம்புயம்புளகம்பூத்தவே.

(இ - ள்.) உள் உறும் விருப்பினால் - உள்ளேயிருக்கின்ற ஆசைவினால், யான் நளன் - நான் நளமகாராசனென்று, ஒருத்தி இருப்ப - மங்கையிருக்க, ஒருத்தி - வேறொரு மங்கையானவள், யான் - நான் வீமன் மாதா என - தமயந்தியென்று சொல்லி, மரு கமழ் பூ தொடை - சூட்ட - வாசனை கமழ்கின்ற மலாமாலையைத் தரிக்க, மன்னவன் - நளமகாராஜனுடைய, பொருப்பு உறம் - மலையையொத்த, தம்புயம்பு - பருத்த, தோள்களானவை, புளகம் பூத்த - மயிரக்குச்செறிந்தன, எ-று.

(க - து.) ஒருத்தி நளனாகவும் மற்றொருத்தி தமயந்தியாகவும் மாலையூட்டக் கண்ட நளன் மகிழ்ந்தான் என்பதாம்.

நளனுக்கே தமயந்தி மாலையூறுதற்குச் சந்தேகமில்லையென்றுத் தெளிவாவும், அவனுக்கே சூட்டவேண்டு மென்கிற ஆவத்தாலும் அவ்வாறு முற்றுப்பெறுத்தேனும் பொறுக்கமாட்டாத மன்னவன் தமக்குள்ளே அவ்வாறு செய்தேனு நோக்குவோமெனு மன்பான் றானே இது செய்துநளனாகவும் அன்றுஞ் செய்தனதாக, அதனால் அவனுக்குத் தன்னிடத்து ஆவம்வந்தமை தெரிந்து தனக்கேமாலையூறுதற்குத் தனக்கேதேவதற்குத் தோள்கள் புளகம்பூத்தவை வெளியே, தனக்கு

கை ந ட த ம்.

**மலர்ந்தசெந்தாழைமென்மடலின்மேற்றனக்
கிலங்கிழையுகிரினுலெழுதுபாகர
நலம்பெறக்காண்டலுநண்ணலார்புக
முலம்பொருதோளினுனுவகையெய்தினான்.**

(இ - ள்.) மலர்ந்த செம் தாழை மெல் மடலின்மேல் - விரிந்த சிவந்த தாழையினுடைய மெல்லிய விதழினமேல், தனக்கு - தனக்கு, இலங்கு இழை - தமயந்தியானவள, உகிரினால் - நகத்தினாலே, எழுது பாசரம் - எழுதப்பட்ட செய்யுளை, நலம் பெற காண்டலும் - நன்மை பெற பாராதவளவில், நண்ணலார - பகைவரால், புகழ் - புகழப்பட்ட, உலம் பொரு தோளினான் - திரள்கல்லை ஒத்த தோள்களையுடைய நளமகாராசன, உவகை - சந்தோஷத்தை, எய்தினான் - அடைந்தான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி தாழைமடலிலே நகத்தினாலே நளன் தனக் கெழுதும் வசனங்களைப் பாராதவளவில் மகிழ்ச்சி யடைந்தான் என்ப தாம்.

தமயந்தி நாடோறுந் தன்னுடைய வருத்தத்தை எழுதிக்கொள்ள வேண்டிமென்கிற அன்புடையவளா யிருந்தாளு சில இடையூறுகளால் ஒத்துக்கொள்ளாமையால் அவ்வனபை யொருவாறு நிறைவேற்றம் பொருட்டித் தாழைமடலிலே தனக்கெழுதிக் கிடந்த செய்யுளைக் கண்டு நளன் மகிழ்ச்சி யடைந்தன னென்க.

(எ0)

[நளனிழல்வடிவால் மாதாமனம பேதியாமை.]

செழுமணிப்பித்திகைதலத்திற்றீதறு
மழவிடையனையவன்வடிவந்தோன்றலுங்
கழையமைதோளினூர்காளைபேரெழி
லெழுதியவருவிலொன்றென்னவெண்ணினார்.

(இ - ள்) செழு மணி பித்திகை தலத்தில் - செழுமையுள்ள மணிகள் பதித்த சுவாத்தலத்தில், தீது அறு - சூற்றமற்ற, மழ விடை யனையவன் - இளமை பொருந்திய இடபத்தை யொத்த நளமகாராச னுடைய, வடிவம் தோன்றலும் - உருவந் தெரிந்தவளவில், கழை அமைதோளினூ - மூங்கில்போல பொருந்திய தோளையுடைய மாதர் கள், காளை - நளமகாராசனுடைய, போ எழில் - பெரிய அழகை, எழு திய - தம்மா லெழுதப்பட்ட, உருவில் ஒன்று என்ன - வடிவத்தில் ஒரு வடிவென்று, எண்ணினார் - நினைத்தார்கள், எ-று.

(க - து.) இரத்தினச் சுவரில் நளன் வடிவு தோன்றிய வளவின் பெண்கள் முழு வுருவி லொன்றென் றெண்ணினார்கள் என்பதாம்.

மந்திரத்தால் நளன் மறைந்திருப்பினும் அவன்வடிவந் தோன்று மாகையால் அதைச் சுவாத்தலத்திற்கண்ட மங்கையா அந்தப்புரத்தில் ஒருவன் வந்தனென்னு நினைப்பு அணுத்தனையு மின்றித் தமயந்தி மூதலிய தாங்கள் பார்க்கும்பொருட்டுச் சித்திரித்திருந்தும் நளவடிவன் னிலே இவனையும் ஒன்றென மதித்திருந்தன னென்க.

வடிவு கட்டழகாள்ளதன்றி அவ்வாறு சித்திரித்தலும் அருமைபென்பது கருத்து. அவ்விடத்துச் சித்திரத்தோடு நாளாடைய நிழலுக்கு வேற்றுமை யின்மை கூறப்பட்டமையால் பொதுமையணி. (எக்)

[அழகினும் றமயந்தி தன்னைத் தெரிததல்.]

நாமவேலவலையாநளனுக்காங்கமா
வாமமேகலையினர்நடுவணவைகுலா
டாமமார் குழற்றமயந்தியென்றவள்
காமநுபேரொழிலகாட்டுகின்றதே.

(இ - ள) நாமம் வேல் - அச்சத்தைத் தருகின்ற வேற்படையால்; வலன் உயா நன்னுகு - வெற்றிமிகுந்த ஈளம்காரானுகு, ஆங்கு - அவ்விடத்திலு, அமா - அமர்த, வாமம் மேகையினா - அழகிய மேக ஸ்பரணத்தை யுடைய மகளிருடைய, நடுவண் - நடுவே, வைகுவான் - இருப்பவன், தாமம் ஆர குழல் - மால்கள் நிறைந்த கூந்தலையுடைய, தமயந்தி என்று - தமயாந்தி யென்னும் பெயரையுடையவ னென்று, அவள் - அவளுடைய, காமா - ஒளிபொருந்திய, போ எழில் - பெரிய அழகானது, காட்டுகின்றது - காண்பிக்கின்றது, எ-று.

(சு-து.) அழகினில் தமயந்தியென றறியப்பட்டது என்பதாம்.)

[இது கவிக்கூற்று.]

ஏதமில்லுணத்திலுனினையனாகுதுண்
டாதவிழ்ப்புக்குழிற்றையலபாற்றம
தாதரம்பெருகியவமரேவிப
துகியர்செய்திறஞ்சொல்லுவாமரோ.

(இ-ள்.) ஏதம் இல் குணத்தினுள் - சூற்றமற்ற குணத்தையுடைய நளமகாராசன், இனையன் ஆக - இத்தன்மையையுடையவனாக, நுண் - நூட்பமாகிய, தாது அவிம் பூ - மகரத்தப்பொடிகள் உனாகின்ற யணிந்த, சூழல் - கூர்த்தலை யுடைய, தையல்பால் - தமயந்தி யிடத்தில், தமது - தம்முடைய, ஆதரம் பெருகிய - ஆசையானது மிகுந்த, அமரா ஏவிய - தேவர்களால் ஏவப்பட்ட, தாதிபா - தாதிகள், செய் திறம் - செய்தவகையை, சொல்லுவாம் - சொல்லுவாம், ச-ஊ. அரோ - அசைநிலை.

(க - து.) நாளிப்படி யிருக்கத் தேவர்கள் தமயன்ஜியிடத்த
ஏவப்பட்ட துரிகள் செய்கையைச் சொல்லுவாம் என்பதாம். (எஃ)

[இனிப் பதினொருபாட்டால் இந்திரன்முதலிய நால்வரா
லேவப்பட்ட தாதிகள் தமயந்தியோடுபேசி
மீளுதல் சொல்லப்படுகின்றன.]

அறுசீர்க்கழிநெழிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

**தூண்பாலகம்மாலைக்கடவுளர்விடுப்பவந்த
புள்ளலங்குழைசொற்பனைமுடிநீராவையன்னை**

ருனெடுபழகிநெய்த் தோருமிழ்ந்துவெம்புலவுநாறு
மோனவேல்விமனின்றவனிதைதையயினிதுகண்டார்.

(இ - ள்.) காள் அமா - வாசனை பொருந்திய, அலங்கல் மாலை - அசையாரின்ற மாலையையுடைய, கடவுளா விடுபப வந்த - தேவாக ணால் அனுப்பப்பட்டி வந்த, பால் நலம கடைத - பாலினுடைய நன்மையை வென்ற, தீ சொல் - தித்திப்புப்பொருந்திய சொல்லையும், பனை முலை - பருத்த முலையையுமுடைய, பாவை நல்லா - பாவைபோலு மிருக்கின்ற மாதா, ஊனெடு பழகி - மாமிசத்துடன் பழகுதலசெய்து, வெய்ததோ உமிழ்ந்து - உதிர்த்து யுமிழ்ந்து, வெம்புலவு நாறு - வெம்புலவொருந்திய புலாநூற்றம் நாறுகின்ற, மான வேல் - ஒப்பற்ற வேற்படையை யுடைய, வீமன் ஈன்ற வனிதையை - வீமராசன் பெற்ற தமயந்தியை, இனிது - இனிதாக, கண்டார் - கண்டார்கள, எ-று.

(க - து.) தேவாகள விடுகப்பட்ட துதிகள் தமந்தியைக் கண் டார்கள் எனபதாம். (எச)

பொருவருவனப்பின்மிக்கபுலோமசைமுதல்வராய
வரிவிழிககுமுதச்செவ்வாயவானவர்மகளிரதாமித [ன்று
தெரியிழைசெவ்விநோக்கிறசேணிடைப்பொலிந்துதோ
யிரவிமுன்மதியமாவரெனவுளத்தெண்ணினாரால்.

(இ - ள்.) பொரு அரு - ஒப்புச்சொல்லுதற கரிய, வனப்பின் மிக்க - அழகினுலே மிகுந்த, புலோமசை முதல்வா ஆய - இந்திராணி முதலியராகிய, வரி விழி - இரோகைகையுடைய கண்களையும், குமுதம் செய்வாய - அல்லமலாபோன்ற சிவந்த வாயினையுமுடைய, வானவா மகளிர் - தெய்வமாதா, இ தெரி இழை - இறந்த தமயந்தியினுடைய, செவ்வி நோக்கில் - அழகைப் பார்த்தால், சேணிடை - ஆகாயத்தினிட த்து, பொலிந்து தோன்றும் - பிரகாசித்துத் தோன்றுகின்ற, இரவி முன் - சூரியன் முன்னே, மதியம் ஆவா என - சந்திரனபோ லாவரென்று, ஊளத்து - மனத்திலே, எண்ணினா - (அதியா) சிந்தித்தார்கள், எ-று. தாம் - ஆல் - அசைகள்.

(க - து.) தமயந்தி அழகுக்கு முன்னே தேவ மாதாமுரு சூரியன் முன்னே தோன்றஞ் சந்திரன் போலும் என்றெண்ணினார்கள் என்பது தாம்.

பெய்வமாதரிற் கிறந்த இந்திராணிமுதலான மங்கையரும் இங் னுழை நோக்கில் தாம் அழகுடையோமென்னுஞ் செருக்கை யொழி வாராகவென்பது கருத்து. (எடு)

எய்தியமகளிர் தம்மிலிமையவர் தலைவன் றுதி
யையரிநெடுங்கட் செவ்வையணங்கிற்குமணங்குபோல்வாய்
கிசையதுணர்த்தருவினீழற்கோமகன்பணியுதற்ப்புகாந்த
செய்திகீதெய்யென்மதிதுயவணவகித் தெண்ணினார்

(இ - ள்.) எய்திய மகனா தம்மில் - அடைந்த தனதிரா நால் வருள், இமையவா தலைவன் தாதி - இரத்திரனுடைய தாதி யான்வன், இ அரி நெடு கண் - அழகிய இரேகைகளையுடைய நெடியகண்களையும், செல்வாய் - சிவந்தவாயினையுமுடைய, அணங்கிற்கும் அணங்கு டோல்வாநி தெய்வமங்கைக்கும் தெய்வமாதையொத்த தமயர்தியே, கொய் துணா - பூங்கொத்துக்களையுடைய, தருவின் நீழல் கோமகன் - ஐந்தி லினிழலிலிருக்கின்ற இரத்திரனுடைய, பணியால் - ஏவலினாலே, டோந்த செய்தி - வந்த செய்தியை, நீ கேட்டி என்று - நீ கேட்டாயாகவென்று, சிறு அடி வணங்கி - சிறியபாதங்களை வணங்குதலசெய்து, சொல்ல சொல்வான், எ-று.

(க - து.) இரத்திரன் தாதி யான்வன் தமயர்தியைவணங்கிச் சொல் ளானாயினான் என்பதாம்.

தான் தெய்வமங்கையாயினும் தன்னிறைவனுக்குத் தலைவியாக் குவிக்கத் தாதி யாக வந்தமையால் தமயர்தியினிடத்து அவளுக்கு வணக்கஞ் சொல்லப்பட்டது. (எ-று.)

இருவிசம்பொருகோலோச்சியேதிலர்க்கடந்துதேவர் பரவிரின்றிறைஞ்சநாளும் பனிமலர்த்தருவினீழ லரியணைப்புறத்துவைகுமண்ணலுக்கமிர்தமன்னு புருவிலானொருவன்செய்யுமுறுபகைகாத்தல்வேண்டும்.

(இ - ள்.) இரு விசம்பு - பெரிய வானுலகை, ஒரு கோல் ஓச்சி - ஒரு செய்கோல் செலுத்தி, ஏதிலா கடந்து - சததருக்களை வென்று, தேவா பரவிரின்று - தேவர்கள் துதிசெய்து நின்று, இறைஞ்ச - வணங்க, நாளும் - நாடோறும், பனி மலா தருவின் நீழல் - குளிராசசிபொருந் திய மலரானிறைந்த ஐந்தருவினிழலில், அரியணை புறத்து வைகும் - சிந் கா தனத்தினிடத்துத் தங்கிய, அண்ணலுக்கு - இரத்திரனுக்கு, அமிர்தம் அன்னம் - அமிர்த்ததுக் கொப்பானவளே, உருவிலான ஒருவன் - வடிவமில்லாதவனுடைய மன்மதனுவன், செய்யும் - செய்கின்ற, உறு பகை - மிகுந்த பகையை நீக்கி, காத்தல்வேண்டும் - (நீ) காக்கவேண் டீம், எ-று.

(க - து.) இரத்திரனுக் கமிர்தம் போன்ற தமயர்தியே! நீ மன்மத பாணத்தை நீக்கிக் காக்கவேண்டி மென்றான், என்பதாம்.

இதுமுதலாகிப்பாட்டால் தாதி தமயர்தியை வேண்டிக்கொடுத்தி, 'இருவிசம்பு' என்றதனால் பொன்னுலகென்பதும், 'ஒருகோலோச்சி' என்றதனால் பொதுவறப் புரப்பவனென்பதும், 'ஏதிலாக் கடந்து' என்றதனால் வீரனென்பதும், 'தேவரிறைஞ்ச' என்றதனால் அவரிலுஞ் சிறந்தோனென்பதும், 'தருவினீழல்' என்றதனால் மிகுந்த செல்வமுடையானென்பதும், 'அரியணைப்புறம்' என்றதனால் அரசு செய்யவென்பதும், கருத்தாகப் பெற்றும். இரத்திரன் மணம்புரிவா யென்பது உரு வினென்றதென்பதும் பகை யொழித்தல்வேண்டும் என்னும் வந்தியுத்தாநி யொழித்ததென்பதும் விவரித்துக் கவிஞ்செய்தான். (எ-று.)

எம்மிறை யிளவற் காக விருங்கடல் கடைந்து வாசச்,
செம்மலர்த் திருவை யீந்த தேவார்வா சவற்கு மின்னுங்,
கைம்மலர் வருந்த விகுக் கட ல்கடைந் துழலா வண்ண
ம், பொம்மல்வெம் முலையா யன்னோற் கின்னருள் புரிதல்
வேண்டும்.

(இ - ள்.) எம் இறை இளவற்கு ஆக - எங்களுடைய உபேந்திர
ஆக்காக, இரும் கடல் கடைந்து - பெரிய பாற்கடலைக் கடைந்து,
வாசம் செம் மலா திருவை - வாசனைபொருந்திய செந்தாமரை மலரி
விருக்கின்ற திருமகனை, ரந்த தேவா - தந்த தேவதைகள், வாசவற்
கும் - இந்திரனுக்கும், இன்னும் - இன்னமும், மலா வருந்த - ம
லாகிய மலர்கள் வருந்த, இக்கு கடல் கடைந்து - கருமபிரதக்கடலைக்
கடைந்து, உழலா வண்ணம் - அலையாதவிதம், பொம்மல் வெம்முலை
யாய் - பொலிவினையுடைய விரும்பத்தக்கவாகிய முலைகளையுடைய தம
யந்தியே, அன்னோற்கு - அவ்விந்திரனுக்கு, இன் அருள் - இனியவருளை,
புரிதல்வேண்டும் - (நீ) செயதல்வேண்டும், எ-று.

(க - து.) இந்திரனுக் கருள்செய்யவேண்டு மென்றான் என்ப
தாம்.

இங்கு இளவலென்பது இந்திரனுக்குச் சயந்தருவதற்காக அவன்
தம்பியா யவதரித்து உபேந்திரனாகிய யுடனிருக்கின்ற திருமலை யெனக்
கொள்க. தேவாக்கு இம்முயற்சி யில்லாதிருக்கவும் அவாக் குளதாககீ
கூறலால் உயாவு நவீர்சியணி.

(எஅ)

மாயிருஞாலந்தன்னின் மகம்பலவியற்றிப் பெற்ற
மீயுயர்பகம்பொனாட்டின் மேதகு செல்வமெல்லா
மேயினநின்பாலன்றோ விமையவார்க்கிறைவன்பானின்
சேயரிக்கடைக்கனோககஞ்சிறிதருள் புரியிளமாதோ.

(இ - ள்.) மா இரு ஞாலந்தன்னில் - மகத்தாகிய பெரிய பூமி
விலே, மகம் பல இயற்றி - தூறுவேள்விசெய்து, பெற்ற - பெற்றுக்
கொண்ட, மீ உயா - மேலாக உயாதத, பசு பொன் நாட்டில் - பசுமை
பொருந்திய பொன்னுலகத்தில், மேதகு செல்வம் எல்லாம் - மேன்மை
பொருந்திய பாக்கியமெல்லாம், நினபால் - உன்னிடத்தில், ஏயின
ன்றோ - பொருந்தியனவல்லவா, இமையவார்க்கு இறைவன்பால் -
திரனிடத்தில், நின் சே அரி கடைக்கண் நோக்கம் - உன்னுடைய செவ்
வரிபூரீத் கடைக்கண்பாராவையானது, சிறுது அருள் புரியின் - கொஞ்
சும்அருள்செய்தால், எ - று. மாத - ஓ - அசைகள்.

(க - து.) உன்கடைக்கண்பாராவை சிறிது இந்திரனிடத்தில் வைத்
தால் அவன் செல்வ மெல்லாம் உனக்குடையவாம் என்றான் துதி என்
பதாம்.

செல்வமாவன—முவுலகாட்சி கற்பகமுதலியஐந்தருளில் காமதே
வ சிந்தாமணி சங்கதி பதமநிதி பொன்னுலகம் அருளின

யந்தமாளிகை ஐராவதயானை உச்சைச்சிரவக்குதிரை சுதாமசபை
நந்தனவனம் அமிதம் தேவா அரம்பையா இவைமுதலியனவாம்.
செல்வத்திற்கும் அருட்கும் மாற்றிக்கோடல் சொல்லப்பட்டமையால்
மாற்றுகிலையணி. (எக)

மண்ணினிற் சிறந்து வாழு மன்பதைத் தொகுதி த
ன்னி, லெண்ணிழற் சிறந்தா ரன்றோ வியக்கரவ் வியக்கர்
தம்மில், விண்ணவர் சிறந்தா ரன்றோ விண்ணவர் தமையு
மாளு, மண்ணனின் னேவல் கேட்பி னதனினுஞ் சிறந்த
துண்டோ.

(இ - ள்.) மண்ணினில் - பூவுலகத்தில், சிறந்து வாழும் - சிறங்
பைப்பொருந்தி வாழ்கின்ற, மனபதை தொகுதி தன்னில் - மக்கட்
கூட்டத்துக்குள், எண்ணிழல் - நினைக்குமிடத்தில், இயக்கா சிறந்தார்
அன்றோ - இயக்கரானவாகள் சிறந்தவாகளல்லவா, அ இயக்கர் தம்மில்-
அந்த வியக்கருக்குள்ளே, விண்ணவர் சிறந்தா அன்றோ - தேவர்கள்
சிறப்பைப்பொருந்தினவாகளல்லவா, விண்ணவர் தமையும் ஆளும்-அத்
தேவர்களை யு மாட்சிசெய்கின்ற, அண்ணல் - இந்நிரானவன, நின்
ஏவல் கேட்பின் - உன்னுடைய ஏவறொழியைக் கேட்பானாயின், அத
னினும் சிறந்தது - அதைக்காட்டிலும் சிறப்பையுடையது, உண்டோ -
ஒருபொருளுண்டோ, [இல்லை] எ - று.

(க - னு.) இந்நிர னுனக்கேவல் செய்தால் இதிலுஞ் சிறந்ததில்லை
யென்றான் என்பதாம்.

மேன்மேலும் சிறப்பைச் சொல்லுதலால் மேன்மேலுயாச்சி
யணி (அ௦)

தாதொடுநறவு தூற்றும் தருநிழலினி துவைகு
மேதகுநிதியுமானும் வேட்டனவுவந்துநல்க
வேதமிலரம்பைமாதர் முறைமுறையேவல்கேட்ப
நீதொழும்மராயா ருநிற்றொழப்பணித்தியென்றான்.

(இ - ள்.) தாதொடு நறவு தூற்றும் - மகர்த்தப்பொடியோடு தே
னையும் தூற்றுகின்ற, தரு நிழல் - ஐந்தருநிழலில், இனிது வைரும் -
இனிதாகத்தங்கிய, மேதகு நிதியும் - மேன்மைபொருந்திய சங்கநி
புதுமதிதிகளும், ஆளும் - காமதேனுவும், வேட்டன உவந்து நல்க - விரு
ம்பியவைகளை மகிழ்ந்து கொடுக்க, ஏதம இல்-குற்றமில்லாத, அரம்பை
மாதா - தெய்வமடவராகள், முறை முறை - வரிசைவரிசையாக, []
கேட்ப - ஏவறொழியைக்கேட்க, நீ தொழும் அமராயாரும் - நீ வணங்
குநின்ற தேவர்களாயாரும், நின் தொழ - நின்னைவணங்க, பணித்தி
யென்றான் - சொல்லென்றான், எ - று.

(க - னு.) வணங்கப்படுந் தெய்வங்க ளுன்னை வணங்கச் செய்
பதென்றான் என்பதாம். (அ௧)

[இனி நிரன்லிபாட்டால் தமயந்தி இந்நிசன் துதிக்கு
வினடகொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

இனையனவுரைத்தலோமியாவர்தமுளமுந்தேரும்
பனியிருவிசும்பிறேவர்பரவளீற்றிருக்கும்வேந்தென்
மனநிலையுணரான்போலுமமைதர்நெடுக்கணல்லா
யுனையிரைந்திவ்வன் றா துவிடுத்ததென்னுரைத்தியென்னு.

(இ - ள்.) இனையன உரைத்தலோமியம் - இத்தன்மையவாகிய
சொன்னைச் சொன்னாருத்திரத்தில், யாவாதம் உளமும் - எவர்களு
டைய மனமும், தேரும் - தெரியாநின்ற, பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய,
இரு விசும்பில் தேவா - பெரிய தெய்வலோகத்திலிருக்கின்ற தேவர்
கள், பரவ லீற்றிருக்கும் - அரகிருக்கின்ற, வேந்து - இந்திர
னாவன, என் மனம் நிலை - எனமனத்தினிலையு, உணரான் போலும் -
தெரியாதவன்போல, மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதா நெடு கண்
நல்லாய் - மதாத்த நெடிய கண்களையுடைய தாதியே, உனை - உன்னை,
வினாத்து - சீக்கிரமாக, இவ்வன் துது விடுத்தது - இவ்விடத்தில் து
தாவதுபயிபது, என - யாதுகாரணமாக, உரைத்தி என்னு - சொன்
னென்று, எ - து.

(க - து.) தமயந்தியானவன், தாதியே இந்திர னெனது மனதை
யறியாதவன் போல உன்னை யென்னதாரணமாகத் துதுவிட்டா
னென்று சொல்லி என்பதாம்.

அறியான்போலு மென்றமையால் தற்குறிப்பணி. (அஉ)

என்னுளத தென்றுநீங்கா திருப்பவ னளனே யாகு
ம், பொன்னகர்க கிறைவன்றன்பாற் பொருந்துதி யென்
னுந் தாதக, கன்னவ னியையுங் கொலலோ வெனமறை
ந் தயலே நிற்கு, மன்னவன் மகிழ்ச்சிகூர மடவர வினிது
சொன்னான்.

(இ - ள்.) என் உளத்து - என்னுடையமனத்தில், என்றும் நீங்கா
இருப்பவன் - எந்நாளும் பிரியாமனிலேநிப்பவன், நளனே ஆகும் - நள
மகாராசனே யாகும், பொன் நகாக்கு இறைவன் தன்பால் - இந்திர
னிடத்து, பொருந்துதி - நீ பொருந்தக்கடவாய், என்னும் துதுக்கு -
நின்றசொல்லுந் துதுக்கு, அன்னவன் - அந்த நளமகாராசன், இயை
யுந்கொல்லோ என - சம்மதிப்பானே வென்று, மறைந்து அடலே நிற்
கும் - ஒளித்துப் பக்கத்திலே நிற்கின்ற, மன்னவன் - அரசன், மகிழ்
ச்சிகூர - மகிழ்ச்சியிக, மடவரல் - தமயந்தி, இனிது சொன்னான் -
இனிதாகச் சொல்வினான், எ-று.

(க - து.) என்னுள்ளத் திருப்பவ னளனாகும், இந்திரனுக்கு நெ
ருந்தென்னுந் துதுக்கு நளனிசைவானே வென்றான், என்பதாம்.

* அன்னவ னியைதலாவது தான் காணியாகக்கொண்ட மனத்தி
லிட்டி நீங்குதல். அவ்வரசனாவது என்னிடத்து வெறுத்து நீங்கல்

வேண்டும், யானாவது அவனை வெறுத்து நீக்கல்வேண்டும், இருவரும் ஒத்திருக்கும்போது அவ்விடத்தை விரும்பாததா தெனறதாயிற்று. ஆயின் ஓரிடத்தில் இருவா எப்படி யிருக்கலாமென்பது கருத்து. சுபாவத்திற் சொல்லுந் தமயந்தியி னுரையைக்கேட்டமையால் நளனுக்கு மிகவு மகிழ்ச்சியுண்டாயிற் றென்க. (அந்.)

கோற்றொடி நளன்மே லுற்ற காதலைக் குறித்து நோக்கி, மாற்றுத லரிதென் றெண்ணி வாசவன் றாதி யேக, வாற்றல்வா சவற்கு நேரா வணங்கெவர்க் கியையு மென்னுந், தேற்றமோ மிரையார் மற்றைத் தேவர்தா தியரும் போனார்.

(இ - ள்.) கோல் தொடி - தமயந்தியானவள், நளன்மேல் உற்ற காதலை - நளனிடத்தில் வைத்த ஆசையை, குறித்து நோக்கி - குறித்துப் பார்க்குது, மாற்றுதல் அரிது என்று எண்ணி - அதனை நீக்குதல் அரிதாரு மென்று நினைத்து, வாசவன் னாதி ஏக - இந்நிரனுடைய னாதி தன்னிடத்துக்குச் செல்ல, ஆறறல் வாசவற்கும் - வலிமைபெற்ற இந்நிரனுக்கும், நேரா அணங்கு - உடன்படாத தமயந்தி, எவாக்கு - யாவாக்கு, இயையும் எனனும - சமமகிப்பாள [ஒருவருக்குஞ் சம்மதியாள்] எனகிற, தேற்றமோமி - தெளிவுடனே, உளாயா - பேசாத வாகளாய், மறறை தேவா னாதியரும் - மறறைத் தேவர்கள் விடுத்த னாதிகளும், போனா-சென்றார்கள, எ-று.

(க - டு.) தமயந்தி நளன் மேல் வைத்த ஆசையைக்கண்டு இந்நிரன் னாதிபோக மறற னாதியரும் போனாள் என்பதாம்.

உமமை இறந்தது தழீஇயவெச்சம் தமயந்தி பூவுலகமடந்தையாயினும நம்மினுமிகக் கலைகளின் பயிற்சியுடையவ ளாகையால் அவனை நமது சொல்லால் மடக்கி இந்நிரனுக்குத் துணைவியாகுவது அசாதியமென்று இந்நிரன் னாதி நீங்கினு ளென்க. அப்படிப்பட்ட சம்பததுக் கூளையும் போகத்தையும் வலிமையையும் சிறப்பையுமுடைய இந்நிரனுக்குச் சம்மதியாதவள் நம்மிறைவாக்குஞ் சமமதிப்பாளாளென்பது கரத்தலாமலகம்போற மெரிதலால் மறறைத்தாதிக ளவளுடன் உளாயாடி அவமான மடையாமையே நமக்கு மேனமையென் றொழிந்தன ளென்க.

நாதியரே கககண்டதோன்றல்செங்கமலககண்கண்
மேதகுசெலவமிககவிதர்ப்பர்கோன்றவததிற்றோன்று
மாதர்மென்னோககிணுடன்வடிவினிலழந்திப்பின்னு
மாதரம்பெருகியினபவாரியினுந்தவன்றே.

(இ - ள்.) னாதியா ஏக கண்ட - தேவனாதிகள் தம்மிடத்துக்குப் போதலைப்பாதத, தோனல் - நளமகாராஜனுடைய, செம் கமலம் கண்கள் - செந்தாமரை மலாபோன்ற நேத்திரங்கள், மேதகு - மேம்பட்ட, செல்வம் மிக்க விதாப்பா கோன - செல்வத்தினாலே மிகுந்த வீமராசனுடைய, தவத்தில் தோன்றும் - தவத்தினு லவதரித்த, மாதர்மெல் நோக்கினுள் தன் - அழகிய மெல்லிய டாராவையையுடைய தமயந்தி

திரிபுது, வடிவிலில் - உருவத்தில், அழந்தி - ஆழந்து, பிஷ்ணும் - பின்னும், ஆதரம் பெருகி - ஆசைமிகுந்து, இன்பம் வாரியின் - இன்பக் கடலிலே, ஆழந்த - அழந்தின, எ-று. அன்று - ஏ - அசை.

(க - து.) நளன் கண்கள் தமயந்தி உருவத்தி லழந்திப் பின்னு மின்பக்கடலில் மூழ்கின எனபதாம்.

கரவினி லொருமங்கையின் அழகைநோக்கும் ஆடவற்கு மற் றொருவா அங்கில்லா திருந்தானமா ததிரஞ் சங்கு மா தலால் 'தூதியி' போக்கண்ட தோன்றல் என்றா. அவருள்ள தோழிகளோவெனில் அவர்களுக் கிவனிநுப்பது தெரியா தெனக. அவ ளவயக்களைத் தனித் தனி நோக்கின் அநோக்குதற கிடையூறடையின மற்றவைக ளெப்படி யுளவோ வென்று கருத்தலையு மா தலால் முழுவதூற் தனசத்தியா லொருவகு நோக்குதலால் 'வடிவிலில்மூந்தி' என்றம அதில ஆசை மிகுதலா லின்பசாகரத்தி லழந்தினெனென்றுஞ் சொல்லினா. (அரு)

பாசிழைபரந்தவலகுற்பனிமொழிககுமுதச்செவ்வாய்
மாசறுமதியமன்னவாண்முகத்தணங்கைநோக்கி
யாசையங்கடலுளாழ்ந்துகரைபெருவரசனோக்க
மேசுவதொன்றுமில்லாமுலைவசையிவரந்தவன்றே.

(இ-ள.) பசு இழை பரந்த - பசும்பொனனும்செய்த வாபரணங் கள் பரவப்பெற்ற, அல்குல் - அல்குலையும், பனி மொழி - குளிரச்சி பொருந்திய சொற்களையும், குமுதம் செவ்வாய - அலலிமலாபோன்ற சிவந்த வாயினையும், மாசு அறு மதியம் அன்ன - சூர்மற்ற சந்திரனை யொத்த, வாள் முகத்து - ஒளிபொருந்திய முகத்தையு முடைய, அணங்கை நோக்கி - தமயந்தியைப் பார்த்து, ஆசை கடலுள் - ஆசை யாகிய கடலினிடத்து, ஆழந்து - முழுகி, கரை பெரு - கரையை யடையாத, அரசன் நோக்கம் - நளனுடைய பாவை, ஏசுவது ஒன்றும் இல்லா - பழிப்பதொன்று மில்லாத, முலை வரை - முலைகளாகிய மலை யின்மேல், இவரந்த - ஏறின, எ - று. அம - அசை.

(க - து.) நளன் கண்கள ஆசைக்கடலிலே மூழ்கித் தமயந்தி முலைகளாகிய மலைகள்மேலே யேறின எனபதாம்.

அல்குற பாம்பையும் வாய்க் குமுகத்தையும் முகமதியத்தையு முடைய மங்கையினது ஆசைக்கடலில் வீழ்ந்து அவைக ளுறுப்பித்த வரந்தி ஒரு துறையுங்காணது தடுமாறும் அரசனோக்கங்கள் அங்கு முலைகளென்னு மலைகளைக்கண் டேறின வெனக. கசசறுத்தல், களபச் சேறணிதல், முததவடமணிதல், இறுமாந்து மேனோக்கல், கண்கறுத் தல், அழகனத்தல், திதலைபூத்தல், பூரித்தல், புளகித்தல், இழைறுழை யாதுநெருங்கல், வெச்செனல், தண்ணெனல், இடையை வாட்டல் முதலிய நற்குணங்களிற் குறைவினறி யிருத்தலால் 'ஏசுவதொன்று மில்லா முலை' என்றா. மிகுந்த வாசையோடும் ஸ்தனங்களை நோக்கினு னென்பது கருத்து. ஆசையங் கடலென்றதும் முலைவரையென்றதும் உருவங்கள். தமயந்தியைக் கண்டகண்கள் மிகுந்த ஆசையுடையதாய் முலையைப்பார்த்தன என்னும் பொருள்பெறச் சொல்லியனோக்கம் கட

துளாழ்த்து மலையி லிவிரந்த தென்றலில் கடலில் மூழ்கினோ களாயி லேறுவதாகிய உலகாசெய்கை தோன்றுதலால் முன்னுருவகத்தை யங்கமாகக்கொண்ட சுருங்குசொல்லணி. (அசு.)

போர்க்களிறையையீமன்புரிந்தமெய்தவத்திறேன்றுங் கர்க்கருங்கூந்தலாண்மைக்கண்வலையதனுட்பட்டோ வீர்க்கிடைபுகாதபொம்மலிளமுலைநெருக்கிற் புககோ பார்த்தசெங்கமலக்கண்கள் பறிப்பரியனவாய்நின்ற.

(இ - ள்.) போ களிறு அனைய - போசெய்கின்ற யானையை யொத்த, வீமன் புரிந்த மெய் தவத்தில் தோன்றும் - வீமராசன் செய்த உண்மையான தவத்தினாலே அவதரித்த, கார கரு கூந்தலாள் - மேகம்போன்ற கரிய அளகபாரததையுடைய தமயந்தியினது, மை கண் வலை அதனுள் பட்டோ - மையையணிந்த கண்ணாகிய வலையி லகபபட்டோ, ராககு - ராககூனது, இடை புகாத - மத்தியத்திலே துழையாத, பொம்மல் இள முலை நெருக்கில் - பொலிவுபெற்ற இள மைபொருந்திய ஸ்தனபாரககளினுடைய நெருக்கத்தில், புக்கோ - புகுந்தோ, பாரத்த - நோக்கிய, செம் கமலம் கண்கள் - செந்தா மரை மலாபோன்ற நேத்திரங்கள், பறிப்பு அரியன ஆய் - பறிப்பதற் கரியவாகி, நின்ற - நின்றன, எ-று.

(க - து.) களன கண்கள் தமயந்தி கண்வலையிற் பட்டோ தன நெருக்கிற் பட்டோ பறிப்பதற் கரியவாக நின்றன என்பதாம்.

குமுடிபுறந்தருதல் குஞ்சரத்தியல்பே யெனவின் அவ்வா றுலகினகை கரிப்பவ னாகையால் 'போரககளிறையையீமன்' என்றும் பொய்தவத்திறேனெறின னெனென்பதற்கு 'மெய்தவத்திறேன் றினுள்' என்றுங் கொள்க. ராககிடைபுகாமல் வீம்முதலால் மூத்தன் வோ வென்னும் ஐயநிகழாமலுக்கு 'இளமுலை' என்றா. கண்கள் அழகு முழுவது நோக்கி முற்றமையால் பறிப்பரியனவாய் நின்றன வென்க இது ஐயவணி. (அசு.)

விண்ணவர்க்களிர்யாரும்வெள்குறவனப்புலாய்ந்து பெண்ணலங்கனியநின்றபேதைபேரழகுமுற்றுங் கண்ணொடுபிணித்தாலென்னவியப்புறக்களித்துநோக்கும் புண்ணுறுபுலவுவேலானுளத்தொடுபுகலுறமுள்

(இ-ள்.) விண்ணவா மகளிர யாரும் - தேவர்களுடைய மங்கைய ஞல்லாம், வெள்கு ஁ற - காணமடைய, வனப்பு வாய்ந்து - அழகைப் பெற்று, பெண் ளம் கனிய நின்ற - பெண்களுக்குரிய நற்குணங்கள் முதிர் நிற்கப்பெற்று, பேதை - தமயந்தியினது, போ அழகு முற் றும் - பெரிய அழகு முழுவதும், கண்ணொடு - கண்களுடனே, பிணித் தால் என்ன - கட்டினதையொப்ப, வியப்பு ஁ற - ஆச்சரியமிக், கனித்து நோக்கும் - கனிபடையடைந்து பார்க்கின்ற, புண் - மா மிசத்தைபுற்ற, புலவு வேலான - நாற்றத்தையுடைய வேற்படையேந் தி - நளமகாராஜன், உளத்தொடு - மனத்துடனே, புகலல் உற்றான் - சொல்லத் தொடங்கினான், - ஁ - ஁. உளத்தொடுபுகலல் - சிந்தித்தல்.

(க - து.) தமயந்தி யழகைக்கண்டு நான் தன்னுள்ளத்தோடு சொல்வான் என்பதாம்.

பெண்ணலமாவன நாணம் மடம் அச்சம் பயிப்பு முதலிய குணங்களும் பிறவுமெனக் கொள்க. அவ்வழகின்கடலை யொருவாறறும் கடந்த நான் தன்மனத்துக் கிசைந்தவா வேறொருவரும் அங்கில்லாமையால் நான் கண்டவியப்பை மனத்துடன் சொல்லத் தொடங்கின னென்க. பிணிததாலென்றமையால் தற்குறிப்பணி (அஅ)

[இதுமுதல் பத்துப்பாட்டால் நனது சிந்திப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

வடிவமைநூலிற் சொல்லும்வனப்பெலாமமைத்துவேதன் கழிமலர்ச்செங்கைவண்ணங்காட்டியவுருவுகொல்லோ வடுகணைவேனிலானின்னமுதுகோறெயத்துத்தீட்டிம படிவமோவுயிரைவாட்டும்பாவைதன்வடிவந்தானே.

(இ - ள்.) உயிரை வாட்டிம பாவை வடிவம்- (என்னுயிரை) வாட்டிகின்ற இப்பாவை போலவாளுடைய உருவமானது, வேதன் - பிரமணாவன, வடிவு அமை நூலில் சொல்லும் - சாமுத்திரிகநூலிலே சொல்லாநின்ற, வனப்பு எல்லாம் அமைத்து - அழைக்கின்றதும் அமையச் செய்து, கடி மலர் - புதுமைபெற்ற தாமதமொழிபோன்ற, செம கை வண்ணம் - (தனது) சிவந்தகைகளின் குணத்தை, காட்டிய - காண்பித்த, உருவுகொல்லோ - உருவமோ, அடுகணை - கொல்லாநின்ற பூங்கணைகளுடைய, வேனிலான - மனமதனானவன, இன அமுது - இனிய அமிரத்ததில், கோல் தோயத்து - நூரியக்கோலை நனைத்து, தீட்டிம் - எழுதப்பட்ட, படிவமோ - உருவமோ, என்று.

(க - து.) நான் தமயந்திவடிவம் பிரமண கைத்திறமோ, மன்மத வெழுதிய வருவமோ என்றான என்பதாம்

வேதன் செங்கைவண்ணங் கொல்லோ வென்றவன பின் வேனிலானீட்டிம் படிவமோ வெனக்கூறியது அவனபடைப்பி லிவ்வழகு கண்டிலேம், அழகினால் உலகத்தைமயக்குங் காமனே படைக்கி லிவ்வழகுண்டாகலாமெனும் கருத்தா லெனக்கொள்க. வேதன்கைவண்ணங் காட்டியவுருவோ வேனிலானீட்டிம்படிவமோ வெனக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (அக)

குழை யெதிர் நடந்து பைம்பொற் குமிழ்மிசை மறிந்து நீண்ட, வுழைபொரு நெடுங்க ணுட னுறுப்பினுக் குவையாகச், செழுமலர் முதலவாய பொருள்களைத் தெரிந் கூறி, னழகினுக் குவமை தீர்ந்த வவற்றினுக் கிகழ்ச்சியாமே.

(இ - ள்.) குழை - குழையென்னும் காதணிக்கு, எதிர் நடந்து - முன்பாகச்சென்று, பை பொன் - பசிய பொன்போன்ற, குமிழ்மிசை - குழிமும் பூவினது மேற்பக்கத்தில், மறிந்து நீண்ட - மறிப்பட்டு நீட்சியை யடைந்த, உழை பொரு - மானபோன்ற, நெடுங் கண்ணுள்தன் - நெடி

யகண்களையுடைய தமயந்தியினது, உறுப்பினுக்கு - அவையவத்துக்கு, உவமை ஆக - உவமானமாக, செழு மலா முதல ஆய பொருள்களை - செழுமைபெற்ற தாமரைமலா முதலாகிய வஸ்துக்களை, தெரிந்து கூறின - தெரிந்துசொல்லின, அழகினுக்கு - அழகுக்கு, உவமை தீர்த்த - உவமை நீங்கிய, அவற்றினுக்கு - அவற்றுப்புகளுக்ககு, இகட்சியாம் - பழிப்பாகும், ஏ-று. குமிழென்பது அதுபோன்ற மூக்கெனக் கொள்க.

(க - து.) தமயந்தி அவயவங்களுக்கு உமானப பொருள்களிகழ்ச்சி சியவாம என்றான் என்பதாம்.

மலாமுதலவாய பொருள்களாவன—மேகம நாகம் பிறை நறை குவளை குமிழ் குமுதம் அமிர்தம் காந்தள பாந்தள அருமப கரும்பு சுருமபு முதலியவாம். உவமையிலலாத அவயவங்கட்கு அவைகளைச் சொல்லுவது இகழுவா மென்க. உயரந்தவைகட்கு இழிந்தவைகளை யுவமித்தகூறுதலின் மிக்க அவமானமில்லை யென்பது கருத்தது. ■■■ மாணமாகிய தாமரைமலா முதலியவற்றை இவற்றுப்புகு உவமையாகக் கூறின இழிவென உவமேயத்தைச் சிறப்பித்தலால் எதிராநிலையணி. (௧௦)

குடைந்துவண் டுமிருளு செய்ய கொழுமலர்த் திரு வி னேமிந், தடஞ்சினை பொதுளு மென்பூந் தருநிழ லுறை யுந் தெய்வ, மடந்தையர் தமமை யெல்லாம வைகளும் படைத்துச் செங்கை, படிந்தபி னிந்த மாதைப் படைத்தன ன் கமலத் தோனே.

(இ - ள்.) வண்டு - வண்டிகளானவை, குடைந்து - மூக்கினாலே கிண்டி, இயிரும் - ஒலிக்கின்ற, செய்ய கொழு மலா - சிவந்த செழுமைபெற்ற தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, திருவினேமும் - இலக்குமி யுடனே, தடம் சினை பொதுளும் - பருத்த கிளைகள் நெருங்கிய, மெல் பூ - மெல்லிய மலர்களையுடைய, தரு நிழல் உறையும் - ஐந்தருநிழலில் வசிக்கின்ற, தெய்வ மடந்தையாத்மை எல்லாம் - தெய்வ மங்கையரனைவரையும், வைகளும் படைத்து - ஈள்தோறும் சிறுட்டித்து, செம் ■■■ படிந்தபின் - தன்னுடைய சிவந்தகைகள் பழகிய பின்பு, இந்த மாதை - இந்தத் தமயந்தியை, கமலத்தோன் - பிரம னானவன், படைத்தனன் - சிறுட்டித்தான், ஏ-று. ■ - அசைநிலை.

(க - து.) பிரமன் இலக்குமியையும், தேவமாதர்களையும் படைத்துக் கைதோந்தபின் னிவளைப் படைத்தான் என்று னான் என்பதாம்.

அழகிற் சிறந்த இலக்குமி இந்திராணிமுதலிய தெய்வமங்கையராலும் விரும்பத்தக்க அழகுடையவளா யிருத்தலா லிவ்வாறு சொல்லினான். இப்படிப்பட்ட படைப்பின் முயற்சி பிரமனுக்கு இல்லா திருந்தும் உள்ளதாகக் கூறலின் உயாவுறவிய்சியணி. (௧௧)

விரிந்தசெங் கமலத் தண்பூம் பொருட்டில்வீற் திரு க்கு மேலோன், முருந்திள முறுவற் செவ்வாய் முகிழ்மு லைக் கரிய கூந்தற், திருந்திழை யழகு வாய்ந்த திருமுகந்.

திங்க ளாகப், புரிந்தனன் களங்க மன்றோ புருவமா வியற்
நிலுவே.

(இ - ன்.) வீரிந்த செம் கமலம் - விரியப்பெற்ற செந்தாமரையி
லுடைய, தண் பூ பொருட்டில் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மலாக்கொட்டை
யின்மேல், வீற்று இருக்கும் - சிறப்பொழுகுகின்ற, மோலோன -
பிரமணுவன, முருந்து - மயிலிறகின முதனமுள போன்ற, இள முறு
வல் - இளமைபொருந்திய தந்தங்களையும், செவவாய - சிவந்தவாயினே
யும், முகிழ முலை - அருமபை யொத்த முலைகளையும், கரிய கூந்தல் -
கறுத்த அளகபாரத்தையுமுடைய, திருந்து இழை - தமயந்தியினது,
அழகு வாயந்த - அழகு பொருந்திய, திருமுகம் ஆக - திருமுகமாக,
திங்கள் புரிந்தனன் - சந்திரனேயு செயநான், களங்கம் அன்றோ - அதன்
களங்கத்தை யல்லவா, புருவம் ஆ - புருவமாக, இயற்றினான் - செய்
தான், எ-று.

(க - து.) பிரம னிவன் முகத்தைச் சந்திரனாகப் படைத்தான்
என்றான் என்பதாம்.

இவன்முகம் சந்திரனென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை யென்பது
கருத்து. இது உயாவூவிறசியணி. (கஉ)

மணிமுடி யதனைக் கொமமை முலையென வமைத்து
மார, னணிமலர்க கணைக னேந்தி லான்றமு வுலகு மூன்று,
கணைகளால் வென்று மற்றைக் கணைகளுக் கெதிரில் லாமை
யிணைவிழி யென்று பேரிட் டிவண்முகத் திருத்தினானே.

(இ - ன்.) மாரன் - மனமதனுவன, மணி முடியதனை - தன்
லுடைய மணிக் கணைகளைத் திரித்ததை, கொம்மை முலை என - இளமை
பொருந்திய ஸ்தனங்களென்று சொல்ல, அமைத்து - பொருத்தி,
அணி மலா கணைகள் ஐந்தில் - அழகிய பூவம்புக னேந்தினான், ஆன்ற
மூ உலகம் - நிறைந்த திரிலோகங்களையும், மூன்று கணைகளால் -
மூன்று பானங்களால், வென்று - வெற்றிகொண்டு, மற்றை கணைக
ளுக்கு - மற்றை யிரண்டுபாணங்களுக்கு, எதிரில்லா - எதிரில்லாத,
இணை விழி என்று - அஞ்சனநீட்டிய இரண்டு கண்களென்று,
பேரிட்டு - போ வைத்து, இவள முகத்து - இந்தத் தமயந்தியினுடைய
முகத்தில், இருத்தினான் - இருத்திவைத்தான், எ-று.

(க - து) மன்மதன் தன் முடியை முலையாகவுங் கணைகளைக் கண்
களாகவும் அமைத்தான் என்றான் என்பதாம்.

இவனுடையகண்கள் மாரன்கணை ளாயினவாற்றால் ஆடவரை
மயக்கின, அல்லவாயின் எவ்வாறு மயக்கு மென்பது கருத்து. தமயந்தி
யின் விழிக்கண் மாரன்கணையை ஆரோபித்தம்பொருட்டு விழியின்
பேரிட்டென்று அத்தன்மையை யொழித்தலால் ஒழிப்பணி. (கக)

வெதிர்புரை பசிய மென்றோன் வேளெடுங் கண்ணி
டன், நிதலைவெம் முலைபோன் முத்தந் தெரிதர வணிகந்தி

டாமன், மதமழை கொழிக்கும் வேழ மருப்பினை வெருவி யன்றோ, கதிர்மணி முத்த முள்ளே கரந்துவைத் திருக்கு மாறே.

(இ-ள்.) வெது புனா - மூங்கிலையொத்த, பசிய - பசுமைபொருந் திய, மெல தோள் - மெல்லிய தோளையும், வேல் - வேற்படைபோன்ற, நெடு கண்ணினுள்தன் - நெடிய கண்களையுமுடைய தமயந்தியினது, திதலை - தேமலையுடைய, வெம் முலை போல - விருப்பத்தைத் தரு கின்ற ஸ்தனங்களைப்போல, முத்தம் - முத்துக்களை, தெரிதா - தெரி யும்படி, அணிநிதிடாமல் - தரித்துக்கொள்ளாமல், மதம மழை கொழிக் கும் - மதமாகிய மழையைக் கொழிக்கின்ற, வேழம் மருப்பு இணை - யானையினுடைய கொம்பிரணமும், வெருவி அன்றோ - பயந்தல்லவா, கதிர் மணி முத்தம் - கிரணங்களைமுடைய அழகிய முத்துக்களை, உள்ளே - தமக்குள்ளே, கரந்து - ஒளித்து, வைத்து இருக்குமாறு - வைத்திருக்குமாறு, எ-று. கொழித்தல் - பெருக்குதல்.

(க - து.) தமயந்தி முலைகளைப்போல முத்துக்களை வெளிப்படுத்தாமல் அமழலைக்குப் பயந்தல்லவா யானைக் கொம்புகள் முத்துக் களை உளவைத்திருக்கின்றன என்ற என்ன என்பதாம்.

முத்துக்கள் தமமிடத்திற் பிறந்தனவாயிருந்தும் தனங்களால் வெல்லப்பட்டபடியால் அவ்வெற்றிதோன்ற அம்முத்துகளையணிந்த அத்தனங்களபோல தந்தங்கள் வெளிப்பட வணிதற்கு வெருவ்னமையால் கரந்துவைத்தன வெனக். அரசனா அபகரிக்கப்பட்ட பொருளையுடையவன் தப்பிவின்ற திரவியத்தைத் தனக்குள் ளடக்கிவைப்பனென்பது கருத்து. தந்தங்கள் தமக்கு எரியற்கையின் முத்துக்களுடைமையில் வெருவி கரந்துவைத்ததெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. இவ்வாறு கூறலால் வாணியமாகிய தமயந்தியின் தனச்சிறப்புத் தோற்றுகின்றமையால் புன்னவிலிபுகழ்ச்சியணி. (கூசு)

மடலவிழ் கமலப் புத்தேள் வடிவினை யமைத்து வெய்ய, தடமுலை யமைப்ப மாதி னுறுப்பலாற் றரமின்றென்ன, விடையினுக் கமைத்த கூற்றை யெடுத்தெடுத்தமைத் தலாலோ, கொடியெனத் தேய்ந்து தேய்ந்து குறைந்தது மருங்கு றுளே.

(இ - ள்.) மடல் அவிழ் கமலம் புத்தேள்-இதழ்களானவை விரிந்த தாமமாமலிலிருக்கும் பிரமணவன், வடிவினை அமைத்து - உருவத்தை முன்புசெய்து, வெய்ய - வெவ்விய, தடம் முலை - பருத்த ஸ்தனங்களை, அமைப்ப - பின்புசெய்ய, மாதின - தமயந்தியினுடைய, ப்பு அலால் - அவயவமல்லாமல், தரம் இன்று என்ன - தருந்தபொருளில்லை யென்று, இடையினுக்கு - மருங்கிற்கு, அமைத்த கூற்றை - வைத்த பங்கை, எடுத்த எடுத்த - கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெடுத்திக் கொண்டு, அமைத்தலாலோ - செய்தபடியாலோ, கொடி என - கொடியென்று சொல்ல, தேய்ந்து தேய்ந்து - தேய்ப்படுத்தேயப்பட்டி, மருங்கு - இடையானது, குறைந்தது - குறைபட்டது, எ-று.

(க - து.) பிரமன் இடைக்கமைத்த பங்கை யெடுத்த முலைக்கமைத்த பழயினு லல்லவோ இவளுக் கிடை சுருங்கிற்று என்ற னான் என்பதாம்.

தமயந்தியின் தனங்கள் நாடோறும் பருத்து இடைசிறுக்கையால் அவைகளைக்கண்ட வரசன் மறறை மாதரைப்போலாது முன்பு இவளைப்படைத்த பிரமன் வேறொரு கருவிக் கூறு தரமன்றென்று கருதி இவளுறுபுக்களுள் இடையிலவைத்த கூற்றைத் தனத்திற கமைத்திருக்கலாகுமெனக் கருதினனெனக். இயல்பிற்குறைந்த இடையினைத் தனத்திற கமைத்தலாறு குறைந்ததெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.

மௌவலம் தெரியல வேயநது மணங்கமழ் கரிய கூந்தல், கொவ்வையங் கனிவாயப் பேதை குவிமுலைக் களிநல் யானே, செவ்விதிற் பிணித்த நீலச் செழுமணி வலலி போலு, மவ்வயி றணிந்த கோல வணிமயி ரொழுக்கம் தானே.

(இ - ள்.) மௌவல - முலையினுடைய, அம் - அழகிய, தெரியல் வேயநது - மாலையைத்தரித்தது, மணம் கமழ் - வாசனை கமழ்கின்ற, கரிய கூந்தல் - கறுத்த அளகபாரத்தையும், கொவ்வை கனி வாய் பேதை - கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுமுடைய தமயந்தியினது, குவி முலை - குவிந்த ஸ்தனங்களாகிய, களி நல் யானே - களிப்பையுடைய நல்லயானையை, செவ்விதிற பிணித்த - நேராகக் கட்டிய, நீலச் செழுமணி வலலி போலும் - செழுமையுள்ள நீலரத்தனக்கொடிபோலும், அவயிறு - அந்த வயிறுனது, அணிந்த - தரித்த, கோலம் - ஒப்பனையமைந்த, அணி மயிர் ஒழுகம் - அழகிய மயிரொழுங்கு, எ-று. தான் - ன் - அசைகள்.

(க - து.) மயிரொழுங்கானது தமையந்தி முலைகளாகிய யானைகளைக் கட்டிய வலலிபோலிருந்தது என்ற னான் என்பதாம்.

தமயந்தியினுடைய தனங்களெனனும் யானைகள் கட்டாவிட்டால் எதிர்ப்பட்ட ஆடவனாக் கொல்லுமென்பது கருத்து. மயிரொழுகத்தை நீலச் செழுமணி வல்லிடோலுமெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.

ஐங்களைக் கிழவன் வைகு மணியர சிருக்கைப் பாங்கர், தங்குற வமைத்த வாழைத் தண்டுகொற்றுகட் சீற்றத், துங்கவெம பரும யானைத் தடக்கைகொறுணித் தேற்றாஞ், செங்கயற் கருங்கட் செவ்வாய்த் திருந்திழை குறங்கு தாமே.

(இ - ள்.) செய் கயல் கரு கண் - சிவந்த கயல்போன்ற கரிய கண்களையும், செய் வாய் - சிவந்த வாயினையும், திருந்து இழை - திருத்த மாகிய ஆபரணத்தையுமுடைய தமயந்தியினது, குறங்கு - தொடைகள், கண் கிழவன் வையும் - மனம்தன் தங்குகின்ற, அணி அரசு இருக்கை - அழகிய அத்தாணியிடத்தின், பாங்கர் - பக்கத்தில், தங்கு உற - தங்குமபடி, அமைத்த - செய்த, வாழை தண்டு கொல் - வாழைத் தண்டோ, தறுகண் - அஞ்சாத, சீற்றம் - கோபத்தையுடைய, துங்கம் -

உயாச்சிபொருந்திய, வெம் - வெவ்விய, பருமம் - ஒப்பனை யமைந்த, யானை - யானையினுடைய, தடம் - கொல் - பருத்த துதிக்கையோ, துணிதல் - இன்னதென்று துணிதலை, தேற்றாய - (யாம்) தேற்றும், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி தொடைகள் மலமதன் அததாணி மண்டபத்து வாழை ஸ்தம்பங்களோ யானைத்துதிகைகளோ அறியோம என்று னன்ன என்பதாம்.

மாதாது அல்குல் மாரனுக்கு அரகிருகை மண்டப மாகையால் அதற்கு அலங்கரித்த வாழைத்தண்டோ வெனறா. தேற்றும் எனத் தனவினைப்பொருள் பிறவிலையில் வாடது. குமங்கை - வாழைத்தண்டு கொல் யானைத் தடக்கைகொ லென, ஐயுறலால் ஐயவணி, (கௌ)

பைந்தருநீழல்வையும்பாவையர்பதுமபீடத் திந்திரைககணங்குசெய்யுமேந்திழையெழிற்குத்தோற்று வந்தடிபணியுந்தோறும்வாணுதல்கவினத்தீட்டுஞ் சிந்துரத்திலகந்தோயந்தோசிறடிசிவந்தவாமே.

(இ - ள்.) பை தரு நீழல் வைகும் - பசிய ஐந்தருநீழலில் தங்கிய, பாவையா - அரம்பையாகள், பதுமபீடத்து இந்திரைககு - தாமரை மலரி லிருக்கின்ற திருமாதுககு, அணங்கு செய்யும் - வருத்தத்தைச் செய்கின்ற, ஏனது இழை எழிறகு - தமயந்தியினது அழகிற்கு, தோற்று வந்து - தோலி பெற்றுவந்து, அடி பணியும் தோறும் - அடிகளில் வணங்குந் தோறும், வாள் றுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியானது, கவின - அழகுபெற, தீட்டும சிந்துர திலகம் - எழுதப்பட்ட சிந்துரப் பொட்டி, தோயந்தோ - தோயப்பெற்றோ, சிறு அடி - சிறியபாதங்கள், சிவந்த ஆறு - சிவந்த வீதம், எ-று,

(க - து.) தேவமாதாகள் தமயந்தியழகுக்குத் தோற்று அடியை வணங்குதலால் அவர்கள் நெற்றித்திலகமபட்டிப் பாதஞ் சிவந்ததோ என்று னன்ன என்பதாம்.

அரம்பையா மேற்பிறப்பிலாவது நினபோ லழகுபெற விரும்பினம், நீ முற்பிறப்பிலே யாதுசெய்து இவ்வழகு பெற்றனை அதைச் சொல்லுவாயாகில யாமும் அவ்வாறு செயதுமெனப் போற்றுதலால், 'வந்தடிபணியுந்தோறும்' என்றா. பாதத்தி னியற்கைச் சிவப்பினில் அடிபணியுந் தேவமாதா சிந்துரத்திலத்ததோயவைக குறித்தலால் தற் குறிப்பணி. (கௌ)

இன்னவா றுளத்தினெண்ணி யெறுழ்வலி மடங்கல ன்னான், மின்னவிர் குலேசவேந்தன் விஞ்சையின் புணர்ப் பினீங்கி, பொன்னவிர் சுணங்குபூத்த பொமமல்வெம் மு லையி னுணமுன், கன்னலஞ் சிலைவேளென்னக் கட்டிலன் கதுவ நின்றான்.

(இ - ள்.) இன்ன ஆறு - இரதப்பிரகாரம், உளத்தில் எண்ணி - மனதிலே சிந்தித்து, எறுழ் வலி - மிகுந்த வலிமைபெற்ற, மடங்கல்

அன்னன் - சிங்கத்தையொத்த நளன், மின் அவர் குலிச வேந்தன் - ஒளிவிளங்குகின்ற வச்சிரப்படையையுடைய இந்நிரனது, விஞ்சையின் புணாப்பின ரீங்கி - வித்தையினுடைய சம்பாத்தத்தினினது ரீங்கி, பொன் அவர் - பொன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற, சணங்கு பூத்த - தேமல் உண்டாகிய, பொம்மல் - பொலிவினையுடைய, வெம் முலையி னான் முன் - விருப்பத்தைத் தருகின்ற தனங்கையுடைய தமயந்திக்கு முன்னாக, கன்னல் சிலை வேள் என்ன - கருபடவில்லேகிய மனமதன் போல, கண் புலன் கதுவ - கண்ணறிவு பற்றும்படி, நின்றான் - நின றன்னன், எ-று.

(க - து.) நளன் தமயந்திக்குமுன் அருவத்தைவிட்டு உருவமாய நின்றான் என்பதாம்.

நளன் இவ்வாறு சிந்தித்துப் பின்பு தான் வந்தகாரிய முடிததம் காக உருவின்றி யுலாகுகின் வெருவுவனென ஒளித்தலைவிட்டு வெளிப் பட நின்றன நெனக. சிலைவேனென வெனலால் உவமை யணி. ()

வினாகமழ் நறியதண்டார் விதர்ப்பர்கோ னளித்த பாவை, யரசிளங் குமரன்மனை யார்வமோ டினிது கண்டா, னுருவெளி கண்டிநாளு முவந்துள மயர்வான் முன்னக், தெருளிறக் காணி லெய்து முவகையார் தெரிக்கற் பாலார்.

(இ - ள்.) வினா கமழ் - வாசனை கமழ்கின்ற, நறிய தன் தா - நல்ல குளிர்ச்சிபொருந்திய மாலையணிந்த, விதர்ப்பாகோன அளித்த - கீமராசன பெற்ற, பாவை - தமயந்தியானவள், அரசு இள குமரன் தன்னை - நளமகாராசனை, ஆவமோடு - ஆசையுடன், இனிது கண்டாள் - இனிதாகப் பார்த்தாள், உருவெளி கண்டு - உருவெளித் தோற்றத்தைக்கண்டு, நாளும் உவந்து - நாடோறும் உவப்படைந்து, உளம் அயாவாள் - மனம் வருந்துகின்றவள், முன்னம் - முன்னாக, தெருள் உற காணில் - தெளிவுபொருந்தக் கண்டால், எய்தும் உவகை - அப்போ தடைகின்ற மகிழ்ச்சியை, யா - எவாகள, தெரிககற்பாலா - தெரியப் படுத்த வல்லவாகள, [ஒருவருமில்லை], எ-று

(க - து.) தமயந்தி நளனை ஆசையோடு கண்டாள், அவள் மகிழ்ச்சியை யா சொல்லவல்லா என்பதாம்.

அந்தப்புரத்திலே வந்த புருடனேனோக்குந் தமயந்தி வெருட்சிக லினறி மகிழ்ந்தனனென்பது நாடோறும் பொயவடிவங்கண்டு மகிழ் பவனுக்கு மெய்வடிவங் காணப்பெறில் உண்டாமின்பம் சொல்லி முடியாதென்னும் வாக்கியப்பொருளால் நிறுத்தப்படலால் செய்யுட் குறியணி. (க00).

அங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மண்ணன்மே லணங்க டன், செங்கயற் கருங்கண் வாளி சிறிதுசென் றமுந்தா முன்னம், பைங்கழை தாங்கி யாவம் பரித்திடம் பார்த்து

நின்ற, துங்கவேள் விடுத்த வாளி துவன்மட் டாழ்ந்த வன்றே.

(இ - ள்.) அம் கண் - அழகிய இடமகன்ற, மா ஞாலம் காக்கும் - மகத்தாகிய பூமியை அளிக்கின்ற, அண்ணல்மேல் - நளமகராசன் மேல், அணங்களுள் தன் - தமயந்தியினுடைய, செம் கயல் - சிவந்த கயல் போன்ற, கரு கண் - கரிய கண்ணாகிய, வாளி - பாணங்கள், சிறிது சென்று - கொஞ்சம்போய், அழுநதா முன்னம் - அழந்துவதற்கு முன்னமே, பை கழை தாங்கி - பசிய கருப்புவிழைச் சுமந்துகொண்டு, ஆவம் பரித்து - அம்பரூதநூணியைத் தாங்கிக்கொண்டு, இடம் பார்த்து நின்ற - இடநோக்கி யிருந்த, துங்கம் வேள் - உயற்சிபொருந்திய மன்மதனுனைவன், விடுத்த வாளி - பிரயோகம்பண்ண பாணம், துவன்மட் டி - குதவையாயும், ஆழ்ந்த - அழுகின், எ-று.

(உ - து.) தமயந்தி கண்கண்ணெய்யுமுன்னே நளன்மேல் மன்மதன்கண்ணெய்யதான் என்பதாம்.

தம்மராசன் ஒருதொழில் செய்யத்தொடங்குத னோக்கிய ஏவலர் அவன் றொடங்குமுன்னமே விரைந்து செய்துமுடித்தல்போல் தமயந்தியின் கண்களாகிய பாணங்கள் சிறிதுபோய நளன்மே லழந்துமுன்னமே மன்மதபாணங் குதவையாயும் அழுகின். ஆயின் அக்காமன் இவள் கண் குறிப்பினிற்கும் ஏவலனாகின் னெனக. இவள் நோக்கிய பின் செல்லுங் காமபாணத்திற்கு நோக்கின் முற்காலஞ் சொல்லப்பட்டமையால் உயாவு நவ்றசியணி.

(க0க)

கழிபெருங் காதலாள் கட் கருவினை மலர்கள் வெய்ய, மழவிடை யனையான்செய்ய மணிபுய வரையிற் பூத்த, விழைவொடு மகிழ்ச்சிகூறும் வேனிலவே ளனையான் செங்கண், முழுநெறிக் கமலமன்னுண் முலைத்தடத் தலர்ந்த மாதோ.

(இ - ள்.) கழி பெரு காதலாள் - மிகுந்த பேராசையுடைய தமயந்தியினது, கண் கருவினை மலர்கள் - கண்ணாகிய காக்கணம் பூக்கள், வெய்ய மழ விடை அனையான் - வெவ்வித இளவேற்றையொத்த நளமகராசனது, செய்ய மணி புயம் வரையில் - சிவந்த அழகிய தோளாகிய மலையில், பூத்த - மலர்ந்தன, விழைவொடும் - அன்புடனே, மகிழ்ச்சிகூறும் - மகிழ்ச்சியடைகின்ற, வேனில் வேள் அனையான் - நளமகராசனுடைய, செம் கண் முழு நெறிக் கமலம் - சிவந்த கண்ணாகிய முழு நெறிப்பையுடைய தாமராகள், அன்னாள் - அத்தமயந்தியினுடைய, முலை தடத்து - தனத்தடமாகிய குளத்தினிடத்து, அலர்ந்த - பூத்தன, எ - று. தடமென்பது மலையும், குளமும், மாதா - ஓ - அசைகள்.

(க - து.) தமயந்தி கண்களாகிய நீலோற்பலமலர்கள் நளன்ருட்களிற் பூத்தன, நளன் கண்களாகிய தாமராமலர்கள் தமயந்திமுலைகளிற் பூத்தன என்பதாம்.

தமயந்தியின் கண்கள் நளன் புயங்களிலும் அவன் கண்கள் அவன் தனங்களிலும் பூத்த வென்றமைப்பால் மாதாக்கு ஆடவா புயங்கள்போலும் ஆடவாக்கு மாதா முலைகள்போலும் காட்சிப்பிரமாணத்தின் மூற் பட்டுவினார் தின்பஞ்செய்யும் அவயவங்கள் வேறென்றில்லை யென்க. இவர்கள் எல்லையற்ற ஆசையுடையவ ரென்பதற்குப் பெருங்காதலென் றெழியாது கழியென்றும், மகிழ்ச்சி யென்றெழியாது விழைவோ டென்றும் கூட்டிச் சொல்லப்பட்டன. கட்கருவினைமலர்கள் புய வரை என்றதும், செங்கண்முழுநெறிக்கமலம் முலைத்தடம் என்ற தும் உருவகவணிகள். முலைத்தடமென்றலில் முலைத்தடமாகிய தடம் எனப்படலால் உருவகம். (௧0௨)

படவர வலகுற் செவ்வாய்ப் பணிமொழிக் கொடியன் னானை, மடலவிழ் கமலப் போதின் மடந்தையென் பதற்கு வெற்றிக, கட்களி நென்ன நின்ற காமரு காளை தன்னை, யிடையறா தினிது நோக்கி யிமைப்புறு குறையுந் தீர்த்தாள்.

(இ - எ.) பட அரவு அல்குல் - அராபடம்போனற வல்குலையும், செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும், பணி மொழி - குளிரந்த சொல்லையு முடைய, கொடி அனனானை - தமயந்தியை, மடல் அவிழ் - இத்தழவிரிந் த, கமலப்போதின் - தாமரைமலரி லிருக்கின்ற, மடந்தை எனபதற்கு - இலக்குமிடென்று சொல்வதற்கு, வெற்றி கடம் களிது என்ன - சயத் தைப்பெற்ற மதயானையைப்போல, நின்ற - அருகிலிருந்த, காமா கா னைதன்னை - அழகிட நளமகாராசனே, இடை அறாது - இடைவிடாமல், இனிது நோக்கி - இனிதாகப் பார்த்து, இமைப்பு உறு - (இதுவரையும்) இமைப்பினையடைந்த, குறையும் - குறையையும், தீர்த்தாள் - நீங்கி னாள், எ - று.

(௧ - து.) தமயந்தி நளன்பபாத்துக கண்குறைதீர்த்தாள் என்ப தாம்.

தமயந்தி கண்ணிமைப்பினால் மறமைக் குணங்களால் இலக் குமியை யொத்தவ ளென்க. (௧0௩)

உண்ணிறைவுடையகாமமுருவெடுத தென்னநின்ற வண்ணலுமணங்களு னொருமழகெனுமினியதேற லெண்ணருங்காதல்கூர வினிதினின் மாறிமாறிக கண்ணிறைபருகியின்பகளிப்பெனுங்கட லுளாழ்ந்தார்.

(இ - எ.) உள் நிறைவு உடைய காமம் - உள்ளே நிறைவினையு டைய ஆசையானது, உரு எடுத்தி அன்ன - ஒரு வடிவு கொண்டது போல, நின்ற அண்ணலும் - நின்ற நளனும், அணங்கு அன்னாளும் - தமயந்தியும், அழகு எனும் இனிய தேறல் - அழகென்று சொல்லும் இனிப்பையுடைய தேனை, எண் அரும் காதல் கூர - எண்ணுதற்கரிய ஆசைமிக, இனிதினின் மாறி மாறி - இனிமையினாலே ஒருவாக்கொருவ ரடிக்கடி மாறிக்கொண்டு, கண்ணினால் பருகி - நேத்திரோந்திரியங்க

ளிணல் உண்டு, இன்பம் களிப்பு எனும் - இன்பத்தைத்தரும் களிப் பென்கிற, கடவுள் - கடலின்கண், ஆழந்தா - அழந்தினாகள், எ-று.

(௧-து.) நளனுந் தமயந்தியும் ஒருவரை யொருவர்பாத்து மகிழ்ச்சிக் கடலிலே மூழ்கினாகள் என்பதாம்.

மாநிமாநி யென்றது ஒத்தகாமமுள்ளவா நாணத்தால் ஒருவர் நோக்குங்காலத் தொருவா நோக்காமையா லென்க. அது “யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற், றானோக்கி மெல்ல நகும்” இதனு லறிக. காமமுருவெய்த்தென்ன வெனலால் தற்குறிப்பணி. இன்பக் கடலென்றது உருவகவணி. (௧௦௪)

இருதடம்புயமுமந்தா ரகலமுமியைந்ததாலென் றெரிவருமாவியென்றாடெரிவையுமண்ணாறு முருகவிழ்குமுழுவும்வெய்யமுகிழ்முலைத்துணையுந்தாங்கு முருவுடைத்தாங்கொலென்றனுயிரொன வியந்துநின்றான்.

(இ - ள்.) தெரிவையும் - தமயந்தியும், என் - என்னுடைய, தெரிவு அரும் ஆவி - தெரிதற்கரிய உயிரானது, இரு தடம் புயமும் - பருத்த தோள்களிரண்டையும், அம் தாா அகலமும் - அழகிய யாலையணிந்த மாபையும், இயைந்தது என்றான - பொருந்திய தென்றான்; அண்ணல் தானும் - நளனும், எனைன உயிர் - என்னுடைய உயிரானது, முருகு அவிழ் குமுழும் - தேனெழுகுபெறற கூந்தலையும், வெய்ய முகிழ் முலை துணையும் - வெவவிய அரும்பையொத்த இரண்டு ஸ்தனங்களையும், தாங்கும் - சுமக்கப்பெறற், உரு உடைத்தாம் என - உரு வுடையதா மென்று, வியந்து - அதிசயித்து, நின்றான் - நின்றான், எ - று.

(௧ - து.) தமயந்தி நளன் றோட்களைபு மாபையும் தன்னுயிரொன்றான, நளன் தமயந்தி கூந்தலையும் தனங்களைபுத் தன்னுயிரொன்றான் என்பதாம்.

முன்பு நளன் புயங்களைக்கண்ட தமயந்திக்கு இப்பொழுது அப் புயங்களுடன் மாபுந் தோன்றியது அப்பொழுது தமயந்தி தனங்களைக்கண்ட நளனுக்கு இப்பொழுது அத்தனங்களுடன் கூந்தலுந்தோன்றிய தென்க. நளனிடத்து “இருதடம் புயமுமந்தா ரகலமு மியைந்ததால்” எனக் குறித்தலாலும், தமயந்தியினிடத்து “குமுழம்முலைத் துணையுந் தாங்குமுயிர்” எனக் குறித்தலாலும், தற்குறிப்பணிகள். (1)

மாதுபால விழைவி னேகு மனத்தினை யல்ல செய்த, றாதினுக் கியலபன் றென்னுத் தோன்றலபே ரறிவின் மீட்பக், காதலி னவன்பாற் செல்லுங் கருத்தினைக் கமலத்தண்பூம், போதுறை மடந்தை யன்னாட் பொருந்துநாண்டமித்த தன்றே.

(இ - ள்.) அல்ல செய்தல் - தாதுக்குரிய வல்லவைகளைச்செய்தல், தாதினுக்கு - தாதுக்கு, இயல்பு அன்று என்னு - இயற்கை யன்றென்று, தோன்றல் - நளமகாராசாவானவன், மாதுபால் - தமயந்தியினிடத்து, விழைவின் ஏகும் - ஆசையினாலே செல்லுகின்ற, மனத்தினை - மனத்

தை, பெரு அறிவின் - பேரறிவினால், மீட்ப - மீட்க, கமலம் தண் ளூ போது உறை - குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமணாமலரி விருக்கின்ற, மடந் தை அன்னாள் - இலக்குமியையொத்த தமயந்தியை, பொருந்தும் நான் - பொருந்திய நாணமானது, காதலின் - ஆசையினால், அவன் பால் செல்லும் கருத்தினை - அந் நளமகாராசனிடத்திற் சென்ற மனத் தை, தடுத்தது - தடுத்தாவிட்டது, எ - று.

(க - து.) நளன் இச்செய்கை துதற்குத்தகாதென்று மனதை மீட்கத் தமயந்தி நாணம் தன்மனைத்த தடுத்தது என்பதாம்.

அல்லசெய்த லென்பதற்கு அல்லவை தேய வென்பதற்குப்போல் எதிமறைப்பொருளாகக் கொள்க. ஆடவாக்குப் பேரறிவுபோலும் மாதாக்கு நாணம்போலும் தருணத்தில் நன்மைவிளைப்ப தொன்றில்லை யென்பது கருத்து. (க0க)

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் நளனைக்கண்ட தமயந்தியுந் தோழிமாகளுஞ் சிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

நாண மீதுரநின்றநகைமதிமுகத்தினாலும்
பூணினுக்கழகுசெய்யும்புணர்முலைததோழிமாரு
நீணகர்க்கடிக்கொள்வாயினீங்கிவந்தருகுநின்றான்
சேணுறையமரன்கொல்லோதிருந்தெழிலியக்கனையோ.

(இ - ள்.) நாணம் மீது ஊர நின்ற - நாணமானது அதிகரிக்க விரும்ப, நகை மதி முகத்தினாலும் - ஒளிபொருந்திய திங்கள்போன்ற முகத்தையுடைய தமயந்தியும், பூணினுக்கு அழகு செய்யும் - ஆபரணங்களுக்கு அழகைச்செய்கின்ற, புணர் முலை தோழிமாரும - நெருங் கிய ஸ்தனங்களுடைய தோழிகளும், நீள நகா - நீண்ட இரங்கரத்தி னது, கடி கொள் - காவலைக்கொண்ட, வாயில் நீங்கி வந்து - வாயிலைக் கடந்துவந்து, அருகு நின்றான் - நமமருகே நின்றவன், சேண் உறை அமரன் கொல்லோ - ஆகாயத்திலிருக்கின்ற தேவனோ, திருந்து - திருந் தப்பெற, எழில் இயக்கனையோ - அழகையுடைய இயக்கனோ, எ - று.

(க - து.) தமயந்தியுந் தோழிமாகளும், இவன தேவனோ இயக் கனோ என்றாகுள் என்பதாம்.

இப்பாட்டில் மதிமுகத்தினாலும் தோழிமாரு மெனனும் எழுவாய் கள் 'யாவனோ' எனனும் பாட்டில் 'உரைக்கவற்றா' எனனும் பயனிலை கொண்டு முடிந்தன. (க0௭)

கடிகமழ் கமலச் செல்வி கணகவர் வனப்பு வாய்ந்த, வடிவுறு குவவுத் திண்டோள் வண்டுழாய் மாயன் கொல் லோ, மிடல்கெழு வெள்ளிவெற்பின் விஞ்சையர்க் கிறை வன் கொல்லோ, முடியுடை யமர் போற்று மொய்கழற் குமான் கொல்லோ.

(இ - ள்.) கடிகமழ் - வாசனை கமழ்கின்ற, கமலம் செல்வி - தா மணாமலரி விருக்கின்ற திருமாதிலுடைய, கண் - கண்களை கவர்

கின்ற, ஊன்பு வாய்ந்த - அழகு பெற்ற, வழவு - வழுவின்மிக்க, குவவு தின் தோள் - திரட்சிபொருந்திய தின்னிய புயங்களைபுடைய, வண் துழாய் மாயன்கொல்லோ - அழகிய துளபமாலையணிந்த திரு மாலோ, மிடல் கெழு - வலிமைபொருந்திய, வெள்ளி வெற்பின் - வெள்ளிமலைக்கணுற்ற, விஞ்சையாக்கு இறைவன்கொல்லோ - விஞ்சையாக்கரசனோ, முடி உடை - மகுடததையுடைய, அமரா போற்றும் - தேவர்களால் வணங்கப்பட்ட, மொய் கழல் - நெருங்கிய வீரக்கழலை யணிந்த, குமரன்கொல்லோ - குமரக்கடவுளோ, - - - - -

(க - து.) விஷ்ணுவோ, விஞ்சையாக்கரசனோ, சட்பிரமணியனோ என்றாகள் என்பதாம்.

பகைவனாததுரத்தல், மாதரால் விரும்பப்படல், சராசரங்களைப் பாதுகாததல், வீரமிகுதி முதலியகுணத்தால் மாயனெனவென்றும், இசைதூல் வல்லமை, இங்கிதநீமை, இறுமாப்புடைமை முதலிய குணத்தால் 'விஞ்சையாக் கிறைவனோ' என்றும், அபயந்தருதல், அசரணாமாட்டல், அருளுடைமை, அனங்கனும் விரும்புங் கட்டழகுடைமை, ஆற்றலுடைமை, கட்டிளமையுடைமை முதலிய குணத்தால் 'குமரனோ' என்றும் சொல்லினா. குரன்முதலிய அசரணாக்கொன்று இந்நிரன்முதலிய தேவனாக்காததலால் அமராபோற்றுங் குமரனெனப்பட்டது. (க0அ)

விரும்பியவனைத்துநலகுமேதகுதவத்தின்மாய்ந்தோர் திருந்தெழில்யாக்கைபெற்றுத்திகழ்வொன்றுகைகுநீராற் கரும்புறழ்கிளவிபாகன்கட்டழற்பாய்ந்துதுஞ்சியரும்பெறலயாககைபெற்றகாமனோவறிகிலேமால்.

(இ - ள்.) விரும்பிய அனைத்தும் நல்கும் - இச்சித்தவைகளெல்லாம் தருகின்ற, மேதகு தவத்தின் - மேம்பட்ட தவத்தினால், மாய்ந்தோர் - இறந்தவர்கள், திருநது - திருத்தமாகிய, எழில் யாக்கை பெற்று - அழகுபொருந்திய தேகத்தைப்பெற்று, திகழ்வா என்று - விளங்குவாகளென்று, உலாகும நீரால் - சொல்லுகின்ற தன்மையால், கரும்பு உறழ் கிளவி - கரும்பிரசத்தையொத்த சொல்லையுடைய உமாதேவியை, பாகன் - தன திடப்பாகத்திலவைத்த கடவுளது, கண் தழல் பாய்ந்து - நெற்றிக்கண்ணினுடைய நெருப்பிலே புகுந்து, தஞ்சி - இறந்து, அரு பெறல் யாக்கை பெற்ற - பெருதற்கரிய (அழகுள்ள) தேகத்தைப்பெற்ற, காமனோ - மனமதனோ, அறிகிலேம் - (யாம்) அறியேம், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) மனமதனோ அறியோமென்றாகள் என்பதாம்.

முற்பிறப்பிலே ஒன்றைவிரும்பி யதன்பொருட்டி அக்திணிப்பிரவேசம் வரைபாய்தல் புண்ணியதீர்த்தங்களில் விழுதல் முதலியவற்றா லுடைய ரீத்தவாகள் யறுபிறப்பிலே அதனைப் பெறுவாகளென்பது "முற் று முச்சியி னின்று மிழிந்துயிர் முற்றுற்றோ, பிற்பவ மெண்ணிய னாறு பெறத்தரு பேரோங்கல்" இதனாற் காண்க. இங்ஙனம் மனனை உலாபித்தற்கரிய வழுவம்வேண்டி ஈசுரன் விழிநெருப்பி லுடைய ரீத்து

இவ்வுழுவைப்பெற்ற மன்மதனோவெனக் கருதினார்கள். 'நாண மீதூர்' என்னும் பாட்டுமுதல் மூன்றுபாட்டாலும் நன்கு அமரனோ இயக்க னோ மாயனோ விஞ்சையாக் கிறைவனோ சூமரனோ காமனோவென ஐயுறலால் ஐயவணி. (௧௦௧)

மங்கையர்நிறையுநாணுங்கவர்ந்திடவனப்புவாய்ந்த விங்கிவன்றன்னைஞாலமின்புறப்படைத்திலானேற் றிங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசெஞ்சடைக்கடவுளெங்ஙன் பைங்கழைமதனைக்கொன்றபடுபழிதீருமாறே.

(இ - ள்.) மங்கையா - மாதருடைய, நிறையும் - கம்பையும், நாணும் - நாணையும், கவாந்திட - கொள்ளையிடத்தக்க, வனப்பு வாய்ந்த - அழகுபெற்ற, இங்கு - இவ்விடத்து, இவன்தனை - இப்பருடனை, ஞாலம் - உலகம், இன்பு உற - இன்புதையுடைய, படைத்திலானேல் - சிருட்டியாதிருப்பானேல், திங்கள் கண்ணி வேய்ந்த - மூன்றாம் பிறையைத்தரித்த, செம் சடை கடவுள் - சிவந்த சடாபாரத தையுடைய பரமசிவன், பை கழை மதனை கொன்ற - பசிய கருப்பு வில் லேந்திய மன்மதனைக்கொன்ற, படு பழி தீரும் ஆறு - கொலை பழி தீரும்விதம், எங்ஙன் - எப்படி, எ-று. அம - அசை.

உலக மென்பது அதிலிருக்கும் உயிருக்காதலால் ஆகுபொயா.

(க - து.) சிவன் மன்மதனைக்கொன்ற பழிதீர இவனைப்படைத் தான் என்பதாம்.

ஈசாரும் இவனது படைப்பால் காமனையெறித்த பழியைத் தீர்தா றொனலால் அக்காமனிலுமிக்க அழகுள்ளவனெனப்பது பெறப்பட டது. நல்லோ ரொருவருக்குத் தீங்குசெய்யாரா, ஒரு காரணம்பற்றிச் செய்யினும் அதனினுமிக்க நன்மைசெய்து அதிதீங்கையொழிப்ப ரென்பது கருத்து. பழிதீரானென்பது இவனானே படைத்திலானே லென யுதித்தலால் உய்த்துணாவணி. (௧௧௦)

மாயிருஞாலத்தானேன்மண்ணினிற் பொலிந்ததிலை மீயுயர்விசும்புளானேல்விசும்பினிற்சிறந்ததுண்டோ பாயொளிபரிதிவேலான்பாதலத்தள்ளாணியின் மேயகீழுலகேயெல்லாவுலகினுமேலதாமால.

(இ - ள்.) பாய் ஒளி - தாவுகிறை காந்தியையுடைய, பரிதி - சூரியனையொத்த, வேலான - வேற்படையையுடைய இட்புருடன், மா இரு ஞாலத்தானேல் - மகத்தாகிய பெரிய பூவுலகி விருப்பவனாகில், மண்ணினில் - அப்பூவுலகைவிட, பொலிந்தது இல்லை - பிரகாச மூள்ளதாகிய வுலகம் இல்லை; மீ உயா - மேலாக உயர்ந்த, விசும்பு உளானேல் - தெய்வலோகத்தானாகில், விசும்பினில் - அத்தெய்வலோகத்தைக் காட்டிலும், சிறந்தது உண்டோ - சிறப்புடையதாகிய வுலகம் இல்லை; பாதலத்து உள்ளான் ஆயில் - கீழுலகத் திருப்பவனாகில், மேய கீழுலகே - பொருந்திய பாதாளவுலகமே, எல்லா உலகினும் - உலகங்க ளனைத்தினுக்கும், மேலதாம் - மேற்பட்டதாகும், எ-று.

(க - து.) இவனிருக்கு முலகமெதுவோ அதுவே எவ்வுலகினுஞ் சிறப்புற்றது என்பதாம்.

இவனிருக்கு முலகம் எதுவோ அதுவே எவ்வுலகினுஞ் சிறந்த தென்பது கருத்து. இதுவும் அவ்வணி. (௧௧௧)

யாவனோவிவனென்மெண்ணி யிருநிலத்திலங்குபைம்பொ சேவடிபொருந்துநீராற்றேவரினொருவனல்லன் [ற்
றாவியஞ்சிறையவன்னஞ்சொல்லியவனப்புவாய்ந்த
காவலனாகொலென்னககருதியொன்றுரைக்கலுற்றார்.

(இ - ள்) யாவனோ இவன் என்று - இவனெவனோவென்று, எண்ணி - சிந்தித்து, இரு நிலத்து - பெரிய பூமியிடத்து, இலங்கு பைம்பொன் - பிரகாசிக்கின்ற பசிய பொறமழலணிந்த, சே அடி - சிவந்தபாந்தங்கள், பொருந்தும் நீரால் - பொருந்துகின்ற தன்மையால், தேவரின் - தேவாக்கூட்டத்துள், ஒருவன் அல்லன் - ஒருத்தனல்ல னாகும், தூவி அம் சிறைய - தூவியென்னும் பெயரையுடைய அழகிய சிறையையுடைய, அனனம் - அன்னப்பள்ளானது, சொல்லிய - (முன்பு) சொல்லிய, வனப்பு வாய்ந்த - அழகுபெற்ற, காவலன் ஆங்கொல் என்ன - அரசனாகுமென்று, கருதி - நினைத்து, ஒன்று உரைக்கலுற்றார் - ஒருவராததை (தோழிகள்) சொல்லத்தொடங்கினார்கள், எ - று.

(க - து.) இவன் தேவனல்ல, நளனென்று சொல்லத் தொடங்கி னார்கள் என்பதாம்.

பூமியிற பாதம் பொருந்தலாலே தேவரினொருவனல்ல நென்று நிச்சயித்த மாதாக்குக கீழல்கத்தானோ வென்னும் ஐய நிகழவில்லை அன்னஞ்சொல்லிய அழகுள்ள நளமகாராசனெனக் குறித்தலாலென்க.

கலைநிலாத்தவழமாடக்கழநகர்கடந்துபோந்த
சிலைவலாய்நீயிங்கெய்தச்சிறப்புடைப்புவனந்தம்மியிற்
பொலிவிழந்திருந்ததெந்தப்புவனநீபொருளதாக
நலனுறுபுனிதமாயதெப்பெயர்நவிற்புகென்றார்.

(இ - ள்) கலை நிலா - கலைகணிமைந்த சந்திரன், தவழும் மாடம் - தவழ்கின்ற உப்பரிகைகளுடைய, கடி நகா - காவலைப்பெற்ற நகரத் தை, கடந்து போந்த - கடந்துவந்த, சிலை வல்லாய் - விறற்றொழில் வல்லவனே, நீ இங்கு எய்த - நீ யிங்கேவர (அதனாலே), சிறப்பு புவனந்தம்மியிற் - சிறப்பினையுடைய தேசங்களுக்குள்ளே, பொலிவு இழந்து இருந்தது - அழகிழந்து இருக்கப்பெற்றது, எந்த புவனம் - எந் தத்தேசம், நீ பொருளது - நினைப்ப பொருளதாகவுடைய, நலன் உறு புனிதம் ஆயது - நன்மைபொருந்திய பரிசுத்தமானது, எப்பெயர் - எந்தப்போ, நவிற்புக என்றார் - (தோழிகள்) சொல்லென்றார்கள், எ - று.

(க - து.) தோழிகள் நளனைப்பாந்து உமது ஊனென்ன பே சொன்ன என்றார்கள் என்பதாம்.

உன்பேர் யாது உன்தேசம் யாதென்னும் வினாக்கள் நீபோதலால் 'பொலிவிழந்திருந்த தெப்புவனம்' எனலாலும் 'நீ பொருளாக புனிதமாய தெப்பெயர்' எனலாலும் பெறப் படுதலால் பிரிதி னவிற்கியணிகள். இவ்விரண்டுஞ் சோதலாற் சோவையணி. (ககங்)

காணமர்கரியகூந்தற்கன்னியரிவ்வாரோதத்
தேனியிர் தெரியலவேய்ந்துசிலைததமுமபிருந்ததோளான்
பானலங்கடந்ததிஞ்சொற்பைந்தொழுவதுவைவேட்டு
வானவாவிடுத்த தூதன்யானெனவழங்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) காண அமா - வாசனைபொருந்திய, கரிய கூந்தல் - கறுத்த குழலையுடைய, கன்னியா - மாதர்கள், இவ்வாறு ஒத் - இப்படிச்சொல்ல, தேன இமிர தெரியல் - வணங்குகள் ஒலிகளினற மாணைய, வேய்ந்து - தரித்து, சிலை தமுமபு இருந்த - விற்றமுமபு தங்கிய, தோளான் - தோள் களையுடைய நளன், பால் நல்ல கடந்த - பாலினது நலத்தைச்செய்தத், தீ சொல் - இனிய சொல்லையுடைய, பைந்தொடி - தமயந்தி, வதுவை வேட்டு - (நினை) விவாகத்தை யிச்சித்து, வானவா விடுத்த - தேவாக ளால் விடுக்கப்பட்ட, தூதன் யான என் - தூதவன் யானென்று, வழங்க லுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான், எ-று.

(க - து.) நளன் தேவாகள்விட்ட தூதன் யானென்றான் என்ப தாம்.

ஊரோ போ முதலியவற்றை யுணாக்கில் முன்னரோ விழைந்த தம யந்தியால் நந்துதிறகு வருவுண்டாமென மெண்ணி அவை யுரையாது துந்து தொழிறகுரிய பெயரால் கூறினானென்க. (ககச)

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் நளனபேசுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐந்தருநீழல்வேந்தனார்கலிகிறைவன்வெய்ய
செந்தழற்கடவுடென்பாற்றிசையுறைதருமனின்னோர்
பைந்தொழினின்னைவேட்டுப்படைமதன்பகழிபாயச்
சிந்தனைபிறிதாய்மாழ்கித்தெருமரலெய்துகின்றார்.

(இ - ள்.) தருநீழல் வேந்தன் - இந்திரன், ஆரகலிக்கு இறை வன் - வருணன், வெய்ய செம் தழல் கடவுள் - கொடிய அக்கினிபக வான், தென்பால் திசை உறை தருமன் - தெற்குத்திக்கு விருக்கின்ற யமன், இன்னோ - ஆகிய இந்நால்வரும், பைந்தொடி - தமயந்தி, வேட்டு - உன்மேல் விருப்புற்று, படை மதன் பகழி - சேனை களையுடைய மன்மதன் பாணங்கள், பாய - (தங்கண்மேல்) தைக்க, (அதனால்) சிந்தனை பிறிது ஆய் - மனம் வேறுபட்டு, மாழ்கி - மயக்கி, தெருமரல் - சுழற்சியை, எய்துகின்றார் - அடைகின்றார்கள், எ-று. ()

(க - து.) இந்திரன் வருணன் அக்கினி யமன் ஆகிய இந்நால்வரும், தமயந்தியே, உண்ணவிரும்பி மன்மதபாணத்தால் வருந்துகின்றார்கள் என்று னளன் என்பதாம்.

இங்கிலுர் தம்மையாசைக்கிறைவொன்றைவதெல்லாக்
தங்கியதிகையின்பேராத்சாற்றியமாற்றமன்றே
கொங்கலிழ்குழையிற்றாவிக்குமிழ்மிசைமறியும்வேற்க
ணங்கலுழ்மேனியாய்கின்னாசையால்வந்ததாமால்

(இ - ள்.) இங்கு இவா தம்மை - இவ்விடத்தில் இந்நால்வரையும்,
ஆசைக்கு இறைவா என்று - ஆசைக்கரசொன்று, அறைவது எல்லாம் -
சொல்லுவதனைத்தாம், தங்கிய - இவர்களிருக்கின்ற, திகையின் பே
ரால் - திக்கினதுபெயரினாலே, சாற்றிய மாற்றம் அன்று - சொல்லப்
பட்ட சொல்லன்றாகும், கொங்கு அலிழ் - வாசனை விரிகின்ற, குழை
யில் தாவி - கா தணியில் பாயந்து, குமிழ்மிசை - குமிழ்ப்பூவினது மேற்
பக்கத்தில், மறியும் - மீளுகின்ற, வெல கரை - லேலப்போன்ற கண்களை
யுடைய, அம் கலுழ் - அழகானது ஒழுங்குகின்ற, மேனியாய் - வழுவை
யுடைய தமையாதியே, நின் ஆசையால் - உன்மேல்வைத்த ஆசையினால்,
வந்ததாம் - வந்ததாகும், என்று.

(க - து.) தமையாதியே இந்நால்வரும் உன்மேல்வைத்த ஆசையி
னாலே ஆசைக்கிறைவொன்று போபெற்றாக்கள் எனபதாம்.

ஆசையெனபது திசைக்கும், அன்புக்கும்பெயர். அது “ஆசையே
திசை பொன்னன்பாம்” எனபதாற காண்க. திசைக்கிறைமையால்
வந்த ஆசைக்கிறைவொன்னும் பெயாக்கு அன்பினால் வந்ததென்ப
பொருள் கூறுதலால் பிரிவினைவழிபெயணி. (ககக)

[இதனால் இந்நிரனது வருத்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

பற்றிய காமததீயாற் பைம்பொருட் டமரர்க் கெல்
லாக், கொற்றவன் வருந்தா வண்ணம் கொய்துகொய்
தணையிற் சேர்த்தே, யுறவார் வறுமை தீர்க்கு முயர்ச்சினைத்
தருக்க னோந்து, நற்றளி நின்மையாகி நல்குர வடைந்த
மாதோ.

(இ - ள்.) பை பொன் நாம - பசிய பொன்னுலகத் திருக்கின்ற,
அமரர்க்கெல்லாம் கொற்றவன் - தேவரணைவாக்கும் அரசனாகிய இந்நி
ரன், பற்றிய காமததீயால் - தனனைப்பற்றிய காமாக்கினியால், வருத்
தா வண்ணம் - வருத்தப்படாதவிதம், உற்றவா வறுமை தீர்க்கும் -
(தம்மை) யடைந்தவாளுடைய இல்லாமையை நீக்கும், உயர் சினை
தருக்கன் ஐந்தும் - உயர்ந்த கிண்கணையுடைய பஞ்சதருக்கனும், கொய்து
கொய்து - பறித்துப்பறித்து, அணியில் சோத்து - பிக்குமெத்தைவிற்
சேர்த்து, (அதனால்) நல் தளிர் இன்மை ஆகி - நல்ல தளிரகளை
ல்லாமையாய், நல்குரவு - வறுமையை, அடைந்த - உற்றன, என்று.

(க - து.) இந்நிரன் உன்மேல் விருப்புற்றடைந்த காமந் தணிக்
கும்பொருட் டைந்தருக்களுந் தழைகளிழந்தன எனபதாம்.

இந்நிரன் உன்னிடத்துற்ற ஆசையினாலே அளவற்ற தாபத்தை
யடைந்தவனென்பது வருத்தம். கற்பகத்தருங்கு இதனால் நல்குரவில்
லாதிருத்தும் உளதாகக் கூறலின் உயர்வாகிப்பெயணி. (ககக)

[இதனால் மஹைமூவா வருத்தமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]
கடிமலர்க்கூந்தனின்மேற்காதன்மீதுரநின்ற
வடுதொழிற்கூற்றுமஞ்சவடர்கின்றனனங்கன்வெய்ய
வடவையோடிகலமுந்நீர்க்கிறையையும்வருத்தியாவுந்
சுழிதழற்கடவுண்மீதுஞ்சுட்டதுகாமத்தியே.

(இ - ன்.) கடி மலா கூந்தல் - வாசனைபொருந்திய மலரையணிந்த அளகபாரததையுடைய தமயந்தி, நின்மேல் - உன்னிடத்தில், காதல் மீதுர நின்ற - ஆசை அதிகரிக்கவிருந்த, அடு தொழில் கூற்றும் - கொல்லுந் தொழிலையுடைய யமனும், அஞ்ச - பயங்கொள்ள, அனங்கன் - மண்மதனுவனீ, அடாகின்றான் - நெருங்குகின்றான், வெய்ய வடவையோடு - கொடிய வடவைத்தீயுடனே, இகலும் முந்நீர்க்கு இறையையும் - பகைகொள்ளும் கடடகரசனாகிய வருணனையும், வருத்தி - வருத்தப்படுத்தி, யாவும் சுழி தழல் கடவுணமீதும் - எவற்றையும் சுழிகின்ற அக்கினிபகவானமேலும், காமமதி - காமாக்கினி, சுட்டது - சுட்டது, எ-று.

(க - து.) தாமததியைப் பார்க்கிலும் காமததி கொடிதென்பதாம்.

கொல்லுந் தொழிலையுடைய கூறமையும் அஞ்சச்செய்து வடவைத்தியையும் அடக்குங் கடலரசனையும் வருத்தி எல்லாவற்றையுஞ் சுழிகின்ற தீக்கடவுளையுஞ் சுழிதலாற் காமததியை ஒருவராலும் வெல்லக்கூடா தென்றதாயிற்று. “ஊருளெழுந்த வருகெழு செந்தீக்கு, நீருடகுளித்து முயலாகு - நீருட, குளிப்பினுங் காமஞ்சுழிமே குன்மேறி, யொளிப்பினுங் காமஞ்சுழி” இதனால் தாமததியினுங் காமததி கொடிதென்ப துணாக. (ககஅ)

முருக்கிதழணங்கனய்நின்முகிழ்முலைவேட்டஞான்தே
செருக்கிளரணங்கன்வாளிச்செழுமலர்வருத்தவாடி
யிருத்தலாற்பழிச்சுகின்றோடவிழ்நறியபோதா
லஞ்சசனைபுரியுந்தோறுமஞ்சவரமார்மாதோ.

(இ - ன்.) முருக்கு இதழ் - முருக்கலையொத்த அதரததையுடைய, அணங்கு அன்மைய - தமயந்தி, நின் முகிழ் முலை - உன்னுடைய அரும்பையொத்த ஸ்தனங்களை, வேட்ட ஞான்தே - விரும்பிய பொழுதே, செரு கிளா - போததொழிலில் கிளாச்சியையுடைய, அனங்கன் - மண்மதனுடைய, வாளி செழு மலா - பாணங்களாகிய செழுமையுள்ள மலர்கள், வருத்த - வருத்தஞ்செய்ய, வாடி இருத்தலால் - (அவைகளால்) வாட்டமுற்று இருக்கையினால், பழிச்சுகின்றோ - பரவுகின்றவாகள், ஏடு அவிழ் நறிய போதால் - இதழ்கள்விரிந்த நல்ல மணமுள்ளமலரால், அஞ்சசனை புரியுந்தோறும் - பூசைசெய்யுந்தோறும், அமரா - (அருகிலிருக்குந்) தேவர்கள், அஞ்சவா - பயங்கொள்ளு வார்கள், எ-று.

(க - து.) இத்திரன் மண்மதபாணத்தால் வருத்தியிருத்தலால்
காணவருபவா மலரா லஞ்சிக்குந்தோறும் அப்பாணமென்று
தேவர் பயப்படுவர் என்பதாம்.

இந்திரன் தமயந்தியை விரும்பியநான் முதலாக இவளையும் மன்
மதபாணங்கள் வருத்தஞ்செய்ய வாடியிருத்தலால் காணவருபவா
முறைமைப்படி நதியமலாகளைக்கொண்டு அவளை அருச்சிகுந்தோறுந்
தேவர்கள் இவையும் அபடாணங்களென் றஞ்சுதலாலே அஞ்சுவ ரமர
னென்றா. (௧௧௧)

இன்னணு தேவர் மாழாந் திருநில வரைப்பிற் போந
தன், பொன்னவிர் திதலை யார்ந்த புணர்முலைப் போகம்
வேட்ப, முன்னமெத தவஞ்செய் தாயகொ லியைவதே
முறைமை யென்றான், கன்னலவில லொளித்து நின்ற கா
மனே யனைய நீரான்

(இ - ள்.) இன்னணம் - இவ்விதம், தேவா மாழாந்த - தேவா
கள் மயங்கி, இரு நில வரைப்பில் போந்த - டெரிய பூவுலகில்வந்து,
உன பொன் அவிர - உன்னுடைய டொனடோலும் விளங்குகின்ற,
திதலை ஆரந்த - தேமலா னிறையபெற்ற, புணர் முலை போகம் - ஓன
றோடொன்று நெருங்கிய ஸதனங்களினுடைய போகத்தை, வேட்ப -
விரும்ப, முன்னம் - முற்பிறப்பில், எத்தவம் செய்தாயகொல் - என்
னதவஞ் செய்தனையோ, இயைவதே - சம்மதிப்பதுவே, முறைமை
என்றான் - கிரமமென்றான், கன்னல யில ஒளித்து நின்ற - கருப்பு
வில்லை மறைத்துவைத்து நின்ற, காமனே அனைய நீரான் - மன்மதனை
யேயொத்த தனமையையுடைய நளமகாராஜன், எ-று.

(௧ - து.) இந்திரன் முதலியோ ருள்ளே யிசசிக்க நீ முன் னென்ன
தவஞ் செய்தாயோ, அவாசுக்குச் சம்மதிட்டதே ஒழுங்கென்றான்
என்தாம்.

தேவநிர்சிற்றத் இந்திரன் முதலியோரைத் தலைவராகத் பெறு
வது முற்பிறப்பிலே அருந்தவஞ் செய்தவாக்கன்றி மற்றையோர்க்கு
எளிதெனென்தது கருத்து. (௧௨௦)

என்றிவன் மொழித் லோடு மினையனே நளனென்
றெண்ணி, மன்றலம் குழல னுணி வருத்தமோ டெருத்
தங் கோட்டி, நின்றனன் மருவகு சூழ்ந்த தோழியர் நி
தங் காக்கும், வென்றிகொள் சுடர்வேல் வேந்தற் கெதிர்
மொழி விளம்ப வற்றார்.

(இ - ள்.) என்று இவன் மொழிதலோயும் - இப்படியென்று இந்த
நளன் சொல்லியவளில், இனையனே - இவனே, நளன் என்று எண்ணி -
நளனென்று நினைத்து, மன்றல் அம் குழலாள் நாணி - தமயந்தி நாண
மடைந்து, வருத்தமோடு - வருத்தத்துடனே, எருத்தம் கோட்டி -
தலையை வளைத்துக்கொண்டு, நின்றவள் - நின்றாள், மருங்கு சூழ்ந்த
தோழியர் - பக்கத்தில் சுற்றியிருக்கின்ற தோழிகள், நிதம் காக்கும் -
நிதத்தேசத்தைப் புரக்கின்ற, வென்றி கொள் - வெற்றியைக்கொண்ட,
சுடர் வேல் - கிரணங்களையுடைய வேற்படையைபெற்றிய, வேந்தற்கு -
நளமகாராஜனுக்கு, எதிர் மொழி - எதிர்த்தரத்தை, விளம்பவற்றார் -
சொல்லத்தொடங்கினார்கள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி இவனே நளனென்று நாணி நின்றான். ■■■ னுக்குத் தோழியா சொல்லத்தொடங்கினாள் என்பதாம்.

நளன் இவனேயென்று நிச்சயித்த தமயந்திக்கு இனி நமக்குத் தலைவனாக வருபவனென்றுத் துணிவினாலே நாளமும், நாம் இவனை விரும்பியிருக்க இவன தேவாபொருட்டித் தூது வந்தானென்பதால் வருத்தமும் உண்டாயினவாற்றால் வாளா விருந்தனன். உயிர்ததோழி கள் அவன் கருத்துமுழுவதும் அறிந்தவராதலால் அவ்விமைக்கு இழை கொடுக்கத் தொடங்கின றானக. (கஉக)

[இதுமுத லிரண்டுபாடல்களால் நளனுக்குத் தூதியா விடைகொடுக்கின்றனாள்.]

ஆற்றல்சான்றனேயன்றியாருயிர்பிறிதின்மென்னும் வேற்றடங்கண்ணினுடன்மெய்பதைத்தாவிசோரச் சாற்றியமாற்றந்தன்னுற்றழலுமிழ்தறுகட்பேழ்வாய்க கூற்றுவன் றாதனென்றுகூறியதியற்கையாமே.

(இ - ள்.) ஆற்றல் சால நளனே அன்றி - வலிமையி்க நளமகா ராஜனே யல்லாமல், ஆர உயிர பிறிது இன்று என்னும் - நிறைந்த ஆவியா ■■■ வேறெனநிலை யென்கின்ற, வேல தடங் கண்ணினுடன் - தம யந்தியினுடைய, மெய் பதைத்து - தேக நடுங்கி, ஆவி சோர - உயி ரானது சோரவையடைய, சாற்றிய மாற்றந்தன்னால் - நீ சொல்லிய சொல்லினால், தழல் உமிழ் - நெருப்பையுமிழ்கின்ற, தறு கண் - கொடிய கண்களையும், பேழ வாய - பெருவாயையுமுடைய, கூற்றுவன் தாதன என்று - யமனாதனென்று, கூறியது - (முன) சொல்லியது, இயற்கை யாம் - (உனக்குத்) தகுதியாகும், எ-று.

(க - து.) நளனே தன்னுயிரொன்று நினைத்திருக்கும் தமயந்தி உயிரசோர நீ சொல்லியசொல்லால் யமனாதனென்பது சரியே என்றார்கள் என்பதாம்.

நளனையே உயிரொன்று நிச்சயித்திருக்குந் தமயந்தியது அபிப் பிராயத்திற்கு விரோதமாகிய செயதியைச்சொல்லி அவளுயிர பிரி தற்கு நீ யேதுவாகையால் முன்பு யமனாதனென்று சொல்லியது உனக் குத்தகு மென்றார்கள். 'தழலுமிழ்தறுகட் பேழ்வாய்' என்னும் அடை மொழிகள் கூற்றுவனது கொடுமையை விளக்கினினை. கூற்றுவன் றாதாகிவந்த நளனைக் கூற்றுவன் றாதனென விதித்தலால் விதியணி.)

வையகமொருகோலோச்சிவான்புகழ்நிடதங்காக்கு
மையனைமணப்பதன்றியரிமதர்நெடுங்கட்செவ்வாய்த
தையல்வேறொருவர்நாமஞ்சாற்றினுமாற்றாளாகி
வெய்யசெந்தழலின்மூழ்கிவிளிவதற்கையமின்றே.

(இ - ள்.) வையகம் ஒரு கோல் ஓச்சி - பூவுலகத்தை தனிச்செங் கோல் செலுத்தி, வான் புகழ் - மிகுந்த புகழையுடைய, நிடதம் காக் கும் - நிடத்தேசத்தைப்பூரக்கும், ஐயனை - நளமகாராஜனை, மணப்பது அன்றி - விவாகஞ்செய்து கொள்வதல்லாமல், அரி மதா நெடுங் கண் -

செவ்வரிபார்த்த களிப்பையுடைய நெடிய கண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயினையுமுடைய, தையல் - தமயந்தியானவன், வேறு ஒருவர் ஸாமம் - வேறொருவா பெயரை, சாற்றிடினும் - சொல்லினாலும், ஆம் றான் ஆகி - பொறுக்கமாட்டாதவளாய், வெய்ய செம் தழுவில் மூழ்கி - கொடிய நெருப்பினில் மூழ்கி, வளிவதற்கு - இறப்பதற்கு, ஐயம் இன்று - ஐயமில்லை, எ-று.

[க - து.) தமயந்தி நளனை விவாகஞ்செய்வதன்றி வேறொருவர் பெயரைச்சொன்னாலு மக்கினியில் விழுந்திறப்பாள் என்பதாம்.

நளனை மணப்பதற்கு முன்புசெய்த தவம்போதாமையால் இப் படியாயிற்று. இப்பொழுதாவது விதிப்படி தீவளாததி அதில்விழுந்து நினைத்ததை மறுபிறப்பில் முடிப்பாளென்னுங் கருத்ததோன்ற 'வெய்யசெந் தழுவின் மூழ்கி விளிவதற் கையமினறு' என்றா. (௧௨௩)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் நளன் தமயந்தியை வற்புறுத்திக் கூறல.]

என்றவர் மொழிய வேந்த னியம்புவா னெரியின் வீழ்ந்து, பொன்றில்வெங் கனலி தன்னைப் புணர்ந்ததாம் புகன்ற செந்தி, யன்றிவார் புனலின் வீழ்ந்துள் ளாருயிர் விடுததா னேனுந், துன்றுசீா வருணன் தன்னைத் தோயந்த தாய் வினையு மன்றே.

(இ - ள்.) என்று - இப்படியென்று, அவா மொழிய - அந்தத் தோழிகள் சொல்ல, வேந்தன இயம்புவான - நளமகாராஜன் சொல்லு வான, எரியின் வீழ்ந்து பொன்றில் - நெருப்பில் வீழ்ந்திறந்தால், வெம் கனலிதன்னை - அக்கினிபகவானே, புணர்த்து ஆம் - கூடியதாகும்; புகன்ற - (இப்பொழுது) சொல்லிய, செம் தீ அன்றி - அக்கினியல் ஸாமல், வாரா புனலில் வீழ்ந்து - நெடிய நீரிலே விழுந்து, உள் ஆர் - உள்ளே நிறைந்த, உயிா விடுததாளேனும் - உயிரை விட்டாளானாலும், துன்று - நெருங்கிய, சீா - சிறப்பையுடைய, வருணன்தன்னை - கட லரசனை, தோயந்ததாய் வினையும் - கலந்ததாகி வினையும், எ-று.

(க - து.) அக்கினியில் வீழ்ந்திறந்தால் அக்கினியைச் சோந்ததா யிருக்கும், நீரில் வீழ்ந்திறந்தால் வருணனைச் சோந்ததாயிருக்கும் என் பதாம்.

நெருப்பில் வீழினும் நீரில் வீழினும் திக்கடவுளையும் கடற்கரசனை யும் புணர்த்ததாக முடிதலாலும், இவள் நிரைப்பு இப்பிறப்பில் முற் றுமையாலும் மறுமைப்பய நிம்மையிற பயவாமையாலும் அவர் களேவந்து பிராந்திக்கும்போது இசைந்தால் மிக்க நன்மையுண்டா மென்பது கருத்து. (௧௨௪)

ஆன்றியுங்கனலிசான்றாயல்லதுவதுவையாற்றற் கொன்றுமோவருணனெவ்வாதுதகமோட்டளிக்குந்துய டின்றெவ்வாறுமுற்றிம்வானவாருளில்லாமற் றுன்றுநீர்ப்புவிவிய்யார்க்குஞ்சூழ்வினைமுடிக்கலாமே.

(இ - ள்.) அன்றியும் - அப்படியல்லாமலும், கனலி சான்று ஆய் அல்லது - அக்கினிசாக்ஷியா யல்லாமல், வதுவை ஆற்றற்கு - விவாகஞ் செய்தற்கு, ஒன்றுமோ - பொருந்தமோ, வருணன் - கடலரசன், ஒவ்வாது - சம்மதியாமல், உத்கமோடு அளிக்கும் - நீரோடு கொடுப்பதாகிய, தூய மன்றல் - சுத்தமாகிய விவாகம், எவ்வாறு மூற்றம் - எவ்வழிமுடியும், (ஆதலால்) வானவா - தேவர்களுடைய, அருள் இல்லாமல் - கிருபையில்லாமல், தூன்று நீா புவியில் - கடல் சூழ்ந்த பூமியிலே, யாக்கும் - எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும், சூழ்வினை - நினைக்கப்பட்ட கருமங்களை, முடிக்கலாமே - முடிக்கக்கூடுமா, எ - று.

(க - அ.) எப்படிப்பட்டவாக்கும் தீயு நீரு மில்லாமல் விவாகமுடியாது, இதற் கிவாக ளாளுள்வேண்டு மென்றா னென்பதாம்.

பூமியிலே எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தீயும் நீருமன்றி விவாக மூற்றாததலால் அதற்கு அதிதேவதைகளாகிய இவாகள் அருள் வேண்டிமென்பது கருத்தா. (கஉரு)

வேயினைப்பழித்தமென்றோள் வேற்றடங்கண்ணினாட
னையேபரமுகுமாந்தரிருகணானேககவற்றோ
தீயுமிழ்வயிரவொளவாளேந்தியதேவாகோமா
னயிரங்கண்களாவுநோககுதற்கமைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) வேயினை பழித்த - மூங்கிலே நிந்தித்த, மேல் தோள் - மெல்லிய தோளையுடைய, வேல் தடம் - கண்ணினாடன் - தமயந்தியிடத்து, ஏய டோ அழகு - டொருந்திய மிகுந்த அழகானது, மாந்தா - மனிதருடைய, இரு கண்ணால் - இரண்டு விழிகளால், நோக்கவற்றோ - பார்க்கவல்லதோ, தீ உமிழ் - நெருப்பை யுமிழ்கின்ற, வயிரம் ஒள்வாள் ஏந்திய - வசகிராயுத்ததை தாங்கிய, தேவா கோமான் - இந்திரனாவன், ஆயிரம் கண்களாலும் - ஆயிரம் விழிகளாலும், நோக்குதற்கு - பார்க்கும்டொருட்டி, அமைந்தது - பொருந்தியதாகும், எ - று. அன்று, ஏ - அசை.

(க - அ.) இந்திரன் ஆயிரங்கண்களாற் றாத்தற்கமைந்த தமயந்தியினழகை மனிதாக ளிருகண்களாற் றாத்ததால் டயன்படாது என்பதாம்.

உயாபிறப்பையுடைய தேவாககரசனாகிய இந்திரன் ஆயிரங்கண்களாலும் ஶாத்தற்கமைந்த தமயந்தியினழகை இழிபிறப்பையுடைய மனிதர் இரண்டு கண்களாற் றாக்கும்படி விரும்புவதில் அவ்வழகு ப்யன்படா தென்பதாம். (கஉசு)

வெந்திறற்களிரல்யானேவிதர்ப்பர்கோனளித்தமாதைத்
தந்துயிரளித்தியென்னத்தனியிருவிசம்புகாக்கு
மிந்திரன்கேட்டபோதிடெண்ணியவனைத்துநலகு
மைந்தருவழங்கினும்மாலன்றெனமறுக்கலாமோ.

(இ - ள்.) தனி இரு விசம்பு - ஒப்பற்ற பெரிய விண்ணுலகத்தை, காக்கும் - காக்கின்ற, இந்திரன் - இந்திரனானவன், வெம் திறல் -

வெவ்வித வலிமைபெற்ற, களி நல் யானை - களிப்பையுடைய நல்ல யானையையுடைய, விதாப்பாகோன் - வீமனானவன், அளித்த மாதை - பெற்ற தமயந்தியை, தந்து - கொடுத்து, உயிர் அளித்தி என்ன - என்னுயிரைக் காப்பாற்றென்று, கேட்ட போதில் - கேட்டா லப்பொழுது, எண்ணிய அனைத்தும் நல்கும் - நினைத்தவைகளைப்பெல்லாம் தருகின்ற, ஐந்தரு வறுங்கின் - பஞ்சதருக்கள் கொடுத்தால், நும்மால் - உங்க ளால், அன்று என - அன்றென்று, மறுக்கலாமோ - மறுக்கக்கூடு மோ, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியைக் கொடுத்தென்னுயிரைக் காப்பாயென் றிந்திரன் கேட்ப, ஐந்தருக்களும் அப்படியே யவனைக் கொடுக்குமாயி னுங்களாற் மடுக்கலாகுமோ வென்பதாம்.

இந்திரன் தருமநினைப்பை யுடையவனாகையால் தன்னுயிர் போக வந்தவிடத்தும் அவ்வாறு செய்யாது சம்மதிப்படுத்த நினைத்தன னென்க. ‘தனியிருவிசம்புகாக்கும்’ என்றலால் அவனுடைய ஆணை சொல்லப்பட்டது. பிறா எண்ணியவனேதும் குறிப்பறிந்து கொடுக் கும் பஞ்சதருக்கள் தமக்கரசனாகிய இந்திரன் வாய்திறந்து கேட்கில் அது எப்படி யிலையென்று சொல்லும். “எல்லா மொறுக்கு மதுகை யுரனுடையான டொறுக்கும் பொறையே பொறை” என்றிருத்த லால் இந்திரன் பொறுமையுள்ளவனென்பது பெறப்பட்டது. ஐந்தரு சிறுட்டித்துக் கொடுக்கினென்ப பொருள்கொள்ளில் உலகத்தில் உவமை யற்ற இவளபோற் பலருண்டாயின் இவளுககுச் சிறப்பில்லை யென் பது கருத்து. (கஉஎ)

என்றிவன்புகன்றமாற்றமிருசெவ்வெதுபபக்கேட்டு ரின்றுளம்பதைப்பவாடிநெட்டுயி ரப்போடுஞ்சோரு மன்றலவகுழவினுடன்மதர்நெடுங்கயற்கணுவி குன்றெனப்பணைத்துவியகுயகுவிமுலைவார்த்தவன்றே.

(இ - ள்.) என்று - இப்படியென்று, இவன் - இந்நளனானவன், புகன்ற மாற்றம் - சொன்ன சொற்கள், இரு செவி வெதுப - இரண்டு காதுகளையும் சுதிதலைசெய்ய, கேட்க - அவைகளைக் கேள்விப்பட்டு, வாடி - வாட்டமுற்று, நெடு உயிரப்போடும் - பெருமூச்சுடனே, சோ ரும் - சோராவையடைகின்ற, மன்றல அம் குழவினுளதன் - தமயந்தியி னுடைய, மதா நெடு கயல் கண் - களிப்பையுடைய நெடிய கயல் போன்ற கண்களினின்றும், ஆவி - நீர்த்துளிகள், ஞன்று என - மலைகளென்று சொல்ல, பணைத்து - பருத்து, வீங்கும் குவி முலை - வீங்கிய குவிந்த ஸ்தனங்களின்மேல், வாராத - ஒழுங்கு, எ - று.

(க - து.) நளன் சொன்ன சொல்லைத் தமயந்திகேட்டு அவளிரு கண்ணீர்த்துளிக ளிருமுலைமேல் விழுகதன எனபதாம்.

ஆடவா ஒருபொருளைக்குறித்து வினாவும்பொழுது அதற்கு விடை கூறத் தடைபட்டின் அழுவது மாதாக்குச் சபாவமாதலால் தமயந்திக் கு ‘கயற்கணுவி குவிமுலை வாராத’ என்றா. மிக்க கல்விப்பயிற்சி யுள்ள விவட்குத் தடைபடுவ தேனென்னில் தான் பேசுவதற்குக் கூடா மையாலும், இவன் பேசுவதில் தோழிகட்கும் வருத்த மிகுதலானு

மென்க. எப்படிப்பட்டவாக்கும் * மனவருத்த மேலிழல் ஒன்றுந
தோன்று தென்பதாம். (௧௨௮)

மாதுகண்பணிப்பநோக்கித்தோழியர்மாழாந்துள்ளம்
பேதுறவெய்திரின்றபெய்வளைத்துயரமெல்லாம்
துதுநாம்விடுத்தவன்னஞ்சொல்லிப்பதென்னிற்சற்று
மாதரமின்றியிவ்வாறுரைகருமோவரசனென்றார்.

(இ - ள்.) மாது - தமயந்தியினுடைய, கண்பணிப்ப - கண்கள்
நீராசுசொரிய, நோக்கி - பார்த்து, தோழியர் - தோழிகள், மாழாந்து -
மயங்கி, உள்ளம் - மனமானது, பேதுறு - எய்தி நின்ற பெய்வளை -
கவலையடைந்து நிற்கின்ற தமயந்தியினுடைய, துயரம் எல்லாம் - துன்ப
மனைததையும், துது - துதாக, நாம்விடுத்த - நம்மால் விடுக்கப்பட்ட,
அன்னம் சொல்லியது எனனை - அன்னப்பறவையானது சொல்லி
யிருந்ததானால், சற்றும் - கொஞ்சமுமே, ஆதரம் இன்றி - ஆசையில்லா
மல், இவ்வாறு - இப்படி, அரசன் நளனானவன், உரைகருமோ என
றா - சொல்லுவானோவெனனார்கள், எ - று.

(௧-து.) தோழிகள் துதுசெனவனனம் தமயந்தி துயரத்தைச்
சொல்லி யிருந்தமாதிரி நளனிப்படிச் சொல்வானோ வெனனார்கள்
என்பதாம்.

இவன் நளனோ அல்லனோ, நளனேயாயினும் நாம் முன்னாத து
தாகவிடுத்த அன்னம் நமது குறைகளைச் சொல்லவில்லையோ, சொன்ன
தாயின் தமயந்தியிடத்து முன்னரோ விழைந்துள்ள அரசன் அவனை எதி
ரிலேகண்டும் நம்முனாகேட்டும் சிறிதேனும் அன்பின்றி இவ்வாறு
கூறினானாதலின் யாவனோவென விடைகொடுத்தற்கு ஐயுற்றுந் தோழி
கள் வருத்தமுற்றிருந்தன லானக. (௧௨௯)

இன்னணமணங்களுமா யமுமிரங்கனோக்கி
மன்னனுமறிவுதீர்ந்துமனஞ்சிறிதயருமவேலைப்
பொன்னிறப்பவளச் செவ்வாயப்பொற்புறுபசியமென்சூட்
டன்னமுமவிசும்பினீங்கியவ்வுழியடைந்ததன்றே.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இப்படி, அணங்கு அன்னனும் - தமயந்
தியும், ஆயமும் - தோழிகளும், இரங்கல நோக்கி - வருந்துவதைப்
பார்த்து, மன்னனும் - நளனும், அறிவு தீர்த்து - மதிமயங்கி, மனம் -
மனமானது, சிறிது அயரும் வேலை - கொஞ்சம் தளாவடையும்போது,
பொன் நிறம் - பொன்போன்ற நிறத்தையும், பவளம் செவ்வாய் -
பவளம்போன்ற சிவந்த வாயையும், பொற்பு உறு - அழகான் மிகுந்த,
பசிய - பசுமைபொருந்திய, மெல் சூடு - மெல்லிய வச்சிக்கொண்டை
யையு முடைய, அன்னமும் - அன்னப்பறவையும், விசும்பில் நீங்கி -
ஆகாயத்தினின்று நீங்கி, அவ்வுழி - அந்தவிடத்தில், அடைந்தது - வந்
தது, எ - று. அன், ஏ - அசை.

(௧ - து.) இப்படித் தமயந்தியுள் தோழிகளும் நளனும் அறிவு
கலங்கி வருந்தும்வேளையில் அன்னம் வந்தது என்பதாம்.

துதுவந்த நளனை இன்னுனென்று தெளியக்கூடாமையால் தம யந்தியும் தோழிகளும் வருந்தினார்கள், நளனும் அநவழியிற் செல்லவ னாதலால் தன்னுடைய வேட்கையை அவர்கள் முன்பு வெளிட்டுத்தக்க கூடாமையால் வருந்தின னென்க. (௧௩௦)

எய்திய துவியன்ன மினன கைப்பவளச் செவ்வாய மையவாங்கரிய கூந்தலவாண் முடிமினி துநோககி நெய்தவழ்புலவுவைவேனிட தர்சோனிவனேயுள எத தையுமேல்கமலப்போதிலணங்கிறகுமணங்குபோலவாய.

(இ - ள்.) எய்திய - அங்கு வந்த, துனி அனனம் - இறகையுடைய அன்னப்பறவை, இன நகை - இனிய நகையையும், பவளம் செவ்வாய்- பவளம்மடோன்ற செவ்வாயையும், மை அவா ம கரிய கூந்தல் - மே கங்கள் விரும்புகின்ற கறுத்த குழலையுமுடைய தமயந்தியினது, வாள் முகம் - ஒளிரொருந்திய திருமுகத்தை, இனிது நோககி - இனிதாகட பார்த்து, கமலம் மடோதில் அணங்கிறகும - தாப மாமலரிலிருக்கும் திரு மாதுக்கும், அணங்கு மடோவாய - திருமாதோன்ற தமயந்தியே, நெய் தவழ் - நினந்தவழ்கின்ற, புலவு வை வேல் - புலாணற்றம் மொ ருந்திய கூரிய வேலையுடைய, நிடதாக்கோன் இவனே - இவனே நளம காராசன், உள்ளதது - மனத்தில், ஐ உமேல் - சந்தேகப்பட வேண் டாம், எ - று.

(க - து.) அனனமானது தமயந்தியைப் பார்த்து இவனே நள மஹாராஜன் என்றது எனபதாம்.

தேய்வதனமையுள்ள அன்னமாதலால் தான் எடுத்த கருமத் திறகு இடையூறு வாராது நளன் துதுவந்தது தெரிந்து இவனே நள னென்று தமயந்திகுச் சொல்லிய தென்க. (௧௩௧)

மழைமதர் நெடுங்கட செவ்வாய் வளர்முலை மடந் தாய் நின்மேல், விழைவிசந் துனாததா னல்லன் விண்ண வாக்கியைந்த மாற்றம், பழுதுறு மென்னு மாற்றும் பகர்ந் தனன் பரிதி வேலா, னழுதகங் குழைந்தி டேலென் றன் பிண லழைந்த தன்றே.

(இ - ள்.) மழை மதா நெடு கண் - குளிர்ச்சிமொருந்திய களிப் பையுடைய நெடிய கண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும், வளா முலை மடந்தாய் - வளாகின்ற ஸ்தனங்கையுமுடைய தமயந்தியே, பரிதி வேலான் - நளமகாராசன், நின்மேல் - உன்னிடத்தில், விழைவு இகந்து - ஆசை நீங்கி, உனாததான அல்லன் - சொன்னவனல்லனாகும், விண்ணவாக்கு - தேவர்களுக்கு, இயைந்த மாற்றம் - துதினொருட் டிச் சம்மதித்த சொல், பழுது உறும் என்னும் ஆற்றல் - டழுதாகு மென்கின்றபடியால், பகாநதனன் - (இவ்வாறு) டேசினன், (அதனால்) அழுது - நீ அழுது, அகம் குழைந்திடேல் என்று - மனங் குழைய வேண்டாமென்று, அன்பினல் - விருப்பத்தினால், அழைந்தது (அன் னம்) - சொல்லியது, எ - று. அன்று, ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தியே! நளனுமேல் ஆசைவையாது சொன்னவனல்லன், தாதுக்குப் பழுதில்லாமற் சொன்னான் அந்நாடு யென்று சொல்லிற்று என்பதாம்.

நளமகாராசனாவன் தேவாடொருட்சே சம்மதித்த கருமத்துக் கோ பழுதடையின் இடமைக்கு டழியன்றி மறுமைக்கு டாவமு முண்டாம், ஆதலி னிவ்வாறு டேசினால், அதனால் நீ வருத்தப்பட்ட வேண்டாமென நன்னஞ்சொல்லிய தென்கு. (க௩௨)

வடுவகி ரனைய வுண்கண் மடந்தையோ டிவ்வா ரோ திக், கடகளி நென்ன நின்ற காளைதன முகத்தை நோக்கா, வுடையபே ரறிவாற் காம முள்ளமைத தின்ன கூறிற, கொ டுநெடுந் தானே வேந்தே கோற்றொடி யாற்றுங் கொல்லோ

(இ-ள்.) வடு வகி அனைய - மாவம்வினுடைய பிளப்பைபொத்த, உண் கண் - மையுண்ட கண்களையுடைய, மடந்தையோடு - தமயந்தி யுடனே, இவ்வாறு ஒதி - இவ்விதமாகச் சொல்லி, கட களிறு என்ன நின்ற - மத்யானே யென்னுமபடி நின்ற, காளைதன முகத்தை நோக்கா - அரசனது முகத்தைப்பார்த்து, கொடி நெடு தானே வேந்தே - நளமகா ராஜனே, உடைய டோ அறிவால் - டே ரறிவுடைமையால், காமம் - ஆசையை, உள் அமைத்து - உளளையடக்கி, இவ்வாறு கூறில் - இப்படி பட்ட வார்த்தைகளை - டேசினால், கோற்றொடி - தமயந்தி, ஆற்றுக கொல்லோ - பொறுப்பாளோ, என்று.

(க - து.) அன்னம் நளனெப்பாது தத் தமயந்திக் டிவ்வாறு சொன்னாற் பொறுப்பாளோ என்றது என்பதாம்.

நின்போல்வார்க்குநரிக் காமத்தைப் டே ரறிவா லுள்ளடக்கி டேசுதல் மற்றையோாக் கரிதென்றதாயிற்று. நின்னா விழைந்தவ ளாது னால் நீயேடேசில் தமயந்தி யாற்றுவ தரிதென்ற தென்கு. (க௩௩)

மாங்குயிர்குதலைப்பேதைமன முநீயியைந்தவண ணன் தீங்கறவுரை ததவாறுந்தேவர் மறுணரா ரலல ரீங்கினியுரைப்பதென்னையிவ்வயினிகழ்ந்த வெலலா மாங்கவர் தம்பா லே கியறைதியென்றதைந்ததன்னம்.

(இ-ள்.) மா குயில் - மாமரத்திலிருக்குங் குயிற்சொல்லையொத்த, குதலை - மழலைச்சொல்லையுடைய, டேதை மனமும் - தமயந்தியினது மனமும், நீ இயைந்த வண்ணம் - நீ சம்மதித்து வந்தபடி, தீங்கு அட - தீங்கு நீங்க, உரைத்த ஆறும் - சொல்லிய விதமும், தேவா உணரா அல்லா - தேவாகள அறியாதவாகளல்ல, ாங்கு - இவ்விடத்தில், இனி உரைப்பது என்னை - இனி பேசவேண்டிவ தென்ன, இவ்வயின் - இவ் விடத்திலே, நிகழ்ந்தது எல்லாம் - நடந்தவை யனைத்தும், ஆங்கு அவா தம்பால் ஏகி - அத்தேவரிடத்துக்குப்போய், அறைகி என்று - நீ சொல் லுவாயாகவென்று, அன்னம் - அன்னப்பறவை, அறைந்தது - சொல்லி யது, என்று.

(க - து.) இங்கு நடந்தவையெல்லாம் தேவர்களறிவார்கள் நடந்த படி நீபோய் சொல்லெனது என்பதாம்.

தமயந்தியினது கருததும் நீ துதுக்குச் சம்மதித்துவந்தபடி பேசியதும் சாவககியத்துவமுள்ள தேவர்களுக்கு நீ போய் சொல்லு முன்னமே தெரியுமெனக. (௧௩௪)

அவ்வுகாசேட்டலோடுமடையலர்ச்செருக்கும்வேலான் மவ்வலங்குழலிடைமனவலியினிதேரோந்து செவ்விதின்மனமுங்கண்ணுந்தெரிவைமேற்கிடப்பமாருக் கவ்வைகொள்வாயினீங்கிவிஞ்சையிறகரந்துபோனான்.

(இ-ள்.) அ உகா கேட்டலோடும் - அந்தவாாததையைக் கேட்ட வளவில், அடையலா செருக்கும் - சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடைய நளன், மவ்வல அம் குழலினுள்தன் - தமயந்தியினது, மன வலி - நெருசினது வலிமையை, இனிதின் ஓரது - இனிதினிறது, செவ்விதின் - செம்மையை யுடைய, மனமும் - தன் மனத்தையும், கண்ணும் - கண்களையும், தெரிவைமேல கிடப்ப - அத் தமயந்தியினமே லிருக்கவைத்து, மாறு - நீங்காது, கவவை கொள் - ஒலித்தலைக்கொண்ட, வாயின் நீங்கி - வாயிலைக்கடந்து, விஞ்சையின் - மந்திரத்தினால், கரந்து போனான் - ஒளித்துச் சென்றான், எ-று.

(க - து.) நளன் கண்களு மனமுந் தமயந்தியிடத்திருக்க வருவ மறைத்து அருபமாகப் போயின என்பதாம்.

இந்திரனமேல தமயந்திக்கு காத லிபலாமையை யறிந்தவனாத லால் தனமனமுங் கண்ணும் அவளமேற கிடப்ப விஞ்சையிற கரந்து நீங்கின னென்றான். (௧௩௫)

காரிகையுளமுநாணுங்கவந்தனன் கரந்துபோய் மூரிவெஞ்சிலைகைவீரன்கடவுளர்முன்னகோகி நேரிழைதன்பாற்றுதுபோய்பினிகழ்ந்தவெல்லாந் [ந்தார் சோர்வுறுதுதைத்தானேவந்தோன்றலபான்மகிழ்ச்சிகூர்

(இ - ள்.) காரிகை உளமும் - தமயந்தியினுடைய மனத்தையும், நாணம் - நாணையும், கவாந்தனன் - கொள்ளுகொண்டனனாகி, கரந்து போய - மறைத்துசென்ற, மூரி வெம் சிலை கைவீரன் - வலிமை பெற்ற நளமகாராசன், கடவுளா முன்னா ஏகி - தேவாக ளெதிரோ சென்று, நேரிழை தன்பால் - தமயந்தியினிடத்து, துது போயபின் - துதுபோனபின்பு, நிகழ்ந்த எல்லாம் - நடந்தவைக ளனைத்தையும் - சோர்வு உறுது - குறைவுபடாமல், உதைத்தான் - சொல்லினான், தேவா - தேவர்கள், தோன்றல்பால் - அந்த நளமகாராசனிடத்தில், மகிழ்ச்சி கூந்தார் - உவகை யடைந்தார்கள், எ-று.

(க - து.) நளன் தேவர்கள் முன்சென்று தமயந்தி சொன்னவை யெல்லாம் சொன்னான், தேவர்கள் நளனிடத்தில் மகிழ்ச்சிகூந்தார்கள் என்பதாம்.

தான் விரும்பிய மாதிரிதான் நம்முடைய தவறுது துதுசென்று உள்ளபடி பேசுவதா நென்று களனிடத்தில் இத்திரனமுதலிய நால் வரும் மகிழ்ச்சார்த்தன லொனக. (௧௩௬)

V. B. SUBRAMANIAMANIPYASARMA TAMIL-PANDIT சுயம்வரமாவது

சுயம்வரமாவது அரசமங்கையானவள் தனக்கு மூத்தோர்கள் தன்னை விழைந்துவந்த அநேக அரசாக்களை ஏக்காலத்தில் வருவிக்க அவரிடம் மனக்கிசைந்த ஒருவனுக்குத் தானே மாலையிட்டித் தலைவனாகக் கொள்ளுதலாம்.

[இப்படலத்தால் தமயந்தியானவள் களமகாராஜனைத் தலைவனாகத் தானே வரித்தாளென்று சொல்லத்தொடங்கி இப்பாட்டால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்குத் திரிலோகத்திலு முள்ளவா வரவு சொல்லப்படுகிறது]

அறுசீக்கழிநெழிலடி யாசிரியவிருத்தம.

இன்னவை நிகழும் வேலை யெழுகடல் வரைப்பின் மேவு, மன்னவர் குழாமும் விண்ணோர் தொகுதியு மணிச் செஞ் சூட்டிப், பன்னக நாட்டு வேந்தர் வெள்ளமும் பரித் தேர் வீமன், கன்னியம் புரிசை சூழ்ந்த கழநகர்க் கெழும் த வன்றே.

(இ - ள்.) இன்னவை - இப்படிப்பட்டவைகள், நிகழும் வேலை - நடக்கின்றபொழுது, எழு கடல் வரைப்பில் மேவும் - எழுகடல் சூழ்ந்த தீவுகளிலிருக்கின்ற, மன்னவர் குழாமும் - அரசாசூட்டமும், விண்ணோர் தொகுதியும் - தேவாசூட்டமும், மணி - ரதங்களாகிய, செம சூட்டி - சிவந்த சூட்டையுடைய, பன்னக நாடு வேந்தர் வெள்ளமும் - நாகலோகத்துள்ள அரசர்கள் சூட்டமும், பரிதோ - குதினாகட்டிய தேனையுடைய, வீமன் - வீமராசனது, கன்னி - அழிவில்லாமை யையுடைய, அம் புரிசை சூழ்ந்த - அழகிய மதிலாங்குழப் பட்ட, கழநகர்க்கு - காவலையுடைய குண்டினபுரத்துக்கு, எழந்த - எழந்தன், எ - று. அன்று, ஏ - அசை.

(ச - து.) அரசா சூட்டங்களும் தேவா சூட்டங்களும் நாகலோகத் தரசா சூட்டங்களும் குண்டினபுரத்திற் கெழுந்தன என்பதாம்.

வீமன் ஸூரியிலுள்ள அரசாக்குமாதிரும் சுயம்வரவோலை செலுத்தியிருக்க மன்றையுலகத்தாரு மெழுகத்தனொன இப்பொழுது சொல்லியதற்குக் காரணமென்னெனில் முன்பு நாரதமுனி இத்திரனுக்குத் தமயந்தியின் செய்தி சொல்லும்போது 'விஞ்சையா கின்னர ரவுண ருரகா புதிமுழுதானும் வேந்தாயாரு மஞ்சலிசெய் திருமருங்கும் புடைசூழ முனிவாகுமாமாசுகூ' என்னும் பரட்டில் அங்கிருந்தா லொனச் சொல்லிய மேலுலகத்தாருங் கீழுலகத்தாருங் தீவிலுள்ளவரும்

அவாவின் மிக்கவராய் அதைத் தமக்கும் வந்த செய்தியாகக்கொண்டு நல்லாழிநுக்குமாயின அம்மாது சூட்டிமாலை நமக்குக் கிடைப்பினுங் கிடைக்குமென வெழுந்தனனெனக் கொள்ளல்வேண்டு மெனா. (4)

[இதனால் மேற்சொல்லிய அரசாங்களுடைய நாலவகைச் சேனைகளிற் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

பண்ணமை கலினப் பாய்மா பசியபொற் கொடிஞ்சித் திண்டோர், கண்ணழற் சேறறத் துப்பிற கடாம்பொழி களி நல் யானை, மண்ணமை முழவுத் திண்டோள் வாகைவே லுழவ ரீட்ட, மெண்ணிட விடமொன் தின்றி யெங்கணும் பரந்த வன்றே.

(இ - எ.) பண அமை - கலனையமைந்த, கலினம் - கழுவா ளத்தையுடைய, டாய மா - சாவகின்ற குதிகைகளும், பசிய பொன் - பசிய பொன்னுறைய, கொடிஞ்சி - மோலிடமாட்டையுடைய, திண் தோ - வலிமைபெற்ற தோகளும், கண் - கண்களில், அழல - தைய யும், சேறறது - பிண - மிகுந்த கோடத்தையுமுடைய, கடாம்பொழி - மதம் பொழிகின்ற, களி நல் யானை - களிப்பையுடைய நல்ல யானைகளும், மண் அமை - உபனையமைந்த, முழவு - மததளம்போன்ற, திண் தோள் - வலிமைபெற்ற புயங்குகையும், வாகை வேல் - வெற்றி பெற்ற வேலையுமுடைய, உழவா டட்டம் - காலாளகள் கூட்டமும், எண் இட - என்னையித்தற்கு, இடம் ஒன்று இனதி - வெற்றிடமொன்று மில்லாமல், எங்கணும் - எவ்விடங்களிலும், பரந்த - பரவின, எ-று.

(க - து.) குதிகைகளும் தோகளும் யானைகளும் காலாளகளும் எங்கும் பரவ்ன என்பதாம்.

ஒவ்வொருதேசத் தரசாகள சேனைகளே அநேகமாயிருப்பின் அநேகதேசத்தரசா நாலவகைச்சேனைகளும் ஏக்காலத்தில் ஓரிடத் துக்கு வரும்பயின் இவ்வளவென்று குறிக்கக் கூடாதென்பார 'எண்ணிட விடமொன்றின்றி யெங்கணும் பரந்த' என்றொனக. எண் - என். அது "எண்ணுந்திலமு மொள்ளென விசைப்பா" என்பதாலுதிக.

[இதனால் குதிகைக் குளம்புகளினெழுந்த புழுதியின் தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொய்யுளைக கலின மாவின் குரத்துக ளெழுந்து விம்மி, வையக முழுதுஞ் சூழ்போய் மறிகடற் கிடங்கு தூர்த்து, மொயபெற தசலத் தோடு முரணிபெண் டிசை யுங் காக்குந், தொயயின்மா முகத்த யானைக் கவுட்குழி தூர்த்த வன்றே.

(இ - எ.) கொய் உளை - கொய்யப்பட்ட புறமயினையுடைய, கலினம் மாவின் - கழுவாளம்பூண்ட குதிகைகளையுடைய, குரம் துகள் எழுந்து - குளம்புபட்டுண்டாகும் புழுதிகள் எழும்பி, விம்மி - பரவி, வையகம் முழுதும் - பூவுலகமுழுவதும், சூழ் போய் - வளைத்துக்

கொண்டு, மறி கடல் - மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலாகிய, கிடங்கு தூதது - அகழைத் தூததுவிட்டு, மொய் பெருது - போர்பெருமல், அசுலத்தோடு முரணி - குலகிரியுடன் மாறுகொண்டு, எண்ணிசையும் காக்கும் - திசைகளெட்டையும புரகுகின்ற, தொய்யில் - சிந்திர மெழுதப்பெற்ற, மா முகத்த யானை - மகத்தாகிய முகத்தையுடைய யானைகளின், கவுள குழி - கணனத்தொளைகளை, தூதத - தூததன், எ - று.

(க - து.) குதிகைகளின் குளம்பாறுண்டாகும் புழுதிகள் கடலை யுந்தூதது அட்டகஜங்களின் கவுடகுழிகளையுந் தூததன் என்பதாம்.

பூவுலகமுழுவதுஞ் சூழ்ந்து கடல்களைத் தூததுத் திக்கயங்களினுடைய கணனத் தொளைகளையுந் தூததபுழுதி அபபுறம்போதம் கிடமில்லாமையாற மடைபட்டதனறி அதற்களவிலலை யெனக. புழுதியிப்படிப்பட்டதாயின அக்குதிகைகளின் ஆரவாரஞ்சொல்ல வேண்டுவதில்லை யாயிற்று. இது உபாவுநலிற்சி யணி (ந.)

[இதஞ்ஞல தேவாகட்கும் அரசார்களுக்கு மிருக்குவ கலபபு சொல்லப்படுகின்றது.]

மண்ணக வரைப்பின் வேந்தர் வரைபயுத தெழுது சார்ந்த, விண்ணகத் தமரர் மார்பங் கமழ்ந்தன விண்ணோர வேய்ந்த, தண்ணற வெழுது மன்றற நருமலர்ப் பகம் பொற்றாது, கண்ணகன் ஞாலங் காக்கும் வேந்தர்மெய் கமழ்ந்த மாதோ.

(இ-ள.) மண்ணக வரைப்பின் - பூவுலகத்திடத்திருக்கின்ற, வேந்தர் - அரசார்களுடைய, வரை பயுதது - மலைகளையொத்த தோள்களில், எழுது - தூரியகக்கோலாற்றீட்டிய, சார்ந்த - சந்தனமானது, விண்ணகத்து - ஆகாசத்திடத்திருக்கின்ற, அமரர் மார்பம் - தேவார்களுடைய மாப்பிலே, கமழ்ந்தன - மணந்தன, விண்ணோர வேயந்த - தேவர்கள் தரித்த, தண் நறவு ஒழுது - குளிரச்சில்பாருந்திய தேவொழுதுகின்ற, மன்றல - வாசனையையுடைய, தரு மலர் - பஞ்சதருவனுடைய மலர்களின், பசு பொன் தாது - பசும்பொன்போன்ற மகரந்தப்பொழிகள், கண் அகல் - இடமகன்ற, ஞாலம் காக்கும் - பூமியைப் புரகுகின்ற, வேந்தர் மெய் - அரசார்களுடைய தேகத்தில், கமழ்ந்தன - மணந்தன, எ - று.

(க - து.) அரசார்கள தோட்களிலுணிந்த சந்தனங்கள் தேவர்கள் மார்பிற் பரிமளித்தன, தேவாக்களணிந்த கற்பகமலர்த்தாதுக ளரசார்களுடலிற் பரிமளித்தன என்பதாம்.

ஒருவாக்கொருவா நெருங்கியிருத்தலால் மனிதர் புயங்களிற் பூசிய சார்ந்தர் தேவர்கள் மார்பினும், தேவாக்களணிந்த மாலைமலரின் மகீரந்தம் அரசர் தேகங்களிலுங் கமழ்ந்தன வென்க. ஆயின் தேவாக்களை மனிதாக்கள் அப்படி நெருங்கலாமோ வென்னில் அரசரால் விரும்பப்படுந் தமயந்தியையே அவாக்களும் விரும்பிவருதலாலும் அதிக நெருக்கமுள்ள விடத்தில் எவாக்களும் அதிகமரியாதையை விரும்பாமையாலும் ஆகுமென்க. (சு)

[இதனால் மதநீர் முபலிபவத்திய பெருக்கஞ்
சொல்லப் படுகின்றது.]

கார்த்திரிகனுவுஞ்செங்கு - கரிமதகதலுழியாறுங்
கூந்தன்மாவுமிழ்விலாழிப்பெருகுமவேருமரனென
வேந்தர்திண்புயத்திலவாரநகவனாகமழநானைச்சேறும்
பார்த்தணமேறகிடந்தொலமெங்கணுமபரந்தவனேறே.

(இ - ள்) கார்த்திரிக - முநிகுண்ட தயானது, சதுஷம் - டற்று
கின்ற, செமகணகரி - சிவந்த கண்களையுடைய யானையுடைய,
மதம் - மதநீராகிய, கலுழி ஆறும் - காளுறுப, கூந்தல் மா - புற மயி
ரினையுடைய குதிகைகள், உமிழ் - சொரிகிலுட, விலாழி பெருக்கும் -
வாயதுரை நீரப்பெருக்கும், வேல் குமரன் அன்ன - வேட்டையையு
டைய குமரர்க்கடவுளையொத்த, வேந்தர் - அரசர்களுடைய, திண்
புயத்தில் - வலிமையுள்ள தோள்களில், வாரண - ஒழுகிய, விரை
கமழ் - வாசனை வீசுகின்ற, நானம் சேறும் - கஸ்தூரிச்சேறும், பார்த்தன்
மேல் - ஆதிசேடன்மேல், கிடந்த - இருந்த, நூலம் எங்கணும் - பூமி
யெங்கும், பரந்த - பரவின், ஏறு.

(க - து.) யானைகளின் மதமும், குதிகைகள் வாயீறும், அரசா
கள் புயத்தொழுகிய கஸ்தூரிச் சேறும் பூமியெங்கும் பரவின் எனப
தாம்.

மத்தியம விலாழிப்பெருக்குட கஸ்தூரிச்சேறும் பூமி முழுவதும்
பரந்தவெனவால் அவைகளையுடைய யானைகளும் குதிகைகளும் அரசா
களும் அளவிலையென்பது கருதற்குக்கொள்க. (ரு)

[இதனால் வேவராதிர ஊரிகளின் மடருஞ்
சொல்லப் படுகின்றது.]

வெள்ளியங் கிரியின் மேய விரஞ்சைய ரியக்கா வின்
னே, கொள்ளொளி யெறிபுகும பைம்பொன் விமானமு
முலகில வேந்தர், நள்ளிருள சிக்குஞ் செயய நகைமணிக்
கொடிஞ்சித் தேருந். தெள்ளிதி னுணர்ந்து னோர்ச்சுந்
தெரிவில மயங்கு மன்றே

(இ - ள்.) வெள்ளி அம் கிரியி டமேய - அழகிய உயிராசமலையிற்
பொருந்திய, விஞ்சையா - விச்சா நரம, இயக்கா - இயக்கங்களும்,
விண்ணோர் - தேவர்களும் ஆகிய இவர்களுடைய, ஒள ஒளி எறிக
கும் - மிகுந்தவொளியை வீசுகின்ற, கடம பொன் - டசம்பொன்னுறு
செய்த, விமானமும் - விமானங்களும், உலகில் - பூவுலகிலிருக்கும்,
வேந்தர் - அரசர்களுடைய, நள் இருள சிக்கும் - மிகுந்த இருளினி
யோட்டுகின்ற, செய்ய நகை மணி - சிவந்த ஒளியையுடைய ரத்தங்
கள் பதித்த, கொடிஞ்சி - மேனமொட்டையுடைய, தேரும் - தோக
ளும், தெள்ளிதின் உணர்ந்துளோர்க்கும் - தெளிவாக அறிந்தவர்களுக்
கும், தெரிவில் - தெரிந்துகொள்ளக் கூடாதனவாகி, மயங்கும் - ஒன்
றோடொன்று மயங்கும், ஏறு. அம் - அசை.

(சு-து.) தேவர்கள் விமானங்களும், அரசர்கள் தோகளும், பகுத்தறியப்படாவாம் என்பதாம்.

ஒவ்வொருவிதத்தில் அநேகம் விமானங்களும் அநேகர் தோகளுமாதலால் துண்ணறிவுடையராயினும் தேவர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் நம்மது இதுவோ அதுவோ வென்னத் தலைமயங்கிக் கிடக்கு மென்கு.)

[இதனால் அரச ரனைவருங் கலந்துபேசல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

சிற்பனால் கழியக கறரோர் சித்திரித தென்ன வாயந்த, பொற்புறு நெடிய வேற்கட பூங்கொடி வதுவை வேட்டுப், பற்பல தேய வேந்தா தொகுதலிற் பாடை தேர்வா, னற்புட னெவருந் தேவ பாடையி னறைவர் மாதோ.

(இ - ள்.) சிறபம் தூல - சிறபசாந்திரத்தை, கழிய கறரோ - மிகவும் படித்தவர்கள், சித்திரித்தது என்ன - சித்திரித்தது போல, வாயந்த - பொருதிய, பொறு உறு - அழகானமிக, நெடிய - நீட்சியுடைய, வேல கண் - வேலடோன்ற கண்களையுடைய, பூங்கொடி - தமயந்தியினது, வதுவை வேட்டு - விவாகத்தை விருமபி, பற்பல தேயம் வேந்தா - அநேகமாகிய தேசங்களிலிருக்கும் அரசர்கள், தொகுதலில் - கூட்டங்கொண்டிருத்தலால், பாடை தோவான - (எல்லோர்க்குஞ்) சொறப்பொருள் தெரியும்பொருட்டு, அறபுடன - அன்புடனே, எவரும் - எவர்களும், தேவ டாடையின - கோவாண்டாஷையால், அறைவா - பேசிக்கொளவார்கள், எ-று. மாதோ - அசை.

(க - து.) யாவருந் தேவபாஷையிற் பேசுவார்கள் என்பதாம்

அதிகசுவந்தரியமுள்ள தமயந்தியினது விவாகத்தை விருப்பி அநேகதேசத்து அரசர்கள் கூடியபடியால் தேசங்கள் தோறும் டாஷைகள் வேறுதலின் அவைகளாற் பேசினால் ஒருவாக்கொருவா உரைக்கும் தத்தைக்குப் பொருளறியக்கூடாதென்று கோவாண பாஷையால் பேசினா ளென்க. ஆதலாலே அதுவே பாஷைகளுக்கு மூலமும் எந்தத் தேசங்களுக்கும் பொதுவுமெனப் பெற்றும் அன்பு அறபு எனத் திரிந்தது. (எ)

[இதனால் அங்குண்டாகிய ஒலியின்றோற்றந்ரு
சொல்லப்படுகின்றது.]

கழைகளிகளினலயானே பிளிறொலிகமஞ்சுலவான
மழையொலியவியப்பமபுமவார்முரசோதைதேவர்
முழவொலிதந்தேர்ச்சிலலிமுழக்கொலிபுடவிபோர்த்த
வெழுகடலொலியுமெஞ்சவெங்கணுமொலித்தவன்றே.

(இ - ள்.) கழை சளி - கரும்புகளை முறிக்கின்ற, களி - சளிப்பையுடைய, நல் யானை - நல்ல யானைகளினது, பிளிறு ஒலி - ஆரவாரமாகிய சத்தமும், கமம் சூல் - நிறைந்த கருப்புத்தையுடைய, வானம் - ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும், மழை ஒலி - மேகத்தினுடைய சத்தமானது,

அவிய - கெடும்படி, பம்பும் - நெருங்கிய, வாரா - வானாயுடைய, முரசு
ஒதை - பேரிகைகளின் சத்தமும், தேவா முழவு ஒலி - தேவதந்தமி
களின் சத்தமும், தடம் தோ - பருத்தேரிலுடைய, சில்லி - உருளை
கள், முழக்கு ஒலி - முழக்குகின்ற சத்தமும், புடவி போர்த்த - பூமி
யைச்சூழ்ந்த, எழுகடல் ஒலியும் - ஏழுகடலினோசையும், எஞ்ச - குறையு
ம்படி, எங்கணும் - எவ்விடத்தும், ஒலித்த - சத்தித்தன, எ-று.

(க - து.) யானைகள் சத்தமும், டேரிகைகள் சத்தமும், தேவ
தந்தியுகள் சத்தமும், தேவாகள் சத்தமும், கடலொலிமங்க வெங்
குஞ் சத்தித்தன எனபதாம்.

யானைமுதலியவற்றின் பேரொலியைச்சொல்லவே “ஒருமொழி
யொழிதன்னின் கொளற்குரித்தே” என்பதனால் அவ்வற்ற மற்றைச்
சுற்றொலிகளுங் கொள்க. இவ்வொலி எவ்விடத்து மிருத்தலால் கணா
யருகின்மாதிரி ஒலிக்கும் ‘எழுகடலொலிக் ளெஞ்ச’ வென்றா. (அ)

[இதனால் அங்குண்டான இருளும் ஒளியுஞ்
சொல்லப் படுகின்றது.]

அகலிருவிசுமப்புபோர்த்தவணிமதிக்கவிகையீட்டம
பகலொளிகரப்பவெவகுமபாயிருளபரப்பும்ன்னா
நகைமணிமகுடகோடிநள்ளிருடபிழம்பைநக்கி
யிகலிவானிரவியோடவிளவெயிலெறிககுமாதோ

(இ - ள்.) அகல் இரு விசம்பு போர்த்த - அகன்ற பெரிய ஆகா
யத்தை மூடிய, அணி மதி கவிகை - அழகிய சூதிரவட்டக்குடை
களினுடைய, ஈட்டம் - கூட்டங்கள், பகல் ஒளி கரப்ப - சூரியப்பிர
காசம் மறைய, எங்கும் - எவ்விடத்தும், பாய இருள - பரவிய விருளை,
பரப்பும் - பரவச்செய்யும், மண்ணா - அரசாக்குடைய, நகை மணி-
ஒளியையுடைய ரத்நங்களபதித்த, மகுட கோடி - அநேகமகுடங்கள்,
நள இருள பிழம்பை நக்கி - மிஞ்ந்த விருடபிழம்பை உண்டு, இகலி-
பகைத்து, வான இரவி ஓட - ஆகாயத்திலிருக்கும் சூரியனானவ னோ
டும்படி, இள வெயில் - இளங்கதினை, எறிகும - வீசும், எ-று. மாத்,
ஓ - அசை.

(க - து.) குடைகளகூட்ட மிருளைக்கொடுக்கும், மகுடகூட்டம்
ஒளியைக்கொடுக்கும் எனபதாம்.

அகல், இரு என்னும் அடைமொழிகளால் விசம்பின் அகலுசியும்
பெருமையுந் தோன்றின. அபபடிபட்ட விசம்பையும் குடைகள்
மறைக்க அதனுள்ளதாம் இருளையோடடற்கு அரசா மகுடங்களிற்
பதித்த மணிகளில் ஒவ்வொன்றே போதுமானதாயிருக்க அபபடிப்
பட்ட மணிகள் பலவற்றையுடைய அநேக மகுடகோடிகளுக்கு இவ்
விருள் போதாதென்பது தோன்ற, விழுவகியெனது நக்கியென்றா.

[இதனால் கொடிகளுங் குடைகளுஞ் சொல்லப்பட்டது.]

வெங்கதிர் நெற்றி தோய்ந்து விளங்குபொற் கொடி
யி னீட்ட, மங்குல்லா னிழியுந் தெய்வ மடந்தையர் வடிவு

காட்டக், கொங்கலர் தெரியல் வேந்தர் கொற்றவெண்
கவிகை யீட்டல், திங்களி னழகு காட்டத் திருநகர் பொ
லிந்த தன்றே

(இ - ள்.) வெம் கதிரா - சூரியனுடைய, நெற்றி தோய்ந்து - நெற்
றியிற்பழந்து, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, பொன் கொடியின் ஈட்டம் -
பொன்னுற்செய்த கொழுகளினுடைய கூட்டங்கள், மங்குல் - மேகங்
களையுடைய, வான் இழியும் - ஆகாயத்தினின்று இழிகின்ற, தெய்வமடந்
தையா - தெய்வமாத்ருடைய, வடிவு காட்ட - உழவினைத் தெரிவிக்க,
கொங்கு - வாசமிகுந்த, அலா தெரியல் - மலாமாலையணிந்த, வேந்தா -
அரசாகனது, கொற்றம் வெள் கவிகை - வெற்றியையுடைய வெள்ளிய
குடைகளினுடைய, ஈட்டம் - கூட்டங்கள், திங்களின் - சந்திரனது,
அழகு காட்ட - அழகைத்தெரிக்க, திருநகா - குண்டின்புரமானது,
பொலிந்தது - பொலிவையடைந்தது, எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள்.

(க - து.) கொழுகள் கூட்டம் தேவமாதாக்களபோலும், குடை
கள் கூட்டஞ் சந்திரனபோலும் வடிவுகாட்டக் குண்டின்புரஞ் சிறப்பி
புறந்து என்பதாம்

கொழுகள் அநேக அரமபையா வடிவங்களுடைய குடைகள் அநேக
சந்திரா வடிவங்களுடைய காட்டுநிலை விவாகத்திற்குச் சிறப்பு மங்கை
யராலன்றி வேறில்லை யாதலாலும், ஒரு சந்திரனு லுலகம் மகிழ்ச்சி
யடையும்போது அநேக சந்திரா ஏக்காலத்தில் ஒரு நகரிற்றோன்றினு
லெவ்வளவு சிறப்பண்டாகலா மாதலாலும் 'திருநகா பொலிந்தது' என
றா. (கௌ)

[இதனால் அரசாசனக் தேவாக்கும் வேற்றுமைதோன்றமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

குருமணி யிமைக்கும் பைம்பொற் குடைநிழல் வெ
யிலை யோட்ட, மருமலி நறிய மென்பூ மாலைவா டாமை
யானும், திருநகர்ச் செவ்வி நோக்கி யிமைப்பிலர் திரித
லானு, மரசரோ டமரர் தமமையறிவரி தாய தன்றே.

(இ - ள்.) குரு மணி இமைக்கும் - நிறம்பொருந்திய ரதங்கள்
பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் குடை நிழல் - பசிப பொன்னுற்செய்த
குடைகளினுடைய நிழல்கள், வெயிலை ஓட்ட - வெய்யிலைத் துரத்த,
(அதனால்) மரு மலி - வாசம்பொருந்திய, நறிய - வாசன்யுள்ள, மெல்
பூ மாலை - மெல்லிய பூமாலைகள், வாடாமையானும் - வாடாமையா
லும், திரு நகா - குண்டின்புரத்தினுடைய, செவ்வி நோக்கி - அழ
கைப்பார்த்து, இமைப்பிலா - கண்க ளிமையாதவர்களாய், திரிதலா
லும் - திரிகின்றபடியாலும், அரசரோடு - அரசாக்களுடனே, அமரா
தம்மை - தேவர்களை, அறிவு அரிதாயது - பகுத்தறித லரிதாயது,
எ - று. அன்று, ஏ - அசை.

(க - து.) குடைகளினிலால் மாலைகள் வாடாமையாலும் நகரத்
தை இமையாது பார்த்தலாலும் அரசாக்களென்றுத் தேவாக்களென்று
மறியப்படாது என்பதாம்.

மாலைவாடுதல் கண்ணிமைத்தல் ஆகிய இரண்டுசெய்கையால் தேவாக்கு வேற்றுமைப்பட்டிருந்த அரசா இப்பொழுது அவ்விரண்டு யில்லாமையால் வேற்றுமை தோன்றிலனென்க. அரசாக்கு மமராக்கும் வேற்றுமை தோன்றாமையால் மறைவணி. (௧௧)

[இதனால் மற்றைத்தேயங்களின் பொறை யொழிவு சொல்லப்படுகின்றது.]

மாங்குயி ல்ளைய தீஞ்சொல் வடுவகிர் பொருவும் வேற்கட், பூங்கொடி வதுவை வேட்டுப் புனியினில் வேந்த ரெல்லாந், தேங்கமழ் தெரியல் வீமன் நிருநக ரிறுத்த றன்ன, லாங்கவர் தேயம் யாவு மரும்பொறை யுயிர்த்த வன்றே.

(இ - ள்.) மா குயில் அனைய - மாங்குயிற் சொல்லையொத்த, தீ சொல் - தித்திகின்ற சொல்லையும், வடு வகிர் பொருவும் - மாவடுவின் பிளப்பையொத்த, வேல் கண் - வேல்போன்ற கண்களையுமுடைய, பூங்கொடி - தமயந்தியினது, வதுவை வேட்டு - விவாகத்தை விரும்பி, புனியினில் வேந்தா எல்லாம் - பூவுலகத்திருக்கும் அரசாக்களெல்லாரும், தேன கமழ் தெரியல் வீமன் - வாசவ கமழுகின்ற மலாமாலையை யணிந்த வீமராசனது, நிருநகர - குண்டினபுரத்தில், இறுத்தல் தன்னால்வந்து தங்கியபடியால், அவா தேயம் யாவும் - அவர்கள் தேசமெல்லாம், அரு பொறை - பொறுத்தற்கரிய சுமையை, உயிர்த்த - நீங்கின, எ - று

(க - து.) குண்டினபுரமொன்றே சுமைபெற்றது, மற்றத் தேசங்கள் சுமையற்றன எனபதாம்.

வீமன் அநேகா வருத்தங்களுக்கு இடங்கொடுத்தது அவர்களை மகிழ்வுற் செய்வதுபோல் அவன் தேசமும் அநேகதேசத்திலு முள்ளவாக்கு இடங்கொடுத்தது அவர்கள் இளைப்பாறி மகிழ்வுற்செய்த தென்பது கருத்து. (௧௨)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டுக்களால் தமயந்தி சுயம்வரத்திற்கு வாயுமுதலிய நால்வரும் வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லத் தொடங்கி இப்பாட்டால் வாயு வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

இழைபரந்திமைக்குமலகுலின்கனித்துவரவாயேழை மழைமதர்நோக்கிற்கஞ்சிமறியுமானேறுமாதின் விழைதருநகரிற்றாண்டவெருவிமீண்டேகுமாற்றார் கழிபெருங்காதல்கூர்ந்துங்காற்றிறைவரவுதீர்த்தாள்.

(இ - ள்.) இழை பரந்து - ஆபரணங்கள் பரவி, இமைக்கும் அஞ்சல் - பிரகாசிக்கின்ற அஞ்சலையும், இன் கனி - இனிய (கொவ்வைக்) கனிபோன்ற, துவா வாய் ஏழை - செவ்வானையுமுடைய தமயந்தியது, மழை மதா நோக்கிற்கு அஞ்சி - குளிர்ச்சிபொருந்திய கனிப்பையுடைய பாவைக்குப் பயந்தி, மறியும் - மடங்குகின்ற, மான் ஏறும் -

ஆண்மாளும், மாதின் - அம்மங்கையினது, விழைதரு - ஈரும்புகின்ற, நகரில் துண்ட - குண்டினபுரத்திற்குச் செலுத்த, வெருவி - பயந்து, மீண்டு ஏகும் ஆற்றல்-திரும்பிப் போகின்ற படியால், கழி பெரு காதல் கூந்தல் - மிகுந்த பேராசையை யடைந்தும், காற்று இறை - வாடி வானவன், வரவு - வருதலை, தீர்த்தான் - நீங்கினான், ஏ-று.

(க - து.) தமயந்தி கண்ணக்கண்டு தானேறு மான்வாகனத் திரும்பிவிடுகிறபடியால் வாயுதேவன் வாராதிருந்தான் என்பதாம்.

நாம் விவாகத்திற்குச் செல்லவெழுந்ததற்கு அமங்கலமாக நம தூதியே தடைசெய்தலால் நமக்கு அததமயந்தி மாஸையிடுவதும் அவவாறுமென்று வாயுவானவ னினனன்னக. (கங)

[இப்பாட்டால் ஈசன் வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐயரிபரந்துமைதோய்ந்தம்பலைத்திகலும்வேற்கட் டையலோர்பாதிபாயதன்மையாற்றனதுபைம்பொற் செய்யதாள்பெயர்ப்பவன்னுள்சீறடியெழாமையாலே மையணிகண்டத்தோனும்ன்றலுக்கெழுந்திலானே.

(இ-ள்.) ஐ அரிபரந்து - அழகிய செவ்வரிபரந்து, மை தோய்ந்து - அஞ்சன மணிக்ந்து, அம்பு அலைத்து - அம்புகளை யலைவுசெய்து, இகலும் - பொருவுகின்ற, வேல் கண் தையல் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய உமையானவள், ஓர் பாதி ஆய தன்மையால் - வாமபாகத்தி லிருக்கின்றபடியால், தனது - தன்னுடைய, பைம் பொன் - பசிய பொன் டோன்ற, செய்ய தாள் - சிவந்தபாதங்களை, பெயாப்ப - தூக்க, அன் னுள்சிறு அடி-அவ் வுமாதேவியினது சிறிய பாதங்கள், எழாமையாலே - எழுதவில்லாமையால், மை அணி கண்டத்தோனும் - ஈசரனும், மன் றலுக்கு - (தமயந்தியின்) விவாகத்திற்கு, எழுந்திலான் - புறப்பட்ட டிலன், ஏ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) தன்னிலொரு பங்காகிய உமையவள்பாதம் எழாமையாலே சிவன் வாராதிருந்தான் என்பதாம்.

சிவன் மனமதனை யெரிப்பிலும் காமமுள்ளவ னெனபதுதோன் ற 'தையலோர்பாதிபாய தன்மையால்' என்றும், உமாதேவியைத் தம யந்தி விவாகத்திற்குச் செல்லல்வேண்டும் நீயும் வாவென வாய்திறத் துணக்கின முனியுமென்று குறிப்பித்தமை தோன்ற 'தனதுதாள் பெயாப்ப' என்றும், மாற்றவன் வருத்த கொருவரு முடன்படாொன் பதுதோன்ற 'அன்னுள் சீறடியெழாமையால்' என்றும், விடத்தையுண்டு தேவரைப் பரந்த வல்லமையுறறோனயினர் தன் மனைவிக்குச் சமா தானஞ் சொல்லிப்போதற் கரிதாய நின்றனனென்பது தோன்ற 'மை யணிகண்டத்தோனும் மன்றலுக்கெழுந்திலான்' என்றும் சொல்லினா உத்தமநாயகனுனவன் தனக்கொரு பொருளில் அதிக விழைவிற்குத் தாயினும் தலைவிக்கு அதிகலே வெறுப்புள்ளதாகத் தோன்றுமாயின் விடுப்பெனப்பது கருத்து. (கச)

[இப்பாட்டால் குபேரன் வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

உருவுகண்மிவப்பதன்றியோடரித்தடங்கணல்லார்
திருவினுக்குலத்தினுஞ்செய்கிலரார்வமென்னு
மருவுதன்வழிவின் குற்றமனக்கொளவயங்குபைம்பொற்
குரைகழலிலங்குநோன்றாட்குபேரனும்வந்திலானே.

(இ - ள்.) உருவு கண்மி உவப்பது அன்றி - அழகுள்ள வழுவைப் பார்த்து மகிழுவதல்லாமல், ஒழி - ஒழிகின்ற, அரி - செவ்வரிபரந்த, தடம் கண் - விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய, நல்லார - மங்கையாகள், திருவினும் - செல்வத்தினும், குலத்தினும் - உயர்ந்த குலத்தினும், ஆரவம் செய்கிலா என்னு - ஆசை செய்யமாட்டார்களென்று, தன் வழுவின் - தன்னுடைய தேகத்தில், மருவு - பொருந்திய, குற்றம் - குற்றத்தை, மனம் கொளா - மனத்திலே கொண்டு, வயங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசும்பொன்றும்செய்த, குரை கழல் - சத்தத்தையுடைய வீரகழல்கள், இலங்கு - வளங்குகின்ற, நோன் தான் - பெருமைபொருந்திய பாதுகையுடைய, குபேரனும் - குபேரனும், வந்திலான் - வந்திலன், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) குபேரன் குருடனாகையால் அக்குற்றத்தால் வாரா திருநதான் என்பதாம்.

தான் செல்வத்திலும் குலத்திலும் மிக்கவனாயிருப்பினும் மங்கையா அழகுள்ளவனா விரும்புவதன்றி மறமையனா விரும்பாராகையால் தன் வழுவின் குற்றமாகிய கண்டெரியாமை மறைக்கக்கூடாத குற்றமாகையால் அதுகண்டு நம்மை விழையாளென்று குபேரன் தமயந்தி சுயம் வரத்திற்கு வந்தில என்க.

(கரு)

[இப்பாட்டால் நிருதி வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

வினாகமழ் தருவி நீழல் விண்ணவ ரிடத்து மார்வம், புரிகில ணளன்மே லன்பு பூண்டனள் புலம்பு கொண்ட, முருகவிழ் நறுமென் கூந்தன் முகிழ்முலைத் துவர்வாய்ப் பேதை, நிருதரை விழையா ளென்ன நிருதியும் போந்தி லானே.

(இ - ள்.) வினா கமழ் - வாசங் கமழ்கின்ற, தருவின் நீழல் - ஐந்தருவினிழலி லிருக்கின்ற, விண்ணவரிடத்தும் - தேவர்களிடத்திலும், ஆர்வம் புரிகிலன் - ஆசை செய்கிலன்; நளன்மேல் - நளனிடத்தில், அன்பு பூண்டனள் - அன்புவைத்தவளாகி, புலம்பு கொண்ட - இரங்குதலுக்கொண்ட, முருகு அவிழ் - தேனொழுதுகின்ற, நறுமெல் கூந்தல் - நறிய மெல்லிய குழலையும், முகிழ் முலை - அரும்பையொத்த முலையையும், துவர்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய, பேதை - தமயந்தியானவள், நிருதரை - இராக்கதரை, விழையாள என்ன - இச்சிக்கமாட்டாளென்று, நிருதியும் - நிருதியென்பவனும், போந்திலான் - வந்திலன், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) தேவர்களை விரும்பாதவன் இராக்கதர்களை விரும்பா
 னென்று நிருதியும் வாராதிருந்தான் என்பதாம்.

முன் சொல்லப்பட்ட மூவருக்கு முண்டாகியதடை இவனுக் கில்
 லாதிருந்தும் இவன் வாராதத அகத்துக்குணம் பலவிரும்பினும் மாதா
 முதற்கண் வடிவழகையே விரும்புவாராதலின அவவழகுள்ள இந்திரன்
 முதலியோரை யிகழ்ந்து நளனை விழைந்துள்ள தமயந்தி அரக்கொன
 னுங் குலம்பற்றி மாலைசூட்டாள் ஆயின அது பெருதுவரின் அதிர்
 மிக்க அவமான மில்லையென்று தன டேரறிவாற குறித்தது நிருதி வந்
 திலனென்க. விவேகிகள் சிறந்ததாயினும் அவமானப்படுவ காரியத்
 தைக்குறித்துச் சொல்லாரொபது கருத்து. (கசு)

[இதனால் இந்திரன்முதலிய நாலவரும் வருதல்
 சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னகர் புரக்கும் வேந்தும் பொங்கழற் கிறையு
 முந்ரீர், மன்னனுந் தறுகட் பேழ்வாய் மறலியு மடமா
 னோக்கி, என்னுத னளனுக கன்றி நறுந்தொடை சூட்டா
 னென்ன, வன்னவ னுருவு தாங்கி யணிககர் மேயினோ.

(இ - ள்.) பொன் நகா புரக்கும் வேந்தும் - இரத்திரனும், பொங்கு
 அழற்கு இறையும் - அககிணிபகவானும், முந்ரீர் மன்னனும் - வருண
 னும், தறு கண் பேழ் வாய் மறலியும் - யமனும், மடம் மான் நோக்கின் -
 இளமான பாவையையொத்த பாவையையுடைய, நல் நுதல் - தம
 யந்தியானவள், நளனுக்கு அனறி - நளனுக் கல்லாமல், நறு தொடை -
 நதியமலாமாலையை, சூட்டாள என்ன - தரிக்கமாட்டாளென்று, அன்
 னவன் உருவு தாங்கி - அந்த நளனுடைய (வடிவையொத்த) வடிவத்
 தைக்கொண்டு, அணி நகா - அழகிய நகரத்தில், மேயினா - பொருந்தி
 னா, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) இரத்திரன், அககிணி, வருணன், யமன், இவர்கள் நள
 னுருக்கொண்டு குண்டிபுரத்தாக்கு வந்தார்கள் என்பதாம்.

தறுகண் - அஞ்சாமை, பேழ்வாய் - பெரியவாய்.

நியாயமாகத் தம்முடைய பெருமைகளைத் தூதர்கள் மூலத்தில்
 விரும்பாத தமயந்தியை வஞ்சித்தாவது பெறல்வேண்டுமெனனுங் கருத்
 தால் மனிதவடிவங்கொள்ளல் தமக்கிழிவேனும் இந்திரன்முதலிய நால்
 வரும் நளன் வடிவுகொண்டு வந்தனவாக. காமமுள்ளவர்கள் அதன்
 விஷயத்தில் எதையுஞ் செய்வார்களென்பது கருத்து. (கசு)

[இதனால் நளன்வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கூற்றெனக் கொல்லும் வேழங் கொடியணி கொழுஞ்
 சித் திண்டேர், பாற்றினைக் கவரி நெற்றிப் பண்ணமை
 கலின்ப பாய்மா, மாற்றருஞ் சீற்றத் துப்பின் வரிசிலை யுழ
 வரீட்ட, நாற்றிசைப் பரப்பும் போர்ப்ப நாமவே னளனும்
 வந்தான்.

(இ - ள்.) கூற்று என - யமனென்று சொல்லும்படியாக, கொல்லும் வேழம் - கொலை செய்கின்ற யானைகளும், கொடி அணி கொடிஞ்சி - கொடிகளணிந்த மேனமொட்டையுடைய, தின் தோ - வலிமைபெற்ற தோகளும், பால் திசை - பாலினுடைய அலைகள்போன்ற, கவரி - சாமனாகள்கட்டிய, நெற்றி - நெற்றியையுடைய, பண் அமை - கல்லணையமைந்த, கலினம் - கழுவாளம்பூண்ட, பாய் மா - தாவுகின்ற குதிரைகளும், மாற்று அரும் - நீக்குதற்கரிய, சீற்றத் துப்பின் - கோபமிருந்த, வரி சிலை - நெடியவில்லையுடைய, உழவா ஈட்டம் - காலாள் கள் கூட்டமும், (ஆகிய இந்நூல்வகைச் சேனைகளும்) நால் திசை பரப்பும் போர்ப்ப - நாலுதிசைகளின் பரப்பெல்லாம் மூடிகொண்டிருவ, நாமம் வேல் - அச்சத்தைத் தருகின்ற வேறபடையையுடைய, நளனும் - நளமகாராஜனும், வந்தான் - வந்தனன், எ-று.

(க - து.) யானைகளும், தோகளும், குதிரைகளும், காலாள்களும், குழந்துவர நளமகாராசனும் வந்தான் என்பதாம்.

இந்நிரன முதலிய தேவர்களே தமையந்தியை விரும்பிய தன்னைத் தூதர்கவித்தும் வேறுதூதிகளை யனுப்பியும் தடைசெய்தது மன்றிப் பின்னூற தன்னுருவங்கொண்டு வஞ்சிப்பதற்கு வருவதை யறிந்தும் நளனுனவன் “ஊழையு முப்பக்கங் காணப் ருலைவின்றித், தாழா துஞ்ற பவா” எனபதால் தாழாது செல்லுந் திறத்தினனாதலின் நளனுமென உயாவு சிறப்பும்மை கொடுக்கப்பட்டது. (கஅ)

[இதனால் சுயம்வரத்திற்கு வந்தவனா வீமன் எதிர்கொள்ளல் சொல்லப்படுகின்றது.]

உலகொரு மூன்றி னுள்ள வெளிமுடி மன்ன றொல்லா, மிலகுபொற் குடுமி வான்றோ யெயிற்புறத் திறுத்தாராக, வலகிலவெரு சேனை சூழ வரும்பெறற் சுற்றத் தோடும், விலகிவில யுமிழும பைம்பூண் விதர்ப்பர்கோ னெதிர்கொண் டாளே.

(இ - ள்.) உலகு ஒரு மூன்றின உள்ள - திரிலோகங்களிலுமுள்ள, ஒளி முடி மனனா எல்லாம் - காததியையுடைய மகுடத்தை யணிந்த அரசர்களெல்லாரும், இலகு பொன குடுமி - பிரகாசிக்கின்ற பொன்னாகிய சிகரங்களையுடைய, வான தோய எயில் புறத்து - ஆகாசமளாவிய மதிப்புறத்திலே, இறுத்தாரா ஆக - தங்கினராக, (அதகேட்டு) அலகில் - அளவற்ற, வெம சேனை சூழ - வெவ்விவ சேனைகள் சூழ்ந்துவர, அரு பெறல் சுற்றத்தோடும் - இளைஞருடன், விலகி வில் உமிழும் - வீசி ஒளியை உமிழ்கின்ற, பைம்பூண் - பசிய ஆபரணத்தையுடைய, விதர்ப்பாகோன் - வீமராஜன், எதிர்கொண்டான் - எதிர்கொண்டனன், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) திரிபுவனத்தரசர்களும் வந்திறுக்கச் சுற்றத்தாரோடு வீமராஜன் எதிர்கொண்டிபோனான் என்பதாம்.

பலவித உபசாரங்களினும் எதிர்கொள்ளுதல் முற்பட்ட தாதலின் அங்குவந்த அரசர்களுக்கு வீமராசன் அதனைச் செய்தன னென்க. ()

[இதனால் வீமன் அவர்களுக்குச் சிறப்புச்செய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

வினாசெறியலங்கன்மாலேவிண்ணவர்விஞ்சைமன்ன
ருருகெழுமுரகவேந்தரோங்குநீருடுததஞாலத்
தரசினங்குமரரோமிமளவளாய்முகமன்சூறி
வரிசையின்வழாமைநோக்கிவான்சிறப்பியற்றினானே.

(இ - ள்.) வினா செறி அலங்கல் மாலே - வாசயிருந்த மலாமாலே
யையணிந்த, விண்ணவா - தேவர்கள், விஞ்சை மன்னா - வித்தியாதர
வேந்தா, உரு கெழும உரகவேந்தா - வடிவுள்ள நாகவேந்தா, ஓங்கு -
உயர்ந்த, நீர் உடுத்த ஞாலத்து - கடலாற்குழப்பட்ட பூமியிலுள்ள,
அரசு இளங் குமரரோமும் - இராஜகுமாரரோமும், அளவளாய் - கலந்து,
முகமன் சூறி - உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி, வரிசையின் வழாமை -
கிரமத்தினில் தப்பாமல், நோக்கி - ஆலோசித்து, வான் சிறப்பு - மே
லாகிய சிறப்பை, இயற்றினான் - செய்தான், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) தேவர்கள் வித்தியாதர நாகலோகத்தரசர் பூவுலகத்
தரசர் இவர்களுக்கு வீமராஜன் முறைப்படி சிறப்புச்செய்தான் எனப
தாம்.

தன்னின் மிக்கோர்க்குச் செய்யும் எழுவகை மரியாதைகளுள்
பிரிய னுடனுகுசேற லொழித்து, இருப்பெழுகை, வினாந்துபோதல்,
எதிர்கொள்கை யெனனு மூன்றும் முற்பாட்டிலும், தவிசினிடையிருத்
தல், பூசைசெய்தல், இனசொலாதினா லுலுபடிச்செயல் என்னு மூன்
றும் இப்பாட்டிலும் அடங்குதல் காண்க. (உ0)

[இதனால் அரசர்கள் பகற்பொழுது போக்கல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

தேட்டலர்மாலேநாற்றிததுறக்கமோடுமுழச்செய்த [பத
வீட்டகந்தோறுமபைம்பொன் விளங்கிழைசெவ்விவாய்ப்
தீட்டியவுருவுநோக்கித்தேறல்கொப்புளித்ததுமாந்தும்
பாட்டளித்தாமவேந்தர்பகற்பொழுதாற்றினாரே.

(இ - ள்.) தோடு அலா மாலே நாற்றி - இதழ்களையுடைய மல
ரார் றொடுத்த மால்களைத் தொங்கக்கட்டி, துறக்கமோடு உறழ் -
தெய்வலோகத்துடனே ஒக்கும்படி, செய்த - செய்யப்பெற்ற, வீட்ட
கந்தோறும் - வீடுகளினிடந்தோறும், பைம்பொன் - பசிய பொன்னி
னால், விளங்கு இழை - தமயந்தியினது, செவ்வி வாய்ப்ப - அழகுபொ
ருந்த, தீட்டிய, எழுதிய, உருவு நோக்கி - பதுமைகளின் வடிவங்க
ளைப்பாது, தேறல் கொப்புளித்து - தேனைக் கொப்புளித்து, மாந்
தும் - உண்ணுகின்ற, பாட்டி - இசைகளைப் பாடுகின்ற, அளி - வண்டி
கள் மொய்த்த, தாமம் வேந்தா - மாலையை யணிந்த வரசர்கள், பகல்
பொழுது - பகற்காலத்தில், ஆற்றினா - காமரோயைப் பொறுத்திருந்
தார்கள், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) சுவாக்கத்திற் கொப்பாகிய வீடுகளி னிடங்கள்தோறும் எழுதப்பட்ட தமயநதி திருவுருவத்தை அரசர்கள் பார்த்துப் பகற் பொழுதுதோக்குந் காமத்தைப் பொறுத்திருந்தார்கள் என்பதாம்.

இவ்வரசர்கள் காமம் தலைக்கொண்டவாக ளாதலால் அழகினால் தாம் விழைந்த தமயநதி கொப்பாகிய பதுமைகளைப் பார்த்துப் பகற் பொழுதில் தமது காமநோயைச் சகித்துக்கொண் டிருந்தனரென்க. ஒப்புமை நோக்கல், சித்திரந்திட்டல், கனவிற் காண்டல், அவர் மெய் யுற்றதைத் தீண்டல் இந்நான்கும் காமநோய்க்குப் பரிகாரமாம். “கூடும் பிரிவினிலுங் கூடாப் பிரிவினிலு, மோடு மன்னி நோகாட்சி யோவியத்தி—னூல் - கனவவாமெய்ப பூண்டவற்றைத் தீண்டலென் பா காமத், தீனயுமவாக் குற்ற மருந்தே” இதனாலறிக. கூடும்பிரிவு ஒரு சிமித்தம் பற்றிப் பிரிதல், கூடாப்பிரிவு - இறத்தல், இது வட னாவிகண்பி மொழிபெயராகப்பட்டது. ‘விளங்கிழை செவ்வியாய்ப் பத்தீட்டிய வு’ என்பதற்குப் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்கள் அழகு பொருந்த எழுதப்பட்ட சித்திரமென்பாருமுளா. விளங்கிழை செவ்வி வாய்ப்புவென உவமானமாகிய தீட்டிய வுருவங்களை உவமேயமாகக் கூறலால் எதிராசியைனினி. (௨௧)

[இதனால் சூரியாஸ்தமயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

சேயுயர்விசுமபிறதேவர்தெணடினாப்பரவைசூழ்ந்த
மாயிருஞ்ஞாலங்காக்கமுன்னவருரகருற்ற
காயழற்காமவெந்தீக்கனற்றுமென்றஞ்சினுன்போற் [ன்.
பாயிருஞ்ஞாலகம்போர்ப்பப் பகல்செயவானகடலுளாழ்ந்தா

(இ - ள்.) சேய் உயர் விசும்பில் - மிகவுமுயராத தெய்வலோகத் திலிருக்கும், தேவா - தேவர்களும், தென் திணை பரவை சூழ்ந்த - தென் னிய அலைகளையுடைய கடலாற சூழப்பெற்ற, மா இரு ஞாலம் காக் கும் மனைவா - மகத்தாகிய பெரிய பூமியைப் புரக்கின்ற அரசர்களும், உரகா - நாகவேந்தர்களும், உற்ற - (ஆகிய இவர்கள்) அடைந்த, காய் அழல் காம வெம் தீ - சுமிகின்ற வெப்பம் பொருந்திய காமாக்கினி, கனற்றும் என்று - தனக்கச் சுமென்று, அஞ்சினுன் போல் - பயந்த வன்போல், பாய இருள் - பரவிய இருளானது, உலகம் போர்ப்ப - உலகத்தை மூடிக்கொள்ள, பகல் செயவான - சூரியனானவன், கட லுள் - மேற்றிசைக் கடலுள், ஆழ்ந்தான - அழந்தினுன், ஏறு.

(க - து.) தேவர்களும் அரசர்களும் நாகவேந்தர்களும் அடைந்த காமாக்கினி தன்னைச்சுமென்று சூரியன் அஸ்தமனமாயினுன் என்ப தாம்.

வெப்பத்தையுடைய சூரியனையும் அஞ்சச் செய்தலால் னமத்தி அவனிலும் மிக்கதென்பது கருத்து. அஞ்சினுன்போ லெனக். சூரித்த னால் தற்குறிப்பணி. (௨௨)

[இதனால் இருள்பரவாமெக்குக் காரணஞ்
சொல்லப்படுகின்றது.]

விரிகதிமௌலிவிண்ணோர்மெய்யொளிபரத்தலானு
மரசிளங்குமார்பிலணிவெயிலுமிழ்தலானு
முரகர்தஞ்சுகைபுச்சியொளிர்மணியிமைத்தலானும்
பரிதிமேற்கடலுளாழ்ந்தும்பாயிருள்பரந்ததின்றே.

(இ - ள்.) விரிகதி மௌலி - விரியப்பெற்ற கிரணங்களைபுடைஉ
மசூடங்களைத்தரித்த, விண்ணோ - தேவர்களுடைய, மெய் ஒளி -
தேககாந்திகள், பரத்தலானும் - பரவுதலாலும், அரசு இளம் குமரர்
மார்பில் அணி - இராஜகுமாரராக மாபிலிருக்கும் ஆபரணங்கள்,
வெயில் உமிழ்தலானும் - ஒளியைக் கொப்புளித்தலாலும், உரகா
சுகை உச்சி - நாகவரசர்களுடைய முடியினமேல், ஒளிர் மணி -
விளங்குகின்ற ரத்தங்கள், இமைத்தலானும் - பிரகாசித்தலாலும், பரிதி-
சூரியனானவன், மேல் கடலுள் ஆழ்ந்தும் - மேற்கடலு ளமுந்தியும்,
பாய் இருள் - பாய்கின்ற இருளானது, பரந்தது இன்று - பரந்ததில்லை,
எ - து. ஏ - அகை.

(க - து.) தேவர்கள் சரீரகாந்தியாலும் அரசர்கள் மாபின்புர
ணங்களாலும் நாகவோதகன் சிரோரத்தினங்களாலும் சூரியன்
மறைந்தும் இருள்தோற்றமில்லை என்பதாம்.

மெய்யொளி பரத்தல், அணி வெயிலுமிழ்தல், ஒளிர்மணியிமைத்
தல், ஆகிய பிரகாசங்கள் சூரியன் பிரகாசித்தல்போ லிருந்தனவென
பது கருத்து. மெய்யணி மணிகளை இருள் பரவாமெக்குக் காரணமா
கச் சொல்லப்பட்டமையால் கூட்டவணி. (உங்)

[இதனால் இரவுபகல் தோன்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

மையவாங்கரியகூந்தலவாங்கிடந்தனையவுன்கட்
பையரவலகுறசெவ்வாயப்பனிமொழிவதுவைவேட்டு
வெய்யசெங்கதிரிளோடமவெண்மதியுறைதறன்ன
லெய்துமிக்காலந்தன்னையிரவென்கோபகலென்கேளே.

(இ - ள்.) மை அவா - அருசுனமானது விரும்புகின்ற, கரிய
கூந்தல் - கருமையுள்ள கூந்தலையும், வாள கிடந்தது அனைய - வாளா
யுதவ கிடந்ததையொத்த, உண கண் - மையுண்டகண்களையும், பை
அரவு அங்குல் - அராபபடம்போன்ற வல்குலையும், செவ்வாய் - சிவந்த
வாயையும், பனி மொழி - குளிர்ச்சிபொருந்திய சொல்லையுமுடைய
தமயந்தியினது, வதுவை வேட்டு - விவாகத்தைவிரும்பி, வெய்ய செம்
கதிரிளோடம் - வெவ்விவ சூரியனோடும், வெள் மதி - சந்திரன், உறைதல்
தன்னால் - (அநகரத்தினால்) தங்குகின்றபடியால், எய்தும் இ காலந்
தன்னை - பொருந்திய இக்காலத்தை, இரவு என்கோ - இரவென்று
சொல்லுவேனோ, பகல் என்கேனோ - பகலென்று சொல்லுவேனோ,
[இன்னதென்று சொல்லக்கூடவில்லை என்பது,] எ - து.

(க - து.) தமயந்தி கலியாணத்தை விரும்பிவந்த சூரிபஹுத் சந்திரனும் அந்தரத்தில் வாசம் செய்யலால் இரவென்று சொல்வேனோ பகலென்று சொல்வேனோ என்பாராம். (உச)

[இடாட்டால் மாலை பொழுதின் வரவு சொல்லப்படுகிறது.]

ததைமலாத தெரியல வேந்தர் களர்ந்துமேய பதைத்து வாடப, புதையிருட் போர்வை மெயயிற பொலிவுறப போர்த்து வெய்ய, கதழெரிச செக்காப பேழ்வாய திறந்து வெண் கதிர்குலாய, மதிவகி ரொயிறு தோன்ற வந்தது மாலைக் கூற்றம்.

(இ-ள்.) ததை மலா தெரியல் - நெருங்கிய மலாமாலையை யணிந்து, வேந்தர் - அரசர்கள், தளர்து - தளர்ச்சியடைந்து, மெய பதைத்து - தேகம் பதைத்து, வாட - வாடிப்படி, புதை இருள போர்வை - (உலகத்தை) மூடுகின்ற இருளாகிய போர்வையை, மெயயில் - (தன்) துடம்பில், பொலிவு உற - விளக்கமிக, போர்த்து - போர்த்துக்கொண்டு, வெய்ய கதழ் எரி - கொடியவேகத்தை யுடைய நெருடையொத்த, செக்கர் - செவ்வானமாகிய, பேழ வாய திறந்து - பெரியவாயைத்திறந்து, வெள கதிர் குலாய - வெள்ளிய கிரணங்கள் விளங்குபெற்ற, மதி - சந்திரனாகிய, வகி ரொயிறு தோன்ற - விளங்குபெறைய கோரப்பலலானது தோன்றுமபடி, மாலை கூற்றம் - மாலையொழுதுகிய யமனானவன், வந்தது - வந்தான், என்று.

(க - து.) அரசர்கள் வாடிமடடி மாலையொழுதுகிய இயமனானவன் இருட்போர்வை போர்த்துச் செவ்வானமாகிய வாயைத்திறந்து சந்திரனாகிய வக்கிரதந்தர் தோன்றுமபடி வந்தான் என்பதாம்.

மாலையொழுதுகிய விரகிகளைக் கொல்லப்பட்டதாதலின் அதற்கேற்ற அதைக் கூற்றுவனாகவும், இருளை மறைக்கும் போர்வையாகவும், செவ்வானத்தைப் பேழ்வாயாகவும், பிறையைப் பல்லாகவும் உருவகஞ் செய்தார். ஆதலால் அக்கூற்றுவன் தான் கொல்வதே யன்றித் தன போர்வையால் மறைத்தும் வாயால் விழுங்கியும் பல்லாகறித்தும் கொல்வானென்ப தாயிற்று. உறுப்புடை யுருவகவணி. (உரு)

[இதுமுதல் ஏழுபாடால வளாபிறையின் நேற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

விரிகதிர் பரப்பிவான மீதெழு குழவித்திங்க [ம்
எளிரிமணிப்பூண் செய்திண்டோ எழுபுவிவேந்தர் மேலு
விரிசிலைகுழையவாங்கிமண்டமர் தொடங்குமரசன்
குரைகடன் முரசுமெற்றுங்குணிலெனச்சிறந்ததன்றே.

(இ - ள்.) விரி கதிர் பரப்பி - விரிந்தகிரணங்களைப் பரவச்செய்து, வானம் மீது எழு - ஆகாயத்தில் எழுந்த, குழவ் திங்கள் - இளம்பிறைச் சந்திரன், எரி - விளங்குகின்ற, மணி - ரதங்கள் பதித்த, பூண் செய்-

ஆபரணங்களை யணிந்த, திண் தோள் - வலிமையுள்ள தோளையுடைய, எழு புவி வேர்தாமேலும் - எழுதிவிலுள்ள அரசர்கள் மேலும், வரி சிலை - நெடிய வில்லை, குழைய வாங்கி - வலைய வளைத்து, மண்டு அமா தொடங்கு மாரன் - நெருங்கிய போரை ஆரம்பிக்கும் மன்மதனது, குரை கடல் முரசம் - ஒலிக்கின்ற கடலாகிய பேரிகையை, எற்றும் - அடிக்கின்ற, குணில் என - குறுந்தடிபோல், சிறந்தது - சிறந்திருந்தது, எ-று.

(க - து.) வானி உதயமான இளம்பிறையானது மன்மதனது கடலாகிய முரசுக்குக் குறுந்தடிபோலிருந்தது என்பதாம்.

அழகிற் சிறந்த தமடந்தியை விழைந்து வந்த அரசாருளைவரும் அவ்விரவில் அளவற்ற காமவருத்தத்தை அடைவதற்கு மன்மதன காரணமாதலால் இதுகாறுமபோலன்றி அதிக முயற்சியோடு படை யெடுத்து வருவதற்குக் குறியாக அக்காலத்தில் ஒலிக்குங்கடலை முரச மாக்கி அங்கணுண்டாகிய பிறையை அதை எற்றுங் குணிலாகக் கூறினா டென்க. (உசு)

எர்குடியிருந்தநங்கையிள முலைப்போகமவேட்ட
நீர்மலிகடலந்தானெடுநிலவேந்தர்தமமேல
வார்சிலைத்தடக்கைமாரன்மண்டமர்புரியத தூண்மிக
கூரிருளவேழக்கோட்டினெழுந்ததுகுழவித்திங்கள்

(இ - ன்.) குழவி திங்கள் - இளம்பிறையானது, ஓர் குடி இருந்த அழகுள்ளனைவ் ஒருங்குபடத்தங்கி யிருக்கப்பெற்ற, நங்கை - தமயந்தியினது, இள முலை போகம வேட்ட - இளமையாகிய ஸ்தனங்களினது அணைதலை விரும்பிய, நீர் மலிகடல் - நீர்மிருந்த கடலாகிய, அம் தானை - அழகிய ஆடையையுடைய, நெடு நிலம் வேந்தா மேல் - நெடிய பூமியிலுள்ள அரசார்களீது, வார் சிலை தடம் - மாரன் - நீண்ட வில்லையேந்திய விசாலமாகிய கையையுடைய மன்மதன், மண்டு அமர்புரிய - நெருங்கிய யுத்தத்தைச் செய்ய, தூண்மிக - நடத்தப்பட்ட, இருள் வேழம் - மிகுந்த விருளாகிய யானையினது, கோட்டின் - கொம்புபோல், எழுந்தது - உதித்தது, எ-று. தம - அசை.

(க - து.) இளம்பிறை யானது தமயந்தியை விரும்பிய அரசர்கள் மேல் மன்மதன் போசெய்ய நடத்தப்பட்ட இருளாகிய யானையின் கோட்டைப்போலு மிருந்தது என்பதாம்

கீழ்த்திசைத் தோன்றிவரும் இருளை அக்காலத்தில் வரு மன்மதனது யானையாகக்கூறி மேற்றிசைத் தோன்றிய பிறையையும் அததற்குக் கொம்பாகச் சொல்லப்பட்டது. இதனால் இவ்விரண்டும் காமனைப்போலும் விரகிகளுக்குக் காமத்தை விளைத்து வருத்துமென்பது கருத்தது. இருள்வேழமென்பது உருவகம். கோட்டினெழுந்த தென்பது தற்குறிப்பணி. இது முன்னுருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்டது.

கள்ளுயிர்த் தினவண் டார்க்குங் கமலம்வாய் முகிழ்ப்பச் செய்ய, வள்ளலங் கயத்து ளாம்ப லலர்த்திய குழவித்திங்க, டெள்ளுசெங் கதிரோன் மாலைத் தெரிவைவெங்

முலையிற் கோட்டிம், வள்ளுகிர்க குறியிற் றேன்றிப் பொ
லிவுற வயங்கிற் றன்றே

(இ - ள்.) கள் உயிர் த்து - தேனைத் தந்து, இனம் வண்டு ஆர்க்கும்-
கூட்டமாகிய வண்டிகள் ஒலிக்கின்ற, கமலம் - தாமரை மலர்கள், வாய்
முதிழ்ப்ப - குவிய, செய - சிவந்த, அள்ளல் - குழைசேற்றையுடைய,
அம் கயத்துள் - அழகிய தடாகத்துள், ஆம்பல் - அல்லிகளை, அலாத்
திய - மலரச்செய்த, குழவி திங்கள் - இளம்பிறையானது, தெள்ளு -
தெளிந்த, செம் கதிரோன் - சிவந்த கதிரையுடைய சூரியனுனவன்,
மாலை தெரிவை - மாலைப்பொழுதாகிய மங்கையினுடைய, வெம் முலை
யில் - விருப்பத்தைச்செய்யுங் கொங்கைகளில், கோட்டிம் - ஊனறிய,
வள் உகா குறியின் - கூரிய நகக்குறியைப்போல், தொன்றி - உண்டாய்,
பொலிவு உற - அழகு பொருந்த, வயங்கிறறு - விளங்கிற்று, எ - று.
அன்று - ஏ - அசைகள்.

(க - து.) தாமரை மலர்களாலுயி அல்லிமலர்களை மலரச்செய்த
இளம்பிறையானது சூரியனுனவன் மாலைக்காலமாகிய மங்கையின்
கொங்கைகளில் அழுத்திய நகக்குறிபோ லிருந்தது என்பதாம்.

சூரியனோடு கூடிப் பிரிந்து நின்ற மாலைப்பொழுதில் காணப்படு
கின்ற பிறையினை அவனசெய்த நகக்குறியாகக் கூறினா. புணருமி
டத்து நகக்குறி யுண்டாதல். "பறகுறி நகக்குறிகள் பாணிகொடுத்த,
னற்கமிழ்து துயத்தல்களி நலம்பெழ வணைத்த, லறகுற ணங்களறி
யாருமெளி தாகக, கறகும்வகை நின்றன கதிரத்தமணி யோவம்" இத்
தலறிக. மாலைப்பொழுதி லுண்டாகிய பிறையினைச் சூரியனோடு கூடிப்
பிரிந்த மாலைப்பெண முலைக்குறியாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. ()

சேட்டிளம்பரிதிமார்பினள் னுககுத்தெரியனாள்
சூட்டுவவெடரிவையெனன துலங்குகீடடிசைமாதன்பிற்
காட்டியநிருத்தகையிறகதிரிலவுமிழந்தணனென்
கோட்டிளங்குழவித்திங்களகுடபுலத்தெழுந்ததன்றே.

(இ - ள்.) சேடி இளம் - மிகுந்த விளமையையுடைய, பரிதி -
சூரியன்போன்ற, மார்பின் - மார்பினிடத்தில், நளனுக்கு - ~~நளனுக்கு~~
நாஜனுக்கு, நாளை - நாளைப்பொழுதில், தெரிவை - தமயந்தியானவன்,
தெரியல் சூட்டுவள என்ன - மாலையைத் தரிப்பாளென்று, துலங்கு -
விளங்குகின்ற, கீழ் திசை மாத - கிழக்குத் திக்காகிய மங்கையானவன்,
அன்பின் - அன்பினாலே, காட்டிய - காட்டப்பட்ட, நிருத்தம் கையில் -
அபினயக்கைபோல், கதிர - கதிரகளாகிய, நிலவு உயிரும் - ஒளியைக்
கொப்புளிக்கின்ற, தண் என் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கோடு - வளைந்த,
இளம் குழவி திங்கள் - மிகுந்த விளமைபொருந்திய பிறையானது,
குடம் புலத்து - மேற்குத் திசையில், எழுந்தது - உதயமாயிற்று, எ - று.

(க - து.) நளனுக்கு நாளைத்தினம் தமயந்தி மாலைசூட்டுவா
னென்று கீழ்த்திசை மாதானவள் காட்டப்பட்ட அபினயத்தைப்போல்
இளம்பிறை மேற்குத்திசையில் உதித்தது என்பதாம்.

நாடகக்கலையையா தமது கருத்தினுள்ளதை அபினயத்தால் அபி முகத்தில் காட்டுதல் வியல்பாதலின் அவவாறு கீழ்த்திசைமாது தம யந்தி நளனுக்குமாலைசூட்டலைக் காட்டிய நிருத்தக்கைபோல் இளம் பிறை யெழுந்ததென்றா. பிறையில நிருத்தக்கையைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (உ௬)

கூன்பயில் குழவித்திங்கள் கொள்ளைவண்டிருந்து பாடக் கான்பயின் மலரம்பேந்துங்கன்னலஞ்சிலைக்கைவேட னூன்பயில்குருதிவேற்கண்ணெண்ணுதன்மடவாருள்ள .மீன்கவர் தூண்டிலென்ன விசம்பிடை விளங்கிற்றன்றே.

(இ - ள்.) கூன் பயில் குழவி திங்கள் - வளைவுபொருந்திய இளம் பிறையானது, கொள்ளை - மிகுதியாக, வண்டு இருந்து - வண்டிக ளிருந்து, பாட - பாடலைச் செய்ய, காள் பயில் - வாசம்பொருந்திய, மலர் அம்பு ஏந்தும் - மலராகக் கண்களையேந்திய, கன்னல் அம் சிலை கை வேடன - மனமதனது, ஊண் பயில் - தசைபொருந்திய, குருதி - உதிரத்தையுடைய, வேல கண் - வேலபோன்ற கண்களையும், ஒள் றுதல் - ஒளிபொருந்திய நெறியையுமுடைய, மடவா - மாதரது, உள் ளம் - மனமாகிய, மீன்கவர் - மீன்கு கிரிகுப்பதற்குப் போடப்பட்ட, தூண்டில் என்ன - தூண்டிலைப்போல, விசம்பிடை - ஆகாயத்தினிட தது, விளங்கிற்று - பிரகாசித்தது, எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள்.

(க - ன்.) இளம்பிறை உதயமானது மனமதன மாதாகள மன மாகிய மீன்கு கிரிகுக்கப் போடப்பட்ட தூண்டிலைப்போ லிருந்தது என்பதாம்.

மாமிசத்தை விரும்பிப் பறையி மீன்களைத் தூண்டில் இறக்கும் பழ செய்வதுபோல, இப்பிறையும் காமவிடாய தீரத் தன்னைப் பாக கின்ற பிரிந்தவனா வருத்தவதாதலின் இவ்வாறு கூறினார். பிறை யைத் தூண்டின முள்ளாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி. (௩௦)

நீளிறத்தங்கண்வான நீள்கடற்பரப்பிற்றாய வானிலாககதிர்கள் வீசிவயின்வயின் விளங்குகின்ற [ன்றுங் மீனெனுங்கதிர்க்கொண்முத்த வெண்மணியுயிர்த்துத்தோ கூன்முதுகிப்பியெனவெழுந்தது குழவித்திங்கள்.

(இ - ள்.) குழவி திங்கள் - இளம்பிறையானது, நீல் நிறத்து - நீலநிறத்தையுடைய, அம் கண் வானம் - அழகிய இடத்தையுடைய ஆகாயமாகிய, நீள் கடல் பரப்பில் - நீண்ட கடலினது பரப்பிலே, தூய வால் நிலா கதிர்கள் - பரிசுத்தமாகிய வெள்ளிய பிரகாசத்தை யுடைய கிரணங்களை, வீசி - எறிந்து, வயின் வயின் விளங்குகின்ற மீன் என்னும் - இடங்கள்தோறும் பிரகாசிக்கின்ற மீனென்கின்ற, கதிர் கொள் - கிரணங்களைக்கொண்ட, முத்தம் வெண்மணி உயிர்த்து - வெள் ளிய முத்தங்களை ஈன்று, தோன்றும் - விளங்கும், கூன் முதுகு இப்பி னன்ன - வளைந்த முதுகையுடைய இப்பியைப்போல், எழுந்தது - எழுந் தது, எ - று.

(க - து.) நட்சத்திரங்களோடு உதயமான இளம்பிறையானது முத்துக்களை யின்ற இப்பிகளைப்போ லிருந்தது என்பதாம்.

‘மீனெனுமுத்தம்’ என்றது உருவகம். ‘கூன்முது, கிப்பியென்ன’ எனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௩௬)

ஓங்குயிர்விசும்புபூத்தவுடுப்புக் முகத்ததாய
வாங்குவிற்றடக்கைமாரன்மலர்தலையுலகிற்றாண்டுந்
தூங்கிருட்களிநல்யானை துரந்திடுந்தோட்டிபோலத்
திங்கதிர்க்குழவித்திங்கள்சேணிடைத்திகழந்ததன்றே.

(இ - ள்.) தீ கதிா குழவி திங்கள் - இனிய கிரணங்கையுடைய இளம்பிறையானது, வாங்கு வில் - வளைக்கப்பட்ட கருப்புவில்லேந்திய, தடம் கை - விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, மாரன் - மன்மத னானவன், மலா தலை உலகில் - பரந்த இடத்தையுடைய வுலகத்தில், தூண்மம் - செலுத்துகின்ற, ஓங்கு உயா விசும்பு பூத்த - மிகவு முயர் ந்த ஆகாயத்தில் உண்டாகிய, உடு - தாரகைகளாகிய, புகா முகத்தது ஆய - புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடையதாகிய, தூங்கு இருள் - தங்கிய இருளாகிய, களிநல் யானை - களிப்பையுடைய நல்ல யானையை, துரந் திடும் - தோட்டி போல - ஓட்டும் அங்குசம்போல், சேணிடை - ஆகா யத்தினிடத்து, திகழந்தது - பிரகாசித்தது, ஏ-று.

(க - து.) இளம்பிறைத் தோற்றமானது மன்மதன் செலுத்தும் இருளாகிய யானையை யோட்டும் அங்குசம்போ லிருந்தது என்பதாம்.

இதுவும் அவவணி.

(௩௭)

பிள்ளைமாமதியங்கான்றநிலவழற்பிழம்புபற்ற
வுள்ளநெக்குருகிமாழாந்துலம்பொருவயிரத்திண்டோ
ள்ளனிலைவடிவேலேந்துமரசினங்குமார்பூண்ட -
தள்ளருங்காதலெம்மாற்சாற்றலாந்தகைமைத்தன்றே.

(இ - ள்.) பிள்ளை மா மதியம் - இளம்பிறையானது, கான்ற - வீசிய, நிலவு - சந்திரிகையாகிய, அழல் பிழம்பு - அக்கினித் திரட்சி யானது, பற்ற - பிடிக்க, (அதனால்) உள்ளம் - மனமானது, நெக்கு உருகி - மிகவு முருகி, மாழாந்து - மயங்கி, உலம் பொரு - திரள் கல்லை யொத்த, வயிரம் திண் தோள் - வச்சிரம்போன்ற திண்ணிய தோளை யுடைய, அள் இலை வடி வேல் - தசையை யள்ளிக்கொள்ளுகின்ற இலை யையுடைய வடித்த வேலை, ஏந்தும் - ஏந்துகின்ற, அரசு இள குமரா - இராஜகுமராகள், பூண்ட - அடைந்த, தள் அரு கா தல் - தள்ளுதற் கரிய ஆசை, எம்மால் - எம்மால், சாற்றலாம் - சொல்லலாமாகிய, தகைமைத்து அன்று - தகைமையை யுடையதன்று, ஏ-று.

(க - து.) இளம்பிறைக் கனலினால் அரசாகள் மனமுருகியடைத்த காதிலை எம்மாற் சொல்லக்கூடுமோ, என்றா என்பதாம்.

காமமானது எப்படிப்பட்டவர்களாலும் விலக்குதற்கரிதாகை யால் ‘தள்ளருங் கா தல்’ என்றா. இதுவும் வரும்பாட்டிம் கவிக்கற் றெனக் கொள்க. (௩௮)

ஏற்றுரிமுரசுந்துஞ்சாவிதர்ப்பர்கோனிநிதினீன்ற
கோற்றொழுவதுவைவேட்டுக்கூரிருட்கங்குற்போதிற்
முற்றிளம்புகவேலித்தண்பனைநிடதங்காக்கு
மாற்றல்சாள்ளனுக்குற்றவருந்துயருநாக்கலுற்றும்.

(இ - ள்.) ஏறு உரி - இடபத்தின் ரோலாற்செய்த, முரசம் துஞ்
சா - பேரிகையானது உறங்காத வாயிலையுடைய, விதாப்பாகோன் -
வீமன், இனிதின் ஈன்ற - இனிமையினும் பெற்ற, கோற்றொழி - தம
யந்தியினது, வதுவை வேட்டு - விவாகத்தை விரும்பி, கூா இருள் -
மிசுந்த இருளையுடைய, கங்குல் போதில் - இராப்பொழுதில், தாறு -
சூலைகளையுடைய, இளம் பூகம் வேலி - இளமைபொருந்திய கருக
வேலி சூழ்ந்த, தண் பனை - குளிர்ச்சிபொருந்திய வயல்களையுடைய,
நிடதம் காக்கும் - நிடததேசத்தைப் புரக்கின்ற, ஆற்றல் சால் - பொ
றுமை மிக்க, நளனுக்கு - நளமகாராஜனுக்கு, உற்ற - பொருந்திய,
அரு துயா - பொறுததற்கரிய துயனா, உணாககலுற்றும் - சொல்லத்
தொடங்கினோம், எ - று.

(க-து.) தமயந்தியின் விவாகத்தை விரும்பிய நளனுக்குப் பொருந்
திய துன்பத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினோம் என்பதாம்.

பொறுமைமிக்க நளனும் பொறுததற்கரிய துயனன்றது
அதன் அருமையைக் குறிப்பித்துறினறது. (நசு)

[இதனால் நளன் பிறையை வெறுத்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்.

பனிமைக்கடலிற்படுமாரமிர்தோ
டினிதிற்றிருவோடுமெழுந்தனையென்
மனனுற்றவள்வாணுதல்போலுதியாற்
கனலத்தருமோகலைவெண்மதியே.

(இ-ள்.) கலை வெள் மதியே - கலையையுடைய வெள்ளிய சந்திர
னே, பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கடலில் படும் - கரிய கடலிற்
ரோன்றிய, ஆா அமிாதோடு-நிறைந்த அமிாதத்துடனும், இனிதின்
வோடும் - இனிமையுடைய இலக்குமியுடனும், எழுந்தனை - தோன்றி
னாய்; என் மனன் உற்றவன் - என்மனத்தி் விருப்பவளாகிய தமயந்திவி
னது, வான் - ஒளிபொருந்திய, நுதல் போலுதி-நெற்றிபோ விருக்கின்
றாய்; கனல தருமோ - (நீ என்னைச்) சுடத்தருமா, எ-று. ஆல், ஏ-அடை.

(க - து.) நளன் கலைகளையுடைய சந்திரனே அமிாதத்தினோடும்
இலக்குமியோடும் பிறந்தாய், தமயந்தி நெற்றிபோ விருக்கின்றாய்,
ஆதலா லெனைச் சுடத்தருமா என்றான் என்பதாம்.

நீ தோன்றிய இடத்தின் குணத்தையும் உடன் பிறந்தோர் தன்
மையையும் உணராவடினும் தமயந்தியினது நிகரினாத நெற்றிக்கு
நிகரானாய்; இப்பொழுது அதற்குரிய மகிழ்ச்சி செய்வதை விட்டு
வெப்பஞ்செய்யின் அப்பெருமை உனக்குத் தகாதென்பது கருத்து. ()

[இதனால் தென்றலை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொந்தார் குவளைக் குளிர் மென்மலரிற்
பைந்தாது துதைந்து படிந்து நறுஞ்
சந்தாட விழுமி தவழ்ந்து வரு
மந்தானிலமேயுயிர் வெளவுதியோ.

(இ - ள்.) கொந்தா ஆர் குவளை - திரளாக நிறையப்பெற்ற உற
பலத்தினது, குளிர் மெல் மலரில் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மெல்லிய
மலர்களில் விருக்கும், பைந்தாது - பசிய மகரந்தங்களில், துதைந்து -
நெருங்கி, படிந்து - முழுகி, நறும் சந்தம் அடவியுமி - நல்ல வாசனை
புள்ள சந்தனக்காட்டினிடத்தில், தவழ்ந்து வரும் - தவழ்ந்துவரு
கின்ற, மந்தானிலமே - இளந்தெனறலே, உயிர் - என்னுயிரை, வெள
வுதியோ - (நீ) அபகரிக்கின்றனையோ, எ - று.

(க - து.) நான் தென்றற்காற்றே என்னுயிரைக் கிரகிக்கின்றாயோ
என்றான் என்பதாம்.

தென்றலுக்குக் குளிர்ச்சியும் மணமும் மென்மையும் சிறந்தன
வாயினும் பிரிந்தவனாக வருத்தத்தால் இவ்வாறு கூறினான். இக்கருத்
தைக் கொண்டமையால் கருத்துடையடைகொளியணி. (ந.சு)

[இதனால் குயிலேவெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அயில்வாளி துரந்தடலவேள பொரலாற்
செயலே துமிலாது திகைத்த யர்வே
னுயிர் போலபவளின் சொலுணர்த்திவரிக்
குயிலேயென தாருயிர் கொல்லுதியோ.

(இ - ள்.) அடல் வேள - கொலைசெய்கின்ற மன்மதனுணவன்,
அயில்வாளி துரந்த - கூமைபொருந்திய அம்புகளைச்செலுத்தி, பொர
லால் - பொருதலால், செயல் ஏதும் இலாது - ஒருசெய்கையு மில்லா
மல், திகைத்து அயாவேன் - மயங்கி வருந்துவேனாகிய எனது, உயிர்
போல்பவன் - உயிரையொப்பவனாகிய தமயந்தியினது, இன் சொல்
உணர்த்தி - இனியமொழியை யறிவித்து, வரி குயிலே - இசையை
புடைய குயிலே, எனது - என்னுடைய, ஆர் உயிர் - நிறைந்த உயிரை,
கொல்லுதியோ - கொல்லுகின்றனையோ, எ - று.

(க - து.) குயிலே! என்னுயிரைக் கொல்லுகின்றாயோ என்றான்
கனன் என்பதாம்.

ஒருவரோடு பொருது இளைத்தவனாக வேறொருவன் வெல்ல வரு
தகாதென்பது கருத்து. இவ்விரண்டுபாட்டாலும் சுயம்வரம்
வேனிற்காலத்தில் நடந்தது என்பது பெற்றும். (ந.எ)

[இது உறவெளித்தோற்றத் தமயந்தியைக் குறித்துச் சொல்லியது.]

விண்ணோர் விடுதூது விளம்புதலாற்
பெண்ணாமிர்தேடிழைசெய்தனனே

வெண்ணாதுறுமிந்திரசாலமெனக்
கண்ணாடிபுகுந்துகாரந்தனையே.

(இ - ள்.) விண்ணோ - தேவர்களால், விடு தூது - விடுக்கப்பட்ட
தூதினே, விளம்புதலால் - சொல்லுதலால், பெண ஆர் அமிர்தே - தம
யந்தியே, பிழை செய்தனனோ - குற்றஞ்செய்தேனோ, எண்ணாது
உறும் - நினைக்கப்படாத (அனைத்தும்) பொருந்துகின்ற, இந்திரசாலம்
என - இந்திரசாலவிததைபோல், கண்ணாடி புகுந்து - (என). கண்ணி
டத்தில் துழைந்து, காரந்தன - ஒளித்தாய், எ - று.

(க - து.) நளன் தமயந்தியை உருவெளித நோற்றமாகக் கண்டு
தன் கண்ணில் இந்திரசாலமாக ஒளிந்துக்கொண்டாய என்றான் என்ப
தாம்.

தூதாக வந்தவிடத்து யான் சொல்லியது குற்றமாகக் கொள்
ளின் அது எனதன்று, தேவர்கள் செயத்து, ஆதலின நீ என கண
னெனாவந்து நில்லாது மறைவதற்கு யானோரு குறமுரு செய்தில்
னெனபதாம். (நஅ)

[இது தன்னெஞ்சைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

தஞ்சாதயர்வோடுயிர்சோர்தரவெந்
நஞ்சார்விழிவேலெறிநன்னுதலாம
பஞ்சேரடியாயிழைபாலுறையு
நெஞ்சேயெனைநீயுநினைந்திலையே.

(இ - ள்.) தஞ்சாது - உறங்காமல், அபாவோடு - துன்பத்தோடு,
உயிர் சோதர - ஆவியானது தளாச்சிபடைய, வெம் நஞ்சு ஆர் -
வெப்பம் பொருந்திய விடநிறைந்த, விழி வேல் எறி - கண்ணாகிய
வேலை எறிவின்ற, நன்னுதல் ஆம் - நல்ல புருவத்தை யுடையவளாகிய,
பஞ்சு ஏர் அடி - செம்பஞ்சுக் குழம்பணிந்த அழகிய பாதங்கனையுடைய,
ஆயிழைபால் - தமயந்தியிடத்து, உறையும் - தங்குகின்ற, நெஞ்சே -
என் மனமே, எனை - எனனை, நீயும் - நீயும், நினைந்திலை - நினைந்தா
யில்லை, எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தியிடத்துத் தங்குகின்ற என்மனமே நீயும் என்னை
நினைக்கவில்லை என்றான என்பதாம்.

இடுக்கண் வரும்போது தனக்கு உயிரோடோ லிருப்பவரும் உதவா
னென்பது கருத்து. (நக)

[இது கவிக்கற்றால் நிகழ்ந்தவை கூடல்.]

என்றார்வமொடின்னபுலம்பிமணிக்
குன்றார்புயன்மெய்த்துயர்கூர்தரலும்
பொன்றழிபிதிர்சிந்தியபொம்மன்முலைப்
பின்றழகுமுலுற்றதுபேசிவிடாம்.

(இ - ள்.) என்று - இப்படியென்று, ஆவமொடு - ஆசையோடு, இன்ன புலம்பி - இத்தன்மையவாக இரங்கி, மணி - அழகிய, குன்று ஆ புயன் - மலையையொத்த புயத்தைபுடைய நளமகாராஜன், மெய் துயா கூாதரலும் - உண்மையாகிய அதிக துன்பங்கொண்ட வளவில், பொன் தாழ் - பொன்னுனது தாழும்படி, பிகா சிந்திய - தேமல் சிதறிய, பொம்மல் முலை - பொலிவுபெற்ற முலைகளையும், பின் - பிற்பக்கத்தில், தாழ் குழல் - தாழ்கின்ற கூந்தலையுமுடைய தமயந்தி, உற்றது - அடைந்த துயரத்தை, பேசியவாம் - சொல்லுவாம், எ-று.

(க - து) இவ்வாறு நளன் புலம்பித் துன்பப்படு மளவில் தமயந்தி துன்பத்தைச் சொல்லுவாம் என்றா புராணிகா என்பதாம். (சு0)

[இது தமயந்தி தன்கொங்கைகளை நோக்கிச் சொல்வது.]

கணைவேணிகர்காமருகானைபுயத்
தணையாமலென்மார்பகலங்கவரா
விணைமால்வளையென்னவளர்ந்தனிராற்
பணைமா முலைகாள்பயனென்னைகொலாம்.

(இ - ள்.) கணை வேள் நிகா - மலாக்கணைகையுடைய மன்மதனை யொத்த, காமா காளை புயத்து - அழகிய நளமகாராஜனுடைய தோள் களில், அணையாமல் - அழுந்தாமல், என மாபு அகலம் - என்னுடைய மாபிவிடமெல்லாம், கவரா - கவாந்துகொண்டு, இணை - இரண்டாகிய, மால் வளா எனன - பெரிய பாவதங்கென்று சொல்லும்படி, வளாந்தனிரா - வளாவுற்றீராக, பணை மா முலைகாள் - பருத்த மகத்தாகிய ஸ்தனங்களே, பயன - (உமக்கு நமக்கும்) பயன், என்னை கொல் - யாது, எ-று. ஆம் - அசை.

(க - து.) என் கனதனங்களே நளன்புயங்களை யணையாவிட்டா லுங்களுக்குப் பயனென்ன என்றான்.

‘பணைமா முலைகாள்’ என விளித்துப் பொதுப்படப் பயனென்னை கொல் எனலால் மலைபோல் வளாந்து பெரிய மாபகலங் கவாந்த தும் மைச் சுமந்த எனக்கு நன்மைசெய்ய நினைத்து நளன் மாபகததுப் புலலாவிழனும் நீர் பிறத்தற்காவது பயன கருதி யணைந்தீரில்லை; ஆதலால் தனக்கும் பிறாக்கும் பயன்படாத தும்போலும் வீணரில்லை யென்பதாம். (சுசு)

[இது மனதைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

முனம்வானவர்தூதுமொழிந்திடுநாட்
புனைதாரவன்மார்பிடைபுல்லியுநீ
நினையாதுவிடுத்தனைநின்றுருகு
மனனேயினியென்கொல்வருந்துவதே.

(இ - ள்.) முனம்- முன்னே, வானவா - தேவர்களுடைய, தூது மொழிந்திடு நாள் - துதைச் சொல்லியநாளில், புனை தாரவன் - மாலை யணிந்த நளமகாராஜனுடைய, மாபிடை புல்லியும் - மாபிவிடத்திலே

தழுவிடும், நீ நினைப்பது = நீ எவ்வளவுத் சிந்தியாமல், விடுத்தனை அவனைவிட்டு, நின்று - திகைத்துநின்று, உருகும் - களாகின்ற, மனனே - பொஞ்சமே, இனி யென்கொல் - இப்போது என்னகாரணமாக, வருந்து வது - வருத்தமடைவது, எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி தன்மனைதக் குறித்து ஏன் வருத்தமடைகிறா யென்றாள் என்பதாம்.

சமயம் வந்தகாலத்திற் பெறவேண்டுவதைப் பெறாமல் விடுத்துப் பின் வருந்துவதற் பயனில்லையாயினும் பிறா நகைக்கப்படுவா யென் டது கருத்த. (சுஉ)

[இது கண்களைக் குறித்துச் சொல்லியது.]

நண்ணுதொழுவேன ளன்மார்பகலந்
தண்ணாரணையிறழுவுகனவி
லெண்ணாதுவிழித்துவிடுதிடுமென்
கண்ணையில்தென்கொல்கலுழுவதுவே.

(இ - ள்.) நண்ணு தொழு - பகைவா துதிக்கின்ற, வேல் நான் - வேலையெந்திப் பகைவாராஜனுடைய, மாபு அகலம் - மாப்பினை, தன் னூர் அணியில் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மெத்தையில், தழுவுகின்ற, கனவில் - சுவபடனத்தில், எண்ணுது - ஆலோசியாமல், விழித்து - விழித்துக்கொண்டு, விடுத்திடும - விட்டுவிடுகின்ற, என் கண்ணே - என்கண்களே, இஃது என்கொல் - இது என்னகாரணமாக, கலுழுவது - கலங்குவது, எ - று.

(க - து.) என் கண்களே நான் சொட்பனத்தில் நனைக்குகிறீம் போது நீங்கள் விழித்தழுத தெனன எனறாள் என்பதாம்.

பிறராலன்றி நின்முடி செயயப டட குற்றத்துக்கு நீயே வருந்து வது பேதைமை யென்பது கருத்த. (சுங்)

[இதனால் சந்திரனை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

துதைநாண்மலர்வாளி துரந்து துரந்
தெதிர்வேளுயிர்கொலுத லெண்ணிலைநீள்
கதிர்வாணிலவாரழலகான்றெழுவுவென
மதியேயெனநீயும்வருதுதியோ.

(இ - ள்.) துதை நாண் மலர் - நெருங்கிய புதியமலராகிய, வாளி - பாணங்களை, துரந்து துரந்து - விடுத்தது விடுத்து, எதிர - எதிர்க்கின்ற, வேள் - மன்மதனுனவன், உயிர் கொல்லுதல் - உயிரைக்கொல்லுதலை, எண்ணிலை - நினைத்தாயில்லை, நீள் கதிர் - நீண்ட கிரணங்களினுடைய, வான் நிலவு - அதிகப்பிரகாசமாகிய, ஆர் அழல் - மிகுந்ததீயை, காந்து - வீசிக்கொண்டு, எழு வென் மதியே - தோன்றுகின்ற வெள்ளிய 'சக் திர'னே, எனை - என்னை, நீயும் - நீயும், வருத்துதியோ - வருத்துகின்றனையோ? எ - று.

(க - து.) சந்திரனே! மன்மதன் ப்ரணத்தா லென்னைக் கொல்லுதலை நினைக்கவில்லை, நீயும் வருத்துகின்றாய் எனறா ளென்பதாம்.

என்னுயிரை வருத்துவதற்கு மன்மத னொருவனே போதும்; அப்படியிருக்க நீயும் அததொழிலின் முயல்வது அரைக்கப்பட்டதை அரைப்பதுபோற் பயனில்லை யென்பது கருத்து. (சச)

[இது ளளனைக்குறித்துச் சொல்லியது.]

வேளாண்மைசெலுத்தல்விலக்கிலையாய்

வாளாவுறைகின்றதுமன்னறமோ

தோளாண்மையின்மன்னர்தொழுஞ்சுடர்வேற்

காளாயெனதாருயிர்காவலனே.

(இ - ள்.) தோள ஆண்மையின் - புயவலிமையினால், மன்னர் தொழும் - அரசர்களால் வணங்குபவன், சுடர் வேல் காளாய் - ஒளி பொருந்திய வேலைதறித்த ஈரணியை யொத்தவனே, எனது - என்னுடைய, ஆர் உயிர் காவலனே - நிறைந்த உயிருக்கு அரசனாகிய நான் மகாராஜனே, வேள - மன்மதனானவன், ஆண்மை செலுத்தல் - (உண் விழைந்த என்னிடத்துப்) பராகிரமஞ் செலுத்துவதை, விலக்கிலையாய் - ஒழிக்காதவனாய், வாளா உறைகின்றது - சுமமாவிருக்கின்றது, மன அறமோ - அரசரது தருமமோ, எ - று.

(க - து.) ளளமஹாராஜனே! மன்மதன் பாணஞ்செலுத்துதலை விலக்காதிருக்கிறது இராஜதருமமோ எனறாள் என்பதாம்.

தன் மேயத்திலுள்ளவா தீங்குசெய்யின் அதை விலக்கிக் காப்பது அரசர் தருமமாகும், அங்ஙனமா தலின் நினைவையே யடைக்கலமாயுள்ள என்னிடத்து மன்மதனானவன் தனது ஆண்மையைச் செலுத்தினால் அதை நீ விலக்கி அருள்செய்யாயாயின் நின்னற யிழுக்கும்மதுமன்றி நினக்கும் பறிப்புண்டாகும் என்றதாம். (சடு)

[இது இரங்குதல், நெய்தற்றினைக் குறிப்பொருளாதலால் அங்குள்ள பொருள்களைக் குறித்துச் சொல்லுதல்.]

இடரோதவிராதிரவோவிடியார்

தடலவேலவர்தாமருளோபுரியார்

குடவால்வளையேகுருகேதிகையே

கடலேகழியேயிதுவோகடனே.

(இ - ள்.) குட வால் வளையே - குடம்போன்ற வெள்ளிய சங்கை, குருகே - ஈரணியே, திகையே - அலையே, கடலே - சமுத்திரமே, கழியே - கழிநிலமே, இடரோ - துன்பமோ, தவிராது - நீங்காது; இரவோ - இராத்திரியோ, விடியாது - விடியமாட்டாது; அடல் - கொலைசெய்கின்ற, வேலவாதாம் - வேற்படையைபுடைய ராஜா, அருளோ புரியார் - கருணைசெய்யார், (ஆதலால்) இதுவோ - இப்படி வருத்துவதோ, கடன் - என் கடன், எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி கழிக்கரைப் புலம்பல் என்பதாம்.

ஓ—இரக்கப்பொருளிலும், ஏ—எண்ணிலும் வந்தன. இவ்வுலகில் அநேக அரசா அநேக மங்கையா வருத்தத்தை அளித்தன எனக் கேட்டதுண்டு, இவா கொலைசெய்கின்ற வேலையுடையவராகையால் அங்ஙனஞ் செய்திலாபோலும். ஆதலின் திடா நீங்கிற்றில்லை; அதனோடு போக்குதலின் இரவும் நெடுங்காலம் போல விழாததில்லை, நீவிா இங்ஙனமுற்றுப் பிரிந்து வருந்துபவர்க்கு ஒப்புரவுசெய்யுங் கடப்பாடு பெற்றுடைய ராகலின் இவ்வரசாக்குஞ் சொல்லுவீராக வென்றபடி. நீரால் எதிர்ப்புற்ற ஏரியைக் காக்கும் பொருட்டுப் போக்கு விடுவதுபோல் மிக்க துன்பமுற்றவாகள் பிறரோடு அதனை உரையாவுதல் ஆற்றாநிலை இவளுந் தன்னுன்பத்தை யிங்ஙனஞ் சொல்லினா ளெனக. (சசு)

கழலாவனையுங்கனலாமதியு
முழலாமனனும்பெறுநாளுளதோ
மழவேறனையான்மருவாவிசகத்
தழலா வருகுந்தமியேனினியே.

(இ - ள்.) மழ ஏறு அனையான் - இளவேற்றையொத்த நளமகாராஜன், மருவா - டொருந்தப்பெறாத, விசகம் தழலால் - விரகாக்கினியால், உருகும் தமியேன் - கனாகின்ற தனியேனாகிய நான், இனி - இனி, கழலா வனையும் - கழலாத வனையல்களையும், கனலா மதியும் - சுடாத சந்திரனையும், உழலா மனனும் - கவலைப்படாத மனத்தினையும், பெறும் நாள் - பெறுதல்கொள்ளுநாள், உளதோ - உண்டாகுமோ, எ-று.

(க - து.) நான் கழலாத வனையல்களையும் சுடாத சந்திரனையுந் கவலைப்படாத நெஞ்சையும் பெறுநாளுண்டோ என்றான் என்பதாம்.

ஒரு ஆடவாமாட்டி விருப்புவைத்த மடவாக்கு அந்நினைப்பு முற்றுவியுன் அன்னம் நீர் முதலியவற்றின் விருப்பில்லாமையால் தேகம் வாடும், அவ்வாட்டத்தாற் கைவளை முதலியவுங் கழலும்; மதியுந் குளிர்ச்சிசெய்து புணர்ச்சி நினைப்பை யுண்டாக்கி அது கிடைக்கப் பெறாமையாற் சுடும், இங்ஙனமாதலின் மனம் விரும்பியதை யடையப் பெறாமையாற் பல நெடிகளினுஞ் சென்று சுழன்றுமுதலும்; இவ்வாறாதலின் நளனைப்பெறாத தமயநதியும் 'கழலாவனையுங் கனலாமதியு முழலாமனனும் பெறுநாளுளதோ' என்றான். நளனைப்பெற்ற நாளில் அவ்வாறு மென்பது கருத்து. ஓ—இரக்கப்பொருளில் வந்தது. ஏ-அசை.)

அள்ளிக்கொளலாமிருளுடடர்வேள்
கள்ளத்தெனதாருயிரோகவர்வான்
விள்ளற்கரிதாம்விசகந்தமியே
ஹள்ளத்துறைவாயுணர்கிறிலையோ.

(இ - ள்.) விள்ளற்கு அரிதாம் விசகம் - சொல்லுதற் கரிதாகிய விசகத்தையுடைய, தமியேன் - தனியேனாகிய என்னுடைய, உள்ளத் உறைவாய் - மனத்திலிருக்கின்ற நளனே, அள்ளிக்கொள்ளாம் - (கீ கையால்) அள்ளிக்கொள்ளும்படி யிருந்த, இருளுட - இருளினிடத்

தில், அடா வேள் - அடாகின்ற மன்மதனானவன், கள்ளத்து - கரவினல், எனது ஆ உயி - என்னுடைய நிறைந்த ஆவியை, கவாவான் - அபகரிப்பான், உணாகிறது இலையோ - (அக்களவினை) யறிகின்ற யில்லையோ, எ - று.

(க - து.) என்னுள்ளத்திருக்கின்ற நானே! மனமதன் என னுயிரை அபகரிப்பான், நீயறியாயோ என்றாள் என்பதாம்.

இருளிற் கரவுசெய்பவாபோல காமனும் என்னுயிரைக் கொள்ளை யிட நினைத்திருக்கின்றனான், காமநோயால் இனதிரவில் எனதாவி தறிக்கப்பெறுது, அது உனது பொருளாதலால் அதற்கொரு தீங்கு வாராமற் காக்கக்கடவை, காவாவிடில் அதனால் பின்னா வருததுன்பம் உனதாம், என நேரிற்சொலவதற்குப் பெறுத தமயந்தி தன்னுளத திருக்கு நனைவினிந்து மடமையா லிவ்வாறு கூறினாளுள்க. (சஅ)

[இதனால் சூரியோதயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

எழுசீர்க்கழிதெடி லாசிரியவிருததம்

என்றுவெம் துயரும் றிருகணீர் வார விளமுலைத் து ணைபசப் பூர, மினறிகழ் மருங்கும் செயயவாய்ப் பேதை மெலிவொடு வருந்துமெல் வையினின், மன்றலங் கமல முகைமுறுக் கவிழ்த்து வரிச்சிறைத் தும்பிபாட் டயரத, துன்றிருள் பருகும் விரிகதிர் பரப்பிச் சுடரவன் குணபு லத் தெழுந்தான்.

(இ-ள்.) என்று - இப்படடியென்று, வெம் துயா உற்று - வெவ்விய துன்பத்தைபடைந்து, இரு கண் நீர் வார - இரண்டு கண்களினின்றும் நீரொழுக, இள முலை துணை - இளமைபொருந்திய இரண்டு ஸ்தனங் களும், பசப்பூண்டு - வேறப்பட்ட நிறத்தையடைய, மின திகழ் மருங் குள் - மின்னல்டோலி பிரகாசிக்கின்ற இடையினையும், செயய வாய - சிவந்தவாயினையுமுடைய, பேதை - தழியுந்தியானவள், மெலிவொடு - இளைப்போடு, வருந்தும் ஏற்றலுயினில் - வருத்தப்படுகின்ற காலத்தில், மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, அம் - அழகிய, கமல முகை - கமல யரும்பினுடைய, முறுககு அவிழ்த்து - முறுக்கவந்து செய்து, வரி சிறைத் தும்பி - இரேகைகள் பொருந்திய சிறகையுடைய வண்டிகள், பாட்டி அயர - பாட்டைப்பாட, துன்று - நெருங்கிய, இருள் பருகும் - இருளை யுண்ணும், விரி கதிர் பரப்பி - விரிகின்ற கிரணங்களைப் பரவச்செய்து, சுடரவன் - சூரியனானவன், குண புலத்து - கிழக்குத் திசையில், எழுந் தான் - உதித்தான், எ - று.

(க - து.) தமயந்தி வருத்தப்படுங்காலத்தில் சூரியனுதயமாகினான் என்பதாம்.

இப்படி வருத்தமுற்ற தமயந்தி பின்பு அவ்வருத்தங்களை யெல் னாம் நீங்கி மகிழ்வறுதற்கு நிகழ்வதாகிய சுயம்வரச் சிறப்பைச் சொல் லுதற்கு உரிய நாளெய்திய தென்பா, 'பேதை வருந்துமெல்வையினிற் சுடரவன் குணபுலத்தெழுந்தான்' என்றா.

(சக)

[இதனால் விவாகமுரசு சிறைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

தணிவருந் துயரின் கண்படை பெறுது தளர்வொடு
வருந்திவெய் துயிர்க்கு, மணியெழு வனைய பொற்றடங்
திணிதோண் மன்னவா மனமகிழ் சிறப்பப், பணிபர வல்
குந் கதிர்முலைத் துவர்வாய்ப் பைந்தொடி வதுவையின்
மென்னை, அணிநக ரணிகென் றரசர்கோன பணியா லதிர்
குரம் கடிமுரசு சிறைந்தார்.

(இ - ள்.) தணிவு அரு துயரின் - ஆறுதற்கரிய துன்பத்தினால்,
கண்படை பெறுது - நித்தினா செய்யாமல், தளர்வொடு வருந்தி -
தளர்ச்சியுடன் வருத்தப்பட்டது, வெய்து உயிராகும் - பெருமூச்சு வீடு
கின்ற, மணி எழு அனைய - மணித்தூண் போன்ற, பொன் - அழகிய,
தடம் - பருத்த, திணி தோள் - வலிமைபொருந்திய தோளையுடைய,
மன்னவா - அரசர்கள், மனம் மகிழ் சிறப்ப - மன மகிழ்ச்சி மிக,
பணி அரவு அல்குல் - அராபபடம்போன்ற வல்குலையும், கதிர் முலை -
காந்திபொருந்திய ஸ்தனங்களையும், துவர் வாய - செவ் வாயையும்,
பைந்தொடி - டசிய வளையையுமுடைய தமயந்தியினது, வதுவை -
விவாகம், இன்று எனது - இன்றென்று சொல்லி, அணி நகா அணிக
என்று - அழகிய நகரை யலங்கரிக்கவென்று, அரசர்கோன் டணியால் -
மீமராசு வேவலினால், அதிர் குரல் கடி முரசு - அதிகின்ற வோசை
யை யுடைய பெருமைபெற்ற பேரிகையை, அறைந்தார் - (வள்ளுவர்)
அடித்தார்கள், எ-று.

(க - து.) அரசர்கள் மனங்களிக்கு மீமராஜன் கட்டளையினாலே
தமயந்திக்கு விவாக மினதைக்கொண்டு நகரை அலங்கரிக்கும்படி
பேரிகை யறைந்தார்கள் என்பதாம்.

இராமுமுவதும் நித்தினாயின்றி வருந்திய அரசா மனமகிழ்ச்சி
மீமராசன் ஏவலின்படி வள்ளுவர் முரசறைந்தார். முரசறை
தல் பாக்கவ புராணத்தில் “தெள்ளிய வேவலாளா செப்பலு மகிழ்ந்
துபோற்றி, வள்ளுவ னுண்டுபூசி வாலிய வணிந்துவீர, வெள்ளிய
வேற்றுப்போவை விசிமுரசு செழுதுவல்லே, உள்ளிவா மாலைநாற்றிக்
கனிற்றினிட் டேறிச்சொல்வான்.” இந்நடப்பாட்டு முதல் “இனியன
துகாந்துபூசி யெழில்கொள வணிந்து மென்றீய், கனியென மொழிந்து
ளின்பங் கனிதர வளவளாவிப, புனிதவின்னவாகும் பூசைப் போற்
போற்றுகென்னு, நனிபல டொருளுஞ் சொல்லி நனிமுரசு செருக்கி
னனே” என்னும் இந்தப்பாட்டிற்கு வந்த ஐந்துடாட்டாலும் அறிக. ()

[இதமுதல் மூன்றுபாட்டால் நகரலங்கரித்தல்

சொல்லப்படுகின்றது.]

இமிழ்கடி முரசங் கறங்குபே ரோதை யெழினகர்
மாந்தர்தஞ் செவியி, னமிழ்துருத் தென்னத் தவழ்தலு
மகிழ்வுந் தணிவிழ வருதகோ மறுகிந், கமழ்கதுந் தாழ்

றுப் பாணவாய்க் கழுகுங் கன்னலுங் கதலியு நடுவா, ருமி
ழ்கதி ரொறிக்கு மணிநெடுங் கொடிக ஞாயர்விசும் பகிற
நிராப்பார்.

(இ - ன்.) இமிழ - இனிமையையுடைய, கடி முரசும் - புதுமை
பெற்ற பேரிகையானது, கறங்கு போ ஓதை - ஒலிக்கும் பேரொலி
யானது, எழில் நகா - அழகிய நகரத்திலிருக்கும், மாந்தா செவியின் -
மனிதா செவியில், அமிழ்து உகுத்தது என்ன - அமிரதத்தை வார்த்
ததுபோல், தவழ்தலும் - தவழ்ந்த வளவில், மகிழ்வு உற்று - மகிழ்ச்சி
யடைந்து, அணி - அழகிய, விழவு அறாத - திருவிழா நீங்காத, கோ
மறுகில் - இராஜவீதியில், கமழ் - பரிமளிக்கின்ற, நறு - நறிய, தாறு -
குலைகையுடைய, பாணவாய் கழுகும் - பாணிகள் வாய்ந்த கழுகு
மாரும், கன்னலும் - கருப்பங்கழியும், கதலியும் - வாழைமாரும்,
நடுவா - நடுவார்கள், உமிழ் - கொப்புளிக்கின்ற, கதிா எறிக்கும் - கி
ணத்தை வீசுகின்ற, மணி நெடு கொடிகள் - இரதங்கள் பதித்த நெ
டிய கொடிகளை, விசும்பு அகடு உற - ஆகாச முழுவது நிறைய, நிராப்
பா - வரிசையாகக் கட்டுவார்கள், என்று.

(க - து.) மனிதர்கள் மங்கலமுரசு சத்தங் கேட்டவளவில்
இராஜவீதிகளில் பாக்குமரங்களுங் கரும்பும் வாழையும் நடுவார்கள்,
ஆகாயமளாவக் கொடிகளுங் கட்டுவார்கள் என்பதாம்.

அரசன்மகட்டுச் சுயம்வரமென் றடித்த முரசோதையை அவ
ரவருந் தம்முடைய மகட்டு விவாகமென்று அடித்த ஓதையைக் கேட்
டதுபோல் மகிழ்ச்சியடைந்தன னொன்பது தோன்றச் 'செவியி லமிழ்
துகுத்தென்னத தவழ்தலும்' என்றா. எப்பொழுதும் அலங்கரித்
திருகுகின்ற வீதியென்பதுதோன்ற 'அணிவிழுவருத கோமறுகில்' என்
றா. இப்பாடலில் மாந்தொன்னும் எழுவாய் இதுமுதல் பன்னிரண்டு
பாட்டுவளையும் நடுவா நிராப்பா முதலிய வெவவேறு பயனிலை
களைக்கொண்டு முடிந்தது.

(ருக)

சேணுயர் பரிதி தழும்புற நிவந்த செழுமணித் தோ
ரெவார், வாணில வொழுகு மணிவடம் புனைந்து
வயங்குபொற் றகம்புக ணிராப்பார், பாணிகர் லரிவண்
டுளர்ந்துதே னுகரும் பனிமலர்த் தாமரை நிடுவார், தா
ணுறை கழித்து விரிகதி ரொறிக்குந் சுடர்மணிச் செறி
துக. மிடைப்பார்.

(இ - ன்.) சேண் உயா பரிதி - மிகவு மூயாந்த சூரியனாவன்,
தழும்பு உற - தழும்புபொருந்த, நிவந்த - உயரந்த, செழு தே
ரணம் நடுவா - செழுமையுள்ள மணிகன்பதித்த தோரணங்களை
நடுவார்கள்; வான் நிலவு ஒழுகும் - ஒளிபொருந்திய சந்திரிகை
கின்ற, மணி வடம் புனைந்து - முத்துமாலைகள் தரித்து, வயங்கு - ம
காசிக்கின்ற, பொன் தசம்புகள் நிராப்பார் - பொற்கூடங்களை வைப்
பார்கள்; பாண் நிகர் - பண்ணையொத்த பாட்டுகளை 'புறநாடகம்',

வரி வண்டு - வரிகளையுடைய வண்டிகள், உளாந்து - தடவி, தேன்
றுகளும் - தேனுண்ணும், பனி மலா தாமம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மல
ரற்றொடுத்த மாலைகளை, நாற்றிடுவாரா - தொங்கக் கட்டுவார்கள்; தூண்
உறை கழித்து - தூண்களின் உறையை நீக்கி, விரி கதிரா எறிக்கும் -
விரியும் கிரணங்களை வீசுகின்ற, சுடா மணி - பிரகாசிக்கின்ற ரத்நங்க
ளில், செறி துகள் - படிந்த புழுதியை, துடைப்பா - துடைப்பார்கள்,
எ - று.

(க - து.) சூரியன் தழும்படையத் தோரணமாலைகள் கட்டுவார்
கள், தூண்கள் ஹைகளைக் கழற்றித் தூசைத் துடைப்பார்கள் என்பதாம்.

பலகா வெறும்பூரக் கற்குழியுமென நிரூபதால் அநேகம் தோர
ணங்கள் அந்நகரைக் கட்டுக்குமவளையும் படுதலாற் பரிதி தழும்புற
வென்றா. (ருஉ)

மைந்தரோ டே யந்நலார் பரிந்த மணிவடக் குப்
பைகளகற்றிச், சந்தமென் குழம்பா னன்னில மெழுகித்
தண்முனைப் பாலிகையமைப்பா, ரிந்திர தனுவிற் நிகழ்
தரச் சாந்து மெரிமணிச் சுண்ணமு மிறைப்பார், நந்தலில்
விளக்க மணிசெய்பொற் றகளி நறுநெய்பெய் தொளியுற
வெடுப்பார்.

இ - ள்.) மைந்தரோடு ஊழி - புருடருடன் பிணங்கி, அந்நலார்
பரிந்த - அந்த மகளிராகள் நீக்கிய, மணி வடம் குப்பைகள் - முத்து
மாலைகளின் குவியல்களை, அகற்றி-நீக்கி, சந்தம் மெல் குழம்பால் - சந்
தனத்தினுடைய மெல்லிய குழம்பினால், நல்நிலம் மெழுகி - நல்ல பூமி
யை மெழுகி, தண் முனை பாலிகை - குளிர்ச்சிபொருந்திய முனைகளை
யுடைய பாலிகைகளை, அமைப்பா - வைப்பார்கள், இந்திரதனுவில்
நிகழ்தர - இந்திரவில்லைப்போல் பிரகாசிக்க, சாந்தம் - சந்தனத்தை
யும், எரி மணி சுண்ணமும் - (அதன்மேல்) காந்தியையுடைய ரத்நப்
பொடிகளையும், இறைப்பா - இறைப்பார்கள், நந்தல் இல் விளக்கம் -
கெடுத்தல்லாத தீபங்களை, மணி செய பொன தகளி - ரத்நங்க
ளிறைத்த பொன்னகல்களில், நறு நெய் பெய்து - நல்லநெய்விட்டு,
ஒளி உற - ஒளிபொருந்த, எடுப்பா - ஏற்றுவார்கள். ■ - று.

(க - து.) புருஷர்களோடு பிணங்கிப் பெண்களெறிந்த மணிக்
குப்பைகளை நீக்கிச் சந்தனக்குழம்பாலே நிலத்தைமெழுகி முனைப்
பாலிகையை வைப்பார்கள், நவமணி விளக்கேற்றுவார்கள் என்பதாம்.

ஊடுதல் காமத்திற் கின்பமாதலின், 'மைந்தரோடே' என்றார்.
இந்திரதனுவினெனப் பலநிறமுள்ளதை உவமானமாகக் கூறலால்
■■■■ மணியென்றதற்கு வெவ்வேறு நிறமுள்ள நவமணியையும் பொரு
ளாகக் கொள்க. அவை வச்சிரம், வைரீயம், கோமேதகம், புட்ப
ராகம், மரகதம், மாணிக்கம், நீலம், பவளம், முத்து என்பனவாம். (1)

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டால் மாதா தங்களை அலங்
கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஐயரி சிதறு மழைமதர் நெடுங்க ணஞ்சன மெழுது
வார் சாந்தத், தொய்யில்வெம் முலையி னிலவுகொப் புளிக்
குந் தாமணிப் பிறைவட மணிவார, மையிருங் கூந்தல்
வகிர்ந்துதேன் முரலு மட்டுவார் பூந்தொடை புனைவார்,
நையுதுண் மருங்கிற் கதிரொளி பரப்பு நகைமணி மேகலை
புனைவார்.

(இ - ள்.) ஐ அரி சிதறும் - அழகிய செவ்வரி பரந்த, மழை மதர்
நெடு கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய களிப்பையுடைய நெடியகண்களில்,
அஞ்சனம் எழுதுவார - மையெழுதுவார்கள், சாந்தம் தொய்யில் - சந்
தனக்கோலம் எழுதப்பெற்ற, வெம் முலையின் - விரும்பத்தகையசெய்
யும் தனங்களில், நிலவு கொப்புளிகும - சந்திரிகையை உமிழ்கின்ற,
து மணி - பரிசுத்தமாகிய ரதங்களிழைத்த, பிறை வடம் - சந்திர
ஹாரத்தை, அணிவார - அணிவார்கள், மை இரு கூந்தல் வகிர்ந்து -
கரிய பெரிய அளகபாரத்தைக் கோதி, தேன முரலும் - வண்டு கொ
லிக்கின்ற, மட்டு வார - தேனொழுதுகின்ற, பூந்தொடை - பூமாலைகளை,
புனைவார - சூடுவார்கள், நையுதுண் மருங்கில் - நைகின்ற துண்
ணிய இடையில், கதி ஒளி பரப்பும் - கிரணங்களினது ஒளியைவிரிக்
கின்ற, நகை மணி மேகலை - காந்தியையுடைய மணிகளிழைத்த மேக
லாபரணத்தை, அணிவார - அணிவார்கள், ஏ - து.

(க - து.) அந்நகா மாதாகள் கண்களுக்கு மையிடுவார்கள், கண
தனங்களில் சந்திரஹார தரிப்பார்கள், கூந்தலில் மாலையணிவார்கள்,
இடையில் மேகலாபரணத் தரிப்பார்கள் என்பதாம். (ருச)

சில்லரிச் சிலம்பு பஞ்சிமேற் பணிக்குஞ் சேழி கவின்
செயப் புனைவா, டொல்வளை திருத்தி யாடமை பனைத்தோ
ளெழில்பெறத் தொயிலவரைத் திடுவா, ரலையங் கமல
மென்மலர் கவற்று மடியினி லலத்தக மணிவார், வில்லுமி
மொருகாழ் முததணி பணிவார் விகைமழ் தெரியலகை
புனைவார்.

(இ - ள்.) சில் அரி சிலம்பு - ஆரவாரிகின்ற பருக்கைக்கல்லை
யுடைய சிலம்புகளை, பஞ்சிமேல் - பஞ்சின்மேல் மிதிப்பினும், டனிக்
கும சேழி - வாடுகின்ற சிறியடாதுங்களில், கவின் செய - அழகுபொ
ருந்த, புனைவா - தரிப்பார்கள், எல் வளை - பிரகாசத்தையுடைய வளை
யல்களை, திருத்தி - அணிந்து, ஆடமை பனை தோள - வெற்றியமைந்த
பருத்ததோள்களில், எழில் பெற - அழகுபெறுபபடி, தொயில் வரைத்
திடுவா - சந்தனக்கோலத்தை எழுதுவார்கள், அல்லி அம் கமலம்
மென் மலர் - அகவிதழையுடைய அழகிய தாமரையினது மெல்லியமல
ரை, கவற்றும் அடியினில் - கவலைப்படுத்தும் பாதுகளில், அலத்தகம் -
செம்பஞ்சுக்குழம்பை, அணிவா பூசுவார்கள்; வில் உமிழ் - ஒளியை

வீசுகின்ற, ஒரு காழ் முத்தணி - ஒப்பற்ற தேறிய முத்துமாலையை, அணிவார - அணிவார்கள்; வினா கமழ் - வாசனை கமழ்கின்ற, தெரியல் - மலாமாலையை, கைபுனைவார - அலங்கரிப்பார்கள், எ - று.

(க - து.) பாதங்களில் சிலப்பணிவார்கள், வலையலக ளணிக் து தோளகளில் சந்தனக்குழம்பாற் சித்திர மெழுதுவார்கள், பாதங்களிற் செம்பஞ்சின் குழம்பு பூசுவார்கள், முததாரமணிவார்கள், மலாமாலை களை யலங்கரிப்பார்கள் என்பதாம். (ருரு)

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளால் அந்நகரிலுள்ளவா செய்யும் பலவிதச் செய்கைகளுக்குச் சொல்லப்படுகின்றன.]

கதிர்மதி தவழு மாடநீண் முகப்பிற் காழுகிற் நீம் புகை யிடுவார், முதுமறை வாணர்க் கின்னமு தடுவார் மொய்கதிர் வெயிலகரந் தொழிய, மதிநில வெழுரு நித் திலப் பந்தர் மாணுற வயின்வயி னினைப்பார், சதிமுறை தவறாத் தண்ணுமை கறங்கக கூத்தியர் தனித்தனி நடப் பார்.

(இ - ள்.) கதிர் மதி தவழும் - இரணங்களை யுடைய சந்திரன் றவழுகின்ற, மாடம் - உபரிகையினுடைய, நீள் முகடில் - நீண்ட முகப்பினில், காழ் அகில தீ புகை - வயிரம்பொருந்திய அகிலின் தினிய புகையை, இடுவார - இடுவார்கள், முது மறை வாணாக்கு - பிராமணர்க ளுக்கு, இன் அமுது அடுவார - இனிய அமுது சமைப்பார்கள்; மொய் கதிர் வெயில் - மொயக்கப்பெற்ற சூரியனது வெப்பமானது, கரந்து ஒழிய - ஒளிந்துநீங்க, மதி நிலவு ஒழுகும் - சந்திரப்பிர காசம் வீசுகின்ற, நித்திலம் பந்தா - முததுப்பந்தல்கள், மாண் உற - பெருமை பொருந்த, வயின் வயின் - இடங்கடோறும், நிரைப் பார - செய்வார்கள், சதி முறை தவறு - தளவொத்தின முறைப் படி தப்பாமல், தண்ணுமை கறங்க - மததளம் ஒலிக்க, கூத்தியர் - நாடகக்கணிகையா, தனித்தனி - வேறுவேறாக, நடப்பார - நாட்டியஞ் செய்வார்கள், எ - று.

(க - து.) மாடங்களில் அகிற்புகை பூட்டுவார்கள், பிராமணர்க ளுக் கமுது சமைப்பார்கள், முததுப்பந்த லிலீவார்கள், நாடகக்கணி கையா நடனமாடுவார்கள் எனபதாம்.

‘மறைவாணாக் கின்னமுதடுவார்’ எனப் பொதுப்படக்கூறிலும் உரிமையால் அந்நகரத்திலுள்ள அந்தணனைக் கொள்க. ‘தண்ணுமை கறங்க’ என்றோனும் அவ்வவ நாட்டியங்கட்குரிய உறுப்புகள் பலவுள் கொள்க. ‘தனித்தனி நடப்பார’ எனத்தகுந் டலவிடங்களிலும் பலவிதக் கூத்தும் ஆடுகின்றனானபது பெற்றும். அக்கூத்தாவது, சாந்தி, வினோ தம், என இருவகைத்து. சாந்தியாவது—சோககம், மெய், அவினயம், நாடகம், என - ஈ. அவற்றுள் சொக்கமாவது—சுத்தநிருத்தம், அத் தூற்றெட்டுக் கரணமுடைத்து. மெயக்கூத்தாவது—தேசி, விரிஞ் சிங்களம், இவை அகச்சுவையாகிய முக்குணம்பற்றி எடுத்தவின் அக

மரக்க மெனைப்படும். அவினயமாவது—கதைதழுவாது பாட்டுக்களின் பொருள் தோன்றக் கைகாட்டி வல்லபஞ்செய்யும் கூத்த. நாடகமா வது—கதை தழுவிவருந் கூத்து. இனி வினோதமாவது—குரவை (கைகோத்தாடுவது), கலிநடம் (கழாய்க்கூத்து), குடக்கூத்து (மாய குடல்), கரணம் (படிந்தவாடல்), நோக்கு (பாரமும் துண்மையும் ஆய முழுதலாயின), தோற்பாவை (தோலாற் டாவைசெய் தாட்டுவது). இன்னும் வசைக்கூத்ததோடு ஐழெனடாருமுணமி. இவ்வேழும் இழிகு லத்தோ ராடற்குரியன. இவற்றின் விகற்பமனைத்தும் இங்ஙனம் விரிக் கிற் பெருகுமாதலிற் சுருக்கிக்கூறினும். (௫௬)

எழிற்கழ் கன்னிக கமுகமென் மிடற்றி னிசையெ ழீஇ யினிதுபாட் டயர்வார், செழுமலர்க் காந்தண் முகிழ் விரல் சேப்பத் திவவியா ழினைரம் புளர்வார், முழு நெறிக் குமுத முகைநெறித் தெனவாய் முகிழ்த்தருங் குர வையன் புரிவார், கொழுமலர் வளைக்கை கொட்டிவே னெடுங்கட் கோதையர் குரவையாட் டயர்வார்.

(இ - ள்.) எழில் திகழ் - அழகானது பிரகாசிக்கின்ற, கன்னி - இளமைபொருந்திய, கமுகம் மெல் மிடற்றில் - கமுகையொத்த மெல் லிய கண்டத்தில், இசை எழீஇ - இசையை யெழுப்பி, இனிது - இனி மையாக, பாட்டு அயாவா - பாட்டைப் பாடுவார்கள், செழு மலா னாந்தள் முகிற் விரல் சேட்ட-உளம் டொருந்திய மலையுடைய காந்த னாரும் பையொத்த விரல்கள் சிவக்க, திவவு யாழ் இன் நரம்பு - வலிக்கட்டை யுடைய வீணையினுடைய இனிய நரம்பை, உளாவா - தடவுவார்கள், முழு ஞாநி - முழு நெறிபடையுடைய, குமுத முகை - செவ்வர் லி யரும்பை, நெரித்தது என - நெரித்ததுபோல, வாய முகிழ்த்து - வாயைக் குவித்துக்கொண்டு, அரு குரவைகள் புரிவா - அரிய குரவைப்பாடலைப் பாடுவார்கள், கொழு மலா வளை கை கொட்டி - செழுமையுள்ள தாமலா மலாடோன்ற வளையலை யணிந்த கைகளைக் கொட்டி, வேல் நெடு கண் கோதையா - வேல்டோன்ற நெடிய கண்களையுடைய மாதர்கள், குரவை ஆட்டு அயாவா - குர வைக் கூத்தாடுவார்கள், எ - று.

(க - டு.) பெண்கள் பாடுவார்கள், வீணை வாசிப்பார்கள், குர வைப் பாடல் பாடுவார்கள், கைகளைக் கொட்டிக் குரவைக்கூத் தாடு னுள்பதாம்.

குரவையாவது காமமும் வென்றியும் பொருளாகக்கொண்ட பாடலைப் பாடிக்கொண்டு எழுவோளும் ஒன்பதின்மனோளும் மூதா கையினைத் தாடுவதாம். (௫௭)

வெண்மதிக கதிர்நூற் றனையவான் கவரி நெற்றிவெங் கலினவாம் புரவி, பண்ணுறுத் திடுவார் குருகி தோய் தேடிட்டுப் படுமதக் கலுழிவெஞ் சினத்த, வண்ணன்மால் ழாணை கவினுறப் பருமித் தணிவிழா மறுகிடைக் கொணா

வார், மண்ணமை கொடிஞ்சிக் கூந்தன்மான் றடந்தோர்
 ஞர்தியிற் றருவார்.

(இ - ள்) வெள் மதி கதிரா - வெள்ளிய சந்திரனுடைய கிரணங்
 களை, தூற்றது அனைய - தூற்றதை யொத்த, வான் கவரி - மேலாகிய
 சாமரையணிந்த, நெற்றி - நெற்றியை யுடைய, வெம் கலினம் வாம்
 புரவி - வெய்ய கடிவாளம்பூண்ட தாவுகின்ற குதிகைகளுக்கு, பண்
 உறுத்திவிரா - கல்லணை சோப்பாபாகள்; குருதி தோய் கோட்டு - உதி
 தர் தோய்ந்த கொம்பை யுடைய, படு மதம் கலுழி - உண்டாகின்ற
 மதப்பெருக்கையும், வெம் சினத்த - வெவ்விவ் கோபத்தையும், அண
 ணல் - பெருமையினையும், மால் - மயக்கத்தினையுமுடைய, யானை -
 யானையை, கவின் உற - அழகு பொருந்த, பருமித்து - அலங்கரித்து,
 அணி விழா - அழகிய திருவிழாவை யுடைய, மறுகிடை - வீதியிலே,
 கொணாவாரா - கொண்முவருவாராகள், மண் அமை - ஒப்பனையமைந்த,
 கொடிஞ்சி - மேன்மொடடையும், கூந்தல் மான் - புறமயிரினையுடைய
 குதிகைகளையு முடைய, தடம் தோ - விசாலமபொருந்திய தோகளை,
 வானவா ஊர்தியில் - தேவா விமானங்கள் டோல், தருவாரா - கொண்டு
 வருவாராகள், எ - று.

(க - து.) குதிகைகளுக்கு கல்லணை யிடுவாராகள், யானைகளை
 யலங்கரித்து வீதியிற் கொண்டு வருவாராகள், தோகளை யலங்கரித்துக்
 கொண்டு வருவாராகள் என்பதாம் (நிஅ)

இருங்கடற் றோன்று மழகதி ரோயகரு மெரிமணிச்
 சிவிகையின் வருவார், சுரும்புவிழித் தரற்ற மும்மதம் பொ
 ழியுஞ் சூழிமால் யானையிற் புகுவார், திருந்துமொணைசூழி
 ய கூந்தன்மான் தேரிற் சேட்டிளம் பரிதியிற் செல்வார்,
 பொருந்தமண் டோயா தகலவிசம் பகவும பொங்குளைப்
 புரவியிற் போவார்.

(இ - ள்) இரு கடல் தோன்றும் - பெரியகடலிலுதிக்கின்ற, மழ
 கதிரா ஏய்க்கும் - இளஞ்சூரியனை யொக்கும், எரி மணி சிவிகையின் -
 பிரகாசிக்குன்ற ரதங்கன்பதித்த தண்டிகையில், வருவாரா - வருவா
 கள்; சுரும்பு - வண்டிகள், வீழ்ந்து அரற்ற - விரும்பி ஒலிக்க, மும்
 மதம் பொழியும் - மும்மதங்களையும் பொழிகின்ற, சூழி மால் யானை
 யில் - முகப்படத்தையுடைய பெரிய யானையின்மேல், புகுவாரா - வரு
 வாராகள்; திருந்தும் - திருந்தப்பெற்ற, ஒள் - வளங்கருகின்ற, சுழிய -
 சுழிகளையுடைய, கூந்தல் மான் - புறமயிரினையுடைய குதிகைகடைய,
 தேரில் - இரதத்தில், சேய் இளம் பரிதியில் - மிகுந்த இளமையை
 யுடைய சூரியனைப்போல், செல்வாரா - செல்வாராகள்; பொருந்த மண்
 டோயாது - பொருந்தும்படி பூமியிலே தோயாமல், அகல் விசம்பு அக்
 ளும் - அகன்ற ஆகாயத்தில் ஆடுகின்ற, பொங்கு உண் - மிகுந்த புறமயி
 ரினையுடைய, புரவியில் - குதிகையின்மேல், போவாரா - போவார், எ - று.

(க - து.) சிலா அரதச்சிவிகைகளில் வருவார்கள், சிலா யானைகளில் வருவார்கள், சிலா தோகளிற் போவார்கள், சிலா குதிகைகள்மேற் போவார்கள் என்பதாம்.

திருந்து மொண்சுழிகளாவன கழுத்தினதிலிலேனும் கண்ணக்காலிலேனும், மேலுதடி, முன்னங்கால், கானம், முழங்கால் ஆகிய இவைகளிலேனும் இரட்டைச்சுழிகளிருக்கின் ஆகாதனவாம். இவைகளின் மிக் கழுத்தில் வலஞ்சுழித்திருப்பது தேவமணியாம். முசம், தலை, மூக்கு, மாப்பு இந்நான்கிடத்திலும் இரண்டிரண்டு சுழிகளும் நடுநெற்றி, பிற்பக்கம் இவைகளில் ஒவ்வொரு சுழியும் இருக்கின் நல்லனவாம். சீரீவற்சமென்னுங் குதினைக்கு மாப்பி லைத்துசுழி யிருக்கும். நெற்றியில் இருசுழியேனும் முச்சுழியேனு மிருக்கினும் நான்குசுழி வமைப்பியாயிருக்கினும் இரண்டுசுழி முன்னங்காலடியி லிருக்கினும் நல்லனவாம். இவற்றின் விகற்பமெல்லாம் அபலீலாவதி பென்னும் வடநூலிற் காண்க.

(ருக)

நளிர்மதி தவமு மலையவெற் புயிர்த்த நறுங்குற டெரிஞ்சுழூர் தேய்வை, தளர்கொடி மருங்கு லலமரப் பணைத்த தரளமென் முலைமுகட் டணிவா, ரளியின மோச்சி வள்ளவாய்த் தேற லமிர்தென நுகர்ந்துளம் களிப்பார், துளிமதுப பிலிறறிக காவதங் கமழும் தாமலர்ச் சிகழிகை புனைவார்.

(இ - ள்.) நளிர் மதி தவமும் - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரன் நலங்கின்ற, மலையவெற்பு உயிர்த்த - பொதியமலை பெற்ற, நறு குறடி - நறிய சந்தனக்கட்டைகளால், உரிஞ்சு - தேய்தத, பூந்தேயவை - அழகிய குழம்பினை, தளர் கொடி மருங்குல் - தளரப்பெற்ற வல்லிபோன்ற இடையானது, அலமர - சுழற்சியடைய, பணைத்த தரளம் - பருத்த முத்துவடமணித்த, மெல் முலை முகடி - மெல்லிய முலைகளின்மேல், அணிவா - பூசுவார்கள், அளி இனம் ஓசசி - வண்டுக்கூட்டங்களை யோட்டி, வள்ளம் வாய் தேறல் - கண்ணத்திலிருக்குந் தேனை, அமிர்து என நுகாந்து - அமிர்தம்போலுண்டு, உளம் களிப்பாரா - மனமகிழ்வார்கள், துளி மது பிலிற்றி - துளிகளையுடைய தேனையொழுக்கி, காவதம் - காததாரமளவும், கமழும் - மணக்கும், தாமலர் சிகழிகை - பரிசுத்தமாகிய மலரார நெடுக்கப்பெற்ற மாலைகளை, புனைவார் - தரிப்பார்கள், எ - று.

(க - து.) சிலபெண்கள் சந்தனங்களைக் கனதனங்களிற் பூசுவார்கள், சிலபெண்கள தேணுண்டு களிப்பார்கள், சிலபெண்கள் மாலைகளைத் தரிப்பார்கள் என்பதாம்.

(சு0)

நிழலொடி கறுவிப் பாகெறிந் துன்பெய் நிணத்தொடி பழகுசுன் பிறைக்கோட், ட்டழிகவுட் கடாத்த தறுகண்மால் யானையகற்றுமி னெயிற்புறத் தென்பார், மழைமதர் கோத்தி மன்றல் செய்காலை வல்லவர் கண்ணிற் றெரிவார்,

விழைவொடு மகிழ்வுற் றளவளாய்ப் புருந்தோர் வியப்புற
விருந்தெதிர் கொள்வார்.

(இ - ள்.) நிழலொடு கறுவி - (தங்கள்) நிழலொடு கோபித்து, பாரு எறிந்து - பாகனை வீசி, ஊன பெய - தசையைப் பெய்கின்ற, நிணத்தொடு பழகு - நிணத்தோடு பழகாநின்ற, கூன் பிறை கோடு - வளைவுபொருந்திய பிறைபோலும் கொம்பினையும், அழி - அழிகின்ற, கவுள் - கதுப்பினி லொழுங்குன்ற, கடாத்த - மத்ததின்னையுடைய, தறுகண் மால் யானை - அஞ்சாத பெரியயானையை, எயில் புறத்து - மதிப்புறத்தில், அகற்றுமின் எஃபா - நீக்குங்கொன்பாக்கள், மழை மதா நோக்கி - தமயந்தியினது, மஹை செய கால - வ்வாகஞ் செய யும்பொழுதை, வல்லவா - (கணிதநூலில்) வல்லமையுடையவர்கள், கன்னலில் - நாழிகை வட்டிலால், தெரிவா - தெரிந்துகொள்வார்கள்; விழைவொடு - விருப்பொடு, மகிழ்வுறறு - மகிழ்ச்சியை யடைந்து, அளவளாய - கலந்து, புருந்தோ - அடைந்தவாசன், வியப்பு உற - அதிசயிக்க, விருந்து - விருந்தாக, எதிர்கொளவா - எதிர்கொளவார்கள், எ - று.

(க - து.) யானைகளைக் கோட்டையின்புறத் தோட்டெனப்பாகன், கணிதநூலில் வல்லவாகள தமயந்தி முகூபத்தகாலத்தளவை நாழிகை வட்டிலால் லறிவார்கள், வந்தோனா விருந்தாக கழைப்பார்கள் என்ப தாம்.

நாழிகை வட்டிலாவது ஆழமுள்ள ஒரு பாதத்திரத்திலே நீரை நிறைத்து அதிற் பிரமாணப்படிசையது அடியிற் றுளையிட்டிருக்கும் வெண்கல வட்டிலைவிடுக்கில் அத்துனைவழியே நீர் உள்ளே நிரம்பி அமிழ்வது ஒருநாழிகை யெனக்கொண்டு காலத்தை யளவிடுதற்குரிய கருவியெனக் கொள்க. மகிழ்ச்சி - விருப்பினது காரியமாம். நிணம் - கோழுப்பு.

(சுக்)

[இதனால் அன்னந்தருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வினாகமழ் முல்லை முகைநிக ரடிசில் வெள்ளியங்
கிரியெனக் குவிப்பார், கருணையும் கன்னற் கட்டியுந் தே
மாய் கணிகளும் வயினவயி னினாப்பார், திளைபொரு கட
லி னறநெயும் பாலுந் தெருந்தொறும் பெருக்கெடுத்
தோட, வெறிபசும் பொன்னங் கலம்பல பரப்பி யிரவலர்க்
கின்னமு தளிப்பார.

(இ - ள்.) வினா கமழ் முல்லை முகை நிகா அடிசில் - வாசம் மணக் கின்ற முல்லையுரும்பையொத்த சோற்றை, வெள்ளி அம் கிரி என - அழகிய வெள்ளிமலைபோல், குவிட்டா - குவிட்டாக்கள்; கருணையும் - பொரிக்கறியும், கன்னல் கட்டியும் - சருக்களைக் கட்டியும், தேமா கணிகளும் - தித்திப்பு மாம் பழங்களும், வயின் வயின் - இடங்கள்தோ றும், நிளைப்டா - ஒழுங்குபட வைப்பார்கள், திளை பொரு கடலின் - அலைகள் மோதுகின்ற கடல்போல், நறு நெயும் - நறிய நெய்யும்,

பாலும் - பாலும், தெரு தொறும் - தெருக்கடோறும், பெருக்கு எடுத்தது ஓட - அதிகரித்தோட, எரி பசு பொன் கலம் - பிரகாசித்தின்ற பசிய பொற்கலங்களை, டல பரப்பி - அநேகமாக வைத்து, இரவலாக்கு - யாசகாக்கு, இன் அமுது - இனிய சுவையுள்ள அமுதை, அளிப்பா - கொடுப்பார்கள், ஏ-று. அம் - அசை.

(க - து) சாதங்களை வெள்ளிமலைபோட குவிப்பார்கள், பொரிக் கூறிகளையும் வெல்லக்கட்டிடுகளையும் மாங்கனிகளையும் இடமெங்கு நிறைப் பார்கள், தெருக்களில் நெய்யுமடாலும் நெருக்கெடுத்தோடப் பொற் கலங்களில் யாசாருக கழுத்தளிப்பார்கள் என்பதாம்.

அமுதுக கினிமையாவது தகுதியாகக் கலந்து கூட்டிய அறு சுவைகளாம். அவை தித்திப்பு, புளிப்பு, உவாப்பு, கசப்பு, துவாப்பு, உறைப்பு என ஆறு. இவை செயற்கையால் பல்வகைப்படும். அவை “நெய்விரு வன்னஞ் சுத்தவெண் சொனறி நிகழ்த்தி யோதனம் டாற் சோ, றைவளா மிளஞன் வலசிமென் கங்கு னமலைதண் ணிலவங்கப் பொம்மல், செபவள ாளஞப டோனங்க கடடிச் செழுமடத் மானி மூரல்களும்” இதழுட காண்க. (கஉ)

[இதனால் தேவா மனிதா நாகா செயகை சொல்லப்படுகின்றது.]

வெள்ளியங் கிரியில் விஞ்சையர் தொகுவார் விண் ண ரெண்ணிலர் புகுவா, ரள்ளிலை நெடுவே லரசர்வங் திறப்பா ரந்தண ரளபபிலர் திரிவா, ரொள்ளொளி விரிக் கும் பருமணிச் செஞ்சூட நிரகர்வென் ளிடையற்ச் செறி வார், பள்ளநீக எடலசூ முழுமுபெருந் தீவி லுறையுநர் பரிவினிற் றெருவார்

(இ - ள்.) வெள்ளி அம் கிரியில் - அழகிய வெள்ளிமலையாகிய ■■■■■ சத்தி லிருக்கின்ற, விஞ்சையா - வித்தியாதராகள், தொகுவார் - கூடு வார்கள், விண்ணவா - தேவர்களில், எண்ணிலா - அளவில்லாதவர், புகுவார் - நுழைவார்கள், அள இலை நெடு வேல் - (மாமிசத்தை) அள்ளிக் கொள்கின்ற இலையையுடைய நெடிய வேலையெந்திய, அரசர் - அரசர்கள், வந்து இறுப்பா - வந்து தங்குவார்கள், அந்தணா - பிரா மணர்களில், அளபபிலா - அளவற்றவர்கள், திரிவார் - உலாவ்வார்கள் ; ஒன் ஒளி விரிகும் - மிகுந்த வெளியை விரிக்கின்ற, பரு மணி - பெரி ய மணியிலையுடைய, செம் சூடு - சிவந்த சூட்டையுடைய, உரகர் - நாகர்கள், வெள்ளிடை அற - (எங்கும்) வெளியிட மில்லாமல், செறி வார் - நெருங்குவார்கள், பள்ளம் - ஆழப்பொருந்திய, நீர் - நீரை யுடைய, கடல் சூழ் - கடலாற் சூழப்பெற்ற, எழு பெரு தீவில் - சத்த தீவில், உறையுநர் - வசிப்பவர்கள், பரிவினில் - அன்பினால், தொகுவார் - கூடுவார்கள், ஏ-று.

(க-து.) வித்தியாதராகள் கூடுவார்கள், அளவிலாத தேவர்களும் இராஜாக்களும் வந்து தங்குவார்கள், அளவிலா பிராமணர்கள் திரிவா ர்கள், ■■■■■ வேந்தர்கள் நெருங்குவார்கள், சபத்திவாரும் கூடுவார்கள் என்பதாம்.

[இதனால் மாத ரிசைப்பாட்டின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொன்னவர் திதலைப் பொம்மலவெம் முலையார் புனைமணி மாடக முறுககி, யின்னரம் புளரும் பாடல் கேட் மிருகி யேழிசை மகரயாழ் பண்ணிக, கின்னர மிது னம் பாடலுக் குடைந்து கீழ்ப்படு மிளிவர னோககி, மின் னகு கடர்வேல விஞ்சையா மகளிர் வியப்பொடு தலைப ணித் திடுவார்.

(இ - ள்) பொன் அவர் திதலை - பொன்னோல் பிரகாசிக்கும் தேமல்பரந்த, பொம்மல - பொல்லிணையுடைய, வெம் முலையார் - விருப்பத்தைச்செய்கின்ற ஸ்தனங்கணையுடைய மாடாகள், புனை மணி ஆடகம் முறுககி - ரதநகரப்பதித்த முறுககாணிகளைத் திருகி, இன் னரம்பு உளரும் - இனிய நரமபைத் தடவுகின்ற, பாடல் கேட்டு - பாடலைக்கேட்டு, உருகி - மனநகராந்து, ஏழ் இசை - மகரயாழ் - ஏழி சைகளையுடைய மகரபாழை, பண்ணி - செயது, கின்னரமிதுனம் - கின்னரமிதுனங்கள், டாடலுக்கு உடைந்து - அட்பாடலுக்குத்தோற்று, கீழ்ப்படம் - தாழவுபடுகின்ற, இளிவரல நோககி - இழிவைப் பார்த்து, மின் நகு - ஒளிபை வீசுகின்ற, சுடா வேல் - காந்திப்பொருந்திய வேலை யேந்திய, விஞ்சையா மகளிர் - விஞ்சையா மாதர்கள், வியப்பொடு - ஆச்சரியத்தோடு, தலை - தலையை, பணித்திடுவார் - சாய்ப்பாடாகள், ஏ - து.

(க - து) கனத்தனங்கணையுடைய பெண்கள் வீணைவாசிகடும் பாட லைக்கேட்டுருகி வித்தியாதரமாதாக்கள் தலைவணங்குவார்கள் என்பதாம்.

கின்னரமிதுனம் முலையார் டாடல்சேட்டுருகி யாழ்ப்பண்ணி உடை ந்து கீழ்ப்படு மிளிவரனோககி யெனக் கூடங்க ஏழிசையாவன - குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளி, தாரம் என்பனவாம். இவை பிறக்குமிடம் - கண்டம், நா, அண்ணம், தலை நெற்றி, மாப்பு, மூக்கு என ஏ, இவையே ஏழ்சரமெனவும், வீணையி லேழ் நரம் பெனவுஞ் சொல்லுவா. இவற்றி னிசையுவமை - மயில், இடபம், ஆடு, கொக்கு, குயில், குதிரை, யானை என ஏ, அதிதேவதைகள் - விசுவா மித்திரன், சமதககிணி, சந்திரன், சூரியன், கௌதமன், காசிபன், ரசன் என ஏ, யாழாவது - பேரியாழ், மகரயாழ், செங்கோட்டி யாழ், சகோடயாழ் என ச, இவற்றுள் பேரியாழிற்கு நரம்பு-உக, மகரயாழிற்கு - கக, சகோடயாழிற்கு - கசு, செங்கோட்டியாழிற்கு ஏ. அவற்று ளிது தண்டு, பத்தா, நரம்பு, முறுககாணி, கொழுமாணி குதலிய வுறுப்பமைந்த மகரயாழெனக் கொள்க. பண்ணல், பரிவட் டனை, ஆராயதல், தைவரல், செலவு, வினையாட்டு, கையூழ், குறும் போக்கு என்னுங் கலைத்தொழில்க ளெட்டனுள் பண்ணலாவது பாட றினைக்கப்பட்ட பண்ணுக்கு இளை, களை, பகை, நட்பானநரம்புகள் பெறுந்தன்மை மாத்திரையறிந்து கட்டுதல், அவ்வாறு செய்தலின் "மகரயாழ் பண்ணி" என்றா. "பருந்து மதனிழலும் பாட்டுமெழாநுந், திருந்ததாச் சிவகந்தே சோந்தனவெனறெண்ணி, கிருந்தாக யாழ் பண்ணி வீணைதானறெம்பா, கிருந்தாளிளமயில்போ லேந்திலாவேற்

கண்ணுள்” எனப் பிறரும் யாழ்ப்பண்ணி யென்றா. இன்னர மிதுன மென்பது ஒரு தேவசாதி, அது “முன்னரசிங்கமதாகி யவுணன்முக்கி யத்தை முடிப்பான மூவுலகின், மன்னரஞ்சுமது சூதனன்வாயிற் குழ ஸ்ரேஸை செவியைப்பற்றிவாங்க, ஈன்னரம்புடைய தம்புருவோம் நாரதனுந்தத்தம் வீணைமறந்து, இன்னர மிதுனங்களுந் தந்தங் இன்ன ரத் தெரமிதிலோ மென்றனோ” இதனூழிக. இசைகருத்தோற்று நாணமடைதலால் ‘தலைபணித்திடுவோ’ என்றா. விஞ்சையரும் டாட லில் வல்லவனோம ான்மி நகரமாதருக்கு அம்மாதனாக் கூறினா. ஆடவரிசையினும் மாதிரிசை விசேடமெனக் கூறுதலு மொன்று. அன்றி விஞ்சையரு மகளிருமெனக் கொள்ளினும் அமையும். (௬௪)

[இதனூற் கொடிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

முகிறவழ் குடுமி மாடநீள் கொடிகண் மொய்மமணிக் கதிர்பரப் புதலா, னகர்வயிற் றுவர்வா யரிமதர் மழைக்க ணன்னுதல் வதுவைவேட் டடைந்த, வகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகு மருக்கர்பன் னிருவருந் தமது, பகலி டைப் பறந்து திரியுமின் மினியிற் படரொளி மழுங்கினர் திரிவார்.

(இ - ள்.) முகில் தவழ் குடுமி - மேகங்கள் தவழ்கின்ற சிகரத்தை யுடைய, மாடம் - உபரிகைகளின், நீள கொடிகள் - நீண்டகொடிகள், மொய் மணி - நெருங்கிய ரத்தங்களினது, கதிர்பரப்புதலால் - கதிரை விரித்தலால், நகரவயின் - அந்நகரத்தில், துவாவாய - செவ்வாயை யும், அரி - செவ்வார்பரந்த, மதா - களிப்பையுடைய, மழை கண் - சூளிர்ச்சிபொருந்திய கண்களையுடைய, நல் னுதல் - தமயந்தியினது, வதுவை - விவாகத்தை, வேட்டி அடைந்த - விரும்பிவந்த, அகல் இரு விசும்பில் - அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தில், பாய இருள் பருகும் - பரவிய இருளையுண்ணும், அருக்கா பன்னிருவரும் - சூரியாகள் பன்னிரண்டு பேரும், தட்டி - தம்முடைய, பகலிடை - பகற்பொழுதில், பறந்து திரியும் - பறந்து திரிகின்ற, மின்மினியில் - மின்மினிப் பூச்சிகள்போல், படா ஒளி - படாஇன்ற கார்த்தியை, மழுங்கினா - ஒழிந்தவராகி, திரி - திரிவார்கள், எ-று.

(௧ - து.) மாடங்களிற்கட்டிய கொடிகளி னிரத்தங்கள் அதிகபிர காசங்களை விரித்தலால் தமயந்தி விவாகத்திற்குவந்த பன்னிருசூரியா மின்மினிபோ லொளிமழுங்கித் திரிவார்கள் எனபதாம்

‘அருக்கா பன்னிருவராவா—தாத்தாரு, சக்கிரன், அரியமன், மித திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரணியன், பகவான், திவேச்சரன், பூடன், சலித்திரு; துவட்டன் எனக்கொள்க. இவர்கள் ஒவ்வொரு வரோ அதிகப் பிரகாசமுள்ளவா, அப்படியிருக்க ஏத்காலத்திற் பன்னிரு வரும் பகலிற்பறக்கு மின்மினிபோல மழுங்கினொனில் அந்நகரீற் கட டிய கொடிகளின் மணிப்பிரகாசஞ் சொல்லவேண்டுமெனில் நாயிற்று. அருக்கர் மின்மினியிற் திரிவா னெனலால் உவமையணி. (௬௫)

விண்ணகத் தமர ரளப்பில றென்கோ விஞ்சையரளப்
பில றென்கோ, மண்ணகத் தரச ரளப்பில றென்கோ வனி
தைய ரளப்பில றென்கோ, பண்ணமை களிநு கூந்தன்
மான் றடந்தேர் பதாதிமற் றளப்பில வென்கோ, வெண்
ணிமற் றுரைக்கி னித்துணை யென்ன வெம்மனோர்க் கியம்
புமா றரிதே.

(இ-ள்.) விண்ணகத்து அமரா - விண்ணுலகத்திருந்து வந்த தேவா
கள், அளப்பிலா என்கோ - அளவிலொன்று சொல்லுவேனோ, விஞ்
சையா - வித்தியாதராகள், அளப்பிலா என்கோ - அளவிலொன்று
சொல்லுவேனோ, மண்ணகத்து அரசா - மண்ணுலகத் திருந்துவந்த
அரசர்கள், அளப்பிலா என்கோ - அளவிலொன்று சொல்லுவேனோ,
வனிதையா - மங்கையர்கள், அளப்பிலா என்கோ - அளவிலொன்று
சொல்லுவேனோ, பண் அமை - ஒப்பனையமைந்த, களிநு - டீர்னைகள்,
கூந்தல் மான் - புறமயிரினையுடைய குதிரைகள், தடம் தோ - விசாலம்
பொருந்திய தோகள், பதரதி - சேனைகள், (ஆகிய இவைகள்) அளப்
பில என்கோ - அளவில்லையென்று சொல்வோனோ, எண்ணி உரைக்
கின் - சிந்தித்துச் சொன்னால், இத்துணை என்ன - இவ்வளவென்று,
எம்மனோர்க்கு - எம்போலியோர்க்கு, இயம்பும் ஆறு - சொல்லும்
விதம், அரிது - அரிதாகும், ஏ-று. மறறு - அசைகள்.

(க - து.) தேவர்கள் அளவில்லை, வித்தியாதரர்கள் அளவில்லை,
அரசர்கள் அளவில்லை, மாதர்கள் அளவில்லை, நால்வகைச் சேனைகளும்
அளவில்லை, இவ்வளவென்று சொல்லல் எனக்கரிதென்றா என்பதாம்.

ஏழைமை யுடையவரும் ஸ்வாகதத்திற்குச் செல்லும்போது அநேக
ருடன் செல்வது வழக்கமாதலின், கிடைத்தற்கரிய பொருளாகிய நம்
கந்தியை விரும்பிவந்த செல்வங்களி லொருகுறையுமின்றிய தேவர்கள்
விஞ்சையா நாகா அரசாமுதலிய தலைவர்களுையே இத்துணையெனக்
குறிக்கக்கூடாதெனின அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கே அநேக பரிவார
யிருக்குமாதலின் அப்படி அநேகருக் கிருத்தலால் அவற்றையு மளவு
படுத்தல் மற்றைப் புலவாக்கு மரிதேன்பா, 'எம்மனோர்க் கியம்புமா
றிது' என்றா.

(சுசு)

[இதனால் வீமன் சுயம்வரமணடபத்துக்கு வருதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

எரிகதிர்ப் பசம்பொன் முகடுவேய்ந் தோங்கி யேழி
ரு காவத மகன்ற, நிரைமணி குயிற்றி மணவினைக் கமைத்
நித்தில விதானமண் டபத்திற், புரிமுறுக் கவிழ ல்ன்ம
பாண் முரன்று பூந்துகள் குடைந்துதே னுகரும், விரை
கமழ் நறுந்தார் தயல்வரு தடந்தோள் விதர்ப்பர்கோ
னினிதுவந் தடைந்தான்.

(இ-ள்.) எரிகதிர்ப் பசு பொன் முகடு வேய்ந்து - ஒளியிடுகின்ற
விரைவ்களையுடைய பசிய பொன்னால் சிகரங்கூட்டி, ஒங்கி - உயர்ந்து,

ஏழ் இறகாவதம் அகன்ற - பதினால்காதவழி பரந்த, ஸ்ரீ மணி குயிற்றி - ஒழுங்காக இரத்தங்கள் பதித்து, மணம் வினைக்கு அமைத்த - விவாகக்கிரியைக்குச் செய்த, நித்திலம் விதானம் மண்டபத்தில் - முத்தினுற்செய்த மேற்கட்டியையுடைய மண்டபத்தின்கண், புரிமுறுக்கு அவிழ - கட்டினது முறுக்குவிரிய, வண்டு பாண் முரன்று - வண்டிகள் இராகங்களை யிசைத்து, பூ துகள் குடைந்து - மகரந்தங்களைக் குடைந்து, தேன் துகளும் - தேனையுண்ணும், வீணா கமழ் நறுதாரா - வாசனை கமழ்கின்ற நறிய மலாமாலையானது, துயல்வரு - அசைகின்ற, தடம் தோள் - பருத்த தோளையுடைய, விதாப்பாகோன் - வீமராஜன், இனிது உவந்து - இனிதான மகிழ்ச்சிகொண்டு, அடைந்தான் - வந்தனன், எ - று.

(க - து.) செம்பொற்சிகரம் பொருத்தி இரத்தங்கள் பதித்து முத்து மேற்கட்டி கட்டிய பதினான்கு காதவழி விஸ்தாரம் போடுவீத்த பந்தலாகிய கல்யாணமண்டபத்துள் வீமசேன மஹாராஜன் வந்துசேர்க் தான் என்பதாம்.

இனிதுவத்தல் - மிகமகிழ்தல். இச் சுயமவரத்திற்குத் தலைவன் வீமராசனதலால் இதைக்குறித்து வந்த தேவா, விஞ்சையா, நாகர், அரசா முதலியவர்களுக்கு மரியாதை செய்யும் பொருட்டு மனமகிழ்ச்சி யுடன் விதிப்படி செய்து அலங்கரித்திருக்கும் விவாகமண்டபத்திற்குத் தான் முன்னே வந்தன னெனக். (சுள)

[இதனால் திரிலோகத்தரசரும் வருதல் சொல்லப் படுகின்றது.]

குழவிவெண் டிங்கண் மணிவடங் கிடந்த குங்குமக் குலவனாத்த டந்தோண், மழகளி றனைய விதர்ப்பர்கோன் பணியால் வானகத தமர்த்தங் குழவு, மொழுகொளி மணிச்சூட் டிரகருஞ் சேடி யுறைதரு விஞ்சையர் கணமு, மெழுகடல் வரைப்பின் மன்னருந் தேனவேட். டிரைத் தெழு சுரும்பின்வந் தடைந்தார்.

(இ - ள்.) குழவி வெண் டிங்கள் - இளமையதாகிய வெள்ளிய திங்களபோன்ற, மணி வடங் கிடந்த - சந்திரவாரம் இருந்த, குங்கு மம் - குங்குமமணிந்த, குல வனா - குலாசலம்போன்ற, தடம் தோள் - பருத்த தோளையுடைய, மழ் களிறு அனைய - இளங்களிறை யொத்த, விதாப்பாகோன் பணியால் - வீமராஜ னேவலினால், வானகத்து அம ரா குழவும் - விண்ணுலகத்தவர்கள் கூட்டமும், ஒழுக்கு ஒளி மணி குடி - ஒளி வீசுகின்ற உச்சிமணியையுடைய, உரகரும் - நாகவேந்த ரும், சேடி உறைதரு - விஞ்சையருலகத்தி லிருக்கும், விஞ்சையா - மும் - வித்தியாதாரா கூட்டமும், எழு கடல் வரைப்பின் மன்னரும் - சத்திவிவள்ள அரசரும், தேன் வேட்டி இரைத்து எழு சுரும்பின் - தேனை விரும்பிச் சத்தித்து எழுகின்ற வண்டிகள்போல், வந்து அடைந்தார் - வந்து சேர்த்தார்கள்; எ - று.

(க - து.) வீமராஜன் கட்டினையினால் தேவாகூட்டமும், நாகாகூட்டமும், வித்தியாதராகூட்டமும் அரசாகூட்டமும் வந்து சேர்த்தன என்பதாம்.

தேனேவிட வண்டிற்கு இனிமைசெய் துயிராகப்பது வேறொரு பொருளில்லாமையால் 'தேன் வேட்டினைத் தெழுசுரும்பின்' என்றார். உவமிக்கப்படும் பொருட்கும் இவ்வுரை கொள்க. விதாப்பாகோன் பணியால் அடைந்தாரெனக் கூட்டுக. சேடி - விஞ்சையருலகம். அது "சேனியுஞ் சேடியும் விஞ்சையா சோவிடம்." இதனாலறிக. அமரர் குழுவும், உரகரும், விஞ்சையா கணமும், மன்னரும், என்னு மெழு வாய்கள் அடைந்தார என்னும் வினையும்ற்றுப் பயனிலை கொண்டன. சுரும்பின் வந்தடைந்தாரெனலால் உவமையணி. (சுஅ)

[இதனால் இந்திரன் முதலிய நால்வரும் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொய்துணர்த் தருவி னறுநிழ லமர்ந்த குரைகழல் விண்ணவர்க் கரசுஞ், செய்யகட் கயவா யெருமையே றுகைக்குந் தென்றிசைக கடவுளும் கனலும், வெய்யவான் சிகைய செந்தழற் கிறையும் விரிதினைக் கணைகடல் வேந்து, நெய்துடைத் தொளிரு மள்ளிலை நெடுவே னிடதர்கோ னுருவொடு மடைந்தார்.

(இ - ள்.) கொய் துணா - பறிகின்ற பூங்கொத்துகளை யுடைய, தருவின - ஐந்தருவினுடைய, நறு நிழல் அமாந்த - நரியநிழலின் கண்ணே தங்கிய, குரை கழல் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த, விண்ணவர்க்கு அரசும் - இரத்திரனும், செய்ய கண் - சிவந்தகண்களையும், கய வாய் - பெரியவாயையு முடைய, எருமை ஏறு உகைக்கும் - எருமைக்கடாவைச் செலுத்துகின்ற, தென்திசை கடவுளும் - யமனும், கனலும் செம் தழற்கு இறையும் - சுழலின்ற அக்கினிப்பகவானும், விரிதினா - விரிக்கின்ற அலைகளையும், கணை - ஒலியையுமுடைய, கடல் வேந்தம் - சமுத்திரராஜனாகிய வருணனும், நெய் துடைத்து - உதிரத்தைத் துடைத்து, ஒளிநும - விளங்குகின்ற, அள இலை நெடு வேல் - (மாமியசத்தை) யள்ளுகின்ற இலையையுடைய ஈழிய வேலையுடைய, கிடநாகோன் உருவொடும் - (தாமகொண்ட) நளனது வேடத்துடன், அடைந்தார் - வந்தார்கள், எ - று.

(க - து.) இந்திரனும், இயமனும், அக்கினிதேவனும், வருணனும் நளனுருக்கொண்டி வந்தார்கள் என்பதாம்.

உருவங்கொண் டடைந்தாரொனப் டாடங்கொள்ளின் முன்னே அன்னவ னுருவுதாங்கி யணிந்தா மேயினாரென நிரூபித்தால் கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமாதலின் உருவொடும் மடைந்தாரொனப் பாடல் தொண்டி முன்கொண்ட வருவோடும் இப்பொழு தடைந்தாரொனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. நெய் - நிணமெனினு மமையும். (சுக)

[இதமுத லுத்தபாட்டால் தான் கயம்வர மண்டபத்
தஞ்சும் புறப்படுகிறதென்புச் சொல்லப்
படுகின்றது.]

பீமாட்டிளங் கயவாய் கெறிமருப் பெருமை முலைவழி
யொழுதிய தீம்பால், சேட்டிளங் குருகின் பார்ப்பின் மருந்
தஞ் செழுமைய னிடதர்கோன் மருமான், பாட்டிளங்
கரும்புப் பேட்டொடு முரன்று பருமுனை விரிக்குகான்
முல்லைச், சூட்டணர் தம்பொற் சுடர்முடி கவித்துத்தொ
டுகழ னரலயிற் கினனாள்.

(இ - ள்.) மோடு - உயாவும், இள கய வாய் - இளமை பொருந்
திய பெரிய வாயையும், கெறி மருப்பு - கெறித்த கொம்புகளைப்
புறப்படு, எருமை - எருமைகளினுடைய, முலை வழி - முலைவழியாக,
ஒழுதிய தீ பால் - வந்த தீத்திப்புப்பாலை, சேட்டி இள - மிகுந்த
இளமைபொருந்திய, குருகின் பார்ப்பு இனம் - நாணுகளினுடைய
குஞ்சுக்கட்டிகள், அருதும் - உண்ணுகின்ற, செழு வயல் - செழுமை
பொருந்திய வயல்கள் சூழ்ந்த, சிடதா கோன் மருமான் - சிடதேசத்
தை யானாகின்ற நளமகாராசன், பாட்டி - பாட்டிக்கண், இன் கரும்பு -
இளவண்டிகள், பேட்டொடும் - பெட்டைகளுடன், முரன்று - பாடி,
பரு முனை விரிக்கும் - பெரிய அரும்புகளை மருத்துகின்ற, நான்
முல்லை சூட்டி அணிந்து - புதிய முல்லை மாலைவையணிந்து, அம் பெருந்
சுடர் முடி கவித்து - அழகிய பொன்னுற்செய்த கிரண்மங்கையுடைய
முடித்தைத் கவித்துக்கொண்டு, தொடு கழல் - தொடுக்கின்ற கீரிக்
கழலை, கரல - இலிக்க, வீக்கினன் - கட்டினான், எறு, ஆல் - அரை.

(க-து.) நளமஹாராஜன் மணிமுடிசூட்டி வீரகண்டாமணி வளநிற்
மரித்தான் என்பதாம்.

புல்லுகளை வயிராடமெய்து நீருண்டு உடையவரார் தூக்கப்படுத
லால் முலைவழி தீம்பாலொழுதிய வெருமை என்றார். பால்பதிய
வயிலெனக் கொள்க. மருமான் - வழித்தோன்றல், அது "மருமான்
பிறக்கடையும் பல்வழித்தோன்றல்" இதனாலறிக. சிடதேசத்திலுள்
அழிவிற்கொன்றிய நளனெனக் கொள்க. (சுரு)

கூற்றின வென்னக குருதி கொப் புளிகிழும் சூழ்ந்
டை வானமருங் கசைத்துப், பாற்றினஞ் சூழல் நீளப்பு
வான் தமழும் பாயொளி பரிதிவே லெந்தி, கூற்றிதழக்
கலை முகைமுறுக் கவிழ கொறிப்பரித் தேரின்ங்
தோகி, தோற்றின வென்ன சிழலுமிழ் கொழந்துநீர் கட்டி
மழிந்த தேர்யிசைப் பொலிந்தான்.

104 (இ - ள்.) கூற்றின ன வென்ன - காமனுடைய - கசைத்துவந்து,
கூற்றி கொப்புகிழும் - உதிர்த்துப் புமிழ்கிழிது, தோற்றினவெனக்
கொழந்துநீர் கொழந்து - குருதிய ஈரிகையைப் புகுத்தி,
இவ்வழிவழிப் பருந்துக் கவிழுகள் வட்டமிடும், கொழந்துநீர்

மும் - உதிர நாதம் நூறுகின்ற, பாய் ஒளி பரிதி - பரவப்பெற்ற கார்த்தியையுடைய சூரியன்போன்ற, வேல் ஏந்தி - வேற்படையைத் தாங்கி, தூறு இதழ் கமல மூகை - தூறிதழ்களையுடைய தாமரை யரும்புகள், முறுக்கு அவிழ் - கட்டவிழ், நொறில் - வேகத்தை யுடைய, பரி - குதிரைகட்டிய, தோ - தேனையுடைய, இள கதிரோன் - பூர்வசூரியன், தோற்றினன் என்ன - உதயமானானென்று சொல்ல, நிழல் உயிழ் - நிழலைக் கொப்புளிக்கின்ற, கொழஞ்சி - மேன் மொட் டையுடைய, சுடர் மணி - இரணங்களையுடைய இரதநங்கள் பறித்த, தேர்மிசை - தேரின்மேல், (நளமகாராசன்) பொலிந்தான் - தோன்றி னான், எ - து.

(க - து.) நளமஹாராஜன் குற்றுடைவான் பக்கத்திற்சொருகி வேலாயுதத் தாங்கிச் சூரியனைப்போலத் தேரிலேறினான் என்பதாம்.

யமன் நாலினால் அநேகரைக் கொல்லும்படி சொல்லுதலால் அக் கொலைத்தொழிலா லுண்டாகிய உதிரததுக்கு அவனது நாவானது கார ணமாதல்பற்றி அதுபோல் 'குருதி கொப்புளிகளும் உடைவான்' என் றார். நாவைப்போற் சிவந்து அடிபரந்து முனை கூரியதெனினும் அமை யும். அன்றிக் குருதி கொப்புளித்தலை உடைவானுக்கு விசேடண மாக்கி நாவென்னக் குற்றுடைவானெனக் கூட்டின அத்துணைச் சிறப பின்னும், உணவளிப்பவனா உண்பவ டொப்போதஞ் சூழ்வராதலால், அதுபோல் தமக்கு விரும்பு செய்யும் வேற்படையைப் பருந்தகர் நீங்காமையால், 'பாற்றினஞ்சுழல் ரிணப்புலால் கமழும்வேல்' என்றார். சூரியனைக்கண்டு தாமரை மலாதல்போல், நளனைக்கண்டு மாதாமுகம் மலர்ச்சி பெறுதல் கொள்க. நளன் தேரிற் பொலிதலால் 'தேரிளங்கதி ரோன் றோற்றின னென்ன' எனச் சூரியனை அவனுக்கு உவமையாக் கினார். இது உவமையணி. (எக)

இன்னகைத் துவர்வா யிளமுலை மகளி ரொரிமணிப் படியக மேந்தப், பொன்னவிர் திதலைப் பொம்மல்வெம் முலையார் பொழிகதிரச் சாமரை யிரட்ட, மின்னென துட ங்கு மருங்குலார் மருங்கின் வெள்ளிடை யுதவினர் செல் வத், தென்வரைச் சாந்து நானமென் சேறுந் திசைதிசை காவதங் கமழ.

(இ - ள்.) இன் - இனிய நகையையும், துவா வாய் - செவ வாயையும், இள முலை - இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களை யு முடைய, மகளிர், - மாதாகள், எரி மணி - ஒளிவிளங்குகின்ற மணிகளினைத்த, படியகம் ஏந்த - (தம்பலப்)-படிக்கமேந்திவர, பொன் அவிர் திதலை - பொன்போலும் விளங்குகின்ற தேமலையுடைய, பொம்மல் வெம் முலை யார் - பொலிவுபெற்ற விருப்பத்தைத்தருகின்ற முலைகளை யுடைய மாதாகள், பொழி கதிர சாமரை இரட்ட - இரணங்களை வீசுகின்ற ளாமரை வீசிவர, மின் என துடங்கும் - மின்னல்போல் அசைகின்ற, மருங்குலார் - இடையையுடைய மாதா, மருங்கின் - அருகிலிருந்து, வெள் அடை உதவினர் செல்ல - தாமழுவததைக் கொடுத்தார்களா

வர, தென் வரை சார்தம் - பொதியமலைமீர் பிறத்த சந்தனக் கட-
டையார் சோக்கப்பட்ட சந்தனமும், நானம் மெல் சேதும் - கன்னா-
யினது மெல்லிய குழம்பும், திசைதிசை - எட்டுத்திக்குகளிலும், எ-
தம் - காத்தாரமளவும், கமழ - பரிமளிக்க, எ-து.

(ச-து.) அந்நளமஹாராஜன் கனதனங்கனையுடைய சிலபெண்கள்
நவமணிகளினுழைத்த தம்பலப்படிக்கங்க ளேந்தவும், சிலபெண்கள் சாம-
னாகள் வீசவும், சிலபெண்கள் பஞ்சவாசங்கள் பொருந்திய பாக்கு
வெற்றிலைகள் மடித்துக்கொடுக்கவும், சந்தனங் கன்னா திக்கென்கும்
பரிமளிக்கவும் என்பதாம்.

■■■■ - பல், புன்னிரிப்பெனினுமொக்கும். துவா - பவளமுமாம்.
மகளிர், முலையார், மருங்குலார் எனப் பனமையாகக் கூறினமையால்
நளன் சுகிரவாததியாதலாலும் செல்வமிகுதியாலும் ஒரு தொழிலைப்
பலாசெய்தன றெனக். “ஒருமொழி பொழிதல் னினன்கொளம் குறித்-
தே” என்பதனால் வெள்ளிலையெனவே துவாக்காய், சண்ணம், வாசந்-
தருபண்ட முதலியவுக் கொள்க. அவை “தகரத் தக்கோலம் கோட்-
டஞ் சாதிக்கா, யிலவங்க மேலம் கச்சோல மாஞ்சிப், பகரும் ■■■■
தரு பண்டப்பெயரே” இதனாலிக. இப்பாட்டு முதல் மூன்றுபாட்-
டும் குளகமாய் நளனெனனூர் தோன்றையெழுவாய் மூன்றாம் பாட்டிற்
புருந்தானென்னும் வினையுற்றுப்பயனிலை கொணமிமுடிந்தது. (எஉ)

குளிர்தி பொருவ நிலவுகொப் புளிக்குங் கொற்ற
வெண் கவிகைமே னிழற்ற, வளியினம் புடைக்குத் தழை
செவிப் பருஉத்தா ளரசுவா விருபுடை நெருங்க, முளரி
மென் மலர்த்தா தொழப்புரு மரசர் முடியொடு முடிபொ-
ரு துகுத்த, வொளிகிளர் பசும்பொற் துகள்பரத் தவனி
யும்பர்தம் பதியினிற் சிறப்ப.

(இ - ள்.) குளிர்தி பொருவ - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனை
யொட்ப, நிலவு கொப்புளிக்கும் - பிரகாசத்தை யுமிழ்கின்ற, கொற்ற
வெண் கவிகை - வெண்கொற்றகருடை, மேல் நிழற்ற - மேலே நிழலிச்-
செய்ய, அளி இனம் புடைக்கும் - வண்டினங்களை ஓட்டிகின்ற, தழை
செவி - தழைந்த காதுகளையும், பரு தான் - பருத்த கால்களையுமுடைய,
அரசு உவா - உத்தமயானைகள், இரு புடை நெருங்க - இரண்டுபக்கத்
திலு நெருங்குவர, முளரி மெல் மலர் தான் - தாமரையின் மெல்லிய
மலர்யோன்ற பாதங்களை, தொழ புரு - வணங்குதற்கு வருகின்ற,
அரசா - அரசாக்குடைய, முடியொடு முடி பொருது - மகுடங்களோடு
மகுடங்கள் தாக்கி, உகுத்த - உதிர்த்த, ஒளி கிளா பசு பொன் - ஒளி
விளங்குகின்ற பசியபொன்னாகிய, துகள் பரந்து - துளிகள்பரவி,
அவனி - பூமியானது, உம்பாதம் பதியினில் - பொன்னகாபோல்,
சிறப்ப - சிறப்பையுடைய, எ-து.

■■■■ (சு-து.) வெண்குடை பிடிக்கவும் யானைக் கிராமருங்குது நெருங்-
கவும் அசுரர்கள் வணங்கவும் என்பதாம்.

அரசவாவென்றது ஏழுறுப்பு நிலந்தோய்து வென்னிய நகத்த தாய்க் காணலும் கையாலும் வானாலும் கோட்டாலும் பகையைக் கொல்லவுல்லதாய் ஏழு முழமுயாந்து ஒன்பது முழநீண்டு பதின் மூன்றுமுழஞ் சுற்றளவுடையதாய்த் தீயுமிழ் சிறுகணஞ் செம்புகரு முடைத்தாய் முன்புயாந்து பின் பணிந்திருப்பதாம். “காலொ ருநாளுக்குத் துதிக்கையும் கோசமும், வாலுறுப்போ டேழுமாரிலந் தோய்து, பாலுஞ் சங்கும்பேரலக் காஹி, காலினுநானறவொரு தனிக்கையினும், வாலினு மருப்பினும் கோறல் வல்லதாய்ப், பதின் மூன்றுமுழச்சுற் றுடையதாகி, யெழுமுழமுயாந் தொன்பதுமுழ நீண்டு, தீயுமிழ் சிறுகணஞ் செம்புகரு முடைத்தாய், முன்புயாந்து பின்பணிந்ததாயி னவ்யானை, அரசவாவென்ன வறையவும்படுமே” இதனுலிக.

(எஃ)

உரவுநீர்த் தரங்கக் கடலுடைந் தென்ன வொளி கெழு பல்லியந் துவைப்ப, மருவலர்க் கடந்த வொளிறு வான் விசய மாகத ரினிதினேத் தெடுப்பத், திருகுவெஞ் சினத்த வரிசிலை யுழவர் சேட்டிளம் புலியெனச் சூழ, வெளிபகம் பொன்செய் மாடநீன் மறுகி னிந்திர குமர னிற் புஞ்ந்தான்.

(இ-ள்.) உரவுநீர் - ஒலியையுடைய நீரிற்றைந்த, தரங்கம் - அலை வீசுகின்ற, கடல் உடைந்தது என்ன - சமுத்திரமுடைந்ததுபோல், ஒளி கெழு பல் இயம் துவைப்ப - சப்தமிசுந்த நானுவித் வாத்தியங்களை மூழ்க்க, மருவலா் கடந்த - சத்துருகளை வென்ற, ஒளிறுவான் - பிர ணசிக்கின்ற வாட்டபடையினது, விசயம் - (வீரமுதலிய) வெற்றியை, மாக்கதா - லங்கியாகள், இனிதின் - இனிமையினால், ஏத்து எடுப்ப - துதி செய்ய, திருகு வெம் சினத்த - மாறுபடுகின்ற வெவ்வித கோபத்தை யுடைய, வரிசிலை உழவா - நெடிய வில்லேந்திய காலால்கள், சேட்டி இனம் புலி என சூழ - மிகுந்த இளமைபொருந்திய புலிப்போத்துப் போல் சூழ்ந்துவர, எரி பசு டொன் செய் - ஒளிவிடுகின்ற பசியடொன் னுஞ்செய்த, மாடம் - உபரிகைகளையுடைய, நீன் மறுகில் - நெடியவீதி யில், இந்திர குமரனில் - இந்திரகுமரன்போல், (சுளமகாராசன்) புஞ் தான் - போயினான், எ-று.

(க - து.) பலவாத்தியங்கள் முழங்கவும் புகழ்லோர துதிசெய்ய வும் சத்தவீரர்கள் சூழவும், இராஜவீதியில் இந்திரனப்போல வந்தான் என்பதாம்.

கடலுடைதலின் மிக்க வொலியின்றதனால் அதைப் பல்லித்ததுக் குவடியாக்தினார். பகைவனாக் கடத்தலின் மிக்க வென்றி யின்றொன்று தற்கு மருவலார்க்கடந்த வாள்விசய மெனப்பட்டது. வீரத்தொடு பரங் தல்பற்றிச் சிலையுழவாக்குப் புலி யுவமையாயின. இந்திரகுமரன் - இந் திரானுய குமரனும். அரசாட்சி, செல்வம், டோகம் முதலியவற்றிற் குறைவில்லாண்டவால் இந்திரகுமரனை யுவமிக்கப்பட்டது. இது மையணி.

(எஃ)

[இதுமுதல் பதினொருபாட்டால் சுயம்வரமண்டபத்திற்
குச் செல்கின்ற நன்னகர்க்கண்ட மங்கையர்கள் தங்
கொண்ட விரகத்தால் வேறுவேறாகக் கூறு
தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலங்குளைப் புரவித் தோர்மிசைப் பொலிந்த ஊ
சினம் சூழ்நீன நோக்கி, நலங்குடி யிருந்த நாகின வேய்த்
தோ ணங்கையர் பலரும்வந் தீண்டி, விலங்கிவில் லுமிழ்
மொருபெருஞ் சேடி விஞ்சையர் குமரனே வென்பார்,
பொலங்குழை மடவா ருளம்புகுந் துருக்கும் பூங்கணை
குமரனே வென்பார்.

(இ - ள்.) அலங்கு உளை புரவி - அசைகின்ற புறமயிரினையுடைய
குணிகாக்கடைய, தோமிசை பொலிந்த - தேரின்மேல் விளங்கிய, அரசு
இள குமரனே நோக்கி - நளமகாராஜனைப் பாத்து, நலம் குடி இருந்
த - நன்மைதங்கிய, நாகு இள வேய் தோள் - மிகுந்த இளமை
யுள்ள மூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய, நங்கையா பலரும் -
மாதாக்களையாரும், வந்து நண்டி - வந்துசேர்ந்து, விலங்கி - தனித்
தனியாக, வில் உமிழும் - ஒளியைவீசுகின்ற, ஒரு - ஒப்பற்ற, பெரு -
பெரிய, சேடி - விஞ்சையருலகத்திருக்கின்ற, விஞ்சையா குமரனே
என்பார் - விஞ்சையாக்கரசனே வென்பார்கள், பொலங்கு உழை -
பொற்குழைகளையணிந்த செவிகளையுடைய, மடவா - மங்கையாக
ருடைய, உளம்புகுந்து - உள்ளத்தினுழைந்து, உருக்கும் - (அதைக்)
கணக்கின்ற, பூ கணை குமரனே என்பார் - மலரம்புகளையுடைய மன்
மதனே வென்பார்கள், எ-று.

(க - து.) மாதர்கள் பலரும் தோமேல்வரும் கண்ணிப்பார்த்து
வித்தியாதரனே என்பார்கள், மன்மதனே என்பார்கள் என்பதாம்.

பெண்களுக்கு வேண்டும் உற்குண மனைத்தும் எப்பொழுதும்
நீங்காதிருத்தலால் 'நலங்குடி யிருந்த' என்றார். நங்கையா பலரும்
இவன். செல்லுதல் ஆரவாரத்தாற் றெரிந்தன னொனக்கொஞ்ச. விஞ்
சையா குமரன் - விஞ்சையாக்கரசன், மடவாருளத்தை யுருக்குதலால்
'பூங்கணைக்குமரனே' என்றார். விலங்கியென்பதற்கு - இருளை விலங்கி
யென விகாரமாக்தினுமமையும். இது ஐயவணி. (எடு)

வண்மீழா யலங்க றுயல்வரு தடந்தோண் மணிரிற
வண்ணனே வென்பார், தெண்டினாக் கடல்வாய்ச் சூர்
முத றடிந்த சினைவுவேற குமரனே வென்பார், விண்டலத்
தியங்கு மங்கிரமந்து விழந்திய வியக்கனே வென்பார்,
கெண்டையந் தடங்கண் பெற்றபே ரின்றே கிடைத்தனம்
யாமெனக் கிளப்பார்.

(இ - ள்.) வண் துழாய் அலங்கல் துயல்வரு = வளம்பெற்ற
அன்புமாயை அசைகின்ற, தடம் தோள் - பருத்த தோள்களையுடைய,
மணிரிற வண்ணனே எனடார் - நீலரத்த நிறத்தையொத்த சிறத்தை

யுடைய காரணனோ வென்பார்கள் ; தென் திணை கடல்வாய் - தெளிந்த அலைமோதுகின்ற கடலிடத்தே, சூ முதல் தழந்த - சூரபன்மனாகிய முதல்வனைக்கொன்ற, சினவு வேல் குமரனோ என்பாரா - கோபஞ் செய்கின்ற வேற்படையையுடைய குமரர்க்கடவுளோ வென்பார்கள் ; விண் தலத்த இயங்கும் - ஆகாயத்திற் சஞ்சரித்தற்குரிய, மந்திரம் மறந்து - மந்திரத்தை மறந்துவிட்டு, வீழ்ந்து - வீழ்ந்து, இயல் - பூமியில் சஞ்சரிக்கிற, இயக்கனோ என்பாரா - இயக்கனோ வென்பார்கள் ; கெண்டை அம் தடம் கண் - சேலையொத்த அழகிய விசாலம் பொருந்திய கண்களை, பெற்ற பேறு - பெற்றுக்கொண்ட பேற்றை, இன்றே - இப்பொழுதே, யாம் - நாம், கிடைத்தனம் என - பெற்றனமென்று, கிளப்பாரா - சொல்வார்கள், எ.று.

(க - து.) விஷ்ணுவோ எனபார்கள், சுப்பிரமணியனோ என்பார்கள், இயக்கனோ எனபார்கள், கண்கள் பெற்றதற்குக் காட்சிபெற்றதைப் பெற்றோம் எனபார்கள் என்பதாம்.

இங்ஙனஞ் சொல்லிய தேவாக எழகையொத்த அழகும் அவா செய்கையையொத்த செய்கையும் நானுக் கிருத்தலால் மாதாகள் இவ்வாறு கூறினா. கண்களுக்குப் பேராவது அழகுள்ள ஒரு டொருனைக் காண்டலாம். இதுவு மவ்வணி. (எசு)

ஈர்க்கிடை புகாம லடிபரந் தோங்கு மேரின
முலைத் துவர்வாய்த், தாக்கணங் கனையார் நாணமு மட
னுஞ் சங்கமுங் கலையுமுண் ணிறையும், போககினர் புலம்
பிக் கண்கவர் வனப்பிற் புரவலன் மடம்புயம் புல்லு, மேக்
கற வதன லுள்ளமவிட்டகலு மின்னுயிர் தாங்கினர் மெ
லிவார்.

(இ - எ.) ஈர்க்கு இடை புகாமல் - இடையி லீர்க்கு துழைத்த்கிட
யில்லாமல், அடி பரந்து ஓங்கும் - அடிபரந்தோங்கிய, ஏா இள வன
முலை - அழகும் இளமையும் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய ஸ்தனங்
களையும், துவர் வாய் - செவ்வாயையுமுடைய, தாக்கு அணங்கு அணை
யாரா - இலக்குமியையொத்த மடவார்கள், நாணமும் - நாணத்தையும்,
மடனும் - மடமையையும், சங்கமும் - வளையையும், கலையும் - ஆடை
யையும், உள் நிறையும் போக்கினா - உள்ளேயிருக்கின்ற கம்பையும்
ஒழித்தவராகி, புலம்பி - இரங்கி, கண் கவர் வனப்பின் - கண்களின்
பார்வையை தன்னிடத்தே யிழுத்துக்கொள்கின்ற அழகையுடைய, புர
வலன் - நளமகாராஜனுடைய, தடம் புயம் - பருத்ததோள்களை, புல்
லும், புழுவவென்றிமென்றும், ஏக்கறவதனால் - ஏக்கத்தினால், உள்
ளம் விட்டி அகலும் - உள்ளத்தைவிட்டி நீங்கும், இன் உயிரா - இவையு
யினா, தாங்கினா - சுமர்த்தவராகி, மெலிவாரா - வாடுவார்கள், ■ - ■

(க-து.) இலக்குமிக்கொப்பான பெண்கள் நாணம் மடம் வளைகள்
ஆடை கற்பு இவையிழந்தவர்களாய் நளனைக்கடும் ஆசையா துள்ளி
வைத்திருந்தார்கள்

நாணமுதலிய வைந்தையும் போக்கினமாதா நளனைத் தழுவல் வேண்டிமென்ற ஆசையினால் அகத்தைவிட்டு கீங்கு முயிணத்தாங்கி வருந்தி யிருந்தன றென்க. (எஎ)

[இது நாகமங்கையர் சொல்லியது.]

பாட்டளி துதைந்து பருமுகை யவிழ்க்கும் பைந் துணர்த் தெரியல்கூழ் கூந்தற், சூட்டிடை யுச்சி நாகமங் கையர்தந் துணைமுலை பசப்பவந் தெய்தி, வாட்டிறற் குரி சில் செயிரற விளங்கும் வனப்பெலாம் வந்திய ருரைப்பக், கேட்டகண் கண்டு களிப்புற நோக்கிக் கிடைத்ததெத் தவ மெனக் கிளப்பார்.

(இ - ள்.) பாடி அளி துதைந்து - இசையைப்பாடுகின்ற வண்டு கள் நெருங்கி, பரு முகை அவிழ்க்கும் - பெரிய அரும்புகளை விரிக்கின்ற, பைந்துணா - பசிய பூங்கொத்துகளாற்செய்த, தெரியல் சூழ் கூந்தல் - மாலைசுற்றிய அனகபாரததையும், சூடி உடை உச்சி - உச்சிக் கொண் டையையுமுடைய, நாக மங்கையா - நாகலோகத்து மாதா, தம் துணை முலை - தம்முடைய இரண்டு ஸ்தனங்களும், பசப்ப - வேறுபட்ட நிறத்தையடைய, வந்து எய்தி - வந்துசேர்ந்து, வாள் திறல் குரிசில் - நளமகாராசனது, செயிா அற விளங்கும் - சூற்றமில்லாமல் பிரகாசித் தின்ற, வனப்பு எலாம் - அழகனைத்தையும், வந்தியா உடைப - புகழ் வோர்கள் சொல்ல, கேட்ட - கேள்வியுறற, கண் - கண்களானவை, கண்டு - பார்த்து, களிப்பு உற - களிப்பையடைய, நோக்கக்கிடைத்தது - பார்க்கக்கிடைத்தது, எத்தவம என - எப்பொழுதுசெய்த தவமென் டு, கிளப்பார - சொல்லுவார்கள், எ-று.

(க - து.) நளனுடைய அழகைப் புகழ்வோரார் கேள்விப்பட்ட கண்களாகிய செவிகளே இன்றுநீங்கள் நளனைக் காணப்பெற்றது எக் காலஞ் செய்ததவமோ என்றார்கள் நாகமங்கையர்கள் ஏன்பதாம்.

நளனுடைய அழகை வந்தியரார் கேள்விப்பட்ட கண்களே இப் பொழுது காணக்கிடைத்தது எப்பொழுதுசெய்த தவமென நாகமங் கையர் கண்ணையே செவியாகக்கொண்டமையால் இருவகை யின்பமும் ஒரொன்று ஒன்றனால் பெற்றமையால் வியந்து இவ்வாறு கூறினா றென்க. நாகமங்கையருக்குக் கண்ணே செய்வென்பது “பணியேகட் செவி பாம்பெனப்படுமே” “பரிசு முருக்காண்டல் பகர்கேள்வி யோர் பான், மருவுமணிப்பூணிணன் வந்தான்” இவற்றாலறிக. (எஅ)

[இது அரமங்கையா சொல்லியது.]

அமைத்தட மென்றே ளரம்பையர் திதலை யணிந்த பொற் றடமுலைப் பாரஞ், சுமக்கலா தொல்கி றுழைமருங் கொசியத் துகிற்கொடி மறுகின்வந் தெய்திச், சமர்த்தலை யுடன்றே ராருயிர் பருகுந் தாமவேற் குரிசிலை நோக்கி, யிணைப்பிலா நாட்டம் பெற்றபே நின்றே யெய்தின மென மகிழ்ந் திசைப்பார்.

(இ - ள்.) அமை தடம் மெல்லோன் அரம்பையா - மூங்கிலை யொத்த பருத்த, மெல்லிய தோன்களைப்போல அரம்பையர்கள், இதலை அணிந்த - தேமலையணிந்த, பொன் தடம் மூலைப் பாரம்பாயுதம் - அழகிய பருத்த மூலைகளினுடைய சுமையைப் பொறுக்கமாட் டாமல், ஒல்கி - தவண்பி, துழை மருங்கு ஓசிய - நுட்பமாகிய இடையானது வருந்த, துலில் கொடி மறுகின் - வஸ்திரக்கொடிகளை யுடைய வீதியிலே, வந்து எய்தி - வந்துசேர்ந்து, சமாத்தலை உடன் றோ - புத்தகங்களில் பொருதவாகளுடைய, ஆர் உயிர் பருகும் - நிறைந்த ஆவியை உண்கின்ற, தாமம் வேல் - வெற்றிமாலையிற்றே வேற்படையையுடைய, குரிசிலை நோக்கி - நளமகாராஜனைப் பார்த்து, இமைப்பு இலா நாட்டம் - இமையாவழிகளை, பெற்ற பேறு - அடைந்த பேற்றை, இன்றே - இப்பொழுதே, எய்தினம் - அடைந்தன மென்று, மகிழ்ந்து - மகிழ்ச்சியடைந்து, இசைப்பா - சொல்லுவா கள், எ-று.

(க - து.) அரம்பையர்கள் நளனைப்பார்த்து இமையாக்கண்கள் பெற்றதற்குப்பேறு இன்றே பெற்றோம் என்பார்கள் என்பதாம்.

மூலைப்பாருள் சுமக்கக்கூடாதிருந்தும் நுண்ணிய இடைவருந்த அரம்பைய ஞாய்தியது தாம் எப்பொழுதும் கேள்விப்பட்டும் அறியாத அழகு இவனிடத் திருந்தலா லெனக. இத்திரன் முதலிய தேவ ரிடத்து மில்லாது இவனிடத்தாள் அழகைக்கண்டு இமையா விழிகள் பெற்றபேற்றை யடைந்தனமென்று ஞானக. (எக)

கலைவலா னெஞ்சிற் காதன்மீ தூர்ந்து கடிமணங் குறித் திவண் புருதப், புலவுநா றழல்வேல விதர்ப்பர்கோன் மடந்தை புரிந்ததெத தவமெனப் புகல்வா, சிலைகுலாங் பைம்பூ ணரசினங் குமர ஞண்ணிலர் விரும்பிமே விடி னுஞ், சிலைவலாற் கன்றிச் செழுமலர்த் தெரியல் சேயிறை புணையுமோ வென்பார்.

(இ - ள்.) கலைவலான் - நளமகாராஜனவன், நெஞ்சில் - மன தில், காதல் மீதூர்து - ஆசை அதிகரித்து, கடிமணம் குறித்து - விவாகத்தைக்குறித்து, இவண் புருத - இங்கனில் வருதற்கு, புலவு நாறு - புலான்றாறாறுகின்ற, அழல் வேல் - தீயையொத்த வேற் படையையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் மடந்தை - வீமராசன்பெற்ற தம யந்தியானவன், புரிந்தது - செய்தது, எத்தவம் என புகல்வா - என்ன தவமென்று சொல்லுவார்கள்; இலை குலாம் - விளங்கு இன்ற, பைம் பூண் - பசிய ஆபரணங்களைப்போல, அரன் இள கும ரர் - இராஜகுமாரர்கள், எண்ணிலா - அளவற்றபோ, விரும்பி ழெழி ழுறும் - இச்சித்த வந்தாலும், சிலை வலாற்கு அன்றி - இவ்வரசனுக் கல்லாமல், செழு மலர் தெரியல் - செழுமைபொருந்திய மலர்மாலையை, சேயிறை - தமயந்தியானவன், புணையுமோ என்பார் - திரிபுர னோ வென்பார்கள், எ-று.

(க-து.) நளன் வருதற்குத் தமயந்தி என்னதவந் செய்தாளோ என்பார்கள், தமயந்தி களனுக்கன்றி மற்றை யரசார்களுக்கு மாலையிடுவாளோ என்பார்கள் என்பதாம்.

‘விதாப்பாகோன் மடந்தை புரிந்த தெத்தவம்’ எனலால், இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருடனை மாலையிடத் தாழும் அத்தவஞ்செய்யலாமென்பது கருத்து. இந்நளன் குணம் மற்ற அரசார்களுக் கில்லாமையால் தமயந்தி மாலைகுட்டமாட்டா ளென்றா. (அ0)

தினாக்கட லுடுத்த மாநில நிழற்றுந் திங்களங் கவினைகமன் னவரு, மருக்கமழ் தருவி நீழல்வீற் றிருக்கும் வானவர் தொகுதியும வருகென், நரத்தமுண் டொளிநு மள்ளிலை நெடுவே லரசர்கோ னழைத்தது குழைக்குங், கருப்புவிஸ் லொழித்த காமனே யனையான் கவினலங் காட் டிதற் கென்பார்.

(இ - ள்.) தினா கடல் உடுத்த - அலைமோதுகின்ற கடலை ஆடையாகத்தரித்த, மா நிலம் நிழற்றும - டெரிய பூயிக்கு நிழலைச் செய்கின்ற, திங்கள அம் கவினை மன்னவரும் - சந்திரவட்டக் குடையை யுடைய அரசார்களும், மரு கமழ் - வாசங்கமழ்கின்ற, தருவின் நீழல் - ஐந்தருவின்மீழலில், வீற்றிருக்கும் - அரசிருக்கின்ற, வானவர் தொகுதியும் - தேவர் கூட்டமும், வருக என்று - வரக்கடவீடுவன்று, அரசு தம் உண்டு ஒளிரும் - உதிராததைப்புசித்தது விளங்குகின்ற, அன் இலை - மாமிசத்தை அள்ளிக் கொள்கின்ற இலையையுடைய, நெடு வேல் - நெடிய வேற்படையையுடைய, அரசாக்கோன் - வீமராசன், அழைத்தது - அழைப்பித்தது, குழைக்கும் - வளைக்கப்பெற, கருப்பு வில் ஒழித்த - கருப்புவிஸ்ஸில் நீக்கிய, காமனே அனையான் - மண்மத்தனை யொத்த நளனுடைய, கவின் நலம் - அழகினலத்தை, காட்டுதற்கு என் பார் - காண்பித்தற்கென்று சொல்வார்கள், என்று.

(க-து.) வீமன் அரசனாயுந் தேவனாயும் அழைப்பித்தது நளனுழைக்கக்காட்ட வென்பார்கள் என்பதாம்.

சுயம்வரமென்று குறித்து வீமன் தேவா முதலியவரைத் தன்னகில் அழைப்பித்தது, நளமகாராசனது மிகுந்த அழகைக்காட்டற் காம். அதிலே அவனுக்கு அவசிய மென்னெனில் அப்படிப்பட்டவன் தன் மருகனாதல்பற்றிப் போலும். (அக)

மண்ணள வன்றிம் மன்னவன் றிணிதோண் மணிவ ண்பப் பண்ப்பென மகிழ்வார், கண்ணள வன்று கலங் காண்பதற் கெனமனங் கலுழ்வார், பண்ணள வன் தே யமிர்தினிற் தேனிற் பாகினிற் பழுத்தவர் திஞ்சொல், பெண்ணள வன்மே வுறுமிப் பேபொழி லென்று பே துறுவார்.

(இ - ள்.) மண் அளவு அன்று - பூமியைமாத்நிரம் ஆகும் அளவு டையதன்றாகும், இம் மன்னவன் - இவ்வரசனுடைய, திணி தோள் - வலிமைபொருந்திய தோளாகிய, மணி - அழகிய, பண்பு - மலையினுடைய பருமனென்று, மகிழ்வாரா - மகிழ்ச்சியடைவாராகள், கண் அளவு அன்று - கண்களா லெட்டும் அளவன்றாகும், காவலன் - அரசனுடைய, அகலம் - மாபு, காண்பதற்கு என் - பார்ப்பதற்கென்று, மனம் கலுழ்வாரா - மனமானது கலங்குவாராகள் ; பண் அளவு அன்று - பண்களினுடைய அளவன்றாகும், அயிர்தினில் - அயிர்தம்போலும், தேனில் - தேன்போலும், பாகினில் - பாகுபோலும், டமுதத - (சுவை) முதிர்ந்த, அம் தீ சொல் - சாதாரியமாயிய மதாரம் டொருந்திய சொல் ஸென்பாபுகள் ; பெண் அளவு அன்று - பெண்கள் மாத்நிர மயங்கும் அளவின தன்றாகும், ஆண் அவா உறும் - ஆண்மக்களும் விரும்பும், போ எழில் என்று - இப்பெரிய அழகென்று, பேதுறுவாரா - அறிவு மயங்குவாராகள், என்று.

(க - து.) நளனது தோளையு மார்பையும்கண்டு மயங்குவாராகள் என்பதாம்.

திரிலோகத்தையும் ஆளத்தக்க புயவலிமை இவனுக் கிருத்தலால், தோளுக்குத் 'திணி' என்னும் அடை கொடுக்கப்பட்டது. இவன் மாபு பாரததற்கெட்டாமற் கண்ணனவிலும் பரந்திருந்ததெனக். பண்ணென பது பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி என நான்கு வகைப்படும். இவன் மொழி அவற்றினு மிககிருத்தலால் 'அயிர்தினிற்மேனிற் பாகி னிற் பழுததவந் தீஞ்சொல்' என்றா. ஆணவாவுதல் யாரும் பெண் பிறப்பெடுத்திருந்தோமானால் இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருஷன் சேரலாமென்று விரும்புதலாம். (அட)

கருணையங் கடலவாய் மடைதிறந் தொழுகுங் கண்க ளுங் கதிர்மதி முகமு, முருகுக்கொப் புளிக்குஞ் செழும லர்த் தொடைதாழ் முழவுறழ் திணிதடந் தோளும், பரு குவபோல நோக்குவா னேற்ற படைநெயிங் கண்கள்போ ன் முலைகா, ளருவகா யகல மின்புறத் தினைப்ப வருந்த வம் புரிந்திலீ றென்பார்.

(இ - ள்.) கருணை அம் கடல்வாய் - அருளாகிய அழகிய கடலிலுள்ள, மடை திறந்து ஒழுகும் - மடை திறந்து வருகின்ற, கண்களும் - நேத திரங்கனையும், கதிர் மதி முகமும் - கிரணங்களைபுடைய சந்திரன் போன்ற முகத்தையும், முருகு கொப்புளிகளும் - தேனையுமிழ்கின்ற, செழு மலா தொடை தாழ் - செழுமையுள்ள மலாமலை தாழ்கின்ற, முழவு உறழ் - மத்தளத்தையொத்த, திணி தடம் தோளும் = வலிமை டொருந்திய பருத்த புயங்கனையும், பருகுவ போல - உண்பனபோல, நோக்குவான் - பாரக்கும்படி, நேற்ற - தவஞ்செய்த, படை நெயி கண்கள்போல - வாட்படையையொத்த நெடிய கண்களைப்போல், முலைகாள் - கண்களென, அருவகா - அரியமலையையொத்த, அகலம் - (இந்நளன்) மாடடை, இளைபு உற - இண்ட மிக, தினைப்பு - அழுத்தத் தருதி

தற்கு, அரு தவம் புரிந்திலீர் - செய்தற்கரியதவத்தைச் செய்திரில்லை, என்பார் - என்பார்கள், எ-று.

(க - து.) நளனுடைய கண்களைப் பூக்கத்தையும் தோள்களையும் பார்க்கத் தவம்பண்ணிய கண்களைப்போல கனதளங்களை அவன் மாபைத்தமூவத் தவம்பண்ணிலீர் என்பார்கள் என்பதாம்.

முலையாள்! அரசனுடைய பல அவையவங்களை நோக்கிக் களிக் குத் தவஞ்செய்யப் பெற்ற கண்களையோல் அவன் மாபை மாத்திரமேனும் பொருந்தும்படியான அருந்தவம் நீங்கள் செய்திலீர் ஒன்றா. இத்தனூல் தவஞ்செய்தவா வேண்டியவை யடைவதென்பது கருத்து. அதுவேண்டிய வேண்டியாக் கெய்தலாற் செய்தவ, மீண்டு முயல்ப படும்” இதனும் காண்க. (அங்)

பணிமுடிக்கிடந்த பார்பொது நீக்கிப் பரித்திடு மர சிளங்குமரன், மணியெழு வளைய மல்லலந் திணிதோள் வனப்பெலாங் கண்கிணர் பிவப்ப, விணர்விரி பசுந்தார் துயல்வரத் தொடுத்த வெரிமணிக் கொடிஞ்சியந் தேர் கொண், டணிகெழு மறுகின் மெல்லெனச் செல்கெள் றலங்குளைப் புரவியைத் தொழுவார்.

(இ - ள்.) பணி முடிக்கிடந்த பார - ஆதிசேடன் றலைமேலிருந் க பூமியை, பொது நீக்கி - பலவரசாக்கும் பொதுமையாயிருப்பதை நீக்கி, பரித்திடும் - (முழுவதும் தானொருவனே) சுமக்கின்ற, அரச இள குமரன் - நளனுடைய, மணி எழு அளைய - மணித்தாணையொத்த, மல் லல் அம் திணி தோள் - வளம்பொருந்திய அழகிய வலிமைபெற்ற தோள்களினுடைய, வனப்பு எலாம் - அழகனைத்தையும், கண்டு கண்டு - நோக்கி நோக்கி, உவப்ப - மகிழ்ச்சியுடைய, இணர் விரி பசு தார் துயல் வர - பூங்கொத்துகள் விரிந்த பசிய மலாமாலை அசைய, தொடுத்த - கட்டப்பெற்ற, எரி மணி - ஒளியையுடைய மணிகள்பதித்த, கொடிஞ்சி அம் தேர்கொண்டு - மேன்மொட்டையுடைய அழகிய தேரைக்கொண்டு, அணி கெழு மறுகில் - அழகுபொருந்திய வீதியில், மெல் என செல்க என்று - மெள்ளப்போகென்று, அலங்கு உளை புரவியை - அசைக்கின்ற புறமயில்கையுடைய சூகிளையை, தொழுவார் - வணங்குவார்கள், எ-று.

(க - து.) நளனுக்கைக்கண்டு மகிழத் தேரிகட்டிய குதிகளை மெல்லச் செல்லென்று தொழுவார்கள் என்பதாம்.

இடையாது இடைத்த நளமகாராசனுடைய அழகைப் பார்த்த மங்கையா இன்னுஞ் சிந்துபொழுது பார்த்தற்கு இடையூறாகத் தேனா விரவிற்கொண்டிபோதலாலே, தமமாத் ரெழுப்பித் தற்குரியதல்லதாகிய பிறப்புடைய குதிகளையும் வணங்கினாக ளென்பதாம். இதனால் ஒருவருக்குத் தன்னன்பு தெரிவித்தற்கு வணக்கம்போல மற் றொன்றில்லை யென்பது கருத்து. (அசு)

மெல்லையிலிர்த்த குமிழ்பிசை மறிந்து வேணினைத் தசசிய. லனித்துச், சேலெனப் பிழந்து குழையெதிர்

நடந்து செவ்வரி பார்த்துமை தோய்ந்து, காலனிற் சினவிக் கொலைத்தொழில் புரியுங் கருந்தடங் கண்ணினார் தமது, மாலுற விடுத்த மனத்தினுங் கழதோ வாவுமான் நேரொ னத் தொடர்வார்.

(இ - ள்.) வேல் என மிளிர்ந்து - வேறபடைபோல் வீளங்கி, குமிழ்மிசை மறிந்து - குமிழம்பூவினயொத்த மூக்கின மேற்பக்கத் தில் தடைபட்டு, வேனிலாற்கு - மனமதனுக்கு, அரசியல் அளித்து - அரசாட்சியைக் கொடுத்து, சேல் என பிறழ்ந்து - கெண்டைபோல் ஒளிசெய்து, குழை எதிரா நடந்து - குழையெனப்படுகின்ற காதணிக்ரு முன்பாகச்சென்று, சே அரி பரந்து - சிவந்த லோகைகள் பரப்பப் பெற்று,மை தோய்ந்து - அஞ்சனத்திலே அமிழத்தி, காலனில் சினனி - யமன்போலக் கோபித்து, கொலை தொழில் புரியும் - கொல்லும் தொழி லைச் செய்கின்ற, கரு தடம் கண்ணிலா - கரிய விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய மாதாகள், தமது மால் உற - தம்முடைய மயக்கம் பொருந்த, விடுத்த - அனுப்பப்பட்ட, மனத்தினும் - மனத்தைக்காட் டிலும், கழதோ - கடுமையுடையதோ, வாவுமான் - தாவுகின்ற குதிரைகட்டிய, தோ என - தென்னு, தொடாவா - அத்தேரின் பின் செல்லுவார்கள, எ-று.

(க - து.) பெண்கள் விடுத்த மனவேகத்தைப்பார்க்கிலுந் தோ அதிகவேக முடையதென்று தொடருவார்கள் என்பதாய்.

வேனிலாற் கரசிய லளித்தலாவது இவள கடைக்கண்டாரவைக ளானவை திரிலோகத் தரசனையும் விரகமொண்டு வருந்தச்செய்து ம்ன்மதனுடைய தொழிலை விாத்தியாககுதலாட. டலேவேகத்திலுங் குதினா வேகஞ் சிறிதாதலால் மாதாகள் தமது 'மனத்தினுங் கழ தோ வாவுமான்றே' என்றா. (அரு)

கண்மிகண் கிருகி யினையராய் மனனுங் கருந்தடங் கண்களும் களிக்கும், வண்டியிர் கூந்தல் வனிதையர் வரு ந்த மணிரெடு வீதிவா யகன்று, கொண்டல்கண் படுக்கும் வரையினின் நிழியுங் கோளரி யேறென நிவந்த, வினடொ மி கொடிஞ்சித் தேரினின் நிழிந்து மேவரும வேத்தவை புகுந்தான.

(இ - ள்.) இனையராய் - இதன்மை யுடையவராய், கண்டு கண்டு - பார்த்துப்பார்த்து, மனனும் - மனமும், கரு தடம் கண்க ளும் - கரிய பெரிய கண்களும், களிக்கும் - களிகுன்ற, வண்டு இயிர கூந்தல் - வண்டிகள் ஒலிக்கின்ற அனகதையுமுடைய, வனிதையர் - மக்கையர்கள், உருகி வருந்த - கலாந்து துன்பமுற, மணி ரெடு வீதி வாய் - அழகிய கெடிய தெருவின்கணின்தும், அகன்று - ஈங்கி, கொண்டல் கண்படுக்கும் - மேகங்கள் நித்தினா செய்கின்ற, வரையி னின்னு இழியும் - மகிவென்று மிசங்குவின்ற, கோள் அரிசிறு என - வலிமையுருந்திய சிங்கவேற்றைப்பொலி நிவந்த, கின் தெரு

உயார்த ஆகாயத்தை யளாவிய, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய, தேரினின்ற இழிந்து - இரத்தினின்ற மிறங்கி, மேவரும் - (ஒப்பனை) பொருந்திய, வேந்து அவை - இராஜசபையில், (நளனாவன்) புஞ்சுதான் - புஞ்சுதான், எ-று.

(க - து.) மாதாகள் வருந்த நளன் தேவைட்டிறங்கி இராஜசபையிற் புஞ்சுதான் என்பதாம்.

வேந்தவை வேத்தவை யெனச் சந்தவிற்பனோக்கி விகாரமாயிற்று. 'வகையினின்றிழியுங் கோளரியேறென' என்றமையால் உவமையணி. (அக)

அறுசீர்க்கழிநெழிலடியாசிரியவிருத்தம்.

[இதனால் சபையிலிருந்த அரசாக்களுடைய தன்மை கூறப்படுகின்றது.]

தெரியல்சூழ்குவவுத்தின்டோட்சிலைவலானினிதினெய்து வரசவையிருந்தசெவ்வியரசினங்குமரொலலாங் குரைகடன்முகட்டிற்றேன்றுங்குளிர்மதிகாண்டலோடும் விரிகதிர்மழுங்குவானினமீனினமென்னலானார்.

(இ-ள்.) தெரியல் சூழ் - மாலைகள் சூழ்ந்த, குவவு - திரட்சிபொருந்திய, தின் தோள - வலிமைபெற்ற புயதையுடைய, சிலைவலான் - விற்போரில் வல்லவனாகிய நளமகாராஜன், இனிதின் எய்த - இனிமையால் அடைய, அரசு அவை இருந்த - (அடபொழுது) இராஜசபையிலிருந்த, செவவி - அழகிய, அரசு இள குமரா எல்லாம் - இராஜகுமராக னனைவரும், குரை கடல் முகட்டில் தோளும் - ஒலியையுடைய கடலுச்சியிலுதிக்கின்ற, குளிர் மதி காண்டலோடும் - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைக் கண்டவனவில, விரி கதிர் மழுங்கும் வானில் - விரிந்த கிரணங்களி ளொளிகெடப்பெற்ற ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, மீன் இனம் எனனல் ஆரூ - உடுக்கணமென்று சொல்லும்படியாயினாகள், எ-று.

(க - து.) நளன்முன் னிருந்த அரசாக்களெல்லாம் சந்திரன்முன் னிருந்த நட்சத்திரங்கள்போ லானாகள என்பதாம்.

கதிர்மழுங்கினும் உடுக்கணத்திற்குச் சந்திரனிடத்து வெறுப்பின்றி விருப்புமிகுதல்போல், அழகிற்குறைந்த அரசாக்களுக்கு நளனிடத்து விருப்புமிகுதல் கொள்க. உடுக்கணத்திற்குச் சந்திரனிடத்து மகிழ்ச்சியுண்டாதல் அவன் உடுபதியாதலாலும் சிலவற்றிற்குத் துணைவனாதலால் மென்க. வடிவினால் மாதகிரமின்றி விற்போர முதலியவற்றினு மிக்கவனென்பது தோன்ற 'குவவுத்தின்டோட்சிலைவலான்' என்றார். (அக)

[இதுவுமது.]

குருமணியிமைக்கும்பைம்பொற்கோடியீர்குடுமிக்குன்றம் பொருவுமண்டபத்தினூடுபூண்சுடர்தவழப்புக்க

**செருமலிதானேவேந்தன் திருமுகந்திங்களாக
வரசர்வாண்முகங்களெல்லாமம்புயம்போன்றவன்றே.**

(இ - ள்.) குரு மணி இமைக்கும் - நிறம்பொருந்திய சத்தங்கள் பிரகாசிக்கின்ற, பை பொன் - பசிய பொன்னாற்செய்த, கோடு உயா ருமியி - உச்சியுயர்ந்த சிகரங்களைபுடைய, குன்றம் பொருவும் - மலையை யொத்த, மண்டபத்தினாடு - விவாகமண்டபத்தில், பூண் சுடர் தவழ - ஆபரணங்களின் ஒளி விளங்க, புக்க - புருத்த, செரு மலி தானே வேந் தன் திருமுகம் - நளமகாராஜனுடைய திருமுகமானது, திங்களாக - சந்திரனாக, அரசா - அரசாகனுடைய, வாள் முகங்களெல்லாம் - ஒளி பொருந்திய முகங்களினையும், அம்புயம் போன்ற - தாமரைமலரை யொத்தன, எ-று. அன்று, ஏ-அசைகள்.

(க - து.) நளன் முகம் சந்திரனாகவும், அரசாகன் முகம் தாம ரைமலர்கள் போலவு மிருந்தன என்பதாம்.

திங்களைக்கண்ட வளவிலே தாமரைமலர்கள் சூவிதல்போல், நளனைக் கண்டவளவில் அரசாமுகங்கள் வாழின வென்க. இதனால் அரசாக்களழிநிலை இவனழகு மேற்பட் டிருந்ததென்பது கருத்து. திங்களென்னும் உருவகம் அம்புயம் போன்றவென்னும் உவமையொடு கலத்தலாற் கலவையணி.

(அ-அ)

[இதனால் தேவர்கள் பொறுமை சொல்லப் படுகின்றது.]

**கழமலர்ப்பகழியேந்துங்காமனுநாணும்பொற்பி
னடல்கெழுபரிநிவைவேலையனை யினிதினேகுகித்
தொடிகழலமரர்யாருந்துயரொடுமழுக்காறெய்தி
வழுவினிற்சிறந்தானே மானிடனலனேவென்றார்.**

(இ-ள்.) கழ மலர் பகழி ஏந்தும் - வாசனைபொருந்திய பூங்களை களை யேந்திய, காமனும் - மனமதனும், நாணும் - நாணத்தக்க, பொற் பின் - அழகையுடைய, அடல் கெழு - வெற்றிமிருந்த, பரிதி - சூரியன் போன்ற, வை வேல் - கூரியவேலையுடைய, ஐயனை - நளமகாராஜனை, இனிதின் நோக்கி - இனிமையினால் பார்த்து, தொடிகழல் அமரர் யாரும் - கட்டப்பட்ட வீரக்கழலையுடைய தேவர்களனைவரும், துய ரொடும் - துன்பத்துடன், அழுக்காறு எய்தி - பொறுமை கொண்டு, வழுவினில் சிறந்தானேனும் - (இந்நளன்) உருவத்திற் சிறந்திருந்தா னேனும், மானிடன் அலனே என்றார் - மனிதப்பிறப்பை யுடையவ னல்லனே வென்றார்கள், எ-று.

(க - து.) தேவர்கள் நளன் அழகில் மிகுந்திருந்தாலும் தேவ னல்லன் மனிதனானே என்றார்கள் என்பதாம்.

அழகிற்சிறந்த நளனைத் தேவர்கள் மற்றொன்றிலுங் குறைவுபடுத் தக் கூடாமல் 'வழுவினிற் சிறந்தானேனு மானிடனலனே' என்று பிறப்பிற் குறைவு சொல்லுதலால், அப்பொறுமைவாசத்தை அவனுக் குக் கல்வி, செல்வம், வீரம், தீரம், போகம், அரசு, வெற்றி, நற்குணம்,

நட்செய்கை முதலியவற் றென்றிலும் ஒரு குறைவுமில்லை பென்பதனைப் பலப்படுத்தி நின்றது. அவாகளுக்கு நாம் மானிடரும் புண்ணியப்பெற்றும் பெறுவதாகிய தெய்வப்பிறப்பினால் உயர்ந்திருக்கின்றோ மென்பது கருத்தி. (அக)

[இதனால் நளனைக்கண்ட தேவர்முதலானவர் நாணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஆவியரொழுதவொண்ணவுலம்பொருவபிரத்திண்டோள்
வாவுமான்றடந்தோண்ணல்வனப்பினைநேராராகித்
தேவரில்வையங்காக்குமாசரிற்செவ்வியாய்ந்த
காவலர்திருந்தநோக்கார்கடைக்கணுனோக்கினரால்.

(இ - ள்.) ஆவியா எழுத ஒண்ணு - சித்திரக்காரராலும் எழுதக் கூடாத, உலம் பொரு - திரள்கல்லையொத்த, வயிரம் தின்ன தோள் - வச்சிரம்போன்ற வலிமைபெற்ற தோளையும், வாவும் - தாவுகின்ற, மான் - குதிரைகட்டிய, தடம் தோ - பருத்த தேரையுடைய, அண்ணல் - நளமகாராஜனது, வனப்பினை - அழகை, நேராஆகி - ஒவ்வாத வர்களாய், தேவரில் - தேவருக்குள்ளேயும், வையம் காக்கும் அரசரில் - பூமியைப்புரக்கின்ற அரசருக்குள்ளேயும், செவ்வி யாய்ந்த காவலர் - அழகுபொருந்திய அரசர்கள், திருந்த நோக்கா - நேராகப் பாராநாடி, கடைக்கணல் - கடைக்கண்ணினால், நோக்கினர் - பார்த்தார்கள், எ-து.

(க - து.) தேவர்களும் அரசர்களும் நளன் அழகுக் கொவ்வாதவர்களாகி அவனழகை நேராசுப்பாராது கடைக்கண்ணும் பார்த்தார்கள் என்பதாம்.

அழகிற்சிறந்தவனை அது குறைந்தவன் நேராகப்பார்த்தால் நம் மழகிடத்தில் இவன் யிக்க விருப்புள்ளவனாய் நோக்குகின்றன நென்று எண்ணக்கொள்வா நென்னு நாணத்தால் கடைக்கண்ணும் பார்த்தல் உலகத்திற் சபாவ மென்க. (கஉ)

[இதனால் நளனிருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

விரிகதிரொறிக்கும்பைம்பூண்விதர்ப்பகோனினிதினிட்ட
வரியினஞ்சுமந்தபைம்பொனணிமணித்தவிசின்மீது
குருதிகொப்புளிக்கும்வைவேற்குமரனிலிருந்தான்வெய்ய
செருமலிகடலந்தானைத்தியுமிழ்வேலினுனே.

(இ - ள்.) விரிகதிரா எறிக்கும் - விரியப்பெற்ற கிரணங்களை வீசுகின்ற, பூண் - பசும்பொன்னுற்செய்த ஆபரணங்களையணிந்த, விதர்ப்பா கோன் - மிமராஜனால், இனிதின் இட்ட - இனிமைவினா விடப்பட்ட, அரி இனம் சுமந்த - சிங்கக்கூட்டங்கள் தாங்கிய, பை பொன் - பசிய பொன்னுற்செய்த, அணி மணி தவிசின்மீது - அழகிய ரத்நாசனத்தின்மேல், வெய்ய - வெவ்வித, செரு மலிகடல் தாளை - பேராமலிந்த சேனாசுமுத்திரத்தையும், தீ உமிழ் - தீயை யுமிழ்கின்ற, வேலினுன் - வேற்படையை முடைய நளமகாராஜன், குருதி கொப்புளிக்கும் - உதிரத்தை யுமிழ்கின்ற, வை வேல் குமரனில் - கூரிய வேலை

புடைய குமாரக்கடவுள்போல், இருந்தான் - இருந்தான், எ-று. அம், ஏ-அசை.

(க - து.) நான் நவமணிகளிறைத்த சிங்காசனத்தில் சிவசுப்பிரமணியக் கடவுள்போல் வீற்றிருந்தா னென்பதாம்.

விதாப்பாகோனிட்ட மணித்தவிசி லிருந்தனனெனக் கூட்டுக. விவாகமண்டபத்திற்கு வந்ததும் வீமன் மரியாதை செய்ததும் தேவராஜியாக்குப் பொதுப்படச் சொல்லி நளமகாராஜனுக்கு மாத்திரம் வேறுபிரித்துச் சொல்லியதும் அவனுக்கு அவவளவு சிறப்பிருத்தலாலும் தமயந்தி விரும்பி மாலைபிடலாலு மெனக. (கக)

[இதனால் மன்மதன் வியத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொங்கவிழுருவப்பைந்தார்க்குமரணையினிதுநோக்கி
யிங்கிவன்வனப்புககொவ்வாதிழிவரலெய்திடாம
லைக்கணைக்கிழவன்வெய்யவழறகணுருவமாக்குந்
திங்களங்கண்ணிமுக்கட்டேவினைவியகருமன்றே.

(இ - ள்.) கொங்கு அவிழ் உருவம் - வாசனை விரிகின்ற உருவத் தையுடைய, பை தார குமரனை - பசிய மாலையையணிந்த நளனை, இனிது நோக்கி - இனிமையாற பார்த்து, இயகு - இவ்விடத்தில், இவன் வனப்புகு - இவ்வரசனுடைய அழகிற்கு, ஒவ்வாது - நிகராது, இழிவரல எய்திடாமல் - இழிவை அடையாமல், ஐங்கணை கிழவன் - ஐவகைப் புட்ப்பாணங்களுையுடைய மன்மதனுனவன், வெய்ய அழல் கணல் - வெவ்விய தீவிழியால், அருவம் ஆக்கும் - (தனனை) உருவ மிலலாதவனாகிய, திங்கள அம் கண்ணி - அழகிய மூன்றாம்பிறை யைத் தரித்த, முக்கண் தேவினை - மூன்று கண்களையுடைய பரம சிவனை, வியக்கும் - அதிசயிப்பான், எ-று. அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க - து.) மன்மதன் நான் அழகுக்குமுன் அவமானப்படாமல் சிவன் தனனை அருபமாகினதற்காக மகிழ்ச்சியடைந்தான் என்பதாம்.

ஐங்கணைக்கிழவன் முக்கட்டேவினை வியத்தலாவது நாம் எல்லா ராலும் அழகில் உவமிக்கப்பட்டிருந்தோம். இதுபொழுது நம்மை அழ கால்வென்ற நானால் இவ்வரசர் முன்னே அவமானப்படாமல் ஈசன் அருவமாக்கியது நமக்கு நன்மையாயிற்றென்று நினைந்து மகிழ்தலாம். அருவமாக்கிய சூற்றத்தைக் குணமாகிக்கொள்ளுதலால் இலேசவணி.

[இதனால் விவாகமண்டபத்திற்கு உவமை சொல்லப் படுகின்றது.]

ஏழ்நிலவரைப்பில்வாநிற்பாதலத்தினிதுவைகும்
பாழியந்தடந்தோள்வேந்தர்பலரும்வந்தமர்ந்தவாற்றாந்
கேழ்கிளர்மணிசெய்மாடங்கிளர்வெயிலெறிக்குஞ்செய்ய
வாழியந்தடக்கைமாயனகடுபோன்றிருந்ததம்மா.

(இ-ள்.) ஏழ் நில வரைப்பில் - சத்த தீவுகளிலும், வானில் - தே வருலகத்திலும், பாதலத்து - நாக ருலகத்திலும், இனிது வைகும் -

இனிமையொடு தங்கிய, பாழி - அகலமாகிய, அம் = அழகிய, தடதோள் - பருத்த தோளையுடைய, வேந்தா பலரும் - அரசரனைவரும், வந்து அமாந்தவாற்றால் - வந்து தங்கியபடியால், கேழ் கிளா - ஒளி மிகுந்த, மணி செய் மாடம் - ரதநங்கல் பதித்த விவாகமண்டபமானது, கிளர் வெயில் எறிக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற வெயிலை வீசப்பெற்ற, செய்ய ஆழி - சிவந்த சக்கரமேந்திய, அம் தடம் கை மாயன் - அழகிய விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய திருமாலினது, அகடு போனது இருந்தது - வயிற்றையொத்தது இருந்தது, எ-று.

(க - து.) விவாக மண்டபமானது பிரளயகாலத்தில் சராசரங்க ளடங்கிய திருமால் வயிற்றைப்போலிருந்தது என்பதாம்.

சத்ததீவுகளாவன—நாவலந்தீவு, காசுத்தீவு, குசைத்தீவு, கிரவுஞ்சத்தீவு, சான்மலித்தீவு, கோமேதத்தீவு, புடகரணித்தீவு, என்பனவாம். பிரளயகாலத்திற் சராசரங்களெல்லாம் நாரணக்கடவுளது வயிற்றில் அடங்கி யிருத்தல்போல் இந்த விவாகமண்டபத்திலுந் திரி லோகத்தரசரும் அவர்கள் பரிவாரங்களும் அடங்கியிருத்தலால் அவ்வயிறு உவமையாயிற்று. இது உவமையணி. (கூஉ)

[இதனால் நளனழகு சொல்லப்படுகின்றது.]

மாங்குயிர்குதலைச்செவ்வாய்வனமுலைப்போகம்வேண்டித் தேங்கமழ்தருவினீழ்ந்றேவருநிடதங்காக்கு [னி
மோங்கெழுவனையதோளா னுருவுகொண்டடைந்தாடொன் லாங்கவன்வனப்புநம்மாலறையலாந்தகைமைத்தன்றே.

(இ-ள்) மா குயில் குதலை - மாமரத்திலிருக்கும் குயிற்சொல்லையொத்த மழைச்சொல்லையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையுமுடைய தமயந்தியினது, வன முலை போகம் வேண்டி - அழகிய ஸ்தனங்களினுடைய போகத்தைவிரும்பி, தேன் கமழ் தருவின் நீழல் - வாசனை வீசுகின்ற ஐந்தருவி னிழலிலிருக்கும், தேவரும் - இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், நிடதம் காக்கும் - நிடத்தேசத்தை யளிக்கின்ற, ஒங்கு எழு அனைய தோளான் - உயர்ந்த எழுத்துணையொத்த தோளையுடைய நளமகாராஜனது, உருவு கொண்டு - வடிவைக்கொண்டு, அடைந்தாள் என்னில் - வந்தாடோளால், அவன் வனப்பு - அவ்வரசனுடைய அழகு, நம்மால் - நம்மால், அறையலாம் - சொல்லலாம், தகைமைத்து அன்று - தகைமையுடைய தன்று, எ-று. ஆங்கு, ஏ - அசை.

(க - து.) தேவர்களே நளனழகைக் கொண்டமையால் நளனழகைச்சொல்ல எம்மா லாகுமோவென்றா புராணிகா என்பதாம்.

யாவரும் விரும்பித் தவஞ்செய் தடைகமருகிய பொன்னுலகத் தையானும் இந்திரன் முதலிய நால்வரும் தம்முருவோடு மிருந்தால், தமயந்தி மாலை தரிக்கமாட்டாளென்று அழகிற்சிறந்த நளமகாராஜனுடைய உருவைக் கொள்வாரொன்னில், அவனழகை ஒருவராலுஞ் சொல்லக்கூடா தென்க. (கூச)

[இதனால் விவாகத்திற்குவந்த அரசாசுட்டத்துக்கு
சொல்லப்படுகின்றது.]

வடுநெடுங்கண்ணிகொம்மைவருமுலைநினைப்பவேண்டித்
தொடுகழலரசர்வெள்ளத்தொக்கொருங்கிருந்ததோற்ற
முடல்சினத்திகிரிமாயனுந்தியங்கமலம்பூத்த
கடவுடன்படைப்பின்விக்கங்காட்டுதல்போன்றதன்றே.

(இ-ள்.) வடு நெடு கண்ணி - மா வடுவையொத்த நெடிய கண்ணி
யுடைய தமயந்தியினது, கொம்மை - இளமையையுடைய, வரு முலை -
வளரப்பெற்ற ஸ்தனங்களில், நினைப்ப வேண்டி - அணையவிரும்பி,
தொடு கழல் அரசர் வெள்ளம் - சுட்டப்பட்ட வீரக்கழலையுடைய அரசா
சுட்டங்கள், தொக்கு - கூடி, ஒருங்கு இருந்த தோற்றம் - ஒருசேர
விரந்த தோற்றமானது, உடல் - பொருகின்ற, சினம் - கோபத்தை
யுடைய, திகிரி மாயன் - சக்கரப்படையேந்திய நாரணனுடைய,
உந்தி அம் கமலம் பூத்த - அழகிய நாபிக்கமலமானது தந்த, கடவுள் -
பிரமதேவன், தன் படைப்பின் விக்கம் - தனது சிருட்டியினுடைய
விரிவை, காட்டுதல் - காண்பித்தலை, போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று.

(க - து.) திரிலோகத்திலுமுள்ள பிரமசிருட்டியிலடங்கிய அனை
வரும் வந்திருந்தார்கள், அதனால் பிரமசிருட்டிபோலிருந்தது என்ப
தாம்.

இங்கனஞ் சொல்லுதலால், திரிலோகத்திலுமுள்ள பிரமசிருட்
டியிலடங்கிய அனைவரும் வந்திருக்கின்றன என்பது கருத்து. இங்
கனங்கூடிய ராஜசவையில் பிரமன் படைப்பின் விக்கங்காட்டுதல்
போன்றதெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கரு)

[இதனால் அரசா ஒருங்குசேரக் கூடுதல் சொல்லப்
படுகின்றது.]

தனியுருத்தாங்கியிசன்றழல்விழிப்பட்டோமென்று
பனிமலர்ப்பகழிமாரன்பலவுருவெடுத்தல்போலக்
கனிபடுகிளவியாடன்கதிரிளமுலையிற்றோய்வான்
குனிசிலைத்தடக்கைவேந்தொருவழிக்குழுமினாரே.

(இ - ள்.) பனி மலர் பகழி மாரன் - குளிர்ச்சிபொருந்திய பூக்
களைகளையுடைய மன்மதனுனவன், தனி உரு தாங்கி - வடிவங்
கொண்டு, ஈசன் தழல் விழி - பரமசிவனுடைய நெருப்புக்கண்ணினால்,
பட்டோம் என்று - இறந்தோமென்று, பல உரு எடுத்தல் போல -
பலவுருவங் கொண்டதுபோல, கனி படு கிளவியாடன் - பழங்களின்
தேனபோன்ற மதரமான சொல்லையுடைய தமயந்தியினது, எதிர்
முலையில் - காந்திபொருந்திய இளமைபொருந்திய ஸ்தனத்தில், தோய்
- கலக்கும்படி, குனி - வளைந்த விலையேந்திய, தடம் கை
வேந்தர் - விசாம்பொருந்திய யுடைய அரசரானவர்கள்,
வழி - ஓரிடத்தில், குழுமினார் - கூடினார்கள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) அரசர்கள் மன்மதனை நிகர்த்திருந்தார்கள் என்பதாம்.

இங்கனஞ் சொல்லுதலால் விவாகத்திற்கு வந்த அரச ரனைவரும் அழகினால் மன்மதனை யொத்திருந்தன என்பது கருத்து. இதுவு முற்கூறியவாணி. (கக)

[இதனால் பிரம விஷ்ணுக்களின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

வேனிலா னுயர்த்த வெற்றி க்கயலையும் வெருட்டி நீண்ட
மானின மருளு நோக்கின் மடவரலவதுவை காண்பான்
பானிறவன் னுழர்ந்த பழமறை ககிழவனோமி
நீனிற் செங்கண்மாய் நெடுவிகு ம்படைந்தான் மன்னோ.

(இ - ள்.) வேனிலான் - மன்மதனாவன, உயர்த்த - பிடித்த, வெற்றி கயலையும் - வெற்றிபொருந்திய கொடியாகிய மீனையும், வெருட்டி - அச்சமுறுத்தி, நீண்ட - நீண்ட, மான இனம் - மான் கூட்டங்கள், மருளும் - மயங்குகின்ற, நோக்கின் - பாவையையுடைய, மடவரல் - தமயந்தியினது, வதுவை காண்பான் - விவாகத்தைக் காணும்பொருட்டு, டால் நிறம் - வெள்ளிய வண்ணத்தையுடைய, அன்னம் ஊர்த்த - அன்னப்பறவையைச் செலுத்திய, பழ மறைக்கிழவனோமீ - பிரமதேவனோமீ, நீல் நிறம் - கரிய வண்ணத்தையும், செம் கண் - சிவந்தகண்ணையுமுடைய, மாயன் - நாரணனாவன், நெடு விசம்பு - நெடிய ஆகாயத்தின்கண், அடைந்தான் - வந்தான், எ-று.

(க - து.) பிரமனும் விஷ்ணுவும் தமயந்தி கலியாணத்திற்கு வந்தார்கள் என்பதாம்.

தமயந்தியினுடைய கடைக்கண்பாவையையக் குறித்துத் திரி லோகத் தரசரும் வந்திருக்கிறபடியால் அவள் பாவைக்கு அவ்வளவு சிறப்புச் சொல்லினாள். (கௌ)

[இதனால் வீமன்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

அவ்வழி நிணம் வாய்ப்பிலகியழலுமிழ்ந்த ரத்தந்தோயு
நெய்வழி பரிதிவைவேல் விதர்பபர்கோனீலவுண்கட்
செவ்வழியனை யதிஞ்சொற்றெரிவையர்தம்மை நோக்கி
மைவழி கரியகூந்தன் மங்கையைக்கொணர்மினென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வழி - அப்பொழுது, நிணம் வாய்ப்பில்கி - நிணத் தை வாயாற் கொப்புளித்து, அழல் உமிழ்ந்து - நெருப்பைக் கக்கி, அரசுத் தோயும் - உதிரம்படுகின்ற, நெய் வழி - நெய்யொழுது கின்ற, பரிதி - சூரியனையொத்த, வை வேல் - கூரிய வேலையுடைய, விதர்ப்பாகோன - வீமராஜனாவன், நீலம் உண் கண் - கருங்குவளை மலாபோன்றமையுண்ட கண்களையுடைய, செவ்வழி அனை யி சொல் - செவ்வழிப்பண்ணை யொத்த மதுரம்பொருந்திய சொல்லையுடைய, தெரிவையர் தம்மை நோக்கி - மாதரைப்பார்த்து, வழி கரிய கூந் தல் மங்கையை - மயிர்ச்சாந் தொழுகிய கரிய குழலையுடைய தமயந்தியை, கொணர்மின் என்றான் - அழைத்துக்கொண்டு வாருங்க ளென்றான், எ-று.

(க - து.) வீமராஜன் தமயந்தியைக் கொண்டுவரும்படிப் பெண் களுக்குக் கட்டினையிட்டான் என்பதாம்.

நிணம் - கொழுப்பு, நெய் - எண்ணெய்.

இப்பொழுது நற்பொழுது யிருக்கின்றபடியால் கன்னியை யழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னார்களென்று மங்கள் வாத்தை சொல்லச்செல்கின்றவராகையால், அத்தன்மைதோன்றத் 'திருசொற றெறியையா' என்றமாதிரித் தோழியாது 'செவ்வழியினைய' என்றா()

[இனிப் பதினமூன்றுபாட்டால் தமயந்தியினது செய்கை சொல்லத்தொடங்கி இதனால் மாதா சென்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

உரையதுகேட்டலோடுமாரிடத்தடங்கணலலா
ரொரிபரந்திமைக்கும்பைம்பூணின்னரிச்சிலம்போடேங்கப்
புரிமுழன்மாலேசோரப்பூசலவண்டார்த்துப்பொங்க
வினாவினோகிப்பைம்பொன்விளங்கிழைகோயிலபுக்கார்.

(இ - ள்) உரையது கேட்டலொடும - அச்சொல்லைக் கேட்ட வளவில், ஒடரி - செவ்வரிபரந்த, தடம கண் நல்லா - விசாலம்பொ ருந்திய கண்ணையுடைய மாதாகள், எரி பரந்து இமைக்கும் - ஒளி பரவி விளங்குகின்ற, பைம்பூண் - பசிய ஆபரணங்கள், இன் அரி சிலம்பொடு - இனிய கிண்கிணியுடைய பாதசாலத்தோடு, ஏங்க - ஒலிக்க, புரி முழல் - கட்டுப்பட்ட கூந்தலிலிருக்கின்ற, மாலே சோர - மலாமாலே சோவையடைய, பூசல் வண்டு - மிகுந்த வொலியை யுடைய வண்டுகள், ஆர்த்து பொங்க - ஒலித்து எழுமப, வினாவினா - வினாவுகொண்டவராகி, ஏகி - போய், பைம்பொன் - பசிய பொன் னாம் செய்த, விளங்கு இழை - ஒளிசெய்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய தமயந்தியினது, கோயில் - கன்னிமாடத்தில், புக்கார் - புருந்தாரகள், எ-று.

(க - து.) மாதாகள் தமயந்தி மாளிகையிற் சென்றார்கள் என்ப தாம்.

நல்லா உனாகேட்டவளவில் பூணஞ்சிலம்பு ஏங்க மாலே சோர வண்டாத்துப் பொங்க வினாந்தேகிக கோயிலபுக்கா டொன்கூட்டுக. வினாந்து செல்வோர தன்மை கூறப்பட்டமையால் தன்மை நவிற்சி யணி.

(கக)

[இது வீமன்மனைவிக்குச் சொல்லியது.]

வாங்குவிற் றடக்கை வேந்தன் வதுவைமண் டபத்தின் வல்லே, கோங்கிள முலையி னானைக் கொணர்கவென் றுரை ததா னென்னத், திங்கதிர்க குழயி திங்கள் சிறைகிடந் தனைய நெற்றிப், பூங்கொடி தன்னை. யின்ற பொற்றொழிக் குரைத்தா ரன்றே.

(இ - ள்.) வாங்கு - வளைக்கப்பட்ட, வில் தடக்கை - வில்லையுடைய விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, வேந்தன் - வீமராஜனுடைய, வதுவை மண்டபத்தில் - விவாகமண்டபத்தில், வல்லே - வினாவிலே, கோங்குள முலையினுளை கொணாக என்று - தமயந்தியை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று, உனாததானென்ன - சொன்னுன்னென்று, தீம் கதிரா - மதுரம்பொருந்திய கிரணங்களுடைய, குழவி திங்கள் - இளம்பிறையானது, சிறை கிடந்தனைய - சிறை யிருந்ததையொத்த, நெற்றி - நெற்றியையுடைய, பூம் கொடி தன்னே னன்ற - தமயந்தியைப்பெற்ற, பொறறொழிக்கு - நற்றாயாகிய சாருகாசினிக்கு, உனாததாரா - சொல்லினா, எ-று.

(க - து.) மாதாகள் வீமன்மனைவியாகிய சாருகாசினியிடத்து வீமன் சொன்னதைச் சொன்னார்கள என்பதாம்.

தோற்றவனை வென்றவன் சிறையிடுத லியற்கையாதலால் நெற்றியால் வெல்லப்பட்ட பிறையைத் 'தீங்குகிாக குழவித்திங்கள் சிறை கிடந்தனையநெற்றி' என்றா. அங்கனஞ் சென்ற மாதா அரசன் தமயந்தியை அழைத்துவரச் சொன்னானென்று அவள் நற்றாயாகிய சாருகாசினிக்குச் சொல்லின னானக. வீமன் மனைவிகுப்பெயா சாருகாசினியென்பது "வீரவேன் மன்னவன் விழையுங் கற்பினுள், மூரறேன்றவகை முறுவல் செயதலால், சாருகா சினியெனச் சாறு நாமத்தா, னோருமா நல்லெலாந் திரண்ட வுளாததால்" இதனாலறிக. (க00)

[இதனால் தமயந்திக்கு நீராட்டல் சொல்லப்படுகின்றது.]

களிமகிழ்வெய்தியாங்கட்களைத்துவண்டியிறும்பைந்தார்த்துளிமதுகேகோதைதன்னைத்துவரினும்வினாயினனுமொளிமணிகழீஇயதொப்பவவப்பொமிந்திமிர்ந்துபொந்தெளிதிராசுருட்டுங்கங்கைத்தீமபுனலாட்டினாரே. [குந்

(இ-ள்.) களிமகிழ் வெய்தி - மிகுந்த மகிழ்ச்சியையடைந்து, ஆவகண் - அவவிடத்தில், கண்தது - ஆரவாரித்து, வண்டு இயிரும் - வண்டிகளொலிகுன்ற, பைந்தாரா - பசிய மலாமாலையையணிந்த, துளிமதுகோதைதன்னை - தேன றுளிகுன்ற கூந்தலையுடைய தமயந்தியை, துவரினும் - பத்துத்துவராலும், வினாயினனும் - இருவகைவாசனைத் திரவியத்தாலும், ஒளி மணி கழீஇய தொப்ப - ஒளியையுடைய மணி யொப்பமிட்டதை யொப்ப, உவப்பொடும் திமிரது - மகிழ்ச்சியுடன் பூசி, பொங்கும் - பொங்குகின்ற, தெளி திராசுருட்டும் - தெளிந்த அலைகளை மடக்குகின்ற, கங்கை - கங்காநதியிலிருந்து கொண்டுவந்த, தீ புனல் - இனிய நீரைக்கொண்டு, ஆட்டினா - (மாதாகள்) முழுகச்செய்தார்கள, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்திக்கு நீராட்டினார்கள் என்பதாம்.

"கங்கையின் களிற்றினுச்சிக் கதிாமணிக் குடத்திற் றந்த, மங் வாசனன்னீர் மணிநிறங் கழீஇய தொப்ப, நங்கையை நயப்ப வெல்ல வினாயொடு துவருஞ் சோததி, யங்கர வல்லுலாளை யாட்டினா ரரம் யன்னா" எனப் பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல் காண்க. இருவகை

வாசகைத் திரவியங்கள் ஓமாலிகையெனவும் பஞ்சவாச மெனவுஞ் சொல்வா. அவற்றுள் முபபத்திரண்டுவகை சோந்த ஓமாலிகையும் பஞ்சவாசமும் பத்துத்துவரும் முறையே இவ் விரண்டொட்டாதுங் காண்க. “புழுஞ்சட்டம் கோட்டமா ரியக்கோட்ட நாசப்பூ முத்தக்கா சயிலேகம் விலாமிச்சம், பழுதிலிரு வேரிமலை யிருவேரி மாந்நில் பச் சிலைகச்சோல மதிமதுரத் தக்கோலம், வழுமலாநன் னூரிதீம்பூ வெண்ணெய்கண்டில் வுருளப்பூத் தாவரிசி யேலஞ் சாதிக்காய், தழை சரள மிலவக நாகணமஞ் சட்டி சண்பகமொட் டரத்தைநறும் பிசின்தகரம் குக்குல். கூறியவோ மாலிகையென் னுன்கொடுகத் தூரி கும் சூமங்காப் பூரமகில் சந்தனமை வினாயும், வீறியபான் மரநான்கு திரிபலைமா நாவன் மிக்ககரும் காலியெனந் துவாபத்து நல்லோர், தே றுவெள்ளி லோத்திரப்பூம் பொருக்கணாதற சாந்துஞ் சோத்து நறு நெய்ப்பூசித திமிர்தருவி போல, ஐறியமா மதக்களிற்றுப் பிடரினவரு கங்கையுவர் தாட்டித் திருமேனி யொற்றாடை புரிந்தார்” மரநான்கா - ஆல் அரசு அதிதி இததி எனபனவாம் மணப்பெண்களுக்கு இவ்விரண்டுவகைத் திரவியகையையும் வெவ்வேறு சோத் தனாத்துப் பூசி முழுக்காட்டல் விவாகநூலிற் சொல்லு நியதியாம். [மணிகழீஇய தொபவெனலா லுவமையணி] (கருக)

[இதனால் அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

புரிசூழல்புலரவாசப்பூம்புகையூட்டிவிண்டு
முருகுயிர்த்தினவண்டார்க்குமுல்லையஞ்ஞுட்டிவேய்ந்து
வருமுலைமுகட்டிற்றெய்வமலையச்செஞ்சாந்துபூசி
யெரிமணிக்கலாபம்வீக்கியிழைபலதிருத்தினாரே.

(இ - ன்.) புரி சூழல் புலர = கட்டப்பட்ட கூந்தலானது ஈரம் வாட, வாச பூ புகை ஊட்டி - வாசனையுள்ள புகையை ஊட்டுவித்து, விண்டு - விரிந்து, முருகு உயிர்த்து - தேனாத தந்து, இன வண்டு ஆக்கும் - வண்டுக்கூட்டங்கள் ஒலிக்கப்பெற்ற, முல்லை யம் சூட்டி வேய்ந்து - முல்லை மாலைபைச் சூடி, வரு முலை முகட்டில் - வளா கின்ற ஸ்தனங்களினுச்சியில், தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, மலை யம் - பொதிய மலையிற்றோன்றிய, செம் சாநது பூசி - செந்நிறமுள்ள சந்தனக் சூழம்பை தடவி, எரி மணி - ஒளியையுடைய மணிகளணிந்த, கலாபம் வீக்கி - கலாபத்தைத் தரித்து, இழை பல - இன்னும் அனேக ஆபரணங்களை, திருத்தினாரே - அணிந்தார்கள, எ - று. ஏகாரம் - ஈற் றசை.

(க - து.) தமயந்தி கூந்தலுக்கு அகிற்புகையூட்டி மாலைசூட்டி கொங்கைகளிற் சந்தனம்பூசி மேகலாபரணங்கட்டிப் பலவாபரணங் களைத் தரித்தார்கள என்பதாம்.

கலாபம் - பதினாறுகோவையுள்ளமணி, இழைதிருத்தாலாவது - உரியவிடங்களில் தக்கவாறணிதல். ஆபரணங்களும் அநேகம், அணித் தவரும் அனேகமென்பது தோன்ற ‘இழைபலதிருத்தினார்’ என்றார். (1)

[இதுவுமது.]

வேற்றுருக்கொண்டுமாதின்விளங்குவாண்முகத்திற்சோர்
கூற்றினைத்தடங்கணென்னவஞ்சனங்குலவத்தீட்டிக் [த
கீற்றிளந்திக்களன்றுகிளரொளிநுதலேயென்று
தேற்றுவார்போலச்செய்யதிலகமுமெழுதினோ.

(இ - ள்.) வேறு உருக்கொண்டு - வேற்று வடிவங்கொண்டு, மா
தின் - தமயந்தியினது, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, வாள் - ஒளிபொ
ருந்திய, முகத்தில் சோந்த - முகத்திலடைந்த, கூற்றினை - யமனை,
தடம் கண் என்ன - விசாலம்பொருந்திய கண்களென்று, அஞ்சனம்
குலவ தீட்டி - மையை விளங்கவெழுதி, கீற்று - கீற்றாகிய, இள திக்
கள் - இளம்பிறை, கிளா ஒளி - மிகுந்த ஒளியையுடைய, நுதலே என்
று - நெற்றியேயென்று, அன்று - அன்று, தேற்றுவார்போல - தெளி
விப்பாணைபோல, செய்ய - சிவந்த, திலகமும் - திலகப்பொட்டிம்,
எழுதினா - எழுதினார்கள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி கண்ணிற்கு மையும் நெற்றிக்குத் திலகமும்
இட்டார்கள் என்பதாம்.

■ இரண்டில் முன்னையது தேற்றம், பின்னையது ஈற்றசை.

கூற்றுவன் விழி வடிவங்கொண்டு இவள் முகத்திருப்பது எழற்க
கெனின், தன் வடிவோடு மிருந்துகொண்டு உலகத்தா நாடோறும்
நிந்திக்கத் தானொருவனே கொலைப்பழியைச் சுமத்தல்பற்றிப்போ
லும். இங்ஙனஞ் சொல்லுதலால் யமனபோலும் விழிகள் ஆடவரைக்
கொல்கின்றனவென்பது கருத்து. இளந்திகளன்று நுதலேயென்று
தேற்றுவார்போ லென்றதனால், நுதலே இளந்திக்களென் றிருந்தாற்
படுமிடாக் கெனெனினி? அதனை விரகிகள் நிந்தித்தலுண்டு, அந்நிந்
தை இதற் கேறுமென்று கருதி அடையாளமாகத் திலகமு மெழுதினா
னென் கொள்க. 'கூற்றினைத் தடங்கணென்னும் திகளன்று நுத
லேயென்னும்' ஒழிப்பணிகள் தேற்றுவார்போலவென்ற தற்குறிப்
பொடு கலந்துவருதலால் கலவையணி.] (கடுக)

[இதுவுமது.]

வணங்கிடை யிறுவ தோரா வனமுலை கவர்த்து கொ
ண்ட, சுணங்கணி யாக முற்றுஞ் சுந்தரச் சுண்ண மாட்டிக்,
கணங்குழை முகத்துச் செவ்வாய்க் கண்ணன்மென் றனைய
நீஞ்சொ, லணங்கினுக் கணிசெய் வார்போ லணியினுக்
கழகு செய்தார்.

(இ - ள்.) வணங்கு இடை - வளைகின்ற இடையானது, இறு
வது ஓரா - ஒழிவதை எண்ணுது, வனம் முலை - அழகிய முலைகளான
வை, கவர்த்துகொண்ட - கிரிதித்துக்கொண்ட, சுணங்கு - தேமலையு
டைய, அணி - அழகிய, ஆகம் முற்றும் - மாபு முழுவதும், சுந்தரம்
சுண்ணம் ஆட்டி - அழகிய பொற்றுணைத் தாவி, கணம் குழை முகத்து-

கூட்டமாகிய மணிகள்படுத்த குழையையணிந்த முகத்தையும், செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், கன்னல் மென்றனைய - கரும்பை மென்றதையொத்த, தீம் சொல் - மதுர வாத்தையையுமுடைய, அணங்கினுக்கு - தமயந்திக்கு, அணி செய்வாரா போல் - அழகு செய்பவா போல், அணியினுக்கு - ஆபரணங்களுக்கு, அழகு செய்தாரா - அழகைச் செய்தார்கள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி அவயவங்களுக்கு ஆபரண மணிந்தார்கள், அணியாவிடினும் அவ ளியற்கையழகே போதும் என்பதாம்.

ஆபரணங்கள் தமயந்தியின் அவயவங்களிலே தரிககப்பெற்றுச் சிறப்புப்பெறுதலால், 'அணியினுக்கழகுசெய்தாரா என்றா. இதனால் ஆபரணம் தரியாவிடினும் அவளுக்கு இயற்கை யழகே போதுமென்பது கருத்து.

(௧௦௪)

[இதனால் உபசரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அயினிரீர் விளக்கமேந்தியைய விசிதறி முத்தர்
துயல்வருமுலையினர் தந்தொல்குலத்தெய்வம்போற்றி
முயலறுமுழுவெணடி கண்குழை முத்தவெணமுத்தமூரன்
மயிலியற்றிருவனாவலஞ்செயது காப்புமிட்டார்.

(இ - ள்.) அயினிரீர் விளக்கம் ஏந்தி - ஆலாததியை எதிரோயேந்தி, ஐ அவி சிதறி - ஐயவியை வீசி, முத்தம் துயல்வரும் முலையினர் - முத்துவட மசைகின்ற ஸ்தனங்கனையுடைய மாதாகள், தம் - தம்முடைய, தொல் குலம் தெய்வம் போற்றி - தொன்று தொட்டு வணங்குகின்ற தெய்வத்தைத் துதித்து, முயல அறு - முயற்கறைநீங்கிய, முழு வெண்துகள்கள் - வெள்ளிய பூரணசந்திரனையொத்த, முகத்து - முகத்திடத்தில், வெண் முத்த மூரன் - வெள்ளிய முத்தையொத்த பறகளையும், மயில இயல் - மயில்போன்ற சாயலையுமுடைய, திரு அன்னனை - இலக்குமி யொத்த தமயந்தியை, வலஞ்செயது - வலமாகச் சுற்றி, காப்புமிட்டார் - திருநீறுந் தரித்தார்கள, எ-று.

(க - து.) மாதாகள் தமயந்திக்கு ஆலஞ்சுமறித் திருநீற்றுக்காப்பணிந்தார்கள என்பதாம்.

அயினிரீர் விளக்கமென்பது - மஞ்சனாக்கலத்திலே செஞ்சோற்றுத் திரையை வைத்து அதன்மே லேற்றும் விளக்காம். ஐயவி சிதறியென்பது - வெண்கடுகின்றததல்; அது அலகை நீங்கும் பொருட்டிச் செய்வது. கடுகிற்குக் கடிப்பகையென்னும் பெயாவந்தது இத்தனுவெனக்கொள்க. கடி - அலகை. இனி இரட்டி மொழிதவென்னு முத்தியால் வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமையென்னும் ஐவகை வண்ணமுள்ள சோற்றை வெவ்வேறு ஐந்துருண்டை செய்து பலியிடுவதெனினும் அமையும். காப்பு மிட்டாரொன்னும் எச்சவும்மை இன்னும் செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்தாரென்பதைக் காட்டி நின்றது.

(௧௦௫)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் தமயந்தி சுயம்வரமண்டபத்திற்குப் புறப்படல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பந்தொடுகமுங்குமபொன்னம்பாவையுங்கிளியும்யாழுந்
சிந்தரத்திலகநெற்றித்தெரிவை||ருடன்கொண்டேக
விந்திரகுமரன்னொழிநின்மணியகலமபூட்டக
கொந்தவிழலங்கன்மாலேகொண்டனாமருங்குசெல்ல.

(இ - ள்) பந்தொடு - பந்தையும், கழங்கும் - அம்மனையையும், பொன்னம் பாவையும் - சொரணப் பதுமைகளையும், கிளியும் - கிளிப் பிள்ளைகளையும், யாழும் - வீணையையும், சிந்தரத்திலக நெற்றி தெரிவையா - சிந்தரப் பொட்டணிக் நெற்றியையுடைய மங்கையர்கள், உடன்கொண்டு ஏக - உடன்கொண்டு செல்ல, இந்திர குமரன் அன்னான் - இந்திர குமாரனையொத்த நளமகாராஜனுடைய, எழில் மணி அகலம் பூட்ட - அழகிய ரத்நாபரணம் பூண்ட மார்பினிடத்தில் தரிக்க, கொந்த அவிழ - கொத்து விரிகின்ற, அலங்கல மாலே - மலாமாலையே, கொண்டனா - (ஏந்திக்) கொண்டவர்கள், மருங்கு செல்ல - அருகே வர, என்று.

(க - து) பெண்கள பந்தும் அம்மனையும் பொடிபதுமைகளையும் கிளிகளையும் வீணைகளையும் மலாமாலைகளையும் சொண்டு பகலில் வர என்பதாம்.

தமயந்தி அரஃமாதாத்தலால் தனது செல்வமிருதிக்கேற்ப இதுவரையும் பொழுதுபோகற்குச் சகாயமாயிருந்த பந்து முதலியவற்றையும் ஏவனமாதா உடன்கொண்டு சென்றனனாக. தாமொரு கருமத்தின பொருட்டுச் செல்லுபவா இவை போல்வனவற்றை உடன்கொண்டு சென்றதுண்டோவெனின் உண்டு அது “கைக்கடாக குரங்கு கோழி சிவலகவுதாரிப்பதறிப், பககமுன போதுவார்கள் பயின்மொழி பயிற்றிச் செல்ல, மிககபூம் பிடகை காளவார விராயடை பையோரா சூழ, மைக்கருங் கண்ணினாகண் மறுகநீன் மறுதிலவந்தா” இத்தனலறிக. இவள நளனுக்கே மாலே ரூட்டவேணம்மென்றிருக்குந் துணிவாலும் இச்செய்யுள் பின்புசெய்யப்பட்டமையாலும் மாலையை ‘இந்திரகுமரன்னொழிநின்மணியகலமபூட்ட’ என்றா (கருக)

விரியிருள் சீகருவகறறவெண்ணிறகவரிவீச
வெரிமணியடைப்பைதாங்கியின்னகைமகளிர்போத
வரிசிலை தூணியொள்வாளகேடகம்வளைககைபறறிப்
புரிநரம்பிரங்குதிருசொற்பொன்னொழுனனனோக.

(இ - ள்.) விரி இருள் சீக்கும - விரிந்த இருளை ஓட்டுகின்ற, கற்றை - மயிததொகுதியாகிய, வெள் நிற கவரி வீச - வெண்ணிறத்தையுடைய சாமனாகளை (மாதர்கள் இருபாலும்) வீசிவர, எரி மணி அடைப்பை தாங்கி - ஒளிவிடுகின்ற மணிகள்பதித்த அடைப்பையைச் சுமந்து, இன நகை மகளிர போத - இனிய நகையையுடைய மாதர்கள் செல்ல, வரி சிலை - நெடிய வில்லையும், தூணி - அம்புக்கூட்டையும்,

ஒன் வாள் - ஒளியையுடைய வானையும், கேடகம் - கேடகத்தையும், வளை பற்றி - வளையையணிந்த கையில் ஏந்திக்கொண்டு, புரி நரம் பு இரங்கு - (யாழிற்கட்டிய) நரம்புகள் வருந்தும்படியாகிய, தீம் சொல் பொன்னொ - மதுரவாதத்தையுடைய மலகையாகள், முன்னா ஏக - முன்னே செல்ல, எ-று.

(க - து.) சிலபெண்கள் சாமரை வீசவும், சிலபெண்கள் அடைப் பை யேந்திவரவும், விலையை அம்புகூட்டையும் கேடகத்தையும் கையிறுக்கிச் சிலபெண்கள் முனசெல்லவும் எனபதாம்

மந்தைத்தொழிற கேற்பு கவர்வீசுதற்கும் மாதொன்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. அடைப்பை - தாமபூலமைவாகும் ஒரு பாதிரி விசேடமாம் விற்படைமுதலியவற்றை மாதநோதி வந்தனனொன்றால் அலங்காரப் பொருட்டனநி ஒருவனொருபயில் வெற்றிகொள்வாரோ வெனில், தூக்கக் காளிமுதலியவரும் அகரணாகொன்று வென்றி பெற்றனனொன்றும், கைசேசமுதலிய அரசமாரும் வசயங்கொண்ட னனொன்றும் சரித்திரமிருத்தலால் இவருங் கொள்வா னொனக. (க0௭)

தொலகுலமரபிற்றேன்றிச் சூழபுலநெறியிற்காதது கல்வியின்றுறைகையோயவிருத்தாசஞ்சுகத்தின்மெய்யர் விலலுமிழ்மணியிற்செயதவேத்திரககரத்தர்வேந்திர் நிலலுமினினபினென்னுநீக்கினர்தொடர்ந்துசெல்ல.

(இ - ள்) தொலகுல மரபில் தோன்றி - தொன்றுதொட்டு வருகின்ற நல்ல குலத்திற்பிறந்து, சூழ புலம் நெறியில் காதது - ஒன்றைப் பற்றுகின்ற புலனைத்தையும் புறம்போகவொட்டாம லடக்கி, கல்வியின் துறை கையோய - கல்வியின் வழியில் வல்லவராகிய, விருத்தா-விருத்தரும், கஞ்சுகத்தின் மெய்யா - கவசமூண்ட தேகத்தையுடையவரும், வில உமிழ் - ஒளியைக் கொப்புளிக்கின்ற, மணியில் செயத வேத்திர கரத்தா - மணியிறைசெயத பிரமபைக் கையிலுடையவரும் (ஆகிய சேவகர்கள்), வேந்திர் - அரசர்களே, நிலலுமின நினமின் எனன - நிலலுங்கள் நிலலுங்களென்று, நீக்கினா - அவரை விலக்கின ராகி, தொடர்ந்து செல்ல - தொடர் துடனசெல்ல, எ-று.

(க - து) கல்வியிலவல்ல நபருல விருத்தசேவகர்கள் அரசர்களை நிலலுங்களென்று பிரமபாலலிலக்கி உடனசெல்லவும் எனபதாம்.

தமயந்தி டென்பாலாகையால் அதற்கேற்ப அவளருகே நின்ற உபசரிகக் மாதனாயும் பின்பு அமமா தனாச்சூழந்துவர நற்குணநற்செய கையுள்ள விருத்தராகிய சேவகையுஞ் சொல்லப்பட்டது. (க0௮)

பாயிருண் மேயும் பைம்பொன் னிலத்திடைப் பரா னைச் சாந்தத், தேயவையின் மெழுகி நுணடு சுமத்துமே ற் தேங்கொள் வாசத், தாய்மல ரணிச்சப்போது பரப்பிய வணிகொள் வீதி, வேயுறழ் பசிய தோளி மெல்லடி பெ யர்த்திட்ட டாளே.

(இ - ள்.) பாய் இருள் மேயும் - பரவிய இருளை மேய்கின்ற, பைம் பொன் நிலத்திடை - பசிய பொன்படுத்த பூமியிலே, பரானா - பரிய அடியையுடைய, சாந்தம் தேயவையின் மெழுகி - சந்தனமரத்திற்கொண்ட கடடையாற்சோத்த குழம்பினால் மெழுகி, நுண் தூசு உதித்து - மெல்லிய வஸ்திரத்தைப் பரப்பி, மேல் - மேலே, தேவ கொள வாசத்து - தேனைக்கொண்ட வாசனையோடுகூடிய, ஆய் - ஆயந்தெடுக்கப்பட்ட, மலா - விரிந்த, அணிச்சடபோது பரப்பிய - அணிச்சுமலரைப் பரப்பியிருக்கின்ற, அணி கொள வீதி - ஆழைக்கொண்ட வீதியிலே, வேய உழை பசிய தோளி - மூங்கிலையொத்த பசிய தோள் களையுடைய தமயந்தியானவள், மேல் அடி - மெல்லிய பாதத்தை, டெயாததிடாள - தூக்கிவைத்து நடந்தாளா, எ-று

(க - து) சந்தனத்தால் மெழுகி மெல்லிய சீலைவிரித்து மலா பரப்பிய வீதியில் தமயந்தி நடந்தாளா என்பதாம்.

பொன் நான்கில் மாற்றுமாந்த சாமபூர்த்தி பொன்னென்பதற்குப் "பாயிருண்மேயும் பைமடோலை" என்றா, மெல்லிய டாதமாகையால் அதற்கேற்பப் பொன்னிலத்தில் சந்தனசூழ்மடால் மெழுகி நுண்ணு கதித்து அணிச்சடபோது டரடபியவீதியென்றா பந்தொடு எனஹும் பாட்டுமுதல் இறந்த பாட்டுவனாடிம குளகமாய் பசியதோளியென ஹும் எழுவாய் பெயாத்திடடா எனஹும் பயனிலையையகொண்டு முடிந்தது. (க0க)

[இது சிலம்பொலியின் சிறப்புச் சொல்லடபடுகிறது.]

கலத்தொடுபழகுஞ்செம்பொறசுதிர முலைககளிநலயாணை யுலப்பருமதததகாணிலுயிரா குடித்தனநிலிலா நிலத்தலைகாககுமவேந்திரநீங்குகநீங்குகென்ற வலத்தகமுடபடுஞ்செம்பொனடிச்சிலம்பரற்றச்சென்றாள்.

(இ - ள்.) கலத்தொடு பழகும - ஆபரணத்தோடு பழகுகின்ற செம் பொன கதிர - சிவந்த பொறபிரகாசம்பொருந்திய கிரணங்களை யுடைய, முலை - ஸ்தனங்களாகிய, களிநல யாணை - களிப்பையுடைய கல்ல யானைகளானவை, உலப்பரும - செழிதற்கரிய, மதத்த - மதத்தை யுடையன, காணில - நுமமைக்கண்டால், உயிரா குடித்தனநில - உயிராக குடித்தாலல்லாமல், நிலலா - நிறைவேபெறமாட்டா, (ஆத னால்) நிலத்தலை - பூமியினிடத்து, சாகும் - புரக்கின்ற, வேந்திரா - அரசராகாள், நீங்குக நீங்குக எனஹு - நீங்கக்கடவீர் நீங்கக்கடவீரென ஹு, அலத்தகம் ஹட்டம் - செம்பஞ்சுக குழம்பூட்டிய, செம் பொன் - சிவந்த பொன்னாசெய்த, அடி - பாதத்திலிருக்கின்ற, சிலம்பு அரற்ற - சிலம்புகள் சத்திக்க, சென்றாள் - போனாள், எ-று

(க - து.) அரசராளே! தமயந்தி முலைகளாகிய யானைகள் உம் மைக்கண்டால் கொல்லும், நீங்கிப்போய்களென்று சொல்லுவதுபோ லச் சிலம்பு சத்திக்கச் சென்றாள் என்பதாம்

தம்மை மேற்கொண்டபாதங்கள் மற்ற அவயவங்களைச் சுமந்து காத்தல்போல் பூமியைச்சுமந்துகாக்கும் அரசராகையால் அவ்வியைபு

பற்றி அவரிடவாதபடி ஒரு தீங்குவருமுன்னாத தெரிவிப்பவாபோல் 'நிலத்தலைக்காக்கும்வேந்திர முலைக்களில்லயான யுலப்பருமத்தக்காணி ஹயிரமுத்தன்னி நில்லா நீங்குக நீங்குகெனது அடிச்சிலம் பரறற' என்றா நீங்குக நீங்குக வென்றது வந்ததுவந்தது கூறமென்றது போல் வினாவுபற்றிவந்த அடிக்கு. முலைகளுக்கு யானையை உவமை சொல்லுதல் கடாஅக களிற்றினைமேற கட்டடாமாதா, படாஅ முலை மேற றுகில்' இதனாலிக. சிலம்பொலித்தலில் நீக்குதற்குரியோர் சொல்லைக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கக0)

வரிவளைக்குலமுமவளவாராமங்கலமுரசுங்கன்னை [ப்ப பொருசிலைமதனைவின்னாணபுடைப்பொடும் பொங்கியார் விரிதிரைப்பரவையின்றவிளங்கியழையையநங்கை [தாள். திருமணியிமைக்குஞ்செம்பொனமண்டபம் சென்றுசேர்ந்

(இ - எ.) வரி வளை குலமும - இரோகைகையுடைய சங்குக் கூட்டமும், வள வார மங்கல முரசும - இறுக்கிய வரையுடைய விவாக பேரிகையும், கன்னல் பொரு சிலை - பொருகின்ற கருப்பம்வில் லேந்திய, மதனை - மனமதனுடைய, வில்லாண புடைப்பொடும் = வில்லினது குணத்தொனியோடும், பொங்கி - மிஞ்ஞது, ஆர்ப்ப - சத் திக்க, விரி திரை பரவை என்ற - விரிந்த அலைகையுடைய பராகடல் பெற்ற, விளங்கு இழை அனைய நங்கை - திருமாதையொத்த தமயந்தி, திரு மணி இமைக்கும் - உயர்ந்த ரதநங்குளபதித்து பிரகாசிக்கின்ற, செம்பொன மண்டபம் சென்று - சிவந்த பொன்னாறசெய்த மண்ட பத்திற போய, சோந்தாள - சோந்தள்ள, எ-று

(க - து.) தமயந்தி சுயமவரமண்டபத்திற சென்றாள் என்ப தாம்.

தமயந்திமேல் விருப்புறது விவாகஞ் செய்துகொள்ள வந்திருக் கின்ற அனேக அரசரும் இப்பொழுது அவனைக்கண்ட சமயமாகை யால் காலம்பாரத்திருந்த மனமதன் ஏக்காலத்தில் இடைவிடாமல் அவாமேல் பூங்கணையெய்தல்பற்றிச் சங்கபேரிகையொலி வின்னாண் புடைப்பொடும் பொங்கியார்ப்ப வென்றா (ககக)

[இதனால் தமயந்தியைக்கண்ட அரசாசெய்கை சொல்லப்படுகின்றது]

இழைசுடரொறித்தலாணுமிருவிசுமபுறையுமவாரோர் பொழிமலா மிடைதலாணும்பூசலவண்டிவர்தலாணு முழைபொருதடங்கட்பேதையுருவினைத்தெரியக்காணர் விழைவொடுநோக்கும்வேந்தாவிழிநெருக்குற்றமாதோ.

(இ - எ.) இழை சுடா எறித்தலாணும் - ஆபரணங்கள் ஒளியை வீசுதலாலும், இரு விசுமபு உறையும் வாரோ - பெரிய சுவாக்கத்தில் வசிக்கப்பெற்ற தேவர்கள், பொழி - பொழிகின்ற, மலா மிடைதலா ணும் - பூக்கள் நெருங்குதலாலும், பூசல் வண்டு இவாதலாணும் - சண் டைசெய்கின்ற வண்டிகள் மொய்ப்பதனாலும், உழை பொரு தடம்

கண் பேதை உருவினை - மாணையொத்த லீசாலப்பொருந்திய கண்களை யுடைய தமயந்தியினது வடிவை, தெரிய காணா - தெரியுமபடி பாரா சாகி, விழைவொடு நோக்கும் - விருப்போடு பார்க்கின்ற, வேந்தா விழி - அரசருடைய விழிகளானவை, நெருக்குற - நெருக்க மடைந் தன, எ-று. மாதா, ஓ - அசைகள்.

(க - து) ஆபரணங்களி னொளிகளாலும் மலர்களாலும் வண்டு களாலும் தமயந்தி வடிவைக்காளுதவாகளாய் அரசர்கள் கண்கள் நெருக்குற்றன என்பதாம்.

இழைசுடொறித்தல் முதலிய காரணங்களை மூன்றும் பொதுப படக்கூறினும் இழைசுடொறித்தலாற் பாரததற்குக் கண்கூசி விழி நெருக்குறவென்றும், மலா மிடைதலாலும் வண்டிவாதலாலும் உரு வினைத்தெரியக் காணொன்றும், கொள்க. உருவினைத்தெரியக் காண ராயினும் வெறுப்பினி லிழைவின்னல் அநேகா நோக்குதலால் அவா விழிகள் நெருக்கமுற்றனவெனினும் அமையும். உழைப்பொரு தடங்க ணென்றதனால், மானடாராவையை மாதா கண்பாராவைக்கு உவமை சொல்லுதலன்றி மாணையே அவா கண்ணிற்கு உவமைசொல்லுதலு முண்டு அது 'கமழை வாராகுழ லாச்சியா கயலவிழி முகத்தின, பெற றி யொப்புறப் பெருங்குருந் துச்சிமேற ரூவி, யொற்றை மாணுடைக் கலைமதி யதனிழ லுறங்கு, மறறை மாணையும் பற்றுவான கதிர்க்கை யால் வருமி' இதனால் (ககஉ)

[இதனால் தமயந்தி ஆபரணங்களில் நீலரத்தத்தின விளக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

அறற்கருங்கூந்தறபேதையணிகளிறகரியசோதி [த யெறிகஞ்நனமணியின ரோற்றமெறிதினா ககடலினமொயத விறற்கதிர்வடிவேலவேந்தர் விழைவொடுநோக்குங்கண்கள் பறிப்பரியனவாயமெய்யிற்பதிந்தனபோலுமாதோ.

(இ-ள.) அறல் கரும் கூந்தல் பேதை - கரும்ணையொத்த கரிய தலையையுடைய தமயந்தியினது, அணிகளில் - ஆபரணங்களுக்குள னே, கரிய சோதி எறிக்கும் - நீல வொளியை வீசுகின்ற, நன மணி யின் தோற்றம் - நல்ல நீலரத்தத்தின காட்சியானவை, எறி தினா கட லின் மொயதத - அலையெறிகின்ற கடல்போல நெருங்கப்பெற்ற, விறல் - பெருமைபொருந்திய, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, வடி வேல் வேந்தா - வடித்த வேலையுடைய அரசர்கள், விழைவொடு நோக்கும் கண்கள் - விருப்பத்தோடு பார்க்கும் கண்களானவை, பறிப்பரியன வாய் - வாகுதற் கரியவாகி, மெய்யில் - தேகத்திலே, பதிந்தனபோ லும் - அழுந்தினபோலும் மிருதன, எ-று. மாதா, ஓ - அசைகள்

(க - து.) தமயந்தியணிகற் நீல ரத்தங்களின் காட்சிகளானவை அரசர்கள் கண்களைப்போலும் மிருதன என்பதாம்.

அணிகளிலே நவமணிகளும் அழுத்தியிருக்க நீலமணித்தோற்றத் தைச் சொல்லியது தமயந்தியைப்பார்க்கும் அரசர்களை யுவமை யாக்குதற் கென்க. தமயந்தியினணிகளிற்பதித்த நீலமணிகளில் அர சாராவையைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (ககங்)

[இதனால் அரசா கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வஞ்சமொன்றின்றிவேறலரிதெனவதுவைநாட்டி.
விஞ்சையின்புணர்ப்பாற்சுற்றைவிளங்கிழைவழிவமாக்கி
யெஞ்சலிலுலகமன்னாயானாயுமொருங்குகொலவான்
செஞ்சுடர்வயவாள்வேந்தனநீவினையிழைத்ததென்பார்.

(இ - ள்) வஞ்சம் ஒன்று இனையி - வஞ்சகையொன்றில்லாமல்,
வேறல் அரிதென - (நமமால்) வெல்லப்படுதலரிதெனநெண்ணி, வது
வை நாட்டி - சுயம்வரமென்று நாட்டி, விஞ்சையின் புணர்ப்பால் -
மந்திர விதத்தையினுடைய சம்பந்தத்தால், கூற்றை - யமனை, விளங்
கிழை வழிவம ஆககி - காந்தியுள்ள இரத்திலுபரணங்களதரித்த தம்
யந்தியி னுருவமாகச்செய்து, எஞ்சல் இல் உலக மனனா யானாயும் -
குறைவில்லாத திரிலோகத்திலுமுள்ள அரசா கனாவனாயும், ஒருங்கு
கொலவான் - ஒருசேரக கொலுதல்படி, செஞ்சுடர் - செய்ய கிரணத்
தையுடைய, வய வாள - வெற்றிபாருத்திய வாடபடையையுடைய,
வேந்தன் - வீமனைவன, இழைத்தது - செய்தது, தீவின என்பார் -
தீவினையாகு மென்பார்கள், என்று.

(க - து.) வீமன இயமனைப் பெண்ணாகி அரசாக்களைக் கொல்ல
நினைத்தது தீவினை யென்பார்கள் என்பதாம்

வீமன வஞ்சகஞ்செய்து சொல்லினைத்தது யாதனபொருட்டெ
னில் தனக்கு வலிமை மிக்கிருப்பினும் படையெடுத்து நமமைத்தனித்
தனி வெல்வதற்கு நெடுங்காலஞ்செல்லுமென்றும், அங்குணஞ்செல்லி
னும் தன்னினமிகவரு மிருப்பாரெனனுங் கருத்தால் வெற்றியாகுமோ
ஆகாதோவென்றுங் கருதியெனக. இதுமுதல் நாலு பாடல்கள் தம்
யந்தியைக்கண்ட அரசாக்கள் கொல்லியன வெனக. (ககச)

தொண்டைவாயமுதமுரற்றுடியிடையறன்மென்கூந்த
லொண்டொடிவனப்புவாயந்தவுருவுநங்கண்களாரக
கண்மீழிவியநுநெஞ்சங்களிப்புவொற்றற்சுறப்
பண்மொங்கேட்டவாற்றிற்பதின்மடவகாயிறென்பார்.

(இ - ள்.) தொண்டை வாய் - கொல்வைக்கனிபோன்ற வாயை
யும், முததம் முரல் - முததையொத்த பல்லையும், துடி இடை - உடிக்
கையையொத்த இடையையும், அறல் மென கூந்தல் - கருமணலை
யொத்த மெல்லிய கூந்தலையுமுடைய, ஓள தொடி - பிரகாசம்பொ
ருந்திய வரையையணிந்த தமயந்தியினது, உனப்பு வாயந்த - அழகு
பொருந்திய, உருவு - வடிவை, நம் - நமமுடைய, கண்கள் ஆர - கண்
கள் திருப்பதிபெறு, கண்மீழி - கண்டவிடத்தில், வியந்து - அதிசயித்து,
நெஞ்சம் கனிப்பு உற - மனமானது கனிப்பையுடைய, ஒற்றா கூற -
ஒற்றா சொல்ல, பண்டு - முன்னே, நாம் கேட்டவாற்றில் - நாம் கேட்
டவகையில், பதினமடவகு - பத்துமடவகு, ஆயிற்று என்பார் - மே
லாயின தென்பார்கள், என்று.

(க - து.) அரசாக்கள் தமயந்தியழகை வியந்தார்கள் என்பதாம்.

தமயந்திக்குத் தம்மோடு ஒற்றாகூறிய அழகினும் இப்பொழுது பதினமடங்கு அதிகரித்திருக்கக்காண்டலால் அரசாக்கு மோகமும் அவ்வளவாயிறெனபது கருதது. (ககரு)

வள்ளுறை கழித்தவொள்வாண்மாறிவைத்தனையவுண் க ண ள ளி க கொ ண் டி யி ரா யி ன் னே ய ரு ந் தி டா தொழியினன் தெள்ள மிர் தனையதிஞ்சொற்சேயிழையுத்தநீகத [ரோ துள்ளுறை கொடியகூற்ற முயிர்குடித்திடுவதென்பார்.

(இ - ள்.) வள உறை கழித்த ஒள வாள - கூமை பொருந்திய உறையினின்று நீக்கிய ஒளிப்பொருந்திய வாளை, மாறி வைத்தது அணைய - மாறிவைத்ததால் அதையொத்த, உண்கண் - மையுடை கண்க ளானவை, உயினா - ஆவியை, அளாளிக்கொண்டு - கையி லள்ளிக் கொண்டு, இன்னே - இப்பொழுதே, அருந்திடைது - உண்ணாமல், ஒழி யினன்றோ - நீங்கினாலன்றோ, தெள அமிரது அடைய - தெளிவுபொ ருந்திய அமிரத்தையொத்த, தம் சொல் - மதுரமொருந்திய சொல் லையுடைய, சேயிழை - தமயந்தியினது, உத்தரீகதது உள உறை - மேற்போவைகளுளே யிருக்கும், கொடிய கூற்றம் - முலைகளாகிய கொடிய யமன், உயிர் - ஆவியை, குடித்திடுவது என்பார் - பருகுவ தென்பார்கள, எ-று.

(க - து.) அரசாக்கள் தமயந்தி முலைகளாகிய யமன் உயினாக் கொடுத்து மெனடாக்கள் என்பதாம்.

அள்ளிக்கொண்டு உயினா யருந்துதல்புறிக் கண்களுக்கு வாளை யுபமையாக்கினார். கொல்லவன் மறைதுவருவ னெனபது தோன்ற ஸ்தனங்களை 'உத்தரீகத துள்ளுறை கொடிய கூற்றம்' என்றார். தம யந்தி கண்களுக்கே உயிர் தப்பாதெனபது கருதது. (ககரு)

முருந்துறழினியமூரன் முகிழ்முலைப்பசியவேய்ததோட் கருந்தடங்கணணிசெவ்வாயககமழ்திளையமிழ்தமாந்த வருந்தவம்புரிந்தோர்மண்ணிலரசரோவமரரோயோ தெரிந்திலமென்னமாழ்கித்தெருமரலெய்திநிற்பார்.

(இ - ள்.) முருந்து உறழ் இனிய மூரல் - மயிலிறகினடியை ஒத் த இனிமையையுடைய பறகளையும், முகிழ் முலை - அரும்பையொத்த ஸ்தனங்களையும், பசிய வேய் தோள் - பசிய மூங்கிலையொத்த தோள் களையும், கரும் தடம் கணணி - கரிய பெரிய கண்களையுமுடைய தமயந்தியினது, செவ்வாய் - சிவந்தவாயாகிய, கமழ் - வாசனைவிசு இன்ற, திரை அமிழ்தம் மாந்த - பாற்கடலிறுளுனைய அமிரத்ததைப் புகிப்பதற்கு, அரு தவம் புரிந்தோர் - அரியதவத்தைச் செய்தவர், மண்ணில் - பூமியிலிருக்கின்ற, அரசரோ - அரசருக்கு னொருவரோ, அமரரோயோ - தேவாக்குனொருவரோ, தெரிந்திலம் என்ன - யாம் அறிந்திலமென்று, மாழ்கி - மயங்கி, தெருமரல் எய்தி - சுழற்சி யடைந்து, நிற்பார் - நிற்பார்கள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியை அதுபலிக்கத் தவஞ்செய்தவர்கள் தேவர்களோ அரசர்களோ என்பார்கள் என்பதாம்.

ஒருவராயினும் அருந்தவம் புரிந்தோராகையால் அவ்வயாவுபற்றி அவரைப் பன்மைவிசுதியாற் கூறினா. தவம்புரிந்தவா இன்னொன்று தெரிந்தால் மறையவா மாலை தரிக்கும்போது இங்கனமிருந்து அவமானப்படாமல் தமமிடங்களிற் சேரலாமெனப்பது கருத்து. அது முன்னே தெரியான மயால் 'மாழகித்தெருமரலேயதிரிதபா' என்றா.()

[இதுவுமது.]

அளியசீறழிகனோவவனிச்சமேலொதுங்கச்செய்த [ர் விளைமது துளிகுருந்தனடார் வேந்தனே கொடியனென்பா வளர் முலைப்பாரங்கண்டுமவனடிமிரதெரியலசூட்டித் தளரிடைக்கிடுக்கணசெய்ததாயரோ கொடியனொன்பார்.

(இ - ள்.) அளிய சிறு அடிகள் நோவ - அளிதலைபுடையவாகிய சிறிய பாதங்கள் நோவையடைய, அனிச்சம மேல் ஒதுங்க செய்த - அனிச்சமலரினமேல் நடக்கச்செய்த, விளை - விளைகின்ற, மது துளிகளும் - தேன்துளிகளின்ற, தன தார வேந்தனே - குளிரச்சிபொருந்திய மாலையையுடைய வீமராஜனே, கொடியன எனடார் - கொடியவனென பார்கள், வளர் முலை பாரம் கண்டும் - வளரப்பெற்ற ஸ்தனங்களினுடைய சமையக்ககளும், வண்டு இமிர் தெரியலசூட்டி - வண்டிகள் ஒலிக்கப்பெற்ற மாலையைச்சூட்டி, தளர் இடைக்கு - தளரப்பெற்ற மருங்குவுக்கு, இடுக்கண செய்த - வருத்தத்தைச் செய்த, தாயரோ கொடியா என்பார் - தாயமாகளே கொடியனொன்பார்கள், எ - று.

(க - து.) தமயந்தியை நடக்கச்செய்த வீமனே கொடியனென பார்கள், முலைப்பாரத்தினமேல் மாலைச்சூட்டிய தாயமாகளே கொடியனொன்பார்கள் என்பதாம்.

அனிச்சமலர் மெனமையொயிருப்பினும் மாதரடிக்கு வருத்தஞ் செய்யு மெனப்பது பற்றி 'அனிச்சமே ஸொதுங்கச் செய்த வேந்தனே கொடியன' என்றா. அது "அனிச்சமுமனனத்தின் றுவியுமாத, ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்" இதனாணாக. தந்தைக்குப் பெண்கள் வருத்தத் தெரியாவிடினும் தாயருக்குத் தெரியாதென்பார், முலைப் பாரங்கண்டு 'தெரியலசூட்டித் தளரிடைக் கிடுக்கண்செய்த தாயரோ கொடியா' என்றா. தாயனொப் பனமையாகக் கூறுதலால் பாராட்டுந் தாய், ஊட்டுந் தாய், முலைத்தாய், கைத்தாய், செவிலித்தாய என்னும் ஐவையுங் கொள்க. (ககன)

ஏழுறுமன்னர் யாருமினையன கூறப்பைம்பொன் வாமமேகலைகளார்ப்பமணிச்சிலம்பொலிப்பச்செய்ய காமர்வாண் முகையசெவ்விக்கார்தளஞ்செங்கைகூப்பித் தாமவேற்றடங்கணல்லாடாதையைத்தொழுதுநின்றாள்.

(இ - ள்.) ஏழ்ம மன்னர் யாரும் - இன்பமடைகின்ற அரசர்னைவரும், இனையன கூற - இப்படிப்பட்ட வாதத்தைகளைச் சொல்ல,

பைம் பொன் - பசிய பொன்னுற்செய்த, வாமம் - அழகு பொருந்திய, மேகலைகள் ஆரப - மேகலாபரணங்கள் சத்திகை, மணி சிலம்பு ஒலிப்ப - நவமணிக ளிழைக்கப்பெற்ற பாதசாலங்கள் ஒலிக்க, செய்ய - சிவந்த, காமா - அழகுபொருந்திய, வாள் - ஒளியையுடைய, முகைய - அருமபை யுடையனவாகிய, செவலி - செவலியையுடைய, காந்தளம் செம கை கூப்பி - காந்தளமலரை யொத்த சிவந்த கைக்களைக் குவித்து, தாமம் - வெற்றிமாலையைத்தரித்த, வேல்வேலையொத்த, தடம கண நல்லாள் - விசாலம்பொருந்திய கண்களை யுடைய தமயந்தியானவன், தாதையை - தந்தையை, தொழுது நின்றாள் - வணங்கி நின்றாள், என்று

(க - து) தமயந்தி தனபிதாவாகிய வீமனை வணங்கி நின்றாள் என்பதாம்.

ஏமமெனபது ஏம எனக் கடைகுறைந்து நின்றது. மன்னொன்ப பொதுட்படக் கூடலால் திரிலோகத் தரசனாயுங் கொள்க. வீமனுடைய ஆண்பபடி நடக்க வேண்டியவைக ளாகையால் அக்குறிப்புத்தோன்ற அவனைத் தமயந்தி வணங்கினு னென்க. (கக்க)

[இதனால் வீமராஜன் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

சேவடிதொழுதுநின்றதெரிவையைமகிழ்ந்துநோக்கி மூவுலகாளுமவேந்தொருவழி திரண்டுமொய்ததார் யாவரேயிவரையெண்ணியினையொன்றுரைப்பாரென்ப பூவைபோன்மேனியானேநினைந்தனனபுலவுவேலான்.

(இ - ள) சேவடி தொழுது நின்ற - தமையனுடைய சிவந்தபாதங்களை வணங்கிநின்ற, தெரிவையை - தமயந்தியை, மகிழ்ந்து நோக்கி - களிப்புடன் பார்த்து, மூவுலகு ஆளு மயேந்தா - திரிலோகத்திலுமுள்ள அரசர்களும், ஒருவழி திரண்டு - ஒரிடத்திலே கூடி, மொய்ததார் - நெருங்கினார்கள, யாவா - எவா, இவரை - இவ வரசனா, எண்ணி - நினைத்து, இனையா என்று உடைபா என்பா - இததனமையொன்று சொல்லுவாரொன்று, பூவை போல் மேனியானே - காயாமபூவையொத்த வண்ணத்தையுடைய நாரணனை, புலவு வேலான் - புலால் நாறழம் வீசுகின்ற வேலையுடைய வீமராஜன், நினைந்தான் - நினைத்தான், என்று.

(க - து.) வீமராஜன் விஷ்ணுவை நினைத்தான் என்பதாம்.

யாவோ—ஏ - வினா. திரிலோகத்தரசரும் நெருங்கி யிருக்கின்ற படியால் இவா இன்னொன்று தெரிந்து சொல்லுதற்குத் தேவராலன்றி மனிதரா லாகாதென்பதைக் கருதி வீமன் திருமலை நினைந்தான் என்க. வீமன் தெரிவையெனோக்கி நினைந்தான் என்ககூட்டிக. (1)

[இதனால் திருமாலினது செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

மன்னவனினையையொர்ந்துவணமுழாயலங்கன்மார்பன் றன்னடிதொழுதுநின்றசதுர்முகத்தேவைநோக்கிக் கன்னலிற் கனிந்ததிஞ்சொற்கலைமகளன்றியாரோ யின்னொன்றிவரையெண்ணியேந்திழைக்கிசைக்குரீரார்.

(இ-ள்) மன்னவன் நினைவை ஓர்து - வீமராஜனுடைய நினைப்பையறிந்து, வண துழாய அலங்கல மாபன - வளம்பொருந்திய துள பமாலையை யணிந்த மாபிளையுடைய நாரணனானவன், தன் அடி தொழுது நின்ற - தனது பாதுகளை வணங்கினின்று, சதுமுகத்தேவை நோக்கி - நான்கு முகங்களுடைய பிரமதேவனைப் பார்த்து, கன்னலில் கனிந்த - சுருமபைக்காட்டிலும் சுவை முதிர்ந்த, தீம் சொல் - மதுரவார்த்தையையுடைய, கலைமகள் அனறி - நாமக எல்லாமல், இன என்று - இததேயத்தினொன்று, இவளை எண்ணி - இவ்வரசனா நினைத்து, ஏந்திழைக்கு இசைக்கும் நீரா - தமயந்திக்குச் சொல்லு கின்ற தன்மையை யுடையவா, யா - யாவா, எ-று

(க - து) விஷ்ணு வீமராஜன நினைவையறிந்து பிரமனைப்பார்த்துச் சரஸ்வதியே தமயந்திக்கு இனமுரிவருவொன்று சொல்லவல்லவன் என்றா என்பதாம்.

யாடோ—ஏ - விஷ்ணு பதையாகு இவா இவ்வொன்று தெரியி னுஞ் சொல்லுதலரிதாதலால் 'கலைமகளனறியாடோ யின்னொன்றிவ னாயெண்ணி யேந்திழைக்க இசைக்கு நீரா' என்றா. சொல்லிவருக் கன்னலிற் கனிந்தவெனனும் அடைகொடுத்ததும் அதுபற்றியாம். ()

[இதனால் பிரமன் நாமகளை ஏவியது சொல்லப்படுகின்றது.]

என்றலுமலரின்மேலோனிளநிலாவெறிககுமேனி
மன்றலங்கரியகூந்தலவாணிவாணமுகத்தைநோக்கிச்
சென்றுநீயரசர்வெள்ளத்திரளினைவிதர்ப்பனீன்ற
பொன்றிகழ்முலையினாகுகுரையெனப்புவியிற்போந்தாள்

(இ-ள்) என்றலும் - இப்படியென்று சொன்னவளவில், மலரின் மேலோன் - பிரமதேவனானவன், இள நிலா எறிகும மேனி - இள மைப்பொருந்திய நிலவி னொளியை வீசுகின்ற திருமேனியையுடைய, மன்றல் - வாசனைப்பொருந்திய, அம் - அழகிய, கரிய கூந்தல் - கறுத்த கூந்தலையுடைய, வாணி வாள முகத்தை நோக்கி - நாமகளுடைய ஒளி பொருந்திய முகத்தைப்பார்த்து, நீ சென்று - நீ போய், அரசா வெள்ளத்திரளினை - இராஜகூட்டத் திரட்சியை, விதாப பன் ஈனற - வீமன்பெற்ற, பொன திகழ முலையினாளுக்கு - பொன போன்ற தேமலவிளங்கிய தமயந்திக்கு, உரை என - சொல்லென்று சொல்ல, புவியில் போந்தாள் - பூமியிலே வந்தாள், எ-று

(க - து.) பிரமன் சரஸ்வதியை நோக்கித் தமயந்திக்கு அரசா கன்பெயரை அறிவியென்று சொல்ல அவள் வந்தாள் என்பதாம்

மனிதப் பிறப்புற வீமனேனும் தமயந்தியேனும் அருந்தவம் புரிந்து தம்மை வேண்டாதிருப்ப, நாரணனேவல்லாம் பிரமன் நாம களை விபிப்ப, அவள் விரைந்து சேறலால், தந்தை வார்த்தையை மைந்தன் கடவாமைபும், கணவன் மொழியைத் துணைவி யிசவாமை யும் பெறப்பட்டன உரையென அவள் புவியிற போந்தாளெனக் கொள்க.

(கஉஉ)

போந்தவள்வண்டுமூசாப்பொன்னரிமாலையோடும்
வாரந்ததேமாலையோடும் தவதுவைமண்டபத்தின்மேலே
யேந்தெழிலெருத்தங்கோட்டிநாணெடுமிறைஞ்சிநின்ற
கூந்தலம்பிடிக்குவேந்தர்குலமுறைகிளக்கலுற்றான்.

(இ - ள்) டோந்தவள் - அப்படி வந்த நாமகள், வண்டு மூசா -
வண்டிகளால் மொய்க்கப்படாத, பொன் அரி மாலையோடும் - டொன்
னரி மாலையுடனே, வாரந்த - நீண்ட, தேம மாலையோடும் - வாச
னைப்பொருத்திய மலாமாலையோடும் தாழ்ப்பெற்ற, வதுவை மண்டபத்
தில் மேலே - விவாக மண்டபத்தில் பொருந்தி, ஏந்து - தாங்கிய,
எழில் எருத்தம் கோட்டி - அழகுபொருந்திய தலையை வணக்கிக்
கொண்டு, நாணெடுமி இறைஞ்சி நின்ற - நாணத்தோடுமே தொழு
து நின்ற, கூந்தலம் பிடிக்கு - தமயந்திக்கு, வேந்தர் குல முறை -
அரசா மரபின, கிளக்கலுற்றான் - சொல்லத் தொடங்கினான், எ-று.

(க - து) சரஸ்வதியானவள் தமயந்திக்கு அரசர்கள் குலமுறை
சொல்லத்தொடங்கினாள் என்பதாம்

எருத்தம் கோட்டிலும் நாணுறலும் மாதாக்குச் சபாவ மாயினும்
நாமகள் திரிமூர்த்திகளில் ஒரு மூர்த்தியினுடைய தேவியாதலால்,
அவளிடத்திலே இறைஞ்சியெனத் தமயந்திக்கு வணக்கமுஞ் சொல்
லப்பட்டது. கூந்தலம்பிடி யென்பது அதுபோன்ற நடையை யுடைய
வனெனத் தமயந்தி காதலால் உவமையாகுபெயர் கூந்தலம்—
அம் - சாரியை இனி சூ - பாட்டால் அரசர்களை வெவ்வேறு சொல்
லத்தொடங்கி ஆறுபாட்டால் தேவர்களைச் சொல்லுதல் காண்க. ()

சேயரிசிந்திநீண்டசெழுங்கடைமழைக்கட்செவ்வாய்
மாயிருஞ்ஞாலமவிறகுமவருமுலைத்தெரிவைகேட்டி
யாயிரங்கதிர்கள் வீசியங்கணமாஞ்ஞாலம்போர்த்தத
பாயிருளபருஞ்செவ்கேழப்பரிதியிவ்விருந்ததேவே.

(இ - ள்) சே அரி சிந்தி - செவ்வரிகள் சித்தப்பெற்று, நீண்ட
செழுங்கடை - நெய்க்கிய செழுமைபெற்ற கடையையுடைய, மழை
களை - குளிர்ச்சிபொருந்திய கலையையுடைய, செவ்வாய் - சிவந்த வாயை
யும், மா இரு ஞாலம் விற்கும் - மகத்தாகிய பெரிய பூமியை விலை
செய்யும், வரு முலை தெரிவை - வளாகின்ற ஸ்தனங்களை யுமுடைய
தமயந்தியே, கேட்டி - நீ கேட்பாயாக, ஆயிரம் கதிகள் வீசி - ஆயி
ரங்கிரணங்களை வீசி, அம் கண் மா ஞாலம் போர்த்த - அழகிய இடத்
தையுடைய மகத்தாகிய பூமியை மூடிய, பாய் இருள பருகும் -
பரவிய விருளைக்குடிக்கின்ற, செம் கேழ் பரிதி - செந்நிறத்தையுடைய
சூரியன், இ இருந்த தேவு - இருத்தலையுற்ற இத்தேவன், எ-று. ஏகா
ரம் - ஈற்றை.

(க - து) தமயந்தியே இவன் சூரியதேவன் என்றான் என்பதாம்.

பூமியைவிற்குத் தமயந்தி முலைக்கு விலையாகுமென்பார் 'ஞாலம்
விற்கும் வருமுலை' என்றார். பூமியைவிடப் பெரிதும் வலிதும்

பொறுமை யுள்ளதும் வளமுள்ளதும் வேறென்றில்லை யென்பதற்கு மாயிருவென்னும் அடைகள் கொடுக்கப்பட்டன. அது “தெரிவரும் பெருமையுந் திணமையும் பொறையும், பருவ முயற்சி யளவிற்பயத் தலு, மருவிய நன்னில மாணபா குமமே” இதனையறி. பூமியை மூடிய இருளை யோட்டிக் கண்களுக்குத் தெரியத்தக்க நில நீர் முதலிய வெல்லாப பொருள்களையும் நாடோறுங் காட்டுகின்ற நன்றி தோன்றச் சூரியனே, ‘ஆயிரங்கதிகள வீசி யங்கண்மா ஞாலம்போத்த பாயிருள பருகுஞ் செய்கேழுப பரிதி’ என்றா (கஉச)

பண்ணமையினியதீருசொற்படா முலைப்பாவைகேண மோ கண்வழுக்குறுதணசோ திகழ்கலைநிலவெறிப்பவல்லான் மண்ணியமணியிறசெய்தவான்ற விசிறுந்த தேவன விண்ணவர்க்கமிர்த மீந்தவெண்கதிராகக் கடவுளாமால்.

(இ - ள்.) பண் அமை இனிய தீம சொல் - இசை பொருந் திய இனியவாகிய மதுரவாரத்தையை யுடைய, படா முலை பாவை - சாயாத ஸ்தனங்களை யுடைய தம்யந்தியே, கேள் - கேட்பாயாக, கண் வழுக்கு உறு - கண்கள் கூசுகின்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, சோதி கலை - பிரகாசத்தை யுடைய சோடச கலைகளும், நிலவு எறிபட - ஒளிவீசிக்கொண்டு, வல்லான் - வல்லவனால், மண்ணிய - ஒப்பண யமைந்த, மணியில் செய்த வான தவிச - ரதங்களாற் செய்யப் பட்ட பெரிய ஆசனத்தில், இருந்த தேவன் - இருத்தலையுற்ற தேவ னானவன், விண்ணவாக்கு - தேவர்களுக்கு, அமிர்தம் ஈந்த - அமிர தத்தைக் கொடுத்த, வெள கதிர் கடவுள் ஆம் - சந்திரனாகும், எ-று.

(க - து.) இவன் சந்திரனென்றா ளென்பதாம்.

வல்லான் செய்த தவிசில் கலைநிலவெறிப்ப விருந்த தேவனெ னக் கூட்டுக. சந்திரனுடைய கலைகளை அபரட்சித்துப் பிரதமை முதலாகத் தொடங்கிப் பதினாறு திதியிலும் அக்கினி முதலாயினோ ருண்பா, பூரவட்சுத்திலும் அப்படியே கலைகள் வளரும், தே வர்களுண்ணுமபடி தன்னுடைய கலைகளைச் சந்திரன் தருதலால் ‘விண்ணவாக் கமுத்தமீந்த வெண்கதிராக் கடவுள்’ என்றா. (கஉரு)

ஊர்கணங்கணிந்து விம்மியொழுக்கொளியாரஞ்சுடி யேர்கணிந்தொழுகுமபொம்மலிள முலையணங்குகேட்டி. தார்புனைமௌலிவேயந்துதணப்பிலாதிருந்த தேவர் மாரனில்வனப்புவாய்ந்தமருத்துவத்தலைவர்தாமே.

(இ-ள்.) ஊர் சுணங்கு அணிந்து - பரவுகின்ற தேமலை யணிந்து, விம்மி - பருத்து, ஒழுகு ஒளி ஆரம் சூடி - ஒளியை வீசுகின்ற முத் துவடத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, ஏர் கணிந்து ஒழுகும் - அழகானது முதிர்ந்து ஒழுகுகின்ற, பொம்மல் இள முலை அணங்கு - பொலிவு பெ ற்ற இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களை யுடைய தம்யந்தியே, கேட்டி - கேட்பாயாக, தார்புனை - மலாமாலையைத் தரித்த, மௌலி வேய்ந் து - கிரீடத்தை யணிந்து, தணப்பு இலாது இருந்த தேவர் - இணைபிரி

யாது (இங்) கிருத்தலையுற்ற தேவர்கள், மாரனில் வனப்பு வாய்ந்த - மனம்தனக்காடமுதும் அழகுபெற்ற, மருத்துவத்தலேவா - அசுவினி தேவர்கள், எ-று. தாம், ■ - அசை

(க - து) இவர்கள் அசுவினிதேவர்கள் என்றாள் என்பதாம்.

எப்பொழுதும் இருவரும் இணையிரியாகிருத்தனால் 'தணப்பிலா திருந்த' என்றும், அழகின மிககோராதலால் 'மாரனில் வனப்பு வாய்ந்த' என்றும், தேவர்களுக்கு வியாதி தோடபவாகளிற் தலைமையுடையவராகையால் 'மருத்துவத்தலேவா' என்று சொல்லினா. தேவர்களுக்கும் வியாதி யுண்டோவெனில் உணமி அது "வலாரி தோள வாதநோயன மனமதி கயநோயாளன, சுலாவுறு வெப்பு நோயிற றொடக்குண்டான தக்கனென்பா, ஸுலாவுறு காலிலாத முடவனே யுரங்கொண மந்தன, சலோதர நோயக்கோட பட்டான் தண்பு னம் களாயனமாதோ" இதனாலறிக. (கஉசு)

வண்ணமேகலையாய்மற்றுனவருமுலைப்போகம்வேண்டி யெண்ணிலராகியிப்பாலினிதுயிறறிநுநதோரொல்லாம் விண்ணவரப்பாற்பைமபொளவியனறவிசிருந்ததேவர் பண்ணமைதிவவினலயாழ்பயின்றகாந்தருவவேந்தர்.

(இ-ள) வண்ணம் மேகலையாய - அழகுபொருந்திய மேகலா பரணத்தை யணிந்த தமயந்தியே!, உன - உன்னுடைய, வரு முலை போகம் வேண்டி - வளரப்பெற்ற ஸ்தனங்களினுடைய போகத்தை விரும்பி, எண்ணிலா ஆதி - அளவற்றவராகி, இடபால் - இப்பிறத்தில், இனிது வீழறிநுநதோர எல்லாம் - இனிமையோடு வீழ்ந் திருத்தலையுடையவர்களெல்லாரும், விண்ணவா - தேவர்கள், அப்பால் - அவாக கப்புறத்தில், பைம்பொன - பசிய பொண்ணாசெய்த, வியன் தவிர இருந்த தேவா - மேலாகிய ஆசனத்தி லிருக்கப்பெற்ற தேவர்கள், பண அமை - இசையமைந்த, திவவின லல யாழ் பயின்ற - வலிக்கட முனையுடைய லல்லயாழை வாசிக்கின்ற, காந்தருவ வேந்தா - கந்தருவ அரசர்கள், எ-று மறு - அசைநிலை

(க - து) இவர்கள் காந்தருவ அரசர்கள் என்றாள் என்பதாம்.

தேவர்களை இன்னுரினனொன்று வெவ்வேறு கூறத்தொடங்கிற் கால நீட்டிக்கு மெனபதுபற்றி 'எண்ணில ராகியிப்பா லினிது வீழ் றிருநதோரொல்லாம் விண்ணவா' எனப் பொதுப்படக் கூறப் பட்டது. (கஉஎ)

குழைமுகம் கிழிகரும் வேறகட் கொமமைவெம் மு லையாய கேடடி, மழவிடை யென்ன வாங்கண் மணிததவி சிருந்த தேவ, ரிழுமென வருவிச் சார வினமணி வரன் றித் தூங்கும், விழைவுறு வெள்ளி வெற்பின் விஞ்சையர்க கிறைவர் தாமே.

(இ-ள்.) குழை முகம் கிழிக்கும் - காதனியினுடைய முகத்தைக் கிழிக்கின்ற, வேல் கண் - வேல்போன்ற கண்ணையும், கொம்மை

வெம முலையாய் - இளமையையுடைய விருப்பைச் செய்கின்ற ஸ்தனங் கையுடைய தமயந்தியே!, கேடடி - கேடபாயாக, மழ விடை என்ன - இளவேமறைபடோல், ஆங்கண் - அவ்விடத்தில், மணி தவிச இருந்த தேவா - ரதநாசனத்திலே இருத்தலையுறற தேவர்கள், இழும் என - இழமென்னு மோசையோடு, அருவி - அருவியானது, சாரல் - மலைப் பக்கத்தினின்றும், இன மணி வரனறி - கூட்டமாகிய மணிகளை வா ரிக்கொண்டு, தூங்கும் - ஒழுகுகின்ற, விழைவு உறு - விருப்பமடை கின்ற, வெள்ளி வெற்பில - கைலாச மலையிலிருக்கின்ற, விஞ்சை யாககு இறைவா - வித்தியாதராகு கரசாகள், எ-று.

(க-து) இவர்கள் வித்தியாதராகு கரசாகள் என்றாள் என்பதாம்.

இழமென அருவிதாங்குமெனபது இழமெனறல் வினாவி னெ லிக்குறியாம். “இழமென விழிதருமருவி, பழமுதிர்சோலை மலைகிழ வோனே” எனப் பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல் காண்க. ஐந்து முகத் தோடுக்கூடிய சதாசிவமூர்த்தி யிருத்தலால் அங்கிருப்பின நமக் கழி விலலையென்று யாவருந் தவருசெய் தடைதற்கு விருமபுவதாதலின, கைலாசமலையை ‘விழைவுறு வெள்ளிவெற்பு’ என்றாள். (கஉஅ)

முயற்கறையொழிந்தசெவ்விழுமுமதியதனிநாளு மயக்கியுள்ளயினாயுண்ணுமவாள கிடந்தனையகண்ணாய் பபககருஞ்சிறப்பிற்றேவர்பரவவீண்டிருந்தகாளை யியக்கர்தம்பெருமானீனறவெழிலபுனைகுமராரோறே.

(இ - ள்) முயல் கறை ஒழிந்த - முயலினது கறுப்பு நீங்கிய, செவவி - அழகுபொருநகிய, முழு மதி அதனில் - பூரண சந்திரனை பொத்த முகத்தில், நானும் மபககி - நாடோறும் மயங்குகசெய்து, உள உயினா உண்ணும் - உள்ளேயிருக்கின்ற ஆவியை உண்கின்ற, வாள கிடந்தது அனைய கண்ணாய் - வாளிருந்ததையொத்த கண்ணை யுடைய தமயந்தியே!, பபககு அரு சிறப்பில் - தோன்றுதற்கரிய சிறப்பினால், தேவா பரவ - தேவர்கள் வணங்குமடடி, ஈண்டு இருந்த காளை - இவ்விடத்தி லிருத்தலைப்பெற்ற அரசன, இயக்காதம் பெரு மான ஈனற - குபேரனாற மரப்பட்ட, எழில் புனை - அழகு பொருந கிய, குமரா ஏறு - ஈளகூபரன், எ-று. ஏ - அசை.

(க-து) இவன் ஈளகூபரன் என்றாள் என்பதாம்.

திரவிபமுடையவனை யாவருஞ் சூழ்ந்திருத்த லிப்பாதலின் ஈள கூபரன் குபேரன்மக னுதல்பற்றித் ‘தேவாபரவ வீண்டிருந்த காளை’ எனப்பட்டது. குபேரன் இயக்காவேந்த னென்பது “இயக்காவேந் தன அளகையாளி” இதனுலறிக. இனி ஒருபாட்டால் ஈளகூபரனைச் சொல்லுதல் காண்க. (கஉக)

காதளவோடிமீண்டிகடைசிவந்தாவிபுண்ணு மாதர்மென்னேக்கினாயிம்மணித்தவிசிருந்தவேந்தல் னுதரவிலலினுணைய்புனிதனுக்கணியுமாகிப் பாதலத்தின்பந்துய்க்கும்பஹ்லேப்பார்தள்வேந்தே.

(இ-ள்.) காது அளவு ஓடி மீண்டு - காதுவளையுமோடித் திருமபி, கடை சிவந்து - கடைக்கண சிவந்து, ஆவி உண்ணும் - உயினாயுண கின்ற, மாதா மெல நோக்கியை - அழகிய மெல்லிய பாவையை யுடைய தமயந்தியே!, இ மணி தவிச இருந்த ஏந்தல் - இந்த ரத்நா சனத்தி லிருத்தலைப்பெற்ற அரசனாவன, புனிதனுக்கு - பரமசிவ னுக்கு, பூதர வில்லின் நாண் ஆய் - மேருவில்லில் நாரியாகியும், அணி யும் ஆகி - ஆபரணமாகியும், பாதலத்து - நாகருலகத்திருந்து, இன பம் துய்க்கும் - சுகத்தை யனுபவிக்கின்ற, பஃமலை - பல தலையை யுடைய, பாந்தன் வேந்து - சாபபராஜன், எ - று. ஏ - றாறநகை.

(க - து) இவன் ஆதிசேடன் என்றான் என்பதாம்.

பரமசிவன் திரிபுரத்தை அழிக்கத் தொடங்கியபோது மேருவ வில்லாகக்கொண்டு அதற்கேற்பச் சாபபராசனை நாணக்கிய படி யால் 'பூதரவில்லி னுயை' என்றும், சாபபங்களைத்தொகு சிவபூசை செயது எங்களை ஆபரணமாக்கிக் கொள்ளலவேண்டுமென வரங்கே டக், அவவாறு அச்சிவன் கொடுத்தலால் 'புனிதனுக்கணியுமாசி' என்றுஞ் சொல்லலா இவை சிவபுராணத்திலுங் காண்க இனி ஐரதபாட்டால் ஐரது தீவிலு மிருந்தவந்த அரசனாச் சொல்லுதல் காலக.

(சுந.0)

இழைபரந்திமைகருமலகுவினனகைப்பவளச்செவ்வாய் மழைமதர்நெடுங்கணலலாயமலாக்கணைவேனிலவேளுந் தொழுதருவனப்புவாய்ந்துதோன்றுமித்தோன்றலவெயய பொழிமதககளிநலயாணைப்புட்கரத்தீவிலவேந்தே.

(இ - ள்.) இழை பரந்த - ஆபரணங்களால் பரவப்பெற்று, இமைக்கும் அல்குல் - பிரகாசிக்கின்ற அல்குலையும், இன நகை - இனிய நகையையுடைய, பவள செவ்வாய் - பவளம்போன்ற செவ வாயையும், மழை மதா நெடு கண நல்லாய் - குளிர்ச்சிபொருந்திய களிப்பையுடைய நெடிய கண்களையுமுடைய தமயந்தியே!, மலா கணை வேனில் வேளும் - பூங்கணைகளையுடைய மன்மதனும், தொழு தரு வனப்பு வாய்ந்து - வணங்கத்தக்க அழகுபெற்று, தோன்றும் இ தோன்றல் - தோன்றுகின்ற இவ்வரசன், வெயய - வெவ்விய, பொழி மதம் - மும்மதமும் பொழிகின்ற, களி நல் யானை - களிப்பு மிருந்த நல்ல யானையையுடைய, புட்கர தீவில் வேந்த - புட்கர மென்னுந் தீவிலிருக்கின்ற அரசன், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து) இவன புட்கரன் என்றான் என்பதாம்.

தேவர்களையும் நாக வேந்தனையுந் சொல்லி உடனே நாவலந் தீவரசனாகக் கூறுது மன்றைத் தீவரசனாச் சொல்லிய தென்பொருட் டெனில், அவர்கள் சோகம நனை தினை மூப்பின்றிப் பதினாயிரம் வய துள்ளவராயத் தேவரோடு ஒருபுடை யொத்திருத்தலி னென்க. அவர்களுக்கு அக்குணங்கள் "சாகமுத லிருமூனறிந் துகினாக டமக்கெல்லாந், சோகமிலை யெந்நாளுந் துயத்திருப்பா சுகமவாத், மாகமதி னனாதினா யு மில்லையு தாயுள்வளா, மோகமிலை கலியுகத்

துங் கிம்புருடாமுறைபெறுவா". இப்பாட்டு முதலாவரும் பாட்டுத் தோறும் அரசா செல்வச் சிறப்பைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளணி காண்க. (கநக)

ஆற்றல்சான்மன்னரா வியருந்துவான்கர்த்துவெய்ய
கூற்றிருந்தனையவுண் கடகோலவனையினிதுகேட்டி
வேற்படைத்தானேசூழவியன்றவிசிருந்தகாளை
பாற்கடலுடுகதசாகததீவுறைபரிதிவேலான்.

(இ-ள்.) ஆற்றல் சான் - வலிமைமிக்க, மன்னா ஆவி - அரசாக ஞபிரா, அருந்துவான் - உண்ணும்படி, கரத்து - மறைந்து, வெய்ய கூற்று இருந்தது அனைய - வெவவிய யமனிருந்ததை யொத்த, உண் கண் - மையுடை கண்களையுடைய, கோல் வளை - தமயந்தியே!, இனிது கேட்டி - இனிமைபோடு கேட்பாயாக, வேல் படை - வேலா யுதமேந்திய, தானே சூழ - சேன்கள் தனனைச் சுற்றும்படி, வியன தவிச இருந்த காளை - ஆட்கிய ஆசனத்தி லிருக்கப்பெற்ற அரசனான வன், பால் கடல் உடுத்த - பாற்கடலையுடுத்த, சாகத்தவு உறை - சாக மெனனுத் தீவிலிருக்கின்ற, பரிதி வேலான் - சூரியனேடோன்ற வேற படையையுடைய அரசன், என்று.

(க - து.) இவன் சாகத்தீவரசன் என்னுள் என்பதாம்.

கடல்களேழினும் உயாச்சி பெற்ற கடலாதலாலும், அக்கடலிற் சிந்தாமணியாற் செய்த மணடபத்தில் உமாதேவி யோகரித்தினை கொண்டிருத்தலாலும், நாரணக்கடவுள் ஆலிலேமேல் அறிதியில் கொ ண்டிருத்தலாலும், தேவர்களால் அமிதங் கடைதெடுக்கப் படுதலா லும், இலக்குமி முதலிய அழகின மிக்க மங்கையரும் கவுத்துவமணி டஞ்சதருக்கள் ஐராவத முதலியவும் பிறத்தலாலும், அச்சிறப்பு ல்ளங்க மன்றைத் தீவுகளுக்கு அவ்வக கடல்களைக் கூறுது இததீவிற்கு மாதிராம் 'பாற்கடலுந்தத சாகத்தீவு' என்று சிறப்பிக்கப் பட்டது. அதனால் அத்தீவைப் புரக்கும் அரசன் பெருமையும் கூறியதாயிற்று பாற்கடலிலே உமாதேவி யோகரித்தினை கொள்ளுதல் "ஐரமிதின கடல் வேலிசெழுந்தரு வாய்மணிப்பம்பிய தீஜுடே, டாரகடம்படா கானிலருங்கொடை டாய்மணிமணடப் வீடே, கோரசிவன்பர மேச னுமஞ்சமொர் கூப்பரியக்கமே னாமேலே, சீரடரும்பர ஞானமுறுக களி தேவரந்தவா பூமாதே' இதனாவக. (கநஉ)

தளரிடைமெலியவீங்கிச்சந்தனத்தேய்வைகொட்டி
வளரிளமுலையாயிவ்வன் வைகியமணிசெய்ப்புணை
னிளவெயிற்பரிதிமான்றேரிடறுபொற்குடும்பியோங்கிக்
கிளரொளிவிரிக்குமாடக்கிரவுஞ்சத்தீவின்வேந்தன்.

(இ-ள்.) தளா இடை மெலிய - தளரின்ற இடையானது வாட, வீங்கி - பருத்து, சந்தன தேய்வை கொட்டி - சந்தனக்குழம்பின அபயி, வளா இள முலையாய - வளரப்பெற்ற இளமைபொருந்திய ஸ்த னங்கையுடைய தமயந்தியே!, இவ்வன் வைகிய - இவ்விடத்தில் தவ

கிய, மணி செய் பூணன் - ரத்நாபரணங்களையுடைய அரசன், இளவெயில் பரிதி மா தோ - இளவெயிலையுடைய சூரியனுடைய குதினைக்கட்டிய தோரணது, இடறு பொன் குமிழி - இடறுகின்ற பொன் னைசெய்த சிகரமானது, ஓங்கி - உயர்ந்து, கிளா ஒளி விரிகளும் - மிகுந்த காந்திமைப் பரப்புகின்ற, மாடம் - உபரிகைகளையுடைய, கிரவுஞ்சத் தீவின - கிரவுஞ்சமெனனும் தீவையாளுகின்ற, வேந்தன் - அரசன், எ-று.

(க-து.) இவன் கிரவுஞ்சத்தீவரசன் என்னுள் என்பதாம்

இவ்வனமென்பது இவ்வனெனக் கடைகுறைந்தது. சூரிடனீராததிற்கட்டிய குதிகைகள் ஒளியைபோகிக் கண்கூசி ஒதுங்கி நடக்கடபெறுமையால் 'பரிதிமானதே ரிடறுபொற் குழியோங்கிக் கிளரொளிவிரிக்குமாடம்' எனப்பட்டது (கஉரு)

புரிவடஞ்சுமந்துவீங்குமபுணர் முலையீங்குவைஞர் திருகு வெஞ்சீற்றத்துப்பிற்றிண்களியாணையன்னுள் வினாமதுவுயிராகருங்கைகை வேலிவாய்மணியும்பொன்னும வருதிரைசுருட்டிங்கானலவாங்குசைத்தீவிலவேந்தன்.

(இ-ள்.) புரி வடம் சுமந்து - முததுவடங்களைப் பொறுத்து, வீங்கும் புணர் முலை - பருத்த நெருங்கிய ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே!, ஈங்கு வையும் - இங்கேயிருக்கின்ற, திருகு - மாறுபடுகின்ற, வெம் சீற்றத்துப்பின் - வெவ்விய மிகுந்த கோபத்தையும், திண - வலிமையையுமுடைய, களி யானை அனஞ்ஞன் - களிப்பு மிக்க யானையையொத்த அரசனானவன், வினா மது வுயிர்க்கும் - வாசனைப்பொருந்திய தேனைத் தருகின்ற, கைகை வேலிவாய் - தாழைவேலியிடத்தில், மணியும் - நவமணிகளையும், பொன்னும் - பொன்னையும், வரு திரை சுருட்டம் - வருகின்ற அலைகள் மடக்கி வீசுகின்ற, கானல் - கடற்கரைச் சோலைகளையுடைய, வான் - மேலாகிய, குசைத்தீவில் - குசையென்னும் தீவிலிருக்கின்ற, வேந்தன் - அரசன், எ-று.

(க - து.) இவன் குசைத்தீவரசன் என்னுள் என்பதாம்.

எப்போதாயினும் தவணைப் பகைத்தவாமேற் கோபம் வைத்தால் அநேகநாள் கழிக்கிறும் மறவாது அவனாக கொல்லுதலும் உலிமை பெறலும் களிப்புமிருதலும் யானைகளுள்ள குணமாதல் இவ்வரசனுக்கும் அக்குணங்க ளுண்டெனப்பது தோன்ற 'திருகுவெஞ் சீற்றத் துப்பிற் றிண்களியாணையன்னு' என்றா. (கஉசு)

தென்டினாப்பரவையீன்றதெள்ளியிர் தூறல்போலும் பண்டருமினிய தீஞ்சொற்படா முலைப்பா வைகேண்மோ விண்டலப்பரிதிபோலவிளங்குமிக்குரிசிலவாசத் தண்டலைபுடுத்தகானற்சானமலித்தீவிலவேந்தன்.

(இ-ள்.) தென் திண பரவை என்ற - தெளிந்த அலைகளையுடைய கடலானதிறை, தென் அமிரது ஊறல்போலும் - தெளிந்த அமிரதத்

தின பெருக்குபோலும், இனிய பணதரும் - இன்பநரத்தக்க இசை யைத்தருகின்ற, தீ சொல் - மதுரம்பொருதிய சொல்லையும், படை முலை பாவை - சாபாத ஸ்தனங்கனையுமுடைய தமயந்தியே! கேள்- கேட்பாயாக, விண் தலம் பரிதி போல விளங்கும் - ஆகாயத்திலிருக்கின்ற சூரியன்போலப் பிரகாசிக்கின்ற, இ சூரிசில் - இவ்வரசனான வால், வாச தண்டலை உடுத்த-வாசமிக்க மலகனையுடைய சோலைகளே யுந்தத, கான்ல் - நெய்தலிலுத்தையுடைய, சானமலித்திலில் - சான மலித்திலி லிருக்கின்ற, வேந்தன் - அரசன், எ-று.

(க - து) இவன் சானமலித்திவரசன் என்றான் என்பதாம்.

பாற்கடலிற் பிறந்த அமிரதத்தின் மாதிரியம் இவன் சொல் லின லறியலா மெனபதற்கு 'பரவையின்ற தெள்ளியா தூறல் போலு மினிய தீஞ்சொல்' எனப்படது. சூரியன் இருட்பகையை யோட்டுதல்போல் இவன் தனபகையை யோட்டியவனெனபது தோ னற, 'விண்டலப் பரிதிபோல விளங்குமிக் சூரிசில்' என்றா. அன்றிப் பரிதிபோல் விளங்கிய ஒளியை யுடைவனெனினும் அமையும்.(கரு)

தேவர்கண்முதலாமற்றைத்தீவினில்வனப்புவாய்ந்த காவலரினையரென்னுவுரைத்துமைக்கரியகூந்தற் பூவையந்தீஞ்சொல்வாட்கட்பொம்மல்வெம் முலையினுட்கு நாவலந்தீவின்வேந்தாயாராயுநவிலலுற்றான்.

(இ-ள்) தேவர்கள் முதல் ஆ - தேவர்களாதியாக, மற்றை தீவி னில் - மற்றைத் தீவுகளில், வனப்பு வாய்ந்த காவலா - அழகுபெற்ற அரசர்கள், இனையா என்னு உரைத்து - இத்தன்மையொன்று சொல் லி, மை கரிய கூந்தல் - மைபோலும் கறுத்த குழலையும், பூவை யம் தீ சொல் - அழகிய பூவைப்புள்ளி னிசையையொத்த தித்தித்தவாரத் தையையும், வாள் கண் - வாள்போன்ற கண்களையும், பொம்மல் வெம் முலையினுட்கு - பொலிவுபெற்ற விருப்பத்தைச் செய்கின்ற ஸ்தனங் கனையுமுடைய தமயந்திககு, நாவலர் தீவின் வேந்தா யாராயும் - நாவ லந் தீவிலிருக்கின்ற அரசர்கள் எல்லாராயும், நவிலலுற்றான் - சொல் லத் தொடங்கினான். எ-று.

(க - து.) நாவலந்தீ வரசர்களைச் சொல்லத்தொடங்கினான் என பதாம்.

தீவுகளேமுனுள் இப்பொழுது சொல்லிய தீவுகளைத்தும் இனி சொல்லப்போகிற தீவொன்றுமாக ஆறுதீவுகளைச் சொல்லி ஒன்ற னைக் கூறுதொழிந்தது எந்தப் பிரதிகளிலு மில்லாமையால் அததி வையாரும் அரசன் வாதிலன்போலும். இனி நாவலர் தீவிலிருக் கின்ற பலதேயத் தரசனாயுஞ் சொல்லப்படுதல் காண்க நாவலந் தீவென்று இத்தீவிற்குப் பெயரானது "நவனைய கனியுதிரு சுன் னை லெந்நாளு, முறுதியுற வுயிர்க்கெல்லார் தென்றிசையி லோங்கு தலாம், பெறுநவகண் டமும்பெரிய நாவலந்தீ வெனும்பெயரை, மறு வறுமக் கனித்தீநீர் மலையதனை வலம்வருமே". இதனும் காண்க. ()

கொள்ளைவண்டியிருங்கூந்தற்கோதையிவ்விருந்த வேந்தல
வள்ளவாய்க்கமலவாவிவானையம்பகிதாவிக்க
கள்ளுலாம்பசியதாற்றுக்கமுகிளம்பானகீறு
மள்ளலம்பழனஞ்சூழந்தவவந்திராடாளுமவேந்தே.

(இ - ள்.) கொள்ளை வண்டு இயிரும் கூந்தல் கோதை - கூட்ட
மாகிய வண்டுகள் சுத்திகின்ற அளகததையுடைய தமயந்தியே!,
இவ இருந்த ஏந்தல் - இங்கிருந்த இவ்வரசன, வள்ள வாய - கிண்ணம்
போன்ற வாயையுடைய, கமல வாவி - தாமரைத் தடாகத்தினின்றும்,
வானை அம் பகி தாவி - அழகிய ஆணவானைகள் பாயந்து, கள் உலாம் -
தேனொழுகின்ற, பசிய தாறு - பசுமைபொருந்திய குலைகையுடைய,
கழுகு இளம் பாண் தோறம் - கமுகமரத்தினின்றும் டாபாகளைக் கிழிக்ரும
பம் யிருக்கின்ற, அள்ளல் அம் பழனம் சூழந்த - சேறையுடைய
அழகிய கழனிகள் சூழந்த, அவந்தி நாடி ஆளும் - அவந்தி தேசத்தை
ஆளுகின்ற, வேந்த - அரசன், எ-று. அம் - அசை.

(க - து.) இவன் அவந்திநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

கொள்ளையிற் வண்டெனப் பொருள்கொண்டு அதற்கேற்பத்
தேனை யென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவித்துக் கொள்ளினும்
அமையும். அள்ளல் பழனமெனநூர் தொடாமொழியி லிருக்கும்
அம்மென்பது விரித்தல் விகாரமாய் நின்றது அது “வலித்தன மெ
லித்த லீட்டல் குறுக்கல், விரித்த நெருத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வே
ண்டிழி” எனனுஞ் சூத்திரத்தால அநுநாலா விரித்தல் விகாரத்திற்
குக் காட்டிய “தனைநூர் துறைவா தகவிலோ” எனனும் உதாரணத்
தாலறிக இன்னும் இந்நூலிற் பலவிடந்தோறும் அழகெனப் பொ
ருள்கொண்டிருக்கும். இது போலவனவறையும இவ்வாறு விகார
மென்று கொள்ளினும் இழக்காவென்க. (கஉஎ)

நன்னலங்கனிந்தகோதாய் வகுறைநாமவேலான்
பொன்னவிரோடைநெறிப்பொழிமதக்களிறுமாய்க்குஞ்
செந்நெலவகுலையிறுவாகுந்தீர்த்தொடைநறவுகாலும்
கன்னலங்கழனிசூழந்தகவுடநாட்டரசனோறே.

(இ - ள்) நல் நலம் கனிந்த கோதாய - மிகுந்த நலமானது
முதிர்ந்த தமயந்தியே!, நங்கு உறை நாமம் வேலான் - இங்கே யிருக்க
கின்ற அச்சத்தைத் தருகின்ற வேலாயுத்தையுடைய அரசன்,
பொன் - பொன்னாசெய்த, அவர் ஓடை - பிரகாசிக்கின்ற முகப்படைத்
தையணிந்த, நெறி - நெறிபையும், பொழி மதம் களிறு - பொ
ழிகின்ற மதத்தையுமுடைய டானையை, மாயக்கும் - மறைக்கின்ற,
செந்நெல் - செஞ்சாலிகளுள்ளனவும், அம் குலையில் தூங்கும் - அழ
கிய குலைகள்போல அசைந்துகொண் டிருக்கின்ற, தீ தொடை - தித்
திப்புடைய தேன் கூண்டானது, நறவு காலும் - தேனைத் துளிக்கின்ற,
கன்னல் - கரும் புள்ளனவுமாகிய, அம் கழனி சூழந்த - அழகிய கழ
னிகளால் சூழப்பட்ட, கவுடநாடி - கவுடதேசத்தை யாளுகின்ற, அரசா
சா - மன்னாக்கு, ஏறு - ஆண்சிங்கம் போல்வான். எ-று. ஏ - அசை

(க - து.) இவன் கவுடநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

களிறுமாய்க்குஞ் செந்நெலென்றும், தேன்குட்டையுடைய கன்னலென்றுஞ் சொல்லுதல் கவிகளின் வழக்கம். அது "மீனகணி வும்வெற திடங்க ளின்மைபாற, தேன்கணக் கருமபியல் காடுஞ் செந்நெலின், வானபுகழ் களிறுமாய் கழனியாககமு, மூன்கணாக் குறைபரி தொல்லென சமமைத்தே" இதுவழறிக. (கநஅ)

கஞ்சநாண்மலனாவென்றுகடைகுழைபெறிந்துமீண்ட நஞ்செனககொடியவாட்கணங்கையில்விருந்தமீனி வெஞ்சமங்கா ததலன்றியணியென விளங்கச்செய்த விஞ்சிசூழ்மதுரைமுதுரெதுகுலமன்னரேறே.

(இ-ள்.) கஞ்சம் நாண் மலனா வென்று - தாமரையினுடைய புதிய மலனா வெறுநிகொண்டு, கடை குழை எறிந்து மீண்ட - காதணியினுடைய கடைபை மீசுத திரும்பிய, நஞ்சு என - விடம்போல, கொடிய வாள கணங்கை - கொடியவாகிய வாளடோன்ற கண்ணை புடைய தமயந்தியே!, இ இருந்த மீனி - இருந்தலை பெற்ற இவ்வரசன், வெம சமம் - வெப்பம் பொருந்திய யுத்தத்திலே, காத்தலன் தி - காப்பதற் கல்லாமல், அணி என - அலங்காரமாக, விளங்க செய்த - பிரகாசிக்ருமபுகுச் செய்த, இஞ்சி சூழ் - மதில் சூழ்ந்த, மதுரை மதுரை - மதுராபுரியை யாளுகின்ற, எதுகுல மன்னா - எதுகுல வரசாக்கு, ஏறு - ஆரசிங்கத்தை யொத்தவன், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) இவன் மதுராபுரி யரசன் என்றான் என்பதாம்.

பெரியோர்களார் சிறந்தெடுத்துச் சொல்லப்பட்ட அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகை என்னும் ஏழு நகரங்களில் ஒரு நகரமாதலாலும், யுத்தவரன் முதலிய அந்நகர அரச புரட்சுமபுகு இராசநானியா யிருந்ததனாலும், மதுரைக்கு மதுரானை அடைகொடுக்கப்பட்டது. (கநக)

அமிழ்தினை முனிந்துசாரலருவிதாழ்மலையமீன்ற தமிழினுமினியதிஞ்சொற்றையலீண்டிருந்தகோமானிமிழ்தினாகொழித்தமுத்தமேழைநின்முறுவலகாட்டிங்கமழலந்துறைசூழ்தெண்ணீர்க்கங்கைநாடாரும்வேந்தன்.

(இ-ள்) அமிழ்தினை முனிந்து - அமிர்த்தத்தைக் கோபித்து, சாரல் - பக்கங்களிலே, அருவி தாழ் - அருவியானது தாழ்கின்ற, மலையம்மான - பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்திய முனிவனால் தரப்பட்ட, தமிழினும் இனிய - தமிழைக்காட்டிலும் இனிமையுள்ள, தீ சொல் தையல் - மதுரம் பொருந்திய சொல்லையுடைய தமயந்தியே!, ஈண்டு இருந்த கோமான - இவ்விடத்திருந்த அரசனானவன், இமிழ் - பிரகாசிகுன்ற, தினா கொழித்த - அலைகளானவ ஒதுக்கிய, முத்தம் - முத்துக்கள், ஏழை - தமயந்தியே, நின் முறுவல் காட்டும் - உன்னுடைய பல்வரிசையைக் காண்பிக்கும், கமழ் - பரிமளிக்கின்ற, அலம் - அமைவினையுடைய, துறை சூழ் - துறைகள் சூழ்ந்த, தென நீர் - தெளி

வுபொருந்திய நீரையுடைய, கங்கைநாடு ஆளும் வேந்தன் - கங்கைநாடாளும அரசன், எ-று.

(க - து) இவன் கங்கைநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

மலையமெனபது அதிலிருக்கும் அகத்தியமுணிக்காதலால் ஆகுபெயர். பரமசிவன் வடமொழிக்கிலக்கணம் டாணினிகுசு சொல்லிபதுபோல், தமிழ்மொழிக்கிலக்கணம் அகத்திய முணிகுசு சொல்லி உலகத்திலே பரவச்செய்தடமையால் 'மலையம்'தெதமிழ்' எனப்பட்டது, அது "விடையுடைத்தவன் பாணினிக் கிலக்கண மேளுள், வடமொழிக்குரைந் தாங்கியன் மலையமா முணிகுசு, திடமுறுத்தியம் மொழிக் கெதிராககிய தென்சொன் மடமகடகரங் கெனபது வழுகிராடன ரே." இதனால்க.

(கசு0)

வணைமலர்க்குழங்கல் மாலைவணரிருங்கூந்தம் செவ்வா யினவனை மடநதையிபபா லெரிமணிததவிசிறேனாறு நனை விரியலங்குளமார்பனாள் விழவறா தவிதி கனை குரன முரசந் துஞ்சாக்காமபிலிககாவலவேந்தன்.

(இ-எ.) வணை மலா - மலராற்றொடுத்த, குழங்கல் மாலை - அழகிய மாலையை யணிந்த, வணா இரு கூந்தல் - வணந்த டெரிய குழலையும், செவ்வாய - சிவந்தவாயையும், இவ் வணை மடநதை - கூட்டமாகிய வணைபலையுமுடைய தமயந்தியே!, இடபால் - இடபுறத்து, எரி மணி தவிசில் தோன்றும் - ஒளியில்கினை ரதநாசனத்தில் தோன்றுகின்ற, நனை விரி அலங்கல் மாபன் - அருமபுகள் விரிந்த மாலையை யணிந்த மாபையுடையவன், நாள் - நாடோறும், விழவு அறுந் - திருவிழா நீங்காத, வீதி - வீதியிலே, கனை குரல் முரசம் - சத்திக்கின்ற குரலையுடைய பேரிகையானது, தஞ்சா - ஓயவில்லாத, காம்பிலி காவல வேந்தன் - காம்பிலி தேசத்தை யாளுகின்ற அரசன், எ-று

(க - து) இவன் காம்பிலி தேசாதிபதி என்றான் என்பதாம்.

எந்நாளுந் தெய்வங்களுக்குச் சிறப்புமிக்க திருவிழா வெட்டபது தோன்ற 'நாள் விழவறா த வீதி' என்றும், எந்த வாததியங்களினும் முரசஞ் சிறந்தமையால் 'கனை குரன முரசந் துஞ்சா' என்றும் சொல்லினா. முரசம் வாததியப்பொதுவு மாசும். (கசுச)

நுழைநொசிமருங்குறேம்பநுண்ணெறிந் மாமைவாய்ந்த விழைவளர் முலையினுயமற்றிங்கினிதிருந்ததோன்றன் மழலைவண்முழல்துங்குமழைமதப்புழைக்கைநாலவாய்க் கழைகளிகளிரல்யாணைக்கவிங்கநாடாளுமன்னன்.

(இ - எ.) நுழை நொசி மருங்குல் தேம்ப - மிகுந்த துட்பதையுடைய இடையானது வாட, நுண் - துட்பம் பொருந்திய, எழில் - அழகானது, மாமை வாய்ந்த - பிரகாசம் பொருங்கிய, இழை - ஆபரணத்தை யணிந்த, வணா முலையினுய - வளரப்பெற்ற முலையினையுடைய தமயந்தியே!, இங்கு - இவ்விடத்தில், இனிது இருந்த - இனிதாக இருக்கப்பெற்ற, தோன்றல் - அரசனானவன், மழலை

வண் - இனிமைபொருந்திய வோசையையுடைய வண்டிகள், உழல் - உழலும்படி, தூங்கும் - தங்கிய, மழை மதம் - மழைபோன்ற மதத்தை யும், புழை கை - துவாரமயொருந்திய துதிக்கையையும், நால் வாய - தொங்குகின்ற வாயையுமுடைய, கழை சுளி - சரும்பை முறிக் கின்ற, களி நல் யானை - களிப்புபொருந்திய நல்லயானைகையுடைய, சலிங்கநாடி ஆளும் மன்னன் - கலிங்க நாட்டையாளுகின்ற அரசன். எ-று.

(க - து.) இவன் கலிங்கதேசாதிபதி என்றான் என்பதாம்.

யானை மதநீராயுண்ண வண்டுமூலத்தால், 'வண்டுமூலத்தாங்கு மழைமதம்' என்றா அம்மதநீரை வண்டுண்ணுதல் - "நல்லமதநூ றெண்கவுளினபா னன்றுணைச, செல்லுசரும்பே வெங்கரியின்றழ செவியூடே, மெல்லநடந்தே போகெனமெல்ல விளம்பென்று, சொல் லமறங்கூ வேலனகண்ணா துயாகின்றா" என்பதனுல்திக. (கசஉ)

உளங்கனிந்துருகப்பைந்தார்க்காமனுமுவக்குஞ்சாய றுளங்கொளிமுத்தமூரற்றேரையிங்கிருந்ததோன்றல் விளங்கிழைநின்றுகண்போல்வேரியங்குவளை பூத்த வளங்கெழுமருதவேலிவாரணவாசிமன்னன்.

(இ-ள்.) உளம் கனிந்த உருக - மனமானது இளகியுருகும்படி, பைந்தா காமனும் - பசியமாலையை யணிந்த மனமதனும், உவசும் - விரும்புகின்ற, சாயல் - சாயலையும், தளங்கு - அசைகின்ற, ஒளி முத தம் மூரல் - ஒளியையுடைய முததையொத்த பறகையுமுடைய, தோகை - தமயந்தியே!, நாகு இருந்த தோன்றல் - இங்கே இருந்த லைபெற்ற அரசனானவன், விளங்கு இழை - விளங்குகின்ற வாபர னத்தையுடையாய், நின்று கண்போல் - உன்னுடைய கண்ணைப் போல், வேரி அம் குவளை பூத்த - தேனையுடைய அழகிய குவளைமலா கள் பூத்திருக்கின்ற, வளம் கெழு மருதவேலி - வளப்பம்பொருந் திய மருத நிலத்தையுடைய, வாரணவாசிமன்னன் - காசிதேசத்தரசன், எ-று.

(க - து.) இவன் காசிதேசாதிபதி என்றான் என்பதாம்.

வாரணசியென்பது வாரணவாசியென மருவிற்று. சாயலால் தோகைபோன்றவ னெவகுகொளக மா தூ கண்களுக்கு உவமிக்கப் பரிவ குவளைமலர்களை இததமயந்தி கண்களுக்கு உவமையமாகக் கூறு தலால் எதிரிலையணி. (கசந)

குவட்டிளமுலையினாய்நின்றுழைமுகத்திங்கணைக்கி யுவட்டெடுததுவகைவெள்ளமோங்கவிகிருந்ததோன்றல் கவட்டிக்கயவாய்மேதிகன்றுள்ளிப்பொழிந்ததீம்பா றெவிட்டவுண்டன்னந்துஞ்செழும்புனற்சிந்துவேந்தே

(இ-ள்.) குவடி இள முலையினாய் - மலைபோன்ற இளமைபொருந் திய ஸ்தனவகையுடைய தமயந்தியே!, நின் - உன்னுடைய, குழை - குண்டலத்தையணிந்த, முகம் திங்கள் நோக்கி - முகமாகிய சந்திர

னைப்பாத்து, உவட்டு எடுத்து - பெருக்கெடுத்து, ■■■■■ வெள்ளம்-
மகிழ்ச்சி யெனனும் கடலானது, ஓங்க - மிகுந்தொலிக்க, ஈங்கு இந்
நத - இங்கிருத்தலையுற, தோன்றல் - அரசனானவன், கவட்டு அடி -
பின்பாகிய குளம்பையும், கய வாய் - பெரியவாயையுமுடைய, மேதி-
எருமை, கன்று உள்ளி - தன் கன்றை நினைத்து, பொழிந்த - சொ-
ரிந்த, திம்பால - தித்திப்புப்பாலை, தெவிட்ட உணர் - நிறையவுண்டு,
அன்னம் துஞ்சம் - அன்னப்பறவை துயிலுகின்ற, செழு புனல் -
செழுமையுள்ள நீரையுடைய, சிந்து வேந்த - சிந்துதேசத்தை யாளு-
கின்ற அரசன், என்று ஏகாரம் - ஈற்றை.

(க - து.) இவன சிந்துதேசாதிபதி என்றான் என்பதாம்.

சந்திரனைப் பாராததால் கடல அதிகரித் தொலித்த லியல்பாந-
லால், 'குழைமுகத் திங்கணைககி யுவட்டெடுத்த துவகைவெள்ள மோ
கவீங்கிருந்ததோன்றல்' எனப்பட்டது "மதிபெழக்கடன முழுகு-
தலபோல்" என்றாபிறமும். நீரிலே எருமை தன்கன்றை நினைத்து -
பொழிந்த பாலை அன்னம் உண்ணுதல், "பாறுநீரும் பாறடப பிரித்த
லன்னத் தியல்தென வறிந்தனா கொள்ளே" இதனும் காண்க (1)

பகட்டிளமுலைபாய்க்குப்படுதிபாபரவைவேலை
முகட்டெழுமபரிதியேயப்பயிங்குறைமுழவுத்தோளான்
பொகுட்டிமென்கமலவாணிபபூமபுனலுழக்கிககொண்ட
லகடமனில்வாணைதாவுமகன்பனைக்குகுததோறே.

(இ - ள்) பகடு இள முலைபாய - யானை மத்தகம்போன்ற இள-
மை பொருந்திய முலையையுடைய தமையுதியே, ஈங்கு - இவ்விடத்-
தில், படு தினை - அலைகொடியுடைய, பரவை - பரந்த, வேலை முகடு
எழு - கடலுச்சியிறேன்றிய, பரிதி யேயப்ப - சூரியனை யோப்ப,
ஈங்கு உறை - இங்கிருக்கின்ற, முழவு தோளான் - மத்தளம்போன்ற
தோளையுடையவன், பொகுட்டு - கொட்டையையுடைய, மெல் கம-
லம் வாவி - மெல்லிய தாமரைமலையையுடைய தடாகத்திலுள்ள, பூ-
புனல் உழக்கி - அழகுபொருந்திய நீரைக்கலக்கி, கொண்டல் அகடடி-
னில் - மேகங்களுடைய வயிறறிவிடத்தில், வாணை தாவும் - வாணையின-
களை தாவுகின்ற, அகல் பனை - அகன்ற வயலையுடைய, குகுதா ஏறு -
குகுததேசத்தாருக்குச் சிங்கவேறறை யொத்த அரசன், என்று.

(க - து) இவன குகுததேசாதிபதி என்றான் என்பதாம்

முன்பாட்டிலும் இப்பாட்டிலும் சூவடு, கவடு, பகடு, முகடு,
அகடு என்னும் அடி யெதுகையாய வந்த உயித்தொடா மொழிக் குற-
றிய லுக்காங்க டகரவொற்றிரட்டித்தல், "ஈரொழுத்து மொழியு-
முயித்தொடா மொழியும், வேற்றுமையாயி னெற்றிடையின மிகத்,
தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி" இச் சூத்திரத்தாலுரி-
கொண்டலகட்டினில் வாணைதாவுமென்றல் "வெள்ளத்தடங்க ணெடு
வாணை வேலிக்கமுகின் மிடறொடியத், துள்ளிமுகிலைக் கிழித்துமழைத்
துளியோடிதங்கும்" மென்பதாம் காண்க. (கசுடு)

வேலெனப்பிறந்து கூற்றை வெல்குவன் வருகவென்ன
வோலைவிட்டுலவுங்கண்ணியிக்குறையுலங்கொடோளான்
குலுனைந்தலறிப்பைந்தேன்றுளிக்குமென்கமலப்போதின்
வாலவளைமுத்தமீனும்வளவயன்மச்சர்கோவே.

(இ - ள்.) வேல் என பிறந்து - வேற்படைபோ லொளியைச்
செயது, கூற்றை வெல்குவன் - யமனை வெற்றி கொள்ளுவேன்,
வருக என்ன - நீ வரக்கடவாயென்று, ஒலை விட்டு - (அந்த யமனுக்கு)
ஒலை பெழுதிவிட்டு, உலவும் கண்ணிய - உலாவுகின்ற கண்களையுடைய
'தமயந்திய', ராகு உறை - இங்கேயிருக்கின்ற, உலம் கொள தோ
ளான் - திரள்கலவின் வலியைக்கொண்ட புயத்தைபுடையவன், குல
உள்து - கருடபவாதைப்பட்டு, அலறி - ஒலித்து, பைந்தேன் துளிந
கும் - பசிய தேனோடு தெறிககின்ற, மெல் கமலம் போதின் - மெல்லிய
தாமரைமலரில், வால் வளை - வெண்மைபொருந்திய சங்கங்கள், முத்
தம் ராஜம் - முத்துக்களைப் பெறுகின்ற, வளம் வயல் - வளம்பொருந
திய கழனிகளாகுமுத, மச்சா ஏறு - மச்சதேயத்தாருக்கு அர
கம், ஏறு. ஏ - அசை

(க - து) இவன் மச்சதேசாதிபதி என்னுள் என்பதாம்.

நீதிபபடி போசெயது வெல்லக்கருது மரசாகன் உணைப டோ
ரில் வெல்லுமபடி எத்தனித்து வந்தேன், நீயும் வருகவென்று ஒலையே
னு தாதேனும் விடுத்தது தெரியப்படுத்தல் முறையாதலின், 'கூற்றை
வெல்குவன் வருகவென்னு வோலைவிட்டுலவுங் கண்ணிய' என்று
இதனால் கண்களானவை காழ்காக்குச் செய்யும் கொடுமை கூறியதா
யிறது. (கச்சு)

குடங்கையினெழியவாடகட கொம்பனாயிங்குப்பைம்பொ
மடங்கலாசனத்தினமேயமணியெழுவனையதோளான் [ன
முடங்குவெணடோட்டுகைகதைமுருகுயிர்த்திரங்குந் தெ
தடங்கடம்புலவுபோக்குந்தனைநிறைமகதநாடன். [ண்ணீர்க்

(இ-ள்.) குடங்கையின - உள்ளங்கைபோல், நெடிய வாள் கண்
நீண்ட வாளபோலங் கண்களையுடைய, கொம்பு அன்னம் - தமயந்தி
யே, ராகு - இங்கே, பைம பொன மடங்கல் ஆசனத்தின் மேய -
பசும பொன்னுமசெய்த சிங்காதனத்திற் பொருந்திய, மணி எழு
அனைய தோளான் - அழகிய எழுந்தனையொத்த புயங்களையுடைய
வன், முடங்கு - வளைவையுடைய, வெள தோடு - வெண்மைடோ
ருந்திய விதழையுடைய, கைகை - தாழைகளானவை, முருகு உயிர்த்
து - வாசனையை வீசி, இரங்கும் - சத்திக்கின்ற, தெள நீ - தெளிந்
த நீரையுடைய, தடம் - விசாலம்பொருந்திய, கடல் புலவு போக்
கும் - கடலினது புலாற்றத்ததை நீக்குகின்ற, தண் துறை - குளிர்ச
சிபொருந்திய துறையையுடைய, மகத் நாடன் - மகத்தேசத் தா
சன். ஏறு.

(க - து.) இவன் மகதநாட்டரசன் என்னுள் என்பதாம்.

வீரத்தன்மையும் புயவலிமையும் தோன்ற ஆசனமென் றொழியாது 'மடங்கலாசனம்' என்றும், தோளானென் றொழியாது 'மணி யெழுவுளையதோளான' என்றும் சொல்லினா. முருகுயிததூக் கடற் புலவு போக்கு மென்றமையால், நெய்தற் கருப்பொருளாகிய தாழை அங்கே அதிகரித்திருக்கிற தென்பது கருத்து. (கசஎ)

கழையெனத்திரண்டமென்றோட்காமருகுவனையுண்கட் பொழிகதிர்முத்தமூரம்பூங்கொடியிங்குவைகு மழிகவுடகடாததீற்றத்தண்ணலங்களிறுபோலவான் மழையகமிறிஞ்சுமாடமலிகுருநாடர்கோவே.

(இ - ள்) கழை என திரண்ட மெல தோள் - மூங்கில்போலத் திரண்டிருக்கிற மெல்லிய தோள்களையும், காமா குவளை உண் கண் - அழகுபொருந்திய நீலோற்பலத் தழைகையுடைய கண்களையும், பொழி கதிர் முத்தம் மூரல் - கிரணங்களைப் பொழிகின்ற முத்தங்களைப்போத் த பற்களையுமுடைய, பு கொடி - தமயந்தியே, ரங்கு வைகும் - இங் கே தங்கிய, அழி கவுள் கடாதத் - மதமொழுகுகின்ற கன்னத்தையு ம், தீற்றத்து - கோபத்தையுமுடைய, அண்ணல களிறுபோல வான் - பெரிய யானையை யொத்த அரசனானவன், மழை அகடு உரிஞ்சு - மேகத்தின் வயிறறைத் தேய்க்கின்ற, மாடம் மலி - உப்ப ரிகைகள் நெருங்கிய, குருநாடா கோ - குருநாடாக கதிபதி, எ-று.

(க - து) இவன் குருநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

கழையென்பது கரும்பெனினும் ஒக்கும் குருவெனனும் அரசனும் புரக்கப்படுதலால் குருநாடாயிற்று. குருசேஷத்திரமென்றுங் கூறுவா. குருசேஷத்திரம புண்ணிய பூமிபாம். அது பாரதத்திறு கானக அன்றியும், "நாததமாசிவ காகிதிகழருருக, கேத்திரம்பிர யாகைகளைரலா, பூததபுடகர மாதிபுனிதாக, ளாராததங்கை யலைக டலாதிபும்." இதனாது மறிக. (கசஅ)

வடுநெடுங்கண்ணியிங்குவைகியமடங்கலன்னுன் குடநிகர்செருத்தற்செங்கட்குவிழுலையெருமைதெண்ணீர் தடவயலுழக்கவானோதாவிமுப்புடைக்காயததெங்கின் படுபழமுதிர்க்குஞ்சூழற்பல்லவதேயவேந்தே.

(இ-ள்) வடு நெடு கண்ணி - மாவடுபோன்ற நெடிய கண்களையு டைய தமயந்தியே, ரங்கு வைகிய - இங்கே தங்கப்பெற்ற, மடங்கல் அன்னுன் - சிங்கவேற்றை யொத்தவன், குடம் நிகர் செருத்தல் - குடத்தையொத்த மடியையும், செம கண் - சிவந்த கண்களையும், குவி முலை - குவிந்த முலையைப் புமுடைய, எருமை - எருமையானது, தெள நீர் - தெளிந்த நீரையுடைய, தடம வயல் உழக்க - விசாலம் பொ ருந்திய கழனிகளைக் கலக்க, வான - (அதனாலெழும்பிய) வானிகள், தாவி - பாய்ந்து, மூன்று புடை காய் - மூன்று பக்கமுள்ள காயை யுடைய, தெங்கின் - தென்னமரத்தில், படு - உண்டாகிய, பழம் -

பழங்களை, உதிராக்கும் - உதிராகின்ற, குழல் - இடத்தையுடைய, பல்லவ தேய வேந்த - பல்லவதேசத்தை யாளுகின்ற அரசன், எ - று. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(க - து.) இவன் பல்லவதேயத்தரசன் என்னுள் எனபதாம்.

எருமை தெண்ணீர்த தடவயலுழக்க அதனுலெழுந்த வாளை தாவித் தெங்கின பழமுதிராக்கும் பல்லவதேசமெனக் கூட்டுக. இதனால் அந்நாடு நீராவள மிகஞ்செழித்திருக்கின்ற தென்பது கருத்து ()

பிள்ளைமானோக்கியிங்குவைகியபிறங்கற்றோளா
எள்ளிலைக்கமலப்போதிலரசிளவன்னங்காண
வள்ளுறைபிலிற்றுந்தண்காவரவெதிராமயிலகளாடக
கிள்ளைபாட்டயருஞ்சோலைக்கேகயநாட்டுவேந்தன்.

(இ - ள்.) பிள்ளை மான் கொடுக்கி - இளமான டாராவையையொத்த பாராவையையுடைய தமயந்தியே!, ஈங்கு வைகிய - இங்கே தங்கு உபதர, பிறங்கல் தோளான் - மலையையொத்த தோளையுடையவன், அந் இலை கமலப்போதில் - ஒருங்கிய இலையையுடைய தாமனா ரலிலிருக்கின்ற, அரசு இள அன்னம் காண - இளமை பொருந்திய அரசு அன்னம் பாராக்கும்படி, வள உறை பிலிறும - வளம்பொருந்திய துளியைத் துளிக்கின்ற, தண்கா வரவு எதிரா - குளிரச்சி பொருந்திய மேகங்களினுடைய வரவினையெதிர்த்த, மயில்கள் ஆட - மயில் கூத்தாட, இளை - கிளிப்பிள்ளைகள், பாட்டி அயறும் - பாட்டைப்பாடும், சோலை - சோலைகள் குழந்த, கேகயநாட்டு வேந்தன் - கேகயநாட்டரசன், எ - று

(க - து) இவன் கேகயநாட்டரசன் என்னுள் எனபதாம்.

அரசவன்னமாவது மூக்குங் கால்களுஞ் சிவந்து உடம்பு விளாந்திருப்பது. கராகண்டி மயிலாடுதல் “என்ன முரந்தருள் சுடாவடி யிலையவேற் பெருமான, தன்னை நன்மரு கெனப்படைத் தவனறொ டூராத், யன்ன தாமெனங் கேண்மையா லளிமுகிற குலத்தைக், கன்னி மாமயில் காண்டொறுங் களிசிறந் தகவும” இதனாற் காண்க. கிள்ளை பாட்டயரு மெனறலால், “கிள்ளைபாடுவ கேட்பன பூவைகள்” என்றா பிறரும். (கரு0)

கொல்லலைவேற்கணல்லாயிங்குறைகுவவுத்தோளான்
முல்லையம்புறவிறசேதாமுலைவழியொழுதுதம்பா
லலையிங்கமலவள்ளத்தரசிளவன்னமாந்து
மல்லலம்புறவஞ்சுழந்தமத்திரதேயவேந்தன்.

(இ - ள்.) கொல் உலை - கொல்லலைவழிற் காய்ந்த, வேல் கண் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய, கல்லாய - தமயந்தியே!, ஈங்கு உறை - இங்கே யிருக்கின்ற, குவவு தோளான் - திரண்ட தோள்களையுடையவன், முல்லை புறவில் - முல்லைகளையுடைய அந்நிலத்தில், சேது ஆ -

செவ்விய பசுக்களினுடைய, முலை வழி - முலையின் வழியே, ஒழுஞ்
தீ பால் - ஒழுகிய தித்திப்புப்பாலை, அல்லி கமலம் வளளத்தா - அச
விதழையுடைய தாமரை மலராகிய கண்ணத்தில், அரசு இள அனாப -
இளமைபொருந்திய அரசவன்னங்கள், மாந்தம் - உண்ணுகின்ற, மல
லல் - வளம்பொருந்திய, பழனம் சூழந்த - வயல்களாற் சுற்றப்பட்ட,
மத்திரதேய வேந்தன் - மத்திரதேயத்தை யாளுகின்ற வரசன், எ-று
அம் - அசை.

(க - து.) இவன் மத்திரதேயத்தரசன் என்றான் என்பதாம்.

முல்லையம் புறவிலிருக்குந் சேதாவின பாலை கமலவளைய
தன்னமாந்தம் பழனஞ்சூழந்த தேயமெனெனலால், முல்லை நீங்கிநீ
கும் மருத நிலத்திற்கும் திணையககங் கூறியவா றுயிறு. (சுரு)

தாள தாமரையின்மேயதாககணங்கனையாய்ங்கு
கோளரியென்னவைகுருகுதி கொப்புளிகுமவேலா
பாளையாககமுகிற்றாவிப்பலவின் முட்புறககாய்சிற
வாளையம்பகிதாவுமவங்கநாடாளுமவேந்தே.

(இ - ள்.) தாள தாமரையின் மேய - நாளத்தையுடைய தா
மைமலரிலே இருக்கின்ற, தாககணங்கு அனையாய - இலகருமியை
பொத்த தமயநதியே, ஈங்கு - இங்கே, கோளரி எனன் - சிங்கவே
றைப்போல், வைகும் - தங்கிய, குருதி கொப்புளிகும் - உதிரத்தைக்
கொழிச்சு, வேலான் - வேப்படையை யுடையவன், பாளை வாய் -
பாளையம் வாய்ந்த, கமலம் தாவி - கமலமரத்தின்மேறாவி, பலலி -
பலாமரத்திற காயத்த, முள் புறம் காய் - முளையுற்றத்திலே யுடைய
காய்கள், சிந்த - சித்தம், வாளை பகி தாவும - ஆண்வான்கள் தாவுகின்ற,
வங்கநாடு ஆளும வேந்து - வங்கதேசத்தை யாளுகின்ற அரசன், எ-று.
ஏகாரம் - ஈற்றசை, அம் - அசை.

(க - து.) இவன் வங்கதேயத்தரசன் என்றான் என்பதாம்.

அரியெனபதற்குத் திருமாலென்ப பொருள்கொள்ளினு மமையும.
அரசமங்கையாகு இலகருமியைச் சொல்லுதலும், அரசனுக்குத் திரு
மாலைச் சொல்லுதலும், அழகிற்குமாதிரமனறிப பொருள், போகடி,
காப்பு, பெருமை முதலியவற்றிற்குங் கொள்க. கமுகினும் பலாபுட்டரி
தாதலால், 'கமுகிறாவிப் பலவின் முட்புறககாய்சிற வாளையம்பகி
தாவும' என்றா. கோள், சிங்கத்திற்குக் கொலையும், திருமாலுக்கு வல்
மையுங் கொள்க. (சுரு)

காம்புறம் பசிய மென்றோட் கதிர்முலைத் துவர்வாய
த திஞ்சொற், பாம்பு மலகு லீங்கு வைகிய பரிதி வேலா
ன், தேம்பொதி கமல மேய வாலவனை திங்க ளென்னு,
வாம்பல்வாய் மலரும் வானி யங்கநா டாளும வேந்தே.

(இ - ள்.) காம்பு உறம் - மூங்கிலையொத்த, பசிய மெல் தோள-
பசியவாகிய மெல்லிய தோள்களையும், கதிர் முலை - பிரகாசம்

டொருந்திய முலையையும், துவா வாய்-சிவந்த வாயையும், தீம் சொல்-
மதூரம்பொருந்திய சொல்லையும், பாம்பு அடும் அல்குல் - பாம்பினை
வெல்கின்ற அல்குலையுமுடைய தமயந்தியே¹, ஈகரு வைகிய - இங்கே
தங்கிய, பரிதி வேலான் - சூரியன் போன்ற வேலையுடையவன், தேன்
பொதி - தேனானது நிறைந்த, கமலம் மேய - தாமரைமலரி லிருக்
கின்ற, வால் வளை - வெண் சங்குகளை, திங்கள் என்னு - சந்திரனென்று,
ஆம்பல் வாய மலரும் - அல்லிமுகைகள் விரியும், வாவி - தடாகத்தை
யுடைய, அங்கராடி ஆளும் - அங்கதேசத்தை யாளுகின்ற, வேரது -
அரசன், எ-று- ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(க - து.) இவன் அங்கதேயத்தரசன் என்றான் என்பதாம்.

வளை திங்கள்டோல் ஒளிவீசுதலால் 'ஆம்பல்வாய் மலரும்' என்றா.
“ஏவிழி யாடூர லினநிலாக் கண்டுகருங், காலி முகையவழும் காஞ்சி
யே” என்றா பிறரும். உமாதேவி இமயமலைக்கு மகளாய வந்திருந்த
போது பரமசிவன சனகன் முதலிய நால்வாக்கும் தக்ஷிண மூர்த்தி
யாயிருந்து அனுகிரகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தா அடபோது அக்க
புரியை மணக்கும்படி செய்யவேண்டித் தமமேல் மலரம்புகளைத் தொ
டுத்த மன்மத்தை அக்கடவுள் நெற்றிக்கணைந்த திறந்தெரித்தடோது
அவனெலும்பு விழந்த இடமாதலால், அதற்கு அங்கதேசமெனும்
பெயராயிற்று. ‘வால்வளை திங்களெனனா வரம்பல்வாய் மலரும்’ என,
ஆம்பன்மலருக்குச் சங்கினிடத்தில் சந்திரனெனும் மயக்கஞ் சொல
ல்பட்டமையால் மயக்கவணி. (கருந்)

சிதரரி நெடுங்கணல்லாயிங்குறைதிணிபொற்றோளான்
கதிர்படுகழனியூடுகளைத்தினவணநிறதேனும்
புதிதுணக்கமலப்போதுபுரிமுறுககவிழ்ந்துமாறா
மதுமடைதிறந்துபாயும்வளங்கொள்பாஞ்சாலவேந்தே.

(இ - ள்.) சிதா அரி நெடு கண் நல்லாய்-பரவுகின்ற செவ்வரி
பரந்த நெடிய கண்களையுடைய தமயந்தியே¹, ஈகரு உறை - இங்கே
யிருக்கின்ற, திணி பொன் தோளான் - வலிமைபொருந்திய அழகிய
தோளையுடையவன், கதிர்படு கழனியூடு - கதிராகளா னிறையப்பெற்ற
வயலகளிலே, களைத்து - ஆரவாரித்து, இனம் வண்டும் - கூட்டமா
கிய வண்டுகளும், தேனும் - தேனவண்டுகளும், புதிது உண -
புதிதாகவுண்ண, கமலடோது - தாமரைமலர்கள், புரி - கட்டுப
ட்ட, முறுக்கு அவிழ்ந்து - முறுக்குடைந்து, மாறா - நீங்காத, மது -
தேனானது, மடை திறந்து பாயும் - மடையைத்திறந்து பாயுகின்ற,
வளம் கொள் - வளத்தைக்கொண்ட, பாஞ்சால வேந்து - பாஞ்சால
தேசத்தரசன், எ - று ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(க - து.) இவன் பாஞ்சாலதேயத்தரசன் என்றான் என்பதாம்.

கழனிமினித்திலே யிருக்குந் தாமரைமலர்கள் வண்டினம்
களுக்கு நாடோறும் புதிதாக வண்ணம்படி தேனைத்தரு மென்ன
லால், அவ்வாறு அந்நாட்டிலுள்ளவ ரனைவரும் விருந்தினாக்கு உப
சரிககின்றனரென்பது கருத்து. (கருசு)

இழைபுரைமருங்குலின்னேயிறுமிறுமென்னீங்கி
யழகுவீற்றிருந்தபொம்மலணிமுலையாங்குவைகுமீ
கொழுதிவண்முமிருந்தாரான்கோணிலைதிரிந்தஞான்று
மழைவளஞ்சுரக்குஞ்செல்வமலிந்தகார்தாரவேந்தே.

(இ - ள்) இழை புரை மருங்குல் - ஞாலிழையையொத்த
இடையானது, இன்னே - இப்பொழுதே, இறும் இறும் என்ன - ஒடியு
மொடியுமென்ன, வீங்கி - பருத்து, அழகு வீற்றிருந்த - அழகானது
அரசிருந்த, பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற, அணி முலை - ஆபரணங்களை
யணிந்த ஸ்தனையையுடைய தமயந்தியே!, ஆங்கு வையும் - அங்கே
தங்கிய, கொழுதி - மூக்கினுறுமுது, வண்டு - வண்டிகள், இமிரும்
தாரான் - ஒலிக்கின்ற மாலையை யுடையவன், கோள் - நவகுகிரகங்
கள், நிலை திரிந்த ஞான்றும் - நிலைமாறியகாலத்தும், மழை வளம் சுரக்
கும் - மழைவளங்களுண்டாகின்ற, செல்வம் மலிந்த - செல்வமிருந்த,
கார்தார வேந்து - கார்தாரதேயத்தரசன், எ - று. ஏ - சை.

(க - து) இவன் கார்தாரதேயத்தரசன் என்றான் என்பதாம்

கோணிலை திரிதலாவது—கோள்கள் நடக்கவேண்டிய முறை
தப்பி மாறிநடத்தல், அப்படிநடந்தால் அந்தத்தேசத்தில் மழை
பெய்யமாட்டா தென்க. கோணிலைதிரிதல், “காய்சினவெய்யோன்
சேயோன் முன்செலக்கதிகா கால்வெள்ளிந், தேசிகனபின்புகென்று
நடக்குமிச்செயலாண்முந்நாத், ஞ்சினவுலகிறபனன் ராண்டுவான்
சுருங்குமென்று, பேசின தூல்கண்மாரி பெயவிப்போற சென்றுகேண்
மின்.” இதனாலிக. (கருந்)

அள்ளிலைவடிவேற்கண்ணயீங்குறையலங்கற்றோளான்
முள்ளைமுளரிமேயந்துமுழுநெறிகருவளைமென்று
வள்ளைவாய்குதட்டிமேதிவழைநறுநீழ்ந்துஞ்சும்
வெள்ளநீர்ப்பழைஞ்சூழ்ந்தமிதிலைநாடாரும்வேந்தே.

(இ - ள்.) அள இலை வடிவேல் கண்ணயீ - மாமிசத்தை யள
ளிக் கொள்கின்ற இலையையுடைய கூரியவேல்போன்ற கண்களை
யுடைய தமயையதியே!, நங்கு உறை - இங்கேயிருக்கின்ற, அலங்கல்
தோளான் - மாலையணிந்த தோள்களை யுடையவன், முள் அரை - மு
ள்ளுகள் நிறைந்த தாையுடைய, முளரி மேயந்து - தாமரைப்பூவை
மேயந்து, முழு நெறி - முழுநெறிப்பையுடைய, குவளை மென்று - குவ
ளைமலரைமென்று, வள்ளை வாய் குதட்டி - வள்ளையிலையை மென்று,
மேதி - எருமைகளானவை, வழை நறு நீழல் துஞ்சும் - புண்ணைமரத்
தினுடைய நறிய நிழலிலே உறங்குகின்ற, வெள்ள நீர் - அதிக நீரை
யுடைய, பழனம் சூழ்ந்த - கழனிகளாற சூழப்பட்ட, மிதிலை நாடி
ஆளும் - மிதிவாதேசத்தை யாளுகின்ற, வேந்து - அரசன், எ - று.
ஏகாரம் - ஈற்றை.

(க - து.) இவன் மிதிலைநாட்டு மன்னன் என்றான் என்பதாம்.

மேய்ந்து - மென்று - வாய்குதட்டி. யென்னும் வினையெச்சவடிக்கு
கள் துஞ்சுமென்னும் பெயரொச்ச வினையையும், அது பழனமென்னும்
பெயரையும்கொண்டு முடிந்தன. (கருசு)

வெதிர்புரைபசியமென்றோள்வேல்கிடந்தனையகண்ணு
யதிர்கழலரசாபோற்றநீங்குறையரியேறன்னான்
கதிர்வெயிற்கற்றைகான்றுகாசுகண்படுகருமாட
மதியகடுகிஞ்சுவோங்குமாள்வதேயவேந்தே.

(இ - ள்.) வெதிர புரை - மூங்கிலையொத்த, பசிய - பசியவாகிய,
மெல தோள் - மெல்லிய புயங்கனையுடைய, வேல கிடந்தது அனைய
கண்ணாய் - வேறபடை யிருந்ததை யொத்த கண்ணையுடைய தமயந்
தியே¹, அதிர கழல் அரசா போற்ற - அதிரச்சியையுடைய வீரக்கழலை
பணிந்த அரசர்கள் வணங்க, ஈங்கு உறை - இங்கே யிருக்கின்ற,
அரி ஏறு அனனா - சிங்கவேறை யொத்தவன், கதிர் வெயில்
கற்றை காணு - கதிராகிய வெயிறொருகுதியை வீசி, காசு கண்படுக
கும் மாடம் - ரதநங்கள் பதித்திருக்கின்ற உப்பரிகைகள், மதி - சா
திரனுடைய, அகடு உரிஞ்சு - வயிறறைத்தேயக்க, ஓங்கும் - உயர்ந்
திருக்கின்ற, மாள்வதேய வேந்து - மாள்வதேசத்தரசன், எ - று.
உசை

(க - து) இவன் மாள்வதேயத்துமன்னன் என்றான் என்பதாம்.

அநேகமன்னா இவனெழ் அரசு செயல்கொண்டிருத்தல் தோ
ன்ற, 'அதிரகழலரசா போற்ற' என்றும், அவாகுனிஊமிருந்த வல்ல
மையுடையவனென்பது தோன்ற, 'அரியேறன்னான்' என்றொரு சொல்
லினால். (கருள்)

வடுவகிர்நெடுங்கணலலாய்மடங்கலாசனத்தின்வைகுந்
தொடுகடலுயிர்த்தமுத்தந்துயல்வருதடந்தோள்வீரன்
கடிமுறுக்கவிழ்ந்தசெவ்விக்கமலமென்பொகுட்டிலேறிக
குடவளைமுத்தமீனுய்கோசலத்தரசரேறே.

(இ - ள்.) வடு வகிர் நெடு கண் நல்லாய் - மாவடுவின பிளப்பை
யொத்த நெடிய கண்ணையுடைய தம்பேந்தியே¹, மடங்கல் ஆசனத்
தின் வையும் - சிங்காதனத்திலே தங்கிய, தொடு கடல் உயர்த்த -
சுகராரம் றோண்டப்பட்ட கடலானது பெற்ற, முத்தம் - முத்து
வடங்களானவை, துயல்வரு - அசைகின்ற, தடம் தோள் - பருத்த
புயத்தையுடைய, வீரன் - அரசனானவன், கடி - வாசனை பொருந்திய,
முறுக்கு அவிழ்ந்த - முறுக்குடைந்த, செவவி - அழகுபொருந்திய,
கமலம் மெல் பொகுட்டில் ஏறி - தாமரை மலரினுடைய மெல்லிய
கொட்டைகளின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, குடம் வளை - குடம்போன்ற
சங்கானது, முத்தம் எனும் - முத்துக்களைப் பெறுகின்ற, கோசலத்து -
கோசலதேசத்தை யாளுகின்ற, அரசா ஏறு - அரசரிற் சிங்கவேற்றை
யொத்த வரசன், எ - று. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(க - து.) இவன் கோசலைநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

அணிகள் அநேகமிருக்க இவ்வரசன் முத்துவட மணிந்ததைக் குறிக்கில், தனக்கு இயற்கையில் செல்வமிருக்க திருப்பினும், உடுத்திரள் பழக்கம் போன்றும், உருட்சியும் கனமும் உள்ளனவும், பாவைக்கின்புற தருவனவும், குறையில்லனவுமாகிய முததுக்கனையனின் தால் வறுமையுள்ளனவும்போய்ச் செல்வமுடாடாருமெனனும் விதி பற்றிப்போலும். தன்னுடைய வசசிரம உறபத்தியாயினும் அதில் இவ்வளவு விருப்பினமை காண்க. (கருஅ)

மாழைமெனநோக்கியிங்குவைகியமானவேலான்
 றுழைமுப்புடைக்காயனிழந்துதாற்றிளங்கமுகுசெற்று
 வீழ்சுனைவருக்கைபோழ்ந்துவெம்புலியடியபைங்காயக
 கோழனாயரமபைசாயககுங்குடகநாடாளுமவேந்தே.

(இ-ள்.) மாழை - மாமபிஞ்சுபோன்ற, மெல நோக்கி - மெல்லிய பாவையையுடைய தமயந்தியே¹, இங்கு வைகிய - இங்கே தங்கிய, மான வேலான் - பெரிய வேர்ப்படையையுடையவன், தாழை - தெங்கி னுடைய, முப்புடைக்காய - மூன்று பக்கங்களுடைய காயானது, வீழ்ந்து - விழுந்து, தாறு - குலைக்கையுடைய, இள கமுகு செற்று - இளமைபொருந்திய கமுகமாததை ஒடித்து, வீழ் சுனை வருக்கை போழ்ந்து - விருமப்பபட்ட சுனையையுடைய பலாவைப்பிளந்து, வெம்புலி அடிய - வெப்பம்பொருந்திய புலியின் தடியையொத்த, பைங்காய - பசியகாயையுடைய, கோழ அரை - கொழுமையுள்ள அடியையுடைய, அரமபை சாயககும - வாழையை சாயச்செய்யும், குடகநாமி ஆனும் - குடக்கேசத்தை ஆளுகின்ற, வேந்து - அரசன், எ-று.

(க - து.) இவன் குடகநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

மரங்களைக் கூறிலும் அவ்வவற்றின் கனிகளையெனக் கொள்ளுதல் சிறப்பென்க. தென்னம்பழம் வீழ்தலால் இவ்வாறு ருருமோவெனின ஆகும். அது “காய மாண்டதெங்கின பழமவீழக் கழுகினெற்றிவ, பூமாண்டதந்தேன் ரெடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து, தேமாங்கனி சிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்து, மேமாங்கதமெனறிசையாற நிசை போயதுண்டே.” இத்தொழிக. (கருங்)

ஏங்கிளமுலையாயிப்பாலினிதுறைகுமரன்னான்
 தேந்துணருழ்த்தபோதுந்தெரிவையரிழைத்தசிற்றிற்
 காந்தெரிமணியும்பொன்னுமகாழகிற்றுணியும்வாரிப
 பூந்திரைசுருடமிந்தெண்ணீர்ப்பொன்னிராடாளுமவேந்தே.

(இ - ள்) ஏந்து - தாங்குகின்ற, இள முலையாய் - இளமைபொருந்திய முலைக்கையுடைய தமயந்தியே¹, இடபால் - இப்புறத்தில், இனிது உறை - இனிமையுடையிருக்கின்ற, குமாரன் அனனான் - குமாரர்க்குடவுளை பொத்தவன், தேம் துணா னுழைத்த போதும் - வாசனை பொருந்திய மகரந்தங்களை உதிர்த்த மலனாயும், தெரிவையா இழைத்த

சிற்தில் - சிறு பெண்கள் செய்த சிறு வீட்டினது, காந்து எரி மணியும் - ஒளிமிஞ்சுந்த மணிகளையும், பொன்னும் - பொன்னையும், காழ்-வயிரம்பொருந்திய, அகில் துணியும் - அகிற்றுண்டிகளையும், வாரி - வாரிக்கொண்டு, பூ தினா சுருட்டும் - அழகுபொருந்திய அலைகளை மடக்குகின்ற, தெள் நீர் - தெளிவுபொருந்திய நீராயுடைய, பொன்னி நாடு ஆளும் வேந்து - காவிரிகுழந்த சோணட்டை ஆளும் அரசன், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) இவன் சோழநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

வானவறப்பினும் காலந்தப்பாதுவரும் காவேரிநதிசூழ்ந்த அந் நாட்டுக்கு ஒருகுறைவில்லையெனபது தோன்ற 'போதும் மணியும் பொன்னும் அகிற்றுணியும்வாரிப பூந்திகைசுருட்டுந் தெண்ணீர்ப்பொன னினாடு' என்றா. அதனால் அந்நாட்டையாளும் அரசன் பெருமை விளங்குகின்றது. (கசு0)

மோட்டிள முலையாய் பைம்பொன் மொய்ம்மணித் தவிசி னாப்பட், சேற்றிளம் பரிதி போல விக்ருறை திணி பொற் றோளான், பாட்டளி பேட்டி னோடும் பருமுகை யவிழ்த்துத் தேறற், கூட்டுணும் கமல வாவி கொற்கை யம் பதிகு வேந்தே.

(இ - ள்) மோடு இள முலையாய் - உயர்ச்சிபெற்ற இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே, பைம்பொன் - பசியபொன் னாற்செய்த, மொய் மணி தவிசின் நாப்பண் - மணிகள் நெருங்கிய ஆசனத்தின் மத்திபத்திலே, சேடு இள பரிதிபோல - மிஞ்சுந்த இளமை பொருந்திய சூரியனபோல், ரங்கு உறை - இங்கேயிருக்கின்ற, திணி பொன் தோளான் - வலிமைபெற்ற அழகுடொருதிய தோளையுடையவன், பாட்டு அளி - பாட்டையுடைய வஸ்துகள், பேட்டினோடும் - டுட்டைகளுடன், டரு முகை அவிழ்த்து - பருத்த அரும்புகளை விரித்தது, தேறல் கூட்டு உணும் - தேனைக் கொள்ளைகொள்ளும், கமலம் வாவி - தாமரைத்தடாகத்தையுடைய, கொற்கை அம் பதிக்கு வேந்து - கொற்கையென்னும் அழகிய நகரத்துக்கு அரசனாகிய பாண்டியன், எ-று. ஏகாரம் - அசைநிலை.

(க - து.) இவன் கொற்கைநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம்.

'பாட்டளிபேட்டினோடு தேறல் கூட்டுணும்' எனலால், உலகத்தில் தனியே யுண்பதிலும் தமக்கினிய துணைவியுட னிருந்துண்ணல் யாவாக்கு மின்பமென்பதாயிற்று. (கசுக)

என்னமற்றினையவாறேயெரிமணிமாடஞ்சேர்ந்த மன்னவர்குலமும்பேரும்வரன்முறைவழா துகூறி மின்னகுபரிதிவைவேளன்னுருக்கொணடுமேய வன்னவர்தமையுமற்றைநளனையுமறையலுற்றான்.

(இ-ள்.) என்ன - இப்படியென்று, இனைய ஆறு - இத்தன்மைப படி, எரி மணி மாடம் சோந்த - ஒளிவீசுகின்ற மணிகள் பதித்த உப ரிகைகள் சோந்த, மன்னவா குலமும் - அரசாசனஞ் செய் மரபும், பே ரும் - நாமமும், வரனமுறை வழாது - குலமுறைமையில் வழுவாமல், கூறி - சொல்லி, மின் நகு - ஒளியையுடைய, பரிதி - சூரியனை யொத்த, வை வேல் - கூரிய வேலையுடைய, நள்ள உரு கொண்கு மேய - நள னுருவங் கொண்டிருக்கின்ற, அன்னவாதமையும் - இந்திரன்முதலிய அந்நால்வரையும், நாளையும் - நளமகா ராஜனையும், அறையலுற்றாள் - சொல்லத் தொடங்கினாள், என்று. மற்று - அசை.

(க - து.) தேவாசனையும் நாளையும் சொல்லத்தொடங்கினாள் என்பதாம்.

வடநூலிற் சொல்லியபடி வெவ்வேறு சொல்லில், இந்நூல் விரியு மென்பதுபற்றி இத்தன்மையையுடைய நாட்டரசுன்னென்று சொல்லிய படி. குலமும் பேருரு சொன்னொன்பதற்கு இனையவாறு 'மன்ன வா குலமும்பேரும் வரனமுறை வழாதுகூறி' என மாட்டெறிந்பொ முக ஸென்னும் யுத்தியாற சுருக்கிக் கூறினா. இனி நாலுபாட்டால் இந் திரன் முதலிய நால்வராகும நளனாகுஞ் சிவனையாகத் தனித்தனி சொல்லுதல் காண்க (கசுஉ)

கலைவளர்திங்களென்னக்கழகமழ்கமலம்வாட்டிம்
திலகவாண்முகத்தாய்ங்குனவையிசைவேற்காளை
வலனுடவயிரவாளான் கறபகமலிந்ததோளான்
பலவகைவனாமுன்செறறபகட்டெழின்மார்பினானே.

(இ - ள்.) கலை வளர்திங்கள் என்ன - கலைகள் வளரப்பெற்ற சந் திரன்போல், கடி கமழ் கமலம் வாட்டிம் - வாசனைகமழ்கின்ற தாமரை மலரை வாட்ச்செய்கின்ற, திலகம் வாள் முகத்தாய் - திலகமிட்ட ஒளி பொருந்திய முகத்தை யுடைய தமயந்தியே', ரங்கு வையி - இங்கே தங்கிய, சினம் வேல் காளை - கோபம் பொருந்திய வேறபடையை யுடைய அரசன், வலன் உடை வயிரம் வாளான் - வலனைக்கொன்ற வச்சிரப்படையை யுடையவன், [வெற்றிபொருந்திய கூரியவாளை யுடையவன்], கற்பகம் மலிந்த தோளான் - கற்பக மலாமாலை நெருங் கப்பெற்ற தோளையுடையவன், [கற்பகமலிந்த தோளான் - மலையைப் பிளக்கும் வலிமைமிக்குத் தோளையுடையவன்], பல பகை வரை முன் செற்ற - டலவாகிய பகைகொண்ட மலைகளை முன் சிறுசுறுத்துச் சயங் கொண்ட, [பல பகைவரை முன் செற்ற - பலசத்துருக்களை முன் செ யித்த], பகம் எழில் மாபினான் - பெருமை பொருந்திய அழகிய மாா பையுடைய இந்திரன், [நளன்], என்று.

(க - து.) இவன் இந்திரன் என்றான் என்பதாம்.

தமயந்தி மாலைசூட்டாது வந்த மேற்சொன்ன அரசா முகமலா கள் வாழ்தல்பற்றி 'திங்களென்னக் கமலம்வாட்டிந் திலகவாண் முகத் தாய்' என்றா. இறந்தால் தன்னுடம்பு நவமணியாகும்படி வரம்பெற

நிருந்த, வலாசுரனைக் கொன்றபடியால் 'வலனுடை வயிரவாளான' என்றும் பறந்து உலகத்தை யழித்துக்கொண்டிருந்த மலைகளின் சிறையை யறுத்தபடியால் 'பல பகை வனா முன செற்ற' என்றும், இந்நிரனுக்கு அடைகள் கொடுக்கப்பட்டன. இப்பாடமுற பின் னிரண்டடியும் இந்நிரனுக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல் காண்க (கசு௩)

நகைமதிமுகத்தாயிங்குவைகியநாமவேலான
புகலரும்வெகுளியுள்ளத்தொருவினன்பொங்கியார்த்த
பகையிருடபிழம்புசீகும்பலசுடருமிழுமவாளான்
நகைமைசாலபுலவோத்தூந்தாலமேழுடையகோவே.

(இ-ள்.) நகைமதி முகத்தாய்-ஒளியையுடைய சந்திரன்போல
முகத்தையுடைய தமயந்தியே', எவரு வைகிய - இங்கே தங்கிய,
நாமம வேலான - அச்சத்தைத்தரும் வேறபடையை யுடையவன,
புகல அரும் வெகுளி உள்ளத்து - சொல்லுதற்கரிய கோபமுள்ள
மனத்தையுடைய, ஒருவினா - ஆட்க்கிடா வாகனத்தையுடையவன,
[புகலரும் - புருத்தகரிய, வெகுளி - சினத்தை, உள்ளத்து - மனத்தின்கண், ஒருவினா - நீக்கினா], பொங்கி - பொலிந்து, ஆர்த்த - ஒலித்த, பகை - பகையாகிய, இருள் பிழம்பு - இருடபிழம்பை, சீகும் - ஒட்டிக்கின்ற, பல சுடா உமிழும் - பலவாகிய ஒளியையுமிழ்கின்ற, வாளான - சவாலையையுடையவன, [பொங்கி ஆர்த்த - மிகுந்து காட்சித்த, பகை இருள் - இருளையொத்த பகைவரது, பிழம்பு - கூட்டத்தை, சீகும் - கெடுக்கின்ற, பல சுடா உமிழும் - பலவாகிய ஒளிவிழ்கின்ற, வாளான - வாட்படையை யுடையவன.] தகைமை சால் - அழகு மிகுந்த, புலவா ஏத்தும் - தேவரால் துதிக்கப்பட்ட, தாலம் ஏழு உடைய கோ - ஏழுநாயுடைய தீக்கடவுள், [தகைமை சால் - பெருமைமிகுந்த, புலவா ஏத்தும் - வித்துவான்களால் துதிக்கப்பட்ட, தாலம் ஏழுடைய கோ - சத்ததிவையுடைய நாளன்,] எ-று. ஏ - அசை

(க - து.) இவன அக்கினிதேவன் என்றான் என்பதாம்.

ஒரு - ஆமி வெறிவிலக்கில் "ஒருத்திகொருவன் பகையோ" என்றா பிறரும். தேவா புசிக்கின்ற அன்பாக்கங்கள் அக்கினிமுகமாகட பெறவேணத்தலாலும், இதனால் தேவர்கள் வாழ்க்கைக்கு அக்கினி சாரணமாதலாலும், வேதத்தில் தேவர்களுக்கு அக்கினியை முகமாகச் சொல்லுதலாலும், தமக்குப் புசிப்புத் தருபவனை உண்பவா புகழவது இயல்பாதல் பற்றி அக்கினியைப் 'புலவோத்தூந்தாலமேழுடைய கோ' என்றா. புலவொன்பது பலபொரு ளொருசொல்லாய்த் தேவனாயும் கற்றவனாயும் உணர்த்துதலால் ஏத்துதல், அக்கினிக்குத் தேவரும் நளனுக்குக் கற்றவரு மெனக் கொள்க. இப்பாடமுற பின் முனநடியும் அக்கினிக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல் காண்க. (கசுச)

அஞ்சனமெழுதலாற்றாதம்மவோவென்றுநையும்
வஞ்சிதூண்ணிடையாயிங்குவைகியநாமவேலா
னெஞ்சலிறருமன்றெண்ணீரிருங்கடலுலகமெல்லாஞ்
செஞ்சவேயோசைபோய்தீத்துசெங்கோல்வேந்தே.

(இ - ள்.) அஞ்சனம் - மையை, எழுதல் - எழுதுதலை, ஆற்றாத - சகியாத, ஓ என்று - ஓ என்று, நையும் - னாவையடைகின்ற, வஞ்சி துண இடையாய - வஞ்சிக்கொடிபோல துட்பமாகிய இடையை யுடைய தமயந்தியே¹, நாகு வைகிய - இங்கே தங்கிய, நாமம் வே லான் - அச்சத்தைத் தருகின்ற வேறபடையை யுடையவன், எஞ்சல் இல் - குறைவில்லாத, தருமன் - தருமனென்னும் பெயரையுடைய வன், [தருமத்தையுடையவன்], தெள நீர் - தெளிவுபொருந்திய நீர் அயுடைய, இரு கடல் உலகமெல்லாம் - பெரிய கடல்முந்த உலகமுழு வதும், செஞ்சுவை - செவ்வையாக, ஐசை போய - புகழ்பரவப் பெற்ற, தீது அது - குற்றமற்ற, செங்கோல் வேந்து - செவ்விய கால் தண்டதையுடைய யமன், [செங்கோல் செலுத்தும் நான்] என்று

(க - து.) இவன் இமயன் என்றான் என்பதாம்.

கண்ணுக்கு மையெழுதினால் அந்த மையளவு கனமும் பொறுக்க மாட்டாது நையு மிடை யெனக் கொள்க அமமவோ-இரக்க குறியட. “அனிச்சப்பூங்கோதை நுட்டி எமமனையோவெனநஞ்சிப், பனிகு துணைநுசுப்பிற் பாவை” என்றா பிறரும். உயிர்கள் செய்த தீவினைக் குத் தகவொருந்தலால் யமனையும், அழகுப்பத் திரண்டிரு செய்தலால் நன்னையும் தருமமென்றா இப்பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் யமனுக் கும நன்னுக்கும் சிலேடையாதல் காண்க. (கசுரு)

பாற்றினாயமிர் தழுறும்படரொளிப்பவளசெவ்வாய்க் கோற்றொடிமடநதையீங்குவையிசுவவுத்தோளான் மாற்றருஞ்சிறப்பின் மிக்கவளங்கெழுபுவனவேந்த னாற்றிசைப்பரப்புஞ்ஞழபோநலங்கெழுநேமிவேந்தே.

(இ - ள்) பால் திணை - பாறகடலிற் பிறந்த, அமிர்தம் ஊருட - அமிர்த மருகின்ற, படர் ஒளி - படரப்பெற்ற ஒளியையுடைய, பவ னம் செவ்வாய் - பவளம்போன்ற செவ்வாயையும், கோல் தொடி - அழகிய வளையையுடைய, மடநதை - தமயந்தியே¹, நாகு வைகிய - இங்கே தங்கிய, சுவவு தோளான் - திரட்சிபொருந்திய தோளையுடை யவன், மாறறு அரும் - ஒருவராலும் நீக்குதற்கரிய, சிறப்பின் மிக்க - சிறப்பினால் மிகுந்த, வளம் கெழு - வளம்பொருந்திய, புவன வேந தன் - நீருக்கரசன், [பூமிக்கரசன்], நாற்றிசை பரப்பும் - நான்கு திசைகளின் பரப்பினும், சூழ போம் - சூழ்ந்துபோகின்ற, நலம் கெழு - நன்மை பொருந்திய, நேமி வேந்து - கடல்ரசனான வருணன், [சக்கிர வாத்தியாகிய நாமகாரான], என்று.

(க - து) இவன் வருணன் என்றான் என்பதாம்

புவனமென்பது - நீருக்கும் பூமிக்கும், நேமியென்பது - கடலுக் கும சக்கரத்துக்கும் பலபொரு ளொரு சொல்லாதல் காண்க. இப் பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் வருணனுக்கும் நன்னுக்குஞ் சிலேடையா தல் காண்க. (கசுசு)

போதரி நெடுங்க ணல்லாய் பொருசிலை வேனி லா
னிற், கோதையர் மனமுங் கண்ணுங் கூட்டுணுங் குவவுத்
தோளான், றுதவிழ் கமலப் போது மலர்க்தழூர் தடங்க
டோறு, மாதர்மென் முகங்கள் காட்டும் வளங்கெழு நிடத
வேந்தே.

(இ - ள்.) போதரி நெடுங் கண் ணல்லாய் - அரிபரந்த நெடிய
கண்களையுடைய தமயந்தியே!, பொரு சிலை - பொருகின்ற வில்லை
யுடைய, வேனி லானில் - மனமதன்போல், கோதையர் மனமும் -
'மகாகையாருடைய நெஞ்சையும், கண்ணும் - விழிகளையும், கூட்
ட்டும் - கொள்ளியிருக்கின்ற, குவவு தோளான் - திரட்சிபொருந்திய
தோளையுடையவன், தாது அவிழ் - மகரந்தப்பொடி யுதிர்கின்ற, கம
லம் போது மலர்க்த - தாமன்மலர்கள் விரிந்த, பூ தடங்களுதோறும் -
பொலிவு பொருந்திய தடாகங்கள் தோறும், மாதா - மடவாக்க
ளுடைய, மெல் முகங்கள் காட்டும் - மெல்லிய முகங்களைக் காண்பிக
கின்ற, வளம் கெழு நிடதவேந்தே - வளம்பொருந்திய, - நிடததேசத்
தையானும் நளமகாராஜன், என்று ஏ - அசை.

(க - து) அரிபரந்த நெடிய கண்களையுடைய தமயந்தியே, மன
மதினப்போலப் பெண்கள் கண்களையு மனங்கையும் கொள்ளுகொள்
ளும் அழகு பொருந்திய தோள்களையுடைய நளமகாராஜன் எவருள்
ளென்பதாம்

கோதையர் மனமுங் கண்ணுங் கொள்கொண் டெண்ணு தோ
ளா னென்னும் அமையும். இப்பாடழல் தோளான்—எழுவாய், நிடத
வேந்தே - பயனிலை. இப்படலத்தில் சேயரி சிந்தியெனலும் னூற்றிரு
பத்து நாளாமபாட்டு முதல் இப்பாட்டு வரையும் முதற்கண் இதனை
மையெனன்று பொதுப்படச் சுட்டியதை எழுவாயாகவும், இந்நாட்
பென்பதைப் பயனிலையாகவும் கொள்க. (கசுஎ)

என்றிய லணங்கு கூற வினையரி லன்னங் கூறு, மன்
றலந் தெரியத் திண்டோண் மன்னவன் யார்கொ லென
பை, பொன்றிகழ் திதலை பூதத புணர்முலைப் பாவை
போல்வா, ளொன்றிய வையத தோடு முள்ளநெக குருகி
நின்றான்.

(இ - ள்.) எனது - இப்படியென்று, இயலணங்கு கூற - நாமக்
ளானவன் சொல்லியவளவில், இனையரிஸ் - இத்தன்மையை யுடைய
அரசாக்களில், அன்னம் கூறும் - அன்னப்பறவை முனடி சொல்லிய,
மனறல் - வாசனைபொருந்திய, தெரியல் - மாலையை யணிக்த, திசை
தோள் - திண்மை பொருந்திய தோள்களையுடைய, மன்னவன் - நள
மகாராஜன், யார்கொல் என்று - எவனென்று, பொன திகழ் - பொன
போல் விளங்குகின்ற, திதலை பூதத - தேமல் பரவிய, புணர் முலை -
நெருங்கிய முலைகளையுடைய, பாவை போல்வாள் - பாவைபோல்பவ

ளாகிய தமயந்தியானவள், ஒன்றிய ஐயத்தோடும் - பொருந்திட சந் தேகத்துடனே, உள்ளம் - மனமானது, நெககு உருகி நின்றாள் - மிக வுங் ககாந்து நின்றாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி மனமுருகி நின்றாள் என்பதாம்.

இந்திரன் முதலிய நால்வரும் நளவேடங்கொண்டிருந்தலாலும், அவர் அவ்வாறு நிருத்தலே கௌவிப்பதாயினாலும், நாம்கள் அந்நால் வரையுஞ் சொன்ன செய்யுளுக்கும் அதேவரையாய்வி நளனென்றும் பொருள் பதிலாலும், நளவேடச் சொல்லிய செய்யுளுக்கும் வேறு பொ ருள்படாது நிடத்தவோதென்று வெளிப்படமுற்பட்டும் இதற்கும் உள்ள தோ வென்னும் ஐயத்தாலும், நமமை வீரமுபயிர்ந்த தேவா நிலை மாறி மாயஞ்செய்யினுஞ் செய்வனென்று மெண்ணமுள்ள தமயந்திக்கு ஒருவாபொலிருக்கும் இவ்வைவருள் நளன் எவனென்று சந்தேகத்துக் கிடமுண்டாய் வருத்தம் தோன்றிய தென்க. இது பொதுமையணி ()

என்றோ வேளை போலா யிரட்டிற் மொழித லானும், வள்ளனமார் பணிந்த தாரில் வண்டுவிழ்ந்த தரற்ற லானும், முள்ளுறப் பிணித்த வனபி னுழவினைத் தொடர்பி னை, நாளிருள் பருகும் பைமழ் னைனையே நளனென் றோர்ந தாள்

(இ-ள்.) எள உற - சந்தேகம் பொருந்த, ஏனையோரை - மறறை யோரை, இரட்டிற் மொழிதலானும் - இரண்டு பொருள்படச் சொல் லுதலானும், வள்ளன மாபு அணிந்த தாரில் - நளன் மாபிலணிந்த மாலைமீல், வண்டு விழ்ந்த அரற்றலானும் - வண்டுகள்விழ்ந்த தொலித்த லானும், உள உற பிணித்த - உள்ளே பொருந்தக்கட்டிய, அனபிள் - அனபினுண்ணாடிகய, உழவுள்ள தொடாபினுளும் - ஊழவினையினு டைய சம்பந்தத்தினுளும், நள இருள் பருகும் - மிகுந்த இருளை உண கின்ற, பைமழ் - பசிய பொன்னுறையெய்த ஆபரணங்களுடைய, நளனையே - நளனென்னு மரசனையே, நளன் என்று - நளமகாராஜ னென்று, ஓர்நதாள் - அறிந்தாள், எ-று.

(க - து) நளனையே நளனென நிறிந்தாள் என்பதாம்.

தேவர்களானிவது சுற்பகந்தத பொறபூமலை யாதலால் அதில் வண்டு வீழாமையற்றி 'வள்ளனமார் பணிந்ததாரில் வண்டுவிழ்ந்ததரற்ற லானும்' என்றும், "ஊழிற் பெருவலி யாவுள் மறறென்று, சூழினுந் தானமுதலும்" எனப்பதுபற்றி 'ஊழவினைத்தொடாபினுளும்' என தும் சொல்லினா. பொதுமையுற்றிருந்த நளனை ஏதுவிருள் சிறப்பித் தறிதலால் சிறப்பணி.

(ககக)

மாதர்மென்றோக்கிராணிமதிமுக்கஞ்சிறிதுகோட்டிக் காதன்மீ தரவுள்ளவகளிமகிழ்துங்ககின்ற கோதையர்மணிசெய்செம்பொற்கோடிகத்தினிதினேந்துந் தாதுலாமலங்கன்மலைதளிரியல்கரத்திற்கொண்டாள்.

(இ - ள்.) மாதா - அழகுபொருந்திய, மெல் நோக்கி - மெல்லிய பாவையை யுடைய தமயந்தியானவள், நாணி - நாணமுற்று, மதி முகம் சிறிது கோட்டி - மதிபொன்ற முகத்தைக் கொஞ்சம் வணக்கிக் கொண்டு, காதல் மீது ஊர - ஆசையானது அதிகரிக்க, உள்ளம் - மனமானது, களி மகிழ் தூங்க - களிப்புமிருந்த மகிழ்ச்சி தங்க, நின்ற - அருகேநின்ற, கோதையா - தோழிகள், மணி செய - நவமணிகள் பதித்த, செம பொன கோடிக்கது - செம்பொன்னுறையத் தட்டில், இனிதின் ஏந்தும் - இனிமையிற் றாங்குகின்ற, தாய் உலாம் - மகாரத் முணவுகின்ற, அலங்கல் மாலை - மலாமாலையை, தவிர இயல் - தளிரி னது சாயலையுடைய, கரத்தில் கொண்டாள் - கையிலெடுத்ததுகொண்டாள், ஏ-று

(க - து) தமயந்தி மாலையைக் கையிலெடுத்தாள் என்பதாம்

கணவனென்னுந் துணிபுடையவ ளாதலால், நாணி முகஞ்சிறிது கோட்டி யென்றா. அப்பொழுது தமயந்தி யுவகை என்னுற சொல்லி முடியாதெனடா, 'களிமகிழ் தூங்குகின்ற கோதையா' எனப் பூந்தட் டேந்திய தோழிக ளுவகைமாற்றிநா கூறினா (கஎ0)

[இதனால் தமயந்தி நளனுக்கு மாலைசூட்டல் சொல்லப்படவில்லை]

இன்னரிசு சிலம்பு செம்பொற கிண்கிணி யார்ப்ப வேகி, மன்னவர் மனமுய கண்ணும் வண்டெனத் தொட்ந்து வீழ்க், கொன்னுனை வயிர வொள்வா ணிடதா கோன குலவுத் தோணமேற, பொன்னரி மாலை சூட்டிப் பூங்கழல் வணங்கி நின்றாள்.

(இ - ள்) இன் - இனியவோசையைத் தருகின்ற, அரி - பருக கையை யுடைய, சிலம்பு - சிலம்புகளும, செம பொன கிண்கிணி - சிவந்த பொன்னுறையெய்த சத்தங்கைகளும், ஆர்ப்ப - ஒலிக்ருமபடி, ஏகி - போய், மன்னவா மனமும் - அரசாக்குடைய நெஞ்சம், கண்ணும் - கண்களும், வண்டு என - வண்டிகள் போல, தொடர்ந்து வீழ் - தொடர்புகொண்டு வீழ், கொல - கொல்கின்ற, துனை - முனையை யுடைய, வயிரம் ஒளவாள - கூரமை டொருந்திய ஒளியீசுகின்ற வாட படையை யேந்திய, நிடதா கோன - நளமகாராஜனுடைய, குலவுத் தோண்மேல் - திரட்சிபொருந்திய புயந் களினமேல், டொன அரி மாலை சூட்டி - பொன்னரிமாலையை பணிந்து, பூ கழல் வணங்கி நின்றாள் - அழகுபொருந்திய அவன பாத்தகனைப் பணிந்து நின்றனள், ஏ-று

(க - து) தமயந்தி நளனது தோளில் மாலையணிந்து அவனது திருவடியை வணங்குகின்றாள் என்பதாம்

இப்பொழுது பாத்தாலனி இது தப்பில் தமயந்தி நமக்குப் பாக்கவுங் கிடையாளென்னும் நினைப்பு அவள் தமக்கு மாலை சூட்டில் என்னும் பொறுமையினு மேற்பட்டிருந்ததலால், 'மன்னவா மனமுங் கண்ணும் வண்டெனத் தொடர்ந்து வீழ்' என்றும், மாதாக்குக் கண

வணத் தொழுதலின் மிக்கதின்மையால் 'பூங்கழல் வணங்கிநின்றான்' என்றும் சொல்லினா. பொன்னரிமாலையெனப்பது பொன்னையரிந்து செய்யுமொருமலை யிருப்பினும் முன்பாட்டில் தாதுலாமலங்கனமலை யெனலால், இங்கு அழகுபொருதிய வணங்கள் சூழ்ந்த மாலையென்ப பொருள் கொள்க (கஎக)

[இதனால் அப்பொழுது ஈனனுகிருந்த மகிழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது]

வழிமலர்நெடுவகட்செவ்வாயமடவரலினிதுசூட்டுந்
தொடையலபொற்கிரியிலவீழுஞ்சுடாமணியருவியேயப்ப
விகதிவலயத்திணைடோணமனவனவிழைவுகூர்ந்து
பிடித்தழிஇயுவகைபூத்தபெயமதக்களிறுபோன்றான்.

(இ - ள்) வழி மலர் - தேனையுடைய குவளை மலரோன்றி, நெடு
கண் - நெடிய கண்களையும், செவ்வாய - சிவந்த வாயையுடைய, மட
வரல் - தமயந்தியானவள், இனிது சூட்டுந் தொடையல் - இனிமை
யோடுந் சூட்டிய மாலையானது, டோண் கிரியில் வீழும் - மேருமலே
யில் ஒழுதுகின்ற, சுடாமணி - ஓரியையுடைய ரத்தங்களுளிடம் வரு
கின்ற, அருவி ஏயடப் - அருவியையொப்ப, விடுகதிர் - ராணங்கடா
வீசுகின்ற, வலயம் - கேட்புரமணிந்த, திணைடோண் மனவனவன் - வலி
மைபொருதிய தோடையுடைய ஈனமகரஈனன், விழைவு கூர்ந்து -
ஆசைமிஞ்ந்து, பிடி தழிஇ - பெட்டையானையைத் தழுவி, உவகை
பூத்த - மகிழ்ச்சியுண்டாகிய, பெய மதம் களிறு போன்றான் - மதம்
பொழிகின்ற யானையை ஒத்தான், எ - று [பிடி - பெட்டையானை,
களிறு - ஆனையான்.]

(க - து.) நான் மகிழ்ச்சி யடைந்தான் என்பதாம்

நான் பிடியைத்தழுவி யுவகைபூத்த களிறுபோன்றான் என
லால், அவ்வாறு தமயந்தி களிறுந் தழுவி யுவகைபூத்த பிடிபோ
ன்ற சொற்க கொள்க. இது உவமையணி (கஎஉ)

பூணுலாககிடந்தவலகுறபொறபெலாங்களிகொள்வண்டின்
பாணுலாககிடந்ததாரான்பருகுலானபோலநோக்க
நாணமீதுரபபைமபொன்னலத்தநுகொடியினொலகி
வாணகையுயிர்த்தசெவ்விமதிமுகங்கோட்டிவிறுள்.

(இ - ள்.) பூண் உலா கிடந்த - ஆபரணங்க ளைகூறி கிடந்த,
அல்குல - அல்குலையுடைய தமயந்தியினது, பொறபு எல்லாம் - அழ
கனத்தையும், களி கொள் - களிபண்டக கொண்ட, வண்டின் பாண
உலா கிடந்த - வணங்களுடைய இசை யுலாவிட்கிடந்த, தாரான் -
மாலையையணிந்த நளனாவன், பருகுலான போல் - கணனாவன்
பவனடோல், நோக்க - பாரக்க, (அதனால்) நாணம் மீதுர - நாண மதி
கரிக்க, பைமபொன் - பசிய பொன்னாலாகிய, நலத்த - நன்மையை
யுடைய, பூங் கொடியின் ஒல்கி - பூங்கொடிபோல் தவணமி, வாள் -
ஒளிபொருதிய, நகை உயிர்த்த - புன்னகையைத்தந்த, செவ்வி -

அழகுபொருந்திய, மதி முகம் - சந்திரனபோன்ற முகத்தை, கோட்டி-
நின்றான் - வணங்கிக்கொண்டு நின்றனள், எ-று.

(க - து) நள்ள தமயந்தியைப் பாரகத் தமயந்தி தலைவணங்கி
ஞன் என்பதாம்.

தமயந்தி மாலைசூட்டியபடியால் நமக்கு எப்படியும் துணைவியாயி-
னள், இனி நாம் அந்தரங்கத்தில் அவளழகைப் பார்ப்பமென நில்லா-
மல் 'பொற்பெலாம் பருஞவானபோல நோக்க' என்றமையால், அவளழ-
கிடத்திருந்த அவாவானது அப்பொழுது அவன விவேகத்தினு மேற-
பட்டிருந்ததுபோலும். அவளுக்கும் அபட்டி யிருப்பினும் பெண்பா-
ராகையால் வெளிப்படுத்தா என்பது தோன்ற 'நாணம்தூரப் பூங்கொடியினுலகி நகையுயிர்த்த செவவி மதிமுகங் கோட்டிநின்றான்' என்றும் சொல்லினா (கௌ)

அலைகடலுயிர்த்தபொன்னம்பாவையையலங்குசோதி
நிலவுமிழ்பளிகுமாடவேதிகைகொணாநதுநீங்காச்
சிலதியருயிரையனனதோழியாசெயிலிததாயர்
விலைவரமபறியலாகாமெனறுகிலெழினிவிழ்ததார்.

(இ-ள்) அலை கடல் உயிர்த்த - பாறசமுத்திரமானது பெற்ற,
பொன்னம்பாவையை - இசைகுமியையொத்த தமயந்தியை, அலங்கு-
அசைகின்ற, சோதி நிலவு உமிழ - மிகுந்த வொளியைக் கொப்புளிக்-
கின்ற, பளிகு மாடம் வேதிகை - பளிங்குகிந்து செய்த உபரிகையி-
லிருக்கு மேடையில், கொணாந்து - அழைத்துக்கொண்டுவந்து வைத்-
து, நீங்கா - நீங்காத, சிலதியா - ஏவல்செய தோழிகளும், உயிரா-
அன்ன தோழிபா - உயிரையொத்த தோழிகளும், செவிலி தாயா -
வளத்த தாயமாரும், விலை வரமபு அறியல் ஆகா - விலையளவறியக்-
கூடாத, மெல துணை எழினி - மெல்லிய டேயாற் செய்த தினையை,
யீழ்த்தாரா - விடுத்தார்கள, எ-று.

(க - து) தாயமார்களு தாதிமார்களு தமயந்தியை உபரிகை-
யினமே லழைத்துக்கொண்டோய வைத்துத் திணைபோட்டார்கள
என்பதாம்.

சிலதியாராதியா எழுவாய் அரசனாத தனித்தனி கண்டுவந்ததிற
பொழுதுநீட்டித்தலால் இளைப்புறுமெனறு 'தமயந்தியைப் பளிகு
வேதிகையிற சோத்துப் பிற ரவனையும் பிறரை யவனும் நோக்காமைய
பொருட்டுச் சிலதியா முதலியா திணைவீழ்த்தன றென்க. (கௌ)

தாவருஞ் சீற்றத் துப்பிற் றறுகண்மால யானை யன்ன,
மேவலர்க் கடந்த வொள்வாள் வேந்தர்கோன் முழவுத்
தோண்மேன், மாவகிர் லெடுங்கண் சூட்டு மாலையே மாலே
யாகக், காவலர் முகங்க ளெல்லாங் கமலமொத் திருந்த
மாதோ.

(இ-ள்) தாவு அரும் - தாவுதற்கரிய, சேற்றத்துப்பின் மிகுந்த கோபத்தையும், தறு கண - அஞ்சாமையை முடைய, மால் யாண் அன்ன - பெருமை பொருந்திய யானையை யொத்த, மேவலா கடந்த - சத்துருக்களை வென்ற, ஓள வாள - ஒளிபொருந்திய வாட்படையையுடைய, வேந்தா கோன - நளமகாராஜனுடைய, முழவு தோண் மேல் - மததளத்தை யொத்த புயங்குளினமீது, மா வகி - மாவடுவின் பிளப்பை யொத்த, நெடு கண் - நெடிய கண்ணையுடைய தமயந்தியானவள், சூடும் - தரித்த, மாலையே - பூமாலையே, மாலையாக - மாலையென்பொழுதாக, காவலா - அரசருடைய, முகங்க ளெல்லாம் - முகங்க ளனைத்தும், கமலம் - தாமரைமலரை, ஒத்திருந்த - ஒத்திருந்தான், எ-று. மாது - ஓ - அசைகள்.

(க-து) நளன தோளிலணிந்த மாலையே மாலேக்கூலமாக அரசா கள் முகங்கள் தாமரைகளாக விருந்தன என்பதாம்

நெடுங்கண்ணெல்பது - பண்புத்தொகைநிலைகளத்துப் பிறந்த அனமொழித்தொகை தமயந்தி நளனுக்கு மாலே தரித்தவளவில மறையரசா முகங்கள் குவிதல்பற்றி அவள் முடியமாலையை மாலையென்பொழுதாகவும் அவா முகங்கூட அமமாலையென்பொழுது குவியுந் தாமரைமலராகவும் சொல்லினா முகங்கள் கமலமொத் திருந்தவெனலும் உவமை மாலையே மாலையாகவெனலும் உருவக மடியாக வருதலால் கலையவாணி. (களுதி)

சுயமவரப்படல முறறிது.

ஆட செயபுள் - எகஅ

போர்புரிபடலம்.

இடபலத்தால் சுயமவரத்திடுவந்த அரசா தமயந்தி நளனை விரும்பி மாலையுடையதல்ல தாம் அவளைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு அவளை வெல்லவெண்ணிச் செய்யும் யுத்தம் சொல்லப்படுகின்றது.

[இதனால் அரசர்கள் மகிழ்ச்சியும் இந்திரன் பொறுமையுந் சொல்லப்படுகின்றன]

அறசர்க்கழிநெடிடடி யாசிரியலிருத்தம்

அழகினைச் சுமந்தபேறுபெற்றன ளணங்கின்றெனனுவொழுக்கொளியாரமார்பருவாககடன்மெலியவார்ப்பப் பொழிகதிர்வயிரவொளவாட்புரவலன்புழுங்கிறெஞ்சம் விழியழலகதுவநோக்கிவேந்தவைவிளித்ததுச்சொல்வான்.

(இ-ள்) அழகினை - செளந்தரியத்தை, சுமந்த பேறு - தாங்கிய பேற்றினை, அளவகு - தமயந்தியானவள், இன்று பெற்றனள் என-

இன்றுதான் பெற்றாளென்று, ஒழுக்கு ஒளி - ஒளி விளங்குகின்ற, ஆரம் - மணிவடமணிந்த, மாபா - மாபையுடைய அரசாக்களனைவரும், உவா கடல் - பாவகாலத்துக் கடலானது, மெலிய - ஒலியிற் குறையும்படி, ஆரப்ப - ஒலிக்க, (அதுகண்டு), பொழி கதிரா - கிரணங்களை வீசுகின்ற, வயிரம் ஒளவாள் புரவலன் - ஒளிபொருந்திய வச்சிரவானையுடைய இற்திரணவன, நெஞ்சம் புழுங்கி - மனம் வெகது, விழி - கண்களில், அழல் கதுவ - நெருப்புப்பற, நோக்கி - பார்த்து, வேந்தரை விளித்து சொல்வான் - அரசரை அழைத்து இவ்வாறு சொல்வான், எ-று.

(க-து.) இற்திரன் பொறுமைகொண்ட அரசரைபடாத்துச் சொல்வான் என்பதாம்.

நானுக்கு மாலைகுட்டுதலால் தமயங்கியழகிற்கு அவனனறி நாம் தகுதியுடையோ மல்லவென்று மறையரசா நீண்டதமை தோன்ற 'அழகினைச்சுமந்தேறு தெற்றன என்னுகொறு' என்றும், அதிலவ்வரசாக்கு மழிச்சியன்றிப் பொறுமை யின்மைதோன்ற 'ஆரமாபருவாக்கடல் மெலியவாரப்ப' என்றும், இற்திரன் தூதுகள் விடுத்தும் நளவேடங் கொண்டு தமமி சொருவாக்கும் ஆவளியையாமையால் வந்த அவமானமபற்றிப் பொறுமையும் வெள்ளியுங் கொண்டமை தோன்ற 'புழுங்கி நெஞ்சம் விழியழல்குவ' என்றும், அதனால் அவ்வரசாக்கும் பொறுமை யுண்டாகுகின்றமைதோன்ற 'வேந்தரை விளித்துச் சொல்வான்' என்றும் சொல்லிஞ் 'வெள்ளியை வேறகண்களையெவகன வினாந்துவென்ற, வெள்ளிய நென்று பார்த்த ருவாககடல் மெலியவாரட்டக, களவராத புலியை வேறு காணிய காயன் மரல், னுள்ளகம் புழுங்கிமாதே' வுரைத்தனார் மான்சாக்கெல்லாம். என்ன பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல் காண்க ட உகா, 11-ல் நிறைமதி கல்லால் கடல் மிக்கொலித்த ஸ்ரிக. (க)

[இதமுதல் நானுபாட்டால் இற்திரன் கல்கடாடுதல் சொல்லப்படுகிறது]

விரிகதிர்ப்பரிதிமுன்னர்வெண்மதிமழுங்குமல்லாற் பரிதியுமதியந்தோன்றிறபடரொளிமழுங்கலுண்டோ வரசர்காணிவிர்வெய்யோனருங்குலத்துதிததுங்கிவகண் மரபிள்மன்னவற்குநுங்கணமாணெழின்மழுங்கினீரால்.

(இ - ள்) விரி கதிர் பரிதி முன்னா - விரிந்த கிரணங்களுையுடைய சூரியன் முன்னே, வெள்ள மதி - வெண்மைடொரு திய சுந்திரன், மழுங்கும் அல்லால் - மழுங்கிப்போகு மல்லாமல், பரிதியும் - சூரியனும், மதியம் தோன்றல் - சந்திரனுதித்தால், படா ஒளி மழுங்கல் உண்டோ - விரிகின்ற ஒளிகெடுத்த லுண்டோ, (இல்லை, இவ்வாறிருக்க), அரசாக்கள் - அரசர்களே, நீவிர் - நீங்கள், வெய்யோன் - சூரியனுடைய, அரு குலத்து உதித்தும் - கிடைத்தற்கரிய மரபினிற் பிறந்தும், திங்கள் மரபின மன்னவற்கு - சந்திரனவம்சத்திற்பிறந்த அரசனுக்கு, தங்கள் - உங்களுடைய, மாண் எழில் - பெருமை பொருந்திய அழகு, மழுங்கினீர் - மழுங்கிப் போனீர்கள், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) அரசாசனே நீங்கள் சூரியகுலத்திற்பிறந்துஞ் சந்திர குலத்து நன்னழகுக்குத் தோற்றாக னென்றான எனபதாம்.

சந்திரவம்சத்திற பிறந்தவன் நான். உலகத்தில் யாவருக்குங் குலத்தை யிழிவுபடுத்தலி லுண்டாகும் வேறறுமை மற்றெனறி லுண்டாகா தென்பதுபற்றி அரசனா நோக்கி இவ்வாறு சொல்லின னென்க.

(உ)

உரிமையிற்புணர்ந்தமாதருடவுமறுத்திம்மாதிரி
வரிமுலைபோகம்வேண்டிமணவினை ததுணிந்துவந்தீர்
குருதிவேலசுமந்துவாளா வீங்கியருவவுததோளீர்
திருநகர்க்கினிநீர்போய்நுந்தெரிவையர்க்கென சொல்லீரே.

(இ - ள்.) உரிமையில்புணர்ந்த மாதா - கிழமைவிஞல் கூடிய மங்கையர்கள், ஊடவும் - பிணங்கிக்கொள்ளவும், மறுத்து - அசைக்கி, இம்மாதிரி - இஃத மங்கையிஊடைய, வரி முலை போகம் வேண்டி - சந்தனக் கொலுதையுடைய ஸ்தனத்திலுடைய போகத்தை விரும்பி, மணவினை துணிந்து வந்தீர் - விவாகத்தொழிலை நிச்சயித்தகுகாணமி வந்தீர்கள், சூரிதி வேல சுமந்து - உதிரந்தோய்ந்த துன்படையைச் சுமந்து, வாளா வீங்கிய - வருகப் பருந்த, குவவுததோளீர் - திரட்சிபொருதிய தோள்களையுடைய அரசோ, திருநகர்க்கு - உங்களுடைய அழகிய நகரத்திற்கு, இனி - இஃதபொழுது, நீர் போய - நீர் சென்று, நும தெரிவையார்க்கு - உமமுடைய மகன்களுக்கு, என சொல்லீர் - யாது சொல்லீர்கள், என்று - அசை.

(க-து.) அரசாசனே உங்கள் மகன்களுக்குக் கெடை சொல்லீர்கள் என்றான எனபதாம்

வேறெருமாதனாத தமது கணவனின் தத்து தெரியிலும் டொறு தமங்கையர் தமயந்திரிய விவாகத்தைக் குறித்துவந்த அரசரோம் மிகவும் பிணங்கியிருப்ப னென்பதுதோன்ற 'மாதருடவும்' என்றும், நீர் விரும்பிவந்த தமயந்திரியைக் கொண்டுடொன் னென வெல்லும வல்லமை உமக்கில்லைபென்பது தோன்ற 'குருதிவேலசுமந்து வாளா வீங்கிய ருவவுததோளீர்' என்றும், இங்ஙனமான நீர் உமமுடைய மனைவியா பிணங்கையர் தணிக்கமாட்ட. னென்பதுதோன்ற 'நுந்தெரி வையார்க்கென சொல்லீர்' என்றும் சொல்லினான்.

(ங)

சூழிருஞ்சடைகடாங்கிச்சுடர்முடிதுறந்துகான்போய்
விழ்சருகருந்திநீவிர்மெய்த்தவம்புரிதலவேணெம்
தாழிருங்கூந்தலாளைநிடதா கோன்றழியுபோதே
யாழிருமுலகமெல்லாமவனடிபடுகருமன்றே.

(இ - ள்.) சுடா முடி துறந்து - கிரணங்களைபுடைய ஈட்டங்களை விடுத்து, சூழ் - சுற்றுவின்ற, இரு சடைகள தாங்கி - பெரிய சடைகளைச் சுமந்து, காள் போய - வனத்திற்கென்று, விழ - (அங்கே) உதிர்வின்ற, சருகு அருதி - இலைகளைப்பிசித்து, நீவிர் - (அரசாசனே) நீர்,

மெய் தவம் புரிதல்வேண்டும் - உண்மையாகிய தவத்தைச் செய்தல் வேண்டும், (அஃதேனெனில்), தாழ் - தாழ்ந்த, இரு கூந்தலான - பெரிய அளகபாரததையுடைய தமயந்தியை, நிடதா கோன் - நளன், தழீஇய போது - தழுவியபோதே, ஆழி குழ உலகம் எல்லாம் - கடலாட்குழம்பிட்ட பூவுலகமனைத்தும், அவன் - அவ்வரசனுடைய, அடிபடுகும் - அடிபணிந்து கிடக்கும், எ-று. அன்று, ஏ - அசை.

(க - து) அரசாக்களே தமயந்தியை நளன் தழுவியபோதே நீங்கள் மணிமுடிக்கிச் சடைமுடிதாங்கிக் காடமுற்போய் தவசபண்ண வேண்மென்றான் என்தாம்.

உமமுடைய குழந்திற்கும் உமக்கும் இடமொழுதவந்த குற்றம் போரில்வந்து நீக்கல்வேண்டும், அஃகலமியமையால் இச்செய்கையாலன்றித் தராட்டென்பான் 'மெய்த்தவம்புரிதல் வேண்டும்' என்றும், தமயந்தி இலகசணமுழுவதும் அனந்த வருவுடையவளாதலால் அவனாண்வந்தவன் பூமண்டலமுழுதும் ஆளவனென்பது தோன்ற 'ஆழிக்குழைமெல்லா மடனடிப்புகும்' என்றும் சொல்லினான் "யடதிசைக் குழந்தமனை வான்குல மாசுச்சயபா, விதகதாப பரிதி முள்ளா மிசமினி விளக்கமொத்தா, வர்வுனா மெய்துமாயும் வாளா வஞ்சிடும், முடிதுந் தள்ளிடாதி மூன்வரம் புகுமினென்றான்". "திருமக எவ்வாச்சோந்தான் மெய்துரை யாடைவெலி, யிருநில மகக்குஞ் செயப்பா லேமிகு மிறைவஞ்சுஞ், செருநிலத் திவ்வைய நா திருவஞ்சு நுரிட்டுரைந்து, கரடன் ஈச்சுவெரு சொறு கட்டிய காரணன்றே" பூயாறு பற்றிய கூறுதல் காண்க.)

கடைவா மனமுங் கண்ணுங் கவர்ந்திட வனப்பு வாயந்த, வொண்டொழி மாலை வேயந் தோழ குரியளென மெண்ண வேண்டா, திணைமுற லிட்டநா கோடாள் செரு வினி விரியல் போக, மண்டமங் கடந்த வொளவேனா மனவற குரிய ளென்றான்

(இ-ள்) கடைவா மனமும - (தலையி) பரிததவாசனுடைய மனத்தையும், கண்ணும - கண்களையும், கவர்ந்திட - வாரிக்கொள்ளும் படி, வனப்பு வாயந்த - அழகுபெற்ற, ஒள்தொழி - பிரகாசம் பொருந்திய வ்யயலலணிந்த தமயந்திபாவளை, மால் வேயந்தோற்கு - மால்சூட்டினவங்கு, உரியள ளென்று - உரிசம்புடையவளென்று, எண்ணவேண்டா - நினைக்கவேண்டா, திணை திசு - மிகுந்த வலிமைபுடைய, நிடதா கோமான - நிடத்தேசத்தரசன், செருவ்னில் - போரில், இரியல் போக - ஓடிப்போக, மண்டி அமா - நெருங்கிய புத்தத்திலே, கடந்த - செய்திந்த, ஒள வேல் - ஒளிப்பொருந்திய வேல்புடைய, மன்னவறகு - அரசனுக்கு, உரியள ளென்றான் - உரிமைபுடையவளாவா ளென்றான், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி மாலைதரித்தவனுக்குச் சொந்தமென்று எண்ண வேண்டாம், நளனை வெல்லுகின்றவர்களுக்குக் கவள சொந்தமென்றான் என்பதாம்.

நள்ளைப்போசெய்து வெல்லினும் அரசா பலராதலால் இவள் எவனுக்கு உரியவளாதலென்னுஞ் சந்தேகமுண்டாகாமபடொருட்டி, இத்திரளுனவன் 'நிடதா கோமான செருவினிவிரியல்டோக மண்டமா கடந்த வெள்ளவேன மனனவற் குரியன்' என்ற நெனக மேறபடலத்தில் தூற்றறுபததைந்தாம் பாடமுற காட்டிய அனிச்சப பூவ கோதை பெனனு மேற்கோளால் பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல் காலகம். ()

[இதனால் அக்கல்கவாராததை கேட்ட பாண்டியன் வெகுளல் சொல்லப்படுகின்றது]

என்றலுங்கடவுட்டிங்களிருங்குலமிழி ததுககூற
என்றுகன்மென்னகருநாமவேவமுதிசீறி
யுன்றலைதுணிப்பனொனுவொளிறுவாளுறையின்கிக்
குன்றெறிவயிரவொளவாடகுரிசிலாமேறகனன்றுசென்றான்

(இ-ள்) என்றலும் - இப்படியென்று இத்திரன் சொன்னவளில், கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, திவகா லிரு குடும் - பெருண்டோருதிய சந்திரவம்சத்தை, இழிந்த கூறல் - பழிவுபடுத்திச் சொல்லல், நனது நனது என்ன - நல்லது நல்லதென்று, நக்கு - நகைத்த, நாமம் வேல் வழுதி சீறி - அச்சத்தைத் தருகின்ற வேலுடையை யுடைய பாண்டியராஜன் அட்டி, உன தலை துணிபன் என - இப்படிச் சொல்லிய உனது சிரத்தினா சிறிது விசுவேனேய்த, ஒன்று வான் - பிரகாசிக்கின்ற, வான், உறையினின்று நீக்கி, குன்று எறி - மலைகளின் சிறையைறுத்த, வயிர ஒள வான் - ஒளியையுடைய வச்சிரவான் போதிய, குரிசிலமேல் - இத்திரன்மேல், கன்னறு - கோபித்து, சென்றான் - போனான், எ - று.

(சு-து) பாண்டியன் பாளுரவி இத்திரன்மேற் போகஞ்சென்றான் என்பதாம்.

குன்றென்பது அந்ந சிறுகிழைக்காதல் ஒருபெயர். உமையவள், பரமசிவன், குமரன்வன் என்னு ஸ்ரீமநம் பீரமபி வந்து அரசு செய்திருந்த குல மாநலாலும், சந்திரவம்ச சிவன் குடிமேற் கொண்டிருத்தலாலும், அந்த வம்சத்தை 'கடவுட்டிங்களிருங்குலம்' என்றான். அதனால் அக்குலத்திற்குரிய பாண்டியர்க்கு அநை இழிவுபடுத்திய இத்திரன்மேல் வெகுளி யுண்டாயிடுமென்க. ()

[இவ்வுமது.]

வெகுளலையணங்கிற்காகநன்னுருக கொண்டுமேய
வகலவிசுமபளிக்குமவேந்தனிவனெனவமரா கூறத்
துகளெழமெளலிபணமிதோற்றவன்றன்னேடெனகொ
லிகலெனபபுகையுமொள்வாளுறைசெறித்தேகினுனே.

(இ-ள்) வெகுளலை - கோபியாதே, அணங்கிற்கு ஆக - தமயர்க்கு காக, நான் உருக் கொண்டு மேய - நான் வழவங்கொண்டுவந்த, அகல் விசம்பு அளிக்கும் வேந்தன் - அகன்ற தெய்வலோகத்தை காக்கும்

திரை, இவன் என - இவனென்று, அமரர் கூற - தேவர்கள் சொல்ல (அதுகேட்டு), தங்கள் எழ - தாளியெழும்ப, மொளவி - கிரீடம், பணம் - முன்னே, தோற்றவனமனனோம் - தோற்றுபடோன வ்வனோம், என் கொல் இகல் என - என்னபோலானது, புகையும் - புகைகின்ற, ஒள வாள - ஒளிபொருந்திய வாட்படையை, உறை செறித்த - உறைய லிட்டி, ஏகினான் - போனான், எ-று. ௪ - அசை.

(க - து.) தேவர்கள் இத்திரனென்று சொல்லப் பாண்டியன் முற காலத்திற் றோற்றவனொரு போகஞ்ச செல்லலாகாதென்று திருமயி னான் எனபதாம்.

மதுரையில் உக்கிரபாண்டியன் அரசு செய்திருந்தநாளில் தன்னுட டிலிருக்கும் மொதியமையின்கண் மெய்திருந்த மேகநகரோட பிழை துத் தனியொன்றா, அடைக்கேட்டு அ டானாடி நேருடெதிர்த்து யுத் தஞ்செய்து இத்திரன் மருடங்கட்ட மத் தோற்றேழிய படியால் தோலயிடடை தவரோ டெதிர்த்துத் தருமன நெனடி துபற்றி இவன் அவவிர்திரனென்று கேட்டவரசன், " பக்கொழி மொளவிபணம் தோற் றவன் மனனோடெனக்கொ, விக்ஷன - புகைபு மொளவானுறைசெறித் தேகினான்' எனறு (எ)

[இதமுதல் மூன்றுபாடால் அரசர் செங்கை கூறப் படுகின்றது]

கூற்றெனக்களவியெனனசுருவவனாகிரிகருமுழிக் காற்றெனவுருமேற்றெனனகத்திர முடியரசொல்லா மாற்றருஞ்சிறந்ததோடுமடங்கலந்தவிசினின்றும் பாற்றினொருதழுவமைவாட்படையொடுநிலத்திற்பாடத்தாம்

(இ-ள்) கூற்று என - யமனடொல்லும், களவி எனன - அக்கினி னொலவும், ஞால் வனா - (சத்த) கு-கிரிசனையும், திரிகரும் - சுழறு கின்ற, ஊரி கூற்று என - முடிவுகாலக் கூற்று மொலவும், உரும ஏறு எனன - இடியேறையைப்போலவும், கதிர் முடி அரசொல்லாம் - சிரன வகையுடைய கிரீடமணிந்த அரசரெனவரும், மாற்று அரும - நீச்சுத் தற்கரிய, சீற்றத்தோடு - கோபத்துடன், மடங்கல் அம் தவிச்சினின்றும் - அழகியசிகரத்தானத்திலிருந்து, டாறு இனம் சுழதும் - டருந்தக் கூ டங்கள் வட்டமிக்கின்ற, வை வார ட டையொட - கூமைபோ ருத்திய வாளாயுத்தத்துடன், நிலத்தில் டாயத்தார் - பூமியிலே டுதித் தாரகள், எ-று.

(க - து.) அரசர்களெல்லாருங் கோபத்துடன் சிங்காதனம்விட்டு வடகையொடு நிலத்திற் குதித்தார்கள் எனபதாம்.

உயிர்போக்கலால் யமனையும், நீறுசெய்தலால் அக்கினியையும், வேகத்தோடு தள்ளுதலால் காற்றையும், காச்சித்து நடுக்கஞ் செய தலால் இடியேற்றமையும், பெரும்பாணமைபற்றி அரசர்க்கு உவமை யாககினான். (அ)

கொய்யுனைக்கவினப்பாய்மகொடிஞ்சியந்தேரிப்பூட்டி
மைபன்மாமதத்தயானைபருமித்தமறலியேனுஞ்
செய்யகணபுதைக்குஞ்சேறத்திறலகெழுவயவர்குழ
மொக்கழலரசொல்லாமுருகுலாந்துமபைவேயநதார்.

(இ - ள்.) கொய் உயி - கொய்து கட்டிய புறமயிரினைபுடைய, கவினம் - கடிவாளம் புட்ட, பாய் மா - தாவகின்ற குதிரைகளை, கொடிஞ்சி அம் தெரிவ புட்டி - மேன்மொட்டையுடைய அழகிய இரதங்களில் பூட்டி, செய், பையல் - மடங்கம் பொருத்திய, மா மதத்த யானை - பெரிய முமமத்ததைப்புடைய யானைகளை, டரு மித்து - அலங்கரித்து, மறலியேனு - கூடறுவாளுயிற்று, செய்ய கணபுதைக்கும் - சிவந்தகலகளை மறிகுகொள்ளத்தக்க, சேறம் - சேரத்தையுடைய, திறலகெழு - வலிமைபொருந்திய, வடவா குழ - காலாள் கள தம்மைச் சூழ்ந்து வருபட்டி, மொய் கழல் - நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த, அரசொல்கா - அரசரனைவரும், முருகு உரம் - தேனெழுங்கின்ற, துமபை வெட்டார் - துமபைமாலையுற தரித்தாராக, எ-று.

(க - து.) அரசர்கள் யாவரும் துமபைமாலையினை தரித்தாராக என்பதாம்.

துமபை வேயத்தாவது - “செங்கனாதுமறங்கருதிடபைதுமபைதலைமலைதன்று, காடருதினத்திருங்களைவைவழப்பட்டுயானை, சோரகுருதிநூலிலானெட்டெட்டானெழுந்த, துட்புடைத்துமபைமலைதானாகுதுவா, வெட்புடைத்தாடெட்டமவோது” இதனாறிக (க)

கொடுங்குனில் பொருத வெற்றிப் போர்ப்பறை குளிற வெம்போராக, கடுந்திறல் வாயவா வினனாண் புடைப் பொலி கடலி னுர்ப்பச், சுடுங்கனல் குளிற வெயதாச் சுடா விழி பொறிகள் சிறந்த, மடங்கலே றனைய வேந்தர் வாளம் ரழுவது துறரா.

(இ-ள்) கொடு குனில் பொருத - வலிந்த சூறுதடியால் அழிக்கும்பெற, வெடறி-சயத்தைத் தருகின்ற, பொ பறை குளிற - புத்த முரசு ஒலிக்க, வெம்போ - வெவ்விய போடுசெய்கின்ற, கடு திறல் வாயவா - மிகுந்த செளரியத்தையுடைய டட்டவீரர்கள், வில் நாண புடைப்பு ஒலி - வில்லையினைத்துச் செய்து குணத்தொனிகள், கடலின் ஆர்ப்ப - கடல்போ சொல்க்க, சுடும கனல் குளிற - சுழிஇன்ற நெருப்பும் குளிரும்படி, வெயதா - வெப்பமாக, சுடா விழி - சிவந்த கண்கள், பொறிகள் சிறந்த - நெருப்பு பொறிகளைச் சிதற, மடங்கல் ஏறு அனைய வேந்தா - சிங்கவேறையை யொத்த அரசர்கள், வாள அமா - வாட்போ செய்கின்ற, அழுவம் - புத்தகளத்தில், உறரா - அடைந்தாராக, எ-று.

(க - து.) அரசர்கள் போக்களத்தில் வந்தார்கள் என்பதாம்.

அநேக நிறக்கும்படிச் செய்யும் போணாக்குறித்துப் பறையை யழக்கின்ற தாதலால், குணிலென்னது 'கொடுங்குணில்' என்றா. விழிகள சிந்தும் பொறிகளுக்குச் சுடுகனலை ஒப்புச்சொன்னால் நெருப்புக்கு நீரை ஒப்புச்சொல்லுதல்தோ விருத்தலால் 'சுடுகனலை குளிர வெய்தாச் சுடாவிழி பொறிகள் சிந்த' என்றா. குளிற, ஆர்ப்ப, சிந்தவென்னும் பெயரொச்சம வேந்தொன்றும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. (க0)

[இதனால் நளனது செருகஞ்சு சொல்லப்படுகின்றது.]

மனனவா தருக்கும் வெம்போரவரவாள் சுமந்த திண்டோட, பொன்னார்க்கு சிந்தனை குழந்த புணர்ப்பு நாம் காண்பி மென்ன வென்னல ருதலுமுகி யுனகவைத துதிர மாந்த, மினைகு பரிதி பொன்னல வேந்தர்கோன் சிறிது நகத்த

(இ - ள்.) மனனவா தருக்கும் - அரக்கனுடைய காவரும், வெம்போர - வெவ்வித டோங்குகளில், வயிர் வரவா சுமந்த - வஞ்சிராயுத்ததைச் சுமந்த, திண்டோட - விலி உடம்பொருதிய போன கையுடைய, பொன்னார்க்கு இடைவெண் - துதிநிலையான, குழந்த - எண்ணிய, புணர்ப்பு - சட்டந்தமும், நாம் காண்பி என்றும் - நாம் காண்போமென்று, ஒன்னல - பத்திருக்கருண் - யி, அடலம் மிழ்கி - மாப்பிரித்திலே குளித்து, ஊன் சுவைத்து - மாப்பிச்சுதை மென்ற, உதிரம் மாந்தும் - புணர்ணைக் குழக்கலாம், மினைகு - ஒளிவிழுகின்ற, பரிதி - குரியப்போனல், ஒள வேல் - ஒளிடொருதிய வேற படையையுடைய, வேந்தா கோன் - நாமகாரராய், சிறிது - கொஞ்சம், நககான் - சிறித்தான், என்று.

(க - து) அரசாகா செருக்கையும், இத்திரன் செருக்கையும் நிவோமென்று நளன் சிரித்தான் என்பதாம்

இங்கே நளன் சிரித்தது வீரச்சிரிப்பாம் அது பரமசிவன் சிரித்துத் திரிபுரத்தை வெரித்தலா அதிக. "ஹன்னலாம் செற்றனவோக குஞ் சிறுநகைசெயவன்" என்றா பிறரும். (கக)

[இதனால் தமயந்தி வருந்துதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

சிலைகுழைத் தரசர் நின்ற சீற்றமு நினைமவாய்ப் பில் கிக, கொலைபழுத தொழுகும் வேலாள் குவவுததோட் பனைப்ப நோககி, யிலைமுகப் புணரி னுண்மற் றென்கொலாய் விளையு மென்ன, முலைமுகட டலங்கல வேற்கரை முத்துக் வெருவி நின்றாள்.

(இ - ள்.) சிலைகுழைத்து - விலைவாளைத்து, அரசா நின்ற சீற்றமும் - அரசா நிற்கப்பெற்ற கோபமும், நிணம் - கொழுப்பை, வாய்பில்கி - வாயிற் சிதறி, கொலை பழுத்து - கொல்லுதல் மிகுத்து, ஒழு

கும் - ஒழுக்குன்ற, வேலான் - வேற்படையையுடைய நளனது, தோள் - திரட்சி பொருந்திய தோள்களினுடைய, பணைப்பும் - பூரிப் பும், நோக்கி - பார்த்து, இலை முகம் பூணன் - தமயந்தியானவள், என் கொல் ஆப் வினையும் என்ன - யாதாய முடியுமோவென்று, முலை முகநி - சந்தனங்களினுடைய வுச்சியில், வேல் கண் - வேல்போன்ற கண்களினின்றும், முதது உக - முததுப்போல் நீராதளிக்க, வெருவி சின்னான் - பயந்து நின்றனள், எ-று. மற்று - அசைநிலை.

(க - து.) தமயந்தி நளனது புயங்களைப்பார்த்து இப்போ பொப் படி முடியுமோவென றஞ்சி யழுதாள் என்பதாம்.

அரசா கோபத்தையும் நன்றோள பூரிப்பையும் பார்த்த தம யந்தியானவள் அரசுடைய இத்தனேபோ பகையாதற்கு நான் காரண மாணேன் இனி யாதாகுமோ வென்று வெருவிநின்றன னென்க. (கஉ)

[இதனால் நளன் தமயந்தியைத் தேற்றுவதல் சொல்லப் படுகின்றது.]

செழுங்கடை மழைக்க கணலலாய் தின்சிலை குழைத்து வெம்போர்க், கெழுந்தவீய் வரசர் மார்பத் திழிபெருங் குருதி மார்பத், புழுங்குவெம பகழி மாரி பொழிந்தமர் முருக்கி யாடி, யுழுந்துருள பொழுதின் மீள்வ லுள்ளீ கலெ லென்றான்.

(இ - ள்.) செழு கடை - செழுமையுள்ள கடையையுடைய, மழை கண் லலாய - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்களையுடைய தமயந்தியே, தின் சிலை குழைத்து - உலிமையையுடைய வில்லை வளைத்து, வெம் போர்கு எழுந்த - வெவ்விட யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்ட, இவ அரசா மாபத்தது - இஃத அரசாக்களுடைய மாபினிடத்திலே, இழி - இழிகின்ற, பெருங் குருதி மார்பத் - அதிக விரிந்ததை உண்ணும்படி, புழுங்கு - வெம்புகின்ற, வெம் பகழி மாரி பொழிந்து - வெவ்விட டாண மழையைச்சொரிந்து, அடா - யுத்தத்திலே, முருக்கி - கொன்று, ஆடி - விளையாடி, உழுது உருள் பொழுதின் - ஒரு உழுந்தருளுகிற காலத்திலே, மீள்வல் - திரும்புவேன், நீ உள்எம் கவலல் - நீ மனநி னிடத்துக் கவலைப்படவேண்டாம், எ-று.

(க - து) நளன் தமயந்திக்கு அஞ்சாதேயென்று சொன்னான் என்பதாம்.

தமயந்தி ஆற்றாமையைப் பவலைப்படுதலையு நோக்கி வினாவு தோன்ற "உழுந்துருள் பொழுதின் மீள்வல்" என்றான். உழுந்துருள் பொழுதினே உலக வழக்கச்சொல்லாத் தழுவச் சொல்லுதலால் உலகவழக்க நவீர்ச்சியணி. (கஉ)

[இதனால் நளனுக்கு உதவியின்றிய பராக்கிரமஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

வினாசமர்க்கெழுந்துநின்றவிமனையினிகினோக்கிக் களிமதக்களிற்றுத்தேருங்களப்படுத்திகலினேற்ற

வுளைவயப்புரவித்தானையொன்னலர்ச்செகுப்பனீபோய்
நளிகடற்றானைகுழநங்கையைக்காத்தியென்றான்.

(இ - ன்.) வினை - உண்டாகின்ற, சமாக்கு - போசெய்தற்கு,
எழுந்து நின்ற - புறப்பட்டு நின்ற, வீமனை - வீமராஜனை, இனிதின
நோக்கி - இனிமையினால் பார்த்து, களி மதம் களிமும் - களிப்பையு
டைய மதயானையையும், தேரும - தேனையும், களப்படுத்து - யுத்த
களத்தி லுழித்து, இகலின் ஏற்ற - பகையினால் எதிர்த்த, உளை - புறம
யிரிணையுடைய, வயம் புரவி - வலிமைபெற்ற குதிரைகளையும், தானை -
சேனையையுடைய, ஒன்னலா செகுப்பல் - சத்துருக்களைக் கொல்
லுவேன், நீ போய் - நீ சென்று, நளி கடல் தானை குழ - குளிராசசி
பொருந்திய கடல்போன்ற சேனை சூழ்ந்திருக்க, நங்கையை - தமயன்
தியை, காத்தி யென்றான் - காப்பாடுவென்றான், எ-று.

(க - து) நளன் வீமனைக்குறித்துத் தமயந்தியைக் காத்திரும்
சத்துருவைச் செயித்து வருவேன் என்றான், என்பதாம்.

தமயந்தி நமக்கு மாணியிட்ட பின்பு அவளை விரும்பி நம்மோ
டெதிராக்கும் அரசா நாம் போசெய்யும்போது அவளைக் கரந்து வெளவ
வரினும் வருவவொன்பது பற்றியும், தன் பொருட்டு வந்தபோனா மற
றொருவாபால் விழல் தனக்கிழிவென்பது பற்றியும், அவருக்குத் தந்தை
யாகிய வீமனை அவளைக் காக்கும்படி வைத்தன னென்க. (கசு)

[இதனால் நளன் போமுயற்சி செய்தல் சொல்லப்
படுகின்றது.]

உடல்சின வருமே நன்ன வயவனா யொருங்கு நோக
கிக், கொடியணி கொடிஞ்சித் திண்டேர் கொய்யுனைக
கலின்ப பாய்மா, கடல்மடை திறந்த தென்னக கரடமூற்
றிருந்து பாயும், படுமதக் களிநல யானை பண்ணுறுத்திடுமி
னென்றான்.

(இ - ன்.) உடல் - பொருகின்ற, சினம் - கோபத்தையுடைய,
உரும் ஏறு என்ன - இடியேற்றை யொத்த, வயவனா - சேவகனா,
ஒருங்கு நோக்கி - ஒரோதரம் பார்த்து, கொடி அணி - கொடிக்கா
யணிந்த, கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய, திண் தோ - வலிமை
பொருந்திய தேனையும், கொய் உளை - கொய்துகட்டிய புறமயிரிணை
யுடைய, கலிநம் பாய்மா - கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகளையும், கடல் -
கடலானது, மடை திறந்தது என்ன - மடை திறத்ததென்று சொல்லும்
படி, கரடம் - சவடுபட, ஊற்றிருந்து பாயும் - ஊற்றிருந்து பாய்கி
ன்ற, படு மதம் - மதம்படுகின்ற, களி நல் யானை - களிப்பையுடைய
நல்லயானைகளையும், பண் உறுத்திடுமின் என்றான் - அலங்கரியுக்க
ளென்றான், எ-று.

(க - து.) நளன் வீரனா நோக்கித் தோ குதிரை யானை இ
யலங்கரிக்கச் சொன்னான் என்பதாம்.

தனித்தனி உத்தரவுபண்ணிற் கால நீட்டிக்கு மென்பதுபற்றி
வினாந்து கூறினமைதோன்ற வயவனா யொருங்குநோக்கித் தோ,
பாய்மா, யானை, பண்ணுறுத்திமேயி னென்றான். (கரு)

[இதனால் நளன் போர்க்கோலங் கொள்ளுதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

நீங்கருங்கவசமார்க்குநேரலர்மௌலிதேய்க்கும்
பூங்கழனரலவீக்கிப்போனொளிற் பொருப்புமஞ்ச
வீங்கியகுவவுத்தோளில்வெங்கணைப்புட்டிருங்கி
வாங்குவிற்படக்கையேந்திமறவிகண் புதைப்பரின்றான்.

(இ - ள்.) நீங்கு அரும் - பிரிதற்கரிய, கவசம் ஆத்து = கவசங்
கட்டி, நேரலர் மௌலி தேய்க்கும் - சத்துருக்களுடைய முடிபைத்
தேய்க்கின்ற, பூங்கழல் - வீரக்கழலை, நரலவீக்கி - ஒலிக்கும்படி
கட்டி, போர எலி - புத்தமௌரஸ், பொருட்டம் அஞ்ச - மலையுஞ்
சும்படி, வீங்கிப் - பருத்த, கு - தோளில் - திரட்சிபொருத்திய
புபத்தின்கண், வெம் கணை புட்டில் தாங்கி - வெவ்விவ பாணங்களை
யுடைய அம்புக்கூட்டைத் தாங்கி, வாங்கு வில் - வளைக்கப்பட்ட
வில்லை, தட்டம் கை ஏந்தி - விசாலம்பொருத்திய கையிலேநதி, மறவி -
யமனும், கண் புதைபட - கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படி, நின்றான் -
நின்றனன், என்று.

(க - து.) நளன் கவசங்கட்டி வீரக்கழலணிந்து அம்புக் கூட
டைத்தாங்கி வில்லேந்தி நின்றான், எனபதாம்.

நளன் கவசமார்க்குக் கழல்வீக்கிப் புட்டில் தாங்கி வில்லேந்தி
நின்றனனெனக் கூட்டுக. சத்துருக்கள் டணிந்து கிடத்தலால் 'நேரலர்
மௌலி தேய்க்கும் பூங்கழல்' என்றா. மூலவியன்பதில் உயாவு
சிறப்புமை தொக்குகின்றது. (கசு)

[இதனால் நளன் தேரோறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொருசுமர்தொடங்கிநின்ற புரவலர்மடவார்செய்ய
வரிநெடுங்கண்ணுத்தோளும்வலந்துடித்தின்னல்காட்டக்
குருமணிகுயிற்றுஞ்செம்பொற்கோடியர்கொடிஞ்சித்தேரி
னருவனாயிவருஞ்சீற்றமடங்கலேறென்னவார்ந்தான்.

(இ - ள்.) பொரு சுமா - பொருகின்ற புத்தத்தை, தொடங்கி
நின்ற - ஆரம்பித்து நின்ற, புரவலர் - அரசாக்களுடைய, மடவார் -
மாதரது, செய்ய - சிவந்த, வரி நெடு கண்ணும் - அரிபரந்த நெடிய
கண்களும், தோளும் - தோள்களும், வலம் துடித்து - வலப்பக்கம்
துடித்து, இன்னல் காட்ட - துன்பக்குறிகாட்ட, குரு மணி குயிற்
தும் - நிறம் பொருத்திய மணியால் பதிக்கப்பட்ட, செம் பொன் - சிவ
ந்த பொண்ணைசெய்த, கோடு உயா - சிகரத்தினாலுயர்த, கொடிஞ்சி
தேரின் - மேன்மொட்டையுடைய தேரின்மேல், அரு வரை - அரிய
மலைபின்மேல், இவரும் - ஏறுகின்ற, சீற்றம் - கோபத்தையுடைய,
மடங்கல் ஏறு என்ன-ஆண்சிங்கம்மேல், ஆர்தான் - ஏறினான், என்று.

(க - து.) நளன் தேரோனின் என்பதாம்.

மாதாக்குத் துன்பம் வருமானால் வலத்தோள்களும் வலக்கண்களும் துடிக்குமென்பது துடிதுவிற காண்க. (கௌ)

[இதனால் நளன் சங்கத்தொனி செய்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]

ஊன்பயில்வடிவேலேந்தியுடன்றுவெம்போரிலேற்ற
தேன்பயிறெரியல்வேந்தாடுக்குறத்திசையினின்ற
கூன்பிறைக்கோட்டுநால்வாய்க்குஞ்சரம்பெருவியோட
வான்பொதிரொறியத்தெய்வலம்புரிமுழக்கியிட்டான்.

(இ - ள்.) ஊன் டயில் வடிவேலு ஏந்தி - மாமிசந்தாகிய கூரிய வேற்படையைத் தாங்கி, உடலாறு - கொபிதது, உவம் போரில் - வெவ்விய யுத்தத்தில், ஏற்ற - எதிர்த்த, தேன டயில் - தேன தங்கு இன்ற, தெரியல் - மாலைபாடியுடைய, வேந்தா - அரசர்கள், நடுக்கு உற - நடுக்கமடைய, திசையில் நின்ற - எட்டுத்திசையினு ளின்று, கூன பிறை கோடு - வளைவுடொருந்திய பிறையைமொத்த கொம்பினையும், நால் வாய் - தொக்குகிலுள் வாயிலு முழுடைய, குஞ்சரம்பெருவியோடு - யானைகள் பம்பதோம்பட்டி, வான் - ஆகாயம், பொதிரா ஏறிய = நடுக்கமடைய, தெய்வ லம்புரி - தெய்வசங்கம், முழக்கி இட டான் - தொனிசெய்தான், என்று.

(க - து.) நளன் சங்கத்தொனி செய்தான் என்பதாம்.

சங்கத்தொனியால் தான் எது எது எட்டி ஆதல் வேண்டுமென்று நினைக்கின்றானே உது அது அப்டிபாகத தொனித்தலால் 'தெய்வலம்புரி' என்றா. (கௌ)

[இதனால் இந்திரனெங்கு சொல்லப்படுகின்றது]

கொன்னவில்பரிதிவைவாட்கூற்றுகிறுண்னுங்கூற்றின்
மின்னகுவரிவிலேந்தும்விடலையேநாககியேற்ற
மன்னவரளவின்நின்றுனெண்டனிவரைத்திணிதோள்விக்க
மென்னினைந்தென்செய்தோமென்றிரதிரனெங்குலுற்றான்.

(இ - ள்.) கொல் னவில் - கொலைத்தொழிலைச் சொல்லப்பட்ட, பரிதி - சூரியன்போல் ஒளி வீசுகின்ற, வை வான் - கூனமொருந்திய வாட்படையையும், கூற்று உற - யமனுடைய உயிரை, உண் ணும் - உண்ணப்பட்ட, கூற்றின் - ஒரு யமனோடால், மின் நகு - ஒளியை வீசுகின்ற, வரி வில் ஏந்தும் - பெரிய வில்லைபுமெந்திய, விடலையை நோக்கி - நளமகாராஜனைப் பார்த்து, ஏற்ற - எதிர்த்த, மன்னவா - அரசர்கள், அளவின்று - அளவுடையதன்று, இன்னோன் - இவ்வரசனுடைய, மணி - அழகுடொருந்திய மலையோன்ற, திணி தோள் - வலிமைபெற்ற புயங்களினுடைய, வீக்கம் - டாரிட்டி, (ஆதலினால்) என் நினைந்து - யாதை நினைந்து, என் செப்தோம் என்று - யாதசெய்தோமென்று, இந்திரன் - இந்திரானுவன், நடுக்கதுழ்வுல் - நடுக்கினுள், என்று.

(க - து.) களை இத்திரன்கண்டு நடுங்கினான் என்பதாம்.

நாம் பொறுமையால் மூட்டிவிட்ட சண்டையிற் கொலைப்பழி வந்து, அதிலும் நமக்கு அவமானமே வருதற்கு ஐயமில்லையென்று இத்திரன் நடுங்கலுற்று நென்க.

(கக)

[இனி யிரண்டுபாட்டால் சேனைகளின் ஆரவாரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

கார்த்திரன் முழக்க மென்னக் கனைகுரன் முரசு மார்ந்த, தூர்த்தன கடல்க ளேழும் தூரகதக் குரத்தின் தூளி, போர்த்தன விகம்பு பைம்பொற் கொடியொடு குடையுமோங்கி, யார்த்தன வுலகை பொங்கித் துணங்கையிட்டலகை யிட்டம்.

(இ - ள்.) கா திரன் முழக்கம் என்ன - மேகங்களினுடைய சத்தம்போல், கனை குரல் - முழக்குகின்ற குரலையுடைய, முரசும் ஆர்த்த - பேரிகைகள் ஒலித்தன; கடல்கள் ஏழும் - ஏழு சமுத்திரங்கள் கூடியும், தூரகதம் - குதிகைகளினுடைய, குரத்தின் தூளி - குளம்பினின்றும் மெழுகின்ற புழுதிகள், தூர்த்தன-தூர்த்தனவிட்டன, விசம்பு ஆகாயத்தை, டைம்பொன் கொடியொடு-பசிய பொற்கொடிகளோடு, குடையும் - குடைகளும், ஓங்கி-உயர்ந்து, போர்த்தன - முழக்கொண்டன; அலகை ஈட்டம் - பேய்க்கூட்டங்கள், உலகை பொங்கி - மகிழ்ச்சியிருந்து, துணங்கையிட்டி - கூத்தாடி, ஆர்த்தன - சத்தித்தன, எ - னு துணங்கை - இருகை முடக்கிப் பழுப்புடையொத்திடாடல்.

(க - து.) முரசங்கள் சத்தித்தன, குதினாப்புழுதிகள் கடலைத் தூர்த்தன, குடைகள் கொடிகள் ஆகாயத்தை முடின, பேய்கள் சத்தித்தன என்பதாம்.

காத்திரன் முழக்கமென்ன முரசுமார்த்த எனலால் அநேக முரசங்களொன்றும், குரத்தினதூளி கடல்களேழும் தூர்த்தனவெனலால் அநேகக் குதிகைகளொன்றும் விசம்பைப் போர்த்தனவெனலால் அநேகக் குடைகள் கொடிகளொன்றும், துணங்கையிட்டார்த்தன வெனலால் மாமிச முண்ணவந்த பேய்களநேகமென்றும் பெறப்பட்டது.

கூற்றெனவுரையார்த்துக்கொல்சினவரியேறென்ன
வேற்றவரவெருவெய்த்தோரிடையறுதொழுஞ்ஞோட்டு
சீற்றமும்மத்தினூழித்தீயையுமவிக்கும்வேகக் [ச்
காற்றுறழ்களிறு துண்டிக்கட்கனல்கதுவச்செல்வார்.

(இ - ள்.) கூற்று - யமனைப்போல், உரறி - ஆரவாரித்து, கொல் - கொல்லின்ற, சினம் - கோபத்தையுடைய, அரி ஏறு என்ன ஆர்த்து - சிங்கவேற்றைப்போல் காச்சித்து, ஏற்றவர் - எறித்தவர்கள், வெருவ - அஞ்ச, வெய்த்தோ - உதிரமானது, இடையறுது ஒழுஞ்ஞம் - நீங்காதொழுப்பெற்ற, கோழி - கொம்பையும், சீற்றம் -

கோபத்தையுமுடைய, மும்மதத்தின் - மும்மதங்களால், ஊழித்தீயையும் - வடவாமுகாக்கினியையும், அவிக்கும் - அவிக்கப்பட்ட, வேகக்காற்று உறழ் - சண்டமாருதத்தையொத்த, களிற்று தாண்டி - யானையைச்செலுத்தி, கண் - விழிகளில், கணல் கதுவ - நெருப்புப்பற்ற, செல்வா - செல்வாக்கள், எ-று.

(க - து.) வீரர்கள் கோபத்துடனே போவார்களா என்பதாம்.

வீரரைத் தன் கோட்டாற் குத்திக் கொல்லுதலால் யானைக் கொம்பு செய்தோரிடையறு தொழுகும் கோடெனப்பட்டது. “வேலாண்முகத்தகளிற்று” என்றா பிறரும். (உக)

[இதுமுதற் பத்துப்பாட்டால் இருதிரம் சேனைகளும் பொருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

ஒளஎழிலகண்ணிற்காலவுயிர்ப்பய்யுண்ணுவகூற்றிள வள்ளுறைவடிவாளேந்திவாய்மடித்தெயிறுதின்று கள்ளவிழ்தும்பைசூழிக்கழுதுகைகொட்டியார்ப்ப வள்ளிலைவயிரப்பைமழ்ணரசரோடரசோற்றார்.

(இ - ள்.) ஒள் அழல் - பிரகாசம்பொருந்திய நெருப்பு, கண்ணில் கால - கண்களினின்றும் கொடபுளிக்க, உயிராடலி - உயிராகிய உணவை, உண்ணும் - உண்ணுகின்ற, கூற்றின் - யமன்போல், வள்ளறை - நெருங்கிய வுறைபையுடைய, வடிவாள் ஏந்தி - கூரியவாடா யேந்திக்கொண்டு, வாய் மடித்து - உதட்டை மடித்துக்கொண்டு, எயிறு தின்று - பல்லைக்கடித்த, கள் அவிழ் தும்பை சூழ - தேனொழுதுகின்ற தும்பைமாலையைத்தரித்து, (இதுகண்கள்) கழுது - பேய்கள், கொட்டி ஆர்ப்ப - கைகளைக்கொட்டிக் காச்சிக்கும்படி, அள் இலை - அள்ளிக்கொள்ளும் இலைபோன்ற, வயிரம் பைம்பூண் - பசிய பொன்னிறத்திற் வச்சிராபரணத்தையுடைய, அரசரோடு - அரசருடன், அரசா - அரசர்கள், ஏற்றா - எதிர்த்தார்கள், எ-று.

(க - து.) அரசர்களோடு அரசர்க் ளெதிர்த்தார்கள் என்பதாம்.

அரேககாச் சேதித்து உயினை யுண்ணுதலால் வாட்படைக்கு யமன் உவமை சொல்லப்பட்டது வாய் மடித்தலும் பக்கறித்தலும் சினக்குறிப்பை வெளிப்படுத்தி நின்றன. அதிரப் பொருதற்குவந்த குறிப்புத்தோன்ற ‘கள்ளவிழ் தும்பைசூழி’ என்றா. நெடுக்காலம் டோரில்லாமையால் உணவுகள் கிடையாதிருந்த வருத்தம் இப்பொழுது கெடுமென்னும் உவமை மிகுதியால் ‘கழுதுகை கொட்டியார்ப்ப’ என்றா. போரில்லாமை இத்திரப்படலத்தில் ஆங்கவண்மேலென்னும் பதினாறாம் பாட்டால் லறிக. தன்மை கவிஞ்சியணி. (உஉ)

மண்ணிடைத்திரிலபோலமாதிரங்கடப்பதாவி
விண்ணிடைப்பறப்பவேழமருப்பிடையிதித்துமீள்வ
கண்ணிமைபொருந்திற்காணுக்கடுப்பினகவினப்பாய்மா
வெண்ணிலவயவர்தாண்டியெதிரெதிர்திரிந்துநிற்பார்.

(இ - ள்.) மண்ணிடை - பூமியின்கண்ணே, திரிவ போல - திரிவனபோல, மாதிரம் கடப்ப - திசைகளைத் தாண்டுவன; தாவி - பாய்ந்து, விண்ணிடை - ஆகாயத்திலே, பறப்ப - பறப்பன, வேழமருப்பிடை - யானைக்கொம்பின்கண், மிதித்து மீள்வ - மிதித்துத் திரும்புவன; கண் இமை பொருந்தில் - கண்கள் இமை கோட்டுமானால், காணு கடுப்பின - காணக்கூடாத வேகததையுடையன; கலினம் பாயமா - (இத்தன்மையுள்ள) கடிவாளம்பூண்ட தாவுகின்ற குதிரைகள், எண்ணில் - அளவற்றவைகளை, வாய்வா தூண்டி - காலாட்கள் செலுத்தி, எதிர் எதிர் - கோடுதராக, மலந்து - போய்செய்து, நிற்பா - நிற்பாட்கள், எ-று.

(க - து) வீர கள் குதிரையெறிப் போ செய்தா ள் என்பதாம்.

கட்ட, பறப்ப, மீள்வ வென்னும் கற்பினவாகிய பாய்மாவேனக்கூட்டுக வேழமருப்பு இங்கே வெள்ளையானக் கொம்பெனக் கொள்க. இதுவும் அவ்வவ்வி. (உரு)

சூழ்சுடர்வயிரவாளாலிந்திரன்றுமிக்குமுன்னம்
பாழியங்குடுமிககுன்றஞ்சிறகொடுபறப்பவென்னக்
கேழ்கிளாபரிதியேய்க்குங்கிளர்மணிககொடிஞ்சிமான்மே
ராழியோடாழிதாக்கவருஞ்சமர்தொடங்குகிறபார்.

(இ - ள்.) சூழ் சுடர் வயிர வாளால் - ஒளி சூழ்கின்ற வச்சிராயுதத்தால், இத்திரன் துமிக்கு முன்னம் - இத்திரனதுபதற்கு முன்னே, பாழி - அகன்ற, குடுமி - சிகரங்களைபுடைய, குன்றம் - மலைகளானவை, சிறகொடு - இறகுடனே, பறப்ப என்ன - பறப்பவையோல், கேழ்கிளா பரிதி ஏய்க்கும் - செந்நிறமிஞ்சுந்த சூரியனையொத்த, கிளா மணி - ஒளிவிளங்கு மணிகளபதித்த, கொடிஞ்சி - மென்மொட்டையுடைய, மான் தோ - குதிரைகட்டிய தோகை, ஆழியோடு ஆழி தாக்க - உருளைகளோடுருளைகள்முட்ட, அரு சமா - அரிபயுத்தத்தை, தொடங்கி - ஆரம்பித்து, நிற்பா - நிற்பாட்கள், எ-று.

(க - து.) வீரர்கள் தேரோறிப் போசெய்து நிற்பாட்கள் என்பதாம்.

ஒவ்வொரு தோ, ஒவ்வொரு மலைபோல் திரிதலால் அவைகட்டுச்சிறகுடையமலை யுவமை சொல்லப்பட்டன. அநேகம் தேராதலால் நெருக்கம்பற்றி 'ஆழியோடாழிதாக்க' என்றா. அரசரோடரசு எதிர்த்தலால் ஆழியோடாழி தாக்கின வென்க. (உச)

மோட்டிளமுலைகள்பாயந்தமருமத்தின்மூரியானைக்
கோட்டிணையுழக்கவெம்போர்க்கோளரியென்னச்சிதித்
தோட்டுணைகொட்டியார்த்துச்சுடர்நெடுங்குருதிவானைத்
பூட்டியவோடைநெற்றிமத்தகம்போழ்ந்திட்டாரே.

(இ - ள்.) மோடி இள முலை பாய்ந்த - உயர்ச்சிபொருந்திய இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்கள் பாயப்பெற்ற, மருமத்தின் - மா பிள்கள், மூரி - வலிமையையுடைய, யானை கோடி இளை - யானையி னிரண்டு கொம்புகளும், உழக்க - குத்திக்கலக்க, வெம போ - வெவ் விய போசெய்கின்ற, கோளி என்ன சிறி - சிறகவேற்றைப்போல் கோபித்து, தோள துணை கொட்டி - இரண்டு தோள்களையும் தட்டி, ஆத்து - காச்சிதது, சுடா - ஒளியையுடைய, நெயி - நெடிய, குருதி வாளால் - உதிரத்தோய்த வாட்டையால், ஒடை பூட்டிய - முகப்பாதையைணிந்த, நெயி - நெயிரையையுடைய, மத்தகம் - தலையை, போழ்த்திட்டா - பிள்த்தாக்கள், என்று

(க - து.) அரசாக்கள் யானைகளைப் போசெய்தார்களா என்பதாம்

தமது மார்பிற் குந்திப் பாடி அஞ்ச சிங்கம் வவரியாதலால், அரசனா 'கோளியென்னச் சிறி' என ரு. அரசர் சிறி ஆத்து வாளால் மத்தகம் போழ்த்திட்டா லென்க.

(உரு)

கொலைத்தடங் கண்ணி னல்லார் குறங்கின்மேற் குற யகு சேர்த்தி, முலைத்தட நெழுங்கப் புல்லிக் கண்டியின் முழவுத் தோளா, சலைத்துமிழ குருதி பொங்க வற்றுனிழ புழைக்கை யேற்றி, மலைகசடாக் களிற்று புல்லி மண்ணி டைத் துஞ்சுகின்றா.

(இ - ள்.) பதலை - கொலைசெய்கின்ற, தடங் கண்ணின் - விசாலம் பொருந்திய கண்களையுடைய, நெழுங் குறங்கின்மேல் - மாதாக ளுடைய தொடைகளின்மேல், குறங்கு சொகுதி - தொடைகளைச் சொத்துக்கொன்ற, முலை தடய - ஸ்தனத்தையுடைய, நெழுங்க புல்லி - அமுதத்த் தழுவிக்கொண்டு, கலாதுயில் - சிவநிலாசையுடைய, முழவு தோளா - மத்தகம்மேலேற தோட்டைய சூரர்கள், அலைத்து உமிழ் - அலைத்து உமிழ்கின்ற, குருதி மடங்க - உதிரம் ஒழுக, அற்று நெய் - அறறுவ்முதல், புழைக்கை யேற்றி - குருதியையின்மேல் தொடையை ஏற்றிக்கொண்டு, மலை - மலையை மொத்த, சுடா களிற்று புல்லி - மதகாணையைத் தழுவிக்கொண்டு, மலையின் - மலையின், துஞ்சுகின் றா - நித்திரைசெய்கின்றார்கள், என்று.

(க - து.) அரசாக்கள் யானைகளத்தில் வீழ்த்தாக்கள் என்பதாம் மாதா தொடைக்குத் துதிக்கையும், முலைக்கு யானையும், உவமை யாதல்பற்றி அரசர் இறந்தும் முன்பு மாதரோடு ஆய்வுதல்போன்றிருந்தன லென்க.

(உசு)

சுற்றெடுங் கொம்மை கொட்டிக் குனிக்கும்வா னுழ வர் வேகக், காற்றினிற் பெண்ணை யின்ற கருங்கனி யுருவ தேபோல், வேற்றிறல் வயவர் சென்னி விழ்த்துவெவ் கரி க ணுறிச், சேற்றவெம் மடங்க லேற்றிற் செருக்களத் துழக்கி விட்டார்.

(இ - ள்.) கூற்றெழும் - யமனுடனே, கொம்மை கொட்டி = கை தட்டிக்கொண்டு, குனிக்கும் - கூத்தாடுகின்ற, வாள் உழவா - வாட் படையையுடைய வீரர்கள், வேகம் காற்றினில் - சண்டமாருதத்தில், பெண்ணை என்ற - டோமரத்தத்த, கரு கனி உருவதேடோல் - கரிய பழம் உதிராவதுபோல், வேல் திறல் - வேற்படையிற் நிறையுடைய, வயவா - படைவீரர்களுடைய, செனனி வீழ்த்து - தலைகளைத் தள்ளி, வெம் கரிகள தூறி - வெவ்விய யானைகளைக்கொன்று, உற்றம் - நேர பத்தையுடைய, வெம் மடங்கலேற்றில் - வெவ்விய சிங்ககேள்வையப் போல், செரு களத்து - யுத்தத்தில், உழக்கியிட்டா - கலக்கிறார்கள்,

(க - து.) வீரர்கள் வீராகையுடும் பாண்டியர் மொழிகள என்பதாம்.

கொத்துதலில் அடனோ டொ டால் அடவரீமை தற்கு 'கூற்றெழும் கொம்மை கொட்டி' என்னும். கொம்மை கொட்டொ வது அகங்கைவிரித்துக் கொட்டிப்பாட். மட்டுள்ள தலைமுதலால் வயவா செல்லிக்குட்டியின் கருகலி உவனம்சொல்லுடைய து மடங்கலேற்றி உழக்கியிட்டாக்கொண்ட உவனமையு. (உஎ)

வயவரோரிருவர்தம்மிலவாளம்வினைத்தலோடு முயிர்துறந்தவற்குமலைபுனைதுமென்றுப்போந்த கயமலர்க்கண்ணிகாணக்கானையர்மாயந்துமண்ணிற் புயலுறழ்கூந்தற்காகவானினுமபோர்செய்கின்றார்.

(இ - ள்.) வயவா - படைவீரர்கள், ஓர் இரூஉ - இரண்டிபொ, தம்மில் - தமக்குள்ளே, வாள் அடா உழைத்தலோம் - வாட்டோனாச செய்தவளவில், உயிர் துறந்தவற்கு - இவருளவி நீகினவனுக்கு, மலை புனைதும் என்று - மலை தரிட்டோமென்று, உட்டா டோத்த - கூலாக்கத்தினின்றும் வந்த, கயம மலர் கண்ணிகாண - தடாகத்திற் பூத்த மலையொத்த கண்ணையுடைய அரட்டை பாலைன் காணும்படி, காணாயர் - வீரர்கள், மாய்த்து - (ஒருசேர) இரத்து, மண்ணில் - பூமியின்மேல், புயல் உறழ் - மேகத்தை யொத்த, கூத்தற்கு ஆக - கூந்தலையுடைய வெண்ணிற்காக, வானிழம் - ஆகாயத்தின்கண்ணும், போர் செய்கின்றார் - யுத்தத்தைச் செய்கிறார்கள், என்று,

(க - து.) வீரர்களிருவா டொபெய்கிறார் என்பதாம்.

வானினுமென்பதில் உம்மை, இறந்ததுதழிஇய வெச்சுவும்மை யாம். மண்ணில் புயலுறழ் கூத்தல் - தமயந்தி, வானில் புயலுறழ் கூத் தல் - அரம்பை பெனக் கொள்க. இம்மையில் ஒருபெண்ணைப் பலா விரும்பிப் போசெய்வதுபோல் மறுமையிலும் ஓரரம்பையை விரும் பியவர் பலராதலால் டொருதன லென்க. எவகணும் ஒருத்தியைப் பலர் விரும்பிப் டோசேழுமையும் என்பது கருத்து. மாய்த்தும் போர்செய்கின்றானொலால் தொல்லுருப்பேறலணி. (உஅ)

சூருநிகொப்புளிக் குமவேலான்குல்குமவனறுமூழ்கு மீருமத்திலவானிமூழ்கமயங்கினன்றெளிதேலோம்

விராமொய்த்தகூந்தருழவிண்ணினின்றூர்வத்தோடு
முருவத்தார்புணையவந்தவொண்டொடிமயங்கிநின்றான்.

(இ-ள்.) குருதி கொப்புளிக்கும் வேலான் - உதிரத்தை யுமிழ்
கின்ற வேற்படையையுடைய அரசனானவன், குங்கும அளறு மூழ்
கும் - குங்குமச்சேற்றில் முழுகப்பெற்ற, மருமத்தில் - மாபினிடத
தில், வாளி மூழ்க - பாணங்கள் புதைய, மயங்கினன் - மயக்கக்கொண்
டவனாகி, தெளிதலோமம் - தெளிந்தவளவில், விராமொய்த்தகூந்
தல் தாம - வாசனையையுடைய குழலானது அவிழ, விண்ணினின்று -
ஆகாயத்தினின்றும், ஆரவத்தோடும் - ஆசையுடன், உருவம் தார
புணைய வந்த - அழகியமாலையை தரிக்கவந்த, ஒள் தொடி - அரமங்
கையானவன், மயங்கி நின்றான் - மயங்கிநின்றான், என்று.

(க - து) நான் டாணங்காப்பட்டு மயங்கினவனாகத் தெளிந்து
நிற்க மாலைதரிக்கவந்த அரம்பையானவன் மயங்கி நின்றான் என்பதாம்.
கூந்த லவிழவெனலால் சூட்டிப் பிறிது விரிந்து வந்தன னென்க.
இவன் உயிர் மனிததேகத்தை யிட்டு நீக்குமுன் மாலைகுட்டத் தெய்வ
மங்கைவந்து காத்திருட்டாளானால் விண்டரினடம் டெறுதற்குப் டோ
ரினமிக்க தில்லைமென்பது கருதது. (உக)

கான்படு முருவப்பைந்தார்விதர்ப்பர்கோன்கன்னிவேற்க
ணான்படா துளையக்குத்தியுள்ளுயிர்பருகலாற்றேம்
வான்படாமின்னினேசுசும்வாளினொமாய்துமென்றைத்
தேன்படு தெரியலவேந்தாசெருமலைந்தாவிநீத்தார்.

(இ - ள்.) கான்படும் - வாசனையுண்டாகிய, உருவம் - அழகிய,
பைந்தார - பசியமாலையையுடைய, விதாட்டா கோன் - வீமனுடைய,
கன்னி - தமயங்கியினது, வேல் கல் - வேல்போன்ற கண்களானவை,
ணான்படாது - மாமிசம் பட்டாமல், உளப - வருத்தும்படி, குத்தி -
குத்தி, உள் உயிர் - உள்ளாவியை, பருகல் - உண்பதை, ஆற்றேம் -
பொறுக்க மாட்டேம்; வான்படா - மேகத்திற் றேன்றாத, மின்னின் -
மின்னலைப்போல; ஓச்சம் - எறிகின்ற, வாளின் - வாட்படையால்,
மாய்தும் என்னு - மாய்வே மென்று, தேன் படு தெரியல் வேல்
தா - தேனைப்பொழிகின்ற மலாமாலையையணிந்த அரசர்கள், செரு
மலைந்து - போராபுரிந்து, ஆவி - உயிரை, நீத்தார் - நீக்குவார்கள், என்று.

(க - து) அரசர்கள் தமயந்தி கட்டபடைக்கஞ்சி வாட்படையால்
லிறந்தார்கள் என்பதாம்.

மாதாவிழி வாளினுங் கொடியதென்பத, “மெய்யகூற்றருத்
தெறி வேல்விளக்கிது, மெய்தமூழ் வினைததொட ஞாணினிமாற்றி
நுந், தையலா முழுமதி முகத்திறற்கிய, மையகட் காலவேன்
மாற்ற லாகுமே.” இதனாலிசு. (கஉ)

முழவுறழ்கிணிகோள்வீரர்முழுமெயுயிரும்புண்மேய
விழிபெருங்குருதியாடியினங்கதிர்ப்பரிதியேய்ப்ப

வழிகவுட்கடாத்தநால்வாயரசுவாவெருத்திற்குன்னிப்
பொழிகணமா ரிசுந்தியகலிருவிசம்புபோர்த்தார்.

(இ - ள்.) முழவு உறழ் - மத்தளத்தை யொத்த, திணிதோள்
வீரா - வலிமை டொருந்திய புயத்தை யுடைய படைவீரா, முழு மெய்
யும் - தேமுகழுதும், இரு புண் மேய - பெரியபுண்ணிற் பொருந்திய,
இழி பெரு குருதி ஆடி - ஒழுக்குன்ற பெரிய வுதிரத்தில் மூழ்கி, இள
கதிர பரிதி ஏயப்ப - இளமை டொருந்திய கிரண ததையுடைய சூரியனை
யொப்ப, கவுள் - கவுளினிடத்திலே, அழி - வீணுகின்ற, கடாத்த-மத
த்தை யுடைய, நால் வாய்-தொடுக்குன்ற வாயையுடைய, அரசு -
அரசயானையின, எருதில் தோன்றி - பிடரியன்மேல் ஏறி, பொழி -
பொழிகின்ற, கணை மா ரிசுந்தி - பாணவருஷங்களைச்சிதறி, அகல் -
அகன்ற, இரு விசம்பு டோரத்தாரா - டெரிய ஆகாசத்தை மறைந்
தார்கள், என்று.

(ச - து.) படைவீரா யாவாமேலேறிக் கணைமழையா லாகாயத்
தை முடிஞா கள் என்பதாம்

அரசவாவிற கிலக்கணம் சுயம்வர படலத்திற் 'குளிராமி' என்
னும் எழுபத்து மூன்றம்பாட்டுணையிற காவாக. (நக)

[இனி மூன்றபாட்டால் அரசா நளையெதிர்த்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

அருமருந்தனையாள் சூட்டுமலங்கலந்தோளினைப்
பொருதினாப்புணரி சூழ்ந்தபுலியினிலரசொல்லா
நிரையுளையரிமாளேற்றைநிழல்களிதறுகட்சீற்ற
வனாபுனாகளிலயானை வளைந்தெனவளைந்துகொண்டார்.

(இ - ள்.) அரு மருது அனையாள் சூட்டும் - அரிய தேவா
மிதத்தையொத்த தமயந்திபாவன் தரித்த, அலங்கல் அம் தோளி
னை - மாலை விளங்கும் அழகிய புயத்தையுடைய நளைய, பொரு
தினா புணரி சூழ்ந்த - மோதுகின்ற அலைகையுடைய கடலாற் சூழப்
பட்ட, புலியினில் அரசா எல்லாம் - பூவுலகத்து அரச ரணவரும்,
நிரா - வரிசைபெற்ற, உளை - புறமயிரையுடைய, அரி மான் ஏற்றை -
சங்கவெற்றை, நிழல் சுளி - நிழலைக் கோபிக்குன்ற, தறுகண் - அஞ்சா
மைபையும், சீற்றம் - கோபத்தையு முடைய, வனா புனா - மலையை
பொத்த, களி நல் யானை - களிப்பையுடைய நல்லயானைகள், வளைந்
தது என - வளைந்தனபோல், வளைந்துகொண்டா - சூழ்ந்துகொண்
டார்கள், என்று.

(ச-து.) அரசுகள் நளையைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள் என்பதாம்.

இத்தனையரசு ாதிரத்தும் நளனுக்கு இனையாகமாட்டா னென்
பது தோன்ற 'அரிமானேற்றைக் களினல்லானை வளைந்தென வளைந்து
கொண்டார்' என்றா, உவமையணி. (நஉ)

நொறில்பரித்தடந்தேருந்தினோன்சிலைகுழையவாங்கிப்
பொறியழற்பகழிதுவிப்பொங்குளைப்புரவிமான்றோர்
தெறுகதக்களில்லயானைசினவுவாள்வயவரீட்டங்
குறைபடநாழிலாட்டிக்குற்றெனவரசரார்த்தார்.

(இ - ள்.) நொறில் - வினாவியுடைய, பரி - குதிகாகட்டிய, தடம் தோ உதி - விசாலம்பொருந்திய தேனாச் செலுத்தி, நோன் சிலை - பெரியவில்லை, குழைய வாங்கி - வளையவளைத்து, பொறி அழல் - அக்கினிப்பொறியையுடைய, பகழி துவி - டாணங்களை வீசி, பொங்கு உளை புரவி - மிகுந்த புறமயிரினையுடைய குதிகாகளும், மான தோ - குதிகாகட்டிய தோசளும், தெறுகதம் களில்ல யானை - மிகுந்த கோ பததையுங் கூர்ப்படையுமுடைய யானைகளும், சினவு வாள வயவாரீட்டம் - கோபிகளோடொருபடையையுடைய டையீராகூட்டமும், குறைபட - குறையுட்படி, குழி டாட்டி - குழிதமான கொலைசெய்து, சுடறு என - பமண்டோல, அரசர் - டாணங்கள், ஆரத்தா - சாச்சித்தாரங்கள், எ-று

(க - து.) அரசராக சத்தித்தாரங்கள் எட்டாரும்.

தேருந்தி, சிலைவாங்கி, பகழிதுவி, நாழிலாட்டி ஆரத்தா அரசரானகொளக நாழிலாட்டாவது - டைகவா பூங்கமட்டி தன் மாப்பிடி மைத்துக்கிடந்த ஆயுதத்தைப் பிடுங்கிப் பறித்தல். “கொள்கழுமியாபடையிரிய, வளங்கழித்த வேலுடறித்தோசசினது.” “மொய்யகதது வேந்தாமரணினி மொன்றை கொல், கையகத்தக கொல டான கழலவிடலை - வெய்ய, விச்சுடா சித்தி வினாயகம் டோழந்த, பஞ்சுடரோகம் பறித்தது கையெல கட்டிமற்ற டோகி ஒரு வன், மெய்வேல் பறிப்பாரும.” இவற்றறிச்சு (கூட)

தெண்டிணாப பரவை யேழுஞ் சேறுபட் டொழியத் தெண்ணீர், மொண்டுசொண் டெழுந்தோர் குன்றின முகிர்குழாஞ் சொரிவ தேயப்பப், புண்டலை வடிவேன் மன்னர் பொறியழற் பகழி மாரி, மண்டமர் கடந்த தின் டோண் மன்னன்மேற் பொழிந்திட்டாரோ.

(இ - ள்.) தென் திணா பரவை ஏழும் - தெளிவுபொருந்திய அலைகளையுடைய கடல்களேழும், சேறுபட்டு ஒழிய - சேறுபட்டு நீங்க, தென் நீர் மொண்டுகொண்டு - தெளிவாகியநீரை மொண்டுகொண்டு, ஓர் குனில் - ஒருமலையில், முகில் குழாம் - மேகக்கூட்டங்கள், சொரிவது ஏய்ப்ப - டொழிவதை யொப்ப, புண் தலை - ஊனைத்தலையிலுடைய, வடி வேல் மன்னர் - கூரிய வேற்படையையுடைய வரசர்கள், பொறி அழல் - பெருப்புபொறி பறக்கின்ற, பகழி மாரி - பாண மழையை, மண்டு அமா கடந்த - பெருங்கிய புததத்திற் செயித்த, தின் தோள் - வலிமைபொருந்திய புயத்தையுடைய, மன்னன்மேல் - நள மகாராஜன்மேல், பொழிந் திட்டா - சொரிந்தா, எ-று.

(க - து.) அரசர்கள் நளன்மேற் பாண மெய்தாரங்கள் என்பதாம்.

போர்புரிபடலம்.

௩௩௩

‘பரவையேழுஞ் சேறுபட்டொழியத் தெண்ணீர் மொண்டு கொண்டு’ என்னலால் அரசாகன் வைப்பாக வைத்திருந்த பாணங்குளையும் களனமேற் பொழிந்தன ஞன்பதாயிற்று. (௩௪)

[இனி இரண்டுபாட்டால் அவ்வரசனா களனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொள்ளைகொண்டோரியுண்ணக்குழாங்கொடுகவந்தமாட யொள்ளமுற்றதுகட்கூற்றமுயிருண்டுதெவிட்டிநிற்ப வெள்ளவெங்குருதிபோர்ப்பவியன்பிணநிடதங்காக்கும் வள்ளறன்புருவததோடுமவரிசிலைகுனிந்ததன்றே.

(இ-ள்) கொள்ளை கொண்டு - கொள்ளையாக வாரிக்கொண்டு, ஓரி உண்ண - நரிகளுண்ண, குழாம கொடி - கூட்டங்கொண்டு, கவந்தம் ஆட - உடற்குறைகடா கூத்தாட, ஒள் அழல் - ஒளியையுடைய நெருப்புப்பொறி பறக்கின்ற, தறுகண் கூற்றம் - அஞ்சாமையையுடைய யமனானவன், உய் - உண்டு - உயிரையுண்டு, தெவிட்டி நிற்ப - உமிழ்ந்து நிடத, வெள்ளம் - மையகுருதி போடப் - வெப்பம்பொருந்திய உதிர வெள்ளமானது மூடிக்கொள்ள, வியன டினை நிடதம் காக்கும் - மடரிய வயலையுடைய நிடதாட்டைப் புரக்கின்ற, வள்ளல் தன் புருவத்தோடு - களனுடைய புருவத்துடன், வரி சிலை குனிந்தது - அவனது செடிய விலலானது வளைந்தது, எ-று. அன்று, ஏ-இவ்விரண்டும் அசைநிலைகள்.

(க - து) நளன் வில்லை வளைந்தான் என்பதாம்.

ஓரியுண்ண, கவந்தமாட, கூற்றமுயிருண்டு தெவிட்டிநிற்ப, குருதிபோர்ப்ப வள்ளல்சிலை குனிந்ததெனக் கூட்டுக. புருவத்தோடும் சிலை வளைந்த தெனலால் உடனிகழ்ச்சியணி. (௩௫)

கூன்பிறைக கோட்டு வல்விற் குழைத்ததும் குழைத்துத் தெவ்வ, ஞன்சுவைத் துண்ணும் வாளி விடுத்தது மொன்ன லார்தவ, கான்படு தெரியன் மார்பம் போழ்ந்த துந் தெரியக் காணார், வான்படு பிணக்குன் றேறுங்கி வயின் வயின் விளங்கக் கண்டார்.

(இ - ள்.) கூன் பிறை - வளைவுகொண்ட பிறையையொத்த, கோடு வல் வில் - கொம்பினாலாகிய வலிய வில்லை, குழைத்ததும் - வளைத்ததையும், குழைத்து - வளைத்து, தெவ்வா - பகைவருடைய, ஞன் சுவைத்து உண்ணும் - மாமிசத்தைமென்று உண்ணுகின்ற, வாளி விடுத்ததும் - பாணங்கள் விட்டதையும், ஒன்னலாதம் - சத்திருக்களுடைய, கான்படு தெரியல் மார்பம் - மணமுண்டாகிய மலாமாலையையணிந்த மார்பை, போழ்ந்ததும் - பிளந்ததையும், தெரி காணார் - ஒருவருந் தெரியக் கண்டிலா, (யாது கண்டனானால்) வான் படு - ஆகாயமனாவிய, பிணம் குன்று ஒங்கி - பிணமலைகளுயர்ந்தது, வயின் வயின் - இடங்கடோறும், விளங்க - விளங்குதலை, கண்டார் - பார்த்தார்கள், எ-று.

(க - து.) நளன் செய்கையைக் காணர்கள் பிணக்குவியலைக் கண்டார்கள் என்பதாம்.

புகையினால் நெருப்புண்டென் றறிந்ததுபோல் பிணக்குன்றி னால் நளன் பொருதன்னென் றறிந்தன னென்க. பிணக்குன்றோக்கி வயின்வயின் விளங்கக்கண்டா னென்னுங் காரியத்தினால் காரணமாயி யுள்ளது வில்லாண்மை தோன்றுதலால் புனைவிலிப புகழ்ச்சியணி.

[இனி நளனோடு தனித்தனி அரசு னொதித்துப்பொருதல் சொல்லத்தொடங்கிக் கலிக்கநாட்டரசு னெனினித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

பொருசமத்துடன் றவீரர்பொன்றிடநின்றவேந்தர் வெருவலுற்றிரியுமா றும்வேந்தர்கோன்வலியுநோக்கி யெரிமணிப்பொன்செயோடையினங்களிப்பகமிகுழக் கணாபொருகடலந்தா னைக்கலிங்கர்கோனமரிலேற்றான்.

(இ - ள்.) பொரு சமத்து - பொருகின்றோ ரில், உடன்ற வீர-கோபித்தெதிர்த்த வீரர்கள், பொன்றிட - இறந்தவீரர், நின்ற வேந்தர் - நின்ற மன்ற யரசர்கள், வெருவல் உற்று இரியும் ஆதும் - பயந்து ஒழித்தன்மையும், வேந்தர் கோன் - நளமகாராஜனுடைய, வலியுந் - நோக்கி - வலிமையினையும் பார்த்து, எரி மணி - ஒளியையுடைய மணிகள்படுத்த, பொன் செய லுடை - பொன்னுஞ்செய்த மூகபடாத்தை யுடைய, இள களி பகமி மூழ் - இளமைபொருந்திய களிப்பையுடைய யானைகள் சூழ்ந்துவர, கணா பொரு - கணாயோடு மோதுகின்ற, கடல் தானை - சேனாசமுத்திரத்தையுடைய, கலிங்கா கோன் - கலிங்கதேசத் தரசன், அமரில் - புத்தத்தில், ஏற்றான் - எதிர்த்தான், எ-று. அம்-அரசு.

(க-து.) கலிங்கதேயத்தரசன் நளனுடனெதிர்த்தான் என்பதாம்.

எதிர்த்தவர்க ளிறத்தலையும் மற்ற வேந்த ரோடுதலையும் நளன் வலிமையையுங் கண்ட கலிங்கதேசத்தரசன் அவனோ டேற்றன னென்க. சேனையிற் குறைவிட னென்பது தோன்ற 'கடலந்தானைக் கலிங்காகோன்' என்றா.

(௩௭)

கந்தமெறுகட்சேற்றக்கடாம்பொழிகளினல்யானை மந்தரகிரியாற்றானைவாரிதியுழக்கிவானத் திந்திரசுமரனென்னவிகல்புரிநிடதர்கோமா னுந்துமானேரின்மேலுமொருகணைதெரிந்துவிட்டான்.

(இ - ள்.) கந்து அடு - கட்டுத்திறையை முறிக்கின்ற, தற்கண்-அஞ் சாமையையுடைய, சேற்றம் - கோபத்தையுடைய, கடாம் பொழி - மதம்பொழிவின்ற, களி னல்யானை - களிப்பையுடைய யானையா யி, மந்தர கிரியால் - மந்தரமலையினால், தானை வாரிதி - சேனா சமுத் திரத்தை, உழக்கி - கலக்கி, வானத்து - விண்ணாகத்து, திந்திரசுமரன் என்ன - திந்திரசுமரனைப்போல், இகல் புரி - போர்செய்கின்ற, 'நிடதர்' கோமான் - நளமகாராஜன், உத்து-செலுத்துகின்ற, தெரிந்

மேலும் - குதினாகட்டிய தேரின்மேலும், கணை - ஒருபாணத்தை, தெரிந்து - பாத்து, விட்டான்-விடுத்தான், என்று.

(க - து.) நளனது தோமேல் கலிங்கராஜன் கணை தொடுத்தான் என்பதாம்.

இவன் பாணங்களுக்கும் வலிமைக்கும் தனது கோ லொன்றே நிகொன்பவன்போ லொருபாணம் விடுத்தன னென்க. உம்மை சிறப்பு. யானையை மந்தரகிரியாகவும் தானையை வாரிதியாக வும் உருவகப்படுத்திச் சொல்லுதலால் உருவகவணி. (ந-அ)

பைம்மலைத்தகன்றவல்குற்பாவையார்க்கனங்கனன்ன தெம்மலைச்சினவேற்காளைசிலைவளைத்தொருகோலுந்தக் கைம்மலைக்கோட்டில்வீழ்ந்தகலிங்கர்கோனமரர்மாதர் வெம்முலைக்கோட்டில்வீழ்ந்துவிண்ணிடைவிளங்கினானே.

(இ - ள்.) பைமலைத்து அகன்ற - பாம்பின்படத்துடன் பொருது விரிந்த, அல்குல் - அல்குலையுடைய, பாவையாக்கு - மாதாக்கு, அனங் கன் அன்ன - மண்மதையொத்த, தெவ் - சததுருக்கினை, மலை - பொரு தின்ற, சின வேல் காளை - கோபம்பொருந்திய வேலையுடைய நளனு னவன், சிலை வளைத்து - வில்லை வளைத்து, ஒரு கோல் உந்த - ஒருபாணந் தெலுத்த, கை மலை கோட்டில் - யானைக் கொம்பின்மேல், வீழ்ந்த - விழுந்த, கலிங்ககோன் - கலிங்கதேசத்தரசனுனவன், அமரர் மாதா - அரம்பையருடைய, வெம் முலை கோட்டில் வீழ்ந்து - விருப்பைச்செய் தின்ற முலையாகிய யானைக்கொம்பின்மேல் விழுந்து, விண்ணிடை - தெய்வலோகத்தில், விளங்கினான் - பிரகாசித்தான், என்று. ஏ-அசை.

(க - து.) நளன் கணையால் கலிங்கராஜ னிறந்தான் என்பதாம்.

கலிங்கதேசத்தரசன் அநேகபாணங்கள் பிரயோகித்தும் அதனால் நளனிறவாமல் இவன்விட்ட ஒருபாணத்தால் அவன் இறத்தலால் அப் பலவும் இவ்வொன்றை நிகராமை விளக்கின்றது. நளனுடைய பா ணத்தால் லறுபட்டு யானையின் கொம்பில் வீழ்ந்தவனவிலேதானே அரம்பையருடைய ஸ்தனத்தைப் புல்லி அதனால் சிறப்புற்று நின்றன னென்க. கைம்மலைக்கோட்டில் வீழ்ந்தது மனிதவுடல் வெம்முலைக் கோட்டில் வீழ்ந்தது அவனது தெய்வவுட னெனக்கொள்க. வினாவு பற்றி அக்கோட்டில் வீழ்ந்து உடனே இக்கோட்டில் வீழ்ந்தன னென் றா. (க-க)

[இனி மூன்று பாட்டுகளாலே மகதேசத் தரசன் எதிர்த்திறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

களத்திடைக் கலிங்கர்கோமான் கவிழ்தலுங்கடைக்கன்சே வுளத்திடைவெகுளிபொங்கலுழிவெங்காலினோடி [புப் பனைத்தனன்சேனையோடும்வார்சிலைவணக்கிவெம்புபுரர் வினைத்தனன் கூற்றுமஞ்சுவெந்திறன்மகதர்கோவே.

(இ - ள்.) களத்திடை - யுத்தகளத்திலே, கலிங்கா கோமான் - கலிங்கதேசத் தரசன், கலிழ்தலும் - இறந்தவளவில், கடை கண் சேப்ப - கடைக்கண்கள் சிவக்க, உளத்திடை - மனத்தில், வெருளி பொக்க - கோபமிக, ஊழி வெம் காலின் - யுகமுடிவி ஹண்டாகிய வெவ்விய காற்றுப்போல், ஓடி வளைத்தனன் - ஓடி வளைத்தனனாகி, சேனையோடும் - சேனையுடனே, வாரா - சிலை வணக்கி - நெடிய வில்லை வளைத்து, கூற்றும் அஞ்ச - யமனு மஞ்சும்படி, வெம் திறல் - வெவ்விய திறலையுடைய, மகதா கோ - மகததேசத்தரசன், வெம் டோர - வெவ்வியபோரை, விளைத்தனன் - செய்தனன், எ - று.

(க - து.) மகததேயத்தரசன் நளனுட னெதிர்த்தான் என்பதாம்.

மகதாகோவானவன் கடைக்கண்சேப்ப வெருளிடொங்க ஓடி வளைத்தனனாகி விளைத்தன னென்க கூட்டுக. (சு0)

முரிதினாப்பரவைவேலைமுகட்டெழுந்தகல்வான்மேய
விரிகதிர்மதியந்தீண்டுமவெளளெயிற்றரவமென்னக் [து
குருதிகொப்புளிகுடும்வேலாண்கொற்றவெண்குடையின்மீ
வரிசிலைகுழைத்துவெய்யவழக்கணையொன்றுவிட்டார்.

(இ - ள்.) முரி தினா பரவை - வளைந்த அலையையுடைய பரப் பையுடைய, வேலை முகமி எழுத்து - கடல்புதுச்சியிலுதித்து, அகல் வான் மேய - அகன்ற ஆகாடத்தின்கணுள்ள, விரி கதிர் மதியம் - விரி கின்ற கிரணங்களையுடைய சூறிரளை, தண்டம் - தொடுகின்ற, வெள் எயிறு அரவம் என்ன - வெள்ளிய டல்லையுடைய சாடபம் டோல், குரு தி கொப்புளிக்கும் - உதிரத்தை யுமிழ்கின்ற, வேலாண - வேட்டடை யையுடைய நளனுனவன், கொட்டம் - சயத்தைத் தருகின்ற, வெள குடையின்மீது - தவளச்சூறிரத்தினமேல், வரி சிலை குழைத்து - நெ டியவில்லை வளைத்து, வெப்ப வாடி கடல் ஒன்று - கொடிய கூரிய கணையொன்றை, விட்டான் - விடுத்தான், எ - று

(க - து.) நளன் மகததேயத் தரசனமேல் கணைதொடுத்தாலா என்பதாம்.

மதியந்தீண்டும் வெள்ளெயிற் றரவமென்னல் “கண்டதுமன்னு மொருநா ளவாமன்னுந், நிங்களைப் டாம்புமொண்டற்று” இதுதனாக. வெண்குடைக்கு மதிபையும் பாணதிறகுச் சாடபத்தையும் ஒட்டிச் சொல்லுதலால் உவமையணி. (சுக)

சுரும்பியிர் தும்பைவேயந்தகடர் முடிமகதர்கோமான்
விரும்பலர்செகுக்குமவேலாண்விற்பழுத்துமிழும்வெய்ய⁹
சரம்படவற்றுவிழ்ந்ததன்னுடற்குறைநின்றாட
வரம்பையரோடுநோக்கியணிமணிமுறுவல்பூத்தான்.

(இ - ள்.) சுரும்பு இயிர் - வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற, தும்பை வேய்த - தும்பைமூலை தரித்துவந்த, அடா முடி மகதா கோமான் -

கிரணங்கள் வீசுகின்ற கிரீடத்தையுடைய மகததேசத் தரசனுனவன், விரும்பலர் - சத்துருக்களை, செகுக்கும் - கொல்லுகின்ற, வேலான் - வேற்படையையுடைய நன்னது, வில் பழுத்து - வில்லானது பழுத்து, உமிழும் - உமிழுகின்ற, வெய்ய சரம் பட - வெவ்வித பாணங்கள் பட, (அவைகளால்) அற்று வீழ்ந்த - துணிக்கப்பட்டு வீழ்ந்த, தன் உடல் குறை - தன்னுடைய கவந்தமானது, நின்று ஆட - நின்று கூத்தாட, அரம்பையரோடு - தெய்வமாதரோடு, நோக்கி - பார்த்து, அணி மணி - அழகிய முத்தையொத்த நகைதோன்ற, முறுவல் பூத்தான் - நகைத் தனன், எ-று.

(க - து.) நளன் கணைபட்டு மகததேயத்தரசு னிறந்தான் என்ப தாம்.

மகததேசத்தரசன் தெய்வவுருப் பெற்றமையால் அதிற்குறைந்த மனிதவுருவை யிகழ்ந்து நகைத்தன னெனக. தன்னுடற்குறை நின் றூட நோக்கி யெனறலால், தறிபட்ட வுடலாடி நிலத்தின் விழுமுன் னமே தெய்வவுருப் பெற்றன னென்னும் வினாவு தோன்றியது. நாணமுற்றவா உடன் சிரித்திடுவ னென்பது இயல்பாதலால் தனக்கு மாலைகுட்டிய அரம்பையரோடு நோக்கி 'யணிமணி முறுவல் பூத்தான்' என்றா.

(சஉ)

[இதனால் சோழ னெதிர்த்ததல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அமைப்பருந்தறுகட்சீற்றத்தாளரியேறுபோல்வான் சமர்த்தலையிகழினேற்றதரியலர்சென்னிவீழத் துமித்திடுங்குருதியொள்வாள்சுடரொழவிதிர்ப்பநோக்கி யிமைத்தலும்வளவர்கோனைவெருவனீயேருகென்றான்.

(இ-ள்.) அமைப்பு அரும் - அமைத்ததற்கரிய, தறுகண் - அஞ்சா மையையும், சீற்றத்து - கோபத்தையும், ஆள் - ஆளுகின்ற, அரி போல்வான் - சிங்கவேற்றை பொத்த நளனுனவன், சமாதலை - யுத்த களத்தில், இகலின் ஏற்ற - பகையினுலெதிர்த்த, தரியலா சென்னி வீழ - சத்துருக்களுடைய தலைகள் வீழும்படி, துமித்திடும் - தறித்திடு கின்ற, குருதி - உதிரத்தையுடைய, ஒள வாள - ஒள்ளிய வாட்டை யை, சுடா எழ - ஒளிதரும்ப, விதிர்ப்ப - அசைக்க, நோக்கி - கண்டு, இமைத்தலும் - இமைக்கோட்டு மளவில், வளவா கோனை - சோழனை, வெருவல் - அஞ்சாதே, நீ - நீ, ஏருக என்றான் - போ வென்றான், எ-று.

(க - து.) நளன் வாளசைவைக்கண்டு சோழன்பயந்து இமை கோட்டலா லதைக்கண்ட நளன் சோழனை அஞ்சாதே போவென்றான் என்பதாம்.

நளன் வாளசைத்ததைக்கண்டு கண்ணிமைக் கோட்டலால் நம் மோடு பொருதற்கு அஞ்சினன்; இவனோடு பொருவது தரும் மன் றென்று சோழனைப்பார்த்து, அஞ்சாதே போ வென்றான். அது தோல்வியென்பது "விழ்த்தகண் வேல்கொண்டெறியு விழ்த்திடுமப்பி, சேட்டென்றோ வன்க ணவர்க்கு." இதனாலறிக.

(சக)

[இதனால் சேரமான் எதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கொய்புனைப்புரவி துண்டிக்கொடுமாக்குழையவாங்கி
வெய்யவெம்பகழிமாரிவிண்ணகம்புதைப்பத்துளி
யையன்மெய்க்கவசமீதுமைக்கணைசிதறியார்த்தான்
மையறுசிதப்பின்மிக்கவஞ்சியம்பதிக்குவேந்தே.

(இ - ள்.) மை அறு - சூற்றமற்ற, சிறப்பின் மிக்க - சிறப்பினு
ஆயார்த, வஞ்சி அம் பதிக்கு - வஞ்சியென்னு மழகிய நகரத்திற்கு,
வேந்து - அரசனாகிய சேரமான், கொய் உளை - கொய்துகட்டிய புறமயி
ரினை யுடைய, புரவி துண்டி - குதிரையைச் செலுத்தி, கொடு மரம் -
வில்லை, குழைய வாங்கி - வளைய வளைத்து, வெய்ய வெம்பகழி மாரி -
கொடிய வெவ்விய பாண மழையை, விண்ணகம் புதைப்ப துளி -
ஆகாயமுழுவதும் மூடும்படி இறைத்து, ஐயன் - ஈளனுடைய, மெய்
கவசமீதம் - சேராவின்மேலும், ஐங்கணை சிதறி - ஐந்துபாணம் விட்டு,
ஆர்த்தான் - ஊர்சித்தான், எ-று. ஏ - அசை.

(சு-து.) சேரமான் நளன் மெய்க்கவசத்தின்மே லைக்கணை விடுத்
தான் என்பதாம்.

நளன்மேல் ஐங்கணை துவின னெனலால் பகழிமாரி விண்ணகம்
புதைப்பத் சிதறி யென்பதைச் சேனைகண்மே லெனக் கொள்க.(சச)
சில்லியந்தடந்தேருந்தித்திண்சிலைகுழையவாங்கிக்
கொல்லியவெழுந்தகூற்றிற்கொடியவெம்பகழி துளி
மல்லமிகோளுமார்பும்வழிபெருங்குருதியோடும்
வில்லவன்வெருவியோடவெஞ்சமமுடற்றினானே.

(இ - ள்.) சில்லி - உருளையையுடைய, தடம் - விசாலம்பொருந்
திய, தேர் உந்தி - தேரைச்செலுத்தி, திண் - வலிமைபொருந்திய,
வில்லை, குழைய வாங்கி - வளைய வளைத்து, கொல்லிய எழு
ந்த கூற்றில் - கொல்லவெழுந்த ஈமன்போல், கொடிய வெம்பகழி
துளி - கொடியவாகிய வெவ்விய பாணங்களை விட்டு, மல் அடுதோ
ளும் - மற்போர்செய்தின்ற புயங்களிலும், மார்பும் - மார்பிலும்,
வழி - வழிஇன்ற, பெரு குருதியோடும் - அதிக உதிரத்தோடும், வில்
வன் - சேரமான், வெருவி ஓட - அஞ்சியோடும்படி, வெம்ப சமம் -
வெவ்வியபோரை, உடற்றினான் - செய்தான், எ-று. அம், ஏ - அசை.

(சு-து.) சேரமான் பயந்தோட நளன் போர்செய்தான் என்பதாம்.

வில்லவனுபிலும் நளன் வில்லுக்குத் தோற்றமுடிமை தோள்
றச் சேரமானுக்குப் பலபேரிருக்க 'வில்லவன்' என்றார். (சரு)
விற்கொடியையுடையவன்.

[இதனால் புட்கரத்தீவரசு நெதிர்த்தல் சொல்லப்
படுகின்றது.]

சிறங்கிளர்வடிரப்பைப்பூணிதநர்கோன்ருடுத்தகோலிற்
கறங்கெனத்திரிபும்வெய்யகலினமான்றடந்தேர்வீழ

மறங்கிளர்பரிதிவேலுமானமுத்தறந்துநாணம்
புறங்கொடுத்திரியல்போனான்புட்காத் தீவின் வேந்தன்.

(இ - ன்.) புட்காத் தீவின் வேந்தன் - புட்காத்நெய்யானு மரச
னாவன், நிறம் கிளா வயிரம் பைம்பூண் - ஒளிவிளங்குகின்ற வச்
சொபரணத்தையுடைய, மிடநா கோன் - னளமகாராஜன், தொடுத்த
கோலில் - பிரயோகஞ்செய்த பாணத்தால், கறங்கு என திரியும் -
காற்றாடிபோற் திரிகின்ற, வெய்ய கலினம் மான்-வெவ்விய கழவாளம்
பூண்ட குதிரைகட்டிய, தடம் - விசாலம்பொருத்திய, தோ வீழ - இர
தம் வீழ, மறம் கிளா - மறமிருந்த, பரிதி வேலும் - சூரியவியொத்த
வேற்படையையும், மானமும் - அபிமானத்தையும், துறந்து - விட்டு,
நாணம் - நாணத்தால், புறம் கொடுத்து - முதுகுவிட்டி, இரியல்
போனான் - ஒடிப்போனான், எ-று.

(க - து.) புட்கான் நளனுடனெதிர்த்தோடினான் என்பதாம்.

மானமும் ஒரு ஆபரணம்போ லணிபவதைவின் புட்காத் தீவின்
வேந்தை வேலு மானமுத் துறந்துபோனா னென்றா. “மானவருக்க
னீக்கி” என்றா பிறரும். (சுசு)

[இதனால் சாகத்தீவரசன் எதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவருத்தம்

பாகடுவெந்திறற்பருமயானைமேல்
வேகவெங்கலினமாவெள்ளஞ்சூழ்வரச்
சாகத்தீவுக்கிறைசமரினார்ப்பொடு
தோகையா கண்ணெனப்பகழி துவினான்.

(இ - ன்.) பாகு அடு - பாகனைக் கொல்லுகின்ற, வெம் திறல் -
வெவ்விய திறலையுடைய, பரும யானைமேல் - ஒப்பனைசெய்த யானை
யின்மேல், வேகம் - வேகத்தையுடைய, வெம் கலினம் மா வெள்ளம்-
வெவ்விய கழவாளம்பூண்ட குதிரைக்கூட்டங்கள், சூழ்வரச் - (தன்
னைச்) சூழ்ந்துவரும்படி, சாகத்தீவுக்கு இறை - சாகத்தீவுக் கரசனான
வன், சமரின் ஆரப்பொடும் - யுத்தத்தினரவாரத்துடன், தோகையா
கண் என - மாதா விழிகள்போல், பகழி - பாணங்களை, துவினான் -
சுர்தினான், எ-று.

(க - து.) சாகத்தீவரசன் பாணம் தொடுத்தான் என்பதாம்.

மாதர் கண்கள் பாணங்களினால் கொடியன வாதலால் ‘தோகையா
கண்ணெனப் பகழிதுவினான்’ என்றா. பாகு என்னும் பண்புப்பெயர்
பண்பிக்காயிற்று. இது உவமேயமாகிய கண்களை உவமானமாகிய
பாணங்களுக்கு ஒப்புமை சொல்லலால் எதிர்மறையணி. (சுஎ)

துணங்கையிட்டலகைகடுள்ளியார்த்தெழு
வணங்கெயிற்றரவெனவழுவும்வாளிகள்

வணங்குவிற்கால்வளைத்தெய்துமாற்றினு
னிணங்கமழ்குருதிவேனிடதர்வேந்தனே.

(இ - ள்.) துணங்கையிட்டு - கையைக்கொட்டி, அலகைகள் - பேய்கள், துள்ளி ஆர்த்து - குதித்து ஒலித்து, எழ - எழும்ப, அணங்கு - வருத்தத்தைச்செய்கின்ற, எயிறு - பல்லையுடைய, அரவு என் - சாபம்போல், அழுவும் - சுடுகின்ற, வாளிகள் - பாணங்களை, வணங்கு வில் - வளைகின்ற வில்லை, கால் வளைத்து - காலிலூன்றி வளைத்து, எய்து - பிரயோகஞ்செய்து, மாற்றினு - நீக்கினு, நிணம் கமழ் - கொழுப்பு நாறுகின்ற, குருதி வேல் - உதிரநதோயந்த வேற்படையையுடைய, நிடதா வேந்தன் - நளமகாராஜன், என்று ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(க - து) சாகத்தீவரசன் டாணங்களை நளன் விலக்கினான் என்பதாம்.

இப்போரில் நமக்கு நல்லவுணவு கிடைக்குமென்று அதிக மகிழ்ச்சியால் பேய்கள் காச்சித்தலால் 'துணங்கையிட்டலகைக டுள்ளியாத் தெழ' என்றா அரவைப் பாணத்துக்கும் எயிற்றை அதன் முனைக்கும் உவமையாகக் கொள்க. (சஅ)

பாற்றினந்தொடர்வதுபகைவருள்சுவைத்
துற்றிருந்திடையறுதுதிருங்காலவது
கூற்றெடுந்தோழமைகொள்வதாபதோர்
மாற்றருங்கொடியவேன்மன்னன்வாங்கினுள்.

(இ - ள்) பாறு இனம் தொடாவது - பருந்துக்கூட்டங்கள் தொடாவதும், பகைவா ஊன் சுவைத்து - சத்துருகளுடைய மாமிசத்தை மென்று, ஊற்று இருது - ஊறுறுக்கவிருந்து, இடை அறுது - ஒழியாமல், உதிரம் காலவது - உதிரங் கக்குவதும், கூற்றெடும் - யமனுடன், தோழமை கொள்வதாயது - சிநேகங் கொள்வதாகியது மாகிய, ஓர் - ஒரு, மாறறு அரும் - தடுப்பதற்கரிய, கொடிய வேல் - கொடிய வேற்படையை, மன்னன் வாய்கினுள் - நளனுனவன் கைக்கொண்டான், என்று.

(க - து) நளன் வேலாயுதத்தைக் கைக்கொண்டான் என்பதாம்.

ஒருவாமேல் விட்டால் அதன்கொடுமை சொல்லவேண்டுமெனவேயென்பது தோன்ற சுபாவத்தில் இம் முகருணங்களைப் பூடைய வேலென்றா. (சக)

அயிலெடுத்தெறிதலுமடர்க்குமொன்னலார்
வயிறெரிதவழ்ந்துவயிரவாட்படை
செயிரறவேந்தியசாகத்தீயிறை
யுயிர்துறந்தந்தகணுலகம்புக்கதே.

(இ - ள்.) அயில் எடுத்து எறிதலும் - வேற்படையை யெடுத்து வீசியவளவீல், அடாக்கும் - பொருகின்ற, ஒன்னலார் வயிறு -

பகைவருடைய வயிறுனது, எரி - நெருப்பினால், தவழ்த்து - தவழ்ந்திடப்பட்டது, வயிரம் வான் படை - வச்சிரவானை, செயி அற-குற்றமற, ஏந்திய - தாங்கப்பெற்ற, சாகத்திவு இறை உயிர் - சாகத்திவுக் கரசனுடைய உயிரானது, துறந்து - உடலைவிட்டுநீங்கி, அந்தகன உலகம் புக்கது - யமலோகத்தில் புஞ்சுத்தது, எ-று.

(சு - து.) சாகத்திவரசனுயிர் யமலோகஞ்சென்றது என்பதாம்.

வயிறெரி தவழ்த்தலால் அடாக்குமொன்னல் ஞானந்து, சாகத்திவரசனேடு உந்து ஏதிரத்தவரை யெனக்கொள்க. நிராயுதனாகி யிராநிலினைப்பது தோன்ற 'வயிரவாட்படை செயிற் ற வெந்திய சாகத்தினை' என்றா.

(ரு)

[இதுமுத லேழுபாட்டாம் காம்பிலிதேசத்தரசனெனத் தல சொல்லபட்டுகின்றது.]

தூம்புடை - க் கரமலையெருத்திற்குள்ளுபு
காம்பிலிக் கரசன் விலவாகிக் காய்க்கணை
தேம்பொதிசெழுமலர்த்தெரியன்மாப்பினான்
வாம்பரித்தேர்மிசைமழையிற்றாவினான்.

(இ - ள்.) தூம்பு உடை கரம் மலை - துவாரத்தையுடைய கையை யுடைய மலைபோன்ற யானையினது, எருத்தில் தோன்றுபு - பிடரியின் மேல் தோன்றி, காம்பிலிக்கு அரசன் - காம்பிலிபாட்டுக் கரசனுனவன், வில் வாங்கி - வில்லைவளைத்து, காப்பகணை - கொல்லாநின்ற டாணங்களை, தேன் பொதி - வாசனை நெருங்கிய, செழு மலர்-செழுமையுள்ள மலராமறொடுத்த, தெரியல் மார்பினான் - மாலையையணிந்த நளனது, வாம்பரி - தாவுகின்ற குதிராகடைய, தோமிசை - தேரின மேல், மழையில் தூவினான் - மேகம்போல் பிரயோகித்தான், எ-று.

(சு-து.) காம்பிலிதேயத்தரசன் நளனது தோமேற் கணைதொடுத்தான் என்பதாம்.

துதிக்கை யொன்று தவீர மன்றையுடல் மலைபோலிருத்தலால் யானையைக் 'கரமலை' என்றா. காம்பிலிதேசத்தரசன் நளன தேரின் மேற் பாணந தூவின னெனக் கூட்டுக.

(ருக)

சிலையுயிர்த்துயிர்ப்பலிகவருந்திண்களை
கொலைவடிவேலினான்றுரப்பக்குஞ்சா
மலையெனக்கவிழ்தலுமடங்கலெறென்ப
புலவுவாறொடுமவன்புவிழிற்பாய்ந்தனன்.

(இ - ள்.) சிலை உயிர்த்து - வில்லால் விடப்பட்டு, உயிர் பலிகவரும் - உயிராகிய வுணவை யுண்ணுகின்ற, திண்களை - வலிமைபெற்ற பாணங்களை, கொலை வடி வேலினான் - கொல்லுகின்ற வடித்த வேலேந்திய நளனாவன், துரப்ப - செலுத்த, குஞ்சரம் - (ஏறிவந்த தன்) யானையானது, மலை என கவிழ்தலும் - மலைபோற் கவிழ்த்து வீழ்த்த

வளவில், மடங்கல் - சிங்கவேற்றைப்போல், புலவு வாளொடும் - புலாவற்றத்தையுடைய வாட்படையுடன், அவன் - அவ்வரசனானவன், புலியில் - பூமியிலே, பாய்ந்தான் - குதித்தான், எ-று.

(க - து.) நளன் பாணம்விடுக்க யானைவிழவும், காம்பிலிதேயத்தரசன் நிலத்திற் குதித்தான் என்பதாம்.

தன்னைவிட்டுத் தன்தேரின்மேற் பாணம் விடுத்தலால் நளனும் அவ்வரசனேதிகந்த யானைமேற் பாணம்விடுத்து அதைக் கொன்றனென்க. மலையென வெனலா லுவமையணி. (ருஉ)

வாரமயிர்க்கேடகம்பற்றிவாள்விதிர்த்
தூர்சினக்களிற்றணியுழககியொய்யெனப்
பேரர்முகத்துரறிவெம்புலியின்போத்தெனச்
சாரிகைதிரிந்தனன்றறுகணுளனே.

(இ - ள்.) வார மயிர் கேடகம்பற்றி - நெடிய மயிரையுடைய தோற் கேட்கத்தைப் பிடித்து, வாள் விதித்து - வானையசைத்து, ஊர் - நடக்கின்ற, சினம் களிறு அணி உழக்கி - கோபத்தையுடைய யானைவகுப்பைக் கலக்கி, ஓய் என - விராவில், போரமுகத்து - யுத்தமுகத்தில், உரறி - காச்சிதது, வெம் புலியின் போத்து என - வெய்ய புலியேற்றைப்போல், சாரிகை திரிந்தான் - வட்டமாகத் திரிந்தான், தறுகணுள் - அஞ்சத்தக்கவைகட்டு அஞ்சாத காம்பிலிதேசத்தரசனுவன், எ-று.

(க - து.) காம்பிலிதேயத்தரசன் கேடகம்பற்றி வானையசைத்து வட்டமிட்டு உலாவினான் என்பதாம்.

பாணங்கள் தைப்பிலும் அழிவிலாதிருத்தற்கு மயிருள்ள தோலினால் செய்வதுபற்றி 'மயிர்க்கேடகம்' என்றா. ஒருகுற்றஞ் செய்தவர்க்குப் பலகுற்றஞ் செய்பவாபோல் தானேறி வந்த ஒருயானையைக்கொன்ற நளனது களிற்றணியுழக்கிச் 'சாரிகை திரிந்தான்' என்றார். புலியின் போத்தென வெனலால் உவமையணி. (ருங்.)

பாரினின்றவனமர்புரியப்பாப்பரித்
தேரினின்றமிகனைச்செருவினைத்திட
நூருடைவயவர்போர்த்தருமமன்றெனக்
கூர்நுதிவாளுரீஇக்குப்புற்றானரோ.

(இ - ள்.) பாரினின்ற - பூமியிலிருந்து, அவன் அமா புரிய - அவ்வரசன் போர்புரிய, பாய் பரிதேரினின்று - தாவுகின்ற குதினாகட்டிய தேரிலிருந்து, அடு கனை - கொல்லாநின்ற டாணங்களைக் கொண்டு, செரு வினைத்திடல் - யுத்தஞ்செய்தல், தார் உடை - வெற்றிமானையையணிந்த படைவீரருடைய, டோர தருமம் அன்று என - யுத்தத்தினுடைய தரும மன்றென்று, நுதி - கூரிய நுனியையுடைய, வாள் உரீஇ - வானையுருவிக் கொண்டு, குப்புற்றான் - குதித்தான், எ-று. அரோ - அசை.

போர்புரிபடலம்.

(க - து.) நளன் வாணபெடுத்துத் தேனாவிட் டிறங்கினான் என்பதாம்.

நளன் அறநிலைப்போர செய்பவனுதலால் தன்னோடெதிர்த்த காம்பிலிதேசத் தரசனுனவன் பூமியிலிருத்தற்பற்றித் தானும் பூமியிற் குதித்தன னென்றா. (ருச)

மன்பெருங்கேடகந்திரித்துவானிடை
மின்பிறழ்ந்தென்னவாள் விதிர்த்துநோக்கின
ரென்புநெகருள் ளுடைந்திரியவேற்றனர்
வென்பிறரநிலாததிறலகொள்வீரரோ.

(இ - ள்.) மன் பெரு கேடகம் திரித்தது - நிலைபெற்ற பெரிய பரிசையைச் சுழற்றி, வானிடை - ஆகாயத்தின்கண், மின் பிறழ்ந்தது என்ன - மின்ன லசைத் தாற்போல், வாள் விதிர்த்தது - வாட்படை பையசைத்து, நோக்கினா - டாத்தவாகளுடைய, எனபு - எலும்புகள், நெக்கு - நெக்குவிட்டு, உள உடைந்து இரிய - உள்ளே உடைந்து டோரும்படி, வெந் - (தம்) முதுகை, பிரா அறிகுண-பிறரால் அறியப்படாத, திறல் கொள் வீரா - உலிமையைக்கொண்ட அரசர்கள், ஏற மனா - எதிர்த்தனா, எ-று.

(க - து.) அரசாக னெதிர்த்தாக்கள் என்பதாம்.

வெந் என்பதில் நகரவொற்றுப் பகரத்தோடு மயங்காமையின் வழக்கப்படி எதுகைநோக்கி நகரவொற நெழுதப்பட்டதாம். வென்பிற ரறிகுணவென்பதனால் ஒரிடத்திலும இவ்விருவரும் தோற்றவரல்லொன்பது கருத்து. இது உவமையணி. (ருரு)

தெறுஞ்சினந்தலைக்கொளீஇச்செங்கண்டியுக்
பிறங்கு பொற்கேடகம்பிறழ்வெற்றியு
மறங்கிளர்வயிரவாள்வாளிற்றாக்கியு
கறங்கெனத்திரிந்தனர்கானேவீரரோ.

(இ - ள்.) தெறும் சினம் - அழிக்கின்ற கோபமானது, தலை கொளீஇ - அதிகரித்து, செம் கண் தீ உக - சிவந்த கண்களினின்றும் நெருப்புதிர, பிறங்கு பொன் கேடகம் - உயர்ந்த அழகிய கேடகத்தை, பிறழ் - நீங்கும்படி, எற்றியும் - எறிந்தும், மறம் கிளா - கொலைத்தொழில்மிஞ்ந்த, வயிரம் வாள் - வச்சிரவாளை, வாளில் தாக்கியுட் - வாளினாலெறிந்தும், கறங்கு என - காற்றடிபோல், கானே வீரா - அரசர்கள், திரிந்தனா - திரிந்தார்கள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) அரசர்கள் வாளினும் போசெய்தார்கள் என்பதாம்.

இவ்விரண்டு பாட்டால் ஒருவருக்கொருவ ருயாவு தாழ்வு சொல்லாமையால் வாட்போரில் இவ்விருவரு மொத்தன றென்பதாம். (ருசு)

கோட்புலிப்போத்தெனநிடதர்கோமகன்
ஞாட்பினுட்காம்பிலிக்கிறைவனமுற

வாட்படையெறிந்துயிர்வவ்வினானவன்
சேட்புலத்தரம்பையர் தெரியல்சூடினான்.

(இ - ள்.) கோள் புலி போத்து என - கொலைசெய்கின்ற ஆண் புலிபோல், நிடதா கோமகன் - நளனானவன், ஞாட்பினுள் - யுத்தத் தின்கண், காம்பிலிக்கு இறைவன் - காம்பிலிநாட்டாக்கரசனுடைய, நாமம் அற - பெயரற்றுப்போம்படி, வாள் படை எறிந்து - வா ளாயுதத்தை வீசி, உயிர் வவவினான் - ஆவியைக்கொண்டான்; அவன் - அவ்வரசன், சேண் புலதது - விண்ணுலகத்தின்கண், அரம்பையா - தெய்வ மங்கையரால், தெரியல் சூடினான் - மாலை சூடப்பட்டான், என்று நாமம் - நாம் எனக் கடைகுறைந்தது

(க - து) நளன் காமடிலிதேயத்து வேந்தனைக் கொன்றான் என்பதாம்.

தோல்வியின்றி வாடபோரில் எதிர்த்திறந்தவ னுதலால் காமடிலி தேசத் தரசனுக்கு அரம்பையா மாலை சூடினான் என்றான். (இள)

அறைகழல்வேந்தர் மேலலங்கலவேலினு
னெறுழவலீக்ககளிற்றிடைததாவுமெண்ணிலா
நொறிப்பரிதோமிசைப்பாயுநோன்கெழு
சிறையொடுகுதிரிவதோர்சீயமெனனவே.

(இ - ள்.) அலங்கல் வேலினான் - வெறுறிமாலேதரித்த வேற படையையுடைய நளனானவன், நோன் கெழு - பெருமைபொருந்திய, சிறையொடும திரிவது - சிறுகிணுடன் திரிவதாகிய, ஓர் சீயம் என்ன - ஒரு சிங்கம்போல, அறை கழல் - ஒலிகின்ற வீரக்கழலையணிந்த, வேந்தாமேல் - அரசாக்களமேலும், ஏறுழ வலி களிற்றிடை - மிகுந்த வலிமையையுடைய யானையினமேலும், தாவும்-பாய்வான், எண்ணிலா - அளவில்லாத, நொறில் - ஒலியையுடைய, பரி - குதினாமேலும், தோ மிசை - தேரின்மேலும், பாயும் - பாய்வான், என்று.

(க-து) நளன் அரசாக்களமேலும், யானைகளமேலும், குதிகைகள் மேலும், தோகளின்மேலும் பாய்வான் என்பதாம்.

நளன் செய்தபோதைத் தனித்தனிச் சொல்லின் முடியாதென்பரா தொகுத்துச்சுட்ட லென்னு முத்தியால் வேந்தாமேல் களிற்றிடைபரி தோமிசை இவ்வாறெதிர்த்தது வென்றன னென்றான். (இஅ)

இன்னனங்கொடுஞ்சமர் முருக்கியேற்றிகள்
மன்னவர்புறக்கொடைகண்டுமாலேதாழ்
கொன்னவில்குருகிவேற்குவவுத்தோளினான்
சென்னிவான்றடவுபொற்றேரினேறினான்.

(இ - ள்.) இன்னனம் - இந்தப்பிரகாரம், கொடு - உக்கிரமான யுத்தத்தில், முருக்கி-கொன்று, ஏற்று - எதிர்த்து, இகல் மன்ன - பகைக்கின்ற அரசாக்கள், புறம் கொடை கண்டு - முதுகுக்கொடுத்த

தோட்செய்து, கொல் நவில் - கொல்லுதலைச் சொல்லுகின்ற, குருதி வேல் - உதிரத்தோய்த வேற்படையையுடைய, மாலை தாழ் - மாலைகள் தொங்கப்பெற்ற, குவவு தோளினை - திரட்சிபொருந்திய தோள்களையுடைய களனாவன, சென்னி - தலையினல், வான் தடவு - ஆகாயத்தைத் தடவுகின்ற, பொன் தேரின் ஏறினன் - அழகிய தேரின்மேல் ஏறினன், எ-று.

(க - து.) நளன் வெற்றிகொண்டு தோமேலேறினான் என்பதாம்.

கொல்லுதலைத் தெரிந்தவா வாயினும்சொல்லாது செய்கையாற் சொல்லுதல்போல் வேற்படை கொலைசெய்தலாற சொல்லுதலில் 'கொன்னவில் குருதிவேல்' என்றா.

(ருசு)

[இனி ஆறு பாட்டால் படுகளச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

கொச்சகக்கவிப்பா

புலத்தலுமடநல்லார்புலவிதீர்தரச்சூட்டு
மலத்தகமலர் ககுஞ்சியழி குருதிப்புனலைப்ப
மலைத்தடந்திணிதோளார்வடிககணை மெயிற்போர்ப்பக
கொலைத்தலைமுணமாப்போறகொடுஞ்சமத்திறகிடந்தனோ

(இ - ள்.) மட நல்லா புலத்தலும் - மாதாகள ஊடியவள வில், புலவி தீர்தா - அவலுடல் நீங்குமபடி, சூட்டும் - அணிவிக்கும், அலத்தகம் - (அவா பாத்தகனி னூட்டப்பெற்ற) செம்பஞ்சுபடிந்த, மலா - பூவையணிந்த, குஞ்சி - சூழியை, அழி - அழிகின்ற, குருதி புனல் - உதிரரோனது, அலைபப - அலைக்க, மலை - மலைபோல், தடம் - டருத்த, திணி - வலிமையையுடைய, தோளா - தோளையுடையவரசா கள, வடி கணை - கூரியபாண்டுகள, மெயில போரப - தேகத்திலே மூட, கொலை தலை - கொல்லுகின்ற தலையையுடைய, முண் மா போல் - முள்ளமபனறிபோல், கொடு சமத்தில் - கொடிய யுத்த களத்தில், கிடந்தனா - கிடந்தா, எ-று. ஏ-அசை.

(க - து) அரசாகள் மெயிற்பட்ட கணையோடு முள்ளம்பன்றி போற போகுகளத்திற கிடந்தார்கள என்பதாம்.

மாதாக்கு ஊடலுண்டாயின் கணவனாயுதைத்தல் மாலைப்படலத் திரண்டாம் பாட்டா லுணாக. மாதா புலவியில் ஆடவனாத் தா முதைத்தலும் அவனா ஆடவா பணிதலுமாகிய இரண்டும்முண்டு. அது அப்போது அவாக்குண்டாகும் வேட்கைக்கிடாய் நிற்குமனக் கொள்க. தேகங்களில் அம்புகள் தைத்திருத்தல் முள்ளம்பன்றி மூட் களைச் சிலாத்தல்போன் நிருத்தலால் அதற்குதையுமையாக்கினா..()

இகன்மிருதிறல்வேந்தரேகியாற்களப்படுத்த
புகர்முகக்கடாயானைபொழி குருதிச்செழுஞ்சேற்றிற்
நிகிரியகொடிஞ்சிறெடுந்தேருழக்கத்துகளே முந்தவ்
வகலிருவிசும்புபோர்த்தந்திவான்போன்றதுவே.

(இ - ள்.) இகல் மிகு - பகைமைமிகுந்த, திறல் - வலிமை பொருந்திய, வேந்தா - அரசர்கள், ஏதியால் - வாட்படையால், கனம் படுதத - யுத்தகளத்திற் கொன்ற, புகா முகம் கடா யானை - புள்ளி பெற்ற முகத்தையு மதத்தையுமுடைய யானைகள், பொழி - ஊற்றிய, குருதி செழு சேற்றில் - செழுமைபொருந்திய வுதிரச்சேற்றில், திகிரிய - உருளைகளைபுடையவும், கொழஞ்சி - மேன்மொட்டையுடையவுமாகிய, நெடு தோ - நெடியதோகள், உழக்க - கலக்க, துகள் எழுந்து - ஊளிகள் எழும்பி, அ அகல் இரு விசம்பு - அந்த விரிவுள்ள பெரிய ஆகாசத்தை, போர்த்து - மூடிக்கொண்டு, அந்தி வான் - செவ்வானத்தை, போன்றது - ஒத்தது, எ-று. ஁ - அசை.

(க - து) ஆகாயமானது போர்க்களத்தின் உதிரப்புழுதியான் மூடப்பட்டுச் செவ்வானத்தை யொத்திருந்தது என்பதாம்.

குருதிச்சேறியினும் அநேகநதரம் தேருருளைக ளோடுதலால் புழுதியாயிற் றென்க. அப்புழுதி மூடிதலால் ஆகாயம் செவ்வானம் போன்ற தென்றா. இது உவமையணி. (சுக)

ஒளி கிளர்மணியோடை சிதைந்தொழியவுடன்ற போர்க்
களிசினமாலயானைக்கதிர்மருப்புமிழந்ததி
முளிதடஞ்சினைமேயுமுருங்கெரியெனப்பற்றி
விளிதருவயவருடல்வெந்தொழியப்பரந்ததே.

(இ - ள்.) ஒளி கிளர் மணி ஒடை - பிரகாசமிசூரத அழகிய முக படாமானது, சிதைந்து ஒழிய - கெட்டு நீங்க, உடன்ற போர் - வெகு ணட யுத்தத்தில், களி சினம் - செருக்கையும் கோபத்தையுமுடைய, மால் யானை - பெரிய யானைகளுடைய, கதிர் மருப்பு - பிரகாசம் பொருந்திய தந்தங்கள், உமிழந்த தி - சொரிந்த நெருப்பானது, முளி - காயந்த, தடம் சினை - பருத்த கிளைகளை, மேயும் - தகிக்கின்ற, முருங்கு எரி என - அழியுந் தீயைப்போல், பற்றி - பற்றிக்கொண்டு, விளிதரு - இறந்த, வயவா உடல் - படைவீரருடைய தேகங்கள், வெந்து ஒழிய - வெந்து போகும்படி, பரந்தது - பரவியது, எ - ஆல் - அசை.

(க - து.) யுத்தகளத்தில் யானைக்கொம்பிற் பிழந்த தீயானது அரசாருடல் வெந்தெரியும்படி பரவியது என்பதாம். (சுஉ)

பரிதிவடிவாள்பிடித்துப்பல்லினாவிதழதுக்கித்
திருகுசினந்தலைக்கொளீஇச்செங்கண்கடையுமிழ்க்
குருதிபாயடுகளத்திற்குற்றாயிரிற் கிடந்தார்க்கண
டருகணையக்கொடுக்கூற்றுமஞ்சினின்றலறுமால்.

(இ - ள்.) பரிதி - சூரியன்போன்ற, வடி வாள் - கூரிய வாட் படையை, பிடித்து - கையிப்பற்றி, பல்லினால் - பற்களினால், இதழ் அதுக்கி - உதட்டைக்கடித்து, திருகு - மாறுபட்ட, சினம் தலைக் கொளீஇ - கோபம் அகிகரித்து, செம் கண்கள் - சிவந்த கண்கள்

ளானவை, தீ உயிழ - நெருப்பைச் சொரிய, குருதி பாய் - உதிரம் பரவிய, அடு களத்தில் - கொலைக்களத்தில், குறு உயிரில் கிடந்தார்களெ - குற்றயிருடன் கிடந்தவர்களைக்கண்டு, அருகு அணைய - அவர்களுருகே வருதற்கு, கொடு கூற்றும் - கொடிய யமனும், அஞ்சி நின்று - அச்சமுற்று நின்று, அலறும் - அலறுவான், எ-று. ஆல் - அசைநிலை.

(க - து) வாளைக் கையிற்பிடித்துப் பல்லா லிதழைக் கடித்துக் கோபங்கொண்டு கண்ணிலே நெருப்புப்பொறி பறக்கக் குற்றயிரோடு போர்க்களத்திலிருக்கும் வீரனாகக்கண்டு யமன் அருகிப்போகப் பயப்படுவான் என்பதாம்.

குற்றயிரிற் கிடக்கும்போது யமன் அவரைப்பற்றுதற்கு அலறுவானென்னில் டோரி லெதிரக்குமபோது அவரைக்கண்டவா அஞ்சதல் சொல்லவேண்டுமெனவிலை யாயிற்று. (சுந)

சிலைபொருதிணிதடந்தோட்டேர்வேந்தர்செருமலைந்து
கொலைபுரியடிகளத்திற்குடர்பின்னிகிடந்ததனைப்
புலவுநாறுடற்றசைவேட்டுண்ணவரும்புள்ளினங்கள்
வலைவளைந்ததெனவெண்ணிவானினிடைச்சுழலுமால்.

(இ - ள்.) சிலை பொரு - மலையை யொத்த, திணி தடம் தோள் - வலிமைபொருந்திய பருத்த தோள்களையுடைய, தோ வேந்தர் - தேனையுடைய அரசர்கள், செரு மலைந்து - போர் செய்து, கொலை - புரி - கொலை செய்த, அடு களத்தில் - யுத்தக்களத்தில், குடா பின்னி கிடந்ததனை - குடாகள் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கிடந்ததை, புலவு நாறு - புலாளுற நாறுகின்ற, உடல் தசை வேட்டு - தேகத்தின மாமிசத்தை விரும்பி, உண்ண வரும் - உண்பதற்கு வந்த, புள் இனங்கள் - பறவைக்கூட்டங்களானவை, வலை வளைந்தது என எண்ணி - வலை யானது வளைந்திருக்கிறது என்று நினைந்து, வானினிடை - ஆகாயத்தின்கண், சுழலும் - வட்டமிடும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) ஊழலுண்ணவந்த பறவைகள் குடல்கள் பின்னிக்கிடக்கின்றனவற்றை வலையெனவெண்ணி ஆகாயத்தில் வட்டமிடும் என்பதாம்.

தசைவேட்கையிலும் உயிரின்வேட்கை பெரிதாதலாலும், தசையைவிட்டு நீங்குதற்கு மனமெழாமையாலும், குடா பின்னிக்கிடந்ததை வலைவளைந்ததென்று தசைவேட்டுண்ணவரும் புள்ளினங்கள் வானினிடைச் சுழலு மென்றா. (சுச)

சீற்றமிசைக்களியானைத்திறல்கெழுபோர்வயவேந்தர்
காற்றாளக்குடைதுணிந்துகளத்தினிடைக்கிடப்பனக
ளேற்றெருமையுகைத்தடருயிருணிற்றத்தவெரிசூஞ்சிக்
கூற்றமுயிர்ப்பலியேற்குங்கொள்கலம்போன்றிருந்தனவே.

(இ - ள்.) சீற்றம் மிகும் களியானை - கோபமிசைத்த செருக்கையுடைய யானைகன்போல், திறல் கெழு - வலிமையிசை, போர் - போர்

செய்கின்ற, ■■■ வேந்தா - வெற்றியிழுத்த வீராகளுடைய, கால் - காலையுடைய, தாள குடை - முத்துக்குடைகளானவை, துணிந்து - துணிபுட்டு, களத்தினிடை - யுத்தகளத்தின்கண், கிடப்பனகள் - இருப்பனவாகி, ஏற்று எருமை உகைத்து - எருமைப்போத்தைச் செலுத்தி, அடரும் - நெருங்குகின்ற, இருள் நிறத்த - இருளையொத்த நிறத்தையுடைய, எரி சூஞ்சி - நெருட்புபோன்ற சிகையையுடைய, கூற்றம் - யமனைவன், உயிர டலி ஏற்கும் - உயிர்பிச்சையேற்கின்ற, கொள்கலம் போன்று - டாதிரத்தையொத்து, இருந்தன - இருந்தன, எ-று. ஏ - அசை

(க - து) அரசாகளுடைய குடைகள் யம னுயிர்பிச்சையேற்கும் பாதிரங்கள்போ லிருந்தன எனபதாம்.

கள் - இங்கே இசைநிறைத்தற்பொருட்டு விசுதிமேல் விசுதியாய் வந்தது. காமபு துணிந்துகிடந்த குடையைப் பவியேற்கும் பாதிரமாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கரு)

[இனி இரண்டிடாட்டால் இந்திரனெண்ணுதல் சொல்லப்படுகின்றது]

கவிவருத்தம்

இன்ன களத்தினிரிந்தவரல்லாற்
றுன்னினரானிதுறத்தலும்வெங்கூற்
றன்னவன்வாளமராற்றலுநோக்காப்
பொன்னகரத்திறைபுந்தியினோந்தான்.

(இ-ள்.) இன்ன களத்தில் - இப்படிப்பட்ட யுத்தகளத்தில், இரிந்தவா அல்லால் - ஒழிப்போனவரல்லாமல், துன்னினா - எதிர்த்தவர்கள், ஆவி துறத்தலும் - உயிர் விடுதலையும், வெம் கூற்று அன்னவன் - வெவ்விய யமனையொத்த நளனனவன், வாள அமா ஆற்றலும் - வாட்போரைச் செய்தலையும், நோக்கா - பார்த்து, பொன நகரத்து இறை - இந்திரனைவன், புந்தியின - (தன்) புத்தியில், ஓந்தான் - சிறுதித்தான், எ-று.

(க-து.) ஒழிவா பிழைத்தலையும், எதிர்த்தவரிறத்தலையும் நளன்வாளின் வலலமையும் இரதிரன்கண்டு ஆலோசித்தான் என்பதாம். ()

மன்றன்மலர்த்தொடைமன்னையெய்தி
வென்றிகொள்போனாவிலக்கிலமாயிற்
றுன்னுதிகாகடல்குழலகெல்லா
மின்றுமுடித்திடுமென்னரினைந்தே.

(இ - ள்.) மன்றல் மலர் தொடை மன்னனை - வாசனைபொருந்திய மலாமாலையையணிந்த நளனை, எய்தி - அடைந்து, வென்றி கொள்போனா - வெற்றியைக்கொண்ட யுத்தத்தை, விலக்கிலம் ஆயின் - விலக்காமற் போவோமாகில், துன்று - நெருங்கிய, திகா கடல் சூழ் -

அலையுபுடைய கடலாற்குழப்பட்ட, உலகு எல்லாம் - பூவுலகத்தி
லுள்ள யாவையும், இன்று முடித்திடும் என்ன நினைத்து - இன்று
கொல்லுவானென்று (இந்திரன் முதலிய நால்வரும்) கருதி, எ - று.

(க - து.) இந்திரன்முதலிய நால்வரும் நளனிடத்துச்சென்று
போனாவிலக்கா விடுவோமாகில் உலகத்தை இன்றே கொன்றிடுவா
னென்று நினைத்தார்கள் என்பதாம்.

இச்செய்யுளு மேற்செய்யுளுங் குளகமாதலின், இதில் நினைந்
தெனனும் வினையெச்சம் மேற்செய்யுளில் மேலியவெனனும் பெய
ஞ்ச்சவினை கொண்டது. இந்திரனுக்குண்டான விரிநினைப்பு இரக்க
மன்றியும் போனாத் தான் மூட்டினமையாலு முண்டாயிற் றென்க()

[இதனால் இரத்திரன் முதலிய நால்வரும் தம்முருக்
கொளல் சொல்லப்படுகின்றது]

மழைகளிறன்னவன்மானுருநீங்கி
விழைவொழிதம்முருமேவியவிண்ணோ
ராமுருகாணையரவ்வுருவிட்டோர்
கிழவுருவெய்தியகேண்மையரொத்தார்.

(இ - ள்) மழைகளிறு அன்னவன் - இளவகளிறிற்றையொத்த நள
னது, மாண் உரு நீங்கி-பெருமைபொருந்திய வடிவத்தை விட்டிரீங்கி,
விழைவொழி - விருப்போழி, தம் உரு மேவிய - தங்கள் வடிவைப
பொருந்திய, விண்ணோ - தேவர்கள், அமுரு உறு - அமுதின் மிகக்,
காணையா - காண்பபருவத்தை யுடையவா, அ உரு விட்டி - அக்காண
வடிவத்தை விட்டி, ஓர் கிழ உரு எய்திய - ஒரு கிழவடிவத்தை
யடைந்த, கேண்மையா - தன்மையராதலை, ஒத்தாரா - ஒத்தனா, எ-று.

(க - து) இரத்திரன்முதலிய நால்வரும் நளன் வடிவத்தைவிட்டி
ரீங்கித் தங்கள் வடிவாகிய தேவர்கள் நளனழகுக்குமுன்னே வாலிபா
விருத்தரானும்போ லானாகள் எனபதாம். (சுஅ)

[இனி இரண்டுபாட்டால் நளன் போனா விலக்குதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

முன்னுருமேவியமொய்கழல்விண்ணோர்
மன்னனையெய்துபுவாய்மையினானுந்
துன்னலதைதெறுதோள்வலியானு
நின்னைநிலத்திடைநேர்பவர்பாரோ.

(இ - ள்.) முன் உரு மேவிய - பழைய வடிவினைப்பெற்ற,
மொய்கழல் - நெருங்கிய வீரக்கழலையணிந்த, விண்ணோ - தேவர்கள்,
மன்னனை எய்துபு - நளனையடித்து, வாய்மையினானும் - சத்தியத்தி
னாலும், துன்னலதை தெறு தோள் வலியானும் - சத்தருக்களை கொல்
லுகின்ற புசுபலத்தினாலும், நின்னை - உன்னை, நோபவா - ஒப்பவர்,
நிலத்திடை - பூமியில், யாரா - எவா, (ஒருவருமில்லை), எ - று. ஏகாசம்-
ஈற்றதை.

(க-து.) தேவர்கள் நளனை உண்மையினாலும், வலிமையினாலும், உனக்கு நிகரானவ ரிவ்வுலகத்தி லில்லை யென்றார்கள் என்பதாம்.

யாவரும் புகழ்ச்சியில் வயப்படுதல்போல் மற்றொன்றிலும் வயப் படா னென்பது தெரிந்த தேவர்கள் நளனைப் பூமியில் வாய்மையிலும் வலிமையிலும் உனக்குச் சமானமானவ ரில்லை யென்றா. உவமேய மாகிய நளனை உவமானமாகக் கூறி அவனுக்கு மற்ற வரசரோடு ஒப பின்மை கூறலால் எதிரிலையணி. (சுசு)

துன்றுகளத்தெதிர் துன்னலர்யாரும்
பொன்றமுருக்கியபோர்த்தொழிலீங்கி
வென்றிகொள்வேலவமின்னனையாடன்
மன்றன்முடித்தனைவாழியவென்றார்.

(இ - ள்.) வென்றி கொள் வேலவ - வெற்றியைக்கொண்ட வேற்படையையுடைய நளனை, துன்று - நெருங்கிய, களத்து எதிரா - யுத்தகளத்தி லெதிர்த்த, துன்னலர் யாரும் - சத்தருக்களெல்லாம், பொன்ற - இறக்கும்படி, முருக்கிய - கொன்ற, போர தொழில் நீங்கி - போர்த்தொழிலைவிட்டு, மின் அனையாள்தன் மன்றல் - மின்னலை யொத்த தமயந்தியினது விவாகத்தை, முடித்தனை - செய்துகொண்டவனாகி, வாழிய என்றா - (நீ) வாழக்கடவை யென்றார்கள், எ - று.

(க - து.) தேவர்கள் போரைவிட்டு விவாகமுடித்துக்கொண்டு, தமயந்தியோடு நீழே வாழ்கவென்று நளனை வாழ்த்தினார்கள் பதாம். (எ0)

[இதனால் இந்திரன்முதலிய நால்வரையும் நளன் வணங் குதல் சொல்லப்படுகின்றது]

விண்ணவரின்னணம்வேண்டினர் கூறப்
புண்ணுறுவெய்யபுலால் கமழ்வைவே
லண்ணலமர்த்தொழிலாற்றிலனாகிப்
பண்ணமைதேரினிழிந்துபணிந்தான்.

(இ - ள்.) விண்ணவா - தேவர்கள், இன்னணம் - இந்தப்பிரகாரம், வேண்டினா - வேண்டினவராகி, கூற - சொல்ல, புண் உறு - மா மிசந்தங்கிய, வெய்ய - வெவ்விய, புலால் கமழ் - புலாஹற்றம் வீசுகின்ற, வை வேல் - கூரிய வேற்படையையுடைய, அண்ணல் - நளனாவன், அமா தொழில் - யுத்தத்தை, ஆற்றிலன் ஆகி - செய்யாதவனாகி, பண் அமை - அலங்கரிப்பமைந்த, தேரின் இழிந்து - தேரினின்று மிறங்கி, பணிந்தான் - (அந்நால்வரையும்) வணங்கினான், எ-று.

(க-து.) தேவாக ளிப்படி வேண்ட நளன் போர்செய்யாதவனாய் தேனாவிட்டிறங்கி அவாகளைப் பணிந்தான் என்பதாம்.

போர்த்தொழிலில் முடுகினாலினும் நளனாவன் தேவர்கள் வேண்டுகோளுக் குடன்பட்டவனாய் அமர்த்தொழில்விட்டுத் தனது பொறைதோன்ற அவரைப் பணிந்தன னென்க. (எ1)

[இனி ஐந்துபாட்டால் தேவர்கள் வரங்கொடுத்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கருணையினெய்தியகாணையேநாக்கி
யருமகமெவ்வுழியாற்றினுமாங்க
ஊருவொடுவந்தவியுண்குவமென்னு
மருவருநல்வரம்வாசவனீர்தான்.

(இ - ள்.) வாசவன் - இந்திரனானவன், கருணையின் - அருளி
னால், எய்திய காணையை - அடைந்த நளனை, நாக்கி - பார்த்து, அரு
மகம் - அரிய யாகத்தை, எவ்வுழி ஆற்றினும் - நீ எவ்விடத்தில்
செய்தபோதிலும், ஆங்கண் - அவ்விடத்தில், உருவொடு வந்து - உரு
வுடனே அடைந்து, அவி உண்குவம என்னு - அவிாப்பாகத்தை யா
முண் போமென்று, மருவு அரும் - அடைதற்கரிய, நல் வரம் - நல்ல
வரத்தை, எந்தான் - கொடுத்தனன், எ - று.

(க - து.) இந்திரன் நளனைப்பார்த்து நீ யாகஞ்செய்தால் யாம
உருவொடுவந்து அவிாப்பாக முண்போமென்று வரங்கொடுத்தான்
என்பதாம்.

உருவுடனே தேவர்கள்வந்து யாகத்தில் அவிாப்பாகம் கொள்வது
அருமையென்பது தோன்ற 'மருவருநல்வரம்' என்றா. (எஉ)

மிடல்கெழுமேழகமேற்கொளுமேலோ
னுடைதிராவேலையினிள்ளமுதொப்ப
மடிதலிலவெங்கனலின்றியும்வாளா
வழிசிலமிந்தொழிலவிஞ்சையளித்தான்.

(இ - ள்.) மிடல் கெழு மேழகமேல் கொள்ளும் மேலோன் -
வலிமைபொருந்திய ஆட்டிக்கடாவினமே லேறும் அக்கினிதேவனான
வன், உடை திராவேலையின் - உடைகின்ற அலைகளையுடைய கடலிற்
பிறந்த, இன் அமுது ஒப்ப - இனிய அமிரத்தையொப்ப, மடிதலில் -
கெடாத, வெம் கனல் இன்றியும் - வெவ்வித தீ யில்லாமலும், வாளா-
சும்மா, அடிசில் - உணவை, அடம் தொழில் - சமைக்குதொழிலாகிய,
விஞ்சை - விததையை, அளித்தான் - (வரமாகக்) கொடுத்தான், எ - று

(க - து.) அக்கினிபகவான் நளனுக்குத் தீயில்லாமற் சமையல்
செய்யும் வித்தையைக் கற்பித்தான் என்பதாம்.

அக்கினிதேவன் இவ்வாறு கொடுத்தலால் உலகத்தில் இப்பொழு
தும் நளபாகம்போலென்று உவமை சொல்லும்படி விளக்கிறதென்க.()

அல்லலுழந்தனொய்தினுநெஞ்சி
னல்லறமெய்தவுநண்ணியரூட்டில்
வெல்படைவேண்டிவெய்தவும்வென்றிக்
கொல்சினவெம்பகநோதிக்கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) வென்றி - வெற்றியையும், கொல் சினம் - கொல்லா நின்ற கோபத்தையுமுடைய, வெம் பகடி ஊதி - வெவ்வித எருமைக் கடா வாகனத்தையுடைய யமனாவன, அல்லல் உழந்து - வருத்தப் பட்டு, அஞா எய்தினும் - துன்பமடையினும், நெஞ்சில் - மனத்தின் கண், நல் அறம் எய்தவும் - நல்ல தருமமடையவும், நண்ணிய - பொருந்திய, ஞாட்பில் - யுத்தத்தில், வெல் படை - வெல்லத்தக்க ஆயு தங்கள், வேண்டுவ - வேண்டுவனவற்றை, எய்தவும் - அடையவும், கொடுத்தான் - (நானுக்கு வரங்) கொடுத்தான், எ - று

(க-து.) அல்லற்படுங் காலத்தூர் தாமசிந்தையுடையவனா யிருக் குமபடியும் சததுருககளை வெல்லு மாயுதங்களைப் பெறவும் நானுக்கு யமன வரங்கொடுத்தான் என்பதாம்.

காரணம் காரியத்துள்ளதென்பது பிரசித்தப்படுமபடி யமன் தருமனெனனும் பெயாககேற்ப நளன அல்லற்படும்போதும் நல்லற மெய்தவும் கொலைத்தொழிற கேறப யுதங்களத்தில் வெல்படைக ளெய்தவும் வரமாகக் கொடுத்தன னென்றா. (எசு)

தார்புலரா துதயங்கவும்வேண்டி
னார்கலிவறவமைக்கவுமல்லா
னீரறுபாலையினெஞ்சினினைப்பின்
வார்புனலெய்தவுமவருணனளித்தான்.

(இ - ள்.) வருணன் - வருணனானவன், தார - மாலைகள், புல ராது தயங்கவும் - வாடாமல் விளங்கவும், வேண்டின - வேண்டுமா னால், ஆர கலி - சமுத்திரமானது, வறற அமைக்கவும் - வற்றும்படி செய்யவும், அல்லால் - அவையன்றியும், நீர தறு டாலையின் - நீரில்லாத பாலைசிலத்தால், நெஞ்சில் நினைப்பின் - நெஞ்சிலே நினைத்தால், னார புனல் எய்தவும் - பெரிய நீருண்டாகவும், அளித்தான் - (நானுக்கு வரங்) கொடுத்தான், எ - று.

(க - து) வருணராஜன் நானுக்குக் கடல்வற்றச் செய்யவும், நீரில்லாவிடத்தில் நீருண்டாகச் செய்யவும் வரங்கொடுத்தான் என் பதாம்.

இதனால் மழைபெய்யா விடும் இவன் தேசத்துக்கு நீராற் குறைவில்லையாம். (எடு)

ஆண்டகைககின்னவளித்தரிவைக்கு
மாண்டருகற்பைவருத்துவமென்றத்
தீண்டினராவிசிதைந்திடுமாறும்
வேண்டுருவெய்தவும்விண்ணவரீந்தார்.

(இ - ள்.) விண்ணவா - இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், ஆண் டகைக்கு - நானுக்கு, இன்ன அளித்து - இவ்வரங்களைக் கொடுத்து, அரிவைக்கும் - தமயந்திக்கும், மாண்டரு - மாட்சிமைபொருந்திய, கற்பை - கற்பினை, வருத்துவும் என்னு - வருத்துவோமென்று, தீண்

முனா - தொட்டவர்களுடைய, ஆவி சிதைந்திடும் ஆறும் - உயிர் கெடு
மாறும், வேண்டு உரு எய்தவும் - வேண்டிய வடிவங்க ளெடுக்கவும்,
நந்தா - (வரங்) கொடுத்தனா, எ - று.

(க-து.) இத்திரன்முதலிய தேவர்கள் நானுக்குத் தமயந்திலும்
வேண்டிய வருவம் பெறவும், தமயந்தி கற்பழியத் தீனமுனவா உயிர்
நீங்கவும் வரங்கொடுத்தார்கள் என்பதாம்.

அரிவைக்குமென்பதில் உம்மை எச்சவும்மை யெனக்கொள்க
தாங்கள் பலமுயற்சியெய்துஞ் சம்மதியாமல் மனிதனாகிய நான்
மேல்வைத்த கருத்தின்படி சாதித்தலால் தேவர்கள் அதில் மிகவும்
மகிழ்வுடையவராய்த் தமயந்தி கற்பை வருத்தவேண்ணின் அவருயிர்
மாயும்படி வரந்தந்தன றானக. (எசு)

[இதனால் தேவா மகிழ்வோடு தம் டதியடைதல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கண்ணகன் ஞாலமளித்த கழற்கா
லண்ணலையேத்தியருந்த திமானும்
பெண்ணமுத்தையியந்துபெருஞ்சீர்
விண்ணவர் தம்பதிமேவினரனறே.

(இ - எ.) கண் அகல் - இடமகன்ற, ஞாலம் - ஸூரியை, அளித்த -
இரக்பித்த, கழல் கால் அண்ணலை - வீரக்கழலையணிந்த காலையுடைய
நளனே, ஏத்தி - துதித்து, அருந்தி மாஜும் - அருந்தியை யொத்த,
பெண் அமுத்ததை - தமயந்தியை, வியந்து - அதிசயித்து, பெரு சீர்
விண்ணவா - மிகுந்த சிறப்பையுடைய தேவர்கள், தம் பதி - தம்
முடைய நகரங்களை, மேவினா - அடைந்தனா, எ - று. அன்று - ஏ -
அசைகள்.

(க-து.) இத்திரன் முதலிய தேவர்கள் நானைப் புகழ்ந்தும் தமயன்
தியைக்கண் டதிசயித்தும் சுவாக்கத்திற்குப் டோனாகன என்பதாம்.

குற்றமில்லாத தன்மே லெதிரக்கவந்த மந்தையரசனா விடுத்
தலால் 'ஞாலமளித்த அண்ணல்' என்றான். அருந்திமானுமென்பது
பெரும்பாலும் கற்புக்கெனக் கொள்க. பெண்ணமுத்ததை வியந்
தென்பது தமயந்தி நற்குண நட்செய்கையை யென்க. (எஎ)

அங்கண்வானத்தமரருமாழியிற்
பொங்குதானையரசரும்போயபின்
சிங்கவேறனையான்றிகழ்மாமணி
தங்குபைம்பொளிருக்கையிற்சார்ந்தனன்.

(இ - எ.) அம் கண் வானத்து - அழகிய இடத்தையுடைய தெய்
வலோகத் திருந்தவந்த, அமரரும் - தேவரும், ஆழியில் - சமுத்திரம்
போல், பொங்கு தானை - மிகுந்த சேனையையுடைய, அரசரும் - அரசர்
களும், போய பின் - போனபின்பு, திகழ் மா மணி - பிரகாசிக்கின்ற

மாணிக்க மணிகளிழைத்து, தங்கு - தங்கிய, பைம்பொன் - பசிய
டொன்றாம்செய்த, இருக்கையில் - ஆசனத்தில், சிங்க ஏறு அணையான் -
சிங்கவேற்றையொத்த நளனுனவன், சாரந்தனன் - சோந்தனன், எ-று.

(க - து) தேவாகளும் அரசாசனம் போனபின்பு நள்ள நவமணி
பீடத்தி லிருந்தனன் என்பதாம். (எஅ)

போர்புரிபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - எகசு.

மணம் புரி படலம்.

[நளமகாராஜன் தமயந்தியை விவாகஞ்செய்தல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கவிவிருத்தம்

சார்தமூழ்குதடமுலைக்கோதையர்
காந்துபைம்பொற்கவரியிரட்டுற
வாய்ந்தசெவ்விமணவினைமாடத்தின்
வேந்தர்குழ்வரவிமன்வந்தெய்தினான்.

(இ - ள்.) சார்தம் மூழ்கு - சந்தனக்குழம்பினால் முழுகப்பெற்ற,
தடம் முலை கோதையா - பருத்த முலையையுடைய மாதாகள், காந்து
பைம்பொன் - பிரகாசிக்கின்ற பசிய பொற்காம்பையுடைய, கவரி
இரட்டு உற - சாமகாகளை வீச, வாய்ந்த - பொருந்திய, செவ்வி -
அழகிய, மண வினை மாடத்தின் - விவாகஞ்செய்யும் உபரிகையில்,
வேந்தர் - அரசாசனாவாரும், குழ் வர - குழந்தைவாராநிற்க, விமன் -
விமராஜன், வந்து எய்தினான் - வந்துசேர்ந்தான், எ-று.

(சு-து.) விமராஜன் விவாகமண்டபத்துக்கு வந்தான் என்பதாம்.

பார்த்தவாடினாடைய கண்களைக் கவாந்துகொள்ளும்படி கை
போயவரால் அணிசெய்த மாடமென்பதற்கு 'வாய்ந்தசெவ்வி மண
வினை மாடம்' எனப்பட்டது. விவாகஞ் செய்வித்தற்குப் பிரதான
மானவ னாகையால் முன்னே விமன் வந்தன னென்றா. (க)

ஆற்றுவேள் வியருந்தவர்குழ்வரப்
போற்றுநான்மறைக்கோதமன்போர்கெழு
வேற்றடங்கண்விளங்கிழைமன்றலுக்
கேற்றயாவையுங்கொண்டெனய்தினான்.

(இ-ள்.) வேள்வி ஆற்று - யாகங்களைச் செய்கின்ற, அரு தவா -
முனிவர்கள், குழ் வர - குழந்தைவர, நால் மறை - நாலு வேதங்களை
யும், போற்று - போற்றுகின்ற, கோதமன் - கௌதமமுனிவன், போ
கெழு - போரின்றிக்க, வேல் தடம் கண் - வேல்போன்ற விசாலம்
பொருந்திய கண்களையுடைய, விளங்கு இழை - தமயந்தியினது, மன்ற

லுக்கு - விவாகத்திற்கு, ஏற்ற யாவையும் - ஏற்ற திரவியமனைத்தையும், கொண்டு - வருவித்துக்கொண்டு, உடன் - அதனுடனே, எய்தினான் - வந்தான், எ-று.

(க - து.) கௌதமரிஷி விவாகத்திற்கு வேண்டியவைகளைக் கொண்டுவந்தாரா என்பதாம்.

கௌதமமுனி விவாகபத்திபடி அக்கிரியைக்கு வேண்டிய மாவிலை, சமித்து, தருப்பை முதலியவும் வரவழைத்துக்கொண்டு வந்தனனென்பதற்கு 'மனறலுக்கேற்ற யாவையுங் கொண்டு என்ய தினுன்' என்றார். (உ)

வேரியந்தொடைவீமனும்வேந்தருந்
தேருநான்மறைசசெலவருமன்றலு
கோரையெய்தியதென்றுழையொற்றார
லாரமார்பற்கரியவுணர்த்தினார்.

(இ - ள்) வேரி தொடை வீமனும் - தேனெழுது மலாமாலையை யணிந்த வீமராஜனும், வேந்தரும் - அரசர்களும், தேரும் நான்மறை செல்வரும் - நாலு வேதங்கடையு மறிந்த பிராமணர்களும், மனற லுக்கு - விவாகத்திற்கு, ஓனா எய்தியது என்று - முகூர்த்தகாலம் வந்ததென்று, உழை - அருகிலிருந்த, ஓறமரால் - வேவுகாரரால், ஆரம மார்பற்கு அறிய - நளமகாராஜனுக்குத் தெரியும்படி, உணரத்தி லா - தெரிவித்ததாகள, எ-று. அம - அசை.

(க - து) வீமராஜன முதலானோ முகூர்த்தலக்கிடம் வந்த தென்று வேவுகாரராலே நளனுக் கறிவித்ததாகள என்பதாம்.

விவாகக்கிரியைக்கு முன்பு நடக்கவேண்டிய சடங்குக ளனைத் தையு முடிக்கவேண்டி நளமகாராஜனைத் தூண்டு நினைப்புடையவா 'ஓரையெய்தியதென்று ஓறமரால் ஆரமார்பற் குணாத்தினா' என்றார். (1)

ஒற்றர்சுறவொளிர்முடிவேந்தனைக்
கற்றைவார்சடைக்காசிபனையோர்
சொற்றநான்மறைதூல்வழித்தாமணிப்
பொற்றகம்பினிழும்புனலாட்டினார்.

(இ - ள்) ஒற்றா சுற - ஒற்றா சொல்ல, (அவ்வளவில்) ஒளிர் முடி வேந்தனை - விளங்குகின்ற மகுடத்தையுடைய நளனை, கற்றை வார் சடை - மயிததொகுதியாகிய நெடிய சடையையுடைய, காசி பன் ஆதியோ - காசிபன்முதலிய முனிவர்கள், சொற்ற நான்மறை தூல் வழி - வேததூலிற் சொல்லிய வழிப்படி, தாமணி - பரிசுத்த மாகிய நவமணிகள் பதித்த, பொன் தகம்பினில் - பொற்குடத்திற் கொணர்ந்த, பூ புனல் ஆட்டினா - பொலியையுடைய தீர்த்தங்களி னால் ஸ்நானஞ் செய்வித்தார்கள், எ-று.

(க-து.) காசிபமுதலான முனிவர்கள் கொண்டுவந்த புண்ணிய தீர்த்தத்தினாலே நளனை ஸ்நானஞ் செய்வித்தார்கள் என்பதாம்.

பூம்புன லெனலால் கங்கையாகிய தீர்த்த மெனக்கொள்க. தூல் வழிப் பூம்புனலாட்டின லெனலால் முப்பத்திரண்டுவகையுள்ள லுமாலி கையையும் துவாப்பத்தையும் வினா ண்த்தையும் பூசி முழுங்காட்டின லென்க. இவைகள் சுயம்வரபடலத்தில் 'களிமகிழ் வெயதி' என்னும் தூற்றென்பதாம்பாட் லெனயிறகாச்சு. (ச)

புனிற்றிளம்பிறைக்கண்ணியன்பூங்கழன்
மனத்தினெண்ணிவழிபட்டுமாமறை
யனைத் தும்வல்லவறநெறியந்தனர்
நினைத்தயாவையுநீரொடுநல்கினன்.

(இ - ள) புனிற்று இள - மிகுந்த இளமைபொருந்திய, பிறை கண்ணியன் - பாலசந்திரனாகிய மாலையணிந்த பரமசிவனுடைய, பூ கழல் - அழகியபாதங்களை, மனத்தின எண்ணி - இதயத்திலே தியா னித்தது, வழிபட்டு - பூசித்து, மா மறை அனைத்தும் வல்ல - வேத முழுதும் தெரிந்த, அறம் நெறி அந்தணா-சுருமமாகக் கத்தினின்ற பிரா மணாகள், நினைத்த யாவையும் - நினைத்தவை யனைத்தையும், நீரொடு- நீருடனே, நல்கினான் - கொடுத்தனன், எ-று.

(க - து) நாளன பிராமணாகள் நிகர்த்தயாவையுந் தானமாகக் கொடுத்தான என்பதாம்.

புனிற்றிளம்பிறைக்கண்ணியன் வழிபட்டு கடவுளெனக் கொள்க. வழிபடல் - பூசித்தலாம். குறிப்பில் தபவனுதலால் அந்தணா நினைத்தயாவையும் நீரோடு தன்னஞ்செய்தன லென்க (ரு)

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டால் நளனுக்கு அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

அழகுவாய்ப்பவனைபவரண்ணலைத்
தொழுதுநல்லருள்பூண்டுசுடர்விரி
மழவுநன்கதிர்மாலவனாசோநதெனச்
செழுமணிப்பொற்றிகழ்முடிசூட்டினார்.

(இ - ள்) அழகு வாய்ப்ப - அழகுபொருந்த, வனைபவா - ஆபர ணத் தரிப்பவர்கள், அண்ணலைத் தொழுது - நாளனவணங்கி, நல அருள் பூண்டு - (அவனுடைய) சீருபைபெற்று, சுடர் விரி - கிரணம் விரி கின்ற, மழவுநல் கதிர் - இளஞ்சூரியனுனவன், மால் வனா சோந்தது என - உதயகிரியில் வந்ததுபோல, செழு மணி - செழுமையுள்ள மணி களபதித்து, பொன் - பொன்னாசெய்து, திகழ் முடி - பிரகாசிக் கின்ற கிரீடத்தை, சூட்டினார் - தரித்தார்கள், எ-று.

(க-து.) நளனுக்கு முடிதரித்தார்கள் என்பதாம்.

அணிதலில் வல்லவொன்பதுதோன்ற 'அழகுவாய்ப்ப வனைபவா' என்றும், நாளனருள் பெற்றென்பதற்கு 'நல்லருள் பூண்டு' என்றும் அரசாக்குப் பிரதானமாகையால் 'முடிசூட்டி' என்றுஞ் சொல்லினார். 'கதிர்வனா சோந்தென' என்னலால் உவமையணி. (சு)

புயங்களென்னும்பொலங்கிரிமீதுவான்
தயங்குசோதிக்கதிர்கடவழந்தெனக்
கயங்கொள்வள்ளைக்கவின்கவர்காதினில்
வயங்குபைம்பொன்மணிக்குழைசேர்த்தினார்.

(இ-ள்.) புயங்கள் என்னும் பொலம் கிரிமீது - தோள்களென்
கின்ற மேருமலையின்மேல், வான் தயங்கு - ஆகாயத்தில் பிரகாசிக்
கின்ற, சோதி - ஒளியையுடைய, கதிராகள்-சூரியர்கள், தவழ்ந்தது
தவழ்ந்ததைப்போல், கயம் கொள் - தடாகங்கள் கொண்ட, வள்ளை -
வள்ளையிலையுடைய, கவின் கவா - அழகைக் கொண்ட, காதினில் -
செவிகளில், வயங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசிய பொன்
ஹர் செய்த, மணி குழை சோத்தினா - ரத்ந குண்டலங்களைத் தரித்
தார்கள், எ-று.

(உ-து) நளன் செவியில் குண்டல மணிந்தார்கள என்பதாம்.

நளன் புயங்களெனஹும பொலங்கிரி யென்றது உருவகவணி ;
கதிராகள் தவழ்ந்தென மணிக்குழை யென்றது உவமையணி, வள்ளைக்
கவின்கவா காத்தெனது காட்சியணி. இம்முன்றுங் கலந்து வருதலிற
கலவையணி. (எ)

வண்ணமேகலையார்மனங்கூட்டிணக்
கண்ணகன்றுகவின்செயுமார்பிடை
யண்ணன்மால்வரைதாமுமருவிபோற்
மெண்ணிலாமணியராவடஞ்சேர்த்தினார்.

(இ-ள்) வண்ணமேகலையாரா மனம் கூட்டிண - அழகிய மேக
லையைத்தரித்த மங்கையாகளுடைய நெஞ்சைக் கொள்ளுகொள்ள,
கண் அகன்று - இடமகன்று, கவின செயும - அழகைச்செய்யும், மார்
பிடை - மார்பின்கண்ணை, அண்ணல் மால் வரை - பெரிய மேருமலை
யில், தாமும் அருவி போல - தாமுந்தொழுது மருவிநீர்ப்போல், தெள்
நிலா - தெளிந்த ஒளியையுடைய, மணி ஆர வடம் - முத்துவடங்களை,
சோத்தினா - தரித்தார்கள், எ-று.

(க - து) நளனமார்பில் முத்துமலை யணிந்தார்கள் என்பதாம்.

மாதாக்குத் தழுவற்குரிய ஆடவா மாரபிடத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி
யெனபது தோன்ற மேகலையாராமனங் கூட்டிணு மாபெனப்பட்டது.
மார்பிடை வரைதாமு மருவிடோல் உடஞ்சோத்தினா னொளால் உவ
மையணி. (அ)

பூமலர்ச்செழுங்கற்பகமபுலஸிய
காமர்வல்லியெனககவின்செய்திடத்
தாமணிச்சுடர் தூங்குபொலந்தொழி
தேமலர்த்தொடைதிண்புயஞ்சேர்த்தினார்.

(இ-ள்.) பூ மலர் - பொலிவு பொருந்திய மலர்களை யுடைய, செழு கற்பகம் புல்லிய - செழுமையுள்ள கற்பகமரத்தைத் தழுவிய, காமர் வல்லி - அழகிய வல்லியென்னும் கொடிபோல், கவின செய்திட - அழகைச் செய்ய, தூ மணி சுடா தூங்கு - பரிசுத்தமாகிய நவமணியின் கிரணங்கள் தங்கிய, பொலம் தொடி - அழகிய தோள்வளையை, தேன் மலர் தொடை திண் புயம் - வாசனைபொருந்திய மலாமாலையை யணிந்த திண்ணிய தோள்களில், சோததினா - தரித்தராகள், ஏ-று.

(க-து) நளன் தோள்களில் வாசுலயந் தரித்தராகள் என்பதாம்.

கற்பகம்புல்லிய காமாவல்லிபோல் பொலந்தொடியைத் திண் புயஞ் சோததினா றொனலால் உவமையணி. (கூ)

துளங்குதெண்டிநாகுழ்கடல்வையக
மளந்துகோடற்கருவிலைப்பூந்துகில
விளங்குபொன்னங்கிரியினைவெண்முகில்
வளைந்ததென்னமருங்கினிற்சாத்தினார்.

(இ-ள்.) துளங்கு - அசைகின்ற, தெள் திநா குழ் கடல் வையகம் - தெளிந்த அலைகளை யுடைய கடலாற் குழப்பட்ட பூமியை, அளந்து கோடற்கு - அளவிட்டுக் கொளவதற்கு, அரு விலை பூ துகில் - அரிய விலையை யுடைய அழகிய ஆடையை, விளங்கு - பிரகாசிக்குன்ற, பொன் கிரியினை - மேருமலையை, வெண் முகில் - வெள்ளை மேக மானது, வளைந்தது எனன் - குழந்ததுபோல், மருங்கினில் சாத்தினா - அரையின்கண் தரித்தராகள், ஏ-று அம்-அசை.

(க-து.) நளனிடையி லாடை தரித்தராகள் என்பதாம்

பொன்னங்கிரியினை வெண்முகில் வளைந்ததெனன்ப பூந்துகில் மருங்கினிற் சோததினா றொனலால் உவமையணி. (கூ)

பாந்தளேந்தியபார்பொதுநீக்கிய
வேந்தல்சேவடிப்போதினெழிலபெற
வேந்தர்பொன்முடிதேய்த்துவிளங்கிய
காந்துபைம்பொற்களைகழலவிக்கினார்.

(இ - ள்.) பாந்தள ஏந்திய பா - ஆகிசேடனால் சுமக்கப்பட்ட பூமியை, பொது நீக்கிய - யாவருக்கும் பொதுவாதலை நீக்கிய, ஏந்தல் - நளனது, சேவடி போதின் - சிவந்த பாதமலர்களில், எழில் பெற - அழகுபெறும்படி, வேந்தா டொன் முடி தேய்த்து - அரசாக னுடைய சுவாண கிரீடங்களால் தேய்க்கப்பட்டு, விளங்கிய - பிர காசித்த, காந்து - சொலிக்குன்ற, பைம்பொன் - பசும்பொன்னுற் செய்த, களை கழல் - ஒலிக்கும் வீரக்கழலை, வீக்கினா - கட்டினார்கள், ஏ-று.

(க-து.) நளன் வலப்பா தத்தில் வீரக்கழ லணிந்தாராகளென்பதாம்.

பூமி அரசாக்கெல்லாம் பொதுவாயிருப்பதை நீக்கித் தனதாக்கி
 ாளுகையால் 'பாபொதுநீக்கிய வேந்தல்' என்றா. வீரத்தன்மை
 'தான்றக் கணைகழல் வீக்கினா எனப்பட்டது. (௧௧)

இன்னபேரணியாவுமெழில்செயத்
 தன்னியெங்குமுழுவந்துவைத்திடப்
 பொன்னஞ்சூழிப்புக்கர்முகவெற்பின்மேன்
 மன்னர்மன்னன்மகிழ்ச்சியொடேகினான்.

(இ - ள்.) இன்ன - இப்படிப்பட்ட, போ அணி யாவும் - பெரிய
 விலையுள்ள ஆபரணங்களானதும், எழில் செய - அழகினைச்செய்ய,
 ாங்கும் தன்னி - எவ்விடத்தும் நெருங்கி, முழுவம் துவைத்திட -
 பேரிகைகள் ஒலிசெய்ய, பொன் - பொன்னாற்செய்த, அம் - அழகிய,
 சூழி - முகபடாத்தையுடைய, புகா முகம் - புள்ளிபெற்ற முகத்தை
 யுடைய, வெறபின்மேல் - மலையையொத்த யானையின்மேல், மன்னர்
 மன்னன் - ளளனானவன், மகிழ்ச்சியொடு எய்தினான் - மகிழ்ச்சியுடன்
 சென்றான், எ-று.

(௧ - து.) நான் யானையேறிச் சென்றான் என்பதாம்.

அரசன் புறப்படல் யாவாக்குந் தெரிவித்தல்போல் 'எங்குமுழ
 வந் துவைத்திட' என்றும், சக்கரவாததி யெனபதுதோன்ற 'மன்னர்
 மன்னன்' எனறுஞ் சொல்லினா. (௧௨)

நேமிசூழ்ந்தநெடுநிலமன்னவர்
 தாமவெண்குடைதாங்கினர்பின்வர
 வாமமேகலைமங்கையரங்கையிற்
 காமர்செம்பொறகவரியிரட்டவே.

(இ-ள்.) நேமி சூழ்ந்த நெடு நில மன்னவர் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த
 நெடிய பூவுலகத்தரசர், தாமம் - மாலையணிந்த, வெண் குடை தாங்கி
 னா - வெண்கொற்றக்குடையைச் சுமந்தவராகி, பின் வர - பின்னே
 வரவும், வாமம் மேகலை மங்கையா - அழகிய மேகலாபரணத்தை
 யுடைய மாதாகள், அங்கையில் - அழகிய கையினால், காமா - அழகிய,
 செம் பொன கவரி - சிவந்த பொறகாம்பையுடைய சாமகளை,
 இரட்ட - வீசிவரவும், எ-று. ■ - அசை.

(௧ - து.) வேந்தா குடை பிடிக்கவும், மாதா சாமனா வீசவும்
 என்பதாம்.

குடைதாங்குதல் அருமையாதலால் அதற்கேற்ப அரசனாயும், ■
 ரியிரட்டல் எளிதாதலால் அதற்கேற்ப மங்கையையுஞ் சொல்லினா.

தண்ணந்தாமரைத்தாக்கணங்கன்னவர்
 கண்ணுநெஞ்சுமுழுவந்துகளிப்புற
 வெண்ணில்வேதியராகியியம்பிட
 வண்ணமாமணிமண்டபத்தெய்தினான்.

(இ - ள்.) தண் தாமரை - குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரி
விருக்கின்ற, தாக்கணங்கு அன்னவா - இலக்குமியையொத்த மங்கை
வா, கண்ணும் நெஞ்சும் உவந்து - கண்ணு மனமும் மகிழ்ச்சி
யடைந்து, களிப்பு உற - களிப்புமிக, எண் இல் வேதியா ஆகி இயம்
பிட - அளவற்ற பிராமணர்கள் ஆசோவதிக்க, வண்ண மா மணி - அழகிய
மாணிக்கமணிகள் பதித்த, மண்டபத்து எய்தினான் - மண்டபத்தில்
வந்துசேர்தான், எ-று. அம்-அசை.

(க - து.) மாதாக்கள் மகிழ மதையவா வாழ்த்த நளன் விவாக
மண்டபத்தில் வந்தான் என்பதாம்.

நினைக்கு நெஞ்சு களித்தற்கு நோக்குங் கண் காரணமாதலால்
‘கண்ணுநெஞ்சு மூவந்து களித்திட’ என்றும், மண்டபத்தெய்தஞ் சம
உபமாதலில் ‘எண்ணில் வேதிய ராசியியம்பிட’ என்றரு, சொல்லினா ()

வேனிலைகனைவேள் புறங்காத்திடப்
பானலுண்கட்பனிமதிவாணுதற்
தேனவாங்குமுற்றேமொழியைக்கொடு
மானினோக்கின்மடந்தைபொய்தினார்.

(இ - ள்.) வேனில் ஐங்கனை வேள் புறம் காத்திட - வசந்தகாலத்
திற்குரிய பஞ்சபாணங்கனையுடைய மனமதனுவன் புறங்காத்து வர,
பானல் அம் கண் - நீலோற்பலம்போன்ற அழகிய கண்களையும்,
பனிமதி வளர் துதல் - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனையொத்த ஒளி
பொருந்திய நெற்றியையும், தேன அவாம் குழல் - வண்டிகள் விரும்பு
கின்ற கூந்தலையும், தேமொழியை கொடு - மதுரமான சொல்லையு
முடைய தமயந்தியை யழைத்துக்கொண்டு, மானின் நோக்கின் மடந்
தையா - மான்பாவையை யொத்த பாவையையுடைய மாதாக்கள்,
எய்தினா - அடைந்தார், எ-று.

(க - து.) மாதாக்கள் தமயந்தியை யழைத்துக்கொண்டு வந்தா
கள் என்பதாம்.

நளனை வெல்லும்படி வந்தவளாதலால் அதுபற்றி ‘வேள் புறங்
காத்திட’ என்றா. (கடு)

கள்ளுமலர்நாற்றியெண்காவத
முள்ளகன்றவொளிர்மணிமாடத்தின்
பிள்ளைமானிகர்நோக்கியைப்பெய்கழல்
வள்ளலோடுமணத்தவிசேற்றினார்.

(இ-ள்.) கள் அறு மலர் நாற்றி - தேன் நீங்கா மலாமலை தூக்கி,
எண் காவதம் - எட்டுக்காததூதம், உள் அகன்ற - உள்ளேவிரிந்த,
ஒளிர் மணி மாடத்தின் - பிரகாசம்பொருந்திய மணிகள்பதித்த உபரி
கையில், பிள்ளை மான் நிகா நோக்கியை - இளமான் பாவைபோன்ற
பாவையையுடைய தமயந்தியை, பெய்கழல் வள்ளலோடு - வீரக்
கழலை யணிந்த நளனுடன், மணம் தவிசு ஏற்றினா - கல்யாணமேடை
யில் ஏற்றினார்கள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தியை நளனொடு கல்யாணமேடையி லேற்றி னார்கள என்பதாம்.

இடமுழுவதும் அலங்கரித்தமை தோன்ற 'கள்ளுமலா நாத்நி யெண் காவதம்' என்றா.

(கச)

உதகநல்குநல்லோரையிஃதென
விதியினாடிக்கணிதர்விளமபலும்
பதலையார்த்தெழப்பாவையைநல்கிய
மதுமலர்ந்தொடைமன்னெழுந்தானரோ.

(இ - ள்) உதகம் நல்கும் - தானாவாக்கின்ற, நல் ஓனா இஃது என - நல்லமுகாததம் இதுவென்று, விதியின நாடி - சோதிட விதிப் படி பார்த்து, கணிகா விளமபலும் - கணிதநூலோர் சொன்னவள வில், பதலை ஆர்த்து எழ - வாததியங்கள் மிகவொலிக்க, பாவையை நல்கிய - தமயந்தியைப் பெற்ற, மது மலர் தொடை மன் - தேனோ முகு மலாமாலைபையணிந்த வீமன், எழுந்தான் - எழுந்தான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து) சோதிடா முகூர்த்தலக்கின மிதுவென்று சொல்ல வீம னெழுந்தான் என்பதாம்.

தானாவாக்கின்ற காலமாதலால் 'பதலையாத்தெழப் பாவையை நல்கிய மன்னெழுந்தான்' என்றா.

(கஎ)

கமலமீதுசெங்காந்தளலர்ந்தெனக்
குமரனங்கையிற்கோல்வளைசெங்கைவைத்
திமயமாதுமிறைவனும்போலவாழ்ந்
தமைதிதொன்னவரும்புனனல்கினான்.

(இ - ள்.) கமலம் மீது - தாமரை மலரின்மேல், செம் காந்தள் அலர்ந்தது என - சிவந்த காந்தன்மலர் பூத்ததுபோல், குமரன் அங்கை யில் - நளனது அழகிய கைமேல், கோல்வளை - தமயந்தியினது, செம் கை வைத்து - சிவந்த கையை வைத்து, இமயமாதும் இறைவனும் போல வாழ்ந்து - பாவதியும் பரமசிவனும்போல வாழ்ந்து, அமைதிர் என்ன - பொருந்தியிருமென்று, அரு புனல் - அரியநீர், நல்கினான் - வாத்தான், எ-று.

(க - து) வீமன் நளன்கையில் தமயந்திகையைவைத்து வாழ்ந் திருக்கொன்று தானாவாத்தான் என்பதாம்.

கமலமலையும் காந்தன்மலையும் நளன் தமயந்தி யென்னும் இருவா கரங்களுக்கும், இமயமாதையும் இறையையும் அவ்விருவர்க ளும் இணைசொல்லுதலால் உவமையணி.

(கஅ)

சாந்தமூழ்குதடம்புயனாழந்
கேயந்தயாவுயினிதுமுடித்தபி

னயந்தநான்மறையின்வழியாயிழை
காந்தண்மெல்லிசற்கைபிடித்தானரோ.

(இ - ள்.) சாரதம் மூழ்கு - சந்தனக்குழம்பால் மூழ்கப்பெற்ற, தடம் புயன - பருத்த புயல்களையுடைய நளனனவன், ஆர் அழற்கு ஏய்ந்த யாவும் - பொருந்திய அக்கினி காரியத்துக்குப் பொருந்திய வளைத்தையும், இனிது முடித்த பிள - இனிமையோடு செய்து முடித்தபின்பு, ஆயத்த - ஆபத்திராகுகின்ற, நான மறையின் வழி - வேத மார்க்கப்படி, ஆயிழை காந்தன் மெல்லிசல் - தமயந்தியினது காந்த னரும்புபோன்ற மெல்லிய வர்ல்களை, கை - தனகையால், பறறினா - பிடித்தான், எ-று. அரோ-அசை.

(க - து.) நான் தமயந்தி கையைப்பிடித்தான் என்பதாம்.

விவாககோலர தோன்ற 'சாரதமூழ்கு தடம்புயன்' எனறும், அர சர்க்குப் பாணிக்ரகணமே சிறப்புபென்பது தோன்ற 'நானமறையின் வழி யாயிழை காந்தன் மெல்லிசல் கைப்பிடித்து' எனறும், சொல்லினா -

(கக)

பொங்குசெந்தழல்குழ்வந்துபூம்பொரி
செங்கையாரச்சொரிந்துதிருமகள்
பங்கயப்பதம்பைம்பொனினம்மிவைத்
தங்கண்வானத்தருந்திகாட்டினான்.

(இ - ள்.) பொங்கு செம் தழல் குழ்வந்து - மிகுந்த அக்கினியை வலம்வந்து, பூ பொரி - அழகிய பொரியை, செம் - ஆர் சொரிந்து - சிவந்த கைநிறைய அததியிலிட்டு, திருமகள் - தமயந்தியினது, பங் கயம் பதம் - தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தை, பைம்பொனின் அம்மி வைத்து - பசியபொன்றாசெய்த அம்மியினமேற் றாக்கிவைத்து, அம் கண் வானத்து - அழகிய இடத்தைபுடைய ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, அருந்தி காட்டினான் - அருந்தி நகைத்திரத்தைக் காண்பித்தான், எ - று.

(க - து.) அக்கினி வலம்வந்து பொரி யிறைத்துத் தமயந்தி பாதத்தை யம்மியில்வைத்து அருந்தியைக் காட்டினான் என்பதாம். இப்படி செய்தற்கு விதி விவாகபதத்திற்ற காண்க. (உ0)

ஏனையுள்ளனயாவுமுடித்தபின்
மானினோக்கியோர்வல்லியினெல்கிப்போய்த்
தானையங்கடற்றுதைபொற்றாளினிற்
மேனவாங்குமுற்றேமலர்கூட்டினான்.

(இ-ள்.) ஏனை உள்ளன யாவும் முடித்த பின் - மற்ற காரியங்கள் எல்லாம் முடித்தபின்பு, மானின் நோக்கி - தமயந்தியானவள், ஓர் வல்லியின் - ஒருகொடிபோல், ஒல்கி போய் - அசைந்து போய், தானை கடல் - சேனாமுத்திரத்தையுடைய, தாதை பொன் தாளினில் - தகப் பகுதிய வீமனது பொற்பாதங்களில், தேன் அவாம் - வண்டுகளால்

விரும்பப்படுகின்ற, குழல் - கூந்தலாகிய, தேனமலா - வாசனைபொருந
திய மலரை, குட்டினான் - தரித்தாள், ஏ - று. அம் - அசை.

(சு-து.) தமயந்தி தனபிதாவின் காலில் விழுந்தாள் என்பதாம்

விவாகமுடிவில் தந்தையை வணங்கி மங்கலவாழ்த்துப் பெறுதல்
மகனாக்கு இயல்பா தலின், அவவாறு தமயந்தியும் தன தாதையாகிய
வீமனை வணங்கினு ளென்க. (உக)

சென்னிதாழ்த்துவணங்கியதே மொழி
மின்னனாழைவந்தவிதாபபர்கோன
பொன்னந்தாமரைப்பூவையுமா லுமபோன்
மன்னர்கோனெடுமவாழ்கெனவாழ்த்தினான்.

(இ-ள்.) சென்னிதாழ்த்து வணங்கிய - தலைவணங்கிப் பணிந்த,
தேன் மொழி மின் அன்னாளை-தேனபோன்ற சொல்லையுடைய மின்ன
லைப்போல் விளங்குகின்ற தமயந்தியை, உவந்தது - மகிழ்ந்தது, விதாப
பார்கோன - வீமனானவன், பொன் தாமரை பூவையும் மாறும் போல் -
அழகிய தாமரையில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியையும் திருமாளையும்
போல், மன்னா கோனெடும வாழ்க என - இராஜாதி ராஜனான நள
னெடும வாழக்கடவையென்று, வாழ்த்தினான் - வாழ்த்தினான், ஏ-று.
அம் - அசை.

(க - து.) வீமன், தமயந்தியை நளனெடு வாழ்கவென்று வாழ்த்
தினான் என்பதாம்.

இங்கே காபபதுகருதி மாலையும், செல்வமிதழிகருதி திருமகனை
யும், நளனுக்குத் தமயந்திக்கும் உவமை கூறலாயிற்று. அவ்விருவரை
யும்போல் நெடுங்காலம் வாழ்கவென வாழ்த்தினனெனினும் அமை
யும். (உஉ)

முருகுவாய்மடித்துண்டளிமுகபூந்
தெரியன்மார்பினன்றேசிகர்தாடொழு
தருகுமன்பினுவந்துவிதர்ப்பர்கோன
வனாகொண்மார்பமகிழ்வுறப்புல்லினான்.

(இ - ள்.) முருகு வாய் மடித்து - தேனை யுண்டு, அளி முக -
வண்டுகள் மொய்க்கப்பெற்ற, பூ தெரியல் மார்பினன் - மலா மாலை
யையணிந்த மாபையுடைய நளனானவன், தேசிகா தாள் தொழுது-
ஆசிரியரது பாதத்தை வணங்கி, உறகும் அன்பின் - கணாகின்ற பத்
தியினால், உவந்து - மகிழ்ந்தது, விதாபபார்கோன் - வீம ராஜனுடைய,
கொள் மாபு - மலையின் தழைக்கொண்ட மாபினை, மகிழ்வு
உற - மகிழ்ச்சியுடைய, புல்லினான் - தழுவினான், ஏ-று. அம்-அசை.

(க - து.) நளன் குருவைவணங்கி வீமனைத் தழுவினான் என்ப
தாம்.

தேசிகராதலின் 'தாடொழுது' என்றும், தான் சக்கரவர்த்தியா தலின் 'விதாப்பாகோன் வனாகொண்மாரப மகிழ்வறப் புல்லினன்' என்றுஞ் சொல்லினா (உரு)

கோதினன்மறைக்கோதமனாதியா
மாதவததுமுனிவருமன்னருங்
காதல்வேலையையழிந்தோங்கிட
வாதரததொடுமொசியியமபினார்.

(இ - ள்.) கோது இல் நால் மறை - சூற்றமற்ற நாலுவேதங்களை யுடைய, கோதமன ஆதி ஆம் - கௌதமமுனிமுதலாகிய, மாதவத்து முனிவரும் - பெரிய தவததைச் செய்யும் தபோதனரும், மன்னரும் - அரசரும், காதல் வேலை - ஆசையாகிய கடலானது, கரை அழிந்து - கரைகெட்டு, ஓங்கிட - உயர், ஆதரத்தொடும - அன்புடனே, ஆசியியம்பினா - ஆசாவதித்தாராகள், எ-று.

(க - து) முனிவரும் அரசரும் நள்ளை வாழ்த்தினார்கள் என்பதாம்.

தவமாதிபவறறிற் றலைமையுடைமைபறறி கோதமனாதியா முனிவா என்றா விவாகமுடிவில் ஆசிகூடல் பெரியோர்கட னென்பதாம். (1)

அதுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

இன்னவைநிகழ்ந்தபின்னரிறைவனுமணங்களுளும்
பொன்னரிமலைநாறறிப்பூமபுகைகமழலூட்டிப்
பன்னருஞ்சிறப்புவாயந்துபனியிருவிகமபுபாரின்
மன்னியதனையகோலமணவறையெய்தினாரே.

(இ - ள்.) இன்னவை நிகழ்ந்த பின்னா - இததன்மையானவை நடந்தபின்பு, இறைவனும் - நளனும், அணங்கு அனனனும் - தமயந்தியும், பொன் அரிமலை நாற்றி - பொன்னரிமலைகளைத் தொங்ககட்டி, பூம் புகை கமழ ஊட்டி - அழகிய புகையை பரிமளிக்கும்படி ஊட்டு வித்து, பன் அரும் - சொல்லுதற்கரிய, சிறப்பு வாய்ந்து - சிறப்புப் பொருந்தி, பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, இரு விசமபு - பெரிய பொன்னுலகம், பாரில் மன்னியது அனைய - பூமியினகண் பொருந்தியிருந்தால் அதையொத்த, கோலம் - அழகிய, மணம் அறை - படுக்கையறையை, எய்தினா - அடைந்தார்கள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) நளனுந் தமயந்தியும் பள்ளியறையிற் சோந்தார்கள் என்பதாம்.

பூவுலகில் அவ்வள வறகுள்ள விடமொன்று மில்லாமையால் 'விசம்புபாரின் மன்னியதனையகோல மணவறை' என்றார். (உரு)

பாயிருட்டிழம்புசேத்துப்பகற்கதிருமிழும்வெய்ய
காயெரிமணியிற்செய்தகவின்றிகழ்மஞ்சமீது
தூயமென்பஞ்சியன்னதனாவிபூறினியசெய்யு
மாய்மயிர்முதலமுனைவந்தடுக்கியவமளிசேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) பாய் இருள் பிழம்பு சீத்த - பாயாநின்ற இருளினது திரட்சியைப் போக்கி, பகல் கதிர் உமிழும் - சூரியகிரணங்களைக் கொப்புளிக்குன்ற, வெய்ய - வெவ்விய, காய எரி - சுழிக்குன்ற அக்கினி போன்ற, மணியில் செயத - மணிகளாற் செய்யப்பெற்ற, கவின் திகழ் - அழகு விளங்குகின்ற, மஞ்சமீது - கட்டிலின்மீது, தூய மெல் டஞ்சி - சுத்தமாகிய மெல்லிய பஞ்சியிலுலும், அனனம் தூவி - அனனப்பள்ளி னிறகாலும், ஊறு - பரிசும், இனிய செய்யும் - இனியவாகச் செய்கின்ற, ஆய் - ஆயாநின்ற, மயிர் முதல - மயிர்முதலியவாக, மூவைந்து - பதினேந்தாக, அபிக்ஷய - ஒன்றின் மேலொன்றதுசோத்த, அமளி - மெத்தையின மெல், சோந்தார - சோந்தார்கள், எ-று.

(க - து.) பதினேந்து பஞ்சணையடுக்கிய கடமலின்மேற சோந்தார்கள், என்பதாம்

பஞ்சியெனப் பொதுப்படக் கூறினமையால் செமடஞ்சு வெண் பஞ்சு இரண்டுங்கொள்க “சிறுபூனை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண மூறு தூவிசையையோ டைந்து” என்றா பிறநூ. மூவைந்தென்ற மையால் ஐந்துவகை யொன்றாகச்செய்த மூன்று மெத்தையெனக் கொள்க. அம்மூன்றும் ஒன்று போகதுகாதற்கும இரண்டு இருவரும் தனித்தனி நித்திரைசெய்தற்கு மாம்.

(உசு)

போயிறுமருங்குலென்னப்புணர்முலைசுமககலாற்றாச்
சேயிழைபஞ்சியார்ந்தசீரடிககமலப்போதின்
மீயுயர்விசும்புபூத்தமின்னுருககொண்டதன்ன
வாயிரங்கோடிமாதரயினிரீர்சுழற்றிப்போனார்.

(இ - ள்.) மருங்குல் - இடையானது, போய இறும் என்ன - இற்றுப்போய்விடு மெனனும்படி, புணர் முலை சுமக்கல் ஆற்றா - நெருங்கிய முலைகளைச் சுமக்கமாட்டாத, சேயிழை - தமயவதியிலுடைய, பஞ்சி ஆராத - செம்பஞ்சுகிறைந்த, சீரடி - சிறிய அடிசனாகிய, கமல போதின் - தாமமாமலரினமேல், மீ உயர் - மேலாகவுயர்ந்த, விசும்பு பூத்த - மேகத்திலுண்டாகிய, மின் - மினனல், உரு கொண்டது அனன - பெண்வடிவு கொண்டதென்னுமபடியுள்ள, ஆயிரம் கோடி மாதா - ஆயிரங்கோடி மங்கையாகள், அயினி ரீர் - சோறிடப்பட்ட மஞ்சள் ரீரை, சுழற்றி போனார் - சுழற்றினாகள், எ-று.

(க - து.) ஆயிரங்கோடிப்பெண்க ளாலஞ்சுழற்றிப் போனார்கள் என்பதாம்.

அநேக மாதவொன்பதற்கு ஆயிரங்கோடிமாத னொன்றா. அயினி ரீரொன்பதற்கு முன்பெழுதினும்.

(உஎ)

அருப்புமென் முலையா னாஞ்ஞாற் றைம்பதிற் றெண்
மர் பைம்பொற், பொருப்புறழ் தோளி னாற்கும் பொருக
யற் கண்ணி னுட்கு, முருக்கினர் மணியிற் செய்த வொளி
கினர் பசும்பொற் றட்டிற், கருப்புரத் தீப மேந்திக் கண்
ணெச்சில் கழித்திட்டாரோ.

(இ - ள்.) அரும்பு மெல் முலையா - தாமரையரும்பையொத்த மெல்லிய முலையையுடைய மங்கையாகள, ஐஞ்ஞாற்றும் ஐம்பதிற்கெண்மா - ஐஞ்ஞாற்றைம்பத்தெட்டி ஸ்திரீகள், பைம் பொன் - பசிய பொன்மயமாகிய, பொருப்பு உழை தோளினுக்கும் - மேருமலையை யொத்த புயங்குளையுடைய நளனுக்கும், பொரு கயல் கண்ணினுட்கும் - கயற்கெண்டையையொத்த கண்களையுடைய தமயந்திக்கும், உரு கிளா - உரு விளங்குகின்ற, மணியில் செய்த - நவமணிகளில் செய்த, ஒளி கிளா - ஒளி விளங்குகின்ற, பசும்பொன் தட்டில் - பசிய பொன்னுற் செய்த தட்டில், கருப்புர தீபம் ஏந்தி - கருப்புரத்தீபத்தை யேந்தி, கண் எச்சில் - திருஷ்டிதோஷத்தை, கழித்திட்டா - போக்கினாகள, என்று.

(க - து.) ஐஞ்ஞாற்றைம்பத்தெட்டிப் பெண்கள் நளனுக்குத் தமயந்திக்குங் கருப்பூரத் தீபத்தால் திருஷ்டிகழித்ததாகள என்பதாம்.

அரும்பெனபது எதுகைநோக்கி அருப்பென விகாரமாயிற்று. கண்ணெச்சில்—கண்ணுல்வந்த தோஷம். (உஅ)

வாசனைகமழுஞ்சுண்ணம்வண்டியிர் குழங்கன்மலை
யோசனைநாறுஞ்சாந்தமொண்கருப்பூரம்பைங்காய்க்
காசறுசெப்பினுயந்தகமழ்தினாயமிழ்தினேடுந்
துசுலாம்பருமவல்குற்றேகையேந்தினோ.

(இ-ள்.) வாசனை கமழும் சுண்ணம் - பரிமளமானது மணக்கின்ற பொழுகளையும், வண்டு இயிர குழங்கல் மலை - வண்டிகளொலிகின்ற அழகிய மாலையையும், யோசனை நாறுஞ் சாந்தம் - யோசனை நூறும் கமழ்கின்ற சந்தனத்தையும், ஒள கருப்பூரம் - ஒளளிய பச்சைக் கருப்பூரத்தையும், பைங்காய் - துவாக்காயையும், காச அறு செப்பின்-குற்றம்ற்ற வட்டில்களில், ஆயந்த - ஆயந்தெடுத்த, கமழ - பரிமளிக் கின்ற, சுவை - சுவையையுடைய, அமிழ்தினேடும் - அமிரத்தாட னே, துசுலாம் - ஆடைமே லசைகின்ற, பருமம் - பருமத்தை யுடைய, அல்குல் - நிதம்பத்தையுடைய, தோகையா - மல்கையாகள், ஏந்தினா - தாங்கினாகள், என்று பருமம் - பதினெண்சரமுள்ளது.

(க - து.) பெண்கள வாசனைப்பொடி, மலை, சந்தனம், கருப் பூரம், பாகு, அமிழ்து, இவைகளையேந்தினாகள என்பதாம்.

சுண்ண முதலியவும் போகத்துக்குவேண்டிய பொருள்களைனக் கொள்க. (உஆ)

பண்ணமை திவவி னல்யாழ் பருமணி யடைப்பை
நோக்கிற், கண்வழுக் குறுசெஞ் சோதிக் கதிர்மணிக் கால்
செய் வட்டம், வெண்ணிறக் கவரி செம்பொற் படியக
மினைய வெல்லா, மண்ணிய .மணிசெய் பைம்பூண் மடல்
தையர் மருங்கு வைத்தார்.

(இ - ள்.) பண் அமை - இசையமைந்த, திவவு - கட்டுக்களை யுடைய, நல் யாழ் - நல்லவினையும், பரு மணி - பெரியமணிகள் கோத்த, அடைபை - தாம்பூலப் பையும், நோக்கில் - பார்த்தால், கண் வழக்கு - கண்கள் சுட்கின்ற, செம் சோதி - சிவந்த கார்தியையுடைய, கதிரா மணி - கிரணங்களை யுடைய மணிகள்பதித்த, கால் செய் வட்டம் - சாந்தாற்றியும், வெள் நிறம் கவரி - வெள்ளைநிறத்தையுடைய சாமரையும், செம் பொன் படியகம் - சிவந்த பொன்னும்கொண்ட தம் பலப்படிக்கமும், இனைய எல்லாம் - ஆகிய இவைமுதலியவற்றையுடைய, மண்ணிய - கருவிய, மணி செய் - மணிகள்பதித்த, பைம்பூண் - பசிய ஆபரணங்களை யுடைய, மடந்தையா - மாதாகள், மருங்கு - அருகே, வைத்தாரா - வைத்தனா, எ-று.

(க - து.) மாதாகள் யாழ், அடைப்பை, ஆலவட்டம், சாமரை, பொற்படியகம், இவற்றைப் பக்கலில் வைத்தார்களென்பதாம்.

யாழ்முதலியவும் போகத்திற்கு வேண்டியனவாதலால் மாதா மருங்கு வைத்தனவெனறா. (௩௦)

பாம்பினைப் படத்தைமானும்பங்கயப்பருமவலகுற
காம்புறம்புபசியமென்றோட்காரிகைவிழைவுநாணு
மேம்பலோடினிதுநோக்கியின்னுயிர்த்ததோழிமார்கள்
பூம்புகைதவழ்ந்தாலன்னபொருமுகவெழினிவீழத்தாரா.

(இ-ள்.) பாம்பின படத்தை - சாப்பதனைது படத்தின், மா னும் - ஒத்த, பங்கயம் - தாமரைமலையொத்த, பருமம் - பருமத் தையுடைய, அல்குல - அலகுலையும், காம்பு உறம் - மூங்கிலையொத்த, பசிய - பசுமையாகிய, மெல தோள் - மெல்லிய தோளையுமுடைய, காரிகை - தமயந்தியினுடைய, விழைவும் - விருப்பத்தையும், நாணும் - நாணத்தையும், ஏம்பலோடு - அகமலாசசியுடன், இனிது நோக்கி - இனிமையோடு பார்த்து, இன் உயிரி - இனியவையினையொத்த, தோழி மார்கள் - தோழிகள், பூ புகை - அழகிய புகையானது, தவழநதால் அன்ன - தவழநதா லையொத்த, பொரு முக எழினி - பொருமுக வெழினி யெனனுந் தினையை, வீழத்தாரா - வீழத்தார்களெ, எ-று.

(க-து.) தோழிமார்கள் தினையை வீழத்தார்களென்பதாம்.

பாம்பினைப் படத்தையென்பதில் சாரிபையாக்ககொண்டு பாம்பினது படமெனக்கொள்க. அனறி உருபு மயக்கமெனினு மமையும். பங்கயத்தை மாதரல்குறகு உவமைசொல்லுதல், “திருமுகங்கமல மிணைவிழிகமலஞ் செய்யவாய்கமலநீத் திலந்தாழ், வருமுலைகமலந் துணைக்கரங்கமலம் வலம்புரிபுறதிபொற் கமலம், பெருகியவல்குன் மணித்தடங்கமலம் பிழைடைத்தாள்களுங் கமல, முருவவடக்கவா ருதலினன்றே யுயர்ந்ததுபூவினுட் கமலம்.” இதனாலறிக. பொரு முகவெழினியெனபது அரங்கத்திலிடு தினையெனக் கொள்க. வழுவின்கேள்வி நன்னுலுணர்ந்தோ, எழினிதானே மூன்றெனமொழிப, அவைதாம், ஒருமுகவெழினியும் பொருமுகவெழினியும், காந்து

வாஸெழினியுமென மூவகையே.” இராசதானியிலும் அரங்கிலும் கோ
மறைத்து வருமிடத்து மிடுவதாம். இது சிந்தாமணி யுணர்நி
காண்க. உவமையணி. (நக)

வரிமுலை யோடுந் தோன்றி வளர்தொறும் வளர்ந்து
வீங்கிப், பெருகுநாண் சுமக்க லாற்றாப் பெய்மலர்க்
கொம்பு போல்வா, டிருமுகஞ் சிறிது கோட்டிக் கயிற்புற
மதனிற் றேங்கொள், விரிமலர்க் கூந்த றுழ மின்னென
றுடங்கி நின்றாள்.

(இ - ள) வரி முலையோடும் தோன்றி - சந்தனக்கோலத்தை
புடைய முலைக ளுண்டானபோ துண்டாகி, வளர்தொறும் வளர்ந்து -
(அவைகள்) வளருநதோறும் (தானும்) வளர்ந்து, வீங்கி - பருத்து,
பெருகு நாண் - பெருகியநாணை, சுமக்கல் ஆற்றா - சுமக்கமாட்டாத்,
பெய் - பெய்கின்ற, மலா - மலையுடைய, கொம்பு போல்வான் - கொம்
பையொத்த தமயந்திபானவள், திருமுகம் - திருமுகத்தை, சிறிது
கோட்டி - கொஞ்சம் வணக்கி, கயிற்புறமதனில் - பிடரியின் மேல்,
தேன கொள் - வாசனையொண்ட, விரி மலா - விரிகின்ற மலையணிந்த,
கூந்தல் தாழ - குழலானது சோர, மின் னன் - மின்னல்போல்,
றுடங்கி நின்றாள் - துவண்பு நின்றனள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நாணிகின்றாள் என்பதாம்.

ஸ்தனங்களோடுதோன்றி வளாவ தாதலால் ‘வரிமுலையோடுந்
தோன்றி வளர்தொறும் வளர்ந்து வீங்கிப் பெருகுநாண்’ என்றா. ()

கூற்றுறழ் தடங்க ணாவி கொள்ளைகொண் டின்னை
வேவி, மாற்றமொன் றுரையா திங்ஙன் மதிமுகங் கோட்டி
நின்றீர், சேற்றிதழ்க் கமலப போதிற நிருத்திழை யனையீர்
காத, லாற்றுமா நெவன்கொ லாசைக் கடற்படு மளியன்
ருளே.

(இ - ள) கூற்று உறழ - யமையொத்த, தடம் கண் - விசாலம்
பொருந்திய கண்ணை, ஆவி - என்னுயிரை, கொள்ளைகொண்டு உண்ண -
கொள்ளையிடருத், ஏவ் - அலுப்பி, மாற்றம் ஒன்று உரையாது -
ஒருபேச்சும் பேசாமல், இங்ஙன் - இவ்விடத்தில், மதி முகம் - சந்தி
ரனபோன்ற முகத்தை, கோட்டி நின்றீர் - வளைத்து நின்றீர், சேறு -
சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ் கமலம் போதில் - இதழையுடைய தாமரை
மலரிலிருக்கின்ற, திருத்திழை அனையீர் - இலக்குமியையொத்தவனே!,
ஆசை கடல் படும - ஆசைக்கடலில் மூழ்கிய, அளியன் - எளியேன்,
காதல் - ஆசையை, ஆற்றும் ஆறு - சங்குமூறு, எவன் கொல் - எப்
படி, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தியே! பேசாது முகங்கோணி நிற்கின்றாய்,
ஆசைக்கடலில்வீழ்ந்த வெளியேன் விரகஞ் சங்குமூறு யாது
ருன் என்பதாம்.

மாதர் வலிந்தனைதவின் மிக்க சுகமென்று கருதி ளளன் இவ்
கூறினான். (௩௩)

வாட்டடங்கருங்கட்கூற்றைமலர்க்கையான்மறைத்தீராவி
கோட்டுமண்கொண்டிவிங்குங்குவிமுலைக்களிரலயாளை
யாட்டுசாந்தகலம்போழாதளியனேன்றடந்தோட்கந்திற்
பூட்டிடிவன்றோமுன்னம்புரிந்ததுமளியதாமே.

(இ - ள்) வாள் - வாள்போன்ற, தடம் - விசாலம் பொருந்திய,
கரு கண் கூற்றை - கரிய கண்ணுடைய யமனை, மலா கையால் - மலா
போன்ற கையினால், மறைத்தீர் - மூடிக்கொண்டீர்; ஆவி - உயிராகிய,
கோட்டு மண் - கனாமண்ணை, கொண்டு - கொண்டு, வீங்கும் - பருத்த,
குவி முலை - குவிந்த முலையாகிய, களி நல் யானை - களிப்பையுடைய
யானையை, ஆட்டு சாந்து - சந்தனம் பூசிய, அகலம் - மாபினிடத்
தில், போழாது - பிளவாது, அளியனேன் - என்னுடைய, தடம் தோள் -
பருத்த தோளாகிய, கந்தில் - தறியில், பூட்டிடிவல் அன்றோ - பூட்டிடிவ
லன்றோ, முன்னம் புரிந்ததும் - முன் செய்ததும், அளியதாம் - அன
பாகும், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து) தமயந்தியே! உன்முலைகளாகிய யானைகளை என்னு
டைய தோளகளாகிய கட்டுத்தறிகளில் கட்டிவிடலல்லவோ அன்பா
கும் என்பதாம்.

அந்த யானை கோட்டால் கனாமண் கொள்வதுபோல, முலையா
கிய யானை உயிராக கொள்ளு மெனக. ஆவி - தடாகமுமாம். இது
நாணிக்கண் புதைத்தலாம். (௩௪)

சுற்றநல்கூரவாமுந்தோமுறுசிறியர்போல
விற்றிடைமெலியச்செமமாந்தெழுமுலைப்பாரம்பார்த்துங்
கற்றையங்குழலிலவீழ்ந்துமதுறுகர்களிவண்டிரின்
றற்றதுதமக்குமேலோரளியெனவளித்தபேரே.

(இ - ள்) சுற்றம் - சுற்றத்தார, நல்கூர - வறுமையடைய, ■■■
மும் - (தாம்) வாழ்கின்ற, தோமுறு சிறியா போல - சூற்றத்தை
யுடைய அம்பாக்களைப்போல, இற்று - ஒழிந்து, இடை மெலிய -
இடையானது வாட, செம்மாந்து - அகமலாச்சியடைந்து, எழு - எழு
கின்ற, முலை பாரம் - முலையினுடைய பருவை, பார்த்தும் - கண்டும்,
கற்றை குழலில் - மயிர்த்தொகுதியாகிய கூந்தலில், வீழ்ந்து - விழ்ந்து,
■■■ துகா - கள்ளையுண்கின்ற, களி வண்டா - களிப்பையுடைய
வண்டிகளே, துமக்கு - உமக்கு, மேலோ - பெரியோ, அளி என -
அளியென்று, அளித்த போ - கொடுத்த நாமமானது, இன்று -
இன்று, அற்றது - நீங்கிற்று. எ-று. அம் - அசை.

(க - து) வண்டிகளே தமயந்தி முலைப்பாரத்தைப் பார்த்தும்
கூந்தலில்வீழ்ந்து மிதிக்கின்றீர்கள்; இடையொழிந்து பழிவரும்; உன்
யுளுக்கு அளியென்னும்பே ரின்றே நீங்கிற்று என்பதாம்.

வண்டோச்சி மருங்கினதல்; அஃதாவது ஒன்றும் அவள பேசாமையால் வண்டையோட்டி மருங்கு செல்லுதலாம். இடை யொடியும்படி யெழுதின மூலைப்பாரம் பார்த்தும் கற்றையங்குழலில் வீழ்தலால் றமக்கு மேலோர் அளியென அளித்தபேர் இன்றற்ற தென்றா. அளியென்பது இங்கே வண்டும், அன்புமாம். (கரு)

பகைக்கடல் சுவற்றும் வைவேற் பகட்டெழின் மார்பி னன்ற, எனகத்திடைப் பெருகி யோங்கு மாசையங் கடலை யின்னே, முகைத்தெழு முல்லை மாலை முருகுலாங் கோ தை நாணற், மகைத்திட லரிதென் றெண்ணித் தன்னுளே மகிழ்ச்சி கூர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) பகை கடல் - பகையாகிய கடலை, சுவற்றும் - சுவற்ச் செய்கின்ற, வை வேல் - கூரியவேலையுடைய, பகட்டி எழில் - பகட்டி கின்ற அழகையுடைய, மார்பினன்றன் - மார்பையுடைய நளனது, அகத்திடை - மனத்தின்கண், பெருகி ஓங்கும் - அதிகரித் துயாகின்ற, ஆசை கடலை - ஆசையாகிய சமுத்திரத்தை, இன்னே - இப்பொழுதே, முகைத்தி எழும் - அரும்பி யெழுதின, முல்லை மாலை - முல்லைமாலை யினுடைய, முருகு உலாம் - வாசனைவீசுகின்ற, கோதை - தமயந்தி யானவள், நாணல் - (தனது) நாணிணல், தகைத்திடல் - தகுதலும் வது, அரிது என்று எண்ணி - அருமையென்று நினைத்து, தன் உள ளே - தன்மனத்தினுள்ளே, மகிழ்ச்சி கூர்ந்தாள் - மகிழ்ச்சியடைந் தாள், எ - று. அம் - அசை

(க - து.) நளன் காமத்தைத் தன் நாணற் மடிப்பதரிதென்று தன்னுளளே மகிழ்ச்சியடைந்தாள் என்பதாம். (நக)

கழிமடநாணமச்சம்பயிர்ப்பெனுங்காவல்வேலை யழிதரவாசைவெள்ளமகத்திடையடங்காதாகி வழிவதே போலவின் பம்வடிவெடுத்தனையநங்கை பொழிகதிர்நிலவுநாணப்புன்னகைகோட்டினுளே.

(இ-ள்.) கழி - மிகுந்த, மடம் - அறியாமையும், நாணம் - வெட்ச மும், அச்சம் - பயமும், பயிப்பு எனும் - அருவருப்பு மென்றுசொல்லு கின்ற, காவல் - காவலையுடைய, வேலை - சமுத்திரமானது, அழிதர - அழியும்படி, ஆசை வெள்ளம் - ஆசையாகிய வெள்ளமானது, அகத் திடை - மனத்தின்கண், அடங்காது ஆகி - அடங்காததாய், வழிவதே போல் - வழிகிறதே போல், இன்பம் - இன்பமானது, வடிவு எடுத் தது அனைய - (ஒரு) வடிவுகொண்டதை யொத்த, நங்கை - தமயந்தி யானவள், பொழி கதிர் - கிரணத்தைப்பொழிகின்ற, நிலவு நாண - சந்திரிகையும் நாணும்படி, புல் - புன்சிரிப்பு, கோட்டினுள் - செய்தாள், எ - று.

(க - து.) தமயந்தியானவள், மடம், நாணம், அச்சம், பயிப்பு என்னு மிங்காற்குணமுங்கெட நகைத்தாள் என்பதாம்.

மட மாதியாய காவலை உறுதிப்படுத்துங்கால் மன்றையால் அதைத் தா னீக்கினமைதோன்றப் புன்னகை செய்தன ளென்க.(௩௭)

குருமணிவலயமின்னுங்குமக்குவவுத்திண்டோண்
முருகுலாந்தாமமார்பன்முறுவலின்குறிப்புநோக்கித்
திருநலங்கனியநின்றசெழுங்கடையழைக்கப்பேதை
வருமுலைஞெழுங்கப்புல்லிமலரணைமேயினானே.

(இ - ள்.) குரு மணி - நிறம்பொருந்திய மணிகள் பதித்த, வலயம் - கேயூரங்கள், மின்னும் - மின்னுகின்ற, குங்குமம் - குங்கும மணிந்த, குவவு - திரட்சிபொருந்திய, திண் தோள் - உலிமையை யுடைய புயத்தையும், முருகு உலாம் - வாசனை வீசுகின்ற, தாமம் - மாலையணிந்த, மாபன் - மாபிணையுமுடைய நளனுவன், முறுவலின் - புன்சிரிப்பினுடைய, குறிப்பு நோக்கி - குறிப்பினைப் பார்த்து, திரு நலம் - சிறப்பிணையுடைய சுகமானது, கனிய நின்ற - முதிரும்படியிருந்த, செழு கடை - செழிய கடையையுடைய, மழை கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணையுடைய, பேதை - தமயந்தியி னுடைய, வரு முலை - வளர்கின்றமுலையை, ஞெழுங்க புல்லி - அழந் தத்தழுவிய, மலரணை மேயினானே - புட்பசயனத்திற பொருந்தினானே, எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) நளன் தமயந்தியினது நகைக்குறிப்பை யறிந்து தழுவி னான் என்பதாம்.

உடனே முறுவற்குறிப் புணர்ந்த நளன் வருமுலை ஞெழுங்கப் புல்லி மலரணை மேயினானே எனவோ, தமயந்தியைத் தழுவிக்கொண் டே யவளோடுங்கூட அணையிற் சோந்தா னென்க. (௩௮)

ஆம்பலம்போதுமானுமணிதிகழ்பவளவாயிற்
தேம்பொதிந்தமுதமுறுஞ்செந்துவர்த்தேறன்மார்திப்
பாம்படுமல்குலாடன்பனைமுலைமணிக்கண்சேப்ப
வேம்பலுற்றினிதுபுல்லியிளநலம்பருகினானே.

(இ-ள்.) ஆம்பல் போதுமானும் - அல்லிமலரையொத்த, அணி திகழ் - அழகு பிரகாசிக்கின்ற, வாயில் - பவளம்போன்ற வாயில், தேன் பொதிந்து - வாசனை தங்கி, அமுதம் ஊறும் - அமிர்தஞ் சரக்கின்ற, செம துவா - செம்பவளம்போன்ற அதரத்தினுடைய, தேறல் மார்தி - தேனை யுண்டு, பாம்பு அநம் - பாம்பின் படத்தையறி கின்ற, அல்குலாள் தன் - அல்குலையுடைய தமயந்தியினது, பனை முலை - பருத்த முலைகளினுடைய, மணி கண் - கரிய கண்களானவை, சேப்ப - சிவக்க, ஏம்பல் உற்று - இன்பத்தை யடைந்து, இனிது புல்லி - இனிதாகத்தழுவிய, இள நலம் - இளமை யின்ப நலத்தை பருகினான் - அனுபவித்தான், எ - று. அம் - அசை.

(க - து.) தமயந்தியினது இதழைச்சுவைத்துக் கனதனமழுத்தத் தழுவினான் என்பதாம்.

இளநலம் பருகுதல், இங்கே அல்கும்பானமும் அதரபானமு
மாம். அன்றியும் இளமைப்பருவத்திற்குரிய காமசுகத்தில் ஆர்தரப
புணர்ச்சியெனினு மமையும். (ந.க)

கத்திகைக்கருமென்கூந்தல்கயிற்புறத்தவிழ்ந்துவீழ
முத்தரிச்சிலம்புபைம்பொற்கிண்கிணிமுரன்றுபாடத்
தத்தரிநெடுங்கண்சேப்பத்தடமுலைதாங்கலாற்றா
தெய்த்துதுணமருங்குறேம்பவேந்தலோடாடினாளே.

(இ-ள்.) கத்திகை - மலாமாலை யணிந்த, கரு மெல் கூந்தல்-
கரிய மெல்லிய கூந்தலானது, கயிற்புறத்து - பிடரியினிடத்து,
அவிழ்ந்து வீழ - அவிழ்ந்து வீழவும், முத்து அரி சிலம்பு - முத்துக்க
ளாகிய பரையுடைய சிலம்புகளும், பைம்பொன் - பசிய பொன்னாற்
செய்த, கிண்கிணி - சதவகைகளும், முரன்று பாட - ஒலித்துப்பாட
வும், தத்து - நெருங்குகின்ற, அரி - செவ்வரிபரந்த, நெடு கண் -
நெடிய கண்களானவை, சேப்ப - சிவக்கவும், தடம் முலை - பருந்த
முலைகளை, தாங்கல் ஆற்றாது - சுமக்கமாட்டாமல், எய்தது - இளைத்து,
துண் மருகஞல் - சிறிய இடையானது, தேம்ப - வருந்த, ஏந்தலோடு-
நளனோடு, ஆடினாள் - புணர்ந்தாள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) தமயந்தி கூந்தலவிழப் பாதுகாரு சத்திக்கக் கண்கள்
சிவக்க இடைதுவள நளனோடு சோந்தாள் என்பதாம்.

ஒருதலைக்காமமாய் முடியாது தானும் அவ்வாறு நளனுடனாடினா
ளென்றா. இது உபரிசுரதம் எனஹு தலைவிடபுணர்ச்சி யின்மை
கூறப்படுதலால் தன்மை நவிடசியணி. (ச0)

களிக்கயல் பொருது நீண்டு கதுப்பினை யளக்கும் வேற்
கட், மிளிப்புயன் மின்னி னன்னாட் டொண்டைவா யமுத
மாந்தித், தளிர்ந்தெழு முவகை பொங்கத் தண்ணறுஞ்
சார்த மார்ப், னளப்பருங் களிகொள் காமக் கடலகத் தழு
ந்தி னானே.

(இ - ள்.) களி கயல் - களிப்பையுடைய கயற்கெண்டையை,
பொருது - போசெய்து, நீண்டு - நெடுகி, கதுப்பினை அளக்கும் -
கூந்தலினை யளக்காநின்ற, வேல் கண் - வேல்போன்ற கண்ணையுடைய,
துளி புயல் - துளியையுடைய மேகத்திற் றோன்றிய, மின்னின் அன்
னாள் - மின்னிலையொத்த தமயந்தியினது, தொண்டை வாய் - கொவ்
வைக்களியை யொத்த வாயிலுண்டாகிய, அமுதம் மாந்தி - அமிர்தத்
தையுண்டி, தளிர்ந்து - துளிர்ந்து, எழும் - எழுகின்ற, பொங்க-
மகிழ்ச்சியானது மிக, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, நறு சார்தம்
பன் - நல்ல சந்தனத்தையணிந்த மார்பினையுடைய நளனுவன்,
அளபு அரு - அளத்தற்கரிய, களி கொள் - களிப்பைக்கொண்ட,
காமம் கடலகத்து - காமசமுத்திரத்தில், அமுத்தினன் - மூழ்கினான்,
எ-று. ஏ-அசை.

(உ - து.) நளன் விரகவெள்ளத்தி லமுத்தினன் என்பதாம்.

காமக்கடலகத்தமுந்தல், புணர்ச்சிமுடிவில் அவசத்தினால் முலை யிடைத் துயிறலை யெனக. (சக)

அலங்கலங் குன்ற மன்னுள் மணிவரை மூழ்கி, கலங்கெழு கலவைச் சாந்து நானமு மழித் லோடு, மிலங் கொளி வயிரப் பைம்பூ ணிளமுலை வடுக்கண் டேங்கி, பொலங்கொடி நாணி னோடும் பொய்த்துயில் கூர்ந்தா ளன்றே.

(இ - ள்.) அலங்கல் - மாலையையணிந்த, அம் - அழகிய, குன்றம் அன்னுள் - மலையையொத்த நளமகாராஜனது, மணி வரை - அழகிய மலைபோன்ற, அகலம் மூழ்கி - மாபினிடத்திலே மூழ்கி, நலம் கெழு - நன்மை பொருந்திய, சாந்தம் - கூட்டுவாக்கஞ் சோந்த சந் தனக்குழம்பும், நானமு - கஸ்தூரியும், அழிதலோடும் - அழிந்த வளவில், இலங்கு ஒளி - மிகுந்த வொளியையுடைய, வயிரம் பைம் பூண் - வச்சிராபரணத்தை யுடைய, இள முலை - இளமைபொருந்திய ஸதனத்தினிடத்திலே, வடு கண்டு ஏங்கி - வடுவைக்கண்டிருங்கி, பொ லம் கொடி - பொற்கொடிபோன்ற தமயந்தி யானவள், நாணிளோடும் - நாணத்தினோடே, பொய் துயில் கூர்ந்தாள் - பொய் நித்திரையைச் செய்தாள், எ-று. அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க - து.) தமயந்தி தன்னுடைய கனதனங்களிலே னகக்குறி கண்டு வெட்கங்கொண்டு பொயநித்திரை செய்தாள் என்பதாம்.

முலையின்மேல் கணவன் செய்த வடுவாதலால் தோழிகள் கண் டால் என்ன சொல்வார்களோ வென வெண்ணி 'வடுக்கண்டேங்கி' என்றா.

(சஉ)

புலவியிற் துயின்ற டுண்டின் முனிந்திடும் பூவை யென்னு, மலரணைப் புறத்துத் தானுந் துயிறல்போற் கிட ப்ப வாய்ந்த, கலவிவின் வேட்கை தூண்டக் கனவினில் வெருவி னுள்போன், முலைமுக டமுந்த வேந்தன் முழவுத் தோள் புல்லி னுளே.

(இ - ள்.) புலவியின் - பிணக்கினால், துயின்றான் - நித்திரைசெய் தாள், தீண்டின் - தொட்டால், முனிந்திடும் - கோபஞ்செய்வான், பூவை என்னு - தமயந்தி யென்று, மலா அணை புறத்து - மலரணையி னிடத்தில், தானும் துயிறல் போல் - தானும் நித்திரைசெய்தல்போல், கிடப்ப - இருக்க, வாய்ந்த - பொருந்திய, கலவியின் வேட்கை-புணர்ச் சியினுடைய ஆசையானது, தூண்ட - தூண்டுதல் செய்ய, கனவினில் - கனவினிடத்திலே, வெருவினுள் போல - பயந்தவள் போல, முலை முகமி அமுந்த - முலையினுச்சி அமுத்தும்படி, வேந்தன் - நளமகாராஜ னுடைய, முழவு தோள் - மத்தளம்போன்ற தோளை, புல்லினுள் - தழுவினுள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) தமயந்தி கனவிற்பயந்தாள்போல கனன்புயங்களிலே கனதனங்க ளமுந்தப் புணர்ந்தாள் என்பதாம்.

மாதர் தமக்கு வேட்கை மிகுந்திருந் து புணர்ச்சியில் முந்துவ தில்லை யென்பது தோன்ற “கனவினில் வெருவினாள்போல்” என்றா. (1)

புல்லலுமகிழ்ச்சிகூர்ப்புணர்முலைகுழையமோந்து
மெல்லிதழமுதமாந்திமேகலைநெகிழ்த்தலோடு
நல்லெழில்கனிந்தகோதைநகையுளத்தடக்கலாற்றாண்
முல்லைமென்முகையுநாணவரும்பிளமுறுவல்பூத்தாள்.

(இ-ள்.) புல்லலும் - தழுவிக்கொண்ட வளவில், மகிழ்ச்சி கூர - சந்தோஷமானது அதிகரிக்க, புணர் முலை - நெருங்கிய ஸ்தனங்கள், குழைய மோந்து - குழையும்படி வுச்சியின் மோந்து, மெல் இதழ் - மிருதுவாகிய அதரத்தினுடைய, அமுதம் மாந்தி - அமிரதத்தையுண்டு, மேகலை - மேகலாபரணத்தை, நெகிழ்த்தலோடும் - அவிழ்த்தவளவில், நல் எழில் கனிந்த - மிக்க அழகானது முகிர்ந்த, கோதை - தமயந்தி யானவள், ■■■ - மகிழ்ச்சியை, உளத்து - மனத்தின்கண், அடக்கல் ஆற்றாள் - சகிக்காதவளாய், முல்லை - முல்லையினுடைய, மெல் முகை யும் - மிருதுவாகிய அரும்புகளும், நாண - நாணும்படி, அரும்பு - உண்டாகின்ற, இள முறுவல் பூத்தாள் - தந்தங்கள் தோன்ற சிறுநகை கொண்டாள், என்று.

(சு-து.) தமயந்தி புணர்த்தவளவில் நளன் கனதனங்களை மோந்து அதரபானம்பண்ணி மேகலாபரணத்தை யவிழ்த்தவளவில் நகைத் தாள் என்பதாம்.

தான் கனவில் பயந்தவன்போல் தழுவிவது நளன் உள்ளபடி யென்று நினைத்தானென்று ■■■ யுளத்தடக்க லாற்றாளாய் முறுவல் பூத்தா ளென்றா. (சச)

புருவவிற்கோலியுள்ளம்போழ்ந்துகட்க்கணைகளோட
வுருவத்தாருடையவொற்றைவலம்புரியொலிப்பவிம்பி
வரிமுலைக்களிநல்யாணைமருமம்பாய்ந்துழக்கமன்றல்
விரிமலர்க்கோதைகாமவெஞ்சமர்வினைத்திட்டாளே.

(இ-ள்.) புருவம் வில் கோலி - புருவமாகிய தழுவை வளைத்து, உள்ளம் போழ்ந்து - மனதைப் பிளந்து, கண் - கண்களாகிய, கணைகள் ஓட - பாணங்கள் ஓடவும், உருவம் - வடிவம் பொருந்திய, தாரா ■■■ - மாலைபையுடைய, ஒற்றை வலம்புரி - ஒற்றைச்சங்குமாகிய மிடறு, ஒலிப்ப - சத்திக்க, விம்பி - பூரித்து, வரி முலை - சத்தனக் கோலம் வளைந்த ஸ்தனங்களாகிய, களி நல் யாணை - களிப்பையு ■■■ நல்ல யானையானது, மருமம் பாய்ந்து - மார்பினிடத்திற் பாய்ந்து, உழக்க - கலக்க, மன்றல் ■■■ - வாசனையை விரியச்செய்கின்ற, மலர் கோதை - மலராற்றொடுத்த மாலைபையணிந்த தமயந்தி யானவள், காமம் - காமமாகிய, வெம் சமர் - ■■■ யுத்தத்தை, வினைத்திட்டாள் - செய்தாள், எ - று. ஏ - அசை.

(ச-து.) தமயந்தி புருவாவில்லை வளைத்துக் கண்ணென்னு மம்பை பெய்து கண்டமாயி வலம்புரிசங்கு சத்திக்க முலைகளாயி யாணிகள் நளன்மாபிற் பாய்ந்து கலக்கக் காம்ப்போர் செய்தான் என்பதாம். ()

திருதுதற்பொடித்தவேர்விறேங்கமழ்திலகந்தேயப் புரிமுறுக்கவிழ்ந்துதாழ்ந்தபொலங்குழைதிருவில்வீச மருமலர்க்கூந்தல்சோரவசமழிந்துருகிவேந்த நெரிமணியாரமார்பினின்றுயின்பொருந்தினுளே.

(இ-ள்.) திரு துதல் - அழகிய நெற்றியின்கண், பொடித்த - உண்டாகிய, வோவின - வோவையினுலே, தேன் கமழ் - வாசனை வீசுகின்ற, திலகம் - சிந்துரப்பொட்டு, தேய - அழியவும், புரி முறுக்கு - புரிந்த முறுக்குகள், அவிழ்த்து - நீங்கி, தாழ்ந்த - தொங்கிய (காதினி) டத்து, பொலம் குழை - பொன்னினுற்செய்த குண்டலங்கள், திருவில் வீச - அழகிய பிரகாசத்தை வீசவும், மரு மலர் கூந்தல் - வாசனை பொருந்திய மலாகணியணிந்த அளகபாரமானது, சோர - சரியவும், வசம் அழிந்து - பரவசப்பட்டு, உருகி - மனமுருகி, வேந்தன் - நள மகாராசனுடைய, எரி மணி ஆரம் - பிரகாசிக்கின்ற மணிகள் பதித்த பதக்கமணித்த, மாபின - மாபினிடத்தில், இன் துயில் - இனிதாயிய ரித்தினாயை, பொருந்தினுள் - கொண்டான், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) தமயந்தி நெற்றிவோவையார் நிலதமிழியவும், குண்டலம் பிரகாசிக்கவும், கூந்தலவிழுவும், மெய்சோந்து மனமுருகி நளன்மாபி னித்தினா செய்தான் என்பதாம். (சசு)

கலவியின்மயக்கந்தீர்த்தகனிபடுகிளவியாட னலர்முலையாகந்தைவந்தணிவடமணிந்துவாங்குஞ் சிலைதுதற்றிலகந்திட்டித்தேங்கமழ்கூந்தல்கைசெய்திலைமலர்க்கோதைசூட்டியிழைபலதிருத்தினுளே.

(இ - ள்.) கலவியின் மயக்கம் - புணர்ச்சியிற்றேன்றிய மயக்கமானது, தீர்த்த - நீங்கிய, கனி படு - பழம்போற் சுவைபொருந்திய, கிளவியாள்தன் - சொற்களையுடைய தமயந்தியினது, அலர் முலை - பரந்த ஸ்தனங்களைபுடைய, ஆகம் - மாபை, தைவந்து - தடவி, அணி வடம் - அழகிய மணிவடங்களை, அணிந்து - தரித்து, வாங்கும் - வளைக்கின்ற, சிலை - விற்போன்ற, துதல் - நெற்றியினிடத்து, திலகம் திட்டி - சிந்துரப்பொட்டிட்டு, தேம் கமழ் - வாசனை வீசுகின்ற, கூந்தல் - கூந்தலை, கை செய்து-ஒழுங்குசெய்து, இலை மலர் கோதை - மருமுதலிய விலைகளோடு மலாமாலையை, சூட்டி - தரித்து, இழை - பலவாபரணங்களை, திருத்தினுள் - திருத்தச்செய்தான், எ - று.

(க - து.) நளன் தமயந்தியைத் தடவிக்கொடுத்து மணிவடஞ் சூட்டித் திலதமிட்டுக் கூந்தலைமுடித்து ஆபரணஞ்சூட்டினான் என்பதாம்.

கணவர் மாதர்க்குக் கலவியி லிவ்வாறு கூந்தன் முதலியவை திருத்த லியற்கையாதல் காண்க. (சஎ)

தெளியுமின்னமிழ்தமன்னதேம்படுகிளவியாட
 னெளிகிளர் முகத்துலாயவோடரித்தடங்கண்போலக்
 களியிளஞ்சுருமபுகாணீர்கண்டனவுளவோசொல்லீர்
 முளரிநாணமலரிந்பூத்தமுழுநெறிகருவளைப்போதே.

(இ - ள்.) தெளியும் - தெளிந்த, இன் அமிழ்தம் அன்ன - இனி
 தாகிய அமிதம் டோன்ற, தேம் படு - மதாரம்பொருந்திய, கிளவி
 யாள்தன் - சொற்களைபுடைய தமயந்தியினது, ஒளி கிளா - காந்தி
 யானது விளங்குகின்ற, முகத்து உலாய - முகத்தினிடத் துலாவு
 கின்ற, ஒடு - காத்தவு மோடாநின்ற, அரி - செவ்வரிபரந்த, தடம் -
 விசாலம்பொருந்திய, கண் போல - கண்கண்போல, களி - களிப்பை
 புடைய, இள - இளமையாகிய, சுருமபுகாள் - வண்டிகளே, நீர் - நீங்
 கள், கண்டன - பாராதனை, உளவோ - உண்டோ, சொல்லீர் -
 சொல்லுங்கள், முளரி - தாமனாயாகிய, நாள் மலரின - அனறலாந்த
 மலரினமேல், பூத்த - உண்டாகிய, முழு நெறி - முழுநெறிப்பை
 புடைய, குவளை போது - நீலோற்பலங்களை, எ-று.

(க - து) நான் வண்டிகளே தமயந்திகண்போலத் தாமனாயிற்
 பூத்த நீலோற்பலத்தை நீங்கள் கண்டதுண்டோ சொல்லுங்க ளென
 றான் என்பதாம். (சஅ)

தாமனாப்பொருட்டின்மேயதாக்கணங்கனையாய்நெஞ்ச
 மேமுறவரினுநின்னையிமமையிறபிரியேனென்ன
 வாமமேகலையினுமறுமையிற்பிரிவையென்னாக்
 காமருகுவளைபோலுங்கண்பனியுகுப்பநின்றான்.

(இ - ள்.) தாமனா பொருட்டில் - தாமனாக் கொட்டையின்
 மேல், மேய - பொருந்திய, தாக்கணங்கு அனையாய் - இலக்குமியை
 யொத்தவளே, நெஞ்சம் - மனமானது, ஏமம் உற வரினும் - வருத்தம்
 பொருத்தவந்தாலும், கினை - உன்னை, இம்மையில் - இப்பிறப்பில்,
 பிரியேன் என்ன - பிரியமாட்டேனென்று சொல்ல, வாமம் - அழகிய,
 மேகலையினும் - மேகலையையணிந்த தமயந்தியும், மறுமையில் -
 வருபிறப்பில், பிரிவை எனது - நீ பிரிவையே யெனது, காமரு குவளை
 போலும் - அழகிய நீலோற்பலம்போன்ற, கண் - கண்களினின்றும்,
 பனி உருப - நீரதுளிக்க, நின்றான் - வருந்திநின்றான், எ-று.

(க - து) — இப்பிறப்பிற் பிரியேனென்றுசொல்லத் தமயந்தி
 மறுபிறப்பிற் பிரிவையென் றழுதாள என்பதாம்.

இவ ளெந்தசன்னத்திலும் பிரியாம லிருத்தல்வேண்டுமென்று
 நினைப்புடையவளாதலா லிவ்வாறு கூறினாள். (சக)

பெய்தொடி கலுழ்வ தென்கொல் பிழைத்திலே னரு
 ளா யென்னி, லுய்குவன் கொல்லோ வின்னே யுன்னாநிர்
 துறப்ப லென்னு, வெய்துயிர்த் தனிச்சப் போதின் மிதிப்

பிணம் பணித்து வாமிந், தெய்வமென் கமலப் போது சென்
னிமேற் சூடி னானே.

(இ-ள்.) பெய் தொடி - வணையலையணிந்த தமயந்தியே¹, கலுழ்
வது - நீ கலங்குவது, என்கொல் - என்னகாரணம், பிழைத்திலேன் -
நானொரு குற்றமுஞ் செய்திலேன், அருளாய் எனினில் - கிருபை செய்
யாவிட்டால், உயசுவன்கொல்லோ - பிழைப்பேனோ, இன்னே - இப்
பொழுதே, உள உயிர் - உள்ளே யிருக்கின்ற வுயிரை, துறப்பல் எனனா-
விடுவேனென்று, வெயது உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, அனிச்சம்
போதில்-அனிச்சப் புட்பத்தில், மிதிப்பினும் - நடந்தாலும், பணித்து -
கொப்பளித்து, வாமிம் - வாடாநின்ற, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை
பொருந்திய, மெல் - மிருதுவாகிய, கமலம் போது - பாத்தமாகிய
தாமரைப்பூவை, சென்னிமேல் - சிரத்தினமீது, சூடினான் - தரித்துக்
கொண்டான் என்று. ஏ-அசை

(க - து.) நளன் தமயந்தியே நீ யழுவதென்ன? நான் ஒரு
குற்றமுஞ் செய்யவில்லையே, கிருபைசெய்யாவிடி லுயிரைவிடுவே
னென்று அவள் அடியை முடியில் வைத்துக்கொண்டான் என்பதாம்.

யாவரும் வணக்கத்தின் வசப்படுவதுபோல மறநென்றில் உசப்
படா னொன்பதுபறநி நளனிவவாறு செயதானெனக் (ரு)

குழுமியபறவையாவுங்கூட்டுண்பபொதுவினலகும்
பழுமாமனைபதிண்டோட்பகட்டெழிற்றாமமாப்
வழுவலன்போமிநின்னையொருமையிற் புணர்வதன்றி
யெழுமையுந்தொடருமாதர்சீறடியிறைஞ்சுகென்னு.

(இ - ள்.) குழுமிய பறவை யாவும் - கூடிய பறவைக்கூட்டங்க
ளனைத்தும், கூட்டி உண - கொள்ளுகொள்ள, பொதுவின் கல்கும் -
பொதுவாகத்தரும், பழுமாம் அனைய - ஆலமரத்தைப்போத்த, தின்
தோள் - வலிமைபொருந்திட தோளையும், பகட்டு எழில் - பகட்டு
கின்ற அழகையுடைய, தாமம் மாப - மாலையணிந்த மாபினையுமு
டைய நளமகாராஜனே¹, உழுவல் அன்போடு - இடையறாத அன்பு
டனே, நின்னை - உன்னை, ஒருமையில் - இப்பிறப்பில், புணாவது
அன்றி - கூடுவதல்லாமல், எழுமையும் தொடரும் - எழுபிறப்பிலும்
தொடர்ந்துவருகின்ற, மாதா - மங்கையருடைய, சிறு அடி - சிறிய
பாதத்தில், இறைஞ்சுக என்னு - வணக்கக்கடவாயென்று சொ
ல்லி, என்று.

(க - து.) தமயந்தியானவள் மாலையணிந்த மாப்பா, அன்புடனே
உம்மை இப்பிறப்பிற் புணாவதல்லாம லெழுபிறப்பிலும் புணருமா
தர்களினடியை வணக்கென்று சொல்லினாள் என்பதாம்.

யாவருக்கும் உபகாரஞ் செய்வோ னென்பதுதோன்ற 'பழுமா
மனைய தின்னோள்' என்றார். இதுமுத லிரண்டுபாட்டுக் குளகம். ()

கிளிபொரு கிளவியான்பொற் கிண்கிணி சிலம்போ டார்ப்பத், தளிநராப் பிலிற்று மென்பூங் தடம்புயத் துதைத் த லோடுங், களிசெயப் பொடித்த ரோமம் கண்டகத் த் தி லந்தோ, வளியசீ ரடி.க னோமென் றல்லலுற் றழுங்கி னானே.

(இ - ள்.) கிளி பொரு - கிளியையொத்த, கிளவியாள் - வசனத் தையுடைய தமயந்தியானவள், பொன் கிண்கிணி - பொன்னினூற் செய்த சிறுசதங்கைகள், சிலம்போடு - சிலம்புடனே, ஆர்ப்ப - சத் திக்க, தளி - துளிதுளியாக, நரா பிலிற்றும் - தேனைத் துளிக்கின்ற, மெல் - மிருதுவாகிய, பூ - புட்பமாவையணிந்த, தடம் புயத்து - விசா லம்பொருந்திய புசத்தினிடத்தில், உதைத்தலோடு - உதைத்தமாத் திரத்தில், களி செய் - மகிழ்ச்சியைச் செய்ய, பொடித்த ரோமம் - புளகித்த மயிர்கள், கண்டகத்து - முட்கள்போல், உறுத்தில்-உருத்து மாகில், அந்தோ - ஐயோ, அளிய - மிருதுவாகிய, சிறு அடிகள் - சிறிய பாதங்கள், நோம் என்று - வருந்துமே பெயன்று, அல்லல் உற்று - துன்பமுற்று, அழுங்கினான் - வருந்தினான், எ-று.

(க - து.) நள்ள்தோள்களிற் காலாறுதைத்தவளவில் அந்நான் சிற்றடி நோவுமென்று துன்புற்றான் என்பதாம்.

அஞ்ஞற்றத்தைத் தமயங்கி பொறுத்தமைதோன்ற தடம்புயத் துதைத்தென்றும், அதிலும் அவளுக்கோ ராச்சரியமான அருமை தோன்ற அளியசீரடி.க னோமென் றல்லலுற் றழுங்கினென்றுஞ் சொல்லினா.

(இஉ)

உடைநிரைப்பரவைஞாலத்துயர்ந்தவர்தொழும்புபூண்ட வடியவரிழைத்ததிமையருளொடும்பொறுப்பதல்லால் கொடியவர்போலச்சீறியாருயிர்குறைப்பர்கொல்லோ மடலவிழ்கமலப்போதில்வாள் கிடந்தனையகண்ணாய்.

(இ - ள்.) உடை - களையையுடைக்கின்ற, நினை பரவை - அலை களையுடைய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த, ஞாலத்து - பூமியினிடத்தில், உயர் தவா - பெரியோர்கள், தொழும்பு பூண்ட அடியவா - தொண்டுபட்ட வேலைக்காரர்கள், இழைத்த திமை - செய்த ஞ்ஞற்றத்தை, அருளொ டும் - கிருபையுடனே, பொறுப்பது அல்லல் - பொறுத்துக்கொள் வதேயல்லாமல், கொடியவா போல் - தீயவாபோல, சீறி - கோபித்து, ஆர் உயிர் - பொருத்திய ஜீவனை, குறைப்பர் கொல்லோ - சேதிப்பாரா களோ, மடல் அவிழ் கமலம்போதில் - இதழ்கள் விரிந்த தாமரை மல ரில், வாள் கிடந்து அனைய - இரண்டுவாள் க ளிருந்ததையொத்த, கண்ணாய் - கண்களையுடைய தமயந்தியே, எ-று.

(க-து.) தமயந்தியே பெரியோர் அடியவாசெய்த ஞ்ஞற்றத்தைப் பொறுப்பதல்லாம துயிர்ச்சேதம் செய்வாரோ என்பதாம்.

கலவிவேளையில் மாதாங் கிதஞ்செய்வதே முக்கியம், மற்றவேளை யில் ஒருவர்க் கொருவா செய்யு மரியாதை அங்ஙனம் வேண்டிய துள்

குதலால், நளன் 'அடியவரீழைத்த தீமை யருளொடும் பொறுப்பதல்
லாம் - கொடியவாபோலச் சீறி யாருயிா குறைப்பர் கொல்லோ'
என்றான். (ருஉ)

அள்ளிலைமணிப்பூண் கோதையருளெனப்பணிதலோடுங்
கள்ளுலாநறியகூந்தல்கலவியினுரைத்தயாவும்
கிள்ளைகண்மிறம்றுமாறுகேட்டிளநிலவுகாலு
முள்ளெயிறிலங்கச்செவ்விழுகிழ்கைகோட்டினுளே.

(இ - ள்.) அள் இலை - நெருங்கிய அரசிலைபோன்ற, மணி பூண் -
ரத்நாபரண மணிந்த, கோதை - தமயந்தியே! அருள் என - இருபை
செய்யென்று, பணிதலோடும் - வணங்கின மாதிரத்தில், கள் உலாம் -
தேனானது பெருகுகின்ற, நறிய கூந்தல் - வாசனைபொருந்திய கூந்த
லையுடைய தமயந்தியானவள், கலவியில் - புணர்ச்சியில், உரைத்த
யாவும் - சொல்லியவெல்லாம், கிள்ளைகள் - கிளிப்பிள்ளைகள், மிறம்
றும் ஆறு - சொல்லும்விதத்தை, கேட்டி - காதிற்கேட்டி, இள நிலவு
காலும் - இளஞ்சுந்திரிகையைக் கக்குகின்ற, முள் எயிறு - முருந்து
போன்ற தந்தைகள், இலங்க - பிரகாசிக்க, செவ்வி - அழகு, முகிழ் -
அரும்புகின்ற, நகை - புன்சிரிப்பை, கோட்டினுள் - செய்தாள், எ-று.

(க - து.) நளன் தமயந்தியே! இருபைசெய்யென வணங்கின
வுடனே தமயந்தி புணர்ச்சியிற் சொன்னசொற்களைக் கிளிகள் சொல்
லக்கேட்டி நகைத்தாள் என்பதாம்.

தாமிருவருங் கலவியிற் பேசினவற்றைக் கிளிப்பிள்ளைகள்
வெளிப்படுத்தலால் தமயந்தி அங்கனம் நாணி நகைத்தன னென்க. ()

இன்னமிழ்துயிர்த்தசெவ்வியினநிலாவுருவுவாய்ந்த
நன்னலங்கனிந்தகோதைநகைமுகவாயில்பெற்றுப்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்தபுணாமூலைககோடுபுல்லிக்
கன்னவிறுளான்காமக்கடலகத்தமுந்தினுளே.

(இ - ள்.) இன் அமிழ்து உயிர்த்த - இனியவமிாதத்தை யீன்ற,
செவ்வி - அழகுபொருந்திய, இள நிலா - இளமை பொருந்திய நில
வையொத்த, உருவு வாய்ந்த - வடிவம்பொருந்திய, நல் நலம் கனிந்த -
நல்ல நலமானது முதிர்ந்த, கோதை - தமயந்தியினது, முகம் -
புன்சிரிப்பையுடைய முகமாயி, வாயில் பெற்று - துதுபெற்று,
பொன் அவிர் - பொன்னைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற, சுணங்கு பூத்த -
தேமனானது உண்டாகிய, புணா மூலை - நெருங்கிய ஸ்தனமாகிட,
கோடு - கொம்பினை, புல்லி - தழுவி, கல் - மலைபோலும் என்று,
நலில் - சொல்லாநின்ற, தோளான் - தோளையுடைய நளமகாராஜன்,
காமம் கடல் அகத்து - காமமாயி சமுத்திரத்தினிடத்தில், அமுந்தி
னான் - முழுகினான், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) நளன் தமயந்தியைப்புணர்ந்து காமக்கடலிலே முழுகி
னான் என்பதாம்.

தமயந்தியினுடைய கைகழுத்தை நான் தன்வேண்டுகோளுக்கு வாயிலாகப்பெற்று காமக்கடலாகத் தழுத்தினுனெனக் கூட்டிக். (108)

எறிநினைசுருட்டுமுந்நீரினியதெள்ளமிழ்தினேடும்
பொறையுயிர்த்துலகில்வந்தபொலன் கொடியனையநங்கை
கறைகெழுருருகிவைவேற்கண்வலைப்பட்டுவெம்போர்த்
திறல்கெழுசிக்கவேறுசிமிழ்ப்புண்டுகிடந்ததன்றே.

(இ - ள்.) எறி நினை - வீசாநின்ற அலைகளை, சுருட்டும் - மடக்கு
இன்ற, முந்நீர் - கடலானது, இனிய - இனிதாகிய, தெள் அமிழ்தி
னேடும் - தெளிந்த அமிதத்தினேடும், பொறை உயிர்த்து - பெறப்
பெற்று, உலகில் வந்த - உலகத்திற நேன்றிய, பொலம் கொடி அனைய
நங்கை - பொறகொடியை யொத்த தமயந்தியினது, கறை கெழு -
உதிரத் தோய்ந்த, ருருகி வை வேல் - சிவந்த கூரிய வேல்போன்ற,
கண் வலை பட்டு - கண்ணின் வலையி லகப்பட்டு, வெம்போர் - வெவ்விய
புத்தத்தில், திறல் கெழு - வலிமை மிக்க, சிக்க ஏறு - நளனாகிய ஆண்
சிக்கமானது, சிமிழ்ப்பு உண்டு - கட்டுப்பட்டு, கிடந்தது - இருந்தது,
எ-று. ஏ - அசை

(க - து.) தமயந்தி கண்களாகிய வலையில் உள்ளாகிய சிக்கங்
கட்டுப்பட்டுமுந்தது என்பதாம்.

திறல்கெழுசிக்கவேறு சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்தன் நென்பதுபோல,
“வேட்டுவன் புடசிமிழ்தது” என்றா பிறரும் (109)

மல்லலந்தோளிநுனுமழைமதர்நெடுங்கணனும்
புல்லுவிட்டொழியிலாவிபொன்றிடுமென்னவெண்ணி
யல்லுநண்பகலும்விள்ளாதணிநலம்பருகியாங்கு [ன்
செல்வுழிரிகழ்ந்தவெல்லாஞ்செப்புலான்றொடங்குகின்றே

(இ-ள்.) மல்லல அம் தோளிநுனும் - வலிபொருந்திய அழகிய
தோளையுடைய நளனும், மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர் நெடு
கண்ணனும் - களிப்பையுடைய நெடிய கண்களையுடைய தமயந்தியும்,
புல்லு விட்டு - ஒருவாக்கொருவா தழுவுதலைவிட்டு, ஒழியில் - நீங்கில்,
ஆவி - பொன்றிடும் என்ன - உயிரானது போய்விடுமென்று, எண்ணி-
நின்றதது, அல்லும் - இராப்பொழுதிலும், நண்பகலும் - பகற்பொழு
திலும், விள்ளாது - நீங்காமல், அணி நலம் பருகி - அழகினை நலத்தை
புண்டு, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், செல்வுழி - செல்லுமிடத்தில், நிகழ்ந்த
வெல்லாம் - நடத்தனவனத்தும், செப்புலான் - சொல்லும்படி,
தொடங்குகின்றேன் - ஆரம்பிக்கின்றேன், எ-று. (110)

(க - து.) நளனும் தமயந்தியு மறுபலித்தவிடத்து நடத்தவை
மெல்லாஞ் சொல்லத்தொடங்குகின்றேன் என்றா என்பதாம்.

திருத்தாயி லாசமார்பன் சேயரிக் கண்ணியோடு,
மருத்தியி னுவந்துபைம்பொ னணிககர்க் கேகவெண்ணி,

விருப்பொடு விதர்ப்பர் கோணக் குணர்த்தலும் விதர்ப்பன் காதற், புரிக்குமுன் மடந்தை யோடும் வதுவைமண்டபத்திற் புக்கான்.

(இ - ள்.) திரு துயில் - இலக்குமி தங்குகின்ற, ஆரம் மாபன் - பதக்கத்தையணிந்த மாபியுடைய நளமகாராசன, சே அரி கண்ணியோடும் - சிவந்த கோக்களுள்ள கண்களையுடைய தமயந்தியோடும், அருத்தியின் - ஆசையினால், உவந்து - மகிழ்ந்து, பைம்பொன் - பசிய பொன்மயமாகிய, அணி நகாக்கு - அழகிய மாவிர்தமாநகாக்கு, ஏக எண்ணி - போகும்படி நினைத்து, விருப்பொடு - ஆசையுடன், விதர்ப்பா கோணுக்கு - வீமராஜனுக்கு, உணாததலும் - அறிவித்ததலும், விதர்ப்பன் - வீமராஜனாவன், காதல் - ஆசையையுடைய, புரி குழல் - கட்டுப்பட்ட கூந்தலையுடைய, மடந்தையோடும் - துணைவியுடன், மண்டபத்தில் - விவாகமண்டபத்தில், புக்கான் - புருந்தான், எ-து. ()

(க - து.) நளன் தமயந்தியுடனே தன்னூக்குப்போக வெண்ணி வீமனுக் கறிவிக்க, வீமன் தன்மனைவியுடன் கலியாணமண்டபத்துக்கு வந்தான் என்பதாம்.

பொழிகதிர்மணியிற்செய்தபுதவுடைக்கடி கொள்வாயில் குழைமுகம்பொருதவேற்கட்கோதையர் வினாவினோடி விழைவொடுவிதர்ப்பர்கோமான் போந்தமை விளம்பலோ மழவிடையனையான்போந்துமாமனைததழுவினானே. [மும்

(இ - ள்.) பொழி கதிர் - கதிரகளை வீசுகின்ற, மணியில் செய்த - ரத்நங்களாற் செய்த, புதவு உடை - கதவையுடைய, கடி கொள்வாயில் - காவலைக்கொண்ட வாசற்படியில், குழை முகம் - காதின் முகத்தை, பொருத - மோதிய, வேல் கண் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய, கோதையர் - மாதாக்கள், வினாவின் ஒடி - வினாந்துபோய், விழைவொடும் - விருப்பத்தோடும், விதர்ப்பா கோமான் - வீமராஜன், போந்தமை - வந்ததன்மையை, விளம்பலோடும் - சொன்னவளவில், மழ விடை அனையான் - இளவேற்றையொத்த நளமகாராஜன், போந்து - வந்து, மாமனை - மாமனாளை, தழுவினான் - தழுவிக்கொண்டான், எ-து. ■ - அசை.

(க - து.) வீமன் வந்ததைப் பெண்கள் சொல்ல நளன் வீமனைத் தழுவினான் என்பதாம். (ருக)

மழையுறழ் தடக்கை வேந்தன் மனைப்பெருங் கிழமை பூண்ட, தொழுதகு கற்பி னானைச் சுடர்மணிக் கொம்பி னெஸ்கி, யெழில்குவிந் தனைய நங்கை யிறைஞ்சலு மெடுத் து மோந்து, விழைவொடு குறங்கில் வைத்து மெய்யுறத் தழுவிக்கொண்டாள்.

(இ - ள்.) மழை உறழ் - மேகத்தைப்போத்த, தடம் கை - விசாலம்பொருந்திய, கையையுடைய, வேந்தன் - வீமனுடைய, மனை -

வீட்டுக்கு, பெரு கிழமை பூண்ட - பெரிய வரிமையைக்கொண்ட, தொழுதகு - வணங்கத்தக்க, கம்பினுளை - கம்பையுடைய தாறுகா சனியை, சுடா - காந்தியையுடைய, மணி கொம்பின் - ரத்தக்கொம்பு போல், ஒல்கி - வளைந்து, எழில் குவிந்தது அணைய - அழகெல்லா மொன்றாய்க் குவிந்ததை யொத்த, நங்கை - தமயந்தியானவள், இறைஞ்சலும் - வணங்கலும், எடுத்த - கைகொண்டுன்க்கி, மோந்த- (உச்சி) மோந்து, விழைவொடு - ஆசையோடு, குறங்கில வைத்து - தொடையின்மேல் வைத்துக்கொண்டு, மெய் உற - மெய்யிலேபொ ருந்த, தழுவினாள் - தழுவிக்கொண்டாள், எ-று.

(க - து) தமயந்தி தன் தாயை வணங்கினவுடன் தாயாகிய தாறுகாசனி மகனையெடுத்து முததமிழ்ந்த தொடையில் வைத்துத் தழுவிக்கொண்டாள் எனபதாம். (சு0)

அன்னையோடொழுதுபின்னரலத்தகக்குழம்புதோய்ந்த பொன்னிதழ்க்கமலஞ்சேப்பப்புணர்முலைதாங்கலாகா மின்னுறழ்மருங்குதேம்பமெல்லெனவொதுங்கிப்போந்து தன்னுடைத்தாதைபைம்பொற்றாளினைவணங்கினுளே.

(இ - ள்.) அன்னையோள் தொழுது - தாயினது பாதத்தை வணங்கி, பின்னா - பின்பு, அலத்தகம் குழம்பு தோய்ந்த - செம்பஞ் சக் குழம்பு படிந்த, பொன் இதழ் - பொன்னையொத்த இதழ்களை யுடைய, கமலம் சேப்ப - பாததாமரைகள் சிவக்க, புணர் முலை - நெருங்கிய ஸ்தனங்களை, தாங்கல் ஆகா - தாங்கமாட்டாத, மின் உறழ் - மின்னலையொத்த, மருங்கு தேம்ப - இடைபாது வறந்த, மெல் என ஒதுங்கி போந்து - மிருதுவாக நடந்து வந்து, தன் னுடை தாதை - தன்னுடைய தகப்பனாகிய வீமராஜனுடைய, பைம் பொன் தாள் இணை - பசிய பொன்னையொத்த உய்ப்பாதங்களை, வணங்கினாள் - இறைஞ்சினாள், எ-று. ■ - அசை.

(க - து) தமயந்தி தன் பிதாவாகிய வீமனை வணங்கினாள் என் பதாம். (சு1)

வணங்கிதுண்மருங்குநோவவல்லியினெல்கினின்ற சுணங்கிளமுலையஞ்சாயம்சுடர்க்கொடிதனையும்வேந்தர் நிணங்கமழ்குருநிவைவேனளையுநோக்கிநேரா ருணங்கியமுன்றில்வேந்தனுவகையங்கடலுளாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) வணங்கி - தொழுது, துண் மருங்கு - துட்பமாகிய இடையானது, நோவ - வறந்த, வல்லியின் - கொடிபோல, ஒல்கி நின்ற - அசைந்து எதிரின்று, சுணங்கு - தேமல்பூத்த, இள முலை - இளமையாகிய ஸ்தனங்களையும், அம் சாயல் - அழகிய தோற்றத்தையு முடைய, சுடா கொடிதனையும் - தமயந்தியையும், வேந்தர் - (சத்தருக் கனாகிய) அரசர்களது, நிணம் கமழ் - மாபிசம் நாறுகின்ற, குருதி - உதிரத்தோய்ந்த, ■ வேல் - கூரியவேலையுடைய, நளையும் - நள மகாராஜையும், நோக்கி - பார்த்து, நேரார் - பகைவர், உணங்கிய - வாடியிருக்கின்ற, முன்றில் - முற்றத்தையுடைய, வேந்தன் - வீமராஜன்,

உலகை கடந்து = சந்தோஷமாகிய கடவினிடத்தில், ஆழந்தான் - முழுகினான், எ-று. அம் - அசை.

(க-து.) வீமராஜன் மகனையு மருமகனையும் பாாத்து மகிழ்ந்தான் என்பதாம். (கஉ)

பண்ணமைகளினமான் தோராயிரமிரட்டிபாய்மா
வண்ணலங்களினலயானையிரத்தறுபத்தொன்பான்
கண்ணகள் விசும்புபூத்தகற்பகத்தருவினோடு
மண்ணிழிந்தனையபேருளாம்பதும்வழங்கினோனே.

(இ - ள்.) பண் அமை - சேணமமைந்த, கலினம் - கழுவாளத் தையுடைய, மான் - குதிகாகட்டிய, தோ ஆயிரம் - ஆயிரத்தோக ளும், இரட்டிபாய்மா - இரண்டாயிரங் குதிகாகளும், அண்ணல் - பெருமையினையும், அம் - அழகினையும், களி - செருக்கினையு முடைய, நல் - நல்ல, யான் ஆயிரத்து அறுபத்து ஒன்டான் - ஆயிரத்தறுபத் தொன்பது யானைகளும், கண் அகல் விசும்பு - இடமகன்ற தெய்வ லோகம், பூத்த - மலாந்த, கற்பகத்தருவினோடும் - கற்பக விருட்சங்க ளுடனே, மண் - பூமியினிடத்து, இழிகத்து அனைய-வந்ததையொத்த, போ ஐம்பதும் - ஐம்பது பெரிய கிராமங்களையும், வழங்கினான் - கொடுத்தான், எ-று. ஓ - அசை.

(க - து.) வீமராஜன் மகளுக்குத் தோ ௧000, குதிகா ௨000, யானை ௧0௬௬, ஊரா ௫0 கொடுத்தான் என்பதாம். (கங)

பொருதிகாப்புணரியின்றபொலன்கொடியனையசெவ்வி
பரிவையரிருபத்தையாயிரவர்நல்லரங்கிலாடும்
வருமுலைப்பவளச்செவ்வாய்வனிதையொழுதுற்றெண்ம
ரிருபதுகோடிசெம்பொனினிதினில்வழங்கினோனே.

(இ - ள்.) பொரு திகா - மோதுகின்ற அலைகளையுடைய, புணரி - திருப்பாற்கடன்னது, ஈன்ற - பெற்ற, பொலன் கொடி அனைய - இலக்குமியை ஒத்த, செவ்வி - அழகையுடைய, அரிவையா இருபத்து ஐயாயிரவர் - இருபத்தையாயிரர் தோழிகளும், நல் - நல்ல, அரங்கில் - சபையில், ஆம் - ஆடாநின்ற, வரும் முலை - வளர்ந்து வருகின்ற ஸ்தனங்களையும், பவளம் செவ்வாய் - பவளத்தையொத்த சிவந்த வாயினையுமுடைய, வனிதையா எழுதுற்று எண்மா - எழு தூற்றெட்டி நாட்டியப்பெண்களும், இருபதுகோடி செம்பொன் - இருபதுகோடி செம்பொன் நாணயங்களையும், இனிதினில் - இன்ப மாக, வழங்கினான் - கொடுத்தான், எ-று. ஐ - அசை.

(க - து.) வீமராஜன் தோழிகள் ௨௫000, நாட்டியப்பெண்கள் ௭0௮, பொன் ௨0 கோடியுன் கொடுத்தான் என்பதாம். (கச)

பொழிகதிர்மணிசெய்கட்டிப்புனைமலர்ப்பாயல்பைம்பொ
னிழைபயில்வண்ணப்பேழையினியசாந்தாற்றியோடு
நிழறவழ்மணிக்கண்ணாடிநித்திலமுகமிகேயந்த
வொழுக்கொளிக்கவரியின்னவுலப்பிலகல்கினோனே.

(இ-ள்.) பொழி கதிர-இரணங்களைப் பொழிகின்ற, மணி செய்-
ரத்தங்களாற்செய்த, கட்டில் - கட்டிலும், புனை மலர் பாயல் - புட்
பசயனமும், பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த, இழை பயில் -
ஆபரணங்கள் வைக்கின்ற, வண்ணம் பேழை - அழகிய பெட்டிகளும்,
இனிய சாந்தாற்றியோடு - இனிமையையுடைய கால்செய்வட்டத்தா
டன், நிழல் தவழ் - ஒளிதவழ்கின்ற, மணி கண்ணாடி - ரத்தத்தால்
விளிம்புசெய்த கண்ணாடிகளும், நித்திலம் - முத்துக்களால், முகடு
வேய்ந்த - முகடுசெய்யப்பட்ட, ஒழுகு ஒளி-மிருந்த ஒளியையுடைய,
கவரி - சாமரங்களும், இன்ன - ஆகியவிலைகளை, உலப்பு இல - அள
வற்றவைகள், லங்கினான் - கொடுத்தான், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) வீமராஜன் கட்டில்கள், புட்பசயனம், பெட்டிகள்,
ஆலவட்டம், கண்ணாடி, சாமரை, இவைமுதலிய பலவும் கொடுத்தான்
என்பதாம். (சுரு)

அல்லியங்கமலநீங்கியரசரிப்புருந்துவாழும்
மெல்லியல்பிரியலாற்றுவழைவொடுபலகாற்புல்லி
மல்லலந்தெரியல்வீமன்மனைவியர்பலருமாழ்கி
யெல்லையில்துயரினோடுந்தனித்தனியிரங்கினோ.

(இ - ள்.) அல்லி - அலிதழையுடைய, அம் - அழகிய, கமலம் -
தாமராமலனா, நீங்கி - விட்டு, அரசா இல் - இராஜமனையில், புருந்து-
சோந்து, வாழும் - வாழ்கின்ற, மெல் இயல் - இலக்குமியாகிய தம
யந்தியை, பிரியல் ஆற்றா - பிரியமாட்டாத, விழைவொடு - ஆசை
யுடனே, பல கால் புல்லி - பலதரம் அணைத்துக்கொண்டு, மல்லல் -
வளம்பொருந்திய, அம் - அழகிய, தெரியல் - மாயைபணிந்த, வீமன் -
வீமராஜனுடைய, மனைவியா பலரும் - தேவிமாரா பலரும், மாழ்கி -
மயங்கி, எல்லை இல் - அளவில்லாத, துயரினோடும் - துன்பத்தோடும்,
தனி தனி - தனித்தனியாக, இரங்கினா - வருந்தினார்கள், எ - று,
ஏ - அசை.

(க - து.) வீமன் மனைவியா பலரும், தமயந்தி பிரிவைச் சகி
யாமல் வருந்தினார்கள் என்பதாம். (சுசு)

பெருந்துயருழந்துவாழும்பிணையனூர்தம்மைநோக்கி
விரிந்தபூந்துளவினோன்பின்வினாமலர்க்கோதையேக
வருந்திமுன்னுயிர்த்ததெண்ணீர்மறிகடல்வருந்திற்றோவென்
றருந்தவர்க்கிறைவனானோதமனாற்றினோனே.

(இ - ள்.) பெரு துயா உழந்து - மிகுந்த துன்பத்தி லலைத்து,
வாழும் - வருந்துகின்ற, பிணையனூர்தம்மை - மாண்பொத்த மக்கை
யனா, நோக்கி - பார்த்து, விரிந்த - மனந்த, பூ - புட்பத்தையுடைய,
துளவினோன் பின் - துளசிமாலையையுடைய மகாலிஷனுவின் பின்னே,
வினா - வாசனைபொருந்திய, மலர் - தாமராமலரில் வாசனையிருக்
கின்ற, கோதை - இலக்குமியானவள், - போக, வருந்தி - வருத்
தப்பட்டு, முன் உயிர்த்த - முன்னே பெற்ற, தென் நீர் - தென்கீத்
தையுடைய, மறி கடல் - புரளாநின்ற சமுத்திரமானது, வருந்திற்றோ

என்று - வருத்தமுற்றதோ வென்று, அருந்தவர்க்கு - அரிபதவத்தை யுடையவர்க்கு, இறைவன் ஆன - அரசனான, கோதமன் - கௌதமன், ஆற்றினான் - தேற்றினான், எ-று. ■ - அசை.

(க-து.) கௌதமா வீமன் மனைவிகளைத் தேற்றினார் என்பதாம். (1)

அன்னையரம்மெலோகித்தோழியையருளினோக்கி யுன்னினுமிவணமேற்காதலுளமெனவுரைக்கிலேமா லென்னினுமின்றுதொட்டுமின்னுயிர்த்தோழியல்லே மின்னனாட்கன்னைநீயேவேண்டுவபுரிதியென்றார்.

(இ - ள்.) அன்னையா - தாய்மாமர்கள், அம் - அழகிய, மெல் - மிருதுவாகிய, ஒதி - கூந்தலையுடைய, தோழியை - உயிர்ப்பாங்கியை, அருளின் - கிருபையினால், நோக்கி - பார்த்து, உன்னினும் - உன்னைப் பார்க்கிலும், இவண்மேல் - இந்தத் தமயநதியின்மீது, காதல் உளம் என - ஆசை உள்ளோ மென, உரைக்கிலேம் - சொல்லுகின்றிலேம், என்னினும் - ஆனாலும், இன்றுதொட்டும் - இன்றுமுதலாகவும், இன் - இனிதாகிய, உயிர்த் தோழி அல்ல - உயிர்ப்பாங்கியல்ல, மின் அன் னாட்டு - மின்னலையொத்த தமயந்திக்கு, அன்னை நீயே - நீயே தாய், வேண்டுவ - வேண்டியவைகளை, புரிதி என்றா - செய்யென்று சொன் னார்கள், எ-று.

(க - து.) தாய்மாமர்களையெருத் தமயந்தி தோழியைப்பார்த்து இன்றுதொடங்கித் தமயந்திக்குத் தோழி நீயல்ல, நீயே தாய், இவளுக்கு வேண்டியவைவற்றைச் செய்யென்றார்கள் என்பதாம். (சுஅ)

மணம்புரிபடலம் முற்றிற்று.

ஆட செய்துள் - அசை.

மீட்சிப்படலம்.

[இப்படலத்தால் நளமகாராசன் தமயந்தியோடுத் தன் னகரத்திற்குப் போகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அறசர்க்கழிதெழுவடி யாசிரியவிருத்தம்

மற்றிவை நிகழும் வேலை மகிழ்வொடு மாமன் றன்பால், வெற்றிகொள் குருகி வைவேல் வேந்தர்கோன் விடைகொ ண் டேகி, பற்றமில் கேள்வி சான்ற வமச்சொ யினிதி னோக்கி, யிறைகா ளெழுச்சி யென்ன விமிழ்முர சறைக வென்றான்.

(இ - ள்.) மற்ற இவை - பின்பு இக்காரியங்கள், நிகழும் வேலை - நடக்கும்பொழுது, மகிழ்வொடு - சந்தோஷத்துடனே, மாமன் தன் பால்-மீமராஜனிடத்தில், வெற்றி கொள் - செயத்தைக்கொண்ட, குரு கி வை வேல் - இரத்தந்தோய்த்த கூமைபொருத்திய வேலையுடைய,

வேந்தாகோன் - களமகாராஜன், விடை கொண்டு ■■■ - உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு போய், அற்றம் இல் - சோர்வில்லாத, கேள்வி சான்ற - கியானமுள்ள, அமச்சனா - மந்திரிகளை, இனிதின் நோக்கி - இன்பமாகப்பாத்தி, இற்றை நாள் - இன்றைத்தினம், எழுச்சி என்ன- புறப்படுதென்று, இயிழ் - சத்தியானின்ற, முரசு - பேரிகையை, அறைக என்றான் - அழியுங்கொன்று சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நளன் வீமனிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு மந்திரிகளைப்பார்த்து இன்று புறப்படுதென்று முரசுறையச்சொன்னான் என்பதாம். (க)

கவிவிருத்தம்

அண்ணலங்குருகிவேலரசனேவலிற்
கண்ணகன்முரசெழுகடலினூர்த்தெழு
வெண்ணிடவிடமில்லையென்னநேமிசூழ்
மண்ணகவரைப்பெலாமலிந்ததானையே.

(இ - ள்.) அண்ணல் - பெருமைபொருந்திய, அம் - அழகிய, குருகி வேல் - இரத்தந்தோய்ந்த வேலாயுதத்தையுடைய, அரசன் - களமகாராசனுடைய, ஏவலில் - உத்தரவினால், கண் அகல் - இடமகன்ற, முரசு - பேரிகையானது, எழு கடலின் - ஏழ் கடலின் ஒளியைப்போல, ஆத்து எழ - மிகுந்தொலிக்க, என் இட - எள்ளை இடிறத்தற்கு, இடம் இல்லை என - இடமில்லையென்று சொல்ல, நேமி சூழ் - சுழுத்திரஞ்சூழ்ந்த, மண்ணகம் - பூமியினுடைய, வரைப்பு எல்லாம் - எல்லையெல்லாம், தானையே - சேனைகள், மலிந்த - நிறைந்தன, எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) நளனேவலால் முரசுறையச் சேனைகள் நிறைந்தன என்பதாம். (உ)

நிலவுவெண்கவிகைமேனிமுற்றத்தன்மதி
கலைநிலாக்குவிந்தனகவரி கால்செய
மலர்தலையுலகெலாம்புரக்குமன்னவன்
சிலையுலாந்தமனியத்தேரிலேறினான்.

(இ - ள்.) நிலவு - பிரகாசியானின்ற, வெண் கவிகை - வெண் கொற்றங்குடையை, மேல் நிழற்ற - மேலேபிடிக்க, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, மதி - சந்திரனுடைய, கலை நிலா - சோடசகலைகளின் பிரகாசம், குவிந்தன - குவிந்த தோற்றம்போல், கவரி - சாமரைகள், கால் செய - காற்றை வீச, 'மலா தலை உலகெலாம் - பார்த்த விடத்தையுடைய உலகமுழுதும், புரக்கும் - இரட்சிக்கானின்ற, மன்னவன் - அரசன், ■■■ உலாம் - மலைபோல் உலாவுகின்ற, தமனியம் - பொன்னுலாகிய, தேரில் - இரத்தத்தினியிதில், ஏறினான் - ஏறிக்கொண்டான், எ-று.

(க - து.) நளன் தேரிலேறினான் என்பதாம்.

(ங)

கலிகெழுமுரசுகண்கறங்குமோதையாற்
பொலன்முகிடைந்துமேற்போயிற்றில்லையே
லலர்தலைவிசும்பினிலடங்கலாவதே
நிலமிசையெழுந்துமேனிமிர்ந்துளியே.

(இ - ள்.) கலி கெழு - சத்தம்பொருந்திய, முரசு கண் - பேரி
கையின் கண்ணுது, கறங்கும் ஒதையால் - ஒலிக்குஞ் சத்தத்தினால்,
பொலன் - அழகுபொருந்திய, முகமி - அண்டமுகடானது, உடைந்து -
உடைபட்டு, மேல் போயிற்று இல்லையேல் - மேலண்டங்குகளில் போகா
மற்போனால், நிலமிசை - பூமியின்மீது, எழுந்து - எழுமபி, மேல்
நிமிர்ந்த - மேலே உயர்ந்த, துளி - புழுதிகள், அலா தலை விசும்பி
னில் - பரந்தவிடத்தையுடைய ஆகாசத்தில், அடங்கலாவதே - அடங்
குமோ, எ - று

(க - து.) புழுதிகள் பேரிகைச்சத்தத்தா லண்டமுடைந்து அப்
பாற் போகாவிடில் ஆகாயம் கொள்ளுமா என்பதாம். (ச)

இருங்கடற்றானையினெழுந்ததுண்டிகள்
பொருங்குளியுமிழ்மதம்பொழிந்ததில்லையேற்
கருங்கடலளறெழப்பருகிக்கார்குல
மொருங்குவான்பொழியினுமொழிக்கவொண்ணுமே.

(இ-ள்.) இரு - பெருமைபொருந்திய, கடல் தானையின் - சேனா
சமுத்திரத்தில், எழுந்த - எழும்பிய, துண் துகள் - துண்ணியபொடி
கள், பொரும் - சண்டைசெய்யாரின்ற, களிறு உமிழ் - யானைகள்
கககாநின்ற, மதம் - மும்மதத்தையும், பொழிந்தது இல்லையேல் -
பொழியாமற்போனால், கரு கடல் - கறுத்த சமுத்திரசலத்தை,
அளறு எழ - சேறுபட, பருகி - குடித்து, கா குலம் - மேகக்கூட்
டங்கள், ஒருங்கு - ஒருமுகமாய், வான் - ஆகாசத்தினின்று, பொழி
யினும் - சொரிந்தாலும், ஒழிக்க ஒண்ணுமே - போக்கக்கூடுமோ, எ-று.

(க - து.) யானைகள் மதம்பொழியாவிடில் மேகங்கள் கடலைழுந்
தும் குடித்துப்பொழியினும் புழுதிகளை ஒழிக்கக்கூடுமோ என்பதாம்.

கடர்விடுபருமணிச்சூட்டராவின்மே
னெடுநிலந்துளக்குறநின்றவாற்றினற்
படரிருவிசும்பினிற்பாய்ந்தவலலது
புடவிமேன்மிதித்திலபுரவிவெள்ளமே.

(இ - ள்.) கடர் விடு - பிரகாசத்தை வீசாநின்ற, பரு மணி -
பருத்தரத்தங்கள் பொருந்திய, சூடு - உச்சிக்கொண்டையையுடைய,
அராவின்மேல் - ஆதிசேஷன்மீது, நெடு நிலம் - நெடிய பூமி, துளக்கு
உற நின்ற ஆற்றினால் - அசைவுற இருந்தபடியால், படா - விரிந்த,
புடவி - பெருமைபொருந்திய, விசும்பினில் - ஆகாசத்தில், பாய்ந்த
வலலது - தாய்ச்சென்றன வல்லாமல், புடவிமேல் - பூமியின்மீது,

மதித்தலை - நடக்கவில்லை, புரவி, வெள்ளம் - குதிரைக்கூட்டங்கள், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) குதிரைக் கூட்டங்கள் ஆகாயமாக்கமாய்ப் போயின என்பதாம். (சு)

புதையிருள் சீத்தொளி பொழியுஞ்செங்கதி
ருதயமால்வளையெழுவொளியிழத்தலான்
மதிபலவாய்வெயின்மறைத்தல் போலுமான்
கதிர்நிலாமுத்தவெண்கவிகையிட்டமே.

(இ - ள்.) புதை இருள் சீத்து - நிறைந்த இருளைக் கெடுத்து, ஒளி பொழியும் - பிரகாசத்தைச் சொரியாநின்ற, செம் கதிர் - சூரியன், உதயம் மால் வளை எழ - உயர்ந்த வுதயகிரியி லுதிக்க, ஒளி இழத்தலால் - பிரகாசத்தை நீங்குதலால், மதி - சந்திரனாவன், பலவாய் - அநேகரூபமாய், வெயில் - சூரியனை, மறைத்தல் போலும் - மறைத்தலையொக்கும், கதிர் நிலா - நிலவுபோற் கிரணத்தை வீசுகின்ற, முத்தம் - முத்தினுஞ்செய்த, வெள் - வெண்மைபொருந்திய, கவிகை ஈட்டம் - குடையின் கூட்டங்கள், எ-று. ஆல் - ஏ - அசை.

(க - து.) குடைக்கூட்டங்கள் அநேகசந்திரனை யொத்திருந்தன என்பதாம். (எ)

மழலையங்கிள்ளையும்வளர்த்தபூவையும்
குழைபொருதடங்கணர்கொண்டுசூழ்வர
விழைவளர்முலையினுள்ளிலாக்கதிர்
பொழிமணிச்சிவிகையிற்போயினுளரோ.

(இ - ள்.) மழலை - மழலைச்சொல்லையுடைய, அம் கிள்ளையும் - அழகிய கிளிகளும், வளர்த்த - (தாம்) வளர்த்த, பூவையும் - காகண வாய்ப் புள்ளும், குழை பொரு - குண்டலமணிந்த காதுடன் போரா செய்யாநின்ற, தடம் கண்ணூர் - விசாலமாகிய கண்களையுடைய தாழியாகள், கொண்டு சூழ்வர - கையிற்கொண்டு சூழ்ந்துவர, இழை - ஆபரணங்களையணிந்த, வளர் முலையினுள் - வளர்த்துவராநின்ற ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தி, இள நிலா - இளஞ்சந்திரன்போல, கதிர் பொழி - கிரணங்களைச் சொரியாநின்ற, மணி சிவிகையில் - முத்துப் பல்லக்கின்மீது, போயினுள் - போனான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி பெண்கள் சூழ்ந்துவர இரத்தினச்சிவிகையின்மேற் போயினுள் என்பதாம். (அ)

கதிர்மணியடைப்பையுங்கால்செய்வட்டமூக்
ததைமயிர்க்கவரியுந்தாங்கிமெல்லென
வதிர்குரங்கிண்கிண்சிலம்பொடார்ப்பெழு
மதாரிநெடுங்கணர்மருங்குபோயினார்.

(இ - ள்.) கதிர் மணி - கிரணங்களையுடைய ரத்தத்தினுஞ்செய்த, அடைப்பையும் - தாம்பூஸ்ப்பையையும், கால் செய்வட்டமூக் - கால்

தை வீசுகின்ற விசிறிகளையும், ததை மயிர் - நெருங்கிய மயிரை யுடைய, கவரியும் - சாமனாக்ளையும், தாங்கி - சுமந்து, மெல் - மெதுவாக, அதிர் குரல் - அதிர்த்த சத்தத்தையுடைய, கிண்கிணி - கிண்கிணிகள், சிலம்பு - சிலம்புகளுடனே, ஆரப்பு எழ - ஆரவாரிக்க, மதா - மதாத்த, அரி-செவ்வரிபரந்த, நெடு கண்ணா - நீண்டகண்களை யுடைய மாதாகள், மருங்கு - பக்கத்தில், போயினா - போனார்கள், எ-று.

(க - து.) பெண்கள் அடைப்பை ஆலுடட்டம் சாமனா இவை களைத் தாங்கிப் பின்சென்றார்கள் என்பதாம். (க)

சாந்தணிந்தோங்கியதடங்கொள்வெம்முலை
யேந்திழைத்தோழியரெண்ணின்மங்கையர்
பூந்தருநீழலிற்பொன்னுரெனக்
கூந்தலம்பிடியிசைக்குழாங்கொடேகினார்.

(இ - ள்.) சாந்து அணிந்து - சந்தனத்தைத் தரிக்கப்பெற்று, ஐங்கிய - உயர்ந்த, தடம் கொள் - விசாலத்தைக்கொண்ட, வெம் முலை - விருப்பத்தைத்தரும் ஸ்தனத்தினிடத்தில், ஏந்து இழை தோழியா - ஆபரணங்களைத்தாங்கிய டாங்கிகளும், எண் இல் மங்கையா - எண்ணிக்கையில்கூட ஸ்திரீகளும், கூ தரு - பூவினையு டைய கற்பக விருட்சத்தினது, நீழலில் - நிழலில் வாசம்பண்ணுகிற, பொன் அன்னா என - இலக்குமியையொத்த அரம்பைமாதாகள் போல, கூந்தல் - புறமயிரினையுடைய, அம் - அழகிய, பிடியிசை - பெட்டையாணையின்மேல், குழாங்கொடி - கூட்டங்கொண்டு, ஏகினா - போயினார்கள், எ-று.

(க - து.) தோழிமாகளும் பெண்களும் யானைமேலேறிப் போனார்கள் என்பதாம். (க0)

கான்பயின்மரைமலர்ச்செல்விகாழுறு
மான்பயிளோக்கியர்மகரயாழிடைத்
தேன்பயிற்றெள்விளிபாடத்தேனாயிற்
கூன்களுஞ்சிந்தொடுகுறளுஞ்சென்றவே.

(இ - ள்.) காள் பயில் - மலர் - வாசனை பொருத்திய தாம னைமலரில் வாசம்பண்ணுகின்ற, செல்வி - இலக்குமியானவள், காழு றும் - இச்சியாநின்ற, மாள் பயில் நோக்கியா - மான்கள் கற்காநின்ற பார்வையையுடைய மாதாகள், மகரயாழிடை - மகர வீணையினிடத் தில், தேன் பயில் - தேன்போல் மதுரம்பொருத்திய, தென்விளி பாட - தென்விளியென்னும் ராகத்தைப்பாட, தேனாயிற் - தேனா போல், கூன்களும் - கூனரும், சிந்தொடு - அவயவமற்றவருடன், குறளும் - குள்ளரும், சென்ற - போயினா, எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) பெண்கள் மகரயாழ்பாடக் கூனரும் அவயவ வீண ளும் குள்ளரும் போனார்கள் என்பதாம்.

கூன் சிந்து சூமன் எனபன உயாதினைப் பொருளவேனும் சொல்
லா லுமினை யாதலிற் சென்ற வென்றா. (கக)

கொடிகளுங்குடைகளுங்குழம்பல்வியங்
கடலுடைந்தாலெனக்கறங்கியார்த்தெழ
வடிகெழுருகிவேன்மன்னர்குழ்வா
நிடதனுடைந்தனனேமிவேந்தனே.

(இ - ள்.) கொடிகளும் - துவசங்களும், குடைகளும் - கலிகை
களும், குழம்ப - சுற்றிவர, பல் இயம் - நானாவித வாத்தியங்கள், கடல்
உடைந்தால் - சமுத்திரமுடைந்து வருதல்போல, கலங்கி ஆர்த்து
எழ - குழறி யாரவாரிக்க, வடி கெழு - வடித்தல் பொருந்திய,
குருதி - இரத்தந்தோய்த்த, வேல் - வேலாயுதத்தைபுடைய, மன்னா -
அரசர்கள், குழ்வா - குழந்துவர, நிடதநாமி அடைந்தனன் - நிடத்
தேசத்தைச் சோந்தான், நேமி - உலகத்தையுடைய, வேந்தன் - னா
மகாராசன், எ-று. ■ - அசை.

(க - து.) நளன் அரசர்கள் புடைகுழந்துவர நிடதநாட்டைச்
சோந்தான் என்பதாம். (கஉ)

அருமறைமுனிவருமமைச்சர்வெள்ளமும்
குரைகடற்றானையுங்குரவர்கூட்டமு
முரசொலியதிர்குரன்முகிலினுர்த்தெழ
விருகிலக்கிழவனையெதிர்கொண்டாரோரோ.

(இ - ள்.) அரு மறை - அரிதாகிய வேதத்தையுடைய, முனிவ
ரும் - வேதியரும், அமைச்சர் வெள்ளமும் - மந்திரிகளின் கூட்டமும்,
குரை - சத்தியாசின்ற, கடல் தானையும் - சேனசமுத்திரமும், குரவா
கூட்டமும் - பெரியோர்கள் கூட்டமும், முரசு ஒலி - பேரிகையின்
சத்தமானது, அதிா குரல் - அதிகின்ற குரலையுடைய, முகிலின் -
மேகம்போல், ஆர்த்து எழ - ஆரவாரிக்க, இரு கிலக்கிழவனை - பெரிய
பூமிக்குரிய நளமகாராஜனை, எதிர்கொண்டாரா - எதிர்கொண்டார்கள்,
எ-று. அநோ - அசை.

(க - து.) முனிவர்களும் மந்திரிகளும், சேனகளும், பெரியோ
ர்களும், நளனுக் கெதிாவந்தார்கள் என்பதாம். (கங)

அகழியங்கடல்புடையணிந்துநீன்றி
முகிறவழ்முதெயின்முற்றியின்னகிற்
புகைகமழெரிமணிப்பொன்செய்மடத்தி
னகைநிலாமதிதவழ்நகரமெய்தினுள்.

(இ - ள்.) அகழி - கிடங்காகிய, அம் கடல் - அழகிய சமுத்தி
ரத்தை, புடை அணிந்து - பக்கத்தில் தரித்து, நிறம் - நீலநிறம்
பொருந்திய, முகில் தவழ் - மேகத் தவழாநின்ற, மூது எயில் - பழ
மையாகிய மதில், முற்றி - சூழ்ந்து, இன் அகில் புகை - இவிய அகி.

வினது புகையானது, கமழ் - பரிமளியானின்ற, எரி மணி - பிரகாசம் பொருந்திய ரத்தத்தினாலும், பொன் - பொன்னாலும், செய் - செய்த, மாடத்தின் - உபரிகையின்மீது, ■■■■■ நிலா - பிரகாசியானின்ற சந்திரிகையையுடைய, மதி தவழ் - சந்திரன் தவழானின்ற, நகரம் - மாவந்த நகரத்தை, எய்தினான் - சோந்தான், எ-று.

(க - து.) நளன்மாவந்தநகரத்தைச் சோந்தான் என்பதாம். (கச)

பொருவருங்கங்கைநீர்நிறைத்துப்பூசுர
 ரொரிமணிப்பொற்றசுமபேந்திமுனவர
 வினாகமழ்செழுந்தொடைவீமன்மாதொடுந்
 திருவளர்கோயிலிற்செல்வனெய்தினான்.

(இ - ள்.) பொரு அரு - ஒப்பில்லாத, கங்கை நீர் - கங்காசலத்தை, நிறைத்து - பூரித்து, பூசுர - வேதியாகள், எரி மணி - பிரகாசம்பொருந்திய ரதநமழுத்திய, பொன் தசம்பு - பொன்னாற்செய்த பூரணகும்பத்தை, ஏந்தி - தாங்கி, முன வர - எதிர்வர, வினா கமழ் - வாசனை பரிமளியானின்ற, செழு தொடை - செழுமையாகிய மாளையையணிந்த, வீமன் மாதொடும் - தமயந்தியினுடனே, திரு வளா கோயிலில் - இலக்குமி வாசம்பண்ணாநின்ற அரமணையில், செல்வன - நளமகாராஜன், எய்தினான் - சோந்தான், எ-று.

(க - து.) பிராமணாகள் கங்கையைப் பொற்குடத்திற்கொண்டெதிர்வர நளமஹாராஜன் தமயந்தியுடனே அரண்மனையிற் சோந்தான் என்பதாம். (கரு)

மீட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆஹ செய்யுள் - அளக.

கலிதோன்றுபடலம்.

[இப்படலத்தால் தமயந்தியின் விவாகத்தைக் கருதிவந்த கலி அவனை நளன் விவாகஞ் செய்தானென்னும் டொறுமையால் அவனை வருத்துதற்கு அவனது நகரத்திற்றேன்றிக் காலம்பாத்திருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கலிவிருத்தம்

ஈங்கிவனின்னணமிருப்பவா னிடைப்
 பூங்கழல்விண்ணவர்போருமேல்வையிற்
 நீங்குறுபடுபழிதிதுகூழ்வா
 வாங்கவர்முன்கலியடைந்ததோதுவாம்.

(இ - ள்.) ஈங்கு - மாவந்தமாநகரத்தில், இவன் - இந்த ■■■■■ காராசன், இன்னணம் இருப்ப - இவ்வாறு தமயந்தியோடு (மகிழ்த்து) இருக்க, வானிடை - ஆகாசத்தினிடத்தில், பூ கழல் - அழகிய வீரகண்

டாமணிகையணிந்த, விண்ணவா - தேவர்கள், போகும் ஏவ்வையில் - போகுஞ் சமயத்தில், திங்கு உறு - நுற்றம்பொருந்திய, படுபழி - படு பழியும், தீது - பொல்லாங்கும், சூழ்வர - சுற்றிக்கொண்டுவர, அவர் மூன் - அந்தத்தேவர்களுக் கெதிரில், கலி அடைந்தது - கலிபுருஷனானவன் வந்ததை, ஓதுவாம - சொல்லுகிறோம், எ-று. ஆங்கு - அசை.

(க - து.) நளன் மாவீந்தமாகரி லிருக்கத் தேவர்கள் போகும் போது அவர்கள்மூன் சனிபகவான் வந்ததைச் சொல்லுவோம் என்பதாம். (க)

வந்தவெங்கொடுங்கலி தன்னைவான்பட
ரிந்திரன்யாண்டிரீயேகின்றயெனச்
சந்தணிமுலைத்தமயந்திமன்றல்கேட்
டந்தமில்வேடகையாலடைந்துளேனென்றான்.

(இ - ள்) வந்த - எதிரில்வந்த, வெம் கொடு - வெவ்விய கொடு மையையுடைய, கலிதனனை - கலிபுருஷனை, வான் படா - தெய்வ லோகத்தைநோக்கிப் போகின்ற, இந்திரன் - தேவேந்திரன், யாண்டு - எவ்விடத்துக்கு, ரீ ஏகின்றாய - ரீ போகின்றயென்று கேட்க, சந்து அணி முலை - சந்தனத்தையணிந்த ஸ்தனவகையுடைய, தம யந்தி - தமயந்தியினது, மன்றல் - கலியாணத்தை, கேட்டு - கேள்விப் பட்டு, அந்தம் இல - முடிவில்லாத, வேட்கையால் - ஆசையினால், அடைந்துளேன் என்றான் - வந்தேனென்றான், எ-று.

(க - து.) இந்திரன் சனிபகவானை எங்கே போகின்றயெனக் கேட்க அச்சனிபகவான் தமயந்தி விவாகத்திற்குப் போகின்றேனென் றான் என்பதாம். (உ)

என்றலுமமரர்கோன்முறுவலெய்தியம்
மன்றலுககோதனிவந்ததிங்கென
வென்றிலேனிடதர்சோன்றனகருமென்றொடை
துன்றிருக்கூந்தலாள்குட்டினொன்றான.

(இ - ள்.) என்றலும் - இப்படியென்று சொன்னவனவில், அம ராகோன் - தேவேந்திரன், முறுவல் எய்தி - சிரித்து, அ மன்றலுக் கு - அந்தக் கலியாணத்திற்காக, தனி - தனியாய், வந்தது நகரு ளை - இவ்விடத்தில் வந்ததென்று, வென்றி - வெற்றிபொருந்திய, வேல் - வேலையுடைய, சித்தனாகோன்றனக்கு - நளமகாராஜனுக்கு, மெல் தொடை - மிருதுவாகிய மாலையை, துன்று - நெருங்கிய, இரு - பெருமைபொருந்திய, கூந்தலாள் - கூந்தலையுடைய தமயந்தி, குட்டி னாள் என்றான் - அவரிடதாளென்று சொன்னான், எ-று. ஒ-அசை.

(க - து.) இந்திரன் தமயந்தி நளனுக்குமாலையிட்டாள் என்றான் என்பதாம். (ங)

விண்ணவரனைவரும்வெள்கப்பூந்தொடை
மண்ணகத்தரசனுக்கணியுமாணிகை

யெண்ணமங்கெடுத்தவட்பிரிப்பனின்டெனக்
கண்ணழல்கதுவவெங்கலியுங்கூறினான்.

(இ - ள்.) விண்ணவா அனைவரும் = தேவர்கள் யாவரும்,
வெங்க - வெட்கப்பட, பூ தொடை - புட்பமாலையை, மண்ணகத்து
அரசனுக்கு - பூலோகத்து ராஜனுக்கு, அணியும் மாண் இழை - தரித்த
மாட்சிமைபொருந்திய வாபரணங்களுையுடைய பெண்ணினது, எண்
ணமும் கெடுத்து - நினைப்பையும் கெடச்செய்து, அவள் - அவளை,
பிரிப்பன் - பிரித்துவிடுவேன், ஈண்டு எனா - இவ்விடத்தென்று, கண்
அழல் கதுவ - கண்ணில் நெருப்புப்பொறி பறக்க, வெம் கலியும் -
வெவ்வித கலிபுருஷனும், கூறினான் - சொன்னான், எ-று.

(க - து.) தேவர்கள்வெட்க நானுக்குமாலேதரித்த தமயந்தியை
பிரிப்பெனென்று சனிபகவான் சொன்னான் என்பதாம். (ச)

அதேரீர்க்கழிதெழடிபடியாசிரியவிருத்தம்.

அருந்ததிக் கற்பி னல்லா ளரசினங் குமரன் தன்
னைப், பிரிந்திட வியற்றிப் பின்னர் பெறுவது தீமை யன்
றே, விரிந்ததாற் கேள்வி யென்னும் பிறர்மனை விழைய
வுள்ளம், பொருந்திய தெவன்கொல கல்லாப் புல்லரித்
புகழின் மிக்கோய்.

(இ - ள்.) அருந்ததி - அருந்ததியையொத்த, கற்பின் - பதிவிர
தத்தையுடைய, கல்லாள் - தமயந்தி, அரசு இளஞ்முரன் தன்னே -
இளமைபொருந்திய ராசகுமாரனான நளமகாராசனை, பிரிந்திட
வியற்றி - நீலகும்படி செய்து, பின்னா - பின்பு, பெறுவது - அந்த
மாகைப் பெற்றுக்கொள்வது, தீமை அன்றோ - குற்றமல்லவோ,
விரிந்த - பரந்த, தூல கேள்வி - தூல்விசாரனை, எனனும் - யாது
பயனைத்தரும், பிறா மனை விழைய - பிறாமனைவிழைப விரும்ப, உள்
ளம் பொருந்தியது எவன் - மனஞ் சம்மதித்தது எனன காரணம்,
கல்லா - படியாத, புல்லரில் - மூடரைப்போல, புகழின் மிக்கோய -
கோத்தியின் மிக்கவனே, எ-று. கொல் - அசை.

(க - து.) இரதிரன் நளனைவிட்டுத் தமயந்தியைப்பிரித் தவனைப்
பெறுவது குற்றமல்லவா, பிறனமனைவியை யிச்சிப்பதெனன என்றான்
என்பதாம். (டு)

இனையனவமரர்கூறவிருகையும்புடைத்தாகுப்
புனைமலர்க்கோதைநல்லார்புணர்முலைகுழையப்புல்லி
வனைதுகிளெகிழ்க்குமின்பவாழ்வியைன்றிமற்றோர்
நினைவருமின்பமுண்டேனிகழ்த்துதிர்நீவினொன்றான்.

(இ - ள்.) இனையன - இப்படிப்பட்டவைகளை, அமரர் கூற -
தேவர்கள்கொல்ல, இரு கையும் புடைத்து - இரண்டுகையும் கொட்டி,
நக்கு - சிரித்து, புனை மலா கோதை நல்லார் - புனை மலர்க்கிவ்

பெற்ற கூந்தலையுடைய மாதரது, புணர் முலை - நெருங்கியமுலைகளை, குழைய புல்லி - குழையும்படி தழுவி, வளை - கட்டியிருக்கிற, துகில் - ஆடையை, நெகிழ்க்கும் - அவிழ்க்கின்ற, இன்ப வாழ்வினை அன்றி - காமவின்ப வாழ்வையல்லாது, மற்று ஓ - வேறுமொரு, நினைவு அரும் இன்பம் உண்டேல் - நினைததற்கரிய வின்பமுண்டாகில், நிகழ்த்துதிரா - சொல்லுங்கள், நீவிர் என்றான் - நீங்களென்றுசொன்னான், எ-று.

(க-து.) தேவாக ளிவ்வாறுசொல்லச் சனிபகவான் பெண்க ளின் பத்தைப்பாக்கிலும் வேறின்பமுண்டானாற் சொல்லுங்க ளென்றான் என்பதாம். (சு)

மறைநெறிபிறழக்கூறுமிவனெடும்வாய்மைகூறி
லறநெறிதிறம்புமென்னாவமரருமவிசும்பிற் போனார்
தெறுதொழிற்கவியுங்காமஞ்சிதைந்துமீதூரவேத
நெறிமுறைவழுவல்செல்லாநிடதநாடதனிற்சென்றான்.

(இ - ள்.) மறை நெறி பிறழ - வேதவழி மாறுபட, கூறும் - சொல்லும், இவனெடும - இக்கலியினெடும, வாய்ப்பைகூறில் - உண்மைபேசில், அற நெறி - தருமவழி, திறம்பும எல்லா - கெடுமென்று, அமரரும் - தேவர்களும், விசும்பில் போனார் - மீசார்க்கத்தைச் சோந்தார்கள், தெறு தொழில் - சொல்லுதிறை செய்கையையுடைய, கலிபம் - கலிபுருஷனும், காமம சிதைந்து - விரகமானது வரம்புகடந்து, மீதூர - அதிகரிக்க, வேதவழி முறை வேதவழியின் முறையானது, வழுவல் செல்லா - மாறுபடா, நிடதநாடு அதனில் - நிடததேசத்தில், சென்றான் - போனான், எ-று.

(க-து.) தேவாக ளிவனுடைய பேசிற றருமங்கெடுமென்று சுவாக் கத்திற்குப் போனார்களா, சனிபகவான் நிடத நாட்டிற்குப் போனான் என்பதாம். (எ)

மல்லலம்பழனவேலிவளங்கெழுநிடதநாட்டி
னல்லலுற்றரிதிற்செல்லுங்கொடுங்கலியமரர்வேட்ப
வெல்லையிலவேள்வியாற்றியருமறைபயில்வோரொங்குந்
சொல்லியபதங்கள் கேட்டுததுணைப்பதம்பெயர்த்திலானே.

(இ - ள்.) மல்லல் - வளம்மொருந்திய, அம் பழனம் - அழகிய கழனிக்குளையே, வேலி - வேலியாகவுடைய, வளம் கெழு - செல்லம் பொருந்திய, நிடதநாட்டின் - நிடததேசத்தில், அல்லல் உற்று - துன்பமூற்று, அரிதில் செல்லம் - அருமையாகப் போகாநின்ற, கொடு கலி - கொடிய கலியானவன், அமரா வேட்ப - தேவர்கள் விரும்ப, எல்லையில் - அளவில்லாத, வேள்வியாற்றி - யாகததைச்செய்து, அரு - அரிதாகிய, மறை பயில்வோர் - வேதப்பிராமணர்கள், எங்கும் - எவ்விடத்திலும், சொல்லிய - சொன்ன, பதங்கள் கேட்டு - வேதவாக்கியங்களைக் காதின்கேட்டு, -துணை பதம் - தன்னுடைய அபயபாதங்களை, பெயர்த்திலான் - எடுத்தவைக்கவிடில், எ - று. ஏ - று.

(க - து.) சனிபகவான் நிடதநாட்டில் வேதப்பிராமணாகள சொல்லும் வேதவாக்கியங்களைக்கேட்டுத் தன்னிருபதங்களை யெழுத்துவையா திருந்தான் என்பதாம். (அ)

செம்மையிற் திறம்பல் செல்லா மறைபயில சிறுவனாகோர், கைம்மையைக் கலத்த னோக்கிக களிமகிழ் சிறந்து செல்வான், வம்மினென் றமரார் தமமை மறையினற் கூறக் கேளா, வம்மவோ மகமென் றஞ்சி யலக்கணுற் றகன்று போனான்.

(இ - ள்.) செம்மையில் - நன்னெறியில், திறம்பல் செல்லா - மாறுபடாத, மறை பயில் சிறுவன் - வேதம்படிக்கின்ற ஒரு பிரமசாரி, ஆங்கு ஓர் கைம்மையை - அங்கொரு கைமபெண்ணை, கலத்தல் நோக்கி - புணர்தலைப்பாடத்து, களி - செருக்கையுடைய, மகிழ் - சந்தோஷம், சிறுது - அதிகரித்து, செல்வான் - போகின்றவன், வம்மின என்று - வாருங்கொன்று, அமராதம்மை - தேவாகளை, மறையினால் - வேதத்தினாலே, கூற - அழைக்க, கேளா - கேட்டு, அம்மவோ - ஓ அம்ம, மகம் என்று - யாகமென்று, அஞ்சி - டயந்து, அலக்கண் உற்று - துன்பமுற்று, அகன்று போனான் - அபுமமடோயினான், எ - று.

(க - து.) பிரமசாரி கைமபெண்ணைக் கலத்ததைக்கண்டு செல்லுஞ்சனிபகவான் மறறோரிடத்தில் வேதத்தினால் தேவாகளை வாருகுகொள்ள றழைக்கக்கேட்டு ஓயாகமென்றஞ்சிப போனான் என்பதாம். (.)

அருமறைமுனிவர்பாருமோர்கலத்தார்வமோடும்
பருகியவாறுநோக்கித் தீவினைபயந்ததென்னு
வினாவினிற்சேறலோடுமறைமொழிகூறுமவேள்விக்
குரியதுசோமபானமெனவுளமுடைந்துபோனான்.

(இ - ள்.) அரு மறை முனிவா யாரும் - அரிதாகிய வேதியாக ளெல்லாரும், ஓர் கலத்து - ஒரு டாதிரத்தில், ஆரவமோடும் - ஆசையுடன், பருகிய ஆறு நோக்கி - பானம் பண்ணுகின்ற நெறியைப்படாத்து, தீவினை பயந்தது எனது - தீமையுண்டாயிற்றென்று, வினாவினில் - சிக்கிரத்தில், சேறலோடும் - போனமாதிரத்தில், மறைமொழி கூறும் - வேதவுசனத்தைச் சொல்லும், வேள்விக்கு - யாகத்துக்கு, உரியது - உரிதானது, சோமபானம் என - சோமபானயாகமென்று, உளம் உடைந்து-மனங்கலங்கி, போனான்-போயினான், எ-று.

(க - து.) சனி வேதியா யாவரு மோகலத்திற் பானம்பண்ணுவதைக்கண்டு செல்பவன் யாகத்திற்குரியது சோமபானமென்றஞ்சிப போனான், என்பதாம். [சோமபானம்-மதுபானம்.] (க0)

நிழல்களிகளிகல்யாணைநிடதர்கோன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
பழமறைக்கிழவர்பாரும்பரிவொடுகவர்ந்துகொள்ள
விழுநிதிபழனநாடுவேண்டுபவெறுப்பநாளும்
யொழிதருபுனைநீந்திப்போக்கரிதென்னின்றான்.

(இ-ள்.) நிழல் சளி - தன்னிழலைக் கோபித்திட, களிநல் யானை - செருக்கையுடைய கல்லயானையையுடைய, நிடதாசனம் - ராசன், மகிழ்ச்சி கூர்த்து - சந்தோஷமிருந்து, பழமறைக்கிழவா யாரும் - பழமையாகிய வேதப்பிராமணாக எல்லாரும், பரிவொழி - ஆசையுடன், கவாந்து கொள்ள - பெற்றுக்கொள்ள, விழுநிதி - மேனமையாகிய திரவியமும், பழமை - கழனிக்கும், நாடி - ஊர்களுக்கும், வேண்டிப் - வேண்டியவைகளை, வெறுப்ப - வெறுக்கும்படியாக, நாளும் - நாள்தோறும், பொழிதரு - தத்தம் பண்ணுகிற, புனை - சலத்தை, நீந்தி - கடந்து, போக்கு அரிது என்ன - போக்ககூடாதென்று, நின்றான் - இருந்தான், எ - று.

(க - து.) சனிபகவான் நளன் பிராமணர்களுக்குத் தத்தம்பண்ணுநீர் நீந்திப்போக்ககூடாம னின்றான் என்பதாம். (கக)

கலைவலா நொருவன் பொய்மை கட்டுமையாட னோக்கிக், கொலைபழுத் தொழுகு நெஞ்சங் குழைந்தனன் மகிழ்ந்து செல்வா, னலர்முலை சுமக்க லாற்றா வையறுண் மருங்குற் பேதை, புலவிதீர்ப் பதற்குக் கூறும் பொய்யெனப் புலர்ந்து போனான்.

(இ - ள்.) கலைவலாள் ஒருவன் - வித்தையில்வல்லவ நொருவன், பொய்மை - பொய்ச்சொல்லை, கட்டுமையாடல் - உறுதிமொழியாகச் சொல்லுதலை, னோக்கி - அறிந்து, கொலை - கொல்லுதல், பழுத்து ஒழுகு நெஞ்சம் - முதிர்ந்து பெருகாரின்ற மனம், குழைந்தனன் - குழைந்தவனாய், மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து, செல்வான் - போகின்ற கலியானவன், அலா முலை - பரந்த வாதனங்களை, சுமக்கல் ஆற்றா - சுமக்கமாட்டாத, ஐயம் - சந்தேகத்தைத்தரும், னுண் - துட்பம்பொருந்திய, மருங்குல் - இடையையுடைய, பேதை - மடந்தையரது, புலவி - பிணக்கை, தீர்ப்பதற்கு - போக்குதற்கு, கூறும் - சொல்லும், பொய் - பொய்யென்று, புலர்ந்து - மனம்வாடி, போனான் - போயினான், ■ - று.

(க - து.) கல்வியில்வல்லோன் பொய்சொல்லுதலைக்கண்டு செல்லுஞ் சனிபகவான் மாதாபிணக்கைத் தீரக்கும் பொய்யென்று வாழிப் போனான் என்பதாம். (கஉ)*

கழமனையிடங்கடோறுங்கற்புடைமகளிரீட்டங்
கொடிநெடுவீதியெல்லாங்கடவுளர்விழவுதுன்று
நெடிபடுகானமுற்றுந்துறந்துளோர்நெருக்கம்யாண்டு
மடியிடலரிதென்றெண்ணியல்லலுற்றகன்றுபோனான்.

(இ - ள்.) கழமனை இடங்கடோறும் - காவலையுடைய கீட்டினிடங்க எல்லாம், கற்புடை மகளிரீட்டம் - பதிவிரதத்தையுடைய மாதாகூட்டங்கள், கொடி - கொடிகளையுடைய, ■ விதி எல்லாம் - நீண்ட தெருக்களைத்திலும், கடவுளர் விழவு - தேவர் திருவிழா; துன்றும் - நெருங்கியிருக்கும், நெடிபடு - சிவவண்டிகள்

உண்டாகிய, கானம் முற்றும் - காடுமுழுவதும், துறத்துனோர் நெருக்கம் - முனிவர்களுடைய கூட்டங்களுள்ளன; (ஆதலால்) யாண்டும் - எவ்விடத்தும், அடி இடல் - அடியெயித்துவைத்தல், அரிது என்று - அருமையென்று, எண்ணி - நினைத்து, அல்லல் உற்று - துன்பமுற்று, அகன்று போனான் - நீங்கிப்போயினான், எ-று.

(க - து) மனைகளொங்குங் கற்புளளமாதா கூட்டத்தாலும், வீதி யெங்குங் தேவாதிருவிழாவாலும், காடெங்கு முனிவாகூட்டத்தாலும், அடிவைக்கவிடமில்லையென்று சனிபகவான்போனான், என்பதாம். (1)

இந்நகர் வரைப்பில் பாண்டி மெய்துதற் கரிதென் நெண்ணிச், சென்னிவான் நடவு தெய்வச் செழுமலர்ச் சோலை புக்கு, மன்னவ னிழைக்குந் தீமை யாதென மனத்தினோர்ந்து, தன்னருந் தான்ற மீதிற் சூழ்ச்சியோ டிருக்குநாளில்.

(இ - ள்.) இந்நகர வரைப்பில் - இந்த நகரிலுடைய இடத்தில், பாண்டிம் - எவ்விடத்தும், எயதுதற்கு அரிது என்று எண்ணி - போகுதற்குக் கூடாதென்று நினைத்து, சென்னி - தலையானது, வான் நடவும் - ஆகாசத்தை யளவுகிற, தெய்வம் - தெய்வீகமாகிய, செழு மலர் - செழித்த புஷ்பத்தையுடைய, சோலை புக்கு - சோலையைடைந்து, மன்னவன் - நளமகாராசன, இழைக்கும் தீமை - செயயுங் குற்றம், யாது என - எதுவென்று, மனத்தின் ஓரநது - மனதிலாராய்ந்து கொண்டு, தன்ன அரும் - சேரப்படாத, தான்றி மீதில் - தான்றி விருகத்தின்மீது, சூழ்ச்சியோடு - ஆலோசனையுடனே, இருக்குநாளில் - இருக்கின்றகாலத்தில், எ-று. [தான்றி - நிவித்தம்.]

(க - து.) சனிபகவான் சோலையிடுபுகுந்து நளன்செய்யுந் தீமையெதுவென்று நினைத்துத் தானறிமரத்தினமே விருக்கின்றகாலத்தில் என்பதாம். (கசு)

கவிதோன்றுபடலம் முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் - அகநூ.

இ ள வே னி ர் ப ட ல ம்.

அறுசீர்க்கழிதெடி லாகிரியலிருத்தம்

நமதுசெங்கரங்க டோயி னகைமுக விருந்து செய்யுங், கமலநாண் மலனா வாட்டும் பனியினை முழுதுங் காய்வா, னிமயமால் வராயின் வெம்போர்க் கெழுந்தென வுலகம் போர்த்த, திரிமேயம் துலவும் வெய்யோன் சென்றனன் வடபான் மன்னோ.

(இ - ள்.) நம்முடைய, செம் கரங்கள் - சிவந்த கரங்கள், டோயில் - பொருத்தினால், முகம் - பிரகாசியாகின்ற முகம்

துடனே, விருந்து செய்யும் - விருந்து செய்யாநின்ற, கமலம் - தாம
நாயினது, நான் மலனா - புதிய புஷ்பத்தை, வாட்டும் - வாடப்பண்
ணும், பனியினை - பனியை, முழுதும் காய்வான் - முழுமையும் அழிக்
கும் பொருட்டு, இமய மால் வனாயின் - பெரிய இமயபாவதத்தில்,
வெம் போக்கு எழுந்தது என - வெவவிதாகிய யுத்தத்திற் கெழும்
தவன்போல, உலகம் போத்த - உலகத்தை முடிய, திரிபம் மேய்து -
இருளை யுன்மி, உலவும் வெய்யோன் - உலவுகின்ற சூரியன், வட
பால் - வடதுபக்கத்தில், சென்றனன் - போயினான், ஏ - து. மன், ஓ -
அசைகள்.

(க - து.) உத்தராயணம் பிறந்ததென்பதாம்

காய்வான் எழுந்தென எனறல் தற்குறிப்பணி.

(க)

இன்றுணைக் கணவர் நீங்கி யிடருறு மடவார் சோர,
மன்றலிற் கொழுநர்ப் புல்லு மடந்தையர் மகிழ்ச்சி கூடக்,
குன்றிடைப பிறந்த தென்றற் கொழுந்துமுன் போர்த்த
தேமா, மென்றளிர்ப் போர்வை போர்த்து வேனில்வந்
திருத்த தன்றே.

(இ - ள்.) இன் துணை கணவா - இனிய துணையாகிய கொழுநரை,
நீங்கி - பிரிந்து, இடா உறும் - துன்பத்தை யடைகின்ற, மடவார
சோர - மாதாள் சோவையடையவும், மன்றலில் - விவாகத்தின்
கண், கொழுநா புல்லும் - கணவரைத் தழுவும், மடந்தையா - மாதா
கள், மகிழ்ச்சி கூட - மகிழ்ச்சியை யடையவும், குன்றிடை பிறந்த -
பொதியுமலையி லுற்பலித்த, தென்றற் கொழுந்து - இளந்தென்றற்
காற்றை, முன் போர்த்த - முன்னே போர்த்துக்கொண்ட, தே -
தித்திப்பிப்பொருந்திய மாமரத்தினது, மெல் தளிர் - மெல்லியதளி
ராகிய, போரவை போர்த்து - வஸ்திரத்தைப் போர்த்துக்கொண்டு,
வேனில் - வேனிற்காலமானது, வந்து இறுத்தது - வந்து தங்கியது,
ஏ - து. அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க - து.) தணந்தவா துன்புறவும் மணந்தவரின்புறவும் வேனிற்
காலம் வந்தது என்பதாம்.

(உ)

கள்ளுயிர்த் தலரு முல்லைக் கடிமுனை முறுவ ரேன்ற,
வள்ளிதழ்க குவளை யுண்கண் மலர்ந்துமாந் தளிர்மென்
கையாக், கிள்ளைமென குதலை சாற்றிக் கிளரொளி வண்
டி பாணை, தென்விளி பாட வேனிற் றிருமகள் சிறந்தா
ளன்றே.

(இ - ள்.) கள் உயிர்த்து - தேனைத்தந்து, அலரும் - மலருகிற,
முல்லை - முல்லையினது, கடி முனை - வாசனைபொருந்திய அரும்புக
ளாகிய, முறுவல் தோன்ற - பற்கள்தோன்ற, வன் இதழ் குவளை -
கூமையாகிய இதழையுடைய நீலோற்பலங்களாகிய, உண் கண் -
மையுண்ட கண்கள், மலர்த்து - விழித்து, மா தளிர் - மாத்துளிர்கள்

போன்ற, மெல் - மிருதுவாகிய, ■■■ ஆ - கையாக, இன்ன - இளிப் பிள்ளையின் மொழிகளாகிய, மெல் - மிருதுவாகிய, குதலை - குதலைச் சொற்களை, சாற்றி - பேசி, இளா ஒளி - விரிந்த வொளியையுடைய, வண்டு - வண்டிகளே, பாண் ■ - பாணாகளாக, தெள்விளி பாட - தெள்விளியெனலும் ராகத்தைப்பாட, வேனில திருமகள் - வேனிற் காலமாகிய பெண், சிறந்தாள - பொலிவையடைந்தாள, எ - று. அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க-து.) இளவேனி லென்கிறபெண் சிறப்படைந்தாள என்பதாம்.

பூசல்வண்டார்ப்பவேனிலபோந்தமைகுயிலகள் கூறப் பாசிலையுகுத்ததேமாபைந்தளிர் என்றதோற்றம்
மாசுறுதுகிலேநீத்துமகிணா தமவரவுகேட்டுக்
கோசிகச்செம்பொனனாடைகொம்பனரசைத்தல்போலும்.

(இ - ள்.) பூசல் வண்டு - போசெய்தலையுடைய வண்டிகள், ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க, வேனில - வேனிற்காலம், போந்தமை - வந்த தன்மையை, குயில்கள் கூற - கோசிலங்களசொல்ல, பச இலை - பழுப்பிலைகளை, உகுத்த - உதிர்த்த, தே மா - தித்திப்பு மாமரங்கள், பைந்தளிர் - பசுமைபொருந்திய துளிகளை, ஈன்ற தோற்றம் - பெற்ற காட்சியானது, மகிணாதம் வரவு கேட்டு - புருஷாசுனாடைய வரவுகேட்டு, மாசு உறு - சூற்றம்பொருந்திய, துகிலை - வஸ்திரத்தை, நீத்து - நீக்கி, கோசிகம் - பட்டாகிய, செம் பொன் - சிவந்தபொன னாற்செய்த, ஆடை - வஸ்திரத்தை, கொம்பனா - பெண்கள், அசைத் தல் போலும் - கட்டிக்கொள்ளுதலை யொக்கும், எ-று.

(க - து.) வேனில்வந்ததைக் குயில்களறிவிக்க மாமரத்தளித்த காட்சி கணவா வருதலைக்கேட்கிப் பெண்கள் பொற்சேலைத் தரித்தாற் போலும் என்பதாம்.

“மகிழ்நா” மகிணா என மருவியது.

(ஈ)

வானுயர்சோலைதோறுமுருகுவாய்மடுத்தவிழந்
தேனெடுகருமபும்வணமபுதிதுண்டுதெவிட்டியார்ப்பக.
காணமர்குழலினாந்தங்கணவர்பாறபுலவிதீர
வேனிலவேட்குலகம்யாவும்விழுவயர்ந்திட்டவன்றே.

(இ - ள்.) வான் உயர் - ஆகாசத்தில் உயர்ந்த, சோலைதோறும் - தோப்புகள்தோறும், முருகு - தேனை, வாய் மடுத்து - வாய் வைத்து, வீழும் - விரும்பும், தேனெடு - தேன்வண்டுடனே, சுரும்பு - ஆண் வண்டும், வண்டும் - பெட்டைவண்டிகளும், புதிது உண்டு - விரும் துண்டு, தெவிட்டி - தெவிட்டுமித்து, ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க, ■■■ அமர் - வாசனை பொருந்திய, குழலினா - கூந்தலையுடைய மாதா கள், தம் - தங்கள், கணவாபால் - புருஷாசுனிடத்தில், புலவி தீர - பிணக்குகள் நீங்க, வேனில் - வேனிற்காலத்துக்குரிய, வேட்கு - மண் மதனுக்கு, உலகம் யாவும் - உலகங்களெல்லாம், விழவு அயாந்திட்ட - திருவிழாவைச்செய்தன, எ-று. அன்று, ஏ - அசை.

(க - து.) மன்மதனுக்கு உலகக்கன்யாவுள் திருவிழா செய்தன என்பதாம். (இ)

குன்றிடைப் பிறந்த தென்றற் கொழுந்துமேற் படர்ந்த தன்மை, துன்றிருட் பிழம்பு சிக்குங் கணைகதிர்ச் சுடரோனாய், தன்றணைக் கேள்வ னீங்கி வடபுலஞ் சார்தலோமிந், தென்றிசை யணங்கு மாழார் துயிர்த்தது சிவனுமாதோ.

(இ - ள்.) குன்றிடை பிறந்த - பொதியமலையினிடத்திலே உண்டாகிய, தென்றல் கொழுந்து - இளந்தென்றற்காற்று, மேல் படர்ந்த தன்மை - பூமியின்மீது பரவிய தன்மையானது, துன்று இருள் பிழம்பு - நெருங்கிய இருட்சுட்டத்தை, சீக்கும் - கெடுக்கும், கணை கதிர் - மிகுந்த கிரணங்களையுடைய, சுடரோன ஆய - சூரியனாகிய, தன்றணை - தனக்குத்துணையாகிய, கேள்வன் - புருஷன், நீங்கி - தன்றை நீங்கி, வட புலம் - வடதிசையாகிய (பெண்ணை), சாரதலோமீ - அடைந்த மாதிரிததில், தென்றிசை அணங்கு - தெற்குத்திக்காகிய பெண், மாழாநது - மயங்கி, உயிர்த்தது - பெருமூச்சுவிட்டதை, சிவனும் - ஓக்கும், எ - று. மாதா, ஓ - அசை.

(க - து.) தென்றல்லீசியது சூரியன் வடதிசைப்பெண்ணிடத்திற் போனானென்று தென்றிசைப்பெண் பெருமூச்சுவிட்டதுபோலும் என்பதாம்.

தென்றிசை யணங்கென்றமையால் வடபுல வணங்கென்றுக் கொள்ளப்பட்டது. (சு)

பன்மணிவரன்றிச்சாரற்பானிறவருவிதாழும்
தென்வளையினிதினீன்றபுனிற்றிளங்குழவித்தென்றல்
கன்னலஞ்சிலைக்கைமாரன்காதலர்ப்பிரிந்தமாத
ரின்னுயிர்ப்பிப்பவேண்டியயற்றியபார்வையாமால்.

(இ - ள்.) பன்மணி வரன்றி - பலரதர்க்களை வாரிக்கொண்டு, சாரல் - பக்கத்தில், பால் நிறம் - வெள்ளைநிறமாகிய, அருவி தாழும் - அருவிகள் பாயப்பெற்ற, தென் வளா - பொதியமலை, இனிதின் ஈனற - இன்பமாகப் பெற்ற, புனிற்று இள - மிகவு மிளமைபொருந்திய, குழவி தென்றல் - இளந்தென்றற் காற்றானது, கன்னல் - கரும்பாகிய, அம் சிலை - அழகிய வில்லைப்பிடித்த கையையுடைய, மாரன் - மன்மதனுனவன், காதலா பிரிந்த - நாயகர்களை நீங்கிய, மாதர் - மாதாளின, இன் உயிர் - இனிய உயிர்களை, படுப்ப வேண்டி - பிடிக்க விழைந்து, இயற்றிய - வரவிட்ட, பாவை ஆம் - பார்வை மிகுமாமும், எ - று.

(க - து.) தென்றல் வீசியது மன்மதன் நாயகனாகிய மாதருயிபாப் பிடிக்கவிட்ட பாவைபோலாம் என்பதாம்.

பார்வையென்பது மிகுக்களைப் பிடிக்க அவ்வவ்வினத்தில் வளர்த்து வைக்கு மொன்றும். (எ)

விண்டொடர் பொதும்பர் தோறும் வினாகமழ் போ
தில் வீழ்ந்து, வண்டினங் குடைந்து பாட மகரந்த மெழு
ந்த தோற்றங், கொண்டல்கண் படுக்குந் தேமாய் குயிலின
மழைப்பத் தோன்றுந், திண்டிற லனங்கள் சேனா பராக
மொத் திருந்த தன்றே.

(இ - ள்.) வின் தொடர் - ஆகாசத்தை யளாவாநின்ற, பொதும்
பாதோறும் - சோலைகளோறும், வினா கமழ் - வாசனை பரிமளியா
நின்ற, போதில் வீழ்ந்து - புட்பத்திலிறங்கி, வண்டு இனம் - வண்டுக்
கூட்டங்கள், குடைந்து - மூக்கினுறுழுது, பாட - பண்ணைப்பாட, மக
ரந்தம் - மகரந்தப்பொடிகள், எழுந்த தோற்றம் - எழும்பிய காட்சி
யானது, கொண்டல் - மேகங்கள், கண்படுக்கும் - நத்திரைசெய்யும்
படியுள்ள, தே மா - தித்கிப்பு மாமரத்திலிருக்கிற, குயில் இனம் -
குயில்கூட்டம், அழைப்ப - கூப்பிட, தோனறும் - வந்த, தின் திறல்
அனங்கள் - மிகுந்த வலிமையையுடைய மன்மதனது, சேனா பரா
கம் - சேனையின் நெழும்புகிற புழுதியை, ஒத்து இருந்தது - ஒப
பாகியிருந்தது, எ-று.

(க-து.) மகரந்தமெழுந்த காட்சியானது மன்மதன் சேனைகளினு
லெழும்பும் புழுதியை யொத்திருந்தன என்பதாம். (அ)

காயெரிமணியிற்செய்தகதிர்முலைமகளிர் கூந்த
லாய்மலருகுத்தல்போலக்குயிலகுடைந்தாடவீழ்ந்த
சேயமென்போதுபோர்த்ததிருவநீணிலங்களையாவும்
பாயலிற்படுத்தசெம்பொற்படாமெனவிளங்குமன்றே.

(இ - ள்.) காய் எரி - கொளுத்தாநின்ற நெருப்பையொத்த,
மணியில் செய்த - ரத்தத்தினாலசெய்த ஆபரணத்தினது, கதிர் - பிர
காசம்பொருந்திய, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, மகளிர் - மாதா
ளது, கூந்தல் - அளகபாரமானது, ஆய மலர் உகுத்தல் போல - ஆரா
ய்ந்த புஷ்பத்தை உகித்ததல்போல, குயில் - கோகிலங்கள், குடைந்து
ஆட - கூத்தாட, வீழ்ந்த - வீழ்ந்த, சேய - சிவந்த, மெல் போது -
மிகுதுவாகிய புஷ்பங்கள், போர்த்த - மூடப்பெற்ற, திருவ -
சிறப்புற்ற, நீள் நிலங்கள் யாவும் - நீண்ட நிலங்களெல்லாம், பாய
லில் படுத்த - சயனத்தில் விரித்த, செம் - சிவந்த, பொன் படாம
என - பொன் வஸ்திரத்தைப்போல, விளங்கும் - பிரகாசிக்கும், எ-று.
அன்று, ஏ - அசை.

(க - து.) மலர்கள்விழுந்த நிலங்களையாவும் பொற்சிலை விரித்தாற்
போலும் விளங்கும் என்பதாம். (க)

தாழ்சினைபூத்தமென்பூந்தண்ணறுஞ்சண்ணமாடி
வீழதுணைவருதனோக்கிப்புதுக்கடிமேயதென்னு
யாழிசையிடற்றசெங்கட்கருங்குயிலினிதினாடிக்
கோழனைக்குமரிவாழைக்குருத்திடையொளித்ததன்றே.

(இ - ள்.) தாழ் சினை பூத்த - வளைந்த இளைகளில் புஷ்பித்த, மெல் பூ - மிருதுவாகிய புஷ்பத்தினது, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, நறு சுண்ணம் ஆடி - வாசனையையுடைய மகார்தப்பொடியில் வீழ்ந்து, வீழ் துணை - விரும்பாநின்ற புருஷனாகிய ஆண்குயிலானது, வருதல் நோக்கி - வருகிறதைப்பார்த்து, புது கடி - புதுமணத்தை, மேயது எனது - அடைந்ததென்று நினைந்து, யாழ் இசை - வீணையினைசையை யொத்த, மிடற்ற - கண்டத்தினையுடைய, செம் கண் - சிவந்தகண்களையுடைய, கரு குயில் - கறுத்த பெட்டைக்குயிலானது, இனி தின் ஊடி - இன்பத்தினாலே பிணங்கி, கோழ அனா குமரி வாழை - செழிப்பாகிய அனாயையுடைய இளவாழையினது, குருத்திடை - குருத்தினிடத்தில், ஒளித்தது - ஒளித்துக்கொண்டது, எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) ஆண்குயில் வருதலைக்கண்டு பெண்குயில் வாழைக்குருத்தி லொளித்தது என்பதாம்.

புதுக்கடி என்பதில் தூதனவிவாகம் என்பதும் புதியவாசனையென்பதஞ் சிலேடையால் பெறப்பட்டமையால், அதுகண்டு பெட்டைக்குயில் ஊடியதாம் எனக்கொள்க. (௧0)

இளவேனிறப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௯0௩.

போதுகொர்ப்படலம்.

[இப்படலத்தால் அநநகரத்திலுள்ள ஆடவரும் மாதரும் லீலையோடு மலர்களைக் கொய்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

க லி வி ரு த்த ம்

இன்னதன்மையவின்னிளவேனில்வாயன்னபொன்னகராடவர்யாவரும்
பொன்னவாழுலைப்பூவையர்தம்மொடுந்
துன்னாண்மலர்ச்சோலைசென்றெய்தினார்.

(இ - ள்.) இன்ன தனமைய - இத்தன்மையவாகிய, இன் - இனிமையாகிய, இள வேனில்வாய - வசநதகாலத்தினிடத்தில், அன்ன பொன்னகா - அந்த அழகிபநகரத்திலுள்ள, ஆடவா யாவரும் - புருஷாக ளெல்லோரும், பொன் - தேமலானது, அவாம் - விரும்புகின்ற முலை - ஸ்தனங்கையுடைய, பூவையாதம்மொடும் - (தங்கள்) மங்கைய ரோடும்கூட, துன்னும் - நெருங்கிய, நாள் மலா - அன்றலாந்த புஷ்பதையையுடைய, சோலை - பூஞ்சோலையை, சென்று - போய், எய்தினார் - அடைந்தார்கள், எ-று.

(க - து) மாவந்தகரத்துப் புருஷர்களும்பெண்களும் பூக்களவனத்தில் வந்தார்கள் என்பதாம். (௧)

உள்ளங்கொண்டாரிவரென்றுணர்த்திடப்
புள்ளவாங்கணவேளிடப்போதல்போ
லள்ளிலைச்செழுஞ்சோலையிலன்பகை
கள் ஞாண்கோதையர்கைப்பிடித்தேகினர்.

(இ - ள்.) உள்ளம் கொண்டா - (எங்கள்) மனத்தை அபகரித்
துகொண்டவர்கள், இவா என்று - இவாகளென்று, உணாதிட -
அறிவிக்க, புள் அவாம் - வண்டிகள் விரும்புகின்ற, கணை - புஷ்ப
பாணத்தை யுடைய, வேளிடை - மனமதனித்ததில், போதல் போல்-
செல்வதுபோல, அள் இலை - நெருங்கிய இலைகளையுடைய, செழு
சோலையில் - செழித்த சோலையினிடத்தில், அன்பகை - கணவர்களை,
கள் உண் - தேனபொருந்திய, கோதையா - மாலையையணிந்த மங்கை
யாகள், கை பிடித்து - கையிற்பிடித்துக்கொண்டு, ஏகினா - டோனா
கள், எ-று.

(க - து) பெண்கள் புருஷர்கள் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு
சோலையிற் போனார்கள் என்பதாம்.

கள்ளனா அரசரிடத்துப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் அவனானைக்
கிலக்காக்குவதுபோல ஆடவனாக காமனுக் கிலக்காககுதற கென்க. ()

அணங்குநோய்செயுமைந்துமலொன்றிற்
கணங்கொள்போதுகருளியபொய்கர்வாய்
மணந்துசெலவதையன்றிமணந்தவர்த
தணந்துசெல்லுந்தருக்கினாயாவோ.

(இ - ள்.) ஐந்து மலா - ஐந்து புஷ்பங்களே, அணங்கு நோய -
வருத்தமாகிய துன்பத்தை, செயயுமெனில் - செயயுமேயாமானால்,
கணம் கொள் போது - கூட்டவகொண்ட புஷ்பங்கள், கருளிய பொய்
காவாய் - நெருங்கிய சோலையினிடத்தில், மணந்து - கூடி, செல்வதை
அன்றி - போவதை யல்லாமல், மணந்தவா - கூடினவாகிய, தணந்து-
பிரிந்து, செல்லும - போகின்ற, தருக்கினா - செருக்கையுடையவர்கள்,
யாவா - எவர்கள், [ஒருவருமில்லை], எ-று. ஏ-அசை.

(க - து) புணாந்துபோவதல்லாது புணாந்தவரைப் பிரிந்து
டோவா ரில்லை என்பதாம். (ங)

திருவனார்தங்குழாத்தொடுசென்றத
னரிவைபஞ்சடியிற்றென்றறிகிலான்
வரைகொண்மார்பிணுதைத்தமலரடி
புணாவதிதெனநோக்கினன்போகின்றான்.

(இ - ள்.) திரு அன்னாதம் - இலக்குமியையொத்த ஸ்திரீகளு
டைய, குழாத்தொடு - கூட்டத்துடன், சென்ற - நடந்த, தன் அரிவை-
தன்னுடைய நாயகியினது, பஞ்ச அடி - செம்பஞ்சக்குழம்பூட்டிய
பாதமானது, இன்று என்று - இன்னதென்று, அறிகிலான் - அறியாத

வொருவன், வனா கொள் - மலையை உவமையாகக்கொண்டிருக்கின்ற, மார்பின் - (தனது) மார்பினிடத்தில், உதைத்த - உதைத்த, மலா அடி-தாமனாமலா போன்ற பாதக்குறியை, புலாவது - ஒத்திருப்பது, ஈது என - இந்த அடிக்குறியென்று, றோக்கினன் - பார்த்தவனாய், போகின்றான் - செல்கின்றான், எ-று.

(க - து.) தன்னையகியடி யிஃதென் றறியாதவன் தன்மார்பி உதைத்த அடிக் கொப யிஃதென்று பார்த்துப்போனான் என்பதாம்.()

மையகூந்தலோர்மங்கையசோகினி
லெய்துறுதுயர்போதின்னையேறுபு
கொய்துமென்றுகுறித்தடிவைத்தலுஞ்
செய்யபோதுகினைதொறும்பூத்தவே.

(இ-ள்.) மைய கூந்தல் - கறுத்த கூந்தலையுடைய, லா மங்கை - ஒரு மங்கையானவன், அசோகினில் - அசோக மரத்தினிடத்தில், எய்து உறுது - அடையக்கூடாமல், உயா போதினை - உயரத்திலுள்ள புஷ்பத்தை, ஏறுபு - ஏறி, கொய்தும் என்று - டறிப்போமென்று, குறித்த - நினைத்தது, அடி வைத்தலும் - பாதத்தை வைத்தமாத்நிரத்தில், செய்ய போது - சிவந்த புஷ்பங்கள், கினைதொறும் - கினைகள் தொறும், பூத்த - மலர்ந்தன, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) ஒருத்தி அசோகமரத்திலேறிக் காலடி வைத்தமாத்நிரத்தில் மலர்கள் மலர்ந்தன என்பதாம் (இ)

கோத்தமேகலைக்கோதையர்நோக்கவிற
பூத்தொசிந்திலகமென்போதினிற
மேத்துளிக்கமர்தெள்வினிவணமுனம்
பார்த்தகண்ணிழலபாய்ந்தனபோலுமே.

(இ-ள்.) கோத்த மேகலை - கோவையிட்ட மேகலாபரணத்தை யுடைய, கோதையா - மங்கையாகள், நோக்கவிற - பார்த்தவனாவில், பூத்து - மலர்ந்து, ஒசுத - வளைந்த, திலகம் - மஞ்சாடி மரத்திலுடைய, மெல் போதினில் - மிருதுவாகிய புஷ்பத்தில், தேன் துளிக்ஞ் - தேனினது துளிக்கு, அமா - பொருந்திய, தெள்வினி - தெள்வினிராகத்தைப் பாடுகின்ற, வண்டு இனம் - வண்டிக்கூட்டங்கள், பார்த்த - பார்த்ததாகிய, கண் - கண்களிலுடைய, நிழல் - சாயல்கள், பாய்ந்தன போலும் - பரவினபோலும், எ-று.

(க - து.) மஞ்சாடி மலரைப் பெண்கள் பார்த்தமாத்நிரத்தில் வண்டிகள் பாவைபாய்ந்தாற்போலும் என்பதாம். (க)

காசலாமுலைக்கன்னியர்புல்லலும்
பாசிலைக்குரவின்றபைம்போதினின்
முகவண்டினமொய்த்ததுவெம்முலைப்
பூசுநானம்பொறித்ததுபோலுமால்.

(இ-ள்.) ஊலாம் - ரத்நாபரணங்கள் தங்கிய, முலை - ஸ்தனங் களையுடைய, கன்னியா - மங்கையாகள், புல்லலும் - தழுவினவளவில், பாச இலை - பசுமையான இலைகளையுடைய, குரவு - குராமரமானது, ான்ற - பெற்ற, பைம்போதின் - பசிய புஷ்பத்தில், மூசு - நெருங் கிய, வண்டு இனம் - வண்டிக்கூட்டமானது, மொய்த்தது - மொய்த் துக்கொண்டது, வெம் - விருப்பத்தைக்கொடுக்கின்ற, முலை - ஸ்தனங் களில், பூசு - பூசப்பட்ட, நானம் - கஸ்தூரி, பொறித்தது போலும் - பூசியதுபோலும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) பெண்கள் குராமரத்தைத் தழுவினவளவில் அம்மர மலா வண்டிக்கூட்டம் மராவில் மொய்த்தது முலைமேற் கஸ்தூரி பூசிய யதுபோலும் எனபதாம். (எ)

வஞ்சி நுண்ணிடைமாதர் மிதித்தலிற்
செஞ்சுவேதளிர் நின்றசெயலை
ளஞ்செஞ்சேழிதோய்ந்தவரககெறி
பஞ்சியுண்டொளிர் பான்மைகடுக்குமே.

(இ-ள்.) வஞ்சி - கொடியையொத்த, நுண் இடை - துட்பமாகிய மருங்கையுடைய, மாதா - ஸ்திரீகள், மிதித்தலில் - மிதித்தலினால், செஞ்சுவே - செம்மையாக, தளிர் ான்ற - தளிர்களைத்தந்த, செயலை கள் - அசோகவிருகாங்குள, அம - அழகிய, செம் - சிவந்த, சேழி - (அம்மடவா) சிறுமடியில், தோய்ந்த - பூசிய, அரக்கு எறி - செந்நிறத் தை வீசாநின்ற, பஞ்சி - செமட ஞ்சியை, உடை - (தம்மிடத்திற்) கொண்டு, ஒளிர் பான்மை - பிரகாசிக்கிற தன்மையை, கடுக்கும் - ஒக்கும், எ-று. ஏ - அசை

(க - து.) அசோகமரங்கள் பெண்க ளடிகளின் செம்பஞ்சக் குழம்பு உண்டாறபோ லிருக்கும் எனபதாம். (அ)

அரவமேகலைபாயிழையார்குயர்
குரவம்பாவைகொடுத்தகொழுதிமென்
முருகுலாமளிமொய்த்தகடம்பினம்
பரிவினாடவெண்பந்துகொடுத்தவே.

(இ - ள்) அரவம் மேகலை - சத்திபாரின்ற மேகலாபரணத்தை யுடைய, ஆயிழையார்க்கு - மாதருக்கு, உயா குரவம் - உயர்ந்த குரா விருகும், பாவை - (காயாகிய) பதுமைகளை, கொடுத்த - கொடுத்த தன; கொழுதி - கோதி, மெல் - மிருதுபொருந்திய, முருகு - தேனி னிடத்தில், உலாம் - உலாவுகின்ற, அளி - வண்டிகள், மொய்த்த - நெருங்கிய, கடம்பு இனம் - கடப்பவிருகாங்குள், பரிவின ஆட - விருப் பத்துடனே ஆடுவதற்கு, வெள் - வெண்மையாகிய, பந்து - (காயா கிய) பந்தை, கொடுத்த - கொடுத்தன, எ-று. ஏ-அசை.

(க - து) குராமரங்கள் மாதார்க்குக் காய்களைப் பதுமைகளாகக் கொடுத்தன, கடப்பமரங்கள் காய்களைப் பந்துகளாகக் கொடுத்தன என்பதாம். (க)

மாங்குயிற்குரல்கேட்டுமலருறாக்
கோங்கமாதர்குதலையைக்கேட்டவந்
தேங்கொள்போதுசினேதொறும்பூத்தலா
லாங்கதற்கிணையோசுயிலார்ப்பதே.

(இ-ள்.) — மாமரத்திலிருக்கிற, குயில் குரல் கேட்டு - குயிலின் குரலுக்கேட்டு, மலா உற - மலராத, கோங்கம் - கோங்க விருகை மானது, மாதா - மடவாருடைய, குதலையை - குதலையுடைய, கேட்டவன் - கேட்டவனாவது, தேன் கொள் போது - தேனைக்கொண்ட புஷ்பங்களை, சினேதொறும் - கிணைகள் தொறும், பூத்தலால் - புஷ்பித்த லால், ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அதற்கு - (அம்மடவா) சொல்லுக்கு, குயில் ஆரபது - குயில் கூவுவது, இணையோ - ஒப்பாருமோ, டுங்காது, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) குயிலோசையால் மலராத கோங்கு மாதா குரலோ சையால் மலாதலால் இவாகுள் குரலுக்குக் குயிலோசை யொவ்வாது என்பதாம். (க0)

காவிலன்புடைக்காணையோர்தார்ப்புறம்
பூவைகண்ணுறுபூந்துகண்மாற்றவ
மாவியென்னவருகுறைமாற்றவன்
காவியங்கட்கடைகள்சிவந்தவே.

(இ-ள்.) காவில் - பூஞ்சோலையில், அன்பு உடை காணை - ஆசையை புடைய புருஷனுடைய, லா - ஒரு, தாரா குழல் - மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய, பூவை - மலையானது, கண் உறு - கண்ணிலேபடிந்த, துங்கள் - மகரந்தப்பொடியை, மாற்றவன் - துடைத்தமாதிரித் தில், ஆவி என்ன - (தன்) உயிரைப்போல, அருகு உறை - பக்கத்திலிருந்த, மாற்றவன் - சக்களத்திலிருந்த, காவிய - நீலோற்பலத்தை யொத்த, அம் கண் கடைகள் - அழகிய கடைக்கண்கள், சிவந்த - சிவந்தன, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) நாயகன் ஒரு நாயகிகண்ணில் விழுந்த மகரந்தத்தைத் துடைத்தவளவில் மற்றொரு நாயகிகண்கள் சிவந்தன என்பதாம்.

தன்கணவன் சக்களத்திலிடத்தி லன்பினன் என்றறிந்து கோ பித்தா ளென்க. பூந்துகண் மாற்றலாகிய காரண மோரிடத்தும் கண் சிவத்தலாகிய காரியம் மற்றோரிடத்தும் கூறலால் தொடர்பின் மையணி. (கக)

வாங்குயிற்கைவரைபுறாதோளினான்
தேங்கொள்வண்டுதிளைப்பவடுவறுங்
கோங்கரும்பினைநோக்கியோர்கோல்வளை
வீங்குவெம்முலைநோக்கலும்வெள்கினான்.

(இ-ள்.) வாங்கு வில் - வளைந்தவில்லை, — கையிலேபுடைய, வரை புறாதோளினான் - மலையையொத்த தோளையுடைய ஒரு புரு ஷன், தேன் கொள் வண்டு - தேனை புண்ணுகிற வண்டிகள்,

தினைப்ப - பொருத்த, வடு உறும் கோங்கு - வடுவுண்ட கோங்கு
மாததினது, அரும்பினை நோக்கி - அரும்பைப் பார்த்து, ஓர் கோல்
வளை - ஒரு மடந்தையினது, வீங்கு - பருத்த, வெம் முலை - விருப
பத்தைத் தருகின்ற ஸ்தனங்களை, நோக்கலும் - பாராக்குமளவில்,
வெள்கிளை - (அவள்) வெட்கப்பட்டாள், எ-று.

(க-து.) ஒரு புருஷன் கோங்குமலரில் உண்டிகள் கிண்டிய வடு
வைக்கண்டு ஒரு பெண்முலையைப் பார்த்தவளவில் அவள் விவட்க
மடைந்தாள் என்பதாம்.

வடுவுண்ட கோங்குமலையும் நகக்குறியுண்ட ஸ்தனங்களையும்
ஒபாக்கிப் பாராக்குமளவில் அதுகண்டு நாணிநா னெனாக. (கஉ)

கோதைமார்பனோர்கோல்வளைகாதினில்
மாதர்நீலம்புனைதலுமாற்றவள்
நோதகும்படிநோக்கியநோக்கவள்
காதினும்புனைகாவினிகர்த்தவே.

(இ-ள்.) கோதை மாப்பன் - மாலையணிந்த மாப்பையுடையவன்,
ஓர் கோல்வளை - ஒரு மாதினது, காதினில் - காதினில், மாதா நீலம் -
அழகிய நீலோற்பலத்தை, புனைதலும் - சூட்டியவளவில், மாற்றவள் -
சக்களத்தி, நோதகும்படி - நோகும்படி, நோக்கிய நோக்கு - பார்த்த
பாபவையானவை, அவள் - அச்சுக்களத்தியினது, காதினும் - காதினில்
யும், புனை - சூடிய, காவி - நீலோற்பலத்தை, நிகாதத - ஒத்திருந்
தன், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து) கணவன் ஒரு நாயகிகாதிற் நீலோற்பலத் தரித்தவள
வில் அவள் சக்களத்தி பாராத பாபவைகள் காதிற்புனைந்த நீலோற்
பலத்தை ஒத்திருந்தன என்பதாம். (கங)

கோலநாண்மலர்கொய்பவளங்கையி
லோலிடுஞ்சுரும்போச்சவும்போகில
மாலுழந்துமறிந்துவிழுவன
நீலவொண்கழங்காடனிகர்க்குமால்.

(இ-ள்.) கோலம் நாண் மலர் - அழகுபொருந்திய புதிய புஷ்பங்
களை, கொய்பவள் - பறிக்கின்றவளது, அகையல் - உள்ளங்கையில்,
ஓல் இடும் - சத்திக்கின்ற, சுரும்பு - வண்டிகள், ஓச்சவும் - ஓட்டவும்,
போகில - போகின்றிலவாய், மால் உழந்து - மயக்கமுற்று, மறிந்து -
மறிபட்டுமறிபட்டு, விழுவன - (அக்கையில்) விழக்கின்றனவாகி,
நீலம் - கறுத்த, ஒன் - பிரகாசம் பொருந்திய, கழங்கு ஆடல் - அம்
மனை ஆடலை, நிகாக்கும் - ஒக்கும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) மலர்கொய்பவள் கையில் வண்டிகள் வீழ்பவை நீலப்
பந்துகள் ஆடலை யொப்பாகும் என்பதாம். (கச)

போதுகொய்படலம் முற்றிற்று.

புனல்வினையாட்டுப்படலம்.

[இப்படலத்தால் போது கொய்தவர்கள் பின்பு அக்
காலத்துக்கேற்பப் புனலில் வினையாடல் சொல
லப்படுகின்றது.]

க லி லி ரு த் த ம்.

இணரவிழ்பொதும்பரினினைஞர்யாவரும்
புணாமுலைமகளிருமபோதுகொய்தபின்
முனையொமடவனமிரியததூநிற
மணிதெளித்தனையகீர்வா விபெயதினார்.

(இ-ள்.) இணா அவிழ் - பூங்கொத்துகள் விரியாநின்ற, பொதும்
பரின் - சோலையில், இளைஞர் யாவரும் - யௌவனபுருஷாக னெஸ்
லாரும், புணா முலை - நெருங்கிய ஸ்தனங்கனையுடைய, மகளிரும் -
மாதாகளும், போது கொய்தபின் - புட்பங்களைப் பறித்தபின்பு, துணை
யொமட - பெட்டையுடனே, மட அனம் - இளவனனங்கள், இரிய -
ஓட, தூ நிறம் - வெண்மையாகிய நிறத்தையுடைய, மணி - முத்தை,
தெளித்தது அனைய - பரப்பியதையொத்த, நீர் - சலத்தையுடைய,
வாவி - தடாகத்தை, எய்தினார் - அடைந்தார்களா, எ-று.

(க - து.) வாலிபர்களும் மாடர்களும் தடாகத்திற் சோந்தார்கள்
என்பதாம். (க)

வானெடுங்கண்ணியர்வா விபெய்தலுஞ்
சேணிடையேயியம்புட்கள் செல்லுதல
யாணர்மென்கோங்கரும்பிடையயிங்கிய
பூண்முலைக்குடைந்தயலபோதல்போன்றதே.

(இ-ள்.) வான் - வானையொத்த, நெடு கண்ணியா - நீண்ட கண்
கனையுடைய மாதர்கள், வாவி எய்தலும் - தடாகத்தில் அடையவும்,
சேணிடைய - ஆகாயத்தின்கண், நேயியம் புட்கள் - சக்கரவாகப்புகழி
கள், செல்லுதல் - போதலானது, யாணர் - புதுமை பொருத்திட,
மெல் - மிருதுவாகிய, கோங்கு அரும்பு - கோங்கரும்புகள், இடைய -
தோற்றுப்போக, லீங்கிய - பருத்த, பூண் - ஆபரணத்தை யணிந்த,
முலைக்கு - ஸ்தனங்களுக்கு, உடைந்து - தோற்று, அயல் போதல் -
புறத்தே போய்விடுதலை, போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) பெண்கள் குளத்துட் சென்றவளவில் சகோரங்கள்
பறப்பவை அப்பெண்கள் முலைக்குத் தோற்றுப் போகனபோலு
மிருந்தன என்பதாம். (உ)

மங்கையர்செறிதலுமல்குநீரிடைப்
பங்கயச்செழுமலர்தாழ்தல்பாவையர்
திங்கள்வான்முகத்தெழிற்குடைந்துதேங்கமழ்
பொங்குதண்புனலிகையொளித்தல்போலுமால்

(இ - ள்.) மக்கையா - மாதாகள், செறிதலும் - அடைதலும், மல்கு நீரிடை - நிறைந்த சலத்தினிடத்தில், பங்கயம் செழு மலா - தாமனாயினது செழித்த புஷ்பங்கள், தாழ்தல் - மூழ்குதல், வாவையா - மாதாகளுடைய, திங்கள் - சந்திரனையொத்த, வாள் முகத்து எழிற்கு - பிரகாசம் பொருந்திய முகத்தினது அழகிற்கு, உடைந்த - தோற்று, தேன கமழ் - வாசனை பரிமளியாகின்ற, பொங்கு தண் புன லிடை - மிகுந்த குளிர்ந்த நீரினிடத்தில், ஒளிததல் போலும் - ஒளித் துக்கொள்ளுதலை யொக்கும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) தாமனா நீரிற்றுமுதல் பெண்கள் முகத்துக்கஞ்சி ஒளித் தல்போலும் என்பதாம். (ங)

வடுவகிர்நெடுங்கணர்வார்கொள்வெம்முலை
குடைபுனல்வாவியுட்குளித்தலீந்திரன்
படர்சிறையரிவதற்கஞ்சிப்பாய்தினைக்
கடலிடைமால்வனையொளித்தலகாட்டுமரல்.

(இ - ள்.) வடு வகி - மாவடுவினது பிளபபைபொத்த, நெடு கண்ணா - நெடிய கண்களையுடைய மாதாகளது, வா கொள் - கச்சையணிந்த, வெம் முலை - விருபபத்தைத்தரும் ஸ்தனங்கள், குடை - ஆடாகின்ற, புனல் வாவியன் - சலத்தையுடைய தடாகத்தினுள், குளித் தல் - மூழ்குதல், இந்திரன் - தேவேந்திரன், படா சிறை - விரிந்த இறகை, அரிவதற்கு - அறுத்தற்கு, அஞ்சி - பயந்து, பாய் தினை - பாயாகின்ற ஊயையுடைய, கடலிடை - சமுத்திரத்தினிடத்தில், மால் வரை - உயர்ந்த மலைகள், ஒளித்தல் - ஒளித்துக் கொள்ளுதலை, காட்டும் - காண்பிக்கும், எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) பெண்கள் முலைகள் நீரிலிருத்தல் மைநாகபரவத மொ ளித்தல்தோலும் என்பதாம். (ச)

வினாகமழ்சுண்ணமெய்திமிர்ந்துமென்குழற்
றெரியலின்வீக்குபுதெய்வச்சாந்தணி
வரிமுலைதோன்றிடமகளிர்நீந்துத
னினாமணிக்குடத்தினுளீந்தல்போலுமால்.

(இ - ள்.) வினா கமழ் - வாசனை பரிமளியாகின்ற, சுண்ணம் - கந்தப்பொடிகளை, மெய் திமிர்ந்து - சரீரத்திற் பூசிக்கொண்டு, மெல் குழல் - மிருதுவாகிய கூந்தலை, தெரியலின் வீக்குபு - மாலையினாலே கட்டி, தெய்வம் - தெய்வீகமாகிய, சாந்து அணி - சந்தனத்தை யணிந்த, வரி முலை - கௌலத்தையுடைய ஸ்தனங்கள், தோன்றிட - தோற்ற, மகளிர் - மாதாகள், நீந்துதல் - நீந்துதலானது, நினா மணி குடத்தினுள் - வரிசைகளாகிய ரதந் கும்பத்தினுள், நீந்தல் போலும் - நீந்துதலை யொக்கும், எ-று. ஆல் - அசை.

(எ-து.) மாதாகள் முலைதோன்றும்படி நீந்துதல் குடங்கொண்டு நீந்துதல் போன்றது என்பதாம்.

படவரவல்லுலார்முலையிற்பாய்புன
 லுடைதிரைக்கரத்தினும்பொருதலொண்டிறம்
 குடமுனிகருங்கடல்குடித்தவாற்றினம்
 புடைதிரண்மணிக்குடம்புடைத்தல்போன்றதே.

(இ - ள்.) படம் அரவு அல்லுலார் - பாம்பின்படத்தையொத்த
 நிதம்பத்தையுடைய மாதரது, முலையில் - ஸ்தனங்களின்மீது, பாய்
 புனல் - பாயாதின்ற சலமானது, உடை - உடையாகின்ற, திரை கரத்
 தினால் - அலையாகிய கையினால், பொருதல் - மோதுதல், ஒன் திறல் -
 பிரகாசமாகிய வன்மையையுடைய, குடமுனி - அகஸ்தியா, கரு கடல் -
 கருங்கடலை, குடித்த ஆற்றினால் - பானம்பண்ணிய நெறியினால், புடை -
 பக்கங்களில், திரள் - திரண்ட, மணி குடம் - ரதநக்குடத்தை, புடைத்
 தல் போன்றது - அடித்தலை யொத்திருந்தது, எ-று. ஏ-அசை.

(க-து.) மாதங்கள் முலை அகஸ்தியா கமண்டலத்தை ஒத்திருந்
 தது என்பதாம். (எ)

சிற்றிடையொருத்திதன்நிலகவாண்முகத்
 தெற்றுநீர்காதலனிறைப்பக்காண்டலு
 மற்றதுபொறுக்கலாதுயிர்த்துமாழ்கிய
 முற்றிழைமழைக்கணீர்முகனிறைந்தவே.

(இ-ள்.) சிற்று இடை - சிறிய இடையையுடைய, ஒருத்தி தன் -
 ஒருமாகினது, நிலகம் வாள் முகத்தது - நிலதமணிந்த பிரகாசம்
 பொருந்திய முகத்தினிடத்தில், எற்று - மோதுகின்ற, நீர் - சலத்தை,
 காதலன் - புருஷன், இறைபப - இறைக்க, காண்டலும் - பார்த்த
 வளவில், [] - அதை, பொறுக்கலாது - பொறுக்கமாட்டாமல்,
 உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, மாழ்கிய - மயங்கிய, முற்றிழை - சக்
 களத்தினினை, மழை கண் நீர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணீரானது,
 முகம் - முகத்திலு, நிறைந்த - நிரம்பின, எ-று. மற்று, ஏ - அசைகள்.

(க-து.) நாயகன் ஒரு நாயகி முகத்திலே நீரை யிறைக்கக்கண்ட
 வளவில் மற்றொரு நாயகி யழுதான் என்பதாம். (எ)

நாள் விழுவயர்ந்தவணைக்காதலன்
 ரோளணிசாந்தநீர்தோய்ந்துநீக்கலும்
 வானுகிருமுதமெய்வடுக்கண்டேங்குரு
 மீளவுமுளநகிவெள்கிளரேரோ.

(இ - ள்.) நாள் - புதிதாக, விழவு அயர்ந்தவன் - கலியாணம்
 பண்ணப்பட்டவன், நாணி - வெட்கப்பட்டு, காதலன் - புருஷனது,
 தோள் அணி - தோள்களினின்று மணிந்த, சாந்தம் - சந்தனத்தை,
 நீர் தோய்ந்து - நீரிருளித்து, நீக்கலும் - போக்கியவளவில், வாள் -
 வான்போன்ற, உகா - நகங்கள், உழுத - கிழித்த, மெய் - சரீரத்தில்,
 வடு [] - குழிகளைப்பார்த்து, ஏவரு உற - இரங்கி, மீளவும் - மறு

படியும், உளம் - மனதில், நனி வெள்கினான் - மிகவும் வெட்கமும்
ரூள், எ-று. அரோ - அசை.

(க-து.) புதுமணப் பெண் மூழ்கிச் சந்தனத்தை நீக்கினவளவில்
கணவன் நகக்குறி தன் மெய்யிற்கண்டு வெட்கினான் என்பதாம். (அ)

இன்னணமாடுதலைக்கியெய்திய
மன்னவர்மன்னனுமருங்குதேய்த்துயர்
பொன்னவிரிளமுலைப்புவைதன்னொடுந்
தன்னுநீர்ப்போர்த்தொழில்தொடங்கினாரோ.

(இ - ள்.) இன்னணம் - இத்தன்மையவாக, ஆடுதல் நோக்கி -
வினையாடுதலைப் பார்த்து, எய்திய - அத்தடாகத்தி னிடத்திலே வந்த,
மன்னவர் மன்னனும் - அரசாக்கரசனாகிய நளமகாராஜனும், மருங்கு
தேய்த்து - இடைபாதைதெடத்து, உயர் - உயர்ந்த, டொன அகர் -
தேமல் பிரகாசியானின்ற, இள முலை - இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்
கையுடைய, புவைதன்னொடும் - தமயந்தியினோடும், தன்னு - நெருங்
கிய, நீர் போர்த்தொழில் - சலககிரீடையை, தொடங்கினான் - ஆரம்
பித்தான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) நளன் தமயந்தியுடன் நீர்வினையாடத் தொடங்கினான்
என்பதாம். (க)

சுண்ணமென்சிலிறிநீர் துரக்குமெந்திர
மெண்ணிலதாங்கிலேளனையவேந்தலைப்
பெண்ணலங்கனிந்தொளிர் பேதைதன்னொடு
மண்ணியமணியனார்வனைநிட்டாரதோ.

(இ - ள்.) சுண்ணம் - கந்தப்பொழுகளையும், மெல் - மிருதுவா
கிய, சிலிறி - துருத்தியையும், நீர் துரக்கும் எந்திரம் - நீரிறைக்குங்
குழல்களையும், எல இல - அளவில்லாமல், தாங்கி - எடுத்துக்
கொண்டு, வேள் அனைய - மனமதனையொத்த, ஏந்தலை - நளமகாரா
ஜனை, பெண் நலம் - பெண்டனமை, கனிநது - பழுத்து, ஒளிர் - பிர
காசியானின்ற, பேதைதன்னொடும் - தமயந்தியோடுகூட, மண்ணிய -
கழுவின, மணியனார் - ரதநதையொத்த பெண்கள், வனைநிட்டார் -
வனைந்துகொண்டார்கள், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) பெண்கள் நீர் துருத்தியெடுத்துத் தமயந்தியோடு ளள
னைச் சூழ்ந்தார்கள் என்பதாம். (க)

தன்னிருங்கூந்தலார் துரந்ததாரைகண்
மன்னவன்றோள்களிற்பாய்தல்வானிடை
மின்னினங்காரொடுமிடைந்துமென்புனல்
பொன்னெடுங்குன்றின்மேற்பொழிதல்போன்றதே.

(இ - ள்.) தன்னு - நெருங்கிய, இரு - பெருமைபொருந்திய,
கூந்தலார் - கூந்தலையுடைய மாதர்கள், துரந்த தாரைகள் - தூவிய

சலதானாகள், மன்னவன் - நளமகாராசனாடைய, தோள்களில் - புசல்
களில், பாய்தல் - வீழ்தலானது, வானிடை - ஆகாசத்தினிடத்தில்,
மின் இனழ் - மின்னம்சுட்டம், காரொடும் - மேகத்துடனே, மிடை
ந்து - நெருங்கி, மெல் புனல் - மிருதுவாகிய சலத்தை, பொன் நெடு
குன்றின்மேல் - நெடிய மகமேருவினமீது, பொழிதல் போன்றது -
பொழிதலை ஒத்திருந்தது, எ-று ஏ - அசை.

(க-து.) பெண்கள் நளன் தோள்மேல் நீரிறைத்தல் மேகம் மலை
மேற பொழிதல் போன்றது என்பதாம். (கக)

அரசர்கோங்குலிகளீர்த்தாயாயிரஞ்
சுரிசூழன்மடநதையர்முகத்திறுந்நாவுதன்
முருகவிழ்தாமமைமலரின்மோட்டினம்
பரிதிசெங்கதிர்க்குழாமபாயதல்போன்றதே.

(இ - ள்.) அரசர்கோன் - இராசாதிராசனாகிய நளமகாராசன்,
குலிக நீர் - இங்குலிக நீரினது, தானா ஆயிரம் - ஆயிரந்தானாகளை,
சுரி சூழல் மடநதையர் - சுழித்த கூந்தலையுடைய மாதருடைய, முகத்
தில் - முகங்களில், தாவுதன் - இறைத்தலானது, முருகு அலும் -
தேன் விரியாநின்ற, தாமரை மலரின் - தாமரைப் புகழ்பத்தினிடத்தில்,
மோடு இளம் - மிகுந்த இளமைடொருந்திய, பரிதி - சூரியனுடைய,
செம் கதிர் சூழாம் - சிவந்த கிரணக்கூட்டங்கள், பாயதல் - வீழ்தலை,
போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று. ஏ - நிறைச்சை.

(க - து.) நளன் பெண்கள் முகத்தில் நீர்த்தானா தாவுதல் தாம
ரை மலரில் சூரியகிரணம் பாயதல்போன்றது எனத்தாம். (கஉ)

வினாகமழ்க்கண்ணமுமவிசுசாந்தமு
மரசனாண்டெறியலுமாற்றலாமையற்ற
குனாகடல்குளித்திடுமின்னிற்கோதைய
ருரவுநீர்வாவியிலொளித்திட்டாரோ.

(இ-ள்.) வினா கமழ் - வாசனை டரிமளியாநின்ற, கண்ணமும் -
கந்தப்பொழுகளையும், வீசு சாந்தமும் - (வாசனையை) வீசாநின்ற சந்த
னத்தையும், அரசன் - நளமகாராஜன், ஆண்டு - அவனிடத்தில், எறித்
தும் - வீசவும், ஆற்றலாமையால் - பொறுக்க மாட்டாமையினால்,
கு - கடல் - சத்தியாநின்ற சமுத்திரத்தில், குளித்திடும் - மூழ்கு
கின்ற, மின்னில் - மின்னலைப்போல், கோதையா - மாதாகள், உரவு
நீர் - விரிந்த சலத்தையுடைய, வாவியில் - தடாகத்தில், ஒளித்திட்
டார் - ஒளித்துக்கொண்டார்கள், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) நளன் கந்தபொழியையுஞ் சந்தனத்தையு மெறிதலுக்
குச் சகியாமல் பெண்கள் வாவியிலொளித்தாராகள் என்பதாம். (கங)

வாமமேகலையினர்வளர்ந்தவெம்முலை
கேமியம்புள்ளெனநீருட்காட்டுவார்

காமர்வாண்முகத்தினைக்கமலஞ்சேர்த்தித்தன்
டாமனாயெனமணித்தடத்தினமுழ்குவார்.

(இ - ள்.) வாமம் மேகலையினா - அழகுபொருந்திய மேகலா
பரணத்தையுடைய மாதாகள், வளார்த - வளங்குத, வெம் முலை -
விருப்பத்தைத் தராரினற ஸ்தனங்களை, நேமியம் புள என - சக்கர
வாகபகுவியென்று, நீருள காட்டுவார - சலத்துக்குள்ளே காட்டுவா
கள், காமா - அழகிய, வாள - பிரகாசம்பொருந்திய, முகத்தினை -
முகத்தை, கமலம் சேர்த்தி-தாமரைப்புவத த்துடனே சோதது, தன்
தாமரை என - குளிரச்சிப்பொருந்திய தாமரைப்புவென்று சொல்ல,
மணி - முத்தையுடைய, தடத்தின - தடாகத்தில், முழ்குவார - முழ்கு
வார்கள், எ-று.

(க - து) பெண்கள் முலைகளைச் சகோரம்போலக் காட்டுவா
கள், முகத்தைத் தாமரையோடு சோதது முழ்குவார்கள் என்பதாம்.)

தோற்றதன்பெரும்படை துளங்கினுமினி
யாற்றலமெனமலரடியிற்சேர்த்தலுங்
கோற்றொடியலங்கலங்குன்றன்னொடு
மேற்றனளொரிமணிச்சிவிறியேந்தியே.

(இ - ள்.) தோற்ற - தோற்று-போன, தன - தன்னுடைய,
பெரு படை - பெரிபசேனைகள், துளங்கினும் - நங்குகினும், இனி -
இனிமேல், ஆற்றலம் என - டொறுக்கமாட்டோமெனற, மலர அடி
யில் - தாமரைமலரினையொத்த டாதத்தில், சோதலும் - அடையுடன
வில், கோற்றொடி - தம்பருதியானவள், அலங்கல - மாலையணிந்த,
அம் - அழகிய, குன்று அன்னொடுமும் - மலையையொத்த நளமகா
ராசனுடனே, எரி மணி - பிரகாசிடாரின்ற இரதந்தாற்செய்த,
சிவிறி - நீராறுறுந் துருத்தியை, ஏந்தி - தாங்கி, ஏற்றனள - எதிர்த்
தான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நீர்வீசந் துருத்திகொண்டி நளனொடு எதிர்த்
தான் என்பதாம். (கரு)

ஓவியொழுதருமுருவப்பூங்கொடிச்
கோவைவார்மணிவடகொம்மைவெம்முலைத்
துவியோமுறுமெனச்சுடர்செய்ப்புணிநா
னவியந்துகில்கரந்தமையத்துவினான்.

(இ - ள்.) ஓவியா - சித்திரக்காரராலே, எழுது அரு - எழுதுதற்
கரிய, உருவம் - வடிவத்தையுடைய, பூங்கொடி - தமயந்தியினது,
கோவை - கோத்திருக்கிற, வார - நீண்ட, மணி வடம் - முத்துமாலே
யணிந்த, கொம்மை - இளமைபொருந்திய, வெம் முலை - விருப்பத்
தைத் தருகின்ற ஸ்தனங்களில், துவினால் - நீரைத் துவில், கோ உதும்
என - வருத்துவனென்று, சுடர் செய் - பிரகாசிக்கின்ற, புணிநான் -
ஆபரணத்தையுடைய நளமகாராசன், ஆவி - பாலாவிஷயப்பொத்த,

சலதானாகள், மன்னவன் - நளமகாராசனுடைய, தோள்களில் - பூசக்
களில், பாய்தல் - வீழ்தலானது, வானிடை - ஆகாசத்தினிடத்தில்,
மின் இனம் - மினனம்கூட்டம், காரொடும் - மேகத்துடனே, மிடை
ந்து - நெருங்கி, மெல் புனல் - மிருதுவாகிய சலத்தை, பொன் நெடு
குன்றின்மேல் - செடிய மகமேருவின்மீது, பொழிதல் போன்றது -
பொழிதலை ஒத்திருந்தது, எ-று. ■ - அசை.

(க-து) பெண்கள் நளன் தோள்மேல் நீரிதைத்தல் மேகம் மலை
மேற பொழிதல் போன்றது எனபதாம். (கக)

அரசர்கோல்குலிகளீர்த்தானாயாயிரஞ்
சுரிசூழன்மடந்தையர்முகத்திறுந்துவதன்
முருகவிழ்தாமரைமலரின்மோட்டினம்
பரிதிசெங்கதிர்க்குழாமபாயதல்போன்றதே.

(இ-ள்.) அரசாகோன - இராசாதிராசனாகிய நளமகாராசன்,
குலிக் கோ - இவகுலிக் கோனது, தானா ஆயிரம் - ஆயிரத்தானாகளை,
சுரி சூழல் மடந்தையா - சபித்த கூதலையுடைய மாதருடைய, முகத்
தில் - முகங்களில், துவதல் - இதைத்தலானது, முருகு அலும் -
தேன விரிபாரின்ற, தாமரை மலரின் - தாமரைபட்டைத்திணித்ததில்,
மோடு இனம் - மிகுத இளமைடொருந்திய, பரிதி - சூரியனுடைய,
செங்கதிர் குழாம் - சிவந்த கிரணக்கூட்டங்கள், பாய்தல் - வீழ்தலை,
போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று. ஏ - அறமசை.

(க-து.) நளன் பெண்கள் முகத்தில் கோத்தானா துவதல் தாம
மலரில் சூரியகிரணம் பாயதல்போன்றது என்பதாம். (கஉ)

வினாகமழ்சுண்ணமும்விசசாந்தமு
மரசனாண்டெறியலுமாறறலாமையாற்
குரைகடல்குளித்திடுமின்னிற்கோதைய
ருரவுளீர்வாவியிலொளித்திட்டாரோ.

(இ-ள்.) வினா கமழ் - வாசனை டரிமளியாரின்ற, சுண்ணமும் -
கந்தப்பொழிகளையும், விச சாந்தமும் - (வாசனையை) வீசாரின்ற சந்த
னத்தையும், அரசன் - நளமகாராஜன், ஆண்டு - அவலிடத்தில், எறித்
தும் - விசவும், ஆற்றலாமையால் - பொறுக்க மாட்டாமையினால்,
குரை கடல் - சத்தியாரின்ற சமுத்திரத்தில், குளித்திடும் - மூழ்கு
கின்ற, மின்னில் - மின்னலைபோல, கோதையா - மாதங்கள், உரவு
கோ - விரிந்த சலத்தையுடைய, வாவியில் - தடாகத்தில், ஒளித்திட்
டாரா - ஒளித்துக்கொண்டாராகள், எ-று. அரோ - அசை.

(க-து.) நளன் கந்தபெர்மையுஞ் சந்தனத்தையு மெறித்துக்
குச் சபியாமல் பெண்கள் வாவியிலொளித்தாராகள் என்பதாம். (கக)

வாமமேகலையினர்வளர்ந்தவெம்முலை
கேமியம்புள்ளெனநீருட்காட்டுவார்

காமர்வாண்முகத்தினைக்கமலஞ்சேர்த்தித்தண்
டாமனாயெனமணித்தடத்தினமூழ்குவார்.

(இ - ள்.) வாமம் மேகலையினா - அழகுபொருந்திய மேகலா
பரணத்தையுடைய மாதாக்கள், வளாரத - வளாரத, வெம் முலை -
விருப்பத்தைத் தராநின்ற ஸ்தனங்களினை, நேமியம் புள என - சக்கர
வாக்பஸ்தியென்று, நீருள காட்டுவார் - சலத்துக்குள்ளே காட்டுவா
கள், காமா - அழகிய, ஊள் - பிரகாசம்பொருந்திய, முகத்தினை -
முகத்தை, கமலம் சோத்தி-தாமனாடபுஷ்டத்துடனே சோத்து, தண்
தாமனா என - குளிராசம்பொருந்திய தாமனாடபூவென்று சொல்ல,
மணி - முத்தையுடைய, தடத்தின - தடாகத்தில், மூழ்குவார் - மூழ்கு
வார்கள், என்று.

(க - து) பெண்கள் முலைகளைச் சகோரம்போலக் காட்டுவா
கள், முகத்தைத் தாமனாயோடு சோத்து மூழ்குவார்கள என்ததாம்.)

தோற்றதன்பெரும்படைதுளங்கினுயினி
யாற்றலமெனமலராடியிற்சேர்த்தலுங்
கோற்றொடியலங்கலங்குன்றன்னொடு
மேற்றனளொரிமணிச்சிவியேந்தியே.

(இ - ள்.) தோற்ற - தோற்றறுப்போன, தன் - தன்னுடைய,
பெரு படை - பெரிபசேனைகள், துளங்கிலும் - நடுங்கினும், இனி -
இனிமேல், ஆற்றலம் என - பொறுக்கமாட்டோமென்று, மலா அடி
யில் - தாமனாமலரினையொத்த டாதத்தில், சோதலும் - அடையுடன
வில், கோற்றொடி - தமயந்தியானவள், அலங்கல் - மாலையணிந்த,
அம் - அழகிய, குன்று அனனொடுமே - மலையையொத்த களமகா
ராசனுடனே, எரி மணி - பிரகாசியாநின்ற இரத்தத்தாற்செய்த,
சிவிறி - நீராதாறுந் துருத்தியை, ஏந்தி - தாங்கி, ஏற்றனை - எதிர்த
தான், என்று.

(க - து.) தமயந்தி ரீவீசுந் துருத்திகொண்டு களனொடு எதிர்த
தான் என்பதாம். (கரு)

ஓவியொழுதருமுருவப்பூங்கொடிக்
கோவைவார்மணிவடக்கொம்மைவெம்முலைத்
துவியோமுறுமெனச்சுடர்செய்ப்புணினு
ஓவியந்துகில்கரந்தமையத்துவியினு.

(இ - ள்.) ஓவிடா - சித்திரக்காரராலே, எழுது அரு - எழுதுதற்
கரிய, உருவம் - வடிவத்தையுடைய, பூங்கொடி - தமயந்தியினது,
கோவை - கோத்திருக்கிற, வார - நீண்ட, மணி வடம் - முத்தமாலை
யணிந்த, கொம்மை - இளமைபொருந்திய, வெம் முலை - விருப்பத்
தைத் தருகின்ற ஸ்தனங்களில், துவியினு - நீராத் துவில், கோ உறும்
- வருந்துவனென்று, சுடர் செய் - பிரகாசிக்கின்ற, புணினு
ஓபரணத்தையுடைய களமகாராசன், ஆவி - பாலாவினையொத்த,

அம் துகில் - அழகிய வஸ்திரமானது, கரந்து அமைய - மறையும்படி, துவினான் - இறைத்தான், எ-று.

(க - து.) நான் தமயந்தியின்மேல் நீரிறைத்தான் என்பதாம் ()

அந்துகினைதலில்ல்குறேன்றுதல்
கந்தமிகளிற்றினான் காணவெள்குறாச்
சந்தரச்சுண்ணநீர்முகத்திற்றாயவன்
சந்தணிதடம்புயந்தமுவினாரோ.

(இ - ள்.) அம் துகில் - அழகிய வஸ்திரம், நனைதலில் - நனைந்த வளவில், அல்குல் - நிதம்பமானது, தோன்றுதல் - தோன்றுதலை, கந்து அடு - கட்டுத்தறியை முறிக்காநின்ற, களிற்றினான் - யானையை யுடைய நான், காண - பார்க்க, வெள்குறா - வெட்கமுற்று, சந்தரச்-அழகிய, சுண்ணம் நீர் - கந்தப்பொழிகலந்த நீரை, முகத்தில் தூய் - முகத்திலே யிறைத்து, அவன் - அவ்வரசனுடைய, சந்தணி - சந்தன மணித்த, தடம் புயம் - பருத்த தோள்களை, தமுவினான் - தமுவிக்கொண்டான், எ-று. அரோ - அசை.

(க-து.) சிலை நனைதலால் அல்குலை நான்காணத் தமயந்தி வெட்கப்பட்டு அவன் முகத்தில் நீரையிறைத்துப் புயத்தைத் தமுவினான் என்பதாம்.

தன்னுடைய அவயவங்களை நான் பார்க்குமளவில் அதுகண்டு நாணிய தமயந்தி அவன் பாராமைக்கு அவன் முகத்தில் நீர் தூய்யது மன்றி மடமையால் தமுவின னென்க. (க௭)

[இனியிரண்டுபாட்டால் சலக்கிரீடைசெய்தபின் தமயந்தி யலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

அலர்முலையம்மருங்ககறுநாமெனாக்
கலுழ்வபோற்றண்ணிகளிகரவிமேகலை
நிலவுமிழ்ப்புணினுணீக்கியேர்பெற
விலகிவிலுமிழ்கலைவீக்கினாரோ.

(இ - ள்.) அலா முலை - தமயந்தியினது, அம் மருங்கு - அழகிய இடையை, அகறும் - லீங்குவோம், நாம் எனா - நாமென்று, கலுழ்வ போல் - அழகின்றதுபோல், தண் துளி - தண்ணியதுளிகளை, காறும்-சொரியும், மேகலை - மேகலாபரணத்தை, நிலவு உமிழ் - பிரகாசத்தை உமிழ்நின்ற, புணினான் - ஆபரணத்தையுடைய தமயந்தி, விட - தள்ளி, ஓர் பெற - அழகுபெற, விலகி - விட்டுவிட்டு, வில் உமிழ் - பிரகாசத்தைக் கக்காநின்ற, கலை - ஆடையை, வீக்கினான் - கட்டிக்கொண்டான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி மேகலையைவீக்கி வேறே ராடையைபுடுத்திக் கொண்டான் என்பதாம்.

புணினான் மேகலைவீக்கி கலைவீக்கினானெனக் கூட்டுக. (க௮)

நகைநிலாத்தவழந்தெனநானங்கோட்டிய
முகிழ்முலைமுன்றிலின்முத்தந்தாங்கின
ளகினறுந்துமமென்குழலிலம்மலர்ச்
சிகழிகைவேடந்தனழலகந்தீட்டினுள்.

(இ-ள்.) ■■■ - ஒளியையுடைய, நிலா தவழந்தது ■■■ - சந்திரி
■■■ தவழந்ததுபோல, நானம் கோட்டிய - கஸ்தூரியப்பிய, முகிழ்
முலை முன்றிலில் - அரும்பையொத்த ஸதனப்பிரதேசத்தில், முத்தம்
தாங்கினுள் - முத்துவடத்தைத் தரித்தாள், அகில் - அகிலினுடைய,
நறுநாமம் - நறியபுகைபூட்டிய, மெல் குழலில் - மெல்லிய கூந்தலில்,
அம் மலர் சிகழிகை - அழகிய மலாமாலையை, வேய்ந்தனள் - தரித்
தாள், நிலகம் - பொட்டை, தீட்டினுள் - எழுதினாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி முத்துவடமணிந்தாள், மாலையரித்தாள், நிலா
தமிட்டாள் என்பதாம். (கக)

களிச்சுரும்பரறுதார்க்காளேகாமநோய்
தளிர்த்தெழமடமயிற்சாயறன்னெடுந்
துளிப்புயலகணபடுசோலைநாப்பனோர்
பளிக்குமேனிலைமலர்ப்பள்ளிமேவினாள்.

(இ - ள்.) களி - களிபபையுடைய, சுருமபு - வண்டுகள், அரற்று
தா - சததிபாநின்ற மாலையையுடைய, காளை - நளமகாராசனுவன,
காம நோய் - விரகநோயானது, தளிர் தது எழ - அதிகரிக்க, மட மயில்
சாயல் தன்னெடும் - தமயந்தியுடனே, துளி புயல் கண்படு - துளியை
யுடைய மேகங்கள் நிறத்தினா செய்யாநின்ற, சோலை நாப்பண் - சோ
லைக்கு மத்தியத்தில், ஓர் பளிக்கு மேல் நிலை - ஒரு பளிக்குந் செய்த
மேலுப்பரிகையில், மலர் பள்ளி மேவினாள் - புட்பசயனத்தில் சோந்
தாள், எ-று.

(க - து) நளன் விரகமதிகரிக்கத் தமயந்தியுடன் சோலையிற்
பளிக்கு மேன்மாடத்து மலர்ப்பள்ளியுட் சோநதான் என்பதாம். ()

அரிக்குரற்கிண்கிண்சிலம்பொடார்த்தன
புரிக்குழன்மலர்மழைபொழிந்துபொங்கிய
வரிச்சிறைத்தும்பிபாட்டயர்ந்தமங்கைதன்
றிருக்கிளர்முலைநலஞ்செம்மலுண்ணவே.

(இ - ள்.) மங்கைதன் - தமயந்தியினது, திரு கிளா - அழகு
மிஞ்ந்த, முலை நலம் - ஸ்தனத்தின தின்பத்தை, செம்மல் - நளமகா
ராசன், உண்ண - அனுபவியாநிற்க, அரி குரல் - தவணையினது குரலை
யொத்த, கிண்கிணி - சதங்கைகள், சிலம்பொடு - சிலம்புடனே, ஆர்த்
தன - ஆரவாரித்தன, புரி குழல் - சுட்டுப்பட்ட கூந்தல், மலர் மழை -
புஷ்பவருஷத்தை, பொழிந்து பொங்கிய - சொரிந்து மிஞ்ந்தன, வரி-
நீண்ட, சிறை - இறகையுடைய, தும்பி - வண்டுகள், பாட்டு அயாந்த்-
பாட்டைப்பாடின, எ-று. ■ - அசை.

(க - து.) நான் தமயந்தியை யனுபவிக்கக் காலில் இன்கினி
சிலம்புகள் சததித்தன கூந்தலில் வண்டிகள் பாடின என்பதாம். (உக)

ஏந்திளவனமுலேசாடவீர்நறுஞ்
சாந்துதிர்ந்தெதிருழிறவமுமார்பினன்
பூந்துணர்பொதுளியபொதும்பர்நாப்பேணர்
வாய்ந்தபூங்கொடியொடுமணந்துவைகினன்.

(இ - ள்.) ஏந்து - ஏந்திய, இளவனம் முலை - இளமையாகிய
அழகிய ஸ்தனங்கள், சாட - மோத, ஈ - குளிர்ச்சியும், நறு - வாசனை
யும்பொருந்திய, சாந்து உதிராது - சந்தன மழிந்து, எதிர் - நேராக,
எழில் தவறும் - அழகுடொருந்திய, மாபினன் - மாபையுடைய
நளன், பூதுணர் - பூங்கொத்துகள், பொதுளிய - நெருங்கிய, பொ
தும்பா - சோலையினுடைய, நாபடன் - மசதியத்தில், ஓர் - ஒப்பற்ற,
வாய்ந்த - தனக்குக் கிடைத்த, பூங்கொடியொடு - தமயந்தியினுடனே,
மணந்து - கூடி, வைகினன் - இருந்தான், ஏ-று.

(க - து.) தமயந்தியுடன் கூடியிருந்தான் என்பதாம் (உஉ)

புனலினையாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ செயயுள் கூடக

சூ தா பி ப ட ல ம்.

[இப்படத்தால் குறைவின்றிய செல்வத்தை யனுவிக்க
என நான விதிவழியால் அளவிடந்த உபைமலுப
வீத்தறஞ்சு காரணமாகிய சூதாடல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

அறசீர்க் கழிதெழுவடி யாசிரியலிருத்தம்

வாமபரித்தேரினானுமாயுயொண்கண்ணினாளு
மேம்பலோடினிதுபுலலியிடைவிடாதொழுகுநாளி
லாம்பலம்போதுகாட்டுமணிதிகழ்பவளச்செவ்வாய்க்
காம்புறந்தோளினாட்டுக்குக்கருப்பம்வந்துற்றதன்றே

(இ - ள்.) வாம் பரிதேரினானும் - தாவாநின்ற குதிரைகட்டிய
தேனையுடைய ஈனமகராசனும், மாழை - மாவகையையொத்த, ஒள் -
பிரகாசம்பொருந்திய, கண்ணினானும் - கண்ணையுடைய தமயந்தியும்,
ஏம்பனோடி - அகமலாச்சியுடனே, இனிது புல்லி - இனிமையாகப்
புல்லி, இடைவிடாது - நீங்காது, ஒழுகுநாளில் - நடக்குநாளிலே, ஆம்
பல் அம்போது - அழகிய செவ்வல்லிமலரை, காட்டும் - காட்டுகின்ற,
அணி திகழ் - அழகு பிரகாசியாநின்ற, பவளம் - பவளத்தையொத்த,
செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும், காம்பு உறழ் - மூங்கிலை ஒத்த,

தோளினுக்கு - தோளையுமுடைய தமயந்திக்கு, கருப்பம் வந்து உற்றது - கருப்ப முண்டாயிற்று, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி கருப்ப மடைந்தாள் என்பதாம். (க)

மெலியுதுண்மருங்குதோன்றவேயிளந்தோள்கடேம்ப
நலனுறுசெய்யமேனிபாசொளிநரம்புகாட்ட
வலர்சுணங்கணிந்துவீங்கியழகுவிற்றிருந்தபொம்மன்
முலைமுகங்கருகிச்செவ்விமுகமதிவிளர்த்ததன்றே.

(இ - ள்.) மெலியும் - வாடாரின்ற, துண் மருங்கு - துட்பமான இடையானது, தோன்ற - காண, வேய் - மூங்கிலையொத்த, இள தோள்கள் - இளமையாகிய தோள்கள், தேம்ப - வாட, நலன் உறு - நன்மைபொருந்திய, செய்ய மேனி - சிவந்த வுடம்பு, பாசு ஒளி - பசிய வொளியையுடைய, நரம்பு காட்ட - நரம்புகளைத் தோற்றுவிக்க, அலர் சுணங்கு அணிந்து - பார்த்த தேமலைத்தரித்து, வீங்கி - பருத்து, அழகு வீற்றிருந்த - அழகானது தங்கியிருந்த, பொம்மல் - பொலிவுபொருந்திய, முலை முகம் கருகி - ஸதனங்களின் முகங்கள் கறுத்து, செவ்வி - அழகையுடைய, முகம் மதி - முகமாகிய சநிதிரன், விளர்த்தது - வெண்மையடைந்தது, எ-று. அன்று - ஏ - அசைகள்.

(க - து.) தமயந்தி யிடையோன்ற தோள்கள் வாடப் பசிய நரம்பு காண முலைகருகி முகம்வெளுத்தது என்பதாம். (உ)

குழைமுகம் கிழித்த நீண்ட கொழுங்கடை மழைக
கட் பேதை, பொழிகதிர்த திங்கள் காட்டும் வலம்புரி வருந்
திப் பொங்கி, யொழுக்கொளி நிலவு காலை நிதில முயிர்த்த
தென்ன, மழகளி நனைய தோற்ற மாணிளவ குழவி யின்
றாள்.

(இ - ள்.) குழை முகம் கிழித்து - காதின்முகத்தைக் கிழித்து, நீண்ட - நீண்டிருக்கிற, கொழு கடை - செழுமையாகிய யுடைய, மழை கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணையுடைய, பேதை - தமயந்தியானவள், பொழி கதிரா திங்கள் - சொரியாநின்ற கிரணங்களை யுடைய சந்திரனை, காட்டும் - தோற்றுவிக்கும், வலம்புரி - வலம்புரிச் சங்கமானது, வருந்தி - வருத்தமுற்று, பொங்கி - பிரகாசித்து, ஒழுகு ஒளி - மிகுந்த கார்த்தியையுடைய, நிலவு காலும் - சந்திரிகையைக் கக்காநின்ற, நிதிலம் - முததை, உயிர்த்தது என்ன - பெற்றதுபோல, மழ களிது அனைய - இளமைபொருந்திய யானையையொத்த, தோற் றம் - காட்சியையுடைய, மாண் - மாட்சிமை பொருந்திய, இள குழவி ஈன்றாள் - இளங்குழந்தையைப் பெற்றாள், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி ஒரு ஆண்பிள்ளையைப் பெற்றாள் என்பதாம். (1)

மழகளிறனையநம்பிபிறையெனவளருநாளிற்
கழைபுரைதோளிபின்னோர்களுனியையுயிர்த்தாண்மக்கள்

குழலிணுங்கனிந்தவந்திக்குதலேகூட்டுருகிவெய்ய
முழைபுகுசியமன்னுணுவகையின்முழ்கினுனே.

(இ - ள்.) மழ களிது அணைய - இளமைபொருந்திய யானையை
யொத்த, நம்பி - பிள்ளையானவன், பிறை - மூன்றும்பிறை
போல, வளரும் நாளில் - வளாந்துவருங் காலத்தில், கழை புரை -
மூங்கிலையொத்த, தோளி - தோளையுடைய தமயந்தி, பின் - பின்பு,
ஓர் கன்னியை - ஒரு பெண்ணை, உயிர்த்தான் - பெற்றான்; மக்கள் -
இரண்டு குழந்தைகளுடைய, குழலினும் - வேய்க்குழலினும், கனி
ந்த - கனிவாகிய, அம் தி குதலை - அழகிய தித்திப்புப்பொருந்திய
மழலைச்சொல்லை, கேட்டு உருகி - கேட்டுள்ளுருகி, வெய்ய முழை
புகும் - வெவ்விதாகிய குகையில் றுழையாநின்ற, சியம் அன்னுள் -
சிங்கத்தையொத்த நளமகாராசன், உவகையில் - சந்தோஷத்தில்,
முழ்கினுள் - அழந்தினுள், எ-று ஏ - அசை.

(க - து.) பிள்ளை வளாந்துவருங் காலையில் தமயந்தி யொரு
பெண்பிள்ளையைப் பெற்றாள், நளமகாராசனும் மக்களின் குதலையைக்
கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தான் என்பதாம். (சு)

நிழலுமிழ்ந்துதிரங்காலும்வயிரவாணிததர்கோமார்
னெழுபுவிலேந்தர்பாரும்பிடுதிறைகொணர்ந்தெந்நூன்றுந்
தொழுதனதோத்திரிப்பதொடுகடலுமித்தஞால
முழுவதுமொருகோலோச்சிமுறைவழாதளித்தானன்றே.

(இ - ள்.) நிழல் உமிழ்ந்து - பிரகாசத்தைச் சொரிந்து, உதிரம்
காலும் - ரத்தத்தைக் கக்கும், வயிர வாள் - கூரியவானையுடைய, நி
தா கோமான் - நளமகாராசன், எழுபுவி - சப்ததிவிலுமுள்ள, வேந்தா
யாரும் - அரசவாஸலாரும், இடு திறை - கட்டுகின்ற கப்பங்களை, கொ
ணர்ந்து - கொண்டுவந்து, என்னுளறும் - எந்தநாளும், தொழுத
னா - வணங்கினவராய், ஏதநி நிற்ப - துதித்து நிற்க, தொடு - கடல்
உடுத்த - தோண்டப்பட்ட சமுத்திரக்குழை, ஞாலம் முழுவதும் -
உலகமுழுமையும், ஒரு கோல் ஒசை - ஒரு செவகோலைச் செலுத்தி,
முறை வழாது - கிரமந்தப்பாது, அளித்தான் - ரட்சித்துக்கொண்டு
வந்தான், எ-று. அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க - து.) நான் அரசா திறைகொடுக்க உலகத்தை யாண்டுவிட
தான் என்பதாம். (ரு)

கோவடுகுருதிவேலான் கொழுஞ்சுடர்பட்டகாலைச்
சேவடிசுழுவலின்றிச்செய்கடன்கழித்தனோக்கி
காவலம்சேருங்காலங்கருதுபுபன்னிராணி
மேவருதான்றியுற்றவெங்கலிமேயினுனே.

(இ - ள்.) கோ அடு - (சத்துருக்களாகிய) ராஜாக்களைக் கொல்
லாநின்ற, குருதி வேலான் - ரத்தந்தோய்ந்த வேலையுதத்தையுடைய
நான், கொழு - செழித்த, - சூரியன், பட்ட காலை - அஸ்த
மித்தபொழுது, சேவடி - சிவந்தபாதங்களை, கழுவல் இன்றி - கழு

லாமல், செய் கடன் - செய் யத்தக்க நித்திய கருமத்தை, கழித்தல் நோக்கி - செய்து முடித்தலைப் பார்த்து, காவலன் - அரசனை, சேரும் காலம் - அடைபுகாலம், கருதுபு - (எதுவென்று) நினைத்து, பன்னிரண்டு - பன்னிரண்டு வருஷம், மேவு அரும் - அடைதற்கரிய, தான்றி உற்ற - தான்றிமரத்தின்கண் ணிருந்த, வெம் கலி - வெவ்விய கலிபுருடன், மேயினுன் - சோந்தான், எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) நளன் திருவடி கழுவாது செய்த கருமத்தைக் கண்டு தான்றி மரத்திலிருந்த சனிபகவான் அநகனளைச் சோந்தான் என்பதாம். (சு)

கலிலிருத்தம்

விட்புலத்தரசருமேனேவேந்தரும்
வட்கவிம்மன்னவன்மல்லன்மாற்பகம்
பெட்புறுமடந்தையைபிரிப்பன்யானென
புட்கரன்பாற்கலிபோயினானோ.

(இ-ள்) விண் புலத்து - தெய்வலோகத்திலிருக்கும், அரசரும் - இந்திராதி தேவரும், ஏனே வேந்தரும் - பூலோகத்தரசரும், வட்க - நாணமடைய, இ மன்னவன் - இந்த நனனுடைய, மல்லன் - வலிமைபொருந்திய, மாபகம் - மாபிணித்ததை, பெட்பு உறும் - விருமபும், மடந்தையை - தமயந்தியை, பிரிப்பன் - பிரித்துவிடுவேன், யான் என - நானென்று, புட்கரன்பால் - புட்கரராஜனிடத்தில், கலி - கலிபுருஷன், போயினான் - போனான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) சனிபகவான் நளனைவிட்டுத் தமயந்தியைப் பிரிப்பேனென்று புட்கரனிடத்திற் போனான் என்பதாம். (எ)

வருகலிபுட்கரன்வதனநோக்குறாக்
சூதாகழனளனெனுங்கொற்றவேந்தனே
யொருகுடைநீழலினுலகங்காத்திட
விருநிலக்கிழமைநீயிழந்ததென்கொலோ.

(இ-ள்.) உரு கலி - வந்த கலியனானவன், புட்கரன் - புட்கரராஜனது, வதனம் - முகத்தை, நோக்குற - பார்த்து, சூதா கழல் - சுத்தியாரின்ற வீரக்கழலை யணிந்த, நளன் எனும் - நளனென்று சொல்லப்பட்ட, கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, வேந்தனே - அரசனே, ஒரு குடை நீழலின் - ஏகசத்திராதிபதிடைய, உலகம் காத்திட - இவ்வுலகத்தை ரக்ஷிக்க, இரு - இருமைபொருந்திய, நிலம் கிழமை - அரசாக்கியை, நீ இழந்தது - இகைவிட்டது, என்கொலோ - யாது காரணமோ, எ-று. ஏ, ஓ - அசை.

(க - து.) சனி பகவான் புட்கரனைப்பார்த்து உலகெலாம் நளன் அரசாட்சியிழந்த தென்னவென்றான் என்பதாம். (அ)

வாட்டிமுறல்வேந்தனைமடந்தைதன்னொடுங்
காட்டிமுடைப்புருத்திமன்னகாக்குமன்னருள்

முடிவெனதொழுகுந்தாமனை முடி
முடிவெனினக்கெனச்சொல்லினாரோ.

(இ - ள்.) வாள் திறல் - வாட்போரில் வெற்றியையுடைய, வேள்
தனை - (சுளமகா) ராசனை, மடந்தை தன்னொடும் - மனைவியுடனே,
காட்டிடை புருத்தி - காட்டினிடத்தில் போகச்செய்து, மண் காட்
கும் - உலகத்தை ரகழிக்காநின்ற, மன்னா - அரசர்கள், உன் - உன்னு
டைய, தாள் துணை தொழ - உபயபாதங்களை வணங்க, நறு - வாசனை
பொருந்திய, தாமம் - மாலையணிந்த, நீள் முடி - நீண்ட கிரீடத்தை,
நினக்கு - உனக்கு, முடிவென் - தரிப்பேன, என - எனறு, சொல்லி
னன் - சொன்னான், எ-று. அரோ - அகை.

(க - து.) நளையுந் தமயந்தியையுந் காட்டிற்றரத்தி உனக்கு
முடிமுடிவே நென்னான் என்பதாம். (க)

சொல்லலுங்களிமகிழ்தூங்கிப்புட்கரன்
கொல்லியவருநிறற்கூற்றுமஞ்சுறு
மல்லமிதின்புயமன்னர்மன்னனை
வெல்லுமாநெய்வனம்விளம்புவாயென்றான்.

(இ - ள்.) சொல்லலும் - இப்படிச் சொன்னவளவில், களி மகிழ்
தூங்கி - மிகுந்த மகிழ்ச்சியை யடைந்தது, புட்கரன் - புட்கரராஜன்,
கொல்லிய வரு - கொல்லவாராநின்ற, திறல் - வெற்றியையுடைய,
கூற்றும் - யமனும், அஞ்ச உறும் - பயப்படும்படியாகிய, மல் அபி -
மற்போரெய்கின்ற, திண புயம் - திண்ணிய புயத்தை யுடைய, மன்
னா மன்னனை - நளனை, வெல்லும் ஆறு - வெல்லுநெறி, எவ்வனம் -
எவ்விதம், விளம்புவாய் என்றான் - சொல்லென்று சொன்னான், எ-று.

(க - து.) புட்கரன் நளனை வெல்லும்வழி சொல்லென்றான் என்
பதாம். (க)

எண்ணலையாதுநானிழைத்தவஞ்சனை
விண்ணவராயினும்விலக்கற்பாலரோ
வண்ணலைச்சூதினாற்படுப்பலஞ்சனி
கண்ணுறும்பானகொடுக்கலியென்றாரோ.

(இ - ள்.) யாதும் எண்ணலை - எவ்வளவும் ஆனேசிக்க வேண்
டாம்; நான் இழைத்த வஞ்சனை - நான் செய்த கபடத்தை, விண்ண
வராயினும் - தேவர்களாலும், விலக்கற்பாலரோ - நீக்குந்தன்மை
யை யுடையார்களோ; அண்ணலை - நளனை, சூதினால் படுப்பன் - சூதி
னால் செயிப்பேன்; ■ அஞ்சல் - ■ பயப்படவேண்டாம்; கண்
உறும் - எதிரோ வந்த, யான - நானும், கொடு வெம் கலி என்றான் -
கொடிய வெவ்விய கலியெனன்று சொன்னான், எ-று. அரோ-அகை.

(க - து.) சனி நளனைச் சூதினால் வெல்லுவேனென்றான் என்ப
தாம். (க)

முழையுறைகொடுவரியனையமொய்ம்பினு
ஹழையினிம்போதுமென்றுகாத்துவெங்கலி
மழவிடையுருக்கொடுநிற்பவண்சுட
நிறைதவழ்மார்பினுனிவாந்துபோயினான்.

(இ - ள்.) முழை உறை - குகையினிடத்தில் இராநின்ற, கொடு அரி அனைய - கொடிய புலியையொத்த, மொய்ம்பினான் - வலியை யுடைய நளமகாராசனது, உழையினில் - இடத்தில், போதும் என்று உரைத்து - போவோமென்று சொல்லி, வெம் கலி - வெவ்வித கலி புருடன், மழ இடை - இளவேற்றின, உரு கொடு - உருவத்தைக் கொண்டு, நிற்ப - நிற்க, வள் சுடா - வளப்பமாகிய காந்தியை யுடைய, இழை தவழ் - ஆபரண மசையாநின்ற, மாபினான் - மாபையுடைய புஷ்கராசன, இவாந்து - ஏறிகொண்டு, போயினான் - சென்றான், எ-று.

(க - து) சனி இடம்போ லுருக்கொண்டு நிற்கப் புட்கரன் அதன்மே லேறிச்சென்றான் என்பதாம். (கஉ)

உரவுநீர்க்கருங்கடலுலகு காவலன்
குரைகழலபணிந்துதங்குறைகள்சாற்றுவா
னரசர்கண்டியிலமைமுதிலினார்ப்புறு
முரசுகண்டியிலகிலாவாயின்முன்னினான்.

(இ - ள்.) உரவு நீர் - விரிந்த நீரையுடைய, கரு கடல் - கரிய கடலாற் சூழப்பட்ட, உலகு காவலன் - உலகுக் கரசனாகிய நளனது, குரை கழல் பணிந்து - சததிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த பாதத்தை வணங்கி, தம குறைகள் சாற்றுவான் - தமது குறைகளைச் சொல்வ தற்கு, அரசர் - அரசர்கள், கண் துயில் - (சமயங்கிடையாமல்) நித திபாபண்ண, மை முதிலின - கறுத்த மேகத்தைப்போல, ஆர்ப்பு உறும் - சபதிக்காநின்ற, முரசு - பேரிகையானது, கண் துயில்கிலா - எப்போது மொலிக்கப்பெற்ற, வாயில் - அரண்மனை வாசலில், முன் னினான் - அடைந்தான் (புஷ்கராசன்), எ-று.

(க - து.) புட்கரன் நளன் அரண்மனைவாயிலிற் சென்றான் என்ப தாம். (கஉ)

மன்னவற்கெம்வரவுகாத்திவாயிலோ
யென்னலுமாங்கவனெய்திக்கூறலும்
கொன்னவிலவேலினான்கொணர்கவென்றன
ன்னவன்வருகெனவவையினெய்தினான்.

(இ - ள்.) வாயிலோய் - வாயிற் காவலானனே!, மன்னவற்கு - நளமகாராஜனுக்கு, எம் வரவு உரைத்தி - எமது வரவைச் சொல்லு, என்னலும் - என்று சொல்லலும், அவன் - அக்காவலானன், எய்தி கூறலும் - போய்ச்சொன்ன வளவில், கொல் நவில் - கொல்லு தலைச் செய்யாநின்ற, வேலினான் - வேலையுடைய வரசன், கொ ண்னவன் - அழைத்துவாவென்று சொன்னான்; அன்னவன்

வருக - அக்காவலாளன் வாவென்று சொல்ல, அவையின் எய்தி
னான் - சபையில் வந்தான் (புஷ்கராசன்) எ-று. ஆங்கு - அசை.

(க - து.) புட்கரன் காவலாளனுக்குச்சொல்ல, அவன் நளனுக்
குச் சொல்ல, நளனழையென்றுசொல்ல, அவனழைக்க இவன் வந்
தான் என்பதாம். (கசு)

களைகணதா கியோர்கவிகைநீழலில்
வளைகடலுலகெலாம்புரக்குமன்னவன்
றளையவிழ்தாமரைத்தாளிலவிழ்ந்தெழு
மிளவலோடளவளாயிருக்குமேல்வையில்.

(இ - ள்.) களைகணது ஆகி - ஆதாரமாகி, ஓர் கவிகை - ஒரு
வெண்கொற்றக் குடையினது, நீழலில் - நிழலிலிருந்து, வளை கடல்
உலகு எலாம் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூவுலகமுழுவதும், புரக்கும் - காப
பாற்றுகின்ற, மன்னவன் - நளமகாராஜனுடைய, தனை அவிழ் -
முறுக்குகள் விரிந்த, தாமரை - தாமரைப்பூவை யொத்த, தாளில் - பா
தத்தில், விழ்த்து - வணங்கி, எழும் - எழுகின்ற, இளவலோடி -
இளையோனாகிப் புஷ்கராசனுடனே, அளவளாய் - ஒருவாக்கொருவா
கலந்து பேசிக்கொண்டு, இருக்கும் ஏல்வையில் - இருக்குஞ் சமயத்
தில், எ-று.

(க - து.) நளனும் புட்கரனும் கலந்து பேசிக்கொண்டிருக்குஞ்
சமயத்தில் என்பதாம்.

இதுமுத லிரண்டுங் குளகம் என்பதாம். (கரு)

கொல்சினவாகைவேற்குரிசின்மல்லலேற்
றெல்லுமிழ்மணிக்கொடியுயர்த்ததென்னென
வல்லடுகுதினிலேற்றமன்னரை
வெல்கொடியீதெனவிளம்பினாரோ.

(இ - ள்.) கொல் சினம் - கொல்லுகின்ற கோபத்தையுடைய,
க வேல் - வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தையுடைய, குரிசில் -
நளமகாராசனவன், மல்லல் ஏறு - பலம்பொருந்திய ரிஷபத்தின்
மேல், எல் உமிழ் - பிரகாசத்தைக் கக்காசின்ற, மணி கொடி - அழகிய
கொடியை, உயர்த்தது - பிடித்தது, என் என - என்னவென்று கேட்க,
வல் - சொக்கட்டானல், அடி - பொருகின்ற, குதினில் - சூதாட்டத்
தில், ஏற்ற மன்னரை - எதிர்த்த வேந்தரை, வெல் - செயிக்கின்ற,
கொடி - துவசம், ஈது என - ஈதென்று, விளம்பினான் - சொன்னான்,
எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) நளன் இடபத்தின்மேற் கொடியிடித்த தென்ன
வென்று கேட்க, புட்கரன் சூதாட்டத்தி லெதிர்த்த மன்னரை
வெல்லுங்கொடி யிதுவென்றான் என்பதாம். (கசு)

சொல்லியவவ்வுரைகேட்டுத்தாமணித்
கல்லெனப்பனைத்துயர்கலவைத்தோனினான்

வெல்கொடியுயரியவிடலைசூதினீ
வல்லையேலாடுதும்வருகென்றேறிதினன்.

(இ - ள்.) சொல்லிய - சொன்ன, அ - அந்த வாத்தைையை, கேட்டு - செவியிற்கேட்டு, மணி - பரிசுத்தமாகிய இரத்தங்களை யுடைய, கல் என - மலையைப்போல, பண்ணது உயா - பருத்து உயர்ந்த, கலவை - சந்தனமணிந்த, தோளினை - தோள்களையுடைய நளன், வெல கொடி உயரிய - வெல்லாரின்ற கொடியையப்பிடித்த, விடலை - புஷ்கரணீ, சூதில் - சூதாட்டத்தில், நீ வல்லையேல் - நீ வல்லமையுடையவனானால், ஆடுதும் - ஆடுவோம், வருக என்று ஓதினன் - வாவென்று சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நளன் சூதாட்டத்தில் நீ வல்லவனானால் ஆடுவோம் வாவென்றான் என்பதாம். (கௌ)

நஞ்சினிற் கொடியவன் புணர்ப்பினம்மிறை
வஞ்சகச்சூதினிளமனமவைததானென
வஞ்சினரமைச்சரவ்வரசர்கோமகன்
செஞ்சரண்டொழுதிவைசெப்பன்மேயினார்.

(இ - ள்.) நஞ்சினில் - விஷத்தைப்பார்க்கிலும், கொடியவன் - பொல்லாதவனாகிய புஷ்கரணது, புணர்ப்பின் - சம்பந்தத்தினால், நம் இறை - நம்முடையவரசன், வஞ்சகம் சூதினில் - கபடமாகிய சூதில், மனம் வைத்தான் என - சிதை வைத்தானென்று, அஞ்சிலா - பயந்தவராய், அமைச்சர் - மந்திரிகள், அவ்வரசர் கோமகன் - அந்த நள மகாராஜனது, செம் சரண தொழுது - சிவந்த பாதங்களை வணங்கி, இவை செப்பல் மேயினார் - இவை சொல்லத் தொடங்கினார்கள், எ-று.

(க - து.) மந்திரிகள் பின்வருமாறு நளமஹாராஜனுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள் என்பதாம். (கஅ)

சீலநற்றருமமெய்சிதைக்குந்தெண்டினா
வேலைமுற்றிருநிலக்கிழமைவீழ்த்திமம்
மாலுறுத்திமிகவருடன்மன்னகேள்
கோலிமூக்கரசர்தங்கொள்கைத்தென்பவே.

(இ - ள்.) மன்ன கேள் - அரசனே கேளு, கவறு ஆடல் - சூதாடலானது, சீலம் - ஒழுக்கத்தையும், நல் தருமம் - நல்ல தருமத்தையும், மெய் - சத்தியத்தையும், சிதைக்கும் - கெடுக்கும், தென தினா - தெள்ளிய அலைகளையுடைய, வேலை முற்று - கடலினம் சூழப்பட்ட, இரு நிலம் கிழமை - பெருமைபொருந்திய அரசாக்கியை, வீழ்த்திமம் - அழிக்கும், மால் உறுத்திமம் - மயக்கஞ் செய்விக்கும்; கோல் இழுக்கு அரசர்தம் - கொடுங்கோலைச் செலுத்துகிற அரசர்களது, கொள்கைத்து என்ப - கோட்பாட்டையுடையதென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) நளச்சக்கிரவர்த்தியே சூதாடுதல் ஒழுக்கத்தையும் தருமத்தையும் சத்தியத்தையும் கெடுக்கும்; அரசாட்சியையுந் தள்ளும்;

மயக்கத்தரும்; இது கொடுக்கோல் வேந்தர்செய்கை என்பார்கள் என்பதாம். (கக)

கள்ளாணவிரும்புதற்கழகஞ்சேர்தல்மா
ஹள்ளாறப்பிறர்மனையதத்தலொன்னலர்க்
கெள்ளருளுட்பினுளிரியல்செய்திடல்
வள்ளியோயறநெறிவழுக்குமென்பவே.

(இ - ள்.) வள்ளியோய் - வளையாது கொடுக்கு மரசனே ! கள்
விரும்புதல் - மதுவைகருமுகக இச்சித்ததும், கழகம் சோதல் -
சூதாமிட்டதைச் சோதலும், மால் உள் உற - உள்ளே மயக்கமடைய,
பிறா மனையததல் - பிறாமனையானே விரும்புதலும், ஒன்னலர்க்கு -
சத்தருகருகருக்கு, என் அரு ஞாடபினுள் - இகழ்ச்சியில்லாத அமாக்
சுளத்திலு, இரியல் செய்திடல் - பின்னிட்டோடலும் (ஆகிய இவைக
ளால்), அற நெறி - அறத்தினவழி, வழுக்கும் எனப - பிறழ்மென்று
(பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள், எ-று. ஏ-அசை.

(க-து) அரசனே களையிச்சித்ததல், சூதாமிட்டத்தைச்சோதல்,
பிறன்மனையானே விசசித்ததல், யுத்தத்திலோடுதல், இவை தருமவழிக்கு
இழுக்கெனபா என்பதாம். (உய)

ஐயநீயாடுதற்கமைந்தசூதுமற்
நெய்துநலஞ்ரவினுக்கியைந்தனதுவெம்
பொய்யினுக்கருந்துணைபுன்மைக்கின்றதாய்
மெய்யினுக்குறுபகையென்பர்மேலையோர்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே, நீ ஆடுதற்கு - யாடுகிறதற்கு,
அமைந்த சூது - சம்மதித்த சூதாட்டமானது, எய்த நலஞ்ரவினுக்கு -
தானே வருதற்குரிய தரித்திரத்துக்கு, இயைந்த னது - நல்ல னதா
கும், வெம் பொய்யினுக்கு - வெவ்வித பொய்க்கு, அரு துணை -
நல்ல சகோதரமாகும், புன்மைக்கு - கீழ்த்தொழிலுக்கு, ஈன்ற தாய்-
பெற்ற தாயாகும், மெய்யினுக்கு - நினைத்துக்கு, உறு என்பா -
மிருந்த பகையென்று சொல்லுவார்கள், மேலையோர் - பெரியோர்கள்,
எ - று. மற்று-அசை.

(க - து.) அரசனே சூதானது வறுமைக்குத் தனம், பொய்க்
குதவியும், இழிதொழிலுக்குத்தாயும், மெய்க்குப்பகையும், ஆகும்
என்பார்கள் பெரியோர்கள் என்பதாம். (உச)

எள்ளுககுதினையிகலிவென்றதுஉங்
கள்ளமேற்கொடுவிலைகரந்துவேட்டுவ
ருள்ளாறவமைத்திடுமுண்மையோர்சிலாப்
புள்ளினமருந்தினபோலுமென்பவே.

(இ - ள்.) எள்ளுக - இகழக்கடவாய், குதினை - சூதாட்டத்தை;
இகலி - பகைத்து, வென்றதுஉம் - செவிர்த்ததும், கள்ளம் - உபடத்
தை, மேல் கொடு - மேற்கொண்டு, விலை கரந்து - விலையை மறைத்து,

வேட்டுவர் - வேடர்கள், உள் உற அமைத்திடும் உணவை - உள்ளே வைத்திருக்கிற இளையை, ஓலிலா - அறியாத, புள் இனம்-பறவைக் கூட்டங்கள், அருந்தின போலும் - உண்டவை ஒக்கும், என்ப - என்றுசொல்லுவார்கள் எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) அரசனே சூதாட்டத்தை யிகழ்வீராக என்றாகுள் என்பதாம். (உஉ)

கலைக்கடல்கடந்துளார்கழறுங்கட்டுலா
சிலைத்தழும்பிருந்ததோட்செம்மல்கேட்டுயி
ருலப்பினுமறுக்கிலேனுரைத்தவாயமைநீர்
விலக்குவதென்னெனவிளம்பினுளரோ.

(இ - ள்.) கலை கடல் - அறுபத்துநாலு கலைகளாகிய சமுத்திரத் தை, கடந்துளா - ஆராய்ந்தறிந்த மந்திரிகள், கழறும - சொல்லுகிற, கட்டுலா - சொல்லை, சிலை தழும்பு இருந்ததோள் செம்மல் - சிலையின் தழும்புபொருந்திய புசுதையுடைய நளமகாராசன, கேட்டு - கேட்கி, உயிர் உலப்பினும் - உயிரிழந்துவிட்டாலும், உரைத்த வாய்மை - (யான்) சொன்னசொல்லை, மறுக்கிலன் - தடுக்கமாட்டேன், நீர் விலக்குவது என் - நீங்கள் விலக்குகிற தென்னென்று, விளம்பினுள் - சொன்னான், எ - று அரோ-அசை.

(க-து.) நளன் மந்திரிகளை விலக்கவேண்டா மென்றான் என்பதாம்.

மன்னவளியைந்தவைமறுக்கலானென
வின்னலுற்றமைச்சராண்முருப்பவெங்கலி
துன்னியதானுமுத்துரந்தவாற்றினு
முன்னருஞ்சூதினின்முயல்கினுளரோ.

(இ - ள்.) மன்னவன் - அரசன், இயைந்தவை - சம்மதித்தவை, மறுக்கலான் என - தடுக்கமாட்டானென்று, இன்னல் உற்று - வருத்த மடைந்து, அமைச்சர் ஆண்டு இருப்ப - மந்திரிக ளவ்விடத்தில் பேசா திருக்க, வெம் கலி துன்னியதானும் - வெவ்விடங்களி சோந்தினாலேயும், ஊழ் - ஊழ்வினையானது, துரந்த ஆற்றினும் - செலுத்ததலினாலும், முன் அரு சூதினில் - நினைத்ததற்கரிய சூதாட்டத்தில், முயல்கினுளன் - முயற்சிபடுகின்றான், எ-று. அரோ-அசை.

(க - து.) நளன் ஊழ்வினையின்படி சூதாட முயற்சி செய்கின் றான் என்பதாம். (உச)

நிழலுமிழ்வுயிரவாணிதர்கோமக
னெழுக்கொளிப்பூணினுயொட்டம்யாதென
மழவிடையதனையான்வைப்பனியுமு
னெழுகடன்ஞாலமுமியைகவென்றன்.

(இ - ள்.) நிழல் உமிழ் - பிரகாசத்தைக் கக்காநின்ற, வயிர் வாள் - கூரியவாளைப்போல, திடநர் கோமகன் - நளமகாராசனானவன், ௨௩௩

ஒளி பூணினாய் - மிகுந்த பிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய புஷ்கரனே, ஓட்டம் யாது என - பந்தயம் யாதென்று கேட்க, மழ விடையதனை - என்னுடைய இளவேற்றை, யான் - நான், வைப்பன் - பந்தயமாக வைப்பேன், நீயும் - நீயும், உன் எழு கடல் ஞாலமும் - உனது ஏழுசமுத்திரஞ் சூழ்ந்த உலகத்தையும், இயைக - வைத்தற் சூசம்மதி, என்றனை - என்று புஷ்கரன் சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நளன் பந்தயம் யாதெனக்கேட்க, நான் இடபத்தை வைக்கிறேன் நீ உலகத்தை வை யென்றான் என்பதாம். (௨௫)

சூழ்வினைப்புணர்ப்பினாற்சொன்னவாறியைந்
தாழ்கடற்புவிதொடும்மரசனாடவெங்
காழ்மனக்கொடுங்கலிகவற்றின்வண்ணமாய்
வீழ்தலும்புட்கரன்வென்றிட்டானோ

(இ - ள்.) சூழ் வினை-வந்தடைந்த ஊழ்வினையின, புணர்ப்பினால்- சம்பந்தத்தினால், சொன்ன ஆறு இயைந்து - அவன சொன்னபடி சம்மதித்து, ஆழ் - ஆழ்ந்த, கடல் புவி தொடும் - கடலாற்சூழப்பட்ட வலகம் வணங்கும், அரசன் - நளமகாராசன், ஆட - சூதாட, வெம் - வெவ்விய, காழ் - வயிரம்வொருந்திய, மனம் - மனத்தையுடைய, கொடுங் கலி - கொடிய கலியானவன், கவற்றின் வண்ணமாய - சூதாடு கருவிவடிவமாய், வீழ்தலும் - புரளவும், புட்கரன் - புட்கரராசன், வென்றிட்டான் - செயித்தான், எ-று. அரோ-அசை.

(க - து.) ஊழ்வினைப்படி நளனாடப புட்கரன் வென்றான் என்ப தாம். (௨௬)

கழைகளிபுகர்முகக்களிற்றுதேர்பரி
யிழைதவழிளமுலைகளிரீட்டிய
விழுநிதிக்குப்பைகள்வேலைசூழ்புவி
முழுவதந்தோற்றனன்முழவுத்தோளினான்.

(இ - ள்.) கழை சளி - கரும்பை முறிக்கின்ற, புகா முகம் - புள்ளி பொருந்திய முகத்தையுடைய, களிற்று - யானையும், தோ - இரத் தும், பரி - குதினாயும், இழை - ஆபரணமானது, தவழ் - அசையா நின்ற, இள முலை - இளமைதங்கிய ஸ்தனங்கனையுடைய, மகளிர் - மாதாகளும், ஈட்டிய - சம்பாதித்த, விழு நிதி குப்பைகள் - மேன் மையாகிய நிரவியக்கும்பலும், வேலை சூழ் புவி - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியும், முழுவதும் - ஆகிய வனைத்தையும், முழவு தோளினான் - மத்தளத்தையொத்த தோனையுடைய நளமகாராசன், தோற்றனன் - தோற்றுவிட்டான், எ-று.

(க - து.) நளன் யாவும் தோற்றுப்போனான் என்பதாம். (௨௭)

அனைத்தையுத்தோற்றனையருவிபாய்கவுட்
சினக்களிமாஸ்களிறனையசேற்றத்தோய்

மனத்திடைநினைக்குவதென்னைவல்லேரின்
புனக்கொழக்கியுந்திணிப்பொருதும்யாமென்றான்.

(இ - ள்.) அனைத்தையும் - முழுமையும், தோற்றனை - தோற்று
விட்டாய்; அருளி பாய் - மதசல வருவியானது பாயாநின்ற, கவுன் -
கபோலதையுடைய, சினம் - கோபம்பொருந்திய, களி - செருக்கை
யுடைய, மால் - பெருமைபொருந்திய, களிறு அனைய - யானையை
யொத்த, சேற்றத்தோய் - கோபத்தையுடைய நளனே! மனத்திடை -
மனதினிடத்தில், நினைவது எனன - ஆலோசிப்பதென்னை, வல்லை -
செக்கிரத்தில், நின் புனக்கொழக்கு - உன்னுடைய மனையானுக்கு,
இயைந்து - பந்தயத்துக்கிசைந்து, யாம் - நாயிருவரும், இனிப்பொரு
தும் - இனி ஆடுவோம், எனான - என்றுசொன்னான், எ-து.

(உ - து.) புட்கரன், நளனே! உனமனையானையும் வைத்தாடுக
வென்றான என்பதாம். (உஅ)

சூதாபிபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்புள் - கூசுள.

நகர்நீங்குபடலம்.

[இப்படலத்தாற சூதிற் றோல்வியடைந்த நளன தான் பழகிய
அநகரத்தி லுள்ளாரோடும வறியனாய்க கூடியிருப
பதில் விழையாமல் அநகரகாவிட்டு நீங்கல்
சொல்லப்படுகின்றது.]

கவிவிருத்தம்

என்றவ்முறுவலித்திசைக்கலாதன
வொன்றுநீயுரைத்திடலுலங்கொடோளினிய
வென்றநின்னகர்வயின்மேவலேனெனாத
துன்றுகானகஞ்செலத்துணிதன்மேயினான்.

(இ - ள்.) என்றலும் - எனறுசொன்னவளவில், முறுவலித்து -
சிரித்து, இசைக்கலாதன - சொல்லப்படாதவைகளை, நீ ஒன்றும்
உரைத்திடல் - நீ யொன்றுஞ் சொல்லாதே, உலம் கொள் தோளினாய்-
திரண்டகல்லையொத்த தோளையுடைய புட்கரனே! வென்ற - செ
யித்த, நின் நகர்வயின் - உன்னாரினிடத்து, மேவலேன் என - இருக்க
மாட்டேனென்று, துன்று - நெருங்கிய, கானகம் செல் - காட்டினிடத்
திலே போக, துணிதல் மேயினான் - (நளமகாராசன்) நிச்சயித்தான்,
எ-து.

(உ - து.) நளன் காட்டிற்கெல்லத் துணிந்தான் என்பதாம். (க)

வாட்டிமுறன்மன்னவன்கமலவாண்முக
மீட்டருமரசியலிழந்தபோதிலும்

பாட்டளிக்கூந்தல்வேந்தவையிற்பைந்தொடை
சூட்டியஞான்றினுந்துலங்குகின்றதே.

(இ-ள்) வான் - வாட்போரில், திறல் - வல்லமையுடைய, மன்ன
வன் - நளமகாராசனது, கமலம்-தாமரைப்பூவையொத்த, வான்முகம்-
ஒளிபொருந்திய முகமானது, ஈட்டு அரும் - சம்பாதித்தற்கரிய, அரசு
இயல் - அரசாட்சியை, இழந்த போதினும் - இழந்த காலத்திலும்,
பாட்டு - இராகங்கள் பாடாநின்ற, அளி - வண்டிகள் மொய்க்கின்ற,
கூந்தல் - அளகாபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள், வேந்து அவை
யில் - இராசசபையிலே, பைந்தொடை - பசிய பூமாலையை, சூட்டிய
ஞான்றினும் - சூட்டின நாளன்பாாகிலும், துலங்குகின்றது - பிரகா
சிக்கின்றது, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) நளன்முகம் பொலிவை யடைந்தது என்பதாம். (உ)

சாமரையிரட்டுநரடப்பைதாங்குநர்
தீமுகத்துமிழும்வாளேந்திச்செலருந
ரோமுறயாரையும்விலககியேந்தறான
கோமகளினிதுறைகோயிலெய்தினான்.

(இ - ள்.) சாமரை இரட்டுநர் - சாமரை வீசுகிறவர்களையும்,
அடைப்பை தாங்குநர் - தாமழைப்பையை யேந்தப்பட்டவர்களையும்,
தீ - அக்கினியை, முகத்து - (தன்) முகத்தில், உமிழும் - கக்குகின்ற,
வாள - கத்தியை, ஏந்தி - தாங்கி, செலருநர் - வருகின்றவர்களையும்,
ஏம உற - மயக்கமுற, யாரையும் - மற்றவர்களையும், விலக்கி - நீக்கி,
ஏந்தல் தான் - நளமகாராசன, கோமகள் - தமயந்தி, இனிது உறை -
இனிமையாக வாசமபண்ணுகிற, கோயில் - அரமனையை, எய்தினான் -
சோந்தான், எ-று.

(க - து.) நளன் ஒன்றியாகத் தமயந்தி யரண்மனைக்குப் போ -
னான என்பதாம். (ங)

கற்றையங்கவரியுங்காலசெய்வட்டமுங்
கொற்றவெண்கவிதையுமினறிக்கோதைவேன
மற்றடந்தோளினுள்வருதலகாண்டலு
முறறதையென்கொலெனறுள்ளததெண்ணினான்.

(இ - ள்.) கற்றை - தொகுதியாயிராநின்ற, அம் கவரியும் - அழ
கிய சாமரையும், கால் செய் வட்டமும் - சார்தாற்றியும், கொற்ற
வெண் கவிகையும் - வெண்கொற்றக்குடையும், இன்றி - இல்லாமல்,
கோதை வேல் - மாலையணிந்த வேலையுடைய, மல் - வலிமைபொருந்
திய, தடம் - பருத்த, தோளினுள் - தோளையுடைய நளமகாராசன்,
வருதல் காண்டலும் - வருதலைப்பார்த்தவளவில், உற்றதை - இப்
படிக்கு இவனவருவதை, என்கொல் - என்னகாரணமென்று, உள்
ளத்து எண்ணினான் - மனத்தில் ஆலோசித்தான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நளன் தனித்து வந்ததைக்கண் டாலோசித்
தான் என்பதாம். (ச)

எண்ணிவந்திறைஞ்சியவெழிற்கொம்பன்னவண்
மண்ணியமதிநிகர்வதனநோக்குறூப்
புண்ணுழைவேலெனப்புருந்தயாவையும்
நண்ணலர்கடந்தவேனம்பிகூறினான்.

(இ - ள்.) எண்ணி வந்து - இப்படியாலோசித் தெரிவந்து,
இறைஞ்சிய - வணங்கிய, எழில் - அழகுபொருந்திய, கொம்பு அன்ன
வன் - பூங்கொம்பையொத்த தமயந்தியினது, மண்ணிய - கழுவிய, மதி
நிகர் - சந்திரனையொத்த, வதனம் - முகத்தை, நோக்கு உற - பார்த்து,
புண் - புண்ணினிடத்தில், துழை - துழைகின்ற, வேல் என - வேலைப்
போல, புருந்த யாவையும் - தானடைந்தவைகளை யெல்லாம், நண்
- சத்திருக்களை, கடந்த - செய்து, வேல் - வேலையுடைய,
நம்பி - நளமகாராசன், கூறினான் - சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நளன் தமயந்திக்கு கடந்தவற்றைச் சொன்னான் என்பதாம். (ரு)

தாழ்தடக்கையினுன்னசாற்றலும்
வீழிவாய்மடமயில்வெய்துயிர்ப்பொடி
மாழ்கினள்வருந்தினள்மழைக்கணீருகுத்
தாழ்வலியிதுவெனவுள்ளந்தேறினாள்.

(இ-ள்.) தாழ் - முழங்கால்மட்டு நீண்ட, தடம் - விசாலமாகிய,
கையினு - கைகளையுடைய நளமகாராசன், இன்ன - இவைகளை, சாற்
றலும் - சொன்னவளவில், வீழி - வீழிக்கனியை யொத்த, வாய் -
அதரத்தையுடைய, மட மயில் - தமயந்தியானவன், வெய்து உயிர்ப்
பொடும் - வெவ்விவ பெருமூச்சுடனே, மாழ்கினள் - மயங்கினாள்,
வருந்தினள் - வருத்தமுற்றாள், மழை கண் - குளிர்த்த கண்ணினதும்,
நீர் உகுத்து - நீராச்சொரிந்து, ஊழ் வலி - ஊழ்வினையினது வன்மை,
இது என - இதுவென்று, உள்ளம் தேறினாள் - மனந்தெளிந்தாள்,
எ-று.

(க-து.) தமயந்தி ஊழ்வினையென்று நினைத்தாள் என்பதாம். (1)

இந்திரசேனனென்றிசைக்கும்பேருடை
மைந்தனுமழலைவாய்க்கொடியுமாழ்குறூ
துய்ந்திடக்கொண்டிபேரோசைபோயநின்
றந்தைதன்வளநகர்சார்கவென்றான்.

(இ - ள்.) இந்திரசேனன் என்று - இந்திரசேனனென்று, இசை
க்கும் - சொல்லுகின்ற, பேர் உடை மைந்தனும் - காமத்தையுடைய,
பிள்ளையும், மழலை - மழலைச்சொல்லையுடைய, வாய் - வாயையுடைய,
கொடியும் - புதல்வியும், மாழ்கு உறாது உய்ந்திட - வருத்த முறாது
பிழைத்திருக்க, கொண்டி - உடன்கொண்டு, பேர் ஓசை போய -
பெருங்கீர்த்தியையுடைய, நின் தந்தைதன் - உன்னுடைய தகப்பனு
டைய, வளம் நகர் - வளம்பொருந்திய பட்டணத்தை சார்க என்ற
நன் - அடையக்கூடவை யென்று (நளமகாராசன்) சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நான் பிள்ளைகளை யழைத்துக்கொண்டு தமயந்தியைத் தன்பிதாவின் கீட்டிற்குப் போவென்றான் என்பதாம். (எ)

உயிர்நிகர்மக்களோடுலங்கொடோளினான்
செயிரறுதந்தைபாற்செல்கென்றேறதலும்
புயனறுங்கூந்தலாள் புண்ணினூடெரி
யயினுழைந்தாலெனவலமந்தேங்கினான்.

(இ - ள்.) உயிர் நிகர் - உயிரையொத்த, மக்களோடு - பிள்ளைகளுடனே, உலம் கொள் - திரண்டகல்லி னழகைக்கொண்ட, தோளினான் - தோள்களையுடைய நளமகாராஜன், செயிர் அறு - குறமமற்ற, தந்தைபால் - தகப்பனிடத்தில், செல்க என்று ஓதலும் - போகவென்று சொல்லலும், புயல் - மேகத்தையொத்த, நறு கூந்தலாள் - வாசனை பொருந்திய அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள், புண்ணினூடு - புண்ணினுள், எரி அயில் - எரியாநின்ற வேலானது, றுழைந்தால் என - றுழைந்தது போல, அலமந்து - மனங்கலங்கி, ஏங்கினான் - அழுதான், எ - று.

(க - து.) தமயந்தி மனங்கலங்கினான் என்பதாம். (அ)

நெடிபடுகாளிடைத்தமியைநீங்கிப்போய்ப்
படுபரலமளிமேறபளளிகொள்ளவெங்
கடிநகரடைந்துமெலலணையிற்கண்படி
லடியனேற்கிதனிணுமறனுண்டாங்கொலோ.

(இ - ள்.) நெடி படு காளிடை - சிவ்வண்டுகளையுடைய காட்டினிடத்தில், தமியை - தனியாகிய வெண்கை, நீங்கி போய் - விட்டி நீங்கிப்போய், படு பரல் - உறுத்தாநின்ற பரற்கல்லுகளாகிய, அமளி மேல் - அணையின்மீது, பள்ளி கொள்ள - (நீர்) நித்திரைசெய்ய, வெம் கடி நகர் - குருநாகிய காவலையுடைய பட்டணத்தை, அடைநது - சோந்து, மெல அணையில் - மிருதுவாகிய சயனத்தில், கண்படில் - (நான்) நித்திரைசெய்யில், அடியனேற்கு - அடியேனுக்கு, இதனினும் - இதைப்பார்க்கிலும், அறன் உண்டாங்கொல் - தரும முண்டோ, எ - று.

(க - து.) தமயந்தி நீ காட்டிற்றோக நான்வீட்டிற்றோகுதல் தருமமோ என்றான் என்பதாம். (க)

என்றவளுரைத்தலுமடங்கலேறான்
மென்றளிர் கவற்றுநின் மெல்லென்சேறடி
கன்றவெம்பரல்படுகாளினைகுதற்
கொன்றுமெலெனதுயிரூய்புமோவென்றான்.

(இ - ள்.) என்று - இப்படியென்று, அவள் - அத்தமயந்தியானவள், உரைத்தலும் - சொன்னவளில், மடங்கல் - அன்னுள் - ஆண்சிங்கத்தையொத்த நளமகாராஜன், மெல் தளிர் - மெல்லிய தளிர், கவற்றும் - வருந்தச்செய்யும், நின் - உன்னுடைய, என் -

மிருதுவாகிய, சிறு அடி - சிறந்திகள், கன்ற - கன்றிப்போக, வெம் படு
பரல் - குருரமான மணியாம்பருக்கைக்கல் லுண்டாகிய, கானின் -
காட்டில், ஏகுதற்கு - போதற்கு, ஒன்றுமேல் - பொருந்தமாகில்,
எனது உயிர் - என்னுடைய பிராணன், உய்யுமோ என்றான் - பிழைக்
குமோவென்று சொன்னான், எ - று.

(க-து.) நளன் தமயந்தியே உன்னடி காட்டில் நடக்க என்னுயிர்
பிழையாதென்றான் என்பதாம். (க0)

பொற்பிணுக்குறையுளாம்பொன்னங்கொம்பன
யற்பினிற்பயந்தகம்மக்களாயிடை
யெற்பிரிந்துறைகுநோனுமெங்கன
நிற்பிரிந்தாற்றுவாநிகழ்த்துவாயென்றான்.

(இ - ள்.) பொற்பிணுக்கு - அழகிற்கு, உறையுள் ஆம் - இருப்பிட
மாகிய, பொன் அம் கொம்பு அன்னாய் - அழகுபொருந்திய பொற்
கொம்பையொத்த தமயந்தியே, அறபினில் - ஆசையினுலே, பயந்த -
பெற்ற, நம் மக்கள் - நம்முடைய பிள்ளைகள், ஆயிடை - அந்த பீமன
வீட்டில், என் பிரிந்து - எனனைவிட்டு நீங்கி, உறைகுநோனும் - இருப
பாராயினும், எங்கனம் - எத்தனமையாய், நின் பிரிந்து - உன்னைவிட்டு
நீங்கி, ஆற்றுவர் - பொறுத்திருப்பார்கள், நிகழ்த்துவாய் என்றான் -
சொல்லென்று சொன்னான், எ - று.

(க-து.) தமயந்தியே பிள்ளைக ளென்னை விட்டிருந்தாலும் உன்னை
விட்டிரார்கள் என்பதாம்.

மக்கட்டுத் தந்தையிலந் தாயதிக மென்பதாம். (கக)

கூற்றுறழ்குருதிவேற்குரிசின்மக்கடா
மாற்றினுமாற்றலாதஞரினமுழ்கினு
மாற்றருங்கற்பினார்மகிழ்கார்கான்செல
வேற்றுநாடுறைவதுவிழுமிதோவென்றான்.

(இ - ள்.) கூற்று உறழ் - யமனையொத்த, குருதி வேல் - உதிரந்
தோயந்த வேலாயுத்தையுடைய, குருசில் - அரசனே, மக்கள் தாம் -
பிள்ளைகள், ஆற்றினும் - பொறுத்தாலும், ஆற்றலாத - பொறுக்கா
மல், அஞரின முழ்கினும் - துக்கத்தில் முழுகினாலும், மாற்று அரும் -
பிறரால் கெடுத்தற்கரிய, கற்பினார் - பதிவிரதா தருமத்தையுடைய
ஸ்திரீகள், மகிழ்கா - புருஷர்கள், கான் செல் - காட்டிற்போக,
வேறு நாடு உறைவது - வேறுதேசத்தின்போ யிருப்பது, விழுமி
தோ என்றான் - மேன்மை யுடையதோவென்று (தமயந்தி) சொன்
னான், எ-று.

(க-து.) கற்புள்ளபெண்கள் விட்டிருத்தல் சிறப்பல்ல
வென்னுள் என்பதாம். (கஉ)

விரிகடலமிழ்தமும்வேலைஞாலமுஞ்
செருமுக்கத்தழலுமிழ்சிறுகண்யானையு

(க - து.) தமயந்தி, நளனைத் தன் தகப்பன் வீட்டுக்கு வாவென் றான் என்பதாம். (கடு)

கோற்றொடிசெல்வர்பாற்குறையிரந்துநின்
மேற்றயின்றுயிர்சுமந்திருத்தலீறிலா
வாற்றலுமானமுமறிவுக்கல்வியு
மாற்றருஞ்சீர்த்தியுமாற்றுமென்பவே.

(இ - ள்.) கோற்றொடி - தமயந்தியே !, செல்வாபால் - செல்வத் தையுடையவாகளிடத்தில், குறை இரந்து நின்று - குறையைச் சொல்லி யிரந்துநின்று, ஏற்று - வாங்கி, அயின்று - உண்டு, உயிர் சுமந்து இருத் தல் - உயிரைத்தாங்கி யிருத்தலானது, ஈறு இலா - முடிவில்லாத, ஆற் றலும் - வலியையும், மானமும் - அபிமானத்தையும், அறிவு - அறிவை யும், கல்வியும் - விதத்தையையும், மாற்று அரும் - நீக்கப்படாத, கோத்தி யும் - கோத்தியையும், மாற்றும் என்ப - போக்குமென்று (பெரியோர்) சொல்வார்கள், ஏ - னு. ஏ - அசை.

(க - து.) நளன் இரந்துண்ட லிழி வென்றான் என்பதாம். (கசு)

மிக்கவெஞ்சுமத்திடைவெருவியோடின
ரொக்கறுள் புறத்தனியுலகில்வாழநர்
புக்குவேட்டகத்தினிலுண்ணும்புன்மையோர்
மக்களுட்பதடியென்றுகாகுமவையமே.

(இ - ள்.) மிக்க - அதிகரித்த, வெம் சுமத்திடை - வெவ்விட யுத் தத்தினிடத்தில், வெருவி ஓடினா - பயந்தோடினவாகளும், ஒக்கல் - சுற்றத்தாரா, துன்பு உற - வருத்தமடைய, தனி - தனித்திருந்து, கில் - உலகத்தில், வாழநர் - செல்வத்துடன் வாழ்கின்றவாகளும், புக்கு - போய், வேட்டகத்தினில் - மாமனா வீட்டில், உண்ணும் - டுகிக்கின்ற, புன்மையோர் - கீழ்மக்களும், மக்களுள், மனிதருக்குள், பதடி என்று - பதொன்று, வையம் - உலகத்தாரா, உரைக்கும் - சொல்லுவா, ஏ - னு. ஏ - அசை.

(க - து.) போரி லோடினவா இனம் வருத்தமுற வாழ்பவா மாமனாவீட்டிலுண்பவா, இவர்கள் மக்கட்பதா என்பார்களான என்பதாம். (கஎ)

என்றலுந்திருவுளமின்னதாகுமேன்
மன்றலந்தெரியலாய்மக்கடம்மைநம்
மின்றிகழ்மானவேல்விதர்ப்பன்மாநகர்
சென்றிடப்பணித்தருளென்றுசெப்பினள்.

(இ - ள்.) என்றலும் - இப்படியென்று அரசன் சொன்னவளவில், திரு உளம் - உம்முடைய சித்தம், இன்னது ஆகுமேல் - இத்தன்மைய தாகுமானால், மன்றல் - வருசனைப்பொருந்திய, அம் தெரியலாய் - அழ கிய மாண்பையுடைய அரசனே !, மக்கள் தம்மை - பிள்ளைகளை, நம் - நம்முடைய, மின் திகழ் - மின்னலைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற, மானம் -

பெருமைபொருந்திய, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, விதர்ப்பன் - வீமராஜனுடைய, மா நகா - பெரிய நகரத்தில், சென்றிட - போக, பணித்தருள் - உத்தரவுகொடு, என்று செப்பினான் - என்று தமயந்தி சொன்னாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி பிள்ளைகளைத் தந்தகப்பன் வீட்டிற் கனுப்பி விடென்றாள் என்பதாம். (கஅ)

தண்டலிலபாகளை நோக்கித்தாதுசேர்
வண்டிமிர்தெரியலான்வருந்திமக்களை
விண்டொடுபுரிசைசூழ்விதர்ப்பன்றன்னுழை
கொண்டனைபோகெனக்கூறினாரோ.

(இ - ள்.) தண்டல் இல் - நீங்குதலில்லாத, பாகளை நோக்கி-தோப்பாகளைப் பார்த்து, தாது சோ - மகரந்தஞ்சோந்த, வண்டு இயிர் - வண்டிகள் சபதியாநின்ற, தெரியலான் - மாலையையணிந்த நளமகாராஜன், வருந்தி - வருத்தமுறறு, மக்களை - பிள்ளைகளை, விண் தொடு - மேகத்தையளாவாநின்ற, புரிசை சூழ் - மதில்கூழ்ந்த, விதாப் பன் தன்னுழை - வீமராஜனிடத்தில், கொண்டனை போக - கொண் டிபோவென்று, கூறினான் - உத்தரவுகொடுத்தான், எ - று. அரோ - அசை.

(க - து.) நளன் தோப்பாகளைப்பார்த்துப் பிள்ளைகளை யழைத் துக்கொண்டி வீமராஜனிடத்திற் போவென்றான் என்பதாம். (கக)

தழுவியதாதைதன்முகமுந்தாயர்த்
முழுமதிபனையவாண்முகமுநோக்குற
விழிவழிநீருகவிம்மிவிம்மிநின்
றழுதனர்கண்மினோரலக்கெனய்தவே.

(இ-ள்.) தழுவிய - (தங்களைத்) தழுவிக்கொண்ட, தாதை தன் முகமும் - தகப்பனுடைய முகத்தையும், தாயா தம் - தாயாரினுடைய, முழு மதி அனைய - பூணசந்திரனையொத்த, வாள் முகமும் - ஒளி பொருந்திய முகத்தையும், நோக்கு உற - பார்த்து, விழி வழி - கண் ணின்வழியிலே, நீர - நீரின்த, விமமி விம்மி நின்ற - தேம்பித் தேம்பி நின்ற, கண்மினோர - பார்த்தவர்கள், அலக்கண் எய்த - துன்ப முறும்படி, அழுதனா - அழுதார்கள், எ - று. ஏ - அசை,

(க - து.) பிள்ளைகள் தாய்தகப்பனைப்பார்த்து அழுதார்கள் என் பதாம். (உ0)

அலமருமக்கடமாகமெங்கணு
முலைவழியொழுபுரானனைப்பமோந்துவாய்
புலர்தரப்பற்பல்காற்புல்லிக்கொண்டுகண்
கலுழ்தருபுனலினும்கழுவினாரோ.

(இ-ள்.) அலமுற - மனம் கலங்காநின்ற, மக்கள் தம் - பிள்ளைக ளுடைய, ஆகம் எங்கணும் - சரீரமுழுமையும், முலை வழி - முலைவின்

வழியால், ஒழுகு பால் - ஒழுகாநின்ற பாலானது, நனைப்ப - நனைக்கும்படி, மோந்த - உச்சிமோந்து, வாய் புலாதர - வாயுலா, பல் பல் கால் - அனந்தந்தரம், புல்லிக்கொண்டு - தழுவிக்கொண்டு, கண் கலுத்தரு - கண்ணினின்று மொழுகாநின்ற, புனலினால் - சலத்தினால், கழுவினாள் - கழுவினாள், எ-று. அகோ - அசை.

(க-து.) தமயநதி பிள்ளைகளைக் கண்ணீரால் கழுவினாள் என்பதாம். (உக)

மடவரறன்னையுமதுகைவேந்தையும்
படுதுயரொழிகெனவாற்றிப்பாகனும்
குடலுயிரிபிரித்தெனவுவகைமக்களைக்
கொழிநெடுந்தேர்மிசைக்கொண்டுபோயினான்.

(இ-ள்.) மடவரல் தன்னையும் - தமயந்தியையும், மதுகை - வலியையுடைய, வேந்தையும் - நளனையும், படு - உண்டாகாநின்ற, துயரொழிகு என - துக்க நீக்கக்கடவீனான்று, ஆறறி - தணித்து, பாகன் - தோப்பாகன், ஆங்கு - அவ்விடத்தினின்று, உடல் உயிரி பிரித்து என - உடலையு முயினாயும் வேறு பிரித்ததுபோல், மக்களை - சந்தோஷத்தைச்செய்யும் பிள்ளைகளை, கொழி - கொழியையுடைய, நெடு - தோமிசை - நெடிய தேரினமீது, கொண்டு - ஏற்றிக்கொண்டு, போயினான் - சென்றான், எ-று.

(க - து.) பாகன் பிள்ளைகளைத் தேர்மேற்கொண்டு டோனான் என்பதாம். (உஉ)

மிகைப்படுதுன்பமும்விழையுமின்பமு
மகத்திடைநிகரெனநோக்குமையனும்
தகைப்பருந்துயரொடுதளர்ந்துசாம்புமேன்
மகப்பிரிவினுந்துயர்வலிதியாவதே.

(இ - ள்.) மிகை படு - அதிகரித்த, தன்பமும் - துயர்த்தையும், விழையும் - இச்சிக்கப்பட்ட, இன்பமும் - இன்பத்தையும், அகத்திடை - மனதில், நிகர - ஒப்பாக, நோக்கும் - பார்க்கின்ற, ஐயனும் - நளனும், தகைப்பரும் - தடுத்தற்கரிய, துயரொடு - துன்பத்துடன், தளர்ந்து - வருந்தி, சாம்புமேல் - சோராவானேயானால், பிரிவினும் - மக்கட்பிரிவினும், துயர் - துயரில், வலிது - வலிமையுடையது, யாவது - எது [ஒன்றுமில்லை], எ - று.

(க-து.) பிள்ளைகளைப் பிரிதலைவிடத் துன்பமில்லை என்பதாம்.()

சிலதியர்பரப்பியதேங்கொண்மெல்லிதழ்
மலர்மிசைமிதிப்பினும்வருந்துசேறடி
நிலமிசைப்படுபரலுறைப்பநேரிழை
புலவுவேற்காண்பின்றொடர்ந்துபோயினாள்.

(இ-ள்.) சிலதியர் - தோழிகள், பரப்பிய - பரவச்செய்த, தேன் கொள் - வாசனைகொண்ட, மெல் இதழ் - மெல்லிய விதழையுடைய,

மலையிசை - புஷ்பத்தின்மீது, மிதிப்பினும் - அடிவைத்தாலும், வருந்து - வருந்துகின்ற, சிறு அடி - சிறிய பாதங்களில், நிலமிசை - பூமியின்மீது, படு - உண்டாகிய, பரல் - பருக்கைகள், உறைப்ப - உறுத்தும்படி, நேரிமை - தமயந்தியானவன், புலவு வேல் - புலா னுற் றத்தையுடைய வேலையேந்திய, காளை - நளனது, பின் தொடர்ந்து - பின்னே தொடர்ந்து, போயினான் - சென்றான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நளன்பின்னே போனான் என்பதாம். (உச)

[இதுமுதல் நாலுபாட்டால் நளனை யிழந்தவா செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

மடவரறன்னொடுமதுகைவேந்தனைக்
கடிமுரசுருதகோமறுகிற்காண்டலு
மிடியுறுமரவெனவேவகியேங்கினின்
றுடல்வெறுத்துயிருகவுழல்கின்றார்சிலர்.

(இ-ள்.) மடவரல் தன்னொடு - தமயந்தியுடன், மதுகை வேந்தனை - வலியையுடைய நளனை, கடி - சிறந்த, முரசு - பேரிகையி னொலி, அருத - நீங்காத, கோ மறுகில் - அரசாவிதியில், காண்டலும் - பாத தவளவில், இடி உறு - மேகத்தி னொலியைக் கேட்ட, அரவு என - சாப பதைப்போல, ஏவகி ஏங்கி - மிகவு மேக்கமுற்று, நின்று - (திசைத்து) நின்று, உடல் வெறுத்து - தேகத்தை வெறுத்து, உயிர் - உயிர் நீங்கும்படி, சிலர் உழல்கின்றார் - சிலர் வருகதுகின்றனர், எ-று.

(க - து) கண்டவா வருந்தினா என்பதாம். (உரு)

மண்ணியமணிவரையனையமார்கினுன்
பெண்ணலங்கனிந்தவிப்பேதைதன்னொடு
நண்ணருங்காணிடைநடத்தலகாணவோ
கண்ணினைபடைத்தனன் கமலத்தோனென்பார்.

(இ-ள்.) மண்ணிய - கழுவிய, மணி வரை - ரத்நமலையை, அனைய - ஒத்த, மார்கினுன் - மார்கினையுடைய நளமகாராசன், பெண் நலம் கனிந்த - பெண்டன்மை முதிர்ந்த, இ பேதை தன்னொடும் - இத்தம யந்தியுடனே, நண்ணு அரு - போகப்படாத, காணிடை - காட்டினிடத் தில், நடத்தல் காணவோ - போதலைப் பார்க்கவோ, கமலத்தோன் - பிரமன், கண் இனை படைத்தனன் - இரண்டு நேத்திரங்களை (எங்க ளுக்கு) அமைத்தனன், என்பார் - என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள், எ-று.

(க-து.) சிலர் இந்தத் துன்பத்தைக்காணவோ பிரமன் கண்ணைப் படைத்தான் என்பார்கள் என்பதாம். (உசு)

மல்லதிணிபுயமன்னர்மன்னவ
னெல்லையிறுயருழந்தேகக்காண்டலு
மொல்லையிலவெழுத்துயிரொழிந்ததில்லையாற்
கவுள்ளும்வலியதோகவலுநெஞ்சென்பார்.

(இ - ள்.) மல் அரி - மல்லாகளைக் கொல்லாநின்ற, தினி புயம் - பண்பொருந்திய புசத்தையுடைய, மன்னா மன்னவன் - அரசாக்கரசனாகிய நளன், எல்லை இல் துயா உழந்து - அளவில்லாத துன்பமுற்று, ஏக - போக, காண்டதும் - பாக்கவும், ஒல்லையில் - சீக்கிரத்தில், வெடித்து - (மாபு) வெடித்தது, உயிா - பிராணனாகுது, ஒழிந்தது இல்லை - நீங்கியதில்லை, (ஆதலால்) கல்லினும் - கல்லைப்பாக்கினும், வலியதோ - வலிமையுடையதா, கவலும் நெஞ்சு - துன்பப்படும் மனமானது, என்பா - என்று சொல்லுவார்கள், எ-று. ஆல் - அசை.

(க-து.) சிலா தங்கள் மனதைக் கல்லினும் வலிதென்பார்கள் என்பதாம். (உஎ)

தாயினுமருள் புரிதரணிமன்னவன்
போயினன் கானிடையென்ற போழ்தினின்
மாய்வுறப்பெற்றிலேமன்னர்மன்னன்பா
லேயேபேரன்பினசெம்மில்லயா ரென்பார்.

(இ - ள்.) தாயினும் - தாயைப்பார்க்கினும், அருள் புரி - உயிாக ளிடத்தில் கிருபையைச்செய்கின்ற, தரணி மன்னவன் - உலகத்தை யாளு நளன், கானிடை - காட்டினிடத்தில், போயினன் - சென்றான், என்ற போழ்தினில் - என்று சொன்னபொழுதிலே, மாய்வு உற பெற திலேம் - இறக்கப்பெறவில்லை; (ஆதலால்) மன்னா மன்னன்பால் - ராசாதிராசனாகிய நளனிடத்தில், ஏய - பொருந்திய, போ அன்பினா - பேரன்பையுடையவர்கள், எம்மில் - எங்களைப்பார்க்கினும், யாா - யாவா, (உளா) என்பா - என்று (சிலா) சொல்லுவார்கள், எ-று.

(க - து.) சிலா சாவு வரவில்லையென விசனப்படுவார்கள் என்பதாம். (உஅ)

அடிதொழும்மாசருமமைச்சர்வெள்ளமு
மடவியரனைவருமைந்தரீட்டமுங்
கொடிநெடுவீதிவாய்க்குறுகியெங்கணங்
கடன்மடைதிறந்தெனக்கலுழந்திட்டாரசோ.

(இ - ள்.) அடி தொழும் - பாதத்தைவணங்காநின்ற, அரசரும் - இராசாக்களும், அமைச்சர் வெள்ளமு - மந்திரிக் கூட்டங்களும், மட வியா அனைவரும் - மாதர் கூட்டங்களும், மைந்தா ஈட்டமும் - புருஷா கள்கூட்டமும், கொடி நெடு வீதிவாய் - கொடிகளையுடைய நீண்ட வீதியினிடத்தில், குறுகி - வந்து, எங்கணும் - எங்கிடத்தும், கடல் மடைதிறத்தது - கடல் மடைதிறத்தது போல, கலுழந்திட்டாா - அழுதார்கள், எ-று. அளா - அசை.

(க-து.) பலரும் கடலுடைந்தாற்போ லழுதார்கள் என்பதாம்.()

[இப்பாட்டால் அரசனைத் தடுத்தற்கு அவன் கோட்பாட்
டிழிவு கூறப்படுகின்றது.]

பொய்யுறுதிமொழிபுகல்கிலேனென
வைவரீயெம்மையிங்குளில்வேந்துதன்

கையகப்படுத்தினேகானிலேகினின்

மெய்யினும்பொய்மையேவிழுமிதா மென்பார்.

(இ-ள்.) பெரய் உறு - பொய் யாகிய, தீ மொழி - தீயசொல்லை, புக்கிலேன் என - சொல்லமாட்டே னென்று, ஐய நீ - ஐயனே நீ, எம்மை - எங்களை, இங்கு - இப்பட்டணத்தில், அருள் இல் - கிருபையிலலாத, வேந்து தன - அரசனுடைய, கை அகப்படுத்தினே - கையிற் சோத்தவனாய், கானில் ஏகின - காட்டினிடத்துக்குப்போனால், நின் மெய்யினும் - உன்னுடைய சத்தியத்தைப்பாக்கிலும், பொய்மையே - பொய்யுளாயே, விழுமிது ஆம் - மேனமையுடையதாம், என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள், எ-று.

(க - து.) அரசனே நீ காட்டிற்போகில் மெய்யினும் பொய் பிரகாசிக்கும் என்றாகள் என்பதாம். (ந.0)

[இப்பாட்டால் இச்சூழில் பொய்யுணாப்பினும் வழுவுல்ல வெனக் கூறப்படுகின்றது.]

இன்னுயிருப்பும்மீங்கென்றபோழ்தினும்
பொன்னவீர்முலையினா புலர்ந்தகாலையு
முன்னருஞ்சூழினும்பொய்மைமூரிலேவ்
கன்னவினோளினாய்கழறலாமென்பார்.

(இ-ள்.) இங்கு - இவ்விடத்தில், இன் உயிர் - இனிய உயிரானது, உய்யும் - பிழைக்கும், என்ற போழ்தினும் - என்று சொல்லிய காலத்திலும், பொன் அவிர் - தேமல் பிரகாசிக்கும், முலையினா - முலையை யுடைய மடவாரா, புலர்ந்த காலையும் - பிணங்கினை காலத்திலும், உன்ன அரும் - நனைக்கப்படாத, சூழினும் - சூதாட்டத்திலும், பொய்மை - பொய்யுளாயை, மூரி - பலம்பொருந்திய, வேல் - வேலாயுதத்தை யேந்திய, கல் நலில் தோளினாய் - மலைபோன்ற தோளையுடைய அரசனே!, கழறலாம் - சொல்லலாம், என்பார் - என்று சொல்லுவார்களா, எ-று.

(க-து.) உயிர் தப்புவிக்கவும் பெண்கள் பிணக்கிலும் சூதாட்டத்திலும் பொய்சொல்லலாம் என்பார்கள் என்பதாம். (ந.க)

[இப்பாட்டால் தங்களுளையை நளன் கொள்ளாதது கண்டு மந்திரி முதலாயினோ வருத்தமடைந்தா ரெனப்படுகின்றது.]

எண்டிசைத்தலைவருமெழில் கண்டேமுறத்
தொண்டைவாய்மடமயின்மாலேசூட்டுநாள்
புண்டருகோட்டுவெங்குன்றிற் போதரல்
கண்டகணிவற்றையுங்காணுமோவென்பார்.

(இ - ள்.) என் திசை தலைவரும் - அவ்விடத்திக்குப் பாஸ்கரும், எழில் கண்டு - இந்நகர னழகைப்பார்த்து, ஏழுநா - (இவ்வளவு வழக்கு மக கில்லையென்று) மயக்கமுறுகிற்க, தொண்டை வாய் = கோவைக்

கனியையொத்த அதரத்தையுடைய, மட மயில் - தமயந்தியான வள, மாலை சூட்டு நாள் - சுயம்வரமாலையைச் சூட்டிய தினத்தில், புண் தரு - மாமிசம்பொருந்திய, கோட்டு - தந்தைக்கையுடைய, வெம் களிது - குருரமான யானையின்மீது, போதரல் - (நீவி நிருவரும்) கோலம் வருதலை, கண்ட கண் - பார்த்த கண்கள், இவற்றையும் - இக்கொடிய செய்கைகளையும், காணுமோ என்பா - பார்க்குமோ வென்று சொல்லுவார்கள், எ-று.

(க - து.) நளன் சிறப்பைக்கண்ட கண்கள் சிறப்பில்லாமையும் காணலாமோ வென்பார்கள எனபதாம். (நட)

[இப்பாட்டால் நளனிடத் தன்புள்ளவராய்ப் புலம்புகின்ற அனைவாக்கும் புஷ்கரன் பொருமையால் கொடியவாக்கின விதித்தானெனப் படுகின்றது.]

மன்னவனேகுதற்கிரங்கிமாழ்குநர்
துன்னருங்காநிடைத்தொடர்ந்துசெலருந
ரின்னுயிர்செகுப்பலென்றிசையின்புன்மையோ
னநகரிடைமுரசறைவித்தானரோ.

(இ - ள்.) மன்னவன் - நளமகாராசன், ஏகுதற்கு - காடமுற் போவதற்கு, இரங்கி - அழுது, மாழ்குநர் - துன்பப்படுகின்றவராக னையும், துன்ன அரும் - போக்கூடாத, காநிடை - காடமுனிதத்தில், தொடர்ந்து - (பின்னே) தொடர்ந்து, செல்குநர் - போகின்றவராக னையும், இன் உயிர் - இனிய வுயிரகளை, செகுப்பல் என்று - கொல்லு வேனென்று, இசை இல் புன்மையோன் - புகழில்லாத அற்புதைய புஷ்கரன், அ நகரிடை - அநகரத்தினிடத்தில், முரசு - பேரிகையை அறைவித்தான் - அடிப்பித்தான், ■ - று. அரோ - அசை.

(க - து.) புட்கரன் நளனுக் கிரங்கினவனாயும் அவன்பின் சென்ற வனாயும் கொல்வேனென்று பறையறைவித்தான் என்பதாம். (நட)

வசைபடுமன்னவன்வாய்மையாலறை
விசிமுழுவொலிசெவிலெதும்பக்கேட்டலு
மிசைபடுமன்னவற்கிரங்கினோரொலா
மகணமென்புள்ளெனவலமந்தேங்கினார்.

(இ - ள்.) வசை படு மன்னவன் - அபகீர்த்தியையுடைய புஷ்கரராசனது, வாய்மையால் - ஆக்கியதால், அறை - அடிக்கப்பெ ற்ற, விசி முழவு ஒலி - வாரினுலிறக்கிய முரசினுடைய சத்தத்தை, செவி வெதும்ப - காதுகள் வெப்பமுற, கேட்டலும் - கேட்டவள வில், இசை படு மன்னவற்கு - புகழையுடைய நளமகாராசனுக்கு, இரங்கினோர் ளாம் - அழுதவர்களுள்ளாரும், அசணம் மெல் புள் ■ - அசணமென்னும் மிருதுவாகிய பசுவியைப்போல, அணமத்து - மனஞ்சுழன்று, ஏங்கினார் - துன்பப்பட்டார்கள், எ-று.

(க - து) பறையறைவிப்பைக் கேட்டவர்கள் எல்லாரும் விசன மடைத்தார்கள் என்பதாம்.

கொடிய ஒலிகேட்கில் இறப்பது அசுணப்பறவைக் கியல்பாத லின் அதுபற்றி அது இவர்க்கு உவமானமாகக் கூறப்பட்டது. (நகச)

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டால் நளன் மந்திரிமுதலானோ ர்க்கு விடைகொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

வருந்திமுன்போதருமமைச்சர்வாண்முகம்
புரிந்தனனோக்கியபொருவில்வாய்மையான்
விரிந்ததூற்கேள்வியீரறத்தைவேரொடு
மரிந்தனிரெற்பிரிந்தாற்றலாமையால்.

(இ - ள்.) வருந்தி - வருத்தமும், முன் போதரும் - முன்னே போகும், அமைச்சர் - மந்திரிகளுடைய, வாள் முகம் - ஒளிபொருக் கிய முகத்தை, புரிந்தனன் - விருமபினவனாய், நோக்கிய - பார்த்த, பொரு இல் - ஒப்பில்லாத, வாய்மையான் - உத்தமத்தையுடைய நளமகாராசன், விரிந்த தூல் - கேள்வியீர, பிரந்த சாஸ்திர விசா ரணபுடையவாகளே, என் பிரிந்தது - அனைப்பிரிந்து, ஆற்றலாமையால் - பொறுக்கமாட்டாமையினால், அறத்தை - தருமத்தை, வேரொ டும் - வேருடனே, அரிந்தன - அறுத்துவிட்டார்கள், எ - று.

(க - து) நளன் மந்திரினைப்பார்த்துப் பிரிவாற்றாம லறத்தை விட்டார்கள் என்பதாம்.

வாய்மையானவனான மெழுவாய் மேல்வரும் பாட்டில் என்ற னென்னும் பயனிலுக்கொண்டது. (நகடு)

மேவருஞ்சூதினிற்றோற்றமேதினி
யாவதுமவென்றலதாளவெண்ணுதல்
கோவியல்பன்றவனானேமேற்கொடு
நீவிரென்வாய்மையைநிறுத்துவீரென்றான்.

(இ - ள்.) மேவு அரும் - பொருந்துதற்கரிய, சூதினில் - சூதாட் டத்திலே, தோற்ற - தோற்றுப்போன, மேதினி யாவதும் - உலக மெல்லாவற்றையும், வென்று அலது - (நான்) வெற்றிகொண்டல்லா மல், ஆள் எண்ணுதல் - ஆளுகிறதற்கு நினைத்தல், கோ இயல்பு அன்று - அரசாக்களுக்கு தருமமன்று, (ஆதலால்) அவன் - அந்த புஷ்கர னுடைய, ஆணை - ஆக்கினையை, மேற்கொடு - ஏற்றுக்கொண்டு, நீவிர் - நீங்கள், என் வாய்மையை - என்னுடைய சத்தியத்தை, நிறுத்து வீர் - நினைவிறுத்துங்கள், என்றான் - என்றுசொல்லினான், எ - று.

(க - து.) நளன் மந்திரிகளைப் புட்கரன் சொற்படி கேளுங்கள் என்றான் என்பதாம். (நகசு)

முளரியால்வெந்தவெங்கானின்மொய்துக
ளளியொடுபுலம்பினரமுதகட்கடைத்

துளியினிலவித்தனர்தொடர்வெந்திறம்
கனிமதககனிற்றினுன்கானினேகினுன்.

(இ - ன்.) முளரியால் வெந்த - அக்கினியினால் நீறுபட்ட, வெம்
கானில் - வெவ்வித காட்டினிடத்து, மொய் துகள் - நிறைந்த துளி
களை, அளியொழி - இரக்கத்துடன், புலம்பினா - புலம்பினவராய், அழு
த கண் கடை - அழுத கண்ணின் கடையிலிருந்து வராரின்ற, துளியி
ளில் - நீர்த்துளியினால், அவித்தனா - அவித்தவர்களாய், தொடர் -
பின்றொடர், வெம் திறல் - குருமான வலியையும், கனி - செருக்
கையும், மதம் - முமமத்ததையுமுடைய, கனிற்றினுன் - யானைய
யுடைய நளமகாராசன, கானில் - காட்டினிடத்தில், ஏகினுன் - சென்
ருன், எ-று.

(ச-து.) அழுவா கண்ணா வெம்புமுதியை நனைக்க நளன் காட்
தில் நடந்துபோனான் என்பதாம் (நஉ)

திருகுவெஞ்சினக்கலிசெல்வன்பின்றொடர்
பரிசனம்யாவுமெயபதைத்துமீடர்
முருகுமழ்பொற்பினுன்முன்னகைய
வருநெறிதெரிவுறுவஞ்சமாற்றினுன்.

(இ - ன்.) திருகு - மாறுபாட்டையும், வெம் சினம் - வெவ்வித
கோபத்தையுமுடைய, கலி - கலிபுருஷனுடன், செல்வன் - நளனு
டைய, பின் தொடர் - பின்னே போகின்ற, பரிசனம் யாவும் - ஏவல்
செய்வோ றெல்லோரும், மெய பதைத்து - சரீரம் தடித்து, மீள்தர -
திரும்பும்படி, முருகு உறழ் - சுப்பிரமணியனா யொத்த, பொற்
பினுன் - அழகையுடைய நளமகாராசன, முன்னா ஏகிய - முன்னே
போன, அரு நெறி - அரிய வழியானது, தெரிவு உற - தெரியாத,
வஞ்சம் - மாயையை, ஆற்றினுன் - செய்தான், எ-று.

(ச - து.) சனியன் சனவகளுக்கு வழிதெரியாமற் செய்தான்
என்பதாம். (நஅ)

ஆற்றுவஞ்சனையினுழைவாய்ந்தபொற்
கோற்றொடிதன்னொழிகொற்றமன்னவன்
நேற்றுதலகாண்கிலார்துயரமெயதின்
மாற்றெழு கண்ணினருள்ளமாழ்கினார்.

(இ - ன்.) ஆற்று வஞ்சனையினால் - (கலி) செய்த மாயையினால்,
வாய்ந்த - அழகு பொருந்திய, பொன கோற்றொடி தன்னொழி-
தமயுக்தியோடும், கொற்ற மன்னவன் - வெற்றிபொருந்திய நளமகா
ராசன், தோற்றுதல் - தெரிதலை, காண்கிலா - பார்க்காதவர்களாய், துடி
தம் - துக்கத்தை, எய்தி - அடைந்து, நின்று - நின்று, ஊற்று - சுரப்
பானது, எழு - தோன்றுகின்ற, கண்ணினா - கண்களையுடைய பரி
சனங்கள், உள்ளம் மாழ்கினா - உள்ளத்தில் மயங்கினார்கள், எ-று.

(ச-து.) சனிபகவான் மாயத்தால் சனங்கள் களைவது நமயக்தி
வையுள் காணுதவர்களாய்ப் புலம்பினார்கள் என்பதாம். (நஅ)

ஆயினுமினிதருள்புரியுமெம்பிரான்
நாயமென்மலரடிச்சுவடுகாண்கிலேம்
போயினென்பாண்டெவர்புணர்ப்பினாயதும்
நாயமென்றருநெறிமருங்கிறேடுவார்.

(இ - ள்.) ஆயினும் - தாயைக்காட்டினும், இனித - இனிதாக,
அருள் புரியும் - கிருபையைச்செய்கின்ற, எம்பிரான் - எங்கள்ரசனா
கிய நளமகராசனது, நாய - பரிசுததமாகிய, மெல் மண - மெல்லிய
தாமரைமலர்போன்ற, அடி சுவடு - அடிக்குறியை, காண்கிலேம் - நாக்
கள் காணவில்லை; யாண்டு போயினெ - எவ்விடத்திற் போயினான்,
இம்மாயம் - இந்த வஞ்சனையானது, எவா புணர்ப்பின் ஆயது - பாய
சம்பந்தத்தினு லுண்டாகியது, என்று - என்று பேசிக்கொண்டு, அரு
நெறி - அரியவழியை, மருங்கில் - பக்கவகையில், தேடுவார - தேடுவார்
கள், என்று.

(க - து.) சனங்கள் களனைத் தேடுவாகள் என்பதாம். (சு0)

தேடினர்புகுமிடந்தெரியலாமையில்
வாடினரருநெறிமருங்கினோர்வழி
கூடினரின்னுயிர்கூற்றங்கைக்கொள
கீடினராமெனவீழ்ந்துவிம்மினார்

(இ - ள்.) தேடினா - தேடினவாகள், புகும் இடம் - அரசன்
போனவிடம், தெரிகலாமையில் - அறியாதபடியால், வாடினா - வாடி
னாகள், அரு நெறி - அரிய வழியினது, மருங்கில் - பக்கத்தில், ஓர்
வழி - ஒருவழியை, கூடினா - அடைந்ததாகள், இன் உயி - இனிய
வயிணா, கூற்றம் கை கொள - யமன் கொண்டுபோக, வீடினராம்
என - இறந்தவாபோல, வீழ்ந்து - நிலத்திலே விழுந்து, விம்மினார் -
அழுதாகள், என்று.

(க - து.) சனங்கள் களனைத் தேடிக்காணுது நிலத்திற் வீழ்ந்
தழுதாகள் என்பதாம். (சுக)

கொன்னுனையலங்கலவேபுகுவவுத்தோளினான்
சென்னெறிகண்களிற்பெரியககாண்கில
ரின்னலுற்றமுதமுதேங்கிபேங்கியத்
தொன்னகாடைந்தனர்தொடர்ந்துளோலொம்.

(இ - ள்.) கொல் - கொல்லாநின்ற, நுணை - கூர்மையுடைய, அல்கி
கல் - வெற்றிமாளையணிந்த, வேல் - வேலையுடைய, குவவு தோளினான் -
திரண்ட தோளையுடைய நளமகராசன், செல் நெறி - போனவழியை,
கண்களில் - கெத்திரங்களில், தெரிய - அறிய, காண்கிலார் - காணாத
வர்களாய், இன்னல் உற்று - துன்பமுற்று, அழுது அழுது - புலம்பிப்
புலம்பி, ஏங்கி ஏங்கி - மிகவு மேக்கமுற்று, தொடர்ந்துளோலொம் -
பின்னொடர்ந்து போனவாகளெல்லாரும், தொடர் நகர் - தங்கள்
முறைய நகரா, அடைத்தனர் - சேர்த்தார்கள், என்று.

நகர் நீங்குபடலம்.

(க - து.) சனங்கள் நனைக்காணாமல் நகரத்தில் வந்தார்கள் என்பதாம். (சஉ)

[இதுமுதல் ஏழுபாட்டால் நான் சென்றபின்
அத்தேயத்தி லுண்டாகிய செய்கை
சொல்லப்படுகின்றது.]

பறவைகள் குடம்பையுட்பார்ப்பருத்தில
கறவைகள் புனிற்றிளங்கன்றுக்கூட்டில
நறவுயிர்த்தலர்கிலமலர்க ணாமவே
லிறைவனெனின்வனத தென்றபின்னோ.

(இ-ள்.) நாமம் வேல் - அச்சத்தைத் தருகின்ற வேலையுடைய, இறைவன் - நளமகாராஜன், வனத்து - காட்டினிடத்தில், ஏனெனன் என்ற பின்னா - போயினு னென்ற பின்பு, பறவைகள் - பசுதிகள், குடம்பையுள் - கூண்டுக்குள்ளே, பாபபு - தற்குஞ்சுகளை, அருத்தில- இணையுட்டவில்லை; கறவைகள் - பசுக்கள், புனிற்று இள கன்றுக்கு - மிகுந்த இளங்கன்றுகளுக்கு, ஊட்டில - பாறுட்டிக் கொடுத்தில, மலர்கள் - புஷ்பங்கள், நறவு உயிர்த்து - தேனைத்தந்து, அலாசில - மலரவில்லை, எ-று. ஏ - அசை,

(க-து.) நான் காட்டிம்போனு னென்றபின் பறவைகள் குஞ்சுகளுக்கு கிணதரவில்லை, பசுக்கள் கன்றுகளுக்கு கூட்டவில்லை; மலர்கள் மலரவில்லை என்பதாம். (சக)

வான்மறந்தன துளிவழங்கலின்னிசைத்
தேன்மறந்தன மடமகளிர் தேங்குமுல
பான்மறந்தன பசுங்குழவிபாய்கவுட்
கான்மதமறந்தன களிரல்யானையே.

(இ - ள்.) வான் - மேகங்கள், துளி வழங்கல் - மழைபெய்தலை, மறந்தன - மறந்துவிட்டன, இன் இசை - இனிய இசையையுடைய, தேன் - வண்டிகள், மட மகளிர் - இளமைபொருந்திய ஸ்திரீகளுடைய, தேன்குழல் - வாசனைபொருந்திய அளகத்தை, மறந்தன - மறந்து விட்டன; பசு குழவி - இளங்குழந்தைகள், பால் - பாலுண்ணலை, மறந்தன - மறந்துவிட்டன; களி - செருக்கையுடைய, நல் - நல்ல, யானை - யானைகள், பாய் - பெருகாநின்ற, கவுள் - கன்னத்திலுண்டாகிய, கான் மதம் - வாசனைபொருந்திய மதவருஷத்தை, மறந்தன - மறந்துவிட்டன, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) மழைபெய்யவில்லை; வண்டிகள் பெண்கள் கூட்டலில் மொய்க்கவில்லை; குழைந்தைகள் பாலுண்ணவில்லை, யானைகள் மதம் பெய்தி மொழிந்தன என்பதாம். (சச)

மலர்ப்புகந்தாழ்குழன் மகளிர்கேள்வர்பாழ்
புலத்தலுங்கலத்தலும்பொருந்தாழ்மையா

லலத்தகமிழந்தனகுஞ்சியங்கலார்
முலைச்சுவழிந்தனமுழவுத்தோள்களே.

(இ - ள்.) மலா - புட்பங்களை யணிந்த, பசு - பசுமையாகிய, தாழ் குழல் - நீண்ட கூத்தலையுடைய, மகளிரா - மாதாகள், கேள்வர்பால் - கணவரிடத்தில், புலத்தலும் - பிணக்கையும், கலத்தலும் - புணர்ச்சியையும், பொருத துறாமையால் - அடையாமையால், குஞ்சி - குழியிகள், அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பை, இழந்தன - நீலகிண்டின; கலாரா - அந்த மாதருடைய, முலை சுவழி - ஸ்தனத்தின் குழியை, முழவு - மத்தளம்போன்ற, தோள்கள் - புசங்கள், இழந்தன - கிண, ஏ-று. ஏ - அசை.

(க-து.) ஆண்டாலுக்கும் பெண்பாலுக்கும் புலவியுள் கலவியு மற் றன என்பதாம்.

ஊழல் அது தீராவதற்குத் தலைவிபாத்தத்தில் தலைவன் வணங்கில் அப்பொழுது அவளபாத்ததுச் செம்பஞ்சு அவன் குழியிற்படும், புணர்ச்சியுண்டானால் அவா ஸ்தனத்தில் எழுதிய சந்தனக்கோல மாடவாபுயத்தில் பதியும், இவை துன்பத்தினால் யின்மையால் இழந்தன என்றா.

(சுரு)

அள்ளிலேவேற்கணாரங்கைமீதுவைத்
தெள்ளருமின்மொழிபயிறறவினமையால்
வள்ளவாயாரமுதுண்ணுமவணசிறைக்
கிள்ளையுந்தேனமொழிகளக்கலற்றவே.

(இ - ள்.) அள - கூமைபொருந்திய, இலை - இலைபோன்ற, வேல் வேலாயுதத்தை யொத்த, கணா - கணையுடைய ஸ்திரீகள், அங்கைமீது வைத்தது - அழகிய கையினமீது வைத்துக்கொண்டு, என் அரு - இகழ்ச்சியில்லாத, மெல மொழி - மிருதுவான சொற்களை, பயிற்றல் இன்மையால் - கறபிக்காத்தபடியால், வள்ளவாய - கிண்ணத்தினிடத்திசு, ஆர - சிறைந்த, அமுது - பால், உண்ணும் - குடிக்கும், வள் சிறை - வளப்பமபொருந்திய இறகையுடைய, கிள்ளையும் - கிளிப பிள்ளையும், தேன மொழி - மதுரமாகிய சொற்களை, கிளக்கல் அற்ற - பேசுதலொழிந்தன, ஏ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) கிளிகள் பெண்கள் கற்பிக்காமையால் பேசுதலற்றன என்பதாம்.

(சுரு)

வாம்பரியிழந்தனவாவுமைக்கதி
யேம்பலின்ஐழவணியிழந்தகோமறு
வாம்பல்வாயிழந்தனமுருவலாரகிற்
நீம்புகையிழந்தனசெம்பொன்மாடமே.

(இ - ள்.) வாம்பரி - தாவுகின்ற குழினாகள், வாவும் - தாவா வின்ற, ஐங்கதி - ஐவகை நடையினையும், இழந்தன - விட்டன; ஏம்பலின் - வருத்தத்தான், ஐழவு அணி - உச்சவாலங்காரத்தை,

நகர்நீங்குபடலம்.

கோ மறுகு - ராஜவீதிநன், இழந்த - நீங்கிவிட்டன, ஆம்பல் - செவ் வல்லி மலாபோன்ற, வாய் - (ஸ்திரீகளுடைய) வாய்கள், முதுவல் - புன்சிரிப்பை, இழந்தன - நீங்கிவிட்டன, ஆர - நிறைந்த, அகில் - அகிற்கட்டையினது, தீ - இனிமையாகிய, புகை - புகையை, செம் பொன் - சிவந்த பொன்னாழ்ச்சயத், மாடம் - உபரிகைகள், இழந்தன - நீங்கின, எ-று. ஏ-அசை

(க - து.) குதினாகள + திமிழந்தன, இராஜவீதி திருவழா விழந் தன, மாதாவாய் நகை யிழாநன, மாடங்குள புகை யிழந்தன என் பதாம். (சுஎ)

பாவலரிழந்தனர் பரிசிலுண்பவி
தேவருமிழந்தனர் + வியின் நீமையாற
காவலென மிபடுகா னிலேகலால
யாவருமிழந்தன ரிளப மென்பவே

(இ - ள்.) பாவலா - புலவாகன, பரிசில் - தியாகத்தை, இழந்த னர் - நீங்கினார்கள், உண - உண்ணப்பட்ட, பவி - அவியை, தேவ ரும் - தேவாசனும், இழந்தனா - இழந்து விட்டார்கள். கலியின் - கலிபுருஷனுடைய, தீமையால் - பொல்லாங்கினால், காவலன் - ஈன மகாராசன, நெடிட்டு - சிள்வண்டையுடைய, கானில் - காட்டில், ஏகலால் - போதலினால், யாவரும் - எல்லோரும், இனபம் என்ப - இன்பமென்பனவற்றை, இழந்தனா - நீங்கினார்கள், எ-று. ஏ-அசை.

(க-து) பாவலா தியாக மிழந்தாராகள, தேவாக ளவியிழந்தாராகள், யாவரு மின்ப மிழந்தாராகள எனபதாம். (சுஅ)

அறந்தலையங்கினபொய்மையார்ந்தன
மறந்தலையெடுத்தன தீமைமலகின
திறம்பின மனுநெறி தவங்கடர்ந்தன
நிறைந்தன வஞ்சனை நேமியெயகுமே.

(இ - ள்.) நேமி எங்கும் - உலகமெங்கும், அறம் - தருமம், தலை மயங்கின - தலைதழிமாறின; பொய்மை - அசத்தியம், ஆரத்தன - நிறைந்தன, மறம் - டாவககள், தலை எடுத்தன - வளர்த்தன; தீமை- தூர்ந்ததைகள், மல்கின - அதிகரித்தன, மனு நெறி - இராஜதருமம், திறம்பின - கெட்டன, தவங்கள் - தவசுகள், தீர்த்தன - நீங்கின; வஞ்சனை - வஞ்சனைகள், நிறைந்தன - நிறம்பின, எ-று.

(க - து.) தரும நீங்கின, பொய் நிறைந்தன, பாவங்கள் வளர்ந் தன, தன்மார்க்க நிறைந்தன, இராஜதருமங் கெட்டன, தவங்கள் நீங்கின, வஞ்சனை நிறைந்தன என்பதாம். (சுக)

நகர்நீங்குபடலம் முற்றிற்று.

செய்யுள் ௧0௧௬.

கா ன் பு கு ப ட ல ம்.

[இப்படலத்தால் தன்னககாவிட்டு நீங்கிய நளமகாராஜன்
பிறாநகரில் தன்னிலைதப்பிச் செல்வதில் விருப்பமின்றிக்
கானகம் புகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கவிவிருத்தம்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டால் நளன் சென்றவிடத் துண்டாகிய
சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

களிமயில்குனிததிடககாலமன்றியுந்
துளிமுகிலபிளிற்றினதுணர்த்தபூவகொடி
முளிசினைதளிர்ந்தனமுனைத்தபைந்தரு
நளிசுடற்றினையானடந்தகானமே.

(இ - ள்.) நளி சுடல் - குளிர்ச்சிபொருந்திய சமுத்திரத்தை
பொத்த, தானையான் - சேனையையுடைய நளமகாராஜன், நடந்த -
சென்ற, கானம் - காட்டினில், களி மயில் - களிபபையுடைய மயில்
கள், குளித்திட - கூத்தாட, காலம் அன்றியும் - காகாலமல்லாமலும்,
துளி - நீர்த்துளிகளை, முகில் - மேகங்கள், பிலிற்றின - பெய்தன,
பூ - பொலிவுபொருந்திய, கொடி - கொடிகள், துணர்த்த - பூக
கொத்துகளை விட்டன; முளி சினை - உலர்ந்த இனிகள், தளிர்ந்தன -
துளிர்ந்தன; பைந்தரு - பசுமையாகிய விருகங்கள், முனைத்த -
அரும்பின, எ-று. ஏ - அசை.

(சு-து) நள னடந்தகாட்டில் மழைபெய்தன = கொடிகள் தளிர்ந்
தன, பட்டமரம் வளர்ந்தன என்பதாம். (சு)

விள்ளருமதரிடைவெதும்பும்வெம்பரல்
கள்ளவிழ்மலரொனக்குழைந்துகாட்டின
வொள்ளழற்கதிர்சுடவுலரும்வெஞ்சுரம்
வள்ளவாய்மலர்விரிமருதமபோன்றதே.

(இ - ள்.) விள்ள அரும் - சொல்லுதற்கரிய, அதரிடை - வழிவி
லே, வெதும்பு - சுடாரின்ற, வெம்பரல் - வெப்பமான மணியால்
பருக்கைகள், கள் அவிழ் - தேனுடன் விரியாதின்ற, மலர னை -
புஷ்பம்போல, குழைந்து - மிருதுவாய், காட்டின - காண்பித்தன;
ஒள் - பிரகாசம்பொருந்திய, அழல் - அழற்றுகின்ற, கதிர் - சூரிய
கிரணங்கள், சுட - தகிக்க, காப்பந்த, வெம் சுரம் - வெப்பமான
பாலைநிலமானது, வள்ளம் - கிண்ணம்போல, வாய் - மூக்குதை
யுடைய, மலர் - புட்பங்கள், மலராரின்ற, மருதம் - மருத
நிலத்தை, போன்றது - ஒத்திருந்தது, எ-று. ஏ - அசை.

(சு - து.) பருக்கைக்கற்கள் மலரொன மிருதுவாயிருந்தன, பாலை
நிலம் வயலினிலம்போ லிருந்தன என்பதாம். (சு)

ஊறுசெய்துன்கவைத்துடம்புவிக்கிய
வாறலைகள்வருமளியராயினார்
வேறினியுரைப்பதென்வெருவுமானொழி
மாறுகொளுமுனையுமாற்றந்தீர்த்தவே.

(இ - ள்.) ஊறு செய்து - கொலைசெய்து, ஊன் - மாமிசத்தை, சுவைதது - புதிதது, உடம்பு - சரீரத்தை, வீக்கிய - பருக்கச்செய்து, ஆறு அலை - வழியினிடத்திற் றறிகின்ற, கள்ளரும் - திருடரும், அளியா ஆயினா - இருபையுடைய ராயினாகுள்; வேறு - வேறாக, இனி - இனிமேல், உடைபது என - சொல்லுவதென்றே; வெருவும் - அஞ்சாநின்ற, ஆனொழி - பசுக்களுடனே, மாறு கொள் - பகை கொண்ட, உழுவையும் - புலியும், மாற்றம் - பகையை, தீர்த்த - நீக்கின, எ-று. ஏ - அசை.

(க - து.) திருடர்கள் இருபையுள்ளவாக ளானாகுள், புலியும் பசுவும் பகைநீங்கின என்பதாம். (க)

ஆயிடைபுயிரிசுரணங்களுளொழி
மேயதன்னகர்வயின்விசும்புபோழ்ந்துலாங்
காய்கதிர்நுழைகலாக்காவினாடலபோற்
போயினனழலுமிழ்புலவுவேலினன்.

(இ - ள்.) ஆயிடை - அந்தப் பாலைநிலத்தில், உயிரிசுர - தன்னுயிரியொத்த, அனகு அனகுளொழி - தெய்வப்பெண்ணையொத்த தமயந்தியுடன, மேய - பொருந்திய, தன நகாவயின் - டைய பட்டணத்தின்கண், விசும்பு - மேகங்களை, போழ்ந்து - பிளந்துகொண்டு, உலாம் - உலாவுகின்ற, காய்கதிர் - காயாரின்ற சூரிய கிரணமானது, நுழைகலா - நுழையக்கூடாத, காவின் - சோலையில், ஆடல் போல் - விளையாடல்போல், அழல் உமிழ் - அக்கினியைக் கக்காநின்ற, புலவு - புலால் நாற்றம்பொருந்திய, வேலினன் - புடைய நளமகாராஜன், போயினன் - கடந்தான், எ-று.

(க - து.) நளன மனைவியுடனே சோலையில் விளையாடல் போலப் பாலைநிலப் போனான் என்பதாம். (ச)

அள்ளிலைப்பூணினானேகுமாற்றிடைக்
கொள்ளைவண்முனமிழிநறவுகூட்டுணும்
வள்ளவாய்மலரவிழ்வாவியங்கரைப்
புள்ளுருக்கொடுகலிபோயினானேரோ.

(இ - ள்.) அள் - கெருக்கிய, இலை - இலைபோன்ற, பூணினை - ஆபரணங்களையணிந்த நளமகாராசன், ஏகும் - போகாநின்ற, ஆற்றிடை - காட்டுவழியிலே, கொள்ளை வண்டு இனம் - மிகுதியாகிய சரூபு பூக்கூட்டங்கள், இழி நறவு - பெருகாகின்ற தேனை, கூட்டுணும் - கொள்ளை கொள்ளுமாபடியிருக்கின்ற, வள்ளம் வாய் - கிள்ளும்பொன்ற முந்தந்தபுடைய, மலர் - புஷ்பங்கள், அவிழ் - விழியுமின்று, வாவி -

தடாகத்தினது, அம் கணா - அழகிய கணாயினிடத்து, புன் உருக்கொடு-
அன்னத்தி னுருவைக்கொண்டு, கலி - கலியன், போயினான் - சென்-
றான், எ - று. அரோ - அசை.

(க - து.) சனிபகவான் அன்னத்தின் வடிவுகொண்டு போனான்
என்பதாம். (ரு)

வாவியின் மருங்கு நன்மணிகள் கோத்தெனத்
துவியம்பொற்சிறைமென்புட்டோன்றலு
மோவியரெழுதருமுருவப்பைங்கொடி
காவியங்கண்ணினை களிப்பநோக்கினான்

(இ - ள்) வாவியின் மருங்கு - தடாகத்தினது பக்கத்தில், நல்-
மணிகள் - நல்ல முத்துக்களை, கோத்தது என - கோவையிட்டது
போல, துவி - துவியென்னப்பட்ட, அம் - அழகிய, டொன் - பொற்-
பிரகாசம்பொருந்திய, சிறை - இறகையுடைய, மெல் - மிருதுவாகிய,
புன் - அன்னப்புள்ளானது, தோன்றலும் - காளும், ஓவியா - சித-
திரக்காராகன், எழுதரு - எழுதுதற்கரிய, உருவம் - வடிவத்தையு-
டைய, பைகொடி - பசுமையாகிய கொடிபோன்ற தமயந்தியான
வன், காவி - நீலோதபலத்தையொத்த, அம் - அழகிய, கண் இனை -
இரண்டு நேத்திரமும், களிப்ப - சந்தோஷிக்கும்படி, நோக்கினான் -
பார்த்தான், எ - று.

(க - து.) தமயந்தி அன்னத்தைக் கண்டாள் எனடதாம். (சு)

பன்மலர்களுலிபபனி கொள்வாவியிற்
பொன்ன விர்கொடுஞ்சிறைப்புள்ளி நோக்குற
மன்னநமமணநிலைமுடித்தவன்சிறை
யன்னமென்புள்ளினீதழகுவாய்ந்ததே.

(இ - ள்.) பன் மலா - நானாவிதமான புஷ்பங்கள், களுலிய - நெ-
ருங்கிய, பனி கொள் - குளிரச்சியைக்கொண்ட, வாவியில் - தடாகத்-
தில், பொன் அவிர் - பொன்போல பிரகாசியாநின்ற, கொடு சிறை-
கொடுமையான இறகையுடைய, புள்ளி - அன்னத்தை, நோக்குற -
பார்த்து, மன்ன - அரசனே! நம மணநிலை - நம்முடைய விவாகத்தை,
முடித்த - சிறைவேற்றின, வன் சிறை - வளப்பமாகிய இறகையு-
டைய, அன்னம் மெல் புள்ளின் - தெய்வ அன்னத்தைக் காட்டினும்,
சுது - இப்பறவை, அழகு - அழகை, வாய்ந்தது - பொருந்தி, எ - று.

(க - து.) தமயந்தி நம்மிருவரையுக்கூட்டிய அன்னத்தைப்பாரக்-
கிலும் இவ்வன்னம் அழகுள்ளதெனறாள் என்பதாம். (எ)

மற்றமோருவிரொனவளர்த்தபூவையுஞ்
சொற்றருகிள்ளையுமறப்பத்துமணிப்
பொற்றடந்தோளினாய்பொன்னம்புள்ளினைப்
பற்றிதேருகெனப்பணிந்துகூறினான்.

(இ - ள்.) மற்றும் ஓ - மற்றொரு, உயி - உயிப்போல, வளாதத - வளாதத, பூவையும் - நாகணவாய்ப்புளளையும், சொல் - மொழிகளை, தரு - சொல்லாநின்ற, இள்ளையும் - இளிப்பிள்ளைகளையும், மறப்ப - மறக்கும்படி, மணி - பரிசுத்தமாகிய ரதகவடமணிக், பொன் - அழகிய, தடம் - விசாலமாகிய, தோளினும் - புயத்தைபுடைய அரசனே!, பொன் - பொன்போல, அம் - அழகிய, புள்ளினை - அன்னத்தை, பற்றி - பிடித்து, நீ தருக - நீ கொடுப்பாயாக வென்ன, பணிந்து - வணங்கி, கூறினான் - சொன்னான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நளனேனோக்கி அன்னத்தைப் பிடித்துத்தரச் சொன்னான் என்பதாம். (அ)

ஓர் துகிலிருவருமுத்துமற்றையோர்
காரகிற்றீமபுகைகமழுநீவிகொண
டேர் குடியிருந்தனவிலைகொளபுணினும்
வார்சிறைபுள்ளினைவளைத்துமென்றனள்.

(இ - ள்.) ஓர் துகில் - ஓராடையை, இருவரும் - நாயிரண்டு பேரும், உடுத்த - தரித்துக்கொண்டு, மற்றை ஓ - மற்றொரு, காள் - அகில் - கறுத்த அகிறகடடையினது, தீ - இனிமையாகிய, புகை - தாமம், கமழும் - பரிமளியாநின்ற, நீவி கொண்டு - ஆடையைக் கொண்டு, ஏர் குடியிருந்தது அன்ன-அழகு வாசஞ்செய்வதை யொத்த, கொள் - தழைத்தலைக்கொண்ட, புணினும் - ஆபரணங்களுடைய, அரசனே!, வார் சிறை - நீண்ட இறகையுடைய, புள்ளினை - அன்னத்தை, வளைத்தும் என்றனள் - பிடிப்போமென்று சொன்னான், எ-று.

(க - து.) ஒருவஸ்திரத்தை இருவரும் தரித்துகொண்டு மற்றொருவஸ்திரத்தால் லன்னத்தைப் பிடிப்போமென்றான் என்பதாம்.()

கருந்தடங்கண்ணிதன்னுள்ளங்காமுறத்
திருந்துவேற்றடககையான் துகிலிற்சேர்த்தலும்
பொருந்தியதுகிலொடும்வஞ்சம்பூண்டெதி
ரிருந்தபுள்ளந்தரத்தெழுந்துபோயதே.

(இ - ள்.) கரு - கறுத்த, தடம் - விசாலமாகிய, கண்ணிதன் - கண்களையுடைய தமயந்தியினது, உள்ளம் - மனது, காமுற - இச்சிக் க, திருந்து - திருத்தமாகிய, வேல் - வேலையேந்திய, தடம் - பருந்த, கையான் - கையையுடைய அரசன், துகிலில் - ஆடையில், சேர்த்த லும் - சேர்த்தவளவில், பொருந்திய - தன்மேற்சேர்த்த, துகிலொடும் - ஆடையோடும், வஞ்சகம் பூண்டு - கபடத்தைக்கொண்டு, எதிர் இருந்து - எதிரிலிருந்த, புள் - அன்னம், அந்தரத்த - ஆகாசத்தில், எழுந்து - எழும்பி, போயது - போயிற்று, எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) களன் சீலையை அன்னத்தின்மேற்போட அன்னஞ் சீலை யைக் கொண்டுபோயிற்று என்பதாம். (கவி)

புனைதுகில்கவர்த்துபைம்பொன்னிரத்தபுள்
புளியிருவிசம்பினிப்பறத்தல்காண்டலு

மனைவிதனருந்துயர்நோக்கிமாழ்க்கினான்
வினைவலியிதுவெனமெலிவுநீக்கினான்.

(இ - ள்.) புனை துகில் - தறித்திருந்த ஆடைநய, கவர்ந்து - கொடுத்துக்கொண்டு, டைம் பொன் நிறத்த - பசுமையாகிய பொன் போன்ற நிறத்தையுடைய, புள் - அன்னமானது, பனி - குளிரந்த, இரு விசம்பினில் - விசாலம் பொருந்திய ஆகாசத்தினில், பறத்தல் - பறந்துபோதல், காண்டலும் - கண்டவனவில்த், மனைவிதன் - மனைவி யினது, அரு துயா நோக்கி - அரிதான துக்கத்தைப்பார்த்து, மாழ்க்கினான் - வருந்தினான்; வினை வலி - ஊழ்வினையினது உறுதி, இது என - ஈதென்று, மெலிவு நீக்கினான் - துன்பத்தைப் டோக்கினான், எ-று.

(க - து.) நான் விதிவச மிதுவென்று எண்ணினான் என்பதாம்.

கல்லதர்நடந்துபூங்கமலம்வாட்டிய
மெல்லடிசிவப்புறலவீழிவாய்மயிற்
கொல்லுமேயெனமனமுருகியுந்தையூர்
செல்லுநீனெறியிதுவென்றுசெப்பினான்.

(இ - ள்.) கல் அதா நடந்து - மலைவழியில் நடந்து, பூ - அழகிய, ஹம் - தாமதமானதா, வாட்டிய - கெடுத்த, மெல் அடி - மிருதுவான பாதமானது, சிவப்பு உறல் - சிவத்தல், வீழி - விழுதிப்பறம் போன்ற, வாய் - அதரத்தையுடைய, மயிற் - மயில்போன்ற தமையந்திக்கு, ஒல்லுமே - கூடுமோவென்று, மனம் உருகி - உருக உந்தை ஊர் - உன் தகப்பனது குண்டின புரததுக்கு, கொல்லும் - போகாநின்ற, நீள் நெறி - நீண்ட மார்க்கம், இது என்று - இதுவென்று, செப்பினான் - சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நான் தமயந்திக்கு உன் தகப்ப ஹாருக்கு போகும் வழி இதுவென்றான் என்பதாம். (கஉ)

ஆங்கதகேட்டலுமழுதமாழ்க்கிறொந்
தீங்குநின்னடியனையிழைத்ததியாதுகொல
பூங்கழற்குரிசிலோயபொறியிலேன்றனை
நீங்கவோவிவ்வுரைகிழ்த்தினாயென்றான்.

(இ - ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், கேட்டலும் - அந்தச் சொல்லுக் கேட்டவனவில்த், அழுத-புலம்பி, மாழ்க்கி-வருந்தி, கொந்து - மனகொந்து, ஈங்கு - இவ்விடத்தில், நின் அடியனென் - உனக்கு அடிமைத்திறம் பூண்ட யான், பிழைத்தது யாது - செய்ததும்நாம் எது; பூ - அழகிய, கழல் - வீரக்கழலை யணிந்த, குரிசிலோய் - அரசனாக, பொறியிலேன்றனை - அறிவில்லாத என்னை, நீங்கவோ - நீயல்லவோ, விவ்வுரை - இந்த வசனத்தை, கிழ்த்தினாய் - சொன்னாய், என்றான் - என்ன (தமயந்தி) சொல்லினான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி என்னைவிட்டு நீங்கவோ இப்படிச் சொன்னான் என்றான் என்பதாம். (கஉ)

செயிரறுமதிமுகம்பசப்பச்சிந்தைநொக்
தயர்வொடுகண்பனித்தவலங்கோடலை
மயிலியுற்பேதைநிற்பிரிநதுவாழ்வெனே
யுயிர்பிரிந்தாலுடலுய்யுமோவென்றான்.

(இ-ள்.) செயிர் அறு-குற்றமற்ற, மதி-சங்கிரன்போன்ற, முகம்-
வதனமானது, பசப்ப - பசந்துபோக, சிந்தை நொந்து - மனநொந்து,
அயாவொடு - சோடிடனே, கண்பனித்து - கண்ணீர்விட்டு, அவலம்
கோடலை - துன்பத்தைக்கொள்ளாதே, மயில் இயல் பேதை - மயில்
பொலும் சாயலையுடைய தமயந்தியே, நின பிரிந்து - உன்னைப்பிரிந்து,
வாழ்வெனே - வாழ்வேனா, உயிர்பிரிந்தால் - உயிரிங்கினால், உடல்
உய்யுமோ - தேகம் பிழைக்குமோ, என்றான் - என்று (நளமகாராசன்)
சொன்னான், என்று.

(க-து.) நான் தமயந்தியே உன்னைப்பிரிந்து வாழே னென்றான்
என்பதாம். (கச)

முருகுயிர்த்தளியினமுகபூங்குழற்
கருகருபெருந்துயர்காண்கிலேனெனுப்
பரிநெய்தேரொடும்பரிதிவானவ
னுரவுரீர்கருங்கடலொளித்திட்டானரோ.

(இ-ள்.) முருகு உயிர்த்து - தேனைப்பெற்று, அளி இனம் - வன்
மிகுட்டவகள், முக - மொய்க்காநின்ற, பூ - பூவையணிந்த, குழல் -
கூத்தலையுடைய தமயந்தியினது, கருது அரு - நினைததற்கரிய, பெரு
துயர் - பெரிதாகிய துன்பத்தை, காண்கிலேன் என - பார்க்க மாட்
டேனெனது, பரி - குதிகாகடைய, நெய் - நெடிய, தேரொடும் -
ரத்ததுடனே, பருதி வானவன் - சூரியதேவன், உரவு நீர் - உன்
நீரையுடைய, கரு கடல் - கறுத்த சமுத்திரத்தில், ஒளித்திட்டான் -
மறைந்தான், என்று. அரோ-அசை.

(க - து.) சூரியன் அஸ்தமான மாகினான் என்பதாம். [1-2]

மாயிருஞாலமும்வானுதுங்கிய
பாயிருட்கங்குலிற்பாவைதன்னெனும்
போயரினமுற்றியபொலிவின்மண்டப
மேயினனரசர்கோன்விதிபின்கொட்டினால்.

(இ-ள்.) மா - மகத்தாகிய, இரு ஞாலம் - பெரிய பூமியை
யும், வானும் - ஆகாயத்தையும், துங்கிய - விழுங்கிய, பாய் இருள் -
பாடிய இருட்டையுடைய, கங்குலில் - இரத்திரியில், பாவைதன்
னெனும் - தமயந்தியுடனே, போய் - சென்று, அரில் முற்றிய - னது
கன் திணைந்த, பொலிவு இல் - சிறப்பற்ற, மண்டபம் - ஓர் மண்ட
பத்தை, அரன் கோன் - தாசாநிராசனாகிய நளமகாராசன், விதிபின்
கொட்டினால் - விதியினது திரியினால், மேயினன் - அடைந்தான் என்று.

(க - து.) நளன் தமயந்தியுடன் ஓர்மண்டபத்தைச் சாரந்தான் என்பதாம். (கசு)

இன்னகிற்புகைதவழந்தினிதின்மென்மைய
பன்மலரமளிமேற்பள்ளிகொள்பவர்
புன்னுனைபார்தவெம்பொழுகொள்பார்மிசை
மன்னினநுழினும்வலிதியாவதே

(இ - ள்.) இன அகில் புகை - இனிதாகிய அகிற்றுமம், தவிழ்ந்து - ஊர்த்து, இனிதின் - இன்பமாய், மென்மைய - மிருதுவாகிய, பன் மலர் - நானாவிதமான புவப்பமபாபிய, அமளிமேல் - படுக்கை மின்மீது, பள்ளி கொள்பவர் - சயனிப்பவராகிய (தமயந்தி நளனிருவரும்), புல் துணி பரந்த - புல்லினது, துணிகள் பரவிய, வெம் - வெவ்விய, பொடி கொள் - புழுதியைக்கொண்ட, பாமிசை - பூமி மின்மேல், மன்னினா - படுத்தாக்கள், (ஆதலால்), ஊழினும் - ஊழினைக்காட்டிலும், வலிது - வனமையையுடையது, யாவது - யாதும், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) மெல்லணையிப்படுத்த நளனுர் தமயந்தியும் புல்லனைபடுபடுத்தார்கள் என்பதாம். (கஎ)

அனிச்சமென்புதுமலரமளிமேயினும்
பனித்திடுமெய்யெனப்பதைத்துவாடுவேன்
கனிப்படுகிளவிவெம்பொடியிறகண்படி
வினித்தமியேனுயிரொங்குனுய்யுமே.

(இ - ள்.) அனிச்சம் - அனிச்ச விருகத்தினது, மெல் - மிருதுவாகிய, புது மலர் - புதிய மலையையுடைய, அமளி - மெத்தைவிலே, மேயினும் - படுத்தாலும், மெய் - சரீரமானது, பனித்திடும் - வருந்துமென்று, பதைத்து - துடித்து, வாடுவேன் - சோராவேன், கனி படு கிளவி - பழச்சுவைபொருந்திய வசனத்தையுடைய தமயந்தி, வெம் பொடி - வெவ்விய புழுதியில், கண்படி - நித்திரை செய்யில், இனி - இனிமேல், தமியேன் உயிர் - தனியாகிய என்னுயிர், எங்கன் - எப்படி, உய்யும் - பிழைக்கும், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) நளன் தமயந்தி புறபுழுதியிலே நித்திரைசெய்ய என்னுயிர் பொப்படி பிழைக்கும் என்றான ஂடதாம். (கடி)

கண்ணகன்புவிக்கெலாங்களைகணுகிய
தணமதிநெடுமுகுடைவிதர்ப்பனருழ்குழ
ளண்ணருமித்துயருழந்துநண்ணுமே
லெண்ணின்மற்றியார்துயொய்திடாரொன்றான்.

(இ - ள்.) கண் அகல் - இடமகன்ற, புவிக்கெலாம் - பூமிக்கெல்லாம், களைகணுகிய - ஆதாரமாகிய, தண் மதி - குளிர்ந்த சந்திரன் போன்ற, நெடு குடை - நீண்ட குடையையுடைய, விதாப்பன் - விதர்ப்பதேசத்தையாலும் வீமராசனின்ற, தன் குழல் - தம்பியிதி

பானவன், கண்ணு அரு - பொருந்துதற்கரிய, தயா - இத்தத்துப் பத்தை, உழந்து - வருந்தி, கண்ணமேல் - அடையுமானால், எண்ணின் - நினைக்குமிடத்தில், யா - எவாகள், தயா - துன்பத்தை, எய்திபார் - அடையார்கள், என்னுன் - என்றுசொன்னான், எ-று,

(க - து.) களன் துன்பமடையாதவா யா என்னுன் என்பதாம்.)

வளை கடலுலகினின்மன்னர்தாடொழ
வளையரிப்பூந்தவிசுறையுமெம்பிரான்
முளரிபா'லங்கணுமுற்றுமண்டபத்
தெளியர்போலிருத்திகொலென்றுவிம்மினான்.

(இ - ள்.) வளை கடல் உலகினில் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த உலகத் தில், மன்னா - அரசர்கள், தாள் தொழ - பாதத்தில் வணங்க, அரி - புறமயினாயுடைய சிங்கர் தாங்கிய, பூ தவிசு - அழகுபொருந்திய ஆசனத்தில், உறையும் - இருக்கும், எம்பிரான் - என் காத்தன், முளரி யால் - முட்செடிகளால், எங்கணும் - எவ்விடத்தும், முறறும் - நிறை யப்பெற்ற, மண்டபத்து - மண்டபத்தில், எளியா போல் - வறியோர் போல், இருத்தி எனறு - இருக்கிறாய என்றுசொல்லி, விம்மினான் - அழுதான், எ-று. கொல்-அசை.

(க - து.) தமயந்தி நளனைப்பாத்தது ஏழைகளைப்போ விருக்கிற யென் தழுதான் என்பதாம். (உ0)

தடங்கணீர்துடைத்துமெய்தைவந்தாயிழை
நடுங்கலென்றாற்றிடநள்ளியாமத்து
மடங்கலபோனமொய்ம்புடைமன்னர்மன்னவன்
கொடுங்கைமேற்றுயின்றனள் பொன்னங்கொம்பனான்

(இ - ள்.) தடம் கண் - விசாலமாகிய கண்ணினின்றாவரும், நீர் துடைத்து - சலத்தை மாற்றி, மெய் தைவந்து - தேகத்தைத் தடவிக்கொய்தது, ஆயிழை - பெண்ணை, நடுங்கல என்று - அஞ்சா தேயென்று, ஆற்றிட - தேற்ற, நள யாமத்து - அத்தராத்நிரியில், மடங்கல் போல் - சிங்கம்போல், மொய்ம்பு உடை - பலத்தையுடைய, மன்னா மன்னவன் - அரசாக்கரசனுள் நளமகாராசனுடைய, கொடுங் கைமேல் - வளைந்தகைவின்மீது, பொன் அம் கொம்பனான் - அழகிய பொற்கொம்பையொத்த தமயந்தி, துயின்றனள் - நித்திரை செய் தாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நளன்கைமேல் சிரசைவைத்து நித்திரைசெய் தான் என்பதாம். (உக)

கான்புகுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் -

பிரிவுறுபடலம்.

[இப்படலத்தால் காணிடத்துச்சென்ற நளமகாராசன் அவ் விடத்தில் தமயந்திபடும் பெருந்துன்பத்தைக் கண்டு சங்கிகாதவனாய் அதற்குக் காரணம் தானாகையால் தான் பிரிந்தால் அவள சிறுதுயருடன் அருகிலுள்ள தன் தாய்விடையடைவாளென நெண்ணிப் பிரிவுறல் சொல்லப்படுகின்றது]

கவிவிருத்தம்

விண்படுமின்னெனமிளிர்நுமாகமு
மண்படத்துயரொருவடிவுகொண்டெனக்
கண்படுதோகையைநோக்கிக்காவலன
புண்படுநெஞ்சொடும்புலம்பியெண்ணினான்.

(இ - ள்.) விண் படு - மேகத்திலுண்டாகிய, மின் - மின் னல்போல், மிளிரும் - பிரகாசிகும, ஆகமும் - சரீரமும், மண் பட - புழுதியடைய, தயா - துன்பம், ஒரு வடிவம் - ஒருவடிவத்தை, கொண்டு - கொண்டதுபோல, கண்படு கோதையை - நித்தினா செய்யாநின்ற தமயந்தியை, நோக்கி - பார்த்து, காவலன் - நளமகாராஜன், புண் படு நெஞ்சொடும் - வருத்தமுற்ற மனதுடனே, புண்பி - அரற்றி, எண்ணினான் - ஆலோசித்தான், எ-று.

(க - து.) நளன் தமயந்தியைப்பார்த்து அழுது எண்ணினான் என்பதாம். (க

நண்ணருங்காணெலாந்தொடர்ந்துநண்ணுமேற்
கண்ணினாலேவியர்காணலாவதே
பெண்ணருங்கலத்தினைப்பிரியிறறந்தையு
ரண்ணியதவ்வுழியடைந்துவைகுமால்.

(இ - ள்.) நண் அரு கான் எலாம் - பொருநதுதற்கரிய காடுமுழு தும், தொடர்ந்து - பின்பொடாகது, நண்ணுமேல் - அடையுமானால், கண்ணினால் - கண்களினால், இவள் தயா - இத்தமயந்தியினது துன்பத்தை, காணலாவதே - பாரக்கக்கூடுமோ, பெண் அரு கலத்தினை - பெண்களுக்கரிய ஆபரணமடோன்ற இவளை, பிரியில் - நீங்கில், தந்தை ணா - பிதாவினுடைய நகரமானது, அண்ணியது - சமீபமாயது; அவ்வுழி - அநநகரத்தினிடத்து, அடைந்து - சோந்து, வைகும் - இருப்பான், எ-று. ஆல்-அகை

(க - து.) இவளைப் பிரிந்தால் தாய்விட்டுக்குப் போவான் என்பதாம். (உ.)

விரிமலர்ப்பூங்குழல்விழிக்கிலீங்கிவட்
பிரிசுவதரிதினிப்பிரியவெண்ணிலோ

வொருதுகிலாயதித்துகிலையுறுசெய்
கருவிபிங்கேதெனக்கருத்தினெண்ணினான்.

(இ-ள்.) விரி மலா - மலர்ந்த புட்பத்தையணிந்த, பூ - பொலிவு பெற்ற, குழல் - கூந்தலையுடைய தமயந்தி, விழிக்குல் - கண்விழித் துக்கொண்டால், ஈங்கு - இவ்விடத்தில், இவள் - இவளைவிட்டு, பிரிவு வது - நீங்குவது, அரிது - கூடாது, இனி பிரிய - இனி மேல் (இவளை) நீங்க, எண்ணிலோ - ஆலோசிக்குலோ, ஒரு துகில் ஆயது - (இருவருக்கும்) ஓராதையாபிருக்கின்றது, இ துகிலே - இவ்வஸ்திரத்தை, ஊறு செய் கருவி - துணிக்கின்ற ஆயுதம், இங்கு - இவ்விடத்தில், யாதெனறு, கருத்தின - மனதில், எண்ணினான் - ஆலோசித்தான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி விழித்தால் பிரிதலரிது, வஸ்திரமொன்று, இதையறுக்கக் கருவியோயில்லையென் றெண்ணினான் என்பதாம். (க)

எண்ணியதுணர்ந்திவாப்பிரிப்பமுன்னமே
கண்ணியவஞ்சககலியும்வாளதாய்
நண்ணிமுன்கிடத்தலுமெடுத்தநாமவே
லண்ணலுந்துகினடுவரிந்திட்டானரோ.

(இ - ள்.) எண்ணியது உணர்ந்து - ஆலோசித்ததை யறிந்து, அவா பிரிப்ப - அவ்விருவரையும் பிரிகக, முன்னமே கண்ணிய - முன்னமே கருதிய, வஞ்சகம் கலியும் - கபடத்தையுடைய கலிபுருஷனும், வாளது ஆய - வாளாகி, நண்ணி - பொருந்தி, முன் - எதிரில், கிடத்தலும் - இருந்த அளவில், எடுத்து - கையிலெடுத்தது, நாமம் வேல் - அச்சத்தைத்தரும் வேலையுடைய, அண்ணலும் - களனும், துகில் - வஸ்திரத்தை, நடு - மத்தியில், அரிந்திட்டான் - அரிந்தான், எ-று. அரோ - அசை.

(க - து.) சனி வாள்போ லெதிரிந்திடக்க நளன் அதையெடுத்து வஸ்திரத்தை யரிந்தான் என்பதாம். (ச)

சில்லரிநெடுங்கனாடெருளுருவகை
மெல்லெனகொடுங்கையினீக்கிவெய்துயிர்த்
தொல்லையிலுயிரிவிடுமுடம்புபோன்மென
வல்லலங்கடலிடையமுந்தினாரோ.

(இ - ள்.) சில் - சிலவாகிய, அரி - அரிபார்த்த, நெடு கனாள் - டகண்களையுடைய தமயந்தி, தெருள் உறு வகை - விழிக்காதவிதமாய், மெல் என - மிருதுவாக, கொடுங்கையின் ரீக்கி - விரைந்தகையினின்றும் அகற்றி, வெய்து உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, ஒல்லையில் - சீக்கிரத்தில், உயிர் விடும் - பிரணனைரீக்கும், உடம்பு போன்ம் - தேநீர் தைப்போல, அல்லல் கடலிடை - துக்கசாகரத்தில், அமுந்தினான் - மூழ்கினான், எ - று. அம், அரோ - அசை.

(க - து.) நளன் தமயந்தியைக் கையைவிட்டு ரீக்கி உயிரை விட்டான் என்பதாம். (இ)

எழுமகன்றாலினியென்கொலாமென
வழுமுயிர் துறந்தெனவவசமேற்கொளா
விழுமிவட்காக்கெனமெலிந்துதெய்வதந்
தொழுமினையனபலதுன்பமெய்துமால்.

(இ - ன்.) எழும் - எழுந்திருப்பான், அகன்றால் - நீங்கினால்,
இனியேல், என்கொல் ஆம் என - என்னவாகுமோவென்று,
அழும் - புலம்புவான், உயிர் துறந்தது என - உயிர் நீங்கினவன்போல,
அவசம் மேற்கொளா - பரவசத்தை மேற்கொண்டு, விழும் - விழு
வான், இவன் - இவனை, காக்க என - இரகுகிடுவென்று, மெலிந்து -
கூடி, தெய்வதம் - வனதேவதைகளை, தொழும் - வணங்குவான்;
இனையன் - இவைபோன்ற, பல - அநேகமான, துன்பம் - துயரங்
களை, எய்தும் - அடைவான், எ - று ஆல் - அசை.

(சு-து.) நளன் எழுவான், அழுவான், விழுவான், தமயந்தியைக்
காக்க வனதேவதைகளைத் தொழுவான் என்பதாம். (சு)

செல்லும்வெந்துயரொடுஞ்செல்லக்காலெழா
தொல்லையின் மீளாமெய்துயிர்க்குமொண்ணுதல்
கல்லதரிடைத்தனியேகிற்பேய்க்கணங்
கொல்லுமென்றாநுயிர்குழைந்துசாமபுமால்.

(இ - ன்.) செல்லும் - நடப்பான், வெம் துயரொடும் - வெவ்வித
தக்கததுடன், செல்ல - நடக்க, கால எழாது - அடியெழும்பாமல்,
ஒல்லையில் - சிக்கிரத்தில், மீளும் - திரும்புவான், வெய்து உயிர்க்கும் -
பெருமூச்சுவிடுவான், ஒன் துதல் - ஒளிய நெற்றியையுடைய தம
யந்தி, கல் அதரிடை - மலைவழியில், தனி ஏகில் - தனியே செல்வா
னானால், பேய் கணம் - பிசாசுகூட்டங்கள், கொல்லும் என்று - கொ
ன்றவிடுமென்று, ஆர் உயிர் - நிறைந்தவுயிர், குழைந்து - குழைவுற்று,
சாம்பும் - வாடுவான், எ - று ஆல் - அசை.

(சு - து.) நளன் நடப்பான், திரும்புவான், பெருமூச்செறிவான்,
தமயந்தியைப் பேய் கொல்லுமென்று தளாவான் என்பதாம்.

இது தன்மை நவீந்தியணி.

(எ)

ஆயிடை யின்னணம்வருந்தியன்புகூர்
வேயுறழ்தோளியைப்பிரிந்துவெஞ்சின
மாயவெங்கொடுங்கலிவயத்தனாதலிற்
போயினன்பித்தரின்பொருளில்வாய்மையான்.

(இ - ன்.) ஆயிடை - அவ்விடத்தில், இன்னணம் வருந்தி - இப்
படியாகத் துன்புற்று, அன்புகூர் - ஆசைமிருத்த, வேய் உறழ் - ஈழம்
விடையாத்த, தோளியை - தோளையுடைய தமயந்தியை, பிரிந்து -
நீங்கி, வெம் சினம் - வெவ்வித கோபத்தையும், மாயம் - மருத்து
தாயும், வெம் - குருமான, கொடு - கொடுமையுடைய, கலி -
கலியாணக்கு, வயத்தன் ஆதலில் - வசப்பட்டவனானால், கொடுமில்

வாய்மையான் - ஒப்பற்ற சத்தியத்தையுடைய நான், பித்தின் -
பித்தரைப்போல், போவின் - போனான், எ-று.

(க - து.) நான் பித்தரைப்போல் போனான் என்பதாம். (அ)

நள்ளிருட்டோதுவெங்கானினுமே
லள்ளிலைப்பூணினுனகன்றுபோதலும்
விள்ளருந்துயரொடுமெலிந்துகண்படும்
பிள்ளைமாரே நாகுகிதன்செய்கைபேசுவாம்.

(இ - ள்.) நள இருள போது - நெராததியில், வெம் கானில் -
வெவ்வியகாட்டில், நாம வேல் - அச்சத்தைச்செய்யும் வேலையும்,
அள் இலை - கூமைபொருந்திய தொங்கலையும், பூணினுன் - ஆபா
ணத்தையுமுடைய நளமகாராசன, அகன்று போதலும் - நீங்கிப்
போனவளவில், விள் அரு துயரொடு - நீங்குதற்கரியதுனபத்துடனே,
மெலிந்து - கைந்து, கண்படு - நித்திரைசெய்கின்ற, பிள்ளை மான் -
மான்கன்றுபோன்ற, நோகுகிதன் - கண்களையுடைய தமயந்தியினது,
செய்கை - நடக்கையை, பேசுவாம் - சொல்லுவோம், எ-று.

(க - து.) புராணிகா தமயந்தி செய்கையைச் சொல்லுவாமென்
றா என்பதாம். (க)

நீடியதயில்சிறிதுணர்ந்துநேரிழை
யாடகத்தொழுகையாலனைக்ககாண்கிலா
நாடினள்பதைத்தனநாயிர்ப்புவிங்கின
தேடினள் காந்தளஞ்செய்கைநீட்டியே.

(இ - ள்.) நீடிய தயில் - மிகுந்த நித்திரை, சிறிது உணர்ந்து -
கொஞ்சந்தெளிந்து, நேரிழை - தமயந்தி, ஆடகம் தொழுகையால்
பொன்னுற்செய்த வளையலணிந்த கைகளால், அனைக்க - தழுவ,
காண்கிலாள் - காணாதவளாய், ஊடினள் - பிணங்கினுள்; பதைத்த
னள் - துடித்தாள், உயிர்ப்பு விங்கினள் - பெருமூச்சுவிட்டாள்; காந்
தன் - காந்தள்மலையொத்த, அம் - அழகிய, செய்கை - சிவந்த
கையை, நீட்டி - நீட்டி, தேடினள் - தேடினாள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) தமயந்தி தன்கைகளால் நளையனைக்கக்
ளாய்ப் பிணங்கினுள், துடித்தாள், பெருமூச்சுவிட்டாள், கையாற்
றாவினாள் என்பதாம்.

தன்மைநவீர்சியணி.

(அ)

ஆயிடைகாண்கிலாதழங்கிச்செய்கை
பாயிரெடுங்கணிநாவிபாய்தரத்
தாயமென்மலர்க்காநெரித்துத்துண்ணை
வாய்வெரீஇயால்வயிறுக்கிமாழ்கினாள்.

(இ - ள்.) ஆயிடை - அவ்விடத்தில், காண்கினாள் - (நளையின்)
வினாவுள், அழங்கி - வருந்தி, செய்கை - சிவந்த கையையுடையவள்,
வாய்வெரீஇயால்வயிறுக்கிமாழ்கினாள்.

பாய் - பரவிய, அரி - அரிகளையுடைய, நெடு கண் - நீண்ட கண்ணினின்றும், நீர் அருவி பாய்தர - நீர்வெள்ளம் ஒழுக, பரிசுத்தமாகிய, மெல் - மிருதுபொருந்திய, மலர் கரம் நெரித்து - தாமரைமலர்போன்ற கைகளை நெரித்து, துண் என - திடுக்கென்று, வாய் வெரீஇ - கூச்சலிட்டு, ஆல் - ஆலிலேபோன்ற, வயிறு - வயிற்றை, அதுக்கி - பிசைந்து, மாழ்கினுள் - மயங்கினுள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நளனைக்காணுது கண்ணீரொழுகக் கைகளை நெரித்துக் கூச்சலிட்டு வயிற்றைப்பிசைந் தழுதாள் என்பதாம். (கக)

தெளித்தபூம்பள்ளியிற்சிறிதுநீங்கினு
மளப்பருந்துயரொடுமவலமெய்துவேன்
றளிப்பெயற்கங்குலிறறயியண்மாழ்குற
வொளித்துநீதனிவினையாடிவியவனே.

(இ - ள்.) தெளித்த பூ பள்ளியில் - புஷ்பகளைப் பரப்பிய சயனத்தில், சிறிது - கொஞ்சம், நீங்கினும் - விலகினாலும், அளப்பு அருதுயரொடும் - அளவிடுதற்கரிய துன்பத்துடன், அவலம் எய்துவேன் - வருத்தத்தை அடைகின்ற யான், தனி பெயல கங்குலில் - பனித்துளி துளிக்காநின்ற இராதிரியில், தமியன - தனித்தவளாய், மாழ்குற - வருந்த, ஒளித்து நீ - நீ மறைநது, தனி வினையாடில் - தனியாய் ஊழினும், உய்வனே - யான் பிழைப்பனே, எ-று.

(க - து.) மலரணையிற் பிரியிற் சகிபாத நான் நீரொளித்து வினை ஊழினும் பிழைப்பனே என்றாள் என்பதாம். (கஉ)

கொச்சக்கவிப்பா

கான்றூருயிரொழுகக்கண்ணீர்கவுளலைப்ப
வூன்றோய்க்களைபட்டுமூலும்பிணையொத்தேன்
மாள்தேரரசர்முடியுமுதவார்கழற்காற் [லையே.
வேன்றாலென் கண்களிப்ப வின்னமுமென் வேன்றி

(இ-ள்.) கான்று - வெளிபட்டு, ஆர உயிர் ஒழுக - பொருந்திய ஷயிர் நீங்க, கண் நீர் - கண்ணீரானது, கவுள் - கண்ணத்தை, அலைப்ப - ஆலைக்க, ஊன் தோய் - தசைபடிநத, களை பட்டு - அம்புபட்டு, உழதும் - சுழலாநின்ற, பிணை ஒத்தேன் - மாணுக் கொப்பரானேன்; மாள் தோ - குதினாகட்டிய தேனையுடைய, அரசர் - அரசருடைய, முடி உழுத - கிரீடங்கள் படிந்த, வார கழல் - நெடிய வீரக்கழலித்தரித்த, கால் - பாதத்தையுடைய, தோன்றல் - அரசனே, என் கண் களிப்ப - என்னுடைய கண்மகிழ்ச்சியுடைய, இன்னமும் - இன்னொருமட்டும், என் - என்னகாரணத்தினால், தோன்றிலே - காணப்படவில்லை, எ-று. ௪௪ அசை.

(க-து.) தமயந்தி அரசனே என் கண்களாகக் கின்னமும் தோற்ற நிலையே என்னகாரண மென்றாள் என்பதாம். (கஉ)

நேரலார்போரேறேநிடதத்தார்கோமானே
யாரவமைமாப்பாவளியேனுயிர்க்குயிரே
காரிருள்ளாயான்புலம்பக்கானகத்துவிட்டகன்றுஞ்
சாரலையாலின்னுமிதுவோரின்றண்ணளியே.

(இ - ள்.) நேரலா - பகைவாக்கு, போ - ஏறே - போசெய்
இன்ற சிக்கமே, நிடதத்தார கோமானே - நிடததேசத்தார்க்கு அர
சனே, ஆரம் - முத்துமாலையணிந்த, வரை மாபா - மலைபோன்ற
மாப்பைய யுடையவனே, அளியேன உயிர்க்கு உயிரோ - ஏழையாகிய
என்னுயிர்க்கு உயிர்போன்ற நளமகாராசனே, கார இருள்வாய் -
கரிய விருளினிடத்தில், யான் புலம்ப-நான் புலம்பும்படி, கானகத்து -
காட்டினிடத்தில், விட்டு அகன்றும் - என்னை நீங்கியும், இனனும் -
இவ்வளவு காலஞ்சென்ற பின்பும், சாரலை - சோந்தாயில்லை, (ஆத
லால்) இதுவோ - இதுதானோ, நின் - உன்னுடைய, தன் - அளி -
ஞ்விளந்தவருள், எ-று. ஆல் - ஏ - அசைகள்.

(க-து.) தமயந்தி நளனைக்குறித்து இதுதானோ தயையென்றான்
என்பதாம். (கசு)

நெஞ்சமெலிவேனினதுதடந்தோளும்
கஞ்சமலர் முகமுங்காணுதுகணபணிப்ப
மஞ்சுதவழுவெற்பெற்றதவச்சிரததோனன்றளித்த
விஞ்சைபயின்றுவினையாட்டயருதியோ.

(இ - ள்.) நெஞ்சம் மெலிவேன - முனம் வாடுகின்ற யான்,
வினது தடம் தோளும் - உன்னுடைய, விசாலமாகிய தோள்களையும்,
கஞ்சம் முகமும் - தாமரைமலர்போன்ற வதனத்தையும், காணுது -
பாராமல், கண பணிப்ப - கண்ணீர்விடும்படி, மஞ்சு தவழ் - மேகம்
கள் தவழ்கின்ற, வெற்பு எறிந்த - மலைகளின் (சிறகை) அறுத்த,
வச்சிரததோன - வச்சிராயுதத்தை யேந்திய இகதிரன், அன்று -
(அதுசென்ற) அன்று, அளித்த - கொடுத்த, விஞ்சை - வித்தையை,
பயின்று - பழகி, வினையாட்டு அயருதியோ - வினையாடுகின்றாயோ,
எ-று.

(க - து.) தமயந்தி நளனைக்குறித்து இந்திரன்கொடுத்த வித்தையால்
வினையாடுகின்றாயோ என்னான் என்பதாம்.

ஞாலத்திருணடப்பநாட்கமலம்வாய்நெகிழ
வேலைத்திரைமுகட்டிலவெய்யோனெழுந்தனனா
மலைக்கதிர்வடிவேன்மன்னர்பெருமானே
காலைக்கடவகடன்கழிக்கவாராயே.

(இ - ள்.) ஞாலத்து - பூமியிலுள்ள, இருள் - அந்தகாரமானது,
கடப்ப - செல்லவும், நான் கமலம் - புதிய தாமரைமுகைகள்,
நெகிழ் - ஸ்தலவும், வேலை - கடலினது, திரை முகட்டில் - அலைகளின்
மேல்பில், வெய்யோன் - சூரியன், எழுந்தான் - உதித்தான், (ஆத

லால்), மாலை - வெற்றிமாலை யணிந்த, கதிரா - ஒளி பொருந்திய, வடிவேல் - கூரிய வேலாயுதத்தை யேந்திய, மன்னா பெருமானே - அரசர்க்கு அரசனாகிய நளமகாராசனே, காலை - உதயத்தில், கடன் - செய்யதக்க நித்தியகனமத்தை, கழிக்க - செய்து முடிக்க, வாராயே - வரமாட்டாயோ, எ-று. ஆல - அசை.

(க - து.) சூரியனுதயமாகினான காலக்கருமஞ் செய்ய வாராயே வென்றான் என்பதாம். (கக)

மன்னவனேயிப்பிறப்பிற்கண்டுமணந்திலனே
வின்ன மொருபிறப்பிலா னாலுமேழையேன்
றன்னந்தனியேயிருந்து தவமாறியுமுன்
பொன்னகலமுள னுருகப்பலலா தொழிவேனே.

(இ - ள்.) ஏழையேன - ஏழையாகிய யான், மன்னவனே - மகாராசனே, இ பிறப்பில் - இரத சன்னததில், கண்டு - (உன்னைக்) கண்டு, மணந்திலனேல் - சேராமற் போவேனானால், இன்னம - இனிமேல் (வருஞ் சன்னவகளுள்), ஒரு பிறப்பிலானாலும் - ஒரு சன்னத்திலாவது, தன்னம் தனியே இருந்த - தனித்திருந்து, தவம் ஆற்றியும் - தவத்தைச் செய்தாவது, உன டொன அகலம் - உன்னுடைய அழகு பொருந்திய மாபு, உருக - உள்ள முருகும்படி, புல்லாது - தழுவாமல், ஒழிவேனே - நீங்குவேனா, எ-று.

(க - து.) இப்பிறப்பிற் புணரவிடினும் வருபிறப்பிற் புணருவே வென்றான் என்பதாம். (கங)

வாவுமிளமான் காண்மயிலகாண்மடப்பிழகாள்
கூவுங்கரியகுயிலகாண்மென்புள்ளினங்கா
ளாவியெனமேவியகலேமெனவகன்ற
காவலன்றான் போனவழியெனக்குக்காட்டாரோ.

(இ - ள்.) வாவும் - தாலாநின்ற, இள மான்கான் - இளமைதங் மான்களே, மயில்கான் - மயில்களே, மட பிழகான் - அழகிய பெட்டையான்களே, கூவும் - கூவுகின்ற, கரிய குயில்கான் - கருங் குயில்களே, மெல் புள் இனங்கான் - மெனமையாகிய பறவைக்கூட்டங்களே, ஆவி - உயிராப்போல, மேவி - பொருந்தி, அகலேம் - பிரியோமெனறுசொல்லி, அகன்ற - (இப்பொழுது) நீங்கிய, காவலன்றான் - நளமகாராசன், போன வழி - சென்றவழியை, எனக்கு என்றதற்கு, காட்டாரோ - (நீங்கள்) காட்டாரா, எ-று.

(க - து.) மான்களே, மயில்களே, யான்களே, குயில்களே, பறவைக்களே நளமஹாராஜன் போனவழியைக் காட்டார்களா என்றுள் என்பதாம். (கடி)

என்னவருகியிருக்கண்ணீராவியுதத்
தன்னுத்திருப்பபுலம்பித்தமியளாய்.

மின்னரிடைதுடங்கச்செல்வாள்விறல்வேந்தன் [ள்.
பொன்னாடிநோக்கிப்பூங்கொடிபோல்வீழ்த்தழுதா

(இ - ள்.) என்னு - இப்படியென்று, உருகி - மனமுருகி, இரு
கண் - இரண்டு கண்களினின்றும், நீர் ஆலி - நீர்ததுளிகள்
உதிர, தன் நா - தன்னுடைய நாவானது, தழும்பு - தடிப்புறம்படி,
புலம்பி - அரற்றி, தமியளாய் - தனித்தவளாய், மின் ஆர் இடை -
மின்னலின்றன்மை நிறைந்த இடையானது, துடங்க - துவள, செல்
வாள் - நடக்கின்ற தமயந்தியானவள், விறல் - வெற்றிபொருந்திய,
வேந்தன் - நளமகாராசனது, பொன ஆர் அடி - அழகுபொருந்திய
பாதக்குறியை, நோக்கி - பார்த்து, பூ கொடிபோல் - புஷ்பக்கொடி
போல், வீழ்த்து - (அதில்) வீழ்த்து, அழுதாள் - புலம்பினாள், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நளனடியைக்கண்டு வீழ்த்தழுதாள் என்பதாம்.

ஐயன் கமலவடிச்சுவடுகாண்டலுமே
வெய்யதுயரவிடமீதுரவாய்புலராச்
செய்யகமலமலரிற்றிருவனையாள
கையறவாநெஞ்சவகலுழாவுயிர்சோர்த்தாள்.

(இ-ள்.) ஐயன் - நளமகாராசனுடைய, கமல அடி சுவடு - தாம
னா மலாபோன்ற பாதக்குறியை, காண்டலும் - கண்டவனில், வெ
ய்ய துயரம் விடம் - கொடிய துன்பமாகிய விஷம், மீது - அதி
கரிக்க, வாய் புலரா - வாயுலாந்து, செய்ய கமலம் மலரில் - சிவந்த தா
மரைப்புஷ்பத்தி விருக்கின்ற, திரு அனையாள் - இலக்குமியையொத்த
தமயந்தியானவள், கையறவா - செயலற்ற, நெஞ்சம் கலுழா - மனம்
கலங்கி, உயிர் சோர்த்தாள் - மூச்சித்ததாள், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) தமயந்தி மூச்சை யடைந்தாள் என்பதாம். (உ0)

இவ்வாறு துன்பக்கடலினிடைமூழ்கும்
மாயாந்தடங்கண்மடமாதின் செவ்விமுகஞ்
செவ்வான்மதியமெனச் செங்கட்டுளையெயிற்று
வெவ்வாயரவமுருத்துவிழுங்கியதே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு - இந்தவிதமாய், துன்பம் கடலினிடை - துள்
பக்கடலில், மூழ்கும் - அழுந்திய, மை - அஞ்சனமெழுதிய, வார -
நெடிய, தடம் - விசாலமாகிய, கண் - நெத்திரங்களையும், மடம் - அ
யாமையையு முடைய, மாதின் - தமயந்தியினது, செவ்வி -
பொருந்திய, முகம் - வதனத்தை, செவ் வால் - செவ்வையாகி
வெளுத்த, மதியம் என - சந்திரனென்று (எண்ணி), செம் -
சிவந்த கண்களையும், துளை எய்து - துவாரம்பொருந்திய பற்கள
தும், வெம் வாய் - வெவ்விவ வாயையுமுடைய, அரவம் - மலர்
பாம்பு, உருத்த - கோபித்து, விழுங்கியது - விழுங்கிற்ற, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியை மலைப்பாம்பு விழுங்கியது என்பதாம்.
செவ்வி மதிக்குச் செவ்வை நிறைவே எத் கொள்கை - துளை. (உ1)

நெய்த்தோரின்மூழ்கினிணம்பருகும்னவவேலோய்
பைத்தோர்கொடுத்தறுகட்பாநதன்விழங்கியதா
லெய்த்தேனுயிர்காத்தற்கெய்தாயெனவழுதான்
மைத்தோய்குவினமதர்நெடுங்கண்வாணுதலே.

(இ - ள்) நெய்த்தோரில் மூழ்கி - உதிரத்திற் குளித்து, நிணம் பருகும் - மாமிசத்தைப் புசிக்காநின்ற, வை வேலோய் - கூர்மை பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடைய நளமகாராசனே!, பைத்து - படத் தையுடையதாகிய, ஓர் கொடி தறு கண் - ஒரு கொடிய கோபத்தை யுடைய, பாநதன் - மலைபாம்பானது, விழங்கியது - (என்னே) விழங் கியது, எய்த்தேன் - இளைத்த என்னுடைய, உயிர் காத்தற்கு - உயிரைக் காப்பதற்கு, எய்தாய் என - வாராயோ என்று, தேய் - அஞ் சனத்தோயந்த, குவின - கருநெய்தல் போன்ற, மதா நெடு கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய நெடியகண்ணையுடைய, வாள் றுதல் - ஒளிபொ ருந்திய நெற்றியையுடைய தமயந்தியானவள், அழுதான் - புலம்பி னான், எ - று ஏ - அசை.

(க - து.) தமயந்தி நளனைக்குறித்துப் புலம்பினான் என்பதாம்.)

பொங்கழல்வெங்கானகத்துப்பூவையமுங்குரல்கேட்
டங்கோர்சிலைக்கையடலவேடன்வந்தனுதி
வெங்கணரவெறிந்துவெவ்வாயிடைநின்றும்
கொங்கவிழுமென்கூந்தற்கோதைதனைநீக்கினனூல்.

(இ - ள்) பொங்கு அழல் - மிகுந்த அக்கினியை யுடைய, வெம் கானகத்து - வெப்பமாகிய காட்டினில், பூவை - தமயந்தியானவள், அழல் குரல் கேட்டு - புலம்புகின்ற சதததைக்கேட்டு, அங்கு - அவ் விடத்தில், ஓர் - ஒரு, சிலை கை - வில்லைக் கையிலேந்திய, அடல் - பலம் பொருந்திய, வேடன் - வேடனானவன், வந்து அணுகி - வந்துசேர்ந்து, வெம் கண் - வெவ்விய கண்களையுடைய, அரவு - மலைபாம்பை, எறிந்து - பிளந்து, வெம் வாயிடைநின்றும் - வெவ்விய வாயினிடத்தி னின்றும், கொங்கு அவிழ் - வாசனை வீசானின்ற, மெல் கூந்தல் - மென்மையாகிய கூந்தலையுடைய, கோதை தனை - தமயந்தியை, விடுவித்தான், எ - று. ஆல் - அசை.

(க - து.) வேடன், தமயந்தியைப் பாம்பிலிருந்து விடுவித்தான் என்பதாம். (உ.)

அதசீர்க்கழிதெழிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

வெய்ய வரவின் பருவாயின் விடுத்த மடமா செழி
தேன்கி, மையல் கூர்ந்த நெஞ்சினையு வரிவிற மடக்கை
வையவேடன், றெய்யின் முலைமேற் புல்லுதற்குத்தொடராத்
தஞ்சா வருங்கற்பின், றையன் முனிந்த நோக்குதலுந்
சாம்பு ராயிற் றவனுடலே.

(இ - ள்.) வெய்ய அரவின் - கொடிய மலைப்பாம்பினது, பரு
மான் - பிளப்பாகிய வாயினின்றும், விடுத்த - விடுவிக்கப்பட்ட,
மான் - இளமான்போன்ற தமயந்தியினது, எழில் நோக்கி - அழ
கைப்பூர்த்து, மையல் கூடாத நெஞ்சினனாய் - மோகித்த மனமுள்
னவனாய், வரி வில் - கீண்டவில்லையேனறிய, தடம் கை - விசாலமாகிய
கையைபுடைய, வயம் வேடன் - வெற்றிபொருந்திய வேடனானவன்,
தொய்யில் முலைமேல் - சந்தனக்கொலமணிந்த ஸ்தனத்தின்மேல்,
புல்லுதற்கு - அணைதற்கு, தொடர - பினறொடர, தஞ்சா - கெடாத,
அரு கற்பின் - அருமையாகிய கற்பிணையுடைய, தையல் - தமயந்தி
யானவள், முனிந்து - கோபித்து, நோக்குதலும் - பார்த்தமாத்கிரத்
தில், அவன் உடல் - அவவேடனுடலம், சாம்பா ஆயிற்று - நீராயிற்று,
எ - று. ஏ - அசை.

(க - து.) வேடன் தமயந்தியைப் புணரத் தொடர்தவனவில்
தமயந்தி பார்க்க வேடன் எரிந்துபோனான் என்பதாம். (உசு)

கற்பி னழலாற் கொடுஞ்சிலைககை வேட னுடலங் கரி
யாக்கிப், பொற்பின்றுறைபோய் நலங்கனிந்த பொன்னம்
புலம்பெய்தி, வெற்பி னுயர்தோள் வேந்துசெலும்
வெங்கான் றுருவி யேகுதலு, மற்பின் முனிவர் தவமியற்
றுஞ் சாலைநோக்கி யருகணந்தாள்.

(இ - ள்.) கற்பின் அழலால் - பதிவிருதாக்கினியால், கொடு
சிலை - கொடியவில்லைக கையிலேனறிய, வேடன் உடலம் - வேடன்
சரீரத்தை, கரி ஆக்கி - சாம்பராக்கி, பொற்பின் துறை போய் - அழ
கிறசிறித்து, நலம் கனிந்த - நனமையிருந்த, பொன்னம் பாவை - தம
யந்தியானவள், புலம்பு எய்தி - அழுதுகொண்டு, வெற்பின் உயர்
தோள் - மலைபோல் உயராத புயததையுடைய, வேந்து - நனமகா
ராசன், செல்லும் - செல்லாநின்ற, வெம் கான் - வெவ்வியகாட்டி
வில், துருவி ஏகுதலும் - தேடிக்கொண்டு போகுமளவில், அற்பின்
முனிவா - அன்பிணையுடைய முனிவர்கள், தவம் இயற்றும் - தவஞ்
செய்யாநின்ற, சாலை நோக்கி - பாணசாலையைப்பார்த்து, அருகு - அந்
னருகில், அணந்தாள் - சோந்தாள், எ - று.

(க - து.) தமயந்தி முனிவர்கள் தவச்சாலையிற் சார்தாள் என்ப
தாம். (உரு)

அடைந்த மாதின் முகநோக்கி யானா நீவெவ் வழற்
காணி, னடந்து தனியே யித்தலையிற் போந்த தென்னை நளி
னமலர்த், தடங்கண் கலுழ்ந்து புலம்பெய்துந் தன்மையெ
வன்கொல் சாற்றுகென, மடந்தை புருந்த வறனைத்து
முனிவர்கேட்ப வகுத்துரைத்தாள்.

(இ - ள்.) அடைந்த - தமயிட்டுத்துவந்த, மாதின் - தமயந்தியி
னது, முகம் நோக்கி - வதனத்தைப்பார்த்து, யானா நீ - நியாந்; வெவ்
வெவ்விதத்தில் - வெவ்வித அழல்பொருந்திய ஈட்டினில், தடங்கண் -

காணவடத்து, தனியே - தனிமைபாடி, இது தலையில் - இவ்விடத்தில், போந்தது என்னை - வந்ததென்னகாரணம்; களினை மலர் - தாமரைமலர் போன்ற, தடம் கண் கலுழ்த்து - விசாலமாகிய கண்கள் கலங்கி, புலம்பு எய்தும் தன்மை - துன்பப்படுதல், எவன்கொல் - என்னதாரணம், சாற்றுக் = சொல்லென்று, முனிவா கேட்ப - முனிவர்கள்கேட்க, மடந்தை - தமயந்தியானவள், புருந்த ஆறு அனைத்தும் - கடந்தவை யெல்லாம், வகுத்து உலாததாள் - பிரித்து (அவர்களுக்குச்) சொல்லி னாள், எ-று.

(க - து.) முனிவர்கள் கேட்கத் தமயந்தி கடந்தவையெல்லாள் சொன்னாள் என்பதாம். (உக)

கேட்ட வளவி லுளமுருகிக் கிள்ளை மருட்டும் பணி மொழியாய, வாட்டமொழிதி நிற்பிரிந்த வடிவே னளனைச் சின்னாள், னுட்டம் களிப்பக் கண்டுமுன்போ னலம்பெற் றிருத்தி யெனநவிலா, வீட்டிந் தவத்தோர் மறைக்கிழுவ றிருக்கைகோக்கி யேகினரால்.

(இ-ள்.) கேட்ட அளவில் - (இச்செய்தியைக்) கேட்டமாத்திரத் தில், உளம் உருகி - மனமுருகி, கிள்ளை - கிளிப்பிள்ளைகளை, மருட்டும் - வெருட்டாநின்ற, பணி மொழியாய - குளிர்ந்த சொற்களையுடைய தம யந்தியே, வாட்டம் ஒழிதி - சோாவை ஒழித்துவிட, நின் பிரிந்த - உன்னைப்பிரிந்த, வடிவேல் நளனை - கூாமையுடைய வேலேந்திய காராசனை, சில நாளில் - சிலநாளிலே, நாட்டம் களிப்ப - கண்கள் கலங்க, கண்டு - பாாத்து, முன்போல் நலம்பெற்று இருந்ததி - முன்போல நன்மையை யடைந்து இருப்பாயாகவென்று, நவிலா - ஆடாவதித்து, ஈட்டும் தவத்து - தவஞ்செய்கின்ற, ஓர் மறைக்கிழவா - ஒ பற்ற அந் தணாகள், இருக்கை நோக்கி - (தாங்க) ளிருக்கு மாச்சிரமத்தைக்குவி த்து, ஏகினா - சென்றானாள், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) முனிவர்கள் ஆசாவதித்துப் போனார்கள் என்பதாம்.)

பிதிர்ந்த பசும்பொற் நிதலைமுலைப் பெய்ப்பூங் கோதை பிணைபோல்வா, னெதிர்ந்த லணிகர் வழித்துணையா வேகிக் கதிர்மா மணிவரன்றி, யதிர்ந்து புனல்பாய் பேராதற்ங் கரையி னுறையு மரைவிருளின், முதிர்ந்த சினத்துப் பிறை க்கோட்டு முரிக் களிநொன் றணுகியதால்.

(இ - ள்.) பிதிர்ந்த - உதிர்ந்த, பசும்பொன் - பசியபொன் போன்ற, நிதலை - தேமலையுடைய, முலை - ஸ்தனங்களையும், பெய்ப்பூ கோதை - மலாமாலையணிந்த கூந்தலையுமுடைய, பிணை போல்வா - மான்போன்ற தமயந்தியானவள், எதிர்ந்த - எதிாப்பட்ட, வணிகர் - வாத்தகர், வழி துணை ஆ - வழித்துணையாக, ஏகி - போய், கதிர் மா மணி வரன்றி - ஒளிபொருந்திய சிறந்த வான்கொண்டி, அதிர்ந்து - இணைத்து, புனல் பாய் - சலமானது பெருகுகின்ற, நிதலை ஆகிய - பெரிய ஆற்றங்கொண்டிடத்தில், உறையு - உறையு

செய்கின்ற, அனா இருளின் - ஆத்தரத்திரியில், முதிர்ந்த - மிகுந்த, சினத்து - கோபத்தையுடையதும், பிறை கோடு - பிறைபோன்ற கொம்புகளையுடையதுமாகிய, மூரி - வலிமையுடைய, களிற்று ஒன்று - ஒருயானையானது, அணுகியது - வந்து நெருங்கிற்று, ■ - ஹ. ஆல் - அசை.

(க - து.) தமயந்தியினிடத்து யானைவந்தது என்பதாம். (உஅ)

அணுகி யாங்குப் புலம்பெய்து மலர்நூல் கோதை மயி லொழிய, வணிக மாகக் கரியாவரையு மதமால் யானை கொன்றேகத், துணைவர் தடைந்தோர் யாவரையுந் தொ லைத்துநடந்த பருஉத்தடககை, யிணைவெண் கோட்டிக் களிற்றென்னை யென்கொல லாத தெனக்கலுழந்தாள்.

(இ-ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அணுகி - வந்தடைந்து, புலம்பு எய்தும் - புலம்பாநின்ற, அலா நூ கோதை மயில் - மலர்ந்த நூலை யணிந்த அளகபாரதையுடைய தமயந்தியானவள், ஒழிய - நீங்க லாக, வணிக மாக்கள் யாவரையும் - வாததகரணவரையும், மதம் - மும்மதம்பொருந்திய, மால் யானை - பெரிய யானையானது, கொன்று ஏக - கொல்லையெது போகாநிற்க, துணை வந்து அடைந்தோர் - துணை யாக வந்தடையப்பட்ட, யாவரையும் - அனைவரையும், தொலைத்து - கொன்று, நடந்த - சென்ற, பருஉ தடம் கை - பருத்து நீண்ட துதிக கையையும், இணை - இரண்டாகிய, வெள் கோடு - வெள்ளைக்கொம்பு யுடைய, களிற்று - யானையானது, என்னை - (துன்பப்படு கின்ற) என்னை, என் கொல்லாதது - என்னகாரணத்தினால் கொல் லாமற் போயிற்று, என - என்று, கலுழந்தாள் - புலம்பினாள், எ-று.

(க - து.) வியாபாரிகளைக் கொன்ற யானை தன்னைக் கொல்ல வில்லையென் றாறறினாள் என்பதாம். (உக)

சாத லொழிந்த வழிச்செல்வோர் துணையா வுள்ளந் தளர்வெய்திப், பாத மலர்கொப் புளமெய்திப் பனிககப் பரலவெங் கான்றிற்று, கோதை வடிவேல் வலனேந்து குவ வுத் திணிதோட் சுவாகுவெனுந், சேதி பதிதன் வளநகரிற் சென்றாள் விதர்ப்பன் சேயிழையே.

(இ - ள்.) சாதல் ஒழிந்த - இறக்காமல் சேடித்துநின்ற, வழி செல்வோர் - வழியிற் செல்லுகின்ற பிராமணர்கள், துணை ஆ - சகாய மாக்கொண்டு, உள்ளம் தளர்வு எய்தி - மனங்கலங்கி, பாதம் மலா - மலாபோன்ற பாதங்கள், கொப்புளம் எய்தி - கொப்புளித்து, பனிக்க - நீரொழுக, பரல் வெம் கான் - பருக்கையையுடைய வெவ விய வனத்தை, இறந்த - கீட்டுநீங்கி, கோதை - வெற்றிமாலையணிந்த, வடி வேல் - கூமைபொருந்திய வேலாயுதத்தை, வலன் - வலதுபுறத்தில், ஏந்து - தாக்காநின்ற, குவவு - திரட்சியையும், திணி - வலிமையையுமுடைய, தோள் - புயத்தையுடைய, சுவாகு எனும் - சுவாகுவென்னும் பெயரையுடைய, சேதிபதிதன் - சேதிதேசத்

தரசனது, ■■■ நகரில் - வனப்பம்பொருத்திய பட்டணத்தில், விதர்ப் பன் சேயிழை - விதர்ப்பராசனுடைய மகளாகிய தமயந்தியான வன், சென்றாள் - சோந்தனன், எ-று. ஏ - அசை.

(க-து.) தமயந்தி சேதிபதிகரத்தைச் சார்ந்தாள் என்பதாம். ()

துணிபட் டொழிந்த மென்றுகிலுஞ் சுடர்விட் டொ னிர மண்ணாத, மணியிற் றேன்றி மாசடைந்த வடிவும் வி ரிந்த வார்முழலும், பிணியுற்றுமுலு நெஞ்சமுமாய்ப் பித் தேறினர்போற் கோமறுகி, லணுகச் சேதி பதிதாய்கண் டார்கொலிவளென் றையுற்றாள்.

(இ - ள்.) துணிபட்டி ஒழிந்த - துண்டிடப்பட்ட, மெல் துகிலும் - மெல்லிய ஆடையும், சுடா விட்டி ஒளிர - ஒளிவிட்டு விளங்கும்படி, மண்ணாத மணியில் - கழுவாத இரத்தம்போல, தோன்றி - காணப்பட்டு, மாசு அடைந்த - அழுக்கடைந்த, வடிவும் - உடம்பும், விரிந்த - அவிழ்ந்த, வார குழலும் - நீண்ட கூந்தலும், பிணி உற்று - துன்பப்பட்டு, உழலும் - கலங்குகின்ற, நெஞ்சமும் - மனமும், ஆய் - (ஆகிய இவைகளையுடையவள்) ஆய், பித்து ஏறினாபோல் - பைத்தியங் கொண்டவாபோல், கோ மறுகில் - இராசவீதியில், அணுக - (தமயந்தி) வர, சேதிபதி தாய் - சுவாகுவென்னு மரசனது தாயானவள், கண்டி - தமயந்தியைக் கண்டி, ஆகொல் இவன் - இந்தப் பெண் யாரோ, என்று - என்று, ஐயுற்றாள் - சந்தேகித்தாள், எ-று.

(க - து.) சேதிபதிதாயா தமயந்தியைக்கண்டி இவள் யாரோ வென்று சந்தேகித்தாள் என்பதாம். (நக)

பொன்னம் பாவையுடன்முழுதும் புகையுண் டென் னச் சலிமழுங்கு, மின்னுண் மருங்குற் சில்லோதி யணங் கோவரசர் மடமகளோ, வென்னத் தெருளே னீங்கிவளே யிண்டுக் கொணர்ந்தி ரொன்மருங்கின், மன்னு மகளிர் தமைப் பணிப்ப விடைகொண் டவரு மருகணைந்தார்.

(இ - ள்.) பொன் ■■■ - பொற்பதுமையானது, உடல் முழுதும் - உடம்பு முழுமையும், புகை உண்டு என்ன - புகையுண்டது போல, சலி மழுங்கும் மின் - ஒளி மழுங்கிய மின்னையொத்த, நுண் மருங்குல் - துப்பமாகிய இடையையுடைய, சில்லோதி - இப்பெண், அணங்கோ - தெய்வப் பெண்ணே, அரசா மட மகளோ - இராச குமாரத்தியோ, என்ன - என்று, தெருளேன் - தெளியேன், ாங்கு - இவ்விடத்தில், இவளை - இப்பெண்ணை, ஈண்டு - சீக்கிரத்தில், கொணாதி - கொண்டுவராதார்களா, என - என்று, மருங்கில் மன்னும் - அருகிலுள்ள, மகளிதமை - ஸ்திரீகளை, பணிப்ப - (அவ்வரசனது தாயானவள்) ஏவ, விடை கொண்டு - உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு, அவரும் - அம்மாதார்களும், அருகு - (தமயந்தி) சமீபத்திலே, அணைந்தார் - வந்தார்கள், எ-று. ஆம்-அசை.

(க - து.) சேதிபதிதாய் இவனை யழைப்பென்று சொல்லப் பெண்க ளழைக்கப் போனார்கள் என்பதாம். (௩௨)

அடைந்த மாதர் தனிப்போந்த வணங்கின் கமல முந் நோக்கிக், கடைந்த மணிச்செப் பெனப்புடைத்துக் கதித் து வீங்கு வனமுலையாய், படங்கொ ளரனின் முடிபுடைந்த பார்தாங் கிறைவன் றனையின்ற, மடந்தை வருகென் றன ளென்ன வாளோய் மாடத் தினிதடைந்தாள்.

(இ-ள்.) அடைந்த மாதா - வந்த ஸ்திரீகள், தனி போந்த - தனித் துவந்த, அணங்கின் - தமயந்தியினது, கமலம் முகம் நோக்கி - தாம தாமலாபோன்ற முகத்தைப் பார்த்து, கடைந்த - கடைதலிடப் பட்ட, மணி செப்பு - இரத்தின சூம்புகள்போல, புடைத்து - அடிபார்த்து, கதித்து - பருத்து, வீங்கும் - வளராதின்ற, வன முலையாய் - அழகிய ஸ்தனங்களுடைய பெண்ணே, படம் கொள் அர லின் - படத்தைக்கொண்ட ஆதிசேடனுடைய, முடி கிடந்த - முடியின்மேல் இருந்த, பார தாங்கு - பூயியைக் தரிக்காதின்ற, இறை வன்றனை ஈன்ற - சுவாகுராசனைப் பெற்ற, மடந்தை - தாயானவள், வருக என்றனள் - (உன்னை) வரச்சொல்லினள், என்ன - என்று சொல் ளாநிற்க, வான் தோய் - ஆகாசமளாவிய, மாடத்து - உபரிகையில், இனிது - இன்பத்தோடு, அடைந்தாள் - (தமயந்தியானவள் வந்து) சேர்ந்தாள், என்று.

(க - து.) பெண்கள் அழைக்கத் தமயந்தி வந்தாள் என்பதாம்.()

வந்த மடமான் முகநோக்கி வரிவண் தேப் பொதிய விழ்ந்த, வந்தண் கமல மலர்கவறறி யழகு வாய்ந்த முகம் பசப்பச், சிந்தை தளர்ந்து தனிப்போதற் குற்ற தெவன் கொல சேயிழையா, யுந்தை யாருள் றலைவனெவ னுன் பேர்யாதிங் குறையென்றாள்.

(இ - ள்.) வந்த - தன்னிடத்து வந்த, மட மான் - இளமான் போன்ற தமயந்தியினது, முகம் நோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, சேயி றையாய் - பெண்ணே, வரி வண்மி - இசைப்பாடமுடைய வண்டி கள், ஊத - ஒலிக்க, பொதி அவிழ்ந்த - கட்டவிழ்ந்த, அம் தண் - - அழகிய குளிர்த்த தாமதாமலாகளை, கவறறி - கவலச்செய்து, அழகு வாய்ந்த - அழகுபொருந்திய, முகம் - வதனமானது, பசப்ப - பசலைநிறமடைய, சிந்தை தளர்ந்து - மனந்தளர்ந்து, தனி போதற்கு - தனித்து வருதற்கு, உற்றது - பொருந்தியது, எவன் - யாது; உந்தை யா - உன் தகப்பன் எவன்; உன் தலைவன் - உன் கணவன் யா; உன் பேர் யாது - உன்னுடைய நாமதேயம் எது, இங்கு - இவ் வீட்டத்தில், ஊதா என்றான் - (அரசன் ருய்) சொல்லென்றான், என்று.

(க - து.) சேதிபதிதாய் தனியேபோவதென்ன? உன்தகப்பனா? உன்கணவனா? உன்பேரென்ன? சொல்லென்றான் என்பதாம். (௩௫)

ஸீமன்புதல்விபுகழ்நிடதவேந்தர்கோமான்மனைக்கிழத்தி
நாமம்பகரிற்றமயந்தியென்பாடன்கோனண்ணலர்க்குக்
காமர்நிதியும்வளநாடுஞ்ஞதினிழந்தகானிடைப்போ [ன்.
யாமந்தனின்மற்றவட்பிரிய வவனைத்தேடி யிண்டணைந்தே

(இ - ள்.) வீமன் புதல்வி - வீமராசன் மகள், புகழ் ரிடத வேந்தா கோமான் - புகழ்பெற்ற நளமகாராசனது, மனைக்கிழத்தி - மனையாள், நாமம் பகரில் - போ கூறுமிடத்து, தமயந்தி என்பாள் - தமயந்தியென்று சொல்லப்படுவாள், தன் கோன் - அவளது ஞானவன், நண்ணலற்கு - பகைவனுக்கு, காமா நிதியும் - விரும்பப்படுகின்ற தனங்கனையும், நாடும் - செழித்த நாட்டையும், சூதில் இழந்து - சூதினில் தோற்றுவிட்டு, கானிடை போய - வனத்திற் சென்று, யாமந்தனில் - இராத்திரியில், அவன் பிரிய - அவனைப்பிரிய, அவனை - அத்தமயந்தியை, தேடி - தேடிக்கொண்டு, ராண்டு - இந்நகரில், அண்ணத்தேன் - வந்தேன், எ-று. மற்று - அசை.

(க - து.) நான் சூதிலே நாடிழந்து தமயந்தியைக் காட்டில்விட்டுப்பிரிய அவனைத்தேடி நான் வந்தேனென்றான் என்பதாம். (௩௫)

ஆனைய மடமா னுயிர்த்தோழி யானென் றுரைப்பவக
மகிழ்ந்து, தனிய ளாகிக் கொடுங்காளிற் றலைவன் பிரியத்
தளர்ந்தேங்கும், கனைவண் டிமிருங் கருங்குழலைக் காணு
மளவு மிந்ககரி, லினையலவாழி யிருத்தியென விசைந்தாங்
கவளு மிருந்தனளால்.

(இ-ள்.) அனைய மட மான் - அத்தமயந்தியினுடைய, உயிர்தோழி - உயிரையொத்த தோழி, யான் - நான், என்று உரைப்ப - என்று (தமயந்தி) சொல்ல, அகம் மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து, கொடுகாளில் - கொடிய காட்டினில், தலைவன் பிரிய - கணவன் பிரிந்தேக, தனியன் ஆகி - தனித்தவனாகி, தளாந்து - தளாச்சியடைந்து, ஏங்கும் - துன்பப்படாநின்ற, கனை வண்டு - சப்திக்கின்ற வண்டுகள், இயிரும் - சததியாநின்ற, கரு குழலை - கரிய கூந்தலையுடைய தமயந்தியை, காணும் அளவும் - பார்க்குமளவும், இ நகரில் - இந்த நகரத்தில், இருத்தி - இருப்பாயாக, இனையல் - வருந்தப்படாதே; வாழி - வாழ்க்கடவை; என - என்று (அரசன் றாய்) சொல்ல, இசைந்து (அவள் சொல்லுக்) கிசைந்து, ஆங்கு - அந்நகரத்தில், அவளும் - அந்தத்தமயந்தியும், இருந்தனை - இருந்தாள், எ - று. ஆல் - அசை.

(க-து.) தமயந்திக்குத் தோழி தானென்று சொல்லச் சேதிபதி யின் தாய் அவனைக் காணாமலாய் மிழ்கிறுவன விருத்தான் என்பதாம்.)

காதல் கூர்ந்து தன்மகளாளுக்கு சுனந்தைக் கதிர்வான் முகநோக்கி, மாதர் நோக்கி மடவரலே வருந்தா தனித்தி யெனலோடு, மேதமின்றி யவன்காப்ப விருந்தான் மற்றிங்

கிதுநிற்க, கோதை வடிவே னளற்குற்ற செய்தி யனைத்துங் கூறுவாம்.

(இ - ள்.) காதல் கூர்த்து - அன்புற்று, தன் மகள் ஆம் சுனா - தை - தன்னுடைய மகளாகிய சுனாதையினது, வாள் முகம் - மிகுந்த ஒளிபொருந்திய முகத்தை, நோக்கி - பார்த்து, மாதா - நோக்கு - அழகிய பாவையையுடைய, இமடவரலை - இப்பெண்ணை, வருந்தாது - துன்பப்படாம லிருக்கும்படி, அளித்தி - காப்பாய், எனலோடும் - என்று (அரசனா ராய) சொல்லிய வளவில், ஏதம் இன்றி - பழுதின்றி, அவள் - அச்சுனந்தையானவள், காப்ப - இரகசிக்க, இருந்தாள் - (தமயநதி) இருந்தனள்; இவகு - இவ்விடத்தில், இது - இச்செய்தி, நிறக - இருக்க, கோதை வடிவேல - வெற்றிமாலையணிந்த கூரிய வேலையேந்திய, நளற்கு - நளமகாராசனுக்கு, உற்ற - பொருந்திய, செய்தி அனைத்தும் - செய்கை யனைத்தையும், கூறுவாம் - சொல்லுவோம், எ-று. மறறு - அசை.

(க-து.) தூலாசிரியா தமயந்தி இவவாநிருக்க நளன் செய்தியைச் சொல்லுவோமென்றா எனபதாம். (நுஎ)

பிரிவுறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆடையுள் - ௧௦௭௪.

வேற்றுருவமைந்தபடலம்.

[இப்படலத்தால் நளமகாராசனுக்கு நாட்டிற் செல்லி
ஊம் பிறரறியாதிருக்கும்படி வேற்றுரு வமைந்
தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

கவிநிலைத்துறை

கள்ளுயிர்க்குமென்மலர்க்குமுற்காமர்பூங்கொடியை
நள்ளிருட்பொழுதகூற்றனண்ணருங்காளிற்
றள்ளுதற்கருந்துயரொடுபோதலுந்தழலு
மொள்ளுழற்புகைக்கொழுந்தெழக்கண்டனனுவரவோன்.

(இ - ள்.) உரவோன் - நளமகாராசன், கள் உயிர்க்கும் - தேனைத் தருகின்ற, மெல் - மெல்லிய மலர்களையணிந்த, குழல் - கூட தலையுடைய, காமா - அழகுபொருந்திய, பூங்கொடியை - தமயநதியை, நன் அரு காளில் - அடைதற்கரிய வனத்தில், நன் இருள் பொழுது - நிராத்திரியில், அகன்றனன் - விட்டுப் பிரிந்தவனாய், தள்ளுதற்கு அரு - ஒழித்தற்கரிய, தயரொடு - துன்பத்துடனே, போதலும் - செல்லுமளவில், தழலும் - தகிக்காநின்ற, ஒள் அழல் - ஒளிபொருந்திய தீயினை, புகை கொழுந்து - தாமக் கொழுந்து, எழ - எழுப்பாநிற்க, கண்டனன் - அதைப்பார்த்தனன், எ-று.

(க - து.) நளன் அக்கினி வளர்ந்தெழக் கண்டான் என்பதாம். (க)

செஞ்சுடர்ச்சிகைவளைதலிற்றெருமாலெய்தி
நஞ்சுயிர்க்கும்வாளவொன்றுநாமவேலிறைவ
தஞ்சநீயெனையளித்தியென்றுரைத்தலுந்தாழா
தஞ்சலஞ்சலென்றடைந்தனன்மடங்கலேறையான்.

(இ - ள்.) செம சுடா சிகை = அக்கினிச்சுவாலையானது, வளைத
லின் = சுற்றிக்கொண்டமையால், தெருமால் எய்தி = மனங்கலங்கி,
நஞ்சு உயிர்க்கும் = விஷத்தைத்தருகின்ற, வால் அரவு ஒன்று = ஒளி
பொருந்திய காக்கோடகனென்னு நாகமானது, நாம வேல் இறைவ -
அச்சத்தைத்தருகின்ற வேலையெந்திய நளமகாராஜனே, நீ - நீயே,
தஞ்சம் = இரக்கங்கள், எனை = எனறனை, அளித்தி = காக்கவேண்டும்,
என்று உரைத்தலும் = என்றசொல்லியவளவில், தாழாது = தயவு
காது, அஞ்சல் அஞ்சல் என்று = பயப்படாதே பயப்படாதே என்று
சொல்லியவளாய், மடங்கல் ஏறு அனையான் = பலம்பொருந்திய ஆன்
சிங்கத்தையொத்த நளமகாராஜனே, அடைந்தனன் = அருகிலடைந்
தான், எ-று.

(க - து.) பாம்பு தன்னைக் காப்பாற்றென்ன நளன் பயப்படாதே
யென்றான் என்பதாம். (உ)

கனைசெழுஞ்சுடர்க்கொழுங்கனலபடர்தலிற்கரிந்து
பனைமறிந்தெனக்கிடந்ததோர்பார்த்தனைநோக்க
வனைபொலன்கழற்குரிசிலோர்மறையவன்முனிவா
னினேவினுந்தனிப்பெயர்ந்திடுநிலைமையொன்றிலனால.

(இ-ள்.) கனை = சத்தியாசிறன், செழு சுடா = செழித்த சுவாலை
கனையுடைய, கொழு கனல் = மிகுந்த காடமித்தியானது, படாதலில் =
சுற்றிக்கொள்வதினால், கரிந்து = கருகி, பனை = பனைமரமானது, மறிந்
தது என = விழுந்து கிடந்ததுபோல, கிடந்தது = கிடந்ததாகிய, ஓ
பார்த்தனை = (காக்க்கோடகனென்னும்) ஒரு பாம்பினே, நோக்க = (நள
மகாராஜன்) பார்க்க, வனை பொலன்கழல் குரிசில் = கட்டப்பட்ட
பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையணிந்த நளமகாராஜனே, ஓ மறை
யவன் = அநாகசனென்னும் ஒருபிரம இருவியினது, முனிவால்-சாபத்
தினால், நினைவினும் = நினைப்பினாலும், தனி = தனியாக, பெயர்ந்திடு
நிலைமை = நடக்கலாம் எனும் நிச்சயத்தை, ஒன்றினன் = அடைந்தி
லேன், எ-று. ஆல் = அகை.

(க - து.) பாம்பானது நளனே அநாகசரிவி சாபத்தால் நடை
பெற்றிலே னென்றது என்பதாம். (ஊ)

அழலினின்றெடுத்தையிரண்டடிப்புரத்தகற்றின்
முழுவலன்பொடுந்கிழைக்குவலெனமொழிந்து
தழற்கட்பாம்புடல்கருக்கலுந்தழலருள்வரத்தா
லெழுவின்கரத்தாலெடுத்தழற்புறத்திட்டான்.

(இ - ள்.) அழலினின்று எடுத்த = அக்கினியினின்றெடுத்த,
ஐயிரண்டு அடி புறத்த = பத்தடிக்குப்புறத்தில், அகற்றில் = நீக்கிவிடு

வையானால், முழுவல் அன்பொடு - நிறைந்த வலிய அன்புடனே, நன்கு இழைக்குவல் - உனக்கு நன்மையைச் செய்வேன், மொழிந்த - என்றுசொல்லி, தழல் கண் பாம்பு - அக்கினிபொருந்திய கண்களை யுடைய காக்கோடக நாகமானது, உடல் சுருக்கலும் - உடம்பைச் சுருக்கிக்கொண்ட வனவில், (நளமகாராஜனவன்) தழல் அருள் வரத்தால் - அக்கினிதேவன் கொடுத்த வரத்தினால், எழுவுல் - தூண் போன்ற, நீள் கரத்தால் - நீண்ட கரத்தினால், எழுத்து - எழுத்து, அழல் புறத்து - தயிலுக்குவெளியில், இட்டான் - விடுத்தான், எ-று.

(க - து.) நளன் பாம்பையெடுத்துத் தீக்கப்புறம் விடுத்தான் என்பதாம். (சு)

கதழெரிக்கணின்றகற்றலுங்கதிரொளியிரிக்கு
மதிரபொலன் கழலரசர்கோன்மெய்யுறத்திண்டி
முதிர்சினத்தவாளரவுதன்முன்னுருவெடுப்ப
விதுருலத்துயர்வேந்தனும்வேற்றுருவமைந்தான்.

(இ-ள்.) கதழ் எரிக்கணினறு - சொல்கின்ற தீயினின்றும், அகற் றலும் - நீக்கிவிட்டவளவில், கதிரா ஒளி விரிக்கும் - கிரணவொளி வீசா நின்ற, அதிரா - சத்திக்கின்ற, பொலன் கழல் - பொன்னால் செய்யப் பட்ட வீரக்கழலையணிந்த, அரசாகோன் - நளமகாராஜனது, மெய் உற - சரீரத்திற் பொருந்தும்படி, திண்டி - கடித்து, முதிர் சினத்த - மிகுந்த கோபத்தையுடைய, வான் அரவு - ஒளிபொருந்திய காக் கோடக நாகமானது, தன் முன் உரு - தன்னுடைய பழையவருவத் தை, எடுப்ப - எடுக்க, விது ருலத்து - சந்திராவம்சத்தில், உயர் வேந்தனும் - உயர்ந்த நளமகாராஜனும், வேறு உரு அமைந்தான் - வேற்றுரு வடைந்தான், எ-று.

(க - து.) பாம்புகடிக்க நளன் வேற்றுருவானான் என்பதாம். (ரு)

கருணைசெய்தனைப்புரந்தநிற்கடித்ததுமுன்னை
யுருவுகண்ணுறிலொன்னலர்செகுப்பொன்பதனாற்
பொருவிலோயினிவாகுவனெனும்பெயர்புனையா
விருதுபன்னன்வாழயோத்திமாநகரினேகுதியால்.

(இ - ள்.) கருணை செய்து - கிருபைசெய்து, எனை - என்னை, புரந்த - இரகஸித்த, நின் கடித்தது - உன்னைக்கடித்தது, (ஏனெனில்) முன்னை உருவு - பழையவருவமானது, கண்ணுறில் - காணப்படுமா னால், ஒன்னலா - சத்தருக்கள், செகுப்பா - கொல்லுவார்கள், என்ப தனால் - என்னு நினைவினால், பொருவிலோய் - ஒப்பற்ற நளமகாரா ஜனே, இனி - இனிமேல், வாகுவனெனும் - வாகுவன் என்று சொல் லப்பட்ட, பெயர் புனையா - பெயரைத் தரித்துக்கொண்டு, இருது பன்னன் - இருதுபன்னமகாராஜன், வாழ் - அரசாட்சி செய்யாநின்ற, அயோத்தி மா நகரின் - அயோத்தி பெயரப்பட்ட பெருமைபொருந்திய பட்டணத்திற்கு, ஏகுதி = பேரவாயாக, எ-று. ஆல் - அகல.

(க - து.) பாம்பு நளனே அயோத்தியில் இருதுபன்னனிடத்திற்
போகும்படி சொல்லிற்று என்பதாம். (சு)

ஏந்தலேகியம்மன்னவன் சூதனுவியைந்து
கூந்தன்மாவுளந்தெரிதருவிஞ்சைநீகொடுப்பி
னாய்ந்தசூதுவெல்விஞ்சைநின்பாலவனளிக்குஞ்
சாந்தமென்முலைத்தமயந்திதன்னொடுஞ்சார்வாய்.

(இ - ள்.) ஏந்தல் - நளமகாராஜனே, ஏகி - அந்நகரத்திற் செ
ன்று, அ மன்னவன் - அந்த இருதுபன்னனுக்கு, சூதன ஆ - தோப
பாசனாக, இயைந்து - பொருந்தி, கூந்தல் - புறமயிரினையுடைய, மா -
சூதிகளாகினது, உளம் - மனதை, தெரிதரும் - அறிகின்ற, விஞ்சை -
விததையை, நீ கொடுப்பின் - நீ (அவ்வரசனுக்கு) உபதேசிப்பை
யானால், ஆய்ந்த - பரிசோதிக்கப்பட்ட, சூது வெல் - சூதினில் வெற்
றியைத்தராரின்ற, விஞ்சை - விததையை, நின்பால் - உன்னிடத்தில்,
அவன் - அவ்வரசன், அளிக்கும் - கொடுப்பான், (அதன் பிறகு) சாந்
தம் - சந்தனக்கோலமணிந்த, மெல் முலை - மிருதுவாகிய ஸ்தனவ
கையுடைய, தமயந்திதன்னொடும் - தமயந்தியோடும், சார்வாய் - கூடு
வாய், எ-று.

(க - து.) பாம்பு, நளனே சூதிகை ஞள்ளமறியும் வித்தையை நீ
இருதுபன்னனுக்குக் கொடுத்தால் அவன் சூதுவெல் வித்தையை உனக்
குக் கொடுப்பான் என்பதாம். (ஏ)

பின்னர்மன்னநின்பெருநிலக்கிழமையும்பெறுதி
முன்னையானுருவெளிதினிற் பெற்றிடமுன்னி
யின்னபூந்துகில்புனைதியென்றிருதுகிலளித்ததுத்
தன்னுருக் கொடுப்போயதுதழலவிழிப்பார்தள்.

(இ - ள்.) பின்னா - பின்பு, மன்ன - நளமகாராஜனே, நின் -
உன்னுடைய, பெருநிலக்கிழமையும் - பெரிய அரசாட்சியையும், பெறுதி -
அடைவாய்; முன்னே - முற்பட்ட, மாண் உரு - மாட்சிமைப்பட்ட
வருவத்தை, எளிதினில் - வருத்தமின்றி, பெற்றிட முன்னில் - பெற
நினைப்பையாகில், இன்ன பூ துகில் - இந்த அழகிய உஸ்திரத்தை,
புனைதி என்று - தரித்துக்கொள்ளென்று சொல்லி, இரு துகில் - இர
ண்டி உஸ்திரங்களை, அளித்து - கொடுத்தது, தன் உரு கொடு - தனப
மைய வருவத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, தழல் விழி பார்தள் - அக்கினி
பொருந்திய கண்களையுடைய காகக்கோடக நாகமானது, போயது -
மறைந்துபோயது, எ-று.

(க - து.) பாம்பு நளனே உன்வடிவுகொள்ள வேண்டில் இந்த
வஸ்திரத்தைத் தரியென்று இரண்டுவஸ்திரம் கொடுத்துப் பொயிற்று
என்பதாம். (அ)

அதிர்வொலன்கழலரசர்கோனவ்வயினிங்கிப்
பிதிர்சுணங்கணிவெம்முலைப்பெய்வளைத்தடந்தோண்

மதர்வைவோக்கிதன்வாணகையெனவுயிர்வருத்துங்
கதிர்செய்நித்திலம்வரன்நெறிநிலாக்கடல்கண்டான்.

(இ - ள்.) அதிர - சத்தியாநின்ற, பொலன் கழல் - பொன்னுற்
செய்த வீரக்கழலையணிந்த, அரசாகோன் - நளமகாராஜனவன், அ
வ்வயின் நீக்கி - அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு, பிதிர - பிதிரந்த, சணவ
கு அணி - தேமலையணிந்த, வெம் முலை - விருப்பத்தைச் செய்கின்ற
ஸ்தனங்களையும், பெய் வளை - வளையலையணிந்த, தடம் தோள் - பரு
த்த தோள்களையுமுடைய, மதாவை நோக்கிதன் - தமயந்தியினது,
வாள் நகை என் - ஒளிபொருந்திய தந்தங்கள்போல, உயிர வுருத்தும-
உயிரா வருத்துகின்ற, கதிர் செய் - ஒளிவிடுகின்ற, நித்திலம் - முத்
துக்களை, வரன்று - வாரிகொண்டு, எறி - வீசாநின்ற, திரை - அலை
கள்பொருந்திய, கடல் - சமுத்திரத்தை, கண்டான் - (நளமகாராஜன்)
பாராதான், என்று.

(க - து.) நளன் சமுத்திரத்தைக் கண்டான் என்பதாம். (௯)

வஞ்சர்நெஞ்சிழைக்கழியினோர்மடநடையன்ன
மஞ்சிறைப்புறத்தாருயிர்ப்பெடையினையிணைத்துக்
கஞ்சநாண்மலர்ச்சேக்கையிற்கண்படநோகிக்
நெஞ்சமாழ்குறநெடிதுயிர்த்தயர்வொடுமின்னுள்.

(இ - ள்.) வஞ்சா - வஞ்சகரது, நெஞ்சின் - மனம்போல, ஆழ -
ஆழ்ந்த, கழியினில் - கழிநிலத்தில், ஓர் மட நடை அன்னம் - ஒரு இள
வன்னமானது, அம் சிறை புறத்து - அழகிய சிறகின் புறத்தினில், ஆர்
உயிர - நிறைந்த வுயிரையொத்த, பெடையினே - பெட்டையன்னத
தை, அணைத்து - தழுவிக்கொண்டு, கஞ்சம் - தாமரையினது, காள
மலர் - புதியமலராகிய, சேக்கையில் - படுக்கையில், கண்படல் - நித
திரை செய்வதை, நோக்கி - பார்த்து, நெஞ்சம் - மனமானது, மாழ
குற - வருத்தமடைய, நெடிது உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, அயர்
வொடும் - சோவுடனே, கின்றான் - (நளமகாராஜன்) நின்றான், என்று.

(க - து.) நளன் அன்னம் புணர்தலைக்கண்டு சோவுடனின்றான்
என்பதாம். (௧௦)

சுடர்செய்முத்தமுநேமியம்புள்ளுமென்றுகரு
நெடிதுநோக்கிகந்நேரிழைமூரலுமுலையும்
வடிவமைந்தமென்விர்வலுமீங்கெய்தியவாற்றார்
கடலில்விழ்ந்துயிர்த்துறந்தனளெனமனங்கலுழந்தான்.

(இ - ள்.) சுடர் செய் - ஒளிவிடுகின்ற, முத்தமும் - முத்துக்
களையும், நேமி புள்ளும் - சக்கிரவாக பசுநிகளையும், மெல் துகிலும் -
மிருதுவாகிய பவளங்களையும், நெடிது நோக்கி - நெடுங்காலம் பார்த்து,
நம - நம்முடைய, நேரிழை - தமயந்தியினது, மூரலும் - தந்த வரிசை
களும், முலையும் - ஸ்தனங்களும், வடிவு அமைந்த - அழகுபொருந்
திய, மெல் விரலும் - மெல்லிய விரல்களும், ஈங்கு - இக்கழி நிலத்

தில், எய்திய ஆற்றல் - பொருந்தியபடியால், கடலில் - சமுத்திரத் தில், வீழ்ந்து - (தமயந்தியானவள்) விழுந்து, உயிர் துறந்தனள் - இறந்தாள், என - என்றெண்ணி, மனம் கலுழ்ந்தான் - (நளமகாரா ஜன்) மனங்கலங்கினான், எ-று. அம்-அசை.

(க - து.) நளன் தமயந்தி அவயவங்களுக்கு உவமானப்பொருள் களைக் கடலிற் கண்டு மனங்கலங்கினான் என்பதாம்.

அக்கழிநிலத்தில் காணப்பட்ட முத்தமுதலிய உவமான வஸ்துக்களை உவமேயமாக மயங்கினமையால் மயக்கவணி. (கக)

ஆவியன்னதோரணங்கினையனாயிருணீத்த பாவியேன் முகநோக்குறிப்பழிவருமென்றே மேவுசேக்கையிற்குருகிளம்பேட்டினம்வெருவிச் சேவலோடகன்றேருவதெனமனந்திகைத்தான்.

(இ - ன்.) ஆவி அன்ன - உயினாயொத்த, ஓர் அணங்கின - ஒப் பற்ற தமயந்தியை, அனா இருள் - அர்த்த ராதிரியில், நீத்த - (நனி யாக) விடுத்த, பாவியேன் - பாவியாகிய பென்னுடைய, முகம் - முகத்தை, நோக்குறில் - பார்த்தால், பழி வரும் என்றே - பாவம் வரும் என்று நினைத்தோ, மேவு - பொருந்திய, சேக்கையில் - படுக்கையிலுள்ள, குருகு - பறவைகளினுடைய, இள - இளமை தங்கிய, பேட்டி இனம் - பெட்டைகளினினமானது, வெருவி - பயந்தது, சேவலோடு - ஆண்பறவைகளோடும், அகன்று - (அவ்விடத்தைவிட்டு) நீங்கி, ஏருவது - போவது, ■■■ - என்று, மனம் திகைத்தான் - மதிமயங்கினான், எ-று.

(க - து.) பறவைகள் நீங்குதலை நளன்கண்டு தன்குற்றத்தை யெண்ணினான் என்பதாம்.

பறவைகள் இயல்பான் மனிதனைக்கண் டேகினும் அதற்கு நளன் தன் குற்றத்தை ஏதுவாக்கினு னென்க. இது தற்குறிப்பணி. (கஉ)

நவ்விநோக்கிதனகைமதிமுகமெனச்சிறந்த தெய்வநாண்மலர்ப்போதவிழ்பூந்துகடியிர்ந்து கவ்வவெண்டினாத்துளியெறிதென்றலங்கன்று தைவருந்தொறுமெய்பதைத்தாருயிர்தளர்ந்தான்.

(இ - ன்.) நவ்வி நோக்கிதன் - மானபோன்ற, கண்களையுடைய தமயந்தியினது, ■■■ - பிரகாசியானின்ற, மதி - சந்திரனையொத்த, முகம் ■■■ - முகம்போல், சிறந்த - சிறப்பையடைந்த, தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, நாண் மலர் - புதிதாக மலர்கின்ற, போது - புஷ்பத்தில், அவிழ் - ஊர்ந்த, பூ துகள் - மகரத்தப்பொழுக்கை, இயிர்ந்து - பூசிக்கொண்டு, கவ்வை - ஒளிபொருந்திய, வெண் திரை - வெளிாதத சமுத்திர வலைகளினுடைய, துளி - திவலைகளை, எறி - வீசுகின்ற, தென்றல் கன்று - இளந்தென்றலானது, தைவருந்தோறும் - மேலில் வீசுந்தோறும், மெய்பதைத்து - சரிமமானது துடித்து,

ஆர் உயிரா - நிறைந்த உயிரானது, தளர்த்தான் - தளரப்பெற்றான், எ-று. அம் - அசை.

(க - து.) நளன் தென்றல் வீசலால் தளர்ச்சியடைந்தான் என்பதாம். (கங்)

இன்னதன்மையன்வைகலீகாந்துபோயிறப்பக்
கன்னல்வேலியங்கழனியிற்களிச்சுரும்பதற்றம்
பொன்னந்தாமரைப்பொகுட்டின்மேன்மடப்பெடைபுல்லி
யன்னங்கண்படுவெள்ளநீரயோத்திராடடைந்தான்.

(இ - ள்.) இன்ன தன்மையன் - இத்தன்மையனாகிய நளமகாராசன், வைகல் ஈரைந்து போய் இறப்ப - பததநாள நீங்கிப்போக, கன்னல் வேலி - கருப்பம்வேலியிடப்பட்ட, அம் கழனியில் - அழகிய வயல்களில், களி சுரும்பு - களிப்பினையுடைய வண்டிகள், அரற்றம் - சத்தியாநின்ற, பொன் அம் - பொனபொலழகிய, தாமரை பொகுட்டின்மேல் - தாமரைப் பூக்கொட்டையில், மட பெடை - இளமை தங்கிய பெட்டை யன்னங்களை, புல்லி - தழுவிக்கொண்டு, அன்னம் - அன்னப்பறவைகள், கண்படு - நித்திராசெய்கிற, வெள்ளம் நீர் - மிகுந்த நீர்வளமுள்ள, அயோத்தி நாடு - அயோத்திகரத்தை, அடைந்தான் - சோந்தான், எ-று.

(க - து.) நளன் அயோத்தியைச் சாரந்தான் என்பதாம். (கச)

இருதுபன்னனைக்காண்டலுமெத்தொழில்வல்லை
மருவுநாமமென்கூறெனவாருவனென்பே
ருருவவாம்பரிததேரினிதூர்குவனும்ப
ரருமருந்தெனவடுதொழிலபுரிவனென்றறைந்தான்.

(இ - ள்.) இருதுபன்னனை - இருதுபன்ன வரசனை, காண்டலும் - (நளன்) கண்டவளவில், எ தொழில் வல்லை - எச்செய்கையில் (நீ) திறமையுள்ளவன், மருவும் - பொருந்திய, நாமம் என - உனபெயராயது; கூறு - சொல்லென்று (இருதுபன்னனை கேட்க), உருவன் - வாகுவனென்பது, என் போ - எனது பெயராம், உருவம் - நிறத்தையுடைய, வாம் பரி - தாவாநின்ற குதிரைக்கட்டிய, தோ - இரத்ததை, இனிது - நன்றாக, ஊர்குவன் - நடத்துவேன், (அன்றியும்) உம்பா - தேவர்களினது, அரு மருந்து என - அரிய அமுதம்போல, அரி தொழில் - சமையலை, புரிவன் - செய்வேன்; என்று அறைந்தான் - என்று (நளமகாராசன்) சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நளன் இருதுபன்னனைக் கண்டு தன்னைச் சாரதித தொழிலுஞ் சமயற்றொழிலிலும் வல்லவனென்றான் என்பதாம். (கரு)

வேந்தனவ்வுகாகேட்டலும்விபன்மணிநெடுந்தேர்
கூந்தன்மாவுளமறிந்தனைருறிப்பினுக்குதியே
லாய்ந்தசெம்பொனோராயிரம்வைகலுமளிப்ப
லேய்ந்தவெண்ணிருபாகசோழருத்தியென்றிசைத்தான்.

(இ - ள்.) வேந்தன் - இருதுபன்னராசன், அ உணா - அந்நளன் சொல்லு, கேட்டலும் - கேட்டமாத்நிரத்தில், வியன் - பருத்த, மணி-
நவரத்தினங்கள் பகித்த, நெடு - நீண்ட, தோ - தேநீர் கட்டப்பட்ட,
கூந்தல் - புறமயிரிணையுடைய, மா - குதிரையினது, உளம் அறிந்தனை -
மனதை யறிந்தவனாகி, குறிப்பின் - குறிப்பினால், ஊரகூதியேல் -
நடத்துகிறவனானால், ஆய்ந்த - சூற்றமற்ற, செம் பொன் ஓர் ஆயிரம்-
ஓராயிரம் பொன், வைகலும் - நாளதோறும், அளிப்பல் - கொடுப
பேன, ஏந்தல் - வீரனே, என் - என்னுடைய, இரு பாகரோடு - இர
ண்டு சாரதிகளோடுங்கூட, இருத்தி - இரு, என்று இசைத்தான் -
என்று சொன்னான், என்று.

(க - த) இருதுபன்னன் நளனை நாளொன்றுக்கு ஆயிரம்பொன்
சம்பளத்தில் வைத்தான் என்பதாம்

பொன்னென்பது இருபது சின்னப் பணத்தினுக்குத் தொகைப்
போ. இது சேரசோழபாண்டியர் நாட்டி வழக்கு. (கசு)

அன்னவாறு நேர்ந்தலங்குளைப்புரவிமான்மேர்க்கு
மன்னனாகியநிடதா கோன்வைகலும்புலம்பித்
துன்னுகானிடை நீத்தவடியரமீககூர
வென்னளாயினளோவெனவிரங்கிவெய்துயிர்ப்பான்.

(இ - ள்.) அன்ன ஆறு நோந்து - அப்படியே சமமதித்தது, அல
ங்கு - அசைகின்ற, உளை - புறமயிரிணையுடைய, புரவி மான் - குதிரை
கட்டிய, தோக்கு - இரதங்கட்கு, மன்னனாகிய - அதிபனாகிய, நிடதா
கோன் - நளமகாராசனாவன், வைகலும் - நாள்தோறும், புலம்பி -
மனமிரங்கி, துன்னு கானிடை - நெருங்கிய காட்டினில், நீத்தவன் -
விடப்பட்ட தமயந்தியானவன், துயரம் - துன்பம், மீ கூர - அதிகரிக்க,
என்னன் ஆயினளோ - எத்தனமையளானோ, என - என்று, இர
ங்கு - புலம்பி, வெய்து - கொடியதாக, உயிர்ப்பான் - பெருமூச்சுவிடு
வான், என்று

(க - து.) நளன் தமயந்தியை நினைத்து விசனப்படுவான் என்ப
தாம்

உயிர்த்தமெயதளர்ந்துருகியவேந்தனைபுளத்தி
லயிர்த்தொர்சாரதியுற்றதையெவன் கொலென்றறைய
வெயிற்கொடுங்கதிர்மறைந்துழிவெவ்வழற்கானிற்
பயிற்றிலகோதைபைத்தீர்தனன்பரிவிலேனென்றான்.

(இ - ள்.) உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, மெய் தளர்த்து - சரீரம்
வாடி, உருகிய வேந்தனை - மனமுருகிய நளமகாராஜனை, உளத்தில் -
மனத்தில், அயிர்த்து - சந்தேகித்தது, ஓர் சாரதி - (சேவலென்னு) மொரு
தோப்பாகனாவன, உற்றதை - (நாளதோறும்) அடைந்த அனபத்தை,
எவன்கொல் என்று அறைய - என்னவென்று கேட்க, வெயில் - வெய்
யிலேச்செய்கின்ற, கொடு கதிர் - சூரியன், மறைந்துழி - அஸ்தமித்த
பின்பு, வெவ் அழல் - கொடிய அழல்பொருந்திய, கானில் - காட்டி

னில், பரிபாப்பு இல் - பரிசுத்தையாகிய, கோதையை - பெண்ணை, பரிவு இலேன் - அன்பில்லாத நான், தீர்த்தனன் - விடுத்தேன், என்றான் - என்று (களன்) சொன்னான், எ-று.

(க - து.) ஓர் சாரதி நள்ளை ஏன் விசாரப்படுகிறு யென நள்ளை தன் மனைவியைக் காட்டில் விட்டே னென்றான் என்பதாம். (கஅ)

வேற்றுருவமைந்த படலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௧௦௯௨

வீ ம ன் தே ட வி ட்ட ப ட ல ம்.

[இப்படலத்தால் வீமராஜன் தமயந்தி நள்ளை இருவரையும் தேடிதற்கு அதற்கு உரியோரை விடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

கவிநிலைத்துறை

இனையனாகிய மன்னவனவ்வுழி யிருப்ப வனை கருங்கழல்விதர்ப்பர்கோன் மறையவர்க்கூயென் றநையை தன்னொடு நளையுந்தேடி நீர்தந்தா னினைவயாவையுந்தருகுவனெனவவர்கோர்ந்தார்.

(இ - ள்.) இனையன ஆகிய - இத்தன்மையனாகிய, மன்னவன் - நளமகாராஜன், அவ்வுழி இருப்ப - அவ்வயோததியில் இருக்க, வனை கரு கழல் - சிறந்த வீரக்கழலையணிந்த, விதர்ப்பா கோன் - வீமராஜன், மறையவா கூய் - பிராமணாடிகளை அழைத்து, என் தநையை தன்னொடும் - என்பெண்ணாகிய தமயந்தியோடும், நளையும் - நளமகாராஜனையும், தேடி - (தேசங்களில்) தேடி, நீர் தந்தால் - நீவிர் கொடுப்பீராயின, நினைவ யாவையும் - (நீர்) நினைத்தவை யனைத்தையும், தருகுவன் - கொடுப்பேன், என - என்று சொல்ல, அவர் - அம்மறையவர்கள், கோர்ந்தார் - (அதற்குச்) சம்மதித்தார், எ-று.

(க - து) வீமன் தன்மகளையும் மருமகளையும் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தவர்களுக்கு நினைத்த யாவையுங் கொடுப்பே னென்றான் என்பதாம். (க)

தரங்கவாரிதி குழ்தருதகைமைசாலுலக மொருங்கு தேடியுங்காண்கிலருலப்பிலார்திரிய [யோன் வரங்கொள்கேள்வியன் சுவேதனென்றுரைக்குமோர்மறை கருங்கட்பேதையைச் சேதிபன்மனைவயிற்கண்டான்.

(இ - ள்.) தரங்க வாரிதி - அலைகளையுடைய சமுத்திரமானது, குழ்தரு - குழந்த, தகைமை சால் உலகம் - மேனமை பொருந்திய பூவுலகம், ஒருங்கு தேடியும் - ஒருங்குபடத தேடியும், காண்கிலா - காணாதவராய், உலப்பிலா - அளவற்றபோகன், திரிய - திரியாநிற்க, வரம்

கொள் - வரத்தைக்கொண்ட, கேள்வியன் - (சாஸ்திரக்) கேள்வியை யுடைய, சுவேதன் என்று உரைக்கும் - சுவேதனென்று சொல்லப் பட்ட, ஓர் மறையோன் - ஒருபிராமணன், கரு கண் பேதையை - கரிய கண்களையுடைய தமயந்தியை, சேதிபன மனைவியின் - சேதிதேசத் தரசனாகிய சவாகுவின் வீட்டில், கண்டான் - பார்த்தான், எ-று.

(க - து) சுவேதனென்னும் ஓர் பிராமணன் தமயந்தியைச் சேதி பதி யரண்மனையிற் கண்டான் என்பதாம். (உ)

மாசுபூத்தொளிமழுங்குபுமண்ணுருமணியிற்
 ரேசழிந்திமிதெரிவைதன்றிருமுகநோக்கி
 யேசலில்லிவட்கோவிவையெய்துமற்றென்ன
 வாசிவகேள்வியோன்கலுழந்தனன்றுயர்க்கடலாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) மாசு பூத்து - அழகுகடைந்து, ஒளி மழுங்குபு - ஒளி மழுங்கி, மண்ணுரு மணியில் - சாணையிடாத மணிபோல, தேச அழிந் தியும் - அழகழிந்த, தெரிவைதன் - தமயந்தியினது, திருமுகம் நோக்கி - அழகிய முகத்தைப் பார்த்து, ஏசல் இல் - பழிப்பில்லாத, இவட்கோ - இப்பெண்ணுட்கோ, இவை எய்தும் - இவ்வவஸ்தை கன்பொருந்தும், எனது - என்று, ஆச இல் - குறைவற்ற, கேள்வி யோன் - கேள்வியை யுடைய சுவேதன், கலுழந்தன் - கலங்கினவ னாகி, துயர் கடல் - துன்பக்கடலில், ஆழ்ந்தான் - மூழ்கினான், எ-று. மற்று - அசை.

(க-து) சுவேதன் தமயந்தியைக் கண்டு வருந்தினான் என்பதாம். (1)

அழுவதென்கொலென்றாயிழைவினவநின்றதை
 முழுவலன்புடைத்தோழன்யான்மொய்த்தநின்றமருங்
 குழுவநின்னிருசுவருந்தீங்கிலொன்னத்
 தொழுதுமைக்கணீர்முலைத்தடம்பெருகமெய்சோர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) அழுவது என்கொல் என்று - துன்பப்படுவது என்ன காரணம் என்றுசொல்லி, ஆயிழை - தமயந்தியானவள், வினவ - கேட்க, நின் தாளை - உன்றற்கைக்கு, முழுவல அன்பு உடை - நிறைந்த அன்புடைய, தோழன் - தோழமையுள்ளவன், யான் - நான், மொய் தத் - நெருங்கிய, நின் தமரும் - உன்னுடைய உறவினரும், குழுவம் - கூட்டத்தவரும், நின் இரு சுவரும் - உன்னுடைய தாய்தகப்பன்மா ரிருவரும், தீங்கு இலா - கேடிலராயுளா, என்ன - என்றுசொல்ல, தொழுது - (அவனை) தொழுது, மை கண் நீர் - மைபொருந்திய கண்ணீர், முலைத்தடம் - முலையினிடத்தில், பெருக - ஒழுக, மெய் - உடம்பு, சோர்ந்தாள் - மெலிந்தாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி சுவேதனை ஏனமுதிரையென சுவேதன் நான் உன் தகப்பனுடைய தோழனென்றான், தமயந்தியுமழுதாள் என்ப தாம். (ச)

கந்தவார்குழற்காரிகையழுதல்கேட்டிவட்குத்
 தந்தையாரெவற்குரியளித்தளிரியறனித்து

வந்தவாறெவனிவளை நீயுணர்ந்ததெவ்வாறென்
றந்தனாளை வின வினள் சுவாகுலையளித்தாள்.

(இ-ள்.) கந்தம் - வாசனைபொருதிய, வா குழல் - நீண்டகூட்
தலையுடைய, காரிகை - தமயந்தியானவள், அமுதல் - துன்பப்படுதலை,
கேட்டு - (சுந்தையால்) கேள்விப்பட்டி (வந்து), இவட்கு - இப்பெண்
ணினுக்கு, தந்தை யா - தகப்பன யா, இ தளிர் இயல் - தளிர்
ன்ற மேனியையுடைய இப்பெண்ணானவள், எவறகு உரியன் - எவ
னுக்கு மனையாள், தனித்து வந்த ஆறு - தனித்துவந்தவிதம், எவன -
யாது, இவளை - இப்பெண்ணை, நீ உணர்ந்தது - நீ அறிந்தது, எவ்வாறு -
எப்படி, என்று - என்று, அந்தனாளை - சுவேதனை, சுவாகுலைய
அளித்தாள் - சேதிதேசத்தரசனைப் பெற்ற தாயானவள், வினவி
னள் - கேட்டாளா, எ-று.

(ச - து.) சேதிபதி தாய் தமயந்தி அமுதலைக்கேட்டு இவட்குந்
தகப்பனா, கணவனா, என்று பிராமணனைக் கேட்டாள் என்பதாம். ()

மாதுகேட்டியிம்மடவரலவிதர்ப்பர்கோன்புதலவி
காதையகனிடதர்கோன்காசினிமுழுதுந்
சூதினவிழந்திவளையுங்கானிடைத்துறந்தா
னதலாலிடேடெனவிதர்ப்பர்கோனறைந்தான்.

(இ - ள்) மாத - அரசனதுதாயே, கேட்டி - கேள், இ மடவ
ரல் - இப்பெண், விதாபடா கோன் புதல்வி - வீமராஜனது சூமா
ரத்தி; காதல் நாயகன் - அன்பினையுடைய (இவட்கு) கணவன்,
நிடதா கோன - நளமகாராஜன், (அவன்) காசினி முழுதும் - பூமிமு
ழுவதும், சூதினால் - சூதாட்டத்தால், இழந்த - தோற்றுவிட்டு, இவ
ளையும் - இததமயந்தியையும், கானிடை - காட்டினில், துறந்தான் -
விடுத்தான், ஆதலால் - ஆகையால், இவள் - இவளை, தேடி -
தேடிவீரென்று, விதாபடா கோன - வீமராஜன், அறைந்தான் - உத்
தரவு கொடுத்தான், எ-று.

(ச - து) பிராமணன் அரசியே, இப்பெண் வீமராஜன் மகள்,
இவள் கணவன் நளன், அவன் சூதாட்டத்தால் நாடிழந்து மனைவியைக்
காட்டில் விடுத்தான், இவளைத்தேடென வீமனுத்தரவு கொடுத்தான்
என்பதாம். (சு)

தேண்டியெங்கணுங்கண்டிலன்றிருவையின்மனையிற்
காண்டல்செய்தனன்கன்னலிற் பழுத்தமென்மொழியாண்
மாண்டபேரெழிலவாணுதலவயங்கியமறுவா
லீண்டுணர்ந்தனன்யானெனமறையவனிசைத்தான்.

(இ-ள்.) எங்கணும் தேண்டி - எவ்விடத்திலும் - தேடி, திருவை-
லகூழியையொத்த தமயந்தியை, கண்டிலன் - காணாதவனாய், நின
டையில - உன் மாளிகையில், காண்டல் செய்தனன் - கண்டேன்.
கன்னலில் - கருப்பினும், பழுத்த - முதிர்ந்த, மெல் மொழியாள் -
இனிய வசனத்தையுடைய இத்தமயந்தியினது, மாண்ட - மாட்சிமைப்

பட்ட, போ எழில் - மிகுந்த அழகுதங்கிய, வான் துதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியில், வயங்கிய - விளங்கிய, மறுவால் - மச்சையினால், ஈண்டு - இவ்விடத்தில், யான் - நான், உணர்ந்தான் - (இன்னொன்று) அறிந்தேன், - என்று, மறையவன் - சுவேதனுவன், இசைத்தான் - சொன்னான், எ-று.

(க - து.) சுவேதன் தமயந்தியை நெற்றிமச்சையினு லறிந்தேனென்றான் என்பதாம். (எ)

அதுகிளத்தலுமணி துதன்மாசினையகற்றக்
கதிரொறித்தலீர்கண்வழுக்குற்றனகூச
மதி துதல் புறத்திலகியமறுவினே நோக்கித்
ததைமலர்க்குழற்றமயந்தியிவளெனவுணர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) அது கிளத்தலும் - அச்செய்தியைச் சொன்னவளில், அணி துதல் - அழகிய நெற்றியிலுள்ள, மாசினே - அழுக்கை, அகற்ற - போக, கதிரா எறித்தல் - ஒளிவிடுகின்றமையால், கண் - நேத்திரங்கள், வழுக்கு உற்றன - சிதறினவைகளாகி, கூச - அஞ்ச, மதி துதல் புறத்து - பிறைபோன்ற நெற்றியினிடத்து, இலகிய - பிரசுரித்த, மறுவை - மறுவினே, நோக்கி - பார்த்து, இவள் - இப்பெண், ததை மலா குழல் - நெருங்கிய மலாகளையணிந்த கூந்தலையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியே, என - என்று, உணர்ந்தாள் - (அரசனனனை) அறிந்தாள், எ-று.

(க-து.) அரசன் தாய் மறுவினாலே தமயந்தியென் றறிந்தாள் என்பதாம். (அ)

வனையமலர்க்குழன்மங்கைநின்னன்னையும்யானும்
புனைகருங்குழற்சுதர்மன்றன்புதல்வியராலே
மெனலுமன்னையதனினையமலர்ச்சீறடியிறைஞ்சிக்
கனையகருங்கடற்கணாபுரண்டாலெனக்கலுழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) வனைய மலா குழல் - பூமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய, மங்கை - தமயந்தியே, நின் அன்னையும் - உனது தாயும், யானும் - நானும், புனை - தரிக்கப்பட்ட, கரு - பெருமை தங்கிய, கழல் - வீரக் கழலையணிந்த, சுதாமனறன் - சுதாமராஜனுடைய, புதல்வியா ஆவேம் - புத்திரிகளாவோம், எனலும் - என்று (அரசனனனை) சொன்னவளில், அன்னையன் - அப்பெரிய தாயினது, இனை - இணைந்த, மலா - தாமரை மலையொத்த, சிறு அடி - சிற்றடிகளில், இறைஞ்சி - நமஸ்கரித்து, கனை - சுததியாரின்ற, கரு கடல் - கறுத்த கடலானது, கணா புரண்டால் - கணாபுரண்டாற்போல, கலுழ்ந்தாள் - (தமயந்தி) அழுதாள், எ-று.

(க - து.) சேகிபதிதாய், தமயந்தியே! உனதாயும் நானும் சுதாமன் புத்திரிகள் என்றபோது தமயந்தியவள் காலில்வழிற் தழுதாள் என்பதாம். (க)

இன்னொன்றெனையுணர்வதன்முன்னமுமீன்ற
வன்னையாமெனவளித்தனையன்புமீதா
மன்னுமென்னுயிர்மக்களைக்காண்பதற்கெந்தை
பொன்னகர்க்கெனேவிடுத்தியென்றின்னுரைபுகன்றாள்.

(இ - ள்.) என்னை - என்னே, இன்னன் என்று - இத்தன்மைய னென்று, உணாவதன் முன்னமும் - அறிவதற்கு முன்பும், ஈனம் - பெற்ற, அன்னை ஆம் என - தாயாவ னென்னும்படி, அன்பு மீதா - ஆசைமிக, அளித்தனே - இரக்சித்தாய, மன்னும் - அவ்விடத்திற் பொருத்தியிருக்கிற, என் உயிர் மக்களை - என்னுடைய உயிர்போன்ற பிள்ளைகளை, காண்பதற்கு - பாப்பதற்கு, எந்தை - என் பிதாவினது, பொன்னகர்க்கு - அழகிய குண்டினுபுரத்துக்கு, என்னை விடுத்தி - என்னையனுப்பு என்று - என்று, இன் உரை - இணியசொற்களை, புகன்றாள் - (தமயந்தி) சொன்னாள், என்று.

(க - து.) என்னை இன்னொன்றென்றியுமுன்னமே அன்னையைப் போலக் காப்பாற்றியாய், எனமக்களைக் காணவேண்டும், என்பிதாவிடத்துக் கணுப பென்று தமயந்திசொன்னாள் என்பதாம். (க0)

உரைசெய் மாற்றமோர்ந் துள்ளாயி ருருகுமத் தழு
விக், கரைசெய் வேலையிற் கருந்தடங் கண்கணி ருகுப்ப,
வெரிமணிப் பொலன் சிவிகையி னிருள்கணிந் தொழுகு
ம், விரைசெய் கோதையை விதர்ப்பர்கோ னகர்வயின்
விடுத்தாள்.

(இ - ள்.) உரை செய் மாற்றம் - (தமயந்தி) சொல்லிய வசனத்தை, ஓர்ந்து - அறிந்து, உள உயிர் உருகு உற - உள்ளேயிருக்கும் பிராணன் உருகும்படி, தழுவி-அணைத்துக்கொண்டு, கரை செய்-கரையைச் செய்யாநின்ற, வேலையில் - சமுத்திரம்போல, கரு - கறுத்த, தடம்-விசாலமாகிய, கண்கள் - நேத்திரங்கள், நீர் உருப - நீரைச்சொரிய, எரிமணி-பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்கள் பதித்த, பொலன் சிவிகையில்-பொறபல்லக்கினமீது, இருள் கணிந்து - இருள் முதிர்ந்து, ஒழுகும் - ஒழுகாநின்ற, விரை செய் - வாசனை பொருந்திய, கோதையை - அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியை, விதாப்பார்கோன் - வீமராஜனது, நகாவயின் - குண்டினுபுரத்திற்கு, விடுத்தாள் - அனுப்பினாள், என்று.

(க - து.) பெரியதாயானவள் தமயந்தியை முத்துச்சிவிகையிலேற்றிக் குண்டினுபுரத்துக் கணுப்பினாள் என்பதாம். (கக)

கொள்ளைவண்டினங்கூட்டுணுநறுமலர்க்கோதை
யள்ளலங்கருஞ்சேற்றிடையரக்கிதழ்விநிந்த
வள்ளவாய்ச்செழுங்கமலமேன்மடவனந்துயில்கூர்
வெள்ளநீர்வயல்விதர்ப்பர்கோனகரமேயினளால.

(இ - ள்.) கொள்ளை வண்டு இனம் - மிகுந்த வண்டுக் கூட்டங்கள், கூட்டுணும் - (தேனைக்) கொள்ளையிடும்படியாகிய, நறு பண -

வாசனையொருந்திய மலர்களையணிந்த, கோதை - கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், அள்ளல் - குழைந்த, அம் - அழகிய, கரு - கரிய, சேற்றிடை - சேற்றினிலுண்டாகிய, அரக்கு இதழ் - செவ்விதழ் கள், விரிந்த - மலர்ந்த, வள்ளம் வாய் - கண்ணம்போன்ற வாயை யுடைய, செழு கமலமேல் - செழித்த தாமரை மலரின்மேல், மட அனம் - இளவன்னங்கள், துயில் கூடா - நித்திரைசெய்கின்ற, வெள்ள நீர் - நீர்ப்பெருக்கையுடைய, வயல் - கழனிகளையுடைய, விதாப்பாகோன் - விதாப்பதேசத் தரசனாகிய வீமராசனது, நகரம் - குண்டினபுரத்தை, மேயினன் - அடைந்தான், எ-று ஆல்-அசை.

(க - து.) தமயந்தி குண்டினபுரத்தைச் சார்ந்தான் என்பதாம்.

அமுதவுண்கணுமறமெல்லாடையுமலங்கற்
கழுமச்சூட்டுபுகைசெயாக்கருங்குழற்காடும் [ன்
விழியினோக்கலும்விதர்ப்பர்கோனவெய்துயிர்த் தயர்ந்தா
றமுதியன்னையருறுதுயர்ச்சாற்றலாந்தகைத்தே.

(இ-ள்.) அமுத - அழகையுற்ற, உண் கணும் - (தமயந்தியினது) மையுண்ட கண்களையும், அறம - அறுபட்ட, மெல் ஆடையும் - மென்மைபொருந்திய புடைவையையும், அலங்கல் - மலர் மாலைகளை, கழும - நிறைய, சூட்டுபு - சூட்டி, செயா - முடிக்காத, கரு குழல் காடும் - கரிய கூடத்திற்காட்டையும், விதாப்பா கோன் - வீம ராசனாவன், விழியின் னோக்கலும் - கண்களாற் கண்டமாத்திரத் தில், வெய்து உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, அயர்ந்தான் - சோர்ந் தான்; அன்னையா - தாய்மாமகள், தழுவி - (தமயந்தியைத்) தழு விக்கொண்டு, உறு துயா - அடைந்த துன்பமானது, சாற்றலாம் - (நமமாற) சொல்லுமபடியான, தகைத்தே - தன்மையையுடையதா, எ-று.

(க - து.) தமயந்தியை வீமராசன்கண்டு சோர்ந்தான், தாய் மாகள் தழுவி யழுதார்கள என்பதாம். (கஉ)

காட்டினள்ளிருட்காலையிற்காலலனீத்த
திட்டொணுவெழிற்றெரிவையைத்தேடினன்கொணர்ந்த
மூட்டிமுத்தழன்முறைமையின்வளர்த்திடுகவேதன்
வேட்டயாவையுங்கொள்கெனவளித்தனன்வீமன்.

(இ - ள்.) காட்டில் - வனத்தில், நள் இருள் காலையில் - நடுராத்திரிகாலத்தில், காலலன் - நளமகாராசன், நீத்த - விடுத்த, தீட்டு ஒண - எழுதக்கூடாத, எழில் - அழகுபொருந்திய, தெரிவையை - தமயந்தியை, தேடினன் - தேடி, கொணர்ந்த - கொண்டுவந்த, மூட்டி - மூட்டப்பட்ட, முத்தழல் - மூன்றக்கணிகளை, முறைமை யில் - கிரமத்தினால், வளாததிகம் - வளாக்காநின்ற, சுவேதன் - சுவேதனென்னும் மறையவன், வேட்ட - விரும்பிய, யாவையும் - எல்லாவற்றையும், கொள்க - பெற்றுக்கொள்ளென்று, வீமன் - வீமராசன், அளித்தனன் - கொடுத்தான், எ-று.

(க - து.) வீமராஜன் சுவேதனுக்கு வேண்டியன கொடுத்தான் என்பதாம்.

முத்தழலாவன—தக்பிணக்கினி, காருகபத்திபம், ஆஹவனீயம் என்பனவாம். (கசு)

மககள்வாணமுகநோக்கியுமடவரனெஞ்ச
நெகருவாமிதல்கண்டநற்றயுளநெகிழ்ந்து
கக்குசெந்தழற்காலவேற்காதலற்குறுகி
நககபூங்கழனளையுநாடுகென்றுரைத்தாள்.

(இ - ள்) மக்கள் - பிள்ளைகளினது, வாள் முகம் - ஒளிபொருந் திப முத்ததை, நோக்கியும் - பார்த்தபின்பும், மடவரல் - தமயன் தியினது, நெஞ்சம் - மனமானது, நெகரு வாமிதல் - நெகிழ்ந்து வா மிதலை, கண்ட - பார்த்த, நல் தாய - ஈனற தாயானவள், உளம் நெகிழ் நது - மனமுருகி, ககரு - கககப்பட்ட, செம தழல் - சிவந்த அக்கி னிபொருந்திய, காலன் - யமனையொத்த, வேல் - வேலாயுத்ததை யேந்திய, காதலன் - தன்னையகனாகிய வீமராசனை, குறுகி - கிடழ் நினது, நகக பூ கழல் - விளகுகுகின்ற அழகிய வீரகழமையணிந்த, நளனையும் - நளமகாராசனையும், நாடுக என்று - தேடுகவென்று, உரைத்தாள் - சொல்லினாள், எ -று.

(க-து.) சாருகாசினி நளனையும் தேடும்படி வீமனுக்குச் சொன் னாள் என்பதாம். (கரு)

ஒடரிக்கணாளுரைத்தலுமொற்றரைக்கூவி
யாடகப்பகம்பொலன்கழனளையீராய்ந்து
தேடிவம்மினென்றரசர்கோன்றிசைதொறுஞ்செலுத்த
நாடினாவார்நளிகடல்வரைப்பெலாநடந்தே.

(இ-ள்.) ஒடி அரி கணாள் - நீண்ட அரிபார்த கண்களையுடைய காஞ்சனமாலையானவள், உரைத்தலும் - சொன்ன மாததிரத்தில், ஒற்றரை கூவி - வேவுகாரரை யழைத்து, ஆடகம் - பொன்னா லாகிய, பசு - பசுமையாகிய, பொலன் - அழகிய, கழல் - வீரக்கழலை யணிந்த, நளனை - நளமகாராசனை, நீர ஆய்ந்து - நீங்கள் ஆராய் ந்து, தேடி - திரிந்துபார்த்து, வம்மின் - வாருங்கள், என்று - என றுசொல்லி, அரசா கோன - வீமராசன், திசைதொறும் - எட்டுத் திக்குிலும், செலுத்த - (அவாகளை) அனுப்ப, அவா - அவ்வேவுகா ரா, நளி கடல் வரைப்பு எலாம் - குளிர்ச்சிபொருந்திப சமுத்தி ரஞ்சுமுந்த பூமண்டல முழுமையும், நடந்து - திரிந்து, நாடினா - தேடினார்கள், எ -று.

(க - து.) வீமராஜன் நளனைத்தேடும்படி வேவுகாரர்களுக்குக் கட்டினையிட அவர்கள் தேடினார்கள் என்பதாம். (கக)

துருவுமொற்றரிலொருவன்மீண்டணங்கின்முன்றோன்றி
யரிவைமுதெயிலையோத்திமாநகரினிலடைந்தேன்

புரிசுருங்குமுன்மனைவியைப்போக்கினன்புலம்பும்
ஒருவனிவ்வுழியுண்டுகொலெனவினாவினனால்.

(இ-ள்.) துருவும் ஒற்றில் - தேடுகிற வேவுகாரரான், ஒருவன் - பாணதனென்னு மொரு வேவுகாரன், மீண்டு - திரும்பிவந்து, அணவ கின் முன் தோன்றி - தமயந்தியின் முன்னிலையில் நின்று, அரிவை - இராசகுமாரத்தியே, மூத - பழைய, எயில் - மதில்கூழ்ந்த, அயோத்தி மா நகரினில் - அயோத்தியாபுரியில், அடைந்தேன் - சென்றேன்; புரி- விரும்பப்பட்ட, சுரு குழல் - கரிய கூந்தலையுடைய, மனைவியை - மனை யாட்டியை, போக்கினன் - விடுத்தவனாகி, புலம்பும் - துன்பப்படு கின்ற, ஒருவன் - யாவனானு மொருவன், இவ்வுழி - இந்தப் பட்ட ணத்தில், உண்டுகொல் என - உளனா என்று, வினாவினன் - விசாரித் தேன், எ-று. ஆல் - அசை.

(க - து.) பாணதனென்னும் வேவுகாரன் தமயந்திமுன்வந்து அயோத்தியில் மனைவியை நீக்கினவனுண்டா வெனக்கேட்டேன் என பதாம். (கஎ)

ஒகையோடெனக்கொருவனுங்குளங்கனிந்துருகி
வாகைவெஞ்சிலையிருதுபன்னற்குயர்மான்மேர்ப்
பாகன்கொய்யுளைப்பரியுளந்தேர்பவனொருவன்
நேருகையைப்பிரிந்தாரருருழப்பவன்சோர்வான்.

(இ-ள்.) ஒகையோடு - அன்புடனே, எனக்கு - எனக்கு, ஒருவன் - ஒருமனிதன், ஆங்கு - அவ்வயோத்திகரத்தில், உளம் கனிந்து - மனங் கனிந்து, உருகி - கரைந்து, வாகை - வெற்றிமாலையணிந்த, வெம் சிலை- வெவ்விய வில்லைபெந்திய, இருதுபன்னற்கு - இருதுபன்ன வரச னுக்கு, உயா மான தோ - உயாத குதிகாகட்டிய தேரை நடத்து கின்ற, பாகன் - சாரதியும், கொய உளை - கொய்துகட்டிய புறமயி ரினையுடைய, பரி உளம் - குதிகாகளிளது மனதை, தோப்பவன் - அறி பவனும், ஒருவன் - தனியொ யிருப்பவனும், தோகையைப் பிரிந்து - மனையாண்பிரிவுற்று, ஆர் அஞர் உழப்பவன் - மிகுந்த துன்பப்படு கின்றவனும், சோவான் - சோவையடைகின்றவனும், எ-று.

(க-து-) அங்கொருவன் இருதுபன்னனுக்குத் தோப்பாகன் மனை வியைப்பிரிந்து சோபவன் எனபதாம். (கஅ)

இதுமுதல் இரண்டிபாடலங் குளகம்.

அழலிலாதுணவமிர்தெனவடுந்தொழில்புரிவோன்
மழகளிற்றினனடையினன்வாகுவனென்போ
னெழுவுலாந்திணிதோளினனீங்குளனென்ன
வொழுக்குங்கொடிமருங்குலாயுணர்ந்தனன்வந்தேன்.

(இ-ள்.) அழல் இலாது - நெருப்பில்லாமல், உணவு - உண்டியை, அமிது என - அமுதமென்னும்படி, அடம் தொழில் - சமைத்தலை, புரிவோன் - செய்வானும், மழ களிற்றின் - இளமைதங்கிய யானை

போல, நன் நடையினன் - நல்ல நடையையுடையவனும், வாகுவன் எனபோன் - வாகுவனென்னும் பெயரையுடையவனும், எழு உணர் - னுன்போ லுலாவுகிற, தினி தோளினன் - வலிமைபொருந்திய தோள்களை யுடையவனும் (ஆகிய ஒருவன்), ஈங்கு - இந்நகரத்தில், உளன் - இருக்கின்றான், என்ன - என்று சொல்ல, ஒழுகு - தேனொழுதுகின்ற, ஸ்ர கொடி - புஷ்பக்கொடியை யொத்த, மருங்குவாய் - இடையை யுடைய தமயநதியே, உணர்ந்தனன் வந்தேன் - இச்செயதி யறிந்தவனாகி இவ்விடம் வந்தேன் (என்றான்), எ-று.

(க-து.) அக்கினியில்லாது சமைப்பவன் இருக்கிறானென்று கேட்டுவந்தேன் என்றான என்பதாம். (கூ)

வீமன் தேடவிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்புள் - கககக.

க லி நீ ங் கு ப ட ல ம்.

[இப்படலத்தால் நாளிடத்திற்பொருத்தி வருத்தியிருந்த கலியன் நளன் அக்ஷவித்தை யறிந்தபின் அவனிடத்தில் நில்லாது விட்டுநீங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

கவிநிலைத்துறை

என்றுகூறியவந்தனற்கிருநிதிவழங்கி
நன்றுநின்னுரையின்னமுமயோத்தியினண்ணி
மன்றல்மாலேவேலிருதுபன்னற்குளமகிழ்வ
தொன்றுகூறுவதுளதெனவுரைத்தன்மேயினளால்.

(இ-ள்.) என்று கூறிய - இப்படியென்று சொல்லிய, அநத ணற்கு - ஒற்றையச்சென்ற பாணதனென்னும் பிராமணனுக்கு, இரு நிதி வழங்கி - மிகுந்த நிதிகளைக்கொடுத்தது, நின் உரை - உனசொற்கள், நன்று - நல்லனவாயுள்ளன; இன்னமும் - மறுபடியும், அயோத்தியில் நண்ணி - அயோத்திரகரத்திற் சோந்தது, மன்றல் மாலே - வாசனே பொருந்திய பூமாலையணிந்த, வேல் - வேலாயுதமெந்திய, இருதுபன னற்கு - இருதுபன்ன மகாராசனுக்கு, மகிழ்வது - மனவகளிப்ப தாகிய, ஒன்று கூறுவது உளது - ஒன்று சொல்லத்தக்கது உண்டு, என - என்று, உரைத்தல் மேயினள்-சொல்லினள், எ-று. ஆல்-அசை.

(க-து) தமயந்தி பிராமணனுக்குப் பொருள்கொடுத்தது இருது பன்னனுக்குச் சொல்லவேண்டுமென தொன்றுண்டென்று சொல்லாத தொடங்கினான் என்பதாம். (க)

நாட்டமுன்றுடைநாயகன்வரத்தினான்கை
மீட்டுங்கன்னிகையாயினள்சுயம்வரம்விழைந்தாள்
கேட்டுமாரிலக்கிழவருமவ்வுழியிறுத்தார்
பூட்டுவார்சிலைமன்னநீபோதியேற்போவாய்.

(இ - ள்.) நாட்டம் மூன்று உடை நாயகன் - திரிநேத்திரங்களை யுடைய பரமசிவனது, வரத்தினால் - அனுக்கிரகத்தினால், நவகை - தம யந்தியானவன், மீட்டும் - மறுபடியும், கன்னிகை ஆயினள் - கன்னி கையாகி, சுயம்வரம் - சுயம்வரத்தை, விழைந்தாள் - விரும்பினாள், கேட்டி - அச்செய்தி கேட்டி, மா நிலக்கிழவரும் - அரசார்களும், அவ ளுழி - அவ்விடத்தில், இறுத்தா - வந்தடைந்தார்கள, பூட்டி - நானே றிடப்பட்ட, வார சிலை மனை - நீண்ட விலையேந்திய இருதுபன்ன வரசனே, நீ போதியேல் - நீ போவையானால், போவாய் - (விரவிற) போ, என்று.

(க - து இருதுபன்னனே தமயந்தி இரண்டாவது சுயம்வ ரத்தை யிச்சித்தாள் நீபோவையாகிற் போ எனபதாம். (உ)

இதுமுத லிரண்டுபாட்டுக குளகம்.

நானை நன்மணம்புணர்வதுநிடதநாடளிகுயம்
கானையாருயிருளன் கொலோகழிந்தனன் கொல்லோ
வாளிமொய்ம்பிடுயென்று நீயறைகெனவறைந்தாள்
வானைவென்றிரபரந்துமைதோயந்தகண்மடவாள்.

(இ - ள்) நானை - நானைத்தினத்தில், நல் மணம் - நல்ல விவாக மானது, புணாவது - செய்யப்படுவதாம், நிடத நாடு அளிக்கும் - நிடத தேசத்தை இரகசிக்காநின்ற, கானை - நளமகாராசனானவன், ஆர - நிறைந்த, உயிர் - பிராணனானது, உள்ளகொலோ - இருக்கப்பெற் றானே, கழிந்தனன் கொல்லோ - நீங்கப்பெற்றானே, ஆளி மொயம்பி னாய் - சிவகததையொத்த பலத்தையுடைய இருதுபன்னனே, என்று- என்றுசொல்லி, நீ யறைக என - நீசொல்லென்று, வானை வென்று - வாளாயுதத்தைச் சயித்தது, அரிபரந்து - செவ்வரிபரந்து, தோய் த கண் - அருசனம் பொருந்திய கண்களையுடைய, மடவாள் - தமயன் தியானவள், அறைந்தாள் - சொன்னாள், என்று.

(க - து) நானை விவாகமெனச் சொல்லென்று சொன்னாள் என்ப தாம். (ந)

சுருதி தூற்றுறைபோயவன்றுனைவினிலெய்தி
யிருதுபன்னனையடைந்திவையாவையுமியம்ப
மருமலர்க்குழன்மன்றலகேட்டலுமுளமகிழ்வுந்
துருவவாம்பரித்தேர்விடுவாகுவற்குரைப்பான்.

(இ-ள்) சுருதி தூல் துறை - வேதசாஸ்திரங்களினது மார்க்கத் தில், போயவன் - சிறந்தவனாகிய வேதியன், துனைவினில் எய்தி - சிகிரததில் (அயோததியை) அடைந்து, இருதுபன்னனே - இருதுபன னரசனே, அடைந்து - நெருங்கி, இவை யாவையும் - இவை யனைத்தை யும், இயம்ப - சொல்ல, மரு மலா குழல் - வாசனப்பொருந்திய மலனா யணிந்த கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, மன்றல் கேட்டலும் - விவா கவார்த்தையைக் கேள்வியுற்ற மாத்திரத்தில், உளம் - மனமானது, மகிழ்வு உறது - களிப்புற்று, உருவவாம்பரி - நேராகத் தாவாரின்ற

குதிகாகட்டிய, தோ விடும் - தேவை- செலுத்தாரின்ற, வாகுவற்கு - வாகுவன என்னுரு சாரதிக்கு, உரைப்பான - சொல்லுவான், எ-று.

(௩ - து) இருதுபன்னன் தோப்பாகனுக்குச் சொல்லுவான் என்பதாம் (ச)

தளருதுண்ணிடைத்தமயந்திசயம்வரநாளை
யுளையப்பசுமபுரவியினுள்ளமோர்ந்தனையேற்
தெளியுயகேள்வியாப்பினாவினிற்செலுத்துகதேரென்
றளிமுரன்றுபைந்தேனுகர்தாரினுனறைந்தான்.

(இ - ள்.) தளரும் - தளாசசியடையாநினற, துண் இடை தமயந்தி - துடபமான இடையையுடைய தமயந்தியினது, சயம்வரம் - சயம்வரமானது, நாளை - நாளைத்தினத்திஸ் (நடக்கின்றது), உளை - புறமயிரினையும், வயம் - வெற்றியையுமுடைய, பசு - பசுமையாகிய, புரவியின் - குதியினது, உள்ளம் - மனதை, ஓர்ந்தனையேல் - அறிவாயானால், தெளியும் கேள்வியாய - தெளிவுபெறுக கேள்வியையுடைய வாகுவனே, விரைவின் - சீக்கிரத்தில், தோ செலுத்துக - இரத்ததை நடத்துக, என்று - என்றுசொல்லி, அளி முரன்று - வணிகுள சத்தித்து, பை தேன் - பசியதேனை, தாகா - உண்ணும்படியான, தாரினுன் - மாஸ்யனின்ற இருதுபன்ன மகாராஜன், அறைந்தான் - சொன்னான், எ-று

(௧-து) இருதுபன்னன், தோப்பாகனே நாளை தமயந்திக்குச் சயம்வரம் சீக்கிரம் தேவைச் செலுத்தென்றான் என்பதாம். (ரு)

கேட்டவாகுவன்கிளியெனமிழற்றுதிங்கிளவி
காட்டுணீத்ததுநினைத்தனளாயினுங்கற்பு
நாட்டுகின்றவளித்திறம்புரியுமோநம்மைக்
கூட்டுதற்கிஃதிழைத்தனளாமெனக்குறித்தான்.

(இ - ள்.) கேட்ட - அச்சொல்லாக கேட்ட, வாகுவன் - வாகுவனென்னும் பெயரினையுடைய நான், கிளி என - கிளிபோல, மிழற்று - பேசுகின்ற, தி ளிளவி - மதுரமான சொற்களையுடைய தமயந்தியானவள், காட்டுள் - காட்டினுள், நீத்தது - விடுத்ததை, நினைத்தனள் ஆயினும் - (விரோதமாக) நினைத்தாளானாலும், கற்பு - பதிவிரதத்தை, நாட்டுகின்றவள் - நிலைநிறுத்துகின்ற அவள், இ திறம் - இவ்வண்ணமாக, புரியுமோ - செய்வாளோ (செய்யாள் ஆயினும்), நம்மை-எமமை, கூட்டுதற்கு - (தன்னுடன்) கூட்டுதற்கு, இஃது இழைத்தனள் ஆம் - இதைச் செய்தவளாவாள், என - என்று, குறித்தான் - கருதினான், எ-று.

(௧-து.) நான், தன்னை வரவழக்க இவ்வாறு செய்தாளென்று நினைத்தான் என்பதாம். (சு)

நொறில்வயப்பரித்தேர்பண்ணிநொய்தினிற்கொணரா
வெறுழ்வலித்தடந்தோளினுய்த்தேர்மிசையிவரி

னறுமலர்ப்பகம்பூந்தொடைவிதர்ப்பர்கோனாட்கு
ஹுவலிப்பகல்கழிவதன்முன்னெனவுரைத்தான்.

(இ-ள்.) கொறில் - வேகமும், வயம் - வெற்றியும் பொருந்திய, பரி - குதிரைகட்டிய, தோ - இரத்ததை, பண்ணி - அலங்கரித்து, கொய்தினில் - சீக்கிரத்தில், கொணரா - (வாகுவன்) கொண்டுவந்து, எழறு வலி - மிகுந்த வலிமை பொருந்திய, தட்டம் தோளினாய் - பருத்த தோட்களையுடைய இருதுபன்னராசனே, தோமிசை - தேரினில், இவரில் - ஏறிக்கொள்வாயாகில், நறு மலா - வாசனைபொருந்திய மலாகடொடுத்த, பசு - குளிர்த்த, பூ தொடை - அழகிய மாலைகளை யணிந்த, விதாப்பா கோன நாட்டில் - வீமராஜனது தேசத்தில், பகல் - இன்றைத்தினம், கழிவதன் முன் - நீங்குவதற்கு முன்னமே, உறுவல - அடைவேன், என - என்று, உரைத்தான் - சொன்னான், என்று.

(க - து) தோப்பாகனாகிய நான், தேரைக்கொண்டுவந்து அரசனே, நீரேறினால் பொழுதுபோமுன் விதாப்பதேயத்தில கொண்டு போய விடுவேன் என்றான் என்பதாம். (எ)

என்றுகூறலுமிளங்கதிர்ப்பரிதிபோலிறைவன்
குன்றுபோலுயர்கொடிஞ்சியந்தேர்மிசைக்கொள்ள
நின்றயாவருமவியப்புறநினைவருங்கடுப்பின்
மன்றலந்தொடைவாகுவன்வாம்பரிவிடுத்தான்.

(இ - ள்.) என்று கூறலும் - இப்படி சொன்ன மாத்திரத்தில், இள கதிர் பருதி போல் - பாலஞ்சியன போல, இறைவன் - இருது பன்னவரசன், குன்று போல் உயர் - மலைபோல உயர்ந்த, கொடிஞ்சி அம் தோமிசை - மேற்பரப்பையுடைய அழகிய தேரின்னில், கொள்ள - ஏறிக்கொள்ள, நின்ற யாவரும் - பாத்திருந்த அனைவரும் வியப்பு உற - ஆச்சரியப்பட, நினைவு அரும் - எண்ணுதற்கரிய, கடுப்பின் - வேகத்தினால், மன்றல - வாசனைபொருந்திய, அம் தொடை - அழகிய மாலை யணிந்த, வாகுவன் - வாகுவனாவன், வாம்பரி - தாவா நின்ற குதிரைகளை, விடுத்தான் - நடத்தினான், என்று.

(க - து.) இருதுபன்னன் தேறிலேற நளனாகியபாகன் தேரை விடுத்தான் என்பதாம். (அ)

விடுத்தவாம்பரிவருந்தலுமெய்த்தவர்தனக்குக
கொடுத்தவிஞ்சையைக்கொய்யுளைப்பரியொடுங்கூறக்
கடுப்பையாவருமுணர்ந்திலர்காலவிசைத்தோடி
யடுத்தவார்கழலவிதர்ப்பர்கோனணிகெழுநாட்டில்.

(இ - ள்) விடுத்த - செலுத்தப்பட்ட, வாம்பரி - தாவாநின்ற குதிரைகள், வருந்தலும் - வருந்துமளவில், மெய் தவா - முனிவர்கள், தனக்கு கொடுத்த - தனக்குபதேசித்த, விஞ்சையை - மந்திரத்தை, கொய் உளை - கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, பரியொடும் -

குதியாயோடு, கூற - உபதேசிக்க, கடுப்பை - (தங்கள்) வேகத்தை, யாவரும் - எவரும், உணர்ந்தில் - அறிந்தில் (ஆம்படி), கால் விசைத்து ஒடி - கால்களை வீசிச் சென்று, வார் கழல் - நீண்ட வீரக்கழலையணிந்த, விதாப்பர் கோன் - வீமராஜனது, அணி கெழும் - அழகு பொருந்திய, நாட்டில் - தேசத்தில், அடுத்த - சேர்ந்தன, எ-று.

(க - து) குதிகைகள் விதர்ப்பதேயத்தைச் சார்ந்தன என்பதாம்.

கூந்தன்மாவளமறிதலிற்சாலிகோத்திரனே
வாய்ந்தகேள்வியின்மாதலியோவன்றிநளன
மேந்தல்வேற்றுருவெடுத்தனனோவெனவெண்ணி
வேந்தர்வேந்தனுமணிமுடிதுளக்கினன்வியந்தான்.

(இ - ள்.) கூந்தல் மா - புறமயிரையுடைய குதிகைகளைத்து, உளம் - மனதை, அறிதலில் - உணர்வதில், சாலிகோத்திரனே - சாலிகோத்திர முனிவனே, (அன்றி) வாய்ந்த கேள்வியின் - பொருந்திய கேள்வியையுடைய, மாதலியோ - இரதிரசாரதியோ, அனறி - அல்லவாகின், நளன் ஆம் ஏந்தல் - நளமகாராஜனாகிய அரசன், வேறு உரு எடுத்தனனோ - வேறுருவெடுத்து வந்தனனோ, என எண்ணி - என்று சிந்தித்து, வேந்தர் வேந்தனும் - இராஜாதிராஜனை இருது பன்ன ராஜனும், மணி முடி - நவரத்தினகிரீடம் தரித்த சிரத்தை, துளக்கினன் - அசைத்து, வியந்தான் - சந்தோஷித்தான், எ-று.

(க-து.) இருதுபன்னன் சாலிகோத்திரனே, இரதிரசாரதியோ, நளனே எனவெண்ணி யதிசயித்தான் என்பதாம். (க0)

முத்தவெண்குடைவேந்தர்கோன்முழவுமுத்தடந்தோ
ளுத்தரீயமர்நெறியிடைவீழ்தலுமுணர்ந்து
தத்துவாம்பரிநிறுவியத்துகிறருகென்னப்
பத்தியோசனைகடந்ததுதேனொனப்பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) முத்தம் வெள் குடை - முத்தினுறசெய்த வெண்ணைக் குடையைத் தரித்த, வேந்தர் கோன் - இருதுபன்ன ராஜனைவன, முழவு உறழ் - மத்தளதகையொத்த, தடம் தோள் - பருத்த தோள் களினின்றும், உத்தரீயம் - அங்கவஸ்திரமானது, அ நெறியிடை - அந்தமார்க்கத்தில், வீழ்தலும் - வீழ்ந்த மாத்ரிதத்தில், உணர்ந்து - தெரிந்துகொண்டு, தத்துவாம் பரி நிறுவி - தாவியோடுகின்ற குதிகைகளை நிறுத்தி, அ துகில் - அந்த அங்கவஸ்திரத்தை, தருக எனன் - தாவென்று கேட்க, தோ - இரதமானது, பத்து யோசனை - பத்து யோசனைதாரம், கடந்தது என - கடந்து வந்ததென்று, பகர்ந்தான் - (வாசுகன்) சொன்னான், எ-று.

(க - து.) இருதுபன்னன் அங்கவஸ்திரம் விழுந்தது எவ்வென சாரதி பத்துயோசனை சென்றது என்றான என்பதாம். (கக)

இன்னவாய்மைகேட்டரசனும்வியப்புடனேகப்
பின்னுமையிருகாவதமகன்றதற்பின்னர்

மூன்னர்த்தோன்றியதளியினம்பெடையொழிமூசப்
பொன்னந்தாகுபூந்துணர்ப்பொரியலாத்தான்றி.

(இ - ள்.) இன்ன வாய்மை - இத்தன்மையான வசனத்தை, கேட்டு - கேள்விபுற்று, அரசனும் - இருதுபன்ன ராஜனும், வியப்புடன் - ஆச்சரியத்துடனே போக, பின்னும் - பின்பும், ஐ இருகாவதம் - பத்துக்காவதம், அகன்றதன் பின்னா - சென்றபின்பு, அளி இனம் பெடையொழி - ஆண்வண்டுகள் பெண் வண்டிகளுடனே, மூச - மொய்க்கப்பெற்ற, பொன் அம் தாது - பொன்போ லழகிய மகரந்தப்பொடிகள், உரு - உதிரப்பெற்ற, புதுணா - புஷ்பக் கொத்துகளையும், பொரி அரை - பொருக்கெடுத்த அரையையுமுடைய, தான்றி - தான்றிமரமானது, மூன்னா எதிரில், தோன்றியது - காணப்பட்டது, என்று.

(க - து.) தான்றிமரம் எல்லா காணப்பட்டது என்பதாம். (கஉ)

தான்றிமாமரந்தோன்றவந்தேரினத்தகைத்துத்
தோன்றுமம்மரத்திலைகளுங் கொக்கமென்பழனு
மூன்றுகோடியே முப்பதுநிறிரண்டெனமொழிய
வான்றதேவியே நெண்ணியற்றாமெனவியந்தான்.

(இ - ள்.) தான்றி மா மரம் - பெரிய தான்றிமரமானது, தோன்
து - காணப்பட்டவளவில், தேரின தகைத்து - (இருதுபன்னவர
சன்) இரத்ததை நிறுத்தி, தோன்றும் - காணப்படுகின்ற, மா
தது - இந்தமரத்தில், இலைகளும் - இலைகளும், கொக்க மெல் பழ
னும் - நெருங்கிய மென்மையான பழங்களும், மூன்று கோடியே
முப்பதுநிறு இரண்டு - இரட்டிலையிட்ட முப்பதை மேற்
கொண்ட மூன்றுகோடியென, மொழிய - சொல்ல, ஆன்ற கேள்வி
யோன் - நிறைந்த கல்வியையுடைய நளமகராசன், எண்ணி - அம்ம
ரத்தினை முதலியவற்றைக் கணக்கிட்டு, அறறும் - நீ சொல்லு மத்
தன்மைத்தாம், என - என்றுகூறி, வியந்தான் - (அக்கணக் கறிவினில்)
ஆச்சரியப்பட்டான், என்று.

(க - து.) இருதுபன்னன் தான்றிமரத்திலைகளுங் கனிகளும்
மூன்று கோடியே யறுபது எனச்சொல்ல, சாரதி எண்ணி யதிசயித்
தான் என்பதாம். (கக)

இனையவிஞ்சைமற்றெனக்குரீயளித்தனையென்னிற்
றுனையப்பரியுளமுணர்விஞ்சையான்சொல்வன்
வளைபொலன் கழன்மணிமுடிமன்னவென்றுரைப்ப
வனையவிஞ்சையைவாகுகற்களித்தனனன்றே.

(இ - ள்.) இனைய விஞ்சை - இத்தன்மையாகிய வித்தையை, கு
க்கு - என்னுக்கு, நீ அளித்தனை என்னில் - நீ கொடுப்பாயானால்,
துனை - வேகமுடைய, வயம் - வெற்றிபொருந்திய, பரி உளம் -
குதிரைகளின் மனதை, உணா விஞ்சை - அறியும் வித்தையை,

வனை பொலன் கழல் - கட்டப்பட்ட பொன்னும்செய்த வீரக்கழலை யும், மணி முடி - நவரத்நம்பதித்த கிரீடத்தையுந் தரித்த, மன்ன - இருதுபன்ன ராஜனே, யான் சொல்வன் - நான் (உனக்குச்) சொல்லுவேன், என்று உரைப்ப - என்று வாசுகன் சொல்ல, அனைய விஞ்சை - அந்த வித்தையை, வாசுகற்கு - வாசுகனுக்கு, அளித்தனன் - (இருதுபன்னவரசன்) கொடுத்தான், எ -று.

(க - து.) சாரதி இந்தவித்தையை எனக்குக்கொடும் குதிரைக ளுத்தையறியும் வித்தையை உனக்குக் கொடுப்பேனெனானான். இருது பன்ன ராசனும் அப்படியே சாரதிக்குக் கொடுத்தான் என்பதாம்.

இந்த வித்தையாவது கணக்குவித்தை, அதுவே அக்ஷவித்தை யாம். (கச)

இருதுபன்னனவ்விஞ்சையைவாசுகற்கீய
மருவிநின்றவன்கலிதணந்தேகிவாளரவி
னெரிசெய்வெவ்விடங்கான்றலினிதயநெக்குருகி
வெருவிவாய்விடாவிடத்தினையுமிழ்ந்தனனன்றே.

(இ - ள்.) இருதுபன்னன் - இருதுபன்னவரசன், அவ்விஞ்சை யை - அக்கணக்கு வித்தையை, வாசுகற்கு ஈய - வாசுகனுடைய நள னுக்குக் கொடுக்க, மருவி நின்ற - (நளனைச்) சோந்திருந்த, வன கலி - வலிமையுள்ள கலியனானவன், தணந்து ஏகி - (நளமகாராசனை) விட்டு நீங்கிப்போய், வாள அரவம் - ஒளிபொருந்திய காக்கோடக நாகமானது, எரி செய் - தடுக்காநின்ற, வெவ்விடம் - கொடிய விட த்தை, கான்றலில் - (தானிருந்த நளனிடத்திற்) கக்கினமையால, இதயம் - மனமானது, நெக்கு உருகி - கரைந்துருகப்பெற்று, வெரு வி - பயந்து, வாய்விடா - வாய்விட்டு, விடத்தினை - (காக்கோட கனது) விஷத்தை, உமிழ்ந்தனன் - கககினான், எ -று. அன்று ஏ - அசைகள்.

(க - து.) இருதுபன்னன் வித்தையைப் பாசுகனுக்குக் கொடுக்க, சனி நளனைவிட்டு நீங்கி விஷத்தைக் கக்கினான் என்பதாம். (கரு)

தணந்தவெந்திறற்கலியனைச்சபிக்குவனென்னுக்
கணங்கொள்வண்டிமிர்தாரினானுளத்திடைக்கருத
லுணர்ந்தவெங்கலிதமயந்தியுரைத்தசாபத்தா
லணங்கராவுமிழ்விடத்தினுலின்றளவயர்ந்தேன்.

(இ - ள்.) தணந்த - தன்னைப்பிரித்து கின்று, வெம் திறல் - வெவ் விய பலத்தையுடைய, கலியனை - கலிபுருஷனை, சபிக்குவன் என்னு - சபிப்பேனென்று, கணம் கொள் - கூட்டங்கொண்ட, வண்டு இயிர் - வண்டிகள் சத்தியாரின்று, தாரினான் - மாலையணிந்த நளமகாராசன், உளத்திடை கருதல் - மனத்தினில் நினைத்தலை, உணர்ந்த - அறிந்த, வெம் கலி - கொடிய கலியனானவன், தமயந்தி உரைத்த சாபத்

தால் - தமயந்தி கொடுத்த சாபத்தினால், அணங்கு - அச்சத்தைத் தருகின்ற, அரா - காக்கோடக நாகமானது, உமிழ் - உமிழ்ந்த, விடத்தினால் - விடத்தால், இன்று அளவு - இன்றைமட்டும், அயாரு தேன் - சோவையடைந்தேன், எ-று.

(ச-து) தன்னைச்சுவிக்க நினைந்த நளன்கருத்தை யறிந்த சனி தமயந்தி சாபத்தால் நாகம் உமிழ்ந்த விஷத்தால் சோவை யடைந்தான் என்பதாம். (௧௬)

இழைத்த தீவினை தணந்தனனின்றுதொட்டுன்போர்
வழுத்தினொரையுமருவலன்மன்னவென்றேத்த
வழற்கொடுஞ்சினந்தணிந்தனனாடலவேலரசன்
குழைத்ததானறியிலேறினன்கொடியவெங்கலியே.

(இ-ள்.) இழைத்த தீவினை - செய்யப்பட்ட கொடுஞ்செய்கைகளை, தணந்தனன் - விட்டு நீங்கினேன், இன்று தொட்டு - இன்றைத்தின முதற்கொண்டு, உன் போ - உன்னுடைய நாமத்தை, வழுத்தினொரையும் - துதித்தவரையும், மருவலன் - சேரேன், மன்ன - நளமகாராசனே, என்று ஏதத - என்று துதிக்க, ஆடல் - போரெசயுகின்ற, வேல் - வேலையேந்திய, அரசன் - நளமகாராசனானவன், அழல் கொடு சினம் - அககிளிபோற கொடிய கோபத்தை, தணிந்தனன் - விடுத்தான்; குழைத்த - தளிர்த்த, தான்றியில் - தான்றிமரத்தில், கொடிய - குந்நாகுதிய, வெம் கலி - வெவ்விய கலியனானவன், ஏறினன் - ஏறிகொண்டான், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து.) இன்றுதொடங்கி உமதுபேரைச் சொன்னவரையும் பிறத்திலன் என்று துதிக்க, அரசன் கோபம் நீங்கினன், சனி தானறிமரத்திலேறினன் என்பதாம். (௧௭)

கலிரீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆட செய்யுள் - ௧௧௨௮.

தேவியைக் கண்ணுற்ற படலம்.

[இப்படத்தால் கலி ரீங்கிய பின்பு நளமகாராஜன் வீமனது குண்டினபுரத்தில் வந்து மூன்றுவருடம் பிரிவுற்ற தனது தேவியாகிய தமயந்தியைக்காண்டல் சொல்லப்படுகின்றது.]

சுவிதீபத்துறை.

விண்டமென்மலர்நறவினைவிளரியஞ்சுகும்ப
ருண்டுதுஞ்சுகார்விடதர்கோன்றேர்கழதோட்டி
மண்மீதீம்புனலகழிசூழ்மாமதிற்குமிக்க
கொண்டல்கண்படுகுண்டினபுரத்திலவந்தடைந்தான்.

(இ-ள்.) விண்ட மெல் மலர் - மலர்த்த மெல்லிய புஷ்பங்க ளினது, நறவினை - தேனை, வினரி - வினரியென்னும் பணனைப் புரி கின்ற, அம் சுரும்பா - அழகிய வண்டுகள், உண்டு - குழித்து, துஞ் சும் - நித்தினை செய்யும்படியுள்ள, தரா - மாலையையணிந்த, ரிடதா கோன் - நளமகாராசன், தோ - இரத்ததை, கடிது ஓட்டி - விரை வினிற் செலுத்தி, மண்டு - நிறைந்த, தீ புளல் - மதுரமான நீரை யுடைய, அகழி குழ் - அகழியானது குழப்பெற்ற, மா மதில் - பெரிய மதில்களிலுடைய, குமிழி - சுகரத்தில், கொண்டல் கணபடு - மேகங்கள் நித்தினை செய்யும்படியுள்ள, குண்டின புரத்தில் - வீம ராசன் பட்டணத்தில், வந்து அடைந்தான் - வந்துசொந்தான், எ-று.

(க - து.) நளன் தேரோட்டிக் குண்டினபுரத்தில் வந்தான் என்பதாம். (க)

சில்லியந்தடந்தேர்வருகம்பலேகேளா
வொல்லையித்திறந்தேர்விடநளனலாதொருவர்
வல்லரோவெனமனத்திடையெண்ணிமற்றனையோ
னல்லனேனுயிர் துறப்பனென்றுன்னினளணங்கே.

(இ-ள்.) சில்லி அம் தடம் தோ - உருளையையுடைய அழகிய விசா ஸமாகிய தேரானது, வரும் கம்பலை - வருகின்ற சத்தத்தை, கேளா - கேட்டு, ஒல்லை - சேக்கிரத்தில், இ திறம் - இவ்வண்ணமாக, தோ விட - தேனைச் செலுத்த, நளன் அலாது - னளையல்லாமல், ஒருவா வல்லரோ - மற்றொருவா திறமையுள்ளவரோ, என - என்று, மனத்திடை - மனத் தில், எண்ணி - சிந்தித்து, அனையோன் அல்லனேல் - இவன் நளனல்ல னானால், உயிர் துறப்பல் - உயிரை விடுவேன், என்று - என்று, அணங்கு - தமயந்தியானவன், உன்னினன் - எண்ணினான், எ-று. ஏ-அசை.

(க - து) தமயந்தி தோவருஞ் சத்தங்கேட்டு இவன் நளனல்லா விடில் உயிர்விடுவே னென்றான் என்பதாம். (உ)

மருவுபாகனைத்தேரொடும்வாயலினிறுவி
யிருதுபன்னனவ்விமன்மாட்டேகலுமெதிராப்
புரிவயாவையும்புரிந்துபலகாதவம்போககி
யுருவப்பூணியைவந்தமையெவன்கொலென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) மருவு பாகனை - பொருந்திய சாரதியை, தேரொடும் - இரத்தத்தோடும், வாயலில் - (அரண்மனை) வாசலில், நிறுவி - நிறுத்தி, இருதுபன்னன் - இருதுபன்ன ராஜனானவன், அவ் விமன்மாட்டு - அந்த வீமராசனிடத்து, ஏகலும் - சென்றவளவில், எதிரா புரிவ யாவையும் - எதிராவது செய்யத்தக்க மரியாதையணத்தையும், புரிந்து - செய்து, பல காவதம் போக்கி - பலகாத வழியைக் கடந்து, உருவம் பூணியை - அழகிய ஆபரணத்தையுடைய இருதுபன்ன ராஜனே, வந்தமை - (நீ) இவ்விடம் வந்த தன்மை, எவன்கொல் என்று - என்ன காரணமோ என்று, உரைத்தான் - வீமராசன் கேட்டான், எ-று.

(க - து.) இருதுபன்னன் வீமனிடத்திற் சென்றவனவில் வீமனெதிரவந்து உபசாரஞ்செய்து வந்தகாரிட மென்னவென்று கேட்டான் என்பதாம். (ங)

ராங்கடைந்ததுமன்னநிற்காணியவெனலும்
வீங்குதோளினினியகன்மொழிபலவிளம்பிப்
பாங்குளார்தமையுறையுளொன்றமைக்கெனப்பணிப்ப
வாங்குவிண்ணவநகரினும்விழுமிதொன்றமைத்தார்.

(இ - ள்.) மன்ன - வீமராசனே, ராங்கு அடைந்தது - இந்நகரத்தில் வந்தது, நின் காணிய - உன்னைக் காண்பதற்கு, எனலும் - என்று சொல்லிய மாத்திரத்தில், வீங்கு தோளினுள் - பருத்த புசத்தை யுடைய வீமராசனுனவன், இனிய நல் மொழி - இனிமையான நல்ல சொற்களை, பல விளம்பி - பலவாகச்சொல்லி, பாங்குளார்தமை - அருகிலுள்ள ஏவலாளரைப் (பார்த்து), உறையுள் ஒன்று - ஒரு விடுதி வீட்டை, அமைக்க என - ஏற்பாடு செய்யுங்கொண்டு, பணிப்ப - உத்தரவு கொடுக்க, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், விண்ணவா நகரினும் - சொர்க்கத்தைக் காட்டிலும், விழுமிது - மேனமையதாகிய, ஒன்று - ஒரு விடுதிவீட்டை, அமைத்தார் - (ஏவலாளர்) கிட்டஞ்செய்தாராகள், எ-று.

(க - து.) வீமராஜனே உம்மைக் காணவந்தே நென்றவனவில், வீமன் ஏவலாளரை விடுதி வீட்டுன்று அமைக்கச்சொன்னான், அவர்களு மப்படியே யமைத்தாராகள் என்பதாம். (ச)

இருதுபன்னன்வேந்தருளினுலவ்வயினெய்தி
யரசர்யாவருந்தொககிலராயவனைப்பிணைத்தோள்
வினாசெய்கோதைதன்சுயம்வரமென்னவேதியன்முன் [ன்.
னுரைசெய்மாற்றம் மென்கொலென்றயிர்த்தன னுறைந்தா

(இ - ள்.) இருதுபன்னன் - இருதுபன்னராஜன், வேந்து அருளினால் - வீமனுத்தரவினால், அவ்வயின் எய்தி - அந்தவீட்டில் அடைந்து, அரசர் யாவரும் - அரசர்கள் எவரும், தொக்கிலா - வந்துசேர்ந்தன ரில்லை; ஆய் வளை - சிறந்த வளையலையணிந்த, பனை தோள் - மூங்கிலையொத்த தோள்களையும், வினா செய் - பரிமளிக்கின்ற, கோதைதன் - கூந்தலையுமுடைய தமயந்தியினது, சுயம்வரம் என்ன - சுயம்வரமென்று, வேதியன் - பாணதனென்னும் பிராமணன், முன் - முந்திய தினத்தில், உரைசெய் மாற்றம் - சொல்லப்பட்ட வார்த்தை, என் கொல் என்று - எப்படிப்பட்டதோ என்று, அயிர்த்தனன் - சந்தேகித்தவனாகி, உறைந்தான் - வாசஞ்செய்தான், எ-று. மற்று - அசை.

(க - து.) இருதுபன்னன் பாணதனென்னும் பிராமணன் சுயம்வரமென்று சொன்னதைக்குறித்துச் சந்தேகித்தான் என்பதாம். (1)

சார்தமென்முலைத்தமயந்திதோழியைநோக்கிப்
போந்தமன்னவன்பொற்றடந்தேரிடைப்பிணித்த
கூந்தன்மாவிசொரதிகொற்றவேளாளும்
வேந்தனோவெனவுணர்ந்திவண்வருகெனவிடுத்தான்.

(இ - ள்.) சார்தம் - சந்தனக்கோலமணிந்த, மெல் மூலை - மெல்லிய மூலைபோலையுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியானவள், தோழியை நோக்கி - கேசினியென்னும் தனது பாங்கியைப் பார்த்து, போர்த மன்னவன் - வந்த விருதுபன்ன ராஜனது, பொன் - அழகிய, தடம் தேரில் - விசாலமாகிய இரதத்தில், பிணித்த - கட்டிய, கூந்தல் மாபுறமயிரினையுடைய குதிரைகளை, விடும் - நடத்துகின்ற, சாரதி - தேர்ப்பாகனானவன், கொற்றம் வேல் - வெற்றி பொருந்திய வேலையுடைய தரித்த, நான் ஆம் வேந்தனோ - நானாகிய அரசனா (அல்லனா), என உணர்து - என்று அறிந்துகொண்டு, இவன் - இவ்விடத்தில், வருக - வா - வாவென்று சொல்லி, விடுதான் - அனுப்பினான், எ - று.

(க - து.) தமயந்தி கேசினியாகிய பாங்கியைச் சாரதி நானோ வென்றறிந்து வாவென்றான் என்பதாம் (சு)

கொங்குவாய்மடுத்தினவண்டுகூட்டுணங்கூந்தற்
றிங்கள்வாண்முகத்தெரிவைதன்னேவலிற்றிறம்பா
மங்கையெய்திமற்றியாவனியெத்தொழில்வலலை
யிங்குவந்தவாரென்னெனவாகுகனிசைப்பான்.

(இ - ள்.) கொங்கு - தேனை, வாய்மடுத்த - வாயைவைத்து, இன் வண்டு - கூட்டமாகிய வண்டுகள், கூட்டி உணும் - கொள்ளை கொண் டிண்ணப்பெற்ற, கூந்தல் - அளகத்தையும், திங்கள் - சந்திரனபோன்ற, வாள் முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையுமுடைய, தெரிவைதன் - தமயந்தியினது, ஏவலில் - உத்தரவினின்றும், திறம்பா - தவறாத, மங்கை - கேசினியானவள், எய்தி - அவ்விடத்திற்குச்சென்று, யாவன நீ - நீ யா, எ தொழில் வலலை - எந்தத்தொழில்களில் வல்லமையுள்ளவன், இங்கு - இவ்விடத்தில், வந்த ஆறு - வந்ததன்மை, என் என - எப்படிப்பட்டதென்று கேட்க, வாருகன் - வாருகனென்ப பட்ட நான், இசைப்பான் - சொல்லுவான், எ - று.

(க - து.) தோழிசென்று யாவன்? நீ எத்தொழிலில் வல்லவன்? நீ இங்குவந்தவகை யென்ன? என, வாருகன் சொல்வான் என்பதாம்.()

விரிமலர்க்குழற்றமயந்திசுயம்வரம்வேட்ட
விருதுபன்னன்மான்றேர்விடும்வாருகனென்போர்
புரிவல்வெந்தழலின்றியுமடைத்தொழில்புனலற்
றுருகுபாலையிற்றீம்புனறருவலென்றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) விரி மலா - மலாந்த மலாகளையணிந்த, குழல் - கூந்தலை யுடைய, தமயந்தி - தமயந்தியினது, சுயம்வரம் வேட்ட - சுயமவரத்தினில் விருப்பமுற்ற, இருதுபன்னன் - இருதுபன்னராசனது, மான் தோ - குதிரைகட்டியதேனா, விடும் - நடத்துகின்ற, வாருகன் - வாருகன் என்பது, என்போ - என்பெயராம்; வெம் தழல் அன்றியும் - வெவ்வித அக்கினி இல்லாமலும், மடை தொழில் - சமயலை, புரிவல் - செய்வேன்; புனல் ஆற்று - நீரில்லாமல், உருகு - உருகுகின்ற, பாடியில் -

பாலைநிலத்தில், தீ புனல் - மதுரமானசலத்தை, தருவல் - (உண்
டுபண்ணிக்) கொடுப்பேன்; எனது உணாத்தான் - என்றுசொன்னான்,
எ-று.

(க-து.) தமயந்தி சுயம்வரத்தை யிச்சித்த இருதபன்னன் தோ
விடுஞ் சாரதி, அக்கினியில்லாமற் சமைப்பேன், நீரில்லாத பாலைநில
நீர்உண்டாக்குவேன் என்றான் என்பதாம். (அ)

இன்னவிஞ்சைகணாளனலாதறிஞநரில்லை
யன்னவன்றரக்கொண்டனைபோலுமவ்வரசன்
மன்னிவாழ்வதெங்கர்வயின்வகுத்துனாயென்றான்
பொன்னவாஞ்சுணங்கரும்பியபுணர்முலைப்பூவை.

(இ-ள்) பொன் அவாம் - பொன்போலாகிய, சுணங்கு அரும்
பிய - தேமல் உண்டாகிய, புணர் முலை - நெருங்கிய ஸ்தனங்களை
புடைய, பூவை - கேசினியானவள், இன்ன விஞ்சைகள் - இத்தன்
மைய வித்தைகள், நளன் அலாது - நளனல்லாமல், அறிஞநா இல்லை -
அறிந்தவர்கள் (ஒருவரும்) இல்லை; அன்னவன் - அந்த நளமகாராஜன்,
தர - கொடுக்க, கொண்டன போலும் - பெற்றுக்கொண்டாய் போ
லும்; அவ் அரசன் - அந்த நளமகாராஜன், எ நகாவயின் - எந்தப்பட்
டணத்தில், மன்னி - பொருந்தி, வாழ்வது - சுகித்திருப்பது, வகு
த்து - பகுத்து, உரை - (அதைச்) சொல்லு, என்றான் - என்று வினா
வினாள், எ-று.

(க - து.) கேசினியானவள் நீ இவ்வித்தையை நாளிடைத்துக் கற
றுக்கொண்டாய்போலும்; அநளன் எங்கேயிருக்கிறான் சொல்லென்
றான் என்பதாம். (க)

மேயவிஞ்சையோர்நளனொடுங்கற்றிலன்விறல்வேழ்
சேயனானினிதுறைவதிவ்விடமெனத்தெருளேன்
நாயகற்பினர்காதலர் துறப்பினுமற்றோர்
நாயகற்பெறநினைவர்கொலோவெனநவின்னான்.

(இ-ள்.) மேய விஞ்சை - பொருந்திய வித்தையை, ஓர் - ஒப்
பற்ற, நளனொடும் - நளமகாராசனிடத்தில், கற்றிலன் - நான் கற்க
வில்லை; விறல் வேல் - வெற்றிபொருந்திய வேலெந்திய, சேய். அனான் -
சுப்பிரமணியனை யொத்த நளமகாராஜன், இனிது உறைவது - இனிமை
யோழிருப்பது, விடம் - இன்னவிடம், என - என்று, தெருளேன் -
அறியேன், தாய் கற்பினர் - பரிசுத்தமாகிய கற்பினையுடைய மாதர்கள்,
காதலர் - கணவர்கள், துறப்பினும் - துறத்துவிட்டாலும், மற்று ஓர்
நாயகன் பெற - வேறொரு கணவனையடைய, நினைவாகொலோ - நினைப்
பரோ, - என்று, நவின்னான் - (நளமகாராசன்) சொன்னான்,
எ-று.

(க - து.) நான் நாளிடைத்தில் வித்தை கற்றிலன், அவனிருக்கு
மிடமு மறியேன்; கற்புள்ளமாதர் நாயகர் நீக்கினும் வேறுநாயகரை
இச்சிப்பார்களோ என்றான் என்பதாம். (ஈ)

இன்னகூறலுமடவரல்கதுமெனவேகி
மின்னனாளுடன் கேட்டனயாவையும்விளம்பி
யன்னவன்றனதுருவலான்மொழிசுவதனைத்து
முன்னினம்மிறைமொழிவதேபோன்மெனமொழிந்தாள்

(இ-ள்.) இன்ன கூறலும் - இத்தன்மையாகச் சொன்ன வளவில், மடவரல் - கேசினியானவள், கதும் என ஏகி - சரேஸென்று சென்று, மின் அன்னாளுடன் - தமயந்தியுடன், கேட்டவை யாவையும் விளம்பி - கேள்வியுற்ற சங்கதிகளை யெல்லாம் சொல்லி, அன்னவன் தனது - அந்நளமகாராஜனது, உருவலான் - வடிவமில்லாத இப்பாருகன், மொழிசுவது அனைத்தும் - சொல்லுவதெல்லாம், முன்னில் - யோசிககுமிடத்தில், நம் இறை - நமது நளமகாராசன், மொழிவதே போம் என - சொல்வதைப்போ லிருக்கிறதென்று, மொழிந்தாள் - சொன்னாள், என்று.

(க - து.) தோழி கேட்டவையெல்லாம் தமயந்திக்குச்சொல்லி, நம்முடைய அரசனைப்போலவே பேசுகிறாள் என்று என்பதாம். (கக)

மொழிதல் கேட்டலுமொய்குழலவாலரியுதவி
யழவிலாதிவையபிவதுகாண்டியென்றறையக
குழைகொன்வாண்முகககொம்பனாவனுழைக்குறுகி
யிழைகொன்புண்முலைசொற்றவாறிசைத்தனளீந்தாள்.

(இ - ள்.) மொழிதல் - (கேசினி) சொல்லியவைகளை, கேட்டலும் - கேள்வியுற்ற மாத்திரத்தில், மொய்குழல் - தமயந்தியானவள், வால் அரி - வெள்ளிய அரிசியை, உதவி - கொடுத்து, அழல் இலாது - நெருப்பின்றி, இவை அறிவது - இவ்வரிசிகளைச் சமைப்பதை, காண்டி என்று - பார்த்துவாவென்று, அறைய - கூற, குழைகொள் - குண்டலமணித்த, வாள் முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய, கொம்பு அன்னாள் - பூங்கொம்பையொத்த கேசினியானவள், அவனுழை - அப்பாகனிடத்து, குறுகி - சென்று, இழை கொள் - தூலிழைகொண்ட, பூண் - ஆரங்கணையணித்த, முலை - ஸ்தனங்கையுடைய தமயந்தி, சொற்ற ஆறு - சொல்லியபடி, இசைத்தனள் - சொல்லி, ரந்தாள் - (அவ்வரிசியைக்) கொடுத்தாள், என்று.

(க - து.) தமயந்தி தோழியினிடம் அரிசிகொடுத்துத் தியில்லாமற் சமைப்பதைக் காணென்று சொல்ல, அவள் அவனிடத்துச் சென்று அரிசியைக் கொடுத்தாள் என்பதாம். (கஉ)

ஈந்தவாலரிபெய்தபொற்குழிசிதியின்றி
யாய்ந்தகேள்வியான்றொடுதலுமடிசிலாயமைய
னையந்தபூங்குழல்கண்மீபோய்வெம்முலைப்பொறையாற்
சாய்ந்ததுண்ணிடைத்தமயந்திதன்னொடுமொழிந்தாள்.

(இ - ள்.) ஈந்த வால் அரி - கொடுத்த வெள்ளிய அரிசியானவை, பெய்த பொன் குழி - போடப்பட்ட பொற்குடத்தை, ஆய்ந்த

கேள்வியான் - ஆராய்ந்தெடுத்த நல்ல கேள்வியையுடைய நளமகா
ராசன், தொடுத்தும் - (கையால்) தொட்டமாத் திரத்தில், தி இன்றி-
நெருப்பில்லாமல், அடிசில் ஆய் அமைய - சாதமா யமைய, வேய்ந்த
பூ குழல் - பூமாலை தரித்த கூந்தலையுடைய கேசினியானவள், கண்டு -
அதைப்பார்த்து, போய் - சென்று, வெம் முலை - விருப்பத்தைத்
தருகின்ற ஸ்தனங்களினுடைய, பொறையால் - பார்த்தினால், சாய்ந்த-
வணங்கிய, நுண் இடை - நுட்பமான இடையையுடைய, தமயந்தி
தன்னொடும் - தமயந்தியுடனே, மொழிந்தாள் - (இவ்வுத்சயத்தைச்)
சொன்னாள், என்று.

(க-து.) அரிசிபோட்ட பொற்பாத்திரத்தை நான் தொட்டவள
வில் சாதமாகத் தோழிகண்டு தமயந்திக்குச் சொன்னாள் என்பதாம்.)

அழலுநீருமின்றமிழ்தெனவடுதொழில்கேட்டுக்
குழையுநெஞ்சினளின்னுயிர்க்கொழுநனென்றெண்ணி
விழைவினோடுதன்மக்களையவனுழைவிடுத்தாண்
மழலைமென்மொழிமக்களுமன்னன்மாட்டடைந்தார்.

(இ - ள்.) குழையும் நெஞ்சினள் - குழைந்த நெஞ்சத்தளாகிய
தமயந்தியானவள், அழலும் - நெருட்டும், நீரும் - தண்ணீரும்,
இன்று - இல்லாமல், அமிழ்து - அமிாதம்போல, அரி தொழில் -
சமைத்தலை, கேட்டு - கேள்வியுற்று, (இவள்) இன் உயிர் கொழு
நன் - இனிய உயிரையொத்த (உமது) கணவன், என்று எண்ணி -
என்று கருதி, விழைவினோம் - ஆசையோடு, தன் மக்களை - தன் புதல்
வரை, அவனுழை - அவனிடத்து, விடுத்தாள் - அனுப்பினாள்; மழலை
மெல் மொழி - மெல்லிய மழலைமொழிகளையுடைய, மக்களும் - பிள்ளைகளும்,
மன்னன்மாட்டு - நளமகாராசனிடத்தில், அடைந்தார் -
சேர்ந்தார்கள், என்று.

(க - து.) தமயந்தி நாயகனென்றெண்ணி மக்களையனுப்பினாள்,
அவர்களும் அரசனிடத்திற் சேர்ந்தார்கள் என்பதாம். (கச)

அடைந்தமக்களைக்காண்டலுமழலிடுமெழுதி
னுடைந்ததுள்ளநீருற்றிருந்தொழுகினெடுங்கண்
டொடர்ந்தமும்மலமுருககிவெம்பவக்கடறொலையக்
கடந்துளோர்களுங்கடப்பரோமக்கண்மேற்காதல.

(இ - ள்.) அடைந்த மக்களை - தன்னிடத்துவந்த புதல்வரை,
காண்டலும் - பாராதமாத் திரத்தில், அழல் இடும் - தீயிலிட்ட, மெழு
கின் - மெழுஞ்சுடோஷ, உள்ளம் - (நளமகாராசன்) மனமானது, உடைந்
தது - நெகிழ்ந்தது; நெடு கண் - நெடியகண்கள், நீர் ஊற்றிருந்து -
நீர் சுரந்து, ஒழுகின் - சொரிந்தன; தொடர்ந்த - சன்னங்கடோறு
மனுசரித்த, மும்மலம் - ஆணவம் மாயை காமிய மெனு மூன்று மலத்
தையும், முருக்கி - கெடுத்து, வெம் பவம கடல் - கொடிய சன்ன
சாகரத்தை, தொலைய கடந்துளோர்களும் - முற்றும் நீத்தோரும்,

மக்கண்மேல் - பிள்ளைகண்மேல்வைத்த, காது - ஆசையை, கடப
பரோ - ஒழிப்பரோ (ஒழியா) எ-று.

(க - து.) மக்களை நளன்கண்டு அழுதான் என்பதாம். (கரு)

மழலைமென்மொழிமக்களைக்காண்டலுமன்ன
னழுதுதுன்முலாய்வளைத்தோழிகண்டேகித
தொழுதுசொற்றலுங்கொழுநனமென்பதுதுணிந்து
முழுவலன்புடைத்தாயொடுதந்தைபான்மொழிந்தான்.

(இ - ள்.) மழலை மெல் மொழி - மெல்லிய மழலைச் சொற்களை
யுடைய, மக்களை - பிள்ளைகளை, காண்டலும் - கண்டவளவில், மன
னன் - நளமகாராசன், அழுது - புலம்பி, துன்பு உறல் - துன்பப்படு
தலை, ஆய் வளை தோழி - சிறந்த வளைபலையணிந்த கேசினியானவள்,
கண்டு - பார்த்து, ஏகி - தமயந்தியிடத்துச்சென்று, தொழுது -
வணங்கி, சொற்றலும் - (இச்செய்கையைச்) சொன்னவளவில், கொழு
நன் - (இவன்) நமது கணவன், ஆம் - ஆவன், என்பது - எனப்படு
வதை, துணிந்து - தமயந்தி நிச்சயித்து, முழுவல் அன்புடை -
நிறைந்த (கெடாத) அனையுடைய, தாயொடு - தாயினால், தந்தை
பால் - தகப்பனிடத்தில், மொழிந்தான் - சொன்னான், எ-று.

(க-து.) அரசன் மக்களைக்கண் டழுதலைத் தோழி தமயந்திக்குச்
சொன்னவளவில் நாயகனென்று துணிந்து தமயந்தி தாய் மூலமாய்
தகப்பனுக்கு அறிவித்தாள என்பதாம். (கசு)

மழைத்தடங்கணுண்மன்னவன்பணியினால்வேந்தை
யழைத்துவம்மெனவாய்வளைத்தோழியைவிடுப்பக
குழைத்தபூங்கொடியன்னவள்வாருகற்குறுகித
தழைத்தகாதலாலவருகெனமன்னனுஞ்சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) மழை - குளிர்ச்சியும், தடம் - விசாலமும் பொருந்
திய, கணுண் - கண்களையுடைய தமயந்தியானவள், மன்னவன் - வீம
ராசனது, பணியினால் - உத்தரவினால், அழைத்து வம்மென - (சார
தியை) யழைத்துவாவென்று, ஆய் வளை தோழியை - சிறந்த வளை
யல்களையுடைய கேசினியை, விடுப்ப - அனுப்ப, குழைத்த - தளித்த,
பூ கொடி அன்னவன் - புஷ்பக்கொடியையொத்த கேசினியானவள்,
வாருகன் குறுகி - வாருகையடைந்து, தழைத்த காதலால் - மிகுந்த
அன்போடும், வருக - (அரசனுத்தரவின்படி) வாவென் தழைக்க,
மன்னனும் - நளமகாராசனும், சார்ந்தான் - (அரசன்மனையை) அடைந்
தான், எ-று.

(க - து) தமயந்தி வீமனுத்தரவால் சாரதியை யழைத்துவா
வென்று கேசினியை விடுக்க, அவளழைக்க அரசன் வந்தான் எனப
தாம். (கஎ)

மறுவில்லகற்பினண்மானவேன்மன்னவன்வரலும்
குழைவிலன்பினன்பிழையிலன் கண்படைகொள்வா

ளிறையுநீப்பருமனைவியையிருள்படுகாளி
லறனிமூக்குறாநளனலதியாவயோயகலவார்.

(இ - ள்.) மறு இல் கம்பினள் - களக்கமில்லாத தமயந்தியான வள், மான வேல் மன்னவன் - வலிய வேற்படையேந்திய நளமகா ராசன், வரலும் - வந்த, மாத்திரத்தில், குறைவு இல் அன்பினள் - குறைவில்லாத அன்பையுடையவளும், பிழையிலன் - குற்றமில்லாத வளும், கண் படை கொள்வாள் - நித்தினாசெய்கின்றவளு மாசிய, இறையும் - இறைப்பொழுதும், நீப்பரும் - நீத்தற்கரிய, மனைவியை - தமயந்தியை, இருள் படு - இருளுண்டாயிருக்கிற, காளில் - வனத் தில், அறன் - தருமமானது, இழுக்கு உற - தவறாத, நளனனது - நளனையல்லாமல், யாவோ - (மறமவர்) யாந்தாம், அகல்வார் - விட்டு நீங்குவார்கள, எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நளனவரதுமாத்திரத்தில் மனைவியைநீக்குபவா நளனல்லாமல் யா உளானனாள் என்பதாம்.

அறனிமூக்குறா நளனென்றது வஞ்சப் புகழ்ச்சி இதனால் வெறுத் தல் தோற்றுகின்றது. (கஅ)

என்றுகண்கணீரிடையறாதொழுகிடமாக
துன்றுமேனியுந்துணிபடுமாடையுமாகி
நின்றமாதிரிநோக்கினனெட்டுயிரப்பெறிந்து
குன்றிரண்டெனவீங்குதோட்கொற்றவன்கூறும்.

(இ - ள்.) என்று - இப்படியாகச் சொல்லி, கண்கள் - கண்களி லின்றும், நீர் - நீரானது, இடை அறுது - இடைவிடாமல், ஒழுகிட - பெருக, மாசு துன்று - அழுக்கடைந்த, மேனியும் - வடிவத்தவளும், துணிபடு ஆடையும் - அறுபட்ட ஆடையையுடையவளும், ஆகி - ஆய், நின்ற மாதிரி - (தனனெதிரில்) நின்ற தமயந்தியை, நோக் கினன் - பார்த்தவனாய், நெட்டு உயிர்ப்பு எறிந்து - பெருமூச்சு விட்டு, குன்று இரண்டு என் - இரண்டுமலைகளபோல், வீங்கு - பூரித்த, தோள் - தோட்களையுடைய, கொற்றவன் - நளமகாராசனாவன், கூறும் - (இவ்வாறு) சொல்லுவான், எ-று.

(க - து.) என்றுகண்ணீர் சொரியநின்ற தமயந்தியை நளன்கண் டி சொல்வான் என்பதாம். (கக)

அலர்முலைப்பசங்கொடியனுயனாயிருட்போதிற்
கலிவயத்தனய்க்காட்டிடைநீத்தனனின்னை
நலியும்வெங்கலிதணந்தபின்னண்ணினனின்பான்
மெலியன்மீட்டுமோர்சுயமவரமவேட்டதென்னென்றான்.

(இ - ள்.) அலர் - பருத்த, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய, பசு கொடி அனு - பசுமையாகிய கொடியையொத்த தமயந்தியே, அலர் இருள் போதில் - அரத்தநாதத்திரியில், கலி வயத்தனய் - கலி யனுக்கு வசப்பட்டவனுக்கு, காட்டிடை - வனத்தில், நின்னை - உன்னை,

நீத்தனன் - விடுத்தேன்; நலியும் - வருத்துகின்ற, வெம் கலி - வெவ
விய கலியன், தணந்தபின் - பிரிந்து சென்றபின்பு, நின்பால் - உள
னிடத்தில், நண்ணினன் - வந்தடைந்தேன்; மெலியல் - வருந்தாதே,
மீட்டும் - மறுபடியும், ஓர் சுயம்வரம் - ஒரு சுயம்வரத்தை, வேட்
டது - விரும்பியது, என் - யாதுபற்றி, என்றான் - என்று சொன்னான்,
எ-று.

(க - து.) தமயந்தியே சனியனா லுண்ணைக் காட்டில் நீக்கினேன்,
மறுபடிச் சுயம்வரம் விரும்பியதென்ன என்றான் என்பதாம். (உ0)

நிடதர்கோவினையயோத்தியினேடினன்கண்டேன்
படருறேலெனவந்தொருமறையவன்பகரக்
கடிதின்னெய்துவான்மணவினையிழைத்தனன்கருத்தி
லடியனேன்றனையயுறேலெனமொழிந்தமுதாள்.

(இ - ள்.) நிடதா கோவினை - நளமகாராசனை, நேடினன் -
தேடி, அயோத்தியில் - அயோத்தி நகரத்தில், கண்டேன் - பாரத்
தேன, படா உறேல் - வருத்தப்படாதே, என் - என்று, ஒரு மறை
யவன் - ஒரு பிராமணன், வந்து - இவ்விடத்தில் வந்து, பகர -
சொல்ல, கடிதின் - சீக்கிரத்தில், எய்துவான் - உன்னைச்சேருமா பொ
ருட்டு, மணவினை - சுயம்வரமென்பதை, இழைத்தனன் - செய்தேன்;
கருத்தில் - மனதில், அடியேன்றனை - அடியாளாகிய பெண்ணை, ஐயு
றேல் - சந்தேகப்படாதே; என் மொழிந்து - என்று சொல்லி, அமு
தாள் - (தமயந்தி) புலம்பினாள், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி உம்மைக் காணும்பொருட் டிவ்வாறு செய
தேன் சந்தேகப்படாதே என் றமுதாள் என்பதாம். (உக)

முன்னைநல்லுருக்காட்டெனமுற்றிழைமொழியப்
பன்னகத்திறையுதவியபூந்துகிலபரிவான்
மன்னோறனான்புனைதலுமாணுருவெய்திக்
கன்னல்வேளினுங்கவினலங்கனிந்திடநின்றான்.

(இ - ள்.) முன்னை நல் உரு - பழைய நல்ல உருவத்தை, காட்டு
என் - காட்டுவாயென்று, முற்று இழை - தொழின் முற்றிய ஆபர
ணத்தையுடைய தமயந்தியானவள், மொழிய - சொல்ல, பன்னகத்து
இழை - நாகராசனாகிய காக்கோடகன், உதவிய - கொடுத்த, பூ
துகில் - அழகிய வஸ்திரங்களை, பரிவால் - ஆசையோடு, மன்னா ஏறு
அனாள் - இராசசிங்கமாகிய நளமகாராசன், புனைதலும் - தரித்த மாத
திரத்தில், மாண் உரு - மாட்சிமைப்பட்ட வருவத்தை, எய்தி -
அடைந்து, கன்னல் வேளினும் - கருப்பு வில்லைத்தரித்த மன்மதனைக்
காட்டிலும், கவின் - அழகினது நன்மையானது, கனிந்திட -
அதிகரிக்க, நின்றான் - (நளமகாராசன்) இருந்தான், எ-று.

(க - து.) தமயந்தி முன்னுருவைக் காட்டென நான் காட்டினாள்
என்பதாம். (உஉ)

நின்றமன்னனைநிராவணைக்கைம்மலர் கூப்பி
மன்றலங்குழும்மடவரல்வணங்கினணிந்ப
வென்றிவேலுடைவிதர்ப்பர்கோன்வினைந்தமைகேட்டு
துன்றுதன்கிளைமன்னவாருழ்வரப்புகுந்தான்.

(இ - ள்.) நின்ற மன்னனை - எதிரில் நின்ற நளமகாராசனே, நிரா வணை - வரிசையாயணிந்த வளையலையுடைய, மலர் - மலர் போன்ற கைகளை, கூப்பி - குவித்து, மன்றல் - வாசனைபொருந்திய, அம் குழல் - அழகிய கூத்தலையுடைய, மடவரல் - தமயந்தியா னவள், வணங்கினள் நிற்ப - வணங்கி இருக்க, வென்றி - வெற்றி பொருந்திய, வேல் உடை - வேலையுடைய, விதர்ப்பாகோன்-மீம ராசனானவன், வினைந்தமை - நடந்த செய்திகளை, கேட்டு - கேள் வியுற்று, துன்று - நெருங்கிய, தன் கிளை - தன்னுடைய பந்துக் களாகிய, மன்னவா - அரசர்கள், குழுவா - குழு, புகுந்தான் - அவ்விடம் வந்துசேர்ந்தான், எ - று.

(க - து.) நளனைத் தமயந்தி வணங்கிநிற்க மீமராஜன் வந்தான் என்பதாம். (உரு)

அன்னகாலையிலகவிருவிசும்பிலோர்வாணி
மன்னகேட்டியிம்மடவரன்னைமூவாண்டு
மின்னலின்றியாமளித்தனஞ்சயம்வரமென்னு
வுன்னையிவ்வுழிக்கூட்டுதற்கொண்டொடியிழைத்தாள்.

(இ-ள்.) அன்ன காலையில் - அந்தச் சமயத்தில், அகல் - அகன்ற, இரு - பெருமைபொருந்திய, விசும்பில் - ஆகாயத்தில், ஓர் வாணி - ஒரு அசுரரிவாக்கு, மன்ன - நளமகாராசனே, கேட்டி - கேள், இம் மடவரல் தன்னை - இத்தமயந்தியை, மூ ஆண்டும் - மூன்றுவருஷமள வும், இன்னல் இன்றி - தீங்கில்லாமல், யாம் அளித்தனம் - நாம் இரக்பித்தோம்; சுயம்வரம் என்னு - சுயம்வரமென்று சொல்லப்பட டதை, உன்னை - உன்னை, இவ்வுழி - இவ்விடத்தில், கூட்டுதற்கு - சோததற்கு, ஒன் தொடி - தமந்தியானவள், இழைத்தாள் - செய்தாள், எ - று.

(க-து.) அப்பொழுது ஆகாயவாணி அரசனே சந்தேகப்படாதே, தமயந்தி உன்னைக் காணுதற்குச் சுயம்வரஞ் செய்தாள் என்பதாம். (1)

இதுமுதல் லிரண்டுங் குளகம்.

வடபுலத்தினினைக்குநர்மாசறவிளங்கும்
கடவுண்மீனினுந்தொழுதகுதகற்பினர்க்கரசாங்
கொழிமருங்குலையையுறுதருளெனக்கூர்வே
னிததர்கோமகன்மகிழவுறநிகழ்ந்ததையன்றே.

(இ - ள்.) வட புலத்தினில் - வடதிசையில், நோக்குநர் - காண் கின்றவரது, மாசு அற - சூற்றமற, விளங்கும் - பிரகாசியாநின்ற, கடவுள் மீனினும் - தெய்வத்தன்மையுள்ள அருந்ததியைக்காட்டிலும்,

தொழுதரு - மேன்மையாகிய, கற்பினர்க்கு - பதிவிரதைகட்கு, அராசாம் - அரசாகிய, கொடி மருங்குவை - தமயந்தியை, உருது - சந்தேகியாமல், அருள் என - இருபைசெய்யென்று, கூா வேல் - கூாமைபொருந்திய வேலேந்திய, நிடநா கோ மகன் - நளமகாராசன், மகிழ்வு உற - மனங்குளிக்க, நிகழ்ந்தது - (ஆகாசவாணி) உண்டாயிற்று எ-று. ஐ, அன்று, ஏ - அசைகள்.

(க-து.) அருந்ததிக்குமேலான கற்புள்ளவள் சந்தேகப்படாமல் இருபைசெய்யென அவ்வசரீரிவாக்குப் பிறந்தது என்பதாம். (உரு)

தமரவேலையினந்தரதுந்துமிதழங்க
வமரர்யாவரும்பூமழைபொழிந்துநின்றாத்தா
ருமிழ்செழுங்குகிர்மணிமுடிவீமனுமுவந்தான்
குமரன்னவன்கோல்வளைத்தோளியையுடைந்தான்.

(இ - ள்.) தமரம் வேலையின் - பேரொலியையுடைய சமுத்திரம்போல, அந்தரம் - ஆகாசத்தில், துந்துமி - துந்துமிவாததியயானது, தழங்க - சத்திக்க, அமரா யாவரும் - தேவர்களேவரும், பூ மழை - புஷ்பவருஷத்தை, பொழிந்து - சொரிந்து, நின்ற - நிலைபெற்று, ஆரத்தா - துதித்தார்கள, உமிழ் - கக்கப்பட்ட, செழு கதி - செழுமையாகிய இரணங்கையுடைய, மணி முடி - ரத்தினகூட்டத்தை யுடைய, வீமனும் - வீமராசனும், உவந்தான் - சந்தோஷித்தான், குமரன் அன்னவன் - முருகனையொத்த நளமகாராசன், கோல் வளை - அழகிய வளையலையணிந்த, தோளியை - புயத்தை யுடைய தமயந்தியை, அடைந்தான் - சோந்தான், ஏ - று.

(க - து.) அந்தரதுந்துமி சத்திக்கத் தேவர்கள் பூமாரிபெய்து துதித்தார்கள், வீமன்மகிழ்ந்தான், தமயந்தியை னடைந்தான் என்பதாம். (உசு)

மண்களித்ததுமாதிரங்களித்தனமலர்மேற்
பெண்களித்தனளபேரறங்களித்தனகண்டோர்
கண்களித்தனகளித்தனகலேவலோர்நெஞ்சம்
விண்களித்தனகளித்ததுவீமன்மாநகரம்.

(இ - ள்.) மண்களித்தது - பூமியானது களிப்புற்றது; மாதிரம் களித்தன - மலைகள் களிப்புற்றன; மலாமேல் பெண் களித்தன - இலகூ-யமி களிப்புற்றன; போ அறம் களித்தன - மகத்தான தருமங்கள் களிப்புற்றன; கண்டோர் கண் களித்தன - பார்த்தவாகளது நேத்திரங்கள் களிப்புற்றன; கலே வலோ - வித்துவான்களுடைய, நெஞ்சம் களித்தன - மனங்கள் களிப்புற்றன; வீமன் - வீமராசனது, மா - பெரிய, நகரம் - பட்டணமானது, களித்தது - களிப்புற்றது; எ - று.

(க-து.) சராசரங்களுள்ள கிழ்ந்தன என்பதாம். (உஎ)

உருவவொண்கழனிததர்கோன்வெளிப்படலோரா
விருதுபன்னாங்கறிந்தபினவனுழையெய்தி
யரசனின்னையானறிந்திடாதியற்றியவனைத்துந்
திருவுளங்கொளாதருளெனச்சேவடிதொழுதான்.

(இ - ள்.) உருவம் - அழகையுடைய, ஒன் கழல் - ஒளிபொருந்
திய வீரக்கழலையணிந்த, திடதாகோன் - நளமகாராசன், வெளிபப
டல் - (மறைவினின்றும்) வெளிப்பட்டதை, ஓரா - ஆராய்த்து, இருது
பன்னன் - இருதுபன்னவரசன், ஆங்கு - அந்நகரத்தில், அறிந்தபின் -
தெரிந்துகொண்ட பின்பு, அவனுழை எய்தி - அந்நாளிடத்து வந்து,
அரசு - நளமகாராசனே, நின்னை - உன்னை, யான் - நான், அறிந்தி
டாது - அறியாமல், இயற்றிய அனைத்தும் - செய்த சூற்றங்களைத்
தையும், திரு உளம் கொளாது - மனத்திற்கொள்ளாமல், அருள் -
கிருபைய செய்யவேண்டுமென்று, சே அடி - சிவந்த பாதங்களில்,
தொழுதான் - வணங்கினான், எ - று.

(க-து.) இருதுபன்னன் களனிதத்திற்சோந்து யான்செய்த சூற்
றத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டு மென்றான் என்பதாம். (உஅ)

செய்யதாடொழும்னனைச்செங்கையாற்றமுவிக்க
கொய்யுனைப்பரியுளமறிவிஞ்சையுங்கொடுத்து
மையின்மாமதிமுகமலார்தின்னுரைவழங்கி
யையவேவவ்வரசனுமயோத்திராடடைந்தான்.

(இ - ள்.) செய்ய தான் தொழும் - சிவந்தபாதத்தில் வணங்கிய,
மன்னனை - இருதுபன்ன ராஜனை, செம் கையால் - சிவந்தகைகளால்,
தழுவி - அனைத்துக்கொண்டு, கொய் உனை பரி - கொய்துகட்டிய
புறமயிரினையுடைய குதிரைகளினது, உளம் அறி - மனதை அறிவிக்க
கின்ற, விஞ்சையும் - வித்தையையும், கொடுத்த - உபதேசித்து,
இல் - களங்கமில்லாத, மதி - பெருமைதங்கிய சந்திரன
போன்ற, முகம் மலார்து - முகமலாச்சியடைந்து, இன் - இனிய
சொற்களை, வழங்கி - சொல்லி, ஐயன் - நளமகாராசன், விடை
கொடுக்க, அ அரசனும் - அவ்விருதுபன்ன ராஜனும், அயோத்தி
நாமி - அயோத்திதேசத்தை, அடைந்தான் - சேர்ந்தான், எ - று.

(க-து.) இருதுபன்னனை களந்தழுவிக்க குதிரைமனமறியும் வித்
தையையும் கொடுத்தது அரசன் விடைகொடுக்க அவ்விருதுபன்னன்
அயோத்திநகரத்தைச் சேர்ந்தான் என்பதாம். (உக)

தேவியைக் கண்ணுற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ககளு.

அரசாட்சிப்படலம்.

[இப்படலத்தால் நான் தமயந்தியை அடைந்தபின்பு
அவளோடு தனது நிடததேசத்திற் சென்று
புட்கரனை வென்று அரசாட்சி செயதல
சொல்லப்படுகின்றது]

வீதிவத்துறை

கொங்குண்வார்குழற்கொம்மைவெம்முலைநலம்பருகித்
திங்கனொன்றவணிருந்தபின்றெண்டினாயுமித்த
வங்கண்மாரிலம்புரந்திமிமாமனோடாய்ந்து
பொங்குதானையோடெழுந்தனன்புலவுவேற்குரிசில.

(இ - ள்.) புலவு வேல் - புலால் நாற்றம் நாறுகின்ற வேலை
யுடைய, குரிசில் - நளமகாராசனாவன், கொங்கு உண் - வாசனை
பொருந்திய, வாரா குழல் - நீண்ட கூடத்தையும், கொம்மை - திரட்சி
பொருந்திய, வெம் முலை - விருப்பத்தைத்தருகின்ற ஸ்தனகளையு
முடைய தமயந்தியினது, நலம் - இன்பத்தை, பருகி - அனுபவித்து,
திங்கள் ஒன்று - ஒருமாதம், அவண் - அக்குண்டினபுரத்தில், இருந்த
பின் - வாசஞ்செய்தபின்பு, தென் திணை - தெளிவான அலையையுடைய
கடலை, உயிதத - ஆடையாகவுயித்த, அம் கண் - அழகிய இடத்தை
யுடைய, மா நிலம் - பெரிய பூமியை, புரந்திரம் - இரட்சியாரின்ற,
மாமனோடி - மாமனாகிய வீமராசனோடி, ஆய்த்து - ஆலோசித்து,
பொங்கு - பிரகாசியானின்ற, தானையோடி - சேனையோடி, எழுந்த
னன் - பிரயாணப்பட்டான், எ - று.

(எ-து.) எனன் ஒருமாதம் குண்டினபுரத்திலிருந்து சேனையோடி
புறப்பட்டான் என்பதாம். (௮)

மழைமதக்களியானையுங்கலினவாம்பரியுஞ்
செழுமணித்தடந்தேர்களுமவயவருஞ்செறிய
வெழுகடற்புவிமன்னருமிறைஞ்சினர்செல்ல
வழலுயிர்க்கும்வேலரசனுநிடதநாடடைந்தான்

(இ - ள்.) மழை - மழைபோன்ற, மதம் - மதசலத்தையும்,
களி - களிப்பையுமுடைய, யானையும் - யானைகளும், கலினம் - கடி
வாளத்தையுடைய, வாம் பரியும் - தாவுகின்ற குதிகைகளும், செழு
மணி - செழித்த இரத்தினங்களிழைத்த, தடம் - விசாலமாகிய, தோ
களும் - ரதங்களும், வயவரும் - படைவீரர்களும், செறிய - நெருங்க
வம், எழு கடல் - ஏழுசுழத்திரங்கள் சூழ்ந்த, புவி - சப்த தீபங்களி
லுள்ள, மன்னரும் - அரசர்களும், இறைஞ்சினா - வணங்கினவராகி,
செல்ல - நடக்கவும், அழல் உயிர்க்கும் - அக்கினியைக்கக்காரின்ற,
வேல் - வேலையுடைய, அரசனும் - நாளும், நிடத நாடி - நிடத
தேசத்தை, அடைந்தான் - சோந்தான், ■ - ■

(க-து.) நளமகாராஜன் ஸ்டததேயத்தைச் சோர்தான் என்பதாம். (உ)

மூதெயிற்புறத்திற்றுத்தபின்மொய்யமர்தொடங்கப்
போதலசெய்கவெம்போர்த்தொழிற்கஞ்சினையாகிற்
காதலிற்கவருமொவ்வருகெனக்கழறித்
தூதுபோககினன் புட்கரன்றனகருவேற்றேன்றல்.

(இ - ள்.) மூது எயில் புறத்து - பழைய மதிலினது புறத்திலே, இறுத்த பின் - இறங்கிய பின்பு, மொய் அமா - நெருங்கிய போரை, தொடங்க - ஆரம்பிக்க, போதல் செய்க - வருவாயாக, வெம் - வெவ்விய, போர தொழிறகு - யுத்தச்செய்கைக்கு, அஞ்சினையாகில் - பயப்படுவையேயானால், காதலின் - ஆசையோடு, கவறு ஆடுவான் - சூதாடுதற்கு, வருக என கழறி - வருவாயாக என்று சொல்லி, புட்கரன் தனக்கு - புட்கரராஜனுக்கு, வேல் தோன்றல் - வேலையுடைய அரசனாகிய நன்ன, தூது - தூதரை, போக்கினன் - விடுத்தான், எ - று.

(க-து) நளமகாராஜன் போசெய்ய வருவாயாகிற் போருக்கு வா, போசெய்ய வஞ்சுவையாகிற் சூதாடவா என்று புட்கரனுக்குத் தூதுவிட்டான் என்பதாம். (ங)

போயதூதுவர்புட்கரற்கித்திரம்புகல
வாயுங்கேள்விதூலமைச்சொடும்வேறிருந்தாய்ந்து
காயும்போரினில்வேறன்மற்றரிதெனகருதி
மாயவெங்கவருமொவ்வருகெனவிடுத்தான்.

(இ - ள்.) போய தூதுவா - நளவிடத்தினின்றும் போன தூதர்கள், புட்கரற்கு - புட்கரனுக்கு, இ திரம் புகல - இவ்விதங்களைச் சொல்ல, ஆயும் - ஆராய்ச்சி செய்யத்தகுந்த, கேள்வி - கேள்வியையும், தூல் - தருமசாஸ்திரத்தைப் புணர்ந்த, அமைச்சொடும் - மந்திரியோடும், வேறு இருந்து - தனியேயிருந்து, ஆய்ந்து - ஆலோசித்து, காயும் - கொல்லும், போரினில் - யுத்தத்தில், வேறல் - வெவ்வுதல், அரிது என கருதி - அரியதென்று நினைத்து, மாயம் - வஞ்சனையோடுக்கூடிய, வெம் கவறு ஆடுவான் - வெவ்விய சூதாடுதற்கு, வருக என - வருவாயாகவென்று சொல்லி, விடுத்தான் - அனுப்பினான், எ - று. மற்று - அசை.

(க-து.) தூதுவா புட்கரனுக்கு இச்செய்தியைச்சொல்ல புட்கரன் நளனைச் சூதாட வரச்சொன்னான் என்பதாம். (ச)

விட்டதூதுவருரைத்தசொற்கேட்டலும்விநிந்து
மட்டுலாந்தொடைமார்பினுன்மர்நகரெய்திக்
கட்டுவார்கழற்புட்கரகவறுநாடிடற்
கொட்டம்யாதெனவுரைத்தனனுலங்கெழுதோளான்.

(இ - ள்.) விட்ட துதுவர் - அனுப்பப்பட்டனதாகள், உரைத்த சொல் - சொல்லியசொற்களை, கேட்டலும் - கேட்டமாத் திரத்தில், விரிந்து - மலர்ந்து, மட்டி - உலாம் - தேனெழுக்குகின்ற, தொடை - மாலையையணிந்த, மாபினுன் - மாபையுடைய நளன், மா நகா - பெரிய பட்டணத்தில், எய்தி - அடைந்து, கட்டி - கட்டப்பட்ட, வா கழல் - வீரக்கழலையுடைய, புட்கர - புட்கரனே! கவறு - சூதை, நாம் ஆடற்கு - நாமாடுவதற்கு, ஒட்டம் யாது என - பந்தயம் யாதென்று கேட்க, உலம் கெழு தோளான் - திரள்கல்லை யொத்த தோள்களை யுடைய வரசன், உரைத்தனன் - சொன்னான், எ-று.

(க - து.) நளன் பட்டினத்தில்வந்து புட்கரனே சூதாடுதற்குப் பந்தயம் யாதெனச் சொன்னான் என்பதாம். (ரு)

வயிரவாட்படைமன்னவர்மன்னரீதோற்பின்
முயலிலாமதிபூத்திடுமுழுநெறிக்குவளை
யயரநீண்டகட்டேவியையளித்தியானரோற்பி
னுயிரினோடுகிலாஹுலகெலாந்தருவனென்றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) வயிரம் - கூமைபொருந்திய, வான் படை - வாளா யுதத்தை யுடைய, மன்னவா மன்ன - அரசாக்கரசனாகிய நளமகாராசனே!, ரீ தோற்பின் - ரீ தோற்றால், முயல் இலா - முயற்கையொழிந்த, மதி - சந்திரனிடத்தில், பூத்திடும் - புஷ்பித்த, முழு நெறி - முழுநெறிப்பையுடைய, சூவளை - ரீலோறபலங்கள், அயர - சோரவையுடைய, நீண்ட சண் - நீண்டகண்களையுடைய, தேவியை - தமயந்தியை, அளித்தி - கொடு, யான் தோற்பின் - நான்தோற்றால், உயிரினோடு - என்னுயிரோடு, நின் உலகு எலாம் - உனது உலகமுழுவதையும், தருவன என்று - கொடுப்பேனென்று, உரைத்தான் - சொன்னான், எ-று.

(க - து.) புட்கரன் நளனே ரீதோற்றால் உன்பெண்சாதியைக் கொடு, நான்தோற்றால் என்னுயிரோடு உனதுலகெல்லாம் கொடுப்பேனென்றான் என்பதாம். (சு)

அன்னவாறியைந்தாடலும்புட்கரன்றோற்ப
மன்னமுன்னரீவென்றதுங்கொடுங்கலிவயத்தா
னின்னதாருயிரீநேர்ந்தனனெம்பியாதலினு
றொன்னகர்க்கினிதேகெரேப்பணித்தனன்றோன்றல்.

(இ - ள்.) அன்னவாறு - அத்தன்மையாகவே, இயைந்து - சம்மதித்து, ஆடலும் - ஆடுமளவில், புட்கரன் - புட்கரராசன், தோற்ப - தோற்க, மன்ன - புட்கரராசனே!, முன்னம் - முன்பு, ரீ வென்றதும் - ரீ செயித்ததும், கொடு - கொடிய, கலி வயத்தால் - கலியினது வசத்தினால் (அன்றி வேறல்ல), எப்பி ஆதலினால் - தம்பியாகையினாலே, நினனது - உன்னுடைய, ஆர் உயிர் - நிறைந்த உயிர், நேர்ந்தனன் - கொடுத்தேன்; தெரல் நகர்க்கு - பழமைவாகிய உனது நகரத்திற்கு,

இனிது - இனிதாக, ஏகு என - போவென்று, தோன்றல் - நளன், இனிததன் - ஆக்கியாபிததான், எ-று.

(க - து.) புட்கரன் தோற்க, நளமநாராஜன் வென்றான். நள ஐத்தரவால் புட்கரன் தன்னுருக்குப் போனான் என்பதாம். (எ)

பணிதலைக்கொடுபுட்கரன்போதலும்பன்னாற்
கணிதர்சொற்றநல்லோனாயிற்கடிநகரொய்தி
யணிபொலன்கழன்மன்னவன்விதர்ப்பர்கோனளித்த
மணிசெய்மேகலைவாணுதற்கொற்றவைவிடுத்தான்.

(இ - ள்.) பணி - அந்தவாக்கினையை, தலை கொடு - சிரசின்மீது கொண்டு, புட்கரன் - புட்கரராசன், போதலும் - போனபின், பல் னால் - அநேக சாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த, கணிதா - சோதிடாகளாலே, சொற்ற - சொல்லப்பட்ட, நல்ல ஓனையில் - நல்ல லக்கினத்தில், கடி நகா - காவலையுடைய பட்டணத்தை, எய்தி - அடைந்து, அணி - அணியப் பட்ட, பொலன் கழல் - பொன்னினும் செய்யப்பட்ட வீரக்கழலை யுடைய, மன்னவன் - நளன், விதர்ப்பர்கோன் அளித்த - வீமராசன் பெற்ற, மணி செய் - இரதநங்கனாற் செய்யப்பட்ட, மேகலை - மேக லாபரணத்தையுடைய, வாள் துதற்கு - ஒளிபொருந்திய நெறியை யுடைய தமயந்திக்கு, ஒற்றவை - வேவுகாரவை, விடுத்தான் - அனுப்பி னான், எ-று.

(க - து.) நளன் தன்னகையடைந்து தமயந்திக்குத் தாதனை விட்டான் என்பதாம். (அ)

ஒற்றரோகியவ்விதர்ப்பர்கோன்றன்னுழையுரைப்ப
வற்றமில்லெனவரும்பொருளாங்கவர்க்களித்துக
கற்றைவார்குமுன்மதர்நெடுங்கண்ணியைக்கணிகர்
சொற்றவோனாயிலவிடுத்தனன்றோன்றன்மாநகரில்.

(இ - ள்.) ஒற்றர் ஏகி - வேவுகாரர் போய், அ விதர்ப்பா கோன் தன்னுழை - அவ்வீமராசனிடத்தில், உரைப்ப - சொல்ல, அற்றம் இல் என - மிகுதியான, அரு பொருள் - அரிய பொருளை, ஆங்கு - அவ னிடத்தில், அவாக்கு - அவாகளுக்கு, அளித்து - கொடுத்தது, கற்றை - கூட்டமாகிய, வார குழல் - நீண்ட கூந்தலையும், மதர் - மதாத்த, நெடு - நெடிய, கண்ணியை - கண்களையுமுடைய தமயந்தியை, கணிதா - சோதிடாகள், சொற்ற ஓனையில் - சொல்லிய இலக்கினத்தில், தோன ரல - வீமராசன், மா நகரில் - பெரிய நளனது பட்டணத்தில், விடுத் தனன் - விட்டான், எ-று.

(க-து.) வீமராஜன் தன்மகனை நளமகாராஜன் மாவந்தமாநகருக் கனுப்பினான் என்பதாம். (க)

வெள்ளத்தானையுமகளிருஞ்சூழ்வரவேந்த
னுள்ளத்தாமமாமலருறையோடரிக்கண்ணுள்

வள்ளத்தாமரைப்பொருட்டின்மேல்வண்டிகண்படுக்கு
மள்ளற்றீம்புனற்கழனிசூழ்நிடதநாடடைந்தாள்.

(இ - ள்.) வெள்ளம் தானையும் - பிரவாகம் போன்ற சேனையும்,
மகளிரும் - மாதாகளும், சூழ்வர - சூழ்ந்துவரும்படி, வேந்தன் - நள
மகாராசனது, உள்ளம் தாமரை மலர் - மனமாயி தாமரைப்பூவில்,
உறை - வாசஞ்செய்தின்ற, ஓடி அரி - செவ்வரிபரந்த, கண்ணாள் -
கண்களையுடைய தமயந்தியானவள், வள்ளம் - கண்ணம்போன்ற,
தாமரை பொருட்டின்மேல் - தாமரைமலரின் காணிகையில், வண்டு -
வண்டிகள், கண்படுக்கும் - நித்தினா செய்யாநின்ற, அள்ளல் - சேற்
றையும், தீ புனல் - மதுரமான சலத்தைபு முடைய, கழனி சூழ -
வயல்களால் சூழப்பட்ட, நிடத நாடு - நிடத்தேசத்தை, அடைந்தாள் -
சோந்தாள், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நிடதநாட்டைச் சோந்தாள் என்பதாம். (க0)

நவ்விநோக்கியர்சூழ்வரநகைநிலாவெறிக்கும்
கொவ்வைவாய்மலர்ப்பூங்குழற்குவிமுலைமடந்தை
தெய்வநாண்மலர்த்தவிசிழிகிருமகளென்ன
வெவ்வமிலலதோரொரிமணிச்சிவிகைநின்றிழிந்தாள்.

(இ - ள்.) நவ்வி நோக்கியர் - மான்போன்ற பார்வையையுடைய
மங்கையர், சூழ்வர - சூழ்ந்துவர, நகை - பற்கள், நிலா - நிலைப
போல, ஏறிக்கும் - பிரகாசித்தின்ற, கொவ்வை - கோவைக்கனிபோன்ற,
வாய் - சிவந்தவாயையும், மலர் - புஷ்பத்தையுமுடைய, பூ - அழகிய,
குழல் - கூந்தலையும், குவி - குவிந்த, முலை - ஸ்தனவகையு முடைய,
மடந்தை - தமயந்தியானவள், தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை பொருந
தியு, நாள் - அன்மலரந்த, மலர் தவிசு - புஷ்பாசனத்தினின்றும், இழி-
இழிகின்ற, திருமகள் என்ன - இலக்குமிபோல், எவ்வம் இவ்வம் -
குற்றமில்லாததாயி, ஓர் - ஒரு, எரி - பிரகாசித்தின்ற, மணி சிவிகை
நின்று - இரத தண்டுகையினின்றும், இழிந்தாள் - இறங்கினாள், எ-று

(க-து.) தமயந்தி இரதச்சிவிகையிலிருந் திழிந்தாள் என்பதாம்.)

பருதிவானவனெதிர்தலும்பனியிதழ்விரிந்த
முருகுலாநுந்தாமரைபோன்முகமலரா
வருகுதுண்ணிடையின்னுயிர்க்காதலனம்பொற்
றிருவநாண்மலர்ச்சேவடிசென்னியிறொழுதாள்.

(இ-ள்.) பருதி வானவன் - சூரிமனுவன், எதிர்தலும் - தோள்
நிலவளவில், பனி இதழ் - குளிர்ச்சிபொருந்திய விதழ்கள், விரிந்த -
மலர்த்த, முருகு உலாம் - வாசனை வீசுகின்ற, நறு தாமரைபோல -
நல்ல தாமரைபோல, முகம் மலரா - முகமலர்ச்சி யடைந்து, அருகு -
சிறுத்த, துண் இடை - துட்பமான விடையையுடைய தமயந்தி, இன
உயிர் - இனிய வுயிர்போன்ற, காதலன் - கணவனாகிய நளனது, அம் -
அழகிய, பொன் - பொன்போன்ற, திருவ - செவ்வத்தையுடைய, நாள்

